AZERBAYCAN TÜRKÇESİ'NDEN TÜRKİYE TÜRKÇESİ'NE

BÜYÜK SÖZLÜK

Hazırlayan :
Dr. Yaşar AKDOĞAN

BEŞİR YAYINEVİ

İSTANBUL, 1999

© Kitabın her hakkı saklıdır ve yayınevine aittir.
Yayınevinin yazılı izni olmaksızın kitabın tamamı veya herhangi bir bölümü çoğaltılıp yayınlanamaz.

Dizgi - Montaj : Erdiz Masaüstü Yayıncılık
Kapak Baskı : Alaş Ofset
İç Baskı : Eren Ofset
Cilt : Karacalar Cilt Sanayi
Hazırlayan : Dr. Yaşar AKDOĞAN
Kitabı Yayımlayan : BEŞİR YAYINEVİ
Sahaflar Çarşısı No: 28
34450 - Beyazıt / İSTANBUL
Tel: (0212) 527 09 04 - 512 60 07
Fax: (0212) 529 92 86
Yayın No : 1
Sözlük Dizisi : 1

ISBN : 975 - 8406 - 00 - 0

İstanbul, 1999

SÖZLÜK ÜZERİNE SÖZLERİMİZ

Bir dilin varlığının; onu konuşan milletin birlik ve beraberliği üzerindeki önemi tartışılmaz bir hususdur. Bir milleti ayakta tutan unsurların en önemlilerinden olan dil; insanları arasındaki diyoloğu, dostluğu, kardeşliği, kültürel münasebetleri de geliştirir. Geliştirmekle kalmaz aynı zamanda pekiştirir.

Dil, aynı zamanda kültürün de taşıyıcı unsurudur.

Hattâ, şâirlerimiz bizim dil penceremizden baktıklarında; dilimizi, ağzımızdaki anne sütü olarak görmüşlerdir.

Anne sütünden mahrum olan bir bebeğin büyüme ve gelişmesinde bir takım dengesizliklerin de beraber olması kaçınılmaz bir vâkıadır. En azından anne sevgisinden, anne kokusundan, anne ninnisinden nasibini alamaz.

Bu kısacık takdimden sonra; Türkçesine yabancı olan, Türkçesinin süt kokusundan mahrum kalan, onunla yatıp kalkamayan birinin de Türklük şuuru taşımaması ayıplanamaz. Bu takdirde dilci aydınlarımıza kolları sıvamak düşer.

Dilci aydınlarımız derken, ben sadece dilbilgisi öğretmenlerini kastetmiyorum. Onların da malzemesini hazırlayacak olan şairlerimizi, romancılarımızı, tiyatrocularımızı kastediyorum.

Ben bu dilci aydınlar arasına, milyonlara ve milyarlara hitabeden radyo ve televizyon sunucularımızı da ekliyorum. Çünkü büyük kalabalıkların gözü, kulağı, kafası, beyni olan bu muhteremler faaliyetleriyle anne sütü üretmek durumundadırlar. Aksi takdirde anne sütünden mahrum edip, anne sevgisinden milleti uzaklaştırırlarsa vebal onlarındır.

İnsanlar kendi dilini hakir görüp başka dillere meyl etmişlerse bu da devletin ihmali, aydınların ayıbıdır. Son zamanlarda "Türkçenin ilim dili olamaz"lığına karar verenlerimiz ise işin cabasıdır.

Türk Milletini topla, tüfekle yıkamayan kültür emperyalizmi, dilimize soktuğu fitnelerle bizi birbirimizden koparmak isterken siyasetçilerimizin bu tabloları görmezlikten gelmeleri de işin bir başka cabasıdır.

Ebletteki her siyasetçimizi biz ülkemizin yönetiminde, devleti temsil etmeğe aday varlıklar olarak görüyoruz. Siyaset sözünden millî politikamızı kastediyoruz.

"Devleti yönetmeğe, en güzel aday benim" diyenlerden hiçbirinin, sokaklarımızdaki levhaların tanınmaz hale geldiğinden bahsetmeyişleri insanı kara kara düşündürüyor.

Yine çok gariptir ki Türkçeden 70 puan alamayan bir İngiliz vatandaşı akademik engelle karşılaşmazken, sahasında rüştünü ispatlamış olan Türk vatandaşı İngilizceden 70 barajının altında kaldığı müddetçe akademik karyerden mahrum kalıyor. Bu ifadeyi sırf, Türkçemizin içinde bulunduğu acıklı tablodan dolayı kullandım. Bu, başka türlü anlaşılmamalıdır.

Buraya kadar anlattıklarımızla bile artık, **Büyük Azerbaycan Türkçesinden Türkiye Türkçesine** sözlüğümüzün niçin gerçekleştirildiği merakının da zâil olduğunu sanıyorum.

Hemen şunu da ilave edelim ki 70 yıldır Azerbaycan Türkleri canlarından, mallarından, yerlerinden, yuvalarından edilmişlerdir. Topla, tüfekle kafaları dağıtılmıştır, hattâ cesetlerinin üzerinden kızıl tanklar geçirilmiştir. Yine de kızıl rejim onların dillerinden bir parça koparamamıştır. Maddî yönden bir kayba uğradılarsa, dilleri yönünden bin kazanmışlardır.

Kızıl rejimler, zâten kendinden olmayan millî ve manevî değerleri yok etmek için hortlamış birer fitnedir.

Bu büyük sözlüğü hazırlamamızın bir sebebi de Türk Milleti bundan ibret alsın diyedir.

Siyasî yelpazenin sağına soluna dağılarak farklı görüşler taşıyan aydınlarımız; lütfen dilimiz konusunda ayrımcılık yapmayın.

Ortak yolculuk yaptığımız bu gemiyi fareler gibi delip batırmak da delinen yerleri onarmak da sizin elinizdedir. Unutmayın ki onarımı muhafaza ettiğiniz müddetçe siz de rahat edeceksiniz.

Oğuzların iki kolu olan Türkiye Türkleri ile Azerbaycan Türkleri arasında kültürel bağları zayıflatıcı, köreltici hattâ koparıcı bir takım gelişmeleri kendi kanaatlarim olarak şöylece sıralayabilirim. Bu söyleyeceklerim, çalışmalarım esnasındaki müşâhadelerimdir :

1) Türkiye Türkçesi alfabesi Latin harfli iken Azerbaycan alfabesi, kril harfleri denilen slav alfabesiyle kurulmuştur.

2) Azerbaycan yazı dili bütün Azerbaycan ağızlarına dayalı iken Türkiye Türkçesi yazı dili sınırlarını bu hususta dar tutmuştur.

3) Azerbaycan alfabesi dildeki bütün sesleri hemen hemen karşılayan alfabeye sahip olup 32 harften ibarettir. Türkiye Türkçesinin alfabesi onlardan 3 eksiktir.

4) Azerbaycan Türkçesi kendi varlığını korumuşken dilinden hiç bir kelime atmamıştır. Osmanlıca kelimeler de onlarda yaşamaktadır.

5) Yabancı kelime alma hususunda bizimle aynı paralelde bırakılmamış olup onlara daha çok Yunanca, Rusça ağırlıklı ilmî, tıbbî ve teknik terimler dayattırılmıştır.

Bizim terimlerimiz dünya standartlarına uydurulurken sırf bizim soyumuzdan olanların bizden koparılması hesabıyla, insanlığı ilgilendiren tıp terimleri bile onlara çok görülmüştür.

O günlerde Azerbaycan'dan Türkiye'ye tedavi için gelen bir kardeşimiz hastalığının teşhisini, alacağı ilaçları v.s. yi aramızdaki kopukluk dolayısıyla bilemezken Türkiye'den oralara giden biri de aynı sıkıntıyı çekebiliyordu.

Bir Azerbaycan doktoru bizim hastamızın ağzını muayene etse sende **noma** veya **suherçengi** var dese bizim hastamız bundan ne anlar. Ama maalesef bu gerçekler yaşanmıştır.

6) Türkiye Türkleriyle bir alfabe birliği yapmaları engellenirken, bir taraftan da Ortaasyadaki soydaşlarımızla da bu yönden bağları koparılmıştır. Hepsine değişik alfabeler dayattırılmıştır.

7) Alfabedeki sıralama a, b, c şeklinde olmayıp en sona gelmesi gereken v, ç'nin yerine, ortalardaki ş en sona; c, ç sonlara yakın yerlere konularak kafaların karıştırılması hedeflenmiştir. Bu alfabe sıralamasını bu sözlüğün ilgili sayfasında görmek mümkündür.

8) Dinî veya bilhassa İslâmî terimlerin açıklamasına saygılı bir şekilde değil de ya "hurafe inançlara göre" diye başlanmış yahut İran'ın İslâmî görüşüne göre yorumlanmıştır.

9) Sözlükteki kelimelerle ilgili örneklerin altındaki imzalar ya Komünizm Propagandası yapan yazara, şaire ait veya "Kommunist" şeklindeki ifadeleri taşımaktadır.

Biraz da sözlük çalışmamız boyunca takip ettiğimiz plandan bahsedecek olursak;

1) Azerbaycan Türkçesiyle ilgili hemen hemen bütün kaynakları tarayıp fişledikten sonra sözlük yazımına başladık.

2) Azerbaycan Türkçesiyle ilgili tasarruflarda tamamen o imlaya uyduk.

3) Diğer sözlüklerden farklı olarak madde arkasındaki unsurları da madde başından verdik. Bunu sırf çalışana kolaylık sağlasın diye yaptık.

4) Sözlüklerdeki göndermeleri biz burada kaldırdık. Çünkü bakınız falan maddeye → dediğinde çoğunu tarif ettiği adreste bulmak mümkün olmuyor.

Bu sebeple her kelimeyi aynı manaları da taşımış olsa olduğu yerde görevlendirdik. Böylece bu hususiaki bürokrasiyi engellemiş olduk.

5) Bir kelimenin yüklendiği farklı mânâları rakamlarla belirledik. Eğer kelimenin manaları arasında rakamla ayrılacak kadar fark yoksa bu durumda (;) işareti kullandık.

6) Bir dilin izahlı sözlüğü ancak kendi platformu içinde yapılabileceğinden biz daha çok kelimeyi kelimeyle karşılamağa çalıştık.

Türkiye Türkçesi sözlüğünde geçmeyen bir kelimeyi ne kadar izah etseniz kafalardaki soru işaretini gideremezsiniz. Söz gelimi sırğagülü diye bir kelimeyi ne kadar izah ederseniz edin "acaba Türkiye Türkçesinde hangi çiçektir" sorusunu cevaplandıramazsınız. Biz bu kelimeyi **"hasekiküpesi"** olarak karşıladık. Çiçek merakı olanlar Türk Dil Kurumu sözlüğündeki **"hasekiküpesi"**ni bulup izahını oradan okusunlar.

Kelimelerin açıklamasına fazla yer vermediğimiz için de bu sözlüğün içerisine 60 000'e yakın madde sığdırmış olduk.

7) Azerbaycan Türkçesinin yazı dili bizim yazı diline uymadığı için de bazı problemlerle karşılaştık. Meselâ : "Garip" kelimesini onlar "gerib" olarak yazmışlardır. "gerib" deki g'nin art damak g'si okunması gerekmekte olduğu için bu gibi durumlarda "g" üzerine bir nokta koyarak bu işi hallettik. Daha yaygın anlamıyla ifade edecek olursak e, i, ö, ü ünlüleriyle birlikte okunan kalın g'lere, bu noktaları koyduk.

Aynı şekilde Azerbaycan alfabesinde iki tane farklı "h" olup bunlarla ilgili maddeler de ayrı formalarda verilmiştir. Halbuki biz bu "h" leri bizim alfabemizdeki "h" başlığı altında verdik. Okuyucu, merak ettiği konularda Azerbaycan sözlüklerindeki aslına bakma ihtiyacı hissetmesi durumunu da göz önünde bulundurarak farklı olan hırıltılı "h" dediğimiz harfin altına bir çizgi koyduk.

8) Kelimelerin menşeyinin verilmesinde, mümkün oldukça Azerbaycan sözlüklerinin izini takip ettik. Ancak fazla külfet olmaması için; is., sıf. , zf. vb. kısaltmaları koymadık.

9) Tekrar guruplarını Azerbaycan sözlükleri tire (-) ile ayırmış. Biz de bu disipline bağlı kaldık. Mesela : Ohuya-ohuya, alıp-aparmag, düşe-galha gibi örneklerine bağlı kaldık.

10) Aslında edebî dilimizde var olan, ancak henüz imlamıza yansımamış olan é'yi Azerbaycan alfabesi harf olarak kullandığı için biz bu durumlarda o farklı "e" leri üstüne çizgi koyarak hallettik. Bu ses e ile i arasındadır. el ve él (yabancı) gibi bizde imlası aynı fakat teleffuzu farklı olan kelimelerin de okunuşlarını muhafaza ettik.

Bu sözlüğü hazırlamamıza vesile olan Prof. Dr. Necat Birinci'ye; sözlüğün basımı için aracı olan Prof. Dr. Kemal Yavuz'a, Yrd. Doç. Dr. Erol Ülgen'e teşekkür ederken her karşılaştığımızda "çalışmalar nasıl gidiyor" diyerek yakın ilgi gösteren Edebiyat Fakültesi dekanımız sayın Prof. Dr. Süha Göney Beyefendi'ye de sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

Bu sözlüğün külfetini omuzunda taşıyarak yayımını gerçekleştiren Beşir Kitabevi sahibi ve meslektaşımız Osman Tören Beyefendiye de sonsuz teşekkür borçluyum.

Yine bu sözlüğün dizgisini, basımını gerçekleştiren Masaüstü Dizgiciliğin başta Erhan Karlı olmak üzere bütün mensuplarına sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

Osmanlı Devletinin kuruluşunun 700. senesinde böyle bir çalışmanın bütün Türklük âlemine hayırlı olmasını diliyorum.

Dr. Yaşar Akdoğan

Fatih-Kıztaşı-1999

Azerbaycan Alfabesi Sıralamasına Göre : Transkripsiyon Alfabesi

Kiril Harfleri	- Latin Harfleri
А	A
Б	B
В	V
Г	G (kalın)
Ғ	Ğ
Д	D
Е	É (kapalı)
Ə	E
Ж	J
З	Z
И	İ
Ы	I
Ј	Y
К	K
Ҝ	G (ince)
Л	L
М	M
Н	N
О	O
Ө	Ö
П	P
Р	R
С	S
Т	T
У	U
Ү	Ü
Ф	F
Х	Ḫ
Һ	H
Ч	Ç
Ҹ	C
Ш	Ş
'	Apostrof

Türkiye Alfabesi Sıralamasına Göre : Transkripsiyon Alfabesi

Latin Harfleri	- Kiril Harfleri
A	А
B	Б
C	Ҹ
Ç	Ч
D	Д
E	Ə
É	e, Е (kapalı)
F	Ф
G	Ҝ
Ġ	Г
Ğ	Ғ
H	h
Ḫ	x
I	Ы
İ	И
J	Ж
K(a)	г
K	К
L	Л
M	М
N	Н
O	О
Ö	Ө
P	П
R	Р
S	С
Ş	Ш
T	Т, т
U	У
Ü	Ү
V	В
Y	Ј
Z	З

KISALTMALAR

Alm.	Almanca
Ar.	Arapça
Arn.	Arnavutça
Çek.	Çekçe
Çin.	Çince
Erm.	Ermenice
Far.	Farsça
Fin	Fince, Finlandiyaca
Fr.	Fransızca
Gür.	Gürcüce
Hint.	Hintçe
Hol.	Hollandaca
İng.	İngilizce
İsk.	İskandinavca
İsp.	İspanyolca
İtal.	İtalyanca
Jap.	Japonca
Kong.	Kongoca
Lat.	Latince
Mac.	Macarca
Mal.	Malaysiaca
Mec.	Mecazen, mecazî
Moğ.	Moğolca
Pol.	Polanyaca, Polakça
Port.	Portekizce
Rumen	Rumence
Rus.	Rusça
Sans.	Sanskritçe
Slav.	Slavca
Sür.	Süryanice
Tib.	Tibetçe
T.	Türkçe
Ukr.	Ukraynaca
Yah.	Yahudice
Yun.	Yunanca

A

Aadı : Aslâ, kesinlikle.
Ab *(Far.)* : Su.
Aba : 1. Aba. 2. Dede. 3. Abla. 4. Baba.
Ababadı : Üzüm çeşidi.
Abad, Abadan *(Far.)* : Bayındır, mamur.
Abadanlanmag, Abadanlaşmag : Mamur olmak, bayındırlaşmak.
Abadanlaşdırılmag : Bayındırlaştırılmak.
Abadanlıg : 1. İmar. 2. Mamur yer, şehir. 3. Ev eşyaları.
Abadanlıg salmag : Yurt edinmek, yerleşmek.
Abadanlıg şöbesi : Bayındırlık bürosu, bayındırlık şubesi.
Abadca : Bayındır, mamur, konforlu.
Abad (Abadan) élemek (etmek) : Mamur etmek, bayındırlaştırmak.
Abadıstan *(Far.)* : Mamur mekan.
Abadlanmag, Abadlaşmag : Bayındırlaşmak.
Abadlaşdırılmag : Bayındırlaştırılmak.
Abadlaşdırmag : Bayındırlaştırmak.
Abadlaşma : Bayındırlık, abatlık.
Abadlaşmag : Bayındırlaşmak.
Abadlatmag : Abat etmek.
Abadlıg : 1. İmar. 2. Bayındır mekan. 3. mec. Kaygısızlık.
Abasbeyi : Kokulu yaz armudu,
Abatdıdı : Katıklı ekmek (yağ, peynir, tuz).
Abay : 1. Sıska (kadın). 2. Hala.
Ab (b) ası : Gümüş para, sikke.
Ab (b) asılıg : Yirmi kopeklik (para).
Abbat : Rahip, keşiş.
Abcı : Abla, hemşire.
Abco *(Far.)* : Bira.
Abdal *(Ar.)* : Aptal.
Abdan *(Far.)* : Baraj gölü, rezervuar.
Abdar *(Far.)* : 1. Taze, sulu. 2. mec. Manalı, tesirli. 3. mec. Muhkem.
Abdarkelam *(Far.)* : Tesirli söz.
Abdarlıg : Güzellik, tazelik, tatlılık (söz için).
Abdest, Abdesthana *(Far.)* : Ayak yolu.
Abdug *(Far.)* : Ayran.
Abganı : Üzüm türü.
Abgerden *(Far.)* : Kepçe, çömçe.
Abgora *(Far.)* : 1. Koruk suyu, şıra. 2. mec. Göz yaşı.
Abgora dutmag : 1. Şıra çıkarmak. 2. mec. Ağlamak
Abgora tökmek : Ağlamak.
Abgüşt *(Far.)* : Et yemeği (nohutlu veya fasulyeli).
Abhava *(Far.)* : İklim.
Abhavalı : İklimi müsait.
Abhaz : Abaza.
Abhaziya : Abaza.
Abhor *(Far.)* : Bardak, maşrapa.
Abı *(Far.)* : Mavi.
Abır *(Far.)* : 1. Edep, terbiye. 2. Fazilet, erdem. 3. Ar, haya. 4. Ad, nam, şöhret. 5. Şeref, haysiyet. 6. mec. üstbaş, giyim kuşam. 7. mec. Mahrem yeri (vücutta).
Abıra gısılmag : Susmak, ses çıkarmamak (utanmaktan).
Abıra minmek : Edebini takınmak.
Abırdan düşmek : Rezil olmak.
Abırdan salmag : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Rezil etmek.
Abır gözlemek : Utanmak, edep gözlemek, hayâ etmek.
Abır-heya *(Far.)* : Ar, hayâ, utanıp sıkılma.
Abır-heya élemek (etmek) : Utanmak, sıkılmak.
Abır-heyadan salmag : Rezil etmek.
Abır-heyalılıg : Utanç.
Abırlama : 1. Rezil etme. 2. Paylama, sitem etme.

Abırlamag : 1. Rezil etmek. 2. Azarlamak, paylamak.
Abırlandırmag : Utandırmak, yüzünü yere getirmek.
Abırlanmag : 1. Azarlanmak, paylanmak. 2. Şerefli olmak, değerli olmak.
Abırlı : 1. Şerefli. 2. mec.Nüfuzlu, muteber. 3. mec. Uygun, münasip.
Abırlılıg : Sıkılganlık, mahcubiyet.
Abırsız : 1. Küstah, yüzsüz. 2. mec. Arsız, hayasız.
Abırsız-abırsız : Küstahça, yüzsüzce.
Abırsızca-abırsızcasına : Küstahça, yüzsüzce.
Abırsızlıg : 1. Küstahlık, yüzsüzlük. 2. Bayağılık. 3. Şerefsizlik.
Abırsızlıg etmek : Edepsizce davranmak.
Abır vérmek : Yüzlemek, kınamak.
Abıteher, abıyaçalan : Mavimsi, mavimtırak.
Abıyaohşar : Mavimsi.
Abi-bega (heyat) *(Far.)* : Abıhayat.
Abid *(Ar.)* : Dindar, sofu, mümin.
Abidane, Abidcesine : Sofuca.
Abidleşmek : Sofulaşmak, dindar olmak.
Abidlik : Dindarlık, sofuluk, müminlik.
Abikasni *(Far.)* : Hindiba şurubu.
Abi-kövser *(Far.)* : 1. Kevser suyu. 2. mec. Şarap.
Abi-léysan (néysan) *(Far.)* : Nisan yağmuru.
Abnabat *(Far.)* : Akide şekeri.
Abnos, Abnüs *(Far.)* : Abanoz.
Abort *(Lat.)* : Çocuk düşürme, düşük yapma.
Abpaş *(Far.)* : Bahçe süzgüsü, süzgeç.
Abra düşmek : Uygun şekil almak, düzene girmek.
Abra salmag : Düzen vermek, düzene sokmak.
Abraziv *(Rus.)* : Perdaht maddeleri.
Abréviatura *(Lat.)* : Kısaltma, kısaltılma.
Abrı (abrısı) gétmek : Rezil olmak.
Abrına sataşmag : Rezil etmek, şerefsiz etmek.
Abrını almag : Rezil etmek.
Abrını aparmag : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Usandırmak, bıktırmak.
Abrını atmag : Yüzsüzleşmek, hayâsızlaşmak.
Abrını eline vérmek : Azarlamak, paylamak.
Abrını eteyine bükmek : Rezil etmek, paylamak.
Abrını (abrısını) götürmek : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Bıktırmak, usandırmak.
Abrını gözlemek : Edebini takınmak.
Abrını vérmek : Paylamak, azarlamak.
Abrısını satın almag : Terbiyesini takınmak.
Abrı tökmek : Yüz suyu dökmek.
Abrı tökülmek : Rezil olmak.
Abriz, Abrız *(Far.)* : Helâ, tualet.
Abru, Abrı *(Far.)* : 1. Ter. 2. mec. İtibar, şeref, yüz suyu.
Abstraksiya *(Lat.)* : 1. Soyutlama, tecrit. 2. Münzvî hayat.
Abstrakt *(Lat.)* : Soyut, mücerret.
Abtstraktlaşdırılmag : Soyutlaştırılmak (kavramlar için).
Abstraklaşdırmag : Soyutlaştırmak, tecrit etmek, soyutlamak.
Abstraktlaşmag : Soyutlaşmak.
Abşéron *(Rus.)* : Bakü yarımadası, Abşeron.
Abune *(Fr.)* : Abone.
Abuneçi : Abone, aboneli.
Abyéşik *(Rus.)* : Orman korucusu.
Abyéşiklik : Orman koruculuğu.
Abzas *(Alm.)* : 1. Satır başı. 2. Paragraf.
Acar : Acaristanlı.
Acarı : Cedit, yeni (giyecek).
Acdıran : İştah veren, iştah açan.
Acdırmag : Acıktırmak.
Acgarına : Aç karına, aç acına.
Acgursag, Acgöz : Açgözlü.
Acgöden, Delegarın : Pisboğaz, obur.
Achemre, Acıhemre : Hamur mayası.
Acıadam : Huysuz kimse.
Acıbağırsag : İnce bağırsak.
Acıbaldırgan : Acı baldıran.

Acıbiyan : Su teresi.
Acıçay : Kıtlama çay.
Acıçiçek : Yılan otu, baldıran otu.
Acı danışmag : Alaylı konuşmak
Acı derman : Acı ilaç.
Acıdil, Acidilli : 1. Acı, dokunaklı, dili acı. 2. mec. Sinsi.
Acıdillilik : 1. İstihzalılık, kinaye. 2. mec. Sinsilik.
Acıgarpız : Ebucebil karpuzu.
Acıgaymag çiçeyi : Düğün çiçeği, şakayık.
Acıgıcı (gici, gıjı) : Latin çiçeği, bulak otu.
Acıg : 1. Öfke, sinir, hırs. 2. İnat, inatçılık.
Acıg almag, Acığını çıhmag : Öç almak.
Acıg çekmek : Sinirli olmak, yok yere sinirlenmek (için için)
Acıg çıhmag (çıkartmag) : İntikam almak, kısas etmek.
Acıg élemek (etmek) : Küsmek, darılmak.
Acıg-gıcıg : Sinirlendirme, öfkelendirme.
Acıg-gıcık vérmek : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Acıgla, Acıgca : 1. İnadına, aksine 2. Öfkeli, sinirli.
Acıglandırmag : Kızdırmak, öfkelendirmek.
Acıglamag : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Acıglı : Öfkeli; öfkeyle.
Acıglı-acıglı : Öfkeyle, hiddetle.
Acıglılıg : Sinirlilik.
Acıg vérmek : Kırmak, üzmek, eziyet vermek.
Acıgouf : Kara hindiba.
Acıgovun : Acı kavun, eşek hıyarı.
Acığa düşmek : Israr etmek, direnmek.
Acığa minmek : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Acığa salmag : Kızdırmak, öfkelendirmek.
Acığı (na) gelmek : Beğenmemek, hoşlanmamak.
Acığı soyunmag (yatmag) : Öfkesi dinmek, siniri yatışmak.
Acığı tutan : Öfkeli, sinirli.
Acığı tutmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Acığını almag : Öcünü almak, intikamını almak.
Acığını basmag (yémek) : Öfkesini yenmek.
Acığını boğmag : Öfkesini yenmek.
Acığını tutdurmag : Kızdırmak, öfkelendirmek.
Acıhdırmag : Acıktırmak.
Acıhemre : Maya.
Acıhmag : 1. Acıkmak. 2. Acılaşmak, acı olmak.
Acıistiot : Biber.
Acılamag, Acılandırmag : 1. Acıtmak. 2. Zehirlemek. 3. mec. Istihzalı konuşmak, acı konuşmak. 4. mec. Paylamak.
Acılanmag : 1. Acılaşmak. 2. Ekşimek. 3. Bozulmak, çürümek. 4. mec. Kırılmak, gücenmek.
Acılaşdırılmak : Acıtılmak.
Acılaşdırmag : Acıtmak (tadını).
Acılaşmag : 1. Acılaşmak. 2. Bozulmak, kokmak. 3. Kabarmak (hamur).
Acılatmag : Acılaştırmak.
Acılı : Zehirli.
Acılıg : 1. Acılık. 2. Deniz üzümü.
Acımag : 1. Acımak. 2. Öfkelenmek.
Acımsov : Acımsı.
Acımtıl : Acımsı.
Acımtılıg : Acımtırak lık.
Acınacag, Acınacaglı : Hazin, acıklı, yanık.
Acıovug (gouf) : Kara hindiba.
Acı pakla : Acı bakla.
Acı péncer : Acı ot.
Acışdırıcı : Kaşındırıcı, gicişdirici.
Acışdırmag : 1. Kaşındırmak, gicişdirmek. 2. Öfkelendirmek. 3. Sancımak.
Acışmag : 1. Sancımak. 2. Öfkelenmek, 3. Kaşınmak.
Acıteher : Acımsı, acımtırak.
Acıtere, Ekin bozalağı : Tere.
Acıtma : 1. Maya. 2. Turşu.
Acıtmag : 1. Mayalamak, 2. Ekşitmek.
Acıtmalı : Mayalı, ekşili.
Acıtmalı çörek : Mayalı ekmek.
Acıtmalıg : Mayalık (hamur vb.)
Acıtmasız : Mayasız, ekşisiz.
Acıyovşan : Acı yavşan, pelinotu, acı pelin.

Ac-leleyun : Karnı aç, aç karınlı.
Aclıg : Açlık.
Aclıgdan çıhmag (gurtarmag) : Doymak.
Aclıg e'lan (e'lam) etmek : Açlık grevi yapmak.
Acmag : Acıkmak.
Acnaur : Sucuk.
Ac-yalavac : 1. Aç, aç karınlı. 2. mec. Yoksul, fakir.
Açar :1. Açıcı. 2. Ferahlatıcı. 3. İştah verici.
Açar : 1. Anahtar (kilit, elektrik, saat). 2. Tornavida. 3. Matkap, zımba. 4. İngiliz anahtarı. 5. Somun anahtarı. 6. Nota anahtarı (müzikte). 7. Kazı kalemi. 8. Kilit. 9. Şifre sistemi.
Açarçı : 1. Anahtarcı. 2. Kapıcı. 3. Muhafız, bekçi.
Açarçılıg : 1. Anahtarcılık. 2. Kapıcılık. 3. Bekçilik.
Açar dili : Anahtar.
Açargayıran : Çilingir.
Açarlı : Anahtarlı.
Açarlı saat :Anahtarlı saat, zemberekli saat.
Açar salmag : 1. Anahtar uydurmak (Başkasının kilidine). 2. mec. Ağız yoklamak, ağız aramak.
Açarsız : Anahtarsız.
Açar yéri : Anahtar deliği.
Açdırmag : Açtırmak.
Açdırtmag : Açtırtmak.
Açıb-ağartmag : İfşa etmek, açığa vurmak, açıklamak.
Açıg : 1. Açık. 2. Boş vakitler.
Açıg-abı : Açık mavi.
Açıg-açığına, Açıgca : Açıkça.
Açıg adam : Açık konuşan, dobra (kimse).
Açıg addımlarla : Geniş adımlarla.
Açıg-aşkar : Açık, âşikâr, bariz.
Açıg-aydın : Apaçık, açıkca, samimiyetle.
Açıgbeniz : Nurlu (kimse), nuranî.
Açıgbucag : Geniş açı.
Açıg-benövşeyi : Açık mor.
Açıgcasına : Açıkça.
Açıg dövre : Açık devre.
Açıg-ğehveyi : Kestane rengi.
Açığlığa çıhmag : Sıkıntıdan kurtulmak.
Açıg-göy : Açık mavi.
Açıkgrag : Daha açık.
Açıgséçki : Açık oylama.
Açıgsesvérme : İşarî oy, sözlü oy.
Açıgsifet : Gamsız, kedersiz, neşeli.
Açıg tamaşa : Bedava tiyatro, biletsiz tiyatro, Açık hava tiyatrosu.
Açıgteher : Açığa çalar (renk).
Açıgürekli : Açık yürekli.
Açgüreklilik : Açık yüreklilik.
Açıla : Açık.
Açılacag : 1. Kapı kanadı. 2. Pencere kanadı. 3. Açılma yeri, çözülme yeri (düğüm vb.). 4. mec. Çözüm yolu.
Açılan : Ateşli silah.
Açılışmag : 1. Birbirine alışmak (yabancı iken). 2. Serilip serpilmek. 3. Hayasızlaşmak, sürtükleşmek. 4. Gevşemek, çözülmek (sıkıştırılmış şey).
Açılmaz : Çözülmez, halledilmez, müşkül.
Açım : Açılma vakti (pamuk vb.).
Açkal : Kalın kafalı, gabi.
Açma : Açılır kapanır, portatif.
Açmag : Açmak.
Açun : Acun, dünya.
Adab *(Ar.)* : Nezâket.
Adag, Adah : 1. İlk adım (yürümeye başlayan çocukta). 2. Sözlülük, nişanlılık.
Adag-adag : Adım adım, yavaş yavaş.
Adag durmag : Ayağa kalkmak (çocuk), ayaklanmak.
Adahlama : Söz kesme, nişanlama.
Adagelmek : Şöhret kazanmak.
Adahlamag : Nişanlamak.
Adahlanmag : Nişanlanmak.
Adahlı : 1. Sözlü, nişanlı. 2. Gelin. 3. Adı konulmuş.
Adahlıbazlıg : 1. Gizli buluşma (nişanlılar). 2. Yasak aşk.
Adahlılıg : Nişanlılık.
Adak *(Far)* : Ada.
Ad almag : Şöhret kazanmak.
Adamaohşamaz : Tipsiz, kılıksız.
Adamaohşar : İnsana benzer, insanca.

Adamayovuşan : Munis, cana yakın.
Adamayovuşmaz : Merdümgiriz, münzevi.
Adamayovuşmazlıg : İnziva, merdümgirizlik.
Adam başına mehsul istehsalı : Kişi başına üretim.
Adamcanlı : İnsan sever.
Adamcasına : İnsanca.
Adamcıg, Adamcığaz : Adamcağız.
Adamcıl : 1.Yamyam. 2. mec. Vahşi, yırtıcı.
Adamcıllıg : Vahşilik, yırtıcılık.
Adamgüldüren : 1. Şakacı. 2. Soytarı, paskal.
Adamkökü : Adam otu.
Adamoynadan : Alaycı, sarakacı.
Adamötüren : Kılavuz, rehber.
Adamsévmez, Adamdangaçan : Mizantrop.
Adamyana : Adamca, insanca.
Adamyéyen : Yamyam.
Adaptatsiya *(Rus.)* : Adaptasyon.
Adaptér *(Lat.)* : Adaptör.
Adat *(Ar.)* : Adetler, örfler.
Adbaad : İsim isim, bir bir.
Ad batırmag : Rezil etmek.
Ad çekmek (tutmag) : Anmak, zikretmek.
Adda-budda : 1. Rabıtasız bir şekilde, rabıtasız olarak. 2. Şurada burada, ötede beride, dağınık.
Adda-budda danışmag : Düzensiz konuşmak, rabıtasız konuşmak.
Adda-buddalıg : Rabıtasızlık, düzensizlik, bölük pörçüklük.
Addama : Atlama taşı.
Addamac : 1. Atlama taşı. 2. Ark, arık, hark.
Addamag : Atlamak, geçmek, aşmak.
Addamaş : Atlambaç.
Addım : Adım.
Addım-addım : Adım adım.
Addımbaaddım : Adım adım.
Addımbasdı : Çocuk oyunu.
Addım götürmek (açmag) : Adımlarını sıklaştırmak.
Addımına haram gatmak : Adımlarını sıklaştırmak.
Addımlama : Adımlama.
Addımlamag : 1. Adımlamak. 2. mec. Geçmek, geçip gitmek.
Addımlaşmag : Birlikte yürümek (hızlı hızlı).
Addımlayan ekskavator : Paletli ekskavatör.
Addımlı : Geniş adımlı (kimse).
Addımlıg : Adımlık.
Addımölçen : Adım sayacı, adımölçer, pedometre.
Ade! : Haydi! bre! hele!
Ademalması : Adem elması.
Ademdengalma : Çok eski, köhnemiş.
Ademden hateme : Ebediyen, aslâ.
Ademövladı : Âdemoğlu.
Adet *(Ar.)* : Âdet.
Adetdenharic, Adetdenkenar :Olağan dışı.
Adeten *(Ar.)* : Mutâden, bermutat, âdet olarak.
Adetkerde, Adetkar : Alışkın, alışık.
Adetkerdelik : Alışkanlık, alışkınlık.
Ad goşmag : Lakap takmak, ad vermek.
Adgoydu, Adgoyma : 1. Ad koyma, isim verme. 2. Doğum günü, isim günü.
Adgoyma günü : Doğum günü, isim günü.
Ad goymag : 1. Aldandırmak. 2. İsim bırakmak. 3. İftira etmek.
Adgünü : Doğum günü.
Adı : Kat'iyen, aslâ, hiç.
Adıbednam : Adı kötüye çıkmış.
Adı çekilmek (tutulmag) : 1. Anılmak, zikredilmek. 2. Adlandırılmak. 3. Aday gösterilmek.
Adıdelibeng : Tatula.
Adı gara gelmek : Ölmek.
Adıgéy : Adige, Adigeistan.
Adıgéyce : Adigeistanca.
Adına, Adna *(Far.)* : Cuma.
Adına ahşamı : Perşembe.
Adına basmag : Mahsup etmek, kabul etmek (bir şey yerine bir şeyi).
Adına deymez : Şanına yakışmaz.
Adını batırmag (harab élemek) : 1. Rezil olmak. 2. Rezil etmek.

Adı olmag : Adı çıkmak (hakkı olmadan).
Adı olmamag : Esamisi okunmamak.
Adı pise çıhmag : Adı kötüye çıkmak.
Adıvayganlı : Adı çıkmış, adı kötüye çıkmış.
Adı yanmag (batmag) : Adı batmak, rezil olmak.
Adi *(Ar.)* : 1. Sıradan. 2. Normal.
Adilendirmek : Adileştirmek.
Adlanmac, Adlanman : Atlambaç.
Adlı : 1. Adlı. 2. Ada yazılı, isme muharrer.
Adlamag : Atlamak.
Adlı çek : Hamiline yazılı çek.
Adlı eded : Somut sayı.
Adlıg : Mücerret isim, yalın isim.
Adlıg hal : Yalın hal.
Adlım : Ünlü, meşhur, tanınmış.
Admiral *(Rus.)* : Amiral.
Admirallıg : Amirallik.
Adnalıh : Hayır hasenat (ölünün kırkı çıkana kadar yapılır).
Ad olmag : Aday olmak.
Ad-san : Şöhret.
Ad-san çıharmag (gazanmag) : Meşhur olmak.
Ad sehifesi : Birinci sayfa, ünvan sayfası (kitapta).
Adsız : 1. İsimsiz. 2. Anonim.
Adsız barmag : Adsız parmak.
Adsız eded : Mücerret sayı, soyut sayı.
Adsız-sansız : Sıradan.
Adütant *(Lat.)* : Yaver.
Adütantlıg : Yaverlik.
Ad vérmek : 1. Adlandırmak. 2. Adını vermek.
Advokat *(Lat.)* : Avukat.
Advokatlıg : Avukatlık.
Adyal *(Rus.)* : Battaniye.
Aérodinamik *(İng.)* : Hareket halindeki gaz veya hava ile ilgili.
Aérodinamika *(Yun.)*:Aerodinamik (bilim).
Aérodrom *(Yun.)* : Hava alanı.
Aérofotografiya *(Yun.)* : Uçaktan fotoğraflama.
Aérohizek *(Yun. Far.)* : Moturlu kızak.
Aéroklub *(Yun.)* : Havacılık klübü.
Aérologiya *(Yun.)* : Hava ilmi.
Aéronavt *(Yun.)* : Havacı.
Aéroplan (Fr.) : Uçak.
Aéroport *(Yun.)* : Hava limanı.
Aérosepin *(Yun. T.)* : Uçaktan ekin ekme.
Aérostat *(Yun.)* : Balon.
Afadağa *(Ar.)* : Bahane.
Afag : 1. Ufuklar. 2. mec. Dünya, âlem.
Afamaşır : Sanki, yani, âdeta.
Afar : 1. Gözleme çeşidi (et, yeşillik ve kabak ilave edilerek). 2. Güç, kuvvet.
Afat *(Ar.)* : Cesur, çevik, atik.
Aferdiger : Geçinecek şey.
Afetican *(Far.)* : Afacan.
Affayı *(Far.)* :1.Boşuna, abes yere. 2. Sözde.
Afina *(Rus.)* : Atina.
Afişa *(Fr.)* : Afiş.
Aforizm *(Yun.)* : Vecizeli, veciz, özlü söz.
Aforizmli : Vecizeli.
Affrikat *(Lat.)* : Birleşik sert ünsüz (ts, tş), sert+sızıcı ünsüz.
Aftab *(Far.)* : Güneş.
Aftaba, Aftafa, Aftava *(Far.)* : İbrik.
Aftafa-leyen *(Far.)* : İbrik ve leğen, lavabo takımı.
Aftomat, Avtomat *(Yun.)* : Otomat.
Ağ : Ağ, ak.
Agah, Ageh *(Far.)* : Haberli, muttali.
Agah élemek (etmek, gılmag) : Haber vermek.
Agahlıg : Ittıla, haberdarlık.
Agah olmag : Muttali olmak.
Agént *(Lat.)* : Ajan.
Agéntlik : Ajanlık.
Agéntura *(Lat.)* : 1. Gizli istihbarat servisi. 2. Ajan şebekesi, casuslar.
Agibet *(Ar.)* : Akibet.
Agibetli : Uğurlu, muvaffakıyetli, iyi sonlu.
Agıbetsiz : Sonuçsuz, neticesiz.
Agıbetsizlik : Neticesizlik, kötü netice.
Agil *(Ar)* : Akıllı.
Agilane *(Ar. Far.)* : Akıllı, akıllıca.

Agnostik *(Yun.)* : Agnostik, bilinmezci.
Agnostisizm *(Yun.)* : Agnostisizm, bilinemezcilik.
Agrar *(Lat.)* : Ziraat, tarım, ekincilik.
Agrari *(Lat.)* : Toprak ağası.
Agregat *(Lat.)* : Ünite, makineler takımı.
Agregatçı : Üniteci (makinelere ait).
Agro *(Yun.)* : Zirai.
Agrobiologiya *(Yun.)* : Tarım biyolojisi, agrobiyoloji.
Agrobioloji (Yun.) : Zirai biyolojiyle ilgili, agrobiyolojik.
Agrokimya *(Yun. Ar.)* : Zirai kimya.
Agrokimyevi *(Yun. Ar.)* : Zirai kimya ile ilgili.
Agromentege *(Yun. Ar.)* : Tarım bölgesi.
Agrométéorologiya *(Yun.)* : Tarım meteorolojisi.
Agrominimum *(Yun. Lat.)* : Zirai bilgiler minimumu.
Agronom *(Yun.)* : Ziraat mühendisi.
Agronomik *(İng.)* : Bilimsel tarımla ilgili.
Agronomiya *(Yun.)* : Bilimsel tarım.
Agronomlug : 1. Tarımcılık. 2. Bilimsel tarım. 3. Profesyonel tarım.
Agroşeher *(Yun. Far.)* : Tarım kenti, tarım merkezi.
Agrotéhnika *(Yun.)* : Tarım tekniği.
Agrotéhnikî *(Yun. Far.)* : Tarım tekniğiyle ilgili, tarımsal teknik.
Agsag, Ahsag : 1. Aksak. 2. Şap hastalığı.
Agsaglıg : Aksaklık.
Agsamag : Aksamak.
Agsatmag : Aksatmak.
Agşam : Akşam.
Ağ : Ak.
Ağabacı : Ağabey hanımı, büyük yenge.
Ağac-ağac : Sopa oyunu, değnek oyunu.
Ağac-ağaca goymag (gelmek) : Kavga etmek.
Ağacan : Ağabey.
Ağacaohşar : Ağacımsı, ağaçsı.
Ağacasına : 1. Ağa gibi. 2. Asilce, efendice.
Ağacatma : 1. Değnekle oynanılan oyun. 2. Celeplikte koyunları rastgele ayırma (sopa fırlatarak).
Ağacayag : 1. Ayakçaklı. 2. Takma bacaklı (kimse). 3. Leylek. 4. mec. Uzun boylu (kimse).
Ağaccıg : Çalı, ağaççık.
Ağaccilalayan : Cilacı, polisajcı (ağaç için).
Ağaççatı : Asma çardağı.
Ağac çetiri : Ağaç çadırı (ağacın çadır gibi görüntüsü).
Ağacdeşen (delen) : Ağaçkakan.
Ağacdoğrayan : 1. Hızarcı. 2. Doğramacı.
Ağacdüğen : Ağaçkakan.
Ağacfırı : Topaç.
Ağacgıran : Oduncu.
Ağacgurbağası : Yeşil kurbağa.
Ağacgurdu : Ağaç kurdu.
Ağackepeneyi : Ağaçkesen (böcek).
Ağaclamag : Sopalamak.
Ağaclandırmag : Ağaçlandırmak.
Ağaclanmag : Ağaçlanmak.
Ağaclaşmag : 1. Birbirini sopalamak. 2. Ağaçlaşmak (bitki dokuları).
Ağaclı : Ağaçlı.
Ağaclıg : Ağaçlık.
Ağacmişarlayan : 1. Hızar. 2. Hızarcı.
Ağacovanlar : Ağaçdelen.
Ağac saggızı : Ağaç zamkı.
Ağac sendel : Takunya.
Ağac-uğac : Ağaç aksamı.
Ağacvarı : Ağaçsı.
Ağaçalan : Beyazımsı.
Ağadadaş : Ağabey.
Ağadayı : 1. Dayı. 2. Üzüm türü.
Ağaemi : Büyük amca.
Ağalanmag : Ağalanmak.
Ağalıg : Ağalık.
Ağalıg élemek (etmek) : Hükmetmek.
Ağalıg sürmek : Hüküm sürmek.
Ağalınlı : Alnı ak.
Ağamiri : Beyaz üzüm, ak üzüm.
Ağanene : Baba anne.
Ağappag : Bembeyaz.
Ağara-ağara : Ağararak.
Ağaran : 1. Uzaktan görünen. 2. Parıldayan. 3. Solan (renk).
Ağarantı, Ağartı : 1. Beyazlık. 2. Karaltı. 3. Süt mamülleri. 4. Pudra.

Ağarçın : Beyaz renkli (kuş vb.).
Ağardan : 1. Ağartan. 2. Kopyacı. 3. Daktilo. 4. Daktilograf.
Ağardıcı : 1. Kalaycı. 2. Beyazlatıcı (maddeler).
Ağardıcı aheg : Yanmamış kireç.
Ağardıcı giller (torpaglar) : Toprak boyaları.
Ağardıcı maddeler : Boyar maddeler.
Ağardılmag : 1. Beyazlatılmak. 2. Temizlenmek. 3. Kalaylanmak. 4. Soldurulmak. 5. Temize çekilmek (yazı).
Ağardılmış : 1. Badanalı. 2. Soldurulmuş. 3. Kalaylı.
Ağarılmag : Boru çalınmak.
Ağarışmag : 1. Görünmek, belirmek. 2. Tan ağarmak, şafak sökmek.
Ağarma : 1. Beyazlık. 2. Solma. 3. Tan ağarma.
Ağarmag : 1.Beyazlaşmak. 2. Karla örtülmek. 3. Görünmek, belirmek. 4. Temizlenmek, rengi açılmak. 5. Ağarmak (saç vb.). 6. Solmak. 7. Şafak sökmek. 8. İrin bağlamak (yara, çıban). 9. Yetişerek vakti geçmek (tahıllar vb.). 10. mec. Solmak, sararmak (yüz, çehre).
Ağartma : 1. Badanalama. 2. Temize çekme. 3. Cilalama. 4. mec. Açığa vurma.
Ağartmag : 1. Beyazlatmak. 2. Badanalamak. 3. Cilalamak, pasını silmek. 4. Soldurmak. 5. Temize çekmek. 6. Kalaylamak. 7. mec. İfşa etmek.
Ağarttamah : Temizlemek.
Ağaş : Ağaç.
Ağaşdı : Vücutlu, cüsseli.
Ağaç pükü : Ağaç çürüğü.
Ağatebiet : Ahlaklı, terbiyeli, iffetli.
Ağayana : 1. Ağalık taslayarak. 2. mec. Çelebice, asilce.
Ağayıl : Ağıl.
Ağaz : Başlangıç, başlama.
Ağazade : 1. Ağa oğlu. 2. Paşa çocuğu.
Ağazadelik satmag : Ağalık satmak, paşalık satmak.
Ağbağır : Korkak.
Ağbalığ : 1. Mersin morinası. 2. Ak balık.
Ağbanı : Pamuklu kumaş (kenarları sarı ipek işlemeli).
Ağbaş : 1. Kır saçlı. 2. mec. Sarıklı, molla.
Ağbayrag galdırmag : Teslim olmak.
Ağbeden : Beyaz tenli.
Ağbeht : Talihli, mesut.
Ağbeniz : Ak yüzlü, beyaz çehreli.
Ağbığ : 1. Kır bıyıklı. 2. Hint sümbülü.
Ağbirçek : 1. Ak saç. 2. mec. Yaşlı hanım.
Ağbirçekli : Yaşlı kadın.
Ağbirçeklik : Büyüklük, üstünlük (kadın için).
Ağbirçeklilik : 1. Saç aklığı, ihtiyarlık. 2. mec. Aile büyüğü.
Ağboğaz : Boynu ak.
Ağbuğum : İpek böceği hastalığı.
Ağbulağ : Akbulak (yer adı).
Ağbuynuz : Soyulmuş kuru ağaç.
Ağca : 1. Beyazca. 2. Akçe.
Ağcaganad : Sivrisinek.
Ağcagayın : Akçaağaç.
Ağcagovag : Akçakavak, akkavak.
Ağcagutan : Ak pelikan (kuş).
Ağcalı : 1. Paralı, zengin. 2. Pullu (balık vb.).
Ağcalığ : 1. Abraşlık, alaca lekeler (bitki hastalığı). 2. Albinos, akşın. 3. Küflüce, mantar (hastalık).
Ağcamatan, Ağmatan : Beyaz kız (güzelce ve dolgunca), akça pakça.
Ağcamaya, Ağmaya : Beyaz ve tıknaz (çocuk ve kadın), tombalak.
Ağcavaza : 1. Arık, zayıf. 2. Aç acına. 3. Soğuk algınlığı. 4. Beyazımsı.
Ağcırtdanulduzu : Akcüce yıldızı, cüce yıldızları.
Ağciyer : 1. Ak ciğer. 2. mec. Korkak, cesaretsiz.
Ağciyerlik : Korkaklık.
Ağcoğan : Ak çöven.
Ağçil : 1. Ak benek. 2. Alaca.
Ağçöze : Lâgar, zayıf, çelimsiz.
Ağçürüme : Küf, pas (bitki hastalığı).

Ağdamar : Akdamar (bitki).
Ağdaş : 1. Kireç taşı. 2. Tebeşir. 3. Şehir ismi (Azerbaycanda).
Ağ den düşmek : Ağarmak (sakal).
Ağdiş : Sivrifare.
Ağ düşmek : Ak düşmek.
Ağ egig : Sarı akik.
Ağ élemek (etmek) : İfşa etmek, yaymak.
Ağev : Beyazsaray (Amerika).
Ağgadın : Beyaz kadın (etli butlu).
Ağganadlı : Beyaz kanatlı (kuş).
Ağganad torağay : Beyaz tarla kuşu, beyaz toygar, ak toygar.
Ağgan cisimcikleri : Ak yuvarlar.
Ağ-garanı séçmek : Akla karayı seçmek.
Ağgarın : Penguen.
Ağgeceler :Aydın geceler (kuzey kutbunda).
Ağgilabı : Beyaz kil.
Ağgile : Ak üzüm.
Ağgovag : Ak kavak.
Ağgöz : 1. Korkak. 2. Cimri. 3. Akgöz (balık). 4. Tembel (hayvan). 5. mec. Karlı yer.
Ağgözlük : Korkaklık.
Ağgün (lü) : Talihli, mesut, memnun, mutlu.
Ağgüne çıkmag : Mutlu olmak, mutlu güne erişmek.
Ağı : 1. Ağı. 2. Ağıt. 3. Cenaze.
Ağıb : Ağıt.
Ağıbaşı : Ağıtçı başı.
Ağıbet : Akıbet.
Ağıbetli : Uğurlu, iyi neticeli.
Ağıbetsiz : Uğursuz, sonuçsuz.
Ağıbetsizlik : Uğursuzluk, sonuçsuzluk.
Ağı çekmek (ohumag) : Ağıt söylemek.
Ağıl : 1. Ağıl. 2. Akıl.
Ağıl-ağıla vérmek : Birlikte düşünmek, müzakere etmek.
Ağıl çatmag : Anlamak, kavramak.
Ağıldan kasıb (ker, nagis) : Akıldan noksan.
Ağıl etmek : Akıl etmek.
Ağıl herce vérmek : Ukalalık etmek.
Ağılkesen : 1. Gerçeğe yakın. 2. Muhtemel, mümkün.
Ağılkesmez (kesmeyen) : Caiz görülmez, yer verilemez.
Ağıllandırılmag : Islah edilmek.
Ağıllandırmag :Islah etmek, akıllandırmak.
Ağıllanmag : Akıllanmak.
Ağıllaşmag : Akıllanmak.
Ağıllı : 1. Akıllı. 2. Hakim, bilge.
Ağıllı-ağıllı, Ağıllıca : Akıllıca, akıllı akıllı.
Ağıllı-başlı : 1. Ağır başlı. 2. Faydalı. 3. Gereği gibi, lâyıkiyle. 4. Ağır başlılıkla, vakarla.
Ağıllı-kamallı : Sağduyulu.
Ağıllılığ : Akıllılık.
Ağılsız : 1. Akılsız. 2. Deli, çılgın.
Ağılsızcasına : Delice, çılgınca.
Ağılsızlaşmag : Ahmaklaşmak.
Ağılsızlığ : Akılsızlık.
Ağılumulmaz : Çok sinirli, çıldıracak hale gelmiş, tepesinin tası atmış.
Ağılyana : 1. Rasgele, gelişigüzel, tahminen. 2. Akıllıca.
Ağımsov, Ağımsıl, Ağımtrag : Beyazımsı.
Ağımtıllığ : Beyazımtıraklık.
Ağına-bozuna bahmamag : İyisine kötüsüne bakmamak, ayırım yapmamak.
Ağır : Ağır.
Ağırayag : 1. Uğursuz. 2. Hamile.
Ağırbaşlı : Ağırbaşlı.
Ağırcemdek : Şişman, semiz.
Ağırélli : Büyük aileli, geniş akrabalı.
Ağıréşiden : Ağır işiten.
Ağırhasiyyet (lî) : 1. Antipatik, sevimsiz. 2. mec. Temkinli, ciddî.
Ağırlaşdırıcı : Ağırlaştırıcı.
Ağırlaşdırmag : Ağırlaştırmak.
Ağırlaşmag : Ağırlaşmak.
Ağırlığ : Ağırlık.
Ağırlığgaldırma : Haltercilik.
Ağırlığ güvvesi : Ağırlık kuvveti.
Ağırlığ salmag : Ağırlık yapmak, ağırlık vermek.
Ağırrıhcı : Bekçi.
Ağır-sanballı (tebietli) :Temkinli, ağırbaşlı.
Ağır-sengin : Ağırbaşlı, vakarlı.

Ağır-senginleşmek : Vakurlaşmak, ağır başlı olmak.
Ağır-senginlik : Ağır başlılık, vakar.
Ağırsımag :Kokuşmak, bozulmak (gıdalar).
Ağırtahtalı : Az konuşan, şahsiyetli.
Ağırtcher : Ağırca, ağırsı.
Ağırterpenen (terpenişli) : Ağır davranan, tembel.
Ağır terpenmek : Gecikmek, ağır davranmak.
Ağırtöhmet : Ağır iftira.
Ağıryana : 1. Münasip, uygun, yakışan. 2. Ağır, ciddî.
Ağır-yüngül : 1. Pılı pırtı. 2. mec. Paha da kıymetli, yükte hafif.
Ağır-yüngül élemek (etmek) : 1. Düşünüp taşınmak. 2. Pılı pırtıyı toplamak.
Ağırzehmli : Korkunç, dehşetli.
Ağız : Ağız.
Ağız açmag : 1. Rica etmek, ricada bulunmak. 2. Ağıt söylemek.
Ağız aparmag : Gevezelik etmek, saçmalamak.
Ağızabahan : Fikirsiz, pasif fikirli, başkasının ağzıyla konuşan.
Ağız-ağıza : 1. Yüz yüze. 2. Uç uca (boru için). 3. mec. Dört göz arasında.
Ağız-ağıza vérmek : 1. Ağız ağıza vermek. 2. Ötüşmek (kuşlar).
Ağızbaağız : 1. Ağız ağıza, lebalep, silme. 2. Ağızdan ağıza yayılarak (haber).
Ağızbarı : Ezbere, ezberden.
Ağız bir élemek : Ağız birliği etmek, sözleşmek.
Ağız-burun : 1. Surat. 2. Görkem.
Ağız-burun behem élemek : Şımarmak, kibirlenmek.
Ağız-burunlu : Görkemli, yakışıklı.
Ağızdan bilmek : Ezbere bilmek.
Ağızdan diri (iti) : 1. Güzel konuşan, söz ehli. 2. mec. İğneli, iğneleyici.
Ağızdan éşitme : Şâyia, söylenti.
Ağızdan gaçırmag : Ağzından kaçırmak.
Ağızlamag : 1. Paylamak, azarlamak. 2. Dişlemek. 3. Nasihat etmek.
Ağızlaşdırmag : Sövüştürmek, birbirine sövdürmek.
Ağızlaşma : 1. Sövüşme, çekişme. 2. Küfürbazlık. 3. Sözleşme.
Ağızlaşmag : 1. Sövüşmek. 2. Danışmak, istişare etmek. 3. Kavga etmek.
Ağızlı : 1. Ağızlı 2. Kesici tarafı olan (âlet vb.). 3. mec. Güzel konuşan, söz ehli. 4. mec. Nüfuzlu, sözügeçer.
Ağızlıg : 1. Huni. 2. Tıkaç, kapak. 3. Yem torbası (atın ağzına takılan). 4. Gem. 5. Mikrofon (ahize için). 6. Ağızlık (nefesli çalgılarda). 7. Ağız otu.
Ağızotlug : Ateşleme yeri (ateşli silahlarda).
Ağızotu : Ağız otu.
Ağızsız : 1. Ağızsız. 2. Kesmez. 3. mec. Suskun, mütevazi.
Ağızsızlıg : 1. Kesmezlik. 2. mec. Suskunluk, sessizlik.
Ağızsözü : Şayia, dedikodu.
Ağızsürütmesi (ucu) : Gönülsüz, baştan savma, üstünkörü.
Ağkirpik : 1. Çakır (göz). 2. Bir bitki (hayvan ilacı yapılan).
Ağkömür : Elektrik enerjisi (su ile üretilen), beyaz kömür.
Ağköynek : 1. Vücudunu kesen (Muharrem ayında). 2. Beyaz gömlek.
Ağlabatan (sığan, sığışan) : Makul, mantıki. 2. Muhtemel, tahminî.
Ağlabatmaz : Mantıksız, mantık dışı.
Ağlabatmazlıg : Caiz olmama, kavranılmazlık, anlaşılmazlık.
Ağla çatmag : Anlamak, kavramak.
Ağlagelmez : İnanılmaz, akıl sır ermez.
Ağlagirmez, Ağlasığmaz : Anlaşılmaz, kavranılmaz.
Ağlağan, Ağlayan, Ağlayıcı : 1. Gözü sulu, gözü yaşlı. 2. Ağlamsık. 3. mec. Müşteki, yakınan, sızlanan.
Ağlamalı : Kötü, facialı.
Ağlamsamag : Ağlamaklı olmak.
Ağlamsınan : Ağlamaklı.
Ağlamsınmag, Ağlamsımag : 1. Dolukmak. 2. Üzüntüden ağlamak.

Ağlar : 1. Acıklı, acınacak. 2. Sulu, yaşlı (göz). 3. Beyazlar.
Ağlarcasına : Ağlamaklı.
Ağlar gözler : Yaşlı gözler.
Ağlar-güler : Trajikomik.
Ağlar güne düşmek (galmag) : Zor günlere düşmek, kara güne düşmek.
Ağlar güne goymag : Kara günler yaşatmak, musibete uğratmak.
Ağlasığmaz : Kavranılmaz, anlaşılmaz.
Ağlasığmazlıg : Kavranılmazlık, anlaşılmazlık.
Ağlayahın : Akla yakın.
Ağlayıb-sıtgamag : Ağlayıp sızlamak.
Ağlı azmag : Delirmek, çıldırmak.
Ağlı-bozlu (garalı) : Aklı karalı.
Ağlı çaşmag : Aklı karışmak, aklı şaşmak, kafası karışmak.
Ağlıg : Aklık, beyazlık.
Ağlığişa : Ağ tabaka.
Ağlıkem : Cahil, akılsız, bilinçsiz.
Ağlına batmag (yatmag) : Aklına yatmak, ikna olmak.
Ağlını aparmag : Baştan çıkarmak, meftun etmek.
Ağlını itirmek : 1. Delirmek. 2. Aklı başından gitmek.
Ağlını uduzmag : 1. Aldanmak, yanılmak. 2. mec. Çürük tahtaya basmak.
Ağlı pohuna bulaşmag : Aklı bokuna karışmak.
Ağlı uçmag : Meftun olmak, vurulmak.
Ağmala : 1. Kaba sıva. 2. İlk tırmıklama (çeltik tarlasını).
Ağmatan : Beyaz tenli (kız), akça pakça.
Ağmaya : Beyaz tenli (çocuk, kadın).
Ağnag : 1. Debelenme yeri (hayvanlar için). 2. Çukur. 3. Bataklık, balçıklık. 4. Alüvyon.
Ağnağaz : Azıcık un.
Ağnağaz üyütmek : Boş boğazlık etmek.
Ağnah, Ağanah : Akak.
Ağnamag : 1. Debelenmek. 2. Yıkılmak, dökülmek.
Ağnaşma : Beraber ağnama.
Ağnaşmag : Birlikte ağnamak, debeleşmek (hayvanlar).
Ağnatmag : Bayıra salmak (sürüyü).
Ağnaya-ağnaya : Salını salını.
Ağneft : Petrol, gaz yağı.
Ağot : Geyikotu.
Ağpul : Akçe, gümüş para.
Ağrıkesidici : Müsekkin.
Ağrı-acısız : 1. Ağrılı. 2. Üzgün, üzüntülü.
Ağrılı : 1. Ağrılı. 2. Üzüntülü.
Ağrımaz : Dertsiz.
Ağrın alın (üreyine)! : Kurban olayım!
Ağrın alınag : Kurban olmak.
Ağrınmag : 1. Tembellik etmek, yüksünmek. 2. Esirgemek.
Ağrısız doğma : Sancısız doğurma.
Ağrısız doğmag : Sancısız doğurmak.
Ağrısızlaşdırılmag : Ağrısı dindirilmek, uyuşturulmak.
Ağrısızlaştırma : Uyuşturma.
Ağrısızlaşdırmag : Uyuşturmak.
Ağsaç, Ağsaçlı : Yaşlı, ihtiyar (kadın).
Ağsaggal : 1. Yaşlı, ihtiyar (erkek). 2. Aile reisi. 3. Önder, lider.
Ağsaggallar şurası : Liderler toplantısı, başkanlar meclisi.
Ağsaggallıg : 1. İhtiyarlık. 2. mec. Liderlik, reislik.
Ağsaggallıg etmek : 1. Liderlik etmek, rehberlik etmek. 2. Nasihat etmek, öğüt vermek.
Ağsifet : Beyaz suratlı, ak yüzlü.
Ağsoğalağı (soğlah) : Sarımsaklı yoğurt (kızgın yağlı).
Ağsöyüd : Ak söğüt.
Ağsu : 1. Perde, katarakt. 2. Berrak su, hazımlı su. 3. Sel.
Ağsu gelmek : Katarakt olmak.
Ağsu getirmek : Katarakt oluşturmak (göz).
Ağsul : Sivilce, uçuk.
Ağsu zanbağı : Beyaz nilüfer.
Ağşam : Ladin.
Ağ şanı : Ak üzüm.
Ağşın : Akşın, albino.
Ağtaya : Beyaz tenli (şişman), şişko beyaz.

Ağtcher : Beyazımsı, beyazımtırak.
Ağtikan : Ak diken.
Ağtikanlıg : Ak dikenlik.
Ağtorpag (lı) : Kireçli toprak.
Ağ turp : Beyaz turp; şalgam.
Ağ tut : Beyaz dut.
Ağtutgun : Boz, gri.
Ağtük (lü), Ağtühlü : Beyaz tüylü, tüyü ağarmış.
Ağu : 1. Ağı. 2. Ağıt.
Ağulamag : Ağılamak.
Ağulanmag : 1. Ağılanmak. 2. mec. Yemek, zıkkımlanmak.
Ağulu : Ağılı.
Ağuş *(Far.)* : 1. Kucak. 2. Sine, bağır.
Ağuşuna almag : 1. Kucaklamak. 2. mec. Kaplamak, sarmak.
Ağuşuna çekmek : Kucaklamak.
Ağuz : Ağız (süt).
Ağuz olmah :Olgunlaşmak, olmak (meyve).
Ağürek : Korkak, cesaretsiz.
Ağvalideyn : Asi, itaatsiz (ana babaya).
Ağyal, Ağyallı : 1. Ak yeleli. 2. mec. Ak saçlı, yaşlı.
Ağyalan : Kuyruklu yalan.
Ağyanız, Ağyağız, Ağbeniz : Ak yüzlü, beyaz yüzlü.
Ağyarpag : Akyaprak (sahil bitkisi).
Ağyarpaglı : Ak yapraklı.
Ağyol, sütyolu : Saman Yolu.
Ağyonca : Ak yonca (yonca türü).
Ağzıaçıg : 1. Ağzı açık, ahmak. 2. Şaşkın.
Ağzıaçıg galmag : Ağzı açık kalmak.
Ağzı açılmag : 1. Konuşmağa başlamak. 2. Topluca yürümeğe başlamak (kalabalık, sürü).
Ağzı aparmag : Gevezelik etmek, ağzına geleni konuşmak.
Ağzıbir : 1. Bir ağızdan. 2. Çıkış yeri bir. 3. mec. Hapishane.
Ağız ayrıla (açıla) galmag : Hayrette kalmak.
Ağzıbirlik : Ağız birliği, söz birliği.
Ağzı bir yére yığmag : Ağız birliği etmek.
Ağzıberk : Ağzı pek, ağzı sıkı, ketum.
Ağzıberklik : Sır saklama.
Ağzıboş : 1. Geveze, boşboğaz. 2. Sır saklamayan, güvenilmez. 3. Kukla, maşa.
Ağzıboşlug : 1. Gevezelik, boşboğazlık. 2. Sözünde durmama.
Ağzı-burnu düşmüş : Yakışıksız, suratsız.
Ağzıbütöv,Ağzıbütün : Ciddî, güvenilir, sır saklar, sır vermez.
Ağzıbütövlük (bütünlük) : Sır saklama, güvenilirlik, sırdaşlık.
Ağzıcırıg (yırtıg) : 1. Geveze, çenebaz. 2. Sır saklamaz. 3. Zayıf karakterli.
Ağzı deymek : Aldatmak, kandırmak.
Ağzıdolu : Öfkeli, sinirli.
Ağzıdağınıg : Sır saklamaz.
Ağzıdağınıglıg : Sır tutmama, gevezelik.
Ağzıdualı : Dindar, sofu.
Ağzıeyri : Eğri ağızlı, ağzı eğri.
Ağzıgara : 1. Gudubet. 2. Kurt. 3. Kurt köpeği. 4. mec. Şom ağızlı.
Ağzıgén : Geniş ağızlı (kap kacak).
Ağzı gızışmag : Saçmalamak, atıp tutmak.
Ağzıgöyçek, Ağzıgövçek : Geveze, çok konuşan, boşboğaz.
Ağzıgöyçeklik, Ağzıgövçeklik : Boşboğazlık, gevezelik.
Ağzı güne burahmag : Sahipsiz bırakmak, başlı başına bırakmak.
Ağzı güne galmag : Sahipsiz kalmak.
Ağzıharfa, Ağzıherze : 1. Bayağı. 2. Küfürbaz, ağzı bozuk.
Ağzıharfalıg : Küfür, sövgü.
Ağzıhavalı : Ağzı bozuk.
Ağzıhedeli : Kibirli.
Ağzıheyvere : Küfürbaz.
Ağzıkeserli : 1. Heybetli tavırla, ciddî eda ile. 2. Nüfuzlu.
Ağzıkeserlilik : Otorite, nüfuz.
Ağzıköpüklü : Ağzı köpük saçarak.
Ağzımvay : Aciz, cesaretsiz, hareketsiz.
Ağzımvaylıg : Acizlik, hareketsizlik.
Ağzıodlu : 1. Azimle, sebatla. 2. Sinirli, ağzıbozuk. 3. Heyecanla, coşkuyla, canu gönülden.

Ağzına ağız vérmek : Tahrik etmek, coşturmak.
Ağzına almag : 1. Sözünü etmek. 2. Kaplamak, sarmak, kuşatmak.
Ağzına çörek atmag : Sus payı vermek.
Ağzına gavut (su) almag : Sükut etmek, susmak.
Ağzına geldiyi kimi : Ağzına geldiği gibi.
Ağzına geleni danışmag : Ağzına geleni söylemek, sövüp saymak.
Ağzına gelmek : Söylemek, demek.
Ağzına getirmek : Söylemek istemek, söylemekte zorlanmak.
Ağzına götürmek : Bağırmak, çığlık atmak.
Ağzına gurd düşmek : Hiç kimse tarafından konuşturulmamak, sayılmamak.
Ağzına söz atmag : Kandırmak, telkin etmek.
Ağzına su almag : Susmak.
Ağzından çıhmag : Ağzından çıkmak.
Ağzından çöreyini gapmag : Başkasının hakkını yemek.
Ağzından düşmemek :Dilinden düşmemek.
Ağzından gaçırtmag (gaçırmag) : Ağzından kaçırmak.
Ağzından gapmag : Ağzından kapmak.
Ağzından sözünü almag : Lafı ağzından kapmak.
Ağzından süd iyi gelmek : Ağzı süt kokmak.
Ağzından vurmag : 1. Ağzına vurmak. 2. mec. Lafı ağzında bırakmak.
Ağzını açana gözünü aç : Ağzını açacağına gözünü aç.
Ağzını aramag : Ağzını aramak.
Ağzını bağlamag : Susturmak.
Ağzını bede açmag : Uğursuz konuşmak.
Ağzını dağıtmag : 1. Ağzını dağıtmak. 2. Ağzına geleni söylemek.
Ağzını ezmek : Ağzını burnunu dağıtmak, dövmek.
Ağzını gaytarmag : Gerekli cevabı vermek, konuşamaz etmek.
Ağzını göye açmag : Vaktini boşa geçirmek.
Ağzını ovmag : Dövmek, cezasını vermek.
Ağzını öpmek : Ağzını seveyim demek.
Ağzını sahlamag : Ağzını tutmak, çenesini tutmak.
Ağzını temiz sahlamag : Ağzını toplamak.
Ağzının ölçüsünü bilmek : Ağzından çıkanı kulağı duymak.
Ağzının sözünü bilmek : Lafını bilmek.
Ağzını sürümek : Evelemek gevelemek.
Ağzını tutmag : Susturmak.
Ağzıpertöv : Küfürbaz, ağzı bozuk.
Ağzıpis : Küfürbaz.
Ağzıpertövlük : Küfürbazlık.
Ağzıpolad (lı) : Nüfuzlu, sözü geçer.
Ağzıpozug : Küfürbaz, ağzı bozuk.
Ağzıpüste : Küçük ağızlı (kadın).
Ağzısöyüşlü : Küfürbaz, ağzı pis.
Ağzıyarı, Ağzıyarımçıg : Yarı dolu, yarım dolu.
Ağzıyarıg : Tavşan dudağı.
Ağzıyastı : 1. İki ağızlı külünk. 2. mec. Yayvan ağızlı, yayvan yayvan konuşan.
Ağzıyava : Küfürbaz.
Ağzıyavalıg : Küfürbazlık.
Ağzıyéke : Yayvan ağızlı.
Ağzıyélli : Kibirli, böbürlü (konuşan), mağrur.
Ağzıyırtıg : Boşboğaz, ağzı gevşek.
Ağzıyırtıglıg : Boşboğazlık, gevezelik.
Ağzıyuharı : Yukarıya doğru, başı yukarı.
Ahacag : Mecra, akak, nehir yatağı.
Ahal, Ahıl : Yaşlı, ihtiyar.
Ahallanmag, Ahallaşmag : İhtiyarlamak, yaşlanmak.
Ahan : 1. Evet. 2. Akan, akar. 3. mec. Süzgün, mahmur.
Ahanulduz : Akan yıldız, şahap, ağma.
Ahar : 1. Aralıksız istihsal, akar. 3. Akış yönü. 4. mec. Akıcı, selis.
Ahar-bahar : 1. Panorama, manzara. 2. Akarsuyun çatallaştığı yer, çatalırmak.
Ahar-baharlı : Geniş manzaralı, panoramik.
Ahari : Mecra, akak, yatak (su).
Aharlı : 1. Sürat kabiliyetli (uçak, otomobil). 2. Akaklı.

Aharlıg : 1. Kararsızlık, değişkenlik. 2. mec. Akıcılık, selislik.
Aharranmag : 1. Yıkanmak (akar suda). 2. Yanmak.
Aharratmag : Yıkatmak (akar suda).
Aharsız : Durgun (su).
Aharulduz : Şahap, ağma.
Ahbur : Pınar, çeşme, bulak.
Ahça : 1. Beyazca, beyazımsı, akça. 2. Akçe. 3. Pul (balıktan).
Ahçaçovul : Fare, sıçan.
Ahda : 1. Çekirdeksiz (meyve vb.). 2. mec. Seçme, nümunelik.
Ahdırmag : Akıtmak.
Ah-efğan, Ahü efğan *(Far.)* : Feryat, çığlık.
Ahen *(Far.)* : Demir.
Aheng *(Far.)* : Ahenk.
Ahengdar *(Far.)* : Ahenktar, ahenkli.
Ahengdarcasına : Ahenklice, ritmli olarak.
Ahengdarlıg : Ahenk, uygunluk, uyum.
Ahengganunu : Uyum kanunu (gramerde).
Ahenglendirmek : Ahenkleştirmek.
Ahengleşdirmek : Ahenkleştirmek.
Ahengli : Ahenkli.
Ahenglilik : Ahenk, uyum.
Ahengsiz : Ahenksiz.
Ahengsizlik : Ahenksizlik.
Ahenrüba *(Far.)* : 1. Mıknatıs. 2. mec. Câzibe.
Aher *(Far.)* : Ateş.
Aheste *(Far.)* : 1. Yavaş, usul. 2. Yavaşça, usulca. 3. Adagio, piyano, sesleri yavaşlatarak.
Aheste-aheste *(Far.)* : Yavaş yavaş, usul usul.
Ahestece : 1. Yavaşça, yavaş yavaş. 2. Mırıldanarak.
Ahestelik : Yavaşlık, ağırlık.
Ahey : Behey!
Ahı : 1. Peki, ama! 2. Başka, diğer. 3. Ki, ya! 4. Kirve.
Ahıcı : Akıcı.
Ahıcılıg : Akıcılık.
Ahıdılma : Akıtılma.
Ahıldılmag : Akıtılmak.
Ahı göye ucalmag :Feryadı göklere çıkmak.
Ahıl : Yaşlı, ihtiyar.
Ahıllanmag, Ahıllaşmag : İhtiyarlamak, yaşlanmak.
Ahıllıg : Yaşlılık, ihtiyarlık.
Ahım : Akıntı, cereyan, akım.
Ahın : 1. Akım. 2. Akın, baskın, saldırı. 3. İzdiham. 4. mec. Akış, seyir. 5. mec. Kararsızlık, değişkenlik.
Ahın-ahın : Akın akın.
Ahın istéhsalatı : Seri üretim.
Ahınölçen : Akımölçer.
Ahıntı : 1. Akıntı, cereyan. 2. Sızıntı, damla. 3. Lığ, alüvyon.
Ahıntılı : Akıntılı.
Ahır : Ahir.
Ahıra yétirmek (çatdırmag) : Sona erdirmek, bitirmek.
Ahıra yétmek (çatmag) : Sona ermek, tamamlanmak, bitmek.
Ahır-ahırda : Neticede, en sonunda.
Ahır çerşenbe : Son çarşamba (Nevruz arifesi).
Ahırda : 1. En arkada. 2. Nihayet, sonunda. 3. Bilâhare.
Ahır-ezel : Er geç, mutlakâ.
Ahır goymag : Son vermek, sona erdirmek.
Ahırı : Bilahare.
Ahırı itmek : Ahlakı bozulmak.
Ahırına daş atmag (çıhmag) : 1. Mahv etmek, yok etmek. 2. Bitirmek, harcamak.
Ahırını élemek (etmek) : İşini bitirmek, öldürmek.
Ahırıncı, Ahırkı : 1. Sonuncu. 2. En küçük (yaşça). 3. Son, nihayet. 4. Yeni, taze. 5. Kötü, ehemmiyetsiz. 6. Kat'i, kesin.
Ahırı neçe : Son fiyat nedir?
Ahırını itirmek : Ahlakını bozmak, şımartmak.
Ahırı olmag : 1. Tükenmek. 2. İstikbali olmak. 3. Bitkin düşmek.
Ahır ki : 1. Velhasıl. 2. Eninde sonunda.
Ahırsız : 1. Sonsuz, sınırsız. 2. Sürekli. 3. Neticesiz, sonuçsuz.

Ahırsızlıg : Sonsuzluk, neticesizlik, nihayetsizlik.
Ahır-uhur : Son, nihai, sonuç.
Ahır zamanlar : Son zamanlarda.
Ahış : Akış.
Ahışgan : Akışkan.
Ahışmag : 1. Akmak (sel vb.). 2. Dökülmek. 3. mec. Akın etmek, hücum etmek. 4. mec. Yürürlükte olmak.
Ahıtdırmag : Akıttırmak.
Ahıtmag : 1. Dökmek, akıtmak. 2. Göndermek, yollamak (akar su ile). 3. Dökmek (göz yaşı vb.). 4. mec. Harcamak, sarfetmek. 5. mec. Süzmek, süzerek bakmak.
Ahızdırılmag : Yavaş yavaş akıtılmak, dökülmek.
Ahızdırmag, Ahızmag : Yavaş yavaş akıtmak, dökmek.
Ahiret, Ahret *(Ar.)* : Ahret.
Ahiretlik : 1. Ahrete mensup. 2. Cennetlik kimse.
Ahiretsiz : 1. Ateist. 2. Günahkar.
Ahirülemr *(Ar.)* : En sonunda, nihayet.
Ahma : Akma, akıntı.
Ahmag : 1. Akmak. 2. Ahmak. 3. mec. Süzülmek (gözler). 4. mec. Geçmek (vakit).
Ahmag-ahmag, Ahmagcasına : Aptal aptal, ahmakça.
Ahmaglamag : Ahmaklık etmek, ahmakça davranmak.
Ahmaglaşmag : Ahmaklaşmak.
Ahmaglıg : Ahmaklık.
Ahmaglıg élemek (etmek) : Ahmaklık etmek, budalalık etmek, cahillik etmek.
Ahmağın biri ahmag : Ahmag oğlu ahmak!
Ahmaz : 1. Durgun su. 2. Havuz, gölcük, gölek.
Ah-nale, Ahü-nale : Ağlayıp inleme.
Ahü-nale etmek : Ağlamak, feryat etmek.
Ahnaşdırmag : Akın ettirmek, hücum ettirmek, sürmek.
Ahnaşmag : Akın etmek, hücum etmek (sürü halinde).
Ahsag : 1. Aksak. 2. Şap hastalığı (hayvanlarda).
Ahsaglıg : Aksaklık, topallık.
Ahsagulag : Mantı yemeği.
Ahsamag : Aksamak.
Ahsar : Aksak.
Ahsatmag : 1. Aksatmak. 2. Yavaşlatmak. 3. mec. Geciktirmek.
Ahşam : Akşam.
Ahşama doğru (teref) : Akşama doğru.
Ahşambazarı : Akşam pazarı.
Ahşamçağı : Alacakaranlık.
Ahşam düşmek (govuşmag) : Akşam olmak.
Ahşam élemek (etmek) : Akşamlamak.
Ahşamgabağı : Akşam üstü, akşam üzeri.
Ahşamın dar çağı : Akşam üstü.
Ahşamın (ız) heyir : İyi geceler!
Ahşamkı : Akşamki.
Ahşamlamag : Akşamlamak.
Ahşamlıg : Akşamlık.
Ahşamnekteb (tehsili) : Yatılı okul.
Ahşamoldu : Halk müziği (akşam tasvirli).
Ahşamterefi : Akşam üstü, gurup.
Ahşam yémişi : Kuru yemiş.
Ahta : 1. İğdiş, enenmiş. 2. Çekirdeği çıkarılmış (meyve). 3. Eyer sahtiyanı.
Ahtacı : Burmacı, iğdişçi.
Ahta élemek : İğdiş etmek.
Ahtahana : Çimen otu.
Ahta horoz : İğdiş horoz.
Ahtalama : İğdiş etme, eneme.
Ahtalamag : 1. Enemek. 2. Çekirdeğini çıkarmak (meyvenin). 3. Sahtiyan geçirmek (eyere).
Ahtalanmag : 1. Enenmek. 2. Çekirdeği çıkarılmak (meyvenin).
Ahtalanmış : 1. İğdiş. 2. Çekirdeği çıkarılmış (meyve).
Ahtalatdırmag : 1. Enetmek. 2. Çekirdeklerini ayıklatmak (meyveler için).
Ahtalatmag : 1. Enetmek. 2. Çekirdeklerini ayıklatmak (meyveler için).
Ahtalıg : Çekirdeği ayıklamalık (meyve).
Ahtaran tapar : Arayan bulur.

Ahtarıcı, Ahtaran : 1. Arayıcı, aramacı. 2. Keşifçi. 3. Istihbaratçı.
Ahtarılan : Bilinmedik, bilinmeyen (matematikte).
Ahtarılma : Keşif, keşfetme.
Ahtarılmag : 1. Aranmak. 2. Aranmak (başkası tarafından).
Ahtarış : 1. Arama. 2. Araştırma. 3. Tahkikat. 4. Keşif.
Ahtarışçı : Muhakkik, tahkikatçı, soruşturmacı, araştırmacı.
Ahtarışmag : Araştırmak, incelemek.
Ahtarma : Arama, arayış, araştırma.
Ahtarmag : 1. Aramak, sormak. 2. Araştırmak, incelemek. 3. Teftiş etmek, kontrol etmek. 4. Tecessüs etmek, merak etmek. 5. Sorgulamak, tahkikat yapmak. 6. Ummak, beklemek, intizar etmek. 7. Bir şeyi aramak, sormak. 8. mec. Fazlaca düşünmek.
Ahtartmag : Aratmak, araştırtmak.
Ah-tuf : Tükürme.
Ahu *(Far.)* : Ahu.
Ahubahışlı : Sevimli, şirin, baygın bakış.
Ah-uf, Ah-vay, Ah-feğan : 1. İnilti. 2. Dert, keder.
Ah-uf élemek (etmek) : Bunalmak, Ağlamaklı olmak.
Ahugözlü : Ahugözlü.
Ahu kimi : Boylu poslu, güzel, ceylan gibi.
Ahund (Ahun, Ahut) : İlahiyatçı, din hocası (İran'da).
Ahundlug : İmamlık, ilahiyatçılık (İran'da).
Ahur : 1. Ahır. 2. Yalak. 3. Taş leğen (şıra sıkmak için).
Ahura bağlamag : Ahıra bağlamak (hayvanları).
Ahur kimi : Ahır gibi.
Ahuyérişli : Güzel yürüyüşlü, salınarak yürüyen, zarif.
Ahuyi-Heta (Heten) : 1. Mis ceylanı. 2. mec. Zülüf. 3. mec. Sevgili.
Ah-vayçı : İnleyen, sızlanan.
Ah-vay etmek : Ağlayıp inlemek.
Ah-zar, Ahü-zar : İnilti, sızıltı.
Aid, Ayid *(Ar.)* : Ait.
Aidiyyet, Ayidiyyet *(Ar.)* : Aidiyet.
Aidiyyeti üzre : İlgili makama.
Aidlik : Aidiyet, ilişkinlik.
Aile, Ayile *(Ar.)* : Aile.
Ailebaz *(Ar. Far.)* : 1. Ailesini gözeten (kimse). 2. Evcimen (kimse).
Ailebazlıg : Hısım akrabasını gözetme, yakınlarını kayırma.
Ailecanlı : Evcimen (kimse).
Aileçilik : 1. Evcimenlik 2. Hısım kayırıcılığı.
Ailedar *(Ar. Far.)* : Evcimen (kimse).
Aileli : Evli.
Aileperest *(Ar. Far)* : 1. Evcimen (kimse). 2. Hısmını kayıran.
Aileperestlik : 1. Evcimenlik. 2. Hısmını kayırma.
Ailesiz : Bekar.
Ailesizlik : Bekarlık.
Ajur *(Fr.)* : Günü gününe (muhasebe işi).
Akadémik *(Yun.)* : Akademik.
Akadémik il : Akademik yıl.
Akadémik saat : Ders saati.
Akadémik téatr *(Yun.)* : Ders tiyatrosu, tatbikî tiyatro.
Akadémiya *(Yun.)* : Akademi.
Akadémizm *(Yun.)* : 1. Klasiklik (eğitim öğretimde). 2. Sürrealizm (güzel sanatlarda).
Akasiya *(Yun.)* : Akasya.
Akın : Ozan (Kazakistan'da, Kırgızistan'da).
Akkord *(İtal.)* ; Akort.
Akkordéon *(Fr.)* : Akerdeon.
Akkordéonçu : Akordeoncu.
Akkréditiv *(Fr.)* : Akreditif.
Akkumulyasiya *(Lat.)* : Birikme, biriktirilme (enerji için).
Akkumulyator *(Lat.)* : Akümülâtör.
Akr *(İng.)* : 0.404 dönümlük (arazi ölçüsü).
Akrihin *(Lat.)* : Sıtma ilacı.
Akrobatika *(Yun.)* : Cambazlık, akrobasi.

Aksélbant *(Alm.)* : Yaver kordonu.
Aksént *(İng.)* : Aksan, vurgu; şive.
Akséptasiya *(Lat.)* : Akseptans (poliçe için).
Aksiom, Aksioma *(Yun.)* : Aksiyon, mütearife.
Aksionér *(Fr.)* : Hissedar, ortak.
Aksiya *(Rus.)* : Hisse senedi.
Aksiz *(Rus.)* : Dolaylı vergi.
Akt *(Lat.)* : 1. Kararname. 2. Eylem, hareket.
Akt bağlamag : Zabıt tutmak, tutanak tutmak.
Aktinium *(Lat.)* : Aktinyum.
Aktiv *(Lat.)* : Aktif.
Aktiv güvve *(Lat, Ar.)* : Aktif güç.
Aktiv kütle *(Lat. Ar.)* : Faal kitle, aktif kitle.
Aktivleşdirilmek : Etkinleştirilmek, güçlendirilmek.
Aktivleşdirmek : Etkinleştirmek, güçlendirmek.
Aktivleşmek : Etkinleşmek, aktif olmak.
Aktivlik : Faaliyet, çalışkanlık.
Aktiv lüğet éhtiyatı : Faal kelime kadrosu.
Aktiv müğavimet *(Lat. Ar.)* : Aktif mukavemet, faal direniş, aktif direniş.
Aktiv séçki hügugu : Seçme hakkı.
Aktiv tezyiğ *(Lat. Ar.)* : Aktif basınç.
Aktrisa *(Fr.)* : Aktris.
Aktual : Aktüel.
Aktuallıg : Aktüalite.
Aktyor *(Fr.)* : Aktör.
Aktyorlug : Aktörlük.
Akule *(Far.)* : İri taneli pirinç.
Akustik : Akustikle ilgili.
Akustika *(Yun.)* : Akustik.
Akuşka *(Rus.)* : Pencere.
Akvarél *(Fr.)* : Akvarel; suluboya resim.
Akvarélçi *(Fr.)* : Sulu boya ressamı.
Akvarium *(Lat.)* : Akvaryum.
Al : 1. Kırmızı. 2. Hile, yalan. 3. Ruj. 4. Cin. 5. Aile, soy. 6. Kumaş türü. 7. Alış.
Ala : 1. Ala. 2. Kestane rengi. 3. Benekli. 4. Leke. 5. Karışık. 6. Yarım, yarı. 7. Tut, tutuver. 8. Ot. 9. Göveri, sebze.
Alababat : 1. Şöyle böyle bir tarzda. 2. Şöyle böyle hazırlanmış, orta halli. 3. Baştan savma.
Alababatlıg : Ortalama durum, ne iyi ne kötü oluş.
Alabacag : Ala bacak.
Alabağır : Korkak.
Alabağır olmak : Korkmak.
Alabah, Ala kül başına : Alçak! rezil! Başına taş yağasıca!
Alabahta : Üveyik.
Alabalıg : Alabalık.
Alabançı, Ahamançı : Şaki, soyguncu.
Alabançılıg : Soygunculuk, eşkiyalık.
Alabaş : 1. Av köpeği. 2. Ala baş.
Alabaydag : Rezil, rüsvay.
Alabaydag élemak (etmek) : Rezil etmek.
Alabenli : Vişne.
Ala-bezek, Ala-bula : 1. Alacalı, alaca bulacalı. 2. mec. Çeşitli renklerde.
Ala-bezek benövşe : Hercai menekşe, alaca menekşe.
Alabezeklik, Alabezeklilik : Alacalık, renk karışıklığı.
Alabezgek : Bir leylek türü, ala toylak.
Ala-bişmiş : Yarı pişmiş.
Alabuğa : Böcek (perde kanatlı).
Ala-bula : Ala bula.
Ala-bula çalmag : Alacalı bulacalı görünmek.
Ala-bulanıg : 1. Yarı bulanık. 2. Alaca bulaca.
Alaca : 1. Alaca. 2. Sulanmamış yer (sulanmış arazide).
Alaca baygüş : Ak baykuş.
Alacadimdik : Munta kuşu.
Alacag : Alacak.
Alacaganad, Alaganad : Kanarya.
Alacaglı : Alacaklı.
Alacag-vérecek : Alacak verecek.
Alacalanmag : Alacalanmak.
Alacalıg : Alacalık, renk karışıklığı.
Alaca maral : Ala geyik, sığın.
Alacangenefes : Tıknefes.

Alacankeş : Eksik, natamam.
Alacehre : 1. İskete, baştankara. 2. Ağaç ismi (ormanda).
Ala-çalpov (çarpov) : 1. Tipi, fırtına. 2. Kışın son otuz günü (İran takviminde).
Ala-çarpaz : 1. Çapraz. 2. Melez (dölleme'de).
Ala-çatı : Örme ip (yün vb. den).
Alaçı, Alaçıg : Göçebe çadırı, alacık.
Alaçı : Ot orağı.
Ala (aléy) çıhartmag (vérmek) : İşmar etmek.
Ala-çiy : Tatarsı, yarı pişmiş.
Ala-çula : Rastgele, özensiz, baştan savma.
Aladağ : Yanık pişirilmiş (ekmek vb.).
Ala-demyil : Seyrek.
Ala-deymiş : Ham, olmamış (mevye).
Aladı, Alatı : Sırık (ceviz dökmek için).
Ala dile tutmag : Aldatmak, kandırmak.
Aladodag : Aladudaklı (at).
Ala düşmek : 1. Benekler oluşmak (vücutta). 2. Aldanmak.
Alaf : Ot, yem.
Alafa : Çarşaf, baş örtüsü.
Alafirengi : Alafranga.
Alaflamag : Yemlemek, yem vermek (hayvanlara).
Alafsatan : Yem satıcısı.
Alafsızlıg : Yemsizlik, yem bulunmayış, yem kıtlığı.
Alag, Alağ : 1. Yabani ot, parazit ot. 2. Ot ayıklama (tarlada).
Alaganad : Kanarya.
Alagangal : Deve dikeni.
Alagapı : 1.Kemer, zafer takı. 2. Avlu kapısı.
Ala-gara : 1. Karalama. 2. mec. Öfkeli, kin dolu. 3. mec. El yazısı.
Ala-garanlıg : 1. Alaca karanlık. 2. Şafak, seher, tan vakti.
Alagarğa : Alakarga.
Alagarın : 1. Yarı aç. 2. Karnı ala.
Ala-garsag : Yarı pişmiş (et, ekmek vb.).
Alag basmag : Yabani ot kaplamak.
Alagçı,Alagçalan : Ot biçen.
Alagçılıg : Ot temizleme.
Alagçin, Alagderen : Ot orağı.
Alagkéş : Ot biçen.
Alaglama : Otunu temizleme (bağ, bahçe, vb.).
Alaglamag, Alag élemek : Otları ayıklamak, zararlı otlardan temizlemek.
Alaglanmag : Zararlı otlardan temizlenmek.
Alaglı : Otlu, ot basmış (tarla).
Alaglıg : Otlak, çayır, yeşillik.
Ala-golay, Ala-babat : 1. İyice, şöyle böyle. 2. Katlanılır, çekilir (olan).
Ala-golaylıg : Vasat, vasatî.
Ala-gora: 1. Koruk. 2. Olgunlaşmamış, ham.
Ala goymag : Aldatmak, kurnazlık etmek.
Alagöl : Göller bölgesi.
Alagöz (lü) : Elâ gözlü.
Alagurşah : Ebem kuşağı, alkım.
Alagurt : Pire (hayvanlarda).
Ala-guru : Nemli, rutubetli.
Alagüllük : Ala böcek.
Alagvuran : Ot temizleyen (tarlada)
Alağac : Ala ağaç (sınırlara ve yol kenarlarına dikilir.).
Alağını çalmag (vurmag) : Otunu temizlemek (tarla vb.).
Alağını élemek (etmek) : Otunu temizlemek).
Alah-bulah : Sözünde durmayan (kimse), kaypak, dönek, ürkek, güvenilmez (kimse).
Alahéy : Yaltaklanan, mütebasbıs, yaltak.
Alahı, Alahide : 1. Ayrı, başka, diğer. 2. Diğeri, başkası. 3. Ayrı ayrı, başka başka, bağlantısız olarak. 4. Mahsus, özel. 5. Seçkin, mümtaz.
Ala-ilıh : Ilıcak, ılıkça.
Ala-kal : Ham, olmamış.
Alakeçe : Alaçık, keçe çadır.
Alakéş : 1. Ot orağı. 2. karnı alaca (hayvan).
Alakölge : Açık gölge, yarı gölge.
Alakülüng : Çiçekli bitki (kırlarda ve tarlalarda).
Ala (alcy) kül başına : Başına taş yağsın!
Alalanmag : 1. İri iri açılmak (gözler). 2. Ağarmak, ak düşmek.
Alalı : 1. Abraş. 2. Çilli. 3. Otlu, ot basmış (tarla).

Alalıg : Bir yabanî ayı.
Alam *(Ar.)* : Elem, gam, keder.
Alaman : Soygun, yağma, çapul.
Alamançı : Yağmacı, çapulcu.
Alamançılıg : Yağmacılık, çapulculuk.
Alamat : Garibe.
Alamaydan : Fesatçı, ara bozucu.
Alameterez : Yarı yapılmış.
Alamezheb : İdealsiz, ülküsüz.
Alan : 1. Müşteri, alıcı. 2. Alaca karanlık.
Alana, Alanı : Kak dolması, kuru meyve sucuğu (Armut, şeftali vb. kurusu içerisine şeker, ceviz, kuru üzüm vb. doldurularak kurutulmuş meyve sucuğu).
Alan etmek : Bildirmek, haber vermek.
Alangu : Küçük alev, alevcik.
Alanem : Rutubetli.
Alanguş : Hilekâr.
Ala-oyag : Yarı uyanık.
Alapaça : Sekili (hayvan).
Alapahta : Üveyik.
Alapars : Sincap, değin.
Alapeleng (i) : Kaplan alacası (renk).
Alapısrag : Çayır mantarı.
Ala-pörtü : Yarı çiğ, yarı pişmiş.
Alarvadı : Cadaloz.
Alaser : Yarı yarıya.
Ala-séyrek : Seyrek, dağınık.
Alaséyvan : Ala çadır.
Ala-sütül : Ala sulu.
Alaş : Karışık renkte (tüy), ala.
Alaşa, yabı : Lâgar.
Alaşıg-bulaşıg : Sisli, bulanık.
Alaşıg-dolaşıg : Sisli, bulanık.
Al at : Doru at.
Ala-tala, Ala-talat : Perişan, dağınık.
Alatenkeş : Baştan savma (iş).
Ala-toran : Sabah erken, şafak sökerken.
Ala-toranlıg : Alaca karanlık.
Alatör : Baştan savma (iş.).
Ala-ula : 1. Ayrık otu. 2. Yeşillik (bitki).
Alay : 1. Alay. 2. Dokuma. 3. Çöl. 4. Plato.
Ala-yarım : 1. Bir parça, kısmen. 2. Tamamlanmamış, yarıda kalmış.
Ala-yarımçıg : Tamamlanmamış, yarıda kalmış.
Ala-yarımçıglıg : Tamamlanmamışlık.
Ala-yarımçılıg : 1. Natamam. 2. Baştan savma.
Ala-yétişmiş : Ala sulu (meyve).
Alayı, Alalı, Alahi : Başka, özge.
Ala-yonca : Yarı ekin yarı yonca (tarla).
Alazlamag, Alazdamag : Alazlamak, yalazlamak.
Alazlanmag : Alazlanmak, yalazlanmak.
Alazzamağ : Özen göstermemek.
Albalı : Vişne.
Albalılıg : Vişnelik.
Albalı rengli : Vişne renginde.
Alban *(Rus.)* : 1. Arnavut. 2. Eski bir Türk boyu (Karabağ'da).
Albanca : Arnavutça.
Albaniya *(Rus.)* : Arnavutluk.
Al basmag : Al basmak.
Al bayrag : Al bayrak.
Albinizm *(Lat.)* : Akşınlık.
Albinos *(Lat.)* : Akşın.
Albom, Album *(Fr.)* : 1. Albüm. 2. Defter (resim, çizgi vb.) 3. Cönk.
Albuhara : Erik, üryani (erik), kuru erik.
Alça : Erik, alıç.
Alçacıg : Alçacık.
Alçag, Alçah : 1. Alçak. 2. mec. Kötü, berbat. 3. mec. Sade.
Alçagadam : Aşağılık, adi, alçak herif.
Alçagayarlı : Ayarı düşük.
Alçagboy, Alçagboylu : Kısa boylu, boysuz.
Alçagca : Alçakça, alçacık.
Alçagcadan : 1. Yavaşçacık, usulcacık. 2. alçacıktan, yükselmeksizin.
Alçagcasına : Alçakça, haince, kahpece.
Alçagdaban : Alçak ökçeli.
Alçagdahma : Kulübe.
Alçagdan : 1. Aşağıdan, alçaktan. 2. Yavaştan, usulca.
Alçagdağ : Alçak dağ.
Alçaggerginlik : Alçak basınç.

Alçaggövdeli : Alçakgövdeli, bodur (bitki); maki.
Alçaglamag : Aşağılamak, tahkir etmek.
Alçaglandırılmag : 1. Aşağılanmak. 2. Kısaltılmak. 3. Yavaşlatılmak, alçaltılmak (ses). 4. Tenzilat yapılmak (fiyatta).
Alçaglandırmag, Alçaglaşdırmag : 1. Kısaltmak, kesmek. 2. mec. Aşağılamak, tahkir etmek. 3. Frekansını düşürmek. 4. mec. Kötüleştirmek.
Alçaglanmag, Alçalmag : 1. Tahkir edilmek, aşağılanmak. 2. Kısalmak. 3. Azalmak, zayıflamak. 4. mec. Nüfuzunu yitirmek. 5. İnmek. 6. mec. Kendini aşağılamak, dövünmek.
Alçaglatmag : Alçaltmak.
Alçaglıg :1.Alçaklık. 2. Kısalık. 3. mec. Kalitesizlik. 4. mec. Şerefsizlik, alçaklık.
Alçag ses : Alçak ses.
Alçagtcher : Alçarak.
Alçagtepeli : Alçak zirveli.
Alçalan : 1. Alçalan, inen. 2. mec. Alçaklaşan.
Alçaldıcı : Alçaltıcı.
Alçaldılmag : 1. Kısaltılmak. 2. Rütbesi düşürülmek. 3. değeri indirilmek. 4. Frekansı düşürülmek (ses). 5. mec. Aşağılanmak, küçük düşürülmek.
Alçalıb-aşınmag : Hakaret edilmek, tahkir edilmek.
Alçalıg : Alıçlık, eriklik.
Alçalmag : Alçalmak.
Alçaltdırmag : Alçalttırmak.
Alçaltmag : Alçaltmak.
Alçı : Dik pozisyon (alçı kemiği ile oynanan oyunda).
Alçıdaşı : Alçı taşı.
Alçı durmag (aşığı) : İşleri iyi gitmek.
Aldadıcı : Aldatıcı.
Aldadıcılıg : Aldatıcılık.
Aldadılmag : Aldatılmak, aldanmak.
Aldanmac : Geçit.
Aldanış : Aldanma; sapıklık,sapma.
Aldanma : Aldatılma, kanma.
Aldanmag : Aldanmak, aldatılmak.
Aldatmag : Aldatmak.
Aldeyişik, Al-deyişik : 1. Değiş tokuş, mübadele. 2. Değişiklik.
Aldeyişik salmag : Yanlışlıkla değiştirmek (benzer şeyleri).
Aldı-gaçtı : 1. Aldı kaçtı (çocuk oyunu). 2. Hercümerç, allakbullaklık, kargaşalık, anarşi.
Aldırmag : 1. Aldırmak. 2. Çektirmek (fotokopi vb.). 3. Kestirmek, kırktırmak (saç, tüy vb.).
Aldırmamag : Mühimsememek, aldırmamak.
Aldil : Hile, yalan.
Aldile tutmag : Aldatmak, kandırmak.
Alébastr *(Yun.)* : Albatr, kaymak taşı, su mermeri.
Al-elvan : Rengârenk, muhtelif renkte, renk renk.
Alem *(Ar.)* : Âlem.
Alemara (y) *(Ar. Far.)* : Güzel, parlak, dünyayı süsleyen.
Alem-aşkar *(Ar. Far.)* : Açıkça, apaçık.
Alemefruz *(Ar. Far.)* : Alemi aydınlatan.
Aleme yaymag : Herkese duyurmak.
Alemgir *(Ar. Far.)* : Fatih, yayılıcı, istilâcı, müstevli.
Alemi ayagdan salmag : Her yeri gezmek, gezmedik yer bırakmamak.
Alemşümul *(Ar.)* : Cihanşümul, ünlü, tanınmış.
Alemtab *(Ar. Far.)* : Dünyayı nurlandıran.
Alet *(Ar.)* : 1. Âlet. 2. Argo. Penis.
Aletçi, Aletgayıran : Tesviyeci; çilingir.
Aleye : Elek.
Al géymek : Kızarmak, kızıla boyanmak (ufuk vb.).
Al-girmizi : Koyu kırmızı, kızıl.
Algış : 1. Karşılama, istikbal. 2. Kutlama, tebrik etme. 3. Alkış. 4. Beğenme. 5. Dua, senâ.
Algışlamag :1.Karşılamaya çıkmak, istikbal etmek. 2. Selam vermek. 3. Kutlamak. 4.Alkışlamak. 5.İlerletmek, geliştirmek.

Algışlanmag : Alkışlanmak, beğenilmek.
Algı : Alış, alım.
Algı-satgı : Alış veriş.
Ali, Gavalı, Ali : Erik.
Alıb-alacag, Alacag : Alacak.
Alıb-aldatmag : Aldatmak, kandırmak; yalan konuşmak.
Alıb-satma : Alıp satma, ticaret.
Alıb-satmag : Alıp satmak, ticaret yapmak.
Alıb-vérecek : Alâka, ilgi, ilişki.
Alıcı : 1. Alıcı. 2. Dikkatli, gözü keskin. 3. Yırtıcı (kuş).
Alıcı guş : 1. Yırtıcı kuşlar. 2. mec. Süratli, hızlı, çevik.
Alıcılıg : Satın alma.
Alıcılıg güvvesi : Satın alma gücü.
Alıcı togan : Şahin.
Alıg : 1. Çul, örtü, keçe, alık. 2. Aptal, salak.
Alıg-alıg : Alık alık, aptalca.
Alıglamag : Hayvanı çullamak, alık örtmek.
Alığını aşırmag : 1. Yenmek, mağlup etmek. 2. Birbirinin işini bozmak.
Alım : 1. Vergi. 2. Bir tutam.
Alımını vérmek : 1. Ağzının payını vermek, paylamak; 2. Vergisini vermek.
Alım-satım : Alış veriş.
Alınlıg, Alınnıh : Alınlık.
Alınmag : 1. Alınmak. 2. Almak, satın almak. 3. Elde edilmek. 4. Fetholunmak.
Alınmaz : Elde edilmez, yenilmez.
Alınmazlıg : Yenilmezlik, elde edilememe.
Alınsız : Cephesiz, alınsız.
Alısın : İkinci biçilen ot, körpe ot.
Alışan : 1. Alevli, alevlenmiş. 2. Geyik otu.
Alışanulduz : Şahap, meteor.
Alışdım-yandım : Yanardöner, hare (kumaş).
Alışdırıcı : Fitil.
Alışdırılmag : 1. Alevlendirilmek. 2. Alıştırılmak.
Alışdırmag : 1. Yakmak, tutuşturmak. 2. Alıştırmak. 3. Tadandırmak. 4. mec. Sinirlendirmek, kızdırmak.
Alışgan : 1. Kav, tutuşturucu, çakmak. 2. Alışkan, alışkın. 3. Derhal alevlenen, hemen tutuşan.
Alışganlıg : 1. Tutuşkanlık, kolayca tutuşurluk. 2. Alışkanlık, alışkınlık.
Alışı : Parlak.
Alışıb-vérişmek : 1. Alış veriş etmek. 2. Muvafakat etmek.
Alışıb-yanmag : 1. Alevlenmek. 2. mec. Parıldamak. 3. mec. Kızarmak.
Alışıg : 1. alışık. 2. Tutuşturcu, ateş kuruluğu, çalı çırpı.
Alışma : 1. Alışkanlık. 2. Yanma, alevlenme. 3. Ünsiyet. 4. Ortaklaşa hayvan kesip bölüşme.
Alışmag : 1. Alışmak. 2. Tutuşmak, yanmak. 3. mec. Isınmak, ünsiyet etmek. 4. mec. Sinirlenmek, kızmak.
Alışmalıg : Pay, hisse (ortak kesilen hayvan etinden).
Alış-vériş : 1. Ticaret. 2. Bağlar, ilişkiler, münasebetler.
Alış-vérişçi : Tüccar, tacir.
Alız : 1. Hasta. 2. İsteksizlik.
Ali *(Ar.)* : 1. Yüksek rütbe, âli. 2. Yüksek tahsil.
Alızlamag : Hastalanmak.
Alızmah : Yakalamak, tutmak.
Alicah *(Ar. Far.)* : Yüksek rütbeli.
Ali başkomandan : Yüksek rütbeli subay.
Alicenab *(Ar.)* : 1. Âlicenap. 2. Yüksek rütbeli ünvanı (eskiden).
Alicenabcasına : Asilce, efendice, mertçe.
Alicenablıg : Neciplik, cömertlik.
Aligövher *(Ar. Far.)* : Soylu, asilzade.
Alim *(Ar.)* : Âlim.
Alimane : Âlimce, âlime yakışır bir tarzda.
Alimcesine : Âlimce.
Alimeğam : Yüksek rütbeli.
Ali mehkeme : Yüce dîvan.
Alimekan : Yüce makamlı, yüksek rütbeli.
Alimekteb : Fakülte.
Alimenseb : Yüksek ünvan sahibi.
Aliménт : Nafaka.
Alimi-biemel : Bilip de uygulamayan (kimse).
Alimlik : 1. Âlimlik. 2. İlmî.
Alimlik herce vérmek : Âlimlik satmak.
Alimnüma : Âlimlik taslayan, bilgiç.

Alimnümalıg : Âlimlik taslama, bilgiçlik.
Alimovcud *(Ar.)* : Dervişler, tarikatçılar.
Alişan, Alişe'n *(Ar.)* : Yüksek dereceli.
Alitehsilli : Yüksek tahsilli.
Aliye *(Ar.)* : Yüksek, yüce.
Aliz : 1. Kötü, fena, çirkin. 2. Haris, hırslı.
Alizarin *(Fr.)* : Alizarin.
Alizleşmek : Fenalaşmak, ciddileşmek (sağlık durumu).
Alkogol *(Ar.)* : Alkol, ispirto.
Alkogolçü : Alkolik.
Alkogolik : Alkolik.
Alkogolizm : Alkolizm.
Alkogollu : Alkollü.
Alkogolsuz : Alkozsüz.
Alkoloid *(Ar.)* : Alkoloit.
Allaf *(Ar.)* : Tahıl tüccarı, yem satıcısı.
Allafbazar *(Ar. Far.)* : Tahıl pazarı.
Allaflıg : Yem ticareti, tahıl satışı.
Allahahtarıcı, Allahahtaran :Allah arayıcı.
Allahahtarıcılıg : Allah arayıcılık (1905'te Rusya'da bir akım).
Allah amandır : Allaha emanet!
Allaharayıcı : Allah arayıcı.
Allaharayıcılıg : Allah arayıcılık (Rusya'da 1905'ten sonra gelişen dinî akım).
Allaha tapşırdım : Allaha ısmarladık.
Allah başacan élesin : Allah tamamına eriştirsin!
Allah bendesi : 1. Her hangi biri. 2. Sessiz, sakin.
Allah birdi : Allah bir.
Allah élemesin (élememiş) : Allah etmesin!
Allah élesin (ki) : Allah vere ki.
Allah goysa : İnşallah.
Allahgurucu : Dinci sosyalist.
Allahguruculug : Dini sosyalizm (1905'te Rusya'da gelişen bir akım, dinsizliğe karşı görüş).
Allah hatirine (eşğine) : Allah aşkına!
Allahın véren günü : Her gün.
Allah kömek élesin : Allah yardım etsin.
Allahlıg : Tahakküm, üstünlük, hâkimiyet.
Allahlıg étmek : Allahlık iddiasında bulunmak.
Allahpayı : Sadaka.
Allahperest : Sofu, dindar.
Allahperestlik : Dindarlık, sofuluk.
Allah terefi : İnsaflıca.
Allah vére : İnşallah.
Allah vurub : Allah vurmuş.
Allanmag, Allaşmag : 1. Allanmak. 2. Kırmızılaşmak.
Allanmag : Aldanmak.
Allaşdırılmag : Kırmızılaştırılmak.
Allaşdırmag : Kızartmak; kırmızı etmek.
Allatma : Aldatma.
Allégorik : Alegorik.
Allégoriya *(Yun.)* : Alegori, temsilî istiare.
Allégro *(İtal.)* : Allegro.
Allı-elvanlı : Rengârenk.
Allı-güllü : Allı pullu.
Allıg : 1. Kırmızılık. 2 Ruj. 3. Kızamık.
Allı-şallı : Allı pullu.
Alma : 1. Alış, alma. 2. Elma.
Alma ağacı : Elma ağacı.
Alma-armudlug : Elma armut bahçesi.
Almacıg : 1. Küçük elma. 2. Elmacık kemiği, elmacık.
Almaçı : 1. Elma uzmanı. 2. Elma taciri.
Alma dolması : Elma dolması.
Almag : 1. Almak. 2. Anlamak, idrak etmek. 3. Düşürmek (telefon numarasını). 4. mec. Tesir etmek.
Almagurdu : Elma kurdu.
Almagüvesi : Elma güvesi.
Alma kimi : Elma gibi, kırmızı (yanak).
Almalıg : 1. Elmalık. 2. Leğen kemiği çukuru. 3. Göz üstü çukuru (altlarda).
Almanah *(Fr.)* : Almanak.
Almannamah : Suçlamak, yermek.
Almandin *(Rus.)* : Seylantaşı, seylanî.
Almaniya : Almanya.
Almanperest *(T. Far.)* : Alman hayranı (dil, kültür vb.).
Almanperestlik : Alman hayranlığı (dil, kültür vb.).
Almaşdamah : Yoluşturmak, rastgele koparmak (meyve vb.).

Almayanag : 1. Al yanaklı. 2. Elmacıkları çıkık (kimse).
Almaz : Elmas.
Almazcilalama : Elmastıraş.
Almazı : Saydam, şeffaf.
Almuhara : Üryani (erik).
Alnıaçıg : Alnı açık yüzü ak.
Alnıyéke : Geniş alınlı, alnı geniş.
Alov : Alev.
Alov almag : Tutuşmak, alevlenmek.
Alovgözlü : Kızgın, öfkeli.
Alovlandırıcı : 1. Alevlendirici. 2. mec. Kızıştırıcı, tahrik edici.
Alovlandırılmag : 1. Alevlendirilmek, tutuşturulmak. 2. mec. Kızıştırılmak, tahrik edilmek.
Alovlandırmag, Alovlatmag : 1. Alevlendirmek. 2. Ateşe vermek.
Alovlanma : 1. Alevlenme. 2. mec. Kızışma, coşma, heyecan.
Alovlanmag : 1. Alevlenmek. 2. Ateşe verilmek, tutuşmak.
Alovlu : 1. Alevli. 2. mec. Hararetli, ateşli. 3. mec. Öfkeli. 4. mec. Yakıcı, kavurucu.
Alovlu danışmag : Hararetli konuşmak.
Alovlulug : Kızgınlık, çoşkunluk, hararet.
Alovlu soba : Alevli soba, yanan soba, kızgın soba.
Alovsaçan : 1. Yalazlı, alevli. 2. mec. Kızgın, öfkeli, sinirli.
Alov salmag :Coşturmak, heyecanlandırmak.
Alovsuz : Alevsiz.
Alp : 1. Dağ. 2. Kahraman, yiğit.
Alp çemenlikleri : Dağ otlağı, yayla.
Alpinist *(İng.)* : Dağcı.
Alpinizm *(İng.)* : Dağcılık.
Alpotun : Pisboğaz.
Alşan : Meşhur.
Alt : 1. Alt. 2 Alto. 3. Kontralto.
Altağız : Sazan türü.
Alt-altda : Alt alta.
Alt-altda, üst-üstde : Düzensiz olarak, olduğu gibi, rastgele.
Alt-başında : Yanında.
Altda : Altta.
Altda galmag : Yenilmek, mağlup olmak.
Alt dan : Sabah vakti, tan ağarma.
Altdan : 1. Alttan, aşağıdan. 2. mec. Gizlice, çaktırmadan.
Altdan-alta : Gizlice, çaktırmadan.
Altdan-altdan bahmag : Gizlice bakmak, çaktırmadan bakmak.
Altdan-üstden : Rastgele, şuradan buradan (konuşma).
Altdan-üstden démek : Havadan sudan konuşmak, dereden tepeden konuşmak.
Altdan-yuharı : Aşağıdan yukarı.
Alt élemek (etmek):Yenmek, üstün gelmek.
Altérasiya : Alterasyon (müzikte ses tonunun alçaltılması veya yükseltilmesi, değişim.
Altıaçıg : 1. Altı açık. 2. Çardak.
Altıaçılan : Altı mermili (ateşli silah).
Altı-altı : Altışar.
Altıavarlı : Altı kürekli (kayık).
Altıayag, Altıayaglı : Altı ayaklı.
Altıaylıg : Altı aylık.
Altıbarmag : 1. Altı parmaklı. 2. Yaba.
Altıbaşlı : Altı kubbeli, altı tepeli.
Altıbucag : Altıgen, müseddes.
Altıbucaglı : Altıgen, müseddes
Altıca : Sadece altı, ancak altı, toplam altı.
Altıcehet : Altı yönlü, altı taraflı.
Altıcergeli : Altı sıralı.
Altıdüyme, Altıdüymeli : Altı pusluk, altı inçlik.
Altıganad, Altıganadlı : Altı kanatlı (çark vb.).
Altıgatlı : 1. Altı katlı. 2. Altı tabakalı, altı kat.
Altıgüllük : Tarla kuşu.
Altıgünlük : Altı günlük.
Altıillik : Altı yıllık.
Altıleçekli : Altı taç yapraklı (çiçek).
Altılıg : 1. Altı inçlik, altı pusluk. 2. Altılı (oyun kağıdı).
Altımanatlıg : Altı rublelik.
Altımertebe (li) : Altı katlı (bina vb.).
Altımisralı : Altı mısralı (şiir).
Altına almag : Egemenliğine almak.

Altını batırmag : Altını ıslatmak (çocuk).
Altını çekmek : Pişman olmak, pişmanlık duymak.
Altını üstünü ölçmek : Çok gezmek, her tarafını gezmek.
Altıreğemli : Altı rakamlı (sayı).
Altısaatlıg : Altı saatlik.
Altısinifli : Altı sınıflı.
Altısütunlu : Altı sütunlu, altı direkli.
Altıtarlalı : Altı yılda bir ekilen, altı yılda bir devr eden.
Altıtarlalıg : Altı devirlik (tarla).
Altıterefli, Altıüzlü : 1. Altı yüzlü, müseddes. 2. Altı satıhlı.
Altıyanlı : Müseddes.
Altıyaşar : Altı yaşında (hayvanlar için).
Altıyaşlı : Altı yaşında.
Altıg : 1. Altlık. 2. Pençelik, tabanlık (ayakkabı için). 3. Temel, esas. 4. Kilim, palas.
Altmış-altmış : Altmışar.
Altmışca : Sadece altmış, toplam altmış.
Altmışyaşlı : Altmış yaşında, altmışlık.
Altpaltarı : İç çamaşırı.
Altun : 1. Altın. 2. Altınî.
Altunlı : Altınlı.
Alt-üst : Alt üst, karmakarışık, dağınık.
Alt-üst élemek (etmek) : Alt üst etmek.
Alt-üst ile : Abartarak, abartılı şekilde.
Alu : Erik.
Aluc : Alıç.
Alude : 1. Mutat, alışkın. 2. Âşık, tutkun. 3. Lekeli, kirli.
Aludeçilik : 1. Aşk, sevgi. 2. Alışkanlık.
Aludelik : 1. Tutkunluk, düşkünlük. 2. Bulaşıklık, alçaklık.
Alude olmag : 1. Âşık olmak. 2. Meftun olmak. 3. Lekelenmek. 4. Alışkın olmak.
Alüminium *(Lat.)* : Alüminyum.
Alüminium helitéleri : Alüminyum halitaları, alüminyum alaşımları.
Alüminiumlu : Alüminyumlu.
Alunit *(Fr.)* : Kuvars.
Alvér, Al-vér : Alışveriş, ticaret.
Alvérçi, Al-vérçi : 1. Tacir, tüccar. 2. mec. Vurguncu, istifçi.
Alvérçilik, Al-vérçilik : 1. Ticaret, alışveriş. 2. mec. Spekülasyon, vurgunculuk.
Alvér élemek (etmek) : Ticaret yapmak, alışveriş etmek.
Al yalan : Sırf yalan, büsbütün yalan.
Alyanag (lı) : Al yanaklı, kırmızı yanaklı.
Alyan-calyan : Boş, manasız, saçma.
Al-yaşıl : Al çuha.
Am *(Ar.)* : 1. Halk cemaat. 2. Umumi, genel.
Amac : *(Far.)* : Amaç, hedef, nişangâh.
Amaclamag : Nişan almak, hedeflemek.
Amade *(Far.)* : Âmâde.
Amadelik : Amade olma, hazırlık.
Amal *(Ar.)* : Emeller, arzular, ülkü, ideal.
Amalgama (Fr.) : Malgama.
Amalgamalaşdırma : Malgamalaştırma, malgama yapma.
Amalgamalaşma : Malgamalaşma, malgama oluşma.
Aman *(Ar.)* : Aman, eman.
Amanabend, Amanatabend : 1. Bahane arayan, bahaneye hazır. 2. Dayanıksız, kırılacak durumda.
Amanat *(Ar.)* : Yabancı, ithal.
Amanévi : Sığınak, sığınılacak yer.
Amana gelmek : Sığınmak.
Amana getirmek : Zelil etmek, rezil etmek, dize getirmek.
Amandır ha : Sakın ha!
Amanı : 1. Geçici, muvakkat. 2. Dayanıksız, sağlam olmayan. 3. Şimdilik. 4. Dayanıksız olarak.
Amanı kesilmek (gırılmag) : 1. Takati kesilmek. 2. Mecbur olmak, zorunda olmak, başka imkanı olmamak.
Amanın almag : Dize getirmek.
Amanın bir günüdür : Sakın!
Amanını kesmek : Dermanını kesmek, takatini azaltmak.
Amansız : 1. Merhametsiz, katı kalpli. 2. Amansız. 3. Acımasızca.
Amansızca (sına) : Merhametsizce, acımasızca.
Amansızlıg : Merhametsizlik, gaddarlık.
Aman vérmek : Acımak, merhamet etmek; izin vermek, himaye etmek.

Aman vérmemek : Aman vermemek.
Aman-zaman : Biricik, yegâne, bir tek.
Amazonlar : Amazon.
Ambıl : Birinci çift (çite koşulan öküzlerden).
Ambır : Maşa, demirci maşası.
Ambırağız : 1. Pense. 2. mec. Yayvan ağızlı (kimse).
Ambulatoriya *(Lat.)* : Ambülans, cankurtaran (araba).
Amérikanizm : Amerikanist görüş.
Amérikalı, Amérikan : Amerikalı.
Amfibiya *(Yun.)* : 1. Amfibi. 2. İki yaşayışlı (hayvan, bitki).
Amfitéatr *(Yun.)* : Amfiteatr.
Amib, Amiöb, Amyöb *(Yun.)* : Amip.
Amil *(Ar.)* : 1. Âmil, faktör. 2. Sebep. 3. Acente.
Amillik : Acentelik.
Amin *(Ar.)* : Amin!
Aminhan *(Ar. Far.)* : Amin diyen.
Amir *(Ar.)* : Amir, emir veren.
Amirane *(Ar. Far.)* : 1. Buyurucasına, hükmedercesine. 2. Zorbaca.
Amma : Ama, fakat.
Ammalı : Şartlı, kesin olmayan.
Amması var : Şartlıdır, şarta bağlıdır.
Ammır : Aç gözlü.
Ammiak *(Yun.)* : Amonyak.
Ammiaklı : Amonyaklı.
Ammonium *(Yun.)* : Amonyum.
Amnistiya *(Yun.)* : Af, bağışlama (mahkemece).
Amorf *(Yun.)* : Amorf.
Amorf diller : Çin-Tibet dilleri, tek heceli diller.
Amortizasiya *(Lat.)* : 1. Amortisman. 2. Yaylanma.
Amortizator *(Fr.)* : Amartisör, yumuşatmalık.
Ampériorbilik : Ön yargı, peşin hüküm.
Ampérmétr *(Rus.)* : Ampermetre, amperölçer.
Ampir *(Fr.)* : Ampir.
Amplitud *(Lat.)* : 1. Genlik. 2. Genişlik, enginlik.
Amplua *(Fr.)* : 1. Rol. 2. mec. Görev, rol.
Ampul *(Lat.)* : Ampul (ilaç için).
Amyöb *(Yun.)* : Amip
An *(Ar.)* : An.
Ana : Ana, anne.
Ana-ata övladı : Kıymetli, aziz, sevgili.
Ana-bacı : 1. Ana ve bacı. 2. mec. Sıkı fıkı (kadınlar).
Ana-bala : Ana ve çocuk.
Ana-bala élemek : Gereksiz yere fazla almak (aynı şeylerden).
Ana-bala kimi : Samimî.
Ana-bala olmag : Ana ve evlat gibi olmak, sıkı fıkı olmak.
Ana betni : Ana rahmi.
Anabir, Anadanbir : Aynı anadan.
Ana boynunda : Anasının karnında.
Anac, Anaş : Anaç.
Anacan : Anneciğim!
Anacıg, Anacığaz : Annecik, anneceğiz.
Anacıl : Anacıl (çocuk).
Anaclanmag, Anaclaşmag : 1. Büyümek. 2. Tecrübeli olmak, tecrübe kazanmak.
Anaclıg : Anaçlık.
Anac toyug : Anaç tavuk.
Anadandoğma : Doğuştan, yaratılıştan (olan).
Anadangelme : 1. Doğuştan, yaratılıştan (olan). 2. mec. Çıplak.
Anadan gelme olmag : Çırçıplak olmak.
Anadan olmag (doğulmag) : Doğmak.
Anadan üryan : Çırçıplak.
Anadili : Milli dili.
Anagaj : Hendek.
Anağaç : Saban oku.
Ana hetti : Ana hattı, özü, esası.
Analı-atalı : Analı babalı.
Analı-balalı : Analı çocuklu, bir arada, ana ve çocuk birlikte.
Analıg : 1. Analık, annelik. 2. Ana hukuku ve vazifesi. 3. Üvey ana.
Analitik *(Fr.)* : Analitik.

Analitik diller : Tahlilî diller.
Analitik hendese : Analitik geometri.
Analiz *(Fr.)* : Analiz.
Analiz élemek (etmek) : Analiz etmek, çözümlemek.
Analogiya *(Yun.)* : Analoji.
Analüle : Ana boru.
Ananas *(İsp.)* : Ananas.
Anan yahşi, atan yahşi : Anan yahşi, baban yahşi.
Anarhist *(Yun.)* : Anarşist.
Anarhiya *(Yun.)* : Anarşi.
Anarhizm *(Yun.)* : Anarşizm.
Anarho-sindikalist *(Yun.)* : Sendikal anarşist.
Anarho-sindikalizm *(Yun.)* : Sendikal anarşi.
Anasını ağlar (meler) goymag : Öldürmek.
Anasını ağlatmag : İncitmek, eziyet etmek.
Anasının (nenesinin) emceyini kesen : Madrabaz, hileci.
Anansının oğlu : Evlilik dışı doğma, piç.
Anası ölmüş (ölsün) : 1. Zavallı, biçare. 2. Yiğit.
Anası vayına oturmag : Ölmek.
Anasız : Annesiz, öksüz.
Anasızlıg : Annesizlik, öksüzlük.
Ana südü kimi : Helal.
Anaşa : Afyon, haşiş, esrar.
Anaşaçeken, Anaşahor : Esrarkeş.
Anaşaçı : Esrarcı.
Ana şefgeti : Anne şefkati.
Anatom *(Yun.)* : Anatomi uzmanı.
Anatomik *(Fr.)* : Anatomiyle ilgili.
Anatomiya *(Yun.)* : Anatomi.
Ana uşağı : Utangaç, sessiz.
Anaveten (torpag, yurd) : Vatan, anavatan.
Anayol : Anayol.
Anayım, Anayın : Acaip, tuhaf!
Anayolu : Kaynanaya hediye (damat evinden).
Anbaan : An be an, dakikadan dakikaya.
Anbar *(Ar.)* : Ambar.
Anbara vurmag : 1. Depolamak, yığmak. 2. mec. Stokçuluk etmek.
Anbarçı : 1. Ambarcı. 2. mec. İstifçi, stokçu.
Anbarçılıg : Ambarcılık, depoculuk.
Anbardar *(Far.)* : Ambarcı, depocu.
Anbardarlıg : Ambarcılık.
Anbargüvesi : Buğday biti.
Anbarlamag : Ambarlamak, yığmak, istiflemek.
Anbul : Birinci çift (sabana koşulan hayvanlardan).
Anbulgabağı : İkinci çift (sabana koşulan hayvanlardan).
Ancag : Ancak.
Ancag-ancag : Zorla, güçle.
And : Ant.
And-aman : Yemin billah.
And-aman élemek : Yemin billah etmek.
Andçı : Yeminli şahit, ehlivukuf.
Andıhmag : Yorulmak (yüzerken).
Anddaş : Tanıkdaş, yemindaş.
Andından dönmek : Andını bozmak.
Andını pozmag : Yeminini bozmak.
Andır : 1. Tereke, ölü mirası, sahipsiz mal, soyka. 2. mec. Lânetli, melun.
Andıran : Bildiren, belirten, gösteren.
Andıra galasan (galsın, galmış) : Lânet olası, melun!
Andıra galmag : Terekeye kalmak.
Andız : Andız.
Andızlıg : Andızlık, andız ormanı.
And içmek : Ant içmek.
Andlaşma : Antlaşma.
Andlaşmag : Antlaşmak, ahitleşmek.
Andlı : Antlı.
And vérdirmek (içdirmek) : Ant verdirmek, yemin ettirmek.
And vérmek : Ant vermek.
Anékdot *(Yun.)* : Anekdot.
Anen *(Ar.)* : Aniden, derhal, birdenbire.
Anga, Angalı : Serseri, akılsız.
Angar *(Fr.)* : Hangar.
Angara : Ankara.
Angıc, Angış : Angıç.
Angıra-angıra : Anıra anıra, anırarak.
Angerib *(Ar.)* : Pek az, çok az.

Angırışmag : Birlikte anırmak (eşekler).
Angırkı : Öbürü, o yanki.
Angırmag : Anırmak.
Angırtı : Anırtı.
Angırtmag : 1. Anırtmak. 2. mec. Ağlatmak, bağırtmak.
Angina, Angéna *(Lat.)* : Anjin.
Angut :1. Angut. 2. mec. Aç gözlü, haris. 3. mec. İri yapılı.
Anguta dönmek, Angutu çıhmag : Çok zayıflamak.
Angutboğaz : Çok zayıf, uzun boyunlu.
Anıh : Muğlak, çapraşık.
Anılmag : Anılmak.
Anış : İstek, arzu, temennî.
Anışmag : Mimik ve işaretlerle anlaşmak.
Anıtmag : 1. Şaşırtmak. 2. Yakalamağa çalışmak.
Anızdırmag : Hatırlatmak.
Ani : Ânî.
Ànilik : 1. Âni. 2. Fevrîlik. 3. Geçici, muvakkat. 4. Ansızın.
Animizm *(Lat.)* : Animizm.
Ankét *(Fr.)* : Anket.
Anladılmag : Anlatılmak.
Anladılmaz : Anlaşılmaz, izahı zor.
Anlag, Annah : Düşünce, idrak, akıl.
Anlaglı : Akıllı, şuurlu.
Anlaglıg : Akıllılık, anlayışlılık, zeka.
Anlagsız : Anlayışsız, kalın kafalı.
Anlagsızlıg : Anlayışsızlık, akılsızlık, şuursuzluk.
Anlamag : Anlamak.
Anlamaz : 1. Kalın kafalı. 2. Cahil.
Anlamazlıg : Anlayışsızlık, cehalet.
Anlaşıg : Anlaşma, birbirini anlama.
Anlaşıglı : Açık, belli, vazıh, anlaşılır.
Anlı : Akıllı, düşünceli, müdrik.
Anlıg : Anlık, ânî, bir anlık.
Anmag : Anmak.
Annac : Yamaç, bayır.
Anod (Yun.) : Anot.
Anofélés *(Yun.)* : Anofel.
Anoh : Şapşal, sersem.
Anons *(Fr.)* : Anons.
Anormal *(Yun.)* : Anormal.
Anormallıg : Anormallik.
Anramag : 1. Kükremek. 2. Anırmak.
Anrı, Anarı : 1. O taraf, o yan, o tarafa, o yana. 2. Ufak tefek. 3. Az çok.
Anrı-beri : 1. Şöyle böyle, aşağı yukarı. 2. Öte beri.
Anrı-beri çekmek : Geciktirmek, ertelemek, bugün git yarın gel demek, oyalamak, bekletmek, savsaklamak.
Anrı-beri élemek (etmek) : 1. Yerleştirmek koymak. 2. Savsaklamak, oyalamak.
Anrılıh : O taraflılık, o yana eğilim.
Ansambl *(Fr.)* : 1. Ahenk, uyum (müzikte). 2. Topluluk, heyet (müzik. 3. mec. Ritm.
Ansız, Ansızın : Ansızın.
Ansızlıg : Ansızın oluş, sürpriz oluş.
Anşırmag : Teşhis etmek, fark etmek, hatırlamak.
Anşlag *(Alm)* : Bilet kalmadı! Gişe kapalı! (Sinema, tiyatro vb. yazısı).
Antagonist *(Yun.)* : Uyuşmaz hasım, muhasım.
Antagonizm, Antogonism *(Yun.)* : Uyuşmazlık,hasımlık, antogonizma.
Antarktida, Antarktika *(Yun.)* :Antarktika.
Anténa *(Lat.)* : Anten.
Anti *(Yun.)* : Zıt, karşı (zıt ve olumsuz anlam veren ön ek).
Antibiotik *(Yun.)* : Antibiyotik.
Antibiotikler : Antibiyotikler.
Antifaşist *(Yun. İtal.)* : Faşist düşmanı.
Antifaşizm *(Yun. İtal.)* : Faşizm düşmanlığı, demokrasi.
Antipod *(Yun.)* : Taban tabana zıt, karşıt tabiatlı.
Antisémit *(Yun. İng.)* : Yahudi düşmanı.
Antisémitizm *(Yun. İng.)* : Yahudi düşmanlığı.
Antiséptik *(Yun.)* : Antiseptik.
Antiséptika *(Yun.)* : 1. Antisepsi. 2. Antiseptikler.
Antisovét *(Yun. Rus.)* : Sovyet düşmanı, antisovyet.

Antitéza *(Yun.)* : 1. Karşıtlık. 2. Antitez.
Antitézis *(Yun.)* : Antitez.
Antologiya *(Yun.)* : Antoloji.
Antoloji *(Yun.)* : Antolojik.
Anton alması : Güz elması (sarı, yeşil ve iri).
Antonim *(Yun.)* : Zıt anlamlı.
Antrakt *(Fr.)* : 1. Ara, perde arası, antrakt. 2.mec. Fasıla, ara.
Antropolog *(Yun.)* : Antropolog.
Anropologiya *(Yun.)* : Antropoloji.
Antropoloji *(Yun.)* : Antropolojik.
Aorta *(Yun.)* : Aort.
Apacıg : Apacık.
Apağ : Apak.
Aparat *(Lat.)* : 1. Cihaz, makine. 2. Kadro, mekanizma. 3. Aygıt, sistem (organizmada).
Aparatçı : 1. İdare eden (makine, cihaz vb.) 2. İdareci.
Apar-getir : Sürünceme, savsaklam, getir götür.
Aparıcı : 1. Ana, baş. 2. Muharrik tekerlek, ana çark. 3. Öncü, lider, kılavuz. 4. Sunucu (radyo ve televizyonda).
Aparıcığüvve : 1. Hareket kabiliyeti, çekme gücü (motorda). 2. Liderlik kabiliyeti (topluluk için).
Aparılma : 1. Taşıma, taşınılma. 2. İdare, yönetim.
Aparılmag : 1. Sürülmek (hayvan için). 2. Yapılmak (yayın vb.). 3. Yenilmek (oyunda, müsabakada). 4. Uygulanmak, yürütülmek (iş vb.).
Aparmag : 1. Götürmek, taşımak. 2. Uygulamak. yürütmek, icra etmek. 3. Kılavuzluk etmek, rehberlik etmek. 4. Vermek (radyo ve televizyon programı için). 5. İdare etmek, yönetmek. 6. Önde götürmek (yarışı vb.). 7. Çalmak, aşırmak. 8. Başarmak, kazanmak (yarışı). 9. Uyutmak, bayıltmak.
Apartdırmag, Apartmag : Götürtmek, taşıttırmak.
Apaşkar : Apaçık.
Apaydın : Çok aydınlık.
Apéndisit *(Lat.)* : Apandisit.
Apogéy *(Rus.)* : Yeröte.
Apostrof *(Yun.)* Kesme işareti.
Appağ : Apak.
Aprél, April *(Lat.)* : Nisan.
Apték *(Yun.)* : Eczane.
Aptékçe : Ecza dolabı.
Aptékçi : 1. Eczacı. 2. Eczaneci.
Aptékçilik : Eczacılık.
Araba : Araba.
Arababend : Arabacı (usta).
Arabacıg : Oyuncak araba.
Arabaçı : Arabacı.
Arabaçılıg : Arabacılık.
Araba ile dovşan tutmag : 1. Abesle uğraşmak. 2. Çok yavaş çalışmak.
Ara-bere : 1. Orta, ortalık, açıklık. 2. Hudut, sınır. 3. Alan, meydan.
Arabir, Aradabir : Arada bir, ara sıra, bazen.
Aracümle, Arasözü : Ara cümle.
Araçı : Aracı, meyancı.
Araçılıg : Arabuluculuk.
Aradan hıs, Arada vurdu : Bir top oyunu.
Ara deymek : Ara açılmak, küsüşmek.
Aradüzelden : Aracı, ara bulucu.
Arag *(Ar.)* : 1. Votka. 2. Likör, esans.
Aragapı : Ara kapı.
Arag-arag élemek : Her yeri aramak.
Aragarışdıran : Dedikoducu, provokatör, fesatçı, fitneci.
Aragarışdırıcı : Provokatör.
Aragarışdırma : Provokasyon, fitne, fesat.
Ara garışıb mezheb itmek : Karışıklık meydana gelmek.
Ara garışmag : Kargaşalık olmak.
Ara gat, Ara gatı : Muflon, iç astar.
Ara gatmag (gurmag) : Ara açmak, ara bozmak.
Arag-çahır : Alkollü içkiler.
Arag-çeken : 1. Votka yapan. 2. Votka imbiği.
Arag-çekmek : 1. Votka damıtmak. 2. Votka içmek.

Aragçı : 1. Votka yapan. 2. Votka müptelası.
Aragçın *(Ar. Far.)* : Takke.
Aragçınlı : Takkeli.
Ara gırmag (pozmag) : Ara bozmak, ara açmak.
Araglamag : Votka içmek.
Aragnane, Arağnane : Nane ruhu.
Arag-varag élemek (etmek) : Her yeri aramak.
Arağını çekmek : Öz suyunu çekmek, esansını almak.
Arahekimi : Otçu.
Arakçéyévçilik : 1. İşkenceci yönetim (Arakçeyev zamanında). 2. mec. Anarşi, kargaşa.
Arakesme : 1. İnce duvar (bölme), paravana. 2. Koridor.
Arakesme ateş : Baraj ateşi.
Arakesmeye almag (salmag) : Kuşatmak, ablukaya almak.
Aralamag, Aralandırmag : Aralamak.
Aralanmag : Aralanmak.
Aralaşdırılmag : Aralık açılmak, aralı hale getirilmek.
Aralaşdırmag : Dövüşenleri ayırmak.
Aralaşmag : 1. Ayrılmak, uzaklaşmak. 2. Seyrekleşmek.
Aralı : 1. Aralıklı, mesafeli, 2. Az aralanmış. 3. Seyrek.
Aralı düşmek : Uzak düşmek, ayrı düşmek.
Aralıg : 1. Aralık. 2. Koridor. 3. Dedikodu, yalan haberler. 4. Makat ve ferç arası.
Aralıg adamı : 1. Arabulucu. 2. Dünürcü. 3. Misafirlere hizmet eden. 4. Avare, serseri, berduş.
Aralıg atı, kor fatı : Âlemin atı, kör Fatma (berduş için kullanılır).
Aralıgçı : Aracı, mutavassıt.
Aralıgçılıg : Aracılık, tavassut.
Aralıgda : Ortada, meydanda.
Aralıgda galmag : 1. Ortada kalmak, himayesiz kalmak. 2. Kararsız kalmak, karar verememek.
Aralıg denizi : Akdeniz.
Aralıg hekimi : Otçu, mütetabbip.
Aralıg mehsulları : Orta malı.
Aralıg sözü : Dedikodu, söylenti.
Aralıg vurmag : Nifak çıkarmak, ara bozmak.
Aralığa atmag : İleri sürmek, ortaya atmak.
Aralığa gelmek : Ortaya çıkmak.
Aralığa getirmek : Göstermek, sergilemek, göz önüne getirmek.
Aralığa söz gatmag : Lafı değiştirmek, konuyu değiştirmek.
Aralığa tökmek : Sırrı ifşa etmek, sırrı açığa vurmak.
Aram *(Far.)* : 1. Sükunet, sessizlik. 2.Yavaş. 3. Sabır.
Aram-aram *(Far.)* : Yavaş yavaş
Aramca (sına) : Rahatça, rahat rahat.
Aram élemek (etmek) : 1. Rahatlatmak. 2. Rahatlamak, yatışmak.
Aramgah *(Far.)* : 1. İstirahat yeri. 2. mec. Mezar.
Aramla : Yavaşça, usulca.
Aramlaşdırmag, Aramlatmag : Rahatlatmak, teskin etmek.
Aramlı : 1. Sabırlı. 2. Ağır, yavaş.
Aram olmag : Dinlenmek.
Aramsız : 1. Fasılasız, aralıksız, dinmeyen. 2. Endişeli, telaşlı. 3. Zaptedilmez, dizginsiz. 4. Aralıksız olarak. 5. Dizginsiz olarak. 6. Telaşlı telaşlı.
Aramsızcasına : Sabırsızca.
Aramsızlıg : 1. Rahatsızlık, huzursuzluk. 2. Yorulmazlık.
Aramsız yağış : Aralıksız yağış.
Aram tapmag (tutmag) : Susmak.
Aran : 1. Düzlük, ova. 2. İngin, vadi.
Aranbasar : Düzlük, ova.
Arançı : 1. Kışlakta oturan. 2. Yayla ile kışlak arasında ticaret yapan.
Aranı açmag : 1. Bölmeyi kaldırmak (aradan). 2. Arayı açmak.
Aranı gızdırmag (gızışdırmag) : Aralarını açmak, bozuşturmak.
Aranı kesmek (vurmag) : İlişkiyi kesmek.

Aranı pozmag : Aralarını açmak, bozuşturmak.
Aranı saz élemek (sazlamak) : Dost olmak, samimiyet kurmak.
Aranlıg : İnginlik, ingin yer, münhat yer.
Aransaran : Çok az.
Araölçen : Uzaklıkölçer.
Arası kesilmek : 1. Ara verilmek, kesilmek. 2. Bölme ile ayrılmak.
Arasıkesilmez : Sürekli, aralıksız.
Arasıkesilmezlik : Devamlılık, süreklilik.
Arası kök olmag : Arası iyi olmak.
Ara sayhaşmag (sakitleşmek) : Ortalık yatışmak.
Arası saz olmag : Sevmek, hoşlanmak.
Ara soyumag : Araya soğukluk girmek.
Arasözü : Aracümle.
Araşdırıcı : Araştırıcı.
Araşdırılmag : Araştırılmak.
Araşdırmag : Araştırmak.
Araşgın : Takye.
Araşmag : Aramak.
Arat : 1. Ziraî sulama. 2. Sulanmış tarla.
Arata goymag, Arat élemek : Toprağı sulamak (ekmeden önce).
Aratı çıhmag : Sulanmış tarla kurumak (ekilmeye uygun olarak).
Aratı gaçmag : Vakti geçmek, çok kurumak (tarla).
Aratlamag : İşlenmiş tarlayı sulamak.
Aravuran, Aravuruşduran : Provokatör, fesatçı, müfsit.
Ara vurmag (vuruşturmag) : Ara bozmak, fesat karıştırmak.
Araya almag : Kuşatmak, muhasara etmek.
Araya çıharmag : Sergilemek, göstermek.
Araya düşmek : Arabuluculuk etmek.
Araya gelmek : Ortaya konulmak, ortaya gelmek.
Araya girmek : 1. Aralarını bozmak. 2. Aralarını bulmak.
Araya goymag : 1. Ortaya koymak, söz konusu etmek. 2. mec. Alay etmek, sarakaya almak.
Araya sohulmag : 1. Yararak girmek. 2. Müdahale etmek.
Araya söz salmag : Münakaşaya yol açmak.
Arayatı : Menzil, konak.
Arayiş *(Far.)* : Bezek, süs, takı.
Araz : Aras.
Arazbarı : Vokal enstrümental piyes (Tabiat ve insan güzelliğini tasvir eder).
Arba : Eşit, müsavi, denk.
Arbitr *(Lat.)* : Hakem.
Arbitraj *(Fr.)* : Uyuşmazlık mahkemesi.
Arçan : Ardıç.
Ard : Art.
Ardı açılmag : 1. Kabahati anlaşılmak. 2. mec. Yorulmak, bitkin düşmek.
Ardı atmag : İshal olmak.
Ardı burulmag : Bitkin düşmek, halsizleşmek, zayıflamak.
Ardıc : Ardıç.
Ardıcguşu : Ardıçkuşu.
Ardıcıl : 1. Yandaş, taraftar. 2. Mantıkî, kanunî. 3. Peyderpey, ard arda, müselsel, aralıksız. 4. Arkada yürüyen.
Ardıcılları :Halefleri, muakkipleri, ardılları.
Ardıcıllıg : 1. Zincirleme, teselsül. 2. Ardıllık, ardıl olma. 3. Kanunîlik.
Ardıclıg : Ardıçlık.
Ardı çıhmag : 1. Bitkin düşmek. 2. Çok yaşlanmak, ölmek üzere olmak.
Ardı gétmek : Korkmak, çekinmek.
Ardınca (ardına) düşmek : Takip etmek, izlemek.
Ardı var : Kuyruklu.
Ardsız : Kuyruksuz.
Areste *(Far.)* : 1. Amade, hazır. 2. Süslü, bezekli.
Aresteleşdirmek : Süsleyerek hazırlamak, bezemek.
Areste olmag : Hazırlanmak (düzence, tertipçe).
Arfa *(Alm.)* : Harp, harpa (müzik âleti), arp.
Arfaçalan, Arfaçı : Arpist, arpçı, arp çalan.
Argadaş : Arkadaş.

Argadaşlıg : Arkadaşlık.
Argéntina *(Yun.)* : Arjantin.
Argış : Bezirgan.
Argo *(Fr.)* : Argo.
Argotizm *(Fr.)* : Argo sözü.
Arğaç : 1. Argaç, atkı. 2. mec. Hile, oyun.
Arğac atmag : Argaç geçirmek, argaçlamak.
Arğaç kéçmek : 1. Argaç geçirmek, argaçlamak. 2. mec. Engellemek, bozmak (birinin işini).
Arğaclamag : 1. Argaçlamak, atkılamak. 2. mec. Adımlarını sıklaştırmak, hızlı yürümek.
Arğaclıg : Argaç ipliği.
Arğac vurmag : Engellemek, zarar vermek (başkasının işini).
Arğalı, Arhar : 1. Yaban koçu. 2. Dağ keçisi.
Arğaz, Uzundraz : Sırık gibi, minare kırması.
Arğazsifetli : Sırık gibi.
Arğazyabı : Uyumlu yapıda (bedence), mütenasip.
Arğın-yorğun : Yorgun argın.
Arh : Ark, hark, kanal.
Arha : Arka.
Arha-arhaya : Arka arkaya, sırt sırta.
Arha-arhaya vérmek : Arka arkaya vermek, yardımlaşmak.
Arhabaarha : 1. Art arda, peş peşe. 2. mec. Nesiller boyu.
Arhac, Arhaş : Arkaç.
Arhaclamag : Ağıla toplamak (hayvanları).
Arhaclanmag : Ağıllanmak (sürü).
Arha çevirmek : Arka çevirmek, sırt çevirmek.
Arhada burahmag : Arkada bırakmak.
Arhadan : Arkadan.
Arhadan vurmag : Arkadan vurmak.
Arhadaş : Arkadaş.
Arhadaşlıg : Arkadaşlık.
Arhada galmag : Geride kalmak.
Arha döyüşçüleri : Artçı, dümdar.
Arha durmag : Himaye etmek, arka çıkmak.
Arha etraf : Arka ayaklar, art ayaklar.
Arhaik *(Yun.)* : Arkaik.
Arhaizm *(Yun.)* : Arkaizm.
Arhalamag : Arka çıkmak, himaye etmek, arkalamak.
Arhalanmag : Arkalanmak.
Arhalı : 1. Arkalı. 2. Muhkem, kuvvetli. 3. Yaban koçu.
Arhalıg : Arkalık.
Arhalıglı : 1. Arkalıklı. 2. Hırkalı.
Arhar : Yaban koçu, argalı.
Arh arıtlamag : Ark temizlemek, kanal temizlemek.
Arhası kesilmek : Arkası kesilmek.
Arhasınca düşmek : Arkasına düşmek.
Arhasını işe vérmemek : Tembellik etmek.
Arhasını yére vérmek (goymag) : Mağlup etmek.
Arhası olmag : 1. Himayecisi olmak. 2. Kuyruğu olmak.
Arhası olmamag : Devamı olmamak.
Arhası yére deymemek : Mağlup olmamak.
Arhasız : Hamisiz.
Arhasızlıg : Hamisizlik.
Arhayın : 1. Sakin, dingin. 2. Rahatça. 3. Emin, huzurlu. 4. Güvenle.
Arhayın-arhayın : Kaygısızca, tasasızca.
Arhayınca : Güvenle, güvenerek, müsterih.
Arhayınçılıg : 1. Eminlik. 2. Sağ salim.
Arhayın élemek (etmek) : Emin etmek, rahatlatmak.
Arhayınlamag : 1. Mutmain olmak. 2. Rahatlamak, rahatlaşmak.
Arhayınlaşmag : 1. Mutmain olmak. 2. Rahatlamak.
Arhayınlatmag : Rahatlatmak.
Arhayınlıg : Gönül rahatlığı, iç ferahlığı.
Arhayınlıgla : Rahatlıkla, emniyetle.
Arhayınlıg vérmek : Yatıştırmak, dindirmek.
Arhayınlığa çıhmag : Rahatlamak, içi rahat etmek.

Arhayın olmag : 1. Sakin olmak. 2. Emin olmak, güvenmek.
Arh çekmek : Hendek kazmak, kanal açmak.
Arhéograf *(Yun.)* : Paleograf.
Arhéografiya *(Yun.)* : Paleografi.
Arhéolog *(Yun.)* : Arkeolog.
Arhéologiya *(Yun.)* : Arkeoloji.
Arhéoloji *(Yun.)* : Arkeolojik.
Arhgazan : Hendek açma makinesi.
Arhipélag *(Yun.)* : Takımada.
Arhitékt *(Yun.)* : Mimar.
Artitéktor *(Yun.)* : Mimar.
Arhitéktura *(Yun.)* : 1.Mimarlık. 2. Mimari.
Arhiv *(Lat.)* : Arşiv.
Arhivçi : Arşivci.
Arhivşünas *(Lat. Far.)* : Arşiv uzmanı.
Arhivşünaslıg : Arşiv uzmanlığı.
Arhiyépiskop *(Yun.)* : Başpiskopos.
Arhlamag : Ark açmak, arık açmak.
Arıçı : Arıcı.
Arıçılıg : Arıcılık.
Arıçibini : Bal arısı.
Arıdıcı : Arıtıcı.
Arıdılmag : Arıtılmak.
Arıdılmış, Arınmış :Arıtılmış, temizlenmiş.
Arıg : Arık, sıska.
Arıgapan : Arı kuşu.
Arıgca, Arıgcag, Arıg-cırıg : Zayıf, kuru, sıska.
Arıg düşmek : Zayıflamak.
Arıglama : Zayıflık, sıskalık.
Arıglamag : Arıklamak, zayıflamak.
Arıglanmag : Zayıflamak.
Arıglaşmag : Zayıflamak.
Arıglatmag : Arıklatmak.
Arıglıg : Arıklık.
Arıg-urug : Cılızlamış, lâgar.
Arıguşu : Arıkuşu.
Arıhana : Kovanlık, arılık.
Arıhanaçı : Arıcı.
Arı kimi sancmag : Arı gibi sokmak.
Arı kimi vıyıldamag : Arı gibi vızıldamak.
Arına gelmek : Utanmak, mahcup olmak.
Arınmag : Arınmak.
Arınmış : Temizlenmiş.
Arıotu : Oğul otu, kovan otu, melisa.
Arıpup : Arı yavrusu.
Arı sahlamag : Arı beslemek, arı yetiştirmek.
Arısahlayan, Arıyabahan : Arıcı, kovancı.
Arıstag : Tavan arası.
Arı südü : Arı sütü.
Arı şanı : Petek.
Arıtdırmag : Ayıklatmak, temizletmek, paklatmak.
Arıtlamag : Ayıklamak, temizlemek, paklamak.
Arıtlanmag : Temizlenmek, paklanmak.
Arıtlatdırmag, Arıtlatmag : Temizletmek, paklatmak.
Arıtlayıcı : Temizleyeci (tahıl).
Arıtmag : Arıtmak.
Arıudan : Arı kuşu.
Arı yémek : Hayâsızlaşmak.
Arıyéyen, caylag, sarguşu : Sığırcık.
Arı yumurtası : Arı yumurtası.
Arı yuvası : 1. Arı kovanı. 2. mec. Kalabalık yer.
Arı yuvasına çöp uzatmag : Arı yuvasına çomak sokmak.
Ari : 1. Çıplak, üryan. 2. Evet, hı, hee.
Arif *(Ar.)* : Ârif.
Arifcesine : Arifane.
Arifleşmek : Arif olmak, bilgin olmak.
Ariflik : Bilgi, ilim, irfan.
Arifmométr *(Yun.)* : Hesap makinesi.
Ariler : 1. Hint-Avrupa kavimleri. 2. Hint-Germen dil grubundan.
Ariozo *(İtal.)* : Arioso.
Aristokrat *(Yun.)* : Aristokrat.
Aristokratiya *(Yun.)* : Aristokrasi.
Aristokratlıg : Aristokratlık.
Aritmiya *(Yun.)* : Aritmi.
Ariya *(İtal.)* : Aria.
Ariyet *(Ar.)* : Âriyet.
Ariyeten *(Ar.)* : Âriyeten, ayriyeten.
Ariz *(Ar.)* : 1. Arız. 2. Şikâyetçi. 3. Yanak, yüz.
Arize *(Ar.)* : Arıza.

Arizeli : Arızalı.
Ariz olmag : Arız olmak.
Arkasiya : Akasya.
Arktika *(Yun.)* : Arktik bölgesi.
Arlanmag : Arlanmak.
Arlı : Utangaç.
Arlı-abırlı : Edepli, namuslu, terbiyeli.
Arlı-namuslu : Namuslu, dürüst.
Armadil : Hamam böceği.
Armah : Seven, hoşlanan.
Armatur *(Lat.)* : Armatür.
Armaturçu : 1. Armatür ustası. 2. Armatür işçisi.
Armıdavat : Yaz yağmuru.
Armud : Armut.
Armudboğaz : Boynu uzun (zayıf kimse), kikirik.
Armudgülü : Armut gülü (bir çiçek).
Armudlug : Armut bahçesi, armutluk.
Armudu : Armudi.
Armudu istékan : Armudi bardak.
Ar-namus : Şeref, namus.
Ar-namusunu atmag (yémek) : Ar ve haya perdesi yırtılmak.
Arnaud *(Yun.)* : Arnavut.
Arnaudca : Arnavutça.
Aroy, Eroy : Çirkef, bulaşık suyu.
Arpa : 1. Arpa. 2. Ölçü birimi (yer yüzeyi için). 3. Takı, süs (arpa şeklinde altın ve gümüş).
Arpacıg : Arpacık.
Arpalamag : Arpa yedirmek (hayvana).
Arpalanmag : Arpa yedirilmek (hayvana).
Arpalıg : Arpalık.
Arpası artıg düşmek : Haddini aşmak.
Arpasuyu : Bira.
Arpaya düşmek : Arpayı çok yemekten şişmek, arpalama olmak (hayvan).
Arpécio *(İtal.)* : Arpej.
Arsén *(Yun.)* : Arsenik.
Arsız-abırsız : Utanmaz, hayâsız.
Arsızcasına : Hayâsızca.
Arsızlamag, Arsızlanmag : Arsız olmak, hayâsızlaşmak.
Arsızlaşmag : Arsızlaşmak.
Arsızlıg : Arsızlık, utanmazlık.
Arsızlığa gurşanmag : Arsızlık etmek, arsızlığı âdet edinmek.
Arşın : Arşın.
Arşınçı : Manifaturacı.
Arşın-arşın : Arşınlayarak.
Arşınhésabı : Arşın ölçüsüyle, arşınlayarak.
Arşınlamag : Arşınlamak.
Arşınlanmag : Arşınla ölçülmek.
Arşınlıg:Arşın uzunluğunda, arşın boyunda.
Arşınmalçı : Manifaturacı.
Arşınmalçılıg : Manifaturacılık.
Arşınmalı : Manifatura.
Arşınölçen :Parçacı, manifaturacı, kumaşçı.
Arşitékt *(Fr.)* : Mimar.
Artan : 1. Fazlalaşan, artış bulan. 2. Bereketli, artağan. 3. Piştikçe kabaran (pirinç türü). 4. Artan (matematikte).
Artdırmag, Artırmag : Artırmak.
Artél *(Rus)* : Kolektif, ortaklaşa, çalışma birliği, artel.
Artélçi : Ortaklaşacı (iş birliğinde), artel üyesi.
Artérial : Atardamarla ilgili.
Artéoskléroz *(Yun.)* : Damar sertliği.
Artériya *(Yun.)* : Atar damar, arter.
Artézian guyusu : Artezyen.
Artıcag : 1. Fazlaca, biraz fazla. 2. Fazlasiyle, ziyadesiyle.
Artıcag çekmek : Ağır tartmak (servetçe, paraca).
Artıg : 1. Fazla, yukarı, üstünde. 2. Artan, artık, fazla. 3. Fazlalık. 4. Önemli, mühim. 5. Daha, daha ziyade, daha fazla. 6. Yemek artıkları, tabak artıkları. 7. Bilahare. 8. Bundan sonra.
Artıg-artıg : Fazlasiyle, ziyadesiyle.
Artıg bilmek : Fazla telakki etmek, gereksiz görmek.
Artıg danışmag : Çok konuşmak.
Artıg-eskik : 1. Fazla, gereksiz. 2. Gereksiz şey.
Artıg gelmek (olmag) : Fazla gelmek, çok olmak.
Artıglama : Fazla.

Artıglamag : Artıklamak.
Artıglaşa : Fazlaca.
Artıglıg : 1. Çokluk, fazlalık, bolluk. 2. Üstünlük, imtiyaz, rüçhan, avantaj. 3. Aşırılık.
Artıglığınca : Lüzümundan fazla, oldukça fazla.
Artıgrag : Hadden çok, oldukça fazla, hepsinden çok.
Artıgtamah : Çok tamahkâr, aç gözlü, doymaz.
Artıgtamahlıg : Doymazlık, aç gözlülük.
Artıg tutmag : Üstün tutmak, yeğlemek.
Artıg-urtug : 1. Kalıntılar, artıklar. 2. Yemek artıkları.
Artıg-yémek : Çok yemek, fazlaca yemek.
Artığı : 1. Maksimum, azamî. 2. Fazla, artık.
Artım : 1. Artma, artış. 2. Bereket, çoğalma (pişen pirincin kabarması). 3. Yeni yavru (hayvanlarda).
Artımlı : Artağan, artımlı.
Artımlı düyü : Artımlı pirinç.
Artımsız : 1. Artmayan, berekeksiz. 2. Çoğalmayan, artışsız.
Artırılmag : Artırılmak.
Artırma : 1. Artma, büyüme. 2. Balkon, veranda. 3. Ekleme, ilave etme. 4. Müzayede. 5. Uzun eşek.
Artırmac : 1. Veranda. 2. Uzun eşek.
Artırmag : Artırmak.
Artma : 1. Artma, artış. 2. Şedde koyma. 3. Çoğalma. 4. Şüyu. 5. Yükseliş, yükselme.
Artikl *(Lat.)* : Tarif harfi.
Artikul *(Lat.)* : Mamulatın örneği (üretimde).
Artikulyasiya *(Lat.)* : Boğumlama, boğumlanma (dilbilim), telaffuz, artikülasyon.
Artillériya *(Fr.)* : 1. Topçu. 2. Toplar. 3. Topçu sınıfı. 4. Topçuluk.
Artist *(Fr.)* : Artist.
Artistlik *(Fr.)* : Artistlik.
Artistlik etmek : Maskaralık etmek, soytarıca davranmak.
Artrit *(Yun.)* : Eklem yangısı.
Arva : Dara.
Arvad : Avrat.
Arvadağız, Arvadağızlı : Karısı ağızlı, kılıbık.
Arvad almag : Evlenmek.
Arvadarası : Kadın kadına, kadınlar arası.
Arvadbaz : Çapkın, kadın düşkünü, kadıncıl.
Arvadbazlıg : Çapkınlık, zamparalık.
Arvadcasına : Karı gibi, kadınca, kadınsı.
Arvadcıg, Arvadcığaz : Kadıncağız.
Arvadhasiyyet : Gevşek, kadınsı.
Arvadlanmag : Kadınlaşmak.
Arvadlaşmag : 1. Kadınlaşmak. 2. mec. Acizleşmek, korkaklaşmak.
Arvadlı : Evli, karılı.
Arvadlıg : Kadınlık, karılık.
Arvadséven : Kadıncıl, çapkın.
Arvadsız : Bekar.
Arvadsız galmag : Bekar kalmak.
Arvadsifet, Arvadaohşar : Kadınsı, kadın gibi.
Arvad-uşag : 1. Karı, eş. 2. Çoluk çocuk, aile.
Arvadüzlü : Kadın gibi, kadınsı.
Arvalı : Daralı, darasiyle birlikte, brüt.
Arvana : Türkistan devesi.
Arvasını almag : Darasını almak.
Arvasını tutmag : Darasını almak.
Arvasız : Darasız, net.
Arzıman : Özlem, hasret.
Arzu, Arzı *(Far.)* : 1. Ülkü, ideal. 2. Murat, arzu, maksat. 3. Amaç, meram.
Arzu-kam : Dilek, emel, özlem.
Arzukéş, Arzıkéş *(Far.)* : Arzulayan, özleyen.
Arzulamag, Arzılamag : Arzulamak, istemek.
Arzulanmag : Arzu edilmek.
Arzulu, Arzılı : İstekli, özlemli, iştiyaklı.
Arzuman, Arzıman : 1. Dev. 2. Muazzam, kocaman, koskoca. 3. İstek, maksat, meram.
Arzumend *(Far.)* : İstekli, arzulu, özlemli.

Arzusu gözünde galmag : Arzusu kursağında kalmak.
Arzusu üreyinde galmag : Arzusu kursağında kalmak.
Arzusuna (arzısına) çatmag : Dileğine kavuşmak.
Arzusunda (arzısında) olmag : Aruzalamak.
Arzusu (arzısı) yérine yétmek : İsteği yerine gelmek.
Arzusuz : Gönülsüz, isteksiz.
As *(Lat.)* : As, birli.
Asa *(Ar.)* : Sopa, asâ.
Asad : Kolay, rahat.
Asan *(Far.)* : Kolay, rahat.
Asancasına : Kolayca, kolaylıkla.
Asanlamag : Kolaylaştırmak.
Asanlandırmag : Kolaylaştırmak.
Asandaşdırılmag : Kolaylaştırılmak.
Asanlanlaşdırma : Basitleştirme, sadeleştirme.
Asanlaşdırmag, Asanlatmag : Basitleştirmek, sadeleştirmek.
Asanlaşmag : Kolaylaşmak, basitleşmek.
Asanlıg : Kolaylık, basitlik.
Asanlıgla : Kolaylıkla, kolayca.
Asansor *(Fr.)* : Asansör.
Asantcher : Kolayca.
Asar *(Ar.)* : Asar, eserler.
Asari-etiğe : Asarıatika.
Asbést *(Lat.)* : Asbest, amyant.
Asdammah : Asileşmek.
Asdırılmag : Astırılmak.
Asdırmag : Astırmak.
Aséptik : Asepsili.
Aséptika *(Yun.)* : Asepsi.
Asfalt *(Yun.)* : Asfalt.
Asfaltbasan, Asfaltçı : Asfalt makinesi.
Asfalt-béton *(Yun. Fr.)* : Asfaltlı beton.
Asfaltlama : Asfaltlama.
Asfaltlamag : Asfaltlamak.
Asfaltlanmag : Asfaltlanmak.
Asfaltlanmış : Asfaltlı, asfalt döşeli.
Asfaltlı : 1. Asfalt döşeli. 2. Asfalt karıştırılmış.
Asgı : Askı.
Asgırdıcı : Aksırtıcı, hapşırtıcı.
Asgırdıcı gaz : Aksırtıcı gaz.
Asgırıgotu : Aksırık otu, aksırtıcı ot.
Asgırma : Aksırma, hapşırma.
Asgırmag : Aksırmak, hapşırmak.
Asgırtı : Aksırtı, aksırma.
Asgırtı : Aksırtı, aksırma.
Asıb : Belâ, musibet.
Asgülü : Çiçek ismi (sarı veya beyaz).
Asıcı : 1. İdam memuru. 2. Meşgul edici.
Asılacag : İdamlık.
Asılan : 1. İdam edilmiş. 2. Asılı.
Asılgan : 1. Asılı. 2. Askılık.
Asılı : 1. Bağımlı, tâbi. 2. Asılı. 3. Meşgul. 4. Tufeyli.
Asılılıg : 1. Bağımlılık, bağlılık. 2. Alâka, ilişki.
Asılı ölke : Bağımlı ülke.
Asılmag : 1. Asılmak. 2. Üstelemek, ısrar etmek. 3. Ocağa konulmak (yemek vb.).
Asılmış : 1. Asılı. 2. İdam edilmiş. 3. Ocağa konulmuş.
Asılsız : Saygısız.
Asım-asım : Asılı (ağaçtaki olgun meyveler), salkım saçak.
Asım-asım olmag : Salkım salkım olmak (dalında olmuş meyve).
Asıman : Gök yüzü.
Asırgal : Çöpleme.
Asırgallıg : Çöplemelik.
Asi *(Ar.)* : Asî.
Asi-kifir : Sinirli, kızgın, öfkeli.
Asi-kifir etmek : Sinirlendirmek, canına tak ettirmek.
Asi-kifir olmag : Sinirlenmek, kızmak, öfkelenmek, isyan etmek.
Asilendirmek : Kızdırmak, hiddetlendirmek.
Asiman *(Far.)* : Asuman.
Asimane bülend olmag : Göğe yükselmek.
Asimanheraş *(Far.)* : Gökdelen.
Asimani *(Far.)* : 1. Lâcivert. 2. Asumana ait. 3. mec. Lâhutî. 4. mec. Temiz, lekesiz, saf.

Asiya : Asya.
Asiyalı : Asyalı.
Askarid *(Yun.)* : Askarit.
Askét *(Fr.)* : Zahit, münzevî.
Aslag : Asılı, muallak.
Aslan : Aslan.
Aslan kimi : Aslan gibi.
Aslan pencesi : Aslan pençesi (bitki).
Asm, Astma *(Yun.)* : Astım.
Asma : 1. Asma. 2. Asılı, muallak. 3. Askı. 4. Hevenk. 5. Asma çardağı.
Asmag : 1. Asmak. 2. Ateşe koymak (yemek kazanını). 3. İdam etmek.
Asmalı : Türlü (yemek).
Asmalıg : 1. Hevenklik (meyve). 2. Kaşıklık (kap).
Asman *(Far.)* : Asuman.
Asma üzüm : Hevenk üzümü.
Asnas : Kumar kağıtları (birli, kral, maça, vale ve onluk).
Asori, Aysor : Asurlu (kavim).
Aspékt *(Fr.)* : Manzara, görünüm.
Aspirant *(Lat.)* : Asistan, doktora öğrencisi.
Aspirantlıg : Asistanlık, doktora.
Aspirantura *(Lat.)* : 1. Doktora. 2. Yüksek lisans. 3. Doktora enstitüsü, asistanlık bölümü.
Aspirin *(Lat.)* : Aspirin.
Asral, Kendirotu : Sarıhatmi (bitki).
Asrallıg : Sarıhatmi tarlası, sarıhatmilik.
Assa : Ses (dans esnasında çıkarılır).
Astamat : Bir tür tütün.
Assimilyasiya *(Lat.)* : Asimilâsyon.
Assimilyator *(Lat.)* : Asimilâsyoncu.
Assistént, Asistént *(Fr.)* : Asistan, yardımcı.
Assisténtlik : Asistanlık.
Assosiasiya *(Lat.)* : Tedai, çağrışım.
Assuri, Asori : Asurlu.
Assuriler : Asurlular.
Assurişünas : Asur tarihçisi.
Assurişünaslıg : Asur tarihçiliği.
Asta : 1. Yavaş, hafif. 2. Yavaş, ağır. 3. İhtiyatlı. 4. Yavaşça, sessizce. 5. Yavaş, yavaş, ağır ağır. 6. İhtiyatla.
Astaaddımlarla : Ağır adımlarla.
Asta-asta : 1. Yavaşça, sessizce. 2. Yavaş yavaş, ağır ağır. 3. İhtiyatla.
Astabaasta : Yavaş yavaş, ağır ağır.
Astaca : Yavaşça, sessizce.
Astadan : Sessizce, alçak sesle, yavaştan.
Astagaçan : Yavaş koşan, topallayan.
Astagel : Hantal, ağır kanlı.
Astalaşdırmag : Yavaşlatmak.
Astalaşma : Yavaşlama.
Astalaşmag : Yavaşlamak.
Astalıg : 1. Yavaşlık, ağırlık. 2. İhtiyat.
Astalıgca : Yavaşça, usulca, çaktırmadan.
Astana : Eşik.
Astananın ağzında durmag : Çok yaklaşmak, eli kulağında olmak.
Astar : Astar.
Astarı çıhmag : Astarı çıkmak, çok eskimek.
Astar vurmag : Astar boyası vurmak.
Astma *(Yun.)* : Astım.
Astmalı : Astımlı.
Astrofizik *(Yun.)* : Astrofizikçi.
Astrofizika *(Yun.)* : Astrofizik.
Astronavt *(Yun.)* : Astronot.
Astronavtika *(Yun.)* : Uzaycılık.
Astronom *(Yun.)* : Astronom.
Astronomiya (yun.) : Astronomi.
Astronomlug : Astronomluk.
Asude *(Far.)* : Asude, rahat.
Asudeçilik : Rahatlık, emniyet, güvenlik, huzur.
Asudelenmek, Asudeleşmek : 1. Serbest kalmak (meşguliyetten). 2. Avunmak, teskin olmak.
Asudelik : 1. Boş vakit, serbest zaman. 2. Sükunet, sükun.
Asude vahtı : İstirahat saati, dinlenme saati.
Aş : 1. Aş, yemek. 2. Aşı. 3. Lapa. 4. Pilav.
Aşa-aşa gelmek : Sarhoşça yürümek, yalpalanarak gelmek.
Aşa goymag : Serpilmek, şapa koymak (deri, post vb.).
Aşağa, Aşağı : Aşağı.
Aşağı baş : 1. Ayak. 2. Kapı önü, eşik dibi. 3. mec. Yer yüzü.

Aşağı cins mal : Ucuz mal.
Aşağıdan : 1. Aşağıdan. 2. mec. Yavaşça, alçak sesle.
Aşağı düşmek : Aşağı inmek.
Aşağı gat : Alt katman.
Aşağılı-yuharılı : Ortalama fiyatla, yaklaşık fiyatla, takriben.
Aşağı salmag : 1. Ters döndürmek, aşağı atmak. 2. mec. Aşağılamak. 3. mec. Tenzilat yapmak, indirim yapmak, ucuzlatmak.
Aşağısı-yuharısı : Az çok, bir parça, oldukça.
Aşanmag : Yükselmek.
Aşar : Taşan, dökülen.
Aşbaşı : Pilav katığı (et, tavuk eti, çekirdeksiz üzüm vb.).
Aş bişirmek : Tuzak kurmak.
Aşçı : 1. Aşçı. 2. Tabak, sepici.
Aşd : Sessizce.
Aşdırmag : Aşırmak.
Aşdibi : Kazan dibi (kızarmış pirinç).
Aşgabad : Aşkabat.
Aşgal : Zayıf koyun (damızlığa elverişsiz).
Aşgallanmag : Arıklamak, zayıflamak (koyun).
Aşgana : Aş evi.
Aşgar : Katkı, halita, alaşım.
Aşgarlanmag : Tıka basa yemek.
Aşgarlı : Katışık, saf olmayan.
Aşgarsız, Cılha : Hâlis, katışıksız, saf.
Aşgın : Dolu, dopdulu.
Aşgal : Çöp, çörçöp.
Aşhana : Lokanta, aş evi, restoran.
Aşhanaçı : Lokantacı.
Aşhanaçılıg : Lokantacılık.
Âşıb-daşmag : Kaynayıp taşmak, taşmak.
Aşı bişib : Aşı pişmiş, kaşığı dikilmiş; işi bitmiş.
Aşı bişmek : Sıkıntıya düşmek, işi zorlaşmak.
Aşıçı : 1. Aşı yapan (ağaca). 2. Çiçek aşısı yapan. 3. Sepici, tabak.
Aşıçılıg : 1. Aşılama (kalem aşısı). 2. Çiçek aşısı. 3. Sepicilik, tabaklama.
Aşıg : 1. Halk şairi, ozan. 2. Aşık kemiği. 3. Aşık oyunu, bıcıl. 4. Makara (iplik). 5. Tetik. 6. Seven, âşık.
Aşıg-aşıg : Aşık oyunu.
Aşıg atmag : 1. Aşık atmak, aşık oynamak. 2. mec. Yarış etmek.
Aşıgboylu : Kısa boylu.
Aşıggoz : Ceviz oyunu, aşık oyunu (cevizle oynanan).
Aşıghengi : 1. Aşık tarzı. 2. Aşık kıyafeti. 3. Aşıkça.
Aşıglamag : Aşık etmek, müptelâ etmek.
Aşıglıg : 1. Ozanlık. 2. Diz çukuru, diz kapağı çukuru.
Aşıg oynamag : Aşık oynamak.
Aşıg sapı : Makara ipliği.
Aşıgsümüyü : Aşık kemiği.
Aşıgçı : Trio.
Aşığı alçı durmag : Şansı yaver gitmek.
Aşığı tohan oturmag : Aşıkı cuk oturmak.
Aşılanmış : Aşılı.
Aşılayıcı : 1. Kalem aşısı yapan. 2. Ayakkabı boyacısı. 3. Sepileme maddesi, tabaklama maddesi.
Aşılmaz : Sarp.
Aşı maddesi : Aşı boyası.
Aşı mayası : 1. Aşı. 2. Tabaklama maddesi.
Aşına (soyug) su gatmag : Pişmiş aşına soğuk su katmak.
Aşınıb-alçalıb : Şişman ve kısa, bodur.
Aşınmag : 1. Aşınmak. 2. Semirmek, göbek bağlamak.
Aşını-suyunu yérmek : Paylamak.
Aşıntı : Aşıntı, aşınmış yer.
Aşırım, Aşrım : Vadi, geçit, dağ boğazı.
Aşırıçılıg : Aşırılık.
Aşırı solçu : Aşırı solcu.
Aşırma : 1. Hamail. 2. Askı (pantalon vb.) 3. Heybe.
Aşırma ateş : Sütre gerisinden ateş, aşırtma top ateşi.
Aşırma gatar : Fişeklik, kütüklük.
Aşığ *(Ar.)* : Âşık.
Aşiğane, Aşiğcesine : 1. Âşıkane. 2. Romantik.

Aşiğlik : Âşıklık.
Aşiğ-me'şug : Birbirini seven.
Aşiğ-me'şug olmag : Birbirini sevmek.
Aşiyan, Aşiyane *(Far.)* : 1. Yuva (kuş). 2. mec. Ev.
Aşkar *(Far.)* : Aşikâr.
Aşkara *(Far.)* : Aşikâre.
Aşkara çıharmag : Aşikâr etmek.
Aşkara çıhmag : Açığa çıkmak, anlaşılmak.
Aşkarca, Aşkarcasına : Açıkça.
Aşkarda : Gerçekte.
Aşkar élemek : Aşikâr etmek.
Aşkarlamag : Aşikâr etmek, açıklamak.
Aşkarlandırmag : Aşikâr etmek, ortaya çıkarmak.
Aşkarlanmag : Aşikâr olmak, ortaya çıkmak.
Aşkarlaşdırmag : Âşikâr etmek, ortaya çıkarmak.
Aşkarlaşmag : Aşikâr olmak, görünmek, tecelli etmek.
Aşkarlatmag : Açığa vurmak, ortaya çıkarmak.
Aşkarlayıcı : Görüntüyü resimleyen (fotoğrafçılıkta görüntü mahlulu, banyo ilacı).
Aşkarlıg : Açıklık, vuzuh, sarâhat.
Aşlama : Aşılama.
Aşlamag, Aşdamah : Aşılamak.
Aşlanmag : Aşılanmak.
Aşlı : 1. Aşılı. 2. Sepili.
Aşlıg : 1. Aşlık. 2. Pilavlık.
Aşlıg déni : Pilavlık zahire.
Aşma : Geçit, güzergâh.
Aşmag, Aşamag : 1. Geçmek (engelleri). 2. Yükselmek, yükseğe çıkmak. 3. mec. Haddi aşmak, ileri gitmek. 4. Ters dönmek; takla atmak. 5. Dolmak, taşmak. 6. Geçmek, sona ermek. 7. Çiftleşmek, birbirine binmek (hayvanlar). 8. Yalpalamak. 9. Hazır olmak, son bulmak (iş).
Aşna *(Far.)* : 1. Dost, ahbap. 2. Bilgili, malumatlı. 3. Metres, sevgili.
Aşnabaz, Arvadbaz : Zampara, çapkın.
Aşnabazlıg : 1. Zamparalık. 2. Metreslik. 3. Flört, nikâhsız arkadaşlık, oynaşma.
Aşna-dost : Dostlar, tanıdıklar.
Aşna élemek : Tanıtmak, tanıştırmak.
Aşnalandırmag : Tanıştırmak.
Aşnalanmag : Tanış olmak, dost olmak.
Aşnalaşmag : 1. Tanışmak, dostlaşmak. 2. Ünsiyet etmek, alışmak.
Aşnalatmag : Tanıtmak.
Aşnalıg : Aşinâlık.
Aşnalıg gatmag : Dostluk ilişkisi kurmak (biriyle).
Aşnalıg göstermek : Aşinâlık göstermek.
Aşna olmag : Dostluk kurmak; tanıdık olmak.
Aşnu : Önce, evvelce.
Aşpaz *(Far.)* Aşçı.
Aşpazbaşı : Aşçıbaşı.
Aşpazçılıg : Aşçılık.
Aşpazhana *(Far.)* : 1. Mutfak. 2. Yemek odası, aşhane.
Aşpazlıg : Aşçılık.
Aşsüzen : Süzgeç, süzgü, süzek.
Aşsüzen (in) gözü : Süzgeç deliği.
Aşunmag : Yararak ilerlemek (kalabalığı).
Aşura *(Ar.)* : Aşure.
Aşut : Aşıt.
Aşüfte *(Far.)* : 1. Perişan, neşesiz. 2. Âşık, meftun, vurgun.
Aşüftehal : Perişan, miskin.
Aşüftehal élemek : Moralini bozmak, perişan etmek.
Aşüftehal olmag : Perişan olmak.
Aşüfte olmag : Perişan olmak, neşesi kaçmak.
Ata : 1. Baba. 2. mec. Reis, ak sakallı. 3. mec. Yaşlı erkek.
Ata-ana : Baba ve anne.
Ata-analı : Babalı ve analı.
Ata-baba : Atalar, dedeler, ecdat.
Ata-babadan : 1. Ecdattan beri. 2. mec. Eskiden beri.
Ata-babadan galma : 1. Ecdattan kalma. 2. mec. Pek eski, kadim, modası geçmiş.

Atabahan : Seyis.
Ata-bala : Baba ve evlat.
Ata-balalı : Babalı oğullu ve babalı kızlı.
Atabay : 1. Atabey, Atabek. 2. Büyük baba. 3. Atabekler (bir Türkmen boyu). 4. Lala başı (sarayda).
Atabir, Atadanbir : Bir babadan (kardeşler), babaları öz.
Atacıg, Atacığaz : Babacığım.
Atadan-anadan olmag : Yetim ve öksüz kalmak.
Atadangalma : 1.Miras. 2. Yaratılıştan, fıtrî.
Atalı : Babası sağ.
Atalı-analı : 1.Ebeveyni sağ. 2. Babalı analı.
Atalıg : 1. Atalık. 2. Baba hakkı. 3. Babanın borcu. 4. Üvey baba. 5. Baba iyiliği.
Atalıg etmek : Baba iyiliği yapmak.
Atamalı : Miras, baba malı.
Ataman : 1. Ataman. 2. Sergerde, elebaşı. 3. Haydut, eşkiya.
Atamanlıg : Elebaşılık.
Atan durur : Baban sağ mı?
Ata-oğul : Baba oğul.
At-araba : Kayış, halat.
Atarpası : Gelir vergisi türü (Azerbaycan hanları devrinde ordunun süvari sınıfı için alınırdı).
Atasına çekmek : Babasına çekmek.
Atasına od vurmag : Canına okumak.
Atasını dalına sarımag : Canına okumak.
Atasını yandırmag : Canına okumak, anasını ağlatmak.
Atasının oğlu : 1. Babasına benzemiş. 2. mec. Namuslu insan.
Atası yanmag : Canı yanmak.
Atasız : Babasız, yetim.
Atasız-anasız : Yetim ve öksüz, babasız anasız.
At-aşğal : Ufak tefek, ıvır zıvır.
At-at : Tahta at, değnekten at (çocuk oyununda).
At-at oynamag : Değnekten ata binerek koşturmak (çocuklar).
Atavizm : Atacılık.
Atayana : Baba gibi, babaca.
Atayurdu : 1. Baba evi. 2. Vatan.
Atbaşı gétmek : At başı (beraber) gitmek.
Atbaşı salmag : Parmağı olmak (her işte).
Atbaz : At meraklısı.
Atbazlıg : At merakı, at düşkünlüğü.
Atcıl : At meraklısı.
Atçapan : Cokey.
Atçapdı : At yarışı.
At çapmag : At koşturmak.
Atçı : 1. Atçı. 2. Cokey. 3. Yedekçi (at için). 4. Ispir.
Atçılıg : 1. Atçılık. 2. Cokeylik. 3. İspirlik.
Atçibini, Atmilçeyi : Büve, sığır sineği, büvelek, at sineği.
Atdan yénib éşşeye minmek : Attan inip eşeğe binmek.
Atdırmag : 1. Attırmak. 2. Kesmek, koparak fırlatmak, uçurmak.
Ateş *(Far.)* : Ateş.
Ateşbar *(Far.)* : Ateş yağdıran, yakan, hararetli.
Ateşbaz *(Far.)* : Ateşbaz.
Ateşbazlıg : 1. Havai fişek yapımı. 2. Havai fişek âlemi.
Ateşböceyi : Ateşböceği.
Ateşfeşan *(Far.)* : Işıklandırma, havai fişek.
Ateşfeşanlıg : Işıklandırma, fişek şenliği.
Ateşgah *(Far.)* : 1. Ateşperest mabedi. 2. Ateşlik.
Ateşgede *(Far.)* : Ateşperest tapınağı.
Ateşgerdan *(Far.)* : Kömür tutuşturucu (havada çevrilerek kömürü tutuşturmağa yarayan telden yapılmış bir kab).
Ateşgurdu : Ateşböceği.
Ateşhana *(Far.)* : Ateşlik.
Ateşhar *(Far.)* : Zâlim.
Ateşhetti : Ateş hattı.
Ateşin *(Far.)* : 1. Ateşîn. 2. mec. Canı gönülden, içtenlikle.
Ateşin algışlar : Heyecanlı alkışlar.
Ateşinlik : Kızgınlık, hararet.
Ateşinrühsar *(Far.)* : Al yanaklı.
Ateşin salam : Candan selam, yürekten selam.
Ateşkéş *(Far.)* : 1. Ateş kancası, fırın kancası, gelberi. 2. Kazağı.
Ateşlendirilmek : Alevlenmek.

Ateşlendirmek : Alevlendirmek.
Ateşnak *(Far.)* : Ateşli.
Ateşpare *(Far.)* : Ateş parçası, kor.
Ateşperest *(Far.)* : Ateşperest.
Ateşperestlik : Zerdüştlük.
Ateşreng *(Far.)* : Ateş rengi, kırmızı.
Ateşzar *(Far.)* : Ateşlik.
Ateşzeban *(Far.)* : Ateşli konuşan, güzel konuşan, güçlü hatip.
Ateveliyi : Lâbada, efelek.
Atgaytaran : Kangal, deve dikeni.
Atgı : 1. Dal köprü. 2. Kiriş. 3. Atkı. 4. Artık, atık.
Atgulağı : 1. At başı, beraber. 2. Kuzukulağı (bitki).
Atgulancarı : Eşek dikeni.
Atgüvvesi, Atgücü : Beygir gücü.
Athaat : Sürekli atış, otomatik atış.
Atıb-tutmag : 1. Zıplatmak ve tutmak (topu, çocuğu vb.). 2. mec. Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak. 3. mec. Çok sevmek.
Atıcı : 1. Atıcı. 2. Hallaç.
Atıcı alayı : Nişancı alayı.
Atıcılığ : 1. Atıcılık. 2. Hallaçlık.
Atıcılığ idmanı : Okçuluk (spor).
Atıla-atıla : Sıçrayarak, hoplaya zıplaya.
Atıla-atıla gelmek : Sevincinden oynayarak gelmek.
Atıl-batıl : Kurakçıl bir bitki.
Atılıb-düşmek : 1. Saldırmak. 2. Hoplayıp zıplamak. 3. Uğraşmak.
Atılış : Hamle, hücum.
Atılmag : 1. Sıçramak, atlamak, hoplamak. 2. Patlatılmak, atılmak (ateşli silah). 3. Atılmak, ditilmek (pamuk vb.).
Atılmış : Metrûk, terkedilmiş, kovulmuş.
Atım : 1. Fırlatma, atma. 2. Kere, defa. 3. Bir defada atılabilen (barut). 4. Yudum (içki). 5. Ok menzili. 6. Ditme, atma.
Atım-atım : Perişan, dağınık.
Atımçı : Hallaç.
Atımlığ : Bir defada harcanan (miktar), doz.
Atıntı : Artıklar, kırıntılar.
Atışma : 1. Müsademe, çarpışma. 2. Münazaa, münakaşa. 3. Şiir yarışması, atışma.
Atışma düşmek : Kavga başlamak, münakaşa çıkmak.
Atışma salmag : Münakaşa çıkarmak.
Ati *(Ar.)* : Âtî.
Atide : Aşağıda, altta.
Atife(t) *(Ar.)* : Atıfet.
Atil *(Ar.)* : Âtıl.
Atlama : Ayran.
Atlamag : Atlamak.
Atlamah : Bulamaç.
Atlanbac : Birdir bir, atlambaç.
Atlandırma : 1. Ata bindirme. 2. Ata bindirme havası (gelini ata birdirirken zurna ile çalınan hava).
Atlandırmag : 1. Ata bindirmek, atlandırmak. 2. Atlatmak (engelden vb.).
Atlanış, Hoppanış : Hoplama, atlama.
Atlanmag, Atdanmag : 1. Atlanmak. 2. Sıçramak, atlamak, hoplamak. 3. Çırpınmak, dövünmek.
Atlas *(Yun.)* : Atlas.
Atlaz *(Ar.)* : Atlas (kumaş).
Atlét *(Yun.)* : Atlet.
Atlétik *(Yun.)* : Atletik.
Atlétika *(Yun.)* : Atletizm.
Atlétikaçı : Atlet.
Atlı : Atlı.
Atlıağac : Değnek at, tahta at (çocuk oyununda).
Atlıgarışga : Atlıkarınca.
Atma : 1. Atma, fırlatma. 2. Atılmış. 3. Çatı kirişleri.
Atmaca : 1. Replik. 2. Cevap. 3. Kinaye. 4. Atmaca (kuş). 5. Sapan (taş atmak için).
Atmaca atmag : Söz atmak.
Atmacalamag : Söz atmak, laf atmak.
Atmacalı : Kinayeli.
Atmacalı söz : Kinayeli söz.
Atmag : Atmak.
Atmaralı : Söz ustası, entrikacı, dessas; tecrübeli, kurnaz.

Atmilçeyi, Atçibini : At sineği, sığır sineği.
Atminen : Binici.
At minmek : Cokeylik etmek, ata binmek.
Atom *(Yun.)* : Atom.
Atomçu : Atomcu.
Atomistik : Atomculukla ilgili.
Atomistika, Atomizm *(Yun.)* : Atomculuk.
Atomkütlesi : Atomal ağırlık, atom ağırlığı.
Atomnüvesi : Atom çekirdeği.
Atomörtüyü : Atom zarı, atom kabuğu.
Atpırtrağı : Dul avrat otu.
Atotaran : At çobanı.
At oynağı : Çok bilinen yer, ayak altı.
At oynatmag : At oynatmak.
Atöyreden : Seyis, at cambazı.
Atribut *(Lat.)* : 1. San (felsefede). 2. Karakteristik. 3. Sıfat, belirten (gramer).
Atributiv *(İng.)* : Belirtme, tâyînî (gramer).
At salmag : Ilgar etmek, ılgarlamak.
At seyirtmek : At koşturmak.
Atsız : Atsız, beygirsiz.
Atsifet : At suratlı.
Atşabalıdı : At kestanesi.
Attaşé *(Fr.)* : Ataşe.
Attéstasiya *(Lat.)* : Şahadetname.
Attéstat *(Lat.)* : 1. Diploma, şahadetname. 2. İlmühaber.
Attraksion *(Fr.)* : Atraksiyon.
Atüstü : 1. Acele ile, üstünkörü. 2. Halk musikîsi makamı.
At zavodu : Hara.
Auditoriya *(Lat.)* : 1. Konferans salonu. 2. Dinleyiciler. 3 Dershane.
Auksion *(Lat.)* : Mezat.
Aul : Köy (Kafkasya ve Ortaasya'da).
Avaca : 1. Nöbet. 2. Yoğurtlu aş, Isparta çorbası.
Avadanlığ : 1. Avadanlık. 2. Ev eşyası.
Aval : 1. Engel, zorluk. 2. Mahal, yer.
Avam *(Ar.)* : Avam.
Avamcasına, Avam-avam : Kabaca, cahilce; amiyane.
Avamfrib : Demagog.
Avamlığ : Cahillik, cehalet; saflık, safdillik.
Avamyana : Amiyane.
Avan : 1. Düşman. 2. Zorba.
Avand : 1. Başarılı, muvaffak. 2. Yüz (kumaş, yaygı vb.). 3. mec. Müsait, uygun, elverişli, iyi, hayırlı.
Avandlaşdırmag : Düzene sokmak, iyileştirmek (iş vb.).
Avandlaşmag : İyileşmek, düzene girmek, düzelmek.
Avand olmag, Avanda düşmek : Hayırlı olmak, uğurlu olmak.
Avangard : Avangart.
Avangardlığ : Öncülük, rehberlik, kılavuzluk.
Avanı : İhtiyatlı, tedbirli.
Avans *(Fr.)* : Avans.
Avantur, Avantüra *(Fr.)* : Macera, avantür.
Avanturçı, Avantüraçı : Maceracı.
Avanturçılığ : Maceracılık.
Avantürist *(Fr.)* : Maceracı.
Avantürizm *(Fr.)* : Maceracılık.
Avar : 1. Kürek (kayık). 2. Talaş, yonga, lif, kamış, saz (çatı örtmek için). 3. Avar Türkleri. 4. Avarca.
Avara *(Far.)* : 1. Avare. 2. Manda yavrusu, malak (iki yaşında). 3. Aylak, gevşek.
Avara-avara *(Far.)* : Derbeder, boş boş, avare avare.
Avaraçılığ : 1. Haylazlık, avarelik. 2. İşsizlik.
Avaraçılığ çekmek : İşsizlikten bunalmak.
Avara dolanmağ (gezmek) : Avare gezmek.
Avara düşmek : Evinden eşiğinden olmak, vatanından mahrum kalmak.
Avara etmek : Uzaklaştırmak; ihraç etmek.
Avara galmag : Güçlük çekmek, zorluk çekmek; yersiz yurtsuz kalmak.
Avaragor *(Far.)* : Canlı cenaze.
Avara goymag (salmag) : Avare etmek, yurdundan yuvasından etmek.
Avaraguli : Boş, işsiz.
Avaralanmag : Avareleşmek.
Avaralaşmag : 1. Avareleşmek. 2. Bozulmak, tahrip olmak, berbat olmak.
Avaralığ : Avarelik.

Avaralıgdan yorulmag : Avare dolaşmaktan yorulmak.
Avaralıg élemek : Avareleşmek.
Avara olmag : Evinden eşiğinden uzak kalmak, garip olmak.
Avara-sergerdan : Evsiz, barksız; çulsuz, hırpani.
Avara-sergerdan düşmek : Perişan olmak, yurtsuz yuvasız kalmak.
Avara-sergerdan etmek : Yerinden yurdundan etmek; işsiz güçsüz bırakmak.
Avara-sergerdan goymag : İşsiz güçsüz bırakmak, avare bırakmak.
Avarçeken, Avarçı : Kürekçi, kürek çeken.
Avar çekme idmanı : Sandal yarışı, sandal yarıştırma sporu, kürekçilik.
Avar çekmek : Kürek çekmek (kayıkta).
Avarçılıg : Kürekçilik.
Avariya *(İtal.)* : Avarya.
Avariya fondu : Avarya fonu, arıza fonu.
Avariya maşını : Teknik imdat arabası, tamir arabası.
Avarlama : Kürek çekme.
Avarlamag : 1. Kürek çekmek. 2. Eğilmek (duvar).
Avarlaya-avarlaya : Kürek çekerek, kürekleyerek.
Avarlı : Kürekli, küreği olan.
Avartdahlamah : Başak bağlamak.
Avar vinti : Gemi pervanesi.
Avaş : Muahede, antlaşma.
Avaz *(Far.)* : Avaz.
Avazat *(Far.)* : Altı musikî perdesi (Şahnaz, maya, çelmek, nevruz, gerdaniye, güvaşt).
Avaze *(Far.)* : Ses, makam, türkü, hava, nağme.
Avaz etmek : Şarkı söylemek.
Avazımag : Solmak, rengi bozulmak.
Avazımış : Solgun, solmuş.
Avazına avaz vérmek : Bağırmasına cevap vermek.
Avazlanma : Telâffuz.
Avazlaşmag : Birbirini çağırmak, çağırışmak.
Avazlı : Dolgun sesli, güzel sesli.
Avaz ohumag : Şarkı okumak.
Avazsız : Makamsız, ahenksiz.
Avcar : Baharat.
Avdal : Hırpani.
Avdıh, Avdug, Avduğ : Ayran.
Avésta : Zerdüşt'ün kitabı.
Avgat : Güç, kuvvet.
Avgit *(Alm.)* : Ojit.
Avgust *(Lat.)*: Ağustos.
Avharramah : Bilemek, çarka vermek.
Avırfmalı : İşlikli, iş gömleği giyinmiş.
Avırıh : Emanet.
Avırtmac : Ovmaç çeşidi (un ve yağla pişirilir).
Avi, Avia... *(Lat.)* : Havaya bağlı, havayla ilişikli.
Aviasiya, Aviyasiya *(Fr.)* : Havacılık, hava taşımacılığı.
Aviasiya benzini : Uçak benzini, süper benzin.
Aviasiyaçı : Havacılık işçisi.
Aviator *(Fr.)* : Pilot.
Avipoçt *(Fr. Rus.)* : Hava postası.
Avitaminoz : Vitaminsizlik (hastalık).
Aviz, Avize *(Far.)* : Kandil.
Avizeli : Avizesi olan.
Avizo *(İtal.)* : İhbariye, ihbarname.
Avlah : Akkiraz.
Avlama : Dağınık pamuk yığını.
Avlamag : Avlamak.
Avlatmag : Havlatmak.
Avort *(Fr.)* : Aort.
Avral *(İng.)* : 1. Tayfaca çalışma (gemide). 2. mec. Seferber olma.
Avralçılıg : Baştan savma, üstünkörü (işi).
Avril *(Fr.)* : Nisan.
Avropa : Avrupa.
Avropaçılıg : Batıcılık, garpçılık.
Avropolaşdırmag : Batılılaştırmak, garplılaştırmak.
Avropalaşmag : Avrupalılaşmak, garplılaşmak.
Avropalı : Avrupalı.
Avsar : Deve yuları.

Avsarramah : Yularlamak (deveyi).
Avstraliya : Avustralya.
Avstraliyalı : Avustralyalı.
Avstriya : Avusturya.
Avstriyalı : Avusturyalı.
Avşar : 1. Şelale, çavlan. 2. Süt. 3. Sütlü koyun.
Avşara çekmek : Soğulmak (süt), sağılamamak.
Avşarlamag, Avşarramag : Sağmak (hayvanın memelerini ovuşturarak).
Avto *(Yun. Fr.)* : 1. Oto. 2. Otomobil.
Avtobiografik *(Yun. Fr.)* : Otobiyografik.
Avtobiografiya (Yin.) : Otobiyografi.
Avtobus *(Alm.)* : Otobüs.
Avtobus dayanacağı : Otobüs durağı.
Avtodükan *(Yun. Far.)* : Arabalı dükkan, oto dükkan, seyyar dükkan (araba sırtında).
Avtoğelem *(Yun.Ar.)* : Dolma kalem.
Avtogén : Oksijen kaynağı, kaynakçılık.
Avtogénçi : Kaynakçı.
Avtogén gaynag : Oksijen kaynağı.
Avtograf *(Yun.)* : 1. Telif eser, müellif yazması. 2. İmza (kendinin). 3. Fotokopi makinesi; teksir makinesi.
Avtografiya *(Yun.)* : 1. Fotokopi, suret, kopya. 2. Litografya, litografi.
Avtohizek *(Yun. T.)* : Kızaklı otomobil, kar otomobili.
Avtokran *(Alm.)* : Vinçli kamyon.
Avtokratiya *(Yun.)* : Otokrasi.
Avtol *(Lat)* : Makine yağı, gres.
Avtomaşın *(Yun. Fr.)* : Otomobil.
Avtomat *(Yun.)* : Otomat.
Avtomatçı : 1. Makineli silah askeri. 1. Otomatik tezgâh işçisi.
Avtomat dezgah : Otomatik tezgâh.
Avtomatik : Otomatik.
Avtomatika *(Yun.)* : 1. Otomasyon teknolojisi. 2. Otomatik makineler.
Avtomatik gaynag : Oksijen kaynağı; elektrik kaynağı.
Avtomatik hereket : Otomatik hareket, refleks.
Avtomatik hett : Otomatik hat (taşıma hattı, elektrikli hat).
Avtomatiklik : Refleks.
Avtomatik ölçme : Otomatik ölçüm, otomatik tartı.
Avtomatik tekrar goşma : Elektrik otomatik anahtarı, otomatik sigorta.
Avtomatik tenzim : Otomatik ayarlama, otomatizm.
Avtomatizm (Yun.) : 1. Otomatizm. 2. Refleks.
Avtomatlaşdırılmag : Otomatikleştirilmek, makineleştirilmek.
Avtomatlaşdırılmış : Otomatikleştirilmiş, makineleştirilmiş.
Avtomatlaşdırmag : 1. Otomatikleştirmek. 2. Refleks oluşturmak.
Avtomékhanik *(Yun.)* : Otomekanik, kendiliğinden olan.
Avtomobil *(Fr.)* : Otomobil.
Avtomobilçi : Otomobilci.
Avtomüfettiş *(Yun. Ar.)* : Trafik polisi, trafik denetçisi.
Avtoportrét *(Yun. Fr.)* : Kendisinin portresi (kendi fırçasıyle).
Avtoréférat *(Yun. Lat.)* : Kendisinin özeti (kendi eserinden).
Avtoritét : 1. Otorite, nüfuz. 2. Otoriter.
Avtoritétli : Otoriter.
Avtosistérn *(Yun. Lat.)* : Tanker, sarnıçlı kamyon.
Avtozavod *(Yun. Rus.)* : Otomobil fabrikası.
Aya : 1. Aya. 2. Acaba, -mı? -mi?
Ayag : 1. Ayak. 2. Kadeh. 3. Defa, kere. 4. Basamak (merdiven). 5. Tetkik. 6. Kıymetsiz, kalitesiz (mal). 7. Bu kabilde, böylesine. 8. Adım (ölçü). 9. Huzur, ön.
Ayagaçdı, Ayagaçma : Baba evini ilk ziyaret (gelin olan kızın).
Ayag açmag : Pergelleri açmak.
Ayag almag : 1. Adımlarını hızlandırmak. 2. Cesaretlenmek, yüreklenmek. 3. Yürümeğe başlamak (bebek).

Ayagaltı : 1. Ayak altı. 2. Paspas. 3. Halı, yolluk.
Ayagaltı çuhur : Ayak ayası çukur.
Ayagaltı élemek (etmek) : 1. Çokça uğramak (bir yere). 2. Çiğnemek, ayaklar altına almak (bir şeyi).
Ayag altına almag : Mağlup etmek.
Ayag altına düşmek : Horlanmak, itibarını yitirmek.
Ayag altına salmag : Tahkir etmek, aşağılamak.
Ayag altında galmag : Çiğnenmek.
Ayagaltı olmag : İtibarını yitirmek.
Ayag atmag : 1. Adım atmak, yürümek (çocuk). 2. mec. Büyümek, gelişmek (çocuk).
Ayag-ayag : Adım adım.
Ayag-ayağa : Uygun adımlarla, ayak uydurarak; başa baş.
Ayag-baş : Ayakları havada.
Ayag-baş yatmag : Bir arada yatmak (iki kişi).
Ayagcıg : 1. Küçük ayak. 2. Sapçık.
Ayag çekmek : İlişkisini kesmek, ilişki kesmek (bir yerden).
Ayagçı : 1. Ayakçı. 2. Kurye, evrak dağıtıcı. 3. Saki. 4. Vurguncu.
Ayagçılıg : 1. Seyyar satıcılık. 2. Sakilik, içki dağıtma.
Ayagda : Nihayette.
Ayagda goymag : Tetik çekmek, tetiği ateşlemeye hazırlamak.
Ayagdançeken : Zararlı, muzır (kimse).
Ayagdan çekmek : Arası açık olmak.
Ayagdan-dırnagdan düşmek : Çok yorulmak.
Ayagdandiri (iti) : Atik, çevik.
Ayagdan düşmeg (olmag) : Elden ayaktan düşmek.
Ayagdan salmag : Yormak, bitkin düşürmek, takatsiz bırakmak.
Ayagda sürünmek : Yerinde saymak.
Ayagdaş : Ayaktaş.
Ayagdaşlıg : Ayaktaşlık.
Ayag döymek (çalmag) : 1. Uşaklık etmek, ayakçılık etmek. 2. Çok çalışmak.
Ayagduzağı : 1. Pranga. 2. mec. Engel, tufeyli.
Ayag élemek : Ortak etmek.
Ayaggabı : Ayakkabı.
Ayaggabıbiçen : Kundura makastarı.
Ayaggabıçı : Ayakkabıcı.
Ayaggabıçılıg : Ayakkabıcılık.
Ayaggabılı : Ayağı pabuçlu.
Ayaggabısatan : Kunduracı.
Ayaggabısız, Ayagyalın : Yalın ayak.
Ayag goymag : Girmek, içeri girmek.
Ayag götürmek : Adım atmak, yürümek, adımlarını hızlandırmak.
Ayagguyruglar : Kuyruklular, urodel.
Ayaghaggı, Ayagkiresi : Vizite, ücret, kurye ücreti.
Ayag hizeyi : Kayak, ski.
Ayag kesilmek : El ayak çekilme, el etek çekilmek.
Ayag kesmek (çekmek) : Ayağını kesmek (bir yerden).
Ayagla : Yaya.
Ayaglamag : 1. Ezmek, çiğnemek. 2. Ayak basmak, ayak koymak. 3. Ayaklamak. 4. mec. Baskı yapmak. 5. mec. Çiğnemek.
Ayaglandırmag : Cesaretlendirmek.
Ayaglanmag : 1. Çiğnenmek, ezilmek. 2. Yürümeğe başlamak (çocuk). 3. mec. Baş kaldırmak, ayaklanmak. 4. Ayak altına almak.
Ayaglarını uzatmag : 1. Ayaklarını uzatmak. 2. mec. Ölmek.
Ayaglaşma : Yoldaşlık, yol arkadaşlığı.
Ayaglaşmag : 1. Birlikte yürümek. 2. mec. Yarışmak, boy ölçüşmek. 3. mec. Uymak, kendini uydurmak, adım uydurmak.
Ayaglatdırmag, Ayaglatmag : Çiğnetmek, ezdirmek.
Ayaglı 1. Ayaklı. 2. mec. Çevik, atik.
Ayaglıg : 1.Ayaklık. 2. Ayakkabı yüzü.

Ayaglı terpenmek : Atik davranmak, çevik davranmak.
Ayagmal : Ucuz mal, kalitesiz mal.
Ayag maşını : Pedallı dikiş makinesi.
Ayag olmag : Ortak olmak, müttefik olmak.
Ayag sahla! : Dur!
Ayag sahlamag : Durmak (yürürken).
Ayag sarığı : Dolak.
Ayagséyri : Gezinme, gezinti, dolaşma.
Ayagsız : Ayaksız.
Ayag sürmek : 1. Hücum etmek, saldırmak. 2. Oyalamak.
Ayag sürümek (süründürmek) : Oyalamak, geciktirmek, savsaklamak, ayak sürümek.
Ayag tutmag : 1. Yürümeğe başlamak (çocuk). 2. Gelişmek, büyümek. 3. mec. Yarışmak, boy ölçüşmek. 4. Nakarat tekrarlamak (okuyucuya iştirak eden).
Ayag üste durabilmemek : 1. Bitkin düşmek. 2. Sarhoş olmak.
Ayag üste galmag : Ayakta kalmak, oturamamak.
Ayagüstü, Ayagucu : 1. Ayak üstü, ayak üzeri. 2. Hazrol vaziyeti. 3. Ayakçı, hizmetçi.
Ayagüstülük : Ayakçılık, hizmet.
Ayag vurmag : 1. Taban tepmek, taban patlatmak. 2. Hedefin altını vurmak (atış esnasında).
Ayagyalın : 1. Yalın ayak. 2. mec. Yoksul, cıbıl.
Ayakyalın galmag : Yoksullaşmak, cıbıl kalmak.
Ayakyalın goymag : Cıbıl bırakmak, fakir koymak.
Ayagyéri : 1. Basamak. 2. Üzengi.
Ayagyolu : Ayak yolu, tualet.
Ayagyoluna düşmek : İshal olmak.
Ayağa atılmag : Ayağa fırlamak.
Ayağa bağlanmag : Rahatsız etmek, engel olmak, elini kolunu bağlamak.
Ayağa çekmek : Tetiği kurmak.
Ayağa çıhmag : Tamamlamak, bitirmek.
Ayağa dolaşmag : Ayak bağı olmak.
Ayağa döşenmek : Ayağına düşmek.
Ayağa durmag : Ayağa kalkmak.
Ayağa düşmek : 1. Ayağına düşmek. 2. mec. Ucuzlamak. 3. mec. İtibarını yitirmek.
Ayağa galdırmag : 1. Ayağa kaldırmak, yukarı kaldırmak. 2. mec. Şifa vermek. 4. mec. Beslemek, eğitmek, terbiye etmek.
Ayağa galhmag : 1. Ayaklanmak, isyan etmek. 3. mec. İyileşmek (hasta) 3. mec. Kalkınmak..
Ayağa salmag : Aşağılamak, tahkir etmek.
Ayağa vérmek : Aşağılamak, itibardan düşürmek.
Ayağıaçıg : İshala tutulmuş, ishalli.
Ayağı açılmag : 1. Yürümeğe başlamak. 2. mec. Sık sık gezmek. 3. mec. İshal olmak.
Ayağıağır : 1. Ayağı uğursuz. 2. Hamile.
Ayağıbağlı : Kabızlığa yakalanmış.
Ayağıbağlı olmag : Kabız olmak.
Ayağıçarıglı : Çarıklı.
Ayağı düşmek : 1. Uğurlu olmak, mübarek olmak. 2. Yolu düşmek.
Ayağının ucunda : Ayaklarının ucuna basarak.
Ayağıperdeli (ler) : Perde ayaklı (lar).
Ayağısürüşken : Kaltak, orospu.
Ayağı sürüşmek : 1. Ayağı sürçmek, kaymak. 2. mec. Hata yapmak.
Ayağıüzengide : Ayağı üzengide.
Ayağı yanmag : Aşık olmak.
Ayağı yatmag : Ayağı karıncalanmak, ayağı uyuşmak.
Ayağı yér almag : Cesaret bulmak.
Ayağı yére basmamag : Çok hızlı gitmek, yel gibi koşmak.
Ayağı yér tutan : Yürüyebilen.
Ayağıyüngül : 1. Ayağına çabuk. 2. mec. Ayağı uğurlu.
Ayağına aparmag : Bir görmek, bir tutmak, bir saymak, aynı görmek.
Ayağına düşmek (döşenmek) : Ayağına düşmek.

Ayağına galhmag (durmag) : Ayak kalkmak, saygı duruşu yapmak.
Ayağına gelmek : Huzuruna gelmek, ayağına gelmek.
Ayağına gétmek : Baş vurmak, huzuruna çıkmak.
Ayağına yazmag : Üstüne atmak, üzerine yıkmak.
Ayağına yıhılmag : Ayağına düşmek, ayağına kapanmak.
Ayağında galmag : Borçlu kalmak, borcu kalmak.
Ayağından çekmek : Arkasından konuşmak, aleyhinde bulunmak.
Ayağını açmag : İshal etmek.
Ayağını bağlamag : 1. Ayağını bağlamak, prangaya vurmak. 2. mec. Ayak bağı olmak.
Ayağını basmamag : İlişkisini kesmek.
Ayağını başından aşırmag : 1. Öldürmek. 2. Asmak, idam etmek.
Ayağını çekmek : 1. Ayağını çekmek, ilgiyi kesmek. 2. Aksamak.
Ayağını diremek : Ayak diremek.
Ayağını garmag : Göz dağı vermek, korkutmak.
Ayağını işletmek : Linet vermek, ishal etmek.
Ayağını sürümek : Zor yürümek, güçlükle yürümek.
Ayağını temizletmek : Midesini temizletmek.
Ayağının altına demir atmag : Yoluna koyun kurban etmek.
Ayağının altını gazımag : Ayağını kaydırmak.
Ayalama, Ayama : Lakap.
Ayalga : Lakap.
Ayam : Zaman.
Ayanat : Yardım.
Ayar : 1. Saf ipek. 2. Saf pamuk. 3. Ayyar.
Ayat *(Ar.)* : Ayetler.
Ay aydınlığı : Ay ışığı, mehtap.
Ayazıma : 1. Ayazlama. 2. İyileşme (hastalıktan).
Ayazımag : 1. Soğumak (hava). 2. Üşümek, nezle olmak. 3. Rengi açılmak. 4. İyileşmek (hastalıktan). 5. mec. Ayılmak, kendine gelmek, serinlemek.
Ayazıtmag : Dondurmak (ekini vb. ni).
Ayazlamag, Ayazda galmag : Ayazlamak.
Ayazlı : Kuru soğuk.
Ayazlıg : 1. Kuru soğuk, soğuk hava. 2. Keçe astarı (at çulunda).
Aybaay : Her ay, aydan aya.
Aybalıg : Ay balığı.
Aybaşı : 1. Aybaşı, hayız. 2. Baygınlık.
Aybaşı görmek : Âdet görmek.
Ay batmag : Ay batmak, gurubetmek.
Aybeniz : Ay yüzlü.
Ayçıhdı : Ay doğdu.
Aydad : İmdat!
Aydad-bidad : Çok yazık! Yazıklar olsun!
Ayda-ilde bir : Ayda yılda bir.
Aydın-aşkar *(T. Far.)* : 1. Açık, âşikâr. 2. Açıkça.
Aydınca (sına) : Açıkça.
Aydın etmek : Açıklamak.
Aydın géce : Mehtaplı gece.
Aydın gün : İyi gün, mutluluk.
Aydınladıcı : Aydınlatıcı.
Aydınlanmag, Aydınlaşmag : Aydınlanmak.
Aydınlaşdırıcı : Aydınlatıcı, aklandırıcı.
Aydınlaşdırıcı senéd : Aklandırıcı belge.
Aydınlaşdırılmaz : Anlaşılmaz, izahı imkânsız.
Aydınlaşdırma : 1. İzah, aydınlatma, açıklama. 2. Banyo etme (fotoğraf).
Aydınlaşdırmag : Öğrenmek, anlamak, bilgi edinmek, aydınlatmak.
Aydınlaşma : Açıklık, vuzuh, aydınlık.
Aydınlaşmag : 1. Açılmak (hava). 2. Bilinmek, belli olmak. 3. İyice görünmek.
Aydınlatmag : Aydınlatmak.
Aydınlıg : Aydınlık.
Aydınlıg içinde olmag : Mutlu olmak, mutlu yaşamak.
Aydınlığa çıhasan : Mutluluğa eresin, iyi günler göresin!

Aydınlığa çıhmag : Memnun olmak.
Aydır : Der, söyler.
Aydırmag : Söylemek, demek.
Ay düşmek : Aydınlanmak, ışıklanmak (ay ışığı ile).
Aye : 1. Ayet. 2. Acaba.
Ayende *(Far.)* : Gelecek, istikbal.
Ayet, Aye *(Ar.)* : Ayet, nişane, alâmet.
Aygabag (lı) : Ay yüzlü, güzel, alımlı.
Aygah : 1. Kılavuz, rehber. 2. Palyaço, soytarı.
Ay galhmag (gelbilenmek) : Ay yükselmek.
Ay garanlıglamag : Ay geç doğmak.
Ay garanlığı : Mehtapsız gece.
Ay gorhdum ki : Vah vah! Öyle korktum ki; ne kadar üzüldüm.
Ay görünmek : Hilal görünmek.
Aygın-baygın : Aygın baygın.
Aygır, Ayğıran : Aygır.
Ay-hay : O! eh ne olacak!
Ayıb : Ayıp.
Ayıbalası : 1. Ayı yavrusu. 2. Samanlı kerpiç.
Ayıbalığı : Fok, ayı balığı.
Ayıbaldırğanı : Ayı baldırganı.
Ayıbı çöle düşmek : Ayıbı dışa vurmak, rezil olmak.
Ayıbı gelmek : Utanmak, mahcup olmak.
Ayıbı örtülmek : Ayıbı gizlenmek.
Ayıbına gelmek : Utanmak, ayıbına gitmek.
Ayıbına kor olmag : Utanmak, pişman olmak.
Ayıbını açmag : Kusurunu yaymak.
Ayıbını örtmek : 1. Ayıbını yüzüne vurmamak. 2. Ayıbını gizlemek (kendisi).
Ayıbını üzüne vurmag : Ayıbını yüzüne vurmak.
Ayıblamag : Ayıplamak.
Ayıblanmag : Ayıplanmak.
Ayıblı : Ayıplı.
Ayıboğan : 1. Ham armut, çağla. 2. Ayıboğan.
Ayıb saymag : Ayıp saymak, kusur saymak.
Ayıbsız : Ayıpsız.
Ayıbsızlıg : Ayıpsız oluş, kusursuzluk.
Ayıb tutmag : Kusur bulmak.
Ayıburcu : Yedigir, yedi kardeş.
Ayıb yérler : Ayıp yerler.
Ayıcasına : Ayı gibi, ayı kadar.
Ayıçı : Ayıcı.
Ayıdöşeyi : Eğrelti otu.
Ayıdüdüyü : Düdüklük (içi süngersi ağaç).
Ayıg : Ayık.
Ayıglıg : 1. Ayıklık. 2. Teyakkuz, uyanıklık. 3. Gerçek, hakikat.
Ayıg olmag : Kulağı kirişte olmak.
Ayıg salmag : Uyarmak, ikaz etmek.
Ayıg-sayıg : Kulağı kirişte.
Ayıgulağı : Ayı kulağı.
Ayıgyatan : Müteyakkız yatan, uyanık yatan, uykusu sak.
Ayıg yatmag : Sak yatmak, uyanık yatmak.
Ayıhana *(T. Far.)* : Ayı ahırı, ayı evi (ayı beslemek için).
Ayı kimi : Ayı gibi, kaba adam.
Ayılıg : 1. Ayı evi. 2. mec. Ayılık.
Ayılmag : 1. Uyanık olmak. 2. Akıllı olmak. 3. Sarhoşluktan kurtulmak. 4. Haberdar olmak, aydınlanmak. 5. Hayat bulmak, canlanmak.
Ayıl-mayıl : Hayran.
Ayıltmag : 1. Uyandırmak (uykudan). 2. Ayıltmak (sarhoş vb.). 3. Haberdar etmek. 4. mec. Aklını başına getirtmek.
Ayımçıhdı : Çaresiz kaldım.
Ayındırmag : Utandırmak.
Ayın neçesidir : Ayın kaçıdır?
Ayın-oyun : 1. Ivır zıvır, öte beri, pılı pırtı. 2. mec. Saçma sapan sözler, cefengiyat.
Ayın-şayın : Ansızın, birden bire; durup dururken, gereği yokken, sebepsiz yere.
Ayın-şayın otlamag : Rahat bir biçimde otlamak (koyun, kuzu).
Ayıoynadan : 1. Ayıcı, ayı terbiyecisi. 2. mec. Komik, şakacı.
Ayıpencesi : Kızıl yaprak, eşek dikeni, kenger.
Ayı potası : Ayı yavrusu.

Ayırd : 1. Ayırma. 2. Teşhis, seçme. 3. Bölünme, şubelenme (yol).
Ayırdétmek (élemek) : Teşhis etmek; ayırt etmek.
Ayırdlamag : Seçmek, tercih etmek.
Ayırıcı, Ayıran : 1. Ayırıcı. 2. Seçici. 3. İzolâtör.
Ayırışmag : Ayrışmak.
Ayırmag : Ayırmak.
Ayırtmac : Şıvgın, sürgün.
Ayısoğanı : Ayı gülü, gelincik çiçeği.
Ayışmag : Söylemek, demek.
Ayıüzümü : Kocayemişi.
Ayid *(Ar.)* : Ait.
Ayidiyyet *(Ar.)* : Salâhiyet.
Ayile *(Ar.)* : Aile.
Ayin *(Far.)* : 1. Kanun, nizam. 2. Töre, âdet. 3. İbadet.
Ayine *(Far.)* : Ayna.
Ayinedar *(Far.)* : Ayna tutan görevli (hizmetçilikte veya gelinin önünde).
Ayışığı : Mehtap.
Aylam : Daire, çember, halka.
Aylandırmag : Döndürmek, çevirmek.
Aylanmag : 1. Dönmek, dolaşmak. 2. mec. Yıkılmak.
Aylı : Mehtaplı.
Aylı géce : Mehtaplı gece.
Aylıg : Aylık.
Aylıgçı : Memur, maaşlı, ücretli.
Aylıgçılıg : Memurluk, işçilik, maaşla çalışma.
Aylıglı : Maaşlı, aylıklı.
Aylı-ulduzlu : Yıldızlı, aylı yıldızlı, mehtaplı.
Aymalamag : Boğuşmak.
Aynabend *(Far.)* : 1. Cihannüma. 2. Sera. 3. Vitrin.
Aynabendli : Camekânlı.
Aynabendlik : Ayna işçiliği, ayna süslemeciliği.
Aynacıg : Aynacık, küçük ayna.
Aynaçı : 1. Camcı. 2. Ayna tutan (hizmetçilikte veya gelinin önünde). 3. Aynacı (yapan veya satan).
Aynaçılıg : Camcılık (yapma veya satma).
Ayna kimi : Şeffaf, saf, saydam, billur gibi, ayna gibi.
Aynalamag : 1. Ayna takmak. 2. Cam takmak, camlamak. 3. Cilalamak, parıldatmak.
Aynalanmag : Camlanmak.
Aynalatmag : 1. Biletmek (silahları). 2. Camlatmak.
Aynalı : 1. Aynalı. 2. Camlı. 3. Martin (tüfefi). 4. Sazan. 5. Suna.
Aynalı tüfeng : Martin.
Aynasalan : Camcı.
Ayna salmag : Camlatmak; camlamak.
Aynasaz *(Far.)* : Camcı.
Aynasıaçıg : 1. Kendini iyi hisseden (hasta). 2. Güler yüzlü, mutlu.
Aynası açılmag : 1. Kefeni yırtmak. 2. İçi açılmak, morali düzelmek.
Aynasız : 1. Camsız. 2. Aynasız
Aynat : Yardım.
Aynatutan : Aynadar, ayna tutan (görevli, kuaför).
Ay ne yahşı : Ne güzel, ne iyi.
Aynımag : 1. İyileşmeğe başlamak (hasta). 2. İşten kurtulmak, kafası rahatlamak.
Aypara : 1. Ayça, hilal 2. Küpe (hilal biçiminde). 3. Gerdanlık (hilal şeklinde). 4. mec. Hilal kaşlı, çekik gözlü.
Ayparalı : Hilalli, ayçası olan (bayrak, eşya vb.).
Ayran : Ayran.
Ayranaşı, Ayranlıaş : İsparta çorbası.
Ayrançilo : İsparta çorbası, yayla çorbası, yoğurtlaş.
Ayranlıg : Ayran çukuru (köpeklere ayran vermede kullanılır).
Ayrası galmag : Şaşırmak, tuhaflaşmak.
Ayrı-ayrılıgda : Tek başına, yalnız başına.
Ayrıc : Ayrım (yol için), kavşak.
Ayrı cür : Başka türlü; başkaca.
Ayrıg, Ayrıgotu : Çim, ayrık otu.
Ayrıla galmag : Çatlamak, yarılmak.
Ayrılanmag : Yarılmak, ayrılmak, çatlak oluşmak.

Ayrılaşdırmag : Fark koymak, ayırmak, uzaklaştırmak.
Ayrılaşmag : Yarılmak, ayrılmak.
Ayrılıg : Ayrılık.
Ayrılıgda : 1. Ayrıca. 2. Gizlice.
Ayrılışmag : Ayrılışmak.
Ayrılmagbilmeyen : Yapışkan, sırnaşık.
Ayrılmaz : 1. Mutlak, saltık, ayrılmaz. 2. Yanından ayrılmaz. 3. Yanından ayrılmadan. 4. Tek parça, yekpare.
Ayrılmazlıg : Ayrılmazlık.
Ayrım : 1. Ayrım. 2. Fark. 3. Bölüm, kısım. 4. Ayrım Türkleri (Azerbaycan).
Ayrı salmag : Fark koymak, uzaklaştırmak, ayırmak.
Ayrı-séçki : Tercih, ayrıcalık tanıma, taraf tutma, tarafgir.
Ayrı-séçkilik : Tarafgirlik.
Ayrıt : Kavşak, ayrım.
Aysız : Aysız.
Aysız géce : Mehtapsız gece.
Aysor : Asur.
Aysorlar : Asurlular.
Aytışmag : Söyleşmek.
Ay-ulduz : Kolye, gerdanlık.
Ayulduzlu : 1. Ay yıldızlı. 2. Kolyeli.
Ayüzlü : 1. Değirmi çehreli. 2. mec. Güzel, sevimli.
Az : 1. Az. 2. Ekaliyet, azınlık.
Azacıg : Azıcık.
Aza-çoha bahmamag : Az çok dememek, mevcutla yetinmek.
Azad *(Far.)* : 1. Azat. 2. Sakız ağacı.
Azadca, Azadcasına : Serbestçe.
Azade *(Far)* : Hür, serbest.
Azad édilmek : 1. Kurtulmak. 2. Atılmak (işten). 3. Terhis edilmek.
Azad élemek (etmek) : 1. Kurtarmak. 2. Hürriyetine kavuşturmak. 3. İzinli bırakmak. 4. Terhis etmek. 5. Atmak (işten. 6. Yetki vermek.
Azadelik, Azadlıg : 1. Hürriyet, serbestlik, istiklal. 2. Kurtuluş.
Azadfikirli : 1. Hür fikirli, hür düşünen. 2. Rahat, sıkıntısız.
Azadfikirlilik : Fikir bağımsızlığı, fikir hürriyeti.
Azadhah, Azad(i)hah *(Far.)* : Hürriyetçi, hürriyeti sever, demokrat.
Azadhahlıg : Hürriyetseverlik, hürriyetperverlik.
Azadiyyet *(Far. Ar.)* : Hürriyet, istiklal.
Azadlıgséven (séver) : Hürriyetperver, demokrat.
Azadlığa çıhmag, Azad olmag :Kurtulmak.
Azadmahı, Azadmayı : Som balığı.
Azadperver *(Far.)* : Hürriyetperver.
Azalan : Eksilen (matematikte).
Azaldılmag : Eksiltmek, azaltılmak.
Azan *(Ar.)* : 1. Ezan. 2. Bozuk, bozulmuş. 3. Sapık, sapıtmış.
Azançı : Müezzin.
Azançılıg : Müezzinlik.
Azanvéren : Müezzin.
Azan vérmek : Ezan okumak.
Azar *(Ar.)* : 1. Hastalık, maraz. 2. Eziyet, işkence. 2. Âdet, huy, alışkanlık. 4. Niyet, kasıt. 5. Rahatsızlık, huzursuzluk. 6. Epidemi, salgın.
Azara düşmek : Hastalanmak.
Azara salmag : 1. Hastalandırmak. 2. mec. Üzmek, incitmek.
Azar-bézar : Her türlü hastalık, her çeşit rahatsızlık.
Azar-bézar gezmek : Hastalık yayılmak, salgın yayılmak.
Azar çekmek :Hasta olmak, rahatsız olmak.
Azar düşmek : Enfeksiyon yayılmak.
Azardan galhmag (durmag) : Hasta yatağından kalkmak, iyileşmek.
Azar etmek : Eziyet etmek, işkence etmek.
Azargezdiren : Bulaşıcı hastalık taşıyan, taşıyıcı portör.
Azar gezmek : Hastalık bulaşmak, hastalık sirayet etmek.
Azarhana : Hastahane.
Azarkéş *(Far.)* : Spora düşkün, sporsever, spor hastası.
Azar salmag : Hastalık bulaştırmak, hastalık yaymak.
Azar tutmag : Hastalanmak, hasta olmak.
Azar vérmek (etmek) : Eziyet etmek, incitmek.

Azarı galhmag (tutmag) : 1. Nöbeti tutmak (hastalık). 2. mec. Eski alışkanlığı tutmak, eski huyu tutmak.
Azarı olmag : 1. Hastalığı olmak. 2. mec. Müptelası olmak (bir şeyin).
Azarını çekmek : Eziyetini çekmek, sıkıntısını çekmek.
Azarladan, Azarladıcı : Portör, taşıyıcı, bulaştırıcı (hastalığı).
Azarlama : Hastalık.
Azarlamag, Azarlanmag : Hastalanmak.
Azarlatmag : Hastalandırmak.
Azarlı : 1. Hasta. 2. Eziyetli, cefakeş.
Azarlı-azarlı : Hasta hasta, hasta halde.
Azarlıhana : Hastahane.
Azarlılıg, Azarlıg : Hastalık.
Azarsız : 1. Ağrısız, acısız, iyi. 2. Zahmetsiz, eziyetsiz.
Azartöreden:Hastalık yayan, mikrop saçan.
Azay : Şikâyet, homurdanma, hoşnutsuz davranış.
Azaylanmag : Homurdanmak, şikâyet etmek, sızlanmak, yakınmak.
Az-az : 1. Yavaş yavaş, ağır ağır. 2. Ara sıra, zaman zaman.
Azbilikli : Bilgisi az, az anlayan (bir şeyden).
Azbudaglı : Dalları az, budakları seyrek.
Azca : Azıcık.
Azca-azca : Azar azar, yavaş yavaş, peyderpey.
Azcana : Azıcık, biraz.
Az-çoh, Azdan-çohdan : Az çok, biraz, bir miktar.
Azdanışan : Suskun, sessiz.
Azdırılmag : 1. Saptırılmak, ayartılmak. 2. Uzaklaştırılmak. 3. Ahlakı bozulmak, şımartılmak.
Azdırmag : 1. Şaşırtmak. 2. Evden uzaklaştırmak (hayvanları). 3. Şımartmak. 4. Ahlakını bozmak, ayartmak. 5. mec. Başından savmak.
Azdırtmag : Azdırtmak; uzaklaştırtmak.
Azer *(Far.)* : Ateş.
Azerbaycanca : Azerice.
Azerbaycanlı : Azerî, Azerbaycanlı.
Azergede *(Far.)*:Zerdüştî tapınağı, ateşkede.
Ateşperest *(Far.)* : Ateşperest, ateşe tapan.
Az galdı (galmışdı) : Az kala, az kalsın, neredeyse.
Azganlı : Soluk, solmuş, rengi uçmuş, anemik.
Azganlılıg : Solma, rengi uçma, anemi.
Azgazanclı : Kârlı olmayan, az kârlı olan.
Azgelirli : Az gelir getiren, az kârlı.
Az gelmek : Yetmemek.
Azğidalı : Az gıdalı, gıdaca zayıf.
Azgörünen : 1. Belirli belirsiz. 2. Nâdir, az bulunur.
Azgüclü : Güçsüz, zayıf, kuvvetsiz.
Azğın : Azgın.
Azğın düşmek : 1. Kaybolmak, doğru yoldan çıkmak. 2. Yurdundan yuvasından uzaklaşmak. 3. mec. Sapıtmak, azıtmak.
Azğınlaşmag : Azgınlaşmak, azıtmak, sapıtmak.
Azğınlıg : Azgınlık, azıtma, sapıtma, vahşilik.
Azğınlıg élemek (etmek) : Azmak, huysuzlanmak, delilik etmek.
Azı : 1. Azı dişi. 2. Minimum, asgari.
Azıg : Azık.
Azıh : 1. Ayı (Eski Türkçe). 2. Azıh (mağara adı, Azerbaycanda).
Azıhmag : 1. Beter olmak, fenalaşmak. 2. Ağırlaşmak, azmak. 3. Azıtmak, sapıtmak. 4. Yanılmak.
Azımcur, Azırını : Azıcık, biraz.
Azırda : İshalli.
Azışdırmag : 1. Başından savmak. 2. Saptırmak. 2. Şımartmak. 4. Ayartmak. 5. Kovmak, uzaklaştırmak (evden). 6. Azdırmak (yara vb.).
Azışmag : 1. Sapıtmak, azıtmak. 2. Nüksetmek, depreşmek (yara).
Azıtmag : Doğru yoldan çıkmak; kaybolmak; kovmak, evden uzaklaştırmak.
Azıtmah : Şaşırmak.
Azimolmag : Gitmek, azimet etmek.

Azimut *(Fr.)* : Açıklık, semt (astronomide).
Azişlenen : Az kullanılan, az kullanılır.
Azişleyen : Az kullanılır (eşya, kelime).
Azlıg : 1. Ekalliyet, azınlık. 2. Azlık. 3. Sıkıntı, kıtlık.
Azlıg étmek : Yetmemek, kâfi gelmemek.
Azmag : 1. Kaybolmak. 2. Doğru yoldan çıkmak. 3. Sapmak (yoldan). 4. Küstahlaşmak, azmak. 5. Azgınlaşmak (hayvanlar).
Azman : 1. Azman, çok gelişmiş. 2. Altı yaşında keçi.
Azmanlıg : İri yarılık, cesaret, irilik.
Az-maz : Azıcık, cüz'î, bir parça.
Azme'lumatlı : Bilgisi az, malumatı az.
Azmenfeetli : Kârlı olmayan, az kâr getiren.
Azmış : 1. Kayıp. 2. Sapık. 3. Münharif. 4. Öfkeli. 5. Azgın, cinsi arzulu (hayvanlar için).
Azmüddetli : Kısa vadeli.
Aznaur, Aznavur : 1. Obur. 2. Asilzade.
Azot *(Yun.)* : Azot.
Azotlaşdırma : Azotlama
Azotlu : Azotlu.
Azrag : Az, azıcık.
Azsavadlı : Okur yazarlığı az (kimse).
Aztanınan : Az tanınan.
Azşahcli (budaglı) : Dalları seyrek.
Aztapılan : 1. Nadir, ender, seyrek 2. Kıt.
Aztecrübeli : Tecrübesiz, acemi.
Aztcher : Epey az, az, biraz az, azıcık.
Aztehsilli : Tahsili az.
Aztorpaglı : Az topraklı, toprağı az.
Aztorpaglılıg : Toprak azlığı.
Aztutumlu : İstiap hacmi az (kap kacak).
Azuge : Azık.
Azuşaglı : Az çocuklu.
Azürde *(Far.)* : İncinmiş.
Azürde etmek : İncitmek, üzmek.
Azvahtlı : Kısa vadeli.
Azyarpag : Seyrek yapraklı, az yapraklı (bitki).
Azyaşlı : 1. Yaşça az. 2. Küçük çocuk.
Azvay, Ezvay : Sarısabır.

B

Ba : Yok Canım! deme!ya!
Bab *(Ar. Far.)* : 1. Bap. 2. Lâyık, uygun, münasip. 3. Denk, beraber, eşit. 4. Hakkında, konusunda. 5. Babi.
Baba : 1. Büyük baba. 2. Yaşlı, ihtiyar (erkek). 3. Koruyucu, şefkatli (erkek). 4. Okul hizmetçisi. 5. Babacan. 6. Baba.
Babacan : 1. Babacan. 2. Babacığım!.
Babacıg, Babacığaz : Babacık, babacığım.
Babadangalma : 1. Baba mirası, miras. 2. mec. Eski, modası geçmiş.
Babagulu : 1. Boz mercan. 2. Salyangoz.
Babahanı : Altın, sarı lira.
Babal : Vebal.
Babalı boynuna : Vebali, boynuna, günahı boynuna.
Babalıg : 1. Üvey baba. 2. Dedelik.
Babalını yumag : 1. İftira etmek, bühtan atmak. 2. Boşuna şüphelenmek.
Baballı : Günahkâr.
Babasının héyrine : Babasının hayrına.
Babasil : 1. Basur, mayasıl. 2. Basurlu, mayasıllı.
Babasilli : Masasıllı.
Babasilotu : Mayasılotu, basur otu.
Babat, Babet : 1. Münasip, müsait, uygun. 2. Hakkında, konusunda. 3. Şöyle böyle.
Babatca : Şöyle böyle, fena değil, oldukça iyi.
Babatlaşdırılmag : İyileştirilmek, iyi yapılmak.
Babatlaşdırmag : İyileştirmek, onarmak.
Babatlaşmag : 1. İyileşmek, düzene girmek (işler). 2. Sağlığına kavuşmak (hasta).
Babatlıg : Orta hal, vasatî.
Babay : Yaşlı, ak sakallı (çocuk dilinde).
Babayi-emir : Hazırcevap.
Babayoğurt : Palyaço.
Babet *(Far.)* : 1. Durum, hal, vaziyet. 2. (Bu) sebepten.
Bab gelmek : Uygun gelmek, denk olmak.
Babı, Babi, Bab : 1. Babîlik yanlısı. 2. mec. Mürtet.
Babılıg, Babilik : Babîlik.
Babizm : Babîlik
Bablaşmag : 1. Eşit olmak, denk olmak. 2. Yakışmak, yaraşmak.
Bablı : Denk, uygun, münasip
Bab olmag : 1. Münasip olmak yakışmak, yaraşmak. 2. Moda olmak.
Bac *(Far.)* : Baç, haraç.
Baca : 1. Delik, menfez, yarık. 2. Baca.
Baca açmag : Delik açmak.
Baca-baca : Kapı kapı dolaşma (Nevruz akşamı kapı kapı dolaşarak bayramlık toplama âdeti).
Bacadandüşme : 1. Bedavadan kazanılan. 2. Tepeden inme.
Bacag : Bacak.
Bacaglı, Eşrefi : 1. Altın para (22 ayar). 2. Altın (kadın zineti). 3. Bacaklı.
Bacalı : 1. Pencereli. 2. Delikli.
Bacalıg : Baca yeri.
Bac almag : Haraç almak.
Bacanag : Bacanak.
Bacaran : Tecrübeli, sınanmış, denenmiş.
Bacardıgca, Bacaranacan : Mümkün derece, memkün mertebe.
Bacarıg : 1. Kabiliyet, yetenek, maharet. 2. Beceriklik, işgüzarlık. 3. İstidat, kapasite. 4. Tesir, tesirlilik. 5. Hüner, sanat.
Bacarıglı : 1. Becerikli, usta, mahir. 2. İşgüzar. 3. Açıkgöz. 4. Muktedir.

Bacarıglılıg : Beceriklilik.
Bacarıgsız : Beceriksiz, liyakatsiz.
Bacarıgsızlıg : 1. Acemilik, tecrübesizlik. 2. Faaliyetsizlik.
Bacarmag : 1. Yapabilmek, gücü olmak, üstesinden gelmek. 2. Bilmek, tanımak (bir yeri). 3. Becerikli olmak, hünerli olmak. 4. Yenmek, haklamak.
Bacarmaz : 1. Yol bilmez, yabancı. 2. Uygunsuz. 3. Liyakatsiz. 4. İstidatsız.
Bacarmamazlıg : 1. Yabancılık, yol bilmeme. 2. Maharetsizlik. 3. Liyakatsizlik. 4. İstidatsızlık.
Bacasız : Penceresiz, bacasız.
Bacasız dam : Mezar.
Bacatemizleyen : Baca temizlikçisi, baca işçisi.
Bacdar : Gümrük memuru (orta çağda), haraççı.
Bac-herac : Haraç, gümrük.
Bac-heracsız : Gümrüksüz, haraçsız.
Bacıcıg, Bacıcığaz : Bacıcağız, ablacık.
Bacı-gardaş : 1. Bacı kardeş. 2. Bacı kardeş gibi (olanlar). 3. Çok benzeşen, birbirine benzeyen (iki şey).
Bacıgızı : 1. Kardeş kızı, bacı kızı, yeğen (kız). 2. mec. Yeğenim, bacı kızı! (yaşlı erkeğin genç kıza hitabı).
Bacılaşmag : Bacıca dostluk kurmak (hanımlar).
Bacılı : Kuş ismi (ötüşünde "bacılı bacılı" sesi olduğu için).
Bacılıg : 1. Üvey bacı. 2. Üvey ana. 3. Nişanlı kız, sözlü kız. 4. Kadın arkadaş, kız arkadaş. 5. Bacı hukuku. 6. Manevi bacı, bacıca dostluk; bacıca vazife.
Bacılıg élemek (etmek) : Bacı yakınlığı göstermek, bacıca davranmak.
Bacıoğlu : 1. Bacı oğlu, erkek yeğen. 2. mec. Yeğenim, bacı oğlu (yaşlı erkeğin genç erkeğe hitabı).
Bac vérmek : Baç vermek, haraç vermek, vergi vermek.
Bad : 1. Tandır (fırın). 2. Tandır çamuru (keçi kılı karıştırılmış). 3. Yel, rüzgâr.
Bada : Amca hanımı, yenge.
Badag, Badalag, Badah : 1. Çelme (güreşte). 2. Demir halka, demir çember (kırılmış ağacı sağlamlaştırmak için). 3. İp, halka (ev kuşlarının ayağına geçirilir. 4. Çivi (tahta veya demir). 5. mec. Hile, oyun.
Badagçeşni, Badagvarı : Sivri, çivimsi, çiviyi andıran.
Bada gétmek, Badi-fenaya gétmek : Mahvolmak, yok olmak.
Bada (badi-fenaya) vérmek : 1. İsraf etmek, saçıp savurmak. 2. Öldürmek, yok etmek.
Badaglamag, Badamağ : 1. Ayaklarıyla sıkmak, ayaklarını sıkı şekilde sarmak (ata, ağaca). 2. Halka geçirmek, halkalamak. 3. Halka takmak, ip bağlamak (ev kuşlarının ayağına).
Badaglanmag : 1. Halka takılmak (kuşların ayağına). 2. Halka geçirilmek, çember geçirilmek (kırık ağaca).
Badaglı : Halkalı, ipli (kuşun ayakları).
Badal : Yalancı.
Badalag gelmek (gurmag, vurmag) : 1. Çelmelemek (güreşte). 2. mec. Oyuna getirmek, hile kurmak.
Badalaglamag : 1. Çelmelemek. 2. mec. Hile kurmak, oyuna getirmek.
Badalaglanmag : Çelme yemek.
Badalaglaşmag : 1. Çelmeleşmek, birbirine çelme atmak. 2. mec. Zıtlaşmak, çekişmek; münakaşa etmek.
Badam *(Far.)* : Badem.
Badamağız : Sevgili, gonca ağızlı, ağzı küçük.
Badambacı : Saygı hitabı (gelinlere, kaynanalara ve yaşlı hanımlara).
Badambura, Badamçörcyi : Badem ezmesi, badem kurabiyesi.
Badambuta *(Far.)* : Badem desenli (kumaş).
Badamca : Deli badem, acı badem.
Badamcan : Yaban eriği.
Badamcıg : Bademcik.
Badamcıglar : Bademcikler.
Badamgöz (lü) : Badem gözlü.

Badam gurabiyesi : Badem ezmesi, badem kurabiyesi.
Badamı : Badem şeklinde, iri ve çekik, badem biçiminde, bademsi.
Badamıbuta : Badem desenli (kumaş).
Badamı göz (ler) : İri ve çekik göz (ler).
Badamlı : 1. Bademli. 2. Yer adı (Nahcıvan'da). 3. Maden suyu adı.
Badamlıg : Bademlik.
Badamşekilli, Badamvarı : Bademe benzer, bademsi.
Badana : 1. Avare, berduş. 2. Boş yere, boşuboşuna.
Badar : 1. Tarlacık, küçük tarla. 2. Dağınık, düzensiz.
Badarbucah : Darmadağın, perişan, perakende.
Badaş, Bardaş : Bağdaş.
Bada vérmek : 1. İsraf etmek. 2. Öldürmek, yok etmek.
Badbadı, Bat-bat : Haşhaş, esrar, banotu.
Badban *(Far.)* : Uçurtma.
Badbudu : Kıtır, patlamış mısır.
Baddamac : Bazlamaç.
Bade *(Far.)* : 1. Kadeh. 2. Şarap.
Badenuş, Badeperest *(Far.)* : Ayyaş, şarapçı.
Badı, Badi : Seramik tencere.
Badıc : Uzun çorap.
Badımah : Büğemek.
Badımcan, Badıncan : Patlıcan.
Badımcanburun : Patlıcan burunlu (iri ve morarmış burun için).
Badımcançiçekliler : Patlıcangiller.
Badımcan dolması : Patlıcan dolması.
Badımcanı : Patlıcanî, patlıcan moru.
Badımcanlıg : Patlıcanlık, patlıcan tarlası.
Badırğayı : Vahşî, yabanî.
Badış : 1. Tozluk, getr. 2. Kordela, şerit (tavukların ayağına tanınması için bağlanır). 3. İnce çorap. 4. İp halka. 5. Kayış halka (yırtıcı kuşların ayağına geçirilir.
Badiyan *(Far.)* : Anason.
Badkéş *(Far.)* : 1. Vantuz. 2. Hacamat. 3. Duvar örme sıvası. 4. Hava deliği, buhar deliği (semaverde, düdüklü tencerede, fırında). 5. Yayık ağzı.
Badkéş goşmag (élemek, salmag) : Hacamat etmek, hacamat yapmak.
Badkir *(Far.)* : Havalandırma deliği (semaverde).
Badya, Badye, Bayda : Badya.
Badyaça : Bakır tas.
Badyan : Baldıran, ağıotu.
Badyannıh : Hapishane yemeği.
Bafa : 1. Deste, demet, bağlam (ekin). 2. Vefa.
Bafta *(Far.)* : Sırma, dantelâ.
Baftaçı, Baftatohuyan : Sırmakeş.
Baftaçılıg : Sırmakeşlik, sırma dokuma.
Baftalamag : 1. Sırma yapmak. 2. mec. Uydurmak, kafasından uydurmak.
Baftalı : Sırmalı, dantelâlı.
Baftaşalvarlı : Sırma pantolonlu (polis ve asker).
Bagaj *(Fr.)* : Bagaj.
Bagajçı : Emenatçi.
Bagajlıg : Bagaj ambarı.
Bagala : Porselen kap.
Baggal *(Ar.)* : Bakkal.
Baggaliyye *(Ar.)* : Bakkaliye.
Baggallıg : Bakkallık.
Baggama : Mama.
Bagi *(Ar.)* : Baki.
Bagi etmek : Yaşatmak, ebedîleştirmek.
Bagi galmag : Baki kalmak.
Bagsı : Bestekâr, besteci.
Bağa : 1. Kaplumbağa. 2. Bağlam, demet. 3. Bıçılgan (at ayağında).
Bağacıg : Ekin biti, buğday biti.
Bağala : Ahududu reçeli.
Bağalıg : Bukağılık (at için).
Bağam : Bakam, bakkam.
Bağam-burc : Ökse otu.
Bağana : Astragan.
Bağanag, Bağanah, Bağancağ, Bağançanağ : Bakanak.
Bağara : 1. Makara. 2. Kuyu çıkrığı.
Bağat, Bağ-bağat : Bağlık, bağlık bahçelik.
Bağayarpağı : Sinir otu, bağa yaprağı, sinirli yaprak.
Bağ-bağatlı : Bağlık bahçelik.
Bağ-bağça : Bağ bahçe.
Bağban *(Far.)* : Bahçıvan.

Bağbançılıg, Bağbanlıg : Bahçıvanlık.
Bağbaşı : 1. Öşür vergisi (mevye için). 2. Turfanda bağ hediyesi (nişanlı kıza). 3. Baş bahçıvan.
Bağbélleyen : Bahçe belleyen (işçi).
Bağ-bere : Avlu bahçesi.
Bağça : 1. Bahçe. 2. Güllük, çiçek bahçesi. 3. Ana okulu.
Bağça-bağ : Çiçek bahçesi.
Bağçacıg : Küçük bahçe.
Bağçakarlıg : Çiçek bahçesi.
Bağçalı : Bahçeli.
Bağçalıg : Bahçelik.
Bağçaperest, Bağperest : Bahçeciliğe düşkün (kimse).
Bağçı : 1. Meyvacılık uzmanı. 2. Bahçıvan. 3. Bağlamcı, demetçi. 4. Bağ yazlığında oturan, yazlıkçı.
Bağçılıg : Bağcılık; bahçıvanlık.
Bağçıvan, Bağçıban : Bahçıvan.
Bağçıvanlıg, Bağçıbanlıg : Bahçıvanlık.
Bağçiyeleyi : Frenk çileği, bahçe çileği.
Bağdama : Çelme (güreşte).
Bağdamag : Çelme takmak (güreşte), çelmelemek.
Bağdamaş, Bardalaş, Bardaş : Bağdaş.
Bağdanus : Maydanoz.
Bağdatı : 1. İpekli baş örtüsü. 2. Bağdatî.
Bağırbadaş : Can ciğer.
Bağır-béyin : Soğanlı ciğer kavurması, ciğer yemeği; beyin veya kuyruk yağından pişirilmiş kavurma.
Bağırdag, Bağırdah : Beşik bağı, kundak bağı (çocuğu sarmak için).
Bağırdaglamag : Kundaklamak, belemek (bebeği).
Bağırdelen, Bağıryaran : 1. Korkunç, dehşetli. 2. Yulaf otu.
Bağırğan : Bağırtkan, huysuz; ağlamsık.
Bağırışmag : Bağrışmak.
Bağırmag : Bağırmak.
Bağırsag : 1. Bağırsak. 2. Plâstik boru, su hortumu.
Bağırsagboşluglular : Selentereler.
Bağırsaggurdu : Bağırsak solucanı.
Bağırsagları burulmag : 1. Sancılanmak. 2. İshal olmağa başlamak.
Bağırsagları gırılmag : Gülmekten kırılmak (katılmak).
Bağırsaglarını deşmek : Öldürmek. (şişleyerek, bıçaklayarak.
Bağırsaglarını yere tökmek : Bıçaklayarak öldürmek.
Bağırsaglıg : 1. Bağırsak yeri (karnında). 2. Bağırsaklar (canlılarda).
Bağırsagsız : Bağırsaksız.
Bağırsagyığan : Bağırsak tüccarı, bağırsak toplayan.
Bağırtmag : Bağırtmak.
Bağıstan : Bahçe, bağ.
Bağışlanılmaz : Bağışlanmaz, affedilmez.
Bağlama : 1. Kese, çıkın, bohça. 2. Koli. 3. Bilmeceli şiir. 4. Pencere sürgüsü. 5. Yarım hububat çuvalı.
Bağlamaca : Küçük çıkın; küçük koli.
Bağlamag, Bağlamah : 1. Bağlamak. 2. Kilitlemek. 3. Düğmelemek, iliklemek. 4. Kurmak, tesis etmek. 5. Yazmak, telif etmek. 6. Lağv etmek, kapatmak. 7. Bitirmek, son vermek. 8. Şartlaşmak, imzalaşmak, akit yapmak, kontrat yapmak. 9. mec. Mağlup etmek (atışan âşıklardan biri diğerini). 10. Düğümlemek.
Bağlamça : Küçük çıkın, ufak bohça; ufak koli.
Bağlanc : Kalın, ağırlık.
Bağlandırmag, Bağlatdırmag : Bağlattırmak; kapattırmak, kilitletmek.
Bağlanmag : 1. Bağlanmak. 2. Kilitlenmek, kapatılmak. 3. Büğenmek, kesilmek (suyun önü). 4. İmzalanmak, akdedilmek. 5. Mağlup olmak (atışan âşıklardan biri). 6. Düğümlenmek.
Bağlaşıg : Suç ortaklığı; ittifak.
Bağlaşma : 1. Bahisleşme, bahis tutuşma. 2. Anlaşma. 3. Kontrat, andlaşma. 4. İttifak, birlik.
Bağlaşmag : 1. Şartlaşmak. 2. Anlaşmak. 3. Kontrat yapmak. 4. Atışmak (âşıklar).

Bağlı : 1. Bağlı, bağlanmış. 2. Kilitli, kapalı. 3. Bağı olan. 4. İlgili, alâkalı. 5. Kapalı, yasak. 6. Gizli, kapalı (evrak). 7. Düğümlü. 8. Set çekilmiş, bent çekilmiş. 9. Kani, yetinen. 10. Yularlı. 11. Bağlanmış (ot vb.). 12. Bohça, çıkın. 13. Bahçeli, bağlı. 14. Sona ermiş. 15. Âşık.

Bağlı-bağatlı : Bağlı bağçeli; bağlık bahçelik.

Bağlı-bağçalı : Bağlı bahçeli, yemyeşil.

Bağlı-bağmalı : Yemyeşil.

Bağlıg : Bağlık, bahçelik.

Bağlı gapı dalında : Kapalı kapılar arkasında, gizlice.

Bağlılıg : 1. Bağlılık, irtibat. 2. mec. Bağımlılık, tabiiyyet. 3. mec. Münâsebet, alâka.

Bağmelhemi : Bahçıvan tutkalı.

Bağperest : Bahçıvanlığa hevesli (kimse).

Bağrıbadaş : Can ciğer, kuzu sarması.

Bağrıbadaşlıg : Sıkı fıkı oluş, samîmiyet, içtenlik.

Bağrı çatlamag (yarılmag) : 1. Ölmek. 2. mec. Çok korkmak, ödü kopmak.

Bağrı daşa dönmek : Acımasız olmak, taş yürekli olmak.

Bağrı delinmek : Bağrını delmek, içine işlemek, içi sızlamak.

Bağrı gan olmag (gana dönmek) : İçi kan ağlamak.

Bağrıgara : 1. Mahzun, kederli. 2. Bağrıkara (kuş).

Bağrı yanmag : Çok üzülmek, içi yanmak, bağrı yanmak.

Bağrına basmag : Bağrına basmak.

Bağrına daş basmag : Bağrına taş basmak.

Bağrını çatlatmag : 1. Öldürmek. 2. mec. Ödünü koparmak.

Bağrını gana döndermek : Çok üzmek, fazla incitmek.

Bağrını gan élemek : Çok incitmek, içini sızlatmak.

Bağrını yarmag : 1. Öldürmek. 2. mec. Ödünü koparmak.

Bağsalan : Çuvaldız.

Bağşumar : Bahçe vergisi (orta çağda).

Bah, Baho : Vay! yok canım! deme!

Baha *(Far.)* : 1. Paha. 2. Pahalı.

Bahacağ : Yayık kontrol çubuğu (yayıktaki yağı kontrol için).

Bahacıl, Bahaçı : Pahacı.

Bahaçılıg : Pahacılık.

Bahadır *(Far.)* : Bahadır.

Bahadırlıg : Kahramanlık, yiğitlik.

Bahagalmag : Bakakalmak.

Bahalandırılmag : Pahalandırılmak.

Bahalandırmag : Pahalandırmak.

Bahalanma : Pahalanma, pahalılaşma.

Bahalanmag : Pahalanmak.

Bahalaşdırılmag : Pahalılaştırılmak.

Bahalaşdırmag : Pahalılaştırmak.

Bahalaşmag : Pahalılaşmak, pahalanmak.

Bahalatmag : Pahalandırmak.

Bahalı : 1. Pahalı. 2. Değerli, kıymetli. 3. mec. Nadir.

Bahalıg : Pahalılık.

Bahalıg düşmek : Fiyatlar yükselmek.

Bahalıg salmag : Pahalılık yaratmak, pahalandırmak.

Bahan : 1 Gören, bakan. 2. Müdür, idareci. 3. Nazır (ev). 4. Hizmetçi.

Baha oturmag : Pahalıya oturmak.

Bahana : 1. Bahane. 2. Yalan.

Bahana ahtarmag : Bahane aramak.

Bahana élemek : Bahane etmek.

Bahar : 1. Peyzaj, manzara, görünüş. 2. Bakan, gören. 3. Nazır (ev, oda). 4. Bakar (göz).

Bahar *(Far.)* : Bahar.

Bahargöz : Bakar kör.

Baharı : Arkalık (hırka).

Baharıstan : Gençlik çağı.

Baharlı, Baharlı-aharlı : Manzaralı, müferrih (yer).

Baharotu : Baharotu, ilkbaharda biten ufak bitki.

Bahasına : Pahasına, parayla, para karşılığı.

Bahasına pul vérmek : Satın almak, parayla almak.

Bahatcher : Pahalıca.

Bah-bah, Beh-beh : Bravo! çok güzel!

Bahça : Bahçe.

Bahçavan : Bahçıvan.

Bahdıgca : Baktıkça.

Bahdırmag : Baktırmak.

Bahdırtmag : Baktırtmak.

Baheber *(Far.)* : Haberdar, vâkıf.

Baheber olmag : Haberdar olmak.

Bahem *(Far.)* : Birlikte, topluca.

Bahıcı : 1. Bakıcı. 2. Seyirci.

Bahıcılıg : Bakıcılık.

Bahılış : Teftiş, tetkik.

Bahılmag : Bakılmak.

Bahım : 1. Nezaret, gözetme. 2. İhtimam, özen. 3. Bakış, noktainazar.

Bahımından : Bakımından, noktainazar.

Bahımlı : 1. Bakımlı. 2. Güzel, görülmeye değer.

Bahımsız : 1. Bakımsız. 2. Koruyucusuz.

Bahımsızlıg : Bakımsızlık.

Bahınmag : Bakınmak.

Bahış : 1. Bakış. 2. Görüş, düşünce, mülâhaza. 3. Noktai nazar. 4. Basiret. 5. Koruma, kollama.

Bahış atmag : Gözden geçirmek, göz atmak.

Bahışıg : 1. Bakışma. 2. Bakışık, bakışımlı.

Bahışım : 1. Bakışma tarzı. 2. Bakışım.

Bakışmag : Bakışmak.

Bahış vérmek : Yüz vermek, dönüp bakmak.

Bahmadan : 1. Dikkatsiz. 2. Rağmen, aksine.

Bahmag : Bakmak.

Bahmalı : Çekici, cezbedici, câlip, görmeğe değer.

Bahmayarag : Rağmen, buna rağmen.

Bahta : Üveyik.

Bahtalamag, Uduzmag : Yenilmek, kaybetmek (oyunda).

Bahtalanmag, Uduzulmag : Kaybedilmek (kumarda).

Bahtalatmag : Utmak, ütmek (kumarda).

Bahya, Bahye : Dikiş, iğne ardı.

Bahya iynesi : 1. Terzi iğnesi. 2. Cerrah iğnesi.

Bahyalamag, Bahyelemek : 1. Dikmek, teyellemek. 2. mec. Saklamak, gizlemek. 3. mec. Yalan uydurmak. 4. Dikiş atmak.

Bahyalanmag, Bahyelenmek : Dikilmek, dikiş yapılmak.

Bahyalı, Bahyeli : Dikişli.

Bahya tutmag : Dikiş tutturmak, uzun süre kalmak (bir işte, biryerde).

Bahya vurmag (gétmek) : 1. Dikmek, teyellemek. 2. Dikiş atmak. 3. mec. Yalan uydurmak. 4. mec. Gizlemek, saklamak.

Bahyanı üze vurmag : İfşa etmek, maskesini indirmek.

Bainheme *(Far.)* : Bununla birlikte, bununla beraber, gene de.

Bais, Bayis *(Ar.)* : Sebep.

Baiskar *(Ar. Far.)* : Müsebbip.

Baislik, Baiskarlıg : Sebebiyet.

Bais olmag : Sebep olmak, yol açmak.

Bak *(Far.)* : 1. Korku, ürperme. 2. Depo (benzin, sıvı vb.).

Bakal *(Far.)* : 1. Büyük kadeh. 2. İçki dolu kadeh.

Bak élemek : Korkmak.

Bakén : Tombaz.

Bakénbard *(Alm.)* : Favori (yüzde).

Bakénbardlı : Favorili (yüzü).

Bakkara *(Ar.)* : Bakara.

Baktériolog *(Yun.)* : Bakteriyolog.

Baktériologiya *(Yun.)* : Bakteriyoloji.

Bakterioloji *(Yun.)* : Bakteriyolojik, mikrobik.

Baktériya *(Yun.)* : Bakteri, mikrop.

Bal : 1. Bal. 2. Kanat. 3. Balo.

Bala : 1. Evlat, çocuk. 2. Bebek, yavru. 3. Küçük. 4. Cüce.

Balabacı : Abla (hısım akraba arasında küçüklerin büyük hanımlara hitap tarzı).

Bala atmag : Yavru atmak (hayvanlar).

Bala-bala : Yavaş yavaş, ağır ağır.

Balaban, Yastıbalaban : 1. Davul, kös. 2. Trampet. 3. Cura zurna. 4. Büyük, iri.
Balabançalan, Balabançıl : 1. Davulcu. 2. Curacı.
Balabançılıg : 1. Davulculuk. 2. Cura çalma.
Balabanguşu : Balaban kuşu.
Balabanda gandırmag : Üstü kapalı anlatmak.
Balabibi : 1. Küçük bibi. 2. Gelinceğiz (gelinlere lakap).
Balaca : 1. Küçücük, ufacık. 2. Bebek, bebe. 3. Az, cüzi. 4. Ehemmiyetsiz, önemsiz.
Balaca-balaca : 1. Aheste aheste, yavaş yavaş, usul usul. 2. Küçük, küçücük, ufak tefek.
Balacaboy : Kısa boylu, ufak boylu.
Balacacıg : Küçücük, ufacık.
Balacalandırmag : Küçültmek.
Balacalanmag : Ufalmak, küçülmek, kısalmak.
Balacalaşdırılmag : Küçültülmek, ufaltılmak, kısaltılmak (hacim, boy ve ağırlıkça).
Balacalaşdırmag : Küçültmek, ufaltmak, azaltmak.
Balacalaşdırtmag : Öğüttürmek, toz haline getirtmek.
Balacalaşmag : Ufalmak, kısalmak, küçülmek; azalmak.
Balacalatmag : Küçültmek, ufaltmak.
Balacalıg : 1. Küçüklük, ufaklık. 2. Çocukluk, bebeklik.
Balacanlı : Çocuğuna düşkün, çocuk canlı.
Balacıg, Balacığaz : Yavrucuk, yavrucağız.
Bala çıhar (t) mag : Civciv çıkarmak.
Baladadaş : Küçük kayın birader (geline göre).
Balademir : Sepi demiri.
Balaemi : Küçük amca (küçük amcaya çocukların hitabı).
Balag, Balah : 1. Balak, malak. 2. Etek. 3. Paça (pantalon vb.). 4. Küçük kerpiç. 5. Apışlık. 6. Kabalak (bitki).
Balagan *(Far.)* : 1. Derme çatma baraka (sokak tiyatrosu için). 2. Sokak tiyatrosu.
Balağacı : Şeytanağacı (gleditsia), gladiçya.
Balahana : Tahtaboş, teras.
Balalamag : 1. Doğurmak; yavrulamak. 2. mec. Çoğalmak, artmak.
Balalayka *(Rus.)* : Balalayka.
Balalı : Çocuklu.
Balalıg : Rahim, döl yatağı.
Balalıg yolu : Rahim, döl yatağı.
Balamürsel : Ufak nar (meyve).
Balansırlama : Ayarlama, dengeleme.
Balapuş *(Far.)* : Üstlük (giyecek).
Balasalma : 1. Yavru atma (hayvan). 2. Çocuk düşürme.
Balata, Balatı : Maya (hamur).
Bala vérme : 1. Yavru doğurma, doğurma. 2. Çoğaltma, teksir.
Balba : 1. Madımak. 2. Koyu lahana çorbası. 3. Mıhlama çeşidi (kişniş, kanarya otu, madımak gibi otlarla yağ ve yumurta karışımı yemek).
Balbağan, Balvağan : Sağdıç.
Balbas : Kafkasya koyunu (iri cins).
Balbır : Ağ tahtası (balık ağı).
Balboranı : Kestane kabağı, helvacı kabağı.
Balçag : Balçak.
Balçı : Balcı.
Balçılıg : Balcılık.
Balçibini : Bal arısı.
Balçiçeyi : Hanımeli.
Baldırcan : Domates.
Baldırezeleleri : Baldır kasları.
Baldırğan : Tavşancıl otu.
Baldırğanlıg : Tavşancıl otluğu.
Baldırıaçıg : 1. Çıplak, kısa etekli. 2. mec. Hırpani, çulsuz. 3. mec. Serseri, kopuk, baldırıçıplak.
Baldırlamag : Baldırından kapmak, baldırından ısırmak (it).
Baldırsümükleri : Baldır kemikleri.
Baldız : 1. Baldız. 2. Görümce.
Baldöyen : Ballıbaba.
Baldun : Palto.
Baldungülü : Palto düğmesi.

Balćng : 1. Sinir otu. 2. Greypfrut.
Balérina *(Rus.)* : Balerin.
Balét *(İtal.)* : Bale.
Balétbazlıg : Baletomani, bale düşkünlüğü.
Balétméystér *(Alm.)* : 1. Koregraf. 2. Bale hocası.
Balgabag : 1. Helvacı kabağı. 2. mec. Aptal, salak.
Balgabağı : Kestane kabağına benzer; turuncu.
Balgülü : Sarmaşık bitki.
Balhı, Balhu : 1. Kötü, iyi olmayan. 2. Tembel.
Balı : Kiraz.
Balıg : Balık.
Balıgbéli : Balık sırtı (tavan).
Balıgcıl : Balıkçıl.
Balıgcıllar : Balıkçıllar.
Balıgçı : Balıkçı.
Balıgçılıg : 1.Balıkçılık. 2.Balıkla beslenme.
Balıgdaşıyan : Balık hamalı (balık fabrikasından).
Balıgduzlayan : Salamuracı (balık).
Balıgeti : 1. Kas, adale, pazı 2. Balık eti.
Balıggulağı : 1. İstiridye. 2. Kavkı.
Balıggurudan : 1. Balık islimleyen. 2. Balık islim fabrikası.
Balıgiçi : Balık dolması (ceviz, soğan, kuru üzüm vb. doldurularak pişirilir.)
Balıgkörpesi : Balık yavrusu.
Balıgkürüsü : Havyar.
Balıglar : 1. Balıklar. 2. Zodyak, burçlar kuşağı.
Balıglı : Balıklı.
Balıgsatan : Balıkçı.
Balıgsızlıg : Balıksızlık ("kadı olmayan yerde keçiye de evliya çelebi derler"i ifadesinin özeti).
Balıgtemizleyen : Balık temizleyici (fabrikada).
Balıgtutan : Balık avcısı.
Balıgudan, Balıgutan : Balıkçıl (kuş), pelikan.
Balıgunu : Balık unu.
Balıgyémişler : Balıkçılgiller.
Balıgyéyen : Balıkla beslenen, balıksever.
Balıgyétişdirme : Balık üretimi.
Balıg yétişdirmek : Balık beslemek, balık üretmek.
Balıgyuyan : Balık yıkayıcı (fabrikada).
Balına : Balina.
Balınc, Balış : Yastık.
Balıncüzü : Yastık yüzü.
Balışağı : Yastık yüzü.
Balışlıg : Kılıflık (yastık).
Balışüzü : Yastık yüzü.
Bal kimi : Bal gibi.
Balkon *(İtal.)* : Balkon.
Ball *(Fr.)* : 1. Hız, şiddet (deprem vb. için). 2. Not, numara (öğrenci için).
Ballada *(Fr.)* : Balat.
Ballast *(İng.)* : Balast.
Ballıbaba : Ballıbaba (bitki).
Ballıbadı : Ballı çörek.
Ballıca : 1. Haşere. 2. Ciğer otu.
Ballınana : Melisa, oğul otu.
Ballıyonca : Kokulu yonca, sarı yonca.
Ballistik *(Fr.)* : Balistik.
Ballistika *(Yun.)* : Balistik.
Bal-maskarad : Maskeli balo.
Balnéolog : Banyo tedavisi uzmanı.
Balnéologiya : Banyo ile tedavi ilmi, çamurla tedavi usulü, banyo tedavisi.
Balnéoloji : Banyo ile tedaviye ait, balneolojik.
Balon *(Fr.)* : Balon.
Balta : 1. Balta. 2. Çelik kalem, oyma kalemi.
Baltabic : Ihlamur çiçeği.
Baltaçı : Baltacı.
Baltaçılıg : Odunculuk.
Baltadimdik : Kocabaş, flurcun (kuş).
Baltadiş : Kazma gibi (diş), kazmadişli (kimse).
Baltagayıran : Demirci, balta yapan (demirci), baltacı.
Baltagıran : Tavşancılotu.
Baltagörmemiş : Balta girmemiş.

Baltagörmez : Gür (orman), deliorman.
Baltakesmez : 1. Çok sert, pek kalın. 2. mec. Kaba, anlayışsız.
Baltaküpü : Balta küpleğisi.
Baltalama : Baltayla kesme.
Baltalamag : 1. Baltalamak. 2. mec. Yıkmak, tahrip etmek.
Baltalanmag : Baltayla kesilmek.
Baltalatmag : Baltayla kestirmek.
Baltalı : Balta tutan, balta kullanan.
Balta ile yonulmamış : Kaba, nezaketsiz (kimse).
Baltanı daşa vurmag : Baltayı taşa vurmak.
Baltanı dibinden vurmag : Kestirip atmak.
Baltası kesmemek : İtibardan düşmek, borusu ötmemek.
Balüper vérmek : Moral vermek, cüretlendirmek.
Balvaz : Karaman (koyun).
Balyar : Hemzemin geçit.
Balzam *(Yun.)* : Balsam, belsem.
Balzamlamag : İlaçlamak, tahnit etmek, mumyalamak.
Balzamlanmag : Mumyalanmak, ilaçlanmak.
Bamazı, Bumaza, pamazı : Pazen.
Bamba : Lokma.
Bambaça : Tepesine vurma, taciz etme.
Bambalaca : Minnacık, minimini.
Bambalamah : Lopur lopur yemek.
Bambaşga : Bambaşka.
Bambazı : Pazen.
Bambılı, Bambuli, Bambıl : 1. Hafif, ciddiyetsiz (kimse). 2. Hırpani, çulsuz, âciz (kimse).
Bambug, Bambuk : 1. Pamuk. 2. Bambu, hezaren, Hint kamışı.
Bameze *(Far.)* : 1. Lezzetli, tatlı. 2. Komik, şakacı, latifeci.
Bamiye *(Far.)* : 1. Bamya. 2. Hamur tatlısı (bamya biçiminde).
Ban : 1. Tavan, çatı, dam. 2. Baca. 3. Hava deliği. 4. Karoser, gövde, şasi. 5. Araba oku. 6. Horoz sesi. 7. Ezan. 8. Ses, seda.
Bana : Bağlam, demet.
Banalamag : Hazırlamak.
Banan *(İsp.)* : Muz.
Banbal, Banban : İri koza (ipek).
Ban banlamag : Ezan okumak.
Bancu : Banço.
Band, Banda *(İtal.)* : Eşkiya çetesi.
Bandaduş : Banotu.
Bandag, Bandah : Hevenk.
Bandaglamag : Hevenk yapmak, hevenklemek.
Bandaglanmag : Hevenk yapılmak, hevenklenmek.
Bandaglanmış : Hevenklenmiş (meyve).
Bandaglatmag : Hevenk yaptırmak.
Bandaglıg : Hevenklik (meyve).
Bandaj *(Fr.)* : Bandaj.
Bandajçı : Sargıcı.
Bandérol *(Fr.)* : 1. Koli. 2. Bandrol.
Bandérolçu : 1. Etiketçi. 2. Ambalajcı.
Bandérollamag : 1. Etiketlemek. 2. Ambalajlamak. 3. Damgalamak.
Bandérollu : Bandrollu, etiketli.
Bandit *(İtal.)* : Eşkiya, korsan, haydut.
Banditcesine : Haydutça.
Banditizm *(İtal.)* : Çapulculuk, eşkıyalık, haydutluk.
Bandur, Bandura *(Yun.)* : Kitara, gitar (Ukraynaya ait).
Bandurçalan, Bandurçu : Kitaracı, gitarist.
Bangırmag : Bağırmak.
Bangırtmag : Bağırtmak.
Banıscan, Banıssan : Ağıl (koyun).
Bani *(Ar.)* : Bâni.
Bank *(Fr.)* : 1. Bank. 2. Banko (talih oyunlarında).
Banka *(Pol.)* : 1. Kavanoz, şişe, kutu. 2. Ventuz, hacamat şişesi.
Banka gétmek : Tamamına oynamak (ortaya konulan paranın).
Bank biléti : Banknot.
Bankagoyan, Bankadüzen : Hacamatçı.
Bankasalan : Hacamatçı.
Bank emeliyyatı : Banka işlemleri.
Banktutan : Banko hakemi (kumarda).

Bankét *(Fr.)* : Ziyafet, şölen.
Bankir *(Fr.)* : Banker, kapitalist.
Banknot *(İng.)* : Banknot.
Bankrot *(Fr.)* : Müflis, batkın.
Bankrot etmek (çıharmag) : İflas ettirmek.
Bankrotlug : İflas, batkınlık.
Banlamag : 1. Ötmek (horoz). 2. Bağırmak. 3. Bangırdamak. 4. Çirkin sesle okumak. 5. Başkasının işine karışmak. 6. Ezan okumak.
Banlaşmag : 1. Ötüşmek (horozlar). 2. Bağrışmak.
Banlatmag : Bağırtmak.
Bant *(Alm.)* : Bant.
Banu *(Far.)* : Hanım, bayan.
Bapbalaca : Minnacık, minimini.
Baptist *(Yun.)* : Protestan.
Baptizm *(Yun.)* : Protestanlık.
Bar *(Far.)* : 1. Bar. 2. Yük, ağırlık. 3. Meyve, mahsül. 4. Ekmek küfü. 5. Kir, pas. 6. Kaymak (çiğ sütte). 7. mec. Semere, menfaat.
Bara : Rezillik, rezalet.
Baraban *(Rus.)* : 1. Trampet. 2. Silindir, üstüvane. 3. Makara.
Barabançalan, Barabançı : Trampetçi.
Baragoymag : Tefe koymak, tefe koyup çalmak.
Barak *(Fr.)* : 1. Baraka, kulübe. 2. Karantina binası.
Barakallah *(Ar.)* : Âferin, bravo!
Barama : 1. Diş apsesi. 2. Koza (ipek böceğinde).
Baramaaçan : Koza eğiren.
Baramaaçma : Koza eğirme.
Barama açmag : Koza eğirmek, ipek bükmek.
Baramaayıran : Koza ayıklayıcı.
Barama bağlamag : 1. Koza yapmak (ipek böceği). 2. Apse yapmak (diş).
Baramabesleyen : İpekçi.
Baramaboğan : Koza işçisi.
Baramaçı : 1. İpekçi. 2. Kozacı.
Baramaçılıg : 1. İpekçilik. 2. Kozacılık.
Baramadaşıyan : Koza taşıyan (araç).
Baramagurdu : İpek böceği, krizalit.
Baramalamag : 1. Apse yapmak. 2. Koza yapmak.
Baramasahlayan : İpekçi.
Baramasarıyanlar : İpek böceği kelebeği.
Baramaséçen : Koza ayırıcı.
Barama tohumag : Ağ yapmak, ağ örmek, koza örmek.
Barama tohumu : İpek böceği yumurtası.
Baramayığan : Kozacı.
Baran *(Far.)* : Yağmur, yağış.
Barası çıhmag : Kokusu çıkmak.
Barasın açmag : Rezil etmek.
Barat *(Ar.)* : 1. Bono, poliçe, havale. 2. Makbuz, tahvil senedi. 3. Berat gecesi.
Barata : İz, belirti. 2. Tortu (çamur). 3. Tereke.
Baratalan : Poliçe muhatabı (poliçede) borçlu.
Barat élemek (etmek) : 1. Poliçe çekmek, havale etmek, havale göndermek. 2. Patent vermek.
Baratéleyen : Havale eden, gönderen.
Barat göndermek (çekmek) : 1. Havale göndermek, poliçe çekmek. 2. Patent vermek, berat vermek.
Barat olmag : İlham olmak, içe doğmak.
Barbadığ : Kavurga, kavurmaç.
Barbar *(Fr.)* : Barbar.
Barbarlıg : Barbarlık.
Bardag, Bardah : 1. Testi. 2. Çömlek, küp. 3. Seramik kap. 4. İbrik. 5. Bardak.
Bardagbağı : Testi kulpu; bardak kulpu.
Bardalaş, Bağdamaş : Bağdaş.
Bardan : Harar.
Bardanlamag : Harara doldurmak, hararlamak.
Bardanlanmag : Harara doldurulmak, hararlanmak.
Bardanlıg : Hararlık (malzeme).
Bardaş, Badaş : Bağdaş.
Bardaş gurmag : Bağdaş kurmak.

Bardaş gurub oturmag : Bağdaş kurup oturmak.
Bare, Bara *(Far.)* : 1. Defa, kere. 2. Konusunda, hakkında. 3. Husus, konu.
Barélyéf *(Fr.)* : Rölyef, kabartma.
Baresinde : Hakkında, konusunda, çerçevesinde.
Bargah, Bargeh *(Far.)* : 1. Saray, köşk. 2. Liman.
Barğılamag : 1. Cezalandırmak, cezaya çarptırmak. 2. Ödüllendirmek.
Barhana *(Far.)* : Kapkacak, alet edavat.
Barı *(Far.)* : 1. Bari. 2. En azından. 3. Duvar (taştan, tahtadan, çiften).
Barı çekmek : Duvar çekmek, duvarla çevirmek.
Barılmag : Duvar çekmek, çevirmek.
Barılanmag : Sarılmak, çevrilmek, kuşatılmak.
Barılatmag : Çevirtmek, duvar çektirmek.
Barımbaşı : Raf (evde).
Barımmah : Barınmak.
Barınc, Barınca, Barıncı : Sarı yonca, kokulu yonca.
Barındırmag : Barındırmak.
Barıngulu, Barınçıy : Kokulu yonca, sarı yonca.
Barınmag : Barınmak.
Barışdırıcı : 1. Barıştırıcı, ara bulucu. 2. Uyumlu, uzlaşıcı.
Barışdırmag : Barıştırmak.
Barış-görüş : Sulh ve samimiyet, barış ve dostluk.
Barışıg, Barışma : Barışık.
Barışıgçı : Barıştırıcı, uzlaştırıcı.
Barışmag : 1. Barışmak. 2. mec. Uzlaşmak. 3. mec. Katlanmak, tahammül etmek. 4. mec. Yoldaş olmak; müttefik olmak.
Barışmaz : 1. Barış muhalifi. 2 mec. Dik kafalı.
Barışmazlıg : 1. Anlaşmazlık, uyuşmazlık. 2. mec. Sertlik, katılık, acımasızlık.
Barıt, Barit : Barut.
Barıtçı : Barutçu.
Barıtçılıg : Barut yapma ve satma.
Barıtgabı : Barutluk, barut sandığı.
Barıt gohusu : Savaş belirtisi.
Barıthana: 1. Barut fabrikası. 2. Cephanelik.
Barıdı : Barudî.
Barıtı guru sahlamag : Savaşa hazırlıklı olmak.
Barıt kimi açılmag : Barut gibi patlamak, sinirlenmek, öfkelenmek.
Barıtlamag : Barut koymak, barut doldurmak.
Barıtla oynamag : Barutla oynamak.
Barıtlıg : Barutluk, barut sandığı.
Bariğe *(Ar.)* : Şimşek, parıltı, elektriklenme.
Barit *(Yun.)* : Barit
Barium *(Yun.)* : Baryum.
Barj *(Fr.)* : Duba, mavna.
Barkarola (İtal.) : Barkarol.
Barkas *(Hol.)* : Barka, şalupa.
Barkeş *(Far.)* : 1. Hamal. 2. mec. Müteahammil.
Barlanmag : 1. Meyve vermek, mahsul vermek. 2. Küflenmek, küf bağlamak. 3. Posa bağlamak (dişler).
Barlı : 1. Meyveli, mahsullü. 2. Verimli, semereli.
Barmag : 1. Parmak. 2. Hece ölçüsü. 3. Kalem fidanı (nar, üzüm vb.).
Barmagarası : Özensiz, itinasız, önemsemeden, öylesine.
Barmagarası bahmag : Önem vermemek, özen göstermemek, önemsememek, üstünkörü bakmak.
Barmag-barmag : 1. Parmak ölçüsünde. 2. Azar azar, az az.
Barmag basmag : Parmak basmak (imza yerine).
Barmacıg : Küçük parmak.
Barmagcıl : 1. Yüzük. 2. İş eldiveni.
Barmagça : İş eldiveni.
Barmagçalıg : 1. İş eldiveni. 2. Yüzük.
Barmag élemek : Parmakla dokunmak, parmak atmak.
Barmag galdırmag : Parmak kaldırmak, söz istemek.

Barmaggéder : Parmak kadar.
Barmag goymag : Parmak basmak, ilgi çekmek.
Barmaghésabı : Parmak hesabı.
Barmaghésabı göstermek : Aldatmak, kandırmak (hesapta).
Barmag izi : Parmak izi.
Barmagla göster(il)mek : Tanınmak, meşhur olmak; parmakla göster(il)mek, adı çıkmak (iyilikte veya kötülükte).
Barmaglamag : 1. Parmaklamak. 2. Parmak şakırdatmak.
Barmagla nişan vér(il)mek : Adı çıkmak, meşhur olmak.
Barmaglanmag : Parmak şakırdatılmak (sevinçten).
Barmaglarının ucunda : Ayaklarının ucuna basarak.
Barmaglarını şıggıldatmag : Parmaklarını şakırdatmak.
Barmagla sayılmag : Parmakla sayılmak.
Barmaglıg, Barmahçılıh : 1. Parmaklık, korkuluk. 2. Yüzük. 3. Yüksek. 4. İş eldiveni.
Barmagotu : Yüksük otu.
Barmagsız : Parmaksız.
Barmag silkelemek : Parmakla tehdit etmek, göz dağı vermek.
Barmagucu : 1. Parmak ucu. 2. Tahminen, yaklaşık, takribî.
Barmag uzatmag (sohmag) : Burnunu sokmak.
Barmagvarı : Parmak gibi.
Barmag yalamag : Parmak yalamak.
Barmagyéri : Bahane, fırsat.
Barmağı ağzında (ağızda) galmag : Parmağı ağzında kalmak.
Barmağı dişinde : Hayret içinde.
Barmağı olmag : Parmağı olmak (bir işte).
Barmağı yatmamag : İyi çalamamak (müzik âletini).
Barmağına dolama : Alay etme, sarakaya alma.
Barmağına dolamag : Alay etmek, sarakaya almak.
Barmağında oynatmag : Parmağında oynatmak.
Barmağını béle terpetmemek : Gıkı çıkmamak, parmağını bile kıpırdatmamak.
Barmağını dişlemek : Pişman olmak, tövbe etmek.
Barmağını yarasına basmag : Yarasını deşmek, yarasına tuz biber ekmek.
Barmahlıh : Kalem fidanı (nar, üzüm), âsma fidanı.
Barokko *(İtal.)* : Barok.
Barométr *(Yun.)* : Barometre.
Barométrik : Barometreye ait, barometreyle ilgili.
Baronéssa *(Fr.)* : 1. Baron eşi. 2. Baron kızı.
Barotdamah : Barut koymak, barut doldurmak.
Barrammah : Küflenmek.
Barrikada *(Fr.)* : Barikat.
Barsah : Bağırsak.
Barsahdolması : Sucuk.
Barsız : 1. Meyvesiz, mahsulsüz. 2. Semeresiz.
Barsızlıg : Meyvesizlik, mahsulsüzlük.
Barvérici : Müsmir.
Basabas-Bashabas : İzdiham, birikme, yığılma, sıkışıklık.
Basabas düşmek : İzdiham oluşmak, sıkışıklık başgöstermek.
Basabas élemek : Kalabalık etmek, izdiham yaratmak.
Basabas salmag : Biri birini ezmek, itişip kakışmak, izdiham çıkarmak.
Basacag, Basacağ : Ayaklık, ayak basacak yer (arabanın yanlarında).
Basalah : Nesil, soy sop, kavim.
Basan : 1. Havza. 2. Muzaffer, galip.
Basar : Sınır, hudut (il veya ilçe için).
Basarah : Çabucak, çarçabuk.
Basarat *(Ar.)* : Basîret.
Basaratı bağlanmag : Basîreti bağlanmak.
Basarıg : 1. Üzengi. 2. Pedal. 3. Merdiven basamağı.
Basbas : Pres, cendere.

Bas-boş : 'Bastır boşalt' (petrol kuyusu açma veya tamir etme sırasında demir çubuk, boru gibi şeylerin kaldırılıp indirilmesinde kullanılan söz).
Basdalamag : 1. Çiğnemek, tepiklemek. 2. Ayak altında bırakmak. 3. Sıkmak, basınç yapmak. 4. Sıkıştırmak.
Basdamag :Çiğnemek, ezmek (ayaklarıyle).
Basdalanmag : 1. Basılmak, tab edilmek. 2. Yenilmek, mağlup olmak. 3. Çökmek, çukurlaşmak.
Basdaray : Hara (atlar için).
Basdıg, Basdıh :1.Sucuk (tatlı). 2. Bataklık.
Basdı-kéçdi : Kanunsuzluk, kargaşa, başıboşluk.
Basdı-kesdi : Atıp tutma, asıp kesme, hava atma.
Basdırıg : 1. İzdiham, sıkışıklık. 2. Çevre, yöre, etraf. 3. Zahîre. 4. Tasarruf. 5. Azık.
Basdırılmag : 1. Gömülmek, defnedilmek. 2. Kamufle edilmek, gizlenmek. 3. Ekilmek (ekin). 4. Kuluçkaya yatırılmak. 5. Bastırılmak, tab ettirilmek. 6. Mağlup olmak, yenilmek. 7. Dinlendirilmek, bekletilmek (soğan suyunda). 8. Katlanarak dikilmek (kumaş kenarı).
Basdırma : 1. Kavurma (et). 2. Mihver eşiği, delikli eşik (ayaklı kapıların ayak deliğinin bulunduğu eşik).
Basdırmag : 1. Kuyulamak, kuyuya gömmek. 2. Defnetmek, gömmek. 3. Üstünü örtmek. 4. Saklamak, gizlemek. 5. Katlayarak dikmek (kumaş kenarını). 6. Ağaç dikmek. 7. Kuluçkaya yatırmak (tavuk vb. ni). 8. Çiftleştirmek (hayvanları). 9. Yazmak, kaydetmek. 10. Bastırmak, tab ettirmek. 11. Yendirmek, mağlup ettirmek. 12. Çiğnetmek, talan ettirmek (ekin tarlasını hayvanlara).
Basefa *(Far. Ar.)* : Hoş, iç açıcı, huzurlu, gönül açıcı.
Basevad *(Far. Ar.)* : Okur yazar, mürekkep yalamış.
Basgı : 1. Baskı. 2. Matbaa.
Basgıçı : Matbaacı.
Basgılı : Basınçlı, tazyikli.
Basgılıboru : Tazyikli boru, basınçlı boru.
Basgın : 1. Baskın. 2. Çapul, yağma.
Basgıncag : Tahtıveran, tahterevalli.
Basgıncah : Mazlum.
Basgınçı : 1. Saldıran, hücum eden. 2. Çapulcu, yağmacı.
Basgınçılıg : 1. Saldırı, baskın. 2. Haydutluk, yağmacılık.
Basgıntı : 1. Baskın. 2. Çapul, yağma, soygun.
Bashabas : İzdiham, kalabalık, sıkışıklık, tıklım tıklım.
Bashabas élemek : İzdiham yaratmak.
Basıb-kesmek : Övünmek, atıp tutmak.
Basıcı : Sıkan, tazyik eden, sıkıca (sargı vb. için).
Basıg, Basıh : 1. Yassı, basık, çökük. 2. Yağır.
Basıglıg : Basıklık, yassılık, çöküklük.
Basılış : Basma; basılma.
Basılma : 1. Sıkıştırılma. 2. Yenilme, hezimet. 3. Tab edilme.
Basılmag : 1. Mağlup olmak. 2. Ezilmek, ufalanmak. 3. Çiğnenmek, ezilmek. 4. Tab edilmek, basılmak. 5. Çukurlaşmak. 6. Tıklım tıklım olmak, kalabalıklaşmak.
Basılmaz : 1. Kırılmaz, muhkem, dayanıklı. 2. Mağlup edilmez, 3. Muzaffer, zaferi kazanan.
Basılmazlıg : Yenilmezlik, mağlup edilmezlik.
Basılmış : 1. Sıkılmış, preslenmiş. 2. Mağlup. 3. Çukurlaşmış, çökük. 4. Tab edilmiş, basılmış, yayınlanmış.
Basım : 1. Baskı, basım. 2. Para basımı. 3. Taşma, tuğyan. 4. Kesim, su keşimi (gemi için).
Basırganmag : Kâbus basmak, kâbus çökmek.
Basırıg : 1. İzdiham, kalabalık. 2. Etraf, çevre, yöre. 3. Dar, sıkışık.

Basırma : Kül içinde pişirilen (patates vb.), gömme.
Basire *(Ar.)* : 1. Görme, görme duyusu. 2. Göz.
Baskétbal *(İng.)* : Basketbol.
Baskétbolçu : Basketçi.
Basma : 1. Basınç, tazyik. 2. Çift kapı. 3. Çift köprü. 4. Kuru tezek (yakmak için), tezek kalıbı. 5. Fermejüp, çıtçıt. 6. Odun yığını (kuyuda yakıp kömür yapmak için). 7. Saç boyası. 8. Basma (kumaş, eser vb.). 9. Sıkma, preslenmiş. 10. Kurutmaç. 11. Baca kenarı. 12. Sahte, hileli.
Basmacıg : Köprücük.
Basmaçı : 1. Kömürcü, kömür hazırlayan. 2. Yalancı, sahtekâr. 3. Çapulcu, haydut. 4. Terörist. 5. Matbaacı. 6. Basmacı. 7. Aantikomünist mücadeleci (Ortaasya'da).
Basmaçılıg : 1. Çapulculuk. 2. Antikomünizm hareket (Ortaasya'da).
Basmadüyme : Çıtçıt, fermejüp.
Basmag : 1. Sıkmak, basınç yapmak. 2. Aşağı sokmak, bastırmak. 3. Tıkıştırmak, zorla sokmak. 4. Çiğnemek, ezmek. 5. Galip gelmek, yenmek. 6. Koymak, giymek, geçirmek. 7. Batırmak. 8. Örtmek, kaplamak. 9. Basmak, baskın yapmak. 10. Ağır gelmek, çökmek. 11. Kapamak, örtmek (kapı). 12. Çiftleştirmek (hayvanları). 13. Durmadan atmak (taş vb.). 14. İtelemek, kenara çekmek (araba vb.). 15. Parçalamak, parçalayıp yemek (canavar). 16. Ezmek, ufalamak. 17. Basmak, tab etmek. 18. Mühürlemek. 19. mec. Zulmetmek, cefa etmek. 20. mec. Palavra atmak. 21. mec. Geçmek, aşmak, önde gitmek. 22. mec. Defolmak, toz olmak.
Basmagélib : Basma kalıp.
Basmah : Kabile, boy, tayfa.
Basmahana : 1. Matbaa, yayınevi. 2. Basmahane. 3. mec. Mübalağa, abartma.
Basmahanaçı : Palavracı, atıp tutan.
Basmalamag, Basmarlamag : 1. Gafil avlamak. 2. Galip gelmek. 3. Kapmak, hemen yakalamak. 4. Sıkışma olmak. 5. mec. Zora sokmak.
Basmanahış : Emprime.
Basmanahışlı : Emprime kumaş.
Basmarlanmag : 1. Gafil avlanmak, âniden yakalanmak. 2. Mağlup edilmek, galip gelinmek. 3. Baskına uğramak, yakalanmak.
Basmemmedi : Hemen, derhal, alelâcele.
Başa aparmag : 1. Yaşamak, geçinmek. 2. Sürmek, geçirmek (hayat vb.).
Başabaş : 1. Beraber. 2. Tamamen, bütünüyle. 3. Tamı tamına, eksiksiz.
Başabaş çıhmag : Eşit olmak, denk olmak.
Başabaş deyişmek : Takas etmek değiş tokuş etmek.
Başabaş gelmek : Denk gelmek.
Başabatan : Makul, mümkün, akla yatan.
Başabatmag : Anlmaşılmak, anlaşılır olmak, akla yatmak.
Başabela : Tüfeyli, başa belâ.
Başa çatdırmag : Sonuçlandırmak.
Başa çatmag : Sonuçlanmak, neticelenmek.
Baş açıb-ağlamag : Hayıflanmak, lânetlemek, ilenmek.
Başa çıhartmag : 1. Bitirmek, tamamlamak. 2. mec. Yüz vermek.
Başa çıhmag : 1. Tamamlamak, bitirmek. 2. Üstüngelmek, galip gelmek. 3. mec. Şımarmak, yüz bulmak.
Başaçılmaz : Anlaşılmaz.
Baş açmag : 1. Anlamak, kavramak. 2. Açılmak, başaklanmak. 3. mec. Yas tutmak, mâtem tutmak.
Baş açmamag : Anlamamak, kavrayamamak.
Başa düşmek : Anlamak, kavramak.
Başadüşmeyen : 1. Karışık, allak bullak. 2. Kalın kafalı, et kafalı.
Başa engel olmag : Başa belâ gelmek.
Başag : Başak.
Başa gahmag : Başa kakmak.
Başagçı : Başakçı.

Başagçılıg : Başakçılık.
Başa gelmek : 1. Yemek, kâfi gelmek. 2. Başına gelmek.
Başag etmek (yığmag) : Başaklamak.
Başa getirmek : Hazırlamak.
Başagelmez : Tükenmez, bitmez.
Başaglamag : Başak bağlamak, başaklanmak.
Başaglanmag : Başaklanmak.
Başaglı : Başaklı.
Başağacı : 1. Çatal kazık (mezarın başına dikilir). 2. Ağaç pim (boyunduruğu sabana bağlamak için).
Başağardıcı : Eziyet veren.
Baş ağartmag : Saç ağırtmak saç sakal ağartmak.
Başağrıdıcı : Rahatsız edici, eziyet verici.
Başağrısı : Eziyet, zahmet.
Başağrısı çekmek : Eziyet çekmek.
Başağrısı olmag : Rahatsız etmek, bıktırmak.
Başağrısı vérmek : Bıktırmak, usandırmak.
Başala : Baş parmak (tekerleme oyununda).
Baş alıb-gelmek : Akın edip gelmek.
Baş alıb-gétmek (gaçmag) : Başını alıp gitmek.
Baş almag : 1. Kafa şişirmek. 2. Başını alıp gitmek.
Başaltı : 1. Yastık. 2. Kalas, tomruk, kütük (üstünde odun kesmek için).
Başaparan : Sıvışıp giden, gizlice kaçan.
Baş aparmag : Yönelmek, meşgul olmak (iş, sanat vb.). 2. Kafa şişirmek kafa ütülemek. 3. Kaçıp gitmek, başını alıp kaçmak (at vb.). 4. Sersemlik vermek.
Başa kéçirmek : Şeref köşesine oturtmak (sofrada).
Başa kéçmek : Başta oturmak.
Başasalan : Yorumcu, müfessir.
Başa mindirmek (çıharmag) : Şımartmak.
Başa salmag : Anlatmak, izah etmek.
Baş atmag : 1. Büyük konuşmak, haddini bilmemek. 2. İsabet ettirememek (hedefe).
Başa vurmag : 1. Tamamlamak. 2. Tedkik etmek. 3. Başa kakmak.
Baş-ayag : 1. Ters, baş aşağı. 2. Baştanbaşa, tamamen. 3. Kelle paça.
Baş-ayag danışmag (vurmag) : Abuk sabuk konuşmak.
Baş-ayag élemek : Ters çevirmek.
Başayaglılar : Kafadanbacaklılar.
Baş-ayag yatmag : Vale şeklinde yatmak.
Başa yétirmek (çatdırmag) : Sona erdirmek, bitirmek.
Başayrımı : Başın ortası, saç ayrımı.
Baş bağlamag : 1. Tedarik görmek. 2. İlgilenmek. 3. Tohum bağlamak (ot). 4. mec. Âşık olmak, sevmek.
Başbarmag : Baş parmak.
Baş-başa : 1. Baş başa. 2. Beraberce (oyun). 3. Bir arada, birlikte.
Baş-başa durmag (vérmek) : 1. Baş başa vermek. 2. Yan yana oturmak. 3. Yan yana dizilmek.
Baş-başa gelmek :Karşılaşmak, rastlaşmak.
Baş-béyin : Kafa, baş.
Baş-béyin gétmek : Kafası zonklamak (gürültü vb. den).
Baş-béyni aparmag : Kafası şişmek (çok konuşmaktan, gürültü vb. den).
Baş-béyninden olmag : Kafası şişmek.
Başbilen : 1. Zeki, anlayışlı, kafalı. 2. Tecrübeli. 3. Baş, reis, başkan.
Başbilit : Pasaport.
Başbuğu : Başbuğ, reis, başkan.
Başcıg : Başçık, haşefe.
Başcıl : Rehber, kılavuz.
Başçanağı : Kafa tası.
Baş çapmag : Baş yarmak (Muharrem ayı âdetlerinden).
Baş çekmek : 1. Görmeğe gelmek, ziyaretine gelmek. 2. Göz atmak, bakı vermek. 3. mec. Gözetmek, nezaret etmek.
Başçı : 1. Baş, elebaşı. 2. Başkan, şef, müdür. 3. Rehber, önder. 4. Yönetici.
Baş çıhar(t)mag (tapmag) : 1. Anlamak, kavramak. 2. Başaklanmak.

Başçılıg : 1. Üstünlük, hâkimiyet. 2. Yöneticilik, idare. 3. Önderlik, reislik.
Başçılıg élemek (etmek) : 1. Başkanlık etmek, yönetmek. 2. Elebaşılık yapmak. 3. Başında bulunmak (bir şeyin).
Başda : 1. Başta. 2. Evvelâ, başlangıçta.
Başda dolandırmag : Savsaklamak.
Başdakı : Baştaki.
Başdan : Yeniden; baştan, önceden.
Başdan aşmag (daşmag) : Baştan aşmak.
Başdan atmag : Baştan savmak, kovmak, uzaklaştırmak.
Başdan-ayağa : 1. Baştan başa. 2. Baş ayak arası.
Başdan-ayağa süzmek : Tepeden tırnağa süzmek.
Başdan-başa : Tepeden tırnağa.
Başdan-başa süzmek : Tepeden tırnağa süzmek.
Başdankéçen : Baştan geçen, hadise, macerâ.
Başdansovdu, Başdansovma : Baştan savma.
Başdansovurdu : Örtbas, örtbas etme.
Başdansovurma :Üstünkörü, baştan savma.
Başdan-béyinden olmag : Kafası şişmek, beyni zonklamak (gürültüden).
Başdan çıharmag : Baştan çıkarmak.
Başdan çıhmag : Baştan çıkmak.
Başdan élemek (etmek) : 1. Baştan savmak (birini). 2. Terk etmek, salıvermek. 3. Şaşırtmak, yanıltmak.
Başdan gétmek : Aldanmak, yanılmak.
Başdan kéçmek : Fedâ olmak.
Başdan olmag : 1. Tamamlanmak, bitmek. 2. Vazgeçmek. 3. Bıkmak, usanmak (gürültü vb. den).
Başdan redd élemek : Reddetmek, kovmak.
Başdan salmag : Baştan savmak.
Başdansovma élemek : Özen göstermemek.
Başdan sovurmag : Özen göstermemek.
Başdarağ : Çavuş kuşu.
Başdaşı : Mezar taşı, baş taşı.
Baş élemek : Cerahat bağlamak (yara vb.).
Baş éndirmek : Tâbi olmak.
Baş éyah : 1. Kelle paça. 2. Vale biçimi. 3. Ekin başağı (yere dökülen).
Baş eymek : Baş eğmek.
Başga : Başka.
Baş gaçır(t)mag : 1. Uhdesine almamak. 2. Kabullenmemek (baş işaretiyle).
Baş galdırmadan : Ara vermeksizin.
Baş galdırmag : 1. Ayaklanmak, baş kaldırmak. 2. Filizlenmek, yerden bitmek. 3. mec. Uyanmak, depreşmek.
Başgalıg : Başkalık.
Baş garışdırmag : 1. Meşgul etmek. 2. Kafasını karıştırmak (birinin).
Baş garışmag : Çok meşgul olmak.
Baş gatmag : 1. Önemsemek. 2. Burnunu sokmak (bir işe).
Başgerargah : Genelkurmay.
Baş gezdirmek (dolandırmag) : 1. Zar zor geçinmek, kıt kanaat geçinmek. 2. Zaman öldürmek.
Başgırd : Başkırt.
Baş gırhmag : 1. Baş kırkmak, saç kırkmak. 2. mec. Hileyle yağmalamak, kandırarak almak.
Başgicel (le) dici : Baş döndürücü.
Başgicellendiren : Baş döndürücü.
Başgicellendirici : Baş döndürücü.
Başgicellenme (si) : Baş dönmesi.
Baş girlemek : 1. Kıt kanaat geçinmek. 2. Vakit öldürmek.
Baş gora aparmag : Ölmek, ölüp gitmek.
Baş goşmag : 1. Uğraşmak, inat etmek. 2. Burnunu sokmak, müdahale etmek. 3. Ehemmiyet vermek. 4. mec. Sinirlendirmek. 5. mec. İrtibatlanmak.
Baş goymag : Baş koymak, baş komak.
Baş göstermek : Baş göstermek, zuhur etmek.
Baş götürmek : Kaçmak; başını kaldırmak.
Baş götürüb-gaçmag : Başını alıp kaçmak, çekip gitmek.

Baş-göz : Baş.
Baş-göz élemek : Evlendirmek, baş göz etmek.
Baş-gulag aparmag : 1. Baş ağrıtmak, bıktırmak. 2. Bağırıp çağırmak.
Baş-gulağı deng etmek : 1. Baş ağrıtmak, usandırmak. 2. Bağırıp çağırmak.
Başherf : Majüskül.
Başherlenmesi : Baş dönmesi.
Başaçıg : 1. Başı açık. 2. Kapatılmamış (mektup).
Başı açılmag : 1. Başı tenhalaşmak. 2. Ucu görünmek. 3. Başlamak. 4. Baş vermek (çıban).
Başıalovlu : Telaşlı, heyacanlı.
Başıaşağa, Başıaşağı : 1. Başı eğik. 2. Vale biçimi. 3. Meyilli. 4. Akış yönü (suyun). 5. mec. Boynu bükük. 6. mec. Boynu eğri. 7. mec. Mütevazi (insan).
Başıaşağı etmek : Utandırmak, mahcup etmek.
Başıaşağı olmag : 1. Mütevazi olmak. 2. Utanmak, sıkılmak. 3. Rezil olmak.
Başıayaglılar : Kafadan bacaklılar.
Başı ayazımag : Kafası rahatlamak, meşguliyetten kurtulmak.
Başı ayılmag : 1. Meşguliyetten kurtulmak, çalışması bitmek. 2. Ayılmak (sarhoşken).
Başı aynımag : İşten kurtulmak, meşguliyetten kurtulmak.
Başıbağlı (gapalı) : 1. Üstü örtülü, kapalı. 2. Gizlice, gizli, saklı. 3. Evli. 4. Sözleşmeli, kontratlı. 5. Memnu, yasaklı. 6. Zabt edilmiş.
Başıbatmış (batsın) : 1. Bitmiş, ümitsiz, bir işe yaramaz. 2. Kahrolası!
Başı bedenine ağırlıg etmek : Eceli yakın olmak (tehdit ifadesi).
Başıbelalı : 1. Bedbaht, zavallı. 2. Cefâkâr.
Başı belaya düşmek : Başı derde uğramak.
Başıberk : Huysuz, inatçı (at).
Başı bend olmag : 1. Meşgul olmak. 2. Evli olmak.
Başıboş : 1. Beyinsiz, kafasız. 2. Yularsız (hayvan). 3. Akılsız, geri zekâlı, aptal. 4. Boşanmış, dul (kadın).
Başı böyümek (şişmek) : Kafası şişmek.
Başıbütöv, Başıbütün : 1. Dokunmamış, el değmemiş. 2. Bikir.
Başı çatlamag : Başı çatlamak.
Başı çıhmag : Anlamak, çakmak, kavramak.
Başı çıhmamag : Anlamamak, çakmamak, bilmemek, intikalsiz olmak.
Başı çiynine ağırlıg vérmek : Eceli yakın olmak (tehdit ifadesi).
Başı daşa deymek : Acı tercübe kazanmak.
Başıdaşlı : 1. Alçak, zelil, düşkün. 2. Bedbaht, zavallı.
Başıdinc : Başı dertsiz, kafası rahat.
Başıdolu : 1. Bilgin, bilgili. 2. Dolu, çok. 3. Sarhoş.
Başıdunu : Çok meşguliyetli.
Başıdümük : Meşgul.
Başı etlenmek : Zenginleşmek, biti kanlanmak.
Başı etli : Paralı, zengin.
Başıgapazlı : Mazlum, âciz, zavallı.
Başıgarışıgda : Başı kalabalık.
Başı garışmag : 1. Meşgul olmak. 2. mec. Heyecanlanmak, kafası karışmak).
Başıgarlı : Başı karlı (dağ vb.).
Başı germ olmag : 1. Dalgın olmak, unutkan olmak (meşguliyetten). 2. Sinirlenmek, öfkelenmek. 3. Sarhoş olmak.
Başıgırhıg : Saçı kesilmiş, başı tıraşlı.
Başı gızışmag : 1. Meşgul olmak. 2. Sinirlenmek. 3. Sarhoş olmak.
Başı gicişmek : mec. Eceline susamak.
Başıgotazlı : Başı hotozlu.
Başı harab olmag : Sersemlemek.
Başı herlenmek : Başı dönmek.
Başı hoş olmag : Hâli iyi olmak.
Başı ile cevab vérmek : Mesul olmak, kefil olmak.
Başıküllü : Acınacak, acıklı, zavallı, hakir.
Başıleçekli : Kadın.
Başıovlu : Telaşlı, aceleci, heyecanlı.

Başıma héyr : Ne mutlu bana!
Başınağacı : Kar topu, gilaburu.
Başınalıg : Kanunsuzluk, anarşi.
Başıörtülü : Başı örtülü.
Başıpapaglı : Erkek.
Başıpozug : 1. Kafası bozuk. 2. Dik kafalı. 3. Başıbozuk
Başıpozuglug : Başı bozukluk, anarşi.
Başısoyug : 1. Lâubâlî, dikkatsiz, kayıtsız. 2. Soğuk kanlı.
Başısoyuglug : 1. Dikkatsizlik, kayıtsızlık. 2. Soğuk kanlılık.
Başısoyuglug élemek : Gaf yapmak, kusur işlemek.
Başı şişmek : Kafası şişmek, kafası kazan gibi olmak.
Başıuca : Alnı açık, yüzü ak, namuslu, doğru.
Başıucalıg : 1. Namusluluk, doğruluk, dürüstlük. 2. Saygı, ihtiram.
Başı uca olmag (ucalmag) : Başı dimdik olmak, yüzü ak olmak.
Başı üstünde durmamag : Çok neşeli olmak.
Başı üstünü kesmek : 1. Yanından ayrılmak, hizmetinde bulunmak. 2. mec. Sıkıştırmak, acele ettirmek.
Başı yastığa énmek : Hastalanmak, yatağa düşmek.
Başıyéke : 1.Büyük başlı, iri başlı. 2. mec. Müstebit, despot.
Başı : 1. Başkan, reis. 2. Başkanım, reisim, sayın başkan.
Başıyékelik : 1. Kocakafalık. 2. Müstebitlik, despotluk.
Başı elhed daşına deymek : Akıllanmak, uslanmak, ders almak.
Başıyuharı :Üst, yukarıya, aşağıdan yukarı.
Başkelem : Baş lahana.
Başkesen : 1. Haydut. 2. kaatil. 3. mec. Kazıkçı.
Baş işletmek : Kafa işletmek, kafa çalıştırmak.
Baş kesmek : Kazıklamak (alış verişte).
Başkomandir : Baş komutan.
Başı erşe durmag (galhmag) : Başı göğe ermek, başı göğe değmek.
Başına ağıl goymag : Akıl vermek, akıl öğretmek.
Başına almag (âlemi) : 1. Dolmak, yayılmak (her tarafa). 2. Hep kendisi konuşmak, başkasına fırsat vermemek (konuşurken).
Başına at tepmek : Ahmakça konuşmak.
Başına batmır : Anlamıyor.
Başına burahmag : 1. Serbestî vermek. 2. Bakımsız bırakmak.
Başına cem etmek : Başına toplamak.
Başına çare gılmag : Başının çaresine bakmak.
Başına çare görmek : Başının çaresine bakmak.
Başına çekmek : Bir nefeste içmek.
Başına çıhartmag : Şımartmak, başına musallat etmek.
Başına daş düşmek : 1. Kıskanmak, çekememek. 2. Felâkete uğramak.
Başına daş salmag : İsraf etmek, harcamak, telef etmek.
Başına den düşmek : Saçına ak düşmek.
Başın(ız)a dolanım (dönüm, dönerem) : Sevgili, aziz, güzelim, canım, ciğerim, gözümün nuru, kuzum, canım feda sana!
Başına dolanmag (dönmek) : 1. Dikkat ve ihtimam göstermek. 2. Yalvararak kandırmak.
Başına düşmek : Hatırlayıvermek, hatırlamak, aklına gelmek.
Başına galmag : 1. Satılmamak, müşterisi olmamak. 2. Sahipsiz kalmak, bakımsız kalmak. 3. Yalnız kalmak. 4. mec. Üstüne kalmak.
Başına gelmek : Meydana gelmek, olmak (biri için).
Başına giyamet gopmag : Musibete uğramak.
Başına girmemek : Anlayamamak, kafası almamak.

Başına götürmek : 1. Yayılmak, etrafı sarmak (koku vb.). 2. Bağırarak konuşmak, başkalarını konuşturmamak.
Başına hava gelmek : Delirmek, deli olmak aklını oynatmak.
Başına iş (müsibet) gelmek : Musibete uğramak, belaya uğramak.
Başına iş getirmek : Engel çıkarmak, başına iş açmak.
Başına it oyunu açmag : Rezil etmek, rüsvay etmek.
Başına itin suyunu tökmek : Rezil etmek.
Başına kelek açmag : Başını derde sokmak, kahpelik etmek.
Başınalıg : Başına buyrukluk.
Başına mindirmek : Şımartmak, azdırmak.
Başına oyun açmag (getirmek) : 1. Oyun oynamak (birine). 2. Azap vermek, eziyet çektirmek (birine). 3. Alay etmek (biriyle).
Başına pislik getirmek : Tecavüz etmek (kıza veya kadına).
Başına tenbeki oyunu açmag : 1. Oyun oynamak (birine). 2. Sarakaya almak (birini). 3. Eziyet çektirmek (birine).
Başına toplamag (yığmag) : Etrafına toplamak, etrafına yığmak.
Başına vurmag : 1. Düşünmek, düşünüp taşınmak. 2. Başına kakmak.
Başına yéritmek (salmag) : Anlatmak, izah etmek, telkin etmek.
Başına yığılmag : Etrafına toplanmak.
Başında durmag : Rehberlik etmek, önderlik etmek.
Başında galmag : Aklında kalmak.
Başında gezdirmek : Baş tacı etmek.
Başında goz sındırmag : Ensesinde boza pişirmek.
Başında olmag : Aklında olmak, unutmamak.
Başından atmag : Reddetmek, kabul etmemek.
Başından basmag : Geliştirmemek, gelişmesini önlemek.
Başından (béyninden) duman galhmag : Çok kederlenmek.
Başından böyük (yéke) danışmag : Yaşından büyük konuşmak, büyük laf etmek.
Başından çıharmag : 1. Aklından çıkarmak. 2. Kendinden uydurmak.
Başından çıhmamag : Unutmamak, aklından çıkarmamak.
Başından élemek (etmek) : Baştan savmak.
Başından gorhmag : Can korkusu çekmek, başından korkmak.
Başından kéçmek : 1. Başından geçmek. 2. Canından geçmek, canını feda etmek. 3 mec. Aklından geçmek.
Başından redd élemek (etmek) : Aşağılamak, rezil emek, kepaze etmek.
Başından redd olmag : Defolmak, def olup gitmek, savulmak.
Başından tüstü çıhmag : Sinirlenmek, öfkelenmek, tepesinin tası atmak.
Başını ağartmag : Saç sakal ağartmak.
Başını ağrıtmag : Başını ağrıtmak.
Başını alıb-gétmek : Başını alıp gitmek, savuşmak.
Başını aşağı dikmek : 1. Utanmak, utanç duymak. 2. Başını sallamak.
Başanı aşağı élemek (etmek) : Aşağılamak, rezil etmek, kepaze etmek.
Başını aşağı salmag : 1. Başı eğilmek, başını eğmek. 2. Kendi işiyle ilgilenmek, başkasına karışmamak.
Başını bağlamag : 1. Ağzını bağlamak (torba vb. nin). 2. mec. Haczetmek. 3. mec. Ayırmak, tathsis etmek. 4. mec. Evlendirmek, baş göz etmek.
Başını batırmag : 1. Mahvetmek. 2. mec. Gizlemek, saklamak.
Başını bend élemek (etmek) : 1. Meşgul etmek. 2. Kafasını karıştırmak. 3. mec. Baş göz etmek, evlendirmek.
Başını bir yére yığmag : 1. Toparlamak, düzene sokmak. 2. mec. Evlendirmek, baş göz etmek.
Başını bişirmek : Aldatmak, kandırmak (tatlı sözlerle).
Başını boşlamak : Koyuvermek, bırakmak, kendi haline bırakmak.
Başını böyütmek : Usandırmak, bıktırmak.

Başını bulamag (silkelemek) : Başını sallamak, kafasını sallamak (rızasızlık işareti).
Başını burahmag : 1. Dizginini bırakmak. 2. mec. Serbest bırakmak.
Başını daşa döyür : Boşuna telaşlanıyor.
Başını daşlamag : 1. Rezil etmek. 2. Telef etmek.
Başını dolandırmag : Zar zor geçinmek.
Başını ekmek : Baştan savmak için bir yere yollamak.
Başını doldurmag : 1. Biraz daha koymak. 2. Aklına koymak (birini).
Başını garışdırmag (gatmag) : 1. Meşgul etmek. 2. Kafasını karıştırmak.
Başını garmag : 1. Meşgul etmek. 2. Kafasını karıştırmak.
Başını gaşımağa vahtı olmamag : Başını kaşımağa vakti olmamak.
Başını gezdirmek (girlemek) : Zar zor geçinmek.
Başını gınına çekmek : Kabuğuna çekilmek.
Başını goltuğunun altına almag : Kelleyi koltuğa almak.
Başını gorumag : 1. Kendini korumak. 2. mec. Geçinebilmek.
Başını goymag : Canını feda etmek.
Başını götürüb-gaçmag : Kaçıp kurtulmak, canını kurtarmak.
Başını gurtarmag : Kurtulmak, canını kurtarmak.
Başını itirmek : Aklınlı yitirmek, şaşırmak.
Başını küllemek : Aldatmak, kandırmak.
Başını piylemek (tovlamag) : Kandırmak.
Başını sahlamag : 1. Kendini korumak. 2. mec. Geçinebilmek.
Başını sallamag : Utanmak, başını öne eğmek.
Başını sığallamag : Tavlamak, kandırmağa çalışmak.
Başını tutmag : 1. Kafasını tutmak. 2. mec. Teşhis etmek (çalınan şeyi).
Başını uca élemek (etmek) : 1. Başını dik tutmak. 2. Moral vermek (birine).
Başını vérmek : Başını vermek.
Başını vurdurmag : Saçını kestirmek.
Başını vurmag : Kesmek, keserek kısaltmak.
Başını yarıb-eteğine goz tökmek : Kepçeyle yedirip sapıyla dövmek.
Başını yasdıglamag : Ayakta uyutmak, kandırmak.
Başını yémek : Başını yemek.
Başını yére döymek : Namaz kılmak, secde etmek.
Başını yére goymag : 1. Başını yere koymak. 2. Hastalanmak. 3. mec. Ölmek.
Başını yığmag : Dizginini çekmek (atın).
Başını yırgalamag : Kafasını sallamak (rızasızlık işareti).
Başını yola vérmek : Zar zor geçinmek.
Başının altına yastıg goymag : Kandırmak, ayakta uyutmak.
Başının üstünü almag : Gafil avlamak.
Başının üstünü kesdirmek : Başında beklemek, tepesine dikilmek (biri).
Baş işletmek : Kafa çalıştırmak.
Başkelem : Baş lahana.
Başkesen : 1. Cellat. 2. İnsafsız. 3. Haydut.
Baş kesmek : 1. Baş kesmek. 2. mec. Kazıklamak (alışverişte).
Başkomandir : Başkumandan, başkomutan.
Başlı : 1. Başlı. 2. mec. Akıllı.
Başlı-başınalıg : 1. Terbiyesizlik. 2. mec. Anarşi. 3. Kapaklı (şişe vb.).
Başlı-başınalıg élemek : Anarşi çıkarmak.
Başlıca olarag : Esas itibariyle.
Başlıg, Başdıh :1 Başlık. 2. Gelin tacı (altın veya gümüşten).
Başlıgaltı : Baş örtüsü (başlık altına giyilir).
Başlıglı : Başlıklı.
Başlıgotu : Başlık otu, kaside.
Başmag : 1. Başmak, paşmak. 2. Potin. 3. Takunya. 4. Çarık (araba freninde). 5. Kısa boru (kuyu açma âletinde). 6. Delgiç. 7. Kepek (kayganlığı önlemek için raylara dökülür.)
Başmaggı : 1. Nalıncı, takunyacı. 2. Paşmakçı. 3. Böcek.

Başmaggıhan : Eşik.
Başmaggılıg : Başmakçılık, paşmakçılık.
Başmagları da razı olmag : Hemen kabullenmek.
Başmaglarını cütlemek : Kovmak, reddetmek.
Başmaglarını cütleyib-gabağına goymag : Kovmak, reddetmek.
Başmaglı : Paşmağı olan, pabuçlu.
Başmagséyri : Gezinme, gezinti, dolaşma.
Başmeclis : Genel kurul, umûmî meclis.
Başmegale : Baş makale.
Başmes'ele : Mühim mesele.
Başnazir, Başvezir : Başbakan.
Başörtüyü : Baş örtüsü.
Başpi : Baş ipi yular (iki öküzün başına birden bağlanır).
Başpilan : Genel proje, umûmî plân, ana proje.
Başpulu : Hane vergisi (Bakü ve Karabağ'da Otag harcı, Nahcivan'da ev pulu, Şeki'de Tüstü pulu denilirdi).
Başsağlığı vérmek : Baş sağlığı dilemek.
Başsağlığına gétmek : Taziye ziyaretine gitmek.
Başsalamatlığı : 1. Baş sağlığı. 2. Huzur, güvenlik.
Başsındıran : 1. Bilmece, muamma. 2. Kafa patlatıcı, muammalı. 3. Katı, sert, müphem, karmaşık, çetrefilli.
Baş sındırmag : 1. Kafa kırmak. 2. mec. Kafa patlatmak.
Baş sancağı : Fürkete, firkete.
Başsız : 1. Başsız. 2. Serpuşsuz. 3. Komutansız. 4. Başkansız. 5. Başına buyruk. 6. mec. Kafasız, beyinsiz.
Başsız-ayagsız : Rabıtasız, karmakarışık (söz).
Başsızlıg : 1. Başsızlık. 2. mec. Akılsızlık, kafasızlık. 3. mec. Karışıklık, rabıtasızlık. 4. mec. Keyfilik.
Baş sohmag (tepmek) : Müdahale etmek, burnunu sokmak.
Başşağ, Başşah : Başak.
Başştab : Genelkurmay.
Baştag : Giriş, üst oda.
Baş tapmag (açmag) : 1. Anlamak, kavramak, muttali olmak. 2. Tomurcuklanmak (gül vb.).3. Başaklanmak. 4. mec. Yas tutmak.
Baş tutmag : 1. Sonuçlanmak. 2. Gerçekleşmek, baş göstermek. 3. Nail olmak. 4. Kalburlamak, elemek (tahılı). 5. Başaklanmak. 6. Ortaya çıkarmak, ele geçirmek (hırsız vb.).
Baş tutmamag : Gerçekleşmemek.
Baştutmaz : 1. Ağır, yavaş. 2. mec. Gerçekleştirilemez, ham.
Baş ucaltmag : 1. Başını dik tutmak. 2. Gösteriş yapmak. 3. Övünmek, iftihar etmek.
Başucunda : Sonda, nihayette.
Başüste : Hayhay, baş üstüne!
Başvérme : Hadise, vaka, vuku.
Baş vérmek : 1. Vuku bulmak, vâki olmak. 2. Canını feda etmek. 3. Tomurcuklanmak. 4. Başaklanmak. 5. Çimlenmek.
Baş vurmag : 1. Görüşmek, mülâkat yapmak. 2. Boşa atmak (nişancılıkta). 3. Abartarak konuşmak. 4. Baş çekmek. 5. Suya dalıp çıkmak, suya dalmak. 6. Saldırmak, hamle yapmak. 7. Tabi olmak, boyun eğmek. 8. Kamalamak, kama çekmek (Aşure günlerinde).
Başyardı : Kama vurmak, kama çekme (Aşure günlerinde), yas.
Baş yarmag : 1. Kama vurmak, kamayla başını kanatmak (Şiiler). 2. mec. Zarar vermek.
Baş yémek : 1. Temel gıda. 2. Baş yemek. 3 Baş ağrıtmak.
Başyırğalanması : Kafa işareti, başını sallama.
Başyoldaşı : Eş (karı veya koca).
Baş yormag : Kafa yormak.
Batabilmek : Galip olmak, tesir etmek, işlemek.
Batag : 1. Bataklık. 2. Mec. Durgunluk, hareketsizlik.
Bataglaşmag : Bataklık oluşmak.

Bataglı : Bataklık.
Bataglıg : 1. Bataklık. 2. mec. Durgunluk.
Batağan : Oynak, oynar, kımıldayan, sallantılı.
Batalist *(Fr.)* : Savaş ressamı.
Batalyon *(Fr.)* : Tabur.
Bataréya *(Fr.)* : 1. Batarya. 2. Radyatör.
Bat-bat : Ban otu.
Batdag : 1. Pislik, çamur. 2. Bataklık.
Batgı : 1. Çukur. 2. Batık gemi. 3. mec. Zarar, ziyan.
Batgın : 1. Çukurlaşmış. 2. Batkın, müflis. 3. Zelil, ezik. 4. Kısık (ses), boğuk ses. 5. Yok olmuş, koybolmuş.
Batgınadüşmüş : Kaybolmuş, izi kalmamış.
Batgınlıg : Çukurluk.
Batıb-çıhmag : 1. Dalmak, suya dalmak. 2. mec. Dalıp çıkmak.
Batıp-galmag : 1. Boğulmak, suya batmak. 2. mec. Takılıp kalmak.
Batıg : 1. Batık (gemi). 2. Çukur, girinti. 3. Gamze (çenede). 4. İçbükey, konkav. 5. Sağır. 6. Hırıltılı, kısık (ses). 7. mec. kirli, bulaşık.
Batıglıg : 1. Çukurluk. 2. Pislik, kir, bulaşıklık.
Batırılmag : 1. Batırılmak. 2. Kirlenmek, kirletilmek. 3. Ezilmek, zelil edilmek. 4. Saplanmak, çakılmak.
Batırmag :1. Sokmak, batırmak. 2. Daldırmak. 3. Kaybetmek.4. Banmak. 5. Yok etmek, mahvetmek. 6. mec. Kirletmek.
Batış : 1. Gurup. 2. Tesir, nüfuz. 3. Dalış, batış (suya). 4. Delme, deliş.
Batışmag : Batışmak.
Batil *(Ar.)* : Batıl.
Batil élemek (etmek) : Batıl etmek; iptal etmek, feshetmek.
Batin *(Ar.)* : Batın.
Batinen *(Ar.)* : İçten, yürekten.
Batini *(Ar.)* : Batınî.
Batist *(Fr).* : Patiska.
Batlag : 1. Gölet çukuru, bataklık. 2. mec. Durgunluk.
Batma : 1. Gurup. 2. İflas, batkı.
Batmag : 1. Batmak. 2. Çökmek, çukurlaşmak. 3. Kısılmak (ses). 4. Sağırlaşmak (kulak). 5. mec. Kirlenmek. 6. mec. Mağlup etmek, yenmek, haklamak. 7. mec. Tesir etmek, geçmek, işlemek.
Batman : Batman.
Batmanlıg : Batman ölçüsünde.
Batman-terezi : 1. Kantar. 2. Tahterevalli.
Batmış : Batasıca!
Bavar : Devam.
Bavar élemek : Devam etmek.
Baver *(Far.)* : İnanma, inanış, itikat.
Baver etmek (gılmag) : İnanmak, itikat etmek, tasdik etmek.
Bay : 1. Bay, bey. 2. Vayy! 3. Serbest, hür.
Baya, Bayag : Demin.
Bayagdan : 1. Çoktan, çoktan beri. 2. Artık, daha.
Bayagdanberi : Çoktan beri, çoktandır.
Bayagkı, Bayagki : Deminki, az önceki.
Bayağılaşdırıcı : Basitleştirici, âmiyâne.
Bayağılaşdırılmag : Basitleştirilmek.
Bayağılaşdırılmış : Basitleştirilmiş.
Bayağılaşdırmag : Bayağılaştırmak.
Bayağılıg : Bayağılık.
Bayağı sözler : Âmiyâne sözler.
Bayan *(Rus.)* : Armonika.
Bayançalan : Armonikacı.
Bayançı : Armonikacı.
Bayatı : 1. Bayatî. 2. Koşma (Azerbaycan'da).
Bayatı démek : Şarkı okumak.
Bayatı-kürd : Kürdî (makam).
Bayatılamag : Şarkı okumak.
Bayatımag : Bayatlamak.
Bayatlamag : Bayatlamak.
Bayatlaşmag : 1. Eskimek. 2. mec. Modası geçmek.
Bayatlıg : Bayatlık.
Bayaz *(Ar.)* : 1. Beyaz. 2. Dua kitabı. 3. Cönk. 4. Hatıra.
Bayda : Badya.
Baydag : Bayrak.
Baydalamah : Badya ile ölçmek.
Baydar-bayah : Harâbe ev.
Baydırmag : Emanete ihanet etmek.

Baygar : 1. Tay (dişi). 2. Baytar.
Baygu : Baykuş.
Bayguş : 1. Baykuş. 2. mec. Uğursuz. 3. mec. Münzevi, merdümgiriz.
Bayguşyuvası : Metrûk yer; münzevî mekanı.
Bayğın : 1. Baygın. 2. Solgun (çiçek). 3. Şaşkın.
Bayğın-bayğın : Baygın baygın.
Bayğınhal : Baygınlık, gevşeklik, sölpüklük.
Bayğınlığ : Baygınlık.
Bayğırmag : Nara atmak, bağırmak.
Bayıl : Ağıl.
Bayıldıcı : Bayıltıcı.
Bayılmag : 1. Bayılmak. 2. Kendinden geçmek. 3. Solmak, kurumak. 4 Sersemlemek.
Bayıltmag : Bayıltmak.
Bayındırmag : Zenginleştirmek.
Bayır : 1. Dışarı, dış, taşra. 2. Kıraç arazi, kıraç toprak. 3. Dışarıdaki zemin, dışarı manzarası.
Bayıra atmag (basmag) : Kovmak, çıkarıp atmak, dışarı atmak.
Bayır-baca (g) : Avlu, bahçe evin etrafı.
Bayır-sayır : Boş, saçma, ilgisiz, rabıtasız.
Bayırşeher : Taşra, dışarlık.
Bayırşeherli : Taşralı, dışarlıklı.
Bayka *(Rus.)* : Pazen.
Baykut : Boykot.
Baykut etmek : Boykot etmek.
Baylamah : İshal olmak, ötürmek.
Baylammah : Şımarık yetişmek, nazlı büyümek, baylanmak.
Baylandırmah : Şişmanlatmak.
Bayli : Ana.
Bayma : Keçi hastalığı (üşütmeden dolayı).
Bay olmah : Mutlu olmak.
Bayrag : Bayrak.
Bayrag açmag : Bayrak açmak.
Bayragçı : Bayraktar.
Bayraglı : Bayraklı.
Bayrağı galdırmag : Savaşa kalkışmak.
Bayrağını yüksek tutmag : Vazifeyi ciddî yapmak, işini ciddiye almak.
Bayramağzı, Bayramgabağı : 1. Bayram arifesi. 2. Bayram öncesi, bayrama yakın.
Bayramahşamı : Arife, arife günü.
Bayramdanbayrama : Bayramdan bayrama, nadiren.
Bayram élemek : Bayram etmek, tören yapmak, kutlamak.
Bayram étmek : Sevindirmek.
Bayramgörüşü : Bayram ziyareti.
Bayramgurdu : Tespih böceği.
Bayramlaşmag : Bayramlaşmak.
Bayramlığ : 1. Bayram hediyesi. 2. Bayram için.3. Nevruz vergisi (eskiden).
Bayramsayağı : Bayram usulü, bayram havası.
Bayramyémişi : 1. Bayram çerezi, kuru yemiş. 2. mec. Uyumsuz renkler.
Bayronizm : Bayroncu akım (edebiyatta) (Bu edebî akımın hususiyeti romantik ferdiyetçilikten, şair ile cemiyet arasında tezattan, ruhi bunalımdan ibaret idi).
Baytah : Açık.
Baytal : 1. Dişi tay (iki yaşında). 2. Baytar, veteriner.
Baytar *(Ar.)* : 1. Veteriner. 2. Sahte doktor, doktor bozuntusu.
Baz *(Far.)* : 1. Doğan, atmaca, şahin. 2. Meraklı, hevesli, düşkün.
Baza *(Yun.)* : 1. Baz, sütun altlığı, sütun tabanı. 2. Esas, temel, baz. 3. Merkez, istasyon. 4. Depo, üs, merkez.
Bazalt *(Lat.)* : Bazalt.
Bazar : 1. Pazar, çarşı. 2. Alış veriş, alım satım. 3. Ücret (kuzu ve buzağı bakıcılarına). 4. Dedikodu mahalli. 5. Pazar (gün).
Bazara : Ark, arık (pamuk fideleri arasında).
Bazar açmag : 1. Pazar kurmak. 2. mec. Bağırıp çağırmak, gürültü etmek.
Bazara çıhar(t)mag : Pazara çıkarmak.
Bazarbaşı : Pazarbaşı.
Bazarça : Küçük çarşı, kapalı ufak çarşı.
Bazarçı : Pazarcı
Bazardeyeri : Piyasa fiyatı, çarşı fiyatı.

Bazar-dükan : Çarşı pazar.
Bazargünü : Pazar günü.
Bazarı : 1. Pazar malı, çarşı malı, piyasa malı. 2. mec. Harcıâlem (mal).
Bazarlaşmag : 1. Alış veriş yapmak. 2. Pazarlık etmek (fiyatı üzerine). 3. mec. Mücadele etmek, zorluk çıkarmak (anlaşmada).
Bazarlığ : 1. Pazarlık. 2. Pazar malı (satmak veya almak için). 3. Gelinlik (kumaş).
Bazarlığ etmek : 1. Alış veriş yapmak. 2. Öteberi almak (çarşıdan). 3. Gelinlik (elbise) almak.
Bazar olsun (ola) : Pazar ola!
Bazbırıtdı : Boylu boslu, yakışıklı.
Bazburud, Bazburut : Kılık, şekil, endam, kıyafet.
Bazburudlu, Bazburutdu : Boylu boslu, yakışıklı, görkemli.
Bazdıh, Vazdıh : Vakit, zaman.
Bazédov hesteliyi : Kalkan bezi hastalığı, tiroit hastalığı, exoftalmik.
Bazergan, Bazirgan *(Far.)* : Tâcir, tüccar.
Bazı : 1. Sınır, hudut (iki tarla arasında). 2. Saban kolu. 3. Halka, yüzük. 4. Pazı (kolda). 5. mec. Hile, düzen. 6. Su bölümü çizgisi.
Bazı gelmek : Hile yapmak, aldatmak, kandırmak.
Baziçe *(Far.)* : Oyuncak.
Bazirganbaşı : Bezirgân başı.
Bazis *(Yun.)* : Temel (binada) altyapı. 2. Esas, baz.
Bazlamac : Bazlama, bazlamaç.
Bazmend : 1. Bilezik. 2. Pazıbent.
Bazolmag : İlgi duymak, alakadar olmak, ilgilenmek.
Bazu *(Far.)* : Pazı (kolda).
Bazubend *(Far.)* : Pazıbent. 2. Kol zırhı (savaşlarda takılırdı). 3. Hamaylı.
Bazuönü : Dirsekle bilek arası.
Bazusümüyü : Pazı kemiği.
Bazzas : Düşman.
Be : Ya! öyle mi! yok canım!
Bé, Béy : Kapora.
Beba, Bebaya : Tembel, uyuşuk.
Bebe : 1. Bebek. 2. Oyuncak bebek.
Bebecul : Kırlangıç.
Bebek : 1. Göz bebeği. 2. Bebek, yavru.
Bebenek : Küçük yapraklı bitki (yenilir).
Beberçin : Kırlangıç.
Bebir *(Far.)* : Panter, leopar.
Bebirlenmek : Böbürlenmek, cesur olmak.
Bebribeyan : Kahraman, yiğit (kimse).
Béca, Béce *(Far.)* : 1. Yersiz, münasebetsiz. 2. Beyhude, boşuna. 3. Ahududu.
Becce *(Far.)* : Çocuk, yavru.
Becce-becce : Çabuk çabuk, hızlı hızlı.
Bécerilmek : 1. Yeşertilmek. 2. Beslenip büyütülmek. 3. Yetiştirilmek, üretilmek. 4. Sürülmek (toprak).
Bécerme : 1. Sürme, işleme (toprağı). 2. Üretme, yetiştirme.
Bécermek : 1. Sürmek, işlemek (toprağı). 2. Yetiştirmek, büyütmek (ağaç, ekin vb.). 3. Eğitmek, terbiye etmek.
Bécertmek : 1. Yeşertmek. 2. Eğitmek, terbiye vermek.
Béci : Kötü.
Bécid, Bécd : Hızlı, süratli, acele, çabuk.
Béçare *(Far.)* : Biçare.
Béçe, Béççe *(Far.)* : 1. Yavru, bebek. 2. Piliç, ferik. 3. Oğul arı. 4. Filiz, sürgün. 5. Araba oku.
Béçe arı : Oğul arı.
Béçe balı : Oğul balı.
Béçedan *(Far.)* : Rahim.
Béçehor *(Far.)* : Rahim polipi, rahim uru.
Béçeleme : Çoğalma (arı).
Béçelemek, Béçe vérmek : 1. Çoğalmak (bal arısı). 2. Filizlenmek (bitki).
Béçeleşmek : Dövüşmek (horozlar).
Béçere : Ham armut.
Beçig : Eklem.
Bed *(Far.)* : Bet.
Bedahet *(Ar.)* : Bedahet.
Bedana, Bidana, Bidane : 1. Tohumsuz, çekirdeksiz. 2. Çekirdeksiz meyve.
Bedavaz *(Far.)* : Cırlak (ses, sesli).
Bedayag : Uğursuz, şom, düztaban.
Beyayagda : Hiç olmazsa, hinihacette, hiç değilse.

Bedayé *(Ar.)* : Güzel sanatlarla ilgili.
Bedayéperest *(Ar. Far.)* : Estetikçi.
Bedayéperestlik : Estetizm.
Bedaza : 1. Düzensiz, dağınık. 2. mec. Hayasız, utanmaz.
Bedbatin *(Far.)* : Soysuz, tinetsiz, tıynetsiz.
Bedbeht *(Far. Ar.)* : 1. Bedbaht. 2. Biçare, zebun.
Bedbehtane *(Far.)* : 1. Maalesef, ne yazık ki. 2. Talihsizce, uğursuzca.
Bedbehtçilik, Bedbehtlik : Bedbahtlık.
Bedbeht élemek (etmek) : Badbaht etmek, üzmek.
Bedbeht hadise : Tatsız hadise.
Bedbehtlik basmag : Talihlsizlik baş göstermek, felâkete uğramak.
Bedbehtlik üz vérmek : Felâkete uğramak.
Bedbihésab *(Far.)* : 1. Nankör. 2. Hilekâr, dolandırıcı. 3. Haksız.
Bedbihésablıg : Adâletsizlik, insafsızlık.
Bedbinane, Bedbincesine : Karamsarca.
Bedbinleşdirmek : Bedbinleştirmek, karamsar etmek.
Bedbinleşmek : Bedbinleşmek.
Bedbinlik : Kötümserlik.
Bedbu (y) *(Far.)* : Pis kokulu, kötü kokulu.
Bedbünyad *(Far. Ar.)* : 1. Soysuz. 2. mec. Nankör.
Bedcins, Bedcis *(Far. Ar.)* : 1. Aşağılık, soysuz, cinsi bozuk. 2. Kalitesiz.
Beddam : Bednam.
Beddam olmag : Rezil olmak, kötü ün salmak.
Bedebedde : Hiç olmazsa, hiç değilse.
Bedebed : Sözünde durmama.
Bedebed élemek : Sözünde durmamak, sözünden dönmek.
Bedefkar *(Far. Ar.)* : 1. Fitneci, fesatçı, kötü niyetli. 2. Suikastçı.
Bedefkarlıg : 1. Suikast, cinayet, eşkıyalık. 2. Kötü düşünce.
Bedehlag *(Far. Ar.)* : 1. Ahlaksız, ahlakı bozuk. 2. Kötü huylu, çirkin ahlaklı.
Bedehlaglıg : Kötü ahlaklılık, ahlaksızlık.
Bedehval *(Far. Ar.)* : Hasta, bitkin. zayıf.
Bedel : İmece usulü.
Bed élemek (etmek) : Başarısızlığa uğramak.
Bedeli : 1. Sun'i. 2. Yalancı.
Bedence : Vücutça, fizikman.
Bedemel *(Far. Ar.)* : 1. Ahlaksız. 2. Afacan, yaramaz.
Bedencere : 1. Kusurlu, özürlü (vücutça). 2. Çirkinlik, yakışıksızlık.
Bedencerelik : 1. Özürlülük, kusurluluk. 2. Çirkinlik, yakışıksızlık.
Bedençe : Cepken (kadın için).
Bedendam *(Far. Ar.)* : Çirkin yapılı, kötü bedenli, biçimsiz vücutlu.
Bedene : Dış yüz, dış görünüm.
Bedenelemek : Astar vurmak, astar sürmek.
Bedene şekil döydürmek : Dövme yaptırmak (vücuda).
Bedene vurmag : Yemek, afiyetle yemek.
Bedenihesaret : Maddî hasar.
Bedennüma ayna (güzgü) : Boy aynası.
Bedensiz : Maddî olmayan.
Bedesil *(Far. Ar.)* : Asil olmayan, aşağı, bayağı, asaletsiz, namussuz.
Bedesillik : Soysuzluk, namussuzluk, iffetsizlik.
Bedevan : Uçurtma.
Bedevi *(Ar.)* : Bedevî.
Bedeviyyet *(Ar.)* : Bedevilik, göçerilik (Araplarda).
Bedfal *(Far.)* : Uğursuzluk, bedbahtlık, talihsizlik.
Bedgavara : 1. Sömürücü. 2. Cüsseli, hantal (kimse).
Bedgedem *(Far. Ar.)* : Uğursuz, ayağı uğursuz.
Bed gelmek : Başarısızlığa uğramak.
Bed getirmek : Başarısızlığa uğratmak.
Bedgılıg : Uyumsuz, geçimsiz.
Bedgılıglıg : Geçimsizlik uyumsuzluk.
Bedgu *(Far.)* : Yerici, gıybetçi, küfürbaz.
Bedgulug : Gıybet; yerme, kötüleme, dedikodu.
Bedgulug élemek (etmek) : Yermek, kötülemek.
Bedgüman *(Far.)* : Evhamlı, şüpheci, itimatsız (kimse).

Begdgüman etmek : Şüphelendirmek.
Bedgümanlıg, Bedgümançılıg : Şüphecilik, şüphe, şüphelilik.
Bedgüman olmag : Şüphelenmek, işkillenmek.
Bedhab *(Far.)* : Uykusuz.
Bedhab etmek : Uykusunu kaçırmak, uyutmamak.
Bedhablıg : Uykusuzluk.
Bedbab olmag : Uykusu kaçmak.
Bedhagg *(Far. Ar.)* : Borcuna titiz olmayan, istismarcı.
Bedhaglıg : Borcuna titiz olmama.
Bedhah *(Far.)* :1. Kötü niyetli. 2. İntikamcı.
Bedhahlıg : Kötü niyet.
Bedhal *(Far. Ar.)* : Hali kötü, durumu ağır (hasta).
Bedhal olmag : Şuurunu yitirmek, kendini kaybetmek, bayılmak.
Bedhasiyyet *(Far. Ar.)* : Geçimsiz, huysuz.
Bedhasiyyetlik : Geçimsizlik, huysuzluk.
Bedhasseli : Habis (ur, tümör).
Badhasseli yéni töremeler : Habis tümörler.
Bedherc *(Far. Ar.)* : Müsrif, savurgan, tutumsuz.
Bedherclik : İsraf, savurganlık.
Bedhereh : Öksürük (çocuklarda).
Bedhereket *(Far. Ar.)* : Uygunsuz, yakışıksız; nazlı, kırıtkan, cilveli.
Bedherekетlik : Naz, cilve; uygunsuzluk
Bedhésab *(Far. Ar.)* : 1. Hilekâr. 2. Borcunu ödemeyen, istismarcı.
Bedhéybet *(Far. Ar.)* : 1. Çirkin, biçimsiz, yakışıksız. 2. mec. Maymun.
Bedhéykel *(Far. Ar.)* : Çirkin, biçimsiz, tipsiz.
Bedhu *(Far.)* : Ahlaksız, geçimsiz, kötü huylu.
Bedid : Tandır ekmeği.
Bedie *(Ar.)* : 1. Eşsiz, benzersiz. 2. Koşma.
Bedigbal *(Far. Ar.)* : Talihsiz, şanssız, bahtsız.
Bedihe *(Ar.)* : 1. Düşünmeden, irticalen. 2. İrtical (saz şairleri için).
Bedihеçi, Bedihegu : İrticalen söyleyen (şiir, nutuk).
Bediiyyat *(Ar.)* : 1. Sanat. 2. Estetik.
Bediilik : 1 . Sanat değeri, şairanelik. 2. Estetiklik
Bediiöyme : Oymacılık.
Bediisen'et : Güzel sanatlar.
Bediman *(Far. Ar.)* : İmansız, mezhepsiz, kâfir.
Bedine danışmag : Gıybet etmek, çekiştirmek.
Bedirga : Taksiratlı, günahkâr.
Bedirlemiş : Dolunay gibi, dolunay biçimi, ayın ondördü gibi.
Bedirlenmek, Bedrlenmek : 1. Dolunay olmak (ay için). 2. mec. Ay gibi parlamak.
Bedirlenmiş : Dolunay olmuş.
Bedirlenmiş ay kimi : Ayın ondördü gibi, ay gibi parlak, ay yüzlü.
Bediye : 1. İrticalen söyleme. 2. Koşma.
Bediyeçi : 1. İrticalen söyleyen (şiir, nutuk).
Bedleker, Éybecer : 1. Sakat. 2. Biçimsiz, çirkin. 3. mec. Maymun.
Bedlekerlik : Çirkinlik, kusurluluk, yakışıksızlık.
Bedlemek, Beddemeh : Kötülemek, kötüye gitmek (işler vb).
Bedlik : Kötülük, terslik, talihsizlik, aksilik.
Bedlik tutmag : Aksiliği tutmak.
Bedliyi tutmag : İnat etmek, kafa tutmak, ayak diremek.
Bedlöyün *(Far. Ar.)* : Kötü, yaramaz, âdi, pespaye (kimse).
Bedméhr *(Far.)* : Sevimsiz; şefkatsiz; kötü niyetli.
Bedmest *(Far.)* : Kavgacı sarhoş, zil zurna.
Bedmezac *(Far. Ar.)* : Ahlaksız, kötü huylu, huysuz, geçimsiz.
Bedmezaclıg : Geçimsizlik, kötü huyluluk.
Bedmezheb *(Far. Ar.)* : Dini bozuk, mülhit.
Bedmüşk *(Far.)* : Keçi söğüdü.
Bedmüşkarağı : Esans (keçi söğüdü çiçeğinden yapılan), mis.
Bednal *(Far.)* : Huysuz (at vb.).

Bednam, Beddam *(Far.)* : 1. Bednam. 2. Mahut.
Bednamçılıg, Bednamlıg : Yüz karası, rezalet, utanç, namussuzluk.
Bednam élemek (etmek) : Rezil etmek, bir paralık etmek, namusunu lekelemek.
Bednam olmag : Rezil olmak, kepaze olmak.
Bednefs *(Far. Ar.)* : Egoist, bencil, hodbin.
Bednefslik : 1. Egoizm, bencillik, hodbinlik. 2. İfrat. 3. Çelişki.
Bednezer *(Far. Ar.)* : Kötü göz, kem göz.
Bednijad *(Far.)* : 1. Soysuz. 2. Melez at.
Bedniyyet *(Far. Ar.)* : Kötü niyetli, suiniyet taşıyan.
Bedniyyetlik : Kötü niyet, suiniyet.
Bednöüs (nöyüs) : Maymun iştahlı.
Bedolmaz : Kötü olmaz, zararı yok, problem değil.
Bedöv, Bedöy, Bedov : Küheylân.
Bedrah, Bedreftar *(Far.)* : Geçimsiz, huysuz, kaba (kimse).
Bedreftarlıg : Geçimsizlik, kabalık.
Bedreğbet *(Far. Ar.)* : İstenmeyen, rağbetsiz, iğrenç.
Bedrenc *(Far)* : Melisa, oğulotu.
Bedreng *(Far)* : Nahoş renk. hoşagitmez renk.
Bedsifet *(Far. Ar.)* : 1. Geçimsiz, huysuz, kaba (kimse). 2. Umacı gibi, şebek suratlı (kimse).
Bedsuret *(Far. Ar.)* : Şebek suratlı, umacı gibi (kimse).
Bedşekl *(Far. Ar.)* : Çirkin, biçimsiz, tipsiz.
Bedşüküm : Uğursuz kademsiz.
Bedşükümlük : Uğursuzluk.
Bedter *(Far.)* : Beter.
Bedtinet *(Far. Ar.)* : Tıynetsiz, soysuz, alçak.
Beduğur : Uğursuz, şer.
Bedye *(Ar.)* : 1. İrticalen. 2. Koşma.
Bedyeçi, Bedyedéyen : İrtical sahibi, mürtecel, irticalen söyleyen.
Bedyümn *(Far. Ar.)* : Uğursuz, talihsiz.
Bedzat *(Far. Ar.)* : Soysuz, yaramaz (kimse); hinoğluhin.
Bedzatlıg : Soysuzluk, alçaklık, fesatlık; hinlik.
Befa : Vefa.
Beġa *(Ar.)* : Beka, ölümsüzlük.
Begam : Kaymağı alınmış süt.
Beġedri-ġüvve : İmkanlar nisbetinde, güç yettiğince.
Beġedri-imkan : İmkan dahilinde.
Beġedri-lüzüm : İhtiyaç oldukça, gerektikçe.
Beġedri-meġdur : Mümkün mertebe, imkan dahilinde.
Begenmek : Beğenmek.
Beğere : Makara, kuyu çıkrığı.
Beğgah : Uçkurluk.
Beğiyye *(Ar.)* : 1. Fazlalık, kalan. 2. Geri, arka. 3. Kalıntı, harâbe.
Begdati : Bağdati.
Beğele, Morug : Ahududu, ağaç çileği.
Béh : Pey, kapora.
Behadir *(Far.)* : Bahadır.
Behadirane *(Far.)* : Yiğitçe, kahramanca.
Behai : Babi.
Behailik : Bahailik.
Behane *(Far.)* : Bahane.
Behaneçi : Bahane arayan, buluttan nem kapan.
Behaneçilik : Bahane arama.
Behane élemek (etmek) : Bahane etmek, bahane bulmak; özür dilemek.
Behane getirmek : Bahane bulmak, bahane uydurmak.
Beharistan *(Far.)* : Güllük çiçeklik (yer).
Behariyye *(Ar.)* : Bahariye.
Béhbazar : Sözünde durma, sözüne bağlılık, itimat, güven.
Beh-beh : Bravo, âferin, çok güzel!
Béhbud : Fin kaması.
Béhbudlamag : Kamalamak.
Béhbudlanmag : Kama ile yaralanmak.
Béhbudlaşmag : Birbirini kamalamak, kamalaşmak.

Behcet *(Ar.)* : 1. Güzellik. 2. Sevinç.
Beher *(Far.)* : 1. Meyve. 2. mec. Mahsul, semere, sonuç.
Beherhal *(Far.)* : Her halde.
Beherli : Bereketli, mahsuldar.
Beherlilik : Verimlilik, bereketlilik, bereket.
Behersiz : 1. Meyvesiz, mahsulsüz. 2. Kazançsız, verimsiz.
Behersizlik : Meyvesizlik, mahsulsüzlük, verimsizlik.
Behga, Beğğe, Beğe : Süt kabı (sağmak için).
Behici : Müneccim.
Behil *(Ar.)* : Hasetçi, hasut, kıskanç, günücü.
Behillik : Günücülük, kıskançlık, hasetlik.
Behis *(Ar.)* : Çekişme.
Béhişt *(Far.)* : Cennet.
Béhiştlik : Cennetlik, günahsız.
Béhlemek : Peylemek.
Béhleşmek : Kaparo vererek sözleşmek.
Béhli : 1. Kaparolu, pey akçeli, peylenmiş. 2. Vişne.
Béhman : Meçhul (şey veya kimse), filan.
Behmeni : Neşeli bir makam (musikî).
Behmez : Pekmez.
Behr *(Ar.)* : 1. Vezin (şiirde). 2. Ölçü (musikîde). 3. Deniz. 4. Mahsul, semere, kazanç, meyve. 5. Bazı.
Behre *(Far.)* : 1. Menfaat, çıkar. 2. Ürün, mahsul. 3. Hisse, pay. 4. Kazanç, kâr. 5. Toprak vergisi (ürün olarak).
Behre aparmag : Faydalanmak, yararlanmak, menfaatlenmek.
Behredar *(Far.)* : Vergi mükellefi (ziraî).
Behrelendirmek : Kazançlı etmek, verimli etmek.
Behrelenmek : Menfaatlenmek, faydalanmak.
Behreli : Bereketli, verimli.
Behresiz : Bereketsiz, verimsiz, semeresiz, faydasız.
Behresizlik : Fena mahsul; kıtlık.
Behreyab *(Far.)* : Kazanan, kazanç sağlayan, faydalanan.
Behreyab olmag : Faydalanmak, menfaatlenmek.
Behri *(Ar.)* : Bahrî.
Behri-tevil *(Ar.)* : 1. Uzun bahir (aruz vezninde). 2. Secili nesir.
Behriyye : Bahriye.
Behriyyeçi, Behriyyeli : Bahriyeli.
Behriyyun *(Ar.)* : 1. Mürettebat (gemide). 2. Bahriyeliler.
Behs *(Ar.)* : 1. Tartışma, sohbet. 2. Bahis, konu. 3. İnatçılık.
Behs açmag : Bahis açmak.
Behs düşmek : İhtilaf düşmek, anlaşmazlık düşmek.
Behsebehs, Behsebes : Kavga, mücadele; münazara; müsabaka; rekabet; inatçılık.
Behsebehs élemek (etmek) : Yarışmak, müsabaka yapmak.
Behse düşmek : Israr etmek, ayak diremek, bahse tutuşmak.
Behse gelmek : Yarışmak.
Bahse garışmag : Tarışmaya girmek.
Behse girişmek : 1. Bahse tutuşmak. 2. Rekabet etmek.
Behse girmek : Yarışmak.
Behs élemek (etmek) : 1. Tartışmak, görüşmek, müzakere etmek. 2. Bahis tutuşmak, bahse girmek, yarışmak. 3. Münakaşa etmek.
Behsleşmek : 1. Polemik yapmak, tartışmak. 2. Yarışmak, bahse girmek.
Behş *(Far.)* : Bağışlayan, veren.
Behşayiş *(Far.)* : Bahşiş.
Behş etmek : Bağışlamak, vermek.
Behşiş *(Far.)* : Bahşiş.
Beht *(Far.)* : 1. Şans, talih, baht. 2. Başarı, muvaffakıyet.
Behtebeht *(Far.)* : Rastgele, gelişigüzel, lâlettayin.
Beht ehteri (sitaresi) : İkbal, şans, talih (sembolü).
Behtever *(Far.)* : Şanslı, talihli, bahtiyar; mesut, mutlu.

Behtever etmek : Mutlu etmek, mesut etmek, sevindirmek.
Behteverlik : Mutluluk.
Behti açılmag : Bahtı açılmak, şansı açılmak.
Behti ayag üste durmag : İşi yolunda olmak, istediğine nail olmak.
Behti bağlanmag : Bahtı bağlı olmak.
Behti çönmek (dönmek) : Şansı dönmek.
Behtigara : Bahtı kara, mutsuz.
Behti getirmek (kesmek) : Memnun olmak; nasip olmak (birbirine), şansı açılmak.
Behti işlemek : Şansı gülmek, şansı yaver gitmek.
Behtine çıhmag : 1. Rast gelmek, rast gitmek. 2. Yenmek, utmak (oyunda).
Behtiyar *(Far.)* : Bahtiyar.
Behtiyari : Bahtiyarî (Güney İran'da bir kabile).
Behtiyarlıg : Bahtiyarlık.
Behtli : Bahtlı.
Behtsiz : Bahtsız.
Behtsizlik : Bahtsızlık.
Behtulduzu : Talih, şans (sembolü).
Behur *(Ar.)* : Buhur.
Béh vérmek : Pey vermek.
Behye : Dikiş.
Behyelemek :1. Dikmek, teyellemek. 2. mec. Gizlemek, saklamak. 3. mec. Yalan uydurmak. 4. Dikiş atmak (yara vb. için).
Behyelenmek : Dikilmek, dikiş yapılmak.
Behyeli : Dikişli.
Behye gétmek (vurmag) : 1. Teyellemek. 2. mec. Gizlemek, saklamak. 3. mec. Yalan uydurmak. 4. Dikiş atmak (yara vb. için).
Beistilah *(Far. Ar.)* : (...) dilince, dilinde, diliyle, ıstılahıyla.
Bejan, Vejan : Tarh (çiçek dikmek için).
Beje : Boş, abes.
Beje-beje : Boşuboşuna, abes yere.
Bek : Pek. sağlam.
Békar *(Far.)* : İşsiz.
Békara *(Far.)* : İşsiz, avare, başı boş.
Békaralaşmag : İşsiz olmak, boş gezmek, işsiz kalmak.
Békarçılıg, Békarlıg : İşsizlik.
Békaret *(Ar.)* : Bekâret.
Békaret perdesi : Kızlık zarı.
Bekdane : Ayva çekirdeği.
Békéf *(Far. Ar.)* : Keyifsiz, halsiz, nahoş.
Bekmez : Pekmez.
Bekon : Domuz salamurası.
Bektaş : Emirlik, hanlık, eyalet.
Beladide *(Ar. Far.)* : Felâkete uğramış, felâketzede.
Bélağacı : Ot arabası sırığı.
Belağet *(Ar.)* : Belâgat.
Belağetli : Belâgatli.
Bélakéş *(Ar. Far.)* : Felâketzede.
Bélbağlama : Kemer bağlama töresi (damadın akrabalarından biri tarafından gelinin beline kına gecesinde bağlanır).
Bél bağlamag : 1. Kemer bağlamak. 2. mec. Ümit bağlamak. 3. mec. İtimat etmek. 4. mec. Gönül bağlamak.
Bél-buhum : Boy bos.
Béle : 1. Böyle. 2. Bile, hatta. 3. Bu gibi, benzeri.
Béle, bere : Avlu giriş kapısı.
Béle-béle : Bu gibi, bu tür.
Béle-béle olmuş : Vay herif vay! Seni yaramaz seni!
Bélece : Böylece.
Béle çıhır ki : Anlaşılan o dur ki.
Beled *(Ar.)* : 1. Kılavuz, yöreyi bilen. 2. Mâlumâtlı, bilgili (bir şeyden).
Beledçi : Kılavuz, rehber (kimse).
Beledçilik : Kılavuzluk, rehberlik.
Beledçilik élemek (etmek) : Kılavuzluk etmek, rehberlik etmek.
Béleden-béle : Bu yandan o yana, şuradan şuraya, şu taraftan o tarafa.
Belediyye *(Ar.)* : Belediye.
Belediyye idaresi : Belediye meclisi.
Belediyyeleşdirilmek : Kamulaştırılmak, istimlak edilmek (belediyece).

Belediyyeleşdirme : Kamulaştırma (belediyece).
Belediyyeleşdirmek : Kamulaştırmak (belediyece).
Belediyyet *(Ar.)* : Bilme, tanıma; haberdar olma.
Beledlemek : 1. Belirlemek, tayin etmek. 2. Göstermek, tanıtmak.
Beledleşmek : Alışmak, benimsemek, bellemek (bir yere, işe).
Beledlik : Aşinalık, tanıma, bilme.
Beled olmag : 1. Bilmek, tanımak (bir yeri). 2. İncelemek, tetkik etmek (bir şeyi).
Belegir : Menfaatperest.
Béle iken : Böyleyken, böyle olduğu halde.
Béle iş olar : Böyle iş mi olur!
Belek : Belek, kundak.
Belekbağı : Kundak ipi, belek bağı.
Belekden : Bebeklikten.
Beleklemek : Belemek, kundaklamak (bebeği).
Beleklendirmek : Beletmek, kundaklatmak (bebeği).
Belekli : Kundaklı.
Belekün : Kır çiçeği.
Bélelikde : 1. Öyleyse. 2. Bu durumda, o halde.
Bélelikle : Böylelikle, öyleyse. 2. Bu durumda. 3. Demek ki.
Belemek : 1. Belemek, kundaklamak (bebeği). 2. Bulamak, bulaştırmak.
Belenmek : 1. Kundaklanmak (bebek). 2. Bulaşmak.
Beleşmek : Bulaşmak, kirlenmek.
Bélétaj *(Fr.)* : 1. Balkon, asma kat (tiyatroda). 2. Birinci kat (evde).
Belge : 1. Nişan yüzüğü. 2. Senet, belge. 3. Sınır (tarla, arazi). 4. Bahane, vesîle. 5. Kıyma (et, karaciğer). 6. Bileklik. 7. Sepi malzemesi (ufalanmış nar kabuğu ve yaprağı).
Belgelemek : 1. Bahane etmek. 2. Nişanlamak, sözlemek. 3. Sınırlamak, işaretlemek (ekili araziyi).
Belgelenmek : 1. Nişanlanmak, sözlenmek. 2. Sınırlanmak, işaretlenmek (ekili arazi)
Belğem *(Ar.)* : Balgam.
Belğemi *(Ar.)* : 1. Ağır kanlı. 2. mec. Lâübali, dikkatsiz, kayıtsız.
Belğemli : Balgamlı.
Belğemmizac *(Ar.)* : Soğuk kanlı, kayıtsız.
Belğemotu : Tükürük otu.
Beli *(Far.)* : 1. Evet. 2. Peyli, kaparolu.
Beli-beli *(Far.)* : Evetleme, evet evet deme.
Beli-beli démek : Evetlemek, evet evet demek.
Bélibağlı : 1. Kemerli. 2. Bozdoğan (kuş). 3. mec. Gönlü rahat emin.
Bélibağlılar : Bozdoğan, tepelidoğan; tepelitavukgiller.
Bélibasıg : Yağır (hayvan).
Bélibükük : 1. Kambur. 2. Yaşlı, ihtiyar. 3. mec. Bedbaht.
Béli bükülmek : 1. İhtiyarlamak. 2. Kamburlaşmak. 3. mec. Dize gelmek.
Bélibükülmüş : 1. Kambur. 2. mec. Yaşlı, ihtiyar, bunak.
Bélicyri : 1. Kambur. 2. mec. İhtiyar, yaşlı (kimse).
Béli gurumag : Kısırlaşmak, tohumu kurumak.
Beliğ *(Ar.)* : 1. Beliğ. 2. Baliğ
Belim : Talaş, yonga, lif, saman.
Bélini sındırmag : Belini kırmak.
Béli sınmag : Beli kırılmak.
Belkan : Bel.
Belke : Belki.
Belladan : Güzelavratotu.
Belleban : Ümacı, öcü.
Bellelemek : Lokma lokma etmek.
Béllétrist : Romancı, hikâyeci.
Béllétristika:Edebî eserler (roman, hikâye).
Béllik : 1. Debi, akım. 2. Sürekli, durmaksızın.
Bélorus : Beyaz Rus.
Bélorusca : Beyaz Rusça.
Bélorusiya : Beyaz Rusya.
Belsem *(Ar.)* : Balsam, belsem.

Belsemağacı : Pelesenk ağacı.
Belsiz : Belirsiz (isim).
Belye : Takı (gelin için).
Bem : Bas, basso.
Bembeçe : Sille, tokat, tepesine vurma, taciz etme.
Bembeçelemek : Kapmak, yakalamak, ele geçirmek.
Bemleşdirmek : Bam teliyle çalmak (müzikte).
Bemöhöbbe *(Ar.)* : Şefkatli, muhabbetli.
Bena *(Ar.)* : 1. Temel, esas. 2. Yapı, bina.
Bena etmek : Bina yapmak, bina etmek.
Benasını goymag : Temelini atmak.
Benayeyn : Arduaz, kayra, kayağan taş.
Bend *(Far.)* : 1. Baraj, bent. 2. Mafsal. 3. Bent (şiirde). 4. Krampon, kenet. 5. Bağ, düğüm. 6. Madde, paragraf. 7. Tırkaz, sürgü. 8. Pencere kanatları. 9 Teyel. 10. Koyun hastalığı. 11. Yara (dil ucunda). 12. mec. Vurgun, âşık. 13. İp, halat, sicim.
Bend almag : Yerleşmek, sığınmak (kaçarak, firar ederek).
Bend bağlamag : Set çekmek.
Bend-bend *(Far.)* : 1. Boğum boğum, boğumlu. 2. Mafsallı, mafsal mafsal. 3. Bent bent, madde madde, bentler hâlinde.
Bend-bend olmag : Çatır çatır sökülmek.
Bend-bere : 1. Geçit, güzergâh. 2. Sınır, hudut.
Bend-bereni kesmek : Geçit vermemek, girişe çıkışa kapamak.
Bendçi : 1. Teyel yapan, teyel atan. 2. Porselen yapıştıran.
Bende *(Far.)* : 1. Hizmetçi, köle. 2. Mahluk, yaratık. 3. Ben, bendeniz.
Bendeçilik, Bendelik : 1. Kölelik, esaret. 2. Hizmetçilik.
Bend élemek (etmek) : 1. Bağlamak, eklemek. 2. mec. Meftun etmek, âşık etmek.
Bend olmag : 1. Meşgul olmak (bir işle). 2. Yapışmak. 3. Durmak, beklemek. 4. Bağlanmak, ilişkili olmak, irtibatlı olmak. 5. mec. Tutulmak, gönül vermek, âşık olmak.
Bend olma (yın) : Önemseme (yin), kafanızı takmayın, dert etme (yin).
Bende çekmek : Elini kolunu bağlamak.
Bende düşmek : Gecikmek, geç kalmak.
Bendeferman : Emre hazır, emir kulu.
Bende salmag : 1. Ele geçirmek. 2. Tutsak etmek, içeri tıkmak.
Bend(e) vurmag : 1. Tutsak etmek, içeri tıkmak. 2. Muattal etmek.
Bendine çekmek : Eline geçirmek, yakalamak.
Bendine kéçmek : Eline geçmek, yakayı ele vermek.
Bendem, Bendeme : 1. Demet kuşağı, ekin bağı. 2. Yemiş sapı. 3. Kabza, tutak, sap. 4. Ağır, yavaş.
Bendemlemek, Bendemlemah : Deste bağlamak, bağlam yapmak, demetlemek.
Bendemlenmek : Demetlenmek.
Bendemletmek : Demetletmek.
Bendemli : Demetli.
Bendemlik : Demetlik, demete hazır.
Bendem yérimek : Ağır yürümek.
Bender *(Far.)* : 1. Geçit, yol. 2. Liman.
Bendergah *(Far.)* : 1. Pusu (düşman veya av için). 2. Liman.
Bendevan, Bendivan : 1. Vurgun, tutkun. 2. Muattal.
Bendevan (Bendivan) olmag : 1. Durmak, beklemek. 2. mec. Konmak.
Bendleme : Bağlama, iliştirme.
Bendlemek : 1. Teyellemek. 2. Yapıştırmak, bitiştirmek. 3. Esir etmek, esir almak. 4. Baştan savma iliştirmek. 5. Birinin başına sarmak, baştan savmak. 6. Birbirini kazıklamak (alış verişte).
Bendlenmek : 1. Teyellenmek. 2. Bağlanıp kalmak, muattal olmak.
Bendli : Bağlı.
Bendsiz : Mafsalsız, eklemsiz.
Bénéfis *(Fr.)* : İstifadeli temsil (tiyatro).
Benefşe *(Far.)* : Menekşe.

Benek : 1. Benek. 2. Köpek adı.
Benekdar : Toptancı.
Benekli : Benekli.
Benevşe *(Far.)* : Menekşe.
Benevşelik : Menekşelik, menekşe tarlası.
Benevşeyi : Morumsu.
Beng *(Far.)* : Haşhaş, afyon.
Bengotu : Banotu, Hint keneviri.
Bengi *(Far.)* : 1. Esrarkeş. 2. Loğ. 3. Kalleş.
Beni *(Ar.)* : Evlat, oğullar.
Beni-adem, Beni-insan *(Ar.)* : İnsan oğlu.
Benna, Benne *(Ar)* : Mimar.
Bennalıg : Mimarlık.
Benövşe *(Far.)* : Menekşe.
Benövşelik : Menekşelik, menekşe tarlası.
Benövşeyi, Benövüş : Mor, morumsu.
Bénuar *(Fr.)* : Loca (tiyatroda), zemin locası.
Benüme : Pazartesi.
Benze (me) mezlik : Farklılık, benzememe.
Benzenen : Benzer, benzetilen.
Benzeriş : Benzerlik, benzeme.
Benzi ağarmag : Benzi uçmak, benzi sararmak.
Bénzin *(Fr.)* : Benzin.
Bénzindaşıyan : Benzin tankeri, sarnıç kamyonu.
Bénzinölçen : Benzin saati.
Bénzintöken : Benzin musluğu.
Beraber *(Far.)* : Beraber.
Beraberayaglı herçengler : Eşayaklılar (böcekler).
Beraberbucaglı : Eşit açılı.
Beraberçilik : Fark gözetmeme, ayırım yapmama.
Beraber etmek : Bir tutmak, bir saymak.
Beraber gétmek : Birlikte gitmek.
Beraberğüvveli : Aynı güçte, eşit kuvvetli.
Beraberhüğuglu : Eşit haklara sahip.
Beraberlemek : Eşitlemek.
Beraberleşdirilmek : Denkleştirilmek.
Beraberleşdirme : Denkleştirme.
Beraberleşdirmek : Denkleştirmek.
Beraberleşme : Hizaya gelme.
Beraberleşmek : 1. Yaklaşmak, yanına varmak. 2. Bir olmak, eşitlenmek.
Beraberlik : Eşitlik, müsavat, müsavilik.
Berabersiz : Eşitsiz.
Berabersizlik : Eşitsizlik.
Beraberterefli : Eşkenar (geometride).
Beraber tutmag (goymag) : Bir saymak, bir tutmak, eşit tutmak.
Beraberüzlü : Eşit yüzlü (geometride).
Beraberyanlı : Eşkenar (geometride).
Berader *(Far.)* : Birader, kardeş.
Beraderane (Far.) : Kardeşçe.
Beraet *(Ar.)* : Beraat.
Beraet gazandırmag : Beraet ettirmek, temize çıkarmak.
Beraet gazanmag (almag) : Beraat etmek, temize çıkmak.
Beraetlendirmek : Temize çıkarmak, beraat ettirmek.
Beraet vérmek : Temize çıkarmak, beraat ettirmek.
Berat *(Ar.)* : Berat.
Beratelgövl, Beratülgövl : Protokol.
Beravuz : Ödünç.
Beravuz élemek (etmek) almag : Ödünç almak.
Beravuz vérmek : Ödünç vermek.
Beray (i) *(Far.)* : İçin, sebebiyle, vasıtasiyle.
Berbad *(Far.)* : Berbat.
Berbad élemek (etmek, goymag) : Yıkmak, tahrip etmek.
Berbadlıg : Perişanlık.
Berbad olmag : Berbat olmak.
Berber : 1. Berber. 2. Vahşi, barbar.
Berberhana : Berber dükkanı, berber salonu.
Berberiyyet : Vahşilik, barbarlık.
Berberler : 1. Berberiler. 2. mec. Vahşi.
Berberlik : 1. Berberlik. 2. Barbarlık.
Berberizm : Barbarlık, vahşilik.
Berbet *(Ar.)* : Ut, çenk, harp.
Berbezek : Süs, bezek.
Berbezekli : Süslü, bezenmiş, müzeyyen.
Bérdanka *(Rus.)* : Martin.

Berdaşt *(Far.)* : Şur ve rast vb. makamlarında giriş (musikî).
Berdek : Yığın, küme (on destelik ekin, ot vb.).
Berdevam *(Far. Ar.)* : Berdevam.
Bere : 1. Güzergah, geçit. 2. Pusu, tuzak. 3. Kaçma yolu, firar yolu. 4. Sınır, hudut (bostan ve bağ aralarında). 5. Su yolu, arık, ark. 6. Yüzer köprü, feribot. 7. Bent, set. 8. Mandıra kapısı. 9. Fayda, kâr. 10. Bre! 11. Liman, iskele. 12. Sal.
Bere bitirmek : Fayda etmek, fayda vermek, kâr etmek.
Bereçi : 1. Pusucu. 2. Salcı, sal kaptanı. 3. Arıkçı.
Bereçilik : Salcılık.
Berekallah, Barakallah *(Ar.)* : Aferin!
Bere kesmek : Yolu kapamak, geçit vermemek, yolu kesmek.
Bereket *(Ar.)* : Bereket.
Bereketi gaçmag : Bereketsiz olmak, bereketi kalmamak.
Bereketinden : Sayesinde.
Bereket tapmag : Bollaşmak, bereketlenmek.
Bereks *(Far. Ar.)* : Aksine, zıddına.
Berelemek : 1. Ark açmak. (tarla sulamada). 2. Berelemek.
Berelenmek : 1. Ark açılmak (tarla sulamada). 2. Berelenmek.
Bereletmek : Ark açtırmak (tarla, bostan vb.).
Berelge : Çığır, patika, keçi yolu, yolak.
Berelmek : Belermek.
Bereltmek : Belertmek.
Berelyan, Berilyan, Brilyant *(Fr.)* : Pırlanta.
Berelyanüzük : Pırlanta yüzük.
Berelyan yaşılı : Göz taşı.
Bérét *(Fr.)* : Bere, başlık.
Bereye : 1. Çıkış yolu (kapı için). 2. Otlak (kayalık üzerinde).
Bereyeçi : Pusucu.
Berferz *(Far. Ar.)* : Faraza.
Berg *(Far.)* : Yaprak.
Berg *(Ar.)* : 1. Parlaklık. 2. Parıltı, pırıltı. 3. Şimşek.
Berge : İşaret, nişan, belge.
Bergeh *(Far.)* : Kamp.
Berǧerar *(Far. Ar.)* : 1. Sabit, yerleşik. 2. Kararlı olmak, sabit olma. 3. Devamlı, sürekli.
Berǧerar etmek : Sağlamlaştırmak, sabitleştirmek, yerleştirmek.
Berǧerar olmag : 1. Sabitleşmek, yerleşmek. 2. İcra edilmek, yürütülmek, tatbik edilmek.
Berǧesd *(Far. Ar.)* : Kasten, kasıtlı olarak, taammüden.
Bergeşt *(Far.)* : Dönüş, geri dönüş.
Bergeşt etmek : Geri dönmek.
Bergik : 1. Çatlaklık (bitki köklerindeki toprakta). 2. Kabarıklık (suyu çekilen yerde).
Berǧ vérmek (vurmag) : Parlamak, ışıldamak.
Berhem *(Far.)* : Karışık, dağınık.
Berhem etmek : Dağıtmak, perişan etmek, bozmak.
Berhem olmag : Telef olmak, perişan olmak, dağılmak, bozulmak.
Berhem vurmag : Fitne çıkarmak, ara bozmak.
Berheva *(Far. Ar.)* : Berhava.
Berheva etmek : Berhava etmek.
Berheyat *(Far. Ar.)* : Canlı, hayatta, berhayat.
Berheyat olmag : Yaşamak, hayatta olmak.
Berhurd *(Far.)* : 1. Berhudar. 2. Rastlama, karşılama.
Berilyan *(Fr.)* : Pırlanta.
Berilyanüzük : Pırlanta yüzük.
Berilyan yaşılı : Göz taşı.
Bérillium *(Yun.)* : Berilyum.
Berin *(Far.)* : Yüksek, üstün.
Beriyah : Liman.
Berk : 1. Sağlam, muhkem. 2. Katı, sert, camit. 3. Galiz. 4. Yüksek (ses). 5. Seri, çabuk, hızlı. 6. Sağlam, kusursuz, doğru. 7. mec. Hasis, cimri. 8. mec. Sağlam, dayanıklı.

Berkayagda : Zor durumda, zor şartlarda, güç durumda.
Berk ayağa çekmek : Sıkıştırmak, sıkı imtihana çekmek.
Berk-berk : Sıkı sıkıya, sımsıkı.
Berk-boş : Müşkülatlar, zorluklar, tecrübe, imtihan (hayatta).
Berkden : Yüksek sesle, gür sesle, bağırarak.
Berkden-boşdan çıharmag : Tecrübe etmek, denemek, sınamak.
Berkden-boşdan çıhmag : Denenmek, sınanmak, tecrübeli olmak.
Berkcisim : Katı cisim.
Berk durmag : Direnmek, sımsıkı durmak.
Berke-boşa düşmek : Hanyayı konyayı görmek, tecrübe kazanmak.
Berke-boşa salmag : Denemek, tecrübe etmek, sınamak; sıkıştırmak.
Berke çekmek (gısnamag) : Sıkıştırmak, sıkmak.
Berke galsa, Berkayagda : En kötü ihtimalle, zor şartlarda, dar günde.
Berke goşmag : Sıkıştırmak, sıkıntıya sokmak, zora koşmak.
Berke düşmek : Dara düşmek, darda kalmak, sıkıntıya düşmek.
Berkidici : 1. Sağlamlaştırıcı, kuvvetlendirici. 3. Kurutucu, ishal giderici. 4. Yapıştırıcı.
Berkidici détal : Sıkıştırıcı (âlet), vida, civata.
Berkidilmek : 1. Sağlamlaştırılmak. 2. mec. Haşinleştirilmek, kabalaştırılmak. 3. Kilitlenmek, bağlanmak.
Berkime : Katılaşma, sertleşme.
Berkimek : 1. Katılaşmak. 2. Donmak. 3. mec. Sağlamlaşmak. 4. mec. Takviye olmak, güç kazanmak. 5. mec. Sertleşmek (çelik). 6. mec. Şiddetlenmek. 7. mec. Haşin olmak, katı yürekli olmak.
Berkimiş polad : Su verilmiş çelik, sert çelik.
Berkine-boşuna bahmadan : İşin kolayına kaçarak.
Berkinmek : 1. Kapanmak, kilitlenmek. 2. Örtünmek.
Berkişdirmek, Berkitmek : 1. Pekiştirmek, katılaştırmak. 2. Sıkıca bağlamak. 3. Bozmak (hava). 4. Yükseltmek (sesi). 5. Hızlandırmak, süratlandirmek. 6. Diretmek. 7. Takviye etmek, kuvvetlendirmek.
Berkişmek : Pekişmek.
Berkitdirmek : Pekiştirmek.
Berkitme : Pekiştirme, pekitme.
Berkiyib durmag : Diretmek.
Berklik : 1. Sıkılık, sağlamlık, peklik. 2. Kalınlık, irilik. 3. mec. Sebat. 4. mec. Kabalık, haşinlik. 5. mec. Cimrilik, hasislik.
Berklikölçen : Dansimetre, yoğunlukölçer.
Berkmaddeler : Dayanıklı maddeler.
Berk tütün : Sert tütün.
Berli-bezekli : Zarif, şık, süslü, bezekli.
Bermurad *(Far. Ar.)* : Mutlu, berhudar, mesut.
Bermurad etmek : Muradına erdirmek, mesut etmek.
Berni : Çömlek, güveç; kavanoz.
Berovhaberov : Kaşkaşa, gözgöze, mukabil (körük çekme, hızar biçme, tantana etme).
Berpa *(Far.)* : Tamir, onarım, restore.
Berpacerrahlığı : Plâstik cerrâhi, plâstik ameliyat.
Berpaédici : Onarıcı, tamir edici, ameliyatçı, operasyoncu.
Berpa élemek (etmek) : Restore etmek, onarmak; telafi etmek; sabitleştirmek, düzenlemek; sağlamlaştırmak; sıkıca bağlamak; doğrultmak.
Berpa işleri : Onarım işleri.
Berpa olmag (olunmag) : Restora edilmek, onarılmak; karar kılmak; sâkinleşmek; kopmak (kıyamet); zuhur etmek (hadise, isyan, karışıklık vb.).

Berrag *(Ar.)* : Berrak.
Berraglaşmag : Berraklaşmak.
Berraglatmag : Cilâlamak, parlatmak.
Berr-biyaban, Berrübiyaban *(Ar. Far.)* : Çöl, sahra.
Berşikest *(Far.)* : 1. İflas etme, batma. 2. Müflis, batkın.
Berşikest olmag : İflas etmek, batmak.
Bert : Yığın küme (on destelik ekin, ot vb.).
Berteref *(Far. Ar.)* : Bertaraf.
Berteref edilmek : Bertaraf edilmek.
Berteref olmag : Bertaraf olmak.
Berzebend : Yiğit.
Bértoléduzu : Persülfürikasit.
Berunnu : Deli; şaşı bakışlı.
Berzeh *(Ar.)* : 1. Berzah, kıstak. 2. Arasat.
Berzan : 1. Yunan. 2. mec. Obur, pisboğaz.
Bes *(Far.)* : 1. Arka. 2. Sonra. 3. Geri. 4. Öyleyse. 5. Bu yüzden. 6. Tamam, kâfi, elverir, yeter.
Besa *(Far.)* : Çok, bir çok, nice, fazla.
Besabes *(Far.)* : Çokça, bolca.
Besaret *(Ar.)* : Basiret.
Besareti bağlı olmag : Basireti bağlanmak.
Besde : Bodur, bücür.
Bes démek : Yetinmek, gözü doymak.
Besden : Gasilhane.
Besdeşmeh : 1. Bahse girişmek. 2. Ötüşmek.
Besdi, Besti : Çömlek, testi.
Besdir, Besdirin : Yeter, elverir, kâfidir!
Bes ğeder : Yeterince, kâfi derecede.
Besi *(Far.)* : Bir çok, hayli, fazlaca.
Besiret *(Ar.)* : Basiret.
Besiret gözü : İdrak, anlak, düşünce.
Besiretli : Basiretli.
Besiretsiz : Basiretsiz.
Besiretsizlik : Basiretsizlik.
Besit *(Ar.)* : Basit.
Besitlendirmek: Basitleştirmek, sadeleştirmek.
Besitlenmek : Basitleşmek, sadeleşmek.
Besitleşdirilmek : Basitleştirilmek.
Besitleşdirmek : Basitleştirmek.
Besitleşmek : Basitleşmek, sadeleşmek.
Besitlik : Basitlik, sadelik.
Besit madde : Basit cisim.
Besit vahidler : Basit sayılar.
Beski : 1. Oldukça çok. 2. O kadar ki.
Besleme goç : Besili koç.
Besmegan : Feşmekan.
Bes olmag : Yetmek, kifâyet etmek, el vermek.
Bes niye : Ya niçin? ne diye? o halde niye?
Besre : Basra.
Bessülket : Sabırsız.
Best *(Far.)* : İltica yeri.
Beste *(Far.)* : 1. Beste. 2. Demet, bağlam. 3. Kısa (boy).
Beste bağlamag : Destelemek, deste bağlamak.
Besteboy : Kısa boylu, alçarak boylu.
Bester *(Far.)* : Yatak.
Besteri *(Far.)* : Yatalak.
Besti : Sürahi, testi (topraktan).
Béş : 1. Beş. 2. Kuruluk (çalı).
Béşaçılan, Béşatılan : 1. Beş mermili. 2. Beş namlulu (tüfek).
Béşarşınlığ : 355 cm'lik.
Beşaşet *(Ar.)* : Güleryüzlülük.
Béşatan : Beş mermilik (tüfek).
Béşaylığ : Beş aylık.
Béşbarmag : 1. Muşta. 2. Yaba. 3. Beş parmaklı (kimse).
Béşbaşlı : 1. Beş başlı. 2. Beş kubbeli.
Béş-béş : Beşer.
Béşbeter : Daha çok, daha fazla.
Béşbir : Beşer.
Béşbölgülü : Beş tabanlı (mısra).
Béşbucag (lı) : Beş köşeli, beşgen, beş kenarlı.
Béşce : Yalnız beş, sadece beş.
Béşcergeli : Beş sıralı.
Béşcildli : Beş ciltli (kitap vb.).
Béşcildlik : 1. Beş cilt için (malzeme). 2. Beş ciltli (kitap vb.).
Béşdaş : Béş taş (oyun adı).
Béşde-üçde : Ara sıra, arada sırada.
Beşdemeh : Gezmek, gezip tozmak, eğlenmek.

Beşencere : Şakacı, palavracı, maskara.
Beşere *(Ar.)* : Yüz, surat; dış görünüş.
Beşeriyyet *(Ar.)* : Beşeriyet.
Beşerta, Beşerti *(Far.)* : Bu şartla, şöyle ki.
Beşerta ki *(Far.)* : Yeter ki, şöyle ki.
Béşfaizli, Béşfayızlı : Yüzde beş faizli.
Béşğepiklik : Beş kapiklik.
Béşgirvenkelik : Beş librelik, 20475 gramlık.
Béşgirvenkelik gıfıl : Büyük asma kilit.
Béşgöz (lü) : 1. Beş kemerli (köprü). 2. Beş odalı.
Béşguşe (li), Béşgül : Beş köşeli, beşgen.
Béşhallı : Beşli (oyun kağıdı).
Béşhécalı : Beş heceli (söz vb.).
Béşikkertme (kesme) : Beşik kertiği, beşik kertme nişanlı.
Béşillik : Beş yıllık.
Béşkünclü : Beş köşeli (cisim).
Béşleçekli : Beş taç yapraklı.
Béşlik : 1. Beş rublelik, beş kapiklik. 2. Beşli (oyun kağıdı). 3. Beş numaralı. 4. Beşlik.
Béşmanatlığ : Beş rublelik, beş kapiklik.
Béşmertebeli : Beş katlı (yapı).
Béşmét : Kısa hırka, arkalık.
Béşmétrlik : Beş metrelik.
Béşminlik : Beşbinlik.
Béşnövçülük : Beşli spor müsabakaları (eskrim, okçuluk, yüzme, koşu ve engelli at yarışlarında), beş kural.
Béşotaglı : Beş odalı, beş gözlü.
Béşreğemli : Beş rakamlı, beş haneli (sayı).
Béşsimli : Beş telli.
Béşsinifli : Beş sınıflı.
Başşaş *(Ar.)* : Güler yüzlü.
Béştarlalı : Beş tarlalı.
Béştonlug : Beş tonluk.
Béşulduzlu : Beş yıldızlı.
Béşüzlü : Beş yüzlü (geometrik cisim).
Béşvérstlik : 5300 metrelik (harita ölçeklerinde kullanılır).
Béşyarpaglı : Beş taç yapraklı.
Béşyaşar : Beş yaşında (hayvan).
Béşyérli : Beş kişilik, beş oturaklık.
Béşyüzlük : Beş yüz rublelik.
Bet : 1. Hiç olmazsa. 2. Yara (dil ucunda).
Béta *(Yun.)* : Beta.
Béta şualar : Beta ışınları.
Bet-benizden olmag : Beti benzi atmak.
Béter *(Far.)* : Beter.
Beteref olmah : Telef olmak.
Béterleşmek : Beter olmak.
Betdemeh : Baştan savmak.
Betn *(Ar.)* : Batın, karın, iç.
Betn dahili : Cenin devresi.
Béton *(Fr.)* : Beton.
Bétonçu : Betoncu.
Bétonçulug : Beton işçiliği.
Bétongarışdıran : Betoniyer, betonkarar.
Bétonlamag : Beton dökmek.
Bétonlanmag : Beton dökülmek.
Bétonlanmış : Betonlu.
Bétonlu : Betonlu.
Bevek : Dondurulmuş çiçek (boya yapımı için).
Bey : Ay, vay!
Béyaz *(Ar.)* : Beyaz.
Béyazlanmag : Beyazlaşmak.
Béyazlığ : Beyazlık, aklık.
Beybaşı : Seçkinler düğünü.
Beydadaş : Bey kardeş, birader bey.
Beye, Beyem : Meğer, şayet, ancak.
Beyendirmek : Beğendirmek.
Beyenilme : Beğenilme.
Beyenilmek : Beğenilmek.
Beyeniş : Beğenme.
Beyenme : Beğenme.
Beyenmek : Beğenmek.
Beyenmezlik : Beğenmezlik, beğenmeme.
Bey'et *(Ar.)* : Biat.
Bey'et etmek : Biat etmek.
Beyfara : Hayırsız, faydasız.
Beyevar : Belki.
Beygafil *(Far. Ar.)* : Birden, âniden, beklemeksizin.
Beyik : Apışlık.
Beyil : Bel, sırt, arka.
Beyim : Hanımım (uşağın patronunun hanımına hitabı).

Beyimbacı : Hanım bacı.
Beyimçöreyi : Kadıngöbeği.
Béyin : Beyin.
Béyine düşmek : Akla gelmek.
Béyinezici : Ağır, boğucu.
Béyin gırışıgları : Beyin kıvrımları.
Béyingutusu : Kafa tası.
Béyinli : Beyinli.
Béyinsiz : Beyinsiz.
Béyinsizlik : Aptallık, kafasızlık.
Beyirişmek : Meleşmek.
Beyirme, Beyirti : Meleme.
Beyirmek : Melemek.
Beyirtmek : Meletmek.
Beylik : 1. Beylik. 2. Damatlık (eşya vb.).
Beymekizil : Şah oyunu (çocuklar için).
Béyn *(Ar.)* : Ara, meyan.
Béyne batmag (girmek) : Anlamak, kanmak.
Béynelhalg *(Ar.)* : Beynelmilel, milletlerarası.
Béyne'l-milel *(Ar.)* : Beynelmilel, milletlerarası.
Béynelmilelçi : Enternasyonalci.
Béynelmilelçilik : Enternasyonalizm.
Béynelmilelleşdirmek : Enternasyonalleştirmek.
Béynelmilelöhdelik : Milletlerarası anlaşma.
Béyniboş : Aklı kıt, beyinsiz, boş kafalı.
Béyni lahlamag (oynamag) : Delirmek, deli olmak.
Béyninden çıhmamag : Aklından çıkmamak, unutmamak.
Béynine girdirmek : Kafasına sokmak, izah etmek.
Béynine girmek : 1. Anlamak, kafasına girmek. 2. Aklına düşürmek, kafasına koymak.
Béynine salmag (yéritmek) : Beynini yıkamak.
Béynine yérleşdirmek : Aklına sokmak, kafasına yerleştirmek.
Béynini aparmag : Kafasını şişirmek, bıktırmak, usandırmak.
Béynini doldurmag : Dolduruşa getirmek, fitil vermek.
Beynişan : Yakışıklı, boylu poslu.
Beyosan : Kötü, yaramaz.
Beyosan olmah : Kötü olmak.
Beysene : Soğanlı fasulya (yemek).
Beysumat : Peksimet.
Beyşer : Avare, işsiz gezen.
Beyşölet : 1. Âciz. 2. Yakışıksız, çirkin.
Béyt *(Ar.)* : 1. Beyit. 2. Ev, mesken. 3. Kâbe.
Béyta : Yurt, göçebe çadırı.
Béytaş, Béytaşa : Sahipsiz, iyesiz.
Béytin : 1. Kıraç arazi. 2. İşsiz, boşta gezer. 3. Anlamsız, değersiz (iş). 4. Ekilmemiş tarla.
Béytin-béytin : Boş boş, avare avare.
Béytleşme : Atışma (saz şairleri).
Béytleşmek, Béyitdeşmek : 1. Atışmak (saz şairleri). 2. mec. Münakaşa etmek.
Beytoğat *(Far.)* : Güçsüz, kuvvetsiz, takatsiz.
Béytülherem *(Ar.)* : Kâbe.
Béytüllah *(Ar.)* : 1. Kâbe. 2. Mescit. 3. mec. Güzelin cemali.
Béytülmüğeddes *(Ar.)* : Kudüs.
Beyüzm : Saygısız.
Beyüzm élemek : Gözden düşürmek.
Beyvej : 1. Kötü, iğrenç. 2. Suratsız, tipsiz.
Beyyallısı : Damat havası (damatı oynatmak için).
Beyzade : 1. Bey oğlu. 2. mec. Ağa oğlu, paşa evladı.
Beyzadelik : Soyluluk.
Be'z *(Ar.)* : Kimi, bazı.
Bézar *(Far.)* : Bîzar.
Bézar élemek (etmek) : Bîzar etmek.
Bézarlamag : Bîzar etmek.
Bézarlanmag : Bîzar olmak.
Bézarlatmag : Bîzar etmek.
Bézarlıg : Bıkkınlık, bezginlik.
Bézar olmag : Bîzar olmak.
Bezden : Kertenkele.
Beze : 1. Bîçare, zavallı. 2. Bıkkın, bezgin.
Bezedilmek : Bezenmek.
Bezedilmiş : Süslü, müzeyyen.

Bezek bezemek : Abartmak, şişirmek.
Bezek bitkileri : Süs bitkileri.
Bezekçi : 1. Bezekçi. 2. mec. Abartıcı, koltukçu.
Bezekçilik : Dekoratörlük; kuaförlük; koltukçuluk.
Bezek-düzek : Biblo.
Bezek etmek (goymag) : 1. Süslemek, bezemek. 2. mec. Abartmak, şişirmek.
Bezek işleri : Dekorasyon.
Bezeklenmek : 1. Süslenmek, kendini süslemek. 2. Güzelleşmek.
Bezekli : 1. Süslü. 2. Nakışlı. 3. mec. Güzel.
Bezeksiz : Süssüz.
Bezekşéyleri : Süs eşyaları süsleme âletleri.
Bezek vérmek : 1. Süslemek. 2. mec. Abartmak, şişirmek.
Bezek vurmag : Makyaj yapmak.
Bezelli : Tayfa, bölük, grup.
Bezemek : 1. Bezemek. 2. mec. Abartmak, şişirmek.
Be'zen *(Ar.)* : Bazen.
Bezendirmek : Bezemek, şık giyindirmek.
Bezenib-düzenmek (düzelmek) : Şık giyinmek.
Bezenilmek : Bezek takılmak, süslenilmek.
Bezeniş : Süsleniş.
Bezenmek : 1. Bezenmek, süslenmek. 2. Bezenilmek (başkasınca).
Bezenmiş : Tualetli.
Bezerek, Bezer, Bezereh : Keten tohumu.
Bezetdirmek, Bezetmek : Şık giyindirmek, bezemek.
Bezgek, Bezgah : Küçük toy kuşu, toylak.
Be'zi *(Ar.)* : Bazı.
Bézik : Bezgin, bıkkın.
Bézikdirici : Bıktırıcı, usandırıcı.
Bézikdiricilik : Bıktırıcılık, usandırıcılık, sıkmaşıklık.
Bézikdirmek : Bezdirmek, bıktırmak.
Bézikmek, Bézikmah : Bıkmak, usanmak, bezmek.
Be'zileri, Be'zipara : Başkaları, halk.
Bezir : Bezir, keten tohumu.
Beziryağı : Bezir yağı.
Bezirken, Beziryan *(Far.)* : Bezirgan, tacir.
Be'zisi : Kimi, bazısı.
Bezl : Bağışlama, bol bol verme.
Bezl etmek : Bağışlamak, feda etmek.
Bezm *(Far.)* : Meclis, içki meclisi.
Bezmgah *(Far.)* : İçki meclisi, eğlence yeri.
Bezr *(Ar.)* : 1. Tohum. 2. Bezir.
Bezzat *(Ar.)* : 1. Usta, mahir, becerikli, yaman, korkunç. 3. mec. Piç, haramzade.
Bezzaz *(Ar.)* : Bezzaz.
Bezzazi *(Ar.)* : Bezzazlık, manifaturacılık.
Bezzaziyye *(Ar.)* : 1. Manifatura. 2. Manifatura mağazası.
Bezzazlıg : Bezzazlık, manifaturacılık.
Bıbış : İbibik, çavuş kuşu.
Bıçag : Bıçak.
Bıçagçı : Bıçakçı.
Bıçagçılıg : Bıçakçılık.
Bıçag çekmek : Bıçak çekmek.
Bıçaggayıran : Bıçakçı.
Bıçagitileyen : Bileyici, zağcı.
Bıçag kimi kesmek : Bıçak gibi kesmek.
Bıçaglamag : Bıçaklamak.
Bıçaglanmag : Bıçaklanmak.
Bıçaglaşmag : Bıçakla birbirine saldırmak.
Bıçaglı : Bıçaklı, bıçağı olan.
Bıçag sümüye (bende) dayanmag : Bıçak kemiğe dayanmak.
Bıçag sümüye tohunmag : Bıçak kemiğe dayanmak.
Bıçgı : Bıçkı.
Bıçgıbalığı : Testere balığı.
Bıçgıçı : Bıçgıcı.
Bıçgıl : Sıralı, dizili.
Bıçgılama : Biçme (testere ile).
Bıçgılamag : Testereyle kesmek, biçmek.
Bıçgılanmag : Testereyle biçilmek.
Bıçılgan : Bıçılgan.
Bıdama : Budama.
Bıdama-bıdama : İri iri, büyük büyük.
Bıdamağ, Budamah : Dövmek, vurmak.
Bıdıhlamah : Başaklamak (meyveleri).
Bıdılıg : Minnacık.
Bıgdırıcı : Bıktırıcı.
Bıgdırmag : Bıktırmak.

Bıgmag : Bıkmak.
Bığ : 1. Bıyık. 2. Duyarga, lâmise. 3. Bukle.
Bığaltı : Bıyık altı, kıs kıs, alaylı bir şekilde.
Bığaltı gülmek : Bıyık altı gülmek, alay etmek.
Bığcığ : 1. Duyarga, lâmise. 2. Piç, sürgün, filiz.
Bığıbey : Bıyıklı, posbıyık.
Bığıburma : Burma bıyıklı, yakışıklı (delikanlı).
Bığı burmag : Bıyık burmak.
Bığıgırhığ : 1. Bıyıksız. 2. mec. Palyaço, artist.
Bığını burmag : Bıyık bükmek, bıyık burmak.
Bığının altından kéçmek : Rüşvet vermek.
Bığış, Bığlı : Bıyıklı.
Bığı terlemek : Bıyığı terlemek.
Bığlıbalığ, Bığmeca : Bıyıklı balık.
Bığları éşmek : Bıyıkları burmak.
Bığlıca : Tahıl bitkisi.
Bığlı-saggallı: Yaşlı.
Bığsız : Bıyıksız.
Bığyağı : Rüşvet, armağan, hediye.
Bığır, Buğur, Buyğur, Buyhursu : Bu defa.
Bığır, Buğur : Buğra.
Bığır-bığır : Yavaş yavaş.
Bığlanmag : Bıyıklanmak.
Bıhca : Askılık (duvarda).
Bıj-bıj bıjıldamag : Karınca gibi kaynaşmak.
Bıjı : 1. Anne (küçük çocukların anneye hitabı). 2. Boncuk (çocuk dilinde). 3. Bacı.
Bıjmağ : Buymak.
Bılama : Ağız (süt).
Bılbılı : Buzağı.
Bılbıl, Bılı : Ördek yavrusu.
Bıldır : Bıldır.
Bıldırçın : Bıldırcın.
Bıldırkı : Geçen seneki, bıldırki.
Bıldır-bıldır : Damla damla.
Bılıh : 1. Buzağı. 2. Minnacık.
Bıngıldag : Bıngıldak.
Bıppılı : Minnacık.
Bırbız : Kalas, ok, kiriş (evin damına konur).
Bırcdaşmağ : Tomurcuklanmak.
Bırhoz : Ödünç (alınan).
Bısamat : Bu saat, bu dakika.
Bıtrag : Pıtrak.
Bıtraglıg : Pıtraklık.
Bıy : Of, oh, ah, heyhat, aman, tüh, hayret!
Bıvavlıh, Buzoyluh : 1. Buzağı ahırı. 2. Döl yatağı, rahim (inekte).
Biabır *(Far.)* : Rezil, şerefsiz, ahlaksız.
Biabırcasına : 1. Rezilce, şerefsizce. 2. Çok kötü, utanılacak derecede.
Biabırçı : Terbiyesiz, yüz kızartıcı, çapkın.
Biabırçılıg : Rezillik, rezalet.
Biabırçılıg élemek : Münasebetsizlik etmek.
Biabır élemek : Rezil etmek.
Biabır olmag : Rezil olmak.
Biaheng *(Far.)* : Ahenksiz.
Biar *(Far.)* : 1. Kaygısız, tasasız. 2. Utanmaz, hayasız (kimse).
Biaram *(Far.)* : Kararsız, sabırsız, tahammülsüz.
Biarlıg : Arsızlık, hayasızlık.
Bibafa : Vefasızlık, bîvefa.
Bibak *(Far.)* : Korkmaz, korkusuz.
Bibar : Biber.
Bibe : Güve.
Bibehre *(Far.)* : Semeresiz, meyvesiz, verimsiz.
Bibırım : Bir kere, bir defa.
Bibigelini : Hala gelini.
Bibigızı : Hala kızı, kuzin.
Bibinevesi : Hala torunu.
Bibioğlu : Hala oğlu, kuzen.
Bibiyolu : Hediyelik kumaş (damattan gelinin halasına).
Bibliograf *(Yun.)* : Bibliyograf.
Bibliografiya *(Yun.)* : Bibliyografya.
Bibliya *(Yun.)* : Mukaddes kitap (İncil, Tevrat).
Biblografiya *(Yun.)* : Bibliyografya.

Bic, Bij : 1. Piç. 2. Piç (sürgün, filiz için). 3. Melez hayvan. 4. mec. Düzenbaz, hilekâr. 5. mec. Akıllı, zeki.
Bica, Bice, Bece *(Far.)* : 1. Haksız, yersiz. 2. Anlamsız.
Bica-bica, Beca-beca *(Far.)* : Boşu boşuna, beyhude yere.
Bicar : Pirinç tarlası; bataklık.
Bicar ekmek : Pirinç ekmek.
Bic-bic : 1. Kurnazca, şeytanca. 2. Sinsice, alaylı bir biçimde.
Bicegi : Buzağı.
Bicench, Bicenge (nc) : 1. Kurnaz, hilekâr. 2. Piç, veledizina.
Bicek, Biceh : 1. Alındı makbuzu. 2. Nohut. 3. Cins düve. 4. Piç.
Bic-gıc : 1. Kurnaz, hilekâr. 2. Piç.
Bici : Cici.
Bicilo : Bir kere, bir defa.
Bicleşmek : Kurnazlaşmak (gitgide).
Bıclik : 1. Kurnazlık, düzenbazlık. 2. Piçlik.
Bicov : 1. Gürcü çocuğu (erkek). 3. mec. Kaygısız, düşüncesiz. 3. mec. Uyanık, zeki, kurnaz.
Bicoy : 1. Kullukçu. 2. Bozguncu, fitneci.
Bicoyluh : Kullukçuluk.
Biçenek, Biçenecek : Çayır.
Biçenecch : 1. Çayır. 2. Çayır biçme (zamanı).
Biçici : 1. Terzi. 2. Makastar. 3. Biçici, hasatçı (makine).
Biçilecek : 1. Biçilmek için. 2. Çayır.
Biçilmiş : Kesilmiş, yarılmış.
Biçin : Biçme, hasat, orak mevsimi.
Biçinçi : 1. Biçici, hasatçı. 2. Çiftçi, ziraatçi.
Biçinçilik : Hasatçılık, ziraat, ekincilik.
Biçin maşını : Hasat makinesi, orak makinesi.
Biçiz *(Far.)* : Fakir, yoksul.
Biçizlik : Yoksulluk, fakirlik.
Biçki dezgahı : Hasat makinesi.
Biçki maşını : Biçkici tezgahı, makastar makinesi.
Biçmek : 1. Biçmek. 2. Tıraş etmek. 3. Dermek, toplamak. 4. Katliam yapmak.
Bidad *(Far.)* : 1. Zulüm, işkence. 2. mec. Zâlim, acımasız.
Bidad élemek (etmek) : Zulmetmek.
Bidamag, Bidemag : Halsiz, baygın.
Bidane, Bidana, Bedana : 1. Tohumsuz, tanesiz. 2. Çekirdeksiz.
Bidane tut : Çekirdeksiz dut.
Bidar *(Far.)* : 1. Uyanık. 2. mec. Akıllı, uyanık.
Bidar etmek (gılmag) : Ayıltmak, uyandırmak.
Bidar olmag : Uyumamak, uyanık olmak.
Bidek, Bideh : Öşür (vergi).
Bidelil *(Far. Ar.)* : İspatsız, delilsiz.
Biderd *(Far.)* : Dertsiz, kedersiz.
Biderman *(Far.)* : Dermansız, çaresiz.
Bid'et *(Ar.)* : Bid'ât.
Bid'et goymag : Âdet koymak, âdet çıkarmak.
Bideva *(Far.)* : Devasız, çaresiz, derman bulmaz, şifa bulmaz.
Bidin *(Far.)* : Dinsiz, ateist.
Bidinlik : Dinsizlik, ateizm.
Bidmişk, Bidmişek *(Far.)* : 1. Keçi söğüdü. 2. Ayyaş, sarhoş.
Biedeb *(Far.)* : Yakışıksız, yakışık almaz, nezaketsiz, saygısız.
Biedeblik : Edepsizlik, kabalık, saygısızlık.
Biedeblik etmek : Kabalık etmek, edepsizlik etmek.
Biegl *(Far. Ar.)* : Akılsız; ahmak; deli.
Biehtiyar *(Far. Ar.)* : İrade dışı, gayriihtiyârî.
Bielac *(Far. Ar.)* : Çaresiz, naçar.
Bielaclıg : Çaresizlik.
Bielli : Su kabı.
Biélm *(Far. Ar.)* : İlimsiz, bilgisiz, irfansız.
Biemel *(Far. Ar.)* : Geveze, çenebaz,
Biencam *(Far. Ar.)* : Faydasız, sonuçsuz, nihayetsiz.
Biendaze *(Far.)* : Ölçüsüz, biçimsiz; hatsiz, sayısız.
Biendazelik : 1. Ölçüsüzlük, haddi aşma. 2. Anarşi.
Biesil *(Far. Ar.)* : Soysuz, aslı bozuk.

Biet *(Ar.)* : Biat.
Biet etmek : Biat etmek.
Biétibar *(Far. Ar.)* : İtibarsız, güvenilmez.
Bié'tina *(Far. Ar.)* : İtinasız, özensiz.
Biéyb *(Far. Ar.)* : Ayıpsız, kusursuz, mükemmel.
Bifayda, Bifaide *(Far. Ar.)* : Faydasız.
Bifer *(Far.)* : Akılsız, ferasetsiz, beceriksiz.
Bifştéks *(Rus.)* : Biftek.
Big : Bey.
Bigah *(Far.)* : Vakitsiz, geç.
Bigal *(Far. Ar.)* : Sessiz, sakin, ağırbaşlı.
Bigane *(Far.)* : Yabancı.
Biganelenmek : Yabancılaşmak.
Biganelik : Yabancılık.
Bigar, Biyar : Angarya.
Biğem *(Far.)* : Gamsız, kedersiz, dertsiz.
Bigeran *(Far.)* : Sonsuz, sınırsız.
Biğerar *(Far. Ar.)* : 1. Sebatsız. 2. Değişken. 3. Sabırsız. 4. Sürekli.
Biğerez *(Far. Ar.)* : 1. Maksatsız. 2. Tamahsız.
Bigever : Yaban mersini.
Biğéyd *(Far. Ar.)* : Kayıtsız, lâubalî.
Biğéyret (Far. Ar.) : Nâmert, namussuz, şerefsiz.
Biğéyretleşmek : Nâmert olmak, alçaklaşmak.
Bigéyretlik : Nâmertlik, hamiyetsizlik, alçaklık, şerefsizlik.
Biglik : Beylik.
Bigüman *(Far.)* : 1. Şüphesiz, kesin. 2. Şüpheli, kesin olmayan.
Bigünah *(Far.)* : Günahsız, suçsuz.
Biğüsur *(Far. Ar.)* : 1. Kusursuz, günahsız. 2. Şüphesiz, kesin.
Biğur : Biraz, bir defa.
Bihal *(Far. Ar.)* : 1. Yorgun, halsiz. 2. Baygın.
Bihalet *(Far. Ar.)* : Halsiz, takatsiz, yorgun.
Bihallıg : Halsizlik, yorgunluk.
Biheber *(Far. Ar.)* : Habersiz, bîhaber.
Bihedd *(Far. Ar.)* : Sınırsız, hudutsuz, çok.
Bihésab *(Far. Ar.)* : Hesapsız; riayetsiz; hesaptan anlamayan.
Bihesaplıg : Haksızlık.
Biheter : Korkusuz, belasız, tehlikesiz.
Biheya *(Far. Ar.)* : Hayasız, arlanmaz, utanmaz.
Biheyalıg, Biheyaçılıg : Utanmazlık, arsızlık.
Bihiss *(Far. Ar.)* : Hissiz, duygusuz.
Bihor : Bir an, bir lahza.
Bihörmet *(Far. Ar.)* : Saygısız, hürmetsiz.
Bihörmetçilik, Bihörmetlik : Saygısızlık, hürmetsizlik.
Bihörmet etmek : Rezil etmek, gözden düşürmek.
Bihörmet olmag : Rezil olmak, gözden düşmek.
Bihude *(Far.)* : Beyhude.
Bihuş *(Far.)* : 1. Baygın. 2. Hissiz, şuursuz. 3. Dalgın.
Bihuşane *(Far.)* : Baygın halde, baygın baygın.
Bihuşdarı *(Far.)* : Narkoz.
Bihuşédici : Mest edici.
Bihuş élemek (etmek) : Mest etmek, bayıltmak.
Bihuşlug : 1. Baygınlık. 2. Dalgınlık. 3. mec. Hayranlık.
Bihuş olmag : 1. Bayılmak. 2. mec. Hayran olmak.
Bihüdud *(Far Ar.)* : Sınırsız, hudutsuz, sonsuz.
Bihüner *(Far.)* : Beceriksiz, hünersiz.
Biiğrar *(Far. Ar.)* : Dönek.
Biihtiyar *(Far. Ar.)* : 1. Gayri ihtiyari. 2. Haksız, yetkisiz.
Biikrah *(Far. Ar.)* : İğrenmeden, nefretsiz.
Biiman *(Far. Ar.)* : İmansız, insafsız, gaddar.
Biinsaf *(Far. Ar.)* : Zâlim, insafsız.
Biintiha *(Far. Ar.)* : Sonsuz, nihayetsiz.
Biizn *(Far. Ar.)* : İzinsiz.
Bijéh : Buzağı (erken doğan).
Bijelteh, Bijertdeh : Zeki, afacan, kurnaz (çocuk).
Bijender : Yaramaz, afacan.
Bijenderrih : Yaramazlık, afacanlık.
Bijeyinde : Erken doğuran (hayvan).

Bijeyine : Erken.
Bijeyine doğmah : Erken doğmak.
Bikam *(Far.)* : Mutsuz.
Bikar *(Far.)* : 1. İşsiz. 2. mec. Boş, serbest, açık (arazi). 3. Bekar.
Bikara *(Far.)* : 1. Kıymetsiz, yararsız. 2. İşsiz, avare, sefil.
Bikaralaşmag : Yararsızlaşmak, gereksizleşmek.
Bikarçılıg, Bikarlıg : İşsizlik.
Bikarlamag, Bikarlaşmag : 1. Aylaklaşmak. 2. Yararsızlaşmak.
Bike : Hükümdar gelini lakabı.
Bikéf *(Far. Ar.)* : Keyifsiz.
Bikéf-bikéf *(Far.)* : Mahzun mahzun, kederli kederli.
Bikéflemek : Ümitsiz olmak, umutsuzluğa düşmek, cesareti kırılmak.
Bikéflik, Bikéfçilik : 1. Keyifsizlik, neşesizlik. 2. Somurtkanlık. 3. Keder.
Bikes *(Far.)* : Kimsesiz.
Bikeslik : Kimsesizlik, yalnızlık.
Bikir *(Ar.)* : Bekar, bakire.
Bikr *(Ar.)* : Bikir.
Bila *(Ar.)* : -sız, -siz, -suz, süz, bilâ.
Bilaaram *(Ar. Far.)* : 1. Rahatsız, kararsız, sabırsız. 2. Sabırsızlıkla. 3. Durmaksızın.
Bilaferğ *(Ar.)* : Fark gözetmeksizin.
Bilaihtiyar *(Ar.)* : 1. Gayri ihtiyarî. 2. Yetkisiz, salahiyetsiz.
Bilamemaniet *(Ar.)* : Kolayca.
Bilard *(Alm. İtal.)* : Bilardo.
Bilardçı : Bilardo oyuncusu.
Bilardhana : Bilardo salonu.
Bilate'hir *(Ar.)* : Derhal, hemencecik.
Bilateşbéh *(Ar.)* : Kıyas kabul etmez surette.
Bilavasite *(Ar.)* : Bilâvasıta.
Bilayiğ *(Far. Ar.)* : 1. Layık olmayan. 2. Beceriksiz, yeteneksiz.
Bildaparat *(Alm.)* : Telefoto.
Bildiyini élemek : Bildiğini yapmak, bildiğini etmek.
Bildir : Bıldır.
Bildirçin : Bıldırcın.
Bildirçinbaz : Bıldırcın meraklısı, bıldırcın düşkünü, kuşbaz.
Bildirçinbudu : Bıldırcın budu (erik türü).
Bildiriş : Anons, duyuru.
Bildirki : Geçen seneki, bıldırki.
Bile-bile : Kasten, taammüden.
Bileğanı : Parmak üzümü.
Bilek, Bileng : Bilek.
Bilekdamarı : Nabız.
Bileks *(Ar.)* : Bilâkis.
Bilende (r) : Bilgin, bilgili, âlim.
Bilerçin : Kavun türü.
Bilerekden : Kasten, bile bile.
Bilerzik : Bilezik.
Bilerzikli : Bilezikli.
Bilesince : Birlikte, beraberce.
Biletebahan, Biletyohlayan : Biletçi.
Biletsiz : 1. Biletsiz. 2. Kimliksiz, pasaportsuz.
Bileyağet *(Far. Ar.)* : Liyakatsiz, beceriksiz.
Bilezzet *(Far. Ar.)* : Lezzetsiz.
Bilhasse *(Ar.)* : Bilhassa.
Bili : Ördek.
Bilibalası : Ördek yavrusu.
Bilibitdan, Birebitden : Dağ ispinozu.
Bilici : 1. Bilgili, erbap, ehil. 2. Falcı, büyücü, sihirbaz.
Bilicilik : Bilgi; vukuf; ilim.
Biligüme : Tor, ağ (kuş yakalamak için).
Biligümelemek : Kuş yakalamak (ağ ile).
Bilihtiyar : Kendi iradesiyle.
Birlik : 1. Vukuf, bilgi, ilim. 2. Civciv.
Bilik hercévérmek : Bilgiçlik taslamak.
Biliklenmek : İlim öğrenmek.
Bilikli : Bilgili.
Biliksiz : Bilgisiz, cahil.
Biliksizlik : Cehalet, bilgisizlik.
Bilindar : Tünel.
Bilindirmek : 1. Bildirmek. 2. Anlatmak, tanıtmak. 3. Çizgi çekmek.
Bilinmek : 1. Âşikar olmak, görünmek. 2. Tanınmak. 3. Bilgi edinmek.
Biliş : 1. Bilme. 2. Bilgi, marifet.

Bilit, Bilét *(Fr.)* : 1. Bilet. 1. Üyelik kartı. 3. Banknot. 4. Soru kağıdı (imtihan). 5. Pasaport.
Bilitçi, Bilitfüruş : Biletçi.
Bilittifag *(Ar.)* : İttifakla.
Biliyağet *(Far. Ar.)* : Liyakatsiz, yeteneksiz.
Bilkülliyye (Ar.) : Büsbütün, külliyen.
Bille : Tatlı.
Billion, Bilyon *(Fr.)* : Milyar.
Bilmerre *(Ar.)* : Hiç, asla, büsbütün, bütün bütüne, tamamen, tamamiyle.
Bilmeyerek : İstemeden, kasıtsız.
Bilmez : Cahil.
Bilmezden : Cehalet sebebiyle, cehaletten.
Bilmezlik : Cehalet.
Bilü : İdrak, hafıza, şuur.
Bilük : Sadak.
Bilümum *(Ar.)* : Bilumum.
Bilvasite *(Ar.)* : Bilvasıta, dolaylı.
Bilyard *(Fr.)* : Bilardo.
Bilyardçı : Bilardo oyuncusu.
Bilyardhana : Bilardo salonu.
Bilyonçu : Milyarder.
Bimar *(Far.)* : Hasta, rahatsız.
Bimarhana *(Far.)* : Hastane.
Bimarlıg : Hastalık, rahatsızlık.
Bimbiz : 1. Sipsivri. 2. Dik dik (tüyler), fırça gibi, dimdik.
Bimeğam (Far. Ar.) : Yersiz, münasebetsiz.
Bimehr *(Far.)* : Sevgisiz, şefkatsiz.
Bimekan *(Far. Ar.)* : Yersiz, yurtsuz.
Bime'na *(Far. Ar.)* : Anlamsız, saçma, abes.
Bimerhemet *(Far. Ar.)* : Merhametsiz, acımasız, zâlim.
Bime'rifet *(Far. Ar.)* : Terbiyesiz, hantal, görgüsüz, nezaketsiz.
Bime'rifetlik : Kabalık, nezaketsizlik.
Bimesref *(Far. Ar.)* : 1. Beyhude, abes. 2. İşe yaramaz, yararsız, faydasız.
Bimeze *(Far.)* : 1. Tatsız. 2. mec. Mânâsız, yavan, boş (söz vb.).
Bimezmun *(Far. Ar.)* : Anlamsız, mânâsız.
Biminnet *(Far. Ar.)* : 1. Minnetsiz. 2. Bedava, parasız.
Bimisl *(Far. Ar.)* : Eşsiz, emsalsiz.
Bimuzd *(Far.)* : Ücretsiz, bedava, parasız.
Bimürvet *(Far. Ar.)* : İnsafsız, mürüvvetsiz.
Bimürüvvet *(Far. Ar.)* : Mürüvvetsiz.
Bina *(Ar.)* : 1. Bina. 2. Temel, esas, baz. 3. Kaynak, asıl.
Binadan : Önceden, eskiden.
Bina édilmek (olunmag) : Yapılmak, kurulmak.
Bina etmek : Yapmak, kurmak, tesis etmek.
Bina goymag : 1. Temel atmak. 2. mec. Niyetlenmek. 3. mec. Halletmek.
Binagüzar *(Far.)* : Bani.
Binagüzarlıg : 1. Çıkış yolu, tedbir, çare. 2. Ferman, buyruk, emir.
Binagüzarlıg etmek : 1. Tedbir almak, çıkış yolu bulmak. 2. Emretmek, emir çıkarmak.
Binamus *(Far. Ar.)* : Namussuz.
Binamuslug : Namussuzluk.
Binası goyulmag : Kurulmak, yapılmak.
Binasını goymag : 1. Kurmak, yapmak. 2. mec. Başlamak.
Bine : 1. Küçük köy, küçük çiftlik. 2. Oba (Sibiryada). 3. Kuşlak. 4. İç tarafa koşulan hayvan (harmanda). 5. Çeltikçi kulübesi, çeltik tarlası kulübesi. 6. Bina.
Bineden : 1. Önceden, evvelden. 3. mec. Temelden, esastan.
Binekdar : 1. Toptancı. 2. İlk, esas, temel.
Binekdarlıg : Toptancılık.
Bineke : Odun.
Binelenmek, Bineleşmek : Mesken tutmak, yurt edinmek, yerleşmek.
Bineli : 1. Oturak. 2. mec. Temelli, esaslı. 3. mec. Devamlı.
Binem : Göre.
Bineng *(Far.)* : Arsız, utanmaz.
Binesib *(Far. Ar.)* : Nasipsiz.
Binesib goymag (etmek) : Mahrum etmek.
Binesib olmag : Mahrum olmak.
Binesif : Uygun, lâyık.
Binesim : Yeter derecede, kâfi miktarda.
Bineva *(Far.)* : Zavallı, biçare, âciz, beceriksiz.

Binevalıg : Zavallılık, biçarelik, yoksulluk.
Bineva olmag : Bedbaht olmak, mahrum olmak.
Binezir *(Far. Ar.)* : Benzersiz.
Binihayet *(Far. Ar.)* : Sonsuz, sınırsız.
Binişan *(Far.)* : Alâmetsiz, gizli.
Biniyaz *(Far.)* : Güçlü, muhtaç olmayan, müstağni.
Binizam *(Far. Ar.)* : Nizamsız.
Binnet : Bina etme, kurma.
Binnet olmag : Bina edilmek, kurulmak.
Binokl *(Rus.)* : Dürbün.
Binöğsan *(Far. Ar.)* : Eksiksiz, noksansız, kusursuz, özürsüz.
Binövre : Temel, esas.
Binövreden : Ezelden, başlangıçtan, önceden.
Binövreli : Sağlam, dayanıklı, esaslı, temelli.
Binövresiz : Zayıf temelli, dayanıksız.
Bint *(Alm.)* : Sargı (yara vb.).
Bintlemek : Sarmak (yara vb. ni).
Bintlenmek : Sarılmak (yara vb.).
Bintli : Sargılı.
Bio *(Yun.)* : Hayatla ilgili, canlılarla ilgili.
Biocoğrafiya *(Yun.)* : Biyojeografi.
Biofizika *(Yun.)* : Biyofizik.
Biogénéz *(Yun. Fr.)* : Ontojenez.
Biograf *(Yun.)* : Biyografici, tezkereci (yazar).
Biografik : Biyografik.
Biografiya *(Yun.)* : Biyografi.
Biokimya *(Yun.)* : Biyokimya.
Biolog *(Yun.)* : Biyolog.
Biologiya *(Yun.)* : Biyoloji.
Bioloji *(Yun.)* : Biyolojik.
Biolojisilah *(Yun. Ar.)* : Biyolojik silahlar.
Biosfér *(Yun.)* : Biyosfer.
Biostansiya *(Yun. Lat.)* : Biyoloji laboratuarı.
Biperva *(Far.)* : Korkusuz, pervasız, bîperva.
Biplan *(Fr.)* : Çift kanatlı uçak.
Biradamlıg : Bir kişilik.
Biradlı : Adaş.
Birağız : Biraz, bir miktar, az.
Birağızdan : Koro halinde.
Birailcli : Aynı aileden gibi, çok yakın, içli dışlı.
Birailelik : Samimiyet, içli dışlılık.
Bir alem : Dünya kadar, çok, bir yığın.
Birarvadlı : Tek karılı, monogam.
Birarvadlılıg : Monogami.
Biratım, Biratımlıg : Bir atımlık.
Biratlı : Tek atlı (araba).
Biratomlu : Tek atomlu (element).
Birayag : Bir sefer, bir kere.
Birayaglı : Bir bacaklı, tek ayaklı.
Biraylıg : Bir aylık.
Birazca : Biraz, azıcık.
Birazcıg : Birazcık.
Bir azdan : Birazdan, az sonra.
Bir balaca : Azıcık, biraz.
Bir barmag : Minnacık.
Birbarmaglı : Tek parmaklı (el).
Birbaş (a) : Direkt.
Birbaşaséçki : Tek dereceli seçim.
Birbaşavérgi : Dolaysız vergi.
Birbebir : Birer birer.
Bir béle : Böylesi, o kadar.
Birbendli (buğumlu) : Bir boğumlu.
Birbéytli : Tek beyitli (şiir), müfret.
Bir-bir : Birer birer, teker teker.
Bir-bire : Teke tek.
Bir-birine daraşmag : Birbiriyle dövüşmek.
Bir-birine deymek (garışmag) : Telaşlanmak, endişelenmek.
Bir-birine vurmag : Çok aramak, altını üstüne getirmek.
Bir-birinin behsine : Birbirine inat, birbirinin aksine.
Birburclu, Birtumurcuglu : Tek tomurcuklu.
Birburum : Bir kere, bir defa.
Birbuynuzlu : Tek boynuzlu.
Birbürclü : Tek tomurcuklu.
Birce : 1. Yegane. 2. Fakat, yalnız, sadece. 3. Hele, bir kere. 4. Keşki, tek.
Birce-birce : Birer birer, teker teker.

Birceciyez, Bircecik : Biricik, yegane.
Bircergeli : 1. Bir sıralı, aynı sırada. 2. Bir rütbede.
Bircergelilik : Bir sıralı oluş.
Bircinni : On kapik.
Bircins, Bircinsli : Bir cinste, aynı cins, homojen, hemcins.
Bircinslilik : Aynı cinsten oluş, homojenlik.
Bircinsiyyetli : Bir evcikli.
Bircinsiyyetlilik : Bir evciklilik.
Birciyerli (öfkeli) : Akciğerliler.
Bircür (e) : Tekdüze, monoton.
Bircürelik, Bircürlük : Tekdüzelik, monotonluk, yeknesaklık.
Birçala : Biraz.
Birçarhlı : Bir tekerlekli.
Birçek : 1. Pürçek, zülüf. 2. Kâkül, saçak, alın saçı. (insanlarda ve bazı hayvanlarda).
Birçek ağartmag : 1. İhtiyarlamak, kocamak, saçları ağartmak (kadın).
Birçeklemek, Birçekleşmek : Saç saça baş başa dövüşmek (kadınlar).
Birçekli : Kâküllü.
Birçeklik : Saç ziyneti.
Birçeksiz : Kâkülsüz.
Birçeyi ağ : Yaşlı, ihtiyar.
Birçiçekli : Tek çiçekli.
Birçimdik : Birazcık.
Birçin : Bir defa, bir yol.
Birdamçı : Bir damla.
Birdamarlı : Bir damarlı. (bitki).
Birde : 1. Başka defa. 2. Diğer, bundan başka. 3. Ansızın.
Birdefelik : 1. Bir defalık. 2. Kat'î, kesin. 3. Birlikte, elbirliğiyle, birden.
Birdeki : Üstelik, ek olarak, yine.
Birdene : Yegâne, tek, biricik.
Birdenikiye : Hiçbir zaman.
Birdereceli mekteb : İlkokul.
Bir deri bir sümük : Bir deri bir kemik.
Birdestekli : Tek saplı, tek tutaklı.
Birdeyerli, Birğiymetli : 1. Bir dereceli (cebir). 2. Eşdeğer. 3. Aynı fiyatlı.
Birdıggır (dınga) : Pek az, çok küçük.
Birdırnaglı : Tek tırnaklı, toynaklı.
Birdibli : 1. Ebedî, daimî, sürekli. 2 Kat'î, kesin. 3. Asıldan, kökten, temelden.
Birdilime : Bir nefese, bir soluğa, çabucak, hiç durmadan.
Birdirekli : Tek direkli (gemi).
Birdirsekli: Tek dirsekli (boru vb.).
Birdişicikli : Bir cinslikli, bir dişi organlı (çiçek).
Bir dişli : Tek dişli.
Birdodaglı : Tek dudaklı (ünsüzler).
Birdorlu : Bir direkli (gemi).
Birdünya : Bol, çok, dünya kadar.
Birdürlü : Bir türlü.
Bire : Pire.
Bire-bir, Bir-bire : Teke tek.
Birebitden : Dağ ispinozu.
Bireçiçeyi : Pirekapan, pire otu.
Birededli : Tek rakamlı, bir rakamlı.
Biredi, Biredir, Bireti : 1. Tamamen, hepsi birden, topluca. 2. Birlikte, yardımlaşa.
Biredili, Biredilik : Kesin olarak, kat'î olarak, kesinlikle.
Biredirrih : Birlik, şirket, ortaklık.
Bireğbet *(Far. Ar.)* : Rağbetsiz, acayip.
Birehm *(Far. Ar.)* : Merhametsiz.
Birehmlik : Merhametsizlik, acımasızlık.
Birekem : Topluca, ceman.
Birekemlemeh : Toplamak, biriktirmek.
Birel : Bir el, bir defa.
Bir elçim : Bir tutam.
Birelemek : Pire ile doldurmak.
Birelenmek : Pirelenmek (üzeri), pire basmak.
Bireli : Pireli, pire dolu.
Birelli : 1. Bardak, cam bardak, su bardağı. 2. Maşrapa. 3. Çolak. 4. Tek eliyle.
Birélli : Hemşeri.
Birélllilik : Hemşerilik.
Birelli tutmag : Üstünkörü tutmak, önemsememek.
Birem-birem : Birer birer, teker teker.
Birembiz : Çok, hayli.

Birenc *(Far.)* : Kolay, zahmetsiz.
Birenti : 1. Kavşak. 2. Toplamı, yekunu. 3. Birlikte, beraber.
Birentileşmeh : Toplaşmak, toplanmak.
Bireotu : Pire otu, nezle otu, pirekapan.
Birérkekcikli : Bir eşeyli (çiçek).
Biresaslı : Aynı asıldan, aynı kökten.
Biretek : Çokça, fazlaca.
Birévcikli : Bir evcikli.
Birévciklik : Bir evcikli oluş.
Birévli : Bir aileden, bir haneden; sıkı fıkı, can ciğer.
Birévli bitkiler : Bir evcikli (bitkiler).
Birévlilik : Sıkı fıkılık.
Birfamiliyalı : Soyadı bir (olan).
Birfazalı : Tek fazlı, monofaze.
Birfikirli : Hemfikir.
Birganadlı : Bir çenetli.
Birgat(lı) : 1. Tek kanatlı (pencere vb.). 2. Tek katlı (ev vb.). 3. Bir katlanmış (kumaş vb.).
Birğeder : 1. Biraz, bir miktar. 2. Bir vakit, bir zaman.
Birğeleme : Aralıksız, fasılasız, durmadan, mütemadiyen.
Birge : Birlikte, beraber, ortaklaşa, müşterek, müttefik.
Birgelik : Beraberlik, müştereklik, hemfikir oluş, ittifak.
Birgelik hal : Vasıta hali (gramerde).
Birğepiklik : Bir kapiklik (para).
Birgeyaşayış : 1. Birlikte yaşama. 2. Ortak yaşarlık (botanik).
Birgırıg (gırıh, gıtdan) : Azıcık, bir parça.
Birğismi : Kimisi.
Birgollu : 1. Çolak. 2. Tek şeritli (yol). 3. Tek kulplu (bardak vb.).
Birgövdeli : Tek saplı (bitki).
Birgöz : Kurtbağrı.
Birgune : Bu tür, bir nevi.
Birgözlü : 1. Tek gözlü (ev vb.). 2. Sokur (göz.).
Birgulag (gulah) : Biraz, azıcık, bir parça.
Birhaldaki : Bununla beraber, eğer.
Birgurtum : Bir yudum.
Birgüvenli : Hecin (deve).
Birhavada : Hizasında, seviyesinde.
Birhavır : Bir an, bir lahza.
Birhécalı : Tek heceli (diller).
Birhedli : Tek terimli, bir terimli (matematik).
Birheftelik : Bir haftalık.
Bir hetli : Tek çizgili.
Birhırda : Azıcık, biraz.
Birhovur (hour) : Bir dakika, bir an, bir lahza.
Birhovurdan : Birazdan.
Birhovurlug : Bir anlık.
Birhüceyreli : Tek hücreli.
Birhürgüclü, Birgüvenli : Hecin.
Birigün, Birisigün : Öbür gün.
Biriki (ce) : Bir kaç, az.
Birikisi : Bir kaçı, bir kısmı.
Birillik : 1. Bir yıllık. 2. Bir yaşında.
Birinc : Pirinç.
Birinci rüb : Rüyetihilal, ayın ilk görünmesi.
Birinde : Bir vakit, bir zaman.
Bir işin elinde galmag : Yorulmak, bitkin düşmek.
Biriya *(Far. Ar.)* : Doğru, riyasız.
Birja *(Alm.)* : Borsa.
Birjaçı : Borsacı.
Birjaçılığ : Borsacılık.
Birkar : Birlikte.
Birkes : 1. Biri, bir kimse. 2. Hiç kimse.
Bir köynek (köynek-köynek) et tökmek : Çok utanmak.
Birküçeli : Aynı mahalleden, aynı sokaktan (olanlar), sokaktaş.
Birlampalı: Bir lambalı (radyo vb.).
Birleçekli : Bir çenetli.
Birlepeli, Bir nüveli : Tek çenekli.
Birleşdirmek : Birleştirmek.
Birleşme : 1. Birleşme. 2. Teşkilat, cemiyet, dernek. 3. Bölük (askeriyede). 4. Sentez (kimyada). 5. Terkip (gramerde). 6. Montaj. 7. Toplama (matematikte).
Birlikde : İttifakla.
Birmafi : Bir an.

Birmanatlıg : 1. Bir rubleye. 2. Bir rublelik (kağıt veya medenî para).
Birmechullu : Bir bilinmeyenli (cebir).
Birmechullu düstur : Bir bilinmeyenli denklem.
Birmehelleli : Mahalle komşusu.
Birmekikli : Tek mekikli, bir masuralı.
Birme'nalı : 1. Anlamdaş. 2. Tek manalı.
Birmenzilli : Bir daireli (ev).
Birmertebe(li) : Tek katlı (ev).
Birmeslekli : Meslektaş.
Birmotorlu : Tek motorlu.
Bir néçe : Bir kaç, biraz, bir parça.
Bir nefer : Biri, bir adam, bir kimse.
Birneferlik : Tek kişilik, bir kişilik.
Birnefese : Bir nefeste.
Birnöv : 1. Rastgele, gelişigüzel. 2. Bir nevi, bir tür.
Birnövbeli : Bir defada, bir vardiyada, bir seferde (iş).
Birnövlü : Benzer, mütecanis, homojen.
Biroğeder : Bir o kadar.
Birohlu : Bir oklu.
Biroturuma : Tek oturuşta, bir oturuşta.
Birour : Biran, bir lahza.
Birovuc : Bir avuç, azıcık.
Birovuz, Birouz : Ödünç (elbise, ziynet vb.).
Birovuz élemek (etmek, almag) : Ödünç almak.
Birovuz vérmek : Ödünç vermek.
Biröfkeli : Ak ciğerliler.
Birölçülü : Aynı çapta.
Birörtüklüler : Tek elyaflılar (bitkiler).
Birpalatalı : Tek meclisli (parlamento).
Birpara : Bazısı, bir kısmı, kimi.
Birparça : 1. Tek parça, yekpare. 2. Biraz.
Birperdeli : Tek perdelik (oyun, piyes).
Birreğemli : Bir haneli (matematik).
Birrengli : Yekrenk, tek renkli.
Birrenglilik : Tek renklilik.
Birrih : Bir rublelik.
Birsaatlıg : Bir saatlik.
Birsaplı : Bir iplikli.
Birsayag : 1. Bir tür, bir nevi. 2. Acilen, baştan savma. 3. Acaip, tuhaf.
Birsesle : İttifakla.
Birsesli : Ahenkli, uyumlu.
Birseslilik : Ahenk, uyum.
Birsıra : Bazı, kimi.
Birsigün : Öbür gün.
Birsimli : Bir telli, tek telli (çalgı).
Birsoluğa : Bir defada, bir nefeste, bir seferde.
Birsözle : Kısaca, özetle.
Birşahılıg : Beş kapiklik.
Birşeherli : Hemşehri.
Birşekilli : Tek şekilli.
Birtayli : Tek kanatlı (kapı vb.).
Birtebeğeli : Bir katmanlı, bir tabakalı; bir katlı.
Birtebeğelilik : Bir katmanlık (toprak vb.).
Birteher : 1. Gelişigüzel, üstünkörü, şöyle böyle. 2. Bir çeşit, bir nevi, tek düze.
Birteher olmag : 1. Etkilenmek. 2. Heyecanlanmak, sıkılmak. 3. Ölmek.
Birtekerli : Bir tekerlekli (araba).
Birtereflı : Bir taraflı, tek taraflı, tek yanlı.
Birtereflilik : Tek taraflılık.
Birterkibli : Basit, sade.
Birterkiblilik : Basitlik, sadelik.
Birtike : Bir parça, bir lokma, azıcık.
Birtipli : Tek tip.
Birtohumlu : 1. Aynı ekinli (tarla vb.). 2. Tek çekirdekli (meyve)
Birtonlu : Monoton, yeknesak.
Birtonlug : Bir tonluk.
Birtövr : 1. Gelişigüzel, üstünkörü. 2. Tekdüze.
Birtumlu : 1. Aynı ekinli (tarla). 2. Bir çekirdekli (meyve).
Birtumurcuglu : Tek tomurcuklu, bir tomurcuklu.
Biruclu : Bir sonlu, bir sonuçlu, sonucu bir olan.
Biruğurdan : Bir hamlede, hep birden.
Biruh *(Far. Ar.)* : Ölü.
Birun *(Far.)* : 1. Dışarı, dış. 2. Dış yüzey.

Biruni *(Far.)* : 1. Haricî, dıştan görünen (kısım). 2. Selamlık.
Birüz(lü) : Bir yüzeyli (geometri).
Birüzlü : 1. Tek taraflı, tek yanlı. 2. mec. Samîmî, hilafsız.
Birüzlülük : Bir yüzeylilik.
Birüzvlü : Bir terimli.
Birvaht : Bir vakit, günün birinde.
Birveznli : 1. Aynı vezinli (şiir). 2. Aynı tartıda, aynı ağırlıkta.
Biryan : Biryan.
Biryana : Bir tarafa, bir yöne.
Biryanlı : 1. Tek taraflı. 2. mec. Tek taraflı, dar.
Biryarpaglı : 1. Tek yapraklı. 2. Aynı yapraklı.
Biryaşar : 1. Bir yaşında; bir yıllık. 2. Yaşıt, akran.
Biryaşlı : 1. Bir yaşında. 2. Yaşıt. 3. Bir yıllık (bitki).
Biryérli : 1. Hemşehri. 2. Bir kişilik (yer).
Biryérlilik : Hemşehrilik.
Biryol : Bir defa, bir kere.
Biryollu : 1. Tek şeritli (yol). 2. Bir defada, tamamen.
Bir yollug (yolluh) : Birden, bir çırpıda.
Biryollug élemek (etmek) : Hemen bitirmek, derhal yapmak (bir işi).
Biryuvalı : Aynı yuvadan, aynı ocaktan.
Birzad : Bir şey, bir nesne.
Bis *(Lat.)* : İsteriz! İsteriz! (konser veya tiyatroda seyirci tezahüratı).
Bisahib *(Far. Ar.)* : 1. Sahipsiz. 2. Bakımsız, himayesiz, arkasız.
Bisamat, Bısamat : Bu saat, şu dakika.
Bisarım, Bisafarım : Birden, âniden, sürprizle.
Bisavad *(Far. Ar.)* : Câhil.
Bisavadlıg : Cehalet.
Bisde : Bir kilogram.
Bisden, Bisdehil : Sararmış, olgunlaşmış (meyve).
Bisdili : Bodur, bücür.
Bisebat *(Far. Ar.)* : Sebatsız.
Bisebeb *(Far. Ar.)* : Sebepsiz.
Bisemer *(Far. Ar.)* : Semeresiz, faydasız.
Biserek : Hecin, mehari devesi.
Biserüepa *(Far.)* : Serseri, aylak.
Bisevad *(Far. Ar.)* : 1. Câhil. 2. Avam.
Biskvit *(Fr.)* : Bisküvi.
Bismut *(Fr.)* : Bizmut.
Bisti : Yirmilik (kapik), çeyrek ruble.
Bistini : Keyifli, neşeli, zinde.
Bistini vurmah : Keyifli olmak, neşeli olmak.
Bisükun *(Far. Ar.)* : Rahatsız.
Bisütun *(Far. Ar.)* : 1. Sütunsuz, direksiz. 2. Bisütun (dağ ismi). 3. mec. Gökyüzü.
Bişaret *(Ar)* : Beşaret.
Bişbişi, Pişpişi, Pişpişe : Keçi söğüdü, misk ağacı.
Biş-düş : 1. Yiyecek, gıda : 2. Yemek pişirme.
Bişegen : Körpe, çabuk pişen, pişeğen.
Bişek *(Far. Ar.)* : Şüphesiz, kuşkusuz.
Bişeref *(Far. Ar.)* : Şerefsiz.
Bişereflik : Şerefsizlik.
Bişi : 1. Pişi. 2. Bir şey.
Bişik : Beşik.
Bişim : Pişim.
Bişir-düşür : Yemek pişirme.
Bişirib-düşüren, Bişirici : 1 Aşçı. 2. mec. Eş, hanım.
Bişirib-düşürmek : Pişirmek.
Bişirilmek : Pişirilmek.
Bişirilmiş : Pişmiş, pişkin.
Bişirim : Pişirim, pişirimlik.
Bişirmek : Pişirmek.
Bişirt : Eğitim, terbiye.
Bişirtdirmek : Pişirtmek.
Bişirt élemek : Eğitmek, terbiye etmek.
Bişirtmek : Pişirtmek.
Bişkin : Pişkin.
Bişkinlik : Pişkinlik.
Bişme : 1. Pişme. 2. İğdiş (keçi, koyun). 3. Pişkin, pişmiş.
Bişmece, Pişmece : Pişik.

Bişmek : Pişmek.
Bişmemiş : 1. Pişmemiş, ham, çiğ. 2. mec. Tecrübesiz.
Bişmiş : 1. Pişmiş. 2. Olmuş, olgunlaşmış. 3. Katılaşmış (tuğla vb.) 4. Yemek. 5. mec. Tecrübeli.
Bişmişadam : Tecrübeli adam.
Bişmiş kerpic : Tuğla.
Bişübhe *(Far. Ar.)* : Şüphesiz.
Bişüur *(Far Ar.)* : Şuursuz, düşüncesiz.
Bita : Göçebe çadırı.
Bitap *(Far.)* : Bîtap.
Bitaplıg : Bîtaplık, yorgunluk, bitkinlik.
Bitablıg etmek : Sabırsızlık etmek.
Bitab olmag : Kararsız olmak; bitkin olmak.
Bitde-bitde : 1. Baştan aşağı, bütünüyle, noktası noktasına. 2. Yavaş yavaş.
Bitaġet *(Far. Ar.)* : Takatsiz.
Bitaġetlik : Takatsizlik.
Bitdiyan, Bitdiyen : Ötleğen, çalı bülbülü.
Bitecrübe *(Far. Ar.)* : Tecrübesiz, deneysiz.
Biteġsir *(Far.Ar.)* : Günahsız, suçsuz.
Bitemenna *(Far. Ar.)* : Temennîsiz, beklentisiz, art niyetsiz.
Biterbiye *(Far. Ar.)* : Terbiyesiz, edepsiz.
Biterbiyelik : Edepsizlik, terbiyesizlik.
Biterbiyet *(Far. Ar.)* : Terbiyesiz, edepsiz.
Bitereddüd *(Far. Ar.)* : Tereddütsüz.
Biteref *(Far. Ar.)* : Tarafsız, bîtaraf.
Biterefane *(Far. Ar.)* : Tarafsızca, taraf tutmadan.
Biterefce (sine) : Tarafsızca, taraf tutmadan.
Bitereficilik, Bitereflik : 1. Bîtaraflık, tarafsızlık. 2. Partisizlik.
Bitereflesdirici : Tarafsızlaştırıcı.
Bitereflesdirilmek : Tarafsızlaştırılmak, yansızlaştırılmak.
Bitereflesdirmek : Tarafsızlaştırmak, yansızlaştırmak.
Bitib-tükenmez : Bitmez tükenmez.
Bitik : 1. Mektup. 2 Dua risalesi.
Bitikçi : 1. Kâtip, münşi. 2. Maliye memuru.
Bitim : Son, nihayet, bitim.
Bitirilmek : 1. Bitirilmek, büyütülmek. 2. Tüketilmek. 3. İyileşmek (yara).
Bitirmek : 1 Yeşertmek. 2. Tamamlamak, bitirmek. 3. Mezun olmak.
Bitişdirici : 1. Ekleyici, bağlayıcı. 2. Kaynak yapıcı, kaynaştırıcı. 3. Tamamlayıcı.
Bitişdirilmek : Bitiştirilmek.
Bitişdirme : Bağlama.
Bitişdirmek : 1. Eklemek. 2. Kaynaştırmak, kaynaklamak. 3. Tamamlamak, tamam etmek.
Bitişmiş : Eklenmiş, yapışmış.
Bitkiağlaması : Sızıntı (yaralı bitkinin gövdesinden).
Bitkibiti : Haşerat, bit, bitki bitleri.
Bitkiçi : Çiftçi, ekinci; bahçıvan.
Bitkiçilik : Bahçecilik, bahçıvanlık.
Bitkin : 1. Yetişkin, baliğ. 2. Olmuş, olgunluşmaş, yetişmiş. 3. Bilgili. 4. Kesin, kat'î. 5. Bitkin.
Bitkinlik : 1: Kemal, büluğ. 2. Pişkinlik, olmuşluk. 3. Kesinlik. 4. Bitkinlik.
Bitkiyağı : Nebati yağı.
Bitkizerervéricileri : Bitki bitleri.
Bitleyen : Ötleğen, çalı bülbülü.
Bitmek : 1. Bitmek, yeşermek. 2. Tamamlanmak. 3. Neticelenmek. 4. Bitişmek, iyileşmek (yara). 5. İcra etmek, yapmak. 6. Tüyler oluşmak. 7. mec. Bitkin düşmek.
Bitmez, Bitmez-tükenmez : Bitip tükenmez.
Bitmezlik : Tükenmezlik.
Bitmiş : Tam, eksiksiz, mükemmel.
Bitotu : Bit otu.
Bittemam *(Ar.)* : Tamamen, bütünüyle, hepsi birden, olduğu gibi.
Bitum *(Fr.)* : Bitüm.
Bitumlaşmag : Katranlaşmak.
Bitumlu : Bitümlü.
Biuğur : Biraz, bir kere.
Bivagt, Bivaht *(Far. Ar.)* : Vakitsiz.

Bivagt horuz : Vakitsiz öten horoz.
Bivaht horuz kimi banlamag : Münasebetsiz konuşmak, burnunu her şeye sokmak.
Bivaris *(Far. Ar.)* : Varissiz, veresesiz.
Bive *(Far.)* : Dul kadın.
Bivéc, Bivéj, Beyvéj *(Far.)* : 1. Kötü, fena, iğrenç. 2. Arsız, yüzsüz. 3. Gereksiz, işe yaramaz; tembel.
Bivéclik : 1. Tembellik, avarelik. 2. Yararsızlık. 3. Anlamsızlık.
Bivefalıg : Vefasızlık.
Bivehm *(Far. Ar.)* : Cesur, yiğit, korkusuz.
Biy : Vah, eyvah!
Biyaban *(Far.)* : Beyaban, çöl.
Biyabangerd : 1. Bedevî, göçebe. 2. mec. Avare, serseri.
Biyan : Meyan, boyan, meyan kökü.
Biyana : Büyük ana.
Biyankökü : Meyan kökü.
Biyanlıg : Meyan tarlası.
Biyar : Angarye, angarya.
Biyara gét bekar galma : Angarye çalış boş durma.
Biyarekin yéri : Nadaslık.
Biyarlıg : Angaryalık (iş).
Biyol : Bir yol, bir kez.
Biyolması, Biyolum : Sonra.
Biz : 1. Biz. 2. Biz (kunduracı âleti).
Bizarafat *(Far. Ar.)* : Ciddî, cidden.
Bizaya : Gereksiz, yararsız.
Biz-biz : Dik, kabarık (tüyler).
Bizburun : Sivri burun, sivri burunlu.
Bizciyez : Bizler, bizim gibiler.
Bizdemek, Bizlemek : 1. Hızlandırmak. 2. Bizle delmek. 3. mec. Uyarmak, dürtmek.
Bizdimdik : Bekas, çulluk.
Bizeban *(Far.)* : Dilsiz, konuşamayan.
Bizeval *(Far. Ar.)* : Dâimî, ölmez, zevalsız.
Bizevallıg : Ebedîlik, ölmezlik.
Bizgurd, Bizguyrug : Oksiyür, sivri kuyruk.
Bizlemek : 1. Bizlemek. 2. mec. Uyarmak, dürtmek.
Bizlenmek : 1. Biz batırılmak. 2. Nodullanmak. 3. mec. Uyarılmak.
Bizotu : Dikensi ot (kıraç yerlerde).
Bizşekilli, Bizvarı : Dikensi, iğne gibi.
Bizvarıyarpaglılar : İğne yapraklılar.
Bizzeg-bizzeg : Ustalıkla, maharetle, ustaca.
Blank *(Fr.)* : Matbu kağıt, damgalı kağıt.
Blankist *(Fr.)* İhtilalci, devirimci (Blanki'nin adından).
Blankizm *(Fr.)* : İhtilal, devirim.
Blindaj *(Fr.)* : Kazamat, sığınak.
Blok *(İng.)* : Blok.
Blokada *(İng.)* : Abluka, muhasara, kuşatma.
Bluza *(Fr.)* : Bluz.
Blüming *(İng.)* : Hadde makinesi, hadde tezgahı.
Boadımah : Bayatlamak.
Bobılbas : Yayılma.
Bobrik *(Rus.)* : Kastor.
Boçka *(Rus.)* : Fıçı.
Boçkaçı, Boçkagayıran : Fıçıcı.
Boçkaçılıg : Fıçıcılık.
Boçka kimi : Fıçı gibi.
Bogça : Bohça.
Bogan : Evin köşesi.
Boğanag : 1. Boğanak, 2. Difteri, kuşpalazı. 3. Boğucu (sıcaklık).
Boğaz : 1. Boğaz, hançere, yutak. 2. Ağız (değirmenin üst taşında). 3. Paça (çizme ve çorapta). 4. Dar geçit (akar suda, denizde). 5. Vadi, geçit, koyak. 6. Körfez. 7. Telâffuz, boğumlanma, 8. Çil. 9. Hamile, gebe (hayvan).
Boğaz açmag : Oburca yemek, çok yemek.
Boğazdöyme, Boğazdöyme : Çekişme, tartışma, atışma.
Boğaza dürtmek : 1. Tıkıştırmak (ağızına). 2. mec. Çene çalmak, tartışmak.
Boğazaltı : 1. Kaşkol. 2. Gerdanlık. 3. Dizgin. 4. Atkı. 5. Tasma. 6. Zelve. 7. Eşarp bağı (çene altında).
Boğaz basmag : Boğaz masajı yapmak (tedavi için).
Boğaz-boğaza : Baş başa.

Boğazdöyü : Huni.
Boğaz (a) döymek : Tartışmak, münakaşa etmek.
Boğazdöyüşmesi : Tartışma, münakaşa.
Boğazgelme : Anjin, farenjit.
Boğaza gelmek : Tahammülü kalmamak.
Boğaza kéçmek : Sıkboğaz etmek.
Boğazdan kéçmemek : Boğazına dizilmek (özlem vb. den).
Boğazgulu : Obur, pisboğaz.
Boğaz inek : Gebe inek.
Boğazı gelmek : Yutak iltihabı olmak, farenjit olmak.
Boğazı govuşmag : Boğazı tıkanmak, nefes alamamak.
Boğazı gurumag : Korkmak, cevap veremez olmak.
Boğazı tovlanmag : Gıcıklanmak.
Boğazı tutulmag : Boğulur gibi olmak, konuşamamak.
Boğazına bağlamag : Üzerine yıkmak.
Boğazına sahlamag : Boğazı tokluğuna çalışmak.
Boğazında galmag : 1. Boğulur gibi olmak. 2. mec. Arzusu kursağında kalmak.
Boğazından çıhmag : Kısmet olmamak.
Boğazından gétmemek (kéçmemek) : Boğazından geçmemek.
Boğazından kesmek : Kanaat etmek, kanaatkâr olmak.
Boğazından yapışmag : Sıkıştırmak, sıkboğaz etmek.
Boğazını arıtlamag : Öksürmek.
Boğazını geher tutmag : Dolukmak.
Boğazını islatmag : Biraz içki almak.
Boğazını yırtmag : Bar bar bağırmak.
Boğazının yolu gurumag : Korkmak, nutku kesilmek.
Boğaz ortağı olmag : Sofrasına ortak olmak.
Boğaz otarmag : Otlanmak, beleş geçinmek.
Boğaz uzatmag : Caka satmak.
Boğaz yırtmag : Bağırmak, haykırmak.
Boğazdanyuharı : Samimiyetsiz, ciddiyetsiz.
Boğazdanyuharı danışmag : Ciddiyetsiz konuşmak, riyakârca konuşmak.
Boğazlamag : 1. Boğazlamak. 2. Gebeleşmek (hayvan).
Boğazlanmag : 1. Boğazlanmak. 2. Hamile olmak (hayvan).
Boğazlaşmag : 1. Boğazlaşmak. 2. Çekişmek, tartışmak. 3. Bahse tutuşmak.
Boğazlıg : 1. Kaşkol. 2. Atkı. 3. Gerdanlık. 4. Damızlık (boğa). 5. Boyun (kazak vb. de). 6. Deri (çizme vb. boğazı için). 7. Hâmilelik (hayvan için).
Boğazuru : Guatr.
Boğça, Boğca : 1. Bohça. 2. Bağlam.
Boğçalamag : Bohçalamak.
Bohçalanmag : Bohçalanmak, bohçaya sarılmak.
Bohçaya goymag : Saklamak, kamufle etmek, gizlemek.
Boğda : Buğday.
Boğdabiti : Buğday biti.
Boğdayı : Buğday rengi, açık esmer.
Bağdurulmag : Boğdurulmak.
Boğdurmag : Boğdurmak.
Boğdurtmag : Boğdurtmak.
Boğma : 1. Boğmaca. 2. Yiyecek, gıda. 3. Yumruk, tokat, şamar. 4. Bardak (ortası dar, alt ve üstü geniş).
Boğmaça, Boğmaca : 1. Boğmaca. 2. Tepesine vurma (işaretle).
Boğmaca çıharmag : Yumruk sallamak, yumruk göstermek (sinirlenme işareti).
Boğmag : 1. Boğmak. 2. Eğitmek, uysallaştırmak (atı). 3. Set çekmek, kapatmak. 4. Öldürmek. 5. Susturmak, kısmak (sesi). 6. Bağlamak, büzmek, sıkmak. 7. mec. Arkı daraltmak, daraltarak suyu azaltmak. 8. mec. Gelişmesini önlemek, önünü kesmek.
Boğmalamag : 1. Hafifçe sıkmak, sıkıştırmak. 2. Lânetlemek, kınamak. 3. Yedirmek. 4. Yemek, yutmak, tıkınmak.

Boğmalanmag, Boğmalaşmag : Hırsla yemek, tıkıştırmak.
Boğmalıg : Zıkkım, zıkkımın peki (yiyecek için söylenir).
Boğramag : Delmek, delik açmak.
Boğratmag : Deldirmek, delik açtırmak.
Boğug : Boğuk, kısık.
Boğuglug : Boğukluk, kısıklık.
Boğultu : Horultu, hırıltı (boğulma sesi).
Boğuntu : Boğuntu, hafakan, sıkıntı.
Boğunug, Boğug : Boğuk, kısık (ses).
Boğuşturmag, Boğuşdurtmag : Boğuşturmak, dalaştırmak (köpekleri).
Boğuşmag : Dalaşmak, boğuşmak.
Boks *(İng.)* : Boks.
Boksçu : Boksör.
Boksçulug : Boksörlük.
Boksyor *(İng.)* : Boksör.
Bolayki : Belki, keşki, ola ki.
Bolbuğda : Yumuşak buğday (sonbaharda ekilir).
Boléro *(İsp.)* : Bolero.
Bolgar : Bulgar.
Bolgarca : Bulgarca.
Bolgariya *(Yun.)* : Bulgaristan.
Bollanmag : Bollaşmak.
Bollaşdırılmag : Bollaştırılmak.
Bollaşdırmag : Bollaştırmak, bollatmak.
Bollatmag : Bollatmak.
Bollu : Bol.
Bollu-bollu : Bol bol.
Bolluca : Bolca, çokça.
Bollug : Bolluk.
Bolna, Solna : Doyuncaya kadar, yeterince.
Bol-sal : Geniş, engin, vasi, ferah.
Bolşévik *(Rus.)* : Boşevik, komünist.
Bolşévikcesine : Bolşevik gibi, komünistçe.
Bolşévikleşdirilmek : Komünistleştirilmek, komünizm yayılmak.
Bolşévikleşdirmek : Komünistleştirmek, bolşevizmi uygulamak.
Bolşévikleşmek : Komünistleşmek, bolşevist olmak.
Bolşéviklik : Bolşeviklik, komünistlik.
Bolşéviksayağı : Komünistçe, bolşevik gibi.
Bolt *(Rus.)* : Cıvata.
Boltkesen : Cıvata kesen.
Boltlamag : Cıvatalamak.
Boltlanmag : Cıvatalanmak.
Bomb, Bomba *(Fr.)* : Bomba.
Bomba atmag : Bombalamak.
Bombaçı : 1. Bombacı. 2. Bomba topu.
Bombaçılıg : Bomba üretimi.
Bombadaşıyan : Bombardıman uçağı.
Bombalamag : Bombalamak.
Bombalanmag : Bombalanmak.
Bombalatmag : Bombalatmak.
Bombardıman, Bombardıman *(Fr.)* : Bombardıman.
Bombardmançı : 1. Bombardıman ed en. 2. Bombardıman uçağı.
Bombardımançıaviyasiya : Bombardıman uçakları.
Bombardman etmek : Bombalamak.
Bombatöken : Bombardıman uçağı.
Bombéy : Bombay.
Bombı : Tepe.
Bomboz bozarmag : Bomboz olmak, bozarmak, rengini atmak.
Bombu *(Rus.)* : Rus pidesi (kilit biçiminde).
Bombulubaz : Ciddiyetsiz, hafif (kimse).
Bon *(Fr.)* : Bono.
Bonopartist *(Fr.)* : Partiler üstücü, Bonapartçı.
Bonapartizm *(Fr.)* : Partiler üstücülük. Bonapartçılık.
Boniçe *(Far.)* : Dolaysız vergi, esnaf vergisi.
Bor *(Alm)* : Dişçi matkabı.
Bor *(Fr.)* : Bor.
Boranı : 1. Kestane kabağı, helvacı kabağı. 2. Borani.
Boranılı : Boranisi olan.
Boranılı aş : Sebzeli haşlama (yemek).
Boranı polov : Kabak lapası.
Boronlamag, Borannamah : 1. Tipilemek. 2. Tipiye tutulmak.
Boranlı : Tipili.
Boranlıg : Boran, tipi, kasırga.
Boraşum : Bellenmiş (tarla).
Borazannamah : Yersiz konuşmak.

Borbori : Boşboğaz, geveze.
Borc : Borç.
Borcalan : Borçlu.
Borc almag : 1. Borç almak. 2. Emanet almak.
Borc élemek (etmek) : Borç etmek.
Borc-herc : Borç harç.
Borc vérmek : Alacaklı olmak, borç vermek.
Borc-herc élemek : Borç almak.
Borc-hercle almag : Veresiye almak.
Borc hirtdeye çıhmag : Borç girtlağına çıkmak.
Borca düşmek (batmag, girmek) : Borca girmek.
Borca salmag : Borçlandırmak, borçlu etmek.
Borcdan gurtarmag (çıhmag) : Borçtan kurtulmak, borcunu kapatmak.
Borcunu vérmek : Borcunu ödemek.
Borc bilmek : Vazife bilmek.
Borc olmag : Vazife olmak.
Borckapital : Borç sermaye.
Borclu : Borçlu.
Borclu çıharmag : Borçlu çıkarmak.
Borclu élemek : Minnettar etmek.
Borclu galmag (olmag) : Borçlu kalmak.
Borclulug : Borçluluk.
Borcsuz : Borçsuz.
Borcsuz-hercsiz : Borçsuz harçsız.
Borcvéren : Alacaklı.
Bordag, Bordağ, Bordah : 1. Besili, beslenmiş. 2. Ahır, tavla.
Bordag dövrü :Besi zamanı, besleme devri.
Bordagda sahlamag : Besiye almak.
Bordaglamag : Beslemek.
Bordaglanmag : Beslenmek (hayvan).
Bordağa bağlamag : Besiye almak, yemleyip beslemek.
Borgés *(Alm.)* : Dokuz puntoluk (harf), borgis.
Borjom : Borjom suyu, maden suyu (Gürcistan'da).
Bor-maşın *(Alm. Fr.)* : Diş delme makinesi.
Borş *(Slav.)* : Borç, lahana çorbası.
Borşlug : Borçluk (malzeme).
Bort *(Fr.)* : Borda, kenar, yan (gemide, bilardo masasında).
Bor turşusu : Borik asit, borasit, asitborik.
Boru : Boru.
Borucug : Borucuk.
Borudişler : Hortumlular.
Borudüzen : Boru döşemeci.
Borueyen : Boru eğme âleti.
Borubükenler : Hortumlular.
Borudaşıyan : Boru taşıyıcısı.
Boruğ : Boya otu.
Borukesen : Boru kesme âlate.
Borum : Sal.
Borumçu : Salcı.
Borusıhan : Boru mengenesi.
Boruşekilli, Boruvarı : Borumsu.
Boruvarıçiçek :Borumsu çiçek, boru çiçeği.
Boruza : Asma dalı.
Bosman *(Hol.)* : Lostromo.
Bosmanlıg : Lostromoluk.
Bostan : Bahçe, bostan.
Bostançı : Bostancı, bahçıvan.
Bostançılıg : Bostancılık, bahçıvanlık.
Bostanlıg : Bostanlık (yer).
Bostan-terevez : Bostan.
Boston : Boston kumaşı.
Boş : 1. Boş. 2. Kolay, basit. 3. Boşanmış (kadın). 4. Yumuşak, gevrek (ağaç, toprak vb.). 5. Sıkıca bağlanmamış, gevşek. 6. Böğür, boş böğür. 7. Bol, geniş (elbise, ayakkabı vb.).
Boşadam :Aptal, beyinsiz, hayırsız (kimse).
Boşağac : Gevrek ağaç, yumuşak ağaç.
Boşa goymag : Gevşetmek, yumuşatmak.
Boşaldıcı : Boşaltıcı, tahliye edici, boşaltaç.
Boşaldılmag : Boşaltılmak.
Boşaldılmış : Boşaltılmış.
Boşalma : Deşarj (fizikte).
Boşalmag : 1. Boşalmak. 2. Gevremek; yumuşamak. 3. mec. Ciddiyetsizleşmek.
Boşalmış : Tahliye edilmiş, boşalmış.
Boşaltdırılmag : Boşaltturılmak.
Boşaltdırmag : Boşaltturmak.
Boşaltma : Tahliye.

Boşaltmag : 1. Boşaltmak. 2. Gevşetmek, biraz çözmek.
Boşama : 1. Boşama. 2. Boşanma.
Boşamag : Boşamak.
Boşandırmag : Boşandırmak.
Boşanma : Talâk.
Boşanmag : Boşanmak.
Boşarag : Gevşekçe, hafifçe, zayıfça, halsizce.
Boşatdırmag : Boşatmak.
Boşatmag : Boşatmak.
Boşbağlanmış : Gevşek bağlanmış, gevşetilmiş.
Boşbéyin : Ahmak, kafasız, akılsız.
Boşbéyinlik : Ahmaklık, akılsızlık, kafasızlık.
Boş-bikar : İşsiz, boş.
Boşboğazlıg : Boşboğazlık.
Boş-boş, Boş-boşuna : 1. Boşuna, nafile. 2. Boş boş, avare avare.
Boş-boş danışmag : Boş boş konuşmak.
Boş-boş gezmek : Avare avare gezmek.
Boşböyür : Boş böğür.
Boşbuynuzlu : Boynuzunun içi boş.
Boşbuynuzlular : Boynuzlugiller, çift tırnaklılar.
Boşdamar : 1. Zayıf damar. 2. Kıskançlık damarı.
Boşdanışan : Palavracı, boşboğaz, geveze.
Boşdanışma : Boşboğazlık, gevezelik, palavra.
Boş dayanmag (oturmag) : İşsiz olmak, boş oturmak.
Boş durmag : İşsiz olmak.
Boş el ile : Boş elle, eli boş olarak.
Boşgab : Tabak.
Boşgezen : Avare, işsiz.
Boşlamag : Boşlamak.
Boşlanmag : Bırakılmak, terkedilmek.
Boşatmag : Gevşetmek.
Boşlug : 1. Boşluk. 2. Yumuşaklık, gevşeklik. 3. Duruluk, sıvık oluş. 4. mec. Ciddiyetsizlik, kayıtsızlık.
Boş olmag : 1. İşsiz olmak. 2. Serbest olmak, hür olmak. 3. Abes olmak, saçma olmak.
Boşşéy : Beyhude.
Boşteher : Boşça, biraz boş.
Boş tutmag : Gevşetmek, gevşek tutmak.
Boşurungu *(Yun.)* : Yumuşak.
Boşvaht : Boş vakit.
Bot *(Fr.)* : Bot (ayakkabı).
Botanik *(Yun.)* : Botanikçi.
Botanika *(Yun.)* : Botanik.
Botanikabağı : Botanik bahçesi.
Botinka *(Fr.)* : Potin, botin.
Bova, Buva : Ana.
Boy : 1. Boy. 2. Hikaye, fasıl (nesir eserde). 3. Boy otu. 4. Vay, yazık!
Boya-başa yétişmek (yétmek, çatmag) : Yetişmek, büyümek.
Boya almag : Başına toplamak.
Boya-başa yétirmek (çatdırmag) : Yetiştirmek, terbiye etmek.
Boyaçı : Boyacı.
Boyaçılıg : Boyacılık.
Boyag : 1. Boya. 2. Boya kökü.
Boyagçı : Boyacı.
Boyagçılıg : Boyacılık.
Boyagezen : Boya imalatçısı.
Boyaghana : Boyahane.
Boyaglı : Boyalı.
Boyagotu, Boyagkökü : Boya kökü.
Boyagsız : Boyasız.
Boyahana : Boyahane.
Boyakar : Boya ressamı.
Boyakarlıg : Boya ressamlığı.
Boyakarlıg ressamlığı : Boya ressamlığı.
Boyaküpü : Boyacı küpü.
Boyalamag : Boyalamak.
Boyalanmag : Boyanmak.
Boyalıg : Boya kökü tarlası.
Boyalılıg : Boyalı oluş.
Boyama : 1. Boyama. 2. mec. Hile.
Boyamag : Boyamak.
Boyana : Anason.
Boyanacag : Boyanacak.
Boyanalı : Anasonlu.
Boyanmag : 1. Boyanmak. 2. Kirlenmek, bulaşmak. 3. mec. Alışmak.
Boyarlıg : 1. Boyar ünvanı. 2. Boyarlar.
Boyasız : 1. Boyasız. 2. mec. Saf, temiz.

Boyatdırmag, Boyatmag : Boyatmak.
Boya vérmek : Boy atmak, boy sürmek.
Boyayıcı : Boyayan (maddeler).
Boyayıcımaddeler : Boya maddeleri.
Boybeste : Boylu boslu.
Boy-boya vérmek : Ayakta bekleşmek.
Boy-buhun : Boy bos, endam.
Boy-buhunlu : Boylu boslu.
Boy-buhunlug : Boylu bosluluk.
Boy çekmek : Boy atmak, boy sürmek.
Boydaş : Boydaş.
Boy durmag : Dikelmek, dik durmak.
Boygerdene : Tere.
Boygörme : Saçı.
Boygörüneceyi : Yüz görümlüğü.
Boyhaboy, Boyaboy : Boydaş.
Boylam, Boylum, Boyl : Sonra.
Boylama : Boydaş.
Boylamag : 1. Boyuyla ölçmek (suyun derinliğini). 2. Boynunu uzatıp bakmak (bilgi almak için).
Boylamah : Görmek, bakmak (bir yerden).
Boylana-boylana : Bakına bakına, şaşkınlık içerisinde.
Boylanmag : 1. Sarkarak bakmak (pencere vb. den). 2. Boyu uzamak. 3. mec. Yükselmek, uzanmak, görünmek.
Boylom : Sonra.
Boylu : 1. Boylu. 2. Gebe, hamile (hayvan).
Boylu-buhunlu : Boylu boslu, cüsseli, iri yarı.
Boylug : 1. Civanperçemi, kandilçiçeği (tarlası). 2. Pamuk ipliği.
Boylulug : Gebelik.
Boymaddeleri : Civanperçemi yağı maddeleri (azulen, limonen, borneol, pinenler, seskiterpenler vb.).
Boymaderen : Civanperçemi, kandil çiçeği.
Boymaderen arağı : Civanperçemi yağı.
Boymaderenlik : Kandilçiçeği tarlası.
Boymahoyun : Çocuk oyunlarından biri.
Boynuburug : Biçare, mazlum, kederli, gamlı.
Boynubükük : Muhtaç, bedbaht, mazlum.
Boynuderili : Yakası kürklü.
Boynucyri : Boynu eğri.
Boynu gelmek : Boynu şişmek (boyunduruktan).
Boynu gıldan nazik : Boynu kıldan ince.
Boynuhezli : Yakası kürklü.
Boynuna almag : 1. Üstlenmek, itiraf etmek. 2. Uhdesine almak, boynuna almak.
Boynuna atılmag : Kucaklamak.
Boynuna atmag : Üstüne atmak (suçu).
Boynuna bağlamag (goymag) : Zorla kabullendirmek (suç vb. ni.).
Boynuna çekmek : Üzerine almak, boynuna almak.
Boynuna düşmek : 1. Uhdesine düşmek, mesuliyetinde olmak. 2. İnat etmek.
Boynuna goymag : 1. Üzerine yıkmak. 2. Mecbur etmek. 3. Kabul ettirmek.
Boynuna götürmek : Boynuna almak, uhdesine almak.
Boynuna kéçir(t)mek : 1. Boynuna takmak. 2. Üzerine yıkmak (suçu).
Boynuna mindirmek : Şımartmak.
Boynuna minmek : Musallat olmak, tepesine binmek.
Boynuna minnet goymag : Minnet altında bırakmak, başa kakmak.
Boynuna sarılmag : Kucaklamak.
Boynuna teklif gelmek : Üzerine düşmek, uhdesine düşmek, vazifesi olmak.
Boynuna yıhmag : Üzerine atma (suçu).
Boynuna yüklemek : 1. Görevlendirmek (bir işle). 2. Kabul ettirmek (işi).
Boynunda galmag : Boynunda kalmak.
Boynunda olmag : 1. Uhdesinde tutmak. 2. Hamile olmak.
Boynundan atmag : Başından atmak.
Boynunu burmag : Boynunu bükmek.
Boynunu vurmag : Boynunu vurmak.
Boynunun ardını görende : Aslâ, kat'iyen.
Boynusınmış, Boynunsınsın : Boynun altında kalsın!
Boynuyoğun : 1. Boynu kalın, iri enseli. 2. mec. Gamsız, kaygısız, tasasız, düşüncesiz. 3. mec. Asalak, ekti.

Boynuyoğunlug : Kaygısızlık, tasasızlık.
Boyohşamag : Okşamak.
Boyol : Sonra.
Boyotu : Rezene, mayasıl otu.
Boyölçen : İskandil (âlet).
Boysuz-buhunsuz : Boysuz bossuz.
Boysuzlug : Kısalık.
Boyul : Sonra.
Boyubeste : Kısa boylu (kimse).
Boyudolu : Gebe, hamile.
Boyu ile, Boyuuzunu : Boyunca, tulânî.
Boyun : 1. Boyun. 2. Yaka (elbisede). 3. Belen (dağda). 4. Çift at (koşulan). 5. Çift öküz (koşulan).
Boyun almag : Söz vermek, üstüne almak, üzerine almak.
Boyunbağı : 1. Gerdanlık, kolye. 2. Kravat, boyun bağı.
Boyun-boyuna durmag : Boynu bükük durmak, melul melul durmak (çoğu).
Boyun-boyuna vérmek : Melul melul durmak (çoğu).
Boyun burmag : Boyun bükmek.
Boyuncug : Zarif boyun, ince boyun.
Boyundurug : Boyunduruk.
Boyunduruglamag : 1. Boyunduruğa bağlamak (hayvanları). 2. mec. Boyunduruğa vurmak, mahkum etmek.
Boyunduruglanmag : Boyunduruğa koşulmak (hayvanlar).
Boyunduruglatmag : Boyunduruğa koşturmak (hayvanları).
Boyunduruglu : 1. Boyunduruğa koşulmuş. 2. mec. Esir, mahkûm.
Boyun eti olmag : Bağımlı olmak, tâbi olmak.
Boyun eymek : 1. Boyun eğmek. 2. Tenezzül etmek, yalvarmak.
Boyun gaçırmag : İmtina etmek, kaçınmak.
Boyun goymag : Kabullenmek, razı olmak, rıza göstermek.
Boyunlug : 1. Yaka. 2. Boyunluk.
Boyunluglu : Boyunluklu.
Boyunonurgası : Boyun omurgası.
Boyunsuz : Boynu kısa.
Boyun tutmag : Razı olmak, kabullenmek.
Boyun vérmek : İtaat etmek, razı olmak.
Boyvaboy : Ağız ağıza, lebaleb.
Boz : 1. Boz. 2. Dumanlı, çislentili. 3. Uyuz. 4. Kellik. 5. Çıplak, bozkır. 6. mec. Utanmaz, arsız. 7. Dişi sülün.
Bozag, Bozah : 1. Boz. 2. Boz geven. 3. Dağlıç.
Bozaggülü : Dağçayı.
Bozalag : Boz geven.
Bozalaperti : Nizamsız, kaidesiz, metotsuz.
Bozarag : Gri, kül rengi, boz.
Bozaran : 1. Çabuk solan. 2. Gri, boz.
Bozarantı : 1. Alaca, karanlık. 2. Uzaktan boz görünen (şey, yer).
Bozarışmag : 1. Yavaş yavaş bozarmak. 2. Boz renkte görünmek.
Bozarmag : 1. Bozarmak. 2. Olgunlaşmak (ekinler). 3. Çislentili olmak. 4. Kızarmağa başlamak, pişmek. 5. Yarı olmak (meyveler). 6. Gölge gibi görünmek. 7. Rengi uçmak, solmak. 8. Renksizleşmek. 9. mec. Öfkelenmek, sinirlenmek.
Bozarmış : Solgun, rengi uçmuş, grileşmiş.
Bozartdahlanmah : Bozarmak.
Bozartı : 1. Gri, boz. 2. Uzaktan boz görünen (gölge, grilik).
Bozartma : 1. Et kavurması (sulu). 2. Fırında makarna.
Bozartmag : 1. Gri yapmak. 2. Kızartmak (yemeği, yağı vb.ni). 3. Rengini uçurmak, renksizleştirmek. 4. Sarartmak, yetiştirmek (ekinleri). 5. mec. Sinirlendirmek. 6. mec. Utandırmak.
Bozay : Son kış (22 şubat- 21 mart).
Bozbaş : Güveç (et, fasulye, nohut ve patatesli).
Bozbaşlığ : Güveçlik (malzeme).
Bozbülbül : Uzunkuyruk.
Bozcalar : Yağmurkuşugiller.
Bozdamac, Bozzamas : Bazlamaç.
Bozdar : Çomar.
Bozdamah, Bozzamah : Bozlak söylemek.
Bozdereler : Dumanlı dereler.
Bozdovşan : Boz tavşan.
Boz düşmek : Kellik düşmek.
Boze : Sulu yemek.

Bozgır : Bozkır.
Bozgırlaşmag : Çölleşmek.
Bozgızılağacı : Kızıl ağaç.
Bozgonur : Kestane rengi.
Bozgovurma, Bozartma : Sulu kavurma (etten).
Bozlamaç : Bazlama, bazlamaç.
Bozlamag : Bozlamak, çığlık koparmak.
Bozlug : Grilik.
Bozmancalığ : Bozgunculuk.
Boztarakan : Hamamböceği.
Boztorpag : Bozca, ham tarla.
Boztövr : Bozrak.
Bozumsov : Bozrak, bozca.
Bozumsovlug : Bozrak renk.
Bozumtrag : Bozrak, bozca.
Bozumtul : Bozrak, bozca.
Bozumtullug : Bozrak renk.
Böcce : Bohça.
Böch, Böych : Su barajı, büğet, büvet.
Böclch, Büclch : Büve, büvelek.
Böcmah, Böcmeh : Büğemek.
Böğele : 1. Büvelek. 2. Ahududu.
Böğelek : Büvelek.
Böhd : Şok.
Böhran *(Ar.)* : Buhran, bunalım.
Böhranlı : Buhranlı, bunalımlı.
Böht *(Ar.)* : Hayret, şaşkınlık.
Böhtan *(Ar.)* : Bühtan, yalan, iftira.
Böhtançı : Müfteri, iftiracı.
Böhtançılığ : İftira, karacılık.
Böht aparmag (almag) : Hayrete düşmek, şaşırıp kalmak, şaşakalmak, şaşmak.
Böhte gétmek : Hayrete düşmek, şaşakalmak.
Böleket : Bölüm, kısım.
Böleket-böleket : Bölüm bölüm, kısım kısım.
Bölen : 1. Bölen (sayı). 2. Bölme. 3. Dağıtıcı; distribütör.
Bölge : Ak balık.
Bölgü : 1. Taksim, bölme. 2. Hisse, pay. 3. Kadran, cetvel. 4. Bölük.
Bölme : 1. Bölme. 2. Bölük (askeriyede). 3. Şube (idare).
Bölme, Bölmeki : Fincan tabağı.
Böltelemeh : İkiye bölmek (göz kararı).
Bölük : 1. Bölük. 2. Parça. 2. Gurup.
Bölükleçekli : Ayrı taç yapraklı.
Bölüm : 1. Bölme işi. 2. Parça, pay, hisse.
Bölüm-bölüm : Parça parça, dilim dilim.
Bölümlü : Dilimlenmiş.
Bölünen : 1. Bölünen. 2. Parçalanan.
Bölünme : 1. Bölünme. 2. Ayrılık, parçalanma (topluluk). 3. Bölünme (matematikte).
Bölünmez : 1. Bölünmez (sayı). 2. Bölüştürülmez (hak.). 3. Bütün (siyasî birlik).
Bölüşdürücü : Paylaştırıcı, bölüştüren.
Bölüşdürme : Bölüştürme.
Bölüşdürmek : Bölüştürmek.
Bölüşdürülmek : Bölüştürülmek.
Bölüşmez : Bölünmez.
Börk : Börk.
Börkçü : Külahçı, kalpakçı.
Börkgapan : Külah kapma oyunu.
Börklü : Külahlı, kalpaklı.
Börkünü göye atmag : mec. Külahını havaya atmak, çok sevinmek.
Böşk : Yalan.
Böşk élemek : Yalan konuşmak.
Böt : Küçük süpürge.
Böti : İt eniği.
Böv, Büve, Böye, Böyü : Böğ.
Bövl *(Ar.)* : Sidik.
Bövl etmek : İşemek.
Böych : Büvet, büğet.
Böyelek : Büve, büvelek.
Böyelekçi : Fitçi, kışkırtıcı, arabozucu.
Böyeleklendirmek : Kırşkırtmak, tahrik etmek.
Böyeleklenmek : 1. Büvelek sokmasıyla kaçmak (hayvanlar). 2. mec. Sinirlenmek, kızmak, kışkırtılmak.
Böyemek : Büğemek.
Böyenmek, Böyemmeh : Büğenmek, set çekilmek (suyun önüne).
Böylü : Çavdar.
Böyrek : Böbrek.
Böyrekcik : Böbrekçik.

Böyrekdaşı : Böbrek taşı.
Böyrekiltihabı : Böbrek iltihabı.
Böyrekli, Böyrehli : Cesur, yiğit, yürekli.
Böyreküstü : Böbrek üstü.
Böyreküstü vézileri : Böbrek üstü bezleri.
Böyrekveremi : Böbrek sancısı, böbrek yangısı.
Böyrü : Böğür.
Böyücük : Büyücek.
Böyüdücü : Pertavsız, büyüteç.
Böyüdücü şüşe : Büyüteç.
Böyüdülmek : Büyütülmek.
Böyüdülmüş : Büyütülmüş.
Böyühçelik : Büyükçe oluş, oldukça büyük.
Böyük : Büyük.
Böyükadam : Büyük adam, eşraftan kimse.
Böyükana, Böynene : Büyük anne, nine.
Böyükata : Büyük baba, dede, ata.
Böyük at bürcü : Kanatlı at, Feresiekber (astronomide).
Böyükayı : Büyük ayı, Yedigir.
Böyükbaş : Reis, başkan.
Böyük-böyük : Büyük büyük, koca koca.
Böyük-böyük danışmag : Büyük lâf etmek, büyük söz söylemek.
Böyükce : Büyükçe.
Böyükçille : Kırk gün soğuğu (ilk kış ayında).
Böyükherf : Majüskül.
Böyük-kiçik : Herkes, hepsi, kim varsa.
Böyükköpek : Ak yıldız, Çoban yıldızı.
Böyüklenmek : 1. Büyüklenmek. 2. Makamı yükselmek, makamca büyümek.
Böyüklük : Büyüklük.
Böyüklük etmek : 1. Önderlik etmek. 2. Emir vermek, emretmek.
Böyüklük göstermek : Büyüklük göstermek.
Böyüklük satmag : Büyüklük taslamak.
Böyüklü-kiçikli : Büyük küçük herkes, cümbür cemaat.
Böyükmeydan :Geniş meydan, büyük saha.
Böyüknene : Büyük ana, büyük anne, nine.
Böyükokéan : Büyük okyanus.
Böyükrag : Büyücek, büyükçe, büyüksü.
Böyüksöz : Büyük lâf.
Böyüksüz : Hamisiz, arkasız.
Böyüksüzlük : Başsızlık.
Böyükteher : Büyücek.
Böyükyana : 1. Büyüklenerek. 2. Büyükçe. 3. Büyük büyük.
Böyükyaşlı : Yaşça büyük.
Böyüme : Büyüme.
Böyümek : 1. Büyümek. 2. Makamca yükselmek, makamı olmak.
Böyür : Böğür.
Böyüragrısı : Zahmet verici, rahatsız edici, engel.
Böyüragrısı olmag : Engel olmak, ayak bağı olmak.
Böyürden çıhmag : Aniden türemek.
Böyür-böyüre : Yan yana, yanaşık.
Böyürden : Yandan.
Böyürmek : Böğürmek.
Böyürdentöreme : Birden ortaya çıkma.
Böyürtken : Ahududu, ağaç çileği, böğürtlen.
Böyürtkenkolu : Böğürtlen çalısı.
Böyürtkenlik : Böğürtlenlik.
Böyürtken mürebbesi : Böğürtlen reçeli.
Böyürtmek : Böğürtmek.
Böyürtü, Böyürme : Böğürtü, böğürme.
Böyürüşme : Bağrışma.
Böyürüşmek : Bağrışmak.
Böyütdürmek : Büyüttürmek.
Böyütmek : Büyütmek.
Böyüyen : Büyüyen.
Brak *(Alm.)* : Iskarta, bozuk, kusurlu (mal).
Brakçı : Iskartacı, kalite kontrolcüsü.
Brak etmek : Iskartaya çıkarmak.
Brauning Bravnik *(İng.)* : Brovning.
Braziliya : Brezilya.
Braziliyalı : Brezilyalı.
Brehme *(Sans.)* : Brahma dini.
Brehmen *(Sans.)* : Brahman.
Brehmenizm, Brehmenlik : Brahmanlık.
Brézént *(Hol.)* : Yelken bezi.
Brigad, Brigada *(Fr.)* : 1. Ekip, takım, grup. 2. Tugay.
Brigadir *(Alm.)* : 1. Ekip başı, grup şefi. 2. Tuğgeneral.
Brigadirlik : 1. Tuğgenarallik. 2. Şeflik.

Brilyant *(Fr.)* : Pırlanta, elmas.
Britaniya : Britanya.
Britaniyalı : Britanyalı.
Brom *(Fr.)* : Brom.
Bromlu : Brom karıştırılmış.
Bronh *(Yun.)* : Bronşlar.
Bronhial : Bronşial, bronşla ilgili.
Bronhit *(Yun.)* : Bronşit.
Broşüra *(Fr.)* : Broşür, fasikül.
Brovhabrov *(Far.)* : Tantana, debdebe.
Bruséllyoz *(Rus.)* : Malta humması, kalaazar.
Bruz : Uzaklaşarak.
Bu : Bu.
Bubarede : Bu konuda, bu hususta.
Bublik *(Rus.)* : Simit.
Bucag : 1. Köşe, bucak. 2. Açı, zaviye.
Bucag-bucag gezmek : Her yeri aramak, bucak bucak aramak.
Bucaglı : Köşeli.
Bucagölçen : Açıölçer, iletki.
Bucağın terefleri : Açının kenarları.
Bucuğaz : Buncacık, topu topu, kala kala (bu).
Bucurgad : Vinç.
Bucurgadçı : Vinç işçisi.
Bud : But.
Budag : 1. Dal, budak. 2. Yan, bağımlı (cümle). 3. Kısım, bölüm.
Budag atmag (vérmek) : Dal budak salmak.
Budagcığ : Dalcık, şıvgın.
Budagçı, Budayıcı : Bahçıvan (meyvelerin kuru dallarını ayıklayan).
Budaglanma : Budaklanma.
Budaglanmag : 1. Budaklanmak. 2. mec. Kollara ayrılmak.
Budaglı : Dallı, budaklı, dallı budaklı.
Budagsız : Dalsız.
Budal : Yiğit, cesur.
Budala : Çıplak.
Budalamag, Budalanmag, Budamah : 1. Budamak 2. mec. Kırklamak 3. mec. Odunmek, doğramak, kesmek 4. mec. Dövmek, vurmak 5. mec. Yıkmak 6. mec. Parçalamak.
Budama : 1. Budama. 2. Baston, sopa, çomak, değnek.
Budama-budama (bıdama-bıdama) : Koca koca, iri iri.
Budanmag : Budanmak; parçalanmak; kısaltılmak.
Budarlama : Kırbaçlama.
Budarlamag : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Budatmag : Budatmak.
Bud-çanag oynağı : Kalça eklemi, kalça mafsalı.
Buddist : Buddhist.
Buddizm : Buddhizm.
Budka *(Rus.)* : Kulübe, dükkancık, ufak dükkan.
Budkaçı : 1. Demir yolu bekçisi. 2. Küçük dükkanı olan.
Budoynama : İşte şudur, budur ha!
Budrana : İşte, işte bu, işte o!
Budug : Köy ismi (Azerbaycan'da).
Buduglular : Budug halkı.
Budyonovka *(Rus.)* : Rus askerî şapkası (Bolşevik yıllarında).
Bufér *(İng.)* : Tampon.
Bufér dövlet : Tampon devlet.
Bufét *(Fr.)* : Büfe.
Bufétçi : Büfeci.
Bufétçilik : Büfecilik.
Buğebil : Bu tür, bu gibi.
Bu gecegözü : Bu akşam.
Buğelemun *(Ar.)* : Bukalemun.
Buğelemunluğ : Riyakarlık, iki yüzlülük.
Bugün-sabah : Bugün yarın.
Bugün-sabah élemek : Oyalamak, savsaklamak.
Buğ : Buğu.
Buğa : Boğa.
Buğaca : Boğacık, küçük boğa.
Buğala : Bu taraf, bu yan.
Buğalanmag : Boğa olmak, boğalık yetişmek.
Buğalığ : Boğalık.
Buğarsah : 1. Boğasak, boğa isteyen (inek). 2. mec. Serseri tayfası.
Buğa vérmek : İstim vermek, buharla temizlemek.

Buğda : Buğday.
Buğdabiti : Buğday biti.
Buğdakepeneyi : Buğday güvesi.
Buğdayı, Garabuğdayı : Esmer, buğdaysı.
Buğdayıbeniz (sifet) : Esmer, buğdaysı.
Buğhana : Terleme halveti.
Buğlama : Buğulama.
Buğlamag : Buğulamak.
Buğlandırılmag : Buğulandırılmak, buharlaştırılmak.
Buğlandırmag : Buğulandırmak.
Buğlanma : Buğulanma.
Buğlanmag : Buğulanmak.
Buğlatmag : Buharlaştırmak.
Buğmaşını : Buhar makinesi.
Buğuburma : Burma bıyıklı.
Buğum : Boğum.
Buğum-buğum : Boğum boğum.
Buğumayaglılar : Eklembacaklılar, eklemliler.
Buğumlanmag : Boğumlanmak.
Buğumlu : Boğumlu.
Buğumlular : Eklembacaklılar, eklemliler.
Buğumsuz : 1. Eklemsiz, mafsalsız. 2. Boğumsuz (bitki).
Buğur : 1. Buğra. 2. mec. Dev gibi (kimse).
Buğurlanmag, Buğurlaşmag : 1. Buğra haline gelmek. 2. mec. Gürbüzleşmek.
Buğyageler, Buğyelen : Düve.
Buhag, Buhah : Sakak.
Buhagbağlamış : Kasıntılı, burnu havada.
Buhaglanmag : Şişmanlamak, gerdan bağlamak.
Buhag sal(la)mag : Şişmanlamak, gerdan bağlamak.
Buhal : Ağaç çengel (çobanların deri vb. sattıkları).
Buhaltér *(Alm.)* : Muhasip.
Buhaltériya *(Alm.)* : 1. Muhasebecilik. 2. Muhasebe bürosu.
Buhaltérlik : Muhasebecilik.
Buhar *(Ar.)* : Buhar.
Buhara : Erik, kuru erik.
Buhara vérmek : Buharla temizlemek.
Buharhana : Terleme halveti, halvet.
Buharı, Buhari : Şömine.
Buharlamag, Bağlamag : Buğulamak.
Buharlandırılmag : Buharlaştırılmak.
Buharlandırma : 1. Buharlaştırma. 2. Kuru temizleme.
Buharlandırmag : Buharlaştırmak.
Buharlanmag : Buharlaşmak.
Buharlatmag : Buharlaştırmak.
Buharölçen : Gazölçer, gazometre.
Buharpaylayan : Dağıtıcı, distribütör.
Buhartutma : Gaz zehirlemesi.
Buhar tutmag (deymek, vurmag) : Gazdan zehirlenmek.
Buhcu, Bıhçı : Bıçkı, hızar.
Buhça : Bohça.
Buhçalamag : Bohçalamak.
Buhçasını goltuğuna vérmek : Kovmak, işine son vermek.
Buhov : 1. Bukağı. 2. mec. Mania, engel.
Buhovlamag : 1. Bukağılamak. 2. mec. Engellemek. 3. Kenarına şerit geçirmek.
Buhovlanmag : 1.Bukağı vurulmak. 2.mec. Eli kolu bağlanmak. 3. mec. Deli olmak, zincire vurulmak.
Buhovlanmış : Eli bağlı.
Buhovlatmag : Bukağılatmak
Buhovlu : Bukağılı.
Buhov vurmag (olmag) : Engellemek, engel olmak.
Buhta *(Alm.)* : Koy, çekmece.
Buhu : Puhu.
Buhur *(Ar.)* : Buhur.
Buhurdan *(Ar.)* : Buhurdan.
Buhurgolu : Laden.
Buhurtikan : Ahududu, ağaç çileği.
Bukavul : Baş komutan (İlhanlılarda).
Bukét *(Fr.)* : Buket.
Bukinist *(Fr.)* : Sahaf.
Bul : Paraka.
Bulag : Bulak.
Bulagbaşı : Pınarbaşı, piknik yeri.
Bulagçılar : Su böcekleri.
Bulaglığ : Pınar başı.
Bulagotu : Ahududu çileği, Frenk üzümü, ardıç.
Bulağıngözü : Büyük kaynak.

Bulama : 1. Ağız (süt). 2. Bulamaç (yemek). 3. Bulandırma.
Bulamac : 1. Bulamaç (yemek). 2. Nişastalı tatlı.
Bulamag : 1. Bulamak. 2. Karıştırmak (mayileri). 3. Kirletmek. 4. Kuyruk sallamak. 5. Kafa sallamak. 6. Pislemek, boklamak.
Bulançılamah : 1. Doğum sancısı çekmek (hayvanlar). 2. Kaçmaya hazırlanmak.
Bulandırıcı : 1. Bulanık yapan. 2. mec. Tiksindirici.
Bulandırılmag : Bulandırılmak.
Bulandırmag : Bulandırmak.
Bulanıg : Bulanık.
Bulanıglaşma : Bulanma, bulantı.
Bulanıglaşmag : 1. Bulanmak. 2. mec. Donuklaşmak.
Bulanıglıg :1.Bulanıklık. 2. mec. Donukluk.
Bulanıg suda balıg tutmag : Bulanık suda balık avlamak.
Bulanlıg : 1. Bulanık. 2. mec. Mat, donuk. 3. mec. Karanlık, koyu.
Bulanmag : 1. Bulanmak. 2. Bulaşmak. 3. Tiksinti duymak. 4. mec. Sölpümek.
Bulaşa : Kadın üstlüğü.
Bulaşdırılmag : Bulaştırılmak.
Bulaşdırmag : Bulaştırmak.
Bulaşıg, Bulaşıglı : 1. Bulaşık. 2. Bulanık, çamurlu, kirli. 3. mec. Mat, donuk. 4. mec. Karışık, belirsiz, meçhul.
Bulaşıglıg : Bulaşıklık.
Bulaşmag : 1. Bulaşmak. 2. Bozulmak, kararmak (hava). 3. Karışmak, bulaşmak (işe).
Bulbula, Bılbıla : Serap.
Buldag, Buldog *(İng.)* : Buldok.
Buldozér *(İng.)* : Buldozer.
Buldozérçi : Buldozer makinisti.
Buldur : İri damla (göz yaşı).
Bulğar : Bulgar.
Bulğar dili : Bulgarca.
Bulka *(Rus.)* : Francala.
Bulkabişiren : Francalacı.
Bulkaçı : 1. Francalacı. 2. Ekmekçi.
Bulkaçılıg : Ekmekçilik, francalacılık.
Bulmag : Bulmak.
Bulud : 1. Bulut. 2. Sünger. 3. mec. Tehlike, korku (kara kelimesiyle). 4. mec. Gam, keder. 5. mec. Çok, bol (gibi ile).
Bulud *(Rus.)* : Sahan.
Buludlanmag : Bulutlanmak.
Buludlu : Bulutlu.
Buludlug : 1. Bulut kümelenmiş yer, bulutlar. 2. Bulutlu. 3. Bulut birikme ölçüsü (hacim, yükseklik vb. bakımından ölçümleme).
Buludlulug : Bulanıklık.
Buludsuz : 1. Açık, sessiz. 2. mec. Saf, temiz, lekesiz.
Buludsuzlug : Saflık, temizlik, arılık.
Buluğ : Büluğ.
Bulunmag : Bulunmak.
Bulunnamah : Kümelemek, yığmak (ot vb. için).
Bulvar *(Fr.)* : Bulvar.
Bum : 1. Irmak adı (Azerbeycan'da). 2. Köy ismi (Azerbeycan'da). 3. Enflasyon. 4. Karaborsacılık.
Bumajnik *(Rus.)* : Cüzdan, para cüzdanı, portföy.
Bumazé *(Fr.)* : Pazen.
Bumbulaşıg : Çok kirli.
Bumbulaşmag : Tepeden tırnağa bulaşmak, tamamen ıslanmak.
Bumbuz : Bumsuz.
Bunabahmayarag : Yine de, her halde.
Buncağaz, Buncuğaz, Bucuğaz : Topu topu bu, buncacık.
Buncul : Dalcık, şıvgın.
Bund : Sosyal demokrat ittifakı (Batı Rusya'da eski bir parti ismi).
Bundan elave : Üstelik, bundan başka.
Bundçu : Bund partisinden, Bund üyesi.
Bunkér *(İng.)* : 1. Kömürlük. 2. Depo, ambar.
Bunkérçi : Ambarcı, depocu.
Bunkérlemek : Depolamak.
Bunsuz : Bu olmaksızın.
Bunt *(Alm.)* : İsyan.

Bunt salmag : İsyan etmek.
Bur *(Alm.)* : Delgi, burgu, sonda.
Bura : Buraya, bana.
Buracag, Buracah : 1. Çengelli sırık (meyve toplamak için), eğiç. 2. Söğüt çubuğu (üzüm dallarını bağlamada). 3. Köseği (ateş karıştırmak için). 4. Tutturaç sırıkları (ot vb. yüklü arabada). 5. Burgu, matkap.
Buradaca : Hemen.
Buradakı : Buradaki.
Burağac, Burgaş : Gergi.
Burağan : 1. Burgaç, anafor. 2. Hortum, kasırga. 3. mec. Girdap.
Burağana düşmek : Anafora kapılmak.
Burağanc : Burgu, delgi, matkap.
Burahdırılmag : Bıraktırılmak.
Burahdırmag : 1. Bıraktırmak. 2. Hürriyetine kavuşturtmak. 3. Yayınlatmak. 4. İzin verdirmek.
Burahıcı : Naşir, editör, yayımcı.
Burahılış : 1. Yayımlanma. 2. Kurtuluş. 3. Mezuniyet, bitirme (tahsil). 4. Tatil. 5. Banknot basma. 6. Fasikül, cüz, ayrıbasım. 7. Mezunlar grubu (okuldan).
Burahılış ğiymeti : Toptancılık fiyatı.
Burahılış imtahanı : Mezuniyet imtihanı.
Burahılma : 1. İntişar, yayımlanma. 2. Hürriyet, kurtuluş. 3. Tatil, fesholma. 4. Defetme, geri püskürtme.
Burahılmag : 1. Kurtulmak. 2. Mezun olmak. 3. Terhis olmak. 4. İzin almak. 5. Serbest bırakılmak, serbest olmak. 6. Kaldırılmak, tatil edilmek. 7. Yayınlanmak.
Burahma : 1. Başsız, sahipsiz. 2. Serbest, hür.
Burahmag : 1. Bırakmak, terk etmek. 2. Azat etmek, serbest bırakmak. 3. İzin vermek, müsaade etmek. 4. Kurtarmak. 5. İhraç etmek. 6. Tatil etmek, ara vermek (mektebi, meclisi). 7. Havale etmek, teslim etmek. 8. Fırlatmak, atmak. 9. Yayınlamak. 10. Kendinden uzaklaştırmak. 11. Yitirmek, kaybetmek. 12. Yaymak, dağıtmak. 13. Akıtmak. 14. Tahsis etmek, vermek. 15. Ismarlamak, havale etmek. 16. Çıkarmak, ihraç etmek. 17. Gevşetmek. 18. Karar vermek. 19. Zemin hazırlamak (birinin işini kolaylaştırmağa). 20. mec. Hizmet etmek.
Buraz, Boraz, Baraz : Halat.
Burazlamag : Halatla bağlamak.
Burazlanmag : Halatla bağlanmak.
Burazlı : Halatı olan, halata bağlı.
Burbuğ : 1. Korno. 2. Korna.
Burc : Filiz (yaprak veya çiçek), sürgün.
Burc *(Ar.)* : Burç (kale).
Burcah : Sütlü erişte (yemek).
Burcda-burcda : Gamzeli, işveli.
Burclamag : Tomurcuklanmak, tomurcuk bağlamak.
Burcuhmag : Kımıldamak, kımıldanmak, kıpırdanmak.
Burcutmag : 1. Bel kırmak, kıvırmak. 2. mec. Kırıtmak.
Burçağ : İri ter damlası.
Burdaca : Hemen, bu esnada.
Burdurmag : 1. Büktürmek, burdurmak. 2. İğdiş ettirmek. 3. Kıvratmak.
Burğac : Zemberek, yay.
Burğaclı : Zemberekli, yaylı.
Burğaçlımaşın : Yaylı makine.
Burğu : 1. Matkap. 2. Boru. 3. İnce çubuk (üzüm asmasını çardağa bağlamada kullanılır). 4. Tornavida.
Burğudezgahı : Matkap tezgâhı.
Burğulamag : 1. Burgulamak. 2. Çubukla bağlamak (asma dallarını). 3. Yivli delik açmak, civata yeri açmak.
Burğulanmag : Çubukla bağlanmak (üzüm dalları).
Burğulatmag : Çubukla bağlatmak (üzüm dallarını).
Burhaş : Burgaç.
Burhudulmag : Burkutulmak (ayak, el vb.).
Burhug, Burhulma : Çıkık.
Burhulmag : 1. Burkulmak, çıkmak (kol, ayak, bacak vb.). 2. Burulmak dönmek, çark etmek.
Burhuntu : Burkulma, çıkma (kemikte).

Burhutmag : Burkmak, çıkarmak (kemikleri).
Burjua *(Fr.)* : Burjuva.
Burjua ingılabı : Burjuva inkilâbı, burjuvazi devrimi.
Burjualaşmag : Burjuva olmak, burjuva sınıfından olmak.
Burjuaziya *(Fr.)* : Burjuvazi.
Burjuy : Burjuva sınıfından (kimse).
Burkan : Burgaç.
Burlak : Yedekçi, kolancı.
Burma : 1. Burma. 2. Burgumsu, helezoni. 3. Dönel, devir. 4. Deste bağı, demet bağı (burularak bağlanır). 5. Çimdik. 6. Kurgu, anahtar. 7. Yiv açma makinesi. 8. Sondaj âleti.
Burmabığ (lı) : Burma bıyıklı.
Burmabuynuz : Boynuzu kıvrımlı.
Burmac : 1. Enenmiş, iğdiş (hayvan). 2. Çimdik.
Burmaca : Bel ağrısı (atta).
Burmag : 1. Burmak. 2. Vidalamak. 3. Çimdiklemek. 4. Bozmak, engel olmak. 5. Döndürmek, çevirmek, dolaştırmak.
Burmagazma : Sondalama.
Burmağ : Kıvrım, büklüm.
Burnu : Burun.
Burnucırlı : Aptal, ahmak.
Burnuéyri : Eğri burunlu.
Burnuyéke : Burnaz.
Burnu yéllenmek : Kibirlenmek, büyüklenmek, burun yapmak.
Burnuyélli : Kibirli, mağrur.
Burnu yére sürtülmek : Burnu sürtülmek, burnunu sürtmek.
Burnuzılıhlı : Saf, bön.
Burnuna girmek : Burnuna girmek.
Burnuna salmag : Burnundan konuşmak
Burnundan danışmag : Burnundan konuşmak.
Burnundan düşmek : Benzeşmek.
Burnunu çekmek : Sümüğünü çekmek, burnunu çekmek.
Burnunu ovmak : Burnunu sürtmek, cezalandırmak.
Burnunu sallamag : Küsmek.
Burnunu sohmag : Burnunu sokmak.
Burnunu sürtmek : 1. Burnunu sürtmek. 2. mec. Yaltaklanmak.
Burnunu yuharı tutmag : Kibirlenmek, kasılmak.
Burnunun ucu göynemek : Arzulamak, istekli olmak, burnundan tütmek.
Burnunun ucunda : Burnunun dibinde, pek yakında.
Burnunun ucun görmemek : Burnunun ucunu görmemek, burnunun ucundan ötesini görmemek.
Burnu ovulmag : Burnu sürtülmek.
Burovuz, Burouz : 1. Ödünç. 2. Emanet.
Burovuz almag : Ödünç almak.
Burovuz vérmek : Ödünç vermek.
Bursa : Borsa.
Bursaçı : Borsacı.
Bursalah, Pursalah : Sepken, sulu sepken.
Buru : Buru, sancı.
Burucu : İplikçi.
Burug, Buruh : 1. Eğirilmiş, bükülmüş (ip, vb.). 2. Eğik, eğri. 3. İğdiş. 4. Musluk, çeşme. 5. Petrol kuyusu. 6. Helezonî. 7. Burulmuş, burma (bıyık vb.). 8. Vana, musluk (gaz).
Burug-burug : Kıvrım kıvrım, büklüm büklüm, helezonî, spiral.
Burugçu : 1. Enekci, eneyici (boğa vb. ni). 2. Sondajcı, sondalamacı.
Burug düşmek : Dolaşmak, karışmak, keçeleşmek (saç, sakal).
Buruggazan : Sondajcı, sondalamacı.
Buruggoç : Enek koç, iğdiş koç.
Buruglug : Sarmallık, spirallik (geometride), helezonî şekiller.
Burugöküz : Enenmiş öküz, iğdiş tosun.
Burug salmag : Keçeleştirmek, karmakarışık etmek (saçı, sakalı).
Burug ustası : Sondajcı, sondalamacı (petrol için).
Burulğan : 1. Hortum, kasırga. 2. Girdap, burgaç (suda).
Burulğanlı : 1. Fırtınalı, kasırgalı. 2. Döner (ekseni etrafında).
Burulğanlıhereket : Otomatizm.
Burulma : 1. Eğilme, bükülme. 2. Enek. 3. Yılankavi.

Burulmag : 1. Karışmak, keçeleşmek (saç, sakal). 2. İğdiş olmak, burulmak. 3. Burularak yükselmek (duman, tütün). 4. Kıvrılarak akmak (ırmak vb.). 5. Virajı dönmek, viraj almak. 6. Çark etmek, âniden dönmek.
Burulmuş : 1. Bükülmüş, burulmuş. 2. Enek. 3. mec. Buruk. 4. Sıkılmış, sıkılarak suyu akıtılmış. 5. Çark eden (yürürken).
Burulu : Kıvrım kıvrım, kıvrılarak, helisel, helezonî.
Burum : 1. Helisel, helezonî, sarmal (bulut, buhar, duman). 2. Kere, defa.
Burum-burum : Kıvrımlar hâlinde, burularak (duman vb.).
Burumlanmag : Buram buram çıkmak, buram buram yükselmek (duman vb.).
Burunadöyme : Bir kağıt oyunu.
Burunaltı : Genizden, anlaşılmaz biçimde (ses çıkarma).
Burunarakesmesi : Burun perdesi.
Buruncug : Buruncuk; uç, çıkıntı.
Burundeliyi (deşiyi) : Burun deliği.
Burundug, Burundurug : Kıskaç, yavaşa, burunsalık.
Burungelme : Sakağı, ruam.
Burunlamag : 1. Burunla eşmek, burunla eşelemek (hayvanlar). 2. mec. Takip etmek, eziyet etmek, incitmek, sıkıştırmak.
Burunlaşmag : Kavga etmek, çekişmek, dövüşmek.
Burunotu : Enfiye.
Burunovması : Ruh sarsıntısı.
Buruntag, Burundug : 1. Dişindirik. 2. Burunsalık. 3. Yular, dizgin.
Buruntaglamak : Gemlemek.
Buruntaglanmag : Gemlenmek.
Buruntah : Burunsalık, burunsak.
Buruntug, Buruntulug : 1. Dişindirik. 2. Burunsak, burunsaklık. 3. Yular, dizgin.
Burun vurmag : Asma budamak.
Buruz : Kin, adavet, düşmanlık.
Buruzdamah : Düşmanlık etmek.
Buruz vérmek : Süründürmek.
Buryat : Bir Moğol boyu.
Buryatca : Buryatça.
Busağa : Eşik.
Busat : 1. Tantana, lüks, debdebe. 2 Düğün, şenlik, ziyafet.
Busatlı : Debdebeli, ihtişamlı, muhteşem.
Buse *(Far.)* : Bûse.
Buse etmek : Öpmek.
Bustan *(Far.)* : Bostan.
Buşgab : Tabak.
Buşménler : Güney Afrikalılar.
But : 1. Put. 2. mec. Güzel, put gibi.
Buta (Far.) : 1. Pota. 2. Motif, desen (badem), bademsi. 3. Gonca. 4. Çiçek deseni. 5. Nişangâh.
Butafor *(İtal.)* : 1. Aksesuvarcı, aksesuarcı.
Butaforiya *(İtal.)* : Aksesuar. 2. mec. Yalancı, taslak.
Butalı : Badem desenli, badem motifli.
Bute *(Far.)* : Pota.
Butérbrod *(Alm.)* : Sandviç.
Butulka *(Rus.)* : Şişe.
Buvu : Bibi, hala.
Buvuyolu : Hediyelik kumaş (gelinin halasına damat tarafından).
Buy *(Far.)* : Koku.
Buy : Vah, yazık!
Buye : Akrep.
Buyğur, Buyhursu : Buğra.
Buymag : Üşümek, buz kesmek, buymak.
Buynuz : 1. Boynuz. 2. Duyarga.
Buynuzbaşı, Buynuzbaş : Şakayık.
Buynuzcug : Duyarga, boynuzcuk.
Buynuzdamag : İmrenmek, gıbta etmek, kıskanmak.
Buynuzgülü : Çoban değneği.
Buynuzlale : Şakayık.
Buynuzcug : Duyarga, boynuzcuk.
Boynuzdamag : İmrenmek, gıbta etmek, kıskanmak.
Buynuzgülü : Çoban değneği.
Buynuzlamag : 1. Boynuzlamak. 2. mec. Gıpta etmek, kıskanmak.

Buynuzlaşma : Birbirine boynuz vurma.
Buynuzlaşmag : 1. Boynuz boynuza vuruşmak. 2. Boynuzsu olmak. 3. mec. Dövüşmek, birbiriyle vuruşmak.
Buynuzlu : 1. Boynuzlu. 2. Yemlik bitki.
Buynuzlular : Boynuzlugiller.
Buynuzsuz : Boynuzsuz.
Buynuzşekilli : Boynuzsu.
Buynuz tebeğesi : Saydam tabaka.
Buynuzvarı : Boynuzsu.
Buynuz vurmag : Boynuzlamak, boynuz vurmak.
Buyri : Tehlike; keşmekeş; şaşırma; utanma.
Buyrug, Buyurug : Buyruk.
Buyrugçu : 1. Buyrukçu. 2. Emir kulu.
Buyruggulu : Emir kulu.
Buyruglu : Emir kulu.
Buyruhçu : Emir kulu.
Buyrulmag : Buyrulmak.
Buyuhmag, Buyuhmağ : 1. Şaşırmak, hayret etmek. 2. Üşütmek, nezle olmak.
Buyurma : 1. Buyurma, emretme. 2. İcabet. 3. İcap.
Buyurmag : 1. Buyurmak, emr etmek. 2. Demek, söylemek. 3.Şereflendirmek. 4. Etmek, eylemek (takdir buyurmak vb.).
Buyurtma : Ismarlama, sipariş.
Buyurtmapaltar : Ismarlama elbise.
Buyurtmag : Ismarlamak, sipariş etmek.
Buyurucu : Emredici, emredercesine.
Buyurugçu : 1. Buyrukçu. 2. Emir kulu.
Buyurulmag : Buyurulmak.
Buz : Buz.
Buz bağlamag (tutmag) : Buz bağlamak, buz tutmak.
Buz baltası : Sağlam, dayanıklı (kimse).
Buzçiçeyi : Buz çiçeği, buzotu.
Buza dönmek : Buz kesilmek, donmak, buzlanmak.
Buzçu, Buzsatan : Buzcu.
Buzçulug : 1. Buz üretimi, buzculuk. 2. Buz ticareti.
Buzdağı : Buz dağı, aysberg.
Buze *(Far.)* : Boza.
Buzgayıran : Buz makinesi.
Buzgıran, Buzgırangemi : Buzkıran.
Buzhana : 1. Buzhane. 2. Buz dolabı, soğutucu.
Buzhanaçı : 1. Buzhane işçisi. 2. Buzhane sahibi.
Buzkesen : Buz baltası (dağcılar için).
Buzlag : 1. Buzluk. 2. Buzul.
Buzlagdövrü : Buzul çağı, pleistosen.
Buzlama : Buz tutma, donma.
Buzlamag : 1. Buzlanmak, buz bağlamak. 2. mec. Çok üşümek. 3. Deve bağırmak.
Buzlanmag : 1. Donmak, buz kesmek. 2. Buzla kaplanmak.
Buzlanmış : Buzlu, buz bağlamış.
Buzlaşdurmag : Develeri bağırıştırmak.
Buzlaşmag : Develer gibi bağrışmak.
Buzlug : Buzluk.
Buzluokéan : Buz denizi.
Buzov : 1. Buzağı. 2. Boğa burcu, sevir. 3. İkinci ay (İran'da).
Buzovabahan:Dana çobanı, buzağıbakıcısı.
Buzovburnu, Garğaduzu : Mika, evren pulu.
Buzovçu, Buzovotaran : Buzağı çobanı, buzağı güden.
Buzovçulug : Buzağı çobanlığı, buzağı gütme.
Buzovlamag : Buzağılamak.
Buzovlug, Buzoyluh : 1. Buzağı ahırı. 2. Rahim, döl yatağı (inekte). 3. mec. Pis yer, loş mekan.
Büdce *(Fr.)* : Bütçe.
Büdcesesiri : Bütçe açığı.
Büd'et *(Ar.)* : Bid'at.
Büdregen, Büdrek, Büdürek : Sürçen, kayan, kaygan.
Büdrek at : Sürçen at.
Büdreme : Sürçme.
Büdremek, Büdrimek : Sürçmek, tökezlemek.
Büdreye-büdreye : Sürçerek, tökezleyerek.
Büdürgen : Sürçen, tökezleyen.
Büceh : Büve, büvelek.

Büğz *(Ar.)* : Kin, nefret, adavet, yağılık.
Bühl *(Ar.)* : Haset, kıskançlık.
Bühur *(Ar.)* : Buhur.
Bükdelemek : Katlamak, bükmek.
Bükderilmek : 1. Katlamak, bükmek. 2. Yalama olmak, vidası aşınmak. 3. Bükmek (ip). 4. Kıvramak, buruşup toplanmak.
Bükderme : Bükme (iplik vb.).
Bükdermek : Bükmek (iplik).
Bükdürmek : Büktürmek.
Bükelemek : Rulo yapmak, tomar etmek.
Bükelenmek : Tomar edilmek, rulo yapılmak.
Bükelenmiş : Rulo edilmiş.
Bükme : 1. Bükme. 2. Ambalaj. 3. Ambalajlama. 4. Dürüm (ceviz, badem, fındık ezmesi ve pirinç unu ve şekerle).
Bükmec, Bükmiç : 1. İri lokma. 2. Lokma tatlısı.
Bükmek : 1. Bükmek, katlamak. 2. Sarmak (tütün vb.). 3. Ambalajlamak. 4. Bağlamak. 5. Pli yapmak, kırma yapmak.
Büküb-bükmelemek : Pataklamak.
Bükücü : 1. Kırmacı (forma için). 2. Ambalajcı. 3. Sigara saran. 4. Ambalaj makinesi.
Bükük : 1. Rulo edilmiş. 2. Plili. 3. Bükülü. 4. Büküntü (oynar eklemde).
Büküklük : Kıvrıntı, büküntü.
Bükülü : 1. Kapalı (kitap vb.). 2. Paketlenmiş, sarılı. 3. Eğri.
Bükülmek : 1. Bükülmek. 2. Paketlenmek. 3. Çemremek, çemrenmek. 4. Eğilmek.
Bükülmüş : 1. Rulo edilmiş. 2. Paketlenmiş, ambalajlanmış. 3. Eğilmiş, eğik, bükük.
Bükülüş : Kıvrılış, bükülüş.
Büküm : 1. Pli. 2. Büküş, bükme. 3. Oynak yeri, eklem yeri. 4. Ambalaj. 5. Kırışık (alın vb. de). 6. Dürüm.
Bükümlü : Buruşuk, kıvrımlı.
Büküre : İplik.
Büküş : 1. Bükme. 2. Oynak yeri, eklem yeri, mafsal, oynak eklem. 3. Köşe, dönemeç.
Büküşdürmek : Buruşturmak, kırıştırmak.
Büküşmek : 1. Buruşmak, kırışmak. 2. Bozulmak, büzülmek.
Bülbül *(Far.)* : Bülbül.
Bülbülotu : Kuş yemi, kanarya otu.
Bülend *(Far.)* : Yüksek, yüce, mürtefi, bülent.
Bülend olmag : Yükselmek.
Bülendpervaz : 1. Yüksekten uçan. 2. mec. Âlicenap, necip, soylu.
Büllétén *(Fr.)* : 1. Tebliğ, bildiri. 2. Bülten, belleten. 3. Oy pusulası, rey pusulası. 4. Doktor raporu.
Büllur *(Ar.)* : Billûr.
Bülluri *(Ar.)* : Billûriye.
Büllurin *(Ar.)* : Billûrdan, billûr gibi, billûrlu.
Büllümbelek : Papatya.
Bülöv : Bileği.
Bülövçü : Bileyici, zağcı.
Bülövdaşı : Bileği taşı.
Bülövhana : Bileyici dükkanı, çarkçı dükkanı.
Bülövlemek : Bilemek.
Bülövlenmek : 1. Bilenmek. 2. Aşınmak, yalama olmak.
Bülövlenmiş : 1. Bilenmiş, keskin. 2. Cilâlı, kaygan.
Bülövletmek : Biletmek.
Bülövlü : Keskin, kesici, bileğili.
Büluğ *(Ar.)* : Büluğ.
Bünövre : Temel, taban.
Bünövreli : 1. Sağlam, dayanıklı. 2. Sağlam olarak.
Bünövresiz : 1. Dayanıksız. 2. Dayanıksız olarak.
Bünyad *(Ar.)* : Temel, esas.
Bünyad etmek : Kurmak, tesis etmek (mebbet bünyad etmek).
Burc *(Ar.)* : Burç.
Bürceh : Erişte.
Bürdbad : Yük çeken.
Bürek : Kusurlu kavun, bereli kavun.
Bürge *(Ar.)* : Peçe, tülbent, bürgü.
Bürgez : Çalı süpürge.
Bürhan *(Ar.)* : Burhan.

Bürkü : Boğucu hava, boğucu sıcaklık, kızgın hava.
Bürküleşmek : Kızmak (hava).
Bürkülü : Kızgın, yakıcı (hava, güneş).
Bürkülük : Boğucu hava, aşırı sıcaklık (havada).
Bürlenmek : Bürünmek, örtünmek.
Bürme : Rulo edilmiş.
Bürmelemek : 1. Buruşturmak, ezmek, örselemek, mıncıklamak. 2. Sarmak, sarmalamak.
Bürmelenmek : 1. Sarınmak. 2. Örtünmek, bürünmek. 3. Dürülmek.
Bürmelenmiş : Dürülü, kıvrık.
Bürmelih : Çalılık, fundalık.
Bürnek, Büründek : 1. Peçe, yüz örtüsü. 2. Giysi, elbise.
Büro *(Fr.)* : Büro.
Bürokrat *(Fr.)* : Bürokrat.
Bürokratcasına *(Fr.)* : Bürokratça, bürokratik.
Bürokratiya *(Fr.)* : 1. Bürokrasi. 2. Bürokratlar.
Bürokratizm, Bürokratlığ : Bürokrasi, kırtasiyecilik.
Bürokratlaşmag : Bürokrat olmak.
Bürokratlığ : Bürokrasi, kırtasiyecilik.
Bürran *(Ar.)* : Keskin.
Bürte : Bozkurt.
Bürudet *(Ar.)* : Soğukluk, bürudet.
Büruz *(Ar.)* : Meydana çıkma, açığa çıkma.
Büruz élemek *(etmek)* : 1. İfşa etmek, açıklamak, açığa vurmak. 2. Açığa çıkmak, görünmek.
Büruze çıharmag : Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünmek.
Büruze (bürüze) vérmek : 1. Açığa vurmak, âşikar etmek. 2. Açığa çıkmak, görünmek ortaya çıkmak.
Büruze vérmemek : Belli etmemek, göstermemek.
Bürülmek : Rulo edilmek, tomarlanmak.
Bürülü : Bürülü, örtülü.
Bürümbe : Kışlık elbise, kalın giysi.
Bürüme kitab : Cönk, tomar.
Bürünc : Pirinç (metal).
Bürüncek : 1. Peçe, yüz örtüsü. 2. Elbise, giysi. 3. Börülce.
Börüncekli : Peçeli.
Büründük : Bürüm.
Büründürmek : Saklamak, örtmek.
Bürünme : Yamçı.
Bürünmek : 1. Bürünmek. 2. Sarılmak, kuşatılmak.
Bürünüklü : Bürülü.
Bürüşde, Bürüşte : Kızartılmış (ekmek), gevrek, biryan.
Bürüşdürücü : Buruşturucu, buruk, kekre.
Bürüşdürülmek : Buruşturulmak.
Bürüşmek, Buruşmag : Buruşmak.
Bürüşmüş : Buruşuk, buruşmuş.
Bürüştelik : Gevreklik.
Bürüşüklük : Buruşukluk.
Büryan *(Far.)* : Biryan.
Büryan élemek (etmek) : 1. Kavurmak. 2. mec. Yakmak.
Büryan olmag : 1. Kavrulmak. 2. mec. Yanmak.
Büsat *(Ar.)* : 1. Tören, merasim, şenlik. 2. Debdebe, tantana.
Büsatlı : Tantanalı, muhteşem, debdebeli.
Büşme : Çarşaf (kadın için).
Büşte : Domuzluk (değirmende).
Büt *(Far.)* : Put.
Bütçü : Put yapan, put satan.
Bütgede, Büthana *(Far.)* : Puthane.
Bütgıran, Bütşiken : Put kıran.
Bütlaşdırmag : Putlaştırmak.
Bütöv : Bütün.
Bütövlenmek : Bütünlenmek.
Bütövleşdirilmek : Bütünleştirilmek.
Bütövleşdirmek : Bütünleştirmek.
Bütövlük : Bütünlük, tamlık, bölünmezlik.
Bütün-bütün : Parçalamaksızın.
Bütün-bütüne : Tamamen, olduğu gibi.
Bütünleşdirmek : 1. Bütünlemek. 2. Eksiğini tamamlamak. 3. Parçalarını eklemek.
Bütünlükle : Hepsi, toplamı, tamamı, tamamen, olduğu gibi.

Büve : Böğ.
Büzdüm : Kuyruk sokumu, but.
Büzdümvézisi : Kuyruk sokumu bezi (kuşlarda).
Büzme : 1. Pli. 2. Büzgü, fırfır, farbala, farba.
Büzmelemek : Büzgülemek.
Büzmeli : Büzgülü.
Büzücü, Büzüşdürücü : 1. İshal kesici (ilaç). 2. Buruk, ekşimsi. 3. Buruşturucu.
Büzük : 1. Buruşuk, kırışık. 2. Büzülmüş, daralmış. 3. Kırışık yer.
Büzüklük : Kırışıklık, buruşukluk; büzülme, çekilme.
Büzükmek : Büzülmek.
Büzülme, Büzüşme : Büzüşme, buruşma, kırışma.
Büzülmek : 1. Büzülmek, kırışmak. 2. mec. Susmak, konuşmamak.
Bâzürg *(Far.)* : Makam adı (musikîde).
Büzüşdürmek, Büzülüşdürmek : 1. Buruşturmak, kırıştırmak. 2. Kabız etmek. 3. Büzmek, toplamak (ağzını vb. ni). 4. Kekremsi etmek.
Büzüşdürülmek : Büzüştürülmek (ağız).
Büzüşme : Buruşma, kırışma.
Büzüşmek, Büzülüşmek : 1. Buruşmak. 2. Büzüşmek. 3. Toplanmak, çekilmek. 4. Solmak, pörsümek. 5. Büzülmek (ağız, dudak).
Büzüşmüş : Buruşturulmuş, kırıştırılmış.
Büzüşük : Kırışık, buruşuk.
Büzüşüklük : Buruşukluk, kırışıklık.

C

Cabal, Caval : Dut ağacı (ipek böceği için).
Caballıh : Dutluk, dut ormanı.
Cabari : Cömert.
Cabeca *(Far.)* : Yerinde, yerli yerinde, kaidesince.
Cabeca élemek (etmek) : Yerleştirmek, düzene sokmak, tanzim etmek.
Cabın, Cavın : Koza (ipek böceği).
Cac : 1. Bodur, bücür. 2. Zayıf, sıska.
Cacıh, Cacuh : Kabalak (bitki).
Cad : Darı ekmeği, darı.
Cada *(Ar.)* : Şose.
Cadar : Yarık, çatlak.
Cadar-cadar : Yarık yarık, çatlak çatlak.
Cadarlanmag : Çatlamak, yarılmak.
Cadde *(Ar.)* : Cadde.
Cadu *(Far.)* : Cadı.
Cadubaz, Caduger *(Far.)* : Sihirbaz, büyücü.
Cadubazlıg, Cadugerlik : Sihirbazlık, büyücülük.
Caduçu : Sihirbaz, büyücü.
Caduçulug : Sihirbazlık, büyücülük.
Cadu élemek (etmek) : Büyülemek, sihirlemek.
Cadugerlik élemek (etmek) : Büyülemek, sihirlemek, sihirbazlık etmek.
Cadukün *(Far.)* : Sihirbaz, büyücü.
Cadulamag : Büyücülük yapmak, büyülemek.
Cadu-pitik : 1. Dua risalesi. 2. Muska, nazarlık. 3. Sihir, büyü.
Caduya salmag : Büyülemek, sihirlemek.
Cağ : 1. Korkuluk, parmaklık. 2. Çit, duvar, hisar.
Cağalağ : Çamurlu, balçıklı.
Cağanı : Odun, kuru çalı, tutuşturucu.
Cağ çekmek : 1. Hisar çekmek. 2. Korkuluk çekmek.
Cağıldamag : Çağıldamak (su, ceviz, fındık, çakıl vb.).
Cağıllatmah : Dökmek, boca etmek boşaltmak.
Cağıltı : Çağıltı, şarıltı.
Cağlamag, Cağlamah : 1. Sarmak, kuşatmak, çitlemek. 2. Korkuluk çekmek.
Cağlanmag : 1. Kuşatılmak, çevrelenmek. 2. Parmaklık yapılmak.
Cağlı : Parmaklıklı, korkuluklu; çitli.
Cah *(Ar.)* : 1. Yer, makam, mevki. 2. İftihar, övünç.
Cahan *(Ar.)* : Cihan.
Cahana gelmek : Doğmak, dünyaya gelmek.
Cahandar *(Far.)* : Cihangir, hükümdar, fâtih.
Cahandarlıg : Cihangirlik.
Cahangir *(Far.)* : 1. Fatih, cihangir. 2. Emperyalist.
Cahangirlik : Cihangirlik.
Cahanşümul *(Fr. Ar.)* : Cihanşümul.
Cahanşümullug : Evrensellik.
Cahaz : Deve semeri.
Cahazdamah : Deveyi semerlemek.
Cah-calal *(Ar.)* : Azamet, tantana, görkem.
Cah-calallı : 1. Muhteşem, gösterişli. 2. Süslü, bezekli.
Cahıl *(Ar.)* : Genç.
Cahılbaş : Genç, gelinlik (kız).
Cahılbaşı : Elebaşı.
Cahılca : Gencecik.
Cahıl-cuhul : Gençler, delikanlılar.
Cahıllaşdırmag : Gençleştirmek, gencecik göstermek.

Cahıllaşmag : Gençleşmek, gencelmek.
Cahıllıg : Gençlik.
Cahıllıg élemek : Gençliğini yaşamak, gençlerle kaynaşmak.
Cahil *(Ar.)* : 1. Nadan, bilgisiz. 2. mec. Yiğit, cesur. 3. mec. Genç, tecrübesiz.
Cahilane *(Ar. Far.)* : Cahilâne.
Cahiliyyet *(Ar.)* : Cahiliye.
Cahilleşmek : Gençleşmek.
Cahillik : 1. Cehalet, nadanlık. 2. mec. Yiğitlik. 3. mec. Gençlik, tecrübesizlik.
Caiz *(Ar.)* : Câiz.
Caize *(Ar.)* : Câize, hediye.
Caj : Kabalak (bitki).
Cakéş *(Far.)* : Pezevenk.
Cakéşlik : Pezevenklik.
Cakéşlik élemek (etmek) : Pezevenklik etmek, muhabbet tellallığı yapmak.
Cala : Koruluk.
Calag : 1. Göz aşısı. 2. Römork. 3. Aşılama, ekleme.
Calagaltı : Aşı direği.
Calagçı : Aşıcı (kalem aşısı).
Calagçılıg : Aşıcılık.
Calag élemek (etmek, vurmag) : 1. Aşılamak (kalem). 2. Eklemek (birbirine).
Calaglamag : 1. Aşılamak (göz aşısı). 2. Dikmek, teyellemek.
Calaglanmag : 1. Aşılanmak (bitki). 2. Teyellemek, dikilmek.
Calaglatmag : Aşılatmak (bitkiyi).
Calaglı : Aşılı (bitki).
Calaglıg, Calahlıh : 1. Aşı fidanı. 2. Aşı malzemesi (bitkiye). 3. Aşı fidanlığı.
Calagsız : 1. Aşılanmamış (bitki). 2. İlavesiz, eklemesiz.
Calal *(Ar.)* : Celâl.
Calallı : Celâlli.
Calamag : 1. Aşılamak (bitkiyi). 2. Dikmek, teyellemek. 3. Eklemek, ara vermemek (sigara vb. ni). 4. Dökmek, akıtmak. 5. mec. Katmak, karıştırmak.
Calammah : Alışmak.
Calandırmag : Dökmek, boca etmek (suyu).
Calanmag, Calaşmag : 1. Aşılanmak (bitki). 2. Teyellenmek, dikilmek. 3. Akmak, dökülmek (su vb.). 4. mec. Eklenmek, bağlanmak. 5. mec. İlişmek, takılmak.
Calaşdırmag, Calatmag : 1. Dökmek, boca etmek. 2. Bağlamak, raptetmek. 3. Uhdesine geçirmek, boynuna atmak, üstüne atmak, yamamak.
Calaşıg : Yapışık, bitişik.
Calatdırmag : 1. Dökmek, boca etmek. 2. Bağlamak, raptetmek. 3. Üstüne atmak, yamamak. 4. Aşılatmak (bitkiyi).
Calğa : 1. Tut fidanı. 2. İri, büyük. 3. Arık, sıska. 4. Kalas.
Calhah : Bağ, ekleme.
Calib *(Ar.)* : Câlip.
Calibidiğğet *(Ar.)* : İlgi çekici, dikkat çekici.
Cam *(Far.)* : Kadeh.
Camaat *(Ar.)* : Cemaat.
Camaatlıg : Umumî, herkes için, kamu yararına.
Camadar *(Far.)* : Vestiyerci (hamamda).
Camadarlıg : Vestiyercilik (halmamda).
Camah : Yosun.
Camahatan : Yüklük, yük.
Camahatanlı : Yüklüklü.
Camal *(Ar.)* : Cemal.
Camallı : Güzel, sevimli, şirin.
Camam : Kas tutukluğu, hamlama (elde).
Camam olmag : Hamlamak, hamlaşmak.
Camaşır *(Far.)* : Çamaşır.
Camaşırçı : Çamaşırcı.
Camaşırçılıg : Çamaşırcılık.
Camaşırhana : Çamaşırhane.
Camçı : Camcı.
Camçılıg : Camcılık.
Camé *(Ar.)* : Cami.
Came *(Far.)* : Çamaşır.
Camış, Comuş : Camız.
Camışçı : Camış besicisi.
Camışçılıg : Camız besleme.
Camışgıran : Kocakarı soğuğu.
Camid *(Ar.)* : Câmit.

Camidlik : Cansızlık, donmuşluk, hareketsizlik.
Can *(Far.)* : 1. Can. 2. Ten, beden, vücut. 3. İç, gönül. 4. Hayat, nefis. 5. Sevimli, şirin. 6. Güç, kuvvet, kudret, yiğitlik.
Cana : 1. Avare, başı boş, serseri. 2. Ölümcül. 3. Büyük, heybetli.
Cana-cuna : 1. Boş, değersiz (kimse). 2. İşsiz, avare (kimse).
Canağ : Lades kemiği, lades oyunu.
Canağ sındırmag : Lades tutuşmak.
Canağıçatlamış : Tecrübeli, deneyimli.
Canalan, Canalıcı : 1. Cellat, katil. 2. mec. Büyüleyici, büyücü, dilber.
Can almag : Öldürmek.
Canamaz *(Far.)* : Namazlık, seccade.
Canan *(Far.)* : Cânân.
Canasiner : Beğenilen, matlup, makbul.
Can atmag : Can atmak.
Canavar *(Far.)* : 1. Canavar. 2. Parazit (kurtçuk).
Canavargilesi : Dul aptal otu.
Canavarlıg : Canavarlık.
Canazar *(Far.)* : Zayıf, sıska.
Canbahasına : Can pahasına.
Can-baş : Sağlık, sıhhat, gürbüzlük.
Can-başla : Memnuniyetle, can baş üstüne.
Canbaz *(Far.)* : Cambaz.
Canbazlıg : Cambazlık.
Canbehş *(Far.)* : 1. Canlandıran, dirilten. 2. mec. Huzur veren, ferahlatan.
Can beslemek : Can beslemek.
Canbir : Can ciğer.
Canbirlik : Samimiyet, samimîlik.
Canbir gelb (de) : Can ciğer kuzu sarması.
Canbir gelbde yaşamag : Can ciğer kuzu sarması olmak.
Can-can démek : Okşamak, şefkat göstermek, acımak.
Cancanı : Yenge.
Cancığaz : Cancağızım! ciğerimin köşesi!
Can-ciyer : 1. Ciğerimin köşesi! 2. Mahrem. 3. Can ciğer.
Can-ciyer olmag : Can ciğer olmak.
Cancul : Can eriği.
Cançekişmesi : Can çekişme.
Can çekmek : 1. Can çekişmek, can vermek. 2. mec. Üşenmek, erinmek.
Can çürütmek : Fedakârlık etmek, fedakârlık göstermek.
Can damarını tutmag : 1. Nabzını tutmak. 2. Nabzını yoklamak.
Canderdi : Gönülsüz, isteksiz, zoraki, zorla, kerhen.
Can déyib, can éşitmek : Samimî olmak, içli dışlı olmak.
Candırmag : Canlandırmak.
Can-dilden : Canı gönülden, canı yürekten.
Can-dille : Samimiyyetle, memnuniyetle.
Candonu, Canlıg : İç çamaşırı, içlik.
Can-efza *(Far.)* : Canlandırıcı, can verici.
Canemeh : Küflenmek, paslanmak.
Caneti : Fileto.
Canévi : Döl yatağı, rahim.
Canezirlik : Hastalık.
Canfeşan *(Far.)* : Fedakâr, fedaî.
Canfeşanlıg : Fedakârlık, çaba, gayret.
Canfeşanlıg élemek : Fedakârlık etmek, gayret göstermek.
Canfeza *(Far.)* : Sevindirici, iç açıcı.
Canga : Şişko, etli butlu.
Can galmamag : Can kalmamak.
Cangayğısı : Can kaygısı, can pazarı.
Can gezdirmek : Takatsız düşmek, gücü azalmak.
Can goymag : Fedakârlık etmek, canını feda etmek.
Can goymamag : Çok yormak, takat bırakmamak.
Cangurtaran : Kurtarıcı, halaskâr.
Cangurtarıcı : Kurtarıcı.
Cangüdaz *(Far.)* : Fedakâr.
Cangüdazlıg : Fedakârlık.
Cangülüm : Oyun havası (kızların karşılıklı iki sıra oluşturup yüzyüze gelecek şekilde söyleşerek oynadıkları oyun).
Canhacan : Yürekten, muhabbetle.
Canhacan olmag : İçli dışlı olmak, muhabbeti sıklaştırmak.
Canhekimi : Dahiliyeci.

Canhövlü, Hövlnak : Korkunç, dehşetli.
Canıberk : 1. Uzun ömürlü, yedi canlı (kimse). 2. Dayanıklı, güçlü.
Canıberklik : Sağlamlık, dayanıklılık, sabırlılık.
Canıçıhmış : Cehenneme kadar!
Canındankéçen : Fedakâr.
Canısulu : 1. Tuzlu. 2. Çok terleyen (kadın). 3. Dinç, dinamik.
Canışirin : Muhterem, aziz, güzelim, sevgili.
Canıyanan, Canıyanar : Acıyan, şefkatli, müşfik.
Canıyananlıg : Şefkat, sevgi.
Canıyananlıgla : Şefkatle, sevgiyle.
Canıyananlıg élemek (göstermek) : Şefkat göstermek.
Canköynəyi : İç gömlek.
Canlı énsiklopédiya : Ayaklı kütüphane.
Çansağlığı : Sağlık, sıhhat, esenlik.
Canlıg : İç gömlek.
Cansağlığı ile : Sağlıcakla.
Cansıhan, Cansıhıcı : Ömür törpüsü.
Cansıhıcılıg : Bıkrtırıcılık, usandırıcılık.
Cansız : 1. Ölü, cansız. 2. Sıska, zayıf. 3. Parıltısız (ışık). 4. Muhafızsız.
Cansız-çelimsiz : Sıska, zayıf, cılız.
Cansızlaşmag : Zayıflamak.
Cansızlıg : Zayıflık, sıskalık, cılızlık.
Cansürten : Tellâk, keseci.
Cantezeleyen : İç açıcı, huzur veren, can tazeleyen.
Cantırag : Canlı, cüsseli, iri yarı.
Canvérici : İhya edici, hayat verici.
Canvérme : Can cekişme, sekerât.
Canyandıran : Acıyan, şefkatli, müşfik.
Canyandıranlıg : 1. Çaba, gayret. 2. Şefkat, ihtimam, özen.
Canyandıranlıg élemek : Gayret göstermek, gayretle çalışmak.
Canyandırma : Çalışma, çabalama, gayret etme.
Cana doymag : Bıkmak, usanmak, bezmek.
Cana dolmag : Şişmanlamak.
Cana doydurmag : Bıktırmak, usandırmak, sıkmak.
Cana gelmek : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Canlanmak, kendine gelmek.
Cana getirmek (doydurmag) : 1. Bıktırmak, bezdirmek. 2. Canlandırmak, iyileştirmek.
Cana sinmek : Beğenmek, hoşuna gitmek, hoşlanmak.
Cana yétirmek : 1. Sıkmak, bıktırmak. 2. Canlandırmak, iyileştirmek.
Candan-başdan kéçmek : Kendini feda etmek.
Candan düşmek : Zayıflamak, zayıf düşmek.
Candan élemek : Öldürmek.
Candan kéçmek : Kendini feda etmek, canını feda etmek.
Canı ağzına gelmek : Bıkmak, usanmak, sıkılmak.
Canı boğazına yığılmag : Sıkılmak, bıkmak, usanmak.
Canı cezana gelmek : Bıkmak, usanmak.
Canı çıhmag : Ölmek, canı çıkmak.
Canı dincelmek : Dinlenmek, rahatlamak, sakinleşmek.
Canı galmag : Canı gitmek, üzerine titremek.
Canı gurtarmag : Hür olmak, azat olmak, kurtulmak.
Canı od tutub-yanmag : 1. Hararetlenmek. 2. mec. Sinirlenmek.
Canı üçün gorhmag : Şahsen korkmak, korku duymak.
Canım sene (size) désin : Böylelikle, sonunda, kısacası.
Canına (kürküne) bire düşmek : İşkillenmek, pirelenmek.
Canına can gatmag : 1. Ortak çalışmak. 2. mec. Teselli etmek.
Canına cefa basmag : Kendine eziyet vermek.
Canına çekmek : 1. Emmek, içmek. 2. Vücuduna sürmek, masaj yapmak.

Canına döşemek : Sert eleştirmek.
Canına hopdurmag (çekdirmek) : Islatmak.
Canına lerze (uçunma) düşmek : Tir tir titremek.
Canına od (ateş) salmag : 1. Çok korkutmak. 2. Yakıp yandırmak.
Canına üşütme (titreme) düşmek : Tir tir titremek.
Canına velvele düşmek : İçine korku düşmek.
Canına velvele salmag : Velveleye vermek, korkutmak.
Canına vice (vic-vice) düşmek : Tir tir titremek (soğuktan, korkudan).
Canına yatmag (sinmeg) : İçine yatmak, hoşuna gitmek.
Canına yazığın gelsin : Kendine acı.
Canında az yohdur : Hinoğlu!
Canında olmag : Kanında olmak, kendinden kaynaklanmak (hastalık).
Canında su çohdur : Dinçtir, diridir (ihtiyarlığına rağmen).
Canında su var : Dinçtir, faaldir.
Canından bézar olmag : Canından bezmek.
Canından el çekmek : Canından usanmak.
Canından kéçmek : Canından geçmek, canını feda etmek.
Canından olmag : İstediği gibi olmak.
Canını almag : Öldürmek.
Canını azar (derd) alıb : Tembel, uyuşuk.
Canını bağışlamag : Can vermek, ölmek.
Canını boğazına yığmag : 1. Bıktırmak, usandırmak. 2. Canlandırmak, iyileştirmek, ihya etmek, yeşertmek.
Canını burnuna getirmek : Bıktırmak, usandırmak.
Canını çıharmag : İncitmek.
Canını çöle atmag : Canına acımamak.
Canını çürütmek : 1. Boşuna zahmet çekmek. 2. Üzmek, üzüntü vermek.
Canını dişine tutarag : Gönülsüz, isteksiz, istemeyerek, kerhen.
Canını goymag : Fedakârlık etmek, var gücüyle çalışmak.
Canını goymağa yér ahtarmag : Şaşırıp kalmak.
Canını işe vérmemek : Kendini işe vermemek, tembellik etmek.
Canını sıhmag : Canını sıkmak.
Canını tapşırmag : Ölmek, canını teslim etmek.
Canının ğéydine galmag : Sağlığını korumak, canını korumak.
Canının harayında olmag : Kendi başının derdine düşmek.
Can üste olmag : Can çekişmek, son nefeste olmak.
Canişin *(Far.)* : 1. Vekil. 2. Genel vali.
Canişinlik : 1. Vekillik. 2. Genel valilik.
Canlandırılmag : 1. Can verilmek. 2. mec. Tasavvur edilmek.
Canlandırma : Canlandırma, ihya.
Canlandırmag : 1. Diriltmek. 2. Takviye etmek, kuvvetlendirmek. 3. Tasvir etmek, belirtmek. 4. Şenlendirmek.
Canlanma : 1. Koşuşturma, hareketlenme. 2. İhya, dirilme. 3. Tecessüm. 4. Parlaklık. 5. Mahşer. 6. Güler yüzlülük.
Canlanmag : Canlanmak.
Canlatmag : Canlandırmak.
Canlı : 1. Canlı, diri. 2. Güçlü, kuvvetli. 3. Hararetli, heyecanlı.
Canlıca : Güçlü, kuvvetli, sağlam.
Canlı-cansız : Canlı cansız.
Canlı çiçek : Taze çiçek.
Canlıcelağe : 1. Direkt irtibat. 2. Sık, daimî.
Canlığüvve : Mekanizma (insan ve hayvanda).
Canlıg : İçlik.
Canlı invéntar : Hayvanlar, canlı demirbaş.
Canlılıg : Canlılık.
Cannı : Canlı.
Cannığ : İçlik.
Car : 1. Feryat, figan. 2. Kanal. 3. Akan, akıcı. 4. Zaman, süre.
Car-car : Şayia, söylenti.

Carcar : Döven.
Car çekmek (çağırmag) : 1. Okumak, bildirmek, duyurmak. 2. mec. Âleme yaymak.
Carçı : 1. Haberci, tellal, münadi, ulak. 2. Müjdeci.
Cari *(Ar.)* : Carî.
Cari élemek (etmek) : 1. Akıtmak. 2. İcra etmek, yapmak.
Cari olmag : 1. Akmak, dökülmek. 2. İcra edilmek, yapılmak.
Carlamag : Bağırarak duyurmak, bildirmek.
Car olmag : Akmak, dökülmek.
Carramah : 1. Dökmek, boşaltmak, boca etmek. 2. Yıkayıp temizlemek (kabı).
Cartanbél : Balkon.
Caryér : 1. Zaman. 2. Mekan.
Casus *(Ar.)*: Casus.
Casuslug : Casusluk.
Casuslug élemek (etmek) : Çaşıtlamak, casusluk yapmak.
Cavab *(Ar.)* : Cevap, karşılık.
Cavab almag : Cevap almak, cevabını almak.
Cavabdéh, Cavabdéhende *(Ar. Far.)* : 1. Davalı. 2. Sorumlu, mes'ul.
Cavabdéhlik : Sorumluluk, mesuliyet.
Cavabdeh olmag : Kefil olmak, boyun olmak.
Cavaben *(Ar.)* : Cevaben.
Cavab élemek : Cevabı yapıştırmak.
Cavab gaytarmag : Kafa tutmak, karşılık vermek (sert bir biçimde).
Cavab göndermek : Cevap göndermek.
Cavablı : Cevaplı.
Cavabsız : Cevapsız.
Cavabsız burahmag (goymag) : Cevabsız bırakmak.
Cavab vérmek : Cevap vermek.
Cavahir *(Ar.)* : 1. Cevahir. 2. mec. Güzel, sevgili. 3. mec. Az bulunur, nadir.
Cavahirat *(Ar.)* : Mücevherat.
Cavahiratçı : Kuyumcu, mücevherci.
Cavahiratçılıg : Kuyumculuk, mücevhercilik.
Cavahirfürüş (satan) : Kuyumcu, mücevherci.
Cavahirli : Mücevherli.
Cavan *(Far.)* : 1. Civan. 2. Filiz, fidan.
Cavanazen, Cavanezen : Ev kadını; cesur kadın.
Cavanca : Gencecik.
Canancasına : Genççe, delikanlıca.
Cavanlanmag, Cavanlaşmag : 1. Gençleşmek. 2. mec. Genç hissetmek (kendini).
Cavanlaşdırılmag : Gençleştirilmek.
Cavanlaşdırmag : Gençleştirmek.
Cavanlaşma : Gençlik aşısı yapma (biyolojide).
Cavanlaşmag : Gencelmek, gençleşmek.
Cavanlı-gocalı : Yediden yetmişe, genci ihtiyarı, herkes.
Cavanlıg : 1. Gençlik, çocukluk. 2. mec. Cehalet, nadanlık.
Cavanmerd *(Far.)* : Civanmert.
Cavanmerdlik : Civanmertlik.
Cavanoğlan : Delikanlı.
Cavanperçimi : Civanperçemi.
Cavanyana *(Far.)* : Delikanlıca.
Cavaz *(Ar.)* : Cevaz.
Cavid *(Ar.)* : Ebedî, kalıcı.
Caydag : Zayıf, uzunca (kimse), kikirik.
Cayıg : Caygın, dönek.
Cayıl : Genç, delikanlı.
Cayıl-cuyul : Genç, delikanlı.
Cayiz *(Ar.)* : Caiz.
Cayize *(Ar.)* : Caize.
Caylag, Arıçéyen : Çaylak.
Caylah : Sel çukuru, selinti.
Caynag : Cırnak.
Caynağına kéçir(t)mek : Pençelemek, pençesiyle yakalamak.
Caynaglamag : Pençelemek.
Caynaglaşmag : Pençeleşmek.
Caynaglı : Pençeli, tırnaklı.
Cazer, Cazeri : Tüfek ismi (eski sistem).
Cazibe *(Ar.)* : Câzibe.

Cazibedar, Cazibeli : Cazibeli.
Cazibedarlıg : Sevimlilik, caziplik, çekicilik.
Cazibegüvvesi : Çekim kuvveti.
Cazibelik : Sevimlilik, çekicilik, cazibe.
Cebbe *(Ar.)* : 1. Zırh. 2. Silahlar.
Cebbehana *(Ar. Far.)* : 1. Silâhhane. 2. Cephane.
Ce'be *(Ar.)* : Kutu.
Cebe : Derbent, boğaz.
Cebhe *(Ar)* : Cephe.
Cebheçi : Cephede savaşan (asker).
Cebr *(Ar.)* : 1. Zor, zorlayış, zaruret. 2. Cebir (matematikte).
Cebrayil *(Ar.)* : Cebrail.
Cebr çekmek : Cezasını çekmek, ceza çekmek.
Cebre düşmek : Zora düşmek, eziyet çekmek.
Cebr élemek (etmek) : Zorlamak, icbar etmek, cebretmek.
Cebri *(Ar.)* : 1. Cebrî. 2. Zoraki, mecburî. 3. Cebirsel.
Cebrşünas *(Ar. Far.)* : Cebirci, cebir mütehassısı.
Céce : 1. Küspe, posa. 2. Çör çöp, çer çöp. 3. Köftün, pirina.
Cécedoğrayan : Küspe makinesi.
Cecek : Mısır (bitki).
Céceh : Posa (meyve).
Cecih : Sıska, zayıf.
Cécim : Cicim.
Cedd *(Ar.)* : Cet.
Cedd-eğreba *(Ar.)* : Hısım akraba.
Ceddi *(Ar.)* :Dededen kalma, ecdat yadigarı.
Cedid (e) *(Ar.)* : Cedit.
Cedvel *(Ar.)* : Cetvel, tablo, tarife, çizelge, grafik, fatura.
Cetvelçi : Kontrolcu, markacı, kontrolör.
Cedvele kéçirmek : Listeye geçirmek.
Cef : Mala.
Cefa *(Ar.)* : Cefa.
Cefaçı : Cefâkeş.
Cefakar *(Ar. Far.)* : Cefâkeş, cefâkâr.
Cefakarlıg : Zulüm, cefa.
Cefakarlıg etmek : Zulmetmek.
Cefakéş *(Ar. Far.)* : Cefâkeş.
Cefalanmag : Cefa çekmek, cefa görmek.
Cefalı : Cefa veren, eziyet veren, incitici.
Cefasını çekmek : Cefasına katlanmak, sıkıntısını çekmek.
Cefa vérmek : Zulmetmek, eziyet vermek.
Cefeng *(Ar.)* : Abes, saçma, abuk sabuk.
Cefengiyat *(Ar.)* : Saçmalıklar; saçma sapan şeyler, herze (sözler).
Cefenglemek : Saçmalamak.
Cefenglik : 1. Saçmalık (söz, davranış). 2. Saçma sapan şeyler.
Ceferi *(Ar.)* : Maydanoz.
Ceferotu : Roka, suteresi.
Cefte *(Ar.)* : Mandal (kapı için), tırkaz, sürgü.
Ceftelemek : Mandallamak, sürgülemek, tırkazlamak.
Ceftelenmek : Mandallanmak, sürgülenmek.
Cefteli : Mandallı, sürgülü, tırkazlı.
Cefterece : Tırkaz, sürgü.
Ceftesiz : Mandalsız (kapı).
Cefteşekilli : Mandalsı, sürgü biçiminde.
Ceğeni, Cağani : Gevrek.
Cehalet *(Ar.)* : Cehâlet.
Cehaletperest *(Ar. Far.)* : Koyu mürteci, gerici.
Cehaletperestlik : Koyu irtica, gericilik.
Ceh-ceh, Cehceh : Şakıma, bülbül sesi.
Cehceh etmek : Ötmek, şakımak.
Cehceh vurmag : Şakramak, şakımak.
Cehcenevar : Yılan.
Cehd *(Ar.)* : Ceht.
Cehd etmek : Ceht etmek.
Ceht göstermek : Çaba göstermek.
Cehdle : Gayretle, çabayla.
Cehdli : Gayretli, çalışkan.
Cehe : Ağız (süt).
Ceheng : Dudak kenarı, ağız kenarı.
Cehennem *(Ar.)* : Cehennem.
Cehennemdaşı : Göz taşı, bakır sülfat.

Cehennemden bilétsiz gaçan : Tipsiz, çirkin, ucube.
Cehenneme ki : Cehenmemin dibine!
Cehenneme-kora : Kahrolsun, cehennemin dibine batsın!
Cehennnemlik : 1. Cehenneme layık. 2. Dehşetli, korkunç.
Cehennem ol : Yıkıl! çek arabayı!
Cehet *(Ar.)* : 1. Cihet. 2. Sebeple, göre.
Cehetce : Cihetiyle, sebebiyle, göre.
Céhiz : Çeyiz.
Céhizli : Çeyizli.
Céhizlik : Çeyizlik.
Céhizsiz : Çeyizsiz.
Cehl *(Ar.)* : 1. Cehil. 2. Ters, inatçı.
Cehl élemek (etmek) : İnat etmek, düşmanlık yapmak, mücadele etmek.
Cehle salmag : Zora sokmak, zorluk çıkarmak.
Çehlkar *(Ar. Far.)* : İnatçı, mücadeleci.
Cehlim : İz, peş, arka.
Cehr : Çift koşumu (çeltik harmanında).
Cehre : 1. İğ, cehre, çıkrık. 2. mec. İptidai.
Cehreçi : İplikçi.
Cehreçilik : İplikçilik.
Cehreeyiren : İplikçi, iplik eğiren, çıkrıkla eğiren.
Cehre eyirmek : Cehre eğirmek, çıkrıkla eğirmek.
Cejih : Paça.
Celayi-veten *(Ar.)* : Evsiz barksız, yeriz yurtsuz, avare.
Celayi-veten olmag : Yersiz yurtsuz olmak.
Celb *(Ar.)* : Celp.
Celbédici : Cazip, cazibeli, çekici, calip, sevimli, albenili.
Celb élemek (etmek) : Mecbur etmek, zorlamak, zorunda bırakmak.
Celd : 1. Oynak, kıvrak, çevik. 2. Hızlı, dazara dazar.
Celdguş : Posta güvercini.
Celdleşdirmek : Hızlandırmak, süratlendirmek.
Celdleşmek : 1. Hızlanmak. 2. Alışmak (güvercin).
Celdlik : Atiklik, çeviklik, çabukluk.
Celdlik élemek (etmek) : Çeviklik göstermek.
Celd terpenmek : Çabuk davranmak, acele etmek.
Cele : 1. Kılcan. 2. Gırtlak veremi.
Cele vurmag : Tuzak kurmak.
Celekesennih : Yalancılık, düzenbazlık.
Celeb, Celef : Sıska, zayıf, kikirik.
Celef-celef : Sürü sürü, bölük bölük.
Celeflik : Sıskalık, zayıflık.
Celese *(Ar.)* : Meclis, toplantı.
Celeye salmag : Tuzağa düşürmek, faka bastırmak.
Celide : Evsiz barksız.
Celiz : Çetin, zor.
Cellad *(Ar.)* : Cellât.
Celladlıg : Cellâtlık.
Celladlıg etmek : Gaddarlık etmek, merhamet etmemek, acımamak.
Cém *(İng.)* : Marmelât.
Cem *(Ar.)* : 1. Toplam. 2. Toplantı. 3. Gurup, takım. 4. Yığışık. 5. Toplama işlemi (matematik). 6. Çokluk, cemi (gramerde).
Cemadat *(Ar.)* : Cemâdât.
Cemadiyelahir, Cemadiyel-ahır *(Ar.)* : Cemaziyülâhir.
Cemadiyelevvel, Cemadiyel-evvel *(Ar.)* : Cemaziyülevvel.
Cemadiyessani *(Ar.)* : Cemaziyülâhir.
Cemalmal : Paylaştırılmamış miras, ortak miras.
Cemdek : 1. Leş. 2. Ten, beden.
Cemdekyéyen : 1. Leş yiyen. 2. Akbaba; tavşancıl; step kartalı.
Cemdeyine döşemek : Serzenişte bulunmak, suçlamak, eleştirmek.
Ceme : Ot yığını (kurutulmuş), küme, kümek.
Cem élemek (etmek) : Cemetmek.
Cemen, Cemiyyen *(Ar.)* : Ceman.
Cemi *(Ar.)* : 1. Yekûnu, toplamı. 2. Ceman, tamamen.
Cemisi, Cemi-cümletanı : Hepsi, yekûnu, toplamı, tamamı.
Cemiyyet *(Ar.)* : Cemiyet.

Cemiyyetçi : 1. Cemiyetçi, cemiyetsever, hümanist. 2. Dernekçi.
Cemiyyetçilik : Toplumculuk.
Cemiyyetdengaçan : Münzevî, merdümgiriz.
Cemiyyetezidd : Antisosyal, cemiyete zıt.
Cemiyyetiheyriyye *(Ar.)* : Hayır kurumu, hayır cemiyeti.
Cemiyyetperest *(Ar. Far.)* : Cemiyetçi, cemiyetsever, hümanist.
Cemiyyetperestlik : Cemiyetseverlik, hümanizm.
Cemiyyetşünas *(Ar. Far.)* : Sosyolog.
Cemiyetşünaslıg : Sosyoloji.
Cemlemek : Toplamak, devşirmek (aklını).
Cemlenmek : Toplanmak, derilmek, biriktirilmek.
Cemleşdirmek : Toplamak, derlemek.
Cemleşmek : Toplaşmak, toplanmak.
Cemletmek : Toplatmak.
Cem olmag : Toplaşmak.
Cémpér *(İng.)* : Kazak, süveter.
Cen : 1. Bataklık bitkisi. 2. -cek, -a kadar.
Cenab *(Ar.)* : Cenap.
Cenah *(Ar.)* : Cenâh.
Cencel : 1. Çıngar, izdiham. 2. Kavgacı kimse, çıngar çıkaran.
Cencel çıhartmag : Çıngar çıkarmak.
Cencelçi : Kavgacı, gürültücü, geveze.
Cencel élemek (salmag) : Çıngar koparmak.
Cencele salmag : Çıngar çıkarttırmak, kavgaya yol açmak.
Cencelli : 1. Gürültücü. 2. Dolaşık, karışık, çetrefilli.
Cene : Leş, ceset.
Ceng *(Far.)* : 1. Cenk. 2. Pas. 3. Lâcivert.
Cengaver *(Far.)* : Cengâver.
Cengavercesine : Kahramanca.
Ceng-cidal *(Far.)* : Savaş, kavga, mücadele.
Cengel *(Far.)* : Orman, koru, cengel.
Cengellik : Cengel, koruluk.
Cengeri : Lâcivert, morumsu.
Cengi *(Far.)* : Kahramanlık türküleri.
Cengimek : Paslanmak, oksitlenmek.
Censimek : Ürümek (yavaş yavaş).
Céntlmén *(İng.)* : Centilmen.
Cenub *(Ar.)* : Cenup.
Cenub buzlu okéanı : Güney buz denizi.
Cenub-ğerb *(Ar.)* : Güneybatı.
Cenub-ğerbi *(Ar.)* : Lodos; güneybatıya ait.
Cenubi *(Ar.)* : Cenubî.
Cenublu : Cenuplu.
Cenub-şerğ : Güneydoğu.
Cenub-şerği *(Ar.)* : Lodos; güneybatıya ait.
Cer : Set, bent.
Cerahat : 1. Cerrahlık. 2. Cerahat, irin.
Cercenek : Kalça.
Cercenek olmag : Kalça ağrımak, kıçı ağrımak.
Cerceneyini ayırmag : Cezalandırmak, pataklamak, dövmek, bacaklarını cart diye ayırmak.
Cercer : Döven (harman).
Cerci : Mertek.
Cereyan *(Ar.)* : Cereyân.
Cereyanölçen : Sayaç.
Cerge, Cergo : 1. Sıra, saf, dizi. 2. Çıvgar.
Cergearası : İki sıra arası, sıralar arası (mesafe).
Cergebecerge : Sıra sıra, saf saf.
Cerge-cerge : Sıra sıra, saflar halinde.
Cergeekin : Sıralı ekin.
Cergeleme : Saf düzeni, sıralama.
Cergelemek : Sıralamak, sıraya koymak.
Cergelenmek : Sıralanmak, sıralar oluşturulmak.
Cergelerarası : Sıralar arası (mesafe).
Cergeleşmek : Sıralanmak, sıralar oluşturulmak.
Cergeli : Sıralı, tertipli, düzenli.
Cergeli ekin : Sıra sıra ekin.
Cergevi : 1. Sıradan, bayağı. 2. Sıralarla, sıra ile.
Cergolamah : Çıvgarlamak, çıvgar yapmak.
Cergolıh : Çıvgar kayışı, halat.
Ceri : Cesur, yiğit, kahraman.
Ceride *(Ar.)* : Cerîde, gazete.
Cerime *(Ar.)* : Cerîme, cereme.

Cerime élemek (etmek) : Ceza kesmek, ceza yazmak (para).
Cerimelemek : Ceza kesmek, ceza yazmak (para).
Cerimelenmek : Cezalandırılmak (para ile).
Cerime olmag : Cezalandırılmak (para ile).
Cerimesini vérmek : Ceremesini çekmek.
Cero : Kıvırcık (koyun).
Cerrah *(Ar.)* : Cerrâh.
Cerrahi *(Ar.)* : Cerrâhî.
Cerrahiyye *(Ar.)* : Cerrahlık, operatörlük.
Cerrahiyye otağı : Ameliyathane.
Cerrahlıg : Cerrahlık.
Cer salmag : Set yapmak, baraj kurmak.
Cesaret *(Ar.)* : Cesâret.
Cesaret élemek : Cesaret etmek.
Cesareti çatlamag : Cesareti kırılmak, korkmak.
Cesaretle : Azimle, yiğitçe.
Cesed *(Ar.)* : Ceset.
Cesedli : Cüsseli, iri yarı.
Cesur *(Ar.)* : Cesur.
Cesurlaşmag : Cesur olmak, korkusuz olmak.
Cesurlug : Cesurluk.
Cesvan : Yiğit, cesur.
Ceşde : Avare, işsiz, serseri.
Cevahir *(Ar.)* : Cevahir.
Cevane *(Far.)* : Kız.
Cevaz *(Ar.)* : Cevaz.
Cevce, Ceheng : Ağız kenarı, dudak kenarı.
Cevcench : Sakak, enek.
Cevci : Ağız ucu (hayvanda).
Ceveren, Cevere, Ceveran : Sepet, zembil.
Céycüy : Beceriksiz, kabiliyetsiz.
Céyen : Elyaf (kendir).
Céyenvali : Abes, boş, anlamsız.
Céyran : Ceylan.
Céyranbahışlı : Ahu gözlü.
Céyranbasan : Kıvrak, çabuk, çevik.
Céyran béline çıhmag : Nadir olmak, az bulunmak, kıt olmak.
Céyrangöz (lü) : Ahu bakışlı, şehlâ gözlü, şaşı gözlü.
Céyranı : Oyun havası.
Céyrankéçmez : Keçi yolu, patika.
Céyranotu : Geyikotu.
Ceza *(Ar.)* : 1. Ödül, mükâfat. 2. Ceza.
Ceza destesi (ékspédisiyası) : Tenkil müfrezesi, tenkil alayları.
Cezairbenövşesi : Cezayir menekşesi.
Cezalandıran : Ceza veren, ceza verici (kurumlar).
Cezalandırılmag : Cezalandırılmak.
Cezalandırmag : Cezalandırmak.
Cezalanmag : Cezalanmak.
Cezan *(Ar.)* : 1. Aşırılık. 2. Zaruret.
Cezane gelmek (canı) : Bıkmak, usanmak.
Cezasına çatdırmag : Cezaya çarptırmak, cezalandırmak.
Cezasına yétirmek : Cezasını buldurmak.
Cezavérici : Cezalandırıcı, ceza veren (kurumlar).
Cezb *(Ar.)* : Cezp.
Cezbédici : Büyüleyici, büyülü, sihirli, cazip.
Cezbétme : Cazibe, çekim (fizikte).
Cezb étmek : Cezbetmek.
Cezb olunmag : Büyülenmek, cezbeye tutulmak.
Ceze-feze *(Ar.)* : Karşı koyma, itiraz, rızasızlık, direniş.
Ceze-feze élemek (etmek) : Kabullenmemek, mukavemet göstermek, direnmek.
Cezere : Düzlük, alan, saha.
Cezire *(Ad.)* : Cezîre, ada.
Cezvid *(Ar.)* : 1. Cizvit. 2. mec. Sinsi, hain (kimse).
Cezzab *(Ar.)* : Cezb edici, çekici, cazip.
Cıbbılı, Cıbcıbbılı, Cıbılı : Minnacık.
Cıbırıg : 1. Tetir. 2. Tetirsiz ceviz.
Cıbırığını çıhartmag : 1. Pestilin çıkarmak. 2. Meteliksiz bırakmak.
Cıbrıh : 1. Yenilir bir ot. 2. Çetin ceviz.
Cıdıl : Düz, düzlük.
Cıdır : 1. At yarışı, koşu. 2. Hipodrom, at meydanı.
Cıdıra çıhmag : Koşuya çıkmak (at).
Cıdırçı : 1. Jokey, cokey. 2. Atlı (gelini uğurlayan).
Cıdır méydanı : At meydanı, hipodrom.
Cıgg : Mermi sesi.

Cıgga *(Far.)* : 1. Perçem. 2. Sorguç, tuğ.
Cıgga-buta *(Far.)* : Perçemli tuğ.
Cıggalı : 1. Sorguçlu. 2. Perçemli. 3. Taçlı.
Cıggan : Biraz, bir miktar, azıcık.
Cıggılı : Ufacık, minnacık.
Cıggıltı : 1. Çatırtı, çatır çutur. 2. Minnacık.
Cıggır : 1. Gık. 2. Çatırtı.
Cıggır çıharmamag : Çıt çıkarmamak.
Cıggır çıhmamag : Gık çıkmamak, çıt çıkmamak.
Cıggırını çıharmamag (çekmemek) : Susmak, gık dememek.
Cıggırıg : Gık, çıt.
Cıgı : Oğlak.
Cığ : 1.Yabani otlar. 2. Hasır otu, saz, kamış.
Cığa : Kâkül ve zülüf.
Cığal : 1. Hilekâr, düzenbaz. 2. Mızıkçı.
Cığalbaz : 1. Mızıkçı, oyunbozan. 2. Düzenbaz, yaltakçı.
Cığalbazlıg : 1. Mızıkçılık. 2. Yaltakçılık, düzenbazlık.
Cığalış'er : Müstezat.
Cığallamag : Mızıklanmak, mızıkçılık etmek.
Cığallıg : Hilekârlık, sahtekârlık, mızıkçılık.
Cığallıg élemek (etmek) :Mızıkçılık etmek.
Cığan-vığan : Gürültü patırtı.
Cığara : Sigara, cigara.
Cığara kağızı : Sigara kağıdı.
Cığaz : 1. Cağız, -ceğiz. 2. Kadar, gibi.
Cığ-bığ, Cığ-vığ, Cığ-cığ : 1. Çığıltı, çığlık. 2. Cıyak cıyak bağıran.
Cığcığa : 1. Takı. 2. Alınlık. 3. Taç (gelinler için). 4. Yenilir bir ot. 5. mec. Banknot, kayme.
Cığcığalamah : Bezeklemek, bezemek (gelini).
Cığcığalıh : Cığcığa tarlası.
Cığıldamag : Cıvıldamak.
Cığıldaşmag : Cıvıldaşmak.
Cığıldatmag : Cıvıldatmak.
Cığıltı : 1. Çığıltı, çığlık. 2. Cıvıltı, cıvıldaşma.
Cığıltılı : Cıvıltılı.
Cığır : 1. Çığır. 2. mec. Aklık, beyazlık (saçta).
Cığıraçan : Saban demiri, pulluk demiri.
Cığır açmag (salmag) : 1. Yol açmak. 1. İz açmak, evlek açmak. 3. mec. Çığır açmak.
Cığır (ın) dan çıhmag : Çığırından çıkmak.
Cığırdaş : Yoldaş.
Cığlandırmag : Ütmek, ütülemek (tavuk), alazlamak.
Cığlanmag : Ütülenmek, ütülmek, alazlanmak (tavuk).
Cığlıg : Fundalık, süpürge otluğu (yer).
Cıldır-cıldır, gildir-gildir : Damla damla (göz yaşı).
Cılfır : 1. Gayriciddî, vakarsız. 2. Türedi, zıpçıktı. 3. Yürük, yürüğen (kimse). 4. Sabırsız.
Cılğa, Gığılcım : Kıvılcım.
Cılğa, Cırğa : 1. Patika, keçi yolu, yolak. 2. Bebe, yavru.
Cılğı : 1. Tuluk, tulum (keçi postundan). 2. Tırmık. 3. Tamamiyle, tamamen.
Cılğım : Kıvılcım.
Cılha, Cılhı, Çılha : 1. Sade, sırf, salt. 2. Saf kan (at).
Cılhaca : Tertemiz, pırüpak.
Cılız : 1. Cılız, sıska. 2. Hep, tamamen. 3. Tek başına, yalnız. 4. Daha, daha da, çok.
Cılızlanmag, Cılızlaşmag : Cılızlaşmak.
Cılızlıg : Cılızlık.
Cılvır : 1. Bulgurlu sebze yemeği. 2. Temiz, saf, halis.
Cımhır, Cıhmır : Halis, temiz, sade.
Cınag : 1. Lades kemiği. 2. Köprücük kemiği.
Cınaglı : İri yarı, kemikli, cüsseli (kimse).
Cında : 1. Fahişe, orospu. 2. Çaput, paçavra. 3. Yırtık, eski.
Cındır : 1. Parça, bez parçası, paçavra, çaput. 2. Yırtık pırtık.
Cındırçı : Eskici, hurdacı (elbise için).
Cındırlaşmag : Eskimek, parçalanmak, yıpranmak, deforme olmak.
Cındırlı : Yırtık, yırtık pırtık, eski.
Cındır-mındır, Cır-cındır : Yırtık pırtık, eski püskü.

Cıng-cıng : Çın çın.
Cıngıldamag : Tıngırdamak.
Cıngıldatmag : Tıngırdatmak.
Cıngılı, Cumbulu : Minnacık, küçücük.
Cıngıltı : Tıngırtı.
Cıngır : 1. Kova, bakraç. 2. Gık.
Cıngırını çekmemek (çıharmamag) : Gıkı çıkmamak.
Cıngırov, Zıngırov : Çıngırak.
Cınız, Cılız : Tamamen, hep.
Cır : 1. Hudayinabit (bitki). 2. mec. Cırlak. 3. mec. Sinirli, çabuk kızan.
Cır amud (armud) : Çördük.
Cırasın : Cilasun.
Cırcında, Cır-cındır : Eski püskü, yırtık pırtık.
Cır-cındırçı : Eskici, hurdacı.
Cırcırama : 1. Kız böceği, yusufçuk. 2. Cırcır böceği.
Cırdala, Cırdalı : Bir sebze yemeği.
Cırdırmag : Yırttırmak.
Cırhacı : Elma türü (kırmızı, tatlı).
Cırhacır : 1. Cırıltı. 2. Yakıcı sıcak, kızgın hava.
Cırı : Yiğit, cesur.
Cırıg : 1. Yırtık pırtık, hırpani. 2. Yara izi.
Cırıg-cırıg : Yırtık pırtık, param parça.
Cırıgga : Kolsuz gömlek.
Cırıldamag : 1. Cırıldamak. 2. Gıcırdamak, cızırdamak, cırlamak.
Cırıldaşmag : 1. Cırıldaşmak. 2. Gıcırdaşmak.
Cırıldatmag : Gıcırdatmak.
Cırılğan : Dayanıksız, cırt diye yırtılan.
Cırılğanlığ : Dayanıksızlık, yırtılma özelliği.
Cırılmag : 1. Parçalanmak, eskimek, yırtılmak. 2. Yıpranmak.
Cırıltı : Gıcırtı.
Cırıltılı : Gıcırtılı.
Cırımcındır, Cırım-cındır, Cırcındır : Yırtık pırtık.
Cırım-cırım : Yırtık pırtık, param parça.
Cırımlamag : Lime lime etmek, parçalamak, didik didik etmek.
Cırıng-cırıng : Şangırtı.
Cırıngbacırıng : Şangır şungur.
Cırıngıltı : Şıngırtı, tıngırtı.
Cırlamag : 1. Mahiyetini değiştirmek. 2. mec. Alınmak, kırılmak, gücenmek.
Cırlanmag, Cırlaşmag : 1. Yabanîleşmek, yabanî olmak (ağaçlar), kalitesi bozulmak. 2. mec. Soysuzlaşmak, yozlaşmak.
Cırlıg : 1. Ham meyvelik (orman). 2. mec. Soysuzluk, piçlik.
Cırmag : 1. Yırtmak, parçalamak. 2. Tırmalamak, tırnaklamak. 3. mec. Sıvışmak, tüymek, kaçmak. 4. Tırnak, cırnak. 5. Pençe.
Cırmaglamag : Cırnaklamak, tırnaklamak.
Cırmaglanmag : 1. Tırmalanmak. 2. Kendini tırmalamak.
Cırmaglaşma : Tırmalaşma.
Cırmaglaşmag : Tırmalaşmak, birbirini tırmalamak.
Cırnabazlıg : İnat, direngenlik, inatçılık.
Cırnadırmag : 1. Cinlenmek, öfkelenmek. 2. Mecbur olmak, zorunda kalmak.
Cırnag, Caynag : Cırnak.
Cırnama : Alınma, gücenme, kırılma.
Cırnamag : 1. Kızmak, sinirlenmek. 2. Mecbur olmak, zorunda kalmak.
Cırnat : Kuru dallar (yaş ağaçta).
Cırnatmag : 1. Kızdırmak, öfkelendirmek. 2. Mecbur etmek, zorunda bırakmak.
Cırt : 1. Cırt. 2. Doğru, tamam, kabul. 3. Tükürük sesi. 4. Tükürük.
Cırtdan : 1. Cüce. 2. Cılız, sıska. 3. Minnacık. 4. mec. Kabiliyetsiz, liyakatsız (kimse).
Cırtdanboylu : Kısa boylu.
Cırtdanboylug : Cücelik.
Cırtdanlıg : Cücelik.
Cırtgoz, Cırgursag :Alıngan, osuruğu cinli.
Cırtgozlug : Alınganlık.
Cıvıldamag, Civildemek : Cıvıldamak.
Cıvıldaşmag, Civildeşmek : Cıvıldaşmak.
Cıvrıg, Cıvrıh, Cıvrah : 1. Kıvrak, atik, çevik. 2. Akıllı, zeki.

Cıvrıglıg : 1. Kıvraklık, çeviklik. 2. Zekilik zeyreklik.
Cıvrılılammah : 1. Cevikleşmek. 2. Çıplaklaşmak.
Cıyıg, Sıyıg : 1. Sıvık. 2. Sulu. 3. Su, mayi.
Cız, Cızz : 1. Cıs! 2. Cız. 3. Sıra, dizi. 4. Çizgi.
Cız-bız, Cızbız, Cızvız : Cızbız (soğanlı ciğer kavurması).
Cızbızçı, Cızvızçı : Cızbızcı (soğanlı ciğer kavurması satıcısı).
Cızbızhana : Cızbız dükkanı.
Cızdag : Kavurma (kuyruk yağından).
Cızganmag : 1. Cazır cazır yanmak. 2. mec. Sinirlenmek.
Cızhacız : Cızır cızır.
Cızhacız yanmag : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Cızıg : 1. Çizgi. 2. Çizik. 3. Karalama.
Cızıg-cızıg : 1. Kirli, pasaklı. 2. Çizik çizik.
Cızıg-cızıg élemek (etmek) : 1. Karalamak. 2. Tırmalamak, cırmalamak.
Cızıgdan çıhmag : Çığırından çıkmak.
Cızıglamag : Çiziktirmek.
Cızıglanmag : Tırmalanmak.
Cızıglı : Çizgili, çizikli.
Cızığından çıhmag : Çığırından çıkmak.
Cızığını aşmag : Haddini aşmak.
Cızıldamag : Cızıldamak, cızırdamak.
Cızılmag : 1. Çizilmek. 2. Tırmalanmak. 3. İşaretlenmek.
Cızılı : Cızırtı, cızıltı.
Cızıntı : Çizinti.
Cızmag : 1. Çizmek. 2. Tırmalamak, cırnaklamak.
Cızma-gara, Cızmagara : Kargacık burgacık, karalama (yazı).
Cızma-garaçı, Cızmagaraçı : Yazar taslağı, edip taslağı, karalamacı.
Cızma-garalamag : Çiziktirmek, kargacık burgacık yazmak.
Cızmalamag:Çizmek, taslağını hazırlamak.
Cib : 1. Cep. 2. Sinüs (matematikte).
Cibbilti, Civilti : Cıvıltı.
Cib-cib : Bili bili.
Cibcik : Küçük cep.
Cib defteri : Cep defteri.
Cib desmalı : Mendil.
Cibeleh : Bodur, bücür, cüce.
Cibgir, Cibegiren : Yankesici.
Cibgirlik : Yankesicilik.
Cibgirlik élemek (etmek) : Yankesicilik etmek.
Cibhercliyi, Cibherci : Cep harçlığı.
Cibin hislet : Korkak.
Cibiboş : 1. Parasız. 2. mec. Fakir.
Cibidelik : mec. Müsrif, cebi delik.
Cibişdan : Cep, kese.
Cibişdana goymag (ötürmek) : Cebe indirmek, cebine indirmek.
Cibkesen : Yankesici.
Ciblemek : Aşırmak, çalıp götürmek.
Cibli : 1. Cepli, cebi olan. 2. mec. Zengin, varlıklı.
Ciblik : Ceplik, cep için (parça kumaş).
Cibsaatı : Cep saati.
Cib yaylığı : Mendil.
Cibe zerer vurmag : 1. Masrafa sokmak. 2. Masrafa girmek.
Cibine el atmag : Cömertleşmek, bağışçı olmak.
Cibine goymag : Cebine indirmek.
Cibini boşaltmag : Meteliksiz bırakmak.
Cibini doldurmag : Cebini doldurmak (kendisinin, başkasının).
Cibini güdmek : Menfaatini gütmek cebini düşünmek.
Cibini kesmek : Aşırmak, çarpmak (birbirinin parasını).
Cibinin ağzını açmag : Kesenin ağzını açmak.
Cibinin ağzını boş goymag : Kesenin ağzını açmak.
Cibinin ağzını sökmek : Kesenin ağzını açmak.
Cice : Nine.
Cici : 1. Güzel, alımlı (çocuk dilinde). 2. Anne (çocuk dilinde).
Cici-bacı : Kadın arkadaş, kız arkadaş, kirve hanımı.

Cici-bacılıg : Bacı yakınlığı, bacı gibi oluş.
Cici-bacı olmag : Kardeş bacı olmak, ana bacı olmak.
Cicmay : Yabanî elma.
Cida *(Far.)* : Cüdâ.
Cida : Cıda.
Cida boyu : Mızrak boyu.
Cida (ye) düşmek : Ayrı düşmek, uzak düşmek.
Cida etdirmek : Ayırmak, koparmak.
Cidal *(Ar.)* : Cidâl.
Cida salmag : Ayırmak, ayrı düşürmek.
Cidanı çuvalda gizletmek olmaz : Mızrak çuvala sığmaz
Cidanın ucu çuvaldan çıhır : Mızrak çuvala sığmaz.
Cidal élemek (etmek) : Savaşmak, vuruşmak.
Cidalgah *(Ar. Far)* : Muharebe meydanı.
Cidarlamag : Bukağılamak, kösteklemek (atı).
Cidd-ced *(Ar.)* : Çalışıp çabalama, gayretkeşlik, çaba.
Cidd-cehd élemek (etmek) : Var gücüyle çalışmak, gayret etmek.
Ciddi *(Ar.)* : Ciddî.
Ciddileşdirmek : Ciddîleştirmek.
Ciddileşmek : Ciddîleşmek.
Ciddilik : Ciddîlik.
Ciddiyyet *(Ar.)* : Ciddiyet.
Ciddiyyetle : Ciddiyetle.
Cift *(Far.)* :1.Çift, ikiz (cenin). 2. Karı koca.
Ciftleşdirmek : Çiftleştirmek, çekmek, aştırmak (hayvanları).
Ciftleşmek : Çiftleşmek (hayvanlar).
Cig : Oklava.
Cihad *(Ar.)* : Cihat.
Cihad élemek (etmek) : Cihat etmek.
Cihaz *(Ar.)* : Cihâz.
Cihazgayıran : Cihaz fabrikası, cihaz üreten, parça fabrikası.
Cihazgayırma : Parça üretimi, parça sanayii.
Ciji, Ci, Ciyi : Ana, anne.
Cik : Cuk (aşık oyununda).
Cik-bik, Cik-bök : Alt ve üst, iç ve dış (aşık oyununda ıstılah, aşığın iki yüzü), teferruatını bilme.
Ciki-biki, Cikine-bikine kimi (geder) : Ayrıntılı olarak, detaylı şekilde.
Cikini-bikini de, Cikini de-bikinide : Teferruatlı olarak.
Cikke çekmek : Cıyaklamak.
Cikkildemek : 1. Cıvıldamak, cırıldamak. 2. mec. Hariçten gazel okumak.
Cikkildeşmek : Cıvıldaşmak.
Cikkilti : Cıvıltı.
Cikleşme : Horoz kavgası, tartışma, horoz dövüşü.
Cil, Cığ : 1. Piç (ağaç kökünde). 2. Hasır otu, saz, kamış. 3. Süpürgemsi yabani ot.
Cila *(Ar.)* : 1. Cila. 2. Vernik.
Cilaçı, Cilalayıcı : Cilâcı, polisajcı.
Cilalamag : Cilâlamak.
Cilalanmag : Cilâlanmak.
Cilavdar : Önde giden, dizgin tutan (gelinin atını çekip götüren kimse).
Cila vurmag : Cilâlamak.
Cild *(Ar.)* : Cilt.
Cild astarı : Şömizye.
Cild-cild : Çiltlerle, ciltler hâlinde.
Cildçi : Ciltçi.
Cildçilik : Ciltçilik.
Cildden-cilde girmek : Sürekli düşünce değiştirmek.
Cildini deyişmek : 1. Kabuk değiştirmek. 2. mec. Bukalemun gibi olmak.
Cildhana *(Ar.Far.)* : Cilt evi.
Cildlemek : Ciltlemek.
Cildlenmek : Ciltlenmek.
Cildletmek, Cildletdirmek : Ciltletmek.
Cildli : Ciltli.
Cildlik : Ciltlik.
Cildsiz : Ciltsiz.
Cild üzlüyü : Şömizye.
Cileh-cileh : Top top, deste deste.
Cilif : Tünel.

Cilik-cilik : Param parça, lime lime.
Cilik-cilik élemek (etmek) : Param parça etmek, un ufak etmek.
Cilik-cilik olmag : Un ufak olmak.
Ciliklemek : Çimdiklemek.
Ciliklenmek : Ufalanmak, parçalanmak.
Cillik, Cığlığ : Fundalık.
Cilo : Biraz, azıcık.
Cilov : 1. Dizgin. 2. mec. gem.
Cilovdar : 1. Kafile başı (en öndeki atın dizginini çeken). 2. mec. Lider, kılavuz, önder, rehber.
Cilov gemirmek : 1. Gem kemirmek. 2. mec. kin beslemek.
Cilovda sahlamag : Himaye etmek, korumak.
Cilovlamag : Dizginlemek.
Cilovlanmag : 1. Dizginlenmek. 2. mec. Firenlenmek.
Cilovlanmış : Dizgin vurulmuş, gem vurulmuş, dizginli.
Cilovlatdırmag, Cilovlatmag : Dizgin vurdurmak.
Cilovlu : Dizginli.
Cilovsuz : 1. Dizginsiz. 2. mec. Başıboş, azgın, dizginsiz.
Cilovu burahmag (vérmek) : Dizginleri salıvermek.
Cilovu elinde olmag : Dizginleri ele almak.
Cilovundan tutub-géri çekmek : Dizginini çekmek.
Cilovunu yığışdırmag (yığmag, çekmek, dartmag) : Dizginlemek, dizginini kısmak.
Ciloy : Çıvgar.
Cilve *(Ar.)* : Cilve.
Cilvekar : Nazlı, cilveli, koket.
Cilvekarlıg : Kırıtma, nazlanma, cilve, işve.
Cilvelendirmek : Ortaya çıkarmak, âşikar etmek.
Cilvelenmek : Cilvelenmek, kırıtmak.
Cim : 1. Cim. 2. Çim.
Cimin yanına réy goymag : Kaçmak, tabanları yağlamak.
Cimci : Sepet, küfe.
Cin *(Ar.)* : 1. Cin. 2. mec. Öfke, gazap, sinirlilik.
Cinah *(Ar.)* : Cenah, kanat, yan (savaş düzeninde).
Cinas *(Ar.)* : Cinâs.
Cin atına mindirmek : Öfkelendirmek, sinirlendirmek.
Cin atına minmek : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Cinayet hügugu : Ceza hukuku.
Cinayetkar *(Ar. Far.)* : Cani, suçlu, kıyacı, mücrim.
Cinayet başında tutmag : Suçüstü yakalamak.
Cinayetkarane *(Ar. Far.)* : Canice.
Cinayet etmek : Cinayet işlemek.
Cinayetkarcasına : Canice.
Cinayetkarlıg : Cinayet, cürüm.
Cinayetli : Gangster, hunriz, katil.
Cinayi *(Ar.)* : Cinaî.
Cin başına (béynine, tepesine) vurmag : Cinleri başına toplanmak.
Cincilim : 1. Kanarya otu. 2. Buğday biti. 3. Tespih böceği.
Cindar, Cinbaz *(Ar. Far.)* : Cinci.
Cindarlıg, Canbazlıg : Cin toplama, cin çağırma, cincilik.
Cin kimi : Cin gibi
Cin tutmag, Cini tutmag : Delirmek, çıldırmak.
Cini başına (tepesine) vurmag : Cinleri başına üşüşmek.
Cinini başına yığmag : Öfkelendirmek.
Cinni-Cefer goşunu (kimi) : Gürültülü, şamatalı (çocuklar).
Cing : 1. Kanarya. 2. Şangırdama.
Cing-cing : Şangır şungur.
Cing-cing cingildemek : Şangırdamak, şangır şungur etmek.
Cingene : Küçücük, ufacık, minnacık (çocuk), bebek.
Cingildemek : Şangırdamak.
Cingildetmek : Şangırdatmak.
Cingilti : Şangırtı, çınlama.
Cingiltili : Çınlamalı, çınlayan.

Cingiltili neğmeler : Yüksek ve temiz sesle söylenen şarkı, inleyen nağmeler.
Cingiltili samit (sessiz) ler : Tonlu konsonlar (b, c, d, ga, ge, j, l, m, n, v, y).
Cingim-cingim olmag : Parçalanmak, parça parça olmak.
Cingir : 1. Bağırtlak. 2. Minnacık. 3. Cinci.
Cingoy : Sinirli, asabî.
Cingöz : 1. Cin göz. 2. Ufacık gözlü (kimse).
Cinlendirmek, Cinletmek : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Cinlenme : Sinirlenme, öfkelenme.
Cinletdirmek : Öfkelendirmek.
Cinli : Öfkeli, sinirli.
Cinli-cinli : Sinirlenerek, öfkeyle.
Cins *(Ar.)* : Cins.
Cinsiyyet *(Ar.)* : Cinsiyet.
Cinsleşdirilmek : Islah edilmek, iyileştirilmek (cinsi).
Cinsleşdirmek : 1. Kalitesini iyileştirmek (mal vb.). 2. Cinsini iyileştirmek (hayvan, bitki ve maden kalitesini).
Cinslik : Asillik, iyi kalitelilik, asalet.
Cins parça : Kaliteli kumaş.
Cinsyarığı : Dişilik organı.
Cin-şeyatin *(Ar.)* : Cinler şeytanlar.
Cire : 1. Kimyon. 2. Tayın, kumanya. 3. Ceza. 4. Hisse, pay.
Cirek : Güz ekimi.
Cirg : Şıra.
Cirgini çıharmag : Şırasını çıkarmak, suyunu çıkarmak.
Cirğalamag : Atmak, savurmak, fırlatmak.
Cirim-cirim : Bir oyun.
Ciring-ciring : Tıngır tıngır.
Ciringildemek : Çınlamak, tıngırdamak.
Ciringilti : Tıngırtı.
Cisfir : Gibi.
Cisim *(Ar.)* : Cisim.
Civar *(Ar.)* : Civar.
Cive : Cıva.
Cive kimi : Civa gibi.
Civeli : Cıvalı.
Civhaciv : 1. Cıvıldayarak. 2. Vızıldayarak.
Civildemek : Cıvıldamak.
Civildenmek : Karıncalanmak.
Civildeşmek : Cıvıldaşmak.
Civilti : Cıvıltı.
Civiltili : Haylaz, bağırgan (çocuk).
Ciye : 1. Sicim, urgan. 2. Bağ, ip.
Ciyeci : Çuval.
Ciyelemek : Kement atmak.
Ciyer, Ciger : Ciğer.
Ciyer élemek : Cesaret etmek, korkmamak, cesur olmak.
Ciyergüşe, Ciyerpare *(Far.)* : Evlat, yavru, çocuk.
Ciyeri ağzına gelmek : Ödü kopmak.
Ciyeri dağlanmag : İçi cızlamak, çok üzülmek, eziklik duymak.
Ciyeri gana dönmek : İçi kan ağlamak.
Ciyeri kabab élemek : Çok eziyet etmek, canını yakmak.
Ciyeri odlanmag (yanmag) : 1. Çok üzülmek. 2. Çok susamak.
Ciyeri (od tutub) yanmag : Yüreği yanmak.
Ciyerine od düşmek : Yüreğine od düşmek.
Ciyerinin başı sökülmek : İçi paralanmak.
Ciyerli : Cesur, yürekli.
Ciyersuz *(Far.)* : Acıklı, yürek yakan.
Ciyevaz : Cambaz.
Ciyil, Kol-kos : 1. Çalılık, ağaççık. 2. Çör çöp.
Ciyildemek : Cıvıldaşmak, cır cır ötmek.
Ciyillik, Kol-koslug : Fundalık, çalı ormanı.
Ciysimek : Koku oluşturmak, acımak.
Cizgi : 1. Çizgi. 2. Çizik, yara izi.
Cizgilemek : Çizgilemek.
Cizgili : 1. Çizgili. 2. Yara izi olan.
Cizye *(Ar.)* : Cizye.
Co : Marmelât (erik veya kızılcıktan).
Cocug : Çocuk.
Cod : 1. Kaba, sert. 2. Kalın. 3. Kireçli. 4. mec. Abus.
Codlanmag, Codlaşmag : 1. Kabalaşmak. 2. mec. Surat asmak, somurtmak.
Codlug : Kabalık, sertlik, haşinlik.

Codparça : Kalın kumaş.
Codsaç : Kaba saç, gür saç.
Codsu : Kireçli su, acı su.
Codyunlu : Kaba yünlü.
Coğa : Zürriyet, nesil, kuşak.
Coğrafi : Coğrafi.
Coğrafi enlik gurşag : Arz dairesi.
Coğrafimühit : Coğrafî muhit, coğrafî ortam, coğrafî konum.
Coğrafiya *(Yun.)* : Coğrafya.
Coğrafiyaçı : Coğrafyacı.
Coğrafiyaşünas *(Yun. Far.)* : Coğrafyacı.
Coğrafiyaşünaslıg : Coğrafyacılık.
Colan *(Far.)* : Dolaşma, gezip dolaşma.
Colan etmek : Gezip dolaşmak.
Colangah *(Far.)* : Gezinti yeri, seyrangâh.
Colan vurmag : Gezmek, dolaşmak.
Coma : Tepecik, küme, yığın, toprak kulübe, ahır.
Comalah : Çolak, topal.
Comalamag : 1. Üst üste yığmak, kümelemek. 2. Toplamak, derlemek.
Comalaşmag : 1. Üst üste yığılmak, yığın edilmek. 2. Toplanmak, izdiham yapmak.
Comerd *(Far.)* : Cömert.
Comerdcesine : Cömertçe, mertçe.
Comerdlenmek, Comerdleşmek : Cömertleşmek.
Comerdlik : Cömertlik, sehavet.
Cömerdlikle : Mertçe.
Con : Felç, mefluç.
Coöl : Jul.
Corab : Çorap.
Corabbağı : Çorap bağı, jartiyer.
Corablı : Çoraplı (ayağı).
Corablıg : Çorap ipliği.
Corabtohuyan : Çorapçı.
Corcocog : Nesil, soy, sülale.
Cortan, Cortdan : Çökelek.
Coşdurmag : Coşturmak.
Coşğun, Coşgun : 1. Heyecanlı. 2. Dalgalı, fırtınalı, çalkantılı. 3. Ateşli, hararetli, kızgın. 4. mec. Delikanlı.
Coşğunlaşmag : Coşkunlaşmak.
Coşğunlug, Coşgunlug : Coşkunluk.
Coşmag : Coşmak.
Coşub-daşmag : 1. Kükremek (sel vb.). 2. Öfkelenmek. 3. mec. Artıp çoğalmak.
Cöeje, Cöece : Bakır kâse.
Cöke, Coke : Ihlamur.
Cökeçayı : Ihlamur çayı.
Cökelik : Ihlamur ormanı.
Cökeperdileri : Ihlamur ağaçları.
Cönge, Çönge : Tosun.
Cövher *(Ar.)* : 1. Esans. 2. Mahiyet. 3. Gaz yağı. 4. mec. Özet. 5. mec. Esas, temel, kök.
Cövherini çekmek : İmbikten çekmek, damıtmak, tasfiye etmek.
Cöhername, Cövhernane : Nane özü, nane ruhu, nane damlası.
Cövlan *(Far.)* : 1. Gezinme, gezinti. 2. Dönme, dönüş, devir.
Cövlen élemek (etmek, vurmag) : 1. Tur yapmak, dönmek, dolanmak. 2. Gezmek, gezinmek.
Cövlana çıhmag : Seyrana çıkmak.
Cövlangah *(Far.)* : Seyrangâh, seyranlık.
Cövr, Cor *(Ar.)* : Cevir, cefa, zulüm.
Cövr-cefa *(Ar.)* : Cevir, cefa.
Cövr-cefa élemek (etmek) : Sitem etmek.
Cövr élemek (etmek) : İncitmek, üzmek, cevr etmek.
Cövrünü (corunu) çekmek : Cevrini çekmek, cefasına katlanmak.
Cövüz, Couz, Goz : Ceviz.
Cövüzgıran : Fındıkkıran.
Cövza *(Ar.)* : Cevza.
Cövze : 1. Gem. 2. Kalbur, elek.
Cu : 1. Sınır (tarlada). 2. Arık, ark.
Cubbulu : Minnacık.
Cudam : Akılsız.
Cugguldamag : 1. Cıvıldamak. 2. mec. Zırıldamak.
Cuggultu : Cıvıltı, cırıltı.
Cuhud : Çıfıt.
Cula salmah : Tohum ekmek (seyrek tarlaya).

Culaz : 1. Az kullanılmış. 2. Zayıf, lâgar.
Culfa, Tohucu : 1. Çulha. 2. Kabile adı (İran sınırının Aras boyunda).
Culfaçılıg, Culfalıg : Dokumacılık.
Culik : Yankesici.
Cu'lug, Cuvallağı : Düzenbaz, dolandırıcı, şarlatan.
Cumbulu, Cunbulu, Cunburu : Küçücük, minnacık.
Cumbululug : Ufaklık, küçüklük.
Cumbuz, Cumpuz : Çim.
Cumdurmag : 1. Daldırmak, batırmak. 2. Saldırtmak, hücum ettirmek. 3. Hızla kaçırmak, süratle kaçırmak.
Cumhacum : Peşpeşe hücum, peyderpey saldırı.
Cumma : Atlama, sıçrama, hamle.
Cummag, Cumuhmag : 1. Dalmak, batmak, dalış yapmak. 2. Saldırmak, hücum etmek (birine). 3. İçeri girmek, hızla girmek 4. Dökmek (tavan).
Cumurt : Akdiken, gövem eriği, geyik dikeni.
Cumuşmag : Yerinden fırlayıp koşuşmak.
Cuna, Cunayı : Mermerşahi.
Cunalı : Tülbentli.
Cungulu : Minnacık, küçücük.
Cunguş : Minnacık, küçücük.
Cunug : Tembel.
Cur : Eş, benzer, denk, akran.
Cur-cur élemek :Guruldamak (bağırsaklar).
Curlaşmag, Cur olmag : 1. Arkadaş olmak, dost olmak. 2. Monotonlaşmak.
Curuldamag : Guruldamak (mide).
Cuş *(Far.)*: Cuşiş, galeyen.
Cuş élemek : Coşmak, galeyan etmek.
Cuşa gelmek : Coşmak, galeyana gelmek.
Cuşa getirmek : Coşturmak, galeyana getirmek.
Cuvar : Su dağıtıcısı (memur).
Cü : Saban izi, arık (evleklerde).
Cübbe *(Ar.)* : Cüppe.
Cübbeli : Cüppeli.
Cübürtmek : Çapullamak.
Cüce : 1. Civciv. 2. Cüce.
Cüce çıhartmag : Civciv çıkarmak.
Cücegöz : Ufacık gözlü.
Cücegözü : Puan, benek (kumaşta).
Cüce kimi : Minnacık, ufacık; sıska, cılız.
Cücepilov : Piliçli pilav.
Cücerdilmek : Yeşertilmek.
Cücermek : Filizlenmek, yeşermek.
Cücerti : Filiz, şıvgın.
Cücertmek : Yeşertmek.
Cücü : Böcek, haşere.
Cücüyéyen : Böcekçil, böcekyiyen, böcekkapan.
Cüft, Cüt, Cift : 1. Çift. 2. Kara saban.
Cüftek, Soncug : Çifte, tekme.
Cüftek atmag :Çifte atmak, çifte savurmak.
Cühür, Cür : Irmak vadisi.
Cüjüh : Cücük, filiz, tomurcuk.
Cükküldemek : Cıvıldamak,cik cik etmek.
Cükküldeşmek, Cükkülleşmek : Cıvıldaşmak.
Cükkültü : Cıvıltı, cıvıldama (civciv).
Cüllüt : Çulluk, bekas.
Cülus *(Ar.)* : Cülûs.
Cülus etmek : Tahta çıkmak, tahta geçmek.
Cülye : Kuyu.
Cümbecüş : Yaramaz, afacan.
Cümcaz : İkinci uyku (ipek böceğinde).
Cüme *(Ar.)* : Cuma.
Cümeahşamı : Cuma gecesi, perşembe.
Cümeertesi : Cumartesi.
Cümehatan : Yüklük.
Cümhuriyyet *(Ar.)* : Cumhuriyet.
Cümhuriyyetçi : Cumhuriyetçi.
Cümlegayğı : Diğerkâm.
Cümlegayğılıg : Diğerkâmlık.
Cümleperdaz *(Ar. Far.)* : Tumturak düşkünü.
Cümleperdazlıg : Tumturak düşkünlüğü.
Cümlesi : Cümlesi, hepsi.
Cümletani *(Ar.)* : Cümlesi, hepsi.
Cünb *(Ar.)* : Yan, yan taraf.
Cüng *(Far.)* : Cönk.
Cünnet : Cennet.
Cür : 1. Tür, çeşit, nevi. 2. Gibi, benzeri, misli.
Cürbecür : Muhtelif.
Cürbecürlük : Çeşitlilik.

Cürcene : Curcuna (ses).
Cürcench : Yamçı.
Cürdek : Sürahi.
Cüre : 1. Cüce, bodur, bücür. 2. Yudumluk. 3. Bağırtlak.
Cüre-cüre : Türlü, muhtelif, çeşitli.
Cürefli : Cüsseli.
Cüreleşmek : Cüceleşmek.
Cüresaz : Cura bağlama.
Cür'et *(Ar.)* : Cüret.
Cür'et élemek (etmek) : Cüret etmek.
Cür'etle : Cesaretle.
Cür'etlendirmek : Cesaretlendirmek.
Cür'etlenmek : Cüretlenmek.
Cür'etli : Cüretli.
Cür'etlilik : Cüretkârlık.
Cür'etsiz : Korkak, yüreksiz.
Cür'etsizlik : Korkaklık, yüreksizlik.
Cürlemek : Türlerine ayırmak, cins cins ayırmak; tek düze etmek.
Cürlendirmek : Monotonlaştırmak, tek düzeleştirmek.
Cürlenmek : Tek düzeleşmek.
Cürleşmek : Tek düzeleşmek, monoton olmak.
Cürm *(Ar.)* : Cürüm.
Cürüldemek : 1. Cıvıldamak. 2. İnlemek.
Cürüldeşmek : 1. Cıvıldaşmak. 2. Fısıldaşmak. 3. mec. Kumpas kurmak.
Cüt : 1. Çift. 2. Dişi ve erkek (hayvan). 3. Saban. 4. İkiz.
Cütbaş (lı) : 1. İki uçlu. 2. İki kafalı 3. İki taraflı. 4. mec. İkircil.
Cütbaşlı gohum olmag : Kız verip kız almak.
Cütbaşlı zerere düşmek : Masrafı katlamak.
Cütbuynuz (lu) : İki boynuzlu.
Cüt-cüt : Çift çift, ikişer ikişer.
Cütçeyirdekli (ler) : İki çekirdekli (ler).
Cütçü : Çiftçi.
Cütçülük : Çiftçilik.
Cütdemek : Çift sürmek.
Cütdırnag (lı) : Çiftparmak (lı).
Cütdırnaglılar : Çiftparmaklılar.
Cüteded : Çift sayı.
Cütganad (lı) : Çift kanat (lı), iki kanat (lı).
Cüt goşmag : Çift sürmek.
Cütgov : Boğa burcu.
Cütlelekli : İki çenekli.
Cütlelekvarı yarpag : Kanatsı yaprak, telek yapraklı.
Cütlemek : 1. İkilemek. 2. Kapamak (kapıyı).
Cütleşdirilmek : Çift yapılmak, ikileştirilmek.
Cütleşdirme : Çiftleştirme.
Cütleşdirmek : Çiftleştirmek.
Cütleşme : Çiftleşme.
Cütleşmek : Çiftleşmek.
Cütleyici : Çift çift bağlayan; çift çift ayıran (kimse).
Cütlük : 1. Çiftlik. 2. İkilik.
Cütlükde : Bir arada, beraber (ikisi), birlikte.
Cütöküzü : Boğa, tosun.
Cüt sürmek : Çift sürmek.
Cüttohumlular : İki çenekliler.
Cüt zamanı : Çift sürme mevsimi.
Cüvellağı : Şarlatan.
Cüvellağılıg : Şarlatanlık.
Cüyermek, Cücermek : Yeşermek, filizlenmek (tohum).
Cüyüldemek : Cıvıldamak, cıvıldaşmak.
Cüyültü : Cıvıltı, cıvıldama.
Cüyür : Karaca.
Cüyürotu : Çivit otu.
Cüz *(Ar.)* : Cüz.
Cüzam *(Ar.)* : Cüzâm.
Cüzilik : Küçüklük, ufaklık, önemsizlik, azlık, hiçtenlik.
Cüziyyet *(Ar.)* : 1. Kıvır zıvır, önemsiz şey. 2. Ufaklık, bozukluk.
Cüzvi, Cüzi *(Ar.)* : Cüz'î.

Ç

Çabalamag : Çabalamak.
Çadır : Çadır.
Çadırçı : Çadırcı.
Çadır gurmag : Çadır kurmak.
Çadırlıg : Çadırlık (malzeme).
Çadra : Çarşaf, peçe.
Çadralı : Çarşaflı, peçeli.
Çadrasız : Çarşafsız.
Çag-çag : Kapı tokmağı.
Çag-çug : Çakır çukur.
Çag-çug élemek : Ufak işlerle uğraşmak.
Çagçur, Çahçur : Çakşır, şalvar (kadına has).
Çaggaçag, Çaggaçug : Şakır şakır, şakırtı.
Çaggal : Çakal.
Çaggala : Çağla.
Çaggala vurmag : Yığmak, kümelemek (ot vb. ni).
Çaggalboğan : Çağla.
Çaggalyağışı : Çakal yağmuru.
Çaggana : Pamuk kozası.
Çaggı : Çakı.
Çaggıldag, Çaggıldah : Çakıldak (koyunlarda).
Çaggıldamag : Çakıldamak.
Çaggıltı : Çakıltaşı.
Çaggışma : Çarpışma, tokuşma.
Çaggışmag : Tokuşmak, çarpışmak.
Çagıl : Çakıl.
Çagıllıg : Çakıllık.
Çağ : 1. Çağ. 2. Kusursuz, sağlam, sağlıklı. 3. Mutlu, sevinçli. 4. Şişman, şişko, tombul. 5. Ezik, çürük.
Çağa : Çocuk, bebek, tıfıl.
Çağal, Çağala : 1. Çağla. 2. Çocuk, oğul.
Çağalalıg, Çağalıg : Çocukluk, küçüklük.
Çağalanmag : Çocuklaşmak.
Çağıldamag : Çağıldamak.
Çağırıcı : Davetçi, çağrıcı.
Çağırıççı : 1. Yaramaz yer. 2. Davetçi, çağrıcı.
Çağırılmag : Çağrılmak.
Çağırılmamış gonag : Davetsiz misafir.
Çağırılmış : Davetli.
Çağırılmış bayatı : Basma kalıp, klişe, harcâlem.
Çağırım : Çağrım.
Çağırış : 1. Sesleniş, çağırma. 2. Slogan. 3. Davetiye, çağırı. 4. İmdat bağırtısı. 5. Toplama, toplantıya çağırma.
Çağırışçı : Kur'ası olan, kur'a efradı.
Çağırış halı : Hitap (gramerde).
Çağırışma : Yoklama.
Çağırışmag : Çağrışmak.
Çağırışvereğesi : Davetiye.
Çağırmag : 1. Çağırmak. 2. Toplantı yapmak. 3. Askere çağırmak. 4. mec. Söylemek (türkü, bayatı vb.). 5. mec. İstemek, arzulamak, dilemek.
Çağırtdırmag, Çağırtmag : Çağırtmak.
Çağırtı : 1. Çağırtı. 2. Slogan, döviz.
Çağırtmag : Çağırtmak.
Çağlamag : Çağlamak.
Çağlar : Çağlayan, çağıldayan, çağıltılı.
Çağ olmag : Sağlıklı olmak.
Çahan : Şarlatan.
Çaharşenbe : Çarşamba.
Çah-çah, Çahçah : 1. Tokmak (kapı için). 2. Kastanyola, cırcır, mandal. 3. Tokmak (tahta). 4. Çıngırak. 5. Kaynana zırıltısı. 6. Çit, hisar (avluda). 7. Avlu kapısı.
Çahçahı : Çıngırak (kapı için). 2. Takıldak (değirmen, çark).
Çahçur : Şalvar, çakşır (kadın için).
Çahdırmag : 1. Ateş ettirmek. 2. Çaktırmak (çakmağı).
Çahfereng : Uçurtma.

Çahıcı : 1. Kakmacı. 2. Kalemkâr, oymacı, hakkâk.
Çahılı : Çakılı.
Çahılmag : Çakılmak.
Çahır : Şarap.
Çahırçı : Şarapçı, ayyaş, bekri.
Çahırçılıg : Şarapçılık.
Çahırsatan : 1. Şarap satıcısı. 2. İçki bayii.
Çahır sepmek : İftira atmak, kara çalmak.
Çahırtuluğu : Ayyaş, bekri.
Çahış : Çakma (şimşek, yıldırım).
Çahışdırmag : 1. Tahrik etmek, karıştırmak. 2. Dövüştürmek.
Çahma : 1. Çakma (kuyumculukta). 2. Armut çeşidi.
Çahmag : 1. Çakmak. 2. Horoz (tüfekte).
Çahmag : 1. Parlamak, parıldamak, ışıldamak. 2. Kıvılcım çıkmak. 3. Yakmak (çakmağı). 4. Ateşlemek (silahı). 5. Çakmak (çiviyi).
Çahmagdaşı : Çakmak taşı.
Çahmag-gov : Çakmak ve kav.
Çahmaglı : Çakmaklı.
Çahmaglı tüfeng (tapança) : Çakmaklı.
Çahmır, Çehmır : Çakır (göz).
Çahnaşdırmag : 1. Telaşlandırmak, endişelendirmek. 2. Öfkelendirmek. 3. Bulandırmak (mide).
Çahnaşıg : 1. İhtilaf, tefrika. 2. Heyecanlı, öfkeli.
Çahnaşıg düşmek : Nifak düşmek, nifak sokulmak.
Çahnaşıg salmag : Tefrika sokmak, nifak sokmak, ayrılık sokmak.
Çahnaşma : 1. Çekişme, anlaşmazlık. 2. Tokatlaşma. 3. İhtilaf. 4. Titreme, sarsılma. 5. Heyecan. 6. Bulantı.
Çahnaşmag : 1. Rastlamak, rast gelmek, karşılaşmak. 2. Çekişmek. 3. Endişelenmek, telaşlanmak. 4. Bulantı olmak (midede).
Çahnaşma düşmek : Panik olmak.
Çahnaşma salmag : Panik yaratmak, paniğe vermek.
Çahu : Damızlık (koyun).
Çal : 1. Kır (at). 2. Kırçıl. 3. Kıraç, çal.
Çala : Çukur.
Çalacıg : Çukurcuk, gamze.
Çala-çuhur (çökek) : Engebeli, arızalı.
Çala-çuhurlug : Çukurlu (yer).
Çalag : Çevik, atik.
Çalağan : 1. Çaylak. 2. Akbaba.
Çalalamag : Çukurlaştırmak, derinleştirmek.
Çalalanmag : Çukurlaşmak.
Çalan (çı) : Sazende, çalgıcı.
Çalar : ...e benzer, -msı, -msi, -msu, -msü (renkle ilgili).
Çalarlı : 1. Cazibeli, alımlı. 2. Benzer.
Çalarlıg : Benzerlik. 2. Çekicilik, cazibe. 3. mec. Nüans.
Çalaser : Çirkef çukuru (ilkel mutfaklarda).
Çalası : 1. Çalacak. 2. mec. Ara bozucu.
Çalay : Çağla.
Çalbanag : Yonga, talaş (ağaçtan).
Çalbaş (lı) : Kırçıl, kırçıl saçlı.
Çalbığ (lı) : Kır bıyıklı.
Çal-boz : Beyazımsı.
Çal-çağır : Çalıp oynama.
Çal-çap : Yağma, çapul, yağmalama.
Çal-çarpaz : 1. Haç şeklinde. 2. Çaprazlama, makaslama.
Çal-çeper : Barı, çit.
Çaldırmag : Çaldırmak.
Çaldırtmag : Çaldırtmak.
Çal düşmek : Ak düşmek (saça).
Çalgat : Melez kuzu (merinos koyunu ile yerli koçtan).
Çalgu, Çalğu : Çalgı orağı, tırpan.
Çalğı : 1. Çalgı. 2. Çalkı.
Çalğı aletleri : Çalgı âletleri.
Çalğıçı : Çalgıcı.
Çalğıçılıg : Çalgıcılık.
Çalğılamag, Çalğılamah : Süpürmek (çalkı ile).
Çalği, Çalgu, Çalğu : 1. Çalı. 2. Çalkı.
Çalhalamag : Çalkalamak, çalkamak..
Çalhalandırmag : Çalkatmak.

Çalhalanmag : Çalkalanmak.
Çalhamag : Çalkamak.
Çalhanış, Çalhantı : Çalkantı.
Çalhanmag : Çalkanmak, çalkalanmak.
Çalhar, Çalhor : Tuluk, tulum, deri yayık.
Çalhatmag, Çalhalatmag : Çalkatmak, çalkalatmak.
Çalhoy : Geniş, bol.
Çalı : Müddetince, süresince, kadar, -den beri, -dan beri.
Çalı : Çalı.
Çalıb-çapma : Çalıp çırpma.
Çalıb-çapmag : Çalıp çırpmak.
Çalıb-ohumag : Çalarak söylemek, çalarak okumak.
Çalıb-oynamag : Çalıp oynamak, çalarak oynamak.
Çalıguşu : Çalıkuşu.
Çalıhlamag : Çalışmak, çabalamak.
Çalılıg : Fundalık, çalılık.
Çalın : 1. Hasat, biçme. 2. Hasat mevsimi.
Çalın-çarpaz : 1 Çırçıplak. 2. Çapraz.
Çalınçı : Hasatçı, biçici.
Çalınmag : 1. Çalınmak (müzik). 2. Çakılmak, çivilenmek. 3. Biçilmek (ot vb.). 4. Sokulmak, ısırılmak (böcek tarafından). 5. Benzemek, benzeri olmak (renk). 6. Uğrulanmak, çalınmak. 7. Pişirilmek (helva). 8. Mayalanmak (yoğurt). 9. Vurulmak (kapı). 10. Tıkırdatılmak.
Çalışdırtmag, Çalışdırmag : Çalıştırmak.
Çalışgan : Çalışkan.
Çalışganlıg : Çalışkanlık.
Çalışıb-çabalamag (çapalamag) : Çalışıp çabalamak.
Çalışıb-vuruşma : Çalışıp çabalama.
Çalışıb-vuruşmag : Çalışıp çabalamak, çok çalışmak.
Çalış-vuruş : Zar zor, kıt kanaat.
Çalı tikanı : Çalı dikeni, kara çalı.
Çal-kéçirt : Çengelli iğne.
Çallamag, Çallaşmag : Ağarmak, aklık oluşmak, kırçıllaşmak.
Çallanmag : Kırçıllanmak, kırçıllaşmak.
Çallıg : Gri, boz.
Çalma : 1. Dastar, sarık. 2. Süpürme (çalkı ile). 3. Helva (undan). 4. Sokma, ısırma (böcekler vb). 5. Leçek.
Çalma çalmag (vurmag) : Sarık sarmak.
Çalmag, Çalmah : 1. Çakmak, kakmak (çivi vb.). 2. Biçmek (ot vb.). 3. Sokmak, ısırmak (akrep, böcek vb.). 4. Çalmak, hırsızlamak, uğrulamak. 5. Kavurmak, pişirmek (helva). 6. Süpürmek, çırpmak (halı vb. ni). 7. Sarmak, bağlamak (sarık vb.). 8. Aşılamak (kalem). 9. Benzemek, benzer olmak (renk). 10. Mayalamak (yoğurt). 11. Çalmak (çalgı). 12. Vurmak, dövmek. 13. Seslenmek, çağırmak.
Çalmalı : Sarıklı.
Çalmamış oynamag : Çalmadan oynamak.
Çalov : 1. Kepçe. 2. Faraş. 3. Çapa.
Çalovvarı : Faraş gibi, faraş kadar.
Çalpanag : Talaş, yonga.
Çalpapag(lı) : Boz külahlı, gri papaklı.
Çalpaşıg : Dağınık, dolaşık, karışık.
Çalpaşıglıg : Dağınıklık, karışıklık, perişanlık.
Çalsaç(lı) : Kır saçlı, ak saçlı.
Çalsaggal(lı) : Ak sakallı.
Çamadan *(Far.)* : Bavul, valiz.
Çamah : Gözer.
Çamçah : Fıçı.
Çamhır : Tipsiz, çirkin.
Çamır: 1. Çamur. 2. mec. Gerilik, iptidailik, cehalet.
Çamırabulanmag : Çamura bulaşmak.
Çamırlanmag : 1. Çamurlanmak. 2. Çamurlaşmak.
Çamırdan çıhıb-çahmıra girmek : Çukurdan çıkıp kuyuya düşmek.
Çamırlaşmag : Çamurlaşmak.
Çamırlı : Çamurlu.
Çamırlıg: Çamurluk.
Çampa : Vietnam pirinci.
Çamra : Bulanık.

Çanag : 1. Testi. 2. Ağaçtan kap. 3. Kaplumbağa kabuğu. 4. Gövde (gemi için). 5. Çanak (sazlarda, bağlamalarda). 6. Leğen kemiği. 7. Çanak yaprak. 8. Lâvabo. 9. Kürek (iş makinelerinde). 10. Çanak dolusu (5 kg lık).

Çanag (...) başında çatlamag (sınmag) : Kabak (...) başında patlamak.

Çanaglı : Kavkılı.

Çanag-çölmek : Çanak çömlek.

Çanaglıbağa : Kaplumbağa.

Çanağı çatlamış : İğrenç, lânetli.

Çap : 1. Baskı, tabetme. 2. Çap, kutur.

Çapacag : 1. Satır, kasap bıçağı. 2. Jokey; süvari.

Çapag : Çapag (balık).

Çapağan : Süratli, çabuk, hızlı koşan (at), doludizgin.

Çapalama : Çabalama.

Çapalamag : 1. Çabalamak. 2. Çapalamak. 3. Kıvranmak, çırpınmak.

Çapan : 1. Jokey. 2. Çapulcu.

Çapar : 1. Tatar, ulak, peyk. 2. Süvari.

Çaparag : Dolu dizgin, dört nala.

Çaparaglamag : Dolu dizgin gitmek.

Çaparhana : Postahane.

Çapa vérmek : Baskıya vermek.

Çapba : Kabiliyetsiz (kimse).

Çapçı : 1. Matbaacı. 2. mec. Yalancı, madrabaz, hileci.

Çapçılıg : Matbaacılık.

Çapdan çıhmag : Neşredilmek, yayınlanmak.

Çapdırtmag, Çapdırmag : 1. Yağmalatmak. 2. Dört nala kaldırmak (atı). 3. Yardırmak, iki parça ettirmek.

Çap élemek (etmek) : Basmak, tabetmek.

Çapgın : Çapul, yağma, silahlı baskın, talan, plâçka.

Çapgınçı : Çapulcu, yağmacı, soyguncu, vurguncu.

Çapgınçılıg : Çapulculuk, yağmacılık.

Çaphana : Matbaa, basımevi.

Çapıb-talamag : Çapullamak, yağmalamak, soymak.

Çapıg : 1. Yarık, çatlak, yara izi, kertme. 2. Çizik, bere.

Çapıglaşmag : Yarılmak, çatlamak.

Çapıglıg : 1. Yaralılık, çentiklik, çatlaklık. 2. Hız, sürat.

Çapılıb-talanmag : Yağmalanmak, batmak, iflas etmek.

Çapılmag : 1. Parçalanmak, doğranmak, kesilmek. 2. Hücuma uğramak.

Çapı(r)tmag : Dört nal koşturmak, dolu dizgin sürmek.

Çapış : Doludizgin, dört nal, at yarışı.

Çapışma : At yarışı, at koşusu.

Çapışmag : 1. At yarıştırmak. 2. Topluca at koşturmak, akın etmek.

Çapma : 1. Yağma, çapul. 2. Dört nala gitme. 3. Yarık, saban izi (açma).

Çapmag : 1. Kesmek, doğramak. 2. Hızlı sürmek, koşturmak. 3. Çapullamak, yağmalamak, soymak. 4. Yaralamak, yara açmak.

Çapo : Yağma, talan, çapul.

Çapoçı : Çapulcu, yağmacı.

Çapoçılıg : Yağmacılık, çapulculuk.

Çapolamag : Çapullamak, yağmalamak.

Çapovul : Yağma, talan, çapul, soygun.

Çapovulçu, Çapovulçı : Çapulcu, yağmacı, soyguncu, eşkiya.

Çapovulçulug : Çapulculuk, yağma, soygun, eşkiyalık.

Çapovul élemek (etmek) : Yağmalamak, talanlamak.

Çara, Çere : Salgı (boğasak hayvanın dişilik organında).

Çardag *(Far.)* : Çardak.

Çardag gurub eyleşmek : Bağdaş kurmak.

Çardaglı : Sundurmalı, çardaklı.

Çardah : Kasa (arabalarda).

Çare *(Far.)* : Çâre.

Çare aramag (ahtarmag) : Çare aramak.

Çare élemek (etmek) : Tedbir almak.

Çare tapmag : Çözüm yolu bulmak.

Çaresi kesilmek : Çaresiz kalmak, mecbur olmak.

Çaresine bahmag : Çaresine bakmak.

Çaresiz : Çâresiz.

Çaresiz galmag : Çaresiz kalmak.

Çargat : Başörtü, eşarp.

Çargo (v) *(Far.)* : Dört öküzlük (araba, saban).

Çargül : Dört köşeli.

Çarh *(Far.)* : Çark.

Çarha çekmek : 1. Kıymak, çekmek (eti). 2. Çarka vermek, çarka çektirmek, biletmek.

Çarha vérmek : Çarka çektirmek, biletmek.

Çarhçı : Bileyici, zağcı.

Çarhçılıg : Bileyicilik, zağcılık.

Çarh döymek : Dört dönmek.

Çarh etmek : 1. Dikiş dikmek (makineyle). 2. Kıymak, çekmek (eti).

Çarhı döndü : Feleği şaştı.

Çarhı dönmek : Şansı dönmek, kaderi değişmek.

Çarhı horuzu : Dövüşken horoz.

Çarhı horuzu kimi : Geçimsiz, kavgacı (kimse).

Çarhlamag, Çarhlamağ : 1. Çark etmek. 2. Kıymak, çekmek (eti). 3. Bilemek, keskinleştirmek. 4. Dikiş dikmek (makinede).

Çarhlanmag : Zağlanmak, kılağılanmak.

Çarhlı : Çarklı.

Çarhovuz : Büyük havuz, balıklava.

Çarhovuzlu : Büyük havuzlu.

Çarhsız : Çarksız.

Çarhvarı : Dairevî.

Çarıg : Çarık.

Çarıgçı : Çarıkçı.

Çarıgçılıg : Çarıkçılık.

Çarıglı : 1. Çarıklı. 2. mec. Cahil, görgüsüz, medeniyetsiz.

Çarıglıg : Çarıklık.

Çariçe *(Rus.)* : Çariçe.

Çarizim : Çarlık.

Çarmah : 1. Çağırmak, bağırmak. 2. mec. Ötmek (kuş, horoz).

Çarmıh *(Far.)* : Çarmıh.

Çarmıha çekmek : 1. Çarmıha germek. 2. mec. İşkence yapmak.

Çar-naçar *(Far.)* : İster istemez, çarnaçar.

Çarpan : Çarpan.

Çarpana : İri taneli.

Çarpanag, Çarpara : 1. Okluk. 2. Fişek, kurşun. 3. Kırıntı, parça (taş, cam, metal vb.).

Çarpara : Kastanyet, çalpara.

Çarpaşıg : 1. Çapraşık, muğlak. 2. Tutkun, müptela. 3. Kesişen.

Çarpayı *(Far.)* : Karyola, ranza, yatak.

Çarpayılıg : Yataklık, kişilik.

Çarpaz : 1. Çapraz. 2. Fermuar. 3. Çengelli iğne, toka, kopça. 4. Çaprazlama. 5. Melez (bitki, hayvan). 6. Kavşak.

Çarpazlama : Kavşak, kesişme yeri.

Çarpazlamag : Çaprazlamak.

Çarpazlanmag : Kesişmek.

Çarpazlaşdırılmag : Melezleştirilmek (bitki, hayvan).

Çarpazlaşdırmag : 1. Kesiştirmek. 2. Karıştırıp yeni bir cins üretmek.

Çarpazlaşmag : 1. Kesişmek. 2. Karışarak yeni bir cins üremek. 3. Melezleşmek (dil).

Çarpaz vurmag : Çelme atmak.

Çarpılmag : Çarpılmak.

Çarpıntı, Çırpıntı : Çarpıntı.

Çarpışma : Meydan muharebesi.

Çarpışmag : 1. Çalışmak, çabalamak. 2. Savaşmak, çarpışmak.

Çarpmag : Çarpmak.

Çarsu *(Far.)* : Çarşı.

Çarşab *(Far.)* : Çarşaf, peçe.

Çarşablı : Çarşaflı.

Çarşabsız : Çarşafsız.

Çarşenbe *(Far.)* : Çarşamba.

Çartdama : Islatılmış buğday.

Çartambul : Çardak.

Çartıldamag : Çatırdamak.

Çartıldatmag : Çatırdatmak.

Çartıltı : Çatırtı.

Çartist *(İng.)* : 19. yüzyılda İngiltere'de siyasî reformcuların kurdukları partinin üyesi.

Çartizm *(İng.)* : 19. yüzyılda İngiltere'de siyasî refomcuların kurdukları partinin doktrin ve hareketleri.

Çarvadar *(Far.)* : Arabacı, mekkareci, faytoncu; salcı, kayıkçı.
Çarvadarbaşı : Kervanbaşı.
Çarvadarlıg : Kervancılık; faytonculuk, hayvanlarla taşıma.
Ças vérmek : Selam çakmak, asker selamı vermek.
Çaş : 1. Şaşı. 2. Eğri. 3. Şaşkın, sersem.
Çaşal : Leğen kemiği.
Çaş bahmag : Şaşı bakmak.
Çaşbaş : Şaşkın, sersem.
Çaşbaş élemek (etmek) : Şaşırtmak (birini).
Çaşbaş galmag : Şaşırmak, şaşmak.
Çaşbaş goymag : Şaşırtmak.
Çaşbaşlıg : Şaşkınlık, hayret.
Çaşbaş olmag : Şaşırmak, şaşmak, kafası karışmak, yanılmak.
Çaşbaş salmag : Yanıltmak, kafasını karıştırmak.
Çaşdırmag, Çaşırmag : Şaşırtmak.
Çaşgalır : Sersem, şaşkın, hayran.
Çaş galmag : Şaşırmak, şaşmak.
Çaşgın : Şaşkın, sersem.
Çaşgın-çaşgın : Şaşkın şaşkın, hayretle.
Çaşgınlıg : Şaşkınlık, hayret.
Çaşıb-galmag : Şaşırıp kalmak, hayrette kalmak.
Çaşır : Şeytan tersi.
Çaşka-loşka *(Rus.)* : 1. İçli dışlı. 2. Anlaşma.
Çaşmag : Şaşmak.
Çaşnı : 1. Çeşni. 2. Baharat.
Çaş salmag : Şaşırtmak, şaşırmak.
Çaşt *(Far.)* : 1. Öğün, sabah kahvaltısı. 2. Kuşluk vakti.
Çat : 1. Çatlak, yarık. 2. Saban izi, çizik. 3. Köstekli.
Çatag, Çataglı : 1. Çaprazvari, kesişen. 2. İkiz meyve. 2. İp, halat. 4. Bağlı, iple bağlanmış. 5. Bukağılı (at).
Çataglamag : 1. Bağlamak, bitiştirmek. 2. Çaprazlamak. 3. Kenetlemek.
Çataglanmag : 1. Bağlanmak, bitiştirilmek (iple). 2. Çaprazlanmak. 3. Kenetlenmek (çaprazvari).
Çataglayıb-burmag : Kıvırıp bükmek.
Çatal : 1. Çatal. 2. Saban, kara saban. 3. Apış.
Çatallanmag : İkiye ayrılmak.
Çatar-çatmaz : Zarzor, güçbela.
Çatası : Müteakip.
Çataşıg : Çatıg, bitişik.
Çatdag : Çatlak.
Çatdaguş : Çitlembik, melengiç.
Çatdalah : Dalak şişmesi.
Çatdamag : Çatlamak.
Çatdırılma : Ulaştırılma, gönderilme.
Çatdırılmag : 1. Gönderilmek, ulaştırılmak. 2. Yüklenilmek, yüklenmek. 3. Yükseltilmek (belli dereceye). 4. Sonuçlandırılmak, bitirilmek.
Çatdırma : Getirme; götürme; taşıma, nakil.
Çatdırmag : 1. Göndermek, yollamak. 2. Yükseltmek (belli dereceye). 3. Bitirmek, sonuçlandırmak. 4. Yetişmek, gecikmemek.
Çatgı : Çatı, odun istifi (fırın, şömine vb. de).
Çatı : 1. İp, urgan. 2. Yapı iskelesi, çatı. 3. Asma çardağı. 4. Taban.
Çatıg : Çatık.
Çatıggaş (lı) : Çatıkkaş.
Çatılamag : 1. Kamçılamak. 2. İp bağlamak, iple bağlamak.
Çatılı : 1. Yüklü (hayvan). 2. Çatılmış, çatılı (tüfekler). 3. Bir birine iliştirilmiş. 4. Çıta çakılmış, çıtalı (çatı).
Çatılıg : 1. Halatlık, urganlık (malzeme). 2. Ayaklık, duraç, kaide. 3. Çıtalık (malzeme).
Çatılmag : 1. Buluşmak. 2. Yüklemek (hayvana). 3. Yarılmak, ikiye bölünmek. 4. Çatılmak (şömine odunları).
Çatılotu, Gözotu : Gözotu, gözlükotu.
Çatıltı, Çatırtı : Çatırtı.
Çatırdamag : Çatırdamak.
Çatış : Murada erme, nail olma.
Çatışdırmag : 1. Birbirine bağlamak. 2 Denkleştirmek. 3. Yetiştirmek, ulaştırmak (vaktinden önce).

Çatışmag : 1. Buluşmak. 2. Kâfi gelmek, kifâyet etmek, yeterli olmak.
Çatışmayan : Yetersiz, kifâyetsiz.
Çatışmaz : Yetersiz, kifâyetsiz.
Çatışmazlıg : Noksanlık, eksiklik, yetersizlik.
Çatlag : 1. Çatlak. 2. Çopur.
Çatlag-çatlag : Çentik çentik, kertik kertik.
Çatlamag : Çatlamak, yarılmak.
Çatlatmag : Çatlatmak.
Çatlı : Çatlak, yarık.
Çatma : 1. Çatma. 2. Çatma kaş. 3. İliştirme, çatma (prova için). 4. Yükleme (hayvanı). 5. Çatı (tüfek vb.).
Çatmag : Çatmak; suçüstünde yakalamak, enselemek.
Çatmagaş (lı) : Çatma kaş.
Çatmamazlıg : Eksiklik, noksanlık, kifâyetsizlik.
Çatmatağlı günbed : Çift kubbe, ikiz kümbet.
Çatmaz : Eksik, noksan.
Çatmazlıg : Eksiklik, noksanlık, yetmezlik.
Çavıstan, Çovustan : Kulübe (kamış vb.) den).
Çavuşguşu : Çavuş kuşu.
Çay *(Çin.)* : Çay.
Çayağzı : Nehir ağzı.
Çayan : Akrep.
Çaya çatmamış çırmanmag : Dereyi görmeden paçaları sıvamak.
Çayaşağı : Yokuş aşağı, suyun aşağısına.
Çaybasar : Havza, subasar.
Çaybéceren : Çaycı.
Çaybécermek : Çay yetiştirmek.
Çayçı : Çaycı.
Çayçılıg, Çaybécerme : Çaycılık.
Çaydaçapan : Emircik, yalı çapkını.
Çay-çörek : Tuz ekmek, nimet.
Çayda balıg sövdası : Dağda kuşun kırkı bir akçedir.
Çaydan : 1. Çaydanlık. 2. Çay kutusu.
Çaygartalı : Balık kartalı.
Çaydaşı : 1. Kum çakıl, çakıl. 2. Kaldırım taşı.
Çaygabı : Çay kutusu.
Çaygırağı, Çayetrafı : Irmak kenarı, ırmak kıyısı.
Çaygovuşan : Kavşak (akar su için), karıştıran, koyar.
Çayhana, Çayçıhana : Çayhane, çay evi.
Çayherçengi : Yengeç.
Çayhor, Çayhoy : Çay tiryakisi, çaycı.
Çayıl, Çeyil : Gölek, gölet.
Çayır : Çim.
Çayır-çemen : Çimenlik, çayırlık.
Çayırlıg : Çayırlık.
Çaylag, Çaylağ, Caylag : 1. Çaylak. 2. Havza, dere yatağı.
Çaylagdaşı : Çakıl.
Çaylamag : Çay içmek.
Çaynah-çoynah : Kırık dökük.
Çaynik *(Çin. Rus.)* : Demlik, çaydanlık.
Çayotu : Kuru çay.
Çaypulu : Garson bahşişi.
Çaysüngeri : Tatlı su süngeri (spongille).
Çaysüzen : Süzgeç, çay süzgeçi.
Çaytikanı, Ağtikan : Ak diken, geyik dikeni.
Çayyatağı : Nehir yatağı.
Çayyığan : Çay toplayan (işçi).
Çayyuharı : Yokuş yukarı, nehirin geldiği taraf.
Çéçele barmag (barmağı) : Küçük parmak, serçe parmak.
Çéçemek : Boğazında kalmak, öğürmek.
Çéçihlemek : Tekmelemek.
Çéçil : Lor.
Çéçiy : 1. Kırmızı kravat. 2. Ayaklara takılan bonçuk.
Çedene : Küçük.
Çefer : Su süzen (kum, çakıl vb.).
Céh : Çekoslovak, çek.
Céhçe : Çekçe.
Céh-céh vurmag : Şakırdamak.
Céhlemah : Preslemek, suyunu çıkarmak.
Çehlim .: Yol, iz (çiyli çimende, şebnem düşmüş çayırda).
Çehlim salmag : İz bırakmak (çiyli çimende).

Çehme : 1. Erişte yemeği. 2. Sütlaç.
Çéhohbili *(Gürc.)* : Piliç kızartması.
Céhol *(Rus.)* : Kılıf, mahfaza.
Céhollu : Kılıflı, mahfazalı.
Çehrayı : Pembe.
Çehrayılaşdırmag : Pembeleştirmek.
Çehrayılaşmag : Pembeleşmek.
Çehrayılıg : Pembelik.
Çehrayısifet(li) : Pembemsi.
Çék *(İng.)* : Çek (para).
Céka *(Rus.)* : Devlet terörizmi (ilk sovyetlerde).
Çekaçığ : Fistan, entari.
Çek-çeki : Yelve, flurya.
Çek-çévir : 1. Tartışma,mübahase. 2. İmtihan. 3. Tetkik, deneme.
Çek-çévir etmek (élemek) : Kontrol etmek, teftiş etmek. 2. mec. Ölçüp biçmek.
Çek-çévire salmag : Uzatmak, sürüncemede bırakmak.
Çekdirmek, Çekdirtmek : Çektirmek.
Çeke : 1. Uzatılmış, gergin, gerilmiş. 2. Tahta kap.
Çekeceh : 1. Tandır kapağı. 2. Lâdes kemiği.
Çekelek : Terlik (pabuç).
Çeken : Ok (araba ve saban için).
Çeker : Korku.
Çekereh : Az, eksik.
Çeki : 1. Tartı, ölçü, çeki. 2. Nakış (kumaş vb. de). 3. Eyer kolanı. 4. Sazan. 5. mec. Değer, kıymet, ölçü.
Çekib-çıharmag : Çekip çıkarmak.
Çekibalığı : Sazan.
Çekic : Çekiç.
Çekiclemek : Çekiçlemek.
Çekicli : Çekiçli.
Çekidaşı : Kantar taşı, terazi taşı.
Çekicvuran : Demir döven.
Çekil : Dut ağacı, yaprak dutu (ipek böceği için).
Çekili : Nakışlı.
Çekiliş : 1. Yapılış (yol). 2. Tasvir, resim.
Çekillik : Dutluk.
Çekilme : Cezir, alçalma.
Çekilmek : 1. Çekilmek. 2. Tartılmak. 3. Resmedilmek, resmi yapılmak. 4. İnşa edilmek (kanal, yol vb.). 5. Filmde rol almak.
Çekim : 1. Çekim. 2. Çitmik, fiske, çimdik.
Çekindirmek : Caydırmak, vazgeçirmek, uzaklaştırmak.
Çekinecek : 1. Sakınca. 2. Sığınak.
Çekine-çekine : Korkarak, korkakçasına, ürkek ürkek.
Çekinmemeli : Kaçınılmaz.
Çekinmez : 1. Utanmaz. 2. Korkmaz, cesur.
Çekinti : İzmarit (sigara).
Çekirtge : Çekirge.
Çekisiz : 1. Zayıf, hafif kilolu. 2. Tartısız, tartmadan.
Çekisizlik : 1. Basınç eksikliği. 2. Vezinsizlik.
Çékist *(Rus.)* : Devlet teröriste (ilk sovyetlerde).
Çekişme : 1. Çekişme, münakaşa. 2. Lâdes çekme, lâdes tutuşma.
Çekişmek : 1. Çekişmek, kavga etmek. 2. Lâdes tutuşmak.
Çekme : 1. Çekme. 2. Çizme, çekme. 3. Çekmece. 4. Resim yapma, ressamlık. 5. Pirinç lâpası. 6. Damıtma.
Çekmecik : Çekmece.
Çekmeçi : Çizmeci.
Çekmeçilik : Çizmecilik.
Çekmeçilik élemek (etmek) : Kunduracılık etmek.
Çekmek : 1. Sıkmak. 2. Taşımak. 3. Devam etmek, sürmek. 4. Çekmek, öğütmek, yarma yapmak. 5. tartmak. 6. Yapmak (kanal, yol vb.). 7. Sıvazlamak, sürmek. 8. Resmetmek çizmek. 9. Giyinmek. 10. Boyamak. 11. Damıtmak.
Çekmeli : Çizmeli.
Çekmelik : Ayakkabılık (deri, kösele vb.).
Çekmeni ayağına çekmek : Çizme giyinmek, çizmeyi ayağına geçirmek.
Çekmesilen : Lostracı.
Çekuzandı : Kıkırdak.
Çel : Asma çubuğu.

Çele : Arap tavşanı.
Çelembir : Biber.
Çeleng : Çelenk.
Çelik : 1. Baston. 2. Çelik (demir). 3. Kalem fidan. 4. mec. Güçlü, dayanıklı, sağlam.
Çelimsiz-yaraşıgsız : 1. Kabiliyetsiz. 2. Uygunsuz.
Çellek : 1. Hamam tası. 2. Fıçı. 3. Tahta kova, külek.
Çellekcik : Varil, küçük fıçı.
Çellekçi, Çellekgayıran : Fıçıcı.
Çellekçilik : Fıçıcılık.
Çelleşmah : Çalışmak, işlemek.
Çelpek : Çörek (yağda pişirilmiş).
Çelpeşdirmek : Karıştırmak, katıp karıştırmak.
Çelpeşik, Çelpeşek : Karmaşık, müphem, çapraşık.
Çelpeşik düşmek : Karışmak, karma karışık olmak, çapraşıklaşmak.
Çelpeşiklik : Karışıklık, çapraşıklık.
Çelpeşik salmag : Karmakarışık etmek, karıştırmak.
Çeltari : derviş külahı.
Çeltiklik : Çeltik tarlası.
Çem : 1. Çıkış yolu, hal çaresi. 2. Şekil, usül, üslup.
Çembere, Çenbere : 1. Boyunduruk halkası. 2. Tezek, kuru gübre.
Çemberek : Üşütme hastalığı, soğuk algınlığı.
Çemberrenmah :Sinirlenmek, öfkelenmek.
Çemçi : Sepet.
Çemen *(Far.)* : Çayırlık, çimenlik.
Çemenbitkileri : Çimen bitkileri, çayır bitkileri.
Çemencik : Çayırcık, çimencik.
Çemençi : Çayır yetiştiren.
Çemençilik : Çayır tarımı.
Çemengah, Çemenzar *(Far.)* : Çimenlik, çayırlık.
Çemengülü : Tezek (sığır).
Çem-hem : 1. Naz, nazlılık, cilve. 2. Kem küm.
Çem-hem élemek (etmek) : 1. Nazlanmak, cilve satmak, kırıtmak. 2. Kem küm etmek.
Çem-hemli : Nazlı, işveli.
Çemine düşmek : Muvafık düşmek.
Çemini tapmag : Yolunu bulmak, kolayını bulmak.
Çemire, Çemre : Sis, duman.
Çémpion *(İng.)* : Şampiyon.
Çémpionat *(İng.)* : Şampiyona.
Çémpionlug : Şampiyonluk.
Çen : 1. Sis, pus. 2. Damacana, fıçı. 3. Kurbağa yumurtası (durgun suda).
Çenber *(Far.)* : Çember.
Çenberbığ (lı) : Dik bıyıklı, çember bıyıklı, hilal bıyıklı.
Çenberburun (lu) : Kalkık burunlu.
Çenberbuynuz (lu) : Hilal boynuzlu.
Çenbere : Tahta kapak (yoğurt kabında).
Çenberguyrug : Akrep
Çenberguyuglu : Kıvrık kuyruklu.
Çenberlemek : Çemberlemek.
Çençere : Sıkacak, mengene, pres.
Çençerme, Çen-duman : Yoğun sis.
Çenealtı : Sakak.
Çene atmag : Ölmek, vefat etmek, can vermek.
Çene-bazar : Münakaşa, çekişme.
Çene-bazar élemek (etmek) : Pazarlık etmek, çekişmek.
Çene-bazar (bazarına) çıhmag :Tartışmak.
Çenebazluğ : Çenebazlık.
Çene-boğaz, Çeneboğaz : Münakaşa, tartışma, sohbet.
Çene-boğaz döymek : Münakaşa etmek.
Çene-boğaz élemek (etmek) : Tartışmak, münakaşa etmek.
Çene döymek (vurmag) : 1. Pazarlık yapmak. 2. Gevezelik etmek.
Çeneden möhkem : Geveze, çenebaz, çenesi düşük.
Çeneleşmek : Pazarlık yapmak, çekişmek.
Çenesi atmag : Can vermek, ölmek.
Çenesi gızışmag : Çenesi açılmak, çene çalmak.

Çenesi oynamag : Çenesi oynamak.
Çene yormag : Çene yormak.
Çenesini bağlamag : Çenesini bağlamak.
Çenesini boş goymag : Laf ebeliği etmek.
Çeng : 1. Hissiz, uyuşuk. 2. Çenk. 3. Kramp, kasınç. 4. Tırmık. 5, El, pençe, ayak. 6. Sülük, asma bıyığı.
Çenge *(Far.)* : Tutam, avuç.
Çengel *(Far.)* : 1. Çatal (sofra için). 2. Zıpkın, karmuk. 3. Askılık. 4. Riziko (satranç oyununda). 5. İki ateş arası (müsademede). 6. mec. Engel, mania.
Çengel-bıçag : Çatal bıçak.
Çengel-gaşıg : Çatal kaşık.
Çengelemek : Tutmak, el atmak, ellemek, pençelemek.
Çengeleşmek : Pençeleşmek.
Çengi : 1. Çengi. 2. mec. Orospu, sürtük. 3. Mutrip, şarkıcı.
Çengine kéçirmek : Yakalamak, pençesine geçirmek.
Çengine kéçmek : Pençesine düşmek, yakayı ele vermek.
Çenglik : Uyuşukluk, hissizlik.
Çeng olmag : Uyuşmak, hissizleşmek.
Çengürü : Kurabiye.
Çenlemah : Üşütmek, soğuk almak.
Çenleşmek : Sislenmek, sisli olmak, sis basmak.
Çenli : Sisli, dumanlı.
Çep *(Far.)* : 1. Şaşı. 2. Sol. 3. Eğri. 4. Kürek (kayık). 5. Solak. 6. Benekli. 7. Bakır kap. 8. mec. Ters, inatçı. 9. mec. Yan bakışla.
Çepbucag (lı) : Dar açı(lı), sivri açı(lı).
Çep-çep : Yan gözle.
Çep-çep bahmag : Ters ters bakmak, yan gözle bakmak.
Çep düşmek : Zıtlaşmak, düşman olmak, zıt düşmek.
Çepeki *(Far.)* : 1. Solak. 2. Eğri, yanlamasına. 3. Çapraz.
Çepeki bahmag : Pis pis bakmak, nefretle bakmak.
Çepel : 1. Hayasız, utanmaz. 2. Dik kafalı, hatalı. 3. Çepel.
Çependazı : 1. Yanlamasına, yan yan. 2. Çaprazlama, çaprazvari.
Çepere : 1. Balık ağı. 2. Tavuk göğsü. 3. Buzağı barınağı.
Çeperlemek : Çeper çekmek, çitlemek.
Çeperlenmek : Çeperle çevrilmek.
Çeperlenmiş : Çitle çevrili.
Çeperli : Çitle çevrili.
Çeperlik : Çit malzemesi.
Çepgöz : Şaşı.
Çepgözlük : Şaşılık.
Çepik : 1. Çevik, atik, kıpırdak. 2. Alkış.
Çepik çalmag (vurmag) : Alkışlamak, alkış tutmak.
Çepiklik : Çeviklik, atiklik.
Çepine : 1. Yampiri. 2. Yampiri yampiri.
Çepiş : Çebiç.
Çepişdih, Çepişdik, Çepişdig : Onbeş koyunluk sürü.
Çepken : Cepken.
Çepkeş : Kürekçi (sandalda).
Çepleşdirmek : Tırpanlamak, tırpan atmak.
Çepleşmek : Zıtlaşmak.
Çeplik : 1. Eğrilik. 2. İnatçılık. 3. Şaşılık. 4. Solaklık.
Çepmil (li) : Eğik çizgili.
Çepo, Çapo : Çapul, yağma, talan.
Çér : Şaşı.
Çer, Çor : 1. Kalp sektesi (at için). 2. Hastalık, dert. 3. Bulaşma, sirayet.
Çerbend : Hatıl.
Çerçeri : Bir bitki (taç biçiminde çiçeği vardır).
Çerçi : 1. Çerçi. 2. mec. Cimri, pinti.
Çerçilik : 1. Çerçilik. 2. mec. Cimrilik. 3. mec. Boşboğazlık.
Çerçive *(Far.)* : Çerçeve.
Çerçivelemek : Çerçevelemek.
Çerçivelenmek : Çerçevelenmek.
Çerçiveli : Çerçeveli.
Çerçivesinde : Hududunda, sınırında, muhteviyatında.

Çerdek : Çekirdek.
Çerdekli : Çekirdekli.
Çerdeksiz : Çekirdeksiz.
Çereh : Çeki taşı (dört kiloluk).
Çere, Çara : Salgı (dişi hayvanların dişilik organında).
Çere ahıtmag : Boğasamak.
Çerek *(Far.)* : 1. Çeyrek. 2. Çeyrek libre. 3. Karış. 4. Elifba kitabı. 5. Yasin risalesi. 6. Şiir risalesi. 7. Tespih.
Çereke *(Far.)* : 1. İri tespih. 2. Tuğla parçası. 3. Elifba kitabı.
Çereki : Güz armudu.
Çeren : Saçma, boş laf, zırva.
Çerençi : Saçmalayan, boşboğaz.
Çerençilik : Saçmalama, zırvalama, boşboğazlık.
Çeren deymiş : Geberesice, zıbarasıca.
Çerengüle : Çerçeve.
Çerenlemek : Saçmalamak, zırvalamak herze yemek.
Çerenlik : Gevezelik, lafazanlık.
Çeren-peren : Herze, saçma, sayıklama.
Çeren-peren danışmag : Saçmalamak, zırvalamak.
Çerez : 1. Kuru yemiş. 2. Tatlı.
Çerezhor : Ağzının tadını bilen.
Çéri : Şehlâ, şaşı.
Çergov : Birinci çift (koşulan dört öküzden).
Çergül : Dörtgen.
Çerh *(Far.)* : 1. Çark. 2. Araba. 3. mec. Felek, dünya.
Çerhaye : Utanmaz, hayâsız.
Çerhelge : Gem.
Çerhi-dövran *(Far.)* : Kâinat, felek, dünya.
Çerhi-felek *(Far)* : Alın yazısı, yazgı, kader.
Çeri : Çeri, asker, ordu.
Çéri : Şehlâ, şaşı.
Çerk : Çubuktan süzgeç (çubuklarla örülerek yapılır).
Çerkez : Çerkez.
Çerkezi : Çerkez cüppesi.
Çerkezi papag : Çerkez kalpağı.
Çerlemek, Çerlenmek : 1. (at)) Romatizma olmak. 2. Hastalığa yakalanmak. 3. mec. Nefret etmek, bizar olmak.
Çerletmek, Çerretmek : Bıktırmak, usandırmak, bizar etmek.
Çérlik : Şaşılık.
Çermeki : Gön tokmağı.
Çérnil : Mürekkep.
Çeroüz : Şıra süzgeci (kuru ottan yapılır).
Çerpeleng : Uçurtma.
Çerrenğuş : Yaba.
Çerşenbe *(Far.)* : Çarşamba.
Çerşenbe ahşamı : Salı, çarşamba gecesi.
Çert : Çetin ceviz.
Çertde : Sinirli, asabî.
Çertdemek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Çertek, Çerdek, Çeyirdek : Çekirdek.
Çertik : Kertik.
Çertik açmag : Kertik açmak, oyma yapmak.
Çertiklemek : Kertmek, kertik açmak.
Çertili : 1. Kesik, kertilmiş. 2. Tashih edilmiş, saf (alkol vb.).
Çertilmek : 1. Kertilmek. 2. Yontulmak.
Çertmah : Filizlenmek.
Çertme : 1. Kapan, tuzak (ilmikli). 2. Ateş almama (silah). 3. Kertme, kertik.
Çertmek : 1. Kılıç vurmak, yaralamak. 2. Sivriltmek, açmak (kalemi). 3. Tetik çekmek. 4. Şırak diye kapamak (kapanı). 5. Oyma yapmak. 6. mec. Yanılmak, inhiraf etmek. 7. mec. Sendelemek, ayağı kaymak. 8. mec. Sitem etmek.
Çértyoj *(Rus.)* : Resim, kroki.
Çértyojçu : Desinatör, krokici.
Çervent : Küçük kapı (bahçede), kuzuluk.
Çerventdemeh : Çevirmek (çıta veya çitle).
Çérvon *(Rus.)* : 1. Onluk (ruble). 2. Onluk (altın para).
Çervurmuş : Frengili.
Çesbend : Çevik, atik, çabuk.
Çesper : Sınır, hudut.
Çésuça, Çésunça *(Çin.)* : Çin kumaşı.

Çeş : Sürülmüş (tarla).
Çeşid : Çeşit, tür, kısım, bölüm.
Çeşidçi : Ayırıcı, sınıflandırıcı, bölümlendirici, kalburcu.
Çeşidlemek : Sıralamak, sınıflandırmak, tasnif etmek.
Çeşidlenmek : Sınıflandırılmak, tasnif edilmek.
Çeşitletdirmek, Çeşidletmek : Tasnif ettirmek, sıralatmak.
Çeşidleyen : Sınıflandırma makinesi, kalbur makinesi.
Çeşidleyici : 1. Ayırıcı, sınıflandırıcı, tasnifçi. 2. Tasnif makinesi, kalbur makinesi.
Çeşidli : Çeşitli.
Çeşm *(Far.)* : Göz.
Çeşme *(Far.)* : 1. Pınar. 2. mec. Kaynak, memba.
Çeşmek *(Far.)* : Gözlük.
Çeşmekçi : Gözlükçü.
Çeşmekli : Gözlüklü.
Çeşmek tahmag : Gözlük takmak.
Çeşmeli : Çeşmesi olan.
Çeşni *(Far.)* : 1. Çeşni. 2. Desen, motif. 3. mec. Tarz, usül. 4. Mönü.
Çeşt, Çeşd : Kuşluk.
Çeşte : Kahvaltı.
Çét : 1. Çeyrek. 2. Tahıl kiri (tahıl yıkanırken).
Çétdanguş, Çıtdanguş : Kéndir, kenevir.
Çete *(Arn.)* : Çete.
Çeteçi : Çeteci.
Çetegiz : 1. Ağaç hastalığı. 2. Süpürge otu.
Çetel : Çetele.
Çetele : Çetele.
Çeteme : Gölgelik.
Çeten : 1. Çit. 2. Sepet. 3. Çit ambar. 4. Çit ahır, çiten. 5. Çok, hayli.
Çetene 1.Kendir, kenevir. 2. Kendir tohumu.
Çetene goz : Sert ceviz, çetin ceviz.
Çetenlemeh : Çitlemek (arabanın etrafını).
Çetenotu : Kendir, kenevir.
Çetin : 1. Muammalı, müşkül. 2. Acıklı, üzücü. 3. İnişli yokuşlu. 4. Nazik, hassas.
Çetinbeyenen : Müşkülpesent, titiz.
Çetindéyilen : Muğlâk, karışık, çapraşık.
Çetineriyen : Zor eriyen (metal).
Çetin ki : Sanmam, zannetmem.
Çetine düşmek :Zora düşmek, zora binmek.
Çetine salmag : Zora sokmak, zorlaştırmak.
Çetinleşdirilmek : Zorlaştırılmak, ağırlaştırılmak.
Çetinleşdirmek : Çetinleştirmek.
Çetinleşmek : Çetinleşmek.
Çetinlik : 1. Çetinlik. 2. Mania, engel. 3. Eziyet, zorluk. 4. mec. Fakirlik, yoksulluk.
Çetinlik çekmek : 1. Zorluk çekmek. 2. mec. Yoksulluk çekmek.
Çetinlikle : Zarzor.
Çetinliye düşmek:Zorlaşmak, zora düşmek.
Çetinliye salmag : Zorlaştırmak, zora sokmak, sıkıntıya sokmak.
Çetinohunan : Okunaksız.
Çetinsatılan : Sürümsüz.
Çetintcher : Zorca, zahmetlice.
Çetir *(Far.)* : 1. Şemsiye. 2. Dal ve yapraklar (ağaçta). 3. Kâkül. 4. Paraşüt. 5. mec. Örtü.
Çetircik : 1. Şemsiyecik, küçük şemsiye. 2. Dal ve yaprak (küçük ağaçta).
Çetirçiçekliler : Maydanozgiller.
Çetir goymag : Kâkül bırakmak.
Çetirli : 1. Şemsiyeli. 2. Kâküllü, perçemli. 3. Şemsiye görünüşünde, şemsiyemsi (ağaç).
Çetver *(Rus.)* : Çeyrek libre.
Çeveken, Çepken : Çarşaf, baş örtüsü.
Çévik : Çevik, atik.
Çévikce : Çevikçe.
Çévikleşmek : Çevikleşmek.
Çéviklik : Çeviklik.
Çévircek : Komütatör.
Çévirici : Çevirici.
Çévirme : 1. Değiştirme. 2. Tercüme.
Çévirmek : Çevirmek.
Çevlik : Tulum kapağı (ağaçtan).
Çévre : Çevre.
Çévreküç : Oklava.

Çévrelemek : Çevrelemek.
Çévrelenmek : Çevrelenmek.
Çévresinde : Etrafında.
Çévrikmek : Düşmek, devrilmek (yüzükoyun).
Çévriliş, Çéviriş : 1. Değişiklik. 2. Inkılâp, devrim. 3. Ihtilal.
Çévrilmek : 1. Başkalaşmak. 2. Düşmek, ters dönmek. 3. Dönmek, çarketmek. 4. Ters yüz olmak. 5. Tercüme edilmek. 6. Yuvarlanmak. 7. Sürülmek, bellenmek (toprak). 8. Yöneltilmek, çevrilmek.
Çévrim : Çevrim.
Çéyil : 1. Çit. 2. Çıtadan duvar.
Çéyillih : Yaylak, otlak.
Çéyirdek : Çekirdek.
Çéyirdekli : Çekirdekli.
Çéyirdeksiz : Çekirdeksiz.
Çéyirtke, Çekirtge : Çekirge.
Çéyirtke kimi : Çekirge sürüsü gibi.
Çéyme : Sütlaç.
Çéynem : 1.Çiğnem, çiğnemik. 2. Çiğneme.
Çéyneme : 1. Çiğneme. 2. Çiğnemeye yarar (ağızda).
Çéynemek : 1. Çiğnemek. 2. mec. Gevelemek.
Çéynenmek : 1. Çiğnenmek. 2. mec. Gevelenmek (söz).
Çéynenmiş : 1. Çiğnenmiş. 2. mec. Gevelenmiş, çiklet edilmiş.
Çéysinmek : Kibirlenmek, kurumlanmak.
Çézilmek : Övünmek.
Çézmek : 1. Osurmak, yellenmek. 2. mec. Ölmek, vefat etmek. 3. mec. Korkmak.
Çıdar : Bukağı.
Çıgga : 1. Taç. 2. Çığa, ibik.
Çıggat : Kağşak.
Çıggıldamag : Tiktak yapmak (saat).
Çıggıldatmag : Tıkırdatmak.
Çıggıltı : Tıkırtı, tik tak.
Çıggış : Kıymık.
Çığ : 1. Çığ. 2. Kamış parçası, kıymık. 3. Süzgeç (sepet).
Çığır-bağır : Gürültü, yaygara, feryat, çığlık.
Çığır-bağırçı, Çığırğan : Şamatacı, yaygaracı.
Çığır-bağır salmag : Bağırıp çağırmak.
Çığırğanlıg : Şamatacılık, yaygaracılık, şirretlik.
Çığırıg : 1. Yaygara, çığlık. 2. Çıkrık.
Çağırışma : Bağrışma.
Çığırışmag : Bağrışmak.
Çığırmag : Çığırmak.
Çığırtı : Yaygara, çığlık.
Çığırtma : 1. Çığırtma, bağırtma. 2. Menemen (kızarmış domates, patlıcan, kabak, parça et ve yumurta).
Çığırtmag : 1. Bağırtmak. 2. Ağlatmak (çocuğu).
Çığırtmalıg : Menemenlik (malzeme).
Çığlamah : Ortadan yarmak (kamışı).
Çığlıg : Çığlık.
Çığnamah : Çiğnemek, ayak altında ezmek.
Çığrıg : Çıkrık.
Çıh : Söğüt çiti (çörek yaparken kullanılır).
Çıhacag : Çıkak, çıkıt, mahreç.
Çıhagelmek : Çıkagelmek.
Çıhan : Eksilen (matematik).
Çıhar : 1. Masraf, gider, harcama. 2. Sapma, inhiraf. 3. Fayda, çıkar. 4. Çıkış, dışarı çıkma.
Çıhardılmag : 1. Çıkartılmak. 2. Çıkmak. 3. İşten atılmak. 4. Yayımlanmak. 5. Çıkarılmak (emir, izin). 6. Ayrılmak, tefrik edilmek. 7. Boşanmak (kadın).
Çıharıcı : Çıkarma âleti (bir şey bir yerden).
Çıharılış : 1. Netice, mahsül, sonuç. 2. İntişar.
Çıharılma : Çıkarılma, istihraç, istintaç.
Çıharılmag : Çıkarılmak.
Çıharış : 1. İstihraç. 2. Gelir, kazanç, kâr. 3. Çıkarma (metinden). 4. Presleme, suyunu sıkma.
Çıharlı : Kazançlı, ekonomik, iktisadî.
Çıhartdırmag : Çıkarttırmak.
Çıhar(t)mag : 1. Çıkarmak, çıkartmak. 2. Temsil etmek, seyrettirmek. 3. Boşamak.
Çıharyolu : Çıkar yolu, kurtuluş çaresi.
Çıhdaş : Iskarta, bozuk, kusurlu (mal).

Çıhdaşayıran, Çıhdaşçı : Kalite kontrolcusu, iskartacı.
Çıhıg, Çıhıh : 1. Çıkık. 2. Kabarık.
Çıhıgyanag : Elmacık.
Çıhılan : Çıkan, eksilen (çıkarma işleminde ikinci sayı).
Çıhılmaz : 1. Ümitsiz, çaresiz, onulmaz. 2. Aşılmaz.
Çıhım : Verim, mahsul, randıman.
Çıhıntı : 1. Çıkıntı. 2. Elmacık. 3. Çıkma, çıkış.
Çıhış : 1. Çıkış, çıkma. 2. Kapı, çıkış kapısı. 3. Nutuk, konferans. 4. Kıyam, karşı gelme, baş kaldırma. 5. Kurtuluş, necat. 6. Tezahürat, nümayiş, gösteri. 7.İcra (müzik vb.) 8. Doğma, doğuş, tulû (güneş vb.). 9. Bitme, yeşerme, çimlenme. 10. İştirak, katılım (spor vb).
Çıhış etmek : 1. Tezahürat yapmak. 2. Ayaklanmak. 3. Konferans vermek. 4. Proğram icra etmek.
Çıhışlıg : 1. Çıkıt, mahreç, çıkak. 3. Ablatif.
Çıhışlıg hal : Ablatif hali.
Çıhış yolu : Çare, çıkış yolu.
Çıhma : 1. Çıkma. 2. Çıkış yeri. 3. Doğma, tulû. 4. Çıkarma (matematikte).
Çıhmag : 1. Çıkmak (dışarı). 2. Hasıl olmak, meydana gelmek. 3. Ortaya çıkmak, belirmek, görünmek. 4. Doğmak (güneş vb.). 5. Yükselmek. 6. Çıkmak, kaynaklanmak, sadır olmak. 7. Çıkmak, terketmek. 8. Kurtulmak. 9. İstifa etmek, istifasını vermek. 10. Bitmek, yeşermek. 11. Çıkarmak (matematikte). 12. Bitmek, tamamlanmak. 13. Yayımlanmak. 14. Mezun olmak. 15. İlgi kesmek (yakınlarından). 16. Yola düşmek, hareket etmek. 17. Geçmek. 18. Olmak. 19. Sonuç çıkarmak, istintaç etmek. 20. Boşanmak (erkeğinden).
Çıhma yara : Sivilce, çıban.
Çıhmaz, Çıhılmaz : 1. Aşılmaz, çıkmaz. 2. Ümitsiz, çaresiz, onulmaz.
Çıl-çılpag : 1. Çırçıplak. 2. mec. Bitkisiz (yer).
Çılçırag : Avize.
Çıl-çırpı : Çalı çırpı.
Çıldag : Dağlama (delilerin ve şok geçirenlerin vücudunu).
Çıldaglamag : Dağlamak (kötü ruhları kovmak için).
Çıldıran : Işık saçan.
Çılğın : 1. Çılgın. 2. mec. Açık, perdesiz. 3. mec. Kızgın, azgın.
Çılğınca (sına) : 1. Çılgınca. 2. mec. İhtirasla, hırsla.
Çılğınlaşmag : Çılgınlaşmak.
Çılğınlıg : Çılgınlık.
Çılha : 1. Saf, katıksız, katkısız. 2. Münezzeh, temiz.
Çılha et : Sırf et, kemiksiz et.
Çılımpırrıh : Çalılık, fundalık.
Çılpag : 1. Çıplak. 2. Eyersiz, çulsuz. 3. mec. İlavesiz, net (fiyat).
Çılpagca : 1. Çırçıplak. 2. Kedi balığı.
Çılpaglandırmag : Açmak, çıplak etmek.
Çılpaglanmag : Çıplaklaşmak.
Çılpaglaşmag : Çıplaklaşmak.
Çılpaglıg : Çıplaklık.
Çımhır : Halis, saf, katıksız, katkısız.
Çımhırmag : Çemkirmek.
Çıngı : Kıvılcım.
Çıngıl : 1. Çakıl, mucur. 2. Su karanfili.
Çıngıllı : Kumlu, çakıllı.
Çıngıllıg : Çakıllık, kumul.
Çıngılotu : Su karanfili.
Çıngır : 1. Kova. 2. Çıngırtı.
Çıngırını çekmemek : Çıngarını çıkaramamak.
Çıngırıg, Çıngırtı : 1.Çıngırak. 2. Kapı zili.
Çınlamag : Çınlamak.
Çınlatmag : Çınlatmak.
Çıntır : Et zarı.
Çıpalıh : Hafiflik, yeğnilik.
Çıpıtmah : Çalmak, uğrulamak.
Çıra, Çırag, Çırağ *(Far.)* : 1. Lamba, kandil. 2. mec. Güneş, yıldız, ay.
Çıragaltı, Çıragdan : Şamdan.
Çıragban *(Far.)* : Aydınlık.
Çıragban, Çırahdan, Çırahba :Şamdanlık.
Çıragbanlıg, Çırahbanlıg : 1. Aydınlık, ışıklandırma, ışıklı. 2. Fener alayı.

Çırag sönen vaht : Yatsı.
Çırag yanan vaht : Akşam üstü, gurup, batış.
Çırağı söndürmek : Lambayı söndürmek.
Çırağı sönmek : 1. Ölmek. 2. mec. Perişan olmak.
Çırağını söndürmek : Neslini tüketmek, ocağını söndürmek.
Çırağınıyandıran : Ocağını tüttüren.
Çırçır : İdare lâmbası, idare kandili.
Çır-çır çığırmag : Bas bas bağırmak.
Çır-çırpı : 1. Çalıçırpı, çırpı. 2. Yonga, talaş.
Çırıhdırmah : Şaşırmak, şaşakalmak.
Çırıntılıh : Yağsız, yavan (et).
Çırmalamag : Çemremek, çemrelemek, sıvamak (kol, paça).
Çırmalanmag : Çemrelenmek.
Çırmalı : Sıvalı, kıvrılmış.
Çırmamag : Çemremek.
Çırmanmag : Çemrenmek.
Çırna : Kıraç.
Çırnalıh : Çalılık, fundalık.
Çırpacah, Çırpaguc : Hallaç yayı.
Çırpağac : Meyve sırığı, çırpma ağacı.
Çırpdırmag : Çırptırmak.
Çırpıg : Kendir kabuğu, kenevir kabuğu.
Çırpılmag : 1. Çırpılmak (halı, kilim vb.). 2. Çarpılmak, hızla kapatılmak (kapı vb.). 3. Hızla yere düşmek, yüzükoyun düşmek.
Çırpındıran : Heyecanlandıran.
Çırpındırmag : Heyecanlandırmak telaşlandırmak.
Çırpınmag : 1. Çırpınmak. 2. Hızla kapatılmak (kapı vb.). 3. Silkinmek, üstünü silkmek.
Çırpışdırmag : 1. Çalmak, uğrulamak. 2. Dövüştürmek, çarpıştırmak.
Çırpışma : Muhabere, çarpışma.
Çırpışmag : Savaşmak, çarpışmak, dövüşmek.
Çırpmag : 1. Çırpmak. 2. Çarpmak, şiddetle vurmak. 3. Çarpıntı yapmak (kalp).
Çırrı : Zengin, varlıklı.
Çırt : Tükürük.
Çırt atmag : Tükürmek.
Çırtaçırt : Cayır cayır, cayırtıyla.
Çırt çubuğu : Nargile.
Çırtdag : 1. Kıvılcım. 2. Leke, benek, puan.
Çırtdaglı : Benekli, puanlı (kumaş).
Çırtdamag : 1. Kırılmak (çekirdek). 2. Çatlamak, yarılmak. 3. Açılmak (çiçek). 4. Sürmek, bitmek (filiz). 5. Rutubetlenmek. 6. Doğmak (güneş).
Çırtdığ : 1. Çitlembik. 2. Arpacık (gözde), it dirseği.
Çırtıg, Çırtmıg : Fiske.
Çırtıg çalmag (vurmag) : Fiske vurmak, fiskelemek, kalkıp oynamak (sevinçinden).
Çırtıldamag : 1. Vurmak, patlatmak, şaklamak. 2. Çıtırdamak.
Çırtıltı : Çatırtı, çıtırtı.
Çırtım : Kibirli.
Çırtımlamag : Süt sağmak (yavaş ve teker teker memeleri tutarak).
Çırt (ı)-pırt (ı) : Boş, saçma, abes (söz).
Çırtlamag : 1. Kırılmak (çekirdek). 2. Açılmak (çiçek). 3. Çatlamak, yarılmak. 4. mec. Doğmak (güneş).
Çırtma : 1. Fiske. 2. Parmak çalma, parmak çırpma. 3. Tulû (güneş).
Çırtmag : 1. Kılıç vurmak, yaralamak. 2. mec. Doğmak (güneş).
Çırtmah : Sivriltmek, yontmak, ucunu açmak.
Çırtmalamag : Fiskelemek.
Çırtma vurmag : Fiske vurmak, fiskelemek.
Çıtdamag : 1. Kırılmak (çekirdek). 2. Çatlamak, yarılmak. 3. Açılmak (çiçek). 4. Sürmek, bitmek (bitki). 5. Rutubetlenmek. 6. mec. Doğmak (güneş).
Çıtdanguş : Çıtlık, çitlembik.
Çıtga : Sivilce, kabarcık.
Çıtgı : Kıymık.
Çıtıh : Fiske.
Çıtıh, Çıtırıh : Kıymık.
Çızmag, Çıtızmah : 1. Çatlatmak. 2. mec. Anlamak, sezmek.

Çıtmıg : Fiske.
Çıtmıg vurmag :Fiske vurmak, fiskelemek.
Çızgırmag, Çızgırmah :Fışkırmak (su vb.).
Çızgırtmag : Fışkırtmak (su vb.ni).
Çiban : Çıban.
Çiban çıhmag : Çıban çıkmak.
Çiban çıharmag (tökmek) : Çıban çıkarmak.
Çibin : Sinek.
Çibinlik : Cibinlik.
Çiçe : 1. Cici. 2. Yeni.
Çiçekaçma : Çiçeklenme (ağaçlar).
Çiçekayagcığı : Sapçık, çiçek sapı, çiçek sapçığı.
Çiçek çıharmag : Çiçek çıkarmak.
Çiçekdan : Vazo, saksı.
Çiçekdöyen : Aşıcı (çiçek).
Çiçekdöyme : Çiçek aşısı.
Çiçek döymek : Aşı yapmak, aşılamak (çiçek).
Çiçek kimi : Çiçek gibi.
Çiçekkorluğu : Daltonizm, renk körlüğü.
Çiçeklendirmek : 1. Çiçeklemek. 2. mec. Geliştirmek, ileriletmek.
Çiçeklenmek, Çiçeklemek : 1. Çiçek açmak. 2. mec. Gelişmek. 3. mec. Gerçekleşmek.
Çiçekleyen : Serpilen, gelişen.
Çiçekperest : Çiçeksever.
Çiçekséven : 1. Çiçeksever. 2. Ağaç kurdu, kurtçuk.
Çiçekvéren : Çiçekli bitkiler, tohumlu bitkiler.
Çiçekyanlığı yarpag : Çanak yaprağı.
Çiçekyarpağı : Çiçek yaprağı, gül yaprağı.
Çiçekyatağı : Çanak (çiçekte).
Çiçekyéyen : Çiçekçil.
Çiçeyi çırtlamag : Gözleri parlamak, çok sevinmek.
Çiçeyini (çiçek) döydürmek : Aşı yaptırmak (çiçek aşısı).
Çidar : 1. Bukağı. 2. mec. Engel, mania, ayak bağı.
Çidarlamag : Bukağılamak.
Çidarlanmag : Kösteklenmek.
Çifayda *(Far.)* : Maalesef, ne yazık ki, ne fayda!
Çigin, Çiyin : Çiğin, omuz.
Çigirtge, Çikikke : Yapışkan.
Çiharşenbe *(Far.)* : Çarşamba.
Çiharşenbe ahşamı : Salı, çarşamba gecesi.
Çika : 1. Mısır kundağı. 2. Fındık kapsülü.
Çikile : Çarşaf, peçe.
Çikkildemek : Cıvıldamak.
Çil : 1. Benek. 2. İki renk, alacarenk. 3. Benek benek, puanlarla dolu. 4. Turaç. 5. Dağ tavuğu, orman tavuğu. 6. Köksü bitki (çok yıllık).
Çilçırag : Avize.
Çilçıraglı, Çilçıragban : 1. Avizeli. 2. Işıklı, aydınlık.
Çil-çil : Çilli.
Çile : Araba oku.
Çilegen : Lâta (tahta).
Çilek : Süzgü, duş âleti.
Çileken, Çilken : Çör çöp, çer çöp (su kanallarında), selinti.
Çilekennemah, Çilkennemah : Çör çöple dolmak (arklar).
Çileme : Çiseleme.
Çilemek : 1. Damlamak. 2. Sepelemek. 3. Tomurcuklanmak. 4. mec. Yansımak, düşmek. 5. mec. Şakımak.
Çileme-suvarma : Püskürterek sulama, serperek sulama.
Çilenmek : 1. Serpilmek, çiselemek. 2. mec. Çavmak. 3. Kendi üzerine serpmek.
Çileyen, Çileyici : Pülverizatör, püskürteç.
Çilik : 1. Kalem fidan, çelik. 2. Tutuşturucu (ateş). 3. Süyek, kuaptör, cebire. 4. İncik kemiği.
Çilikbasdırma : Kalem fidanı dikme.
Çilik-çilik : Parça parça.
Çilik-çilik élemek (doğramag) : Doğramak, ufalamak.
Çilik-çilik olmag : Çeliklenmek, ufalanmak, doğranmak.
Çiliklemek : Parça parça etmek.
Çiliklenmek : Doğranmak, kırılmak, parçalanmak.

Çiling : 1. Kalem fidan. 2. Demir, çelik.
Çilingağac : Çelik çomak.
Çilingağacı : Çelik çomak.
Çilingağac oynamak : Çelik çomak oynamak.
Çilinger : Çilingir.
Çilingerhana : Çilingir dükkânı.
Çilingerlik : Çilingirlik.
Çilingerlik élemek (etmek) : Çilingirlik etmek.
Çilis : Hasis, kısmık, cimri, pinti.
Çille : 1. Araba oku. 2. Çile.
Çilov : Pilav.
Çilovçu, Çilovpez : Pilavcı.
Çilovgan etmek : Işıklandırmak, aydınlatmak.
Çilsifet (li) : Çilli.
Çil toyug : Çil tavuk.
Çil tökmek : Beneklenmek.
Çim : 1. Çim. 2. Sırf, sade. 3. Büsbütün, tamamen.
Çimçeleşmek : Ürpermek.
Çimçeşdirici : İğrendirici, nefret verici, iğrenç, tiksindirici.
Çimçeşdirmek : İğrendirmek, tiksindirmek.
Çimçeşme : Ürperme, tüyleri ürperme.
Çimçeşmek, Çimçişmek : 1. Karıncalanmak, gicişmek. 2. Tiksinmek, iğrenmek.
Çimdikden kéçirmek : Her tarafını fiskelemek; didik didik etmek.
Çimdik-çimdik élemek : Çimdiklemek (her tarafını), yolmak.
Çimdik götürmek (almag) : Çimdiklemek.
Çimdikleşmek : Birbirini çimdiklemek.
Çimdirmek, Çimizdirmek : 1. Yıkatmak. 2. Yıkamak.
Çimer : Plâj gözlüğü.
Çimerlik : Plâj, çimek.
Çimildeşmeh : Ürpermek.
Çimir : Pinekleme, uyuklama.
Çimir almag (etmek) : Uyuklamak, içi geçmek.
Çimişme : Banyo yapma, suya girme.
Çimişmek : Beraber çimmek.
Çimke : Biraz, bir miktar.
Çimkirmek : Çemkirmek.
Çimleşmek : Toprak zorlaşmak (sürülmesi).
Çimme : Banyo yapma, yıkanma, banyo.
Çimmekotağı : Hamam.
Çimmetuman : Mayo.
Çin : 1. Orak. 2. Testere. 3. Kırışık, buruşuk. 4. Tabaka, katman. 5. Kere, defa. 6. Nakış. 7. Doğru, gerçek. 8. Yolluk (halı, kilim vb.).
Çin *(Rus.)* : Apolet; rütbe, ünvan.
Çinar : Çınar.
Çinarlıg : Çınarlık.
Çinbeçin, Çin-çin : Düzenli bir şekilde, tabaka tabaka, muntazaman.
Çinçeküş : Orak çekiç.
Çin çıhmag : Gerçekleşmek (rüya vb.).
Çin düşmek : Nüfuzunu yitirmek.
Çineçi : Pamuk toplayıcı.
Çinedan : Kursak (kuşta), taşlık.
Çinedanı dolu olmag : Dağarcığı yüklü olmak, söyleyecekleri çok olmak.
Çinedanına yığmag : Dağarcığına atmak, hafızaya yerleştirmek.
Çinedanını boşaltmag : Dağarcığındakini çıkarmak.
Çini : 1. Porselen. 2. Pili, büzme, kırma.
Çiniçi : Çinici.
Çiniçilik : Çinicilik.
Çini düşmek : Nüfuzu azalmak, itibarı düşmek.
Çinlemek : 1. Biçmek (orakla). 2. Dizmek, sıralamak.
Çinlenmek : 1. Biçilmek (orakla). 2. Toplanmak, dizilmek.
Çinli : Buruşuk, kıvrımlı.
Çin olmag : Dürüst olmak.
Çinovnik *(Rus.)* : 1. Memur. 2. Bürokrat.
Çinrazyanası : Anason, Çin anasonu.
Çinşünas : Sinolog.
Çinşünaslıg : Sinoloji.
Çintaldan : Yeniden.
Çin vırmah : Nakış vurmak, nakış işlemek.
Çirçıra : Lamba; avize.
Çiriş : 1.Çiriş. 2. Çiriş otu.

Çirişçi : Çiriş imalatçısı.
Çirişlemek : Çirişlemek
Çirk *(Far.)* : 1. Pis, kirli. 2. İrin, cerahat.
Çirkab *(Far.)* : Çirkef (su).
Çirk élemek (etmek) : 1. Kirletmek. 2. İrin bağlamak, cerahetlenmek.
Çirkgötüren : Kir tutar.
Çirkgötürmeyen, Çirketab : Kirlenmez, kir tutmaz.
Çirklendirici : Kirletici, pisletici.
Çirklendirmek : Kirletmek.
Çirklenmek : Kirlenmek.
Çirkletmek : Kirletmek.
Çirkli : 1. Kirli. 2. İrinli, cerahatli.
Çirkli-paslı : Pasaklı.
Çirkliyara : İrinli yara, iltihaplı yara.
Çirk-pas(ag) : Pislik, kir, kir pas.
Çirmekli : Çemrenmiş, sıvalı (kolları, paçaları).
Çirmelemek : 1. Çemremek. 2. Kumaş topunu açmak.
Çirmemek : Çemremek.
Çirtmek : Fiske.
Çisek : Çise.
Çisengi : Çisenti.
Çiskinlemek : Çiselemek.
Çiş : 1. Çiş. 2. Balı süzülmüş petek.
Çit : Basma (kumaş).
Çitek : 1. Yama. 2. mec. Küfürbaz. 3. mec. Çıtak.
Çite(le)mek, Çitelemeh : Çitmek.
Çiv, Çivi : Çivi.
Çivlemek : Çivilemek.
Çivze : 1. Sivilce. 2. Filiz, şıvgın.
Çivzeli : Sivilceli.
Çiy : Çiğ.
Çiye : 1. Sicim, kınnap. 2. Kaymak.
Çiyeme : Kaymak, krema.
Çiyelek : Çilek.
Çiyid : Çekirdek, çiğit (pamuk).
Çiyidsepen : Pamuk ekici.
Çiyin : Çiğin, omuz.
Çiyin atmag : Omuz silkmek.
Çiyinbeçiyin, Çiyinçiyine : Omuz omuza.
Çiyin çekmek : Özen göstermemek.
Çiyinlemek : Omuzlamak, sırtlamak.
Çiyinli : Cüsseli, iriyarı.
Çiyinlik : Vatka.
Çiyinneme : Çiğindirik.
Çiy kerpic : Kerpiç.
Çiynidüşük : 1. Omuzu düşük, omuzu sarkık. 2. mec. Sünepe, uyuşuk, gevşek, meleme.
Çiyrendirmek, Çiyrindirmek : Tiksindirmek, iğrendirmek.
Çiyrenmek, Çiyrinmek : Tiksinmek, iğrenmek.
Çiyretmek : Tiksindirmek.
Çiysinmek, Çiysinmeh : Tiksinmek, iğrenmek.
Çiy torpag : Çiğ toprak.
Ço : Şayia, söylenti.
Çobanaldadan (alladan) : Çobanaldatan, keçisağan.
Çobanaşı : Lâpa (sütle veya su ile).
Çobanbayatısı, Çobanı : Oyun havası adı (düdükle çalınır).
Çobanbozartması : Çoban kebabı.
Çobançiçeyi : Yara otu, çoban gülü.
Çoban-çolug : Zırcahil! (aşağılayıcı ifade hitabı), sığır çobanı!
Çobançöreyi : Çobanlık (ücret).
Çobandarağı : Çoban tarağı.
Çobaneppeyi : Madımak, çobanekmeği.
Çobanguşu : Çobanaldatan, keçisağan.
Çobanı : 1. Oyun havası adı. 2. Çoban türküsü.
Çobaniti : Çoban köpeği.
Çobanlıg : Çobanlık.
Çobansüzgeci : Kılıçotu, kantaron.
Çobantohmağı : Çoban püskülü.
Çobantoppuzu : Çoban değneği.
Çobantüteyi : Kaval.
Çobanulduzu : Venüs, çoban yıldızı.
Çobanyarması : Dolu.
Çobanyastığı : Papatya, yoğurt çiçeği.
Çocug : Çocuk.
Çocuglu : Çocuklu.

Çocuglug : Çocukluk.
Çod : Sağlam, muhkem.
Çodan : Tencere.
Çodar : 1. Çoban, sürücü. 2. Celep.
Çodarlıg : Celeplik.
Ço düşmek : Sayia yayılmak, şayi olmak, yayılmak (haber).
Çoğan : Çöven, sabunotu.
Çoh : Çok.
Çohaldılmag : Çoğaltılmak.
Çohallahlı : Çok tanrıcı, politeist.
Çohallahlılıg : Çok tanrıcılık, politeizm.
Çohalma : 1. Çoğalma. 2. Üreme.
Çohalmag : 1. Çoğalmak. 2. Üremek.
Çohaltma : Teksir, çoğaltma.
Çohaltmag : 1. Çoğaltmak. 2. Üretmek. 3. Artırmak, ilave etmek.
Çoharvadlı : Çok karılı, poligam.
Çoharvadlılıg : Çok eşlilik, poligami.
Çohatlı : Çok at koşulan (araba vb.).
Çohatomlu : Çok atomlu.
Çohayaglı : Çok ayaklı (köprü vb.).
Çohayaglılar : Çok ayaklılar.
Çoh-az : Biraz, az çok.
Çohbaşlı : Çok başlı.
Çohbilen, Çohbilmiş :1.Anlayışlı, ferasetli. 2. mec. Dolandırıcı. 3. mec. Tecrübeli.
Çohbilmişlik :Zeyreklik, zekilik, kurnazlık.
Çohbucaglı : 1. Çokgen. 2. Çok köşeli.
Çohbudaglı : Dallı, budaklı, dallı budaklı.
Çohbuğumlu : Çok boğumlu.
Çohca : Çokça.
Çohcehetli : Çok yönlü.
Çohcergeli : Çok sıralı.
Çohcildli : Çok ciltli, ciltler halinde.
Çohçalovlu : Çok kürekli (ekskavatör vb.)
Çohçarpayılı : Çok yataklı (hastane vb.).
Çohçiçekli : Çok çiçekli, çiçeği çok.
Çoh-çoh : Çok, bol bol, büyük sayıda.
Çoh-çoh danışmag : Fazlaca konuşmak, kafa şişirmek.
Çohdan : Çoktan.
Çohdanın : Çoktan.
Çohdanışan : Geveze, çalçene.
Çoh danışmag : Çok konuşmak.
Çohdankı : Çoktan, eskiden.
Çohdezgahçı : Bir çok tezgaha bakan (işçi).
Çohdilli : 1. Dilleri ayrı. 2. Bir çok dilde yazılmış.
Çohdişcikli : 1. Çok dişçikli,dişleri çok (çark vb.). 2. Testere balığı.
Çoherli : Poligam (kadın), çok erkekli.
Çoherlilik : Poliandri, çok erlilik.
Çohesrli : Kadîm, eski, ezelî.
Çohesrlik : Çok asırlık.
Çohévli : Çok gözeli, çok hücreli.
Çohfazalı : Çok fazlı.
Çohfigurlu : Çok figürlü (albüm vb.).
Çohganadlılar : Kanatlılar.
Çohgarıncıglılar : Böcekler.
Çohgatlı : 1. Katmanlı, tabakalı. 2. Çok katlı (bina vb.).
Çoh görmek : Esirgemek, kıyamamak.
Çohgüclü : Güçlü, kuvvetli.
Çohgülen : Güleç.
Çohgünlü : Günlerce süren.
Çohhakimiyyetlilik : Geniş teşkilatlı bakanlık.
Çohhécalı : Çok heceli.
Çohhedli : Çok terimli (matematikte).
Çohhücéyreli : Çok hücreli.
Cohillik : 1. Çok yıllık (bitki). 2. Yıllarca süren.
Çohişlenen : Kullanışlı, çok kullanılan.
Çohlampalı : Çok lâmbalı (radyo vb.).
Çohları : Çokları.
Çohlaşmag : Çoğalmak.
Çohlatmag : Çoğaltmak.
Çohlaylı : Çok katmanlı, tabakalar halinde.
Çohlu : Çok, bir çok, müteaddit.
Çohluca : Çokça, bolca, çok fazla.
Çohlug : Çokluk.
Çohmechullu : Çok bilinmeyenli (matematikte).
Çohmeğsedli : Çok amaçlı, çok işte kullanılan.
Çohme'nalı : 1. Çok manalı. 2. mec. Manalı, anlamlı.

Çohme'nalılıg : Çok manalılık.
Çohmertebe, Çohmertebeli : Çok katlı.
Çohmilletli : Milletlerden oluşan.
Çohmilyonlu : Milyonlarca.
Çohminli : Binlerce.
Çohmotorlu : Çok motörlü.
Çohmövzulu : Çok mevzulu, çok konuda olan.
Çohmövzululug : Konu çokluğu.
Çohnah : Canavar sürüsü.
Çohnövçü : Atletik.
Çohnövçülük : Atletizim.
Çohövlü : Çok çeşitli.
Çohotaglı : Çok odalı.
Çohpartiyalı : Çok partili.
Çohpilleli : Çok dereceli.
Çohpilleli séçki sistémi : Çok dereceli seçim sistemi.
Çohplanlı : Muhteviyatlı.
Çohreğemli eded (say) : Çok basamaklı sayı.
Çohrag : Daha çok, daha fazla.
Çohrengli : Çok renkli, polikrom.
Çohrenglilik : Çok renklilik, polikromi.
Çohsaheli : Çok branşlı, çok sahalı.
Çohsaylı : Kalabalık, sayıca çok.
Çohsenetli : Sanatı çok, çok sanatlı, sanatça muhtevalı.
Çohsesli : Çok sesli, polifonik.
Çohseslilik : Çok seslilik, polifoni.
Çohsimli : Çok telli.
Çohsözlü : Sözlerle dolu, çok sözlü, uzun sözlü.
Çoh sürmek : Uzun sürmek.
Çohşaheli, Çohcehetli : Çok taraflı, çok yönlü (faaliyet vb.).
Çohşekilli : Çok şekilli, polimorf, bol şekilli, alotropi.
Çohşekillilik : Çok şekillilik, bol şekillilik, polimorfizm.
Çohtarlalı : 1. Dönüşümlü ziraat. 2. Nadaslı tarla.
Çohtebeğeli : Katman katman, tabakalar halinde.
Çohtekerli : Bol tekerlekli (lokomotif vb.).
Çohtélli : Telleri bol (kablo vb.).
Çohterefli : 1. Çok yüzlü (geometride). 2. Çok taraflı (anlaşma vb.). 3. Çok yönlü (faaliyet vb.).
Çohtilli : Çok ağızlı (bıçak).
Çohtirajlı : Yüksek tirajlı.
Çohtonlu : Tonlarca.
Çohtorpaglı : Bol topraklı (arazi vb.).
Çohu, Çohusu : Çoğu, ekseri, maksimum, çoğunluk.
Çohuşaglı : Çok çocuklu.
Çohüzlü : Çok yüzlü, poligon, çokgen.
Çohvagonlu : Çok vagonlu (katar vb.).
Çohvariantlı : Muhtelif, çeşitli, türlü.
Çohyarpag, Çohyarpaglı : Bol yapraklı.
Çohyaşar Çohyaşlı : 1. Yıllarca süren. 2. İhtiyar. 3. Çok yıllık (bitki).
Çohyérli : Geniş, ferah.
Çohyéyen : Obur, pisboğaz.
Çolag : 1. Topal, aksak. 2. Çolak.
Çolagga : Çukur.
Çolaglaşmag : Topal olmak, topallamak.
Çolag olmag : Sakatlaşmak.
Çolaglıg : Aksaklık, topallık.
Çolamag : Yuhalamak, yuha çekmek.
Çolğala : Serçe parmağı.
Çolma-çocug : Çoluk çocuk.
Çolpa, Çorpa : 1. Piliç. 2. Piliç kızartması. 3. mec. Çocuk, oğul. 4. mec. Güçsüz âciz.
Çolpalanmag, Çolpalaşmag : Piliç olmak (civciv).
Çolpalı : Piliçli (pilav vb.).
Çolpumah : Aksamak, topallamak.
Çolug-çocug : Çoluk çocuk.
Çomag : Çomak.
Çômah : Bozulmak.
Çomıza : Buğdaygillerden biri.
Çomur : 1. Çamur, balçık. 2. Çok pis, kirli.
Çopur : 1. Çopur. 2. Yarık, çatlak. 3. Engebeli.
Çopurlaşmag : 1. Çopurlaşmak. 2. Engebeli olmak.
Çopurlug : 1. Çopurluk. 2. Engebe.
Çopur olmag : Çopurlaşmak.

Çopuz : Yamçı.
Çor : 1. Çor. 2. mec. Belâ, âfet. 3. mec. Lânet!
Çorlatmag : Bizar etmek, usandırmak, nefret ettirmek.
Çort *(Far.)* : 1. Biniciyi sarsan (at). 2. Şekerleme (uyku), ımızganma.
Çortan : Lor.
Çortdağan, Çortayı : Binicisini yoran (at).
Çortke, Çortke, Çotke, Çotku : Çörkü, abaküs
Çort vurmag, Çorta gétmek : Imızganmak, uyuklamak, pineklemek.
Çor vurmag : Afetzede olmak.
Ço salmag : Söylenti yaymak.
Çoşga *(Rus.)* : Domuz yavrusu.
Çoşgalamag : Doğurmak, yavrulamak (domuz).
Çotgu : Dantelalı külah.
Çotke *(Rus.)* : Çörkü.
Çotulhama : Salyangoz.
Çotur : Basık burun, patburun.
Çov, Ço : Haber.
Çovdar : Çavdar.
Çovdarlıg : Çavdar tarlası.
Çov düşmek : Söylenti yayılmak, haber yayılmak.
Çovğun : Boran, tipi.
Çovğunlamag : Tipilemek.
Çovğunlu : Tipili.
Çovke : Korkak, ürkek, velveleci.
Çov salmag : Söylenti yaymak.
Çovuma : Sıyırıp geçme (mermi).
Çovumag : 1. Çalışmak, çabalamak. 2. Koşuşturmak. 3. Sıyırıp geçmek (mermi).
Çovustan : Alaçık, salaş, kulübe.
Çovuş : 1. Tellâl, münâdi. 2. Çavuş. 3. Kervanbaşı.
Çovuşguşu : Çavuşkuşu.
Çovuşlug : Çavuşluk.
Çovuşmag : Sekmek (mermi).
Çovutmagülleye rast gelesen : Kör kurşunla ölesice, serseri kurşunla ölesice.
Çoyna : 1. Çolak. 2. Topal, aksak.
Çoysutmag : Topallamak, aksayarak yürümek.
Çöcüy : Kardeş.
Çöçe : Pasta (yağ, yumurta, süt ve ceviz içiyle).
Çöçek : Çökek.
Çöçelemeh : Tıpış tıpış yürümek (çocuk).
Çöçün : Tuhaf, acaip.
Çöçün gelmey : Tuhaf gelmek, tuhafına gitmek.
Çödükotu : Cörtükotu.
Çöflemeh : Otlamak (hayvan).
Çöhrayı : Pembe, pembemsi.
Çöhre : Çehre.
Çök : Çük.
Çökdürmek : 1. Çöktürmek. 2. Oturtmak.
Çökdürücü : Çökelti yapan, dibe tortulaştıran.
Çöke : Ihlamur.
Çökebalığı, Çöke : Çığa (balık), çoka.
Çökeçayı, Cökeçayı : Söğüt rakısı (arak-ı bid).
Çöke-çöke, Çömbelek : Çömelerek, çömele çömele.
Çökek : 1. Kuytu, çökek. 2. Sundurma.
Çökeklenmek : Çukurlaşmak.
Çökeklik : 1. Çökek. 2. Obrukluk, konkavlık, iç bükeylik.
Çökelik : Ihlamurluk, ıhlamur ormanı.
Çökelmek : 1. Çömelmek. 2. Çukurlaşmak.
Çökeltmek : Basarak çukurlaştırmak.
Çökme : Kuytu, çökek.
Çöküntü : 1. Tortu, çöküntü. 2. Tortul külte. 3. Kalıntı.
Çökür : Anız.
Çökürtmek : Çöktürmek.
Çöl : 1. Çöl, bozkır. 2. Dışarı, avlu. 3. Vahşî, yabanî. 4. Tarla, mezraa.
Çölarısı : Yaban arısı.
Çöl-bayır : Etraf, kır bayır, çevre, yöre, civar.
Çölbuğdası : Delice otu.
Çölçü : Köylü, kentli
Çölde : Dışarıda, dışarda.
Çöldonuzu : Yaban domuzu.
Çöldovşanı : Ada tavşanı.
Çöléşşeyi : Yaban eşeği.
Çölgaranguşu : Çobanaldatan, keçisağan.

Çölgazı : Yaban kazı.
Çölgöyerçini : Yabani güvercin. (columba livia).
Çölkéçisi : Elik, dağ keçisi.
Çölkeseyeni : Dağsıçanı.
Çölkéşnişi : Yaban maydanozu, kişnic-i deşti (Bifora radians, mountain-balm).
Çöllalesi : Dağlâlesi.
Çölleme : Kese, kestirme (yol).
Çölleşmek : Kıraçlaşmak.
Çöllü : 1. Taşralı, köylü, kentli. 2. Çiftçi. 3. mec. Kaba
Çöllük : Çorak, step, bozkır.
Çölme, Çölmeh, Çölmey : Çömlek.
Çölmek : Çömlek.
Çölnanesi : Yaban nanesi.
Çölnohudu, Gülül : 1. Gugu çiçeği, hüsnüyusuf. 2. Fiğ, burçak.
Çölördeyi : Yaban ördeği.
Çölpişiyi : Yaban kedisi.
Çölsiçanı : Tarla faresi.
Çölteresi : Yaban teresi, horozcuk.
Çöltoyuğu : Turaç.
Çölturşengi : Çoban değneği.
Çölyovşanı : Taş nanesi.
Çölde galmag : Dışarıda kalmak, sokakta kalmak, barınaksız kalmak.
Çölde goymag : Dışarı atmak, barınaksız bırakmak.
Çöllere düşmek : Avare olmak, derbeder olmak.
Çömbelen, Çömbelek : 1. Bağdaş. 2. Domalan, keme. 3. Ur, çıban, şiş.
Çömbelme : 1. Çömelme. 2. Bağdaş.
Çömbelmek : Çömelmek.
Çömbeltme : Çömeltme.
Çömbeltmek : Çömeltmek.
Çömçe : Çömçe.
Çömçebalığı : Taranga.
Çömçeguyrug : İri baş.
Çömçelemek : Kepçelemek.
Çönbelmek : Çömelmek.
Çönderme : Döndürme.
Çöndermek, Döndermek : 1. Döndürmek. 2. Değiştirmek. 3. Çevirmek, çeviri yapmak.
Çönge, Cönge : Tosun, erkek dana.
Çöngelmek : Zayıflamak, güçsüzleşmek.
Çöngemek : Bağdaş kurmak, çömelmek.
Çönmek : Dönmek.
Çönük : Dönük.
Çöp : 1. Çöp. 2. Basil.
Çöpatma : Kur'a, kur'a çekme.
Çöp atmag : Kur'a çekmek, ad çekmek.
Çöpbaşı : Otlakıye.
Çöpçü : 1. Çöpçü. 2. Klasik hekim.
Çöpçük : Bakteri.
Çöpegülen : Şakacı, muzip.
Çöpih, Çöpük : 1. Keçikılı. 2. İskarto.
Çöplük : Anız.
Çöpre, Çörpe : Çopra (balık).
Çöpsüz : Sapsız, çöpsüz.
Çöpü : Halkavî dans.
Çörek : 1. Ekmek. 2. mec. Yemek. 3. mec. Rızık, azık. 4. mec. Ekmek parası.
Çörekağacı : 1. Ekmek ağacı. 2. mec. Gelir kaynağı. 3. mec. Aile reisi.
Çörekbişiren : Fırın işçisi, ekmekçi, fırıncı.
Çörekbişirme : Ekmekçilik, fırıncılık.
Çörek bişirmek : Ekmek pişirmek.
Çörekçi : Ekmekçi.
Çörekçilik : Ekmekçilik.
Çörekçilik élemek (etmek) : 1. Fırıncılık yapmak. 2. Ekmek satmak.
Çörekdaşıyan : Ekmek taşıyıcı (araba vb.).
Çörekden élemek (etmek) : Ekmeğinden etmek.
Çörekgabı : Ekmeklik (kap).
Çörekhana, Çörekçihana : Ekmek fırını.
Çörekitiren : Nankör.
Çörek kesmek : 1. Yemek (ekmek) yemek. 2. mec. Dostluk etmek (biriyle).
Çöreklemek : 1. Yedirip içirmek, beslemek. 2. mec. Ağırlamak, misafir etmek.
Çörekli : 1. Konuksever, misafirperver. 2. Varlıklı. 3. Cömert. 4. Kazançlı, verimli, kârlı.
Çöreklik : Ekmeklik.
Çörekpulu : Ekmek parası.
Çöreksatan : Ekmekçi.
Çöreksiz : 1. Ekmeksiz. 2. mec. Kazançsız, kârsız.

Çörekvéren : Cömert, bonkör.
Çörekvérmez : Cimri, pinti.
Çörekyapan : 1. Fırıncı. 2. Aşçı.
Çörek zavodu : Ekmek fırını.
Çöreyi dizinin üstünde : Nankör.
Çöreyini gazanmag : Ekmeğini kazanmak.
Çöreyi duzu olmamag : Kıymeti bilinmemek.
Çöreyin kesmek : Ekmeğinden etmek.
Çörpe : Çopra (balık).
Çöskü : Göçmen kampı.
Çötke, Çörtke, Çotku : Çörkü.
Çötkeye salmag (vurmag) : Saymak, hesaplamak (çörkü ile).
Çövken, Çövkan : Çevgen.
Çövkirme : Çevirme, döndürme.
Çövkirmek : Döndürmek, çevirmek.
Çöyce, Çöce : Bakır kâse.
Çöycelemeh : Çöreklenmek, kıvrılmak.
Çöyrükme : Dönme, çevrilme (o yana bu yana).
Çöyrükmek : 1. Çevrilmek, dönmek (o yana bu yana). 2. Çitlenmek, çevrilmek.
Çöysemek : Ağıllanıp otlamak (sürü).
Çöz, Çöze, Çivze : 1. Sivilce. 2. Filiz.
Çözdelemek : 1. Çözmek, açmak. 2. Didiklemek, ditmek.
Çöze(le)mek, Çözelemeh, Çözdemeh : 1. Sinirlenmek, köpürmek. 2. Uzatmak, açmak.
Çubug : Çubuk.
Çubugaltı : Küllük, kül kabı (nargile).
Çubugbaşı : Lüle, pipo (nargilede).
Çubugcug : Sıvgın, filiz.
Çubug çekmek : Çubuk içmek, pipo içmek.
Çubuglamag : Çubuklamak.
Çubuglanmag : Çubukla vurulmak, çırpılmak, dövülmek.
Çubuglaşmag : 1. Çubukla dövüşmek. 2. Birlikte pipo içmek.
Çubuglatmag : Dövdürmek, çırptırmak.
Çubuglug : Tömbeki.
Çubugvarı : Çubuk gibi.
Çubuğunu tutdurmag : Çubuğunu tüttürmek, rahat yaşamak.
Çugun, Çuğun, Çüğün : Font, pik.
Çuguneriden : Pik fabrikası, demir döküm fabrikası.
Çuguneritme, Çuguntökme : Demir döküm.
Çugun eritmek : Font eritmek, pik eritmek.
Çuğa(la)nmag : Bürünmek, gömülmek (karanlığa vb. ne).
Çuğul, Çuğulçu : Casus, jurnalci, muhbir.
Çuğul : Çekül, şakul.
Çuğulçulug, Çuğulçuluh : Casusluk.
Çuğullamag : Jurnal etmek, lâf taşımak, kovlamak, gammazlamak.
Çuğullug : Casusluk, gammazlık.
Çuğullug élemek : Gammazlamak.
Çuğundur : Çükündür, pancar.
Çuğundurböceyi : Kalkan böcekleri, kımıl.
Çuğundurçu : Pancarcı.
Çuğundurçulug : Pancarcılık.
Çuğundurotu : Deve dikeni.
Çuğunduryığan (çıharan) : Pancar sökme makinesi, söküm makinesi.
Çuğun eritmek : Pik eritmek.
Çuha : Cübbe, palto, kaftan.
Çuhalı : Cübbeli, kaftanlı.
Çuhalıg : Cübbelik, kaftanlık (kumaş).
Çuhur : 1. Çukur. 2. Çopur. 3. Derin kap.
Çuhurcug : Çukurcuk, ufak çukur.
Çuhurlanmag, Çuhurlaşmag : Çukurlaşmak.
Çuhurlaşmış : Çukurlaşmış.
Çuhurlatmag : Çukurlatmak.
Çuhurlu : Çukurlu.
Çuhurlug : Çukurluk.
Çul : 1. Çul. 2. mec. Elbise, giyecek.
Çul-çuha : Elbise, giysi.
Çulgah : Ambalaj kâğıdı.
Çulğac : Ambalaj malzemesi.
Çulğamağ, Çulğalamag : 1.Sarmak, paketlemek. 2. Bürümek, kaplamak, örtmek.
Çulğalanmag : Bürünmek, örtülmek.
Çulğalaşmag : Birbiriyle karışmak.
Çulğu : Dingil tamponu, dingil pimi (dingilin tekerlekten çıkmamasını sağlar).
Çulğuduz : Kaba, terbiyesiz.
Çullamag : 1. Çullamak. 2. mec. Giydirmek (bir çok giysiyi).

Çullanmag : 1. Çullanmak. 2. mec. Kalınca giyinmek.
Çullu : Semerli.
Çulunu sudan çıharmag : Keçesini sudan çıkarmak.
Çumbuz, Çumpuz : Kesek, tezek.
Çumur, Çumur-çumur : Çocuk oyunu (kum tepecikleri üzerinde parmakla oynanır).
Çur : Dur! stop! (çocuk oyunlarında ikaz).
Çursaf : Serbest (çocuk oyunlarında ikaz).
Çusku : İri ağaç çivi.
Çust : Lapçın, bağcıklı mest.
Çustçu, Çusttiken : Lapçıncı (usta).
Çuş : Uyku.
Çutga, Çutği, Çutgu, Çotgu : Dantelâlı külah, kadın takyesi.
Çutgabağı : Alınlık.
Çuvalduz : Çuvaldız.
Çuvaş : Çuvaş.
Çuvaşça : Çuvaşça.
Çücey : Ağabey.
Çüle : Baston, değnek.
Çümürüh : Ekşi ayran.
Çün *(Far.)* : Çünkü.
Çürüdülmek : 1. Çürütülmek. 2. Pıhtılaştırılmak.
Çürükçıhdı : Kusurlu.
Çürükçü : Geveze, boşboğaz
Çürükçülük : Gevezelik, boşboğazlık.
Çürüklük : Çürüme, bozulma.
Çürüksöz : Boş söz.
Çüründü : 1. Bozuk, çürük. 2. Gübre. 3. Ekşimik, kesmik, çökelek.
Çüründülü : Çürüklü.
Çürütmek : 1. Çürütmek. 2. Pıhtılaştırmak, kesmek (süt vb.). 3. Arıtmak, rafine etmek.
Çürüyü çıhmag : Boku çıkmak.
Çütme : Çarık burnu.
Çüvek : Lapçın, bağcıklı mest.
Çüy : Değnek, baston, kazık (ağaç veya demirden).
Çüyen : Çukur, kuyu, kuytu.
Çüyübaşı : Dereotu.

D

Da : Daha'nın kısaltılmışı "da, bile, dahi, hattâ, kezâ; haydi! hadi!" anlamında kullanılır, ayrı yazılır.
Daba: Meyvesiz..
Dabag : Aft, kulâ, ağız iltihabı.
Dabag olmag : Aft olmak, kulâ olmak.
Dabalağ : 1. Ayak. 2. mec. Hile, oyun.
Dabalağ gelmağ : Kurnazlık etmek.
Dabalağ vurmag : Çelmelemek.
Daban, Davan : 1. Taban. 2. Defa, kere. 3. Değirmen ayağı (değirmen taşı için). 4. Baltacık (değirmen taşında). 5.Eksen uzantısı (kapı kanadında), kapı ökçesi, kapı tabanı.
Dabana : Eksen uzantısı (kapı kanadında).
Daban almag : Kaçmak.
Dabanaldı : Kaçtı, tabana kuvvet.
Dabanaltı : Pençe.
Dabanbalığı : Kızılkanat.
Dabanbasa, Dabanbasarag : 1.Kaçarak, süratle. 2. Adım adım izleyerek.
Dabancıg : 1. Ökçe. 2. İnce taban.
Daban-dabana, Davan-davana : baştan başa, hepsi, tamamen, taban tabana.
Dabandalı : Arka (ayakkabı için).
Dabandaşı : Ponza.
Dabandı : Yayladan dönüş mevsimi (sürü için), yayla dönüşü.
Dabandıya düşmek : Çobanlık sona ermek (yayla mevsiminin bitmesiyle).
Daban döymek : Taban tepmek.
Dabangırma, Davangırma : Peşi sıra, arkasından.
Dabangırmadan : Gecikmeden, durmadan.
Dabanı çatlag : Pasaklı, pinti, kirli, pis.
Dabanıgalhıg :Çok gezen, durmadan gezen.
Dabanıgara : Uğursuz, düz taban.
Dabanına daş deymek : Gecikmek, geç kalmak.
Dabanına daş deymiş : Uğursuz, bedduaya uğramış.
Dabanına tüpürmek : Tabanları yağlamak.
Dabankéş : Çekecek, kerata.
Dabanlama : Takip etme, adımlama.
Dabanlamag : Peşine düşmek, izlemek (adım adım).
Dabanlı : 1. Tabanlı. 2. mec. Ayakları kuvvetli, çevik.
Dabanlıg : 1. Taban deliği (kapı için). 2. Taban için (kösele vb.)
Dabannamah : Taze kestaneyi ayıklamak (tabanla bastırarak).
Dabannı : Cesur, yiğit, kahraman.
Dabansız : Tabansız.
Dabanüstü :Derhal, beklemeden, ayak üstü.
Dabbağ *(Ar.)* : Sepici, tabak.
Dabbağda gönüne beled olmag : Cemaziyülevvelini bilmek.
Dabbağda gönünü tanımag : Cemaziyülevvelini bilmek.
Dabbağ etmek : Sepilemek, tabaklamak.
Dabbağhana *(Ar. Far.)* : Tabakhane.
Dabbağhanada gönünü tanımag (gönüne beled olmag) : Cemaziyülevvelini bilmek.
Dabbağlıg : 1. Debagat, tabaklık. 2. Debagata elverişli.
Dabırma : Çabucak, hemen, derhal, hızla.
Dabjo : Sigara.
Dablı : Huni.
Dabrağ : Torba.
Dabrımağ : Koşmak, koşarak gitmek.
Dad : Tat, lezzet.
Dad *(Far.)* : 1.Feryat, figan. 2. Yardım. 3. Şikâyet. 4. vay! aman! imdat!
Dadah : İlk yürüme (bebekler için).
Dad almag : Tat almak.
Dada gelmek (çatmag) : İmdada yetişmek.

Dada getirmek : Tatlandırmak.
Dada gétmek : Şikâyet etmek, şikâyete gitmek.
Dada yétişmek (yétmek) : İmdada koşmak, imdada yetişmek.
Dadamal, Dadanag : Alışık, alışkın, düşkün, mutat.
Dadamal düşmek (olmag, öyrenmek) : Alışkın olmak, alışmak.
Dadamal öyretmek : Alıştırmak, tadandırmak, düşürmek.
Dad-aman : İmdat! aman!
Dad-aman élemek (etmek) : Aman dilemek, imdat istemek.
Dadanag, Dadanıg:Alışkın, alışık, müptelâ.
Dadanag olmag : Alışmak, alışkın olmak.
Dadanan, Dadanmış : Alışkın.
Dad (u) bidad *(Far.)* : İmdad çığlığı.
Dad-bidad élemek (etmek) : 1. Büyük başarı göstermek. 2. Feryat etmek.
Dadandırılmag : Tadandırılmak, alıştırılmak.
Dadandırmag : Tadandırmak.
Dadanmag : Tadanmak.
Dadaş : Dadaş.
Dadbilme : Tatma, zâika.
Dadbilmezlik : Tat alamama.
Dad çekmek (élemek, etmek, gılmag) : 1. Çığlık koparmak. 2. Yardım istemek.
Dad-damag : Lezzet, neşe.
Daddığ : Kızgın yağlı soğan (çorbaya dökülür), çeşnilik.
Daddırma : Tattırma.
Daddırmag : Tattırmak.
Dad-duz : Tat, lezzet.
Dad-feryad (fegan) *(Far.)* : Feryat.
Dadgül : Bir ağaç türü.
Dadhissi : Tatma duyusu.
Dadı : Damat, güveyi.
Dadıcı : Çeşnici (uzman).
Dadı damağında galmag : Tadı damağında kalmak.
Dadı damağından gétmemek : Tadı damağından gitmemek.
Dadı gaçmag : Tadı kaçmak.
Dadıgaçmış : Tatsız, lezzetsiz, yavan.
Dadı héç yana çatmamag : Yardımsız kalmak.
Dadılıma : Tadı kaçma.
Dadılmag, Dadılımah : Tadı kaçmak, tadı bozulmak.
Dadılma : Tadılma.
Dadılmag : Tadılmak.
Dadım-duzum : Biraz, azıçık.
Dadımlıg : Tadımlık.
Dadına (dadına-duzuna) bahmag : Tadına bakmak, tatmak.
Dadına dad vérmek : İmdadına koşmak.
Dadışmag, Dadışmah : Denemek, tecrübe etmek (yumurta dövüştürmede yumurta kabuğunun dişe vurarak sağlamlılığını) denemek.
Dadızdırılmag : Tattırılmak, tadına baktırılmak.
Dadızdırmag : Tattırmak.
Dadızmag : Tattırmak.
Dad istemek : İmdat istemek, yardım istemek.
Dadlandırma : Tatlandırma.
Dadlandırmag : Tatlandırmak.
Dadlanmag : Tatlanmak.
Dadlı : Tatlı.
Dadlı alma : Tatlı elma.
Dadlıca : Tatlıca.
Dadlı-dadlı : Tatlı tatlı.
Dadlı-duzlu : Sempatik, sevimli.
Dadlıhékaye : Zevkli hikâye.
Dadlılaşdırmag : Tatlılaştırmak.
Dadlılaşmag : Tatlılaşmak.
Dadlılıg : Tatlılık.
Dadma : Tatma.
Dadmag : Tatmak.
Dadmalı : 1. Tatmaya değer, ağzına lâyık. 2. Tatlı, lezzetli, nefis.
Dadres *(Far.)* : Yardımcı, hami.
Dadsız : Tatsız.
Dadsızlıg : Tatsızlık.
Dadsoğanagları : Tükürük bezleri, dilaltı bezleri.

Dadü-bidad *(Far.)* : Kavga, gürültü, bağırıp çağırma.
Dadü-feryad *(Far.)* : Feryat, gürültü, bağırıp çağırma.
Dadvérici : Çeşni veren, çeşnilendirici (baharat vb.).
Dad vérmek : Tat vermek, neşelendirmek.
Daf : 1. Cura zurna. 2. Trampet, trampete.
Dagga : 1. Deri şapka, deri külah. 2. Şinik. 3. Varil. 4. Asfalt, zift. 5. Kile, ölçek.
Daggagarın : Gebeş.
Daggar : Muhkem, sağlam.
Daggar durmah : Sözünde durmak.
Dağ : Dağ.
Dağ *(Far.)* : Dağ.
Dağa dırmaşmag : Dağa tırmanmak.
Dağal : 1. Kavgacı, sinirli. 2. Mızıkçılık. 3. Kıskanç. 4.Kibirli. 5. Çöp (göze kaçan.)
Dağallıg, Dagallıh : 1. Mızıkçılık. 2. Kavga, gürültü.
Dağallıg élemek : Mızıklanmak.
Dağanağ : Evin bir bölümü.
Dağar : 1. Tulum, dağarcık. 2. Torba, heybe. 3. Meşin yastık. 4. Tömbeki çantası. 5. Kibirli.
Dağarcıg, Davarcıg : Dağarcık.
Dağarcığındakini eşiye tökmek : Sırlarını açığa vurmak.
Dağbasar : Dağlık bölgeler.
Dağ basmag : Dağlamak.
Dağbeser : Dağ üstü.
Dağbéyi : Yayla polisi.
Dağboyanası : Dağ anasonu, solucan otu.
Dağ çekmek : Dağlamak.
Dağçı, Dağadamı : Yaylacı.
Dağ-dağ : 1. Dağ gibi. 2. Çok sıcak, kaynar. 3. mec. Çok dertli.
Dağdağa : 1. Vesvese, işkil. 2.Dert, endişe. 3. Vesvese veren. 4. Tahtadan fırıldak (çocuk oyuncağı).
Dağdağan : 1. Çitlembik. 2. Kaynana zırıltısı. 3. Muska, nazarlık (melengiçten).
Dağdağana : Dağ dalak otu.
Dağdağanlıg : Çitlembiklik, melengiçlik.
Dağ-daş : Dağ taş, dağlık yerler.
Dağa-daşa düşmek : Dağlara düşmek.
Dağa-daşa salmag : Darmadağın etmek, perişan etmek.
Dağa-daşa sığmamag : Çok sevinmek, sevincinden oynamak.
Dağa-daşa vurmag (çırpmag) : Çaba sarfetmek,yorulmaksızın çalışmak.
Dağ-dere : Dağ taş.
Dağdibi : Dağ eteği.
Dağdöşü : Aklan, yamaç.
Dağeteyi : Dağ eteği.
Dağ élemek : 1. Kızdırmak, kızgın hale getirmek. 2. Kızartmak, yakmak (yağı). 3. mec. Tafsilât vermek. 4. mec. Sözleşmek, anlaşmak.
Dağgoçu : Argali, muflon.
Dağhesteliyi : Yükseklik korkusu.
Dağı dağ üste goymag : Hüner göstermek, zoru yenmek.
Dağı dağ üstünden atmag : Hüner göstermek, zoru yenmek.
Dağıdıcı : 1.Tahripçi, sabotajcı. 2. Yıkmacı.
Dağıdıcılıg : Tahrip, dağıtma.
Dağıdılma : 1. Dağıtılma. 2. Yıkım. 3. Harcanma, savrulma.
Dağıdılmag : 1. Dağıtılmak. 2. Yıkım yapmak, yıkmak. 3. Savrulmak, israf edilmek.
Dağıdılmaz : Yıkılmaz, dayanıklı.
Dağıdılmazlıg : Yıkılmazlık, dayanıklılık.
Dağılış : Dağınıklık, perişanlık, tefrika.
Dağılışmag : Dağılmak.
Dağılma : Tefrika, dağılma.
Dağılmag : 1. Dağılmak. 2. mec. İflâs etmek.
Dağılmış : 1. Perişan, dağınık. 2. Yıkılası, viran olasıca!
Dağım-dağım : Yırtık pırtık, param parça.
Dağınıg : Dağınık.
Dağınıglıg : Dağınıklık.
Dağınıh : Serilmiş, biçilmiş halde (ot, ekin vb.).
Dağıntı : Dağınık, dağıntı. döküntü.
Dağıntılıg : Dağınıklık; enkaz.

Dağıtdırmag : Dağıttırmak.
Dağıtmag : 1. Dağıtmak. 2. mec. iflas ettirmek.
Dağ (i) dar *(Far.)* : Gönlü yaralı.
Dağ (i) dar etmek : Kederlendirmek.
Dağkéçisi : Elik, dağ keçisi.
Dağkeli : Yabanî manda.
Dağkeşnişi : Yabanî kişniş otu. (bifora radicans).
Dağ kimi (dalında) durmag : Arka çıkmak, desteğinde olmak.
Dağlalesi : Anémon.
Dağlamag : Dağlamak.
Dağlanmag : Dağlanmak.
Dağlatdırmag, Dağlatmag : Dağlatmak.
Dağlı : 1. Dağcı. 2. Dağıstanlı. 3. Damgalı. 4. mec.Yaralı, gamlı, kederli.
Dağlıg : Dağlık.
Dağlılıg : Dağlık yerin durumu.
Dağmadil : Gücenik.
Dağnamag : Çatlamak, yarılmak.
Dağnane (si) : Dağ nanesi.
Dağnovruzu : Buhurumeryem, siklâmen, tavşan kulağı.
Dağ olmag : Kızmak, erimek (yağ için).
Dağsaggızı : Dağ sakızı, yabanî kauçuk.
Dağsiçanı, Dağsiçovulu : Dağ sıçanı.
Dağsu : Kaynar su.
Dağ sühuru : Kaya.
Dağterhunu : Solucanotu.
Dağturpu : Yaban turpu, acırga.
Dağüstü : Dağ başı, dağın tepesi.
Dahal : Kümültü.
Dahalça : Kümültü.
Dahan *(Far.)* : Ağız.
Dahar : 1. Isırgan. 2. Alçak dağ. 3. Döğülmüş tuzlu nane.
Dahı : dahi, da, de.
Dahıl, Dehil : 1. Kasa. 2. Kumbara.
Dahıldar : Kasiyer, kasadar.
Dahıldarlıg : Kasadarlık, veznedarlık.
Dahicesine : Dâhiyane.
Dahil *(Ar.)* : Dahil.
Dahileçekilmiş : Muhât (geometride), çember, daire.
Dahilen *(Ar.)* : Dahilen.
Dahili *(Ar.)* : Dahilî.
Dahilibirtercefli : Komşu iç açı.
Dahiliçarpaz : İç ters açılar, karşılıklı iç açılar.
Dahiligulag : İç kulak.
Dahilidefter : Gelen evrak defteri.
Dahilićnérji : Tepi,iç tepi.
Dahilihestelikler : İç hastalıkları.
Dahiliişlernaziri : İç işleri bakanı.
Dahilisékrésiya : Endokrin, iç salgı.
Dahiliticaret : İç ticaret.
Dahiliyanma : Kontakt (motor için).
Dahilik : Dehâ, dâhilik.
Dahiliyye *(Ar.)* : Dahiliye.
Dahil etmek : Dahil etmek.
Dahil olmag : Dahil olmak.
Dahiyane *(Ar.)* : Dâhiyâne.
Dahma *(Ar.)* : 1. Gecekondu, baraka, kulübe. 2. Zeminlik. 3. mec. Fakirhane, evceğiz, evcik.
Dahmacıg : Hücre, küçük oda.
Dahmagara :Hücre, penceresiz oda; mezar.
Dahma garaltmag : Ev yapmak (içinde barınmak için).
Daıntdamah : Çaktırmadan belirlemek (bir yeri veya evi).
Daim, Daima *(Ar.)* : Dâimâ, hep.
Daimi *(Ar.)* : Dâimî.
Daimicereyan : Doğru akım.
Daimikapital : Sabit kapital, sabit sermaye.
Daimikemiyyet : Sabite (nicelik).
Daimikomissiyalar : Daimî komisyonlar, sabit komisyonlar, alt komisyonlar.
Daimileşdirilmek : Sabitleştirilmek.
Daimileşdirmek : Sabitleştirmek.
Daimileşmek : Sabitleşmek.
Daimilik, Daimlik : 1. Ebedîlik. 2. İdame. 3. Sebat.
Daimiordu, Daimigoşun : Düzenli ordu, nizamî ordu.
Daire *(Ar.)* : Dâire.
Dairelenmek Dairevî olmak.
Daire salmag : Dairevî olmak.
Dairevarı : Dairevî.

Daire vurmag : Dairevî olmak, halkalanmak. 2. mec. Dans etmek (halkavî biçimde).
Dairevi *(Ar.)* : Dairevî, müdevver.
Dairevilik : Yuvarlaklık.
Dal : 1. Dal. 2. Arka, sırt, bel. 3. Arkadaki. 4. mec. Son, âkıbet, netice, sonuç. 5. mec. Kalanı, gerisi, devamı.
Dala : Ot, bitki.
Dala almag : Omuzlamak, sırtlamak.
Dalab, Dalaf : Dalap, (at, deve vb.)
Dala atmag : 1. Ertelemek. 2. Kasılarak yürümek. 3. mec. Tasarruf etmek, biriktirmek (gelecek için).
Dalaba gaçmah (gelmeh) : Dalap olmak.
Dala bahmadan : Süratle, hızla.
Dala çekilmek : 1. Geri çekilmek. 2. mec. Sözünden dönmek, caymak.
Dala démek (danışmag) : Gıybet etmek.
Dala durmag : 1. Reddetmek, katılmamak. 2. Sözünü geri almak.
Dala (dalı) düşmek (galmag) : Geri kalmak, gelişmemek.
Dala gétmek : Kötüye gitmek, kötüleşmek. 2. Gelişmemek.
Dala goymag : İlerilemek, öne geçmek.
Dala götürmek : Sözünden dönmek, sözünü geri almak.
Dalag : 1. Dalak. 2. Hayvan hastalığı (üşütmekten).
Dalağı sancmag : Korkmak, şüphelenmek.
Dalah : 1. İnce bal mumu. 2. Sığır hastalığı (susuzluktan)
Dalamag : 1. Dalamak. 2. mec. İncitmek, azarlamak, haşlamak.
Dalamaz : Ballıbaba.
Dalambırt : Gelir, kazanç.
Dalan : 1. Dalan, lobi. 2. Dehliz, koridor. 3. Çıkmaz sokak.
Dalandar, Dalançı : Kapıcı.
Dalandarlıg : Kapıcılık.
Dalanma : Isırılma (böcek, ısırgan vb.)
Dalanmag : Isırılmak (böcek, ısırgan vb.)
Dalan tipli yol : Çıkmaz sokak.
Dalaşdırılmag : Dövüştürülmek.
Dalaşdırmag : Dövüştürmek.
Dalaşgan : Dövüşken.
Dalaşganlıg : Dövüşkenlik.
Dalaşmag : Dövüşmek.
Dalatmah : Gicişdirmek, kaşındırmak.
Dala vérmek : 1. Sırtına yüklemek. 2. mec. Pohpohlamak, koltuklamak.
Dalay : Bahisleşme, mübahase.
Dalayaglar : Arka ayaklar.
Dalayan : 1. Kaşındıran, yakan. 2. Isırgan.
Dalayanot : Isırgan.
Dalay - dalay : Türkü mırıldaması.
Dalay vérmey : Aldatmak, kandırmak.
Dalayıcı, Dalar : Kaşındırıcı, yakıcı, giciş-dirici.
Dalbadal : Peşpeşe, fasılasız.
Dal çévirmek : Sırt çevirmek.
Dal - budag : Dal budak.
Dal - budag atmag : Dal budak salmak.
Dalda, Daldéy : Dulda.
Daldabucag, Dalda-bucag : 1. Issız yer, tenha yer. 2. Ücra, sapa.
Dalda-bucagda : Tenha yer, kapalı kapılar ardında.
Dalda - damada : Gizlice.
Dal-dala : Sırt sırta.
Dal-dala vérmek : Yardımlaşmak.
Daldalamag : Duldalamak.
Daldalanacag, Daldanacag : 1. Sığınak, barınak. 2. Kuytuluk. 3. Pusu.
Daldalandırma : Himaye etme, saklama, duldalama.
Daldalandırmag : Duldalamak, barındırmak, konuklamak.
Daldalanma : Duldalanma, saklanma.
Daldalanmag : Duldalanmak.
Daldalanmalı : Duldalanacak yer.
Daldalatma : Saklatma, duldalatma.
Daldalatmag : Saklatmak, sığındırmak.
Daldalayıcı : Hami, koruyucu.
Dal-dalı : Geri, geriye, tersine.
Daldalıg : Duldalık, güvenli yer.
Dalda danışmag (démek) Gıybet etmek, aleyhte konuşmak.
Dalda galmag : Geride kalmak.

Dalda goymag : Geride bırakmak, arkada bırakmak.
Daldan : Arkadan, geriden.
Daldan-dala atılmag :Daldan dala konmak.
Daldaya girmek : Sığınmak, saklanmak, gizlenmek.
Daldırmag : Daldırmak.
Daletraflar : Art ayaklar (dört ayaklılarda).
Dalgabag:Peşi sıra, ardı sıra, birbiri ardınca.
Dalgabag vurmag : Sabit olmamak, değişiklik göstermek, oynamak.
Dalgelsemeliler : Arkadan solungaçlılar.
Dalgün : Kötü gün, kara gün, zor gün, buhranlı gün.
Dalğa : Dalga.
Dalğacıg : Dalgacık.
Dalğadöyen : Kıyı, dalganın çarptığı yer.
Dalğa-dalğa : Dalga dalga.
Dalğagıran, Dalğasındıran : Dalgakıran.
Dalğakesen : Gemi burnu.
Dalğalandırılma : 1. Dalgalandırılma. 2. Heyecanlandırılma.
Dalğalandırılmag : 1. Dalgalandırılmak. 2. Heyecanlandırılmak.
Dalğalandırma : 1. Dalgalandırma. 2. mec. Heyecanlandırma.
Dalğalandırmag : Dalgalandırmak. 2. mec. Heyecanlandırmak.
Dalğalanma : 1. Dalgalanma. 2. mec. Heyecanlanma.
Dalğalanmag : 1. Dalgalanmak. 2. mec. Heyecanlanmak.
Dalğalatmag : 1. Dalgalandırmak. 2. mec. Heyecanlandırmak.
Dalğaölçen : Dalgaölçer, ondmetre.
Dalğasız : Dalgasız, sakin.
Dalğasızlıg : Durgunluk, sakinlik.
Dalğatutan : Detektör.
Dalğavarı : Dalgalı, dalga şeklinde.
Dalğavuran : Dalga oyuğu.
Dalğayabenzer : Dalgalı, dalga şeklinde.
Dalğayabenzerlik : Eğri büğrü oluş.
Dalğayaohşar : Dalgalı, dalga şeklinde.
Dalğayaohşarlıg : Eğri büğrü oluş, dalgalı oluş.
Dalğayaran : Dalgakıran.
Dalğıç : 1. Dalgıç. 2. Dalgıç kuşu.
Dalğıç levazimatı : Dalgıç eşyası.
Dalğıclıg : Dalgıçlık.
Dalğın : Dalgın.
Dalğınlaşmag : Dalgınlaşmak.
Dalğınlıg : Dalgınlık.
Dalı : Arkası.
Dalı almag : Geri çevirmek, geri vermek.
Dalı-dalı : Geriye doğru, geriye, tersine.
Dalı gelir *(far)* : Arkası var, devamı var.
Dalığ : Dalgın.
Dalı kesilmemek (üzülmemek) : Ardı arkası kesilmemek, devam etmek.
Dalına almag : Sırtlamak, sırtına almak.
Dalına çatmag : Yüklenmek, sırtına yüklemek.
Dalına düşmek : 1.Ardına düşmek, takip etmek. 2. Temine çalışmak, tedarike çalışmak.
Dalına-gabağına bahmag : Kontrol etmek, iyice incelemek.
Dalına minmek : Ensesine binmek.
Dalına vérmek : 1. Sırtına yüklemek. 2. mec. Pohpohlamak, övmek.
Dalınca : 1. Ardınca. 2. Müteakiben. 3. Sonra, üzerine.
Dalında durmag : Arka çıkmak, destek olmak.
Dalını dağa söykemek: Sırtını dayamak, sırtını vermek.
Dalını-gabağını fikirleşmek : İhtiyatlı olmak, temkinli davranmak.
Dalını yére vérmek : Yenilmek, mağlûp olmak.
Dalısı : 1. Devam. 2. Arkası, sırtı. 3. Akıbet, son.
Dalısınca : Arkasından, peşinden.
Dalısüre : Ardınca.
Dallama : Yuvanın sonuncu uçan civcivi.
Dallıg : Arkalık, yaslanma yeri.
Dalmag : Dalmak.
Dalotag : Arka oda.
Daltonik : Renk körü.
Dalva, Davla : 1. Keman köprüsü. 2. Damalı bez (keklik ve sülün avlamada kullanılır.)

Dalyar : Güveç (kap).
Dam : 1. Dam. 2. Düğün evi. 3. Zeminlik. 4. Kiler.
Dama basmag (gatmag, salmag) : Hapsetmek.
Dama girmek : Tutuklanmak.
Dama-dama : 1. Damalı, kareli. 2. Damlayarak, damla damla.
Dama-dama şalvar : Ekose pantolon.
Damacıg : Pötikare.
Damacıglı : Kareli, ekose.
Damad *(Far)* : Damat.
Damadlıg : Damatlık.
Damag : 1. Damak. 2. Ağız. 3. Damak şişmesi (at ve eşekte). 4. mec. Keyif, neşe, heves, lezzet.
Damagarhası : Art damak (sesi)
Damagdan düşmek : Hevesi kaçmak, hevesi tükenmek.
Damag goymag (etmek) : Arzusunu kursağında bırakmak.
Damagdan salmag : Hevesini kaçırmak, hevesini tüketmek.
Damaglanma : Neşelenme, keyiflenme.
Damaglanmag : Keyiflenmek, neşelenmek.
Damaglı : 1. Bir kol çengi. 2. Şen, neşeli.
Damaglılıg : Mutluluk, neşe, sevinç.
Damagortası : Orta damak (sesi).
Damagönü : Ön damak (sesi).
Damag sallamag : Dudak sarkıtmak.
Damagsayıtları : Damaksıllar.
Damagsız : Mutsuz, neşesiz.
Damag üste (damagda) olmag : Huzurlu olmak.
Damagsızlıg : Üzgünlük, mutsuzluk, neşesizlik.
Damag vérmek : Lezzet almak, zevk duymak.
Damağıçağ : Mutlu, sevinçli.
Damağı çağ olmag : Mutlu olmak, sevinçli olmak.
Damağı çatlamag : Neşelenmek.
Damağı galhmag : Neşelenmek, sevinmek.
Damağı gelmek : Heveslenmek.
Damağı kök : Neşeli, mutlu, keyfi yerinde.
Damağı olmamag : Keyfi olmamak, hevesi olmamak.
Damağı pozulmag : Neşesi bozulmak.
Damağı sazlaşmag : Gönlü açılmak.
Damağı yanmag : Muradına ermemek, ümitsizliğe düşmek.
Damağına deymek : Kalbini kırmak, incitmek, üzmek, hatırına dokunmak.
Damağını pozmag : Moralini bozmak.
Damağını sallamag : Dudağını sarkıtmak, somurtmak.
Damağını sazlamag (saz etmek): Moralini düzeltmek, moral vermek.
Damahoş : Mutsuz, neşesiz, keyifsiz.
Damalamag : Karelemek.
Damalanmag : Karelenmek.
Damalı : Kareli, damalı.
Damalı gümaş : Ekose kumaş.
Damaraohşar :Damarımsı, damar şeklinde.
Damaraohşarlıg : Damarımsı oluş, damara benzerlik.
Damarcıg : Damarcık.
Damarcıglı : Damarcıklı.
Damar-damar : Damarlı.
Damarı atmag : Nabzı atmak.
Damarıboş, Damarıgırıg : 1. İradesiz, saf, çabuk kanan. 2. Namussuz.
Damarıboşlug : 1. İradesizlik. 2. Namussuzluk.
Damarı tutmag : Damarı tutmak.
Damarına düşmek : Hoşuna gitmek, içine yatmak.
Damarına tohunmag : Damarına basmak.
Damarına yatmag : Beğenmek, içine yatmak.
Damarın elégetirmek : Damarını bulmak.
Damarını tapmag : Huyunu öğrenmek.
Damarını tutmag : 1. Nabzını tutmak. 2. Huyunu öğrenmek.
Damarlamag : Damarından yapışmak, sıkboğaz etmek, sıkmak.
Damarlanma : Damarlanma.
Damarlanmag : Damarlı olmak, damarlar oluşmak.
Damarlı : 1. Damarlı. 2. mec. Namuslu iffetli.

Damarlılıg : 1. Damarları olma. 2. mec. Namusluluk, iffet.
Damarsız : 1. Damarsız. 2. mec. İradesiz.
Damarsızlıg : 1. İradesizlik. 2. mec. Namussuzluk.
Damazlıg, Damazdıh : Damızlık.
Damazlıgstansiyası : Islah istasyonu (hayvan için).
Damazlığı kesilmek: Nesli tükenmek.
Damazlığın kesilmesi : Nesli tükenme.
Damazlığın kesilsin : Soyun sopun devrilsin!
Damba : Bent, büğet.
Dambah : Tembel.
Dambat, Dammat : Bencil, mağrur, övüngen, farfara.
Dambatlaşmag, Dambatdammah : Çalım satmak, kurumlanmak.
Dambatlıg, Dambatdıh : Kibir, kurum, naz, cilve, çalım.
Dambatlıg satmag : Çalım satmak.
Dambıg : Piliçli pilav (kızartılmış piliçle).
Dambıl, Dambul, Dammılıy : Erik.
Dambiti : Tahta kurusu benzeri böcek.
Damcı : Damla.
Damcıcıg : Damlacık.
Damcı-damcı : Damla damla.
Damcılama : Damlama.
Damcılamag : Damlamak.
Damcılandırma : Akıtma, damlatma.
Damcılandırmag : Damlatmak.
Damcılanma : Damlatılma.
Damcılanmag : Damlatılmak.
Damcılatdırmag:Damlattırmak, akıttırmak.
Damcılatmag : Akıtmak, damlatmak.
Damcılayıcı : Pipet, damlalık.
Damcıl-damcıl : Gitgide.
Damcılıg : Damlalık.
Damcısalan : Pipet.
Damcısayan : Pipet.
Damcıtmag : Damlatmak.
Damcıtöken : Pipet.
Damcıvarı : Damla gibi.
Damdabaca : 1. Cadı, hortlak. 2. Çirkin, suratsız.
Dam-dam : Üzüm şırası.
Damdandüşer kimi : Damdan düşer gibi.
Damdandüşme : Pattadak, pattadan.
Dam-daş : Bina, yapı, ev.
Damdaşı : Loğ.
Damdıra, Damdura : 1. Davul, dümbelek. 2. Def, çıngırak.
Damdırma : Damlatma.
Damdırmag, Damızdırmag : Damlatmak.
Dam-divar : Ev ve duvarları.
Dam-dum : Davul vb. sesi.
Damen, Damene : Etek.
Damfa : Kesek.
Damfalı : Kesekli.
Dam gurmag : Tuzak kurmak.
Damğa : Damga.
Damğabasan, Damğavuran : 1. Damgacı, markacı. 2. Damga aleti, mühür.
Damğa basmag (vurmag) : Damgalamak.
Damğaçı : Damgacı, markacı.
Damğalama : Damgalama.
Damğalamag : Damgalamak.
Damğalanmag : Damgalanmak.
Damğalanmış : Damagalı.
Damğalatdırmag : Damgalatmak, mühürletmek.
Damğalatmag : Damgalatmak, mühürletmek.
Damğalı : Damgalı.
Damğasız : 1. Damgasız. 3. mec. Temiz, lekesiz.
Damı, Dami :1. Tamu. 2. mec. Azap, eziyet.
Damıtmag : Damıtmak.
Damızdıran : Pipet.
Damızdırılma : Damıtılma, damlatılma.
Damızdırılmag : Damlatılmak.
Damızdırma : Damlatma.
Damızdırmag, Damızmag : Damlatmak.
Damızma : Damlatma.
Damlacıg : Damlacık.
Damlamag : 1. Damlamak. 2. Kodese tıkmak. 3. Tuzağa düşürmek.
Damlanmag : Tutuklanmak.
Damlatdırılmag : 1. Tutuklatılmak. 2. Tuzağa düşürülmek.

Damlatdırma : Tutuklatma.
Damlatdırmag, Damlatmag :Tutuklatmak.
Damma : Damlama.
Dammag, Damlalamag : Damlamak.
Damnançıhma :1.Buzağı. 2. Dana. 3. Düve.
Damotu : Aslan kuyruğu.
Damu : Tamu.
Damyalı : Yalı evi.
Dan : 1. Tan. 2. Acaip, tuhaf.
Dana : 1. Dana. 2. Bilgin. 3. Tane, çekirdek.
Dan atmag : Tan ağarmak.
Dan atmamış : İmsak vakti.
Danaayağı : Danaayağı.
Danaayağıkimiler : Yılanyastığıgiller.
Danabaş : 1. Danaburnu. 2. Kurtçuk, solucan. 3. mec. Aptal, alık.
Danabaşag : Aslanağzı.
Danabaşlıg : Aptallık, ahmaklık.
Danaboyun élemek : Boyuna almak, boyuna atmak.
Danaburnu, Danaburni : Danaburnu.
Dana-buzov : Danalar ve buzağılar.
Danaça : Buzağı.
Danadişi, Danatişi : Danaburnu, aslanağzı.
Danadişiler : Hamamböceğigiller.
Dana-dolug, Dana-duna : 1. Danalar ve buzağılar. 2. Çoluk çocuk.
Danagavalı : Dana eriği (iri, yuvarlak ve kırmızı bir erik).
Danagıran : Çuhaçiçeği.
Danahor : Balık ağı.
Dana-kelçe : Malak (bir yaşında).
Danakéş : Kumarcı (sondan evvelki eli oynayan).
Danalıg, Danalıh : 1. Ahır. 2. mec. Hapisane, zindan.
Danalığa salmag : Hapse tıkmak, hapse atmak, hapsetmek.
Danalobya : Dana fasulyesi (iri taneli fasulye türü).
Danaotaran : Dana çobanı, danacı.
Danavar: Yatak çarşafı.
Danbalan : Koç yumurtası.
Danbır : Çakı (sabit ağızlı).
Dandan démah : Meydan okumak, atıp tutmak.
Dandaz : Daz, damdazlak.
Dandırmag : İnkar ettirmek.
Dane *(Far)* : Tane.
Danende *(Far)* : Okur yazar.
Dang, Darang : Şangırtı.
Danga, Dangalah : 1. Dangalak. 2. Aşık kemiği (büyük baş hayvanda).
Danga-danga danışmag : Dangalakça konuşmak.
Dangalıg : Dangalaklık.
Dangaz : 1. Kaygısız, kayıtsız, dik kafalı. 2. Bozkır.
Dangazlıg, Dangazzığ : Dik kafalılık, kabalık.
Dangazlıg élemek : Kabalık etmek.
Dan gelmek : Tuhaf gelmek.
Dangıldama : Tangırdama.
Dangıldamag : 1. Tangırdamak. 2. mec. Kafa şişirmek.
Dangıldatma : Tangırdatma.
Dangıldatmag : Tangırdatmak.
Dangıltı : Tangırtı.
Dangır, Dangırs : 1. Bozkır. 2. Dazlak.
Dangırdama : Tangırdama.
Dangırdamag : Tangırdamak.
Dangır-dungur : Tangır tungur, şangır şungur.
Dangış : 1. Yeni boynuz (kuzu vb. de). 2. Dazlak.
Danguşu : Balaban kuşu.
Danılma : Tezkip, yalanlama.
Danılmag : Tekzip edilmek, yalanlanmak.
Danılmaz : İnkâr edilmez.
Danışdırılma : Konuşturulma.
Danışdırılmag : 1. Konuşturulmak. 2. Soruşturulmak.
Danışdırma : 1. Konuşturma. 2. Sorguya çekme.
Danışdırmag : 1. Konuşturmak, soruşturmak. 2. Sorguya çekmek. 3. mec. İyi çalmak (saz vb.).
Danışdırmamag : Susturmak, konuşturmamak.

Danışgan : Konuşkan.
Danışganlıg : Konuşkanlık.
Danışıg : 1. Konuşma. 2. Sözleşme, mukavele. 3. Söylenti, rivayet. 4. Konuşma dili, pratik dil.
Danışıg aparmag (élemek, etmek) : Konuşmak, sohbet etmek.
Danışıglı : Sohbetli, konuşmalı.
Danışıgorganları : Konuşma cihazı, konuşma organları.
Danışıgsız : 1. Tartışmasız, kayıtsız şartsız. 2. Sorgusuz sualsiz, yargısız.
Danışığa tutmag : Lâfa tutmak, oyalamak.
Danışılmag : Konuşulmak, bahsi geçmek.
Danışmag : Konuşmak.
Danışmamazlıg : Sessizlik, suskunluk, konuşmama.
Danışmaz : 1. Suskun, konuşmayan. 2. Konuşamayan, lâl dilsiz.
Daniş *(Far)* : İlim, bilgi.
Danişmend *(Far)* : Bilgin, âlim.
Daniyalı : Danimarkalı.
Danlag, Dansag : Sitem, serzeniş, kınama, muaheze, tekdir, yerme.
Danlaglı, Danlanc : Töhmetli, kınanmış, sık sık azarlanan, şamar oğlanı.
Danlama: Paylama, azarlama.
Danlamag :Paylamak, azarlamak, kınamak.
Danlanc olmag : Kınanmak, paylanmak.
Danlanma :Paylanma, kınanma, azarlanma.
Danlanmag : Paylanmak, azarlanmak, kınanmak.
Danlatma : Paylatma
Danlatmag : Paylatmak.
Danlayıb-dansamag : Şiddetle kınamak.
Danma : Yalanlama, reddetme.
Danmag : 1. İnkâr etmek. 2. Saklamak, gizlemek.
Danna : Sabah.
Dansığı çıhmag : Yüzü pek olmak.
Dansıtmag : Sözünü geri almak.
Dansökülende : Tan vakti.
Dantori : Alacakaranlık.
Danulduzu : Zühre, Venüs.
Danus : Casusluk.
Danüzü : Şafak vakti, tan vakti.
Danyéli : Tan yeli.
Danyéri : Tan yeri.
Danyéri açılmag (ağarmag, gızarmag): Tan atmak, tan ağarmak.
Dar : 1. Dar. 2. Ev, mesken. 3. Dar ağacı.
Daraba : 1. Paravan, paravana, taraba. 2. Tahta yapı (eve bitişik) 3. Tahta kap (hububat koymak için).
Dara -bara : Kavga, münaza, gürültü.
Dara-bara salmag : Bağırıp çağırmak, gürültü patırtı çıkarmak.
Darabizen : Harar.
Daracah : Dar geçit, derbent.
Dara çekilmek : İdam edilmek, asılmak.
Dara çekmek, Darağacından asmag: İdam etmek.
Darag, Darağ, Darah : 1. Tarak. 2. Poyra. 3. Kartuk. 4. Bal beteği. 5. Pamuk çiçeği. 6. İbik. 7. Solungaç kapağı (balıkta). 8. Şarjör.
Daragağzı : İskarto, tarantı.
Daragbatmaz : Tarak batmaz (gür, sık ve kıvırcık tüyler için)
Daragcıg : Tarakçık, küçük tarak.
Darag çekmek: Taramak.
Daragçı, Darahçı : Tarakçı.
Daragçılıg : Tarakçılık.
Darag-darag : Taraksı.
Daragdişi : Tarak işi.
Daraggayıran : Tarakçı, tarak imalatçısı.
Darag görmemek : Keçeye dönmek, keçeleşmek, tarak görmemek.
Dara gısnamag : Sıkıntıya sokmak, sıkıştırmak.
Daraglama : Taraklama.
Daraglamag : 1. Taraklamak. 2. Geçişi engellemek (kollarını açarak). 3. Çiçeklenmek (pamuk bitkisi). 4. Şarjör takmak (silaha). 5. mec. Okşamak, sıvazlamak, ovmak.
Daraglanma, Darahlanma : Çiçeklenme (pamuk bitkisi).
Daraglanmag : 1. Taranmak. 2. Çiçeklenmek (pamuk).
Daraglanmış : Taranmış, tarak vurulmuş.
Daraglatmag : Taratmak, tarak vurdurmak.

Daraglı : Taraklı.
Daraglıg : 1. Tarak yapmağa uygun. 2. Taranmak için ayrılmış. 3. Bir defada taranan.
Daragotu : Tarak otu.
Daragvarı, Darağaohşar : Taraksı.
Daraldıcı : Daraltıcı.
Daraldılmag : Daraltılmak.
Daralmag, Daralmah : 1. Daralmak. 2. Darılmak. 3. mec. Cimrileşmek.
Daraltmag : 1. Daraltmak. 2. mec. Azaltmak, küçültmek, sınırlamak.
Daram, Tarım : 1. Dar, daracık. 2. Gergin, sıkı (ip vb.)
Darama : Tarama.
Daramamaşını : Elyaf tarağı.
Daramag : 1. Taramak. 2. Tırmıkla toplamak (ot, saman vb.) 3. Bahçelemek, budamak (ağaçları).
Daranlıg, Tarımlıg : Gerginlik, sağlamlık (ip, zincir vb.).
Darang : Şırak; şangırtı.
Darangı : 1. Kanada kavağı, piramidal kavak, İtalyan kavağı. 2. Çırpı (dal budak). 3. Dosdoğru, kalem gibi.
Darangıltı : Şangırtı, tangırtı.
Daranıg : Taralı.
Daramag : 1. Taranmak. 2. Çöküşmek. 3. Tırmanmak.
Daranmış : 1. Taralı. 2. Tarakla temizlenmiş, taranmış (yün vb)
Dara salmag : Sıkıştırmak, sıkıntıya düşürmek.
Daraşdırma : Çöküştürme, üşüştürme.
Daraşdırmag : 1. Yaymak, dağıtmak (böcekleri, haşereleri). 2. Çöküştürmek; dövüştürmek.
Daraşlıg : Darlık.
Daraşma : Üşüşme, çöküşme.
Daraşmag, Darışmag : 1. Yayılmak, dağılmak (haşereler). 2. Üşüşmek, çöküşmek.
Daratdırma : Tarattırma.
Daratdırmag : Tarattırmak, taratmak.
Daratmag : Taratmak.
Darayagda : Darda, sıkıntıda, zor durumda.
Darayı, Dareyi : Taraklı (kumaş), tafta.
Darbadağın : Darmadağın, darmadağınık.
Darbalag : 1. Pantolon. 2. Külot (kadın için).
Darbana:Çatı merdiveni, yangın merdiveni.
Darbışmag : Seğirtmek.
Darçı : Cellat.
Darçın *(Far)* : Tarçın.
Darçını : Tarçınî.
Darçınlı : Tarçınlı.
Darda galmag : Darda kalmak.
Dardağan : 1. Dardağan. 2. Darmadağın, darmadağınık.
Dardağanotu : Hasır otu, kofa, kiliz, semerci sazı, zembil otu.
Darda olmag : Darda kalmak.
Dardan gurtarmag (çıhmag) : Zorluğu yenmek, zoru aşmak, sıkıntıyı atlatmak.
Dar-dar : Tıpış tıpış.
Dardemiryolu : Dekovil.
Dar-düdük, Dardüdük : Kısa ve dar (pantolon vb. için), kispet gibi.
Dardüşünceli : Dar kafalı, sığ düşünceli, dar görüşlü.
Dardüşüncelilik : Dar kafalılık, dar görüşlülük.
Darfikirli : Sığ düşünceli, dar kafalı.
Darfikirlilik : Sığ düşünce, dar kafalılık.
Dargöz (lü) : 1. Cimri, hasis. 2. Kıskanç.
Dargözlülük : 1. Cimrilik, hasislik. 2. Kıskançlık.
Dargursag(lı), Dargursah : Sabırsız, tahammülsüz.
Dargursag (lı), Dargursahlıh : Sabırsızlık, tahammülsüzlük.
Darğa *(Moğ)* : 1. Şehremini, belediye başkanı. 2. Çarşı ağası. 3. Bekçi başı. 4. Köy kethüdası. 5. mec. Böbürlenen, ağalık taslayan.
Darğabaşı : Bekçi başı, asesbaşı.
Darğalıg : 1. Bekçilik. 2. mec. Büyüklük, ağalık. 3. Vergi türü.
Darğan : Kışın son günleri (son on günü).

Darğaşayırd : Avare, başıboş, işsiz.
Darğa tikmek: Vekil etmek.
Darğın : Dargın.
Darğınlıg, Darğınnıh : Dargınlık.
Darğınlıg élemek : Darılmak, küsmek.
Darhadar : Gürültü patırtı, bağırıp çağırma.
Darhadara salmah : Âleme yaymak, herkese duyurmak.
Darhetli : Dekovil hattı, dar hat.
Darı : 1. Darı. 2.Toz ilaç (göz için). 3. Darıdan pişirilmiş.
Darıgarışığı : Darılı ekmek.
Darıhan : Sıkıntılı, üzgün, yorgun.
Darıhan bir sesle : Kederli bir sesle.
Darıhdırıcı : Üzücü, can sıkıcı, usandırıcı, yeksenak.
Darıhdırıcılıg : Yeknesaklık.
Darıhdırma : Usandırma, bıktırma.
Darıhdırmag : 1. Sıkmak, sıkıştırmak, bunaltmak. 2. Üzmek, sinirlendirmek, daraltmak.
Darıhmag : 1. Sıkılmak, bıkmak, sinirlenmek. 2. Tık nefes olmak. 3. Göresimek, özlemek.
Darıhmış : Bizar, bezmiş, usanmış.
Darıhsınma : Sıkıntı duyma, sıkılma.
Darıhsınmag :Sıkıntı duymak, içi sıkılmak.
Darılmag : Darılmak.
Darılmış : Dargın.
Darımag, Darımağ, Darımah : 1. Yırtmak, cırnaklamak, parçalamak. 2. Üşüşmek çöküşmek. 3. Yayılmak (haşere). 4. Kıskanmak.
Daringılaşmah : Biraz daralmak.
Daringuç : Tırmık.
Darıotu : Darı otu, kırmızı kuşyemi (yabanî bitki.)
Darısgal : Dar.
Darısgallaşdırılma : Daraltılma.
Darısgallaşdırılmag : Daraltılmak.
Darısgallaşdırmag : Daraltmak.
Darısgallaşma : Daralma.
Darısgallaşmag : Daralmak.
Darısgallıg : Darlık, izdiham.
Darısgallıg élemek (etmek) : Yetmemek, yetersiz olmak, sığmamak, dar gelmek.
Darışdırmag : 1. Üşüştürmek, çöküştürmek. 2. Sıkıştırmak, izdiham yapmak.
Darışıg : Sıkışık, kalabalık.
Darışlıg : 1. Darlık, sıkışıklık. 2. Dapdar.
Darışmag : 1. Yayılmak, dağılmak (böcekler). 2. Üşüşmek, doluşmak, çöküşmek.
Daribeğa *(Far. Ar.)* : Ahret.
Daribeğaya rehlet buyurmag : Ahrete göçmek, vefat etmek.
Darifena *(Far. Ar.)* : Dünya, darıdünya.
Darişefa *(Far. Ar.)* : Klinik.
Dar kesilmek : Dayanılmaz olmak.
Dark : Dökümcü kalıbı (kerpiç için).
Darkéş : Dar (yer).
Darkéşlik : Darlık.
Darlaşdırılma : Daraltılma, darlaştırılma.
Darlaşdırılmag : Daraltılmak, darlaştırılmak.
Darlaşdırma : Daraltma.
Darlaşdırmag : Daraltmak.
Darlaşmag : Daralmak, darlaşmak.
Darlıg, Darrığ : Darlık.
Darlıg çekmek : Maddî sıkıntı çekmek.
Darlığa düşmek : Sıkıntıya düşmek.
Darmacal, Darmajal : Zaman darlığı, fırsat azlığı, sıkışık zamanda.
Darma-dağın : Darmadığın, darmadağınık.
Darma-dağın édilmek : Tarumar olmak.
Darma-dağın élemek (etmek) : Tarumar etmek.
Darmadiyar : Tarumar, darmadağın.
Daro : Sulama kanalı (tarlaya akıtılan).

Dar olmag : Dayanamamak, tahammül edilemez olmak.
Darosar : Pencere önü.
Dartay : Galon.
Dartayçı : Galoncu (kuyudan galonla petrol çeken kimse).
Dartayçılıg : Galonla petrol çıkarma (kuyudan), galonculuk.
Dartaylamag : Galonla petrol çıkarmak (eskiden).

Dartdırmah : Öğüttürmek, çektirmek (tahıl vb. ni).
Darteher : Darca, daracık.
Dartgı : Tartkı, teğelti kolanı tokası.
Dartı : 1. Çekme, çekiş. 2. Mekkâre. 3. Tartı, ölçü. 4. Un etme, öğütme. 5. Çeki (ölçü birimi). 6. Kulaç (ip).
Dartıcı : 1. Çeker, çekici (âlet). 2. Tartı, tartma âleti.
Dartığüvvesi : 1. Taşıma gücü, yük kapasitesi. 2. Yük hayvanı, beygir.
Dartılı : Gergin, gerili.
Dartılma : Çekilme, gerilme.
Dartılma-sıhılma : Kısılıp büzülme.
Dartılmag : 1. Sökülmek, çekip çıkarılmak. 2. Çekilmek, boşaltılmak (tulumba ile). 3. Çatılmak (kaşlar). 4. Öğütülmek, çekilmek (tahıl). 5. mec. Kasılıp büzülmek, kurumlanmak. 6. Gerilmek.
Dartılmış : 1. Gergin, gerili (ip vb.) 2. mec. Kasıntılı, kurumlu.
Dartım : Gerilim, tevettür.
Dartınc : 1. Gergin, gerili. 2. Sıkı, sıkı sıkıya. 3. mec. Cimri, hasis, tamahkâr.
Dartınmag : 1. Kurtulmağa çalışmak, kaçmak istemek. 2. Meyletmek, eğinmek. 3. Fırlamak, atılmak.
Dartışdırma : Çekiştirme.
Dartışdırmag : 1. Çekiştirmek. 2. Sökmek, çekip koparmak. 3. Tartıştırmak. 4. mec. İstintak etmek, sorguya çekmek.
Dartışma : Çekişme.
Dartışmag : Çekişmek.
Dartıy : Torna (mazı yapmak için).
Dartma : 1. Çekme. 2. Öğütme.
Dartmadezgahı : Un fabrikası.
Dartmag : 1. Çekmek. 2. Öğütmek. 3. Pompalamak (suyu vb. ni) 3. Kaldırmak (vinçle). 4. mec. Kurumlanmak, burnu büyümek, çalım satmak, kasılmak.
Daruğe, Daruğa : Bekçi.
Daruğalıg : Bekçilik vergisi bekçilere ücret vergisi, korucu vergisi (eskiden).
Darüledeb *(Ar.)* : Mektep.
Darülélm *(Ar.)* : Universite, akademi.
Darüleman *(Ar.)* : Sığınak.
Darülfünun *(Ar)* : Dârülfünun.
Darülmüellimat *(Ar)* : Kız öğretmen okulu.
Darülmüellimén, Darülmeüllimin *(Ar.)* : Erkek öğretmen okulu.
Darürekli : Egoist, bencil, hodbin.
Darüreklilik : Egoizm, bencillik, hodbinlik.
Darüşşefa *(Ar)* : Hastahane.
Darvadiyar : Darmadağın, darmadağınık.
Darvaza : Avlu kapısı, kale kapısı.
Darvazaçı: Kapıcı (kale vb. de).
Darvazalı : Kapalı (şehir, kale vb.).
Darvazanı felek vurmag : Bedbaht olmak.
Darvinçi : Darwinci.
Darvinist : Darwinci.
Darvinizm : Darwincilik.
Daryarpag(lı) : İğne yaprak.
Dasdana : Tandır ekmeği.
Dasdar, Dastar : El değirmeni.
Dasmalı : Oyun havası türü.
Dastağlamağ : Payandalamak, destek vurmak (ağaçlara).
Dastan *(Far)* : Destan.
Dastan açmag : Konuşmak, anlatmak, rivayet etmek.
Dastançı : 1. Destancı. 2. mec. Geveze.
Dastançılıg : Hikayecilik.
Dastan goşmag : Destan yazmak, hikaye yazmak.
Daş : Taş.
Daşa basmag : Taşa tutmak, taşlamak.
Daşa çekmek : Zağlamak, bilemek.
Daşa dönmek : Taşlaşmak.
Daşa dönmüş : Acımasız, merhametsiz.
Daşadöyen : Çobanaldatan, keçisağan.
Daşadöyme : Beş taş (çocuk oyunu).
Daşagétme : Aşık atma.
Daşa gétmek : Yeni taş kaldırmak (dominoda).
Daşagiren : Münzevi, derviş, çileci.
Daşagirenlik : İnziva, uzlet.
Daşağac : Çitlembik.
Daşahor : Taşlık, çakıllık.
Daşalı : Taş eriği.

Daşarmudu, Daşarmud : Yaban armudu.
Daş asılmag : Geç kaynamak, geç ısınmak.
Daşatan : Sapan.
Daş atıb-başını tutmag : Reddetmek, kabullenmemek.
Daş atıb-golu yorulmamag : Taş atıp kolu yorulmamak.
Daş atmag : 1. mec. Taş atmak. 2. mec. Yitirmek, kaybetmek.
Daşbadam : Taş bademi.
Daşbasma (sı), Daşçapı : Taş baskı, taş basması.
Daşbasmahanası (çaphanası) : Litografya atelyesi.
Daşbaş : 1. Haksız kazanç, ihtikâr, spekülâsyon. 2. Teraziyi ayarlama.
Daşbaşçı : Vurguncu, spekülâtör, muhtekir.
Daşbaşçılıg : Vurgunculuk.
Daşbaş élemek : Vurgun vurmak.
Daş çapmag (çıharmag, kesmek) : Taşçılık etmek, taş çıkarmak, taş yontmak.
Daşçı : 1. Taşçı. 2. Duvarcı.
Daşçıharan : Taşçı.
Daşçılıg : Taşçılık.
Daşdamah : 1. Taşlamak. 2. Büğemek. 3. Fazla yüklemek. 4. Düvene diş takmak.
Daşdan cavab ahtarmag : Çok utanmak.
Daş-daşa : Başabaş, berabere (satranç vb. de).
Daş-daş üste (üstünde) galmamag : Taş üstünde taş kalmamak, harabeye dönmek.
Daş-daş üstünde goymamag : Taş taş üstünde bırakmamak.
Daşdelen, Daşdalan : 1. Taşkıranotu. 2. Delgi, matkap.
Daşdırılma : Taşırılma.
Daşdırılmag : Taşırılmak, taşmak.
Daşdırma : Taşırma.
Daşdırmag : Taşırmak.
Daşdan kéçmek : Tesirli olmak, nüfuzlu olmak.
Daşdanyumşag : Yenilebilir ne varsa.
Daş-divar : Duvarlar.
Daş doğramag : Taş biçmek, taş yontmak.
Daşdoğrayan : Taşçı.
Daşdoğrayanmaşın : Konkasör.
Daşdöşeyen : Kaldırımcı.
Daşdövrü (esri) : Taş devri.
Daşdöyen : Konkasör.
Daş döymek : Taş kırmak, mıcır yapmak.
Daşduz, Daşduzu : Kaya tuzu.
Daşeppeyi : Taşkıran çiçeği.
Daşgalag : Recim.
Daşgalag élemek (etmek) : 1. Recmetmek. 2. mec. Lânet yağdırmak.
Daş-gaş : Mücevherat.
Daş-gaşlı : Taşlı (yüzük vb.)
Daşğelbli : Taş yürekli.
Daşğelblilik : Taş yüreklilik.
Daşgerdişi : Derz.
Daşgın : Taşkın.
Daşgınlıg : Taşkınlık.
Daşgır, Daşgir : Gözer.
Daşgıran, Daşhırdalayan : 1. Taşçı. 2. Konkasör.
Daş gırmag : Taş kırmak, mıcır yapmak.
Daşgovunu : Hasan bey kavunu.
Daşgura, Daşguray, Daşgora : 1. Harçsız duvar, derme çatma duvar. 2. Kârgir ev.
Daşhéykel : Taştan heykel.
Daşhınası : Kaya yosunu.
Daşı daş üstünde goymamag : Taş taş üstünde bırakmamak.
Daşı eteyinden tökmek (atmag) : Eteğindeki taşı dökmek.
Daşınar emlak : Menkul.
Daşın böyüyünden yapışmag : Gücünün yetmediği işe girişmek, boyundan büyük işe girişmek.
Daşın böyüyünü götürmek : Gücünün yetmediği işe girişmek.
Daşını atmag : Yakasını kurtarmak, alışkısından vazgeçmek.
Daşıg, Daşıh : Yük.
Daşıgçı : Hamal.
Daşıgçılıg : Hamallık, yükçülük.
Daşıma : Taşıma.
Daşımag : Taşımak.

Daşındırma : Taşındırma.
Daşındırmag : 1. Taşındırmak. 2. Vazgeçirmek, ikna etmek.
Daşınıh : Taşıma, nakil (ekin).
Daşınma : 1. Taşınma. 2. Vazgeçme, cayma.
Daşınmag : 1. Taşınmak. 2. Vazgeçmek, el çekmek. 3. Düşünmek.
Daşınmaz : Taşınmaz.
Danışmazemlak : Gayri menkul, taşınmaz mal.
Daşıntı : 1. Yük. 2. Sel, taşkın, seylap.
Daşırgamag : 1. Taşlıkta yürümekten ezilmek (nalsız hayvanların ayakları). 2. mec. Tabanları patlamak.
Daşırma : Taşırma.
Daşırmag, Daşırtmag : Taşırmak.
Daşıtmag, Daşıtdırmag : Taşıtmak.
Daşıyıcı : 1. Arabacı, mekkareci. 2. Hamal. 3. Taşıyıcı. 4. Nakil aracı. 5. Taşıyıcı roket.
Daşka *(Rus)* : 1. Kağnı. 2. El arabası. 3. Talika. 4. Furgon.
Daşkelem : Alabaş, lahana turpu.
Daşkelez : Kaya keleri.
Daşkend : Taşkent.
Daş-kesek : Taşlar, kesekler.
Daş-kesekli : Taşlı, kesekli.
Daşkesen : 1. Taşçı. 2. Konkasör.
Daşkesenmaşın : Konkasör.
Daş kesmek : Taş kırmak.
Daş kimi : Taş gibi.
Daşkömür : Maden kömürü.
Daşlama : Taşlama.
Daşlamag, Daşlamah : 1. Taşlamak. 2. Büğemek. 3. Düven dişi takmak. 4. Fazla yüklemek.
Daşlandırma : Taşırma, akıtma.
Daşlandırmag : Saçmak, akıtmak, savurmak (ağzından köpük vb.)
Daşlanma : 1. Taşa tutulma. 2. Akma, savrulma, dökülme.
Daşlanmag : 1. Taşa tutulmak. 2. Akmak, dökülmek, çıkmak. 3. mec. Akıp gelmek, akın akın gelmek (kalabalık vb.).
Daşlaşma : 1. Taşlaşma. 2. Taşa tutma (birbirini).
Daşlaşmag : 1. Taşlaşmak. 2. Taşa tutmak (birbirini).
Daşlaşmışgalıglar : Fosiller.
Daşlatma : Taşlatma.
Daşlatmag : Taş döşetmek.
Daşlı : Taşlı.
Daşlıca : Kuşkursağı, taşlık.
Daşlıg : 1. Taşlık. 2. Taşlı.
Daşlı-kesekli : taşı keseği bol.
Daşma : 1. Taşma. 2. Lapa (pirinç).
Daşmag : Taşmak.
Daşmalıg : Lapalık (pirinç).
Daşmişarlayan : Taşçı, taş biçen (kimse).
Daşnag *(Erm)* : 1. Ermeni şoven parti üyesi. 2. Ermeni şoveni.
Daşnagsutyun *(Erm)* : Hareket Birliği (Ermeni ırkçılığını esas alan parti).
Daşnağ : Gür, taşkın.
Daş olub-guyuya düşmek : Birden kaybolmak, yerin dibine girmek.
Daşoynadan : Taş oynatan (sporcu).
Daşsaldı : Seçim, oylama (eskiden).
Daşşag : Taşak.
Daşşaglı : Taşaklı.
Daş-terezi : Terazi takımı.
Daştülek : 1. Şahin. 2. Delibaş (at). 3. mec. Utanmaz, arsız (kimse).
Daşürekli : Taş yürekli.
Daşüreklilik : Taş yüreklilik.
Daşvéren : Duvarcı yamağı.
Daş vurmag : Taş vurmak, taş atmak.
Daşyol : Şose.
Daşyonan : Taşçı.
Daş yonmag : Taşı yontmak, taşı tesviye etmek.
Dava *(Ar)* : 1. İlaç, deva. 2. Kavga, dövüş. 3. Savaş, harp. 4. Problem, anlaşmazlık. 5. Muhakeme, yargılama.
Dava ahtarmag : Bela aramak.
Davacat *(Ar)* : 1. İlaç (lar). 2. mec. İçki.
Davacathana *(Ar. Far.)* : Eczahane.
Davacıl : Kavgacı, şirret, bulaşık.

Dava çekmek : Mahkemeye vermek.
Davaçı : 1. Eczacı. 2. Kavgacı, şirret. 3. Müşteki, davacı.
Davadağarcığı : Şirret, kavgacı.
Dava-dalaş, Dava-şava : Kavga, gürültü, patırtı, dövüş.
Dava-dalaş etmek : Kavga etmek, bela aramak.
Dava-dalaş salmag : Kavga çıkarmak, ortalığı karıştırmak.
Dava-dava : Kovalamaca.
Dava-dava dèmek (vurmag) : Bela aramak, kaşınmak.
Dava-derman *(Ar. Far.)* : İlaç, em, deva.
Dava-derman élemek (életdirmek, etdirmek, etmek) :Tedavi etmek (ettirmek).
Dava-derman olmag : Tedavi görmek.
Dava-döyüş, Dava-galmagal : Kavga, gürültü, patırtı.
Dava düşmek (galhmag) : Kavga çıkmak, gürültü kopmak, kavga başlamak.
Dava élemek (etmek) : 1. Kavga etmek. 2. İddia etmek, dava etmek. 3. Tedavi etmek, iyileştirmek.
Davagal : Kavga, gürültü.
Davah : Tabak, aft, ağız iltihabı.
Davahana *(Ar. Far.)* : Eczahane.
Davahana, Depbağhana *(Ar. Far.)* : Tabakhane.
Davakar *(Ar. Far.)* :Şirret, kavgacı, bulaşık.
Davakarlıg : Kavgacılık.
Davakarlıg etmek :Bela aramak, kaşınmak.
Davalama : İlaçlama.
Davalamag : 1. İlaçlamak, İlaç serpmek. 2. Zehirlemek. 3. Otalamak.
Davalanma : İlaç serpilme.
Davalanmag : İlaçlanmak.
Davalatma : İlaçlatma.
Davalatmag : İlaçlatmak.
Davalı, Dava (lı)-şavalı : 1. Davalı. 2. Küskün. 3. Devası olan (hastalık) 4. İlaçlı.
Davalıg : İlaçlık.
Davam *(Ar.)* : 1. Sabır, sebat, tahammül. 2. Sağlamlık, sarsılmazlık. 3. Devam, idame.
Davamçı, Davametdirici : Muakkip.
Davam élemek (etmek) : 1. Tahammül etmek, dayanmak. 2. Direnmek, inada binmek. 3. Sürmek, devam etmek.
Davam etdirmek : Devam ettirmek, sürdürmek.
Davam getirmek : Dayanmak, tahammül göstermek.
Davam getirmemek : Dayanamamak, tahammül edememek.
Davamiyyet *(Ar.)* : Devamlılık, süreklilik.
Dava-me'reke *(Ar.)*: Kavga, dövüş, gürültü, patırtı.
Dava-me'reke salmag : Arayı karıştırmak, kavgaya yol açmak.
Davamlı : 1. Sabırlı. 2. Eskimez, dayanıklı. 3. mec. Sağlam, sarsılmaz. 4. mec. Uzun ömürlü, devamlı, daimî.
Davamlı olmag : Tahammül etmek, dayanmak, sebat etmek.
Davamlılıg : 1. Sağlamlık. 2. Dayanıklılık, tahammül gücü. 3. Süreklilik, devamlılık.
Davamsız : 1. Dayanmayan. 2. Dayanıksız, çabuk eskiyen. 3. Süreksiz, devamsız.
Davamsızlıg : 1. Devamsızlık. 2. Kırılganlık, gevreklik.
Davanhaggı : Çobanlık, çoban ücreti.
Davanyarpah : Birinci yaprak (tütünde).
Davarcıg : Dağarcık.
Davarçılıg :Davar besiciliği, davar besleme.
Davarçın : Deri çanta.
Davarlı : Davarı olan.
Dava salmag : Dövüştürmek, kavgaya yol açmak.
Davasız : 1. Kavgasız, gürültüsüz. 2. İlaçsız, devasız, dermansız.
Davasız-dalaşsız : Kavgasız, gürültüsüz.
Davasız-dermansız : İlaçsız, dermansız, şifasız.
Davasızlıg : İlaçsızlık, dermansızlık.
Davasız-şavasız : 1. Kavgasız, gürültüsüz. 2. İlaçsız, devasız.
Dava-şava salmag : Kavgaya yol açmak, dövüştürmek.
Davat : Divit.
Davdav : Bir tavşan (kuyruğu küllı).

Davel : İpekhane.
Davğa : Kara lahana yemeği.
Davla : 1. Keman köprüsü. 2. Damalı bez (keklik ve sülün avcıları kullanır).
Davlah : Uzun boylu.
Davranış : Davranış.
Davranışlı : İyi davranışlı, geçimli, uysal.
Davtelcb, Dotelcb : İstekli, talip.
Davranmag : Davranmak.
Davudı : Razakı.
Davulçu : Davulcu.
Davulçulug : Davulculuk.
Davulmag : Donmak, donarak ölmek.
Davuş : Ayak sesi.
Day : 1. Tay. 2. Daha.
Daya, Taya *(Far.)* : 1. Dadı. 2. Tepecik, küme, yığın. 3. Süt anası (hayvan veya insan için). 4. Hemşire.
Dayacag : 1. Dayanak. 2. Ok dirseği (arabayı boyunduruğa bağlayan okun ayak tarafında).
Dayag : 1. Mesnet, destek, payanda. 2. Temel, esas. 3. mec. Destek yardım, himaye.
Dayag durmag, Dayag olmag : Arka çıkmak, desteklemek, korumak.
Dayagduvar : Payanda, istinat duvarı.
Dayaglama : Payandalama.
Dayaglamag : Payandalamak.
Dayaglanmag : Desteklenmek.
Dayaglı : 1. Payandalı. 2. mec. Destekli.
Dayaglıg : 1. Dayanak, yaslanma yeri. 2. Dayaklık.
Dayagsız : 1. Desteksiz, payandasız. 2. mec. Yardımsız, arkasız.
Dayagsızlıg : Yardımsızlık, arkasızlık.
Dayag vérmek : 1. Cesaretlendirmek. 2. Payandalamak.
Dayag vurmag : Desteklemek, destek vurmak, payandalamak.
Dayalıg, Dayelik : Dadılık, tayalık.
Dayamag : Dayamak.
Dayan : 1. Sabret. 2. Dur!
Dayanacag : 1. Durak (otobus, tren vb.) 2. Kümültü. 3. Yaslanacak yer. 4. Kulak çivisi. 5.Değnek, asa, sopa. 6.Dayanak.
Dayanacah, Dayanajah : Baston, asa.
Dayanacag gadağandır : Durmak yasaktır!
Dayancah : Kulak çivisi.
Dayanag : Durak.
Dayandırıcı : Dindirici, kesici, önleyici, yatıştırıcı.
Dayandırılma : Durdurulma, kesilme, dindirilme.
Dayandırılmag : Durdurulmak, kesilmek, dindirilmek.
Dayandırılmaz : 1. Aralıksız, fasılasız, dinmeyen. 2. Zapt olunmaz.
Dayandırma : 1. Durdurma, istop ettirme. 2. Ara verme.
Dayandırmag : 1. Durdurmak. 2. Susturmak. 3. mec. Kesmek (akıntı, ceryan vb.).
Dayanıb-duran yérde : Durup dururken.
Dayanıb-durmag : Susmak, suskun durmak; hareketsiz beklemek, bekleyip durmak, iş görmemek, çakılıp durmak.
Dayandoldurum : Çakmaklı (eski zaman av tüfeği).
Dayangan : Dayanıklı, tahammüllü.
Dayanıg : 1. Dayanan, güvenen, yaslanan. 2. Sağlamlık, dayanıklılık. 3. Sabır, sebat, takat. 4. mec. İtimat, itibar, güven.
Dayanıglaşdırılmag : Sağlamlaştırılmak, sabitleştirilmek.
Dayanıglaşdırma : Sabitleştirme, sağlamlaştırma.
Dayanıglaşdırmag : Sağlamlaştırmak, sabitleştirmek.
Dayanıglı, Dayanıhlı : 1. Dayanıklı. 2. Eskimez, sağlam.
Dayanıglıhal : Kalıcılık, devam.
Dayanıglıg : 1. Kalıcılık. 2. Dayanma, direnme. 3. Sağlamlık.
Dayanıgsız : Dayanıksız.
Dayanıgsızlıg : Dayanıksızlık.
Dayanmadan : 1. Sürekli, dinmeden, durmadan. 2. Hemen, derhal.
Dayanmag : 1. Dayanmak. 2. Ara vermek, dinmek, durmak. 3. Durmak, beklemek, nöbet tutmak. 4. Direnmek, ısrar etmek.

Dayanmag gadağandır : Durmak yasaktır, parketmek yasaktır!
Dayanmaz : Fasılasız, aralıksız, durmadan.
Dayanmazlıg : Biteviyelik.
Dayatmah : Yaslamak, dayamak.
Dayaz : Sığ.
Dayazca : Sığ.
Dayazdüşünce : Sığ düşünce.
Dayazfikirli : Sığ düşünceli, dar görüşlü.
Dayazfikirlilik : Sığ düşünme, dar görüşlülük.
Dayazlama : Sığlaşma.
Dayazlamag : Sığlaşmak.
Dayazlandırılma : Sığlaştırılma, derinliği azaltılma.
Dayazlandırılmag : Sığlaştırılmak, derinliği azaltılmak.
Dayazlandırma : Sığlaştırma.
Dayazlandırmag : Sığlaştırmak.
Dayazlanma : Sığlaşma.
Dayazlanmag : Sığlaşmak.
Dayazlanmış : Sığ.
Dayazlaşdırılmag : Sığlaştırılmak.
Dayazlaşdırmag : Sığlaştırmak.
Dayazlaşma : Sığlaşma.
Dayazlaşmag : Sığlaşmak.
Dayazlaşmış : Sığ.
Dayazlatma : Sığlaştırma.
Dayazlatmag : Sığlaştırmak.
Dayazlıg : Sığlık.
Dayça, Daylag : Tay, taylak.
Dayçalı, Daylaglı : Taylı (at).
Dayday : Dayı (çocuk dilinde).
Daye *(Far.)* : 1. Dadı. 2. Süt anne (hayvan veya insan için). 3. Hemşire. 4. mec. Bakıcı, hizmetçi.
Dayelik : Dadılık.
Daygul : Tay, kulun.
Dayıarvadı, Dayıdostu: Dayı hanımı! Bula!
Dayıcanı : Dayı hanımı!
Dayıgelini : Dayım gelini!
Dayıgızı : Dayızade!
Dayıgızlıg : Dayının üvey kızı!
Dayılı : 1. Dayısı olan. 2. mec. Arkalı.
Dayılıg, Dayılıh : Üvey dayı!
Dayın-duyun : Avare, başı boş, haylaz.
Dayınevesi : Dayım torunu!
Dayıoğlu : Dayızade! kuzen!
Dayıoğlulug : Dayının üvey oğlu!
Dayıuşağı : Dayızade!
Dayimi donuşlugmenteğesi : Buzla.
Dayire *(Ar.)* : Daire.
Dayirecik, Dairecik : Halka, daire.
Daylag : Taylak.
Daylaglı : Taylaklı (at).
Dayna, Dana : Da, de, dahi (pekiştirme edatı); başka, gayrı; doğrusu, gerçekten de.
Dayvuran : Deve tabanı.
Daz : Daz.
Dazalah : Pırlangıç, topaç.
Dazannıh élemek : Uzun sohbet etmek.
Dazay : 1. Tahsilsiz, öğrenimsiz. 2. mec. Görgüsüz, kaba.
Dazbaş : Dazlak.
Dazı : Rezene, kılıçotu, boyotu.
Dazılamağ, Dazılamah : Vızıldayarak uçmak.
Dazımah : Tüymek, kaçmak, dazara dazar gitmek.
Dazlanma : 1. Kelleşme. 2. Kıraçlaşma. 3. Yaprakları dökülme.
Dazlanmag : Kelleşmek.
Dazlaşdırmag : 1. Kelleştirmek. 2. Kıraçlaştırmak. 3. Çıplaklaştırmak.
Dazlaşma : 1. Kelleşme. 2. Kıraçlaşma. 3. Çıplaklaşma.
Dazlaşmag : 1. Kelleşmek. 2. Kıraçlaşmak. 3. Çıplaklaşmak.
Dazlaşmış : Dazlak, kel.
Dazlıg : 1 Dazlaklık. 2. Kıraçlık, çıplaklık.
Dé, Di : 1. Hadi, haydi, buyur: Di gel. 2. Aha, işte, bak işte, gözünle gördün: Di gör ne déyir.
Dé : Kümültü.
Deb *(Ar.)* : 1. Moda. 2. Adet, alışkı, töre, gelenek.
Debbe, Debe *(Ar.)* : 1. Hırgür. 2. Debbe. 3. Fıçı. 4. Cakacı, fiyakacı. 5. Fıtık, kavlıç, yarımlık. 6. Fıtıklı, kavlıç.

Debbe çıharmag (élemek, etmek) : Caymak, mızıklanmak, döneklik etmek.
Debbeçi, debbekar : Caygın, dönek.
Debbeçilik : Döneklik, cayma.
Debbeleme : Cayma.
Debbelemek : Caymak, döneklik etmek.
Debbepulu : Pay akçesi, kaparo.
Debden çıhmag (düşmek) : Modadan düşmek.
Deb düşmek : Moda olmak.
Debe çıhartmag : fıtık çıkarmak, fıtığa yakalanmak.
Debelik : Fıtık (göbekte, taşakta).
Deberdilme : Kımıldatılma, kıpırdatılma.
Deberdilmek, Deberilmek : Kıpırdatılmak, kımıldatılmak.
Deberegöz, Debergöz : Çıkık gözlü, lokma göz, patlak göz.
Deberilme : Kımıldatılma, kıpırdatılma.
Deberişme : Kıpırdaşma, kımıldaşma.
Deberişmek : 1. Kıpırdaşmak, kıpır kıpır etmek. 2. Ürpermek.
Deberme : 1 Kıpırdama, kımıltı. 2. mec. Yeşermeye başlama.
Debermek : 1. Kımıldamak, kımıldanmak. 2. mec. Yeşermeğe başlamak (ekinler).
Debertmek : Kımıldatmak.
Débet *(Lat)* : Verecek, gider (muhasebe defterinde), borç.
Débete yazmag : Gidere yazmak, vereceğe yazmak.
Deb getirmek (salmag) : Âdet etmek, moda etmek (hiç yokken).
Debilge : 1. Miğfer. 2. Kask.
Debilgeli : Miğferli.
Débit *(Fr.)* : Debi, akım.
Débitli : Debili (muayyen debisi olan).
Débitor : Borçlu, verecekli.
Deb olmag : Moda olmak.
Debre : Demet, deste, bağlam.
Debrek : Torba.
Debriş : Derviş.
Débüt *(Fr.)* : 1. İlk oyun (sahnede). 2. Başlangıç (satranç vb. de).
Débütant *(Fr.)* : İlk başlayan, acemi (oyuncu, sahne oyuncusu), toy.
Dec : 1. İşaret, nişan. 2. Düven dişi. 3. İşaret aracı. 4. Lebalep, silme.
Deccal *(Ar.)* : Deccâl.
Decel : 1. Mızıkçı, ordubozan, oyunbozan. 2. Şımarık, hırçın, yaramaz. 3. Hırçın, huysuz (hayvanlar için).
Decele : Kılcan.
Dec élemek (etmek) : Ağzına kadar doldurmak.
Decelleşme : Mızıklanma, yaramazlaşma.
Decelleşmek : Yaramazlaşmak.
Decellik : Yaramazlık.
Decellik élemek (etmek) : Yaramazlık etmek.
Dec galmag : Bakir kalmak, el değmemek.
Decle : Dicle (kelime manası 'kaplan'dır).
Declemek : 1. Tıka basa doldurmak. 2. Demet demet toplamak, destelemek. 3. Sıra sıra delmek. 4. Sıra sıra çivi çakmak. 5. Nişan koymak, işaretlemek.
Decelenmek : 1. Tıka basa doldurulmak. 2. Deste deste edilmek. 3. Sıra sıra çivilenmek. 4. Sıra sıra delinmek. 5. İşaretlenmek, nişan konulmak. 6. Sıra sıra düven dişi çakılmak.
Deçi : Kısa, bücür.
Dede : 1. Baba, peder. 2. Ata, ecdat. 3. Üstat âşık.
Dede-baba : Ecdat.
Dede-babadan : Ecdattan, çok eskiden.
Dede-babadán galma : Kadim, eski, ezelî.
Dedegorgud : Dede Korkut.
Dedeli : Babalı, pederli.
Dedelik : Babalık.
Dedemalı Dedevérdi : Baba mirası (karının babasından), çeyiz.
Dedesin dalına sarımag : Anasını ağlatmak.
Dedesine od vurmag : Anasını bellemek.
Dedesi yanmag : Anası ağlamak.
Dedesini yandırmag : Anasını ağlatmak.
Dedesiz : Babasız.
Dédi-godu, Dédi-godı : Dedikodu.
Dédi-goduçu : Dedikoducu.
Dédi-goduçulug : Dedikoduculuk.
Dédi-goduçulug élemek (etmek) : Dedikoduculuk etmek, çekiştirmek.

Dédi-godu salmag : Çekiştirmek, dedikodu yapmak.
Dédih : Söz, ifade, lâkırdı.
Dédikce : Oldukça, hayli.
Dédim-démemiş : Dedi demedi.
Dédirtme : Söyletme, itiraf ettirme.
Dédirtmek : Dedirmek, dedirtmek.
Déduksiya *(Lat.)* : Dedüksiyon, istintaç, tümdengelim.
Déduktiv *(Lat.)* : Dedüktif, tümdengelimli.
Def *(Far.)* : 1. Trampet, trampete. 2. Tef, daire. 3. Defetme, defedilme. 4.Refete, tandır küreği, tandır yastığı. 5. Kulübe, salaş.
Dé-fakto *(Lat.)* : Gerçekte, bilfiil.
Def-bela : Belayı savma.
Defçalan : Trampetçi.
Defçi : Trampetçi.
Defçilik : Trampetçilik.
Def-dumbul : Davul dümbelek.
Defe *(Ar.)* : Defa, kere, sefer.
Defeat *(Ar.)* : Defalarca.
Defe-darag : Araç gereç.
Defelerce, Defelerle : Defalarca.
Def élemek (etmek) : Defetmek.
Defgayıran : Trampetçi (usta).
Defeten *(Ar.)* : Defaten.
Defide : Derhal, acilen, hemen.
Define *(Ar.)* : Define.
Defineli : Verimli.
Défis *(Lat.)* : Küçük çizgi, ayırma işareti (-).
Défisit *(Lat.)* : Bütçe açığı.
Défisitli : Açıklı (bütçe).
Défisitlik : Açıklık (bütçede).
Défisitsiz : Dengeli, açıksız (bütçe).
Defn *(Ar.)* : Defin.
Defne *(Yun.)* : Defne.
Defnegilas : Yasemin.
Defn élemek (etmek) : 1. Defnetmek. 2. mec. İçine gömmek, unutmak.
Defn-kefn *(Ar.)* : Defnetme, kefenleyip gömme (ölüyü).
Defn-kefn etmek : Kefenleyip defnetmek (ölüyü).
Defn-kefn olmag (édilmek) : Defnedilmek, gömülmek (cenaze).
Def olmag : Defolmak.
Déformasiya : Deformasyon.
Defter *(Ar.)* : Defter.
Defterçe : Akıl defteri, ajanda.
Defter-çerçeke, Defter-kitab: Defter, kitap ve kâğıt.
Defterçi, Defterdar : 1. Defterdar. 2. Muhasip. 3. Noter.
Defterçilik, Defterdarlıg : Defterdarlık. 2. Muhasebecilik.
Deftere düşmek : Yazılmak, kaydedilmek.
Defterden düşmek: Unutulmak, hatırdan çıkmak.
Deftergazı : Pişi.
Defterhana *(Ar. Far.)* : Kançılarya.
Defterhanaçı : Kançılar.
Defterhanaçılıg : Kançılarlık.
Defter-kitab : Defter ve kitap.
Dégan : Gazlı bez.
Dégazasiya : Gaz temizleme, gazdan temizleme.
Dégazator : Gaz giderici (cihaz, madde, kimse).
Degenek, Deyenek : Değnek.
Dégénérasiya *(Lat.)* : Soysuzlaşma, yozlaşma, tereddî.
Dégénérat *(Lat.)* : Dejenere.
Dégénérativ *(Lat.)* : Dejeneratif, dejenere belirtileri olan.
Deger, Deyer : Değer.
Değgülbab *(Ar.)* : Kapı çalma, kapıyı tıkırdatma.
Değgülbab élemek (etmek) : Kapıyı çalmak, kapıya vurmak.
Değiğ *(Ar.)* : Dakik.
Değiğe *(Ar.)* : Dakika.
Değiğebaşı : Her dakika.
Değiğebedegige : Her dakika, gittikçe.
Değiğe-değiğe : Her dakikada, anbean, arasıra.
Değiğelik : Dakikalık.
Değiğeşümar *(Ar.Far.)* : Yelkovan.
Değiğélmler : Riyazî ilimler.

Değiğleşdirici : İnceltici (alet).
Değiğleşdirilme : Detaylaştırılma, tespit edilme.
Değiğleşdirilmek : Detaylaştırılmak, tespit edilmek.
Değiğleşdirme : Detaylaştırma, tespit etme.
Değiğleşdirmek : Detaylaştırmak, tespit etmek.
Değiğleşleşme : Dakik olma.
Değiğleşmek : Dakik olmak, düzenlenmek, tertip edilmek, düzene girmek.
Değiğlik : Doğruluk, dürüstlük, dikkatlilik, inceleme, kılı kırk yarma.
Değiğliksinifleri : Dikkat dereceleri, dikkat ölçüsü.
Değiğşünas *(Ar. Far.)* : Kılı kırk yaran (kimse), detaylı düşünen.
Degirman, Deyirman : Değirmen.
Degiş, Deyiş : Değiştirme.
Degmek, Deymek : Olmak, pişmek.
Dégustasiya *(Fr.)*. Çeşniye bakma, tatma.
Dégustator *(Fr.)* : Çeşnici.
Değdeğe *(Ar.)* : 1. Dağdağa. 2. Sıkıntı, dert, baş ağrısı. 3. Azdıran, baştan çıkaran.
Değdeğeçi : İşkilli, şüpheci.
Değdeğeli : Korkulu, endişeli, müvesvis, kuruntulu.
Dégdeğe vérmek : Azdırmak, baştan çıkarmak.
Değellik : Mızıkçılık.
Deh *(Far.)* : On.
Déhadé : Sürekli konuşma, gevezelik.
Dehalet *(Ar.)* : Karışma, müdahale.
Dehalet élemek (etmek) : Karışmak, müdahale etmek.
Dehan, Dehen *(Far.)* : Ağız.
Dehbaşı : Onbaşı.
Dehe : Şeritarazi (iki hendek arasında).
Dehetlemek : Etraflıca düşünmek (belli şartlar altında).
Déhgan *(Far.)*. Rençber, çiftçi.
Déhganlıg : Köylülük, çiftçilik, rençperlik.
Dehi : 1. Hem, dahi, da, de. 2. Artık, daha.
Dehil : 1. Kasa. 2. Kumbara.
Dehil *(Ar.)* : Sığınan, sığınık, sığıntı.
Dehil bağlamag : Çaput bağlamak, dilekte bulunmak (evliyaya).
Dehil düşmek (olmag) : Sığınmak, mülteci olmak.
Dehl *(Ar.)* : İlgi, alâka, bağlantı.
Déhli : Delhi (Hindistan'da)
Dehli olmag : İlgisi olmak, ilişiği olmak, ilgilendirmek.
Dehliz *(Far.)* : 1. Dehliz. 2. Hol, sofa. 3. Gem.
Dehlizcik : Odacık.
Dehliz-ibliz sinirleri : İç kulak labirenti sinirleri, işitme sinirleri.
Dehmerlemek, Dehmerremeh : 1. Dehlemek. 2. mec. Acele ettirmek. 3. mec. Tahrik etmek.
Dehmerreme : 1. Dehleme. 2. mec. Acele ettirme. 3. mec. Tahrik etme.
Dehne *(Far.)* : 1. Su bendi, büvet. 2. Tahliye borusu. 3. Gem.
Dehneleme : Gemleme, gem vurma, dizginleme.
Dehnelemek : Gemlemek, dizginlemek.
Dehnelenmek : Gemlenmek, gem vurulmak, dizginlenmek.
Dehneli : Dizginli, gemli.
Dehr *(Ar.)* : 1. Dünya, âlem. 2. Devir, zaman. 3. mec. Kısmet, talih.
Dehre : 1. Tahra. 2. Satır (et için).
Dehreburnu : Yazma (kumaş motifi).
Dehreburun :Kalkık burunlu, gaga burunlu.
Dehreguyrug : Akrep.
Dehrelemek : Budamak (tahra ile).
Dehrelenmek : Budanmak (tahra ile).
Dehreletmek : Budatmak (tahra ile).
Dehreli :Tahralı, tahrası olan (bahçıvan vb.).
Dehreşekilli : Tahra biçiminde, tahra gibi.
Dehri, Dehriyun *(Ar.)* : Materyalist, maddeci.
Dehriarif *(Ar.)* : Önder, mürşit.
Dehrilik : Materyalizm, maddecilik, özdekçilik.
Dehşet *(Ar.)* : Dehşet.

Dehşet almag : Dehşete düşmek korkmak, ürpermek, dehşete kapılmak.
Dehşete getirmek (salmag) : Korkutmak, yıldırmak, dehşet saçmak.
Dehşetamiz, Dehşetengiz : Korkunç.
Dehşetlendirme : Korkutma.
Dehşetlendirmek : Dehşet saçmak, tehdit etmek.
Dehşetnak : Dehşetli.
Dahşet vérmek : Dehşet saçmak.
Dehyék *(Far.)* : Öşür.
Déist *(Lat.)* : Teist, tanrıcı.
Déizm *(Fr.)* : Teizm, tanrıcılık.
Dékabr *(Lat.)*: Aralık (ay).
Dékabrist *(Rus.)* : Ondört aralıkçılar (1825 yılının 14 aralığında Çar'a karşı Rusya'da başlatılan isyana katılanlardan her biri).
Dékada *(Fr.)* : On gün (ayın üçte biri).
Dékadént *(Fr.)* : Dekadan.
Dékadéntlik : Dekandanlık.
Dékan *(Lat.)*: Dekan.
Dékanat, Dékanlıg : Dekanlık.
Dekke : Aşık kemiği (büyük baş hayvanlarda).
Déklamasiya, Déklamasyon *(Lat.)* : İnşat.
Déklamator *(Lat.)* : İnşatçı.
Déklamatorlug : İnşat.
Déklarasiya *(Lat.)*: Deklarasyon.
Dékolte *(Fr.)* : Dekolte.
Dékor *(Fr.)*: Dekor.
Dékorasiya *(Fr.)* : Dekorasyon.
Dékorasiyaçı, Dékorator : Dekoratör.
Dékorativ *(Fr.)* : Dekoratif.
Dékorativağaclar (bitkiler) : Süs bitkileri.
Dékorçu : Dekorcu.
Dékrét *(Lat.)* : Kanun, kararname.
Delalet *(Ar.)* : Delâlet.
Delalet élemek (etmek) : 1. İspatlamak. 2. Rehber olmak, yol göstermek. 3. Çağırmak, davet etmek.
Delbend : Gümüldürük (deve için).
Delce : Sevinç, neşe.
Dele : 1. Sincap. 2. Sansar. 3. mec. Kötü, yaramaz.
Deleduz : 1. Kaltaban, düzenbaz, hilekâr. 2. Sahtekâr! (hitap).
Deleduzcasına : Sahtekarca, kahpece, kalleşçe.
Deleduzlug : Mantarcılık.
Deleduzlug élemek (etmek) : Hile yapmak, dalavere yapmak.
Delegarın : Obur, pisboğaz.
Delegarınlıg : Oburluk, pisboğazlık.
Délégat *(Lat.)* : Delege.
Delegéy : 1. Pasaklı, şapsal. 2. Aylak, avare. 3. mec. dedikoducu.
Delegéylik : 1. Pintilik, pasaklılık. 2. Aylaklık.
Deleme : Teleme.
Deleme kimi : Teleme gibi, teleme peyniri gibi.
Delemelendirilmek : Teleme yapılmak (süten).
Delemelendirmek : Teleme yapmak (süten).
Delemelenmek : Teleme olmak (süt).
Delençik : Oklava.
Delendavaz, Delengevaz : 1. Timsah. 2. Cüsseli, iri yarı, gövdeli.
Deleyen, Ağacdelen : Ağaçkakan.
Délfin *(Yun.)*: Yunus balığı (delphinus).
Delhek, Delihek, Telhek : Soytarı, maskara, palyaço.
Delibanda : Tatula.
Delibaş : 1. Azgın, deli dolu. 2. Serden geçti, fedai. 3. Dik kafalı, dik başlı.
Delibaşlıg : Azgınlık.
Delibaşlıg élemek (etmek) : Azmak, azgınlaşmak.
Delibeng : Tatula.
Deliböyürtgen : Böğürtlen.
Delice : 1. Delice. 2. Delibaş (koyun ve dana hastalığı).
Deliceotu : delice, karamuk.
Delicesine : Delice, delicesine.
Deliçetene, Deliçatana : Yalancı kenevir tohumu, sarı diken tohumu. (datiscaceae).
Deli-divane : Deli divane.

Deli-divane etmek : 1. Aklını başından almak. 2. mec. Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Deli-dolu : Deli dolu.
Deli-döyran : Deli divane.
Deliganlı : 1. Delikanlı. 2. Yiğit, cesur. 3. mec. Deli dolu. 4. mec. Ateşli coşkun.
Deliganlılıg : 1. Delikanlılık. 2. Yiğitlik. 3. mec. Azgınlık.
Deligilas : Yabanî kiraz.
Deli-gudurmuş : Azgın (kimse).
Delihana : 1. Tımarhane. 2. mec. Kadınlar hamamı.
Delihek : 1. Patavatsız. 2. Soytarı, palyaço.
Deliheklik : Komiklik, soytarılık, hokkabazlık.
Delihli : Çanak.
Delik : Delik.
Delikçiçek : Çuha çiçeğigillerden biri.
Delik-delik, Delik déşik : delik deşik.
Delik-delik etmek : Delik deşik etmek.
Delik-delik olmag : Delik deşik olmak.
Delik-déşikli : Delikli.
Delik-déşiyini tutmag : Tıkamak.
Deliklisümük : Leğen kemiği.
Delil *(Ar.)* : Delil.
Delil etmek : Yol göstermek, nasihat etmek.
Delileşme : Delirme.
Delileşmek : Delirmek.
Deliliyi tutmag : Deliliği tutmak.
Delilleşdirilme : İspatlanma, kanıtlanma.
Delilleşdirilmek : İspatlanmak.
Delilleşdirme : İspatlama.
Delilleşdirmek : İspatlamak, kanıtlamak.
Delilleşme : İspatlanma.
Delilleşmek : İspatlanmak.
Delilli : İspatlı, kanıtlı.
Delilsiz : Esassız, ispatsız, kanıtsız.
Delilsizlik : İspatsızlık, mesnetsizlik.
Delinin eline çomag vérmek : Delinin eline değnek vermek.
Deli olmag : Deli olmak.
Delisi olmag : Müptelası olmak.
Deliotu : Deli otu.
Deliot : Çayır otu.
Delisov, deliteher, delisoy : 1. Ahmak, beyinsiz, kaçık. 2. Ateşîn, hararetli.
Delisovlug, Delisoylug : 1. Ahmaklık, beyinsizlik. 2. Delilik, terslik.
Delisovlug élemek (etmek) : Terslik etmek, delilik etmek, kavga çıkarmak.
Delitere : Haşhaş.
Deliye hél vér eline bél vér : Adam kullanmayı bil.
Dellak *(Ar.)* : Tellak.
Dellal *(Ar.)* : Tellal.
Dellallıg. : 1. Tellallık. 2. Tellaliye.
Dellallıg élemek (etmek) : Simsarlık yapmak, tellallık yapmak.
Delleh : Soba deliği, soba bacası.
Dellek *(Ar.)* : 1. Berber. 2. Tellak. 3. Hacamatçı (eskiden). 4. mec. Dolandırıcı.
Dellekhana *(Ar. Far.)* : Berber (dükkan).
Dellek kimi baş gırhmag : Kandırmak, aldatmak, söğüşlemek, soyup soğana çevirmek.
Delleklik : 1. Berberlik. 2. Hacamatçılık. 3. Tellaklık. 4. mec. Dolandırıcılık, hilekarlık.
Delme : 1. Delme. 2. Mazgal. 3. Menfez, cırnık, avgın. 4. Delinmiş, delme. 5. Baca. 6. Kuzuluk, ağıl.
Delme-déşik : Delik deşik.
Delmegöz (lü) : Lokma göz, patlak göz.
Delmeh, Delmék : Delik, yuva, in.
Delmekçe : menfez, geçit (avluda).
Delmelenmek : Pıhtılaşmak.
Delô : Cırnık, avgın.
Délta *(Yun.)* : Delta.
Dem *(Far.)* : 1. An, zaman. 2. Dem (çay vb.). 3. Nefes.
Demadem, Dembedem *(Far.)* : 1. Tam vaktinde. 2. Anbean, her an.
Démagog *(Yun.)* : Demagog.
Démagogcasına : Dalkavukça.
Démagogiya : Dalkavukça.
Démagoglaşmag : dalkavuklaşmak; demagoji yapmak.
Démagoglug : Demagogluk.

Demağ : İnkar etme, reddetme.
Demağac : Dinlendirme direği (arabaya koşulu hayvanları dinlendirmek için boyunduruğun altına dikilir).
Dem almag (çekmek) : 1. Demlenmek. 2. mec. Uyuklamak, ımızganmak. 3. mec. Tadını çıkarmak, zevkini sürmek.
Démarkasiyahetti:Sınır çizgisi, hudut hattı.
Démarş *(Fr.)* : Jest, teşebbüş, müracaat.
Demat : Susuz yer.
Dembedem *(Far.)* : Anbean.
Dember:1.Çoban köpeği. 2. mec. Palavracı.
Demberçeh : Hödük, sinirli.
Dembere : Kesek, tezek.
Demberegöz : Lokma göz.
Dembezimeh : Baş dönmek.
Demçi, Demtutan : Eşlik eden (sazda), yedekçi.
Demçilik : Eşlik (sazlarda).
Demdemeki, Demdemegi, Demdemi : 1. Oynak, kararsız, güvenilmez, dönek. 2. mec. Hoppa, havai, uçarı. 3. Sık sık değişen.
Demdemekilik : 1. Döneklik, oynaklık. 2. Kararsızlık. 3. Züppelik. 4. Kaygısızlık.
Dem-deme vérmek : Birlikte icra etmek, koro halinde okumak.
Demdes : Havaî, uçarı.
Dem-desgah : 1. Görkem. 2. Eşya, düzen.
Dem-desgahlı : Görkemli, gösterişli.
Déme : Yok yahu, öyle mi!
Déme, Démeyesen : 1. Meğer (ki). 2. Sahi mi? Ciddi misin?
Déməg, Démek : 1. Kümes. 2. Yuva. 3. mec. Kulübe, fakirhane.
Demehoş : Keyifsiz.
Démek : 1. Demek ki. 2. Sanki. 3. Söylemek. 4. Anlatmak (ders vb.) 5. Adlandırmak. 6. Anlam vermek.
Démeli :1. Demek ki, demek oluyor ki. 2. Söylenilir, söylenilecek (söz vb.).
Démek olarki : 1. Meselâ, söz gelimi. 2. demekki, şu halde.
Démek olmazki : Aksine.
Demelek : Yemlik bitkisine benzer acı ve sütlü bitki.
Démeye gelmez : Söylemesi zor.
Deme goymag : Deme bırakmak, demlemek.
Démeginen : Söyleme! deme!
Deme tutmag : İstintak etmek, sorgulamak.
Deme uymag : Başı rahatlamak, neşelenmek, keyfine bakmak.
Demeşğ *(Ar.)* : Şam şehri.
Demet *(Ar.)* : Demet.
Démeyesen : Sahi mi, ciddî misin?
Dem gazı : Kömür gazı, karbonik asit.
Demgil : 1. Ben, benek. 2. Pas (hastalık). 3. Seyrek, tek tük.
Demgil hesteliyi : Pas (hastalık).
Demgüzar *(Far.)* : Yoldaş, arkadaş.
Demhana *(Far.)* : Ev, ikametgâh.
Demherlemek : Tekmelemek, itmek, kakmak.
Démi, Demi : 1. Nargile. 2. Çubuk (tütün içmek için).
Demi, Deme : Susuz tarla, kuru ziraat.
Demirağac, Demirağacı : Demir ağacı.
Demirbarmaglığ : Demir parmaklık.
Demirbend : Demirli, demirle tutturulmuş, demir çaklı.
Demir-béton : Betonarme.
Demirboz : Demir kırı.
Demircihana : 1. Demirhane. 2. Demirci dükkanı.
Demirçi : Demirci.
Demirçilik : Demircilik.
Demirdaşıyan : Demir Taşıyıcı.
Demirdoğrayan : Demir kesici, demir testeresi.
Demirdon : Zırh.
Demirdonlu : Zırhlı.
Demirdövrü : Demir çağı, demir devri.
Demir-dümür : 1. Demir parçalarından (eşyalar). 2. Demir artıkları.
Demirebenzer : Demirî.
Demirgara : Huş.
Demirgaynah : Çevik, atik (kimse).

Demirhana : Demirhane.
Demiriboz : Demir kırı.
Demirkesen : Demir testeresi.
Demirleşdirilmek : Demirle sağlamlaştırılmak.
Demirleşdirmek :Demirle sağlamlaştırmak.
Demirleşmek : Demirleşmek.
Demirotu : Siğil otu.
Demirov : Temriye.
Demirpohu : Demir talaşı.
Demirsiyirme : Evlek, mandal.
Demirsülgeni : Sülüğen.
Demirtahtapuş : Çatı.
Demirtikan : 1. Dikenli tel. 2. Çakır diken, deve elması.
Demirtikanlığ : 1. Dikenli tellerle çevrili. 2. Çakır dikenlik.
Demiryayan : 1. Haddehane işçisi. 2. Hadde fabrikası.
Demiryol, Demiryolu : Demir yolu.
Demiryolçu : Demir yolcu.
Demiryolgovşağı : Makas (demir yolu için).
Demiryolstansiyası : Demir yolu istasyonu.
Demiryolvağzalı : Demir yolu istasyonu.
Demiryonan : Torna.
Demi sazlanmag : Neşelenmek, keyiflenmek.
Démiurg *(Yun.)* : Demiurgos.
Demkéş *(Far.)* : 1. Nefeslik, hava deliği (semaverde). 2. Kazan kapağı. 3. Demlik. 4. Soba deliği, duman bacası. 5. Eşlik eden (nefesli çalgıya).
Demkéşlik : Eşlik (müzikte).
Demlemek : 1. Demlemek. 2. mec. Kışkırtmak, tahrik etmek. 3. Kaynatmak, kaynar yapmak. 4. Buharını almak (pilavın). 5. Akort etmek, akort yapmak.
Demletmek : 1. Demlendirmek. 2. mec. Neşelendirmek.
Demli : 1. Demli. 2. mec. Boğucu, havası kirli. 3.mec. Şen, neşeli. 4.mec. Sarhoş.
Demli-desgahlı : Görkemli.
Demlik : 1. Demlik. 2. Dem kapağı (kazan için). 3. Duman bacası (soba için).
Démografiya *(Fr.)* : Demografi.
Démokrat *(Yun.)* : 1. Demokrat. 2. Demokrat partili. 3. mec. Sadeliği seven, halkçı (kimse).
Démokratik *(Yun.)* : 1. Demokratik. 2. Bayağı, alelade, sade, mutat.
Démokratikleşdirilme : Demokratikleştirilme.
Démokratikleşdirilmek : Demokratikleştirilmek.
Démokratikleşdirilmiş : Demokratik.
Démokratikleşdirme :Demokratikleştirme.
Démokratikleşdirmek : Demokratikleştirmek.
Démokratikleşmek : Demokratikleşmek.
Démokratiklik : Demokratikleşme.
Démokratiya *(Yun.)* : Demokrasi.
Démokratizm *(Yun.)* : 1. Demokratlık. 2. mec. Sadelik, sade yaşayış.
Démokratlaşdırmag:Demokratikleştirmek.
Démokratlaşmag : Demokratlaşmak.
Démokratlığ : Demokratlık, sadelik, sade yaşayış.
Démping *(İng.)* : Damping.
Demrek : Siğilotu.
Demro(v), Demrov : Temriye, liken.
Demro(v)alası : Temriye lekesi.
Demrovlu : Temriyeli.
Demrovotu : Siğilotu (chelidonium).
Demsaz *(Far.)* : 1. Arkadaş. 2. Uygun, münasip. 3. Eşlik eden (çalgıcıya). 4. mec. Taklitçi, özentici.
Demsazlığ : 1. Arkadaşlık. 2. Muvafıklık, uygunluk.
Demsiz : Demlenmemiş.
Demsizlik : Demlenmeme, demi olmama.
Demşelah : Hoppa, delişmen, koket.
Dem tökmek : Terlemek, ter dökmek (buharlaşarak).
Demtutan : 1. Eşlik eden (çalgıcıya). 2. mec. Taklitçi, özentici.
Dem tutmag : 1. Dem tutmak. 2. Tahrik etmek, kışkırtmak, gayrete getirmek. 3. mec. Taklit etmek, özenmek.

Dem vérmek : 1. Tahrik etmek, teşvik etmek. 2. İşe başlamak. 3. mec. Taklit etmek.
Dem vurmag : Dem vurmak.
Demye : 1. Kuru ziraat, kuru tarım. 2. Lapa.
Demyeçi : Kuru ziraatçı.
Demyeçilik : Kuru ziraat.
Demyelik : 1. Kuru tarım arazisi. 2. Kuru tarım tohumu. 3. Lapalık (pirinç).
Den : 1. Tane, tohum. 2. Kuş yemi. 3. mec. Kır, beyazlık.
Denab, Deneb, Dene *(Far.)* : 1. Sıcak su (yemek pişirmek için). 2. Tane suyu (başaklar tane bağlarken verilen su).
Denaet *(Ar.)* : Denâet, alçaklık, aşağılık.
Dénaturat *(Lat.)* : Bozuk ispirto.
Den bağlamag (tutmag) : Tane bağlamak.
Dencik, Dencih : 1. Tanecik. 2. Kursak (kuşlarda).
Dend : 1. İri yarı, cüsseli. 2. Tutak, saban tutağı.
Dendaşı : El değirmeni.
Dende *(Far.)* : Parmak, yurak (tekerlekte).
Den-den : 1. Tanecikli. 2. Tane tane. 3. Damla damla.
Dendene *(Far.)* : 1. Yurak, parmak (tekerlekte). 2. Dişler (çarklarda). 3. dişleme (mimarlıkta). 4. Tırkaz, sürgü, kol demiri. 5. Sap, kulp.
Dendeneleme : Kırma yapma, plise yapma, diş diş etme.
Dendenelemek : Kırma yapmak, plise yapmak, diş diş yapmak.
Dendenelenme : Kırma yapma, plise yapma, diş diş edilme.
Dendenelenmek : Kırma yapılmak, plise yapılmak, diş diş edilmek.
Dendeneli : 1. Kırmalı, tenteneli, dantelalı. 2. Kulplu, saplı.
Den-düş : 1. Çevrinti (tahıl). 2. Kuş yemi.
Dene *(Far.)* : 1. Adet, sayı, tane. 2. Tane, tohum. 3. Parçacıklar.
Denebir : Seyrek, nadir.
Denecik : Tanecik.
Denecikli : Tanecikli.
Dene-dene : 1. Taneli. 2. Tane tane, birer birer, parça parça.
Dene-denelik : Tane tane olma, birer birerlik.
Dene dolmag : Tane bağlamak.
Dene düşmek : Çok yemden hastalanmak (bazı evcil hayvanlar).
Deneezen : Değirmen.
Deneleme : Taneleme.
Denelemek : Tanelemek.
Denelenmek : Tanelenmek.
Deneletdirilmek : Tanelettirilmek.
Deneletme : Taneletme.
Deneletmek, Deneletdirmek : Taneletmek.
Deneli : 1. Taneli. 2. Tohumlu, çekirdekli.
Denemuzd *(Far.)* : Emeğe göre ücret, üretim karşılığı ücret.
Denerlenme : Bulgur bulgur yağma (kar).
Denerlenmek :Bulgur bulgur yağmak (kar).
Denetdemeh : Dik dik bakmak, gözlerini dikmek.
Denever, Denevar : 1. Taneli, tanecikli. 2. Tane tane, ayrı ayrı. 3. Buğdayı temizleme (samandan).
Denever kürü : Siyah havyar.
Deneverlendirilme : Tanelendirilme.
Deneverlendirilmek : Tanelendirilmek, tane tane edilmek.
Deneverlenme : Tanelenme.
Deneverlenmek : Tanelenmek.
Deneverleşdirilme : Tanelendirilme, tane tane edilme.
Deneverleşdirilmek : Tanelendirilmek, tane tane edilmek.
Deneverleşdirme : Tanelendirme, tane tane etme, taneleme.
Deneverleşdirmek : Tanelemek.
Deneverleşme : Tanelenme, tane tane olma, tanelere ayrılma.
Deneverleşmek : Tanelenmek, tanelere ayrılmak.
Deneverlik : 1. Bol taneli oluş. 2. Tanelenme.
Denezen, Denhırdalayan : Değirmen, kırma makinesi.

Deng : 1. Beraber, denk, eşit. 2. Pul (para). 3. Azıcık, 4. Balya. 5. Yorgun, bıkkın, bitkin.
Denge : Köy mahallesi.
Deng élemek (etmek) : Kafa şişirmek, kafa ütülemek, bıktırmak.
Dengene : 1. Sır, gizlilik. 2. Kadeh. 3. Porselen kâse, seramik maşrapa.
Dengeser : Yorgun, bıkkın, bitkin, sersem.
Dengeser élemek (etmek) : Sersemletmek, kafa şişirmek, bezdirmek.
Dengeser olmag, deng olmag : Sersemlemek, serseme dönmek, beyni zonklamak.
Dengil : Benli, benekli.
Dengil-dengil : Benek benek, benekli.
Dengil-düngül : Seyrek, dağınık, aralıklı; seyrek seyrek.
Dengiltch : Kuru.
Dengurudan : Tahıl kurutan (cihazlar).
Dengül : Arsız, hayasız.
Dengüllüh : Arsızlık, hayasızlık.
Dengülüş : Ciddiyetsiz, aşağılık, dangalak.
Dengüş : Münasebetsiz konuşan, dangalak.
Dengüş-dengüş : Yerli yersiz, saçma sapan, dangalakça.
Deni *(Ar.)* : Alçak, rezil.
Deniz : Deniz.
Denizahınları, Okéanahınları : Golfstrim.
Denizarıdan : Tarak dubası.
Denizaslanları : Deniz aslanı.
Denizayğırı, Denizayğırları : Deniz atı.
Denizbitkileri : Deniz bitkileri.
Denizcik : Göl.
Denizçi : Denizci.
Denizçi şagirdi : Muço, Miço.
Denizçilik : Denizcilik.
Denizçilik mektebi : Denizcilik okulu.
Denizdüyünü : Deniz kabarcığı.
Denizde bir damçı : Denizde bir damla, devede bir kulak.
Denizfavnası : Deniz faunası, deniz direyi (denizde yaşayan hayvanlarla ilgili).
Denizgaranguşu : Balıkçın.
Denizgırağı, Denizkenarı : Deniz kenarı.
Denizguldurluğu : Deniz korsanlığı.
Denizhesteliyi : Deniz tutma.
Denizhiyarı : Deniz hıyarı.
Deniziyneleri : Deniz iğnesi.
Denizkirpisi, Denizkirpileri : Deniz kestaneleri .
Deniz neğliyyatı : Deniz ulaşım vasıtaları, deniz nakliyatı.
Denizotu : Hasırotu, kamış, saz.
Denizperisi : Deniz kızı.
Denizpişiyi : Denizayısı.
Denizsoğanı : Ada soğanı.
Denizşéytanı : Deniz kedisi, deniz maymunu.
Deniztısbağası : Deniz kaplumbağası.
Deniz tutmag : Deniz tutmak.
Denizulduzu, Denizulduzları : Deniz yıldızı.
Denizvağzalı : Yolcu salonu (limanda).
Denizvannası : Deniz banyosu, kum banyosu.
Denizzanbagları : Deniz lâleleri.
Denizzanbağı : Deniz lâlesi.
Denleme : 1. Gagalama, yem toplama (kuş). 2. Derme (meyveleri dalından). 3. Ayıklama (çürüğünü, bozuğunu). 4. Kabuğundan çıkarma. 5. mec. Öldürme, temizleme.
Denlemek : 1. Gagalamak, yem toplamak (kuşlar). 2. Dermek, devşirmek (meyveleri). 3. Temizlemek, ayıklamak (irisini ufağından, iyisini kötüsünden). 4. Kabuğundan çıkarmak. 5. mec. Öldürmek, temizlemek.
Denlenme : Yem yeme (kuşlar vb.).
Denlenmek : Yem yemek (kuşlar vb.).
Denleşme : Yem kapışma (kuşlar vb.).
Denleşmek : Yem yiyişmek, yem kapışmak (kuşlar vb.).
Denletdirmek, Denletmek : Yemlemek, yem yedirmek.
Denli : Taneli, tohumlu.
Denlibitkiler : Tohumlu bitkiler.
Denlik : 1. Ambar, silo, sarpın. 2. Tohumluk. 3. Çörtü, çortu. 4. Zahire teknesi (değirmende). 5. Kursak (kuş vb. de).

Denlilik : Taneli oluş.
Densiz : Tanesiz, tohumsuz.
Densizlenme : Tanesi dökülme.
Densizlenmek : Tanesi dökülmek.
Densizlik : Tane azlığı, tane kıtlığı; tane yokluğu.
Dénşik *(Rus.)* : Emirber (Çar zamanında).
Dentemizleyen, Dentemizleyici : Kalbur, gözer, çeç.
Dentemizleyenmaşın : Kalbur makinesi.
Dentutan, Dentutucu : Çalkar, çalkağı, çalkak.
Denyéyen : Tanecil.
Départaménť *(Fr.)* : 1. Daire, şube. 2. Bakanlık. 3. Departman.
Dépéşa *(Fr.)* : Telgraf, haber. 2. Resmî haber, tahrirat.
Dépo *(Fr.)* : Depo (itfaiye, lokomotif, vagon için).
Déponént *(Lat.)* : Mudi, yatırımcı.
Députat *(Lat.)* : Mebus.
Députatlıg : Mebusluk.
Députatsorğusu : İstizah, gensoru.
Derağuş *(Far.)* : Kucaklama.
Derağuş etmek : Kucaklamak.
Derağuş olmag : Kucaklaşmak.
Deramed *(Far.)* : 1. Gelir, kazanç. 2. Methal, giriş (müzikte).
Deramedli : Kârlı, kazançlı, gelirli.
Deramedsiz : Faydasız, kârsız, yararsız.
Derban *(Far.)* : Kapıcı.
Derbar *(Far.)* : Köşk, kasır, saray.
Derbe : Hayvan yemi (kışlık).
Derbeçe *(Far.)* : Kapıcık, kuzuluk.
Derbeder *(Far.)* : Derbeder.
Derbeder düşmek (olmag) : 1. İflas etmek. 2. Serserilik etmek.
Derbeder etmek (goymag, salmag) : 1. Evsiz, eşiksiz bırakmak. 2. Dağıtmak, perişan etmek, darmadağın etmek.
Derbend *(Far.)* : 1. Derbent, boğaz. 2. Çıkmaz sokak. 3. Derbent (Dağıstan'da liman şehri).
Derbendi : 1. Derbent üzümü. 2. Derbent pabucu (erkek için). 3. Oyun havası adı.
Derbest *(Far.)* : Müstakil ev, konak, villa.
Derc *(Ar.)* : Derç.
Derc édilmek (olunmag) : Yayımlanmak, neşredilmek.
Derc etdirmek : Yayımlatmak, neşrettirmek.
Derc etmek (élemek) : Yayımlamak, neşretmek, basmak.
Derd *(Far.)* : Dert.
Derd almag : Sıkıntısını çekmek, kaygısını çekmek, acısıyla kıvranmak, dert etmek.
Derd-bela *(Far.)* : 1. Elem, keder acı, sızı. 2. Hastalık.
Derdbilen : Hemdert, dert ortağı.
Derdbilmez : Acımayan, merhamet etmeyen (kimse).
Derd çekmek (élemek, etmek) : Kederlenmek, gamlanmak.
Derde batmag : Kendine dert etmek.
Derdecer : 1. Dertli, hastalıklı. 2. mec. Zavallı, biçare.
Derdecer olmag : Hastalanmak, derde yakalanmak.
Derd-dil, Derdi-dil *(Far.)* : Sır, gizli dert.
Derde düşmek : 1. Gamlanmak. 2. Hastalanmak.
Derd ehli : Dertli.
Derd-elem *(Far. Ar.)* : Elem, keder.
Derd élemek (etmek) : 1. Dert edinmek, dert etmek. 2. Dert çekmek.
Derd-elemli : Elemli, kederli.
Derdeser *(Far.)* : Dert, kaygı.
Derdeserli : Dertli, kaygılı.
Derd-ezab *(Far. Ar.)* : Gam, keder, ıstırap.
Derd-ezablı : Sıkıntılı, eziyetli, çileli.
Derde giriftar etmek (salmag) : Derde düşürmek.
Derd gelmek, Derd olmag : Dert olmak.
Derd-ġem *(Far.)* : Sıkıntı, gam, keder.
Derd-ġemli : Kederli, gamlı.
Derd götürmek (olmag) : Kaygı duymak, endişe duymak.
Derd-ġüsse *(Far. Ar.)* : Sıkıntı, keder, gam.
Derd-ġüsseli : Kederli, gamlı.
Derdi-dil élemek : Dertleşmek, içini dökmek.

Derd(i)- hal *(Far. Ar.)* :Düşünce, fikir, niyet.
Derdimend *(Far.)* : 1. Dertli, kederli. 2. Kaygılı. 3. mec. Hemdert.
Derdinden deli olmag : 1. Dertlenmek, sıkıntısını çekmek. 2. mec. Delicesine sevmek.
Derdinden ölmek : 1. Dertlenmek, acısını çekmek. 2. mec. Delicesine sevmek.
Derdine galmag : Derdine düşmek.
Derdine şerik olmag : Derdine ortak olmak.
Derdine yanmag : Derdine yanmak.
Derdini açmag (açıb-tökmek) : Derdini dökmek.
Derdini dağıtmag : Rahatlamak, huzur bulmak.
Derdini tezelemek : Derdini deşmek, derdini depreştirmek.
Derdirilmek : Toplatılmak, derdirilmek (meyve).
Derdirmek : Toplatmak (meyve).
Derdi-ser *(Far.)* : Özen, ihtimam, gaile; kaygı, sıkıntı.
Derdi-ser çekmek : Rahatsız olmak, kaygılanmak.
Derdi-ser vérmek : Sıkmak, taciz etmek, eziyet vermek.
Derdi-sere düşmek : Başı derdine düşmek.
Derd-keder *(Far.)* : Gam, keder.
Derd-kéş *(Far.)* : Dertli.
Derdlendirici : Kederlendirici, elem verici.
Derdlendirme : Dertlendirme, üzme.
Derdlendirmek : Üzmek.
Derdlenme : Dertlenme, üzülme.
Derdlenmek : 1. Dertlenmek. 2. mec. Oburca yemek.
Derdleşme : Dertleşme.
Derdleşmek : Dertleşmek.
Derdletme : Derdini depreştirme.
Derdletmek : Derdini deşmek.
Derdli : 1. Dertli. 2. Hasta.
Derdli-derdli : Dertli dertli, dertli halde.
Derdli déyingen olar : Dert adamı söyletir.
Derdlilik : Dertlilik.
Derdmend *(Far.)* : 1. Dertli. 2. Kaygılı. 3. mec. Hemdert.
Derdnak *(Far.)* : 1. Dertli. 2. Hasta, hastalıklı.
Derdsiz : Dertsiz.
Derdsiz-ġemsiz :Elemsiz, kedersiz, gamsız.
Derdsizlik : Dertsizlik.
Derdü-bela (Far. Ar.) : 1. Elem, keder, acı, sızı. 2. Hastalık.
Derdü-ġem, Derdü-ġüsse *(Far. Ar.)* : Gam, keder.
Derdü-möhnet *(Far. Ar.)* : Dert, keder, çile.
Derdvérici : Kederlendirici.
Derd vérmek : İncitmek, üzmek.
Derdyarı : Hemdert.
Derebızen : sarı tömbeki.
Derece goymag : Termometre koymak.
Derece ölçmek : Ölçümlemek (açı, yay).
Derecik : Ark, arık.
Deredüyme, Diredöyme, Tiredöyme : Çocuk oyunu çeşidi.
Derelik : Dereleri bol (arazi).
Deremum, Garamum : Kirli mum (arı kovanından).
Dere-tepe : Dere tepe.
Dereden tepeden : Dereden tepeden.
Dereden-tepeden danışmag : Dereden tepeden konuşmak.
Derendavaz : 1. Timsah. 2. İri yarı, cüsseli.
Dere-tepelik : İnişli çıkışlı (yer).
Deret : Defa, kere.
Dergeh *(Far.)* : Dergâh.
Dergez, Deryaz : Orak.
Derheġiġet *(Far. Ar.)* : Gerçekten, doğrusu, hakikaten.
Derialtı : Deri altı, cilt altı.
Deriaşılayan : Sepici, tabak.
Deribiçen : Makastar.
Deriboyayan : Deri boyacısı.
Dericik : Zar.
Deriçe *(Far.)* : 1. Duvar gözü, ışık penceresi. 2. Küçük kapı.
Deriçi : Derici.
Deriçilik : Dericilik.
Deriden çıhmag : 1. Kabuk değiştirmek. 2. mec. Çok eziyet çekmek.
Deriden-dırnagdan çıhmag : Çok çalışmak.

Deriduzlayan : Deri tuzlayıcı.
Derigaşıyan : Sırt kaşıyıcı, kaşağı.
Derigurudan : Deri kurutucu (makine).
Derihana : Tabakhane.
Derilik : Deri hayvanı.
Derinboşgab : Derin tabak, çukur tabak.
Derin-derin : Derin derin.
Derin (e) gétmek : Aşırıya kaçmak.
Derinden-derin : Çok ciddî, esaslı olarak.
Derindüşünceli : Çok akıllı, basiretli, ciddî.
Derindüşüncelilik : Uyanıklık, anlayış, kavrayış.
Derinfikirli : Çok akıllı, basiretli, sığ olmayan.
Derinfikirlilik : Uyanıklık, anlayış, kavrayış, sığ düşünmeme.
Deringuyu : Derin kuyu.
Derinleşdirilme : Derinleştirilme.
Derinleşdirilmek : Derinleştirilmek.
Derinleşdirme : Derinleştirme.
Derinleşdirmek : Derinleştirmek.
Derinliknasosu : Petrol pompası.
Derinlikölçen : Su ölçer, hidrometre.
Derinyuhu : Derin uyku.
Deripapag : Astragan kalpak.
Derisaggovu : Akut ruam, şiddetli sakağı.
Deriséçen : Deri ayırıcı.
Derisigara : 1. Siyah derili, siyah ciltli. 2. Zenci.
Derisine saman tepmek : Çok incitmek, hakkından gelmek, üstesinden gelmek, tepelemek.
Derisine sığmamag : 1. Şişmanlamak. 2. mec. Övünmek, kurumlanmak, tefahur etmek.
Derisini soymag : Derisini yüzmek.
Derisini sudan çıharmag : Keçesini sudan çıkarmak.
Derisitikanlılar : Derisidikenliler.
Derisi üstünde yanmag : Zayıflamak.
Derisoyan : 1. Deri yüzen. 2. mec. İnsafsız, pahacı.
Deri soymag : 1. Deri yüzmek. 2. mec. İşkence yapmak.
Derişdirme : Muntazaman koyma, özenle dizme.
Derişdirmek : Özenle dizmek.
Deriüstlüyü : Epiderm, üstderi.
Deriyamayan : Tamirci (ayakkabı).
Deriyığan : Deri toplayıcı.
Deriyuyan : Deri yıkayıcı.
Derkal : 1. Avlu kapısı. 2. Derbent.
Derkar *(Far.)* : Faydalanma.
Derkar élemek (etmek) : İstifade etmek, kullanmak, yararlanmak.
Derkar olmag : Çalışmak, iş sahibi olmak.
Derkédilmez : Karışık, anlaşılmaz.
Derkédilmezlik : Karışıklık, anlaşılmazlık.
Derk élemek (etmek) : İdrak etmek anlamak, kavramak, derk etmek.
Derman *(Far.)* : 1. Derman. 2. Kimyevî gübre. 3. Haşere ilacı.
Derman atmag : İlaç içmek.
Dermanbitkileri : İlaçlık otlar, şifalı otlar.
Dermançı : Eczacı.
Dermançileyen, Dermançileyici : Püskürteç, pülverizatör.
Derman-dava, Derman-davacat: İlaçlar.
Derman élemek (etmek, gılmag) : Tedavi etmek, otamak.
Dermangayıran : Eczacı.
Dermanhana *(Far.)* : Eczahane.
Dermanhesteliyi : Alerji.
Dermanlamag : İlaçlamak, dezenfekte etmek, ilaç püskürtmek.
Dermanlanmag : İlaçlanmak, ilaç püskürtülmek.
Dermanlatdırmag, dermanlatmag : İlaçlatmak.
Dermanlayıcı : 1. İlaçlayıcı. 2. Şifalı.
Dermanlı : 1. İlaçlı. 2. Çaresi bulunan, selîm.
Dermanpezir *(Far.)* : Tedavi edilebilir, tedavisi mümkün.
Dermansız : Çaresiz, ilaçsız, şifasız.
Dermansızlıg : Çaresizlik, şifasızlık, tedavi imkansızlığı.
Dérmatin *(Yun.)* : Sunî meşin.

Dérmatolog *(Yun.)* : Dermatolog.
Dérmatologiya *(Yun.)* : Dermatoloji, cildiye.
Derme : 1. Derme, toplama. 2. Derilmiş, toplanmış (elle). 3. Cicim, kilim. 4. Nakışlı, desenli.
Derme-derme : Nakışlı, bezekli.
Dermedirlik : Ganimet etme, ganimet bilme.
Dermedirlik etmek : Ganimat bilmek, yağmalamak, aşırmak.
Dermek : 1. Dermek. 2. Örmek, yamamak (çorap, kilim vb. söküğünü). 3. Kesmek, biçmek.
Dermekilim : Desenli kilim.
Dermetut : Derilmiş dut, elle toplanmış dut.
Dermiyan *(Far.)* : Dermeyan.
Dermiyan élemek (etmek) : Dermeyan etmek.
Derne : 1. Sağdıç, yenge. 2. Duvar gözü, pabuçluk. 3. Düğün kâhyası.
Dero *(Far.)* : Ark, arık, derecik.
Deroser *(Far.)* : Kasa (kapı, pencere).
Derrake *(Far.)* : Anlama, kavrayış, idrak.
Derrakeli : Akıllı, şuurlu, düşünceli.
Derrakelilik : Akıllılık, şuurluluk.
Derrakesiz : Edepsiz, cahil, şuursuz.
Derrakesizlik : Edepsizlik, akılsızlık, cahillik, düşüncesizlik.
Ders *(Ar.)* : Ders.
Ders almag : Ders almak, ibret almak.
Dersarası : Teneffüs, antrakt, ara.
Ders démek : Ders vermek.
Dersdenkenar : Ders harici, ders dışı, okul dışı.
Dersli : Tahsilli, okumuş, bilgili, kültürlü.
Derslik : Ders kitabı.
Derssiz : İlimsiz, tahsilsiz.
Derun *(Ar.)* : 1. Derun, iç. 2. mec. Kalp, yürek.
Dervaza, Darvaza *(Far.)* : Avlu kapısı, kale kapısı.
Derveçe, Derbeçe *(Far.)* : Kuzuluk.
Derviş *(Far.)* : Derviş.
Dervişane *(Far.)* : Dervişçe.
Derviş toyu : Çalgısız, içkisiz ve çalgıcı yerine dervişin iştirak ettiği düğün, sâde düğün.
Derya *(Far.)* : Derya.
Deryaca, Deryalar géder : Derya gibi, pek çok.
Deryaça *(Far.)* : Göl. 2. Gölet, gölek, gölcük.
Deryaz, Dergaz : Tırpan, kerenti, ot orağı.
Deryazlama : Tırpanlama, tırpanla biçme.
Daryazlamag : Tırpanlamak.
Deryazlanmag : Tırpanlanmak.
Derz : Demet, deste, bağlam.
Derzbağlayan : 1. Biçer bağlar. 2. Demetçi, demet bağlayan.
Derzdaşıyan : Sap çeken, sap taşıyıcı (araba vb.).
Derz-derz : Deste deste, demet demet.
Derzelah, Derzelac : Angıç.
Derzenbal : Yaba.
Derzenek : Sürüngen (iğne yapraklı ot).
Derzi : Terzi.
Derziguşu : Terzi kuşu (Cisticole d'Europe, cisticola).
Derzihana : Terzihane.
Derzilik : Terzilik.
Derzilik élemek (etmek) : Terzilik yapmak.
Derzleme : Demetleme.
Derzlemek : Demetlemek.
Derzlenmek : Demetlenmek.
Derzlik : Bağcık (demet bağlamak için).
Derzyığan : Demet toplayan (makine).
Désant *(Fr.)* : 1. Çıkarma birlikleri. 2. İhraç, çıkarma yapma.
Désantçı : Çıkarma askeri, silâhendaz.
Desayis *(Ar.)* : Hileler, desiseler, entrikalar.
Desdana, Destana : Pide, çörek; bazlamaç.
Desdir, Desdiri, Dessiri : Şekilde, gibi, -dığı gibi.
Désért *(Fr.)* : Tatlı (yemekten sonra).
Desgah : 1. Debdebe, tantana. 2. mec. Gayri tabii manzara, olağan dışı durum. 3. mec. Takım. 4. mec. Düzen, hile, dolap. 5. Mürekkep makam (halk musikisinde).

Desgah çıharmag : Engel çıkarmak, mâni olmak.
Desgahlı : Görkemli, debdebeli, tantanalı.
Desgire *(Far.)*: 1. Sepet, zembil. 2. Kapı kolu.
Deshoş *(Far.)* : 1. Rüşvet. 2. Bahşiş, mükafat.
Deshoşa gétmek : 1 Pisipisine gitmek, harcanmak. 2. Havaya gitmek, kumara gitmek.
Desise *(Ar.)* : Desise.
Desmal *(Far.)* : 1. Mendil. 2. Havlu. 3. Fular 4. Bohça. 5. Su arkı, karık (bostanda).
Desmalasan : Havlu askılığı.
Desmalı : Mendilli dans (mendil sallayarak oynanılan oyun havası).
Desmallama : 1. Kurulama (havlu, mendil vb. ile). 2. mec. Yaltaklanma, pohpohlama.
Desmallamag : 1. Silmek, kurulamak. 2. mec. Yaltaklanmak, tabasbus etmek.
Desmallanmag : Silinmek, kurulanmak.
Desmallıg : 1. Mendil askısı. 2. Mendil kumaşı.
Déspot *(Yun.)* : Despot.
Déspotcasına : Zorbaca, despotça.
Déspotik *(Yun.)* : Despotça.
Déspotizm *(Yun.)* : Despotizm, destpotluk, istibdat.
Déspotlug : Despotluk.
Dest *(Far.)* : 1. Çift (elbise). 2. Komple. 3. Servis (sofra için) 4. Takım. 5. El.
Destan *(Far.)* : Destan.
Destan açmag : Konuşmak, nakletmek.
Destan goşmag : Destan yazmak, hikâye yazmak.
Destan olmag [dil(ler)de] : Dillere düşmek, meşhur olmak.
Destana : Pide, bazlamaç.
Destavüz, Destaviz *(Far.)* : Delil, kanıt.
Destbend : 1. Bilezik. 2. Kelepçe.
Dest-dest *(Far.)* : Tomar tomar, çok miktarda.
Destdiraz *(Far.)* : 1. Eli uzun. 2. mec. Zalim, zorba.
Destdirazlıg : Eli uzunluk.
Destdirazlıg etmek : El uzatmak.
Dest élemek (etmek) : Komple yapmak, tamamlamak.
Deste *(Far.)* : 1. Buket, demet, deste. 2. Grup, heyet, takım, müfreze. 3. Sap, kabza, kulp. 4. Havan eli. 5. Trup. 6. Katar (turnalar vb. için). 7. İzci oymağı. 8. Hayvanlar ailesi (sınıflandırmada). 9. Saatin on ikisi (hem gece hem gündüz).
Deste bağlamag : Demetlemek.
Destebaşçı : Elebaşı, sergerde.
Destebaşçılıg : Sergerdelik, elebaşılık.
Destebaşı : Elebaşı.
Destebaşılıg : Elebaşılık.
Destebaz *(Far.)* : Klikçi, hizipçi.
Destebazlıg : hizipçilik.
Destebedeste, Deste-deste : Grup grup, katar katar.
Desteçi : Hizipçi.
Desteçin : Elle derilen, dalından toplanmış (meyve için).
Desteferman *(Far.)* : Yeni yetme, mürahik; uşak.
Destek *(Far.)* : 1. Destek. 2. Ahize, reseptör (telefon). 3. Kabza. 4. Payanda.
Destekgız : Hizmetçi kız.
Destekli : Kabzalı.
Desteklik : Payandalık, direklik (ağaç vb.).
Desteklemek, Desteklendirmek : 1. Desteklemek. 2. Demetlemek. 3. Kabza takmak.
Destelemek : Destelemek.
Desteleşmek : Gruplaşmak, hizipleşmek, klikleşmek.
Desteletdirmek : Demetletmek, demet yaptırmak.
Desteletmek : Hiziplere ayırtmak, gruplaştırmak.
Desteli : Kabzalı, kulplu, saplı.
Destemaz *(Far.)* : Aptes.
Destemaz almag : Aptes almak.
Destemazlı : Aptesli.
Destemic : Yelken ipi.

Destemuzd *(Far.)* : Emek parası, ücret, gündelik.
Dester : El değirmeni.
Desterek : Saban tutağı, saban kulpu.
Desterhan *(Far.)* : Sofra, sofra yaygısı, sofra bezi.
Destesiz : Kulpsuz, kabzasız.
Destferman *(Far.)* : Uşak, ayakçı.
Destgah *(Far.)* : 1. Debdebe, tantana. 2. Tezgâh. 3. mec. Fevkalade durum. 4. mec. Takım. 5. mec. Düzen, hile, dolap. 6. Mürekkep makam (halk müziğinde).
Destgah çıharmag : Zorluk çıkarmak, engel çıkarmak.
Destgahlı : Debdebeli, tantanalı, ihtişamlı.
Destgir *(Far.)* : 1. Yardımcı. 2. Tutuklu. 3. Aralıklı. 4. Esir. 5. mec. Meşgul.
Destgire *(Far.)* : Kulp, sap, kabza, tutak.
Destgir etmek : 1. Tutuklamak. 2. Esir etmek. 3. Yakalamak.
Destgir olmag : 1. Teslim olmak. 2. Esir olmak.
Desthet, Dest-hett *(Far. Ar.)* : 1. Yazı. 2. mec. Okur yazarlık.
Desti *(Far.)* : 1. Testi. 2. Derhal, hemen, acele.
Destigir *(Far.)* : Kapı.
Desti-hett *(Far. Ar.)* : 1. Yazı. 2. mec. Okur yazarlık.
Destleşdirmek : Komple yapmak, takım yapmak, tamamlamak.
Destpaça, Dest-paça *(Far.)* : 1. Aceleci, heyecanlı. 2. Aceleyle, heyecanla.
Dest-paça olmag : Telaşlanmak, eli ayağına dolaşmak.
Destperverde *(Far.)* : 1. Yetiştirme, şakirt. 2. Evlatlık. 3. Öğrenci (mezun).
Destres *(Far.)* : Nail olma, eli yetme, başarma.
Destres olmag : Nail olmak, başarmak.
Destur *(Far.)* : 1. Düstur. 2. Formül. 3. Destur.
Desturaşı : Destur pilavı (kız babasından kızının gelin olduğu eve gönderilir).
Desturülemel *(Far. Ar.)* : Talimat, tüzük.
Desvaha : Derhal, hemen.
Désyatin *(Rus.)* : 1.09 hektarlık (ölçü birimi).
Deşdavar, Dedevar : Kış rüzgarı.
Deşdehlemeh : Deşmek, havasını almak (kabarmış ekmeğin).
Deşdeh vurmag : Deşmek, havasını indirmek (ateşte kabarmış ekmeğin).
Déşdirilmek : Deldirilmek.
Déşdirmek : Deldirmek.
Deşdivan : Kır bekçisi.
Déşici : Delici.
Déşik : Delik.
Déşikaçan : 1. Matkapçı, delici. 2. Zımba, delgeç.
Déşikaçma : Delme.
Déşik açmag : Delmek.
Déşik-déşik : Delik deşik.
Déşik-déşik élemek (etmek) : Delik deşik etmek.
Déşik-déşik olmag : Delik deşik olmak.
Déşikli : Delikli.
Déşilme : 1. Delinme. 2. Deşilme.
Déşilmek : 1. Delinmek. 2. Deşilmek.
Déşilmiş : 1. Delik. 2. Deşili, deşik.
Déşme : 1. Delme. 2. Delinmiş, delikli.
Déşmek : 1. Delmek. 2. Deşmek.
Deşne *(Far.)* : 1. Kama. 2. Hançer.
Deşt *(Far.)* : Çöl, sahra.
Deşti *(Far.)* : Kır müziği (Azerbaycanda).
Det : Pusu (en zayıf sesleri işitmek için).
Détal *(Fr.)* : 1. Detay. 2. Parça, aksam.
Détallaşdırılmag : Ayrıntılanmak, detaylarına inilmek.
Détallaşdırma : Ayrıntılama.
Détallaşdırmag : Ayrıntılamak.
Detdemeh : Dinlemede bulunmak, pusuda beklemek.
Détéktiv *(İng.)* : Dedektif.
Détéktor *(Lat.)* : Detektör.
Dev : 1. Böğ. 2. Cüsseli, iriyarı.
De'va *(Ar.)* : 1. Cenk, kavga. 2. Dava açma, iddia.
Deva etmek : İyileştirmek, tedavi etmek, otamak.

Dévalvasiya *(Fr.)* : Devalüasyon.
Devat *(Far.)* : Divit.
De'va vekili : Dava vekili.
Devdemmeh : Kör gibi yürümek, kör numarası yapmak.
Deve balası : Dorum, köşek, taylak.
Devecer : Uykusuz, uyumayan (kimse).
Devecik : 1. Bukalemun. 2. Peygamber devesi.
Deveçi : Deveci.
Deveçilik : Devecilik.
Devedelleyi : Peygamber devesi, Peygamber çekirgesi.
Devedelleyiler : Hortumlu böcekler.
Devadabanı : Öksürük otu.
Deveden böyük fil vardır : El elden üstündür.
Devefındığı : Ihlamur meyvesi.
Devegıran : Çakır diken, deve elması.
Devegırhan : Deve kırkan.
Devegötürmez : Ağır, hacimli, taşınması zor, çok iri.
Devegulağ : Büyük süpürge.
Devegulağı : Süpürgeotu.
Deveguşu : Devekuşu.
Deve kimi : Deve gibi.
Deve boynu kimi : Eğri.
Devel : Savsaklama.
Develemeh : Deve gibi yürümek.
Devel vérmek : Savsaklamak.
Deveotu : Yoğurt otu, çoban süzgeci.
Deveregöz : Fırlak gözlü.
Devenin guyruğu yére deyende : Balık kavağa çıktığında.
De'vet *(Ar.)* : Dâvet.
De'vetédici : Davetçi, çağrıcı.
De'vet élemek (etmek) : Davet etmek.
De'vet édilmek : Çağrılmak.
Devetikanı : Deve dikeni.
De'vetli : Davetli.
De'vetname *(Ar. Far.)* : Davetiye, davetname.
De'vetsiz : Davetsiz.
Deveyunu : Deve tüyü.
Dévik : Durmadan etrafa bakınan (bir iş yaparken).
Dévikdirmek : Şaşırmak, hayretle bakmak, telaşlanmak.
Dévikme : Şaşırma, telaşlanma.
Dévikmek, Döyükmek : Şaşırmak, telaşlanmak.
Dévikmiş, Döyükmüş : Şaşkın.
Dévikmişhalda : Şaşırmış vaziyette.
Dévirme : Devirme.
Dévirmek : Devirmek.
Déviz *(Fr.)* : 1. Döviz (propaganda için). 2. Şiar; parola. 3. Takma ad, mahlas (eser yarışmasında).
Devözü : Razakı.
Dévr *(Ar.)* : 1. Devir. 2. Devre. 3. Yer açma adeti (yeni gelin için).
Dévriliş, Dévrilme : Devrim, ihtilal.
Dévrilmek : Devrilmek.
Deyanet *(Ar.)* : 1. Sebatlılık, direşkenlik, metanet. 2. Diyanet, iman.
Deyanetli : 1. Sebatkar, direşken, metin. 2. İmanlı.
Deyanetlilik : 1. Metanet, direşkenlik. 2. Dindarlık, iman.
Deyanetsiz : 1. İmansız, dinsiz. 2. Dönek, kalleş.
Deyanetsizlik : 1 Dinsizlik. 2. Döneklik, kalleşlik.
Deydalı : Hemen, çabucak, derhal.
Deydirme : Değdirme.
Deydirmek : Değdirmek.
Déye : Diye.
Deye : 1. Kulübe. 2. Zeminlik. 3. Kameriye. 4. Çadır.
Déyecek : Diyecek.
Deyecik : Kulübecik.
Déye-güle : Güle oynaya, şen şakrak.
Déyek (ki) : Ola ki, faraza, farzedelim ki.
Deyék *(Far.)* : Öşür.
Deyelik : 1. Kulübelik. 2. Zeminlik.
Déyen, Déyesen : Güya, sanki, sözde.
Deyenek : 1. Değnek. 2. mec. Güç, zor. 3. mec. Odun!.

Deyenekayaglılar : Çift parmaklılar.
Deyenek kimi : 1.Baston gibi. 2. Kalas gibi.
Deyenekleme : Değnekleme.
Deyeneklemek : Değneklemek.
Deyenekli : 1. Sopalı, bastonlu. 2. mec. Zorba, terörist.
Déyen-gülen : Şen şakrak.
Deyer : 1. Değer. 2. Münasip, uygun.
Deyer-deymezine : Yok pahasına, beleş fiyatına, bedavadan.
Deyerganunu : Narh, fiyat kanunu.
Deyerli : Değerli.
Deyerlilik : Değerlilik.
Deyersiz : Değersiz.
Deyersizlik : Değersizlik.
Déyesen, Déyesen bes : Sanki, güya, sözde.
Deyhılı : Muhacir, göçmen.
Déyib-danışma : Sohbet.
Déyib-danışmag : 1. Sohbet etmek. 2. Laf etmek, söylemek, konuşmak.
Deyib-dolaşmag : Dokunmak, sataşmak.
Déyib-gülen : Şen şakrak.
Déyib-gülme : Gülüp eğlenme, eğlence.
Déyib-gülmek : Neşelenmek, sevinmek, şirin sohbet etmek, eğlenmek.
Déyib-kéçmek : Söyleyip geçmek, diyip de geçmek.
Déyici : 1. Söyleyen, anlatan, râvî. 2. mec. Koğcu, kovcu.
Déyicilik : Koğculuk, kovculuk.
Déyicilik etmek : Kovlamak.
Déyikleme : Beşik kertme, beşik kertiği yapma.
Déyiklemek : Beşik kertmesi yapmak.
Déyikli, Déyihli, Déhli : Beşik kertiği, sözlü.
Déyiklilik : Beşik kertmesi, sözlülük.
Déyil : Değil.
Déyilen : Denilen, anlatılan, söylenilen.
Déyilesi : Söylenecek, söylenilir (söz vb.).
Déyiliş : Anlatım tarzı, denilme.
Déyilme : Denilme.
Déyilmek : Denilmek.
Déyilmiş : Zikrolunan, mezkûr, adı geçen.
Déyim : Söz, konuşma.
Déyimmeh : Küsmek, darılmak, incinmek.
Déyin : 1. Vasiyet. 2. Diye. 3. Borç. 4. mec. Kusur, günah.
Déyindirme : Homurdandırma.
Déyindirmek : Homurdandırmak.
Déyinen, Déyingen : 1. Homurdanan. 2. Hırçın, kavgacı, şirret.
Déyingenlik : Hırçınlık, şirretlilik.
Déyinme : Homurdanma, homurtu.
Déyinmek : Homurdanmak, somurdanmak, mırıldanmak.
Déyinti : Homurtu, homurdanma.
Déyintili : Homurtulu.
Déyirdek : Çekirdek, tohum.
Déyirdim ki : Diyordum ki.
Déyirler ki : Diyorlar ki, rivayete göre.
Deyirman : Değirmen.
Deyirmançı : Değirmenci.
Deyirmançılıg : Değirmencilik.
Deyirmandaşı : Değirmen taşı.
Deyirmanhana : Değirmen (bina).
Deyirmanhoruzu : Sağlıklı, gürbüz (kimse).
Deyirman kimi üyüdüb-tökmek : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Deyirmanın buğazından salsan (altdan, götünden) diri çıhar : Çok kurnazdır, değirmen taşının altından diri çıkar.
Deyirmanlıg : 1. Değirmenlik. 2. Değirmen (bina).
Deyirmanşahadı : Değirmen ücreti, değirmen hakkı (un, tahıl vb.).
Deyirmi : Değirmi.
Deyirmice : Yuvarlacık.
Deyirmilemek : Yuvarlamak, yuvarlaklaştırmak, değirmilemek.
Deyirmilenmek : Değirmileşmek.
Deyirmileşdirilme : Değirmileştirilme.
Deyirmileşdirilmek : 1. Değirmileştirilmek. 2. Yuvarlak hesaplanmak.
Deyirmileşdirme : 1. Değirmileştirme. 2. Yuvarlak hesap etme.
Deyirmileşdirmek : 1. Değirmileştirmek, yuvarlaklaştırmak. 2. Yuvarlak hesap yapmak.

Deyirmileşmek : Değirmileşmek.
Deyirmiletmek : Yuvarlaklaştırmak.
Deyirmilik : Değirmilik.
Deyirmisifet : Yuvarlak çehreli.
Deyirmisov, Deyirmitcher : Küremsi.
Deyiş : 1. Değiş. 2. Değiştirme.
Deyişdirici : Komütatör.
Deyişdirilme : Değiştirilme.
Deyişdirilmek : Değiştirilmek.
Deyişdirilmez : Değiştirilemez.
Deyişdirme : Değiştirme.
Déyişdirme : 1. Sövüştürme. 2. Atıştırma (saz şairlerini).
Deyişdirmek : 1. Değiştirmek. 2. Dövize çevirmek (parayı). 3. Bozdurmak (para).
Déyişdirmek : 1. Sövüştürmek. 2. Atışma yaptırmak (saz şairlerine).
Deyişdirtme : Değiştirtme.
Deyişdirtmek : Değiştirtmek.
Deyiş-düyüş : Değiş tokuş.
Deyiş-düyüş etmek : Değiş tokuş yapmak, tırampa yapmak.
Deyiş-düyüş salmag : Değiştirmek (yanlışlıkla veya kasten).
Deyişecek, Deyişek : 1. Değişik, yedek (iç çamaşır, çarşaf vb.) 2. Kat (çamaşır için).
Deyişekçi : Değişik hizmetçisi (otel, hastahane vb. de).
Deyişekli : Yedekli, yedeği olan (değişik).
Deyişeklik : Çamaşırlık.
Deyişektiken : Çamaşır diken, dikişçi (kadın).
Deyişen : 1. Değişici, değişken. 2. Değişik hizmetçisi (çamaşır vb.).
Deyişen cereyan : Alternatif akım.
Deyişen hereket : Değişen hareket, düzensiz hareket (fizik).
Deyişen ulduzlar : Nova.
Deyişik : Değişik.
Deyişik düşmek : Değiştirilmek (kasten veya yanlışlıkla).
Deyişiklik : 1. Değişiklik. 2. Darbe, ihtilal.
Deyişik salmag : Değiştirmek (kasten veya yanlışlıkla).
Deyişilme : 1. Tebdil. 2. Başkalaşma. 3. Mübadele.
Deyişilmek : 1. Tebdil edilmek. 2. Mübadele edilmek. 3. Bozdurulmak (döviz vb.)
Déyişdirilmek : Atışma yaptırılmak (ozanlara).
Deyişilmeyen : Sabite.
Deyişilmez : Sabit, sürekli, dâimî.
Deyişken : Değişken.
Deyişkenlik : Değişkenlik.
Déyişme : 1. Sövüşme. 2. Atışma (ozanlar arası).
Deyişme : 1. Değişme. 2. Tasrif (gramerde).
Deyişmek : 1. Değişmek. 2. Tasrif etmek, çekmek (gramerde).
Déyişmek, Déyişmeh : 1. Sövüşmek. 2. Atışma yapmak (ozanlar).
Deyişmemezlik : Sabitlik.
Deyişmez : Sabit.
Deylag : 1. Uzun boylu, dalyan gibi. 2. mec. Aptal, kabiliyetsiz.
Deyme : 1. Değme. 2. Yetişme, olgunlaşma.
Deymedüşer : Çıtkırıldım, alıngan.
Deymedüşerlik : Alınganlık.
Deymegaç : Çocuk oyunu.
Deymek : 1. Değmek. 2. Olgunlaşmak (meyve). 3. İrinlenmek.
Deymelli : Kıskanç, hasetçi, günücü.
Deymemiş : Olgunlaşmamış, ham (meyve vb.).
Deymez : 1. Önemsiz, kıymetsiz. 2. Bir şey değil (teşekküre karşılık)
Deymiş : Olgunlaşmış, erişmiş (meyve).
Déynemek : Söylemek, tembih etmek.
Deyözüne : Boş ver! aldırış etme!
Déyr *(Ar.)* : Manastır, kilise.
Déyre : Dar pantolon (kadın için).
Deyyus *(Ar.)* : Deyyus.
Deyyuslug : Deyyusluk, pezevenklik.
Dézértir *(Fr.)* : Asker kaçağı.
Dézértirlik : Askerden kaçma, firar.
Dezgah *(Far.)* : Tezgâh.
Dezgahaltı : Ayak, tezgâh (ağır makineli tüfek vb. için).
Dezgahbaşı : Vergi (Safeviler devrinde dokumacılardan alınırdı).

Dezgahçı : 1. Tezgâhtar. 2. Makine montajcısı.
Dezgahgayıran : Makine montajcısı.
Dezgahgayırma : Makine sanayii.
Dezgahlı : Ayaklı (makineli tüfek, top vb. için).
Dezgahsazlayan : Makine üretici.
Dezge : Pusu, avcı pususu.
Dézinféksiya *(Fr.)* : Dezenfeksiyon.
Dézinféksiyaçı : Dezenfektan.
Dézinséksiya *(Fr.)* : Dezenfeksiyon.
Dıbır, Dıvır, Dıbbır : 1. Teke. 2. Kösem, kösemen (kılavuz). 3. Oğlak.
Dıbırçellek : Apalak.
Dıbırıg, Dıvırıg, Dıbırlıg : Çabuk, hızlı, çevik, atik.
Dıgga, Dıggana : Biraz, azıcık.
Dıgganacıg : Azıcık.
Dığğecer : Verem.
Dıggı : 1. Verem. 2. Azıcık, biraz.
Dıggıldatma : Tıkırdatma.
Dıggıldatmak : Tıkırdatmak.
Dıggılı, Dıgılı : Bir az, bir lokma.
Dıggılınca, Dınnajıh : Azıcık, tırnak kadar.
Dıggıltı : Tıkırtı, takırtı.
Dığ *(Ar.)* : Verem.
Dığa *(Erm.)* : Ermeni çocuğu.
Dığarah : 1. Makara. 2. Teker, tekerlek.
Dıgdığ, Dığdığa : 1. Kupkuru. 2. Kafa şişirme, dırdır.
Dığ-dığ : 1. Geveze. 2. Kaynama, fıkırdama (mayi).
Dığdığı : Hırçın.
Dığdırlatmag : Yuvarlamak, tekerletmek.
Dığıldama : Fışıldama, fıkırdama (mayiler).
Dığıldamag, Dığıllamag : Fıkırdamak, fışıldamak (mayiler).
Dığıltı : Fıkırtı.
Dığır : 1. Aşık kemiği (keçide). 2. Kırık pirinç.
Dığırladılma : Tekerletilme, yuvarlatılma.
Dığırladılmag : Tekerletilmek, yuvarlatılmak.
Dığırlama : Yuvarlama.
Dığırlamag : Yuvarlamak.
Dığırlanma : Yuvarlanma.
Dığırlanmag : Yuvarlanmak.
Dığırlatmag, Dığırlandırmag : Yuvarlatmak, tekerletmek.
Dığlama : Vereme yakalanma.
Dığlamag : Verem olmak.
Dığlanma : Verem olma; bıkma, bezme.
Dığlanmag : Verem olmak; bıkmak, bezmek.
Dığlatma : Verem etme.
Dığlatmag, Dığlatmağ : Verem etmek; bıktırmak, bezdirmek.
Dığran : Bodur, bücür.
Dılag, Dilag : 1. Uzun boylu. 2. mec. Kabiliyetsiz, liyakatsiz.
Dılğır : 1. Uyuz. 2. Hırpani, çulsuz. 3. Boş, avare, işsiz. 4. Aciz, güçsüz.
Dılğırlama : 1. Tüyleri dökülme. 2. Avare olma, işe yaramama.
Dılğırlamag : 1. İşe yaramamak. 2. Tüyleri dökülmek.
Dılğırlıg : 1. Cavlaklık, çıplaklık. 2. mec. Serserilik. 3. Uyuzluk. 4. mec. Acizlik, güçsüzlük.
Dılımbır : Lut, çıplak, üryan.
Dıllag : Dılak, bızır, klitoris.
Dımbır : Yuvarlak.
Dımbırı : Tepe.
Dımıg, Dımıh : 1. Ağız (kesici aletlerde). 2. Karaman. 3. Bodur, bücür.
Dımırcıg : 1. Kabarık, tepecik, tümsek. 2. Yumru.
Dımırcıg-dımırcıg : Tümsek tümsek; pürüzlü, pürtüklü.
Dımırcıglı : 1. Pürtüklü, kertik kertik, çentikli. 2. Çopur.
Dımırcıhlanmah : Dik kafalılık etmek.
Dımırıg : Bir bitki.
Dınbız : Cüsseli, iri yarı.
Dıncıhlama : Tekmeleme, zıplayarak tekmeleme.
Dıncıhlamah : Tekmelemek, zıplayarak tekmelemek.
Dıncıhmag : Zıplamak.
Dındıg, Dındığ : Gaga.

Dındi : Keşkülüfukara, keşkül.
Dıng : Tın.
Dıngadırıng : 1. Tıngadak. 2. Çalgı sesi.
Dıngıldama : Tıngırdama.
Dıngıldamag : Tıngırdamak.
Dıngıldatma : Tıngırdatma.
Dıngıldatmag : Tıngırdatmak.
Dıngılı, Dıppılı : Minnacık.
Dıngıltı : Tıngırtı.
Dıngır : 1. Trampet. 2. Kutucuk. 3. Kel, daz. 4. Bozkır.
Dınıtdamah : Dik dik bakmak (sabit olarak).
Dınız : Dızman.
Dır : Aralıklı, aralı.
Dırab : Çuha, yün kumaş.
Dırabipapag : Fes.
Dırdalı : Kambur.
Dır-dır élemek (etmek) : Dırdırlanmak.
Dırıldama : 1. Cırıldama. 2. Gevezelik etme.
Dırıldamag : 1. Cırıldamak. 2. Gevezelik etmek, saçmalamak.
Dırıltı : Hırıltı (ses).
Dırmaglama : Tırmıklama.
Dırmaglamag : Tırmıklamak.
Dırmaglanma : Tırmıklanma.
Dırmaglanmag : Tırmıklanmak.
Dırmalama : Tırmalama.
Dırmalamag : Tırmalamak.
Dırmanan : Sarılgan, sürüngen (bitki).
Dırmananbitkiler : Sürüngen bitkiler.
Dırmandırmag : Tırmandırmak.
Dırmanma : Tırmanma.
Dırmanmag : Tırmanmak.
Dırmaşdırma : Tırmandırma.
Dırmaşdırmag : Tırmandırmak.
Dırmaşmag : Tırmanmak.
Dırmıg : Tırmık.
Dırmıgçı : Tırmıkçı.
Dırmıglama : Tırmıklama.
Dırmıglamag : Tırmıklamak.
Dırmıglanma : Tırmıklanma.
Dırmıglanmag : Tırmıklanmak.

Dırnag : 1. Tırnak. 2. Toynak. 3. Tırnak işareti. 4. Cırnak.
Dırnagarası : Sahteci, sahtekar.
Dırnagarasında (içinde) : 1. Tırnak arasında, tırnak içinde." "2. Sahteci.
Dırnagbağası : Tırnak kırılması (tırnaklı hayvanların tırnaklarında oluşan bir hastalık).
Dırnagcıg : 1. Tırnakçık. 2. Yaprak ucu.
Dırnagdibi : Dolama (hastalık).
Dırnağğeder : Asla, katiyen, hiç, tırnak kadar.
Dırnaggöstermeyen (sızmayan) : Hasis, pinti, cimri.
Dırnag ilişdirmek (kéçirmek) : Tutmak, pençesine geçirmek.
Dırnag ovuca batmag : 1. Baltayı ayağına indirmek. 2. Kendine güvenmek.
Dırnaglama : Tırnaklama.
Dırnaglamag : Tırnaklamak.
Dırnaglanma : Tırnaklanma.
Dırnaglanmag : Tırnaklanmak.
Dırnaglaşma : Tırmalaşma.
Dırnaglaşmag : Tırmalaşmak.
Dırnaglı : 1. Tırnaklı. 2. Toynaklı. 3. mec. Pençeli, hünerli.
Dırnaglıg, Dırnagpulu : Otlakıye.
Dırnaglılar : 1. Toynaklılar. 2. Çift parmaklılar.
Dırnagnan et kimidir : Et ve tırnak gibidir.
Dırnagsız : Tırnaksız.
Dırnagşekilli, Dırnağaohşar : Tırnaksı.
Dırnagtutan : Tırnak makası.
Dırnag uzatmak : Tırnak uzatmak.
Dırnag yéri ahtarmag : Bahane aramak, fırsat kollamak.
Dırnağı berk olsun : Nazar değmesin! (biri at aldığında söylenir).
Dırnağı da olabilmez (déyil) : Tırnağı kadar olamaz, kıyas bile edilemez.
Dırnağı gayım olsun : Bir yastıkta kocasın; elinin kınası solmasın!
Dırnağı ile : Zahmetle, dişiyle tırnağıyle.
Dırnavuc : Tırmık.

Dırnel : Sıska, zayıf.
Dışgarı : Dışarı.
Dıtdılı : Sivrisinek.
Dıvıldamah : Hızlı yürümek.
Dıydıh : Saf, kandırılmaya müsait.
Dız-dız, Dızz : 1. Vız, vızıltı (arı, atılan bir şey vb. sesi). 2. Tahrik edici ses. 3. Vır vır.
Dızgah : 1. Daz. 2. mec. Korkak.
Dızıhguluya dem vérmek : Sıvışmak, ortadan kaybolmak, tüymek.
Dızıhmag, Dızıhmah : Sıvışmak, firar etmek, korkup kaçmak, tüymek.
Dızıldama : Vızıldama.
Dızıldamag : Vızıldamak.
Dızıltı : Vızıltı.
Dızman : 1. Dızman. 2. Koyun; koç.
Di : 1. Hadi, haydi, buyur. 2. Aha, bak işte, görüyor musun.
Diabét *(Fr.)* : Diyabet.
Diabétli : Şekerli (hastalık), diyabetik.
Diafragma *(Yun.)* : 1. Diyafram, can evi. 2. Diyafram (fizik).
Diafragmalı : Diyaframlı (ışık geçirmez levhası olan).
Diagnost *(Yun.)* : Teşhisçi, teşhis koyan (hekim).
Diagnostik *(Yun.)* : Teşhisî, teşhisle ilgili (hekimlikte).
Diagnostika *(Yun.)* : Teşhis bilgisi (tıp).
Diagnoz *(Yun.)* : Teşhis (hastalık için).
Diagnoz goymag : Teşhis koymak (hastalığa).
Diagonal *(Fr.)* : Diyagonal.
Diagram *(Yun.)* : Diyagram.
Diakritik *(Yun.)* : Harekeli.
Diakritik işare : Hareke işareti (üstün, esre, ötre).
Dialékt *(Yun.)* : I. Diyalekt. 2. Lehçevî.
Dialéktik *(Yun.)* : Diyalektik.
Dialéktika *(Yun.)* : I. Diyalektik (felsefe). 2. Gidişat, seyir. 3. Tartışma üstünlüğü, tartışmada muhatabı mat etme (kabiliyeti).
Dialéktizm *(Yun.)* : Halk ağzı (kelime).
Dialéktolog *(Yun.)* : Diyalektoloji uzmanı.
Dialéktologiya *(Yun.)* : Diyalektoloji.
Dialéktoloji *(Yun.)* : 1. Leçevî, diyalektolojik. 2. Diyalektoloji.
Dialog *(Yun.)* : Diyalog, mükâleme.
Dialoji *(Yun.)* : Diyalog şeklinde, mükalemeli (yazılmış), diyalojik.
Diamat : Diyalektik materyalizm.
Diamétr *(Yun.)* : Kutur, çap (daire ve kürede).
Diamétral *(Lat.)* : Kutrî, çapla ilgili.
Diamétrli : Çaplı, çapında.
Diapazon *(Yun.)* : 1. Diyapazon. 2. mec. Seviye.
Diapazonlu : Diyapazonlu.
Diapozitiv *(Yun. Lat.)* : Diyapozitif.
Diatérmiya *(Yun.)* : Elektroşok.
Diatéz *(Yun.)* : Hastalık istidadı, hastalanma kolaylığı.
Diatonik *(Yun.)* : Perde perde (müzikte).
Dib : Dip.
Dibaçe *(Far.)* : Dibace.
Dibah : Kelek.
Dibcik : 1. Dipçik. 2. Altlık.
Dipçek : Saksı, vazo, çanak.
Dibçekvarı : Çanaksı.
Dibçil : Koşum öküzü.
Dibçöviren : Kargaburnu, kargaburun.
Dib-dehne : Kök, kaynak (mesele, konu), dip doruk.
Dibdençıhma : 1. Şıvgın, sürgün. 2. Köküyle sökülmüş.
Dibdendüşme : Piç mahsulü (kavun, karpuz, hıyar vb. de).
Dibdendüşme hıyar : Piç (hıyar kökünde).
Dibderinleşdirme : Deniz taraklama (tarak dubasiyle).
Dib derinleşdirmek : Deniz taraklamak, ırmakları temizlemek.
Dibdolduran : Kulakdemiri.
Dibek, Dibeh : 1. Dibek, soku, havan. 2. Tokmak, havan eli. 3. Çukur (buğday, çeltik dövmek için). 4. mec. İzdiham.
Dibekdeste : Havan eli.

Dibeley : Lafı büyük yaşı küçük.
Dibey, Divch, Divek : Dibek.
Dibibiz : Ucu sivri, ucu açılmış (kurşun kalem vb.)
Dibiyastı : Altı düz (kayık vb.)
Dibine daş atmag : Tüketmek, dibine darı ekmek.
Diblemek : Dibini sıvamak (kazan, çömlek vb.).
Dibli : 1. Köklü. 2. Tabanlı. 3. Esaslı.
Diblik : Altlık.
Dibölçen : Su ölçer, hidrometre.
Dibsiz : 1. Dipsiz. 2. Köksüz (bitki vb). 3. Altlıksız. 4. mec. Sonsuz.
Dibsiz-bucagsız : Uçsuz bucaksız.
Dibsizturp : Yumrusuz turp, köksüz turp.
Did : Delme, deşme.
Didaktika : Didaktik, öğretim bilgisi.
Didar : 1. Didar. 2. Görme.
Didavan : Lârva, kurtçuk, sürfe.
Diddi, Diddili : Sivrisinek.
Diddirme : Dittirme.
Diddirmek : Dittirmek.
Dide *(Far.)* : 1. Ana, anne. 2. Göz.
Dideban *(Far)* : Arpacık (tüfek, tabanca vb. de).
Dideleme : Didikleme.
Didelemek : Didiklemek.
Didergin : Avare, serseri, çapkın, hovarda, başıboş.
Didergin düşmek (olmag) : Avare dolaşmak, avare olmak, avareleşmek, derbeder olmak.
Didergin salmag : Uzaklaştırmak, derbeder etmek, perişan etmek.
Didergin(lik) : Avarelik, derbederlik, perişanlık.
Didey : Ağabey
Dideyi-giryan *(Far.)* : Ağlayan göz.
Didik : 1. Parça. 2. Kıtık.
Didik-didik : Didik didik.
Didik-didik édilmiş : Atılmış, ditilmiş.
Didik-didik élemek (etmek) : Didik didik etmek.
Didik-didik olmag : Didiklenmek.
Didiklemek : 1. Ditmek. 2. Didiklemek.
Didiklenmek : Atılmak (pamuk, yün vb.).
Didiklenmiş : Atılmış (pamuk, yün vb.).
Didilamağ : Bili bili demek (tavuklara).
Didilmek : 1. Didiklenmek, atılmak, tiftiklenmek. 2. Dağılmak. 3. Eskimek, yıpranmak. 4. mec. Üzülmek, ezilmek.
Didilmiş : Tulup.
Didim-didim : Didik didik.
Didim-didim didmek : Didik didik etmek, didiklemek.
Didim-didim élemek : Didik didik etmek.
Didimlemek : Didiklemek.
Didinmek : Kaşınmak, gicişmek, gidişmek.
Didinti : Bukran, iskarto.
Didişdirilme : Didiklenme.
Didişdirilmek : Didiklenmek.
Didişdirme : 1. Sökme (keten). 2. Yırtma (çeke çeke). 3. mec. Üzme.
Didişdirmek : 1. Çimdiklemek. 2. Yırtmak, parçalamak. 3. Keten sökmek. 4. Kaşıyarak tırmalamak. 5. Yolmak, koparmak. 6. mec. Üzmek, incitmek.
Didişik : Taralı, taranmış (yün vb.).
Didişme : 1. Didişme. 2. mec. Kavga, gürültü, boğuşma, ihtilaf.
Didişme düşmek : İhtilaf düşmek, anlaşmazlık çıkmak.
Didişmesalan : Entrikacı, hırıltıcı.
Didiy : Baba.
Didme : 1. Sökme, ditme. 2. Yırtma. 3. mec. Üzme, incitme.
Didmek : 1. Ditmek. 2. Didiklemek. 3. mec. Üzmek, incitmek.
Didmeleme : 1. Ditme. 2. Didikleme.
Didmelemek, Didmelemeh : 1. Ditmek. 2. Didiklemek.
Did vurmag : Deşmek, delmek.
Difdih : Saç.
Diférénsial *(Lat)* : 1. Diferansiyel (matematik). 2. Farklı, değişik (rant fiyat vb.).
Diférénsiasiya *(Lat.)* : Ayırma, tefrik.

Diffuz *(Lat.)* : Belirsiz, hayal meyal, müphem (dilbilimi)
Diftérit, Diftiri *(Yun.)* : Difteri.
Diftéritli : Difterili.
Diftériya *(Yun.)* : Difteri.
Diftériyeçöpü : Difteri basili.
Diftong *(Yun.)* : Diftong.
Diftonglaşmag : Diftonglaşmak.
Diftonglug : Diftongluk, diftong sesin durumu.
Diftongvarı : Diftongsu.
Dig : Verem.
Digasin : Balık ağı (iki kişilik).
Dige : Arkaç (koyunlar için).
Digel, Digel ki : Gel gör ki, ama, lâkin.
Diger : Diğer.
Digergun *(Far.)* : Değişik, bambaşka.
Digergun élemek (etmek) : Bozmak, değiştirmek, perişan etmek.
Digergun olmag : Değişmek, perişan olmak.
Digerlenmek : Değişmek.
Diğğ *(Ar.)* : Verem.
Diğğet *(Ar.)* : Dikkat.
Diğğetcil : Dikkatli, dakik.
Diğğetcillik : Dakiklik, dikkatlilik.
Diğğetelayig, Diğğeteşayan : Dikkate değer, kayda değer, önemli.
Diğğet élemek : Dikkat etmek.
Diğğeti çekmek : Dikkati çekmek.
Diğğet kesilmek : Dikkat kesilmek.
Diğğetle : Dikkatle.
Diğğetli : Dikkatli.
Diğğetlilik : Dikkatlilik.
Diğğet merkezi : Dikkat toplaşımı, konsantrasyon.
Diğğet-nezer *(Ar.)* : Dikkat, teveccüh.
Diğğet oyandırmag : Dikkat çekmek, ilgi uyandırmak.
Diğğetsiz : Dikkatsiz.
Diğğetsizcesine : Düşüncesizce, gafilce.
Diğğetsizlik : Dikkatsizlik.
Diğğet vérmek : Dikkat kesilmek.
Diğğet yétirmek : Dikkat etmek.
Diğğetini celb etmek : Dikkatini çekmek.
Digir : 1. Merdane, oklava. 2. Loğ. 3. Tokaç.
Digird : Arış, araba oku.
Digirlenmek : Yuvarlanmak.
Diğ : Kığ, kığı.
Diğdiğe : Koruk, içi boş (ceviz).
Diğlemmeg : Kederlenmek, gamlanmak.
Dijmir : Yaramaz, afacan (çocuk).
Dik : Dik.
Dik atılmag (galhmag, durmag) : Sıçrayıp kalkmak.
Dik bahmag : Dik bakmak.
Dikbaş, Dikbaşlı : Dik kafalı, dik başlı.
Dikbaşlıg : Dik kafalılık, kibirlilik, böbürlenme.
Dikbaşlıg élemek (etmek) : İnat etmek, inat göstermek, direnmek.
Dikbığ : Dik bıyıklı, kalkık bıyıklı, kıvrık bıyıklı.
Dikburun : Kalkık burunlu.
Dik cavab vérmek : Kafa tutmak.
Dikce : Dikçe.
Dikdaban : Yüksek ökçeli.
Dikdabançekme : Yüksek ölçeli çizme.
Dikdir : 1. Sarplık. 2. Tepecik.
Dikdurankol : Fundalık, çalılık.
Dik durmag : Dikelmek.
Dikeldilmek : 1. Dik durdurulmak. 2. mec. Övülmek.
Dikelmek : 1. Dikelmek. 2.Yukarı tırmanmak. 3. Karar kılmak. 4.mec. yapılmak, inşa edilmek.
Dikeltmek : 1. Dik durdurmak. 2. mec. Meşhur etmek.
Dik ğelem çekmek : İptal etmek, ilga etmek, yürürlükten kaldırmak.
Dikgildemek : Dırlanmak.
Dikgulag : Kalkık kulaklı.
Dikgünortavahtı : Zeval vakti.
Diki, Dikiçig : Tulum, tuluk.
Dikilmek : Dikilmek (göz).
Dikleme : Diklemesine.
Diklemek : 1. Dikeltmek. 2. Yokuştan gitmek. 3. Doğrultmak, nişan almak.
Diklendirme : Dikeltme.
Diklendirmek : Dikeltmek.

Diklenme : Dikelme.
Diklenmek : 1. Dağa çıkmak, tepeye çıkmak, yokuş çıkmak. 2. Dikelmek.
Dikleşdirmek : Dikeltme.
Dikleşdirme : Dikeltmek, doğrultmak, dik vaziyete getirmek.
Dikletdirme : Dik duruma getirtme, dikeltme.
Dikletdirmek : Yukarı kaldırtmak, dik vaziyete getirtmek.
Dikletme : Dikey yaptırma.
Dikletmek : Dikey yaptırmak.
Dikli : Çıkıntılı.
Diklik : 1. Sarplık. 2. Yükseklik.
Diksindirme : Tiksindirme.
Diksindirmek : Tiksindirmek.
Diksiniş : Tiksiniş.
Diksinme : Tiksinme.
Diksinmek : 1. Ürpermek. 2. İğrenmek. 3. Korkulu rüya görmek, birden ürkmek.
Diksinti : Tiksinti.
Diksiya *(Lat)* : Diksiyon.
Diktat *(Alm.)* : Dikta.
Diktator *(Lat.)* : Diktatör.
Diktatorlug : Diktatörlük.
Diktatura *(Lat.)* : Diktatörlük.
Dikte démek : Söyleyip yazdırmak.
Dikte élemek (etmek) : Dikte etmek.
Dikte yazmag : Dikte etmek.
Diktor *(Lat.)* : Spiker.
Diktorlug : Spikerlik.
Dikyarpag(lı) : Dik yapraklı (agriophyllum).
Dilab, Dilaf, Diloy, Dilov : Dolap, yüklük, yük.
Dil açmag : 1. Dillenmek (çocuk). 2. Yalvarmak, yakarmak. 3. Konuşmağa başlamak, ağız açmak.
Dil-ağıza düşmek : Dillere düşmek.
Dil-ağıza goymamag : Aralıksız konuşmak.
Dil-ağıza salmamag : Aralıksız konuşmak.
Dil-ağız élemek (etmek) : Özür dilemek, affını dilemek.
Dilaltı : Dil altı.
Dilaltıvéziler : Dil altı bezleri.
Dilara *(Far.)* : Sevgili, dilber.
Dilaram *(Far.)* : Dilber, sevgili.
Dilarhası : Arka damak (sesleri).
Dilaver *(Far.)* : 1. Cesur, yiğit, mert. 2. Söz ustası, hoşsohbet.
Dilaverane, Dilavercesine : 1. Cesurca, yiğitçe, kahramanca. 2. Natıkaca, natıka olarak.
Dilaverlenme : Cesaretlenme, cüretlenme.
Dilaverlenmek : Cesaretlenmek, cüretlenmek, cüret bulmak.
Dilaverleşmek : 1. Cüretlenmek. 2. Korkmadan konuşmak.
Dilaverlik : 1. Yiğitlik, mertlik. 2. Natıka.
Dilaviz *(Far.)* : Beğenilen, matlup, istenilen.
Dilayrı : Dili ayrı, yabancı, dildaş olmayan.
Dilazar *(Far.)* : İnsafsız, merhametsiz, acımasız.
Dilazarlıg : İnsafsızlık, merhametsizlik.
Dil bağlamag : Gönül bağlamak, gönül vermek.
Dilbaş, dilhırtma : Dil iltihabı (sığırlarda).
Dilbaz *(Far.)* : Dilber.
Dilbedil : Samîmiyetle, sadâkatle.
Dilbend *(Far.)* : Mütercim.
Dilberane, Dilbercesine : Dilber gibi.
Dilberlik : Güzellik, letafet, sevimlilik.
Dilbeste *(Far.)* : Aşık, tutkun, vurgun.
Dilbilen, Dilganan : Ehil, sahip, tecrübeli.
Dilbilmez : Bilinçsiz, anlamaz, cahil, aptal, salak, et kafalı.
Dilbilmezlik : Beyinsizlik, kalın kafalılık, cahillik.
Dilbir : Arkadaş, sırdaş, gönüldaş, hemfikir; dayanışık.
Dilbir élemek (etmek, olmag) : Hemfikir olmak.
Dilbirlik : Tesanüt, dayanışma; fikir birliği.
Dil boğaza goymag : Sözü ağzında bırakmak.
Dil boğaza goymamag : Sürekli konuşmak, hiç susmamak.
Dil bulamag : Yalvarıp yakarmak, ricada bulunmak, dil dökmek.
Dilcavabı : 1. Şifahen, ağızdan, sözle. 2. Şifahî, sözlü.

Dilcik : Dilcik, küçük dil.
Dilcikvarı : Dilcik gibi.
Dilçe : Dilcik, mandal (çark vb. için).
Dilçek : 1. Küçük dil. 2. Düğme. 3. mec. Hüner, beceri.
Dilçeyi gelmek : Küçük dili şişmek.
Dil çıharmag : 1. Alay etmek. 2. Yalvarmak, rica etmek, dil dökmek.
Dilçi : Dilci, lengüist.
Dilçilik : Dilcilik.
Dildade *(Far.)* : Meftun, âşık vurgun.
Dildalayan : Yemlik bitki (beş yapraklı).
Dil-damag : Damaksı, damaksıl.
Dildar *(Far.)* : Sevgili.
Dildarlıg : Tesellî.
Dildarlıg vérmek : Tesellî vermek.
Dilde démek : Samimî söylememek.
Dilden-ağızdan düşmek (olmag) : Bıkmak, usanmak.
Dilden démek (danışmag) : Samimî konuşmamak.
Dilden-dile düşmek (gezmek) : Dillere destan olmak.
Dilden düşmek : Yorulmak takattan kesilmek.
Dilden salmag : Takatten düşürmek.
Dilde tük bitmek : Dilde tüy bitmek.
Dil-delalet *(Far. Ar.)* : 1. Delil, ispat. 2. Rehberlik.
Dilde-dişde dolaşdırmag : Dile düşürmek, dillere destan etmek.
Dil déyib-ağlamag : Dil döküp ağlamak, ağıt yakmak.
Dil-dil ötmek : Şakımak.
Dil-dile : Samimiyetle sadakatle.
Dil-diş : Dil ve diş damak (sesleri.)
Dile-ağıza düşmek : Dillere destan olmak.
Dile-dişe düşmek : Dillere destan olmak, dillere düşmek.
Dile-dişe salmag : Dillere düşürmek.
Dil-dodag : Dil ve dudaklar.
Dil-dodag açmag : Konuşmağa başlamak, ağız açmak.
Dil-dodag (dodağını) gemirmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Dil-dodağı gurumag : 1. Hararetlenmek, çok susamak. 2. mec. Donakalmak.
Dil-dodağı kilidlenmek : Ağzını bıçak açmamak.
Dil-dodağı yamag : Çok susamak, susuzluktan çatlamak.
Dile basmag : Lâfa boğmak.
Dildönmez, dilterpenmez : Dudak değmez (dudaklar arasına toplu iğne dikilerek söylenen aşık şiiri, yarışmalarda).
Dile düyün düşmek : Söyleye söyleye bıkmak.
Dilefkar *(Far.)* : Gönlü yaralı.
Dilefruz *(Far.)* : İç açıcı, gönül aydınlatan, sevindirici, hoş.
Dilek : 1. İstek. 2. Borç.
Dilek istemek : Dilek dilemek.
Dilekli : Arzulu, istekli, hevesli.
Dileksiz : İsteksiz, hevessiz.
Dileksizlik : İsteksizlik, hevessizlik.
Dileme : İsteme.
Dilemek : İstemek.
Dilémma *(Yun.)* : İkilem.
Dilençi : Dilenci.
Dilençi köküne düşmek : Fakirleşmek.
Dilençi kökünde : Dilenci kılığında, hırpanî.
Dilençileşdirilmek : Dilendirilmek.
Dilençileşdirmek : Dilendirmek.
Dilençileşmek : İflas etmek, dilenci durumuna düşmek.
Dilençilik : Dilencilik.
Dilençi payı : Sadaka.
Dilendirmek : Dilendirmek.
Dilenmek : 1. Dilenmek. 2. mec. Ummak, dilemek.
Dile salmag : Dillere düşürmek.
Dile-söze tutmag : 1. Aldatmak, kandırmak. 2. Lafa tutmak.
Dilétant *(Fr.)* : 1. Bilgisi sığ (kimse). 2. Heveskâr, amatör.
Dilétantlıg : Heveskârlık, amatörlük.
Dile tutmag : 1. Aldatmak, kandırmak. 2. Lafa tutmak.
Dilezber (i) : Ezber.

Dilezber élemek (etmek) : Ezberlemek, diline dolamak.
Dilezber olmag : Ezberlenmek, dilden düşmemek.
Dilfikar *(Far.)* : Gönlü yaralı.
Dilfirib *(Far.)* : Büyüleyici.
Dilganadan : Yoğurt otu, çoban süzgeci.
Dil ğefese (boğaza) salmadan (goymadan) : Durmadan, susmaksızın.
Dilğemi : Aşık makamı (musiki).
Dilgir *(Far.)* : Gücenik, kırgın, üzgün.
Dilgir élemek (etmek) : Gücendirmek, incitmek.
Dilgirlik : Güceniklik, kırgınlık, üzgünlük.
Dilgir olmag : Güvenmek, incinmek.
Dil göstermek : Dil çıkarmak, alay etmek.
Dilgüşa *(Far.)* : İç açıcı, ferahlık veren.
Dilhah *(Far.)* : İstenilen, arzulanan.
Dilheste *(Far.)* : Gücenik, kırgın.
Dilhor *(Far.)* : Gücenik, üzgün, kırgın.
Dilhorçu : 1. Usandırıcı bıktırıcı. 2. Bezgin bıkkın.
Dilhorçulug, Dilhorlug : Güceniklik, kırgınlık, dargınlık.
Dilhor élemek (etmek) : 1. Gücendirmek, kırmak. 2. Usandırmak, bıktırmak.
Dilhor olmag : Gücenmek, kırılmak.
Dilhoş *(Far.)* : Neşeli, şen.
Dilhoşlug : 1. Sevinç, memnuniyet. 2. Mizah.
Dilhoşlug élemek (etmek) : 1. Neşelenmek, sevinmek. 2. Şakalaşmak, eğlenmek.
Dilhun *(Far.)* : Gücenik, kırgın.
Dilhun etmek (gılmag) : Gücendirmek, incitmek, üzmek.
Diliacı : 1. Gücendirici. 2. Sinsi.
Diliacılığ : 1. Kinaye. 2. mec. Sinsilik, yılanlık.
Dili açılmag : Dili açılmak.
Dili ağzına sığmamag : Övünmek, kasılmak, kurumlanmak.
Dili ağzı tutulmag : Konuşamamak, nutku kesilmek.
Dilibağlı : Susmuş, suskun.
Dili batmag : Dili tutulmak, konuşamamak.
Dili bir garış : Küstah.
Diliboz : Kaba konuşan, ağzı bozuk.
Dili büdremek, Dili dolaşmag : Dili sürçmek.
Dilican : Posta arabası.
Dili çıggah : Dili iri, dili ağzına sığmayan.
Diliduzdu : Ara bozucu, fesatçı, fitçi.
Diligarnında : Suskun.
Dili gelmemek : 1. Konuşamamak. 2. Dili dönmemek.
Diligısa, Diligödek : Kusurlu, kabahatli.
Dili gısa olmag : Kabahatli olmak, söyleyecek sözü olmamak.
Dili gısalmag : Konuşmaktan utanmak, kendini suçlu hissetmek.
Dili gicişmek : Birşey söylemek istemek.
Diligödeklik : Kabahatlilik, suçluluk.
Dili gödek olmag : Suçlu olmak, kendini kabahatli saymak.
Dili gurumag : 1. Susuzluktan ağzı kurumak. 2. mec. Lal olmak.
Dili ilanı yuvadan çıharmag : Oldukça tatlı dilli olmak.
Dili söz tutmamag : Ağzını bıçak açmamak.
Dili topug çalmag (vurmag) : Dili sürçmek.
Dili tutmamag : Dili tutulmak.
Dili uzun olmag : 1. Dili uzamak. 2. Kurum taslamak, çalım satmak.
Dilik, Dilih : 1. Şerit; çubuk. 2. Çizgi. 3. Toprak, tarla.
Dilik-dilik : 1. dilim dilim, şeritler halinde. 2. Kertikli.
Dilik-dilik etmek : Dilim dilim etmek.
Dilik-dilik olasan (olsun) : Param parça olasın (olasıca)!
Dilik-dilik olmag : Parça parça olmak, dilimlenmek.
Dilikesik : Kusurlu, kabahatli.
Dilikleme : 1. Dilimleme. 2. Kertikleme.
Diliklemek : Kertiklemek.
Diliklenme : Kertilme.
Diliklenmek : Kertilmek; dilimlenmek.
Dilikletme : Dilimletme.

Dilikletmek : Dilimletmek.
Dilikli : Dişli, kertikli.
Dil ile çalmag : Diliyle sokmak, kırıcı konuşmak.
Dilim çekmek : Baklava dilimi çizmek.
Dilim-dilim : Dilim dilim.
Dilim-dilim olmag : Dilim dilim olmak.
Dilim-dilim olmuş : Param parça olasıca!
Dilimli : Dişli, dilim dilim, diş diş.
Dilimliyarpag : Dişli yapraklılar (bitkiler için).
Dilinden daş asılmag : Susmak, konuşmamak.
Dilinden gaçırmag : Ağzından kaçırmak.
Dilinden gıfıl götürülmek : Dili çözülmek.
Dilinden maggaşla söz çekmek : Lafı ağzından cımbızla çekmek.
Diline düyün düşmek : Dilinde tüy bitmek.
Diline getirmek : 1. Konuşmak, söylemek. 2. Anmak, ağzına almak.
Diline gıfıl vurmag : Ağzına kilit vurmak, susturmak.
Diline gıfıl vurulmag : Susmak, konuşmamak, susturulmak.
Diline pay çıhmag : Dilinde tüy bitmek.
Diline salmag : Diline düşürmek (birini başkasının).
Diline vurmag : Ağzına atmak, tadına bakmak.
Diline vurmamag (deymemek) : Dilini değdirmemek.
Dilini açmag : Dilini çözmek, konuşturmaya başlamak.
Dilini ağzında sahlamag : Ağzını sıkı tutmak, sır vermemek.
Dilini bağlamag : 1. Susturmak, dilini bağlamak. 2. Tesirsiz hale getirmek (sihir yaparak).
Dilini bilmek (öyrenmek) : Dilinden anlamak.
Dilini boğazından çıharmag : 1. İşkenceyle öldürmek. 2. Cezasını vermek.
Dilini çeynemek : Sözü ağzında gevelemek, kem küm etmek.
Dilini dişlemek : 1. Sözü ağzında kalmak. 2. Hemen hatırlamak, birden aklına gelmek (unuttuğu birşey) 3. Pişman olmak, nâdim olmak, tövbe etmek.
Dilini dolaşdırmag : Yaltaklanmak, dalkavukluk etmek.
Dilini garnına goymag : Dilini kesmek, susmak.
Dilini kesmek : 1. Susturmak. 2. Susmak.
Dilini könlü ile bir élemek : Samimî olmak, sözüne bağlı olmak.
Dilini sahlamag : Konuşmamak, susmak, açık vermemek.
Dilini tapmag (tutmag) : Anlaşmak, mutabık kalmak, ittifak etmek.
Dilinin altını çekmek : Dilinin altından baklayı çıkarmak.
Dilinin ucuna gelmek : Dilinin ucuna gelmek.
Dilinin üstünde dil bitmek : Durmadan konuşmak, hiç susmamak, dilinde tüy bitmek.
Dilişirin : 1. Munis, sevimli. 2. Peltek, pepe, pepeme.
Dilişirinlik : Sevimlilik, munislik.
Dilit, Dirit : 1. Defa, kere. 2. Kısım, parça, pay.
Dili tutulmag : Dili tutulmak.
Diliuzun : 1. Saygısız. 2. Geveze. 3. Haklı, galip.
Diliuzunlug : 1. Saygısızlık. 2. Boşboğazlık. 3. Haklılık.
Diliuzunlug élemek : Boşboğazlık etmek, ileri geri konuşmak.
Dillag *(Ar.)* : Dılak, bızır, klitoris.
Dili-zar *(Far.)* : Aşık, bağrı yanık.
Dilkêş *(Far.)* : 1. Gönül açan, içaçıcı. 2. Bir şehnaz makamı.
Diller ezberi (dillerde ezber, dastan) olmag : Dillere destan olmak.
Dillerde dolaşmag (gezmek) : Dillerde dolaşmak.
Dillerde söylemek, Dillere düşmek : Meşhur olmak, ünlü olmak.

Dillemek : Gıybet etmek, gıyabında konuşmak.
Dillendirilme : Konuşturulma.
Dillendirilmek : Konuşturulmak.
Dillendirme : 1. Konuşturma. 2. mec. Çalma, öttürme.
Dillendirmek : 1. Söyletmek, konuşturmak. 2. mec. Çalmak, öttürmek.
Dillenme : Konuşma, ötme.
Dillenmek : 1. Konuşmak, dillenmek. 2. Cüret etmek, cesaret etmek. 3. mec. Ötmek, çalınmak.
Dilleşme : 1. Konuşma, sohbet etme. 2. Söz birliği etme.
Dilleşmek : 1. Sohbet etmek, söyleşmek. 2. Münakaşa etmek, tartışmak. 3. mec. Söz birliği etmek, anlaşmak.
Dilli : 1. Becerikli, konuşabilen. 2. Hoşsohbet. 3. Hatip. 4. Dilcikli (nefesli sazlarda).
Dilli-ağızlı : Hoşsohbet, eğitici, söz ustası.
Dilli-başlı : 1. Tatlı dilli. 2. Müeddep.
Dilli-dilaver : Hoşsohbet, söz ehli; korkusuz, cesur konuşan.
Dilli-dilaverlik : Konuşkanlık, pervasızlık, gevezelik.
Dilli-fe'lli : 1. Hoşsohbet. 2. Konuşkan ve çalışkan.
Dillilik : Konuşkanlık.
Dillilik élemek : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Dilmanc : 1. Dilmaç. 2. mec. Vasıtacı, aracı. 3. mec. Hoşsohbet.
Dilmanclığ : Dilmaçlık.
Dilnevaz *(Far.)* : İç açıcı, gönül okşayan.
Dil olmag : 1. Konuşmak. 2. Dilemek.
Dilortası : Damak ünsüzü.
Dilotu yémek : Gevezelik etmek.
Dilönü : İnce ünlüler, dil önü ünlüler.
Dil öyretmek : Tahrik etmek, kışkırtmak.
Dil pehlivanı, Dil ustası : Palavracı.
Dilpesend *(Far.)* : Beğenilen, istenilen, aranılan.
Dilrüba *(Far.)* : Gönül çalan, cazibeli, hoşlanılan.
Dilsiz : 1. Dilsiz. 2. Müphem.
Dilsiz-ağızsız : 1. Aciz, zavallı, yoksul, mazlum. 2. Sessizce, konuşmaksızın.
Dilsuz *(Far.)* : 1. İç yakıcı, tesirli. 2. Acıyan, şefkatli.
Dilşad *(Far.)* : Sevinçli, memnun.
Dilşad élemek (etmek) : Sevindirmek, neşelendirmek, memnun etmek.
Dilşadlığ : Sevinç, memnuniyet.
Dilşad olmag : Sevinmek, mutlu olmak.
Dilşikeste *(Far.)* : Zavallı, bedbaht, biçare, gönlü kırık.
Dilşikestelik : Bedbahtlık, zavallılık.
Dilşünas *(Far.)* : Dilci, lengüist, dil bilimci.
Dilşünaslığ : Dil bilimi, dilcilik.
Dil tapmag : Anlaşmak, mutabık kalmak, ikna etmek.
Dilteng *(Far.)* : Gönlü dar, sıkıntılı, üzgün.
Dilteng etmek : Üzmek, gönlünü kırmak, içini sıkmak.
Diltenglik : Üzgünlük, kırgınlık, bıkkınlık, bezginlik, sıkıntı.
Dilteng olmag : Canı sıkılmak, içi daralmak.
Dilterpenmez, Dildönmez : Dudak değmez (aşık şiiri türü).
Dil terpetmek : 1. Konuşmak. 2. Talepte bulunmak (biri için).
Dil tökmek : 1. Dil dökmek. 2. Ağıt söylemek, ağıt yakmak.
Diltutulması : Afazi.
Dilucu : 1. İsteksiz, gönülsüz. 2. İnce ünlüler, dil önü vokalleri.
Dilucu démek : Kısaca söylemek, gönülsüz konuşmak.
Dilvarı : Dilsi, dil biçiminde, dil gibi.
Dil vérmek : 1. Gönül vermek. 2. Söz vermek. 3. Konuşmağa teşvik etmek.
Dil vérmemek : Konuşma fırsatı vermemek.
Dil vurmag : Pohpohlamak, koltuklamak.
Dil yétirmek : Şefaat etmek, şefaatte bulunmak.
Dim : İlik.
Dimağ *(Ar.)* : Dimağ.

Dimağı çağ olmag : Morali yerinde olmak.
Dimdelemek : Dürtüklemek, dürtüşlemek.
Dimdik : 1. Gaga. 2. Dimdik.
Dimdikburun : Gaga burun (kimse).
Dimdikdibi : Tumşuk.
Dimdik durmag : Dimdik durmak.
Dimdikleme : Gagalama.
Dimdiklemek : Gagalamak.
Dimdiklenme : Gagasıyla temizlenme.
Dimdiklenmek : Gagasıyla temizlenmek (kuşlar).
Dimdikleşmek : Gagalaşmak.
Dimdikli : 1. Gagalı. 2. Gagamsı.
Dimdilidişo : Tahterevalli oyunu.
Dimdiri : Dipdiri.
Dimrih, İmrih : İri, kalın (tuz vb.).
Dina *(Yun.)* : Din (fizikte).
Dinab, Denab *(Far.)* : Kaynar su (yemeklik).
Dinakur : Küçük ocak.
Dinamik *(Yun.)* : Dinamik.
Dinamika *(Yun.)* : 1. Dinamik. 2. Dinamizm, hareket.
Dinamikalı : Dinamik, hareketli, canlı.
Dinamiklik : Dinamizm.
Dinamit *(Yun.)* : Dinamit.
Dinamitçi : 1. Lağımcı (asker). 2. Dinamit patlatan (uzman).
Dinamitli : Dinamiti olan, fitilli.
Dinamizm *(Yun.)* : Dinamizm.
Dinamo *(Yun.)* : Dinamo.
Dinamomaşın *(Yun.)* : Üreteç, dinamo, jeneratör.
Dinamométr *(Yun.)* : Dinamometre.
Dinc : 1. Dinlenme, istirahat. 2. Barışsever. 3. Barış, sulh.
Dinc burahmamag : Rahatsız etmek, rahat bırakmamak.
Dinc-dinmez : Sakin, uysal, sessiz sedasız.
Dincdur : Rahat dur! yaramazlık etme! sakin ol!
Dinc durmag : Rahat durmak.
Dinc durmamag (oturmamag) : Rahat durmamak, rahatsız etmek.
Dince goyulmuştorpag : Nadaslık (tarla).
Dince goyulmag : Nadasa bırakılmak.
Dincehali : Barışsever halk.
Dinceldici : Müsekkin, yatıştırıcı.
Dinceliş, Dincelme : İstirahat, dinlenme.
Dincelmek : 1. Dinlenmek. 2. Avunmak, yatışmak, dinmek.
Dincelmez : Hareketli, oynak, yerinde durmaz.
Dincelmiş : Dinlenmiş, zinde.
Dinceltme : Dinlendirme.
Dinceltmek : 1. Dinlendirmek. 2. Yatıştırmak, dindirmek.
Dincini almag : Dinlenmek, zindeleşmek, yorgunluğunu gidermek.
Dincleşdirilme : Nadasa bırakılma.
Dincleşdirilmek : Nadasa bırakılmak.
Dinceleşdirme : 1. Dinlendirme, nadasa bırakma. 2. Yatıştırma.
Dincleşdirmek : 1. Dinlendirmek, nadasa bırakmak. 2. Yatıştırmak.
Dincleşme : Uslanma.
Dincleşmek : Uslanmak.
Dinclik : 1. İstirahat, dinlenme, rahatlık. 2. Sulh, barış, emniyet, asayiş.
Dinclik bilmemek : Ara vermemek, durup dinlenmemek.
Dinclik vérmemek : Rahat bırakmamak, taciz etmek.
Dincliyi tutmamag : Boş duramamak, çalışmadan edememek.
Dinçerait : Barış, sulh, hazar.
Dincyanaşı yaşamag : Sulh içinde birlikte yaşamak.
Dinçi : Dindar, mümin, sofu.
Dinçilik : Dindarlık, sofuluk.
Dindar *(Far.)* : Dindâr.
Dindarcasına : Sofuca.
Dindarlığ : Dindarlık, sofuluk.
Dindaş : 1. Dindaş. 2. Meslektaş.
Dindaşlığ : 1. Din kardeşliği. 2. Meslektaşlık.
Dindelemek : Gagalamak.
Dinden-dondan çıhmag : Yorulmak, bıkmak, usanmak, bezmek.
Dindiren : Müstantik.

Dindirilen : Sorgulanan, sanık.
Dindirilme : Sorgulanma.
Dindirilmek : Sorgulanmak, istintak edilmek.
Dindiriş, Dindirme : Sorgu, istintak.
Dindirmek : 1. Sorgulamak. 2. Konuşturmak, söyletmek. 3. mec. Öttürmek, iyi çalmak. 4. mec. Okşamak, sevmek.
Dindirmemek : Küsüşmek, birbiriyle konuşmamak.
Ding : Dink.
Dinggi : 1. Çeltik döven, dibek döven (kimse). 2. Harmancı.
Dingdaşı : 1. Düven dişi. 2. Değirmen taşı.
Dinge : 1. Kokoşnik (sarığı andırır eski Rus kadını başlığı). 2. Çelenk. 3. Tepe, zirve. 4. Cemaat toplanan yer. 5. Ceviz fidanı. 6. Kesik dip (ağaç için).
Dingehana : Toplantı mekanı.
Dingelen, Dingi : 1. Fidan (aşılı). 2. İnsan.
Dingelmeh : Dinlenmek, mola vermek.
Dingeltmeh : Dinlendirmek, oturtmak.
Dingi, Ting, Tingi : Fidan (ağaç).
Dingildemek, Dingildemeh : 1. Tıngırdamak, şangırdamak. 2. Dingildemek.
Dingildeşme : Kıpırdaşma.
Dingildeşmek : Kıpırdaşmak.
Dingildetmek : 1. Şıngırdatmak, tıngırdatmak. 2. Kımıldatmak. 3. mec. İşkillendirmek.
Dingil-dingil dingildemek : 1. Kıpır kıpır kıpırdamak. 2. mec. Fingir fingir fingirdemek.
Dingilidişov : Tahterevalli.
Dingilihorc : Çocuk oyunu.
Dingilinpus : Tahterevalli.
Dingiliş : Hoppalık, hafiflik, şımarıklık.
Dingilti : Dingildeme, kıpırdama.
Dingiriş : Şımarık, hafif meşrep.
Dingiş : Hoppa, havaî, uçarı, oynak.
Dinib-danışmag : Konuşmak, anlatmak.
Dinib-danışmamag:Susmak, konuşmamak.
Diniş : Kalas.
Dinlemek : 1. Dinlemek. 2. mec. Kulak asmak, bakmak. 3. Kabul etmek, tevecc üh etmek.
Dinlenilmek, Dinlenmek : 1. Duyulmak, işitilmek. 2. mec. Önemsenmek, kulak verilmek, kulak kesilmek.
Dinleyen : Dinleyici.
Dinme : Konuşma, söyleme.
Dinmek : 1. Konuşmak, söylemek. 2. Çınlamak, işitilmek, duyulmak. 3. Dinlemek. 4. Paylamak, azarlamak.
Dinmemezlik, Dinmezlik : Susma, konuşmama, sessizlik.
Dinmevér : Baç, haraç (vergi).
Dinmez : 1. Sessiz, sakin. 2. Sessizce.
Dinmezce : Sessizce, susarak, sakince, konuşmaksızın.
Dinmez-danışmaz : Sessiz, sakin.
Dinmezlik : Sessizlik, sükût.
Dinmez-söylemez : Sessiz, sakin, konuşmadan, sessizce, susarak.
Dinnih : Türeme, türeyiş, nesil.
Dinperest, Dinperver : Dindar, dini koruyan.
Dinperestlik, Dinperverlik : Dindarlık.
Dinsiz : 1. Dinsiz. 2. mec. Zâlim.
Dinsizlik : Ateizm.
Dinşemeh : Gizlice dinlemek, çakurmadan dinlemek, kulak misafiri olmak.
Dipdiri : 1. Dipdiri. 2. Diri, pişmemiş, çiğ.
Diplom *(Fr.)* : 1. Diploma. 2. Dipolama tezi, mezuniyet tezi.
Diplomant *(Fr.)* : Diploma tezini savunan.
Diplomat *(Fr.)* : Diplomat.
Diplomatcasına : Diplomatça, diplamatik tarzda.
Diplomatik *(Fr.)* : 1. Diplomatik. 2. mec. Diplomatça, ustaca.
Diplomatiya *(Fr.)* : Diplomasi.
Diplomatlıg : Diplomatlık.
Diplomçu : Tezli talebe (üniversitede).
Diplomlu : Diplomalı.
Diplomsuz : Diplomasız.
Dirab, Dirap : Kadife.
Dirabi : Kadifeden.
Dirabipapag : Kadife papak, kadife kalpak.
Dirçekkotan, Diyirceklikotan : Tekerlekli pulluk.
Dirçeldilme : Diriltilme.

Dirçeldilmek : Diriltilmek.
Dirçelme, dirçeliş : Diriliş.
Dirçelmek, Dirçelenmek : Dirilmek.
Dirçeltme : Diriltme.
Dirçeltmek : Diriltmek.
Dir-dirrik : Eşya, mobilya.
Dire, Diredöyme : Çocuk oyunu (topluca oynanan).
Dire çekmek, Dire tutmag : Azap vermek, eziyet vermek.
Direhşan *(Far.)* : Parlayan, parlak, parıldayan.
Drehşan olmag : Parlamak, parıldamak, aydınlanmak.
Direk : 1. Direk. 2. mec. Hami, arka, destek.
Direkbarı : Sütunlu ev.
Direkcik, Direkçe : Çadır direği.
Direkçeli : Direkli, sütunlu.
Direk kimi : Direk gibi.
Direkleme : Payandalama.
Direklemek : Payandalamak.
Direklenme : Payanda vurulma.
Direklenmek : 1. Payanda vurulmak. 2. Yükselmek, yücelmek (duman vb.).
Direkletme:Direk vurdurma, payandalatma.
Direkletmek : Payandalatmak.
Direkli : Payandalı.
Direk olmag : Desteklemek, destek olmak, yardımcı olmak.
Diréksiya *(Lat.)* : Direktörlük, müdürlük.
Diréktiv *(Fr.)* : Direktif.
Diréktor *(Lat.)* : Direktör, müdür.
Diréktorat *(Lat.)* : Direktörlük, müdürlük.
Diréktoriya *(Fr.)* : Cumhuriyet hükümeti Beşler heyeti (Fransada ihtilal yıllarında), direktuar yönetimi.
Diréktorlug : 1. Direktörlük, müdürlük. 2. Müdüriyet.
Diréktrisa *(Fr.)* : Doğrultman (geometride).
Direküstü : Kulübe, ahşap ev; koçu.
Diremek, Dirimek : Diremek.
Direnen : Direngen.
Direnmek : 1. Yaslanmak, abanmak. 2. Dikmek, dik dik bakmak. 3. Direnmek, diretmek, mukavemet etmek. 4. Rastlamak, temas kurmak. 5. Dikine batırılmak. 6. mec. Israr etmek, rica etmek. 7. Yükselmek, çıkmak.
Direşdirmek : Zıtlaştırmak.
Direşmek : 1. Zıt gitmek, zıtlaşmak (biriyle). 2. Dik dik bakışmak (birine, bir yere).
Direvengi : Angıç.
Direyi gızıldan olmag : Çok zengin olmak, varlıklı olmak.
Dirgene : Peynir parçası.
Diribaş(lı) :Çevik, atik, becerikli, açıkgöz.
Diribaşlaşma : Çevikleşme.
Diribaşlaşmag : Çevikleşmek.
Diribaşlıg : Çeviklik, atiklik, çabukluk.
Diri-diri : 1. Diri diri. 2. Çiğnemeden.
Diri-diri udmag : Çiğnemeden yutmak.
Diridoğan : Canlı doğuran, memeli, yavrulayan.
Diridoğanbalıglar : Memeli balıklar.
Diridoğanbitkiler : Çiçeksiz bitkiler.
Diri doğmag:Yavru doğurmak, yavrulamak.
Diridüyü : Diri, pişmemiş (pilav).
Diri etmek (élemek) : Diriltmek, hayat vermek, yaşatmak.
Diri galmag : Yaşamak, ölmemek.
Dirigözlü : 1. Canlı, diri, yaşayan. 2. Gözü keskin, dikkatli, uyanık. 3. Canlı canlı, canlı halde.
Dirijabl *(Fr.)* : Balon, zeplin.
Dirijor *(Fr.)* : Orkestra şefi.
Dirijorlug : Orkestra şefliği.
Dirildici : Diriltici.
Dirilik : 1. Dirilik. 2. Dirlik.
Dirilikbulağı : Abıhayat.
Dirilikçéşmesi : Abıhayat.
Dirilik élemek (etmek) : 1. Yaşamak, hayat sürmek. 2. Geçinmek, dirlik etmek.
Diriliksuyu : Abıhayat.
Dirilik vérmek : Hayat vermek.
Dirin *(Far.)* : Eskiden.
Diringe : 1. Hafif müzik, ara nağmesi. 2. Yürüteç, örümcek.
Diringi : 1. Hafif müzik, ara nağmesi. 2. Yemekli eğlence, müzükli yemek.

Diriparça : Kaba kumaş.
Dirisoyan : 1. Deri yüzücü. 2. mec. Zalim. 3. mec. Beleşçi. 4. mec. Kazıkçı.
Dirmirmağ : Tırmıklamak, tırmıkla temizlemek.
Dirnavuc : Tırmık.
Dirrik, Dirrih : 1. Bostan. 2. Eşya, geçim, dirlik.
Dirrikçi : Bahçıvan, bostancı.
Dirrikçilik : Bahçıvanlık, bostancılık.
Dirseg : Hörgüç.
Dirsekcig : Krank (bağlantı parçası).
Dirseklemek : 1. Dirseklemek. 2. Dirsekten yakalamak.
Dirseklenmek : 1. Dirseklenmek. 2. Dirsek üzerine yaslanmak, dirseğini dayamak.
Dirsekli : 1. Kıvrımlı, bükümlü (boru, şaft, mil vb. için). 2. mec. Güçlü, kuvvetli, nüfuzlu.
Dirsekliboru : Dirsek boru; deve boynu.
Dirseklival : Krank mili.
Dirsekoynağı : Dirsek eklemi, oynar eklem (dirsekte).
Dirseksümüyü : Dirsek kemiği.
Dirsekşekilli, Dirsekvarı : Dirseksi, dirseği andıran.
Disharmonik : Ahenksiz, uyumsuz, falsolu (müzik).
Disharmoniya *(Yun.)* : Ahenksizlik, uyumsuzluk, armonik olmama, falso.
Disk *(Yun.)* : 1. Disk. 2. Kurs, çörek (güneş, ay vb. de)
Diskant *(Lat.)* : Tiz ses, çocuk sesi.
Diskinmek : Tiksinmek.
Disklemek : İşlemek, sürmek (toprağı).
Disklenmek : İşlenmek, yumuşatılmak (kültivatörle toprak).
Diskli : Keskili ve çarklı (pulluk, saban, alet, tırmık vb).
Diskussiya *(Lat.)* : Tartışma, münakaşa, aytışma.
Dispansér *(Fr.)* : Dispanser.
Dispansérizasiya *(Fr.)* : Muayene etme, muayeneden geçirme, dispansere kaldırma.
Dispansérleşdirme : Muayene etme, muayeneden geçirme.
Dispétçér *(ing.)* : Hareket memuru (tiren, uçak).
Dispétçérlik : Hareket memurluğu.
Disput *(Lat.)* : Tartışma, münakaşa (ilmî).
Disputçu : Münakaşacı, tartışmacı.
Dissértant *(Lat.)* : Tezli (ilmi paye için), tezli öğrenci.
Dissértasiya *(Lat.)* : Tez (üniversite vb. de).
Dissimilyasiya *(Lat.)* : 1. Dağılma, ayrılma. 2. Disimilasyon, aykırılaşma. 3. Ayrılma, dağılma, bozulma, parçalanma (biyolojik).
Dissonans *(Fr.)* : Uyumsuzluk, falso (müzikte).
Distansiya *(Lat.)* : 1. Ara, mesafe, menzil. 2. Şube. 3 Parkur, yol.
Distillat *(Lat.)* : Damıtık, mukattar.
Distillator *(Lat.)* : İmbik, damıtıcı.
Distille *(Lat.)* : Taktir, damıtma.
Diş : Diş.
Dişaçan : Diş açma makinesi.
Diş (ini) ağartmag : Sırıtmak.
Dişarası : Sızmalı sesler.
Dişarhası : Diş damak ünsüzleri.
Dişartı : Buğday filizi.
Dişbadamı : Diş bademi.
Dişbatan : Zayıf, zayıf nokta.
Dişbatmaz : Söz götürmez, kusursuz.
Dişbatmazlıg : Kusursuzluk, sağlamlık.
Dişcik : 1. Dişçik. 2. Dişli (çark vb. de)
Dişcikli : Tırtıllı, kertikli.
Dişçeken : 1. Davya. 2. Dişçi.
Diş çıhartmag : Diş çıkarmak.
Dişçöpü : Kürdan.
Diş-damag : Diş damak ünsüzü.
Dişdan : 1. Dişi düşmüş. 2. İri diş.
Dişdaşı : Diş posası.
Dişdek : 1. Tarak (dokumacılıkta). 2. Dişlek. 3. Isırık, diş izi. 4. Isırımlık.
Dişdek-dişdek : Isırık ısırık.
Diş deyişmek : 1. Dişemek. 2. Değişik yemek yemek.
Diş-dırnag ile : Dişiyle tırnağiyle.

Dişdi, Dişle : Ok, araba oku, arış.
Dişdibi : Diş kökü.
Dişdih : Hafiflik, hoppalık.
Dişdimiz : Sakin, uslu, yavaş.
Diş-diş : 1. Çentik çentik. 2. Dişli.
Diş dişemek : Dişemek.
Diş-dudag : Diş dudak (ünsüzü).
Dişe, Tişe : 1. Çayır otu. 2. Çimlenme (tohum). 3. Dişeği.
Dişebenzer : Dişsi, dişi andıran.
Dişedeyer, Dişedeyen : Yenilebilir, yenilir (şey).
Dişek : Diş (tarak vb. için).
Dişek-dişek : Diş diş.
Dişek-dişek etmek : Pürtük pürtük etmek.
Dişekli : Dişli.
Dişemek, Dişelemek : 1. Dişeğilemek. 2. Dişemek. 3. Bileğilemek, bilemek (dişli aletleri).
Dişenmek : 1. Dişeğilenmek. 2. Yivlenmek, bilenmek (dişli aletler).
Dişermek, Dişerenmağ : Gövermek, yeşermek.
Dişerti : Göverti, yeşerti (ekin).
Dişetdirmek, Dişetmek : 1. Dişeğiletmek. 2. Dişlerini yivlemek (dişli aletlerin)
Dişetohunan : Dişe dokunur, işe yarar.
Dışgarı, Dışgarı : Dışarı.
Diş gıcırtmag (gıcamag, gıcartmag) : 1. Diş bilemek. 2. Diş göstermek.
Dişgozu : Diş cevizi (ince kabuklu ve ufak ceviz).
Diş gurdalamag : Diş kürdanlamak.
Dişi : 1. Dişi. 2. Yumuşak ağaç. 3. Habis, kötücül.
Dişiağac : Yumuşak ağaç.
Dişicik : Dişi organ, pistil (çiçekte).
Dişicikli : Dişi organlı, pistilli (çiçek).
Dişiciksiz : Dişi organsız, pistilsiz (çiçek).
Dişiencame : Reze kanadı (delikli olanı).
Dişili-erkekli : Dişi ve erkek.
Dişkiresi : 1. Diş kirası. 2. Tayın vergisi (savaşan askerler için alınırdı).
Dişle : Ok, arış (araba için).
Dişlek : 1. Isırık. 2. Diş izi.
Dişlek-dişlek : Isırık ısırık.
Dişlek-dişlek élemek (etmek) : Dalamak, ısırmak, haşlamak.
Dişlek götürmek (vurmag) : Dişlemek, koparmak (dişle).
Dişlem : 1. Isırık. 2. Diş izi.
Dişlem-dişlem etmek : Her yerini ısırmak, ısırıklar oluşturmak.
Dişleme : Kıtlama.
Dişlemeçay : Kıtlama çay, acı çay.
Dişlemek : 1. Dişlemek, ısırmak. 2. Dalamak, haşlamak (ısırgan vb.). 3. Yemek.
Dişlemlik : Isırımlık.
Dişlenmek : 1. Dişlenmek. 2. Yenmek, yenilmek, çiğnenmek.
Dişlenmiş : 1. Isırık. 2. Çiğnenmiş.
Dişlerini hırçıldatmag : 1. Dişlerini gıcırdatmak. 2. mec. Diş bilemek.
Dişlibirleşme : Kenetlenme, geçme.
Dişlice : Salepgillerden bir çenekli bir bitki (yaprakları halk arasında boyacılıkta kullanılır).
Dişliçarh : Dişli çark.
Dişölçen : Diş ölçü aleti.
Diş salmag : 1. Yaşlanmak (hayvan). 2. Diş protezi kullanmak.
Dişsındıran : Susturucu, sert (cevap).
Dişsiz : 1. Dişsiz. 2. mec. İradesiz, tesirsiz, zayıf. 3. mec. Saf, bön.
Dişsizlik : 1. Dişsizlik. 2. mec. Tesirsizlik, zayıflık.
Dişşotkası : Diş fırçası.
Dištozu : Diş tozu, diş pudrası.
Ditdag : Biraz azıcık.
Ditdili : Sivrisinek.
Di téz ol : Hadi acele et! durma çabuk ol!
Div *(Far.)* : Dev.
Div addımları ile : Dev adımlarıyla.
Divan *(Ar.)* : 1. Mahkeme. 2. Görüşme, müzakere (etme). 3. Sofa, divan. 4. Kanepe, kuşet, sıra. 5. Divan (şiirle ilgili). 6. Hakkından gelme, üstesinden gelme. 7. Devlet idaresi, hükümet.
Divanbéyi : Muhafız komutanı, inzibat reisi.

Divanbéyilik : Muhafız komutanlığı.
Divan-dere : Mahkeme.
Divane *(Far.)* : Divane.
Divanecesine : Delice, çılgınca, delicesine.
Divane élemek (etmek) : Delirtmek.
Divan élemek (etmek) : Yargılamak.
Divanelenme : Delirme.
Divanelenmek : Delirmek.
Divaneleşme : Delirme.
Divaneleşmek : Delirmek, çılgınlaşmak.
Divanelik : Delilik.
Divanelik éylemek (etmek) : Delice davranmak, çılgınlaşmak.
Divaneser, Divanevar, Divaneveş *(Far.)* : Delicesine, deli gibi.
Divanhana *(Far.)* : 1. Adliye. 2. Divanhane.
Divan gurmag : Duruşma tertiplemek, mahkeme kurmak.
Divan gurulmag : Meclis toplanmak, parlamento toplanmak.
Divan(ını) etmek : Cezalandırmak.
Divanını kesmek : Aralarını bulmak, meselelerini çözmek.
Divan tutmag (gurmag) : Karşılığını vermek, layığını vermek; yargılamak, hüküm vermek.
Divani *(Far.)* : 1. Koşma. 2. Hükümetle ilgili. 3. Divanî.
Divar *(Far.)* : Duvar.
Divarcıg : Duvarcık.
Divar gezeti : Duvar gazetesi.
Divardayağı : Payanda, duvar dayağı.
Divar kağızı : Duvar kâğıdı.
Divarkağızlayan : Duvar kaplamacısı.
Divarlı : Çevrili, kuşatılmış, sarılmış.
Divarlıg : Duvarlık, duvara uygun, duvar malzemesi.
Divar péçi, Divar sobası : Şömine.
Divar saati : Duvar saati.
Divar şkafı : Gömme dolap.
Divara diremek (gısnamag) : Köşeye sıkıştırmak, zor durumda bırakmak.
Divcik : Dev yavrusu (masallarda).
Divérsant *(Lat.)* : 1. Suikastçı. 2. Casus. 3. mec. Kundakçı.
Divérsiya *(Lat.)* : 1. Sahte taarruz, yanıltma manevrası. 2. mec. Kundakçılık.
Divértisménd *(Fr.)* : 1. Dramatik temsil (tiyatroda, konserde). 2. Müzikli temsil (tiyatroda, konserde).
Divgövde(li) : İri yarı, cüsseli.
Divgılıg : Geçimsiz, huysuz (kimse).
Dividénd *(Lat.)* : Kazanç payı, kazanç oranı, temettü hissesi.
Divin : Yün çamaşır, gömlek.
Divizion *(Fr.)* : Tabur, grup.
Diviziya *(Lat.)* : Tümen.
Divzad *(Far.)* : Dev yavrusu (masallarda).
Diyamétr *(Yun.)* : Çap, kutur.
Diyanet *(Ar.)* : Diyânet.
Diyanetli : Dindar, imanlı.
Diyanetlilik : Dindarlık.
Diyanetsiz : Dinsiz, imansız.
Diyanetsizlik : Dinsizlik, imansızlık.
Diyar *(Ar.)* : Diyar.
Diyarbediyar : Diyar diyar.
Diyardaş : 1. Vatandaş. 2. Hemşehri.
Diyar-diyar : Diyar diyar.
Di yaz : Yaz bakalım!
Diyer : Sanır.
Diydiş : Hoppa, delişmen, koket.
Diye *(Ar.)* : Diyet, tazminat.
Diyin : Dizgin.
Diyir : Teker, tekerlek.
Diyircek : 1. Yürüteç, örümcek. 2. Bobin, makara. 3. Rulman. 4. Tekerlek (mobilya, sandalye vb. için.).
Diyircekli : Tekerlekli.
Diyircekliyastıg : Rulman yastık.
Diyircekliyatag : Rulman yatak.
Diyirlek : Tekerlek.
Diyirleme : Yuvarlama, döndürme.
Diyirlemek, Diyirlendirmek : Tekerlemek, yuvarlamak, döndürmek.
Diyirlenme : Yuvarlanma, dönme, tekerlenme.
Diyirlenmek : Tekerlenmek.
Diyirletmek : Tekerlemek, döndürmek.
Diynevic : Şinik.
Diysindirmek : Tiksindirmek.

Diysinmeh, Disginmah : Tiksinmek.
Diz : Diz.
Dizaşığı : Diz ağırşağı.
Diz çökmek : 1. Diz çökmek. 2. mec. Eğilmek.
Dizbediz, Diz-dize : Dört göz arasında, baş başa (kalarak).
Diz-dizi : Sürünerek, sürüne sürüne; emekleyerek.
Dizdöşe, Dizdöşeyi : Diz minderi.
Dize çıhmag : Diz boyu olmak, oldukça çok olmak.
Dize çökdürmek : Dize getirmek.
Dizedöyme : Bir çocuk oyunu.
Dizél : Dizel.
Dizélli : Dizel motorlu.
Dizéntériya *(Yun.)* : Dizanteri.
Dizéntériyalı : Dizanterili.
Dizgapağı : Diz kapağı.
Dizili : Topak.
Dizililemek : Topaklamak.
Dizin-dizin : Sürünerek; emekleyerek.
Dizin-dizin sürünmek (sürdürmek) : 1. Sürünerek yürümek. 2. Sürüm sürüm sürünmek.
Dizine döymek : Dizini dövmek.
Dizleme : Dizini yere vurma.
Dizlemek : Dizini yere vurmak.
Dizlerini gucmag (gucub oturmag) : Üzgün üzgün oturmak.
Dizlerinin bağı gırılmag : Dizlerinin bağı çözülmek.
Dizlerinin bağı üzülmek : Dizlerinin bağı çözülmek.
Dizlik : Dizlik.
Dizmarı : 1. Malaga. 2. Kuru üzüm, üzüm kakı, çemiç.
Dizotu : Rutubetli çayır otu.
Dizoynağı : Diz mafsalı.
Diz üste çökmek : Diz çökmek.
Do : 1. Oha, höst! (büyük baş hayvanlar için). 2. Fırsat.
Dobalag : Tekme.
Dobi : Çizgili ceket.
Do çekmek : Göz dağı vermek, yıldırmak.
Do démek : 1. Oha demek. 2. Yardıma koşmak, imdada yetişmek.
Dod : Kandırmaca oyunu (kepçe ile oynanır).
Dodag : 1. Dudak. 2. Kenar, kıyı, yan, ağız (kap vb. için). 3. Sıkıcı uçlar (mengene vb. için). 4. mec. Kıyı (deniz vb. için).
Dodagaltı, Dodagarası : 1. Gizlice, gizli. 2. Alayla, alay ederek.
Dodagbadodag : Lebalep, silme.
Dodag(larını) büzmek : 1. Dudak büzmek. 2. Dolukmak.
Dodagcıg : İnce dudak, küçük dudak.
Dodagçiçekliler : Ballıbabagiller.
Dodag çuhuru : Dudak çukuru.
Dodagdeymez : Dudak değmez (aşık şiiri olup dudak ünsüzleri olmadan söylenir).
Dodag-dodağa : Dudak dudağa.
Dodag-dodağa gelmek : Dudak dudağa gelmek.
Dodag-dodağa vérmek : Ağız ağıza vermek.
Dodag gaçırtmag : Tebessüm etmek.
Dodaglarını çéynemek : Çok sinirlenmek.
Dodaggarmoni : Armonika, mızıka.
Dodaglarını sallamag : Dudak sarkıtmak.
Dodaglama, Dodahlama : Lebalep, silme.
Dodaglanan : Dudak ünlüleri.
Dodaglanma : Dudaksılaşma.
Dodaglanmag : Dudaksılaşmak.
Dodaglanmayan : Dudaksıl olmayan.
Dodagları ağarmag : Dudakları uçuklamak (korku vb. den).
Dodaglaşma : Öpüşme.
Dodagları altında : 1. Gizlice, gizli. 2. Alay ederek.
Dodaglaşmag : Öpüşmek.
Dodagları gaçmag : Gülümsemek.
Dodaglı : Dudaklı.
Dodaglıg : Ağızlık (nefesli çalgılarda).
Dodagucu : Kerhen, istemeden, gönülsüz.
Dodagvarı : Dudaksı, dudak şeklinde.
Dodağabenzer : Dudaksı, dudak biçiminde.
Dodağaohşar : Dudaksı, dudak biçiminde.

Dodağı gaçmag : Gülümsemek, tebessüm etmek.
Dodağısallag : Sarkık dudaklı.
Dodağısözlü : Dedikoducu, gammaz.
Dodağı yérle gétmek : Somurtmak, dudak sarkıtmak.
Dodağı yér süpürmek : Somurtmak, dudak sarkıtmak.
Dodağını büzüşdürmek : Dudak bükmek, alay etmek.
Dodağını dişlemek : Dudağını ısırmak.
Dodağını sallamag : Dudak sarkıtmak, somurtmak.
Dodağının altında : 1. Gizlece, gizli. 2. Alay ederek.
Dodağının altından gülmek : Bıyık altından gülmek.
Dodağının altından söylemek : Homurdanmak.
Dodağıyoğun : Kalın dudaklı.
Dodu : 1. Komik kandırmaca oyunu (kepçe ile oynanır). 2. Hile, tuzak. 3. Serseri, aylak. 4. Çocuk arabası. 5. Noel şarkısı. 6. Paskalya yumurtası.
Dodu gelmek : Aldatmak.
Dodu gezdirmek : Noel şarkısı okuyarak gezmek.
Dodu vérmek, Dod vérmek : Aldatmak, kandırmak, oyalamak.
Doggaz : 1. Bahçe kapısı, kuzuluk. 2. Köy sokağı.
Doggazça : 1. Tırkaz. 2. Bahçe kapısı, küçük kapı, kuzuluk.
Doggazkesme : Kapı bahşişi (gelinin çıktığı evin kapısı önü tutularak alınır).
Doggazlanma : Tırkazlanma (bahçe kapısı).
Doggazlanmag : Tırkazlanmak (bahçe kapısı), kapatılmak.
Doggazlı : Kapılı (avlu)..
Dogguz : Dokuz.
Dogguzaylıg : Dokuz aylık.
Dogguzca : Toplam dokuz, hepsi dokuz.
Dogguz-dogguz : Dokuzar.
Dogguzdon : Hanımeli.
Dogguzillik : 1. Dokuz yıllık. 2. Dokuz yaşında.
Dogguzlug : Dokuzlu.
Dogguzlug gelmek (goymag) : Hilekarlık yapmak, üç kâğıda bağlamak.
Dogguzmertebe(li) : Dokuz katlı.
Dogguzreğemli : Dokuz haneli (sayı).
Dogguzsinifli : Dokuz sınıflı.
Dogguzuncu : Dokuzuncu.
Dogguzyaşlı : 1. Dokuz yıllık, dokuz senelik. 2. dokuz yaşında.
Dogma *(Yun.)* : Dogma.
Dogmaçı : Dogmacı.
Dogmat *(Yun.)* : 1. Emirler, buyruklar. 2. Dînî akideler.
Dogmatiklik : Dogmatizm, dogmacılık.
Doğa, Duğa : 1. Yoğurtlu çorba, yayla çorbası . 2. Çamurlu su (bağ ve bostandan akan).
Doğalıg, Dovğalıg : Yoğurtlu çorbalık.
Doğan : 1. Doğuran. 2. Doğan, şahin. 3. Çoğalan. 4. Yemek türü.
Doğanag, Doğanah : 1. Kolan halkası, kullap. 2. Kösele tokmağı (çatal biçimde).
Doğanaglama : Deriyi yumuşatma, köseleyi dövme.
Doğanaglamag, Doğanahlamah : Köseleyi dövmek, köseleyi yumuşatmak.
Doğanahlıh : Kösele döveci için ağaç, doğanaklık.
Doğar : 1. Doğurgan (hayvanlar). 2. Velut.
Doğdurma : Doğurtma.
Doğdurmag : Doğurtmak.
Doğma : 1. Doğma. 2. Çocuk doğurma. 3. Öz. 4. Doğum yeri. 5. Tulû (güneş).
Doğmabacı : Öz bacı.
Doğmaca : Öz.
Doğmadil : Ana dil.
Doğmaévi : Doğum evi.
Doğmagardaş : Öz kardeş.
Doğmag : 1. Doğurmak, yavrulamak. 2. Tulû etmek, doğmak. 3. Meydana gelmek, olmak, ortaya çıkmak.
Doğmalaşmag : 1. Yaşıt olmak. 2. Dostluk kurmak.
Doğmalıg : Öz, üvey olmayan.
Doğmaocag : Baba yurdu, baba evi, baba ocağı.

Doğmayan : Kısır.
Doğrama : 1. Doğranmış, parçalanmış. 2. Doğrama. 3. Cacık.
Doğramac : 1. Cacık. 2. Borç, Rus çorbası. 3. Ekmek doğranmış süt. 4. Ayran.
Doğramacılıg : Cacıklık.
Doğramaçı : Doğramacı.
Doğramaçılıg : Doğramacılık.
Doğramag : 1. Doğramag. 2. mec. Palavra atmak, saçmalamak.
Doğram-doğram : Parça parça, lokma lokma.
Doğram-doğram etmek : Parçalamak, parça parça etmek.
Doğrandırmag : Doğratmak.
Doğranmag : Doğranmak.
Doğrantı : Kırıntı, döküntü.
Doğratdırma : Doğratma.
Doğratdırmag : Doğratmak.
Doğratmag : Doğratmak.
Doğrayıcı, Doğrayan : 1. Keskin, kesici. 2. Doğrama aleti.
Doğrucul : 1. Doğrucu. 2. Gerçek, hakikî.
Doğrucullug : Gerçekçilik, doğruculuk.
Doğru çıhmag : Doğru çıkmak.
Doğruçu : Doğrucu.
Doğruçulug : Doğruculuk.
Doğrudan-doğrusu : Gerçekten, en doğrusu.
Doğru heber : Doğru haber.
Doğrulamag : Doğrulamak.
Doğrulanmag : Doğrulanmak.
Doğrulatmag : Doğrultmak.
Doğrulmag : 1. Doğrulmak. 2. Doğru olmak, gerçekleşmek.
Doğrusu budur ki : Daha doğrusu, aslını sorarsan.
Doğruyabenzer, Doğruyaohşar : Gerçeğe yakın.
Doğub-töremek : Üremek, çoğalmak, doğup çoğalmak.
Doğulma : 1. Doğma. 2. Tulû etme. 3. mec. Türeme, üreme.
Doğulmag : 1. Doğmak. 2. Çıkmak, tulû etmek. 3. mec. Üremek.
Doğuluş : 1. Doğum, doğuş. 2. Tulû, zuhur. 3. mec. Oluşma, oluşum.
Doğumgabağı : Doğum öncesi.
Doğumili : Doğum tarihi.
Doğurğan : Doğurgan.
Doğurmag : 1. Doğurtmak. 2. mec. Türetmek, üretmek.
Doğuş : 1. Zuhur. 2. Doğum, doğma. 3. Tulû, doğuş.
Doğuşgabağı : Doğum öncesi.
Doğuzduh : Domuzluk (değirmen için).
Doğuzdurma : Doğurtma.
Doğuzdurmag : Doğurtmak.
Doğuzdurulmag : 1. Doğurtulmak. 2. mec. Vücuda gelmek, zuhur bulmak.
Doğuzma : Doğurtma.
Doğuzmag : 1. Doğurtmak. 2. mec. Türetmek, üretmek.
Dohsan : Doksan.
Dohsanımcı, Dohsanıncı : Doksanıncı.
Dohsanyaşlı : Doksanlık.
Dok *(ing.)* : Dok.
Doktor *(Lat.)* : Doktor.
Doktorant *(Lat.)* : Doktora tezini yazan (kimse), doktoralı.
Doktorantlıg : Doktora.
Doktorantura *(Lat.)* : Doktora.
Doktorlug : Doktorluk.
Doktrina *(Lat.)* : Doktrin.
Dol : 1. Kova, sitil, 2. Kova burcu.
Dola, Dovla : Kamuflaj bezi (keklik avlamada kullanılır).
Dolab, Dollab : Dolap.
Dolaba düşmek : Dolaba gelmek, oyuna gelmek.
Dolaba salmag : Tuzağa düşürmek.
Dolabça : Komot, komodin.
Dolabçı : Hileci, düzenci.
Dolabçılıg : Hilekârlık, düzencilik.
Dolab gelmek : Aldatmak, kandırmak.
Dolab gurmag : Dolap çevirmek, hile kurmak.
Dolablı : Dolaplı.
Dolag : Dolak.
Dolagardı : Pazıbent, kolçak.

Dolaglama : Dolak sarma.
Dolaglamag:Dolak dolamak, dolak sarmak.
Dolaglanmag : 1. Dolak sarınmak. 2. Dolak sarılmak.
Dolaglı : Tozluklu, getrli, dolaklı.
Dolaglıg : Dolak malzemesi, tozluk malzemesi.
Dolağ : Payanda, dayak (ahır kapısı için).
Dolağçı : Düzenci, hileci.
Dolam : Viraj, dolam.
Dolama : 1. Dolambaçlı. 2. Helezonî. 3. Dolama, kurlağan. 4. Sarma, dolama. 5. Zikzak.
Dolamac : Beşik, salıncak (bebekler için).
Dolamaçarh : 1. Çıkrık. 2. Bocurgat.
Dolama-dolama : Dolambaçlı, kıvrım kıvrım.
Dolamag : 1. Sarmak, sargılamak. 2. Basmak, vurmak. 3. mec. Havale etmek, ısmarlamak. 4. mec. Sarakaya almak, alaya almak.
Dolamahet : Makas (demir yolunda).
Dolamayol : Dolambaçlı yol, virajlı yol.
Dolambaş, Dolamaş, Dolambaç : Dolambaç.
Dolam-dolam : Yılankavi, helisel, helezonî.
Dolam-dolam olmag:Kıvrım kıvrım olmak.
Dolam-dolaşıg : 1. Karışık, karmaşık. 2. Müphem.
Dolan : Dalan, kapı girişi (köpek bağlanan yer).
Dolanacag : Geçim, dirlik, rızık.
Dolanbac : 1. Dolambaç. 2. mec. Müşkül, müşkülat.
Dolanbacı : Dolambaçlı, virajlı.
Dolanbaclı : Dolambaçlı.
Dolanbacyollar : Virajlı yollar.
Dolandırıcı : Dolandırıcı.
Dolandırıcılıg : Dolandırıcılık.
Dolandırılmag : 1. Gezdirilmek, dolaştırılmak. 2. mec. Dolandırılmak.
Dolandırmag : 1. Dolaştırmak, gezdirmek. 2. İdare etmek, yönetmek. 3. Geçindirmek. 4. Kurban ve sadaka toplatmak. 5. Çevirmek. 6. mec. Dolandırmak, şantaj yapmak. 7. mec. Kurbanı olmak.
Dolanış : 1. Geçim, geçinme. 2. dolanma, gezme, dolaşma.
Dolanışacag, Dolanacag, Dolanışıg : Geçim, geçinme, yaşayış.
Dolanma : 1. İaşe. 2. Geçim, dirlik, hayat. 3. Dolanma.
Dolanmag : 1. Dolanmak. 2. Geçinmek. 3. Tedavülde olmak. 4. Dönmek, devretmek (dünya, felek vb.). 5. mec. Canlanmak (hayalinde). 6. Sarılmak, dolanmak. 7. Değişmek. 8. Davranmak, hareket etmek. 9. İmtizaç etmek, uyuşmak.
Dolaş : 1. Saksağan, alacakarga. 2. Karışık, karmakarışık.
Dolaşa : Alacakarga, saksağan.
Dolaşan : 1. Saksağan. 2. Karışık.
Dolaşdırıcı : Karışık, karmakarışık, müphem.
Dolaşdırılmag : 1. Karıştırılmak, püsür edilmek (iplik, saç vb.). 2. Bağlanılmak, dolaştırılmak, iliştirilmek. 3. mec. Yanıltılmak, şaşırtılmak. 4. mec. Bulaştırılmak, karıştırılmak (kötü bir işe veya şeye). 5. mec. Tutukluk yaptırılmak (silah için).
Dolaşdırmag : 1. Dolaştırmak. 2. Bağlamak, iliştirmek. 3. mec. Bulaştırmak. 4. mec. Tutukluk yapmak (silah).
Dolaşıg : Dolaşık.
Dolaşıg düşmek : Karmakarışık olmak.
Dolaşıglı : 1. Dolaşık, eğri büğrü. 2. mec. Müşkül.
Dolaşıglıg : Dolaşıklık.
Dolaşıg salmag : Karmakarışık etmek.
Dolaşığa düşmek : Zorda kalmak.
Dolaşmag : 1. Dolaşmak. 2. Şaşırmak, karıştırmak. 3. mec. Sataşmak, takılmak, rahatsız etmek.
Dolay : 1. Virajlı yol, yılankavi yol. 2. Dolambaç, dönemeç.
Dolayı vérgi : Dolaylı vergi.
Dolayı yolla : dolaylı yolla.
Dolça : 1. Bakraç. 2. Kova burcu. 3. Kırba.
Doldurmag : Doldurmak.
Doldurtmag : Doldurtmak.

Doldurucu : Dolgu.
Doldurulmag : Doldurulmak.
Dolet *(Far.)* : Devlet.
Doletaparatı : Devlet teşkilâtı.
Doletbaşçısı : Devlet başkanı.
Doletbölmesi : Devlet sınırı.
Doletdili : Resmî dil.
Doletgérbi : Devlet arması.
Doleticinayet *(Ar.)* : Siyasî suç.
Doleti tanıma : Devleti tanıma.
Doletithamçısı (ittihamçısı) : Savcı.
Dolğun : Dolgun.
Dolğunbeden : Tıknaz.
Dolğunlaşmag : Dolgunlaşmak.
Dolğunlug : Dolgunluk.
Dolğunmag : Dolgunlaşmak, büyümek, şişmanlamak.
Dolğunsifet(li) : Ablak.
Dolğunvücud(lu) : Tıknaz.
Doli : Tahıl teknesi (değirmende).
Dollar *(İng.)* : Dolar.
Dolmag : 1. Dolmak. 2. Dolgunlaşmak. 3. Dolukmak. 4. Varmak, ulaşmak, değmek (yaş, sene vb.). 5. İfa edilmek, yerine getirilmek.
Dolmalıg : Dolmalık.
Dolmuş : 1. Meşbu, dolmuş. 2. mec. Dolukmuş, hisli.
Dolub-boşalmag : 1. Dolup boşalmak, dolup taşmak. 2. Dolukmak.
Dolubedenli : Tıknaz.
Dolubuynuzlular : Geyikgiller.
Doluca : Lebalep.
Doludöyme, Doluvurma : Dolu vurması (ekinlere, mahsullere).
Doluğiymetli : Mükemmel, değerli, yararlı, kıymetli.
Doluhma, Doluhsunma : Dolukma.
Doluhmag, Doluhsamag : Dolukmak.
Doluhsunmag : Dolukmak, ağlamaklı olmak.
Doluhsunmuş : Ağlamaklı, dolukmuş.
Doluluğ : 1. Doluluk. 2. Tıknazlık.
Dolusifet(li): Ablak.
Dolusünbül : Dolgun başak, taneli başak.
Doluşdurmag : Biriktirmek, bir yere yığmak.
Doluşmag : Doluşmak.
Doluyanag(lı) : Tombul yanaklı, apalak.
Domara : Bodur, bücür (kimse).
Domb : Güm (sestaklidi).
Domba, Dombag : 1. Çıkık, fırlak. 2. Şişkin. 3. Dobra dobra.
Dombagöz(lü), Dombalangöz : Lokma gözlü, gözleri fırlak.
Dombalag : Takla, taklak.
Dombalag aşmag, Dombalag vurmag : Takla atmak.
Dombalaglama : Takla atma.
Dombalaglamag : Takla atmak.
Dombalaglanma : Takla atma.
Dombalaglanmag : Taklak atmak.
Dombalan, Donbalan : 1. Domalan. 2. Çıban, ur. 3. Fırlak göz. 4. Açıkçası.
Dombalangöbelek : Domalan.
Dombalangöz(lü) : Lokma göz, patlak göz.
Dombalıg : Kabartma, kabartı.
Dombalma : 1. Domalma. 2. Kabarma. 3. Kamburlaşma.
Dombalmag : 1. Domalmak. 2. Kabarmak, şişmek. 3. Kamburlaşmak.
Dombaltmag : 1. Kabartmak, şişirmek. 2. Domaltmak.
Dombra : Tambur (klâsik doğu sazlarından biri).
Dombraçı : Tamburî.
Dombul : Tombul.
Domca, Donca : Serpme (ağ), tor.
Domca-çırag : Serpme takımı (ağ, kandil, çan).
Domcalamag : 1. Serpme atmak (balık tutmak için). 2. Tor atmak (sülün yakalamak için). 3. mec. Tutmak, yakalamak.
Domcalanmag : 1. Balık yakalanmak (serpme ile). 2. Sülün yakalanmak (tor ile).
Dominantlıg : Başatlık.
Dominion *(İng.)* : Dominyon.
Dominoçu : Domino oynayan, domino meraklısı.
Domkrat *(Alm.)* : Kriko.

Domna *(Rus.)* : Yüksek fırın, maden fırını.
Domna sobası (ocağı, peçi) : Yüksek fırın, maden fırını.
Domra *(Rus.)* : Domra (mandoline benzer bir Rus sazı).
Domujaçığ : Serpme (ağ), tor.
Domuhmag : Donuklaşmak.
Domuşma : 1. Bağdaş kurma. 2. Bitlenme, bitlerini ayıklama (kuşlar vb.).
Domuşmag : 1. Bağdaş kurmak. 2. Bitlenmek, bitlerini ayıklamak (kuşlar vb.).
Domuşug : 1. Buruşuk, kırışık, büzüşük. 2. Şaşkın, şaşırıp kalmış.
Domuşug durmag : Çömelmek.
Don : 1. Don. 2. Buzlanma, don.
Donagalmag : Donakalmak.
Dona (min dona) girmek : Kılıktan kılığa girmek.
Donanmaçı : Filo görevlisi, donanmacı.
Don aparmag : Donmak, don vurmak.
Dona salmag : Göz boyamak.
Donatdırmag : Donattırmak.
Donatmag : Donatmak.
Donbalmag : Domalmak.
Don biçmek : 1. mec. Cezalandırmak. 2. mec. Çeki düzen vermek, düzene sokmak. 3. mec. Başına çorap örmek, kandırmağa çalışmak, dalavere çevirmek.
Dondurma : Dondurma.
Dondurmaçı : Dondurmacı.
Dondurmaçılığ : Dondurmacılık.
Dondurmaeti : Dondurulmuş et.
Dondurmag : 1. Dondurmak. 2. mec. Şaşkına çevirmek.
Dondurmasatan : Dondurmacı.
Dondurmaşum, Dondurmaşumu : Nadas (sonbaharda).
Dondurulmag : Dondurulmak.
Dondurulmuşbalığ : Dondurulmuş balık.
Donga : 1. Kambur. 2. Ur, şişlik.
Don géydirmek, Don géyindirmek : Göz boyamak.
Dongabél, Dondabél : Kambur (kimse).
Dongalama : Kamburlaştırma.
Dongalan..ag : Kamburlaştırmak.
Dongalı : Kambur (kimse).
Dongar : 1. Kambur. 2. Ur, şişlik.
Dongarbél : Kambur (kimse).
Dogarburun (lu) :Burnu kemerli, gaga burun (kimse).
Dongarlama : Kamburlaştırma.
Dongarlamag : Kamburlaştırmak.
Dongarlanma : Kamburlaşma.
Dongarlanmag : Kamburlaşmak.
Dongarlaşdırmag : Kamburlaştırmak, eğmek, bükmek.
Dongarlaşma : Kamburlaşma.
Dongarlaşmag : Kamburlaşmak.
Dongarlı : Kambur (kimse).
Dongarlığ : 1. Kamburluk. 2. Tümseklik.
Dongaz : Zayıf, cılız, çelimsiz.
Dongazlığ : Zayıflık, çelimsizlik.
Donguldama : Homurdanma.
Donguldamag : Homurdanmak, sokranmak.
Donguldanma : Homurdanma, sokranma.
Donguldanmag : Homurdanmak.
Donguldaşma : Homurdaşma.
Donguldaşmag : Homurdaşmak.
Donguldatmag : Homurdatmak.
Dongultu : Homurtu.
Donguz : Domuz.
Donjuan *(Fr.)* : Çapkın, kadın avcısı.
Donjuanlığ : Çapkınlık.
Donkihot *(İsp.)* : Donkişot, maceracı, hayalperest maceracı.
Donkihotlug : Donkişotluk.
Donlu : 1. Elbiseli, giyinik. 2. mec. Örtülü, bürülü.
Donlug : 1. Maaş, aylık. 2. Elbiselik. 3. Gardırop.
Donma : 1. Donma. 2. Donmaktan uyuşmuş (organ, deri vb.).
Donmag : Donmak.
Donma nöğtesi : Donma noktası.
Donmuş : 1. Buzlu, buz bağlamış. 2. Katılaşmış.
Donor *(Fr.)* : Kan veren, verici (kimse).
Donorlug : Kan bağışı.

Donos *(Rus.)* : Jurnal, ihbar.
Donosbaz *(Rus. Far.)* : Jurnalci, muhbir.
Donosbazlığ : İspiyonculuk, jurnalcilik.
Donosçu : Muhbir, ispiyoncu, jurnalci.
Donosçulug : İspiyonculuk, jurnalcilik, muhbirlik.
Donra : Donra.
Donsumah : Gamlanmak, kederlenmek.
Donsuz : Elbisesiz.
Donşünaslığ : Glasyoloji, buzul bilimi.
Donu açılmag : Yumuşamak, buzu çözülmek.
Donub-galmag : Donakalmak, put kesilmek, donup kalmak.
Donug : Donuk.
Donuggöz : 1. Şaşkın bakış. 2. mec. Fersiz göz.
Donuglaşma : Donuklaşma.
Donuglaşmag : Donuklaşmak.
Donuglug : Donukluk.
Donuhan : Uyuşuk, hissiz.
Donuhdurma : Şaşırtma, hayrete düşürme.
Donuhdurmag : Şaşırtmak, hayrete düşürmek, şaşalatmak.
Donuhma : Donup kalma, şaşırma, aptallaşma.
Donuhmag : 1. Dili tutulmak, nutku tutulmak. 2. Keçeleşmek, uyuşmak. 3. mec. Aptallaşmak, donakalmak, şaşalamak.
Donuhub-galmag : Şaşalamak.
Donunu deyişmek : 1. Göz boyamak. 2. Kılığını değiştirmek. 3. Elbisesini değiştirmek.
Donuş : 1. Donma. 2. Donuk.
Donuşlug : Donmuş toprak, donmuş arazi.
Donuşma : Donuklaşma.
Donuşmag : 1. Donuklaşmak. 2. Uyuşmak, keçeleşmek. 3. Hafifçe donmak.
Donuz : 1. Domuz. 2. mec. Pis, edepsiz, haşin.
Donuzabahan, Donuzçu : Domuz besicisi.
Donuzangurdu, Dozangurdu : 1. Domuzlan. 2. mec. Çirkin, pasaklı (kimse).
Donuzbalası : Domuz yavrusu.
Donuzçulug : Domuz besleme.
Donuzduh : Domuzluk (değirmende).
Donuzeti : Domuz eti.
Donuzgılıcı : Domuz kılıcı (sulak yerlerde biten, mor çiçekli, uzun, sivri yapraklı bir bitki).
Donuzlug : 1. Domuz ahırı. 2. mec. Çirkinlik, pintilik. 3. mec. Nankörlük, kabalık.
Donuzotaran : Domuz çobanı.
Donuzpotası : Domuz yavrusu.
Donuzsahlayan : Domuz besicisi.
Donvurma : Donma (tıp).
Donvurmuş : Donmuş, donuk.
Don vurmag : Donmak, buzlanmak.
Dopdoğru : Dosdoğru.
Dopu, Dobu : Çömlek, güveç kabı.
Dor, Dorağacı : 1. Seren direği (gemilerde), direk. 2. Anten direği.
Dorba : Malak (iki yaşında).
Dordos : Palamut meşesi yosunu.
Dorgun, Dorğun : Şerç, anüs, makat.
Doruh : Tepe yaprağı (tütün için).
Dorvat : Sormuk (çaputtan).
Dosént *(Lat.)* : Doçent.
Doséntlik : Doçentlik.
Doséntura *(Lat.)* : 1. Doçentlik. 2. Doçentler.
Dost *(Far.)* : Dost.
Dost aramag : Dost seçmek.
Dost-aşna : Dost, ahbap, aşina, bildik, tanıdık.
Dost-aşnalığ : Tanışıklık, aşinalık, ahbaplık.
Dostbaz *(Far.)* : Kayırıcı, koruyucu, iltimasçı, arka, pişkon.
Dostbazlığ : İltimasçılık, kayırıcılık.
Dostca (sına) : Dostane, dostça.
Dost-doğma : Öz, üvey olmayan (ana ve babadan).
Dost-düşmen : Dost düşman, herkes.
Dost gazanmag : Dost kazanmak, dost edinmek.
Dostlaşdırılma : Ahbap edilme, dostluk kurulma.
Dostlaşdırılmag : Dost edilmek, dostluk kurulmak (aralarında).

Dostlaşdırma : Dost etme, dostluk kurma (aralarında).
Dostlaşdırmag : Dost etmek, birbiriyle dost etmek.
Dostlaşma : Dostluk kurma.
Dostlaşmag : Dost olmak, ahbap olmak (birbiriyle), samimileşmek.
Dostlug : Dostluk.
Dostlug élemek (gatmag) : Dost olmak, dostluk etmek, dostluk kurmak.
Dostperest : 1. Dostunu seven, dost düşkünü. 2. İltimasçı.
Dostperestlik : 1. Dosta bağlılık. 2. İltimas, dost kayırma.
Dostu : 1. Dayım hanımı! 2. Amcam hanımı!
Dostucan, Dosducan, Dossucan : 1. Dayım hanımı. 2. Amcam hanımı. 3. Topatan.
Dostyana : Dostane, dostça.
Dostyanalıg : Dostça münasebet, dostluk ilişkisi.
Doşab *(Far.)* : Pekmez.
Doşablıg : Pekmezlik.
Dotasiya *(Lat.)* : Sübvansiyon, destekleme (maddî).
Doteleb, Dovteleb : 1. İstekli, talipli, talip. 2. Atılgan, cesur, korkmaz.
Dotelebane, Dotelebcesine : Cesaretle, korkmadan.
Doteleblik : Cesaret, korkusuzluk, cesurluk.
Dov, Do : 1. Fitne, fesat. 2. Taarruz, hücum. 3. Meslektaş.
Dov çekmek : Korkutmak, gözdağı vermek.
Dovdag : 1. Toy (kuş). 2. mec. Toy, acemi.
Dov düşmek : Fırsat düşmek, fırsatını yakalamak.
Dov gelmek : Haklamak, yenmek, üstün gelmek.
Dov gétmek : İleri atılmak.
Dov götürmek, Dov çekmek : Nara atmak, meydan okumak.
Dovğa, Doğa : Yoğurtlu aş, toga, tovga (pirinç, ayran veya yoğurt, yeşillik ve nohut karışımı çorba).
Dovğalıg : Yoğurtlu çorbalık, tovgalık (malzeme).
Dovla : Kareli kumaş, satrançlı kumaş (keklik veya turaç avında kamuflaj olarak kullanılır).
Dovlalı : Kamuflajlı avcı (keklik ve turaç için).
Dovşan, Doşan : 1. Tavşan. 2. mec. Ürkek, korkak.
Dovşanalması : Dağ muşmulası (Cotoneaster Medis).
Dovşan balası : Çişik, tavşan yavrusu.
Dovşan bığı : Tavşan boku gibi.
Dovşancıg, Doşancıg : Tavşan yavrusu.
Dovşancığaz : Tavşancağız, tavşancık.
Dovşancıl, Doşancıl : Tavşancıl.
Dovşançı : Tavşancılık eden.
Dovşançılıg : Tavşancılık.
Dovşandili : Avcı düdüğü (Tilki veya kuş avında kullanılır.), mostre.
Dovşandodag, Doşandodag : 1. Tavşan dudağı. 2. Ballı baba, ballık.
Dovşandodaglıg, Doşandodaglıg : Yarık dudaklılık.
Dovşangulağı : Kalkık, dik (bıyık vb. için).
Dovşankelemi : Kuzukulağı.
Dovşantepel : Akıtmalı (at).
Dovşanürekli, Doşanürekli : Tavşan yürekli.
Dovşanyatışı, Dovşanyuhusu : Tavşan uykusu.
Dovşanı araba ile tutmag : Tavşanı araba ile avlamak.
Dovteleb : 1. İstekli, talipli, talip. 2. Serdengeçti.
Dov tutmag : Tehdit etmek, korkutmak, höst demek.
Dovuhmag : Donukmak.
Doyanag : Halka.
Doydah : Alık, ahmak.
Doydurma : Doyurma.
Doydurmag : Doyurmak.
Doydurucu : Doyurucu.
Doylug : Toyluk, acemilik, anlamazlık.

Doymac : Papara (aş).
Doymag : Doymak.
Doymamış : 1. Yarı aç. 2. Seyreltik.
Doyma(ma)zlıg : Doymazlık.
Doymuş : Doymuş.
Doymuşkarbon : Meşbu karbon.
Doyulmag : Doyulmak.
Doyumlu : Doyurucu, gıdalı, besleyici.
Doyumlug : Doyumluk.
Doyunca, Doyuncag : 1. Doyuncaya kadar. 2. Doya doya, yeterince.
Doyunca danışmag : Bol bol konuşmak, doya doya konuşmak.
Doyuran : 1. Doyurucu, doyuran. 2. Yeterince.
Doyurmag : 1. Doyurmak. 2. Moral vermek, onore etmek.
Doyurulmag : Doyurulmak.
Doyuzdurma : Doyurma.
Doyuzdurmag : Doyurmak.
Doyuzdurulma : Doyurulma.
Doyuzdurulmag : Doyurulmak.
Doza *(Yun.)* : Doz.
Dozalama : Dozaj, düzem.
Dozalamag : Düzemek.
Dozalanmag : Dozu belirlenmek.
Dozangurdu : 1. Osurgan böceği, domuzlan. 2. mec. Cılız, kuru.
Dozay : Zavallı, zararsız, sakin, uslu (kimse).
Dozaylıh : Kalın kafalılık, gabavet.
Döde : Marsık.
Döeccerrendirmek : Hayrette bırakmak, hayrete düşürmek.
Döeccerrenmek : Hayret etmek, hayrete düşmek.
Döeleh : 1. Kelek kavun. 2. Külhan beyi.
Döelehlih : Külhan beylik.
Dögmek : Dövmek, döğmek.
Döğme : Dövme (yemek, aş).
Döhmeh : Hayret etmek, şaşırmak.
Döhre : Boğucu sıcak, bürkü.
Döhül : Davul.
Dölçü : Zootekni uzmanı, damızlık uzmanı.
Dölçülük : Zootekni.
Döl düşmek : Doğum yaklaşmak (evcil hayvanlarda).
Döl götürmek : Döl almak.
Döllük, Dölek : Cins, asil, damızlık.
Dölme : Dalan, lobi.
Döl salmag : Döl vermek.
Dölsüz : Kısır.
Dölsüzlendirilme : Kısırlaştırılma.
Dölsüzlendirilmek : Kısırlaştırılmak.
Dölsüzlendirme : Kısırlaştırma.
Dölsüzlendirmek : Kısırlaştırmak.
Dölsüzlenme : Kısırlaşma.
Dölsüzlenmek :Kısırlaşmak.
Dölsüzleşdirilme : Kısırlaştırılma.
Dölsüzleşdirilmek : Kısırlaştırılmak.
Dölsüzleşdirme : Kısırlaştırma.
Dölsüzleşdirmek : Kısırlaştırmak.
Dölsüzleşmek : Kısırlaşmak.
Dölsüzlük : Kısırlık.
Dölvéricilik : Döl verme, döl verimi (kabiliyeti).
Dömelenmek : Oyalanmak, savsaklamak.
Dönderici : Döner.
Dönderici kran : Döner vinç.
Dönderilme : Döndürülme.
Dönderilmek : 1. Döndürülmek. 2. Soldurulmak. 3. İkna edilmek. 4. Vazgeçirilmek. 5. Tornistan edilmek.
Dönderiş : 1. Ara nağme, ara nağmesi. 2. Dönemeç, viraj.
Dönderme : 1. Ara nağmesi. 2. Döndürme. 3. İkinci sulama (Tahıl tarlası için). 4. Kapak, örtü (süt veya yoğurt kabı için).
Döndermek : 1. Döndürmek. 2. Tornistan etmek. 3. Soldurmak. 4. İkna etmek, kandırmak. 5. Vazgeçirmek.
Döndertmek : Döndürtmek.
Döne : Kere, defa.
Dönecek : Dönemeç, viraj.
Döne-döne : Tekrar tekrar, defalarca.
Dönelge, Dönelye : Baht, talih.
Döneye : Su kıvrıntısı (bostanda), çopul.
Dönge : 1. Ara sokak. 2. Viraj, dönemeç. 3. Kıvrıntı.

Döngebaşı : Köşebaşı.
Döngeleme : Cayma.
Döngelemek, Düngelemek : Caymak, döneklik etmek.
Döngeli : Virajlı.
Dönme :1.Dönme. 2. Rubaî, dübeyit, terâne.
Dönmeden : Kesin olarak, kati olarak.
Dönmeksizin : Kesin olarak, kati şekilde.
Dönmez : Azimli, kararlı.
Dönmezlik : Sebat, kararlılık, tahammül, direnme.
Dönük : 1. Dönek. 2. Mürteci. 3. Ters, baş aşağı.
Dönük çıhmag : Dönek çıkmak, döneklik etmek.
Dönüklük : 1. Döneklik. 2. Davete katılmama, icabet etmeme. 3. İrtica.
Dönüklük élemek (etmek) : İhanet etmek, döneklik etmek.
Dönüm : 1. Dönüş, dönme. 2. Sapak, dönemeç. 3. defa, kere.
Dönüş : 1. Dönüş, dönme. 2. Dönüm. 3. Defa, kere. 4. mec. Değişiklik, değişme.
Dönüşnöğtesi : Dönüm noktası.
Dör : 1. Odanın yukarısı. 2. Gelini oturtma yeri, gelinin oturmasına hazırlanan yer.
Dörd : Dört.
Dördadamlıg : Dört kişilik.
Dördaşıg : Dörtlü (kumarda).
Dördatlı : Dört atla çalıştırılan, dört at koşulan.
Dördavarlı : Dört kürekli, iki çift kürekli.
Dördayag : 1. Dar ağacı, idam sehpası. 2. Yastağaç. 3. Dört nal. 4. İş hayvanı. 5. İskemle, tabure. 6. mec. Hızlı, çabuk.
Dördayaglı : 1. Dört ayaklı. 2. Dört bacaklı. 3. Dört nala. 4. Saç ayağı.
Dördayaglılar : Dört ayaklılar.
Dördaylıg : Dört aylık.
Dördbarmag(lı) : Dört parmaklı.
Dördbaş(lı) : Dört tepeli, dört başlı.
Dörd-béş : Dört beş.
Dörd bir teref : Dört bir taraf, her taraf.
Dörd bir yan : Her taraf.
Dördbölgülü (bölüşlü) : Dört bölmeli, dört gözlü.
Dördböyrek : Yiğit, cesur, korkmaz.
Dördbucag : Dört köşe, dört kenar.
Dördbucaglı : dörtgen, murabba, kare.
Dördce : Ancak dört, sadece dört.
Dördcergeli : Dört sıralı, dört saflı.
Dördcildlik : Dört ciltlik.
Dördçarhlı : Dört tekerlekli.
Dörddebir : Çeyrek.
Dörddefeli : Dört tekrarlı.
Dörddeğiğelik : Dört dakikalık.
Dörd divarın içinde oturmag : Dört duvar arasında kalmak.
Dörd-dörd : Dörder.
Dörddüyme : Dört inçlik, dört pusluk.
Dörddüymeli : Dört düğmeli.
Dördéléméntli : Dört elementli.
Dörd elle : Ciddiyetle, benimseyerek.
Dördelli : 1. Dört el ve ayak. 2. Çabucak, çarçabuk. 3. Sımsıkı.
Dördelli yapışmag (tutmag) : Dört elle yapışmak, dört elle sarılmak.
Dördem, Dördeme : Dört nala.
Dördemel : Dört işlem.
Dördfesil : Tebriz halısı (üzerine şiir beyitleri işlenmiş).
Dördfaizli : Yüzde dört faizli.
Dördgat : 1. Dört kat. 2. Dört katmanlı, dört yapraklı.
Dördgatlı : Dört katlı (ev vb.).
Dördğelsemeli : Dört solungaçlı.
Dördğelsemeliler : Kafadan bacaklılar.
Dördgıçlı : Dört bacaklı (masa vb.).
Dördgöz : 1. Dört odalı. 2. dört bölmeli. 3. mec. Gözlüklü.
Dördgöz bahmag (gözlemek) : Dört gözle beklemek.
Dördgöz etmek : İkaz etmek, uyarmak.
Dördgözlü : 1. Dört gözlü, dört bölmeli. 2. Dikkatli, uyanık. 3. Mec. Gözlüklü.
Dördgöz olmag : Uyanık olmak, dikkatli olmak.
Dördgramlıg : Dört gramlık.

Dördgulplu : Dört kulplu, dört tutamaklı.
Dördguşe (li) : Dörtgen, dörtgensi.
Dördgül : Kare, murabba, dördül (biçim).
Dördhécalı : Dört heceli.
Dördhedli : Dört terimli (matematik).
Dördhisseli : Dört pay, dört hisse.
Dördillik : 1. Dört yıl. 2. Dört yıllık.
Dördkesicidişliler : Kemiriciler, kemirgenler.
Dördkünc (lü) : Kare şeklinde, dördül biçiminde.
Dördleçekli : Dört taç yapraklı.
Dördleme : 1. Dört kat. 2. Dört katlamalı, dört katmanlı. 3. Dolu dizgin.
Dördleşme : Dörtleme.
Dördleşmek :1. Dört olmak. 2. Dörder olmak.
Dördlitrli (k) : Dört litrelik.
Dördlük : 1. Dörtlük. 2. Dört rakamı.
Dördmertebe(li) : Dört katlı.
Dördminci : Dördüncü.
Dördmisrali : Dört mısralı.
Dördmotorlu : Dört motorlu.
Dördneferlik : Dört kişilik.
Dördohlu : Dört dingilli (vagon).
Dörd olmag : Çoğalmak.
Dör-döşek : Yatak yorgan.
Dördperdeli : Dört perdelik (tiyatro için).
Dördpilleli : Dört basamaklı.
Dördpudlug : 65.6 kg.lık.
Dördreğemli : Dört rakamlı, dört haneli.
Dördrengli : Dört renkli.
Dördsaatlıg : Dört saatlik.
Dördsesli : Dört sesli.
Dördsethli : Dört yanlı, dört taraflı; dörtlü.
Dördsimli : Dört telli, bulgarı.
Dördsinifli : 1. Dört sınıflı. 2. Dört sınıflık.
Dördtağlı : Dört kemerli, dört taklı.
Dördtaktlı : Dört tartımlı (müzik için).
Dördtarlalı : Dört tarlalı (ekin vb. için).
Dördtarlalıg : Dört defa ekilen, dört ekim yapılan (ayrı ekin ekerek).
Dördtekerli : Dört tekerlekli.
Dördtélli : Dört telli.
Dördteref : Her taraf, her yer.
Dördterefden : Her taraftan, her yerden, dört bir yandan.
Dördterefine boylanmag : Dört yanına bakınmak, tuhaflaşmak.
Dördterefli : 1. Dört yanlı, dört taraflı. 2. Dörtlü, dört taraflı.
Dördtonlug : Dört tonluk.
Dördüzlü : Dört yüzlü.
Dörd yanına bahmag : Telaşa kapılmak, etrafına bakınmak.
Dördyanlı : Dört satıhlı.
Dördyarpag : dört yaprak, dört tabaka.
Dördyaşar, Dördyaşlı, Dördyaş : Dört yıllık.
Dördyérli : 1. dört kişilik (yer). 2. Dört koltuklu.
Dördyüzillik : Dörtyüz yıllık.
Döş : 1. Döş, göğüs, sine. 2. Meme. 3. Yamaç, maile. 4. Ön, karşı (taraf). 5. Elbisenin göğsü. 6. mec. Hafıza, ezber.
Döşaltı : Göğüs altı.
Döşbağı : 1. Sütyen, sutyen. 2. Gümüldürük.
Döş-baş : 1. Göğüs. 2. Meme.
Döşboşluğu : Göğüs boşluğu, göğüs kovuğu.
Döşden : Ezberden; irticalen.
Döşden ayırmag (kesmek) : Sütten kesmek.
Döşden nitğ démek : İrticâlen nutuk söylemek.
Döşdeymiş, Döşdeyişmiş : Öfkeli.
Döş-döşe gelmek : Karşılaşmak.
Döşe çıhmag : Göğüse çıkmak (derinlik), göğüs boyu olmak.
Döşe çekmek : Kendine çekmek, kendine yaklaştırmak.
Döşekağı : Yatak çarşafı.
Döşekağıları : Yatak çarşafı.
Döşekağılığı : Yatak çarşaflığı (kumaş).
Döşekce, Döşekçe : Minder.
Döşeki, Döşeme : Döşeme altlığı, döşeme kirişi (araba için).
Döşeklik : Döşek malzemesi.
Döşeküzü : Yatak çarşafı.

Döşeküzülük : Yatak çarşaflığı.
Döşeme : 1. Döşeme. 2. Parke, çinî, taş (döşeme). 3. Kaldırım. 4. Saman, ot (hayvanların altına serilmek için). 5. Mertek, döşemelik. 6. Pilav katkısı (et, kuru üzüm, hurma vb.).
Döşemek, Döşemeh : 1. Döşemek. 2. Vantuz çekmek. 3. mec. Paylamak, azarlamak. 4. mec. Ağzına geleni söylemek. 5. mec. Hapır hapır yemek, oburca yemek. 6. mec. Kutlamak, tebrik ederim demek, elini sıkmak.
Döşemeli : 1. Döşemeli. 2. Katkılı pilav (et, kuru üzüm, hurma vb. ile).
Döşemelik : 1. Döşemelik. 2. Pilav katkılığı (et, kuru üzüm, hurma vb.).
Döşemeplov : İçli pilav (et, kuru üzüm, hurma vb. ile).
Döşemesilen : 1. Elektrik süpürgesi. 2. Temizlikçi, süpürücü.
Döşemesürten : Temizlikçi, süpürücü, süpürgeci.
Döşemeyuyan : Temizlikçi kadın (apartmanlarda).
Döşenecek : 1. Yaygı, yazgı. 2. Yatak çarşafı. 3. Döşemelik.
Döşenecekli : Döşeli, mobilyalı.
Döşenek : 1. Mefruşat, yaygı. 2. Ot, yaprak, saman (hayvanların altına sermek için).
Döşenekli : Döşeli, mobilyalı.
Döşenilme : Döşenme, döşeniş.
Döşenilmek : Döşenmek, serilmek, yayılmak.
Döşenmek, Döşemmeg : 1. Döşenmek, serilmek. 2. mec. Hapır hapır yemek. 3. mec. Yalvarmak, ayaklarına kapanmak. 4. mec. Arkasından koşmak, yakalamağa çalışmak.
Döşenmiş : 1. Döşeli. 2. Örtülü.
Döşenti : Mefruşat, yaygı, yazgı.
Döşetdirilme : Döşettirilme, tefriş ettirilme.
Döşetdirilmek : Tefriş ettirilmek, döşetilmek.
Döşetdirme : Döşettirme, tefriş ettirme.
Döşetdirmek : Yaydırmak, serdirmek.
Döşe vurmag : Mideye indirmek, yutmak.
Döşeyatan : Cazip, cazibeli, hoş, tatlı.
Döşgefesi : Göğüs kafesi.
Döş germek : Göğüs germek.
Döşgocumu : Göğüs kalınlığı.
Döşinağı : Göğüs ingini.
Döşleme : 1. Göğüs vurma. 2. mec. Yeme, yutma.
Döşlemek : 1. Göğüs vurmak. 2. Yakasından yapışmak. 3. mec. Hapır hapır yemek.
Döşleşmek : Savaşmak, göğüs göğüse vuruşmak.
Döşlü : 1. Göğüslü, göğüslüce. 2. mec. Yiğit, cesur, yürekli yılmaz, gözüpek.
Döşlük : 1. Önlük, göğüslük. 2. Sutyen.
Döşlüklü : Önlüklü, göğüslüklü, peştemallı.
Döşnişanları : Anmalık, madalya.
Döşotu : Ciğer otu.
Döş salmag (vérmek) :Emzirmek, meme vermek.
Döşüaçığ : Göğüs bağır açık.
Döşü atlanmag : 1. Nefes nefese kalmak. 2. mec. Çalım satmak.
Döşüdolu : Yiğit.
Döşüdolusu : Mufassal, detaylı, ayrıntılı, etraflıca.
Döşügara : Bağrı kara, siyah göğüslü.
Döşü gelmek : 1. Göğüs darlığı olmak. 2. Memeleri iltihaplanmak (kadının).
Döşünden démek : Ezberden söylemek.
Döşüne çekmek : 1. Kucaklamak. 2. mec. Bağrına basmak.
Döşüne döymek : Kendini övmek, övünmek, benbenci olmak.
Döşüne düşmek (yatmag) : İçine yatmak.
Döşüne gatmag (salmag) : Atı mahmuzlamak, dizginini oynatmak.
Döş(ün)e salmag : Önüne eğmek, öne eğmek (baş vb.).
Döşünü gabartmag : Kibirlenmek, kurum satmak, çalım satmak.
Döşüodlu : İçi dolu, derdi büyük, ateşli, söyleyecekleri olan.
Döşürme : Devşirme, toplama.
Döşürmek, Döşürmeh : Devşirmek, toplamak.
Döşürülme : Devşirilme.

Döşürülmek : Devşirilmek.
Döşürümmeh : Otlanmak, yayılmak (hayvanlar isteksiz olarak).
Döşüyastı : Yassı göğüslü, tahta göğüslü, göğüsleri gelişmemiş.
Döşüzeif : Ciğerlerinden rahatsız.
Döş vérmek (salmag), Döşe salmag : Emzirmek, meme vermek.
Döş vurmag : 1. mec. Hücum etmek, üzerine atılmak, yenmek. 2. Göğüs yumruklamak (Şiilere ait 10 Muharrem matemi).
Döv : Dev.
Dövlet, Dolet *(Ar.)* : 1. Devlet. 2. mec. Zenginlik, servet, bolluk. 3. mec. Güzellik, görkem. 4. mec. Baht, talih, ikbal.
Dövletaparatı : Devlet cihazı, devlet mekanizması.
Dövletbaşçısı : Cumhurbaşkanı.
Dövletbölmesi : Devlet sektörü.
Dövletdili : Resmî dil.
Dövlet dövleti getirer : Servet serveti getirir.
Dövletezidd : Rejim aleyhtarı, devlet düşmanı.
Dövletgérbi : Devlet arması.
Dövletguşu : Devlet kuşu.
Dövlet hügugu : Devlet hukuku.
Dövleti, Doleti *(Ar.)* : Devlete ait.
Dövleticinayet : Devlete ihanet.
Dövletithamçısı (ittihamçısı) : Savcı.
Dövletin(iz)den : Sayen(iz)de.
Dövletlendirme : Zenginleştirme.
Dövletlendirmek : Zenginleştirmek.
Dövletlenme : Zenginleşme.
Dövletlenmek, Doletlenmek : Zenginleşmek.
Dövletli, Doletli : Zengin, paralı, varlıklı.
Dövletlilik, Doletlilik : Zenginlik, varlıklılık.
Dövletmend : Zengin, varlıklı.
Dövletperest : Menfaatperest, paragözlü.
Dövletperestlik : Servet düşkünlüğü, maddecilik, menfaatperestlik.
Dövletsiz, Doletsiz : Varlıksız, yoksul.
Dövletsizlik : Yoksulluk.
Dövr *(Ar.)* : 1. Devir. 2. Başköşe.
Dövran, Doran *(Ar.)* : 1. Devran. 2. Dolaşım, sirkülasyon. 3. Halkavi oturuş (düğün evinde). 4. Düğün bahşişi (çalgıcı ve şarkıcılar için).
Dövran dolanmag : Vakit geçmek, zaman geçmek.
Dövran élemek (etmek) : 1. Dönmek, çark etmek. 2. mec. Genelleşmek, yayılmak, herkesçe duyulmak.
Dövran gurmag : Eğlence düzenlemek, şenlik yapmak.
Dövran sürmek : Saltanat sürmek, hüküm sürmek, yaşamak.
Dövran vurmag : Dolaşmak, dolanmak, çark etmek.
Dövre, Dore : 1. Devre, daire. 2. Etraf, yan. 3. Büyük tabak. 4. Devre, çağ. 5. Tur. 6. Akım. 7. Nöbetleşe iş.
Dövre çıhmag : Gezmek, dolaşmak.
Dövre dolanmag : Tur yapmak, deveran etmek, dolaşmak.
Dövr élemek (etmek) : Dönmek, dönüp durmak.
Dövreleme : Çevirme, kuşatma, sarma.
Dövrelemek, Dorelemek : Çevirmek, kuşatmak, sarılmak.
Dövrelenme : Çevrilme, kuşatılma, sarılma.
Dövrelenmek, Dorelenmek : 1. Kuşatılmak, sarılmak. 2. Halkalanmak, halka halka yayılmak.
Dövreleşdirme : Yuvarlaklaştırma.
Dövreleşdirmek, Doreleşdirmek : Yuvarlaklaştırmak.
Dövreleyici : Kuşatıcı, çevirici.
Dövreli : Geniş, enli.
Dövreme : Dairevî.
Dövresifet : Değirmi çehreli, yuvarlak yüzlü.
Dövresini almag : Etrafını almak, kuşatmak.
Dövr etmek : Devretmek.
Dövrevi : Dairemsi, dairevî.
Dövre vurmag : 1. Dairevî oturmak, halkavî oturmak. 2. Devr etmek, dolanmak. 3. Dönmek, çarketmek (makine).

Dövre vurub-(gurub) oturmag : Halkavî oturmak.
Dövreye almag :Kuşatmak, etrafını sarmak.
Dövr gılmag : mec. Uymak, uygun düşmek.
Dövri : 1. Disk. 2. Süreli, periyodik (yayın). 3. Döner, mütedavil.
Dövri-felek : Baht, talih, kader.
Dövri-ġedim : ilk çağ, eski devir.
Dövri-gerdun : Talih, baht, kader.
Dövri-kesr : Sonsuz ondalık kesir.
Dövrilik : Periyodiklik, sürelilik (yayın için).
Dövri-metbuat : Süreli yayın.
Dövriyye *(Ar.)* : 1. Mütedavil, döner. 2. Tur, dönüş.
Dövriyyekapitalı : Döner sermaye.
Dövr(i) zaman : 1. Devir, vakit, zamane. 2. mec. Kader, talih, baht.
Dövrleşdirilme : Devirlere ayrılma, çağlara bölünme.
Dövrleşdirilmek : Çağlara ayrılmak.
Dövrleşdirme : Çağlara ayırma.
Dövrleşdirmek : Çağlara ayırmak, devrelere bölmek.
Dövrleşme : Devirlere bölünme, çağlara ayrılma.
Dövrleşmek : Devirlere bölünmek, çağlara ayrılmak.
Dövrü : Tencere.
Dövr vurmag : 1. Halkamsı oturmak, dairevî oturmak. 2. Tur yapmak, gezmek, dolaşmak. 3. Dönmek.
Döyce : Aşı kalemi, kalem fidan.
Döyceleme : Aşılama (ağacı).
Döycelemek : Aşı yapmak (ağaca).
Döyceletmek : Aşılatmak (fidanı).
Döydavanı : Deve tabanı.
Döydürme : Dövdürme.
Döydürmek, Döydürtmek : Dövdürmek.
Döyec : 1. Ütüleme (bastırarak). 2. Havan eli, havan kolu.
Döyeççi : Demirci, demir döven.
Döyecdaşı : Döveç taşı (üzerinde bir şey dövülen düz taş).
Döyecleme : 1. Dövme, vurma. 2. Düzleme, tesviye etme. 3. mec. Takırdama, tıkırdama. 4. mec. Biteviye konuşma.
Döyeclemek : 1. Dövmek, vurmak. 2. Düzlemek, tesviye etmek, loğlamak. 3. mec. Tıkırdamak. 4. mec. Biteviye konuşmak. 5. Masaj yapmak, ovuşturmak.
Döyeclenme : Dövülme, vurulma.
Döyeclenmek : Dövülmek, vurulmak.
Döye-döye : Döve döve, vura vura.
Döyenek : 1. Nasır. 2. Çiğnek.
Döyenek etmek : Nasırlaştırmak.
Döyenekli : Nasırlı.
Döyenek olmag : Nasırlaşmak.
Döyenekotu : Yabani mercanköşk, fare kulağı (Cerastium arvense).
Döyeneyini basmag (ayaglamag, tapdalamag) : Yarasına tuz biber ekmek, nasırına basmak.
Döyeşdemeh, Dögejdemeg : Çiğnemek, ezmek (ayaklarıyle).
Döyeşdetmeh : Çiğnetmek, ezdirmek.
Döyme : 1. Dövme. 2. Meyve tozu. 3. Dövme (yemek). 4. Dövülmüş karabiber. 5. Dövülmüş tuz. 6. Doğranmış yem. 7. Kızma birader. 8. Papara (aş).
Döymec, Döymac, Döymece : 1. Ovmaç. 2. Papara.
Döymedöşeme, Döyme-döşeme : Kıymalı pilav.
Döymeğiyme : Dövme kıyma (dövülmüş et, nohut ve kuru üzümle yemek).
Döymekabab : Kıyma kebabı.
Döymek : 1. Dövmek. 2. mec. Sürdürmek, etmek, gütmek.
Döyme-kesme : Nakkaşlık, kalemkarlık.
Döymemaşını : Elektrikli çekiç, dövme makinesi.
Döymeş, Döymene : 1. Ovmaç. 2. Papara. 3. Tirit.
Döyran : Ziyafet toplantısı.
Döyre : 1. Sahan. 2. Kazan kapağı (bakırdan).

Döy-sındır : Tekme tokat, ite kaka.
Döyükdürme : Şaşırtma, şaşkına çevirme.
Döyükdürmek : Şaşırtmak, şaşkına çevirmek, telaşlandırmak.
Döyükme : Şaşırma, şaşkına dönme, kendini kaybetme.
Döyükmek, Döyühmeh : Şaşırmak, kendini kaybetmek, telaşlanmak.
Döyükmüş : Telaşlı, şaşkın.
Döyülme : Dövülme.
Döyülmek : 1. Dövülmek . 2. Övütülmek. 3. Dövme yapılmak.
Döyülmüş : 1. Ezilmiş, bere, çürük. 2. Çeç halinde (tahıl). 3. Kıyılmış (et). 4. Öğütülmüş (hububat), un.
Döyüm, Döyün : 1. Harman. 2. Tahıl.
Döyünçiçeği : Düğünçiçeği.
Döyünçü : Harmancı.
Döyünçülük : Harmancılık.
Döyündürme : Çarpındırma, çarpıntıya uğratma (kalbi).
Döyündürmek : Çarpındırmak, çarpıntı yaptırmak (kalbe).
Döyünme : Atma, çarpma, çarpıntı (kalp için).
Döyünmek : 1. Atmak, çarpmak (kalp, yürek). 2. Dövünmek.
Döyüntü : Çarpıntı, atma, çarpma (kalp).
Döyüş : 1. Dövüş. 2. Savaş, muharebe. 3. Münakaşa.
Döyüşçü : 1. Asker, er. 2. Savaşçı.
Döyüşdürme : Dövüştürme.
Döyüşdürmek : 1. Dövüştürmek. 2. Tokuşturmak, kırışmak (yumurta).
Döyüşdürülme : 1. Dövüştürülme. 2. Savaştırılma. 3. Müsabaka.
Döyüşdürülmek : 1. Dövüştürülmek. 2. Savaştırılmak. 3. Güreştirilmek.
Döyüşe-döyüşe : Savaşarak.
Döyüşemri : Harp fermanı, savaş emri, muharebe emri.
Döyüşen : Savaşan, muharip.
Döyüşenordu : Taarruz ordusu, muharip ordu.
Döyüşgabağı : Seferberlik, savaş hazırlığı.
Döyüşhazırlığı : Seferberlik, savaş hazırlığı.
Döyüşken : 1. Savaşkan. 2. mec. Yiğit, mücadeleci, cesur.
Döyüşkenler : Küçük balıklar (tatlı sularda veya akvaryumlarda).
Döyüşkenlik : 1. Dövüşkenlik. 2. mec. Cesaret, yiğitlik.
Döyüşme : 1. Dövüşme. 2. Güreşme, güreş.
Döyüşmek : Dövüşmek.
Döyüşnizamı : Savaş düzeni, muharebe düzeni.
Döyüşsursatı : 1. Mühimmat. 2. Levazım, kumanya.
Döyüş-söyüş : Gürültü patırtı, kavga dövüş, hırgür, skandal.
Döyüşsüz : Savaşsız, savaşmaksızın, kurşun sıkmadan, barış yoluyla.
Döyüşteyyaresi : Savaş uçağı.
Dözen : Sabırlı, mütehammil, dayanıklı.
Dözme : Katlanma, dayanma, tahammül.
Dözmek : 1. Katlanmak, sabretmek. 2. Rıza göstermek, uzlaşmak, anlaşmak.
Dözülme : Tahammül, dayanılma.
Dözülmek : Sabredilmek, katlanılmak.
Dözülmez : Katlanılmaz, dayanılmaz, tahammülfersa.
Dözülmezlik : Dayanılmazlık, tahammül edilmezlik.
Dözüm, Dözüş : Dayanıklılık, mukavemet, metanet, sebat, sabır.
Dözümlü : Sabırlı, mütehammil, metin.
Dözümlülük : Sabırlılık, metanet, dayanıklılık, sağlamlık.
Dözümsüz : Sabırsız, takatsiz, tahammülsüz.
Dözümsüzlük : Sabırsızlık, tahammülsüzlük.
Dragun *(Fr.)* : Dragon (asker sınıfı).
Dram, Darama *(Yun.)* : Drama.
Dramatik *(Yun.)* : Dramatik.
Dramatikleşdirilme : Gerginliği artırılma, dramatize edilme.
Dramatikleşdirilmek : Gerginliği artırılmak, dramatize edilmek.

Dramatikleşdirilmiş : Dramatik şekle sokulmuş.
Dramatikleşdirme : Acıklı hale getirme.
Dramatikleşdirmek : Acıklı hale sokmak.
Dramatiklik : Dokunaklılık.
Dramatizm *(Yun.)* : Dokunaklılık.
Dramaturg *(Yun.)* : Dramaturg.
Dramaturgiya *(Yun.)* : 1. Dram sanatı. 2. Dram eserleri; piyesler.
Dramaturglug : Dram yazarlığı.
Dramaturji : 1. Dram sanatıyla ilgili. 2. Dram eserlerine ait.
Dramlaşdırılma : Dramatize edilme.
Dramlaşdırılmag : Dramatize edilmek.
Dramlaşdırılmış : Dramatize edilmiş.
Dramlaşdırma : Dramatize etme.
Dramlaşdırmag : Dramatize etmek.
Dramnevis *(Yun. Far.)* : Dramaturg.
Dramnevislik : Dram yazarlığı.
Drap *(Fr.)* : Çuha.
Drédnout *(İng.)* : Dretnot.
Drél *(İng.)* : Delgi, matkap.
Drénaj *(Fr.)* : Drenaj.
Drénajlama : 1. Akaçlama, tefcir, drenaj. 2. Yaradan irin çekme.
Drénajlamag : 1. Akaçlamak. 2. Yaradan irin çekmek (akaçla).
Drénajlanmag : 1. Akaçlanmak. 2. İrin çekilmek (yaradan).
Drézina *(Alm.)* : Drezin.
Drujina *(Rus.)* : 1. Muhafız kıtası (eski Rusya prensleri için). 2. Müfreze, kol, ekip. 3. Milis.
Drujinaçı : 1. Asker, muhafız. 2. Gönüllü milis yardımcısı.
Dua *(Ar.)* : 1. Dua. 2. Selam.
Duaçı : Duacı.
Dua élemek (etmek) : Dua etmek.
Duagu *(Ar. Far.)* : Duacı.
Duakisesi : Muska, nazarlık.
Dualama : Dini nikah.
Dualamag : Nikahlamak (dini olarak).
Dualanma : Nikahlanma (dini olarak).
Dualanmag : Nikahlanmak (dini olarak).
Dualatma : Nikah ettirme (dini olarak).
Dualatmag : Nikahlatmak (dini olarak).
Dualist *(Lat.)* : Düalist.
Dualizm *(Lat.)* : Düalizm.
Dua-sena *(Ar.)* : Dua.
Dua-sena etmek : 1. Dua etmek. 2. Birinden duacı olmak (minnettarlık için).
Duayazan : Muska yazan, muskacı.
Dubalağ : Dubara, hile.
Dublét *(Fr.)* : Duble.
Dublikat *(Lat.)* : İkinci nüsha, fotokopi.
Dublyaj *(Fr.)* : Dublaj.
Dublyor *(Fr.)* : Dublör.
Dublyorlug : Dublörlük.
Dud *(Far.)* : Duman.
Duda, Dude *(Far.)* : Kurum, is.
Dudalı : İsli, kurumlu.
Dudkéş *(Far.)* : Baca.
Dudman *(Far.)* : 1. Hanedan. 2. Soy. 3. Kabile.
Duél *(Fr.)* : 1. Düello. 2. mec. Müsabaka, yarış.
Duélçi : Düellocu.
Duét *(ital.)* : Düet, duo.
Duggazce : Bahçe kapısı, küçük kapı, kuzuluk.
Duğa, Doğa, Dôuğa : Bulanık su (bostandan geçen).
Duhovka *(Rus.)* : Etüv, fırın.
Duhtur : Doktor, tabip.
Dulağartı : Pazıbent, kolçak.
Dula : Zula.
Dulcığaz : Dulcağız.
Dul galmag : Dul kalmak.
Dul goymag : Dul bırakmak.
Dulgu : Değirmen taşı demiri, poyra .
Dullaşma : Dul kalma.
Dullaşmag : Dul kalmak.
Dulluca : Dulcağız.
Dullug : Dulluk.
Duludeveliler : Kacarların bir boyu (Iran'da).
Dulus, Dulusçu : Çömlekçi.
Dulusçarhı : Çömlek tornası.
Dulusçulug : Çömlekçilik.
Dulushana : Çömlekçi ocağı.

Dulusküresi : Çömlek fırını.
Duluslug : Çömlekçilik.
Duma *(Rus.)* : Belediye meclisi.
Dumaçı : Meclis üyesi (belediye için).
Duman : 1. Sis, duman. 2. Tütsü. 3. Koyuluk, bulanıklık. 4. mec. Gam, keder. 5. mec. Sis perdesi, donukluk.
Duman basmag : Dumanlanmak.
Duman-çiskin : Sis.
Duman kimi (görmek hatırlamag) : Hayal meyal (hatırlamak, görmek).
Dumanlamag : 1. Buharlaşmak. 2. mec. Dumanlamak. 3. mec. Belirsizleşmek.
Dumanlandırılma : 1. Buharlaştırılma. 2. mec. Donuklaştırılma.
Dumanlandırılmag : 1. Buharlaştırılmak. 2. mec. Donuklaştırılmak.
Dumanlandırma : 1. Tütsülendirme. 2. mec. Donuklaştırma.
Dumanlandırmag : Tütsülendirmek. 2. mec. Donuklaştırmak.
Dumanlanmag : 1. Dumanlanmak. 2. mec. Gamlanmak. 3. mec. Donuklaşmak.
Dumanlaşma : Dumanlanma.
Dumanlaşmag : Dumanlanmak, sislenmek.
Dumanlatma : 1. Dumanlandırma. 2. mec. Kafasını karıştırma.
Dumanlatmag : 1. Dumanlandırmak. 2. mec. Kafasını karıştırmak.
Dumanlı-çiskinli : Sisli.
Dumanlıg, Dumanlılıg : 1. Duman, sis (yığını). 2. Bulutsu, nebülöz. 3. mec. Donukluk, matlık.
Dumansız : Bulutsuz, açık, berrak.
Dumansızlıg : Bulutsuz olma, berraklık, açıklık.
Dumbul : Trampete, timbal, dümbelek, kudüm, çifte nağra.
Dumbulçalan, Dumbulçu : Trampetçi, dümbelekçi, kudüm çalan.
Dumbulçulug : Kudüm çalma, dümbelekçilik.
Dumbuz, Dummur : Yumruk.
Dumduma : Topaç, pırlangıç.
Dum-dum güllesi : Dumdum.
Dumdum halvası : Davul tozu, minare gölgesi.
Dumduru : Dupduru.
Dumdurulug : Dupduru oluş, dupduruluk.
Dumrug, Tumurcug : 1. Tomurcuk. 2. Meme ucu, göğüs. 3. Sivilce, kabarcık. 4. mec. Gençlik.
Dumruglanma : Tomurcuklanma.
Dumruglanmag : Tomurcuklanmak.
Dumruh : Yumruk.
Dumurcug : Damla, katre.
Dumurcug-dumurcug : Damla damla, katre katre.
Dunuh: Saf, bön.
Duplét *(Fr.)* : Çift vuruş (bilardo için), karambol.
Dur : Uzak.
Duracag : 1. Park yeri, dudak. 2. Maksimum, azamî. 3. Yürüteç.
Durucag giymet : Azamî fiyat, son fiyat.
Dura-dura : ...olduğu halde, ..de iken.
Durag : 1. Kamp, oba. 2. Durak, park.
Durah : Sarılık (hayvanlarda).
Durahanı : Ferahnâk.
Durbin *(Far.)* : 1. Dürbün. 2. mec. İleri görüşlü.
Durbinli : Dübünlü.
Durdurmag : Durdurmak.
Durğu : Durgu, es.
Durğu işareleri : Noktalama işaretleri.
Durğun : 1. Durgun. 2. Anüs, makat, şerç.
Durğunlaşmag : 1. Sakinleşmek. 2. mec. keyfi kaçmak.
Durğunlatmag : Sakinleştirmek.
Durğunlug : 1. Durgunluk. 2. mec. Atalet.
Durğunsu : Durgun su.
Durguzdurmag, Durdurmag : 1. Uyandırmak, uykudan kaldırmak. 2. Kaldırmak (penisi). 3. mec. Ayaklandırmak, isyan ettirmek.
Durğuzma : 1. Uyandırma, kaldırma. 2. Kaldırma (penisi). 3. mec. Ayaklandırma, isyan ettirme.

Durğuzmag : 1. Uyandırmak (uykudan). 2. Kaldırmak (penisi). 3. mec. İsyan ettirmek, baş kaldırtmak.
Durma : Durgun.
Durmag : 1. Durmak, dikelmek. 2. Uyanmak, kalkmak. 3. Bedenine uymak (elbise). 4. Kalkık olmak. 5. Beklemek. 6. Tahammül etmek, dayanmak. 7. Karar vermek. 8. mec. İlerilememek, gelişmemek. 9. mec. Donup kalmak. 10. mec. Sabretmek, beklemek, sakin olmak. 11. mec. bir işe girmek, istihdam edilmek. 12. mec. Kalkmak, çıkmak, türemek. 13. mec. Kalmak (borç vb.). 14. mec. Davranmak olmak (akıllı vb.). 15. mec. Başlamak, girişmek. 16. mec. Kenara çekilmek, savulmak.
Durmagaç : Durmadan, durmaksızın, süratle.
Durmageldim : Çarçabuk, durmaksızın, âcilen, bir an önce.
Durmeldiden, Durmagsızın : Durmaksızın, aralıksız, fasılasız.
Durna : Turna.
Durnabalığ, Durnabalığı : Turnabalığı.
Durna boğazı : Boynu uzun, uzun boyun.
Durnaboğaz (lı) : Uzun boyunlu.
Durnagöz(lü) : 1. Duru, berrak (göz). 2. mec. Temiz, saf.
Durna gözü kimi : Turna gözü gibi.
Dursun, Béle dursun, Bir yana dursun : Şöyle böyle, bir yana, şöyle dursun.
Durub-durub : Aralıklı, fasılalı.
Durub-oturmag (eyleşmek) : Düşüp kalkmak (biriyle).
Durub-söylemek : Konuşmağa başlamak.
Durugazanc : Net kâr.
Duruha-duruha : Duraklayarak.
Duruhdurma : Şaşırtma, aklını durdurma, cesaretini kırma.
Duruhdurmag : Aklını durdurmak, cesaretini kırmak, şaşırtmak, hayrete düşürmek, hayrette bırakmak.
Duruhmag, Duruhsunmag : 1. Duraklamak. 2. Duraksamak. 3. mec. Aklına gelmek, hatırlamak.
Durulamag : 1. Durulamak. 2. Durulmak.
Durulanmag, Durulaşmag : 1. Durulanmak. 2. Durulmak, duru olmak. 3. Açılmak.
Durulaşdırılma : Durultulma.
Durulaşdırılmag : Durultulmak.
Durulaşdırılmış : Saf, duru.
Durulaşdırma : Durultma.
Durulaşdırmag : Durultmak, durulaştırmak.
Durulaşma : Durulma.
Durulatmag, Durulandırmag : Durultmak.
Durulducu : Arıtıcı.
Duruldulma : Durultulma.
Duruldulmag : Durultulmak.
Duruldulmuş : Duru, saf, temiz, arı.
Durulmag : 1. Durulmak. 2. Sıvık olmak. 3. mec. Açılmak (hava). 4. mec. Ferahlamak, açılmak, neşelenmek.
Durultmag : 1. Durultmak. 2. Berraklaştırmak. 3. Nakit yapmak.
Durulug : Duruluk.
Durum : 1. Tahammül, sebat, takat. 2. Durak. 3. Kum. 4. Doyuruculuk.
Durumenfeet : Net kâr, sâfi gelir.
Durumlu : 1. Dayanıklı, mukavim. 2. Besleyici, gıdalı (yemek).
Durumlulug : 1. Dayanıklılık. 2. Besleyicilik, gıdalılık.
Durumsuz : 1. Dayanıksız, uçucu (gaz vb.). 2. Gıdasız, yavan.
Durumsuzlug : 1. Uçuculuk (gaz vb.). 2. Gıdasızlık, yavanlık.
Durusundan : Kalitelisinden, iyisinden.
Duruş : 1. Duruş. 2. Durak. 3. Mukavemet.
Duruş getirmek (vérmek) : Takat getirmek, dayanmak, sabretmek.
Duruşma : Karşı koyma, savunma, savaşma.
Duruşmag : Savunmak, savaşmak, dövüşmek, direnmek.
Duruş-oturuş : Davranış, tavır.
Duruşuna-oturuşuna : Tarz, davranış, tavır.
Duruya çıhar(t)mag : Aklamak, tebriye etmek.

Duru yérinden : İyisinden, temiz yerinden.
Dust *(Far.)* : Dost.
Dustag : Hapis, mevkuf, mahpus, tutuklu.
Dustagçı, Dustagban : Gardiyan.
Dustagçılığ : 1. Gardiyanlık. 2. Mahkûmiyet, tutukluluk.
Dustag élemek (etmek) : Tutuklamak.
Dustaghana : Hapishane.
Dustaghanaya salmag : Kodese tıkmak.
Dustaglığ : Tutukluluk.
Dustag olmag : Tutuklanmak.
Dustağa salmag : Tutuklamak, hapse tıkmak.
Dustane, Dostana : Dostane.
Duş : 1. Düş. 2. Rüya.
Duş *(Fr.)* : Duş.
Duşhana *(Fr. Far.)* : Banyo, hamam.
Dutsag : Mahpus, hapis, tutuklu.
Duvag : 1. Duvak. 2. Çömlek kapağı.
Duvaggapma :Aşık şiiri.
Duvaglama : Duvaklama.
Duvaglamag : Duvaklamak.
Duvaglanma : Duvaklanma.
Duvaglanmag : Duvaklanmak.
Duvaglı : Duvaklı.
Duvaglığ : Duvaklık, duvak tülü.
Duvagsız : Duvaksız.
Duvah, Doah : 1. Yastağaç. 2. Kazan kapağı.
Duyarlığ : Duyarlık.
Duyduh : Nefes borusu.
Duydurma : Duyurma.
Duydurmag : Duyurmak.
Duyğu : Duygu.
Duyğusuz : Duygusuz.
Duyğulu : Duygulu.
Duyğusuzlug : Duygusuzluk.
Duylug : Bilmezlik, duymazlık.
Duymag : Duymak.
Duymalı : Yanıltmaç (keklik, kepenek, gelin, gédek, kölgelike, görek, gelin, gelibdir?)
Duyug : 1. Duyarlı, uyanık. 2. Haber. 3. Haberdar, haberli.
Duyug düşmek : Sezmek, önceden bilmek, haber almak.
Duyug élemek (etmek, salmag, vérmek) : Haber vermek, bildirmek, duyurmak, ikaz etmek, uyarmak.
Duyuglug : Uyanıklık, duyarlık, haber, hassasiyet.
Duyugsuz : 1. Duygusuz, hissiz. 2. Habersiz.
Duyuhma : 1. Haberdar olma, uyanma. 2. Ürkme. 3. Duraklama. 4. Duraksama. 5. mec. Hatırlama.
Duyuhmag : 1. Uyanmak, haberdar olmak. 2. Ürkmek. 3. Duraklamak. 4. Duraksamak. 5. mec. Hatırlamak.
Duyulmag : Duyulmak.
Duyulmaz : Anlaşılmaz.
Duz : 1. Tuz. 2. mec. Tat, lezzet.
Duzag : Tuzak.
Duzag gurmag : Tuzak kurmak.
Duza goymag : 1. Tuzlamak. 2. mec. Turşusunu kurmak.
Duz-çörek : 1. Tuz ve ekmek. 2. mec. Maişet, geçim.
Duz-çörek basmag : Nankörlük etmek.
Duz-çörek gözünden gelsin : Yediği ekmek gözüne dursun!
Duz-çörek haggı : Ekmek çarpsın!
Duz-çörek itirmek : Nankörlük etmek.
Duz-çörek kesmek (yémek) : Dostluk etmek, aynı sofradan yemek.
Duz-çörek tökmek : Nankörlük etmek.
Duzçu : 1. Tuzcu. 2. Tuz üreticisi.
Duzçulug : Tuz endüstrisi, tuz sanayii.
Duzdag, Duzdah : Tuzla.
Duzdaşıyan : Arabacı, mekkâreci (tuz için).
Duz döymek : Tuz dövmek, tuz öğütmek.
Duzeh *(Far.)* : Cehennem, tamu.
Duzgabı : Tuzluk.
Duzgıran : Tuz kıran (tuz ocağında).
Duzgünü : Pazartesi.
Duzhana : Tuzla, tuz fabrikası.
Duz kimi yalamag : Okşamak, çok sevmek, fazlaca sevmek.
Duzladıcı : Tuzlayıcı (işçi).
Duzladılmag : Tuzlatılmak, tuz septirilmek.
Duzlag : Tuzla.
Duzlagçoğanı : Sabun otu, çöven.

Duzlama : Tuzlama.
Duzlamag : Tuzlamak.
Duzlandırılmış : Tuzlanmış.
Duzlandırma : Tuzlama, tuzlu yapma.
Duzlandırmag : Tuzlamak.
Duzlanma : Çoraklaşma.
Duzlanmag :1.Tuzlanmak. 2. Çoraklaşmak.
Duzlanmış : Tuzlanmış.
Duzlaşdırılma : Tuza çevrilme.
Duzlaşdırılmag : Tuza çevrilmek, tuz elde edilmek.
Duzlaşdırma : Tuza dönüştürme.
Duzlaşdırmag : Tuza dönüştürmek.
Duzlaşma : Tuza dönüşme.
Duzlaşmag : Tuzlaşmak, tuza dönüşmek.
Duzlatdırma : Tuzlatma.
Duzlatdırmag : Tuzlatmak, tuz serptirmek.
Duzlatma : Tuzlatma.
Duzlatmag : Tuzlatmak.
Duzlayıcı : Tuzlayıcı.
Duzlu : Tuzlu.
Duzluca : 1. Tuzlu. 2. mec. Beğenilen, hoş, güzel, tatlı.
Duzlug : 1. Tuzluk. 2. Tuzla.
Duzlugölçen : Salinometre (tuzluluk ölçme aleti).
Duzlulug : 1. Tuzluluk. 2. mec. Tatlılık, cazibe.
Duzséven : Tuzcul.
Duzsuz : Tuzsuz.
Duzsuzlanma : Tuzsuz olma, tatsızlaşma.
Duzsuzlanmag : Tatsızlaşmak, tuzu azalmak.
Duzsuzlaşdırılma : Tatsızlaştırılma, tuzu azaltılma.
Duzsuzlaşdırılmag : Tuzdan temizlenmek.
Duzsuzlaşma : Tuzsuz olma.
Duzsuzlaşmag : Tuzu giderilmek.
Duzsuzlug : 1. Tuzsuzluk, tuz yokluğu. 2. mec. Tatsızlık, yavanlık. 3. mec. Kayıtsızlık, aldırmazlık.
Duzuna bahmag : Tadına bakmak.
Duzunu dadmag : 1. Ekmeğini yemek, iyiliğini görmek. 2. mec. Hissetmek, duymak, müteessir olmak.
Duzunu gaçırmag : Tadını kaçırmak.
Dü *(Far.)* : İki.
Dü : Ha! he!
Düa *(Ar.)* : Dua.
Düa élemek (etmek) : Dua etmek.
Düahan *(Ar. Far.)* : Duahan.
Düb : İnatçı, kaba, aksi.
Dübare *(Far.)* : 1. Yeniden, tekrar. 2. Dubara.
Dübahdi : Kelek kavun.
Dübbe : Soytarı, alaycı, sarakacı, hokkabaz, maskara.
Dübbedüz : Düpedüz, dümdüz.
Dübbelik : Maskaralık, soytarılık.
Dübbi-ekber *(Ar.)* : Dübbüekber.
Dübbi-esger *(Ar.)* : Dübbüasgar.
Dübedü *(Far.)* : İki (kişi), tam iki (kişi).
Dübend (i), Derbendi *(Far.)* : Edik.
Düberdini dağıtmag : Hakkından gelmek, cezalandırmak.
Dübéyt *(Far. Ar.)* : 1. Koşma (şiir). 2. Çargah ve segah (makamları).
Düburğun : Son on gün (kışın).
Dübül, Dünbül : Güdük (kuyruk için).
Dübülüş : Ahlaksız, terbiyesiz.
Düçar *(Far.)* : Duçar.
Düçar élemek (etmek) : Uğratmak, maruz bırakmak.
Düçar olmag : 1. Yakalanmak, tutulmak, müptelâ olmak. 2. Rastlamak, karşılaşmak, tesadüf etmek.
Düdek : Düdük.
Düdeme : 1. Melez. 2. Çakı (iki ağızlı). 3. Piç! alçak herif!
Dü-dü-dü, Düdü : Bili bili.
Düdüg : Yalan, palavra.
Düdük, Düdüh : 1. Düdük, kaval. 2. Borumsu (şey). 3. Sübek. 4. Kamış borucuk (yayık deliğinde). 5. Baca (fabrikalarda). 6. Namlu (tüfek için). 7. mec. Düdük gibi, daracık. 8. mec. Akılsız, boş kafalı. 9. mec. Ötürük.
Düdükçalan, Düdükçü : 1. Düdükçü, kavalcı. 2. mec. Martavalcı, şarlatan.
Düdük çalmag : Kaval çalmak.

Düdükçülük : 1. Kavalcılık. 2. mec. Martavalcılık, şarlatanlık.
Düdük gelmek (vérmek) : Boş vaatlerle aldatmak, martaval okumak.
Düdüklemek : Ötürmek.
Düdülemek : "Bili bili" demek.
Düdüllü : Asılsız vaat, palavra.
Düeldi : Düello.
Dügeclemek, Düyeclemek : 1. Dövmek. 2. mec. Dırdırlanmak.
Dügelegbaz : 1. Şamatacı. 2. mec. Çok bilen. 3. mec. Kurnaz, üçkağıtçı.
Dügün : 1. Düğün. 2. Düğüm.
Dügünlemek : Ziyafet çekmek, ziyafet vermek; ağırlamak.
Dügünneme : Mat etme (atışmada biri birini susturma).
Düha *(Ar.)* : Deha.
Dühalı : Dâhi, zeki.
Dühiş *(Far.)* : İkileme (tarlayı).
Dühter *(Far.)* : Kız.
Düjün : Düzine.
Dükan *(Ar.)* : Dükkân.
Dükan açmag : Dükkân açmak.
Dükan-bazar : Çarşı.
Dükança : Küçük dükkân, dükkâncık.
Dükançı : Dükkâncı.
Dükançılıg : Dükkâncılık.
Dükandar *(Ar. Far.)* : 1. Dükkâncı. 2. Tezgâhtar.
Dükandarlıg : Dükkâncılık.
Dükçe, Dühce, Dügce : Büküm (iplik vb.)
Dülberçin : Kokulu çayır otu.
Düleme : 1. Ahmak, budala. 2. Horoz cinsi.
Düler : Dubara (zar atmada).
Dülger : Dülger.
Dülgerhana : Marangozhane.
Dülgerlik : Dülgerlik.
Dülüh : Köşe, kenar.
Dümağ : Apak, bembeyaz.
Dümappag : Bembeyaz.
Dümbare : İpekli çarşaf.
Dümbe *(Far.)* : Arka (Tek atlı arabalarda okların arkası).
Dümbeh : 1. Kuyruk sokumu (tavukta). 2. Kuyruksuz tavuk.
Dümbek : Dümbelek.
Dümbekçalan : Dümbelekçi, trampetçi.
Dümbekçi : Trampeteci.
Dümbekçilik : Dümbelekçilik, trampetçilik.
Dümbekgayıran : Dümbelek ustası.
Dümbül : Arka, sırt, bel.
Dümbüride *(Far.)* : Güdük (kuyruk için).
Dümdüme : Çarşaf dokuma âleti mahfazası.
Dümelenme : Fellek fellek dolaşma, dönele me.
Dümelenmek : Koşuşmak, koşuşturmak, dönelemek.
Dümerdi : İki kişilik.
Dümesince : Çobanaldatan, keçisağan.
Dümeşire : Killi su.
Dümgah *(Far.)* : Paldım, paldüm.
Dümgara : Simsiyah, kapkara.
Dümsarı : Sapsarı.
Dümsük, Dümsek, Dümsüh : 1. Yumruk, tekme, tepme. 2. Dirsekle vurma, dürtüşleme. 3. mec. Başıboş, sahipsiz (köpek vb.). 4. mec. Kuyruk sokumu kemiği.
Dümsükleme : Dürtüşleme, dirsekle vurma.
Dümsüklemek : 1. İtelemek, dürtüşlemek, yumruklamak. 2. mec. İtham etmek, gagalamak.
Dümsüklenme : 1. Yumruklanma, dirseklenme. 2. mec. Gagalanma.
Dümsüklenmek : 1. Yumruklanmak, dirseklenmek. 2. mec. Gagalanmak.
Dümük, Dümüh : 1. Meşgale, uğraşı. 2. Hevesli, amatör.
Dümük olmag : Vakit öldürmek, oyalanmak (bir şeyle).
Dümüşmek : Çömelmek, bağdaş kurmak.
Dümüy : Meşgul etme, kafasını karıştırma.
Dümüy élemek (etmek) : Meşgul etmek, kafasını karıştırmak.
Dünbül : Güdük (kuyruk için).
Dünen : Dün.
Dünenki : Dünkü.
Dünge : Yele.
Düngür : Dünürlük, akrabalık, sıhriyet.
Dün(ü) gün : Gece gündüz, daimâ.
Dünya-alem *(Ar.)* : Kâinat, herkes.

Danyabahışı, Dünyayabahış : Dünya görüşü.
Dünya(lar) ğeder : Dünya kadar.
Dünyagir *(Ar. Far.)* : Tamahkâr, aç gözlü, gözü doymaz, hasis.
Dünya (gen) başına daralmag : Dünya başına dar olmak.
Dünya birbirine deymek : 1. Ortalık karışmak. 2. Dünya başına yıkılmak.
Dünya dağılsa (da) : 1. Mutlaka, muhakkak. 2. Aslâ, katiyen.
Dünyagörmüş : Yaşlı, tecrübeli, görmüş geçirmiş.
Dünyagözeli : Dünya güzeli.
Dünyadan kéçmek : Ölmek.
Dünya ehli : Ahrete inanmayan, maddeci.
Dünya işığı görmek : Hürriyete kavuşmak.
Dünya işığı görmemek : Hürriyetten mahrum olmak.
Dünya işığına hesret galmag : Hürriyetten mahrum yaşamak.
Dünya kederi : Aşırı karamsarlık ve ümitsizlik (18. asrın sonuyla 19. asrın başında Avrupaî edebiyat akımı.)
Dünyalığ : Dünyalık.
Dünyamüharibesi : Dünya savaşı.
Dünyaperest : Maddeci.
Dünyaperestlik : Maddecilik.
Dünyanı almag (tutmag) : Dünyayı kaplamak.
Dünyanı başına dar etmek : Dünyayı başına dar etmek.
Dünyanı başına götürmek (yığmag) : Dünyayı başına yığmak, ortalığı ayağa kaldırmak.
Dünyanı başına vurmag (çalmag) : Perişan etmek, dünyayı haram etmek.
Dünyanı başına teng élemek : Dünyayı başına dar etmek.
Dünyaya sağ ol démek : Ölmek.
Dünyaya ses salmag : Meşhur olmak.
Dünyasında : 1. Asla! hayatta! 2. İlelebet, ebediyen.
Dünya üzü : Yer yüzü.
Dünyevi : Layik.
Dünyevilik : Din dışılık, lâdînî olma, layiklik.
Düpbedüz, düppedüz : Dümdüz, düpedüz.
Düpdüz : Dümdüz, düpedüz.
Dür(r) *(Ar.)* : İnci.
Dürcek, Dürceh : Kabartı (deri veya kumaş yüzünde).
Dürdane *(Ar. Far.)* : 1. İnci tanesi. 2. mec. Dişler (sevgili için). 3. mec. Saf, temiz, halis (şey). 4. mec. Değerli.
Dürdanelenmek : Dizili olmak (inci gibi).
Dür-düyün, Dür-dügün : Pılı pırtı.
Dür-düyünçe : Çıkın.
Düre : 1. Kemer (çocuk oyunlarında kullanılır). 2. Kamçı, kırbaç. 3. Davul çubuğu.
Dürefşan *(Ar. Far.)* : İnci saçan.
Dürch : Tembel.
Dürek *(Far.)* : Melez.
Düreng *(Far.)* : 1. İki renkli. 2. mec. Riyakâr.
Dürenglik : 1. İki renklilik. 2. mec. Riyakârlık.
Dürer *(Ar.)* : 1. İnci. 2. mec. Şeffaflık, saflık.
Dürge : 1. Demet, paket. 2. Deste (ekin vb.). 3. Bohça.
Dürgelemek : Toplamak, destelemek, bağlamak, demetlemek.
Dürgelenmiş : Demetli, paketlenmiş, ambalajlı.
Dürgeletmek : Demetletmek, ambalajlatmak.
Dürgeli : Demetli, ambalajlı, paket.
Dürlü : Türlü.
Dürlü-dürlü : Türlü türlü.
Dürmek : 1. Dürüm (yufka). 2. Katmer (yufka). 3. Sandviç.. 4. Lokma.
Dürmekleme : Dürümleme.
Dürmeklemek : Dürümlemek.
Dürmek vurmag : Lokma etmek, lokma edip yemek (elle).
Dürmelemek, Dürmelemeh : 1. Dürümlemek. 2. Lokma etmek, lokma yapmak.
Dürümlenmek : Dürümlenmek.

Dürmelenmiş : Dürülü.
Dürmene : 1. Dürüm. 2. Sandviç.
Dürr kimi : İnci gibi.
Dürmey, Dürmeh : Dürüm.
Dürreh : Sıska, zayıf, kuru.
Dürrü : Bol, bereketli, mahsuldar.
Dürtelemek, Dürtmek : Dürtmek.
Dürtme : Yumruk, darbe.
Dürtmekleme : Yumruklama.
Dürtmeklemek : 1. Yumruklamak. 2. Dürtüşlemek.
Dürtmeklenme : Yumruklanma.
Dürtmeklenmek : Yumruklanmak.
Dürtmeleme : Yumruklama.
Dürtmelemek : Yumruklamak.
Dürtmelenmek : Yumruklanmak.
Dürtme vurmag : Yumruklamak.
Dürtülme : Tıkılma, sokulma.
Dürtülmek, Dürtünmek : 1. Sokulmak, sokuşturulmak. 2. Batmak (diken vb.).
Dürtüşdürme : 1. Dürtüştürme. 2. itiştirme. 3. mec. Sorgulama.
Dürtüşdürmek : 1. Dürtüştürmek. 2. İtiştirmek. 3. mec. Sorgulamak.
Dürtüştürülme : Tıkıştırılma.
Dürtüşdürülmek : Tıkıştırılmak.
Dürüst *(Far.)* : Dürüst.
Dürüst élemek (etmek) : Onarmak, tamir etmek.
Dürüstleşdirilmek : Detaylaştırılmak, tespit edilmek.
Dürüstleşdirme : Detaylaştırma.
Dürüstleşdirmek : Detaylaştırmak, tespit etmek.
Dürüstlük : Doğruluk, dürüstlük.
Dürüye *(Far.)* : Fes.
Düser, Düseri *(Far.)* : 1. Külünk. 2. Küskü (delik açmak için).
Düstür *(Ar.)* : 1. Düstur. 2. Formül (cebir için). 3. destur.
Düsturülemel *(Ar.)* : Talimat.
Düşahe *(Far.)* : Çatal ağaç (suçlulara işkence aleti idi).
Düşbere : Mantı.
Düşberehana : Mantı lokantası.
Düşberehor, Düşberehur : Mantı kabı, mantı tabağı, çorba kasesi.
Düşberelik : Mantılık.
Düşdükce : İmkân buldukça, fırsat buldukça.
Düşdürme : 1. İndirme. 2. Düşürme.
Düşdürmek : 1. Düşürmek. 2. İndirmek.
Düşen : 1. Hisse, sehim, pay. 2. Faydalı, hayırlı; şifalı.
Düşenbe : Pazartesi.
Düşende : Bazen, arasıra.
Düşer-düşmez : İyi kötü.
Düşergah : 1. Kamp. 2. Tol (kulübe).
Düşerge, Düşelge : 1. Kamp. 2. Tol (kulübe). 3. Karargah, ordugah. 4. Kamp (esir ve mahkumlar için). 5. Bohça bahşişi (damadın hamam bohçasını getirene verilirdi).
Düşerge salmag : Ordu kurmak.
Düşeri-düşmezi : Oluru olmazı, hayırı şerri.
Düşerine : Rastgele, gelişigüzel, düşünmeden.
Düşerli : Şifalı, faydalı, tesirli, güzel, uygun, münasip.
Düşgü : Düşme, düşüş.
Düşgün, Düşkün : 1. Düşkün. 2. Bozuk. 3. Yorgun, bitkin. 4. Müptela.. 5. mec. Ucuz, düşük. 6. mec. Zavallı. 7. mec. Tipsiz. 8. mec. Manyak.
Düşgünleşmek, Düşkünleşmek, Düşgünnemeh : 1. Çürümek, bozulmak. 2. Zayıflamak, zebunlaşmak. 3. Yoksullaşmak. 4. mec. Bunamak, ihtiyarlamak. 5. mec. Müptela olmak, alışmak, bulaşmak, tutulmak.
Düşgünlük, Düşkünlük : 1. Düşkünlük. 2. mec. Zayıflık, güçsüzlük. 3. mec. 4. mec. Sıskalık. 5. mec. Alışkanlık, itiyat. 6. mec. Tutkunluk, aşıklık. 7. mec. Düşme, ucuzlama. 8. mec. Gerileme.
Düşkünleşmiş : Düşkün.
Düşme : 1. Düşme. 2. Müstamel. 3. Tesadüfi, beklenmedik, umulmadık. 4. Başıboş, sahipsiz (sığır). 5. Harika.
Düşme iş : Beklenmedik iş.

Düşmek : 1. Düşmek. 2. İnmek. 3. Ulaşmak, varmak, yetişmek. 4. Yaramak, faydalı olmak. 5. Yakışmak, uymak. 6. Görmek, ilişmek, rastlamak. 7. Yemeğe başlamak, ilk defa yemek. 8. Kalmak, konaklamak.
Düşmeli : Konak, menzil, misafirlik (mekan).
Düşmen *(Far.)* : Düşman.
Düşmenane *(Far.)* : Düşmanca.
Düşmence (sine) : Düşmanca.
Düşmençilik, Düşmenlik : Düşmanlık.
Düşmen gözü ile bahmag : Kendine düşman saymak (karşısındakini).
Düşmen kesilmek : Düşman kesilmek.
Düşmeni basmag : Düşmanı yenmek.
Düşse : Münkünse, şayet, eğer.
Düşük, Düşüh : 1. Düşüt. 2. İnik. 3. mec. Çolpa. 4. mec. Boşboğaz. 5. mec. Alçak, rezil, pespâye.
Düşüklük : Düşüklük.
Düşüm : 1. Uygunluk, uyum. 2. Ses düşmesi (gramerde).
Düşümlü : Uygun, münasip, yaraşıklı.
Düşümlülük : Uygunluk, yaraşık.
Düşümsüz : Uyumsuz, aykırı, uygunsuz.
Düşümsüzlük : Uygunsuzluk, yakışıksızlık.
Düşünenmaşın : Kompüter, bilgisayar.
Düşünüb-daşınmag : Düşünüp taşınmak.
Düşünüşme : Düşmanlık, kin.
Düşünüşmek : Kin gütmek, kin tutmak.
Düşürdülme : 1. İndirilme. 2. Düşürülme.
Düşürdülmek : 1. Düşürülmek. 2. İndirilmek.
Düşürmek : 1. Düşürmek. 2. Dermek, devşirmek (meyve için).
Düşürtmek : 1. Düşürmek. 2. İndirmek.
Düşvar *(Far.)* : Ağır, zor, çetin, müşkül.
Düşvar olmag : Güçleşmek, zorlaşmak.
Dütar *(Far.)* : İki telli.
Dütdülüm : Alık, ebleh.
Dütdülümlük : Aptallık, bönlük, alıklık, eblehlik.
Düvah : Güveç (kap).
Düvelch : Eğri hıyar.
Düyçe : Çıkın.
Düydü : Küpleği.
Düydürme : Düğümletme.
Düydürmek : Düğümletmek.
Düye, Düge : Düve.
Düyece, Düyeçe : 1. Buzağı. 2. Balak, malak.
Düyelek, Düyelch, Düyelik : Kelek (kavun, karpuz).
Düyelekbaz : 1. Kavgacı, gürültücü. 2. düzenbaz.
Düyelekbazlıg : 1. Kavgacılık. 2. Dalaverecilik, hilekarlık.
Düyelek kimi : Yusyuvarlak.
Düyme *(Hol.)* : Pus, inç, parmak (ölçü).
Düyme : 1. Düğme, kopça. 2. Reze. 3. Raptiye. 4.Tomurcuk, gonca. 5. Komütatör.
Düyme bağlamag : Tomurcuk bağlamak (ağaçlar).
Düymecik : 1. Ufak düğme. 2. Tomurcuk.
Düymeçe : 1. Tomurcuk. 2. Ufak düğme. 3. Komütatör. 4. Kopça, çengel, klips. 5. Bağlam. 6. Bohça, çıkın. 7. Raptiye.
Düymeçeleme : Düğmeleme.
Düymeçelemek : Raptiyelemek.
Düymeçelenmek : 1. Tomurcuklanmak. 2. Raptiyelenmek.
Düymeçeli : Tomurcuklu.
Düymeçi : Düğmeci.
Düymek, Düymah : 1. Düğümlemek. 2. mec. Eklemek, ulamak, bağlamak, irtibat kurmak.
Düymelemek : Düğmelemek.
Düymelenme : Düğmelenme.
Düymelenmek : 1. Düğmelenmek. 2. Tomurcuklanmak.
Düymeletme : Düğmeletme.
Düymeletmek : Düğmeletmek.
Düymeli : 1. Düğmeli. 2. Tomurcuklu. 3. Raptiyeli. 4. İlikli.
Düymeşire : Üstübeç macunu.
Düymeyarımlıg : Yarım inçlik, yarım pusluk, yarım parmak.
Düyü, Dügü, Dügi : Pirinç.
Düyüçü : 1. Çeltikçi. 2. Pirinç tüccarı.
Düyüçülük : 1. Çeltikçilik. 2. Çeltik ekilen (bölge, yer vb.).

Düyüd : Baş örtüsü (balık pulu desenli), yazma.
Düyülme : Düğümlenme.
Düyülmek : 1. Düğümlenmek. 2. mec. Çatılmak (kaşlar).
Düyüm *(Hol.)* : İnç, pus, parmak.
Düyüm : Düğüm.
Düyümlemek, Düyünlemek : 1. Düğümlemek. 2. mec. Çatmak (kaşlarını). 3. mec. Dert olmak, içini sızlatmak.
Düyümlenmek, Düyünlenmek : Düğümlenmek.
Düyümlü, Düyünlü : 1. Düğümlü. 2. Bohçalı, çıkınlı. 3. mec. Problemli. 4. mec. Dertli, içi dağlı, bağrı yanık.
Düyün : 1. Düğüm. 2. Budak. 3. mec. Düğüm, zorluk, darlık. 4. mec. Dert, keder, gam. 5. Düğün.
Düyün açmag : 1. Düğümü çözmek. 2. mec. Halletmek.
Düyünbaş : Düğün çiçeğigillerden (bir yıllık bitki).
Düyüncük, Düyünçe : 1. Düğüm. 2. Çıkın.
Düyünçeleme : Çıkınlama.
Düyünçelemek : Çıkınlamak.
Düyünçelenme : Çıkınlanma.
Düyünçelenmek : Çıkınlanmak.
Düyün düşmek :Düğümlenmek, zorlaşmak.
Düyün-düyün : 1. Düğümlü. 2. Budaklı.
Düyün olub-boğazında (üreyinde) galmag : İçinde bir ukde kalmak.
Düyüne düşmek : Zorlaşmak.
Düyün salmag : Düğümlemek, düğmek.
Düyünü (nü) açmag : Düğümünü çözmek.
Düyünnögtesi : Düğüm noktası.
Düyün vurmag : Düğümlemek, düğüm atmak.
Düyürd : Yazma, eşarp, çeki.
Düyütemizleyen : Batöz.
Düz : 1. Düz. 2. Namuslu, iffetli, dürüst. 3. Doğru, düzgün. 4. Dik vaziyette. 5. Dosdoğru, direkt, sapmadan. 6. Sessiz, akıllı, uslu. 7. İsabetli, karavanasız, tam. 8. Doğru, gerçek (konuşma vb.). Doğru, eksiksiz, tam. 9. Helalinden, dürüst olarak, alın terinden.
Düza : Ceviz içi dizini.
Düz bağırsag : Rektum, göden bağırsağı.
Düzbedüz : Dümdüz, dosdoğru.
Düzbucag : 1. Dik dörtgen. 2. Dik açı.
Düzbucaglı : Dik açılı.
Düzbucaglı-üçbucaglı : Dik açılı üçgen.
Düzce : Açıkça, dobra dobra.
Düzcızıglı-Düzhetli : Doğru (geometri).
Düz dur : Hazrol!
Düz durmag : Dikelmek.
Düz-dünya : 1. Her yer, her taraf. 2. Dünya alem.
Düzdürme : Dizdirme.
Düzdürmek, Düzdürtmek : 1. Dizdirmek. 2. Kurdurmak, yaptırmak. 3. Dizgi yaptırmak (matbaada).
Düzdürülme : Dizdirilme.
Düzdürülmek : Dizdirilmek.
Düz-düzüne, Düz-düzyana : Dobra dobra, açıktan açığa.
Düzek : Süs, ziynet, bezek.
Düzekli : Bezekli, süslü, yaraşıklı.
Düzelden, Düzeldici : Tamirci.
Düzeldilme : Düzeltilme.
Düzeldilmek: 1. Düzeltilmek. 2. Kurulmak, düzenlenmek, tertip edilmek. 3. Tamir edilmek, ıslah edilmek. 4. Kurulmak, tesis edilmek, teşekkül etmek.
Düzeldilmez : Arızalı, onarılmaz.
Düzeldilmezlik : Onarılmazlık, ıslahı imkansız olma.
Düzeldilmiş : Yapılmış, hazır.
Düzeliş : 1. Uyum, mutabakat. 2. Tashih etme, düzeltme. 3. Yanlış-doğru cetveli.
Düzelişdirme : 1. Düzeltme. 2. Uzlaştırma, muvafakat sağlama.
Düzelişdirmek : 1. Düzeltmek. 2. Uzlaştırmak, aralarını bulmak.
Düzelişme : 1. Anlaşma, mukavele. 2. Ahenk, uygunluk, uyum.
Düzelişmek : 1. Uzlaşmak, uyuşmak. 2. Düzelmek, ayarlanmak.

Düzelmek : 1. Düzelmek. 2. Teşekkül etmek, oluşmak. 3. Şişmanlamak, iyileşmek. 4. Yola koyulmak. 5. mec. İşe girmek.
Düzeltdirilme : Düzelttirilme.
Düzeltdirilmek : Düzelttirilmek.
Düzeltdirme : Düzelttirme.
Düzeltdirmek : Düzelttirmek.
Düzeltme : 1. Tashih, düzeltme. 2. Tesviye etme. 3. Düzene koyma, düzenleme. 4. Hazırlama, düzenleme (sözlük vb.). 5. İşleme, biçim verme. 6. Uydurma, yalan (haber vb.). 7. Tahmin, zan. 8. Türeme, müştak.
Düzeltme fe'l : Türemiş fiil.
Düzeltmek : 1. Düzeltmek. 2. Halletmek, çözmek (ihtilaf vb.). 3. İşlemek, biçim vermek. 4. Düzenlemek, tertip etmek. 5. Başlamak, girişmek. 6. Yapmak, hazırlamak. 7. Bulmak, tedarik etmek. 8. İşe sokmak, işe koymak. 9. Uydurmak, düzmek (yalan vb.).
Düzeltme sifet : Türemiş sıfat.
Düzeltme söz : Türemiş kelime.
Düzeltme zerf : Türemiş zarf.
Düz-emelli : Dürüst, doğru, uygun, münasip, iyi, güzel.
Düzen, Düzengah : 1. Düz, düzlük, ova, çöl. 2. mec. Zararsız (kimse).
Düzengahlıg : Düzlük, düz yer.
Düzengi : Açık yer.
Düzengulu : Açıkça, dobra dobra, yalansız dolansız.
Düzenlik : Düzlük, ova.
Düzenme : Bezenme, süslenme.
Düzenmek : Bezenmek, süslenmek, giyinip kuşanmak.
Düzgamet(li) : Dik boylu, dik vücutlu, selvi boylu.
Düzganadlılar : Düz kanatlılar.
Düzgelbli : Samimî, açık yürekli, dürüst.
Düzgelblilik : Samimiyet, doğruluk, dürüstlük.
Düz(ler)de galmag : Sahipsiz kalmak.
Düz gelmek : Rast gelmek, uymak, uygun düşmek, uygun olmak.
Düz gelmemek : Uyuşamamak, anlaşamamak.
Düz getirmek : Başarmak, başarılı olmak, rast getirmek.
Düz gétmemek (getirmemek) : Başaramamak, başarısız olmak.
Düzgü : 1. Saf, sıra. 2. Düzen, nizam. 3. Dizi, sıra. 4. Sistem, yapı. 5. Düzen, rejim.
Düzgün çoh bucaglı : Düzgün poligon, düzgün çokgen.
Düzgün kesir : Kesirli sayı.
Düzgünleşdirilme : Düzenlenme.
Düzgünleşdirilmek : Tertip edilmek, düzenlenmek.
Düzgünleşdirme : Düzenleme, tertipleme.
Düzgünleşdirmek : Düzenlemek, tertiplemek, düzene koymak.
Düzgünleşme : Düzenlenme.
Düzgünleşmek : Düzenlenmek, tertiplenmek.
Düzgünlük : Doğruluk, dürüstlük.
Düzgün olmayan kesir : Kesirsiz sayı.
Düzhet : Doğru çizgi.
Düzlemek, Düzdemmeh : 1. Hedeflemek, nişan almak. 2. Düzeltmek.
Düzlen : Hazrol!
Düzlendirici : Doğrultmaç, redresör.
Düzlendirilme : Düzleştirilme.
Düzlendirilmek : Düzleştirilmek.
Düzlendirme : Düzleştirme.
Düzlendirmek : 1. Düzleştirmek, düzlemek. 2. Düzene koymak.
Düzleşmek : Düzleşmek, düzelmek.
Düzlük : 1. Düzlük. 2. mec. Doğruluk, dürüstlük.
Düzme : 1. Dizme, dizili, dizilmiş. 2. Hile, tuzak. 3. Musammat (şiir).
Düzme hörgü : Harçsız duvar, taş duvar.
Düzmek : 1. Dizmek. 2. Kurmak, yapmak. 3. Saf bağlatmak. 4. Dizgi yapmak (matbaa).

Düzmütenasib : Doğru orantı (matematik).
Düznegulu : Dobra dobra, erkekçe, açıkça.
Düz olmag : Uygun olmak, muvafık olmak, doğru olmak.
Düzü : Doğrusu, gerçeği.
Düzücü : 1. Dizici (inci, boncuk vb.). 2. Mürettip, dizgici. 3. Tanzim edici, düzenleyici.
Düzü eyri görmek : Doğruyu eğri görmek.
Düzülme : Dizilme.
Düzülmek : 1. Dizilmek. 2. Düzene konulmak.
Düzülü : 1. Dizili. 2. Sıralı, düzenli.
Düzülüş : 1. Diziliş. 2. Dizgi.
Düzülüşmek : Dizilişmek, safa geçmek.
Düzüm : 1. Dizin. 2. Sıra, saf, dizi.
Düzüne : 1. Doğru, düzgün. 2. Doğruca, hiçbir.
Düzüne usullar, optimallaşdırma usulları : Islah metodu.
Düzün ortasında galmag : Kimsesiz kalmak.
Düzürekli : Samimî, temiz kalpli.
Düzüş : Diziş.
Düzüşdürme : Sıralama, dizme.
Düzüşdürmek : Sıralamak, boy sırasına geçirmek.
Düzüşmek : Dizilişmek, boy sırasına geçmek.
Düzvuran, düzgaravullayan : 1. Keskin nişancı. 2. İyi atan (silah).
Dvoryan *(Rus.)* : Asilzade, zâdegân.
Dvoryanlıg : Asilzadelik, zâdegânlık.
Dyaçok *(Rus.)* : Kilisede kutsal eşya muhafızı.
Dyakon *(Rus.)* : Diyakoz.
Dyakonlug : Diyakozluk, papaz çömezliği.

E, É

Eba : Aba.
Ebabil *(Ar.)* : Ebabil.
Ebalı : Abalı.
Ebced *(Ar.)* : Ebcet.
Ebced hésabı : Ebcet hesabı.
Ebd *(Ar.)* : Kul, köle.
Ebe : 1. Ebe. 2. Yuvarlak çukur, çukurcuk (çocukların ceviz vb. yuvarlamaları için).
Ebeçe, Mamaça : Hanım nine, haminne.
Ebeçi, Eveçi, Evençi : 1. Ebe. 2. Hala.
Ebeçilik : Ebelik.
Ebed *(Ar.)* : Ebet.
Ebeda *(Ar.)* : Ebedî.
Ebedemek : Sırt üstü düşmek.
Ebedi istirahet évi : Mezar.
Ebedilendirmek : Ebedîleştirmek.
Ebedilenmek : Ebedîleşmek.
Ebedileşdirilme : Ebedîleştirilme.
Ebedileşdirilmek : Ebedîleştirilmek.
Ebedileşdirme : Ebedîleştirme.
Ebedileşdirmek : Ebedîleştirmek.
Ebedilik : 1. Uzun ömürlülük. 2. Sonsuzluk. 3. Ebedî olarak.
Ebedi yuhu : Ölüm.
Ebediyyen *(Ar.)* : Ebediyen.
Ebediyyet *(Ar.)* : Ebediyet.
Ebediyyete govuşmag : Ölmek.
Ebekömeçi : 1. Ebegümeci. 2. Hatmi.
Ebenğeş : Hayâsız, namussuz.
Ebes *(Ar.)* : Abes.
Ebes-ebes *(Ar.)* : Boşuna, boş yere, haksız yere.
Ebes yére : Abes yere.
Ebevéyn *(Ar.)* : Ebeveyn.
Ebir *(Ar.)* : 1. Alerji. 2. Amber.
Eblebic : Solucan.
Ebleğ *(Ar.)* : Ala, ala bula, alaca.
Ebleğlik : Alalık.
Ebleh *(Ar.)* : Ebleh.
Eblehcesine, Eblehane : Budalaca.
Eblehlik : Aptallık, budalalık.
Ebna *(Ar.)* : Çocuklar, oğullar.
Ébonit *(Yun.)* : Ebonit.
Ebr *(Far.)* : Bulut.
Ebre : Dara.
Ebreş : 1.Abraş. 2.Elde beslenmiş (hayvan).
Ebri-néysan : Yağmur bulutu, nisan bulutu.
Ebrişim *(Far.)* : 1. İbrişim. 2. Akasya. 3. Çınarımsı bir ağaç.
Ebucehl *(Ar.)* : İnatçı.
Ebucehlgarpızı : Ebucehil karpuzu.
Ebülhövl *(Ar.)* : Sifenks.
Ebyez *(Ar.)* : Beyaz, ak.
Ecaib *(Ar.)* : Acayip.
Ecaib-ğeraib *(Ar.)* : Çok tuhaf, hayret uyandıran.
Ecaibhana *(Ar. Far.)* : Müze.
Ecaiblik : Acayiplik.
É'caz *(Ar.)* : Efsanevî, harikulâde.
É'cazkar *(Ar. Far.)* : Kerametli, harikulâde.
Ecce : Duygusuz, hissiz, kaba (kimse).
Ecdad *(Ar.)* : Ecdat.
Eceb *(Ar.)* : 1. Hayret!. 2. Gülünç, tuhaf. 3. Şahane!. 4. Acaba. 5. Ama da.
Eceba *(Ar.)* : Acaba.
Ecebce : 1. Hayrete değer. 2. Gülünç, komik. 3. Ama da
Eceb élemek : İyi etmek, oh etmek.
Eceb ki : İyi ki.
Eceb oldu : İyi oldu, isabetli oldu.
Ecel *(Ar.)* : Ecel.
Ecel girlemek : Eceli gelmek, eceli yetmek.
Ecele *(Ar.)* : Acele.
Ecele élemek (etmek) : Acele etmek.
Eceleli : Acil, fevrî.
Ecelmayallag, Ecelmüelleğ : Ani ölüm, kazara ölüm.

Ecelsiz : Vakitsiz, erken (ölüm).
Ecem *(Ar.)* : Acem.
Ecemi *(Ar.)* : Acemi.
Ecer : 1. Cedit, yeni. 2. Kola, nişasta.
Ecerli, Eceri : 1. Cedit, yeni. 2. Kolalı (elbise için).
Ecib (e) *(Ar.)* : Acayip.
Ecinne *(Ar.)* : Cin.
Eclaf *(Ar.)* : İğrenç, aşağılık, alçak, rezil.
Eclaf adam : Rezil adam, alçak herif.
Eclaflıg : Alçaklık, rezillik, aşağılık, âdilik.
Ecr *(Ar.)* : Ecir.
Ecran : Damın üst kenarları.
Ecrini çekmek : Cezasını çekmek.
Ecuze *(Ar.)* : Acuze.
Ecz *(Ar.)* : Aciz.
Ecza *(Ar.)* : 1. Cüzler, parçacıklar. 2. İlaç.
Eczaçı : Eczacı.
Eczaçılıg : Eczacılık.
Eczahana *(Ar. Far.)* : Eczahane.
Eczasenayé'i : İlaç sanayii.
Eçeçi, Eçeçe : Akıldan noksan.
Eda *(Ar.)* : Edâ.
Edabaz : Edalı, nazlı, cilveli, fiyakalı; soytarı.
Edabazcasına : Kırıtarak, cilve ederek.
Edabazlıg : Naz, cilve, işve.
Edabazlıg élemek (etmek) : Nazlanmak, cilvelenmek, kırıtmak.
Eda çıhartmag : Kaş göz işareti yapmak.
É'dadı *(Ar.)* : İdadî.
E'dadı mekteb : Lise.
E'dadiyye mektebi : Lise.
Eda etmek : Edâ etmek.
Edalanmag : Nazlanmak, kırıtmak.
Edalet *(Ar.)* : Adalet.
Edalet divanı, Edalet mehkemesi : Adliye mahkemesi, adâlet dîvanı.
Edalet etmek : İnsaflı davranmak.
Edalethana *(Ar. Far.)* : Mahkeme, adliye.
Edaletli : Adaletli.
Edaletlilik : Adalet, doğruluk.
Edaletli muharibeler : Kurtuluş savaşı.
Edaletli olmag : Adaletli olmak.
Edaletperver *(Ar. Far.)* : Adaletli, adaletseven, âdil.
Edaletperverlik : Adaletseverlik, adaletperverlik.
Edaletsiz : Adaletsiz.
Edaletsizcesine : Tarafgirlikle, adaletsizce.
Edaletsizlik : Adaletsizlik, insafsızlık.
Edalılıg : Nazlılık.
É'dam *(Ar.)* : İdam.
É'dam etmek : İdam etmek.
É'dam olunmag (édilmek) : İdam edilmek.
Eda satmag : Çalım satmak.
Edasız : 1. Sade. 2. İşvesiz, nazsız.
Edasızlıg : Sadelik, basitlik, hafiflik.
Edat *(Ar.)* : Edat.
Edavet *(Ar.)* : Adavet.
Edavet aparmag : Düşmanlık etmek.
Edavet beslemek : Kin gütmek.
Edavet doğurmag : Düşmanlık yaratmak.
Edavet etmek : Düşmanlık etmek.
Edavet galhmag (doğmag, düşmek) : Birbirine düşman olmak.
Edavetli : Kindar, kinci.
Edavetlilik : Kindarlık, düşmanlık, kincilik.
Edavet salmag : Birbirine düşürmek, araya fitne düşürmek.
Edavetsiz : Kinsiz.
Edd *(Ar.)* : Sayma.
Edd etmek : Addetmek.
Ede : Oğul! evlat! hey!
Edeb *(Ar.)* : Edep.
Edeb-erkan *(Ar.)* : 1. Edep. 2. Nezaket.
Edeb-erkan görmek : Edebe riayet etmek.
Edeb-erkanlı : Edepli, terbiyeli.
Edeb gözlemek : Edebini takınmak.
Edebgözlemez : Teklifsiz, lâübali.
Edebi *(Ar.)* : Edebî.
Edebi işçi : Tashihçi, musahhih.
Edebileşdirilme : Edebî yapılma (dil ve üslup yönünden).
Edebileşdirilmek : Edebî yapılmak (dil ve üslup yönünden).
Edebileşdirme : Edebî yapma (dil ve üslupça).
Edebileşdirmek : Edebi yapmak (dil ve üslupça).
Edebi oğurlug : İntihal.
Edebistan *(Far.)* : Mektep, okul.

Edebiyyat *(Ar.)* : Edebiyat.
Edebiyyatbaz *(Ar. Far.)* : Sahte edebiyatçı, şâir bozuntusu.
Edebiyyatbazlıg : Şair geçinme, şairlikten dem vurma.
Edebiyyatçı : Edebiyatçı.
Edebiyyatçılıg : Edebiyatçılık.
Edebiyyatşünas : Edebiyatçı.
Edebiyyatşünaslıg : Edebiyatçılık.
Edeblendirme : Terbiyesini verme, uslandırma.
Edeblendirmek : Terbiyesini vermek, uslandırmak.
Edeblenme : Uslanma, edeplenme.
Edeblenmek : Uslanmak, edeplenmek.
Edebli : 1. Edepli. 2. Nazik.
Edebli-bedelli : Metanetli, nezaketli.
Edeblicesine : Müeddebane, nazikçe.
Edebli-erkanlı : Nazik, terbiyeli, uslu.
Edeblilik : Nezaket, naziklik.
Edebsiz : Edepsiz.
Edebsizcesine : Edepsizce.
Edebsizleşmek : Edepsizleşmek.
Edebsizlik : Edepsizlik.
Eded *(Ar.)* : Adet.
Ededi *(Ar.)* : 1. Sayıca, miktarca. 2. Tane ile, perakende.
Edediemsal *(Ar.)* : Aritmetik katsayı.
Ededigiymet *(Ar.)* : Sayıca değeri.
Ededi mal(lar) : Perakende mal(lar).
Ededsiz : Sayısız, çok.
Edelli-bedelli : Ağırbaşlı, olgun, ciddî.
Edem *(Ar.)* : Adem, yokluk.
Edemgah *(Ar. Far.)* : Yokluk alemi.
Eden *(Ar.)* : Aden.
Edese *(Ar.)* : 1. Mercimek. 2. Mercek.
Edeseli : Mercekli.
Edeva, Edviyye *(Ar.)* : Baharat.
Édi : Ağıt.
Edib *(Ar.)* : 1. Edip. 2. Edepli, terbiyeli.
Edibane, Edibcesine : Edipçe, edebî.
Ediblik : Yazarlık.
Édici : Ağıtçı, sağuçu.
Édi çekmek (démek) : Ağıt yakmak, ağıt söylemek.
Édilemek, Édilemeh : 1. Ağıt yakmak, ağıt söylemek. 2. Ovuşturarak sağmak (ineği). 3. Homurdanmak.
Édileşme : Ağlaşma (ağıt söyleyerek).
Édileşmek : Ağlaşmak (ağıt söyleyerek).
Édilme : Edilme.
Édilmek : Edilmek.
Édilmiş : Yapılmış, ifa olunmuş.
Édiş : Etme, yapma, eyleme.
Edl *(Ar.)* : Adalet.
Edl-edalet *(Ar.)* : Adalet.
Edli-düdlü : Yerli yerinde.
Edliyye *(Ar.)*: Adliye.
Edliyye nazirliyi : Adâlet bakanlığı.
Edna *(Ar.)* : 1. Tiksinç. 2. Alçak, namussuz.
Ednalıg : Alçaklık, âdilik.
Ednalıg etmek : Alçaklık etmek, rezillik etmek.
Edu *(Ar.)* : Düşman.
Edvacat *(Ar.)* : Baharat.
Edve *(Ar.)* : Baharat.
Edviyyat *(Ar.)* : Baharat.
Edviyyatlı : Baharatlı.
Edviyye *(Ar.)* : Baharat.
Ediviyyeleme :Baharat katma (yiyeceklere).
Edviyyelemek : Baharat katmak (yemeğe).
Edviyyelenme : Baharat katılma (yemeğe).
Edviyyelenmek : Baharat katılmak.
Edviyyeli : Baharatlı.
Edyan *(Ar.)* : Dinler.
Efçi : Kadınsı (erkek).
Efeçi : Ebe (çocuk oyunlarında).
Efedin : Pardon!
Efel : Meleme, âtıl, gevşek.
Efelleme : Halsizleşme, bitkin olma.
Efellemek : Dermansızlaşmak, bitkin düşmek.
Efelleşdirme : Takatten düşürme.
Efelleşdirmek : Takatten düşürmek.
Efelleşme : Dermansızlaşma; aciz olma.
Efelleşmek : Yorgun olmak, âciz olmak.
Efellik : Acizlik çâresizlik.
Efemer : Kısa ömürlü.
Efendi *(Ar.)* : Efendi.
Eferan : Güç, kuvvet, tâkat.

Éffékt *(Lat.)* : Tesir, etki. 2. Sonuç, netice.
Éffektivlik : 1. Etkililik, müessiriyet. 2. iyi sonuç verme.
Éffektli : 1. Etkili, tesirli. 2. İyi sonuç veren.
Efgan : Afgan, Afganlı.
Efganistanlı : Afganistanlı.
Efğan *(Far.)* : Feryat, figan.
Efğan çekmek (élemek, etmek gılmag) : Feryat etmek, çığlık atmak.
Efğane gelmek : Çığlık atmak.
Ef'i *(Ar.)* : 1. Boa. 2. mec. Yılan gibi. 3. mec. Zülüf, sevgilinin saçı.
Ef'i bahışlı : Ateşli, ihtiraslı, şehevî (bakışlı).
Ef'i ilana dönmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Ef'i ilan kimi fısıldamag : Sinirlenmek, homurdanmak.
Efil-efil : İfil ifil.
Éfir *(Yun.)* : 1. Esir (atmosferde). 2. Feza. 3. Hava. 4. Eter.
Éfir yağı (yağları) : Itriyat.
Éfirli : Itırlı.
Efkar *(Ar.)* : Fikir.
Efkari-ümumiyye : Kamu oyu.
Eflak *(Ar.)* : Eflâk, felekler.
Efrad *(Ar.)* : Efrat.
Efrus : Hileci, hilekâr.
Efsane *(Far.)* : Efsâne.
Efsaneçi : Masalcı.
Efsanevi *(Ar.)* : Efsanevî.
Efsanevilik : Fevkalâdelik.
Efser *(Alm.)* : Subay, zabit.
Efsimah : Çalkamak (taneyi).
Efsitmah : Çok korkutmak.
Efsun *(Ar.)* : Sihir.
Efsunçu : Efsunkâr, afsuncu.
Efsunçulug : Sihirbazlık, büyücülük.
Efsunkarlıg : Sinirbazlık, büyücülük.
Efsunlanmag : Büyülenmek.
Efsunlu : Büyülü, sihirli.
Efsus *(Far.)* : Yazık! beyhat! ne çare!
Efsus élemek (etmek) : Hayıflanmak.
Efsuslanmag : Hayıflanmak.
Efşan *(Far.)* : Serpen, saçan.
Efşan etmek : Saçmak, serpmek, dağıtmak.
Efşari, Ovşarı : Bozlak.
Efv *(Ar.)* : Af.
Efvédilmez : Affedilmez.
Efvédiniz, Efvédersiniz : Affedersiniz.
Efv etmek : Affetmek.
Efv olunmag : Affolunmak.
Efvi-ümumî : Genel af.
Éfyop : Habeşli, Etiyopyalı.
Efyun *(Lat.)* : Afyon, uyuşturucu.
Efyunçu : Afyonkeş.
Efyunlu : Afyonlu.
Efzel *(Ar.)* : Daha fazla, daha üstün.
Efzeliyyet *(Ar.)* : Üstünlük.
Efzun *(Far.)* : Daha fazla, çok.
Efzun etmek (gılmag) : Artırmak, çoğaltmak.
Efzun olmag : Artmak, çoğalmak.
Eğalim *(Ar.)* : Ülkeler.
Eğalliyet *(Ar.)* : Ekalliyet, azınlık.
Égane : Yegâne.
Eğayid *(Ar.)* : Akait.
Eğd *(Ar.)* : Akit.
Eğd edilmek (olunmag) : Bağlanmak, anlaşma yapılmak.
Eğdem *(Ar.)* : Önce.
Eğdes *(Ar.)* : En mukaddes.
Eğd etmek (élemek) : 1. Akdetmek. 2. Nikâh kıymak.
Eğdhan *(Ar. Far.)* : Nikâh kıyan (dînî).
Eğdhanlıg : Nikâh kıyma (dînî).
Eğdname *(Ar.-Far.)* : Evlenme cüzdanı, nikah cüzdanı.
Eğd olmag : Nikah kıyılmak.
Eğeliyyet *(Ar.)* : Ekalliyet.
Eğeliyyetdo galmag : Azınlıkta kalmak.
Eğell *(Ar.)* : En az, daha az.
Eğellen *(Ar.)* : Asgari, en aşağı, hiç olmazsa, bari.
Eger : 1. Eğer. 2. Az, eksik, noksan.
Egerçi : Gerçi.
Eger-esgik : Az, eksik, noksan.
Eger-esgiklik : Azlık, noksanlık, eksiklik.
Eger-meger : Şart, şart koyma.
Eğide : *(Ar.)* : 1. İnanç. 2. Kanaat.
Eğideli : İmanlı, mutekit.
Eğide sahibi :İmanlı, mutekit.

Eğidesini söylemek : Görüşünü söylemek, kanaatini bildirmek.
Eğidesi olmag : İnancında olmak.
Eğidesi olmamag : İnanmamak, imansız olmak.
Eğidesiz : İtikatsız, imansız.
Eğiğ *(Ar.)* : Akik.
Eğiğ kimi : Akik gibi (nar taneleri vb. için).
Eğiği-Yemen : Yemen akiki.
Egik : Eğik.
Eğil *(Ar.)* : Akıl.
Eğilli : Akıllı.
Eğilli-başlı : 1. Ağırbaşlı. 2. Faydalı. 3. Gereği gibi. 4. Vakarla. 5. Çok hayli.
Egilmek : Eğilmek.
Eğilsiz : Akılsız.
Eğim *(Ar.)* : Akim.
Eğim olmag : Akim kalmak.
Egin : Eğin.
Egirmek : Eğirmek.
Eğl *(Ar.)* : Akıl.
Eglemek : Eğlemek.
Eğlen *(Ar.)* : Aklî olarak, aklen, akılca.
Eglence : Eğlence.
Eglenmek : Eğlenmek.
Egleşmek : Eğleşmek.
Eğli *(Ar.)* : Aklî.
Eğlikéyfiyyet : Aklî hususiyetler.
Eğl-şüur *(Ar.)* : Anlama, idrak, kavrayış.
Egmek : Eğmek.
Eğreb *(Ar.)* : Akrep.
Eğreba *(Ar.)* : Akraba.
Eğrebalı : Geniş âileli.
Eğrebalığ : Akrabalık.
Eğrebalılığ : Geniş akraba, geniş âile.
Eğrebasız : Akrabasız.
Eğrebasızlığ : Akrabası olmama.
Eğreb eğreb üstünde : Saat on iki; isabetli anda, tam vaktinde.
Eğrebli : 1. Akreplik, akrep dolu (yer). 2. Akrebi olan (saat).
Eğremen, Eğremen :Tuman eteği eklemesi.
Egri : Eğri.
Eğsa *(Ar.)* : Çok uzak.
Eğsam *(Ar.)* : Aksam, kısımlar.
Eğsayi-Şerğ :Uzak Doğu.
Eğvam *(Ar.)* : Akvam, kavimler.
Eğaşdı : Gelinin baba evine ilk gelişi.
Eğleb *(Ar.)* : Daha çok, genellikle.
Eğniya *(Ar.)* : Zenginler.
Eğyar *(Ar.)* : Ağyar.
Eğyarlığ : Düşmanlık, yabancılık.
Ehali (Ar.) : Ahali.
Ehalisiz : Issız, tenha.
Ehalisizlik : Issızlık, tenhalık.
Ehate *(Ar.)* : İhata.
Ehatecédici : Saran, kuşatan.
Ehate édilmek : Kuşatılmak, sarılmak.
Ehate etmek (élemek) : İhata etmek, kuşatmak; kapsamak.
Ehateleme : Kuşatma, sarma.
Ehatelemek : Kuşatmak, sarmak, ihata etmek.
Ehatelenme : Kuşatılma, sarılma.
Ehatelenmek : Kuşatılmak, sarılmak.
Ehateli : İhatalı.
Ehatelilik : Genişlik, muhteva, kapsam.
Ehateye almag : İhata etmek.
Ehate olunmag : Kuşatılmak, sarılmak.
Ehbar *(Ar.)* : Havadis, ahbar.
Ehd *(Ar.)* : Ahit.
Ehd bağlanmag : Ahitleşmek, anlaşma yapılmak.
Ehd élemek (etmek) : Ahdetmek.
Ehd gılmag (bağlamag) : Ahdetmek.
Ehde durmamag : Sözünü tutmamak, sözünde durmamak.
Ehde (ehdine) vefa etmek : Ahde vefa etmek, sözüne bağlı kalmak.
Ehdi-cedid *(Ar.)* : Ahdicedit.
Ehdi-etiğ *(Ar.)* : Ahdiatik.
Ehdinden dönmek (kéçmek) : Caymak, sözünden dönmek.
Ehdinden gaçmag : Caymak, sözünden dönmek.
Ehdine vefasız çıhmag : Sözünde durmamak.
Ehdine çatmag : Arzusuna kavuşmak.
Ehdini gırmag (pozmag, sındırmag) : Yeminini bozmak.

Ehdi kesilmek : Takati kesilmek, yorulmak.
Ehdi pozmag : Antlaşmayı bozmak.
Ehdleşme : Antlaşma.
Ehdleşmek : Ahitleşmek.
Ehdname *(Ar. Far.)* : Ahitname.
Ehd-péyman *(Ar. Far.)* : Ahit.
Ehd-péyman bağlamag : Ahitleşmek, antlaşmak.
Ehd-péyman etmek : Ahitleşmek, antlaşmak.
Ehed : Takat, güç.
Ehedi kesilmek (üzülmek) : Takati kesilmek, gücü azalmak.
Ehedini kesmek (üzmek) : 1. Takatini kesmek . 2. mec. Öldürmek.
Ehemeni *(Far.)* : Hahamenişi.
Ehemiyyet *(Ar.)* : Ehemmiyet.
Ehemiyyet gazanmag (kesb etmek) : Dikkati celbetmek, önem kazanmak.
Ehemiyyetli : Ehemmiyetli.
Ehemiyyetlilik : Ehemmiyet.
Ehemiyyetsiz : Ehemmiyetsiz.
Ehemiyyetsizlik : Önemsizlik.
Ehemiyyet vérmek : Ehemmiyet vermek.
Eheng *(Far.)* : Kireç.
Ehengçi : Kireççi.
Ehengdaşı : Kireç taşı.
Eheng küresi : Kireç fırını.
Ehenglemek : Kireçlemek.
Ehenglenmek : Kireçlenmek.
Ehengleşmek : Kireçlenmek, kireçleşmek.
Ehengletdirmek : Kireçletmek.
Ehengletmek : Kireçletmek.
Ehengli : Kireçli.
Ehengo : Kireç suyu.
Ehengsatan : Kireççi.
Ehengsepen : Kireç serpen (makine).
Ehengsöndüren : Kireç ocağı, kireç fırını.
Ehengyandıran : Kireççi.
Ehevi *(Ar.)* : Kardeş.
Ehevizade *(Ar. Far.)* : Yeğen, birader çocuğu.
Ehéy : Hey! (seslenme).
Ehi *(Ar.)* : Ahi.
Éhinokok *(Yun.)* : Ekinokok.
Ehkam, Éhkam *(Ar.)* : 1. Emirler. 2. Dogmalar, naslar, töreler.
Ehkamcasına : Eleştirilmez, kat'i, kesin.
Ehkamçı : Dogmatik.
Ehkamçılığ : Dogmatizm, dogmacılık.
Ehkamlaşdırılma : Dogmalaştırılma.
Ehkamlaşdırılmag : Dogmalaştırılmak.
Ehkamlaşdırma : Dogmalaştırma.
Ehkamlaşdırmag : Dogmalaştırmak.
Éhkamperest *(Ar. Far.)* : Dogmacı, dogmatik.
Éhkamperestlik : Dogmatizm, dogmacılık.
Ehl *(Ar.)* : Ehil.
Ehlag *(Ar.)* : Ahlâk.
Ehlagi *(Ar.)* : Ahlâkî.
Ehlagiyyat *(Ar.)* : Ahlâkıyat.
Ehlagh : Ahlâklı.
Ehlaghlığ : Ahlâklılık.
Ehlagsız : Ahlâksız.
Ehlagsızca(sına) : Ahlâksızca, terbiyesizce.
Ehlagsızlığ : Ahlâksızlık.
Ehl-éyal *(Ar.)* : Çoluk çocuk, ev halkı.
Ehli-derd : Dertli.
Ehli-dil : Ehlidil.
Ehli-divan : Mahkeme heyeti.
Ehli-dünya : Maddeci, materyalist.
Ehli-élm : Âlim.
Ehli-éşğ : Aşık.
Ehli-eyal : Aile, çoluk çocuk.
Ehli-gelem : Muharrir, yazar.
Ehli-gerez : Kindar, kinci.
Ehli-gible : Müslüman.
Ehli-gübur : mezarda yatanlar, ölüler.
Ehli-hal : Halden anlar.
Ehli-hibre *(Ar.)* : Ehlihibre, eksper.
Ehli-iman : Mümin, imanlı.
Ehli-insaf : İnsaflı.
Ehli-kéf : Bir kol çengi, sefahat düşkünü.
Ehlilenme : Evcilleşme.
Ehlilenmek : Evcilleşmek.
Ehlileşdirilme : Evcilleştirilme.
Ehlileşdirilmek : Evcilleştirilmek.
Ehlileşdirilmiş : Evcil, ehlî.

Ehlileşdirme : Evcilleştirme.
Ehlileşdirmek : Evcilleştirmek.
Ehlileşme : Evcilleşme.
Ehlileşmek : 1. Evcilleşmek. 2. mec. Alışmak, ünsiyet etmek.
Ehlileşmiş : Evcil, ehli.
Ehli-selib : Ehlisalip.
Ehliyyet *(Ar.)* : 1. Ehliyet. 2. Bav.
Éhmal *(Ar.)* : İhmal.
Éhmalca(sına), Éhmallıca : Yavaşça, yavaş yavaş, usulcacık, sessizce, ihtiyatla.
Éhmalçı : İhmalci, kayıtsız, lakayt.
Éhmaldan : Usulca, yavaşça.
Éhmal-éhmal : Yavaş yavaş.
Éhmal énme : Yavaş iniş, yumuşak iniş.
Éhmal etmek (élemek) : İhmal etmek.
Éhmalkar *(Ar. Far.)* : İhmalkâr, savsak, ihmalci.
Éhmalkarlıg : İhmalkârlık.
Éhmallı : Yavaş, usul, yavaşça, usulca, ihtiyatlı.
Éhmallıca : Yavaşça, usulcacık.
Éhmallıg, Éhmallılıg : Sakinlik, yavaşlık.
Éhmalsız : İhtiyatsız, tedbirsiz.
Éhmalsızlıg : İhtiyatsızlık, tedbirsizlik.
Ehmedi-bigem : Gamsız, tasasız, kaygısız.
Ehmeg *(Ar.)* : Ahmak.
Ehmer *(Ar.)* : Kızıl, kırmızı.
Ehnez : Güçsüz, takatsiz, zayıf, hasta.
Éhram *(Ar.)* : 1. Ehram. 2. İhram. 3. Çıkacak (havlu).
Éhramvarı : Piramidal.
Ehrimen : Şeytan, iblis; kötülük tanrıçası (Zerdüştlükte)
Éhsan *(Ar.)* : 1. İhsan. 2. Yas yemeği (ölenin ruhuna).
Éhsan aşı : Yas yemeği (ölenin ruhuna).
Éhsançı : Bağışçı.
Éhsan élemek (etmek) : Hayrat yapmak, ihsan etmek, bağışlamak.
Éhsas *(Ar.)* : İhsas.
Éhsasat *(Ar.)* : Hisler, duygular.
Ehsen *(Ar.)* : Bravo! aşk olsun! aferin!
Ehsen démek (ohumag) : Beğenmek, hoşlanmak.
Ehter *(Far.)* : 1. Yıldız. 2. mec. Baht, talih.
Éhtikar *(Ar.)* : Spekülâsyon.
Éhtikarçı : Muhtekir, spekülâtör, kazıkçı.
Éhtikarçılıg : Spekülâsyon.
Éhtimal *(Ar.)* : İhtimal.
Éhtimal etmek : Zannetmek, beklemek, ümit etmek, ummak.
Éhtimal nezeriyyesi : İhtimaller hesabı.
Éhtimam *(Ar.)* : İhtimam.
Éhtiram *(Ar.)* : İhtiram.
Éhtiramalayig : Muhterem.
Éhtiramen *(Ar.)* : Saygıyla, hürmetle.
Ehtiram élemek (etmek, gılmag, göstermek, sahlamag) : Saygı göstermek.
Éhtiramla : Saygıyla, hürmetle.
Éhtiramlı : 1. Saygılı. 2. Saygın.
Éhtiramsız : Saygısız, edepsiz, hürmetsiz.
Éhtiramsızcasına :Saygısızca, terbiyesizce.
Éhtiramsızlıg : Saygısızlık, terbiyesizlik.
Éhtiras *(Ar.)* : İhtiras.
Éhtirasını yatırmag : Nefsini yenmek, öfkesini yenmek.
Éhtirasla : Hırsla; coşkunlukla.
Éhtiraslı : İhtiraslı.
Éhtirassız : İsteksiz, hevessiz, teessürsüz, duygusuz.
Éhtirassızlıg : Tessürsüzlük, duygusuzluk.
Éhtiraz *(Ar.)* : İhtiraz.
Éhtisas *(Ar.)* : İhtisas, uzmanlık.
Éhtişam *(Ar.)* : İhtişam.
Éhtişamla : Şahane, mükemmel, fevkalâde.
Éhtişamlı : İhtişamlı.
Éhtiva *(Ar.)* : İhtiva.
Éhtiva etmek : İhtiva etmek.
Éhtiyac *(Ar.)* : İhtiyaç.
Éhtiyaclı : Muhtaç.
Éhtiyacsız : Güçlü, varlıklı; muhtaç olmadan.
Éhtiyat *(Ar.)* : İhtiyat.
Éhtiyat élemek (etmek) : Çekinmek, sakınmak, ihtiyatlı davranmak.
Éhtiyatı elden burahmag : Tedbir almamak, ihmalkâr davranmak.
Éhtiyatgoşunu : İhtiyat birliği, yedek birlikler.

Éhtiyat görmek : Tedarik hazırlamak, tedarik görmek.
Éhtiyat igidin yaraşığıdır : Tedbir yiğidin silahıdır.
Éhtiyatkar *(Ar. Far.)* : İhtiyatkâr, ihtiyatlı.
Éhtiyatkarane, Éhtiyatla : Tasarrufla, ihtiyatlı olarak.
Éhtiyatkarlıg, Éhtiyatlılıg : İhtiyatlılık, ihtiyat, tedbirlilik.
Éhtiyatla : İhtiyatla.
Éhtiyatlı : İhtiyatlı, tedbirli.
Éhtiyatlanmag : Korkmak, çekinmek, cesaret edememek.
Éhtiyatlı olmag : Tedbirli olmak.
Éhtiyatsız : İhtiyatsız.
Éhtiyatsızcasına : Tedbirsizce.
Éhtiyatsızlıg : İhtiyatsızlık.
Éhtiyatsızlıgla : Tedbirsizlikle.
Éhtiyatüçün : İhtiyaten.
Éhtizaz *(Ar.)* : 1. Titreşim. 2. Ürperiş.
Éhtizaza getirmek : 1. Titretmek. 2. mec. Konuşturmak (saz vb.).
Ehval *(Ar.)* : Ahval.
Ehvalat *(Ar.)* : Havadis, vakayi.
Ehval bilmek : Görmeğe gelmek, gelip sormak.
Ehvalı bulanmag (garışmag, pozulmag) : 1. Morali bozulmak. 2. Hastalanmak.
Ehvalını sormag : Hatırını sormak.
Ehval sormag (soruşmag, tutmag) : Hal hatır sormak.
Ehvalı yahşı déyil : Durumu ciddî.
Ehvali-ruhiyye : Haletiruhiye.
Ehvallaşma : Halleşme.
Ehvallaşmag : Halleşmek, selamlaşmak.
Ehvallı : 1. Güzel huylu. 2. Hallice. 3. Yaşlı, saygın.
Ehvalpürsan olmag : Haber almak, vaziyeti öğrenmek.
Ehvalpürsanlıg : Selamlaşma, selam sabah.
Ehvalpürsanlıg etmek : Selamlaşmak, merhabalaşmak; hatırını sormak.
Éhya *(Ar.)* : İhya.
Éhya, etmek (gılmag) : Hayat vermek, canlandırmak, ihya etmek.
Éhya gecesi : İhya gecesi (19, 21, 23 Ramazan geceleri).
Éhyana *(Ar.)* : Belki, kim bilir, olur ya, eğer, şayet, ola ki.
Ehz *(Ar.)* : Alma, kabullenme.
Ehz etmek : Ahzetmek.
Ehz olunmag : Kabul edilmek, alınmak.
Ejcahan, Ejcan : Aylak, başıboş, avare.
Ejdaha *(Far.)* : Ejder, ejderha, dragon.
Ejdaha bürcü : Kutup Yıldızı, Demirkazık.
Ejdaha kimi : Ejderha gibi.
Ejder *(Far.)* : Ejderha.
Ejdim : Çok tuzlu.
Ejdirmeh : Sıvazlamak, ovuşturmak (hayvanın memelerini).
Éjelenmek, Ejilemeh : Homurdanmak, canı sıkılmak, fenalık basmak.
Ejgan, Ejgahan, Ejgehin : Başıboş, avare, aylak.
Ejgannıh, Ejgahannığ : İşsizlik, avarelik, serserilik.
Ejlaf, Aclaf : Aşağılık, iğrenç, adî.
Ekdirilmek : 1. Ektirilmek (ekin). 2. Uzaklaştırılmak, defedilmek.
Ekdirme : Ektirme.
Ekdirmek : Ektirmek.
Ekdirtme : Ektirtme.
Ekdirtmek : Ektirtmek.
Éke, Yéke : Ağır, büyük, iri.
Eke : Büyük, iri, yaşlı.
Ekebe : akabe (liman).
Eke-bike : Tecrübeli, görüp geçirmiş.
Ekec : Büyük, kocaman, iri; yaşlı, tecrübeli; yaşlı gösteren.
Ekecbanı : Hazırcevap.
Ekec-ekec : İri iri; büyük büyük, koca koca.
Ekeclenme : Büyüklenme.
Ekeclenmek : Büyüklenmek.
Ekeclik : Büyüklük, irilik; tecrübe.
Ekelenme : Yaşlanma; tecrübe kazanma.
Ekelenmek : Tecrübe kazanmak.
Ekelik, Ekelih : Büyüklük; tecrübe.
Ekenecek, Ekenek : Ekenek.
Ekenek-biçenek : Ziraatçılık, rençberlik.
Ekenene : Büyük anne.

Eke-püke : Büyük, yaşlı, kartaloş.
Eker : Ortakçı, maraba.
Ekerri : Hasta, zayıf (hayvan).
Ekib-bécerme : Ekip biçme.
Ekib-bécermek : Ekip biçmek.
Ekib-biçmek : Ekip biçmek.
Ekilib-bécerilme : Ekilip biçilme.
Ekilib-bécerilmek : Ekilip biçilmek.
Ekilib-biçilme : Ekilip biçilme.
Ekilib-biçilmek : Ekilip biçilmek.
Ekilmek : 1. Ekilmek (ekin). 2. Kaçmak, sıvışmak.
Ekim : Ekin.
Ekimli : Mümbit, verimli, bitek.
Ekin : Ekin.
Ekinaltı gat : Tarlanın altı, sürülü yerin altı.
Ekin-biçin : Ekincilik, ziraat.
Ekinçi : Çiftçi, ziraatçi.
Ekinçilik : Çiftçilik, ziraat.
Ekinebahan : Atlı korucu.
Ekineck : Ekenek.
Ekin-ekecek (ekenecek) :Tarla, ekin tarlası.
Ekingabağı : Ekim öncesi.
Ekingaranfili : Karamuk (agrostomma).
Ekinlalesi : Gelincik (çiçek).
Ekin-sepin : Ziraat.
Ekin-tikin : Tarla.
Ekinvahtı : Ekim zamanı.
Ekinyéri : Ekenek.
Ékipaj *(Fr.)* : 1. Yolcu arabası. 2. Ekip, mürettebat. 3. tayfa.
Ekib-bükmek : İncelemek, araştırmak, kontrol etmek.
Ekiş : Ekme.
Ékiz, Ekiz : İkiz.
Ekizlik : İkizlik.
Ekiztay(ı), Ékiztayı : İkiz.
Ekiztaylı : İkiz.
Ekkas *(Ar.)* : Foto, fotografçı.
Ekkashana *(Ar. Far.)*: Fotografçı dükkanı, fotografhane.
Ékkér *(Fr.)* : Gönye.
Ekléktik *(Yun.)* : Eklektik, seçmeci.
Ekléktika *(Yun.)* : Ekletizm, seçmecilik.
Ekléktiklik : Seçmecilik.
Ekléktizm, Ekléktisizm *(Yun.)* : Eklektizm, seçmecilik.
Eklil *(Ar.)* : Çelenk, taç.
Ékliptika *(Yun.)* : Dönence.
Ekme : Ekili.
Ekmecıdıl : Çocuk oyunu.
Ekmek : 1. Serpmek. 2. Dikmek. 3. Uzaklaştırmak, savmak. 4. mec. Temelini atmak. 5. mec. Döllemek. 6. Ekmek (yiyecek).
Eknaf *(Ar.)* : Etraf, taraflar.
Ékologiya *(Yun.)* : Ekoloji.
Ékoloji *(Yun.)* : Ekolojik.
Ékonomist *(Yun.)* : Ekonomist.
Ékonomizm *(Yun.)* : Ekonomizm.
Ékran *(Fr.)* : Ekran.
Ékranlama : Perdeleme.
Ékranlamag : Perdelemek.
Ékranlanma : Perdelenme.
Ékranlanmag : Perdelenmek.
Ékranlanmış : Ekranlı.
Ékranlaşdırılma : Üzerine filim çevirme, filmi çevrilme.
Ékranlaşdırılmag : Üzerine filim çevirmek, filmi çevrilmek.
Ékranlaşdırılmış : Filme alınmış.
Ékranlaşdırma : Filme alma.
Ékranlaşdırmag : Filme almak.
Ékranlı : 1. Ekranı olan. 2. Siperlikli.
Ekrem *(Ar.)* : Cömert, âlicenap.
Eks *(Ar.)* : Akis.
Eks-cereyan *(Ar.)*:Alternatif akım, zıt akım.
Eks édilmek : Yansıtılmak.
Eks-emel *(Ar.)* : Aksi iş, ters iş.
Ekser *(Ar.)* : En çok, en fazla, genellikle.
Ekseren *(Ar.)* : En çok, en ziyade.
Ekseriyyet *(Ar.)* : Ekseriyet.
Eks étdirmek : Aksettirmek.
Eksétdirici : Yansıtıcı.
Eksétme : Yansıma.
Eksine : Bilakis.
Eksini almag : Fotografını çekmek.
Eksine gétmek : Zıtlaşmak.
Eksini tapmag, Eks olunmag : Belirtilmek, tebarüz ettirilmek.

Eks etmek : 1. Yansımak. 2. Yansıtmak. 3. Yayılmak.
Eks-hemle, Eks-hücum *(Ar.)*:Karşı taarruz.
Eks-iddia *(Ar.)* : Antitez, karşı iddia.
Eksine : Aksine.
Eksine gétmek : Zıttına gitmek, sinirlendirmek.
Eksinğilab *(Ar.)* : Antikomünizm.
Eksinğilabçı : Antikomünist.
Eksinğilabçılıg : Antikominizm.
Eksinğilabi *(Ar.)* : Antikomünist.
Eks-istiğamet *(Ar.)* : Ters yön.
Ékskavator *(Lat.)* : Ekskavatör, kazmaç.
Ékskavatorçu : Kazmaççı, ekskavatörcü.
Ékskavatorçulug : Ekskavatörcülük.
Eks-keşfiyyat *(Ar.)* : Gizli polis teşkilatı, güvenlik teşkilatı.
Eks-keşfiyyatçı : Emniyet memuru, emniyet polisi.
Ékskurs *(Lat.)* : Bakma, göz atma.
Ékskursant *(Lat.)* : Turist, gezici.
Ékskursiya *(Lat.)* : Gezi, ziyaret.
Ékskursiyaçı : Turist.
Ekslik : Tezat, zıtlık, zıddiyet.
Eks-manévr *(Ar. Fr.)* : Karşı manevra, kontrmanevra.
Ékspédisiya *(Lat.)* : 1. Postalama dairesi, yollama dairesi. 2. Gezi gurubu. 3. Yolcular.
Ékspéditor *(Lat.)* : Mal sevkeden.
Ékspéditorlug : Mal sevkiyatı.
Ékspériménd *(Lat.)* : Tecrübe, deneme, deney.
Ékspériméntal *(Lat.)* : Tecrübi.
Ékspériméntator *(Lat.)* : Denetçi, deneyci.
Ékspériméntçi : Denetçi, deneyci.
Ékspért *(Lat.)* : Eksper.
Ékspértiza *(Lat.)* : 1. Denetleme, kontrol. 2. Denetleme komisyonu.
Éksponat *(Lat.)* : Nümune; eşya, mal (teşhir için).
Ékspozisiya *(Lat.)* : 1. Sergileme (eşya için). 2. Giriş (yazıda, müzikte). 3. Poz (fotografçılıkta).
Ékpozisiya vérmek : Poz vermek.
Éksprés *(Lat.)* : Ekspres.
Ékspréssionist *(Fr.)* : Ekspresyonist.
Ékspréssionizm *(Fr.)* : Ekspresyonizm.
Ékspréssiv *(Lat.)* : Taşkın, canlı, heyecanlı, tesirli.
Ékspromt *(Lat.)* : 1. İrticalen (nutuk, şiir vb.). 2. Ekspromt (serbest biçimde yazılmış küçük müzik eseri).
Ékspropsiasiya *(Fr.)* : Müsadere, müsadere etme, kamulaştırma.
Ékspropriator *(Fr.)* : İstimlakçı, kamulaştırıcı.
Eks-seda *(Ar.)* : Yankı.
Ékssséntrik *(Fr.)* : 1. Eksantrik. 2. Soytarı, palyaço. 3. Ortak merkezleri olmayan (matematikte). 4. Garip, acayip.
Eks-tedbir *(Ar.)* : Mukabil tedbir, karşı tedbir.
Eks teğdirde (suretde) : Aksi takdirde.
Eks-teklif *(Ar.)* : Karşı teklif, mukabil teklif.
Éksténsiv *(Lat.)* : Geniş, yaygın, şümullü (sayıca).
Éksténsivlik : Genişlik, yaygınlık, şümul, artma, genişleme.
Ékstérn *(Lat.)* : Okul dışı mezun (talebe), dışardan bitiren.
Ékstérnat *(Lat.)* : Okul dışı imtihan.
Ékstérritorial *(Lat.)* : Dokunulmaz, masun.
Ékstérritoriallıg : Dokunulmazlık, masuniyet.
Ékstéryér *(Fr.)* : Dış, dış görünüş (at vb. için).
Eks-te'sir *(Ar.)* : Karşı tesir, mukabil tesir, misilleme.
Eks-tezyiğ *(Ar.)* : Karşı hücum, karşı saldırı; karşı baskı.
Ékstrémist, Ékstérimist *(Lat.)* : Aşırı, müfrit (siyasette).
Ékstrémizm *(Lat.)* : İfrat, aşırılık (politikada).
Eks-zerbe *(Ar.)* : Karşı darbe.
Ékvator *(Lat.)* : Ekvator.
Ékvatorial *(Lat.)* : Ekvatoral.
Ékvivalént *(Lat.)* : Mukabil, eşdeğer, karşılık.

Ékvivalèntlik : Denklik, eşitlik.
Ékzéma *(Yun.)* : Egzama, mayasıl.
Ékzémalı : Egzamalı, mayasıllı.
Ékzogamiya *(Yun.)* : Egzogami, dış evlilik.
Ékzotérmik *(Yun.)* : Ekzotermik.
Ékzotik *(Yun.)* : 1. Egzotik. 2. mec. Tuhaf, garip, acayip.
Ékzotika *(Yun.)* : Egzotizm, yabancılık.
El : 1. El. 2. Taraf, yan. 3. Elde büyütülmüş (hayvan).
E'la *(Ar.)* : âlâ.
Él : Yel.
Elac *(Ar.)* : İlâç.
Elac etmek (tapmag, vérmek) : Tedavi etmek.
Elacı kesilmek (üzülmek) : Çaresiz kalmak, çaresi kesilmek.
Elaclı : İlâçlı.
Elacpezir : Tedavi edilir, onulur.
Elacpezirlik :Şifa bulma, iyileşme, onulma.
Elacsız : ilâçsız.
Elacsızlıg : Çaresizlik.
E'laçı : Mükemmel, üstün başarılı (öğrenci, memur vb.).
E'laçılıg : Mükemmelik, pekiyilik (öğrenci vb.).
Elaġe *(Ar.)* : 1. Alâka, münasebet, yakınlık. 2. İlişki. 3. Sevgi, muhabbet. 4. Şehevî arzu. 5. Dostluk, arkadaşlık. 6. Bağ, ilgi. 7. İrtibat, münasebet. 8. İştirak, pay. 9. Bağlantı, ilgi.
Elaġeçi : İrtibat subayı, irtibat askeri.
Elaġedar *(Ar. Far.)* : 1. Alakadar. 2. Paydaşlı, paylı, hisseli. 3. İştiyaklı, aşık.
Elaġedar élemek (etmek) : Alakalandırmak, ilgilendirmek.
Elaġedarlıg : İlgililik, mensubiyet.
Elaġedar olarag : Sonuçta, neticede.
Elaġelelendirilme : Uyma, uyumluluk, ilgililik.
Elaġelendirilmek : Uzlaştırılmak, irtibatlandırılmak, bağlantısı olmak.
Elaġelendirme : İlgilendirme.
Elaġelendirmek : İlgilendirmek.
Elaġelenme : İlgilenme.
Elaġeli : İlgili, alakalı, alâkadar, bağlantılı.
Elaġelilik : İlgililik, bağ.
Elaġe sahlamag : Biriyle görüşmek, alışverişi olmak.
Elaġesiz : İlgisiz, alâkasız; kayıtsız.
Elaġesizlik : İlgisizlik; irtibatsızlık.
Elağacı : 1. Baston. 2. mec. Aile reisi, eve bakan.
E'lahezret *(Ar.)* : 1. Majesteleri, hazretleri. 2. En yüksek.
Elahidde *(Ar.)* : 1. Ayrı, başka. 2. Özel, ayrıca, mahsus. 3. Mümtaz, seçkin. 4. Başkası, diğeri.
Elahiddeleşme : Özelleşme.
Elahiddeleşmek : Özelleşmek, özellik kazanmak.
Elahiddelik : Özellik, husûsiyet.
E'lalıg : Mükemmellik, üstünlük, avantaj.
Elaltı : 1. Ast. 2. Baş eğen, itaatkâr, muti. 3. Gizlice, el altından. 4. Asistan, çırak. 5. Koltuk altı. 6. El (iskambilde).
Elaltınca, Elalt(ın) dan : Gizlice, çaktırmadan.
É'lam *(Ar.)* : İlâm.
Elaman *(Ar.)* : Elaman!
Elamanda galmag (olmag) : Zorda kalmak, çaresiz kalmak.
E'lam *(Ar.)* : En güzel.
E'la-me'reke *(Ar.)* : En yüksek, en güzel.
Elamet *(Ar.)* : 1. Alamet. 2. İyi, güzel.
Elametdar *(Ar. Far.)* :Mühim, meşhur, ünlü.
Elametdarlıg : Ehemmiyet, önem.
Elamet goymag : İşaretlemek, İşaret koymak.
Elameti-fariġe *(Ar.)* : Alâmetifârika.
Elameti galmag :İzi kalmak.
Elamet vérmek : İşaret vermek.
É'lamname *(Ar. Far.)* : İlâm (resmî belge).
El altında : 1. Hazır. 2. Önderliğinde.
El altından çıhmag : Çıraklığından yetişmek (usta vb. nin), talebesi olmak.
É'lan *(Ar.)* : ilân.
É'lan etmek : İlân etmek.
É'lani-éşğ (mehebbet) etmek : İlânı aşk etmek.

É'lan vérmek : ilân vermek.
El aparmag : El atmak, müdahale etmek.
Élastik *(Yun.)* : Elâstik.
Élastiki : Elâstiki.
Élastikiyyet, Élastiklik : Elâstikiyet.
Élastikleşdirmek : Esnekleştirmek.
Élastik lifler : Esnek elyaf.
Élaşığı : Halk ozanı.
Élat : Kavim, aşiret, oba.
Élatası, Élanası : Ak sakal.
É'lâ telebe : Başarılı talebe.
El atmag : 1. Girişmek. 2. Baş vurmak, yararlanmak. 3. Elini uzatmak. 4. Sataşmak.
Elave *(Ar.)* : İlave.
Elave etmek : İlave etmek.
Elave me'züniyyet : Ek izin, ilave izin.
Elave olarag : Üstelik, bir de.
Elave olunmag : Eklenmek, ilave edilmek.
Elavesiz : İlavesiz, eksiz (gazete vb.).
El-ayag : Eller ve ayaklar.
El-ayag açmag : Serbest davranmak, istediğince hareket etmek.
El-ayag atmag (çalmag) : Çabalamak, çırpınmak, can çekişmek.
El-ayag çekilmek : El ayak çekilmek, el etek çekilmek.
El-ayag élemek (etmek) : 1. Çalışıp çabalamak. 2. Bulmak, elde etmek.
El-ayag goymag : Başını okşamak (birinin korkusunu gidermek için).
El-ayag kesilmek : El ayak çekilmek, el etek çekilmek.
El-ayag oynatmag : 1. Çabalamak. 2. mec. Tehdit etmek, korkutmak.
El-ayag terpetmek : Acele etmek, çabalamak.
El-ayag vérmek : Yardım etmek.
El-ayag yétişmemek (çatmamag) : Çok uzakta olmak, görüşememek.
El-ayag yığılmag (yığışılmag, yığışmag) : El ayak çekilmek, el etek çekilmek.
El-ayagda galmag : Ortada kalmak, tek başına kalmak.
El-ayagda olmag : Hazır olmak, tedbirli olmak.
El-ayagdan düşmek : Takatten düşmek, takati kesilmek.
El-ayağa dolaşan : Rahatsız edici, zahmet verici.
El-ayağa dolaşmag : Engel olmak, mâni olmak.
El-ayağa düşmek : 1. Telaşlanmak, heyecana kapılmak. 2. Rica etmek.
El ayağa galmag : Elden ayaktan düşmek.
El-ayağı bağlı olmag : Çaresiz olmak.
El-ayağı buza dönmek (soyumag) : Soğuktan donmak.
El-ayağı düz : Namuslu, dürüst, terbiyeli.
El-ayağı soyumag : 1. Ölümü yaklaşmak. 2. Eli ayağı buz kesilmek.
El-ayağı sustalmag : 1. Zayıflamak, takatten düşmek. 2. Eli ayağı tutmaz olmak.
El-ayağı titremek : 1. Eli ayağı titremek. 2. Eli ayağı tutmamak.
El-ayağı üzülmek : Çaresiz kalmak, ümidi kesilmek.
El-ayağı yérden üzülmek : Hayret içinde kalmak, donakalmak.
El-ayağına düşmek : Eline ayağına kapanmak.
El-ayağını bağlamag : Elini kolunu bağlamak.
El-ayağını gayırmag : Hazırlık yapmak.
El-ayağını itirmek : Eli ayağına dolaşmak, telaşlanmak.
El-ayağını kesmek :Elini kolunu bağlamak.
El-ayağını toplamag : 1. İşe başlamak. 2. Bitirmek üzere olmak (iş vb.).
El-ayağını yığ(ışdır)mag : Düzene sokmak, toparlamak, disiplin altına almak.
El bagi *(Ar.)* : Kalan, artan, baki.
El bağlamag : Hazır beklemek.
El basmag : El basmak.
El bağlamağına deymez : Kıymeti harbiyesi yok.
Élbaşı : 1. Vali. 2. Aşiret reisi.
Élbaşılıg : Valilik; reislik.
Elbeel : 1. Elden ele. 2. Çabucak, hemen, derhal. 3. Bizzat. 4. Şıp diye.
Elbehel *(Ar.)* : Derhal, hemen.
Elbese *(Ar.)* : Elbise.

Elbeseli : Elbiseli.
Elbeselik : Elbiselik.
Elbesöün : 1. Tamahkâr, aç gözlü. 2. Çabuk çabuk, hızla.
Elbeyaha : 1. Yaka paça, göğüs göğüse. 2. Şiddetli, amansız.
Elbeyaha olmag : Kapışmak, vuruşmak, savaşmak.
Elbeyaha vuruşma (döyüş) : Süngüleşme, göğüs göğüse muharebe.
Elbeyaha vuruşmag : Kapışmak (kavga, güreş vb.).
Elbéyi : Reis; vali.
Elbir, Elbir-dilbir : 1. El birliğiyle. 2. Dayanışık, mütesanit. 3. Hemfikir.
Elbirlik : 1. Birlik, ittifak, vahdet. 2. Tesanüt, dayanışma.
Elbirliyi : El birliği.
Elborcu : El borcu, ufak borç.
Elboyda : Minnacık.
Élbuyrugçusu : Vali.
Elcarı : Hepsi, herkes.
Elce, Elcecik, Elboyda : 1. Minnacık. 2. Parça, lokma.
Elce-elce : Parça parça.
Elcek, Elceh : 1. Eldiven. 2. Orak sapı. 3. Tahta parmaklık (ekin biçerken takılır). 4. Dirseklik (kadın üstlüğü için). 5. Destek. 6. Saban kulpu.
Elcekbiçen : Eldiven makastarı.
Elceklik : Eldivenlik (malzeme).
Elcektiken, Elcektohuyan : Eldivenci (imalâtçı).
El celdliyi : El çabukluğu.
Elçalma : Alkış.
El çalmag (çırpmag) : 1. Alkışlamak. 2. Sevinmek.
Elçatan : 1. El ulaşan, alçak. 2. Yakın. 3. Münasip.
Elçatar : Elverişli.
El çatmag : 1. El yetişmek. 2. Eli yetmek, fırsat olmak.
Elçatmaz : 1. Ulaşılmaz, el ulaşmaz. 2. Uzak. 3. Ele geçmez, fethedilmez.
Elçat(ma)mazlıg : Erişilmezlik, erişilemezlik, ulaşılamazlık.
El çekmek : 1. El çekmek. 2. Başını okşamak (birinin korkmasını yatıştırmak için).
Élçırağı : Kandil.
Élçi : Elçi.
Élçi daşı : Elçi taşı (padişahın kızına dünürcü gelenler için saray meydanına konulan oturma taşı).
Élçi düşmek : Dünür düşmek.
Élçi élçi üstünden gelmek : Sık sık dünürcü gelmek (kıza).
Élçileme : Görücülük, dünürcülük.
Élçiemek : Görücülüğe gitmek.
Élçilik : 1.Elçilik. 2. Dünürcülük, görücülük.
Élçilik élemek : Görücülük etmek, dünürlük etmek.
Elçim : Tutam.
Elçim-elçim : Tutam tutam.
Elçin : Tutam.
El çirki : El kiri, para.
Élçiyolu : İpek yolu.
Eldarağı : 1. Tarak kemiği (elde). 2. Toynak (at için). 3. Yün tarağı.
Éldarşamı : Eldar çamı (Eldar denilen bölgede biter).
Éldaş : Hemşehri.
El daşı : El değirmeni.
Elde-ayagda galmag : Muhtaç duruma düşmek.
Elde beslemek : Ehlileştirmek, evcilleştirmek.
Elde behene etmek : Bahane etmek.
Elde galmag : Elde kalmak, elinde kalmak.
Elde gezdirmek : Üzerine titremek, nazlı büyütmek.
Eldegayırma : 1. Kendi mamulatı. 2. mec. Güvenilmez, sağlam olmayan, kayıtsız.
Eldegayrılma : El işi, elde yapılma.
Elde goymag : Elde tutmak.
Elden-ayagdan düşmek : Elden ayaktan düşmek, elden ayaktan kesilmek.
Elden-ayagdan gétmek : Aşkından deliye dönmek, çok sevmek.
Elden-ayagdan olmag : Bitkin düşmek.
Elden-ayagdan salmag : 1. Çok gezmek. 2. Yormak, bitkin düşürmek.

Elden almag : Elden almak.
Elden burahmag (gaçırmag, goymag) : 1. Fırsatı kaçırmak. 2. Vazgeçmek. 3. Kaçırmak.
Elden çıharmag (çıhartmag) : 1. Fırsatı kaçırmak. 2. Vazgeçmek. 3. Kaçırmak. 4. Eskitmek, yıpratmak.
Elden çıhmag : 1. Elden çıkmak. 2. Eskimek, yıpranmak.
Elden dilden düşmek : 1. Zayıflamak, takatten düşmek. 2. Yoksullaşmak. 3. Eskimek, yıpranmak.
Elden dilden salmag : Takatten düşürmek.
Elden düşmek : 1. Halsizleşmek. 2. Yoksullaşmak. 3. Yıpranmak.
Elden-ele düşmek (kéçmek) : 1. Avare dolaşmak . 2. Elden ele dolaşmak.
Elden gaçırmag : 1. Fırsatı kaçırmak. 2. Kaçmasına fırsat vermek.
Elden gétmek : 1. Aşık olmak, arzu duymak. 2. Elden gitmek.
Elden goymag : Elden bırakmak, elden çıkarmak.
Elden goymamag : 1. Bırakmamak, terk etmemek. 2. Rahatsız etmek.
Elden gurtarmag : Canını kurtarmak, kurtulmak.
Elden salmag : Yormak, pestilini çıkarmak, takatten düşürmek.
Elden tutmag : Yardımcı olmak, yardımda bulunmak.
Elden vérmek : Koruyamamak, devam ettirememek.
Elden yapışmag : Yardım etmek.
Eldeolunan : Hasılat, mahsül.
Elde olunmag : Hasıl olmak, meydana gelmek; ait olmak.
Elde ölmek : 1. Öldürülmek, katledilmek. 2. Kuşatmada ölmek.
Elde sahlamag : 1. Evcilleştirmek. 2. Muhafaza etmek, korumak. 3. Köprüyü geçene dayı demek.
Eldetohunan : El dokuması.
Eldeyirmanı, Kirkire : El değirmeni.
Eldeymemiş : 1. Dokunulmamış. 2. Sahih, sağlam. 3. Bakire, bakir.
Eldeymez, Elçatmaz : Ulaşılmaz, erişilmez, erişilemez.
Éle : Öyle.
Elealınmaz : Fethedilmez, alınması imkansız.
Elebahan : Muhtaç, zavallı, korunmağa muhtaç.
Ele bahmag : Korunmağa muhtaç olmak.
Éle-béle : 1. Bedava, parasız, meccanî. 2. Beyhude, boşuna. 3. Her yönden, umumiyetle. 4. Şöyle böyle, ne iyi ne kötü.
Éle-bélece : Olduğu gibi, kımıldamadan, vaziyetini değiştirmeden.
Éle bil (ki) : Sanki, güyâ.
Éle bilmek : Sanmak, zannetmek.
Élece : Öylece, olduğu gibi.
Élece de : Böylece, bunun gibi.
Éle de : 1. O biçim. 2. O halde, öyleyse.
Él edebiyyatı : Folklor, halk edebiyatı.
Ele dolamag : Alay etmek, eğlenmek, sarakaya almak.
Ele düşmek : 1. Bulunmak, ele geçmek. 2. Yakalanmak, yakayı ele vermek.
Éle élemek : Öyle yapmak, öyle etmek, öyle davranmak.
Elef *(Ar.)* : Ot, hayvan yemi.
Elefdi : Nişanlanma; nişan yüzüğü.
Elefe : Yem vergisi (Timurlular ve Safeviler devrinde süvariler ve devlet memurları için alınırdı).
Elefiyyat *(Ar)* : Yemlik bitkiler.
Elefiyyatçı : Botanikçi (eskiden).
Éle geldi ki (gelir ki) : Sanılır ki, zannedilir ki.
Elegelen : Elde edilen, mahsul, hâsılat.
Ele gelmek : Elde edilmek.
Ele getirmek : Elde etmek, ele geçirmek.
Ele girmek : 1. Bulunmak. 2. Yakayı ele vermek, yakalanmak. 3. Edinilmek, ele geçmek.
Élégiya *(Yun.)* : 1. Eleji. 2. Hüzün.
Éle ise : Öyleyse.
Ele hına goymag : 1. Ellerine kına yakmak. 2. mec. Ortağını saf dışı etmek (menfaatli bir şeyden).

Ele kéçirmek (kéçirtmek) : 1. Ele geçirmek. 2. Benimsemek.
Ele kéçmek : Ele geçmek.
Elekéçmez : Ele geçmez, fırsatı düşmez.
Elekéçmezlik : Ele geçmezlik, fırsatı yakalanamama.
Éle ki : Öyle ki.
Elekden kéçir(t)mek : 1. Elekten geçirmek. 2. İnce eleyip sık dokumak. 3. Yoğurttan kıl çekmek. 4. Süzekten geçirmek.
Elekleme : Eleme.
Eleklemek : Elemek.
Eleklenme : Elenme.
Eleklenmek : Elenmek.
Elekli : Süzgeçli.
Eleksatan : Elekçi (satıcı).
Elektohuyan : Elekçi (usta).
Éléktriçka *(Rus.)* : Elektrikli tren.
Éléktrik *(Fr.)* : 1. Elektroteknik. 2. Elektroteknik uzmanı.
Éléktrikçeken : Elektrikçi.
Éléktrikkéçirme : Elektrik nakli.
Éléktriklendirilmek :Elektrifikasyon yapılmak.
Éléktriklendirmek : Elektriklemek.
Éléktrikleşdirilme : Elektrifikasyon.
Éléktrikleşdirilmek :Elektrifikasyon yapılmak.
Éléktrikleşdirmek : Elektriklendirmek.
Éléktrikleşmek : Elektriklenmek.
Éléktrik stulu : Elektrik sandalyesi.
Éléktrik vagonu (gatarı) : Elektrikli tiren.
Éléktro : Elektrikli.
Éléktroaparat : Elektrikli cihaz.
Éléktrobucurgad : Elektrikli bocurgat.
Éléktrobucurgadçı : Elektrikli bocurgat makinisti.
Éléktrobur *(Rus.)* : Elektrikli sondaj makinesi.
Éléktrod *(Yun.)* : Elektrot.
Éléktrodinamik *(Yun.)* : Elektrodinamik.
Éléktrodinamika *(Yun.)* : Elektrodinamik (fizik dalı).
Éléktrofiziologiya : Elektrofizyoloji (Canlıların elektrik tesiriyle tepkilerinin incelenmesi bilgisi).
Éléktrohod *(Rus.)* : Éléktrikli gemi, elektrikle işleyen gemi.
Éléktrokardiograf *(Fr.)* : Elektrokardiyograf, kardiyograf.
Éléktrokardiografiya *(Fr.)* : Elektrokardiyografi, kardiyografi.
Éléktrokardiogram *(Fr.)* : Elektrokardiyogram, kardiyogram.
Éléktrokimya : Elektrokimya, elektroşimi (Sinaî kimya işlemlerine elektrik enerjisi uygulama tekniği).
Éléktrokimyevi : Elektroşimik.
Éléktrolit *(Fr.)* : Elektrolit.
Éléktrolitik : Elektrolitik, elektrolizle ilgili.
Éléktroliz *(Yun.)* : Elektroliz.
Éléktromagnétizm *(Fr.)* : Elektromanyetizma.
Éléktromagnit:1.Elektromıknatıs. 2.Elektromanyetik.
Éléktromaşın : Elektrik makinesi.
Éléktroméhanika *(Yun.)* : Elektromekanik, elektrikli mekanik.
Éléktroméhaniki : Elektromekanik, elektrikli mekanik.
Éléktrométallurgiya : Elektrometalürji.
Éléktrométr : Elektrometre.
Éléktrométrik : Elektrometrik, elektrometreyle ilgili.
Éléktrométriya : Elektrikle ölçme, elektrometri.
Éléktromontaj : Elektrik tesisleri montajı.
Éléktromontajçı : Elektrikçi.
Éléktromontyor : Elektrikçi.
Éléktromotor : Elektromotor.
Éléktron *(Yun.)* : 1. Elektron. 2. Elektronik.
Éléktronika *(Yun.)* : Elektronik.
Éléktrooptika : Optik.
Éléktroskop *(Yun.)* : Elektroskop.
Éléktrostansiya : Elektrik santralı, enerji santrali.
Éléktrostatika : Elektrostatik.
Éléktrotéhnik : Elektrikçi.
Éléktrotéhnika : Elektroteknik.
Éléktrotehnikî : Elektroteknikle ilgili.
Éléktrovoz *(Rus.)* : Elektrik lokomotifi.
Elek-velek : Karışıklık.

Elek-velek élemek (etmek) : Karmakarışık etmek.
Elekyamayan : Elek tamircisi, elek yamayıcı.
El-el, Baş-baş : Başa baş, üste vermeden.
El-elbet : Mutlaka, muhakkak, ne yapıp yapıp.
El-el, (Baş-baş) çıhmag : Kârı da zararı da olmamak, sıfıra sıfır olmak.
El-ele : 1. El ele, el ele tutuşarak. 2. Beraber, dostça, birlikte.
El-ele, Baş-başa : Başa baş, kârı da zararı da olmayarak.
El elemek (etmek) : 1. El etmek. 2. Vedalaşmak.
El-ele tutmag : Yardımlaşmak.
El-ele vérmek : 1. El ele tutuşmak. 2. Birleşmek, birlik olmak. 3. Elden ele vermek. 4. mec. Yardımlaşmak.
El-el gezmek : Elden ele gezmek, ellerde dolaşmak.
Elelhüsus *(Ar.)* : Alelhusus.
Élelik : Keyfiyet, vaziyet.
El-el üste dayanmag : Hizmete hazır beklemek.
Elem : 1. Elem. 2. Alem. 3. Keşkül.
Eleman *(Ar.)* : Elaman!
Elemdar *(Ar. Far.)* : Alemdar.
Elemdarlıg : Bayraktarlık.
Éleme : Eleme, etme.
Élemek : Eylemek, etmek.
Élément *(Lat.)* : 1. Element. 2. Eleman.
Éléméntar : 1. İlk, ilkel. 2. Sathî, üstünkörü. 3. Elementle ilgili.
Éléméntarlıg : İlkellik, basitlik.
Éle mi : Öyle mi?
Eleni : 1. Alenî. 2. Alenen.
Elenileşdirmek : İlan etmek, yayınlamak.
El emeyi, El zehmeti : El emeği.
Elemyesir : Çırçıplak, çırılçıplak.
Ele öyrenmek : Evcilleşmek.
Elenge : 1. Kemik. 2. Ağaç parçası. 3. mec. Bir deri bir kemik.
Ele öyretmek : Evcilleştirmek.
Elesalma : Alay etme, dalga geçme.
Ele salmag : 1. Ele geçirmek, elde etmek. 2. mec. Alaya almak, sarakaya almak.
Elesseviye *(Ar.)* : Başıboş, aylak, serseri.
El esası : mec Tutamak.
Eleşen-güleşen : Boş, abes.
Életdirmek : Ettirmek, eylettirmek.
El etek élemek : Yalvarıp yakarmak.
El etek olmag : Yalvarıp yakarmak.
Éleözü : Kendisi.
El eti : Ev hayvanı eti.
Életmek : 1. Yaptırmak, ettirmek. 2. İletmek, götürmek.
Élévator : 1. Silo. 2. Asansör.
Ele vérmek : Ele vermek, yakalatmak.
Eléyh *(Ar.)* : Aleyh.
Eléyhdar *(Ar. Far.)* : Aleyhtar.
Eléyhdarlıg : Aleyhtarlık.
Eléyhgaz *(Ar. Far.)* : Gaz maskesi.
Eléyhine : Aleyhine.
Eleyi elenib-ğelbiri sulanıb : Unu elemiş eleğini asmış.
Eleyi elenib-ğelbiri direkden asılıb : Unu elenmiş eleği asılmış.
Eléykessalam, Eléykümessalam *(Ar.)* : Aleykümselâm.
Elez, Elezi, Eleysi : Göverti, yeşillik.
Elfecin, Elfeçin : Sayfa kordonu (kitapta).
Elfecin goymag : Devam etmek, tamamlanmamak.
Elgabı : İbrik.
El galdırmag (galhızmag) : 1. El kaldırmak. 2. Teslim olmak. 3. Söz istemek.
Él gatmag : El atmak.
El gazanı ile aş gaynatmag : Başkalarının kârını kendi hesabına geçirmek.
Elğerez *(Ar.)* : Kısacası, velhasıl.
El gezdirmek : 1. Ellemek. 2. Düzene koymak, düzeltmek. 3. Çalmak.
El gezmek : Ellenmek.
El gıcığı : Bilek gücü.
Élgızı, Éloğlu: Vatandaş.
Elğisse *(Ar.)* : Özet olarak, sözün kısası, kısacası.
El-gol : Eller ve kollar.

El-gol açmag, El-golu açılmag : Serbest hareket etmek, rahat davranmak.
El-gol atmag : 1. Çabalamak. 2. Sinirlenmek.
El-gol ölçmek : Elini kolunu sallamak, tehdit etmek (konuşurken).
El-golu gelmemek : İsteksiz olmak, hevesi kaçmak.
El-golu bağlanmag : Eli kolu bağlı kalmak.
El (ini) - golunu bağlamag : Elini kolunu bağlamak.
El-golunu ölçe-ölçe : Elini kolunu sallayarak.
El-golunu ölçmek : Elini kolunu sallamak, el kol sallayarak korkutmak.
Élgovan : Yelkovan, karayel.
Élgovan ayı : Yazın ikinci yarısı, fırtınalı ay, sonbahar.
El goymag : 1. El koymak, sahiplenmek. 2. Rıza göstermek. 3. El atmak. 4. Okuyup üfleyerek başını sıvazlamak (birinin korkması sonucu).
El götürmek : El çekmek, vazgeçmek.
Elguşu : 1. Bavlı (doğan, atmaca, şahin). 2. mec. Nazlı çocuk.
Él-gün : Halk, ahali.
Elhal *(Ar.)* : Halâ, şimdi.
Elhan *(Ar.)* : Nağmeler.
Élhan : ilhan.
Elhasil *(Ar.)* : Elhasıl.
Elhavası : El yordamı, rastgele.
Elhay : Panik, telaş, gürültü.
Elhaya düşmek : Telaşa düşmek, telaşlanmak.
Elhed daşı : Mezar taşı, kabir taşı.
Elheg *(Ar.)* : Elhak.
Elhemdüllah *(Ar.)* : Elhamdülillah.
Elhezer (Ar.) : 1. Sakının, sakın, çekin, zinhar. 2. Defolsun, uzak olsun, Allah korusun.
Elhezer etmek : Uzak durmak, sakınmak.
Eliaçıg : 1. Eli açık. 2. Nazik, terbiyeli.
Eliaçıglıg : Cömertlik.
Eliağır : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Uğursuz, düztaban. 3. mec. Tembel, uyuşuk.
Eli ağzına çatmag (yétmek) : Kimseye muhtaç olmamak.
Eliallahı : Aliallahî (Şiilikte bir tarikat mensubu).
Eliallahılıg : Aliallahîlik (şiilikte bir tarikat).
Eli altında olmag : Buyruğunda olmak eli altında olmak.
Eliaşağı : Yoksul, fakir, sefil.
Eli aşağı düşmek : Yoksullaşmak, fakirleşmek.
Eliaşağılıg : Yoksulluk, fakirlik.
Eli aşağı olmag : Yoksul olmak.
Elibağlı : 1. Elleri bağlı. 2. mec. Çaresiz, imkansız.
Eli bélde : Kasıntılı.
Eliberk : Cimri, eli sıkı.
Elibir yére (işe) yétişmek : Bir iş sahibi olmak.
Eliboş : 1. Yoksul, fakir. 2. Ellerinde bir şey olmadan. 3. Avare, başıboş, işsiz güçsüz.
Eliboş gezmek : İşsiz güçsüz dolaşmak.
Eliboşa çıhmag : Eli boş çıkmak.
Eliboşlug : 1. Yoksulluk, fakirlik. 2. İşsizlik, avarelik.
Eli çatmamag : Vakit bulamamak, zamanı yetmemek.
Eli çıhmag : Mahrum olmak.
Eli darda galmag (olmag) : Eli dar olmak, eli darda olmak.
Eli dinc oturmamag : 1. Sürekli meşgul olmak. 2. Kurcalamak, karıştırmak, eli rahat durmamak.
Elidolu : 1. Elleri meşgul. 2. mec. Zengin.
Eli eline deymek : Tokalaşmak, el sıkışmak.
Eli esmek : Eli titremek, cimrilik etmek, hasis davranmak.
Elieyri : Hırsız.
Elieyrilik : Hırsızlık.
Elif : 1. Elif. 2. mec. Selvi gibi, selvi boy.
Élif *(Yun.)* : Bezir yağı.
Elifba *(Ar.)* : Alfabe.
Elifbasız : Alfabesiz, alfabesi olmayan (milletler vb.).

Elif-bey : Alfabe.
Elifden başlamag : Sıfırdan başlamak.
Elif-elbet (te) : Elbette.
Eligabarlı : 1. Eli nasırlı. 2. mec. İşçi, emekçi.
Eli galhmag : Kıymak, reva görmek.
Eligamçılı : 1. Eli kamçılı, kırbaçlı. 2. mec. Zâlim.
Eligandallı : Mahpus, mahkûm.
Eliganlı : Katil, cânî.
Eli ġelem tutan : Eli kalem tutan, bilgili, kültürlü.
Eli ġelem tutmag : Eli kalem tutmak.
Eli gelmek (galhmag, varmag) : Kıymak, eli kalkmak, reva görmek.
Eli gelmemek : Kıyamamak, acımak, esirgemek.
Eligetiren : Şanslı, talihli.
Eli getirmek : Şanslı olmak, talihli çıkmak (oyun vb. de).
Eligıllı : Öcü.
Eli gıymag : Kıymak, gönlü razı olmak, esirgememek.
Eli gızmag : Eli ısınmak, eli yatmak (bir işe).
Eli gicişmek : 1. Avucu kaşınmak. 2. Dövmek istemek, eli kaşınmak.
Eli goynunda : Eli koynunda.
Eligödek : Yoksul, fakir, parasız.
Eliğana : Başıboş, işsiz, avare.
Eliisti : Keskin nişancı, usta atıcı.
Eli işde olmag : Çalışmak, işine bakmak.
Eli iştutan : Çalışan, çalışabilen.
Eli iş tutmag : Eli işe yatmak.
Eliiti : Eli çabuk.
Elikasad : Yoksul, fakir.
Elikasadlıg : Yoksulluk, fakirlik.
Eli kesilmek : Yoksun olmak, mahrum kalmak.
Elil *(Ar.)* : Alil, sakat, hastalıklı.
Elillik : Sakatlık, malûliyet, malûllük.
Élimdar *(Ar. Far.)* : İlimli, bilgin.
Elimyandı : 1. Acilen, çabucak. 2. Zor durumda.
Elinden ağacı düşmek : 1. İhtiyarlamak. 2. Muattal olmak.
Elinden çıhmag : 1. Kaybolmak. 2. Hazırlamak. 3. Kaybetmek.
Elinden dad çekmek : Elinden illallah demek, zulüm görmek.
Elindengelen : Becerikli.
Elinden iş çıhmamag : Elinden bir iş gelmemek.
Elinden tutmag : Elinden tutmak.
Elinden yapışmag : Yardım etmek.
Elinden zara gelmek : Tahammülü kalmamak.
Eline çöp vérmek : Kandırmak, aldatmak.
Eline dov düşmek : Eline fırsat geçmek.
Eline kéçmek : Eline geçmek.
Eline salmag : Elde etmek, bulmak.
Elini ağdan garaya vurmamag : Elini sıcak sudan soğuk suya sokmamak.
Elini başına çırpmag (vurmag) : Üzülmek, pişmanlık duymak.
Elini bend etmek : Bir işe başlamak.
Elini dizine çırpmag (vurmag) : Üzülmek, pişmanlık duymak.
Elini eline vérmek : Birleştirmek, kavuşturmak, el elden tutturmak.
Elini elinin üstüne goymag : Boş boş oturmak.
Elini gözünün üstüne goymag : Eyvallah demek, kabullenmek.
Elini gulağının dibine goymag : Şarkı okumak; türkü okumak.
Elini kesmek : Vazgeçmek.
Elini (ellerini) ölçmek : Ellerini sallayarak konuşmak.
Elinin dalını yére goymag : 1. Yenildiğini göstermek. 2. Yenmek.
Elinin içi gicişmek : Avucunun içi kaşınmak.
Elini üzmek : Umidini kesmek.
Elinin suyu : Gücü, kuvveti, zulmü, kötülüğü.
Eli olmag : Müdahalesi olmak, parmağı olmak.
Eli öyreşmek : Alışmak.

Elin ohumag : Niyetini öğrenmek.
Eli soyumag : Eli soğumak, hevesi kaçmak.
Elisulu : Becerikli.
Eli (elleri) sustalmag : Ümidi kırılmak.
Élita *(Fr.)* : 1. En iyi, seçme (hayvan, bitki). 2. Elit.
Eli temiz olmag : İşinde doğru olmak.
Eli temiz olmamag : Yolsuzluğa bulaşmak, hırsızlığa bulaşmak.
Eli titremek : Cimrilik etmek, eli cebine gitmemek.
Eli tutmag : Şanslı olmak, şansı yaver gitmek (oyunda).
Eliuşaglı : Çocuklu, bebekli.
Eliuzun : 1. Hırsız, küçük hırsız. 2. Rahatsız eden. 3. Görgüsüzlük eden (sofrada).
Elizunlug : Cepçilik, hırsızlık.
Eliuzunlug etmek : Hırsızlık etmek, aşırmak.
Eli üzülmek : Ümidi kesilmek, çaresiz kalmak.
Eli varmag : Kıymak, reva görmek.
Eliyalın : 1. Eli boş. 2. Silahsız.
Eli yatmag : Eli yatmak.
Eli yétişmek (yétmek) : Erişmek, ulaşmak, nail olmak.
Eliyuha : Parasız, yoksul.
Eliyüngül : 1. Becerikli. 2. mec. Mübarek, uğurlu.
Éliziya, Düşüm, Ses düşümü : Ses düşmesi (gramerde).
Elkimya *(Ar.)* : Alşimi, simya.
Elkimyaçı : Alşimist, simyacı.
Ellaf *(Ar.)* : Yem satıcısı.
Ellame *(Ar.)* : 1. Allâme. 2. mec. Ukalâ. 3. mec. Sahteci, hilekâr.
Ellamelik : Allâmelik; ukalâlık.
Ellemayah : Yaramaz, afacan, haşarı.
Elleme : 1. El sürme. 2. Taş, kaya. 3. Yaramaz çocuk.
Ellemek : 1. Ellemek. 2. El etmek.
Ellem-ğellem : 1. Kaypak, kalleş (kimse). 2. Kurnaz (kimse).
Ellenib-elleşdirilmek : Çimdiklenmek.
Ellenmek : 1. Ellenmek. 2. El edilmek, çağırılmak.
Ellerini döşüne goymag : Ellerini göğsüne koyarak selamlamak.
Ellerini düyünlemek:Ellerini düğümlemek, ellerini taraklayarak yumruk yapmak.
Ellerini galdırmag : Teslim olmak.
Ellerini galdır : Eller yukarı!
Ellerini görmek olmamag : Eline çabuk olmak.
Ellerini işe salmag : 1. İşe başlamak. 2. Dövüşe başlamak.
Ellerini ölçmek : 1. El hareketleri yapmak, konuşurken ellerini sallamak. 2. Tehdit etmek.
Ellerini yana salmag : Hazırolda beklemek.
Élleşdirilme : Sosyalleştirilme.
Elleşdirilme : 1. El ile yoklanma. 2. Karıştırılma.
Élleşdirilmek : Sosyalleştirilmek.
Elleşdirilmek : 1. Elle yoklanmak. 2. Karman çorman edilmek.
Élleşdirme : Sosyalleştirme, sosyalizasyon.
Elleşdirme : 1. Elle yoklama. 2. Karman çorman etme.
Elleşdirme : 1. Elle yoklamak, ellemek. 2. Karıştırmak. 3. Kapıştırmak dövüştürmek. 4. Telaşlandırmak.
Élleşdirmek : Sosyalleştirmek.
Elleşib-vuruşmag : Çalışıp çabalamak.
Élleşme : Kamulaşma.
Elleşme : 1. Uğraşmalar. 2. Çabalama. 3. Mücadele. 4. Kıpırdanışlar.
Élleşmek : Kamulaşmak.
Elleşmek : 1. Çalışıp çabalamak. 2. Çekişmek, uğraşmak. 3. Kıpırdaşmak.
Élleş-velleş (belleş) élemek (olmag) : Sarmaş dolaş olmak.
Elletme : El dokundurma, elle yoklatma.
Elletmek : Elle yoklatmak, el sürdürmek.
Elli : 1. Elli. 2. Eli olan, elli. 3. mec. Çevik, atik.
Élli : 1. Vatanı olan. 2. Hemşehri, vatandaş, yurttaş.

Elli-ayaglı : 1. Çevik, atik, hızlı, becerikli. 2. Büsbütün, tamamen.
Elli-ayaglı itmek (yoh olmag) : Sırra kadem basmak, sırrolmak.
Elli-elli : Ellişer.
Ellig : 1. Tandır eldiveni. 2. Bakır kap (su için).
Elligramlıg : Elli gramlık.
Elliillik : 1. Elli yıllık. 2. Elli yaşında.
Éllik : 1. Kamu. 2. Bütünüyle, hep birlikte. 3. Özel.
Ellik, Ellih : 1. Eldiven (sadece baş parmağı olan). 2. Kabza.
Éllikce, Éllikle : Bütün, baştanbaşa, tamamen, ceman, ittifakla.
Éllikleşdirilme : Kamulaştırılma, sosyalleştirilme.
Éllikleşdirilmek : Kamulaştırılmak, sosyalleştirilmek.
Éllikleşdirme : Kamulaştırma, sosyalizasyon.
Éllikleşdirmek : Kamulaştırmak, sosyalleştirmek.
Éllikleşme : Sosyalleşme.
Éllikleşmek : Kamulaştırılmak, sosyalleştirilmek.
Ellimanatlıg : 1. Ellilik (ruble). 2. Elli rublelik (fiyat).
Éllin *(Yun.)* : Helen, Grek.
Élling *(Hol.)* : 1. Gemi ızgarası, yerli kızak. 2. Zeplin kızağı, balon parkı.
Éllinist *(Yun.)* : 1. Helenist. 2. Helen ırkçısı.
Éllinizm *(Yun.)* : Helenizm.
Éllips, Éllipsis *(Yun.)* : 1. Elips. 2. Eksilti, hazfütaksir (retorikte cümlenin mânası bozulmaksızın fazlalığının atılması).
Éllipsoid *(Yun.)* : Elipsoit.
Élliptik *(Yun.)* : 1. Eliptik. 2. Eksiltili, fazlalıkları atılmış (cümle).
Elliyaşlı : 1. Elli yıl. 2. Elli yaşında. 3. Ellilik, elli yıllık.
Élm *(Ar.)* : İlim.
Élm dünyası : İlim dünyası, ilim âlemi.
Elmende : Bir çocuk oyunu.
Élmi *(Ar.)* : 1. İlmî. 2. Bilgin, bilgili, âlim.
Élmi-beyan : Retorik.
Élmi-fantastik : Hayalbilim.
Élmi gabaggörenlik : İlmî öngörü.
Élmi-İlahi : İlâhiyat, teoloji.
Élmi işçi : İlmî araştırmacı.
Élmi-kef : El falı.
Élmi-kütlevi, Élmi-populyar : Popüler.
Élmilik : İlmilik, bilimsellik.
Élmi-nezeri : İlmî ve teorik, ilmî ve nazarî.
Élmi suretde : 1. İlmî bakımdan. 2. Bilgili, ilimli.
Élmi-téhniki : Teknik ilimlerle ilgili.
Élmi-tetbigi : Pratik ve ilmî, ilmî ve pratik.
Élmlendirme : İlim öğretme, okuma yazma öğretme.
Élmlendirmek : İlim öğretmek.
Élmlenme : İlim öğrenme, okur yazar olma.
Élmlenmek : İlim öğrenmek, okuyup yazmak.
Élmler akademiyası : İlimler akademisi.
Élmli : Kültürlü, ilimli, alim, bilgin.
Élmler namizedi : Lisansüstüne denk ilmî paye.
Élmsiz : Kültürsüz, cahil, ilimsiz.
Élmsizlik : Kültürsüzlük, cahillik.
Elmuzdu : El emeği, gündelik, ücret.
Él-oba : Topluluk, il, ahali.
Éloğlu, Élgızı : 1. Hemşehri. 2. Yurttaş, vatandaş.
El sahlamag : Beklemek, iyi düşünmek.
Elsiz : 1. Elsiz. 2. mec. Aciz, zavallı.
Elsiz-ayagsız : Aciz, zavallı, sefil.
Élsiz-obasız : Yurtsuz yuvasız.
El sürmek : Ellemek.
El tapmag : Galip olmak.
El terpetmek : 1. Kaçmak. 2. El kaldırmak, vurmaya hazırlanmak.
Élti, Érti : Elti.
El tohundurmag : 1. Müdahale etmek. 2. Ellemek.
Eltopu : El topu.
Éltöken : Sağnak yağmur, güz yağmuru.
Él-ulus : Ahali, halk.
Eluzatmag : 1. El uzatmak. 2. Sataşmak. 3. Yardım istemek.
Elüstü : Derhal, hemen.

Elüstünde kimin eli : 1. Bir çocuk oyunu. 2. Bir halk oyunu.
Elüstünde tutmag : El üstünde tutmak.
El-üz : El ve yüz.
El üzmek : Ümit kesmek.
Elüzsilen, El-üzsilen : Havlu.
Elüzyuyan : İbrik, lavabo.
Elvan *(Ar.)* : Elvan.
Elvanbülbül : Kanarya.
Elvançırag : Rengârenk ışıklı (yer).
Elvanlıg : Alacalık.
Elvanmétallar : Renkli madenler.
Elvéren : Faydalı, kazançlı, kârlı (iş).
Elvérişli : 1. Elverişli. 2. Faydalı, yararlı, kârlı.
Elvériş(li)lik : 1. Elverişlilik. 2. Kârlı olma, kazançlı olma.
El vérmek : 1. El sıkışmak. 2. Elverişli olmak. 3. Teşekkül etmek, oluşmak.
Elvida *(Ar.)* : Elveda.
Elvida etmek : 1. Elveda etmek, vedalaşmak. 2. mec. Terketmek.
El vurmag : 1. Dokunmak, el sürmek. 2. Müdahale etmek. 3. Yemin etmek.
El vurmamag : El vurmamak.
Él yardım komitesi : Sosyal yardım komitesi.
Elyazısı, Elyazması : Yazma (eser).
Elyétmez, Elçatmaz : Erişilmez, ulaşılmaz.
El yétirmek : Yardım etmek.
Élyolu, Bazirganyol : İpek yolu.
Elyövm *(Ar.)* : 1. Şimdi, hâlâ. 2. Şimdiye kadar.
Él-yurd : Vatan, ülke, il.
Ém : M (harfi).
É'mal *(Ar.)* : İmal.
É'mal etmek : İmal etmek.
É'malathana : 1. imâlâthane. 2. Atelye. 3. Tamirhane.
É'malçı : İmalatçı.
É'malédici : İmalatçı, üretici.
Eman *(Ar.)* : Aman.
Emanet *(Ar.)* : 1. Emanet. 2. Rehine, tutak.
Emanet almag : Ödünç almak.
Emanetçi : 1. Emanetçi. 2. Mudi.
Emanetdar *(Ar. Far.)* : Emanetçi.
Emaneten *(Ar.)* : 1. Emaneten. 2. Hazır vaziyette, ifaya hazır. 3. İğreti, yıkılmak üzere.
Emaneti *(Ar.)* : 1. Emaneten. 2. İfaya hazır. 3. Yıkılmak üzere.
Emanet goymag : Emanet bırakmak.
Emanet kassası : Tasarruf sandığı.
Emanet vérmek : Ödünç vermek.
Émbargo *(İsp.)* : Ambargo.
Emberce : Kurdela.
Embercu : Su arkı (bostan sulamak için).
Embere : Arık, ark.
Embiz, Emmiz, Enbiz : Piramidal yığın, küme.
Embizdi : Piramidal.
Émblém *(Yun.)* : Amblem.
Émbriolog *(Yun.)* : Embriyolog.
Émbriologiya *(Yun.)* : Embriyoloji.
Émbrioloji *(Yun.)* : Embriyolojik.
Émbrion *(Yun.)* : Embriyon.
Émbrional *(Yun.)* : Embriyon halinde, rüşeym halinde.
Emcek : Göğüs, meme.
Emcekden kesmek : Memeden ayırmak, sütten kesmek (çocuğu).
Emcekli : 1. Memeli. 2. Sütlü (meme).
Emcek uşağı : Süt çocuğu, bebe.
Eme : Hala, bibi.
Émek, Hörek : Yemek.
Emek aleti : Çalışma aleti.
Emek bölgüsü : İş bölümü.
Emekdar : 1. Emektar. 2. Şerefli (ünvan).
Emekçihalg : Emekçi halk.
Emekdar halg artisti : Şerefli halk sanatçısı.
Emekdarlıg : 1.Emektarlık. 2. Şeref üyeliği.
Emekdaş : 1. Mesâi arkadaşı. 2. Memur, mensup. 3. Üye.
Emekdaşlıg : 1. Çalışma. 2. İş birliği, iş arkadaşlığı.
Emekdaşlıg etmek : 1. Yardımcı olmak. 2. Çalışmak. 3. İş birliği yapmak.
Emek gabiliyyeti : Çalışma kabiliyeti, iş kabiliyeti, işgücü.
Emek gabiliyyetsizliyi : İş liyakatsizliği.
Emek ganunvériciliyi : İş hukuku.

Emek goymag : Emek vermek, emek harcamak.
Emekgün : Yevmiye, gündelik.
Emekhaggı : Ücret, gündelik.
Emek intizamı : İş disiplini, çalışma disiplini.
Emek-islah lagéri : Mahkûm ıslah kampı (çalışan mahkûmlara ait).
Emekkitabçası : İşçi karnesi.
Emek mehsuldar güvvesi : İş üretim gücü.
Emek mehsuldarlığı : Çalışma randımanı, verim.
Emek mükellefiyeti:Çalışma mükellefiyeti.
Emek ordusu :Çalışanlar, memurlar, işçiler.
Emekömecigülü : Ebe gümeci çiçeği.
Emekömeçi, Emekömeci : Ebe gümeci.
Emekömeçi fesilesi : Ebe gümecigiller.
Emekperver, Emekséven : Çalışkan, işsever.
Emek sazişi : İş kontratı, iş mukavelesi.
Emeksévenlik, Emékseverlik : Çalışkanlık, faallik.
Emeksévmeyen : Kabiliyetsiz, beceriksiz, istidatsız.
Emeksizlik : İşsizlik, zahmetsizlik.
Emek şikestliyi : Mâlûlen emeklilik.
Emek terbiyesi : İş eğitimi.
Emek tutumu : İş hacmi.
Emel *(Ar.)* : 1. Amel. 2. Emel. 3. mec. Yaramazlık, hile. 4. Dört işlem.
Emelbaz *(Ar. Far.)* : Sahtekâr.
Emelbazlıg : Hile, yaramazlık, sahtekârlık.
Emelbazlıg etmek : Sahtekârlık etmek, kurnazlık etmek.
Emeldaş : Ülküdaş.
Emele *(Ar.)* : Amele.
Emelecat : İşçiler, ameleler.
Emelegelme : Oluşma, meydana gelme.
Emele gelmek : 1. Hasıl olmak, oluşmak, türemek. 2. Semizleşmek, gürbüzleşmek, iyileşmek.
Emele getirmek : 1. Yapmak, meydana getirmek. 2. Teşkil etmek, oluşturmak.
Emel élemek (etmek) : Yerine getirmek, icra etmek.
Emeli ayağına cidar olmag : Ettiğini bulmak, yaptığının cezasını çekmek.
Emeli azmag : Küstahlaşmak, yüzsüzleşmek.
Emeli *(Ar.)* : Ameli, pratik.
Emelikatib : Sekreter, kançılar.
Emelisaléh : Dindar.
Emeliyyat *(Ar.)* : 1. Ameliye. 2. Ameliyat. 3. Harekât, operasyon. 4. Muamele (ticarî).
Emelli : 1. Doğru, dürüst. 2. Adamakıllı. 3. Nezaketle. 4. Noksansız, eksiksiz.
Emelli-başlı, Emellice : Doğru, dürüst, güvenilir.
Emelperver *(Ar. Far.)* : Hayalperest, hayalci.
Emelsiz : Uygulamayan, yaşamayan (düşüncesini, inancını).
Emenkemenci, Emen-kömençi : Ebe gümeci.
Emessalah : Levazım.
Emeye genaet ganunu : Çalışma ekonomisi kanunu.
Emeyi(m) gözünden gelsin : Emeği(m) haram olsun, burnundan gelsin!
Emeyi elinde galmag : Emeği boşa gitmek.
Emeyi itmek (zay olmag) : Emeği boşa gitmek.
Emeyinmehfezesi : İşçi koruma kanunu.
Emeyin teşkili : İş kurma kanunu.
Emeyi zaya (bada) gétmek : Emeği boşa gitmek.
Emezek, Emezeh : 1. Cılız, çelimsiz. 2. mec. Korkak, aciz, beceriksiz.
Émfizéma *(Yun.)* : Anfizem (doku ve organlar arasında hava kalması; ciğer şişkinliği).
Emgek : Saç çizgisi, bıngıldak.
Emi : 1. Amca. 2. Baba.
Emiarvadı : Yenge, bula.
Emican(ı) : Yenge, bula.
Emici tél(ler) : Emici kıllar, emici tüyler (tıp ve botanik).
Emidostu : Yenge, bula.
Emigelini : 1. Yenge, bula. 2. Amca gelini.

Emigızı : Amca kızı.
Emik: Emik.
Emin *(Ar.)* : Emin.
Emin-amanlıg : Güven.
Emin-arhayın : Sessizce, rahatça, sessiz sedasız.
Eminevesi : Amca torunu.
Eminleşme : 1. Emniyetli olma. 2. Rahatlama, emin olma.
Eminleşmek : 1. Emin olmak, korkmamak. 2. Rahatlamak, sevinmek.
Eminlik : Emniyet.
Emioğlu : Amcazade, kuzen.
Emirahur : İmrahor.
Emirane *(Ar.)* : Emredercesine, zorbaca.
Emirğan : Gazlı bez, gaz bezi.
Emiri *(Ar.)* : Şahane.
Emiri papag : Deri kalpak.
Emirülümera *(Ar.)* : Emirler emiri, beylerbeyi (halifeler zamanında en yüksek rütbe).
Emir-ümera *(Ar.)* : Emirler, beyler, kumandanlar.
Émissar *(Lat.)* : Gizli ajan (devletin veya resmî kuruluşun dışarı görevlendirdiği).
Émission *(Lat.)* : Emisyonla ilgili.
Émissiya *(Lat.)* : Banknot çıkarma; emisyon.
Emiş : 1. Emiş. 2. Emzirme vakti (koyunların kuzularını).
Emişdirilme : Emzirilme (hep birden).
Emişdirilmek : Emzirilmek (hep birlikte).
Emişdirme : Emzirme (hep birlikte).
Emişdirmek : Beraber emzirmek.
Emişme : Emme, emiş (hep birlikte).
Emişmek : Beraberce emmek.
Emiuşağı : Amcazade.
Emizade : Amcazade.
Emizdirilmek : Emzirilmek.
Emizdirme : Emzirme.
Emizdirmek : Emzirmek.
Emizdirtmek : Emzirmek, emdirmek.
Emizik : Emzik.
Emizmek : Emzirmek.
Emlik : Süt kuzusu, kuzu.
Emlik kimi : mec. Süt kuzusu, alımlı, genç.
Emma *(Ar.)* : Ama, amma.
Emmagoyan : Müşkülpesent.
Emmal : Arşın malı, manifatura.
Emmalı : 1. Şüpheli. 2. İki anlama gelen.
Emmame *(Ar.)* : Sarık.
Emmamegoyan : 1. Sarıklı. 2. Molla, seyit.
Emmameli, Emmamedar : 1. Sarıklı. 2. Molla, seyit.
Emması çıhmag (olmag) : 1. Kusuru çıkmak. 2. Engel çıkarmak.
Emme : 1. Hala, bibi. 2. Emiş, emme.
Emmec : Emmeç, aspiratör.
Emmek : Emmek.
Emmere : Evlek, su yolu (tarlada).
Emmiz : Piramidal yığın, küme.
Emn *(Ar.)* : Emniyet, asayiş, güvenlik.
Emn-amanlıg : Güven.
Emniyye *(Ar.)* : Jandarma, polis (İran'da).
Emniyyebaşı : 1. Polis şefi. 2. Jandarma komutanı (İranda).
Emniyyet *(Ar.)* : Emniyet.
Emniyyetli : Emniyetli.
Emniyyetsiz : Emniyetsiz.
Emniyyetsizlik :Emniyetsizlik, güvensizlik.
Emoğlu : Hala oğlu, bibi oğlu.
Émosional *(Fr.)* : 1. Duygulu, heyecanlı, hisli. 2. Hassas.
Émosionallıg : 1. Duygululuk, hislilik. 2. Hassaslık.
Émosiya *(Fr.)* : Duygu, his.
Émpirik *(Yun.)* : 1. Ampirik. 2. Ampirist.
Émpirik *(Yun.)* : Ampirist.
Émpiriklik : Ampirizm, deneycilik.
Émpiriokritik *(Yun.)* : Sübjektivist.
Émpiriokritisizm, Mahizm *(Yun.)* : Sübjektivizm.
Émpirizm *(Yun.)* : Ampirizm.
Emr *(Ar.)* : 1. Emir. 2. İş.
Emraz *(Ar.)* : Emrâz.
Emri aşmamag : Sözü geçmemek.
Emr cümlesi : Emir cümlesi.
Emrden çıhmag : Emre uymamak, emir dinlememek.
Emr élemek (etmek) : Emretmek.
Emr forması : Emir kipi, emir sigası.

Emri-gaib : Üçüncü şahsa verilen emir.
Emri-hazır : ikinci şahsa verilen emir.
Emrine vérmek : Emrine vermek.
Emri-vaġé : Emrivaki.
Emrname *(Ar. Far.)* : Emirname.
Emr siğesi : Emir kipi.
Émr vérmek : Emir vermek.
Emsiz : Beceriksiz, kabiliyetsiz.
Emteé, Emtie *(Ar.)* : Emtia.
Emteé dövriyyesi : Mal sürümü, mal tedavülü.
Emteé istéhsalı : Mal üretimi (piyasaya).
Emteélik : Satılık, matah.
Emteé mübadilesi : Takas, kliring.
Emteéşünas, Emtiéşünas : Mal eksperi.
Emteéşünaslıg, Emtieşünaslıg : Ticaret bilimi.
Emtiegablayan : Ambalajcı; balyacı.
Emud *(Ar.)* : 1. Amut. 2. Gürz, topuz.
Emudi *(Ar.)* : Amudî, dik, dikine.
Émulsiya *(Fr.)* : 1. Eriyik, mahlûl. 2. Sübye.
Émulsiyalaşdırıcı : Sübyeleştirici, emülsiyonlaştırıcı.
Émulsiyalaşdırılmag : Sübyeleştirilmek, sübye yapılmak.
Émulsiyalaşdırma : Sübyeleştirme.
Émulsiyalaşdırmag : Sübyeleştirmek.
Émulsiyalı : Sübyeli.
Emziklemek : Sarkmak, sallanmak (meme gibi.)
Én : En, genişlik.
En : En, pek.
En'am *(Ar.)* : İnam, emanet, vedia.
En'am élemek : Vermek, bağışlamak.
Enayin :1.Acayip, tuhaf. 2.Çirkin, biçimsiz.
Enber *(Ar.)* : Amber.
Enberbar *(Ar. Far.)* : Amber saçan, koku saçan.
Enberbu *(Ar. Far.)* : 1. Amber Kokulu. 2. Amberbu.
Enberçe : Gerdanlık, takı, altın kolye.
Enbere : 1. Dikey oluk (değirmende). 2. Çağlayan.
Enberefşan, Enberfeşan *(Ar. Far.)* : Amber saçan, amber kokan.
Enberi *(Ar.)* : Itırlı, hoş kokulu.
Enberin *(Ar.)* :Amber kokulu, güzel kokulu.
Enberiyye *(Ar.)* : Drosera.
Enbir, Enbiz, Enbur : 1. Maşa, kıskaç. 2. Kerpeten. 3. Piramidal (meyve, tahıl yığını), küme.
Enbur : Kerpeten; kıskaç.
Encam *(Far.)* : 1. Sonuç, netice, son. 2. Tedbir, yardım, çare.
Encam çekmek (etmek) : Çare bulmak, çıkış yolu bulmak, çözüm bulmak.
Encama goymag (salmag) : Düzene koymak, ayarlamak.
Encame : Reze, menteşe.
Encam gılmag (vérmek) : Neticelendirmek, sonuçlandırmak.
Encam tapmag : Son bulmak, sona ermek.
Enceleşdirmeġ : Dövmek, pataklamak.
Enceme : Ufak çivi, küçük mıh.
Encir *(Far.)* : İncir.
Encirguşu : İncir kuşu.
Encirli : 1. İncirli. 2. İncirlik.
Encuma : Yetim, kimsesiz.
En çohu : Maksimum.
Én dairesi : Paralel (astronomide), enlem.
Endam *(Far.)* : Endâm.
Endamına lerze düşmek : Tir tir titremek (soğuktan, korkudan).
Endamın yansın (açılsın) : Boyu (bosu) devrilsin, boyu (bosu) devrilesi!
Endamı yanmış (açılmış) : Boyu (bosu) devrilsin, boyu (bosu) devrilesi!
Endamlı : 1. Endamlı. 2. Tıknaz, şişmanca.
Endamsız : Kılıksız, süflî.
Endamsızlıg : Kılıksızlık, sünepelik.
Endaze *(Far.)* : Endâze.
Endazeden çıhmag : Ölçüyü aşmak.
Endazeli : 1. Oranlı, bakışık, simetrik. 2. Doğru, düzgün.
Endazesiz : Oransız.
Endazeye düşmek : Çakırkeyf olmak, yarı sarhoş olmak; ölçüyü aşmamak.
Endazeye salmag : Sınırlamak, ölçüsünü ayarlamak.
Ende : Alçak.

Endeh : 1. Doğru olmayan. 2. İniş yokuş.
Endek-döndek : Kaypak, dönek.
Endelib *(Ar.)* : Bülbül, andelip.
Ende-mende démek : İleri geri konuşmak.
Éndémik *(Yun.)* : Mahallî, yerli.
Éndémikguş : Mahallî kuş, göçmen olmayan kuş, yerli kuş.
Éndémiya *(Yun.)* : Andemi, sürekli hastalık (bir ülkeye ait.)
Ender-dönder élemek : Evirmek çevirmek, evirip çevirmek.
Enderğelib élemek : Başından savmak, kovmak, uzaklaştırmak.
Enderilme : 1. Tamamen dökülme. 2. Alabora olma.
Enderilmek : 1. Tamamen dökülmek. 2. Alabora olmak.
Enderme : Boca etme, dökme.
Endermek : 1. Boca etmek, boşaltmak. 2. İndirmek. 3. Boşanmak (yağmur).
Enderun *(Far.)* : Enderûn.
Enderuni *(Far.)* : İç, içeri.
Endihmeh : Nefes daralmak (suda).
Éndirici : İndirici.
Éndirilmek : İndirilmek.
Éndirim : Aklan, yamaç, iniş.
Éndirimli : İnişli.
Éndirmek : Saymak, hesaba katmak.
Éndirmek : 1. indirmek. 2. mec. Lütfetmek, teşrif etmek.
Endişe *(Far.)* : Endişe.
Endişe çekmek : Endişeye düşmek.
Endişe oyandırmag : Korku uyandırmak, kaygılandırmak.
Endişeye salmag : Kaygılandırmak.
Éndogamiya *(Yun.)* : Endogami.
Éndokard(i) *(Yun.)* : İç zarı (kalpte).
Éndokardit *(Yun.)* : İç zarı iltihaplanması (kalpte).
Éndokrin *(Yun.)* : Endokrin, iç salgı.
Éndokrinolog *(Yun.)*:Endokrinoloji uzmanı.
Éndokrinologiya *(Yun.)* : Endokrinoloji.
Éndokrin sistemi : İç salgı bezleri sistemi.
Éndokrin véziler : İç salgı bezleri.
Éndşpil *(Alm.)* : Son hamle (satrançta).
Éne, Éne de : Yine yine de.
Énecek : 1. Alt basamak (merdivende). 2. İniş.
Enecer-sütecer : Emen çocuk üstüne doğan çocuk.
Enef : Nefes.
Enege vérmek : Gevezelik etmek, boşboğazlık etmek, çenesi düşmek.
Enegiboş : Geveze, boşboğaz, çenesi düşük.
Enegini yormag : Çenesini yormak, gevezelik etmek.
Enek, Eneh : 1. At, beygir. 2. Damga, nişan (hayvanların kulağına vurulan). 3. Alt çene, sakak.
Enekaltı : Sakak.
Enemeh : İşaretlemek (hayvanın kulağının ucunu keserek).
En'ene *(Ar.)* : Anane.
Énéneçi, En'eneperest : Muhafazakâr.
Énéneçilik, Énéneperestlik : Muhafazakârlık, gelenekçilik.
Énénevi *(Ar.)* : Ananevî.
Énénevilik : Anaevî olma, gelenekçilik.
Eneren, Cineren : Canlı, varlık, in cin.
Énérgétik *(Yun.)* : 1. Enerji uzmanı. 2. Enerjik.
Énérgétika *(Yun.)* : 1.Enerji ilmi. 2. Enerjik.
Énérgiya *(Yun.)* : Enerji.
Énérji *(Yun.)* : Enerji.
Énérjinin çévrilmesi ganunu : Enerji dönüşümü kanunu (doğru akımdan alternatif akıma).
Énerjinin sahlanması ganunu : Enerjinin kaybolmaması kanunu.
Éne vérmek : Şişmanlamak.
Enfiye *(Ar.)* : Enfiye.
Enfiyedan *(Ar. Far.)* : Enfiyelik, enfiye kutusu.
Eng : Alt çene, sakak.
Enga *(Ar.)* : Anka.
Engaltı : Sakak.
Engaz *(Ar.)* : Enkaz.
Enge : Pek, en.
Engebenge : Yedi sülale, gelmiş geçmiş, soy sop.

Engebu *(Far.)* : 1. Yüksükotu. 2. Bal.
Engec : 1. Künk; su yolu borusu. 2. Çene.
Engeduş : Ölçer.
Engel : 1. Engel. 2. Hastalık. 3. Tuyfeyli. 4. Uygunsuzluk.
Engel açmag (başına) : Engel çıkarmak, başını derde sokmak.
Engel çıharmag (töretmek) : Engel çıkarmak.
Engel çıhmag : 1. Zorluk çıkmak. 2. Kavga çıkmak.
Engele düşmek : Zora düşmek, zorda kalmak.
Engele salmag : Zora düşürmek, zorda bırakmak.
Engellemek : 1. Engellemek. 2. Zayıflamak, sıhhati bozulmak.
Engel olmag : Engel olmak.
Engelü-zar, Engelozer : Zor, çetin, müşkül (iş vb.).
Engene : Yüzük.
Engenek, Engench : Seramik leğen (çamaşır için).
Enger : Hastalık.
Engérib *(Ar.)* : Çabucak, hemen; çok yakında.
Engi : Geveze, çalçene.
Engiboş : Geveze, boşboğaz.
Engi gızışmag : Gevezelik etmek, çene çalmak, atıp tutmak.
Engine vérmek, Engini yormag : Çenesini yormak, gevezelik etmek.
Engilke : Büyük huni.
Engiştene, Eşgene : Yüzük.
Enhar *(Ar.)* : 1. Irmaklar. 2. Büyük.
Énib-galhmag : İnip kalkmak; inip çıkmak, dalgalanmak.
Éni boyunu basmag : Şişmanlamak.
Éni ile uzunu bir olmag : Şişmanlamak.
Enih : Enik.
Enihlemeh : 1. Vurmak. 2. mec. Ağzının payını vermek.
Enin *(Ar.)* : İnleme, inilti.
Énine, Énince : Enlemesine, genişliğine.
Énine-uzununa : Enine uzunluğuna.
Énine-uzununa ölçmek : Aylak dolaşmak, volta atmak.
Énine zolaglı ezele : Yuvarlak kaslar.
Enis *(Ar.)* : Dost.
Éniş : İniş.
Énişaşağı : Başaşağı, iniş aşağı.
Énişli : İnişli.
Énişlik : 1. İnişli, yokuş aşağı. 2. Yamaç, aklan.
Eniş-yohuş : İniş yokuş.
Éniş-yohuşlu : İnişli yokuşlu.
Énişli-yohuşlu : 1. İnişli yokuşlu. 2. mec. Zahmetli, çileli.
Enkebut *(Ar.)* : Örümcek, ankebut.
Én kesik : Kesit.
Én kesiyi : Kesit, yarım küre.
En kiçik ortag bölmesi : En küçük ortak kat.
Énlenme : Genişleme.
Énlenmek : 1. Genişlemek, bollaşmak. 2. Yayılmak, artmak. 3. mec. Şişmanlamak. 4. mec. Kabarmak, şişmek. 5. mec. Neşelenmek, sevinmek.
Énleşme : Bollanma, bollaşma.
Énleşmek : Bollanmak, bollaşmak.
Énletme : Genişletme.
Énletmek : Genişletmek, bollatmak.
Énli : Enli.
Énliağız(lı) : Ağzı geniş, geniş ağızlı.
Énlibaş : Yayın balığı.
Énliburun(lu) : Geniş burunlu.
Énlice : Genişçe.
Énlidöş(lü) : Geniş göğüslü.
Énligaş(lı) : 1. Gür kaşlı. 2. Büyük kaşlı (yüzük vb.).
Énlik : Genişlik.
Enlik, Ennik, Ennih : 1. Allık, kırmızılık. 2. Allık, ruj. 2. Kızılkök.
Énlikenar : Geniş kenarlı, kenarı enli.
Enlik-kirşan : Makyaj (pudra ve rujlu).
Enlikli : Makyajlı (kadın).
Enlikli-kirşanlı : Makyajlı.
Énlikürek(li) : İri yapılı, geniş omuzlu.
Enlik (Enlik-kirşan) vurmag (sürtmek) : Makyaj yapmak, ruj sürmek.
Énlilik : Enlilik.

Énlisifet(li) : Geniş yüzlü, geniş suratlı.
Énliüz(lü) : Geniş yüzlü, geniş suratlı.
Énliyarpag(lı) : Geniş yapraklı, yayvan yapraklı (ağaç bitki vb.).
Énme : İnme.
Énmek : 1. İnmek. 2. mec. Tabi olmak, itaat etmek.
Ennigulah : Enli yaprak, yaprağı enli (pancar, göverti vb.).
Enöv : Dalak şişmesi, dalak büyümesi, splénomégalie.
Enöv basmag, Enöv tutmag : Sıtma tutmak, sıtmalanmak.
Enremeh : Kişnemek (erkek at, kısrak).
Ensab *(Ar.)* : Soylar, nesiller.
Ense : Arkasınca, gıyâben, gıyabında.
Énséfalit *(Yun.)* : Ansefalit, menenjit.
Énsiklopédik *(Fr.)* : Ansiklopedik.
Énsiklopédist *(Fr.)* : 1. Ayaklı kütüphane. 2. Ansiklopedi üyesi (18. yüzyıl sonlarında Fransa'da).
Énsiklopédik *(Fr.)* : Ansiklopedik.
Énsiklopédist *(Fr.)* : 1. Ayaklı kütüphane. 2. Ansiklopedik.
Énsiklopédiya *(Fr.)* : 1. Ansiklopedi. 2. Ansiklopedik.
Énsiklopédiyaçı : Ansiklopedi üyesi (18. yüzyıl sonunda Fransada).
Énsiklopédizm *(Fr.)* : Teferruatlı bilgi, ansiklopedik bilgi.
Énsiz : Ensiz, dar.
Énsizce : Daracık.
Énsizleşdirilme : Daralma, daraltılma.
Énsizleşdirilmek : Daraltılmak.
Énsizleşdirme : Daraltma.
Énsizleşdirmek : Daraltmak, darlaştırmak.
Énsizleşme : Daralma, darlaşma.
Énsizleşmek : Daralmak, darlaşmak.
Énsizlik : Ensizlik, darlık.
Enşeşmeh : mec. Dağılmak, alt üst olmak (lodostan).
Enter : Şebek.
Enti : Buzağı sütü (ineğin buzağı için tuttuğu).
Entiğ *(Ar.)* : Kıymetli, değerli, az bulunur, antika.
Entiğe *(Ar.)* : Antika.
Entiğebaz, Entiğeçi : Antikacı.
Entiğebazlıg, Entiğeçilik : Antikacılık.
Entiğefüruş *(Ar. Far.)* : Antikacı.
Entiğefüruşlug : Antikacılık.
Entiğefüruşlug élemek : Bilgiçlik taslamak.
Éntomolog *(Yun.)* : Entomolojist.
Éntomologiya *(Yun.)* : Entomoloji.
Éntomoloji *(Yun.)* : Entomolojik, entomolojiyle ilgili.
Éntuziast *(Yun.)* : Şevkli, hevesli (bir işe).
Éntuziazm *(Yun.)* : Şevk, vecit, esrime.
Enva *(Ar.)* : Muhtelif, çeşitli.
Envai-müsibetle : Bin bir zorlukla, zar zor.
Enver *(Ar.)* : Çok nurlu, en parlak.
En yahşı : En güzel, en iyi.
Enzar *(Ar.)* : Bakışlar, nazarlar.
Enzeli : Oyun havası türü.
Éolit *(Yun.)* : 1. Yontma taş devri. 2. Yontma taş.
Épidémik *(Yun.)* : Bulaşıcı, sârî.
Épidémiolog *(Yun.)* : Epidemioloji uzmanı.
Épidémiologiya *(Yun.)* : Epidemioloji.
Épidémiya *(Yun.)* : 1. Epidemi. 2. mec. Salgın, epidemi gibi.
Épigon *(Yun.)* : Taklitçi (ilim, edebiyat, sanat vb.).
Épigonlug : Taklitçilik (ilim, edebiyat, sanat vb.).
Épigraf *(Yun.)* : 1. Kitabe, yazıt. 2. Darbımesel, hikmetli söz (Kitap girişlerine vb. yerlerine yazılır).
Épigrafik *(Yun.)* : Epigrafiyle ilgili.
Épigrafika *(Yun.)* : Epigrafi.
Épigram *(Yun.)* : 1. Kitabe, yazıt. 2. Hicviye, satir.
Épik *(Yun.)* : Epik, destansı (eser, müellif).
Épika *(Yun.)* : Destansı eserler, epik eserler.
Épiklik : Hamaset, yiğitlik, kahramanlık.
Épikurçu : 1. Epikürcü, Epikurosçu. 2. Bir kol çengi.
Épikurçulug, Épikurizm : 1. Epikürcülük, epikurosçuluk. 2. Sefahat.
Épilépsiya *(Yun.)* : Sara, yilbik, tutarık.
Épiléptik *(Yun.)* : Saralı.

Épilog *(Yun.)* : Epilog.
Épiséntr *(Yun.)* : Zelzele merkezi, deprem üssü.
Épistolyar *(Lat.)* : 1. Mektup şeklinde (eser). 2. Münşeat.
Épitéli *(Yun.)* : Epitel, epitelyum.
Épitét *(Yun.)* : Sıfat, vasıf, nitelik.
Épizod *(Yun.)* : 1. Epizot. 2. Hadise, olay.
Épizodik *(Yun.)* : 1. Ara sıra olan. 2. Epizotlarda oynayan.
Épizodiklik : Epizot özelliği.
Épolét *(Fr.)* : Apolet.
Épolétli : Apoletli.
Éponj *(Fr.)* : Penye.
Épos *(Yun.)* : Destan, epope.
Eppek, Epbeh, Eppeh : Ekmek, çörek.
Eppekli : Ekmek ağacı.
Eppek olub-göye uçmag : Kaybolmak, yok olmak.
Eprime : 1. Çürüme, bozulma, ekşime. 2. Yıpranma.
Eprimeh : Kocalmak.
Eprimek : 1. Çürümek, bozulmak, ekşimek. 2. Yıpranmak, eskimek. 3. mec. Bitkin düşmek.
Eprimiş : 1. Çürük, çürümüş. 2. mec. Bitkin, yorgun.
Épus *(Yun.)* : Destan, epope.
Ér : R (harfi); yer.
Er : erkek.
Éra *(Lat.)* : 1. Yılbaşı. 2. Devre, çağ, devir. 3. Paleozoik.
E'raf *(Ar.)* : Araf.
Erag *(Ar.)* : 1. Irak (musiki). 2. Votka. 3. Likör.
Érağac : Turfanda meyve.
Er-arvad : Karı koca.
Er-avadlı : Karılı kocalı.
Er-arvadlıg : Evlilik, karı kocalık.
Erazi *(Ar.)* : Arazi.
Erazi suları : Kara suları.
Erbab *(Ar.)* : Erbap.
Erbein *(Ar.)* : Erbain.
Erbein günü : Kırkıncı gün (Kerbelâ hadisesinden sonraki).
Ercanlı : Erkekçil.
Erce(sine) : Erkekçe, mertçe.
Ercik : Kocacığım (kadının hitabı)!
Erdem : Takat, sabır.
Erdemli : Kuvvetli, hünerli.
Erdemsiz : Tembel, zayıf.
Erdeva, Erdov : Sırtlan.
Erdo : 1. Heyula, gulyabani. 2. Çirkef su. 3. Manca, yal. 4. Tembel.
Ere *(Far.)* : Testere.
Ereçi : Doğramacı, biçici.
Ereb *(Ar.)* : Arap.
Ereb atı : Arap atı.
Erebce : Arapça.
Erebceleşdirilmek : Arapçalaştırılmak.
Erebceleşdirmek : Arapçalaştırmak.
Erebceleşdirilmiş : Arapçalaştırılmış.
Erebceleşmek : Arapçalaşmak.
Erebçilik : Arapçalaştırma, arapçacılık.
Erebdovşanı : Arap tavşanı.
Erebi *(Ar.)* : Arabî.
Erebist : 1. Arabist. 2. Arapça taraftarı.
Erebistika : Arabiyat, Arap tarihi ve sanatı.
Erebizm : Arapçacılık (dilin arapça kelime ve gramer kaideleriyle takviyesi).
Erebleşdirilmek : Araplaştırılmak.
Erebleşdirme : Araplaştırma.
Erebleşdirmek : Araplaştırmak (dil ve kültür olarak).
Erebleşmek : Araplaşmak (dil ve kültür olarak).
Erebotu : Bin yaprak.
Erebşünas *(Ar. Far.)* : Arabist.
Erebşünaslıg : Arabiyat.
Erefe *(Ar.)* : Arife.
Ereg *(Ar.)* : 1. Ter. 2. Votka. 3. Likör.
Ereğac : Turfanda.
Ere gétmek : Kocaya gitmek, evlenmek.
Eremik, Eremih : 1. Kısır. 2. mec. Faydasız, boşuna.
Eremihlemeh : Kısırlaşmak, doğurmamak.
Eremik inekden öküz olmaz : Kısır inekten öküz olmaz.
Eren : 1. Eren. 2. Deniz kızı.
Er-er, Erer *(Ar.)* : Ardıç.

Eresat *(Ar.)* : 1. Arasat. 2. mec. Tantana, şenlik.
Eresati-mehşer : 1. Arasat. 2. mec. Tantana, şenlik, kızılca kıyamet.
Ereş : Endaze.
Ere vérmek : Kocaya vermek, evlendirmek, ere vermek.
Erevüş : Budama, bahçeleme.
Erevüş élemek (etmek) : Budamak, bahçelemek.
Erezen : 1. Geç yetişen, geç büyüyen, geç ekilen. 2. Geç.
Érğ *(Yun.)* : Erg (iş birimi).
Ér-géc : Er geç.
Ergen : Ergen.
Erğevan *(Far.)* : Erguvan.
Erğevani, Erğüvani *(Far.)* : Erguvanî.
Ergin : Eriyik, sıvı, mâyi.
Erginlik : Ergime, zeveban.
Erğenun *(Yun.)* : Org.
Eridici : Eritici.
Eridilme : Eriyik.
Eridilmek : Eritilmek.
Eridilmiş : Eriyik.
Erig : Yabanî erik.
Erik : 1. Kayısı. 2. Yabanî erik.
Erikğalı : Kayısı kurusu, kayısı kakı.
Erikgülü : Lâtin çiçeği.
Erikli : 1 Kayısı bahçesi. 2. Kayısı ağacının bulunduğu.
Eriklik : Kayısı bahçesi.
Erime : Ergime.
Erime istiliyi : Ergime ısısı.
Érimek : Yürümek.
Erimez : Erimeyen.
Erimezlik : Erimeme.
Erincek, Erinceh, Eringec : 1. Erincek, tembel. 2. Utangaç.
Erinceklik : Tembellik.
Erinden boşanmag : Kocasından boşanmak.
Eringen : Üşengen, tembel, miskin.
Erinik : 1. Tembel, erincek. 2. Eriyik.
Erinmek : 1. Erinmek, üşenmek. 2. Ergimek. 3. mec. Arıklamak, zayıflamak. 4. mec. Utanmak, sıkılmak.
Erinmez : 1. Erimez. 2. Utanmaz. 3. Üşenmez.
Erinmez-erinmez : Utanmadan, sıkılmadan.
Erinmiş : 1. Eriyik. 2. Eritilmiş.
Erinti : 1. Alaşım, halita. 2. Mayi, sıvı.
Eriş : Arış, atkı.
Eriş-arğac : Argaç, atkı, çözgü.
Erişleme : Çözme (çözgü ipini).
Erişlemek : Çözmek (çözgü ipini).
Erişlik : Arışlık, çözgülük (iplik).
Erişmek : Sataşmak, takılmak.
Érişmek : Erişmek.
Erişteaşı : Erişte çorbası.
Erişteçi : Erişte satıcısı.
Erişteçilov : Erişteli pilav.
Erişte doğramag : 1. Erişte kıymak. 2. mec. Gizlice tedarik etmek.
Erişte kesmek : Erişte kıymak.
Erişteli : Eriştesi olan.
Erişteliçilov : Erişteli pilav.
Erişteliplov : Erişteli pilav.
Eriştelik : Erişte malzemesi.
Erişteplov : Erişteli pilav.
Eritdirmek : Erittirmek.
Éritmek : Yürütmek.
Eritmesobası : Yüksek fırın, maden fırını.
Éritrositler : Alyuvarlar.
Eriyici, Eriyen : 1. Erir, eriyebilir. 2. Mahlûl, eriyik.
Eriyen, Eryen : Ergen.
Eriyengoruyucu : Emay.
Eriyib-çöpe (şama, muma) dönmek : Zayıflamak, bir deri bir kemik kalmak.
Eriyini ezdirmek : Şımartmak, nazlamak.
Erize *(Ar.)* : Ariza.
Erizebaz *(Ar. Far.)* : Müzevir.
Erizebazlıg : Tezvir, müzevircilik.
Erizeçi : 1. Müzevir, şikayetçi. 2. Arzuhalci.
Erizeçilik : 1. Arzuhalcilik. 2. Şikayetçilik.
Erizeyazan : Arzuhalci.
Erk : 1. İç kale. 2. İnanma, güvenme. 3. Yardım etme. 4. Ümit, arzu, beklenti. 5. Kudret, iktidar, nüfuz.
Erkan *(Ar.)* : Erkân.
Erkanı-dövlet : Devlet erkanı.

Erkanlı : Edepli, saygılı.
Erkansız : 1. Dinsiz, imansız. 2. mec. İnsafsız, acımasız.
Erke : 1. Çocuk. 2. Şımartma.
Érkec, Érkeç : Teke, kösemen.
Érkek : 1. Erkek. 2. mec. Kaba, nezaketsiz.
Érkekce : Erkekçe.
Érkekcik : Ercik, etamin.
Érkek encame : Pimli kanat (menteşede).
Érkeklemek : 1. Erkekleşmek. 2. Kartlaşmak (bitkiler).
Érkeklenme : 1. Erkekleşme (kadın). 2. mec. Kabadadayılık.
Érkeklenmek : 1. Erkekleşmek. 2. Erkeklenmek.
Érkeklik : 1. Erkeklik. 2. Kabalık.
Erkekliyine salmag : Kabalık etmek.
Erkek tükezban : Erkek Fatma, erkek Ayşe.
Erk élemek (etmek) : Beklemek, ümit etmek, ummak.
Érkenscher : Alessabah.
Érkér *(Alm.)* : Şahnişin, cumba, balkon.
Erkesöyün : Şımarık, bencil, hodpesent.
Erkevan : Erguvan.
Erki çatmag (gelmek) : Ummak, beklemek, ümit etmek.
Erki olmag : Güveni olmak, inanmak.
Erkle : Teklifsizce, laubâlice.
Erklemek : Şımartmak, şımarık büyütmek.
Erklenmek : Şımartılmak, şımarık büyütülmek.
Erklik : Samimiyet, içtenlik, yakınlık.
Erk-naz, Erknaz : 1. Naz, işve. 2. Nazlı nazlı.
Erk-nazla : Nazlı nazlı, kırıtarak.
Erköven : Nazlı, şımarık (çocuk).
Erköyün : 1. Şımarık. 2. Şeyhülislam, kadıasker, kazasker. 3. Papaz.
Erköyüncesine : Şımarıkça, küstahça.
Erköyünleşme : Şımarma.
Erköyünleşmek : Şımarmak.
Erköyünlük : Şımarıklık.
Erköyünuşag : Şımarık çocuk.
Erkyana : Laubâlice, teklifsizce; samimiyetle, içtenlikle.
Erli : Kocalı.
Erli-arvadlı : 1. Karılı kocalı. 2. mec. Ailecek, evcek.
Erlik : 1. Evlilik, karı kocalık. 2. Mertlik, yiğitlik. 3. Evlenimlik, ergen (kız).
Erlikgız : Evlenimlik kız.
Erlik vezifesi : Kocalık vazifesi.
Erlilik : Kocalılık, kocalı olma.
Ermeğan *(Far.)* : Armağan.
Érmek : Ermek.
Érmeni : Ermeni.
Érmenice : Ermenice.
Ernevut : Solucan.
Érotik *(Yun.)* : Erotik.
Érotika, Érotizm *(Yun.)* : Erotizm.
Erov : Çirkef, bulaşık suyu.
Éroziya *(Lat.)* : 1. Erozyon. 2. Metal aşınması (elektrik veya kısa devre sonucu).
Erp : 1. Kef (sirkede). 2. Rüsup, tortu. 3. Konak (saçlarda). 4. Pas, bar (dişlerde).
Erplenmek : Konak oluşmak (saçlarda).
Errade *(Ar.)* : 1. Mancınık, zemberek, seyyar top. 2. Top arabası.
Erre *(Far.)* : 1. Testere. 2. Testere eğesi (bileyici).
Erreçi, Mişarçı : Testereci; bıçkıcı.
Erse : Arsa.
Ersemek : Büyümek, kemale ermek, reşit olmak.
Erseye çatmag (gelmek) : 1. Ortaya çıkmak, meydana gelmek. 2. Büyümek, olgunlaşmak.
Erseye çatdırmag (yétirmek) : Büyütmek, yetiştirmek.
Erseye çatmag (yétmek) : Büyümek, olgunlaşmak.
Ersin : 1. Balık ızgarası, balık tavası. 2. Kazağı (hamur için).
Ersinle gazıyıb-çıharmag : Söküp atmak, kazıyıp atmak, zorla çıkarmak.
Ersinlemek : Kazımak (kazağı ile).
Ersinlenmek : Kazağı ile kazınmak, kazınmak.
Ersiz : 1. Dul (kadın). 2. Bâkire (hanım).

Ersizlik : Kocasızlık, ersizlik.
Erş *(Ar.)* : Arş, gök, sema.
Erşe bülend olmag : Göklere yükselmek.
Erşe çıhmag : Göklere yükselmek.
Erşe dayag olmag : Göklere yükselmek.
Erşe dayanmag : Göklere yükselmek.
Erşe galhmag : Göklere yükselmek.
Erşe ucalmag : Göklere yükselmek.
Erşi-e'la : Sema, asuman.
Erşi-müella : Asuman, sema.
Erşinnemeh : Kaçmak, tabanları yağlamak.
Érte : 1. Alessabah. 2. Yarın. 3. Erken, bir an önce.
Érteden : Alessabah.
Értelemek : Ertelemek.
Értesi : Ertesi.
Erti : Elti.
Erus *(Ar.)* : Gelin.
Eruz *(Ar.)* : Aruz.
Eruz élmi : Aruz bilgisi.
Erveti : Baştan savma, üstünkörü, eğreti.
Eryen : Ergen.
Eryennih : Evlenme harcı (kardeşler ayrılırken evlenmemiş olan kardeşlerine verdikleri fazla hisse).
Erz *(Ar.)* : 1. Arz, yer. 2. Dünya, yer yüzü. 3. Takdim, arz. 4. Söz, matlep. 5. Rica. 6. En, genişlik. 7. Enlem.
Erzag *(Ar.)* : Erzak.
Erzag sapalağı : Erzak dağıtımı, erzak tevzii (1918-1921 yıllarında komünizm idaresinin planlı tevzi sistemi).
Erzden-semaye geder : Yerden göğe kadar.
Erz élemek (etmek) : Bildirmek, arz etmek.
Erz etmek (gılmag) : Sunmak, takdim etmek.
Erzinde : Süresinde, içinde.
Erz-hal *(Ar.)* : Arzuhal.
Erz olsun (ki) : Bildiririm ki, dikkatinizi çekerim (ki).
Erz olunmag : Denilmek, anlatılmak, ifade edilmek.
Esa *(Ar.)* : Asa, baston.
Esalet *(Ar.)* : Asâlet.
Esalı : Bastonlu, değnekli.
Esaret *(Ar.)* : Esaret.
Esarete almag : Esir almak, esir tutmak.
Esas *(Ar.)* : 1. Esas. 2. Essah, hakikat, asıl. 3. Kökler, asıllar. 4. Sabit, kalıcı. 5. Kimyevî birleşim. 6. Taban (geometride). 7. Kök (kelimede).
Esas é'tibarile : Esasen.
Esas fondlar : Sabit kapital, ana para, sermaye.
Esas ganun : Anayasa.
Esas götürmek (almag, tutmag) : Dayanmak, istinat etmek.
Esası goyulmag : 1. Temeli atılmak. 2. Başlanmak.
Esasına geder : Tamamen, büsbütün.
Esasında durmag : Temel teşkil etmek.
Esasını goymag : Temel atmak.
Esasını teşkil etmek : Temel teşkil etmek.
Esası olmamag : Asılsız olmak, yalan olmak.
Esası yohdur : Yalandır, aslı yoktur, asılsızdır.
Esas kapital : Sermaye, ana para, sabit sermaye.
Esaslandırılma : 1. Temeli atılma. 2. Esasa bağlanma.
Esaslandırılmag : 1. Temeli atılmak. 2. Esasa bağlanmak.
Esaslandırma : Temelleştirme.
Esaslandırmag : Temelleştirmek.
Esaslanma : Temelleşme.
Esaslanmag : 1. Esasa bağlanmak. 2. Dayanmak, dayanak oluşturmak. 3. Kökleşmek, kök salmak, yerini sağlama almak.
Esaslı : Esaslı.
Esaslıca : Adamakıllı, hayli.
Esaslı kapital goyuluşu : Envestisman.
Esaslılıg : 1. Esaslı oluş. 2. Sağlamlık, ciddiyet.
Esaslı suretde : Tamamiyle, temelinden, kökünden.
Esaslı te'mir : Esaslı tamirat.
Esaslı tikinti : Envestisman inşaatı.
Esaslı vesait : Sağlam kaynak (para için).
Esaslı vesait goyuluşu : Envestisman.
Esasname : Tüzük, nizamname.

Esassız : Esassız, asılsız.
Esassız elde etmek : Dayanıksız olmak (hukukî).
Esassızlıg : 1. Temeli olmama. 2. Tutarsızlık, insicamsızlık.
Esas tutmag : Dayanmak, istinat etmek.
Esatir *(Ar.)* : Esâtir.
Esatiri *(Ar.)* : Efsanevî, mitolojik.
Esbab *(Ar.)* : 1. Esbap. 2. Silah, pusat.
Esbablı : Pusatlı.
Esbe, Hesbe : Kızamık.
Esbeçiçeyi (gülü) : Hercaî menekşe, alaca menekşe.
Esdemi, Ersin : 1. Kazağı (hamur için). 2. Balık tavası.
Esdirilme : 1. Titretilme. 2. Başı boş gezdirilme. 3. Zırvalama, saçmalama.
Esdirilmek : 1. Titretilmek, 2. Avare dolaştırılmak. 3. Saçmalanmak.
Esdirme : 1. Titretme. 2. Avare dolaşma. 3. Saçmalama, zırvalama.
Esdirmek : 1. Titretmek, sarsmak. 2. Haylaz haylaz gezmek.
Eseb *(Ar.)* : Asap, sinir.
Esebani *(Ar.)* : Asabî.
Esebi *(Ar.)* : 1. Asabî. 2. Sinirlendirici.
Esebicesine : Öfkeli öfkeli, sinirli şekilde.
Esebileşdirici : Tahrikçi, sinirlendirici.
Esebileşdiricilik : Tahrikçilik.
Esebileşdirilmek : Sinirlendirilmek.
Esebileşdirmek : Öfkelendirmek, sinirlendirmek.
Esebileşmek : Asabileşmek.
Esebilik : Asabîlik.
Esebimezac *(Ar.)* : Osuruğu cinli.
Esebimezaclıg : Sinirlilik.
Esebiyyet *(Ar.)* : Sinirlilik, asabiyet.
Esebleri ile oynamag : Sinirlendirmek.
Eseblerine tesir etmek : Öfkelendirmek, sinirlendirmek.
Eseblerine tohunmag : Sinirlendirmek.
Ese-ese : 1. Çırpınmalı bir şekilde. 2. Hummalı şekilde.
Esel *(Ar.)* : Bal.
Esen : 1. Esen. 2. Titrek, titreyen.
Esenek : Ahmak, akılsız.
Ésér : Sosyalist ihtilalci.
Eserbehş *(Ar. Far.)* : Tesirli, etkili.
Eser-elamet : Örnek, iz, nişane.
Eser-elamet galmamag : Eser kalmamak.
Eser élemek (etmek) : Tesir etmek.
Eseri gelmek : Sıtma tutmak.
Eserlenmek : 1. Sendelemek, titremek. 2. Müteessir olmak.
Eserli : Müessir, tesirli.
Esersiz : 1. Tesirsiz. 2. Eseri olmayan, eser vermeyen.
Ésés *(Alm.)* : Muhafız ordusu (Nazilerde).
Ésésçi : Muhafız (Nazilerde).
Eseyen : Titrek, titreyen.
Esger *(Ar.)* : Asker.
Esger aparmag : Asker toplamak, askere çağırmak.
Esgerayi : Bir oyun havası.
Esgercesine : Askerce.
Esger düşmek, Esger gétmek : Askere alınmak, askere gitmek.
Esgere götürülmek : Askere alınmak, asker olmak.
Esgeri *(Ar.)* : 1. Askerî. 2. Çavuş üzümü.
Esgerlik : Askerlik.
Esgerpaltarı : Asker elbisesi.
Esgersayağı, Esgervarı : Askerce.
Esger yığmag : Asker toplamak.
Esgi : 1. Çocuk bezi. 2. Eski (elbise vb.).
Esgiçi : 1. Eskici. 2. Antikacı.
Esgileşme : Eskime.
Esgileşmek : Eskimek, yıpranmak (elbise).
Esgilik : Eskilik.
Esginas, Eskinas : Banknot.
Esgi-püsgü (püskü), Esgi-üsgü : Eski püskü.
Esgiyuyan : Çocuk bezi yıkayıcı (makine).
Eshabe *(Ar.)* : Sahabe.
Esil *(Ar.)* : 1. Asil. 2. Kök, asıl.
Esil-kök : 1. Nesil, kuşak, göbek. 2. Hanedan, sülâle.
Esillenmek, Esilleşmek : 1. Köklenmek, kökleşmek. 2. Mahallileşmek. 3. Açılmak, berraklaşmak, katıksız olmak.

Esilleşme : 1. Kökleşme. 2. Mahallileşme. 3. Berraklaşma.
Esilli : 1. Asil, soylu. 2. Gerçek, doğru, hakîkî.
Esil(li)lik : 1. Asillilik, mertlik, asalet, 2. Saflık, halislik (altın vb. için).
Esilsiz : 1. Asılsız, sahte, yalan, uydurma. 2. Asaletsiz, soysuz, asaleti bozuk.
Esilsizlik : 1. Sahtelik. 2. Soysuzluk.
Esilzade *(Ar. Far.)* : Asilzade, aristokrat.
Esim-esim : Tir tir, tiril tiril.
Esim-esim esmek : Tir tir titremek.
Esirédici : Esir edici, köle edici.
Esir tutmag : Esir etmek.
Esir-yésir : Yoksul, âciz, kimsesiz, gariban (kimseler).
Esir-yésir élemek : Meftun etmek, büyülemek, hayran etmek.
Éskadra *(Fr.)* : Donanma, filo.
Éskadrilya *(Fr.)* : Filo.
Éskadron *(Fr.)* : Bölük, süvari bölüğü.
Éskalator *(İng.)* : Yürüyen merdiven.
Eskeş : Araba falakası, araba kolu.
Éski : Ski, kayak.
Eski, Esgi : Eski.
Eski gapı, Eski daban : Eski hamam, eski tas.
Eskik : Eksik.
Eskik-artıg : Lüzumsuz, gereksiz, yersiz.
Eskik çekmek : Eksik tartmak.
Eskik çıharmag : Eksik çıkarmak, eksik hesaplamak.
Eskik çıhmag : Eksik çıkmak.
Eskik déyil : Eksik değil, mevcut, bulunur.
Eskik élemek (etmek) : 1. Azaltmak. 2. Kesmek, ara vermek.
Eskik-eskik : Hırsla, öfkeyle, kızgın kızgın, ileri geri.
Eskik gelmek :Eksik gelmek, eksik çıkmak.
Eskik-gerek : Kusur, eksik, noksan.
Eskiklik : 1. Eksiklik. 2. mec. Alçaklık, rezalet.
Eskiklik getirmek : Alçaltmak, küçük düşürmek, tezlil etmek.
Eskikliye düşmek : Yoksullaşmak.
Eskik olmag : Eksik olmak.
Eskik olma (olmayasan, olmayasınız) : Eksik olma (olmayasın, olmayasınız).
Eskik olmamag : Eksik olmamak, bulunmak.
Eskikrag : Eksikçe, daha az.
Eskik satmag : Eksik satmak.
Eskildilme : Eksiltilme, azaltılma.
Eskildilmek : Eksiltilmek, azaltılmak.
Eskile-eskile : 1. Eksilerek, azalarak. 2. mec. Küçülerek.
Eskilen : Eksilen (matematikte).
Eskilme : Eksilme.
Eskilmek : 1. Eksilmek, azalmak. 2. mec. Alçalmak, küçülmek.
Eskiltme : Eksiltme.
Eskiltmek : 1. Eksiltmek. 2. mec. Küçültmek, küçük düşürmek.
Éskimo *(Fr.)* : Çikolatalı dondurma.
Éskimos : Eskimo.
Eskiyi : Eksiği.
Éskiz *(Fr.)* : Eskiz.
Esl *(Ar.)* : Asıl.
Esla *(Ar.)* : Aslâ.
Esla-ebeda *(Ar.)* : Aslâ ve katâ, katiyen.
Eslan : Aslan.
Eslehe *(Ar.)* : Silah.
Eslehéli : Silahlı.
Eslen *(Ar.)* : 1. Aslan. 2. Aslâ.
Esli : 1. İptidaî, ilkel. 2. Aslî, türetilmemiş (gramer).
Eslibahar : Yediveren gülü.
Eslieded *(Ar.)* : Asal sayı(lar), basit sayılar.
Esline bahsan (bahdıgda, galanda) : Aslında, doğrusu, gerçekten.
Esli yoh : Aslı yok, yalan.
Esl-neseb *(Ar.)* : Soy, menşe, kök.
Esme : 1. Esme, esinti, rüzgâr. 2. Titreme, parkinson. 3. Gelincik (çiçek), anemon.
Esmece : 1. Sıtma. 2. Parkinson.
Esmeceli : 1. Sıtmalı. 2. Parkinsonlu.
Esmegovag : Ak kavak, akça kavak.
Esmeiflic : Parkinson.

Esmek : 1. Titremek. 2. Dalgalanmak. 3. mec. Sinirlenmek. 4. mec. Üzerine titremek.
Esmeşal : Bengal kumaşı, Bengalin.
Ésminés *(Rus.)* : Destroyer.
Esnaf *(Ar.)* : 1. Esnaf. 2. Oda.
Esnaflıg : Esnaflık.
Esnegülü, Esnepek : Muhabbet çiçeği, Yemen safranı.
Esnek : 1. Esnek, elastikî. 2. Esneme. 3. Yutak.
Esneşmek : 1. Beraberce esnemek. 2. mec. Boşuna vakit geçirmek.
Ésparzét *(Alm.)* : Evliyaotu, eşekotu, korunga, tirfil, yoncaotu.
Espérantist, Espérantoçu : Esperantocu, esperantoca konuşan.
Esperek : Muhabbet çiçeği.
Esr *(Ar.)* : 1. Asır. 2. İkindi.
Esrdide *(Ar. Far.)* : Eski, yaşlı, tarihî, kadim.
Esri *(Ar.)* : Asrî, muasır, çağdaş.
Esrik : 1. Semirmiş, büyümüş. 2. Kızgın, öfkeli. 3. Sarhoş. 4. Saralı.
Esrimek, Esrinmek : 1. Esrimek. 2. Azgınlaşmak, saldırgan olmak.
Esrimiş : 1. Esrik. 2. Öfkeli, sinirli.
Esriyib-kükremek : Öfkelenmek, hiddetlenmek.
Esrlerce : Asırlarca.
Esrlik : Asırlık.
Esrüh : Esrik, sarhoş.
Essalam *(Ar.)* : Selâmünaleyküm.
Éstafét *(Fr.)* : Bayrak yarışı.
Éstakada *(Fr.)* : İskele; köprü; üstgeçit.
Éstét *(Yun.)* : Estet.
Éstétcesine : Estetik yönden, estetikçi gibi.
Éstétçi : Estetikçi.
Éstétçilik : Estetikçilik.
Éstétik *(Yun.)* : 1. Estetik. 2. Estetikçi. 3. Estetizm.
Éstétika *(Yun.)* : 1. Estetik. 2. Güzellik.
Éstétizm *(Yun.)* : Estetizm.
Éston : Fin-Ugor halkı.
Éstonca : 1. Fince. 2. Ugorca.
Éstrada *(Fr.)* : 1. Sahne. 2. Varyete.
Esvede : Biber.
Éş : Yoldaş, dost.
Eş : 1.Emsal, eş, benzer. 2. Dost, yarı hanım.
Eş'ar *(Ar.)* : Şiirler.
Éşdirilmek : Eğirilmek, bükülmek (iplik).
Éşdirmek : Eğirmek, bükmek (ipliği.
Eşedd *(Ar.)* : En şiddetli, pek şiddetli.
Éşelek : Eşelek.
Éşelemek : Eşelemek.
Éşelenmek : Eşelenmek.
Éşélon *(Fr.)* : 1. Kademe. 2. Katar. 3. Basamak. 4. Saf, dizi (asker için).
Éşelonlama : Sıralama, dizme, saf durumuna koyma (askerleri).
Éşelonlamag : Saf bağlatmak (askerlere).
Éşelonlanma : Saf bağlama, sıralanma (askerler).
Éşelonlanmag : Saf bağlamak, sıralanmak (askerler).
Éşenc : Ölçer.
Éşenek : 1. Eşinti, süprüntü, mezbele (tavukların eşindiği yer). 2. mec. Karmakarış, karmakarışık (yer).
Eşer *(Ar.)* : Öşür.
Éşg *(Ar.)* : Aşk.
Eşgar : Mutlaka, muhakkak.
Eşgbaz *(Ar. Far.)* : Çapkın.
Éşgbazlıg : 1. Çapkınlık. 2. Tutkunluk, vurgunluk, âşıklık.
Éşgbazlıg élemek : Çapkınlık etmek, kadınları ayartmak.
Éşg élemek (etmek) : Çok hazzetmek, pek zevk almak.
Éşge düşmek (giriftar olmag) : 1. Aşka düşmek. 2. Aşka gelmek.
Éşge salmag : Aşka düşürmek, aşık etmek.
Éşgi cuşa (tuğyana) gelmek : Aşka gelmek, çoşmak.
Éşgli : Heyecanlı, hararetli, ateşli, çoşkun.
Éşgname *(Ar. Far.)* : Aşk mektubu.
Éşgname ohumag : Aşk ilan etmek (yanlış kapı çalmak manasına).

Éşğ olsun : Bravo! aşk olsun!
Éşğperver *(Ar. Far.)* : Seven, sevgi besleyen.
Éşğ yétirmek : Sevmek, âşık olmak, tutulmak, gönül vermek.
Eşhasi-meclis : 1. Hazirun, mecliste bulunanlar. 2. Ekip, takım, oynayanlar (filimde).
Eşi, Eşşi : Adam sen de!.
Eşi burah gétsin : Boşver, aldırma!
Éşici : Kırmacı (elbise için).
Éşiden : Dinleyici, dinleyen.
Eşiden kimi : Derhal, hemen, işitir işitmez.
Eşider-eşitmez : İşitir işitmez.
Éşidilme : İşitilme.
Éşidilme heddi : İşitilme sınırı (en yavaş ses için).
Éşidilmek : 1. İşitilmek. 2. Haber ulaşmak. 3. Kabul edilmek, dikkate alınmak.
Éşidilmez : İşitilmez, duyulmayan.
Éşidilmezlik : işitilmezlik, duyulmama.
Éşik : 1. Dışarı, avlu. 2. Dış kısma bakan. 3. Dış nahiye. 4. Ev bark, aile.
Éşikağası : 1. Perdedar. 2. Teşrifatçı.
Éşikhana : Teşrifat teşkilatı (Kacarlar zamanında).
Éşilme : 1. Eşilme. 2. Eğrilme, bükülme.
Éşilmek : 1. Kazılmak, eşilmek. 2. Eğrilmek, bükülmek.
Éşim-éşim : Büklüm büklüm, kıvrım kıvrım.
Eşiret *(Ar.)* : Aşiret.
Éşitdirilme : İşittirilme.
Éşitdirilmek : İşittirilmek.
Éşitdirme : İşittirme.
Éşitdirmek : İşittirmek.
Éşitme : İşitme.
Éşitmek : İşitmek.
Éşitmemezlik : 1. Sağırlık. 2. İşitmezlik, duymazlık.
Éşitmez : Sağır.
Éşitme organı : İşitme organı.
Éşitmezliye vurmag (özünü) : Kulak asmamak.
Éşiye atmag : Dışarı atmak.
Éşiye çıhmag : 1. Dışarı çıkmak. 2. Helaya gitmek.
Éşiye gétmek : Yestehlemek, sıçmak.
Eşk *(Far.)* : Göz yaşı.
Eşkbar *(Far.)* : Ağlayan.
Éşkbar olmag : Ağlamak.
Éşme : 1. Eşme. 2. Burma (bıyık vb.). 3. Eğrilmiş. 4. Aşık oyunu (çocukların oynadığı), bıcıl.
Éşme-éşme : Büklüm büklüm, kıvır kıvır.
Éşmek : 1. Eşmek, kazmak. 2. Burmak, kıvırmak. 3. Sarmak (sigara vb.). 4. Eğirmek, bükmek. 5. mec. Aramak, yoklamak.
Éşmek, Éşmeh : Kadın ceketi (yakası kürklü, kısa kollu).
Éşmengi : Yaltak, yaltakçı.
Eşraf *(Ar.)* : Eşraf.
Eşrefi *(Ar.)* : 1. Beş rublelik (altın para). 2. Yirmi iki ayar altın.
Eşrefili : Eşrefi altını takmış.
Éşsiz : Eşsiz.
Éşşek, Éşek : 1. Eşek. 2. İskele (inşaatta). 3. mec. Ahmak. 4. mec. Bank, kanepe. 5. Atlama beygiri.
Éşşekarısı, Horuzarısı : Eşek arısı.
Éşşekbélisındırma, Éşşekbélisındırdı : Atlambaç, birdir bir (çocuk oyunu).
Éşşekbiyanı :Eşek otu, evliya otu.
Éşşekçi : 1. Eşekçi. 2. Eşek çobanı. 3. Eşeğe binmiş.
Éşşekçilik :1. Eşek çobanlığı. 2. Eşekle hamallık.
Éşşekgangalı : Eşek dikeni.
Éşşekgulağı : Eşek kulağı, kara kafes.
Éşşekinadı : Eşek inadı.
Éşşekleşmek, Éşşeklenmek : Eşekleşmek.
Éşşekli : Merkebi olan.
Éşşeklik : Eşeklik.
Éşşeklik élemek : Eşeklik etmek, kabalık etmek.
Éşşekoyunu : Eşek şakası.
Éşşekturpu : Yaban turpu.
Éşşeye gücü çatmır palanı tapdalayır : Eşeğe gücü yetmez semerini döver.

Eşya *(Ar.)* : Eşya.
Éşyalaşmag : İsim gibi kullanılmak, isim yerini tutmak.
Eşyayi-delil : Maddî deliller (hukukta), kanıt.
Et : Et.
Eta *(Ar.)* : İta.
Eta élemek (etmek) : Bağışlamak.
Étajér (ka) *(Fr., Rus.)* : Etajer.
Etalag : Tembel.
Etalet *(Ar.)* : 1. Hareketsizlik, durgunluk. 2. Süredurum.
Etalet basmag : Tembellik çökmek, ağırlık basmak.
Etaletğüvvesi : Potansiyel enerji.
Etaletli : Âtıl.
Étalon *(Fr.)* : 1. Ayar. 2. En iyi örnek.
Étan *(Yun.)* : Hidrokarbür, hidrokarbon.
Étap *(Fr.)* : 1. Konak. 2. Kısım, parça. 3. Etap (spor). 4. mec. Merhale.
Et asmag : Et kazanı asmak (içindeki eti pişirmek için).
Etbala, Etcebala : Tüysüz civciv (yumurtadan yeni çıkmış).
Et bağlamag : Et bağlamak.
Et baltası : Satır.
Et basmag : Şişmanlamak, semirmek.
Etbaş : Et kafalı.
Etcanlı : Etoburlar, etçiller.
Etce : 1. Çıplak bebek. 2. Tüysüz civciv. 3. Etene. 4. Zayıf, sıska.
Etcil : Etçil.
Etçeken : Kıyma makinesi.
Etçilik : 1. Besicilik. 2. Kasaplık.
Et daşı : Et tahtası.
Etdaşıyan : Et kayığı.
Etden düşmek : Zayıflamak.
Etden-gandan olmag : Zayıflamak.
Et-dırnag olmag : Et tırnak olmak.
Etdoğrayan, Etdöyen : 1. Satır. 2. Kasap. 3. Kıyma makinesi. 4. Et tokmağı (haşlanmış eti dövmek için).
Et döymek : Et dövmek.
Etec, Etece : Yün temizleyici âlet.
Ete-cana (ete-gana) dolmag : Kanlanıp canlanmak.
Ete-cana gelmek : Kanlanıp canlanmak.
Ete-cana (ete-gana) getirmek : Semirtmek, semizletmek.
Ete dönmek : Semirmek, şişmanlamak, yağlanmak.
Ete gelmek : Semirmek, şişmanlamak.
Etek : Etek.
Étek altdan ötürmek : 1. Gizlice vermek. 2. Unutmak, akıldan çıkmak.
Etekaltı : 1. Gizlice toplanıp saklanılan. 2. Gizlice.
Etekdolusu : Etek dolusu.
Etek-etek : Etek dolusu.
Eteklemek : 1. Eteğinden tutmak. 2. Eteğine doldurmak. 3.Yarılamak, yarısını yürümek (yolun). 4. Etekle körüklemek. 5. mec. Yalvarıp yakarmak.
Eteklenmek : Eteğinden yakalanmak, durdurulmak.
Etekli : 1. Eteği büyük. 2. Eteği olan.
Eteklik : 1. Eteklik. 2. Etek süsü. 3. Dağ eteği, aklan.
Eteneguşu : Yarasa.
Eteneli : Eteneli.
Etenesiz : Etenesiz.
Eter : İz, alâmet, nişan, haber.
Étérnit *(Lat.)* : Düz kiremit.
Eteş *(Ar.)* : Susuzluk, susama.
Eteşini söndürmek : Susuzluğunu gidermek, hararetini söndürmek.
Eteyi (etegi) bélinde : Eteği belinde.
Eteyi bélinde olmag : Çalışkan olmak (kadın).
Eteyin (den) tutmag (yapışmag) : Yalvarıp yakarmak, ayaklarına kapanmak.
Eteyini burahmag : El çekmek, vazgeçmek, yakasını bırakmak.
Eteyini çekmek : Yol vermemek, engellemek, mani olmak.
Etganad : Yarasa.
Etgetirén : Yoğurtotu.
Etiacı : Müşkülpesent, tatsız, sevimsiz, dili acı (kimse).
Etiacılıg : Hiddet, öfke, sevimsizlik, tatsızlık.
Etiaçıg : Uryan, baldır bacak.

É'tibar *(Ar.)* : İtibar.
É'tibaren *(Ar.)* : İtibaren.
É'tibar etmek (gılmag, göstermek) : İtibar etmek.
É'tibardan düşmek : İtibardan düşmek.
É'tibarı galmamag : İtibardan düşmek.
É'tibarı ile : İtibarıyla.
É'tibarını itirmek : İtibardan düşmek.
É'tibarı olmag : 1. İtimatlı olmak, güvenilmek. 2. Dayanıklı olmak, sağlam olmak.
É'tibarlı : İtibarlı.
É'tibarlılıg : 1. Doğruluk, sadakat. 2. Dayanıklılık, sağlamlık. 3. Otorite, nüfuz.
É'tibarname *(Ar. Far.)* : 1. İtimatname. 2. Taahhütname, kefalet senedi.
É'tibarsız : İtibarsız.
É'tibarsızcasına : Şüphe ile.
É'tibarsız çıhmag : Vefasızlık göstermek.
É'tibarsızlıg : İtibarsızlık.
Eti çimçişmek : Nefret etmek, bizar olmak.
É'tidal *(Ar.)* : İtidal.
É'tidalla, Kemali-é'tidalla : Soğuk kanlılıkla.
Etiğ (e) *(Ar.)* : Eski, kadim, atik.
É'tiğad *(Ar.)* : İtikat.
É'tiğad bağlamag : İtimat etmek, içten inanmak.
É'tiğad beslemek : İtimat etmek.
É'tiğadca : İnanca göre.
É'tiğad élemek (etmek) : İtimat etmek, yürekten inanmak.
É'tiğadı olmamag : İnanmamak.
É'tiğadla : inanarak, içten, canı gönülden.
É'tiğadlı : itikatlı.
É'tiğad sahibi : İtikatlı.
É'tiğadsız : İtikatsız.
É'tiğadsızlıg : İtikatsızlık.
É'tiğad tapmag : İnanmak, itikat etmek, kabullenmek.
Étik, Étika *(Lat.)* : 1. Etik, törebilimi. 2. Ahlak, töre.
Étikét *(Fr.)* : Etiket.
Étikétleme : Etiketleme.
Étikétlemek : Etiketlemek.
Étikétlenme : Etiketlenme.
Étikétlenmek : Etiketlenmek.
Étil *(Yun.)* : Etil.
É'tila *(Ar.)* : İtilâ.
Étilén *(Yun.)* : Etilen.
É'timad *(Ar.)* : İtimat.
É'timad élemek (etmek) : İtimat etmek.
É'timadkar *(Ar. Far.)* : Güvenilir, itimatlı.
É'timadlı : İtimatlı.
É'timadname *(Ar. Far.)* : İtimatname, güven mektubu.
É'timadsız : İtimatsız.
É'timadsızlıg : İtimatsızlık.
É'timadvérici : Güvenilir, emniyet verici, inandırıcı.
Etimi(zi) tökme : Beni (bizi) utandırma!
Étimolog *(Yun.)* : Etimolog.
Étimologiya *(Yun.)* : Etimoloji.
Étimoloji *(Yun.)* : Etimolojik.
É'tina *(Ar.)* : İtina.
É'tina élemek (etmek, gılmag) : İtina etmek.
É'tina etmemek (élememek) : Özen göstermemek.
É'tinasız : itinasız.
É'tinasızca (sına) : Saygısızca.
É'tinasızlıg : İtinasızlık, itimatsızlık.
E'tinasızlıg etmek : Özen göstermemek, ehemmiyet vermemek.
Etini didmek (kesmek) : Eziyet vermek, incitmek.
Etini şişe çekmek : İşkence etmek, eziyet vermek.
Etin tökülsün : Utan!
Étiologiya *(Yun.)* : Etioloji.
Étioloji *(Yun.)* : Etiolojiyle ilgili, etiolojik.
Etir *(Ar.)* : 1. Itır. 2. Parfüm, lavanta, esans.
É'tiraf *(Ar.)* : İtiraf.
É'tiraf élemek (etmek) : İtiraf etmek.
É'tiraz *(Ar.)* : İtiraz.
É'tiraz etmek : İtiraz etmek.
Etir çekmek : Esans damıtmak.
Etir-enber : Rayiha, koku.
Etirleme : Koku sürme, koku serpme.
Etirlemek : Koku sürmek, koku serpmek.

Etirlendirme : Koku yayma, koku saçma, kokulandırma.
Etirlendirmek : Kokulandırmak.
Etirlenme : Koku sürünme; kokulandırılma.
Etirlenmek : 1. Kokulandırılmak. 2. Koku sürünmek.
Etirli : Itırlı.
Etirşah *(Ar. Far.)* : Itır çiçeği.
Etir vurmag : Koku sürmek, kokulandırmak.
Etir yaymag (saçmag, sepmek) : Itır saçmak, ıtır serpmek, ıtır yaymak.
Étişmek : Yetişmek, ulaşmak, çatmak.
Eti tökülmek : 1. Zayıflamak, kilo vermek. 2. mec. Mahcup olmak.
Eti ürpermek (ürpeşmek) : Ürpermek, tüyleri diken diken olmak.
É'tiyad *(Ar.)* : İtiyat.
É'tiyad etmek : İtiyat etmek.
Etlas, Atlaz : Atlas.
Etle dırnag arasına girmek : Etle tırnak arasına girmek.
Etle dırnag kimi : Etle tırnak gibi.
Etlendirmek : Şişmanlatmak, semirtmek.
Etlenme : Şişmanlama, semirme.
Etlenmek : Şişmanlamak, semirmek.
Etleşmek : 1. Et gibi olmak. 2. Göynümek (meyve). 3. Etlenmek, şişmanlamak.
Etli : 1. Etli. 2. mec. Varlıklı, zengin.
Etli-canlı : Etli canlı.
Etliçilov : Etli pilav.
Etli-ganlı : Etli canlı, sağlıklı.
Etlihörek : Etli yemek.
Etlikgoyun : Etlik koyun, kesimlik koyun.
Etlik-piylik : Etlik ve yağlık (hayvan).
Etlik-südlük : Etlik ve sütlük (hayvan).
Etlik toyug : Etlik tavuk, kesimlik tavuk.
Etlilik : Semizlik.
Étme : Etme, yapma; yetme, kâfi gelme.
Etmek : Ekmek.
Étmek : Etmek, eylemek, yetmek, kâfi gelmek.
Étmeklik : Etmek.
Étmeksizin : Etmeden, eylemeden, yapmadan.
Etmeni, Etme : Aciz, zavallı.
Etmeten : Tüysüz (civciv).
Étnogénéz *(Yun.)* : Etnik menşe, etnik köken.
Étnograf *(Yun.)* : Etnolog.
Étnografi *(Yun.)* : Etnoloji.
Étnografik *(Yun.)* : Etnolojik.
Étnografiya *(Yun.)* : Etnografya.
Étnografizm *(Yun.)* : Etnografik mevcudiyet, etnografik detay.
Etöv : Dalak şişmesi.
Etrafa heber vérmek : Her yere duyurmak.
Etrafında : Hususunda.
Etrafını almag (sarımag) : Etrafını sarmak, kuşatmak.
Etrafını ehate etmek : Etrafını sarmak, kuşatmak.
Etrafını tutmag : Etrafını sarmak, kuşatmak.
Etrak *(Ar.)* : Türkler.
Etrengi : Ten rengi.
Etriyyat *(Ar.)* : Itriyat.
Etriyyatçı : Itriyatçı.
Etrusk : Etrüsk (İtalya'da yaşamış eski bir kavim).
Etsizleşme : 1. Zayıflama. 2. Etseme, canı et çekme.
Etsizleşmek : 1. Zayıflamak, sıskalamak. 2. Etsemek.
Etsizlik : 1. Zayıflık, sıskalık. 2. Et kıtlığı. 3. Eti olmayış (yemek için).
Etsuyu : 1. Et suyu, konsome. 2. Nohutlu et. 3. Fasulyeli et.
Et tahtası : Et doğrama tahtası.
Ettar *(Ar.)* : 1. Aktar. 2. Attar, baharatçı.
Etter dükanı : Baharatçı, baharat dükkanı; lavantacı dükkânı.
Ettarlıg : Aktarlık.
Ettiy : Düğünün ikinci günü.
Ettövbe *(Ar.)* : Tövbeler olsun, tövbeler tövbesi.
Et unu : Et tozu.
Etüd *(Fr.)* : Etüt.
Etürperden : Müthiş, korkunç.
Etürperdici : Müthiş, korkunç.
Etvar *(Ar.)* : Tavırlar, davranışlar.
Et-yağ : Et ve yağ.

Et-yağ içinde böyümek : Bolluk içinde büyümek.
Etyéyen : Etçil.
Etyémez : Et yemez, vejetaryen.
Év : Ev.
Év açmag (gurmag) : Ev açmak.
Evahir *(Ar.)* : Son zamanlar, ahir.
Evahirde : Sonunda.
Evahirinde : Sonlarında.
Év alma gonşu al : Ev alma komşu al.
Évaltı : Bodrum, mahzen, ev altı.
Evam *(Ar.)* : Avam.
Evamcasına : Amiyane.
Evamlıg : Cehalet.
Evamünnas *(Ar.)* : Halk tabakası.
Evamyana *(Ar. Far.)* : Amiyane.
Évarası : Komşu komşuya.
Évarası al-vér : Komşular arası alış veriş.
Evariz *(Ar.)* : Avarız.
Evayil *(Ar.)* : Önceler, başlangıçlar.
Év arvadı (gadını, hanımı) : Ev kadını.
Évbeév : Ev ev.
Évc, Övc *(Ar.)* : Evç.
Évcik, Évciyez : 1. Küçük ev. 2. Evcik (çocuk oyunlarında).
Évcik-évcik : Evcik oyunu (çocukların kum, toprak vb. ile evcik yapıp oynadıkları oyun).
Évcil, Év héyvanı : Evcil, ehlî.
Évdar : 1. Evcimen. 2. Ev hanımı. 3. Evli, evli barklı.
Évdararvad : Evcimen kadın, hamarat kadın.
Évdarlıg : 1. Ev ekonomisi. 2. Evine bağlılık, ailesine düşkünlük.
Évdarlıg etmek : Ev ekonomisiyle uğraşmak.
Évdarlıgdan irag : Evinden ailesinden soğumuş.
Evdimek : 1. Seçmek, ayıklamak. 2. Taneleri toplamak.
Év dolusu : 1. Çok, bol, külliyetli. 2. Avazı çıktığı kadar.
Év dovşanı : Ev tavşanı.
Évde galmag : Evde kalmak, evlenememek.
Évden çıhmag : Evini terketmek, evine küsmek.
Évden gelmek : Eli boş gelmemek.
Evelen-gevelen : Saçma sapan (söz).
Evelik : 1. Efelek, labada. 2. Kuzukulağı.
Evelikçilov (plov) : Kuzukulağı katılmış pilav.
Evelikli : Kuzukulağı katılmış.
Événk, Évén : Tunguz.
Evendene : Gön, deri (karasaban için).
Événkce, Événce : Tunguzca.
Evenkövenci : Ebe gümeci.
Evenyéri : Uğrak.
Év-éşik : Ev bark.
Év-éşik düzeltmek : Ev bark kurmak..
Év-éşik sahibi (yiyesi) olmag : Ev bark sahibi olmak.
Evez *(Ar.)* : 1. Karşılık, bedel. 2. Ödül, mükafat, armağan. 3. İntikam, öç.
Evez-bedel *(Ar.)* : Değiş tokuş, takas.
Evezçi : 1. Vardiyacı. 2. Kinci. 3. Halef, ardıl.
Evezçilik : 1. Vardiya. 2. Kincilik, intikam.
Evezédici : 1. Telafi edici. 2. Vekil.
Evezédicilik : 1. Telafi etme, karşılama. 2. Vekillik, haleflik.
Evezédilmez, Evezolunmaz : Az bulunur, nadir, değerli.
Evezédilmezlik : Eşi bulunmazlık.
Evezemek : Badiklemek.
Evezétme : 1. Değiştirme, değişme. 2. Dengeleme, telâfi etme.
Evez etmek (élemek) : 1. Değiştirmek, değişmek. 2. Dengelemek, telafi etmek. 3. Ardınca gelmek, yerini almak.
Evez-evez *(Ar.)* : Karşılık olarak.
Evezinde : Karşılığında, yerine.
Evezine, Evezinden : Yerine.
Evezini almag (çıhmag) : Öcünü almak, intikamını almak.
Evezlemek : Trampa etmek, değiş tokuş etmek, değiştirmek.
Evezlendirilmek : Mübadele edilmek.
Evezlendirmek : Mübadele etmek, değiştirmek.

Evezlenmek : Değiştirilmek, mübadele edilmek.
Evezleyici : Eşit, denk, bedel.
Evezlik : 1. İvaz, bedel, karşılık. 2. Zamir.
Evezolunma : Karşılanma, değiştirilme.
Evezolunmaz : Yeri doldurulmaz.
Evezolunmazlıg : Benzeri olmama, az bulunma, dengi olmama.
Evezsiz : 1. Yegane, biricik. 2. Benzersiz. 3. Bedava, meccânî.
Evezsizlik : Benzersizlik, dengi olmama, yeri tutulmazlık.
Évfémistik *(Yun.)* : Hüsnütâbir kabilinden, örtmeceli.
Évfémizm *(Yun.)* : Hüsnütâbir, örtmece, edeb-i kelâm.
Év gullugçusu : Kadın hizmetçi.
Év héyvanları veremi : İnci istiridyesi.
Évi başına götürmek : Bağırıp çağırmak, feryat figan etmek.
Évi başına uçulmag : Perişan olmak, bedbaht olmak, belâya uğramak.
Évi berbad olmag : Felakete uğramak, belaya uğramak.
Évi tikilmek : Selâmete ermek.
Évin tikilsin : Evin kademli olsun! ('tepe tepe kullan'anlamında da olur).
Évin abadan, Évi abad : Evin kademli olsun, evin şen olsun!
Évinden gaçag düşmek : Ayrı yaşamak.
Évin(i) yıhmag : Kötü yola düşürmek.
Évi viran olmuş (dağılmış, berbad olmuş, yıhılmış) : Perişan, zavallı.
Évi viran olmag : Belâya uğramak, bedbaht olmak.
Évkalipt *(Yun.)* : Okaliptüs.
Évlad *(Ar.)* : Evlat.
Évlendirme : Evlendirme.
Évlendirmek : 1. Evlendirmek. 2. Ev sahibi yapmak.
Évlenme : Evlenme.
Évlenmek : Evlenmek.
Évli : 1. Evli. 2. Evi olan.
Évli-éşikli : 1. Evli barklı. 2. Evce, evcek.
Évlik : 1. Evlik. 2. Eş, hanım, kadın.
Évlilik : Evlilik.
Év müdiri : Apartman yöneticisi.
Évne, Öyne : Defa, kere, kez.
Évnezlemek : Zayıflamak.
Évoğlu : Hizmetçi çocuğu.
Évolyusionist *(Lat.)* : Evrimci, tekâmülcü.
Évolyusionizm *(Lat.)* : Evrimcilik, tekâmül.
Évolyusiya *(Lat.)* : Evrim, tekâmül.
Évpulu, Tüstüpulu, Otagherci : Konut vergisi (orta çağda).
Évsaf, Övsaf *(Ar.)* : Evsaf.
Évsenayéi : El sanatları.
Évsiz : 1. Evsiz, evi olmayan. 2. Bekâr, evli olmayan.
Évsiz-éşiksiz : Evsiz barksız, yersiz yurtsuz.
Évsizlik : 1. Evsizlik. 2. Bekârlık.
Évtikme : Ev yapma, ev yapımı, apartman yapımı.
Év tikmek : Ev yapmak, apartman yapmak, apartman dikmek.
Evvel-ahır : Evvel ve ahir.
Evvelceden : Evvelden.
Evvelden-ahıra kimi : Baştan sona kadar.
Evvelden-ahırına kimi : Başından sonuna kadar.
Evvel defe : İlk defa, ilk olarak.
Evvel emrde : Evvel emirde.
Evvelen *(Ar.)* : Evvelâ.
Evvel-elde : Evvelce, ilk ağızda.
Evvel-evvel *(Ar.)* : Evvelce, önce.
Evveli : Başlangıcı.
Evvelinci, Evveliminci : İlkin, ilk, birinci.
Evveller, Evvellerde : 1. İlk çağda. 2. Eskiden, geçmişte. 3. Çoktan.
Evvelleri : Vaktiyle, önceleri.
Évyaran : Hırsız.
Évyıhan : Şerir (kimse).
Évyiyesi : Ev sahibi, hane sahibi.
Éy : Ey!
Ey : İyi, güzel, hoş, yahşi.
Eyağaltr : 1. Eşik. 2. Tabure.
Eyağlıg : Merdiven.
Eyal *(Ar.)* : Ayal.
Eyan *(Ar.)* : Ayan.
E'yan *(Ar.)* : Âyan, aristokrat.

Eyan élemek (etmek) : Açıklamak, bildirmek, açığa vurmak.
Eyani *(Ar.)* : 1. Apaçık, bariz. 2. Açık, sarih, belli. 3. Açık olarak, bariz şekilde. 4. Odyovizüel.
Eyanilik : 1. Açıklık, bariz olma. 2. Odyovizüel öğretim.
Eyani tehsil : Direkt metot.
Eyani vesait : Ders araçları.
E'yanlıg : Aristokratlık, asilzadelik.
Eyan olmag : Belli olmak, âşikâr olmak.
Eyar *(Ar.)* : Ayar.
Eyaranalizi : Ayar belirleme, ayar analizi (mücevher vb.).
Eyargabı : Ölçek; şinik; kile.
Éybecer : 1. Çirkin, yüzüne bakılmaz. 2. mec. İğrenç, çirkin.
Éybecercesine : Çirkince, adice, rezilce.
Éybecer élemek (etmek) : 1. Sakatlamak. 2. Çirkinleştirmek. 3. Paylamak.
Éybecerlemek : Azarlamak, paylamak.
Éybecerlendirmek : 1. Çirkinleştirmek. 2. Sakatlamak.
Éybecerlenme:Çirkinleşme, biçimsizleşme.
Éybecerlenmek : 1. Çirkinleşmek. 2. Sakatlanmak.
Éybecerleşdirilme : 1. Çirkinleştirilme. 2. mec. Sakatlaştırılma, tahrif edilme.
Éybecerleşdirilmek : 1. Çirkinleştirilmek. 2. Sakatlaştırılmak. 3. mec. Tahrif edilmek, bozulmak.
Éybecerleşdirme : 1. Çirkinleştirme. 2. Bozma, tahrif etme.
Éybecerleşdirmek : 1. Çirkinleştirmek. 2. Tahrif etmek. 3. Sakatlamak.
Éybecerleşme : Çirkinleşme.
Éybecerleşmek : Çirkinleşmek, kusurlu olmak.
Éybecerlik : 1. Sakatlık. 2. Çirkinlik. 3. mec. Bozukluk.
Éybi açılmag : Maskesi düşmek.
Éybine gelmek : Sıkılmak, çekinmek.
Éybine kor olmag : Ettiğinden sıkılmak, kusurunu bilmek.
Eycahan-eycahan : Avare avare, boş boş, aylak aylak.
Eydeh : Yağlı çörek.
Eydem : 1. Eğrilik. 2. Meyillilik, inişlilik.
Eydemli : Meyilli, eğik.
Eydemlilik : Meyillilik, eğim.
Eydi : İvgi.
Eydirme : 1. Eğdirme. 2. Mani (inek sağarken okunur).
Eydirmek : Eğdirmek.
Éydirmek : Ovmak, sürtmek (sağmazdan önce ineğin memelerini).
Eye, Aye : 1. Hey, delikanlı! 2. Eğe. 3. Haydi, bre!.
Éye : İye, sahip.
Eyeleme : Eğeleme.
Eyelemek : Eğelemek.
Eyelenmek : Eğelenmek.
Eyer-eskik : Kusur pürüz, eksik gedik.
Eyer-engah : Eğer, şayet.
Éyham *(Ar.)* : İham.
Éyham atmag (etmek, vurmag) : İma etmek, ihsas etmek.
Éyhamla danışmag (démek) : İmalı konuşmak.
Éyhamlı : İmalı.
Éyhamsız : İmasız, dobra dobra, açık, kinayesiz.
Éyhana : 1. Birden, olur ya, Allah korusun. 2. Eğer, şayet.
Éy-hay, Ay-hay : Alay, istihza.
Éyi : İyi.
Éyib *(Ar.)* : Ayıp.
Éyib açmag : Kusur bulmak, hata bulmak.
Éyibcu *(Ar. Far.)* : Ayıp arayan, kötü dilli.
Éyib etmek : Ayıp etmek, utandırmak.
Éyib etmez (élemez) : Üzülmeğe değmez, boş ver.
Éyibini örtmek : Ayıbını örtmek.
Éyibini üzüne démek : Ayıbını yüzüne vurmak.
Éyibleme : Ayıplama.
Éyiblemek : Ayıplamak.
Éyiblendirme : Kınama.
Éyiblendirmek : Kınamak, ayıplamak.
Éyibli : Ayıplı, kusurlu.
Éyib olsun : Yazıklar olsun!
Éyibsiz : Ayıpsız.

Éyibsizlik : Kusursuzluk, pürüzsüzlük, eksiksizlik.
Éyib tutmag : Kusur bulmak.
Éyib yérleri : Ayıp yerleri.
Éyice : İyice.
Éyileşdirilme : İyileştirilme.
Éyileşdirilmek : İyileştirilmek.
Éyileşdirme : İyileştirme.
Éyileşdirmek : İyileştirmek.
Éyileşme : İyileşme.
Éyileşmek : İyileşmek.
Éyilik : iyilik, güzellik.
Eyilme : 1. Eğilme. 2. mec. İncinme, küsme.
Eyilmek : 1. Eğilmek. 2. Batmağa başlamak (güneş). 3. mec. İncinmek, küsmek, darılmak.
Eyiltme : Eğriltme.
Eyiltmek : Eğriltmek.
Eyin : Eğin.
Eyin-baş : Üst baş, giysiler.
Eyindirik : Eğin astarı (gömlekte).
Eyinmeh : Büyümek, uzamak, boylanmak.
Eyinti : 1. Büküm, bükünti, dirsek. 2. mec. İfrat, aşırılık, sapma, ayrılma.
Eyirdek, Eyirdeh, Egirdeg : Sütlü gevrek, yağlı çörek.
Eyirdilme : Eğirtilme, büktürülme.
Eyirdilmek : Eğirtilmek (iplik).
Eyirici : 1. Çıkrıkçı, iplikçi. 2. Çıkrık.
Eyiricilik : İplikçilik, çıkrıkçılık.
Eyirilme : Eğirilme (iplik).
Eyirilmek : Eğirilmek, bükülmek (iplik).
Eyirilmiş : Eğirilmiş, bükülmüş (iplik).
Eyirme : Eğirilmiş, bükülmüş (iplik).
Eyirmek : 1. Eğirmek, bükmek. 2. Burmak, bükmek, kıvırmak. 3.Dokumak, örmek.
Eyirmemaşını : İplik makinesi.
Eyirmeölçen : İplik ayarı (bükülecek ipliğin aynı ölçüde olmasını sağlayan alet).
Eyirtdirme : Eğirttirilmiş.
Eyirtdirmek, Eyitdirmek : Eğirttirmek, büktürmek (iplik).
Eyirtme : Eğirtilmiş, büktürülmüş (iplik).
Eyirtmek : Eğirtmek, büktürmek.
Eyiş : Kazgıç (tandır için).
Eyiş-üyüş : Çatık, asık, somurtkan.
Eyişdirmeh : Ilıştırmak.
Eyiş-üyüş olmag : Eğilmek, ekşimek, bozarmak (çehre).
Éyle, Éle : Öyle.
Éyleme : Etme, eyleme, yapma.
Eyleme : Eğleme.
Éylemek : Eylemek, etmek.
Eylemek : Eğlemek.
Eylenc : Fren.
Eylence : Eğlence.
Eylenceli : Eğlenceli.
Eylence olmag : Kukla olmak, oyuncak olmak.
Eylendirici : Eğlendirici.
Eylendirilme : 1. Eğlendirilme. 2. Durdurulma.
Eylendirilmek : 1. Eğlendirilmek. 2. Durdurulmak.
Eylendirme : 1. Eğlence yaptırma. 2. Durdurma, bekletme.
Eylendirmek : 1. Eğlendirmek. 2. Bekletmek, durdurmak.
Eylenme : 1. Eğlenme. 2. Durma, bekleme.
Eylenmek : Eğlenmek.
Eyleşdirilme : Oturtulma.
Eyleşdirilmek : Oturtulmak.
Eyleşdirme : Oturtma.
Eyleşdirmek : Oturtmak.
Eyleşme : Oturma.
Eyleşmek : Oturmak.
Eyletmek : 1. Eğlendirmek. 2. Durdurmak, bekletmek.
Eylik : Elik, karaca, dağ keçisi.
Eyme : 1. Eğme. 2. Kavis, eğmeç. 3. Boyunduruk halkası. 4. Tekerlek çemberi.
Éyme, Éymec : Tulum (yoğurt vb. için) tuluk.
Éymeağız : Harar ağızlı, ağzı büyük.
Éymeçi : Tulum ustası (yoğurt kabı).
Eymek : 1. Eğmek. 2. mec. Yanlışlık yapmak. 3. mec. İkna etmek, dize getirmek, razı etmek. 4. mec. Dudak bükmek, beğenmediğini bildirmek.
Eymeli : Eğri, eğilmiş.
Éymelik : Tulumluk (deri).
Éymen : Korkusuz, emniyetli, emin.

Éymenme : Korkma, ürkme, ürperme.
Éymenmek, Éymenmeh, Éymemmeh : Korkmak, ürkmek, ürpermek.
Éyn *(Ar.)* : 1. Göz. 2. Aynen, tıpkı.
Éynek *(Ar. Far.)* : Gözlük.
Éynekçi : Gözlükçü.
Éynekli : Gözlüklü.
Éynen, Éyni ile : Aynen.
Éyni, Éyn *(Ar.)* :Aynen, tıpkı, özdeş, benzer.
Éyni açılmag : Keyfi yerine gelmek, keyiflenmek.
Éyniadlı : Adaş.
Éyniadlılıg : Adaşlık.
Éynibiçimli : Monoton, yeknesak.
Éynibiçimlilik : Monotonluk, yeknesaklık.
Éynicinsli : Aynı tür.
Éyniğiymetli : Eşdeğerli.
Éyniğiymetlilik : Eş değerlik.
Éynihasiyyetli : Aynı, özdeş.
Éynine déyil : Gözünde değil, umurunda değil.
Éynine gelmemek (girmemek) : Saymamak, önemsememek.
Éynileşdirilme : Özdeşleştirilme.
Éynileşdirilmek : Özdeşleştirilmek.
Éynileşdirme : Özdeşleştirme.
Éynileşdirmek : Özdeşleştirmek.
Éynileşme : Özdeşleşme.
Éynileşmek : Özdeşleşmek.
Éynilik, Éyniyyet : Özdeşlik, aynılık, yeknesaklık.
Éynime : İyileşme.
Éynimek : İyileşmek.
Éynime'nalı : Anlamdaş, sinonim.
Eynine biçilmek :Ölçüsüne uymak (elbise).
Eynine biçmek : Kalıbına uymak, ölçüsüne uymak (elbise).
Éynine çekmek : Giymek, giyinmek.
Éyniyaşlı : Yaşıt, yaştaş, akran.
Éyniyaşlılıg : Yaşıtlık.
Éyniyyet *(Ar.)* : Aynilik, özdeşlik.
Éyni zamanda (vahtda) : Aynı zamanda.
Éynizamanlılıg : Zamandaşlık, eş zamanlılık.
Eyremce : Sıska, zayıf, cılız.
Eyremçe, Eyrimçe : 1. Yüzük (büyük kaşlı). 2. Sıska, zayıf, cılız.
Eyremli : Eğri büğrü, virajlı.
Eyri : Eğri.
Eyriağız : Ağzı eğri (kimse).
Eyriayag : Eğri ayaklı.
Eyri bahmag : 1. Şaşı bakmak. 2. mec. Eğri bakmak, pis bakmak.
Eyribél : Kambur.
Eyri-beri : Oraya buraya, o yana bu yana.
Eyriboyun : Eğri boyunlu.
Eyriböyür : Eğri vücutlu.
Eyri-bulamac : Eğri büğrü.
Eyriburun : Eğri burunlu.
Eyribuynuz : Eğri boynuzlu.
Eyri-büyrü, Eyri-üyrü : Eğri büğrü.
Eyrice : Eğrice, biraz eğri.
Eyricizgili : Eğri çizgili, münhanili (geometride).
Eyriçiyin : Eğri omuzlu.
Eyri danışmag : Doğru konuşmamak.
Eyridimdik : Eğri gagalı.
Eyridinge : Eğri külahlı.
Eyridiş : Eğri dişli.
Eyri-dolanbac : Eğri büğrü, dolambaçlı, virajlı.
Eyri-eskik, Eger-eskik : Az, eksik, noksan.
Eyri-eyri bahmag : Yan yan bakmak.
Eyri gétmek : 1. Sahtekarlık etmek. 2. Vefasızlık etmek.
Eyrigıç, Eyrigılça : Paytak, çarpık bacaklı.
Eyri (gözle) bahmag : Yan yan bakmak, yan gözle bakmak.
Eyri görmek : Tipsiz görmek.
Eyrigöz : 1.Şaşı. 2. mec.Kem göz, kötü göz.
Eyrigüzgü : 1. Eğri ayna. 2. mec. Bozuk görüntü.
Eyrihetli : Eğik (matematikte).
Eyri iş : Dalavere, hile, şeytanlık.
Eyrili : Eğik.
Eyrilik : 1. Eğrilik. 2. mec. Namussuzluk.
Eyrilme : Eğrilme, eğilme.
Eyrilmek : Eğilmek, eğrilmek.

Eyrim : 1. Dönemeç, viraj. 2. Zayıf, sıska. 3. Dönemeçli.
Eyrimçe : Yüzük.
Eyrim lalever : İri yapraklı bir bitki (40 cm yükseklikte).
Eyri-oğru : Hırsız, ipsiz.
Eyripaça : Eğri bacaklı, çarpık bacaklı.
Eyripençe : Eğri ayaklı, çarpık ayaklı.
Eyrisine : Eğri, eğri olarak.
Eyri-üyrü, Eyrim-üyrü, Eyrim-üyrüm : 1. Dolambaçlı, yılankavi. 2. Eğri büğrü, çarpık çurpuk. 3. Yanlış, kusurlu.
Eyrisiz : Doğru, dimdik, kalem gibi.
Eyrişmek : Yaltaklanmak.
Eyritme : Eğriltme.
Eyritmek : Eğriltmek.
Eyri-üyrü bahmag : Eğri gözle bakmak, pis pis bakmak.
Éyş *(Ar.)* : Eğlence, yiyip içme, sefahat.
Éyş etmek : Yiyip içmek, eğlence yapmak.
Éyş-işret : Sefahat âlemi.
Éyş-işretli : Eğlenceli, içkili.
Éyvah, Éyvah ki : Eyvah!
Éyvan : 1. Ayvan. 2. Eşik, kapı.
Éyvanlı : Balkonlu.
Éyvansız : Balkonsuz.
Éyvay : 1. Eyvah! vah vah! 2. Ah ne olur, rica ediyorum.
Eyyar *(Ar.)* : Ayyar, dolandırıcı.
Eyyarlıg : Dolandırıcılık, hilekarlık.
Eyyaş *(Ar.)* : Ayyaş.
Eyyaşlıg : Ayyaşlık.
Eyyaşlıg élemek (etmek) : Ayyaşlık etmek.
Éyzan, Éyzen *(Ar.)* : Baştan başa, aralıksız olarak; hepsi, bütün.
Eza *(Ar.)* : 1. Eza. 2. Yas, matem.
E'za *(Ar.)* : Aza.
Ezab *(Ar.)* : Azap.
Ezab çekmek : Azap çekmek.
Ezaba salmag : Azap çektirmek, azap vermek.
Ezab-eziyyet : Eziyet, işkence.
Ezab-eziyyetli : Eziyetli.
Ezab görmek : 1. Azap çekmek. 2. Cezalandırılmak.
Ezab-işgence : İşkence, eziyet.
Ezablı : Eziyetli, ezici, yıpratıcı, yorucu.
Ezablı-işgenceli : Eziyetli, ezici, yorucu, yıpratıcı.
Ezablılıg : Zorluk, güçlük.
Ezabsız : Eziyetsiz, kolay.
Ezabvérici : Eziyetli, yıpratıcı, yorucu, zor, güç.
Ezab vérmek (etmek) : Eziyet vermek, eziyet etmek.
Eza-cefa *(Ar.)* : Eza cefa.
Ezadar *(Ar. Far.)* : Matemli, yaslı.
Ezadarlıg : Yaslılık, matem tutma.
Eza sahlamag : Yas tutmak.
É'zam *(Ar.)* : İzam.
É'zam édilmek (olunmag) : Görevli gönderilmek.
É'zam etdirmek : Görevle göndermek, memuren göndermek.
É'zam etmek : Görevle göndermek, vazifeli göndermek.
E'zamiyye *(Ar.)* : 1. Memuriyet, görev. 2. Memuriyet belgesi.
E'zamiyyet *(Ar.)* : 1. Memuriyet, vazife. 2. Memurluk belgesi, görevlendirme belgesi.
É'zamiyyetçi : Görevli, memur, vazifeli.
Ezanvéren, Ezançı : Müezzin.
Ezançılıg : Müezzinlik.
Ezan vérmek : Ezan okumak.
Ezazil *(Ar.)* : 1. Şeytan. 2. mec. Zâlim, acımasız, insafsız.
Ezazilcesine : Zalimce, gaddarca, acımasızca.
Ezazillik : Zâlimlik, zulüm, insafsızlık.
Ezber *(Far.)* : Ezber.
Ezber bilmek : Ezbere bilmek.
Ezberçi : 1. Ezberci. 2. Taklitçi.
Ezberçilik : Ezbercilik.
Ezberlendirmek : Ezberletmek.
Ezberletdirmek : Ezberlettirmek.
Ezbes *(Far.)* : Yeterince, bolca.
Ezbes ki : Zira, çünki.
Ezcümle *(Far. Ar.)* : Ezcümle.
Ezel *(Ar.)* : Ezel.

Ezelbaşdan (günden) : Başlangıçtan, çok eskiden.
Ezelce : İlk olarak, önce, evvelce.
Ezelden : Başlangıçtan, çok eskiden.
Ezele *(Ar.)* : 1. Adele, kas. 2. Evvelce, önce.
Ezeleli : Adaleli.
Ezelenin uzanması : Kasların yumuşaması.
Ezelenin yığılması : Kas kasılması.
Ezelesiz : Adalesiz.
Ezeli *(Ar.)* : Ezelî.
Ezelilik, Ezeliyyet : Öncesizlik, ezeliyet.
Ezelki : Önceki, evvelki.
E'zem *(Ar.)* : Ulu, büyük.
Ezemet *(Ar.)* : Azamet.
Ezemetle : Azametle, azametli olarak.
Ezemetli : Azametli.
Ezametlilik : Azamet, ululuk.
E'zemi *(Ar.)* : 1. Azamî. 2. Hanefi. 3. Kürklü palto.
E'zemiyyet *(Ar.)* : Büyüklük, ululuk.
Ezgen : Süpürge çalısı, süpürge otu.
Ezğeza *(Far. Ar.)* : Ezkaza, kazara.
Ezgi : Eziklik, bitkinlik.
Ezgil : Muşmula.
Ezgilebenzer vézi : Hipofiz bezi.
Ezgillik : Muşmulalık, döngellik.
Ezgin : 1. Yorgun, bitkin. 2. Ezik, ezilmiş. 3. Ütüsüz.
Ezginiş : Cilveli, kırıtkan.
Ezginleşme : Bitkin düşme, halsiz düşme.
Ezsginleşmek : Bitkin düşmek, dermansızlaşmak, yorulmak.
Ezginlik : Yorgunluk, bitkinlik.
Ezgin-üzgün : 1. Buruşuk ütüsüz. 2. mec. Yorgun, bitkin.
Ezib-suyunu çıharmag : Çok sıkıştırmak, incitmek; sömürmek.
Ezici zerbeler : Ağır darbeler.
Ezik : 1. Ezik. 2. Buruşuk, ütüsüz, kırışık. 3. Batık, çökük, eğik. 4. Çürük, bere. 5. Kalın un.
Ezik-ezik : 1. Buruşuk, buruş buruş. 2. Ezik. 3. Kırıtarak.
Ezik-ezik élemek (etmek) : 1. Kırıştırmak, buruşturmak. 2. Kırmak, parçalamak. 3. Ezmek.
Ezik-ezik olmag : 1. Tamamen ezilmek. 2. Kırılmak, parçalanmak.
Ezik-üzük, Ezik-büzük : 1. Ezik büzük, eğri büğrü. 2. Kırış kırış, ütüsüz. 3. Kırık, kırık dökük.
Ezile-ezile : Kırıtarak, nazlanarak.
Ezile-ezile gelmek : Kırıtarak gelmek.
Ezilib-büzülme : Nazlanma, işvelenme.
Ezilib-büzülmek : 1. Nazlanmak, naz etmek. 2. Buruşmak, kırışmak. 3. mec. Ezilip büzülmek.
Ezilmek : 1. Ezilmek. 2. Toz haline gelmek. 3. mec. Dövülmek. 4. mec. Zulme uğramak. 5. mec. Nazlanmak.
Ezilmiş : Kırışık, buruşuk, ütüsüz.
Ezim *(Ar.)* : 1. Büyük. 2. Ulu, yüce.
Ezim-ezim : Ezik büzük.
Ezimet *(Ar.)* : Azimet.
Ezimet etmek (éylemek) : Azimet etmek, gitmek.
Ezim-ezim olmag (ezilmek) : Ezim ezim ezilmek.
Ezimüşşan *(Ar.)* : Şanı yüce, ulu.
Ezinik : 1. Ezik. 2. mec. Yorgun. 3. mec. Yalvaran. 4. Kırışık, buruşuk. 5. Bere, yara.
Ezinti : 1. Ezinti. 2. Talaş, yonga. 3. Çöküntü, ezik, eğik. 4. mec. Yorgunluk, bitkinlik.
Ezişdirilme : 1. Buruşturulma. 2. Ezilme. 3. Pataklanma.
Ezişdirilmek : 1. Buruşturulmak. 2. Ezilmek, çiğnenmek. 3. Pataklanmak.
Ezişdirmek : 1. Ezmek, ufalamak, dövmek. 2. Buruşturmak. 3. mec. Dövmek, pataklamak. 4. Avuçlamak.
Eziyyet *(Ar.)* : Eziyet.
Eziyyet çekdirmek : Eziyet çektirmek.
Eziyyet çekmek : Eziyet çekmek.
Eziyyete salmag : Zahmet vermek, eziyet vermek.
Eziyyeti olmag : Eziyet vermek.
Eziyyeti deymek (tohunmag) : Zarar vermek, zararı dokunmak.
Eziyyetle : Eziyetle, zahmetle.
Eziyyet vérmek (élemek, etmek) : Eziyet etmek.

Eziyyetli : Eziyetli.
Eziyyetlilik : Zorluk, güçlük, müşkülat.
Eziyyetsiz : Eziyetsiz, üzgüsüz.
Eziyyetsizlik : Kolaylık, rahatlık.
Eziz *(Ar.)* : Aziz.
Eziz başın üçün : Güzel hatırın için, canın için.
Ezizciyez, Ezizcik : Canım ciğerim, iki gözüm, kuzum.
Eziz-erköyün : Nazlı büyütülmüş, mahallebi çocuğu.
Eziz-girami : Tonton, sevimli.
Eziz-helef *(Ar.)* : 1. Mahallebi çocuğu. 2. Canı gibi sevdiği.
Eziziyem : İki gözüm, canım ciğerim, kuzucağım!
Ezizlemek, Ezizlendirmek : 1. Nazını çekmek, şımarık büyütmek. 2. Ağırlamak, ikramda bulunmak. 3.Okşamak. 4. Saygı göstermek, hürmet etmek. 5. Gözü gibi korumak, canı gibi sevmek (bir şeyi).
Ezizlenmek : 1. Saygı gösterilmek, aziz tutulmak. 2. Nazlı büyütülmek, okşanmak. 3. Sevilmeye çalışmak.
Ezizleşmek : Aziz olmak, çok sevilmek, üstün tutulmak.
Ezizletmek : Şımartmak.
Ezizlik : 1. Sevilme, sevgi. 2. Kutsallık, mübareklik, fazilet. 3. Şımarıklık.
Ezl *(Ar.)* : Azil.
Ezl élemek (etmek) : Azletmek.
Ezm *(Ar.)* : Azim.
Ezme : 1. Püre. 2. Bileği taşı. 3. Ezme (kara ciğerden).
Ezme-büzme : Koket, yosma, kırıtkan, işvebaz; yapmacık, nazlı.
Ezmeçelemek, Ezmelemek : 1. Ovuşturmak, yoğurmak. 2. Döverek toz etmek, öğütmek. 3. mec. Dövmek, köteklemek, pataklamak.
Ezmek : Ezmek.
Ezm élemek (etmek, gılmag) : 1. Azmetmek. 2. Azimet etmek.
Ezmelenmek : 1. Tartaklanmak, köteklenmek. 2. Kötek yemek.
Ezminden dönmek : Niyetinden dönmek, vazgeçmek.
Ezmini toplamag : Kesin kararını vermek, kararını uygulamak.
Ezmkar *(Ar. Far.)* : Azimli, kararlı.
Ezmkarcasına : Israrla; sabırla, direnerek, azimle, sebatla.
Ezmkarlıg : Azim, sebat.
Ezmle : Azimle, sebatla, direnerek.
Ezmli : Azimli, kararlı.
Ézop dili : Rumuzlu dil, muammalı dil, anlaşılmaz dil, çapraşık ifade, şifreli söz.
Ezrail *(Ar.)* : Azrail.
Ezvay : 1. Sarısabır. 2. mec. Tembel, miskin. 3. mec. Kırıcı davranan (kimse). 4. mec. Turşu suratlı, ekşi suratlı!
Ezvayadam : Asık suratlı (kimse).
Ezvayçiçekliler : Zambakgiller.
Ezvayiş : Geçinme, yaşama, hayat.
Ezvay kimi : Zehir gibi, zıkkım gibi.
Ezvaylıg : 1. Acı dillilik, iğneli konuşma. 2. Acizlik, zavallılık. 3. mec. Huysuzluk.
Ezzavara : Aciz.
Ezzel *(Ar.)* : Ezel.
Ezzeli *(Ar.)* : Ezelî.
Ezzelki : Önceki, evvelki.

F

Fabrik *(Lat.)* : Fabrika.
Fabrikant *(Lat.)* : Fabrikatör, fabrikacı.
Fabrikçi : Fabrikatör, fabrikacı.
Fabrik-metbeh *(Lat. Ar.)* : Yemek fabrikası, fabrika mutfak.
Fabula *(Lat.)* : Konu, süje, olguların düzeni (hikayede).
Facie *(Ar.)* : Facia.
Facieli : Trajik, dehşetli, feci.
Facievi *(Ar.)* : Feci, trajik.
Faggı : Sayrımsak, hilekâr.
Faggılıg, Faggılıh : 1. Temaruz, hastalık taslama, sayrımsama. 2. Bilmezlik. 3. Sahtelik, yapmacıklık.
Faggılıg élemek (etmek) : Sayrımsamak, temaruz etmek.
Faggılıgla : Sahtece, yalandan, yapmacıktan.
Faggılığa vurmag : Temaruz etmek, sayrımsamak.
Fağır *(Ar.)* : Fakir.
Fağır-fağır : 1. Hazin hazin. 2. Sessizce, yavaşça, usulca.
Fağır-füğera *(Ar.)* : Fakir fukara.
Fağırlaşma : 1. Fakirleşme. 2. Uysallaşma.
Fağırlaşmag : 1. Fakirleşmek. 2 Uysallaşmak.
Fağırlıg : 1. Fakirlik. 2. Yumuşaklık, uysallık, tevazu.
Fahişe *(Ar.)* : Fâhişe.
Fahişehana *(Ar. Far.)* : 1. Kerhane, umumhane, genel ev. 2. Batakhane.
Fahra : Akıllı, bilgili, okur yazar.
Faig *(Ar.)* : Faik, üstün, yüksek.
Faig gelmek : Üstün gelmek, galip gelmek, yenmek.
Faiz *(Ar.)* : Fâiz.
Faksimilé *(Lat.)* : 1. Faksimile. 2. İmza klişesi.
Fakt *(Lat.)* : 1. Gerçek, hakikat. 2. Olgu.
Faktik *(Lat.)* : 1. Gerçekte, fiilî, bilfiil. 2. İş hanı (yabancı bir ülkede).
Faktik nikah : Kanunsuz nikâh, sahte nikâh, sahte izdivaç.
Faktografiyat *(Lat. Yun.)* : Yorumsuz tasvir, olaylara dayanan.
Faktor *(Lat.)* : Faktör.
Faktoriya *(İng.)* : 1. Fabrika, imalathane, atölye. 2. İş hanı (yabancı bir ülkede).
Faktur, Faktura *(Lat.)* : 1. Tarz, stil, üslup, usül. 2. Yapılış. 3. Fatura.
Fakultativ *(Fr.)* : İhtiyarî, seçimlik, istemli.
Fal *(Ar.)* : 1. Fal. 2. Dilim. 3. mec. Talih, şans, uğur.
Fala, Fal : Fol.
Falaçan, Falabahan : Falcı.
Fal açdırmag : Fal açtırmak, fal baktırmak.
Fal açmag, Fala bahmag : Fal açmak, fal bakmak, fal tutmak.
Falagga *(Ar.)* : 1. Falaka. 2. Pencere sürgüsü.
Falanga *(Yun.)* : Falanj.
Falangaçı : Falanjist.
Fal bahdırmag : Fal baktırmak.
Falçı : Falcı.
Falçılıg : Falcılık.
Familiya *(Lat.)* : 1. Soy adı, aile adı. 2. Familya, nesil, soy, fasile.
Familiyalı : Soy adlı.
Familiyasız : Soy adsız.
Fanatik *(Lat.)* : Fanatik.
Fanér *(Alm.)* : 1. Kontrplak. 2. Şendere.
Fanıs *(Yun.)* : Fener.
Fantast *(Yun.)* : 1. Hayalperest. 2. Fantastik yazarı.
Fantastik *(Yun.)* : Fantastik.
Fantastika *(Yun.)* : 1. Abartılı tasvir. 2. Ham hayal. 3. Hayalî eserler.

Fantaziya *(Yun.)* : Fantezi.
Fantaziyaçı : Hayalperest.
Fantézi *(Fr.)* : Fantezi.
Fanus *(Yun.)* : Fener.
Fara *(Fr.)* : Far.
Farad : Elektrokapasite birimi (Fizikçi Faraday'ın adından).
Farağat *(Ar.)* : 1. Boş vakit. 2. Uslu, sakin, sessiz. 3. Rahatça, rahat rahat. 4. Rahat!
Farağat durmag : Sakin olmak, uslu durmak, susmak.
Farağat élemek (etmek) : Rahatlamak, rahat etmek.
Farağat oturmag : Uslu durmak, yaramazlık etmemek.
Farasat *(Ar.)* : Feraset.
Farasatlı : Ferasetli.
Farasatsız : Ferasetsiz.
Faraş, Farraş : 1. Turfanda. 2. Çabuk yetişen. 3. Erken doğan.
Faraş gelmek : 1. Erken gelmek (yaz vb.). 2. Çabuk gelişmek.
Faraş terevez : Turfanda.
Fariga *(Ar.)* : Farika.
Farfor : Porselen.
Farış : Büyük testi.
Farmakolog *(Yun.)* : Farmakolog.
Farmakologiya *(Yun.)* : Farmakoloji.
Farmakoloji *(Yun.)* : Eczacılıkla ilgili, farmakolojik.
Farmaş : Harar (meşin veya çadır bezinden).
Fars : Fars.
Farsca : Farsça.
Farsçılıg : Fars milliyetçiliği.
Farslaşdırma : Fars milliyetçiliği.
Farslaşdırmag : Fars kültürünü aşılamak.
Farslaşma : Fars olma.
Farslaşmag : Fars olmak (kültürel olarak).
Farş : Bakır kap (su için).
Fasad *(Fr.)* : Cephe, yüz (bina için).
Fasid *(Ar.)* : Fasit.
Fasidlik : Fesat.
Fasiğ, Fasıg *(Ar.)* : 1. Dinsiz. 2. Fitneci, karıştırıcı. 3. Zina eden (erkek).
Fasih *(Ar.)* : Sinsi, sinsice davranan.
Fasile *(Ar.)* : 1. Fasıla. 2. Antrakt. 3. Mesafe, uzaklık.
Fasile açmag : Mesafe bırakmak, uzak durmak.
Fasile ile : Fasılalı, aralıklarla.
Fasileli : Fasılalı.
Fasilesiz : Fasılasız.
Fasilesizlik : Biteviyelik.
Fasile vérmek : Fasıla vermek.
Fason *(Fr.)* : 1. Fason, kesim. 2. Tarz, usül. 3. mec. Caka, fiyaka.
Fasonlu : 1. Fason. 2. mec. Fiyakalı.
Fasonsuz : Şekilsiz, amorf.
Faş *(Far.)* : İfşâ.
Faş olmag : İfşa olmak, aşikar olmak.
Fatéh *(Ar.)* : 1. Fatih. 2. mec. Galip.
Fatiha *(Ar.)* : Fâtiha.
Fatiha ohunmag : Fatiha okunmak.
Fatmanene gurşağı (hanası) : Gök kuşağı.
Fay *(Fr.)* : 1. Fay, esik. 2. İpekli veya yünlü kumaş (enine ince çizgileri olan).
Fayda *(Ar.)* : Fayda, yarar.
Faydalandırmag : Yararlandırmak.
Faydalanmag : Faydalanmak.
Faydalı : Faydalı.
Faydalılıg : Fayda, elverişlilik.
Faydasız : Faydasız.
Faydasızlıg : Yararsızlık.
Faydéşin *(Fr.)* : Çin kumaşı.
Fayiz *(Fr.)* : Faiz.
Fayizli : Faizli.
Fayizsiz : Faizsiz.
Fayton, Faytun *(Yun.)* : 1. Fayton. 2. Üstü açık otomobil.
Faytonçu, Faytunçu : 1. Faytoncu. 2. Fayton imalatçısı.
Faytonçulug : Faytonculuk.
Faytonsüren : Fayton sürücüsü.
Faza *(Yun.)* : 1. Safha. 2. Faz. 3. Ayın menzilleri. 4. Küçük zaman dilimi (Kayaların öz yapısını incelemede).
Fazil *(Ar.)* : Fazıl.
Fazométr *(Yun.)* : Fazölçer, fazometre.
Feal *(Ar.)* : Faal.

Fealiyyet *(Ar.)* : Faaliyet.
Fealiyyetgabiliyyeti : Çalışma kabiliyeti, faaliyet yeteneği.
Fealiyyet göstermek : Faaliyet göstermek.
Fealiyyetli : Çalışkan, faal.
Fealiyyetsiz : Tembel, pasif, hareketsiz.
Fealiyyetsizlik : Tembellik, pasiflik, hareketsizlik.
Feallaşdırma : Hız verme, faal yapma.
Feallaşdırmag : Hız vermek.
Feallaşma : Faal olma.
Feallaşmag : Faal olmak.
Feallıg : Faaliyet.
Fecr *(Ar.)* : Fecir.
Feda *(Ar.)* : Fedâ.
Feda gılmag : Feda etmek.
Fedakar *(Ar. Far.)* : Fedakâr.
Fedakarane, Fedakarcasına : Fedakarca.
Fedakarlıg : Fedakarlık.
Fedakarlıgla : Fedakarca.
Feda olmag : Kurban olmak.
Feda olum : Kurbanın olayım!
Fédéral *(Fr.)* : Federal.
Fédéralist *(Fr.)* : Federalist.
Fédéralizm *(Fr.)* : Fedaralizm.
Fédérasiya *(Fr.)* : Federasyon.
Fédératif *(Fr.)* : Federatif.
Fefi, Fefih : Ferasetsiz, anlayışsız.
Feğere *(Ar.)* : 1. Omur, fıkra. 2. Hadise. 3. Bent, fasıl, bölüm (yazıda). 4. Defa, kere. 5. Kısım, parti.
Feğere arası : Omurlar arası.
Feğeresütünü (sümüyü) : Omurga, bel kemiği.
Feğeresiz : Omurgasız.
Feğet *(Ar.)* : Fakat.
Feğir *(Ar.)* : Fakir.
Feğirane *(Ar. Far.)* : Fakirce.
Feğirlik : Fakirlik.
Feğan *(Far.)* : Figan.
Feğan etmek : Figan etmek.
Fehemsüz : İradesiz, düşüncesiz.
Fehle *(Ar.)* : İşçi, amele.
Fehlebaşı : Baş amele.
Fehlelik : Amelelik, işçilik.
Fehlelik etmek : Amelelik etmek, işçilik etmek.
Fehlesinfi : İşçi sınıfı.
Fehletutan : İş veren.
Fehm *(Ar.)* : 1. Anlama, kavrama. 2. Akıl, zeka.
Fehm etmek (gılmag) : Anlamak, kavramak.
Fehmli : Anlayışlı, ferasetli.
Fehmsiz : Anlayışsız, gabi.
Fehr *(Ar.)* : Gurur, iftihar.
Fehr élemek (etmek) : İftihar etmek, kıvanç duymak, göğüs kabartmak.
Fehri *(Ar.)* : 1. Fahrî. 2. Şerefli.
Fehriüzv *(Ar.)* : Fahrî üye, şeref üyesi.
Fehriyye *(Ar.)* : Fahriye.
Fehrle : İftiharla.
Fekin : Kiler.
Fé'l *(Ar.)* : 1. Fiil. 2. mec. Hile, kurnazlık, trük.
Felaket *(Ar.)* : Felâket.
Felakete uğramag (duçar olmag, düşmek) : Belaya uğramak, belaya çatmak.
Felaket üz vérmek (baş vérmek) : Afete uğramak, musibet baş göstermek.
Felc *(Ar.)* : Felç.
Féldmarşal *(Alm.)* : Mareşal, müşir.
Féldmarşallıg : Mareşallık, müşirlik.
Féldşér *(Alm.)* : Sağlık memuru, sıhhiye memuru.
Féldşérlik : Sağlık memurluğu.
Feldşpat *(Alm.)* : Feldspat.
Fe'le, Fehle *(Ar.)* : Amele, işçi.
Felek *(Ar.)* : Felek.
Felek evin yıhılsın : Kahrolası!
Felek göyden yére ense de : Aslâ, katiyen.
Felekin çerhi dönmek : Şansı ters gitmek.
Felekin çerhi dönsün : Kahrolası! Bahtı kara olası!
Felekin ğemine (güdazına) gétmek : Talihinin kurbanı olmak.
Felekin ğemine (güdazına) vérmek : Bedbaht etmek.
Felekin üz döndermesi : şansın kötüye gitmesi.

Felelekyazan : Alın yazısı, talih, kader.
Felekzede *(Far.)* : Bahtsız, talihsiz, uğursuz.
Felestin : Filistin.
Felezdemeh : Atmak, savurmak, fırlatmak.
Fé'len *(Ar.)* : Fiilen.
Fé'l forması : Kip.
Fé'li *(Ar.)* : 1. Fiilî. 2. Fiilden.
Fé'li bağlama : Bağ fiil.
Fé'line düşmek : Tuzağına düşmek, oyununa gelmek.
Fé'line oynamag : Aldanmak.
Fé'li sifet *(Ar.)* : Fiil sıfatı, partisip.
Fellah *(Ar.)* : Şuurlu, uyanık.
Flsefe *(Ar.)* : Felsefe.
Felsefe tohumag : Hayal kurmak, felsefe yapmak.
Félyéton *(Fr.)* : Fıkra (hicivli).
Félyétonçu : Fıkracı (hicivli fıkra yazarı).
Fena *(Ar.)* : Fenâ.
Fena etmek, Fenaya vérmek : Yok etmek, mahvetmek.
Fenalaşmag : Fenalaşmak.
Fenalıg : Fenalık.
Fena olmag : Yok olmak, mahvolmak.
Fenar *(Yun.)* : Fener.
Fend *(Far.)* : 1. Fent. 2. Kombinezon (sporda), oyun.
Fend bağlamag (gurmag) : Tuzak kurmak.
Fendbaz *(Far.)* : 1. Hilebaz, hileci, düzenbaz. 2. Güçlü, kudretli.
Fendbazlıg : 1. Hilekarlık, hile. 2. Güç, kudret.
Fendcil : 1. Kurnaz, hilebaz, hileci, sinsi. 2. Uyanık, açıkgöz. 3. Güçlü.
Fendcillik : 1. Kurnazlık, hile. 2. Güç, kudret.
Fende salmag : 1. Tuzağa düşürmek. 2. Oyuna getirmek (sporda).
Fendgir : 1. Hileci, kurnaz. 2. Güçlü, kudretli.
Fendgirlik : 1. Kurnazlık, şeytanlık. 2. Güç, kudret.
Fend işletmek : 1. Tuzak kurmak. 2. mec. Kurnazca davranmak.
Fend terpenmek : El çabukluğu etmek, oyununu bozmak.
Fenihmeh : Açlıktan zayıflamak, açlıktan halsiz düşmek.
Fénolog *(Yun.)* : Biyojeografi uzmanı.
Fénologiya *(Yun.)* : Biyojeografi.
Fénoloji *(Yun.)* : Biyojeografik, biyojeografiyle ilgili.
Fener *(Yun.)* : 1. Fener. 2. Bere, ezik (suratta).
Fener çekmek : Fener taşımak (topluluğun en önünde).
Fenerçi : 1. Fenerci. 2. Fener taşıyıcı (en önde).
Feneryandıran : Fenerci (eskiden sokak fenerlerini yakan kimse).
Fenn *(Ar.)* : Fen.
Fenni *(Ar.)* : Fennî.
Féodal *(Lat.)* : 1. Derebeyi. 2. Feodalizmle ilgili. 3. Derebeylik prensine uygun. 4. Feodalizme has.
Féodalizm *(Lat.)* : Feodalizm.
Ferağ *(Ar.)* : Firak.
Feramuş *(Far.)* : Unutma.
Feramuş etmek (gılmag) : Unutmak.
Feramuş olmag : Unutulmak.
Ferar *(Ar.)* : Firar.
Ferar élemek (etmek) : Firar etmek.
Ferari *(Ar.)* : Firarî.
Ferarilik : Kaçaklık.
Ferd *(Ar.)* : 1. Fert. 2. Tek, bir. 3. Eşsiz, biricik, yegane, yalnız. 4. Müfret, tek beyit (şiir için).
Ferden *(Ar.)* : Şahsen, ferdî olarak.
Ferd galmag : Tek kalmak, yalnız kalmak.
Ferdileşdir(il)me : Özelleştirme, özelleştirilme.
Ferdileşdir(il)mek : Özelleştirmek, özelleştirilmek.
Ferdileşmek : Özelleşmek.
Ferdiyyet *(Ar.)* : 1. Ferdiyet. 2. Şahsiyet.
Ferdiyyetçi : Ferdiyetçi.
Ferdiyyetçilik : Ferdiyetçilik.
Fere : Keklik yavrusu.

Ferec *(Ar.)* : Mutluluk, sevinç, neşe.
Fereh *(Ar.)* : Ferah, sevinç, haz.
Ferehle : Sevinçle, güle güle.
Ferehlendirici : Sevindirici; ferahlatıcı.
Ferehlendirmek : Ferahlandırmak.
Ferehlenmek : Ferahlamak, ferahlanmak.
Ferehli : 1. Seviçli, neşeli, coşkun. 2. Sevindirici.
Ferehsiz : 1. Neşesiz, mahzun. 2. Mahzun mahzun.
Feremez : Kabiliyetsiz, beceriksiz.
Fereze *(Ar.)* : 1. Faraza. 2. Güya, sözde, sanki.
Ferġ *(Ar.)* : Fark.
Ferġ édilmek : Fark olunmak.
Ferġ etmek : Fark etmek, farkına varmak.
Ferġ etmez : Mühim değil, fark etmez.
Ferġ goymag : Fark gözetmek.
Ferġlendirilmek :Ayırt edilmek, görünmek.
Ferġlendirme : Ayırma, tefrik etme.
Ferġlendirmek : Ayırmak, farkına varmak, tanımak.
Ferġlenme : Ayırım, farklılık.
Ferġlenmek : Ayırt edilmek, farklı olmak.
Ferġli : Farklı.
Ferġli olmag : Ayırt edilmek, teşhis edilmek, farklı olmak.
Ferġ olmag : Fark edilmek, farklı olmak.
Ferġi yohdur : Fark etmez.
Ferġine varmag : Farkına varmak.
Ferġsiz : Farksız.
Ferġsizlik : Farksızlık.
Ferheng : 1. Bilgi, kültür. 2. Sözlük.
Ferih : Ferih, piliç.
Ferih, Fefih, Fefi : Beceriksiz, ferasetsiz.
Ferişde : Bebe, bebek.
Ferli :1. Faydalı, uygun, münasip. 2. Şuurlu.
Ferli-başlı : 1. Akıllı başlı, akıllı uslu. 2. Derli toplu.
Férma *(Fr.)* : 1. Çiftlik. 2. Mezraa. 3. Yayla, otlak. 4. Çatı makası, kafes.
Férmaçı : Çiftlik sahibi; çiftlik işleticisi.
Ferman *(Far.)* : Fermân.
Ferman vérmek : Destur vermek, emir vermek.
Fermayiş *(Far.)* : Buyruk, emir, hüküm.
Fermayiş etmek : Buyurmak, emretmek.
Férménṭ *(Lat.)* : Ferment, maya.
Férménṭasiya *(Lat.)* : Fermantasyon, mayalanma.
Férmér *(İng.)* : Çiftçi.
Férmérlik : Çiftçilik.
Fermeş : Yaygı; halı.
Ferraş *(Ar.)* : Hademe, hizmetçi.
Ferraşbaşı : Baş hademe.
Fersah *(Far.)* : Fersah.
Ferseng *(Far.)* : Fersah.
Fersiz : 1. Fersiz. 2. Kabiliyetsiz, istidatsız.
Fersizlik : 1. Semeresizlik. 2. Kabiliyetsizlik. 3. Şuursuzluk.
Ferş *(Ar.)* : 1. Halı, yaygı. 2. Derinlik. 3. Döşeme yerine yapılan sıva. 4. Kütük, kiriş.
Ferş dezgahı : Halı tezgâhı.
Feryad *(Far.)* : Feryat.
Feryada çatmag (yétmek) : İmdada koşmak.
Feryada gelmek : Feryat etmek.
Feryad élemek (etmek, çekmek, gılmag, goparmag) : Feryat etmek.
Feryad goparmag (etmek) : İmdat istemek.
Ferz *(Ar.)* : 1. Tahmin, ihtimal. 2. Vacip.
Ferzane *(Far.)* : 1. Bilgin. 2. Eşsiz, benzersiz, ender.
Ferz edek (ki) : Faraza, söz gelimi.
Ferzen *(Ar.)* : Faraza, söz gelimi.
Ferz etmek (élemek) : Tahmin etmek, ummak.
Ferzi *(Ar.)* : Farazi, hipotetik.
Ferziyye *(Ar.)* : İhtimal, şüphe, teori.
Fes, vérst, vérsta : 1060 metrelik uzunluk (ölçü).
Fesad *(Ar.)* : Fesat.
Fesada düşmek (uğramag) : Fesada maruz kalmak.
Fesadçı : Fesatçı.
Fesadçılıg : Fesatçılık.
Fesad düşmek : Fitne çıkmak.
Fesad salmag (terpetmek, töretmek) : Fitne çıkarmak, entrika çevirmek.
Fesahet *(Ar.)* : Fesahat.
Fesahetli : Fasih.

Feseli, Fesele : Pişi.
Fesh *(Ar.)* : Fesih.
Fesig : Kekliğe benzer bir kuş.
Fesih *(Ar.)* : Fasih.
Fesil *(Ar.)* : 1. Fasıl. 2. Mevsim, sezon.
Fesile *(Ar.)* : 1. Fasile, familya. 2. Aile, soy sop.
Féstival *(Fr.)* : Festival.
Feşeng : Fişek.
Feth *(Ar.)* : Fetih.
Feth élemek (etmek) : Fethetmek.
Fethe *(Ar.)* : Fetha, üstün.
Fetir *(Ar.)* : Pide, çörek, bazlama.
Fetirsifet : Ablak.
Fétiş *(Fr.)* : Fetiş.
Fétişizm *(Fr.)* : Fetişizm.
Fétişleşdirme : Putlaştırma.
Fétişleşdirmek : Putlaştırmak.
Fétr *(Fr.)* : Fötr.
Fetret *(Ar.)* : Fetret.
Févral *(Lat.)* : Şubat.
Févral inġilabı : Şubat inkılabı (1917 de Rusyada).
Fevvare *(Ar.)* : 1. Fıskiye, fışkırık. 2. Kaynayan.
Fevvarelenme : Fışkırma.
Fevvarelenmek : Fışkırmak.
Fevvareli : Fıskiyeli.
Fevvare vurmag : Fışkırmak, kaynamak, gürül gürül akmak.
Féyhoa *(İsp.)* : Mersin.
Féyz *(Ar.)* : Feyiz.
Féyz almag (aparmag) : Zevklenmek, hoşlanmak.
Féyzlenme : Hoşlanma, zevk duyma, faydalanma.
Féyzlenmek : Hoşlanmak, zevklenmek, faydalanmak.
Féyzli : Hayırlı, yararlı, faydalı.
Féyzyab *(Ar. Far.)* : Feyizli, bereketli, yararlı.
Féyzyab olmag : Payını almak.
Feza *(Ar.)* : Fezâ.
Fezilet *(Ar.)* : Fazilet, erdem.
Feziletli : Faziletli, erdemli.
Fılıg *(Ar.)* : Kabuksuz, derisiz, badıçsız.
Fılıh : Yetim.
Fılıh galmah : Yetim kalmak.
Fıncılıhlamah : Kaçmak, koşmak, seğirtmek.
Fındıg : Fındık.
Fındıgburun : Pat burun, burunsuz.
Fındıgça : 1. Fiske, parmak çırpma. 2. Kınalama çeşidi (eli).
Fındıgça çalmag (vurmag) : Parmaklarını şakırdatmak, fiskelemek, fiske vurmak.
Fındıglı : Fındıklı.
Fındıglıg : Fındıklık.
Fındıgsındıran (gıran) : Fındıkkıran, sıkaç.
Fındığı : Fındıkî.
Fınhırıg, Fınhırtı : 1. Sümkürme. 2. Hırıltı, can çekişme.
Fınhırışma : Sümkürüşme, birlikte sümkürme.
Fınhırışmag : Sümkürüşmek, beraber sümkürmek.
Fınhırma : 1. Sümkürme. 2. Homurdanma (taşıt vb).
Fınhırmag : 1. Sümkürmek. 2. Homurdanmak (taşıt, hayvan vb.).
Fır : 1. Çıban, ur. 2. Hörgüçler, çift hörgüç. 3. Lüzumsuz (şey).
Fırçıh : Yaltak, yaltakçı.
Fırçıldama : Fırç fırç etme.
Fırçıldamag : Fırç fırç etmek.
Fırçıltı : Fırç fırç, fırt fırt (sesi), vıcırtı.
Fırçıldatmag : Vıcırdatmak.
Fırfıra, fır-fıra : 1. Topaç, pırlangıç. 2. Hızlı dönen her şey (ekseni etrafında). 3. Fırıldak.
Fır-fıra fırlatmag : Fırıldak çevirmek.
Fırfıra kimi birinin başına (dövresine) fırlanmag : Dalkavukluk etmek.
Fır-fır fırıldamag (fırlamag) : Dönmek, fırıl fırıl dönmek.
Fır-fır fırlanmag : Fır fır dönmek.
Fırıg : 1. Harap. 2. Vahim, korkunç.
Fırıglanma : Haşlanma (kaynar suda vb. de).
Fırıglanmag : Haşlanmak (kaynar suda vb. de).
Fırıh : Sırık (ceviz dökmek için).

Fırıldag : Fırıldak, dolap, düzen, hile.
Fırıldag açmag (gelmek, çevirmek, işletmek, gurmag, düzeltmek) : Tuzak kurmak, dolap çevirmek.
Fırıldagçı : Düzenci, madrabaz.
Fırıldagçılıg : Madrabazlık, hilecilik, hilekârlık.
Fırıldagçılıg élemek (etmek) : Hile yapmak, dolap çevirmek.
Fırıldama : Fır fır dönme, fırıldanma.
Fırıldamag, Fırlamag : 1. Fır fır dönmek. 2. Hızla uçmak, fır diye uçmak.
Fırıldatma : Fırlatma, fırlatıp atma.
Fırıldatmag : 1. Çevirmek, döndürmek (gözlerini). 2. Gürültüyle yuvarlamak. 3. Fırlatıp atmak.
Fırıltı : Fırıl fırıl etme.
Fırı yatmag : Öfkesi yatışmak.
Fırıt : Fit, kışkırtma, fitleme.
Fırıtdamah : Fitlemek.
Fırıt vérmek : Fitlemek, fit vermek, fit sokmak.
Fırlag : Döner, çok dönen.
Fırlağan : Topaç, pırlangıç.
Fırlamag : 1. Fırlatmak. 2. Fırlamak, fır fır dönmek (gözler)
Fırlana-fırlana : Topaç gibi dönerek, fırıldak gibi.
Fırlandırıcı : Döndüren, çeviren (bir şeyi veya kimseyi ekseni etrafında).
Fırlandırılmag : Döndürülmek, dönmek, fırıldanmak.
Fırlandırma : Fırıldatma.
Fırlandırmag : Fırıldatmak, döndürmek, çevirmek.
Fırlangıc : 1. Topaç. 2. Atlı karınca (oynamak için). 3. Dönme dolap. 4. Burgu, mil, döner mil, torna mili. 5. Fırıldak.
Fırlanma : Dönme, devir, dönel.
Fırlanmag : 1. Dönmek, dolaşmak, fır fır dönmek. 2. Etrafında dolaşmak, etrafını dolanmak. 3. Raks etmek, dans etmek. 4. Gezip dolaşmak (aylak aylak). 5. mec. Kurtlanmak.
Fırlatma : Döndürme.
Fırlatmag : 1. Döndürmek. 2. Fırlatmak, atmak.
Fırlı : 1. Çıbanlı, urlu. 2. Hörgüçlü.
Fırmele : Çark (yel değirmeninde), pervane.
Fırnı : Fırın, kuzine, ekmek fırını.
Fırtıg : Sümük.
Fırtıglı : Sümüklü.
Fırtına : Fırtına.
Fırtına gopmag : Fırtına kopmak.
Fırtınaguşu : Fırtına kuşu.
Fırtınalı : Fırtınalı.
Fırtınasız : Limanlık.
Fısdığı : Fıstıkî.
Fıs-fıs élemek (etmek) : Oyalanmak.
Fısgırıg : 1. Islık. 2. Siren. 3. mec. Şamata.
Fısgırıg gopmag : Gürültü kopmak.
Fısgırığa basmag : Fitlemek, fitil vermek, kışkırtmak.
Fısgırt(t)ma : Sigara içme, sigara tüttürme.
Fısgır(t)mag : Sigara içmek, sigara tüttürmek, dumanlamak (sigara ile).
Fısıldamag : 1. Fısıldamak. 2. Oyalanmak.
Fısıldaşmag : Fısıldaşmak.
Fısıltılı : Peltek, hışırtılı (ünsüzler).
Fıstıg, Fısdıg : 1. Fıstık. 2. Yer fıstığı. 3. Gürgen fıstığı.
Fıstıgkimi(ler) : Palamutlular, kayıngiller.
Fıstıglıg : Fıstıklık.
Fış-fış : 1. Hışırtı, fışırtı. 2. Şırıltı, şarıltı. 3. Islık.
Fışga : Islık.
Fışga çalmag : Islık çalmak.
Fışgırıg : 1. Islık. 2. Cıvıltı. 3. Fışkırtı.
Fışgırıg çalmag : Islık çalmak.
Fışgırığa basmag :Cart ötmek, cart çekmek.
Fışgırığa götürmek : Cart çekmek.
Fışgırma : Fışkırma.
Fışgırmag : Fışkırmak.
Fışgırtı : 1. Fışkırtı, fısıltı. 2. Püskürme, püskürtü.
Fışgırtmag : Fışkırtmak.
Fışıldamag : Fışıldamak, fışırdamak.
Fışıl-fışıl : Fışır fışır, fış fış.
Fışıltı : 1. Fışıltı. 2. Fışırtı.
Fışıltılı : Hışırtılı.

Fıştırıg : 1. Islık. 2. Cıvıltı.
Fıştırıg çalmag : Islık çalmak.
Fızıllıh : Gür yer (ormanda).
Fızzah : Pırlangıç, topaç.
Fidan, Fide : Fidan.
Fidanlıg : Fidanlık.
Fidéist *(Fr.)* : Fideizm yanlısı, imaniyeci.
Fidéizm *(Fr.)* : Fideizm, imaniye.
Fidye *(Ar.)* : Fidye.
Fiğh *(Ar.)* : Teoloji, ilahiyat, fıkıh.
Figur(a) *(Lat.)* : 1. Endam; vücut. 2. Duruş; figür; aerobasi. 3. Zat, şahıs. 4. Figür, heykel. 5. Taş, alet. 6. Şekil (geometri). 7. Şekil. 8. Şah, vezir, at, fil, kale (satrançta).
Figurlu : Figürlü.
Figurlu üzme : Artistik patinaj.
Fikir, Fikr *(Ar.)* : Fikir.
Fikir aparmag (götürmek) : 1. Düşünmek, düşünceye dalmak. 2. Heyecanlanmak, telaşa düşmek, duruksamak, tereddüt etmek.
Fikir çekmek : 1. Dert çekmek, sıkıntı çekmek. 2. Endişe duymak.
Fikir deryasına ġerġ olmag : Düşünceye dalmak.
Fikir élemek (çekmek, etmek) : 1. Düşünmek. 2. Endişe etmek, endişe duymak.
Fikir götürmek : Derin düşünmek.
Fikir-héyal : Düşünce.
Fikirleşme : Düşünme.
Fikirleşmeden : Düşüncesizce, düşünüp taşınmadan.
Fikirleşmek : 1. Düşünmek, ölçüp biçmek, düşünceye dalmak. 2. Niyetinde olmak, niyetlenmek. 3. Kaygısına düşmek, endişelenmek.
Fikirli : Dalgın, endişeli, kuşkulu. 2. Düşünceli halde, dalgın dalgın.
Fikirlilik : Dalgınlık.
Fikirsiz : 1. Kaygısız, tasasız. 2. Düşünülmemiş. 3. Düşünmeden.
Fikirsizlik : 1. Düşüncesizlik. 2. Tasasızlık, kaygısızlık.
Fikir vérmek : Dikkat etmek, dikkatini vermek, denetlemek, dikkatli olmak.
Fikir vérmemek : Kulak asmamak, önemsememek, mühimsememek.
Fikir yétirmek : Anlamak, akıl erdirmek.
Fikir yürütmek (yéritmek) : Fikir yürütmek.
Fikre dalmag : Düşünmek, fikir yormak.
Fikre düşmek : Azmetmek.
Fikre gelmek : Karar vermek.
Fikre ġerġ olmag : Fikir yormak.
Fikre getirmek : Sanmak, zannetmek; tasavvur etmek.
Fikre gétmek : Dalmak, fikir yormak, düşünmek.
Fikren *(Ar.)* : Zihnen, fikren.
Fikre salmag : Düşündürmek.
Fİkri *(Ar.)* : Aklî, zihnî, manevî.
Fikriaçıg : Aydın, münevver.
Fikri çaşmag (dolanmag) : Şaşırmak, yanılmak.
Fikri deyişmek : Düşüncesi değişmek.
Fikri özünde olmamag : Dalgın olmak, aklı başında olmamak.
Fikrime (fikrine) getirmek : Tasavvur etmek, tahayyül etmek.
Fikrinde (fikrine) goymag : Kafasına koymak, aklına koymak.
Fikrinden daşındırmag : Fikrini değiştirmek, düşüncesinden vazgeçirmek.
Fikrinden daşınmag : Fikrinden caymak.
Fikrinden dönmek : Düşüncesinden vazgeçmek.
Fikrinden kéçirmek : Tasavvur etmek, kafasından geçirmek.
Fikrinden kéçmek : Hatırından geçmek, hayalinden geçmek.
Fikrine düşmek : Aklına düşmek, kafasına takılmak.
Fikrine gelmek : 1. Aklına gelmek. 2. Karar vermek.
Fikrine goymag (salmag) : Kafasına koymak.
Fikrini açmag : Düşüncesini bildirmek, düşüncesini açıklamak.
Fikrini azdırmag : Şaşırtmak.
Fikrini çekmek : 1. Kaygılanmak. 2. Tasasını çekmek (birinin).

Fikrini dağıtmag : 1. Efkârını dağıtmak, sıkıntısını gidermek. 2. mec. Dikkatini dağıtmak.
Fikrini déyişmek : Düşüncesi değişmek.
Fikrini yayındırmag : Dikkatini dağıtmak.
Fikrinin üstünde durmag : Israr etmek, direnmek, düşüncesinde diretmek.
Fiksaj *(Fr.)* : Banyo mahlulü (fotoğrafçılıkta).
Fiksajlama :Film banyosu.
Fiksajlamag : Banyo etmek (filmi).
Fikus *(Lat.)* : İncir.
Fil *(Far.)* : 1. Fil. 2. Makara.
Filan *(Ar.)* : Filân.
Filan-besmeken, Filan-behmen : Falan filan.
Filani *(Ar.)* : Biri, falanca kimse.
Filan-filan *(Ar.)* : Şu bu, falan filan.
Filankes *(Ar. Far.)* : Falanca kimse, biri.
Filarmoniya *(Yun.)* : Filârmoni.
Filatélist *(Fr.)* : Pulcu, pul koleksiyoncusu.
Filatéliya, Filatélizm *(Fr.)* : Pulculuk, pul koleksiyonculuğu.
Fil azarı : Fil hastalığı.
Filbahar : Ak asma.
Filban *(Far.)* : Fil bakıcısı, fil sürücüsü.
Fildar : Çok bilen.
Fildékos *(Fr.)* : Fildekoz.
Fildépérs *(Fr.)* : Kaliteli fildekoz.
Fil gulağında yatmag : Her şeyden habersiz olmak.
Filial *(Lat.)* : Şube, bölüm.
Filiz *(Ar.)* : Filiz.
Filizli : Maden cevheri olan.
Filizsaflaşdırma : Filiz arıtma, madeni cevheri arıtma.
Filizyuyan : Filiz arıtma tesisi.
Filim, Film *(İng.)* : Film, filim.
Filmoskop *(İng. Yun.)* : Projektör, gösterici.
Filmotéka *(İng. Yun.)* : Sinematek.
Filolog *(Yun.)* : Filolog.
Filologiya *(Yun.)* : Filoloji.
Filoloji *(Yun.)* : Filolojik.
Filosof *(Yun.)* : Filozof.
Filosofane *(Yun. Far.)* : 1. Filozofça. 2. Felsefî.
Filosofiya *(Yun.)* : Felsefe.
Filosoflug : 1. Filozofluk. 2. mec. Bilgiçlik, ukalâlık.
Filosoflug élemek (etmek) : Felsefe yapmak.
Filtih-filtih : Lime lime, yırtık pırtık.
Filtr *(Fr.)* : Filitre.
Filtrat *(Fr.)* : Süzüntü.
Final *(İtal.)* : Final.
Finalçı : Finalist.
Fincan *(Ar.)* : Fincan.
Fincanabenzer, Fincanaohşar : Kâse biçiminde, kâse şeklinde.
Fincan kimi : Fincan gibi.
Findah : Tamamiyle, aynen.
Fing : Yen (cekette).
Finiş *(İng.)* : Finiş.
Finka *(Rus.)* : Fin kaması.
Fin-ugor dilleri : Fin-Ugor.
Firag *(Ar.)* : Firak.
Firar *(Ar.)* : Firar.
Firavan *(Far.)* : Çok, bol.
Firavanlıg : Bolluk, zenginlik, refah.
Firavan yaşamag : Bolluk içinde yaşamak.
Firçin : 1. Yufka açan. 2. Oklava.
Fireng : 1. Frenk. 2. Bıçak.
Firengce : Frenkçe.
Firengi : 1. Fransızca, Avrupaî. 2. Bıçak. 3. Kibrit.
Firengtoyuğu : Funda tavuğu.
Firengüzümü : Frenk üzümü.
Firğe *(Ar.)* : Fırka.
Firğeçi : Fırkacı.
Firğeçilik : Fırkacılık.
Firğeli : Fırkacı.
Firğeçilik : Fırkacılık.
Firğeli : Fırkacı.
Firğend, Firğende : Fide, daldırma.
Firğet *(Ar.)* : Fırkat.
Firma *(İtal.)* : Firma.
Firma mağazası : Firma mağazası.
Firni : Muhallebi, mahallebi.
Fir'on, Firon *(Ar.)* : 1. Firavun. 2. mec. Zorba, müstebit. 3. mec. Şiddetli, coşkun, zaptolunmaz.
Fir'onlug : Kudurganlık, azgınlık.

Fir'onlug élemek (etmek) : Azgınlık etmek, azmak, delilik etmek.
Fir'onlug satmag : Azmak, azgınlık etmek.
Firuze *(Far.)* : Firuze.
Firuzeyi *(Far.)* : Firuze rengi, mavi.
Fisğ *(Ar.)* : Günah işleme, kötülük.
Fisğı-fücur *(Ar.)* : Zina.
Fisgarmoniya *(Alm.)* : Armonyum.
Fisincan : Ceviz unu.
Fisincanplov : Ceviz unlu ve köfteli pilav.
Fişar *(Far.)* : Basınç, tazyik.
Fişek : Fişek.
Fişek atmag : Mermi atmak, kurşun atmak.
Fişekhana : Fişekhane.
Fişeng *(Far.)* : Fişek.
Fit : 1. Islık. 2. Korna, klakson, boru. 3. Cıvıltı. 4. Vijıltı, uğultu.
Fitat : Hâlis, temiz.
Fit çalmag : Islık çalmak.
Fite *(Ar.)* : Futa, ipekli peştemal.
Fite basmag : Cart ötmek, carta çekmek.
Fitdemah : Fitlemek, kızıştırmak.
Fitil : Fitil.
Fitili yanmag : Öfkelenmek, celâllenmek kızmak.
Fitlemek : 1. Islıklamak, ıslık çalmak. 2. mec. Kızıştırmak, fitlemek. 3. Cart ötmek.
Fitleyen : Islıklayan.
Fitleyencüre : Bağırtlak.
Fitne *(Ar.)* : Fitne.
Fitneçi : Fitneci.
Fitne galdırmag (salmag) : Fitne çıkarmak, fesat çıkarmak.
Fitne-fesad *(Ar.)* : Provokasyon.
Fitnekar *(Ar. Far.)* : Fitneci.
Fitnekarlıg : Fitnecilik.
Fitneli : 1. Fitneci. 2. Fitneye sebeb olan.
Fitne töretmek : Fitne çıkarmak.
Fitneye uymag : Entrikaya uymak.
Fitret *(Ar.)* : 1. Fıtrat. 2. Huy, tabiat.
Fitretden : Doğuştan, yaratılıştan.
Fitre-zekat *(Ar.)* : Fitre ve zekat.
Fitri *(Ar.)* : Fıtrî.
Fit sesi : Meşguliyet sinyali (telefonda).
Fitva *(Ar.)* : Fetva.
Fitva almag : Destur almak, fetva almak.
Fitva vérmek : Fetva vermek, fetva çıkarmak.
Fit vérmek : Fitlemek, kızıştırmak.
Fit vurmak : Düdük çalmak, korna vurmak.
Fizik *(Yun.)* : Fizikçi.
Fizika *(Yun.)* : Fizik.
Fiziki coğrafiya : Fizikî coğrafya.
Fiziki kimya : Fizikokimya.
Fiziki şehs : Gerçek kişi, hakîkî şahıs.
Fizikşünas *(Yun. Far.)* : Fizikçi, fizik âlimi.
Fiziokrat *(Yun.)* : Fizyokrat.
Fiziolog *(Yun.)* : Fizyolog.
Fiziologiya *(Yun.)* : 1. Fizyoloji. 2. mec. Erotizm, eroşçuluk.
Fizioloji *(Yun.)* : Fizyolojik.
Fiziotérapévt *(Fr.)* : Fizyoterapist.
Fiziotérapévtik : Fizyoterapiyle ilgili, fizyoterapik.
Fiziotérapiya *(Fr.)* : Fizyoterapi.
Flagman *(Hol.)* : 1. Filo komutanı, sancak kaptanı. 2. Amiral gemisi.
Flanél *(Fr.)* : Flânel.
Fléksiya *(Lat.)* : Bükün, insiraf, çekimli (dil).
Fléktiv, Fléktiv diller : Bükünlü diller, çekimli diller.
Fléyta *(İtal.)* : Flüt, flâvta.
Fléytaçalan, Fléytaçı : Flütçü.
Flot *(İtal.)* : Filo.
Fokus *(Lat.)* : 1. Odak, mihrak. 2. Odak noktası. 3. Marifet, hokkabazlık. 4. İllüzyon. 5. mec. Odak.
Fokusçu : İllüzyonist, göz bağcı.
Fokuslama : Odaklama.
Fokuslamag : Odaklamak.
Folklor, Folkulor *(İng.)* : Folklor.
Folklorçu, Folkulorçu : Folklorcu.
Folklorçulug, Folkulorçulug : Folklorculuk, halkiyat.
Folklorşünas *(İng. Far.)* : Folklorcu.
Folklorşünaslıg : Halkiyat.
Fond *(Fr.)* : Fon.
Foném *(Yun.)* : Fonem.

Fonéndoskop *(Yun.)* : Dinleme cihazı (iç organları), modern stetoskop.
Fonétik *(Fr.)* : Fonetik, sesçil.
Fonétika *(Yun.)* : Ses bilgisi, fonoloji.
Fonétist *(Yun.)* : Fonetikçi.
Fonograf *(Yun.)* : Fonograf, sesyazan.
Fonogram *(Yun.)* : ses kaydı, kaydedilmiş ses.
Fonologiya *(Yun.)* : Fonoloji, sesbilimi.
Fonoloji *(Yun.)* : Fonolojiyle ilgili, fonolojik, fonemik.
Fonométr *(Yun.)* : Sesölçer.
Fonométrik *(Yun.)* : Ses ölçmeyle ilgili.
Fonométrik cihaz : Sesölçer.
Fonoskop *(Yun.)* : Ses etüt âleti, sesgözlem aygıtı.
Fonotéka : Ses bandı arşivi, fonotek, bant arşivi.
Fontan, Fantan *(İtal.)* : Fıskiye.
Forgun *(Fr.)* : Furgon.
Forgunçu, Furgonçeken : Furgon makinisti.
Forma, Form *(Lat.)* : 1. Şekil. 2. Çeşit, tür, nevi. 3. Kalıp. 4. Formül. 5. Forma, kıyafet, elbise. 6. Şekil bilgisi (gramer).
Formal : 1. Resmî. 2. Şeklî. 3. Formalistçe. 4. Biçimci, biçimciliğe dayanan.
Formal mentiğ : Sunî mantık.
Formalı : Resmi, üniformalı.
Formalin *(Lat.)* : Formol.
Formalist *(Lat.)* : Formalist.
Formasız, Formsuz : 1. Şekilsiz. 2. Üniformasız.
Formasiya *(Lat.)* : Formasyon.
Format *(Alm.)* : Boy, ebat, çap (kitap, sayfa vb.).
Formlaşma : Şekillenme.
Formlaşmag : Şekillenmek.
Formul *(Lat.)* : Formül.
Formulyar *(Alm.)* : 1. Cetvel, çizelge, örnek. 2. Sicil.
Fors *(Fr.)* : Söz geçirirlik, saygınlık.
Fors atmag (élemek, satmag) : Çalım satmak.
Forslanma : Çalım satma.
Forslanmag : Kurum satmak, azamet taslamak, çalım satmak.
Forslu : Kurumlu, çalımlı, güçlü.
Forsunka *(İng.)* : Enjektör.
Fortépiano *(İtal.)* : Fortepiano.
Fortoçka *(Rus.)* : Vasistas.
Forzas *(Alm.)* : 1. Zeyil. 2. Çıkıntı, çıkma. 3. Apandis.
Fosforit *(Yun.)* : Fosfatlı.
Fosgén *(Yun.)* : Fosgen.
Fot : Çürük, fos, kof.
Foto *(Yun.)* : 1. Fotoğraf. 2. Işık.
Fotoaparat *(Yun. Lat.)* : Fotoğraf makinesi.
Fotoatélyé *(Yun. Lat.)* : Fotoğrafhane.
Fotobomba *(Yun. Fr.)* : Aydınlatma bombası, ışıklı bomba, oksijen bombası.
Fotoböyüdücü *(Yun. T.)* : Agrandisör.
Fotoélément *(Yun. Lat.)* : Fotosel lamba.
Fotogénik *(Yun.)* : Fotojenik.
Fotograf *(Yun.)* : 1. Fotoğrafçı. 2. Fotoğrafhane.
Fotografhana *(Yun. Lat.)* : Fotoğrafhane.
Fotografik : 1. Fotoğrafla ilgili. 2. Fotoğraf makinesiyle çekilmiş. 3. Tabiî olarak, objektif olarak.
Fotografiya *(Yun.)* : 1. Fotoğrafhane. 2. Fotoğraf. 3. Fotoğrafçılık. 4. Kayda alma, tesbit.
Fotografliğ : Fotoğrafçılık.
Fotogravüra *(Yun.)* : Fotoğrafla oymacılık, fotoğrafla gravür, fototipi.
Fotoheveskar *(Yun. Ar. Far.)* : Amatör fotoğrafçı.
Fotohromiya *(Yun.)* : Renkli fotoğraf.
Fotohronika *(Yun.)* : Fotoğrafla hadiseler.
Fotokağız : Fotoğraf kartı.
Fotokéramika *(Yun.)* : Fotoseramik (fotoğraf usulü seramik süsleme).
Fotokimya *(Yun. Ar.)* : Fotoşimi, fotokimya.
Fotokimyevi *(Yun. Ar.)* : Fotoşimi ile ilgili, fotoşimik.
Fotolaboratoriya *(Yun. Lat.)* : Fotoğraf laboratuvarı.

Fotolampa *(Yun. Fr.)* : Kırmızı lamba (fotoğraf stüdyosunda kullanılan ışık lambası).
Fotolitografik *(Yun.)* : Fotolitoğrafiyle ilgili, fotomekanik.
Fotolitografiya *(Yun.)* : Fotolitoğrafi.
Fotoliz *(Yun.)* : Işıkla ayrışım (sıvı, gaz veya katı maddeler).
Fotomağaza : Fotoğrafhane.
Fotomatérial *(Yun. Lat.)* : Foto malzemeleri.
Fotoméhanika *(Yun.)* : Fotomekanik.
Fotoméhaniki : Fotomekanikle ilgili.
Fotométr *(Yun.)* : Işıkölçer, fotometre.
Fotométrik *(Yun.)* : Fotometriyle ilgili, fotometrik, ışıkölçerle ilgili.
Fotométriya *(Yun.)* : Fotometri.
Fotomühbir *(Yun. Ar.)* : Foto muhabiri.
Fotoobyéktiv *(Yun. Lat.)* : Objektif (fotoğraf makinesinde).
Fotoréportaj *(Yun. Fr.)* : Foto röportajı, fotoğraflı röportaj, resimli röportaj.
Fotoréportyor *(Yun. Fr.)* : Foto röportajı yapan, fotoröportör.
Fotosergi *(Yun. T.)* : Resim sergisi.
Fotoséver *(Yun. T.)* : Amatör fotoğrafçı.
Fotosinkografiya *(Yun. Alm.)* : Çimkografi.
Fotosuret *(Yun. Ar.)* : Fotokopi.
Fotoşekil *(Yun. Ar.)* : Foto, fotoğraf, resim.
Fototéka *(Yun.)* : Fototek.
Fototélégraf *(Yun.)* : Telefotografi.
Fototélégram *(Yun.)* : Telekomünikasyon, uz iletişim.
Fototérapiya *(Yun.)* : Fototerapi.
Foyé *(Fr.)* : Fuaye.
Föhş *(Ar.)* : Fuhuş, taşkınlık, ahlaksızlık, sövgü, müstehcenlik.
Föhşiyyat *(Ar.)* : 1. Ahlaksızlık, müstehcenlik. 2. Müstehcen neşriyat.
Föhş vérmek : Sövmek.
Fövğ *(Ar.)* : Fevk.
Fövğel'ade *(Ar.)* : Fevkalade.
Fövğel'adelik : Fevkaladelik.
Fövğelbeşer *(Ar.)* : Fevkalbeşer.
Fövğelbeşeri *(Ar.)* : Olağan dışı, gayri tabiî.
Fövğeltebii *(Ar.)* : 1. Tabiat üstü. 2. mec. Olağan dışı, fevkalade.
Fövğeltebiilik : Sürnatüralizm, tabiat üstücülük.
Fövren, Foren *(Ar.)* : Şıp diye, derhal, hemen.
Fövri, Fori *(Ar.)* : Fevrî.
Fövt, Fot *(Ar.)* : Fevt.
Fövt olmag : Fevt olmak.
Fragmént *(Lat.)* : Fragman, tanıtma filmi.
Frak *(Fr.)* : Frak.
Fraklı : Frak giyinmiş.
Fraksiya *(Fr.)* : 1. Fraksiyon. 2. Ayrımsal damıtma (kimya; distillation fractionné).
Fraksiyaçı : Hizipçi.
Fraksiyaçılığ : Hizipçilik.
Fransız : Fransız.
Fraza *(Yun.)* : 1. Cümle, dizi (müzikte). 2. İbare, deyim.
Frazéologiya *(Yun.)* : 1. Deyimler, tabirler. 2. Süslü sözler, tumturaklı sözler.
Frazéoloji *(Yun.)* : 1. Deyimlerle ilgili. 2. Tumturaklı.
Frazéoloji ifade : Tumturaklı söz.
Frégat *(Ar.)* : Firkateyn.
Frénç : Askerî ceket, mont.
Frénçli : Montlu.
Frénolog *(Yun.)* : Frenoloji uzmanı.
Frénologiya *(Yun.)* : Frenoloji.
Fréska *(İtal.)* : Fresk.
Fréydizm : Psikanaliz.
Fréz *(Fr.)* : Freze.
Frézér *(Fr.)* : Freze.
Frézérçi : Frezeci.
Frontal *(Fr.)* : Karşı, muhalif, karşıt, cephî.
Fruktoza *(Lat.)* : Früktoz.
Fufayka *(Rus.)* : 1. Kazak, pulover. 2. Sırmalı ceket, kolsuz yelek.
Fuga *(İtal.)* : Füg.
Fugas *(Fr.)* : Lağım (istihkâmcılıkta), tahrip bombası.
Fugato *(İtal.)* : Füg beste.

Fuk *(Rus.)* : Vurulan dama (birinin dikkatsizliği yüzünden rakibinin vurduğu dama taşı).
Fuks *(Alm.)* : Tesadüfî isabet (bilardoda).
Funikulyor *(Fr.)* : Dağ demiryolu, füniküler.
Funksional *(Lat.)* : Fonksiyonel.
Funksional sistém : İş bölümü.
Funksiya *(Lat.)* : Fonksiyon, vazife.
Furajka *(Pol.)* : Kasket.
Furgon *(Fr.)* : 1. Furgon. 2. Paraçol, paraşol.
Furgonçu : Furgon sürücüsü.
Furgonlu : Karoserli.
Futbal, Futbol *(İng.)* : Futbol.
Futbolçu, Futbalçı : Futbolcu.
Futbolka *(İn. Rus.)* : Spor gömleği (trikotaj).
Futbol komandası : Futbol takımı.
Futlyar (Alm.) : Mahfaza, koruncak.
Futurist *(Lat.)* : 1. Fütürist, gelecekçi. 2. Gelecek ülküsüyle aşılanmış.
Futuristik *(Lat.)* : Gelecek ülküsüyle aşıllanmış, fütüristik (şiir, resim).
Futurizm *(Lat.)* : Fütürizm.
Fuzul *(Ar.)* : Fodul, geveze, çalçene.
Fuzullug : Gevezelik, çenebazlık, boşboğazlık.
Fuzullug élemek (etmek) : Dırdır etmek, çene çalmak.
Füfe, Püfe : Yemek, yiyecek, mama (çocuk dilinde).
Füğera *(Ar.)* : Fukara, yoksullar.
Füğerayi-kasibe *(Ar.)* : Çalışan fakirler, bordro mahkûmları.
Fülemek : Üfürmek.
Fünun *(Ar.)* : Fenler.
Fürset *(Ar.)* : Fırsat.
Fürset aramag (ahtarmag) : Fırsat aramak, fırsat beklemek.
Fürset bilmek : Ganimet bilmek.
Fürset bulunmag : Fırsat bulmak.
Fürset düşmek : Fırsat düşmek.
Fürset élemek (etmek) : Fırsat bulmak.
Fürset gözlemek : Fırsat kollamak.
Fürset tapmag : Fırsat bulmak.
Fürsetden istifade etmek : Fırsattan istifade etmek.
Fürseti bada vérmek : Fırsatı kaçırmak.
Fürseti elden burahmag : Fırsatı kaçırmak.
Fürseti gaçırmag (çıharmag) : Fırsatı kaçırmak.
Fürseti fövt etmek : Fırsatı kaçırmak.
Fürseti fövte vérmek : Fırsatı kaçırmak.
Fürseti fövt etmemek : Fırsatı kaçırmamak.
Fürseti fövte vérmemek : Fırsatı elden kaçırmamak.
Fürset vérmek : Fırsat vermek.
Füsun *(Far.)* : Füsun.
Füsunkar *(Far.)* : Füsunkâr.
Füsunkarlıg : Alımlılık, alım, cazibe, sevimlilik.
Fütuhat *(Ar.)* : 1. Fütuhat. 2. mec. Başarılar.
Füzélyaj *(Fr.)* : Uçak gövdesi, gövde.
Füzul *(Ar.)* : Geveze, çenebaz, boşboğaz.
Füzullug : Gevezelik, çenebazlık, boşboğazlık.
Füzullug élemek (etmek) : Gevezelik etmek, çene çalmak.
Füzun : Fazla, çok.
Füzun olmag : Çoğalmak, artmak, fazlalaşmak.

G

Ga : Gak.
Gaan : Kağan, hakan.
Gab : Kap.
Gaba : 1. Kaba. 2. Üstlük, aba, cüppe, kaftan.
Gabaca, Gabacasına : Kabaca.
Gabag : 1. Kabak. 2. Ön, ön taraf. 3. İleri. 4. Önce, daha evvel. 5. Yüz, surat. 6. Karşı, göz önü. 7. mec. Kelek, ham.
Gaba-gaba : Kabaca, saygısızca, nezaketsizce.
Gabagca : Evvelce, önce.
Gabagcadan : Demin, önceden.
Gabagcıl : 1. Öncü. 2. Mümtaz, seçkin. 3. İlerici.
Gabagcıllıg : İlericilik, terakkî.
Gabagda : 1. Önde, ileride. 2. Önce, evvel. 3. Gelecekte, istikbalde.
Gabagdagéden : 1. Önde giden. 2. mec. Lider.
Gabagda gétmek : 1. Önde gitmek, ileride gitmek. 2. mec. Yol göstermek, rehberlik etmek.
Gabagdakı, Gabagdaki : Karşıdaki, öndeki, ilerideki.
Gabagdan : 1. Önden, ileriden. 2. Önceden.
Gabagdan gelmişlik élemek : Takaddüm etmek, öne geçmek.
Gabagdan-gabağa : Yüz yüze, karşı karşıya.
Gabagdan-gabağa gelmek : Yüz yüze gelmek, karşılaşmak.
Gabagdiş : Ön diş, kesici diş.
Gabagetraflar : Ön ayaklar (hayvanlarda).
Gabag-gabağa, Gabag-garşı : Karşı karşıya, yüz yüze.
Gabag-gabağa gelmek : Karşılaşmak, yüz yüze gelmek.
Gabag-gabağa goymag : Kapıştırmak.
Gabag-garşag : Karşı karşıya, yüz yüze.
Gabag-ğenşer : Karşı, göz önü, ön taraf.
Gabag-ğenşir : Karşı, göz önü, ön taraf.
Gabag-ğeyşir : Yüz yüze, karşı karşıya.
Gabaggören : Durendiş, öngörülü.
Gabaggörenlik : Ön görü, basiret.
Gabagkı : 1. Öndeki, ilerideki. 2. Önceki, evvelki.
Gabagkimiler : Kabakgiller.
Gabagkörpü : Ön köprü (otomobilde).
Gabaglama : 1. Takaddüm. 2. Önleme, engelleme. 3. Önce davranma. 4. İlerleme, geride bırakma. 5. Sürme, önüne katma. 6. İstikbal etme, karşılama.
Gabaglamag : 1. Takaddüm etmek, öne geçmek. 2. Engellemek. 3. Önce davranmak. 4. Geride bırakmak, ilerilemek. 5. Önüne katmak, sürmek. 6. İstikbal etmek, karşılamak.
Gabaglanmag : 1. Arkada bırakılmak. 2. İstikbal edilmek, karşılanmak. 3. Engellenmek, önlenmek.
Gabaglar, Gabaglarda : Eskiden, önceleri, geçmişte.
Gabaglaşdırma : Yüzleştirme.
Gabaglaşdırmag : 1. Mukayese etmek, karşılaştırmak. 2. Yüzleştirmek.
Gabaglaşma : 1. Karşılaşma. 2. Yüzleşme.
Gabaglaşmag : Yüzleşmek.
Gabaglıg : 1. Önlük. 2. Göğüslük. 3. Alınlık (ziynet). 4. Kabak tarlası.
Gabag tağı şamama vérmez : Kabak teveği şamama vermez.
Gabağa çıhmag : 1. Öne çıkmak. 2. İstikbal etmek, karşılamak.
Gabağa düşmek : 1. Yol göstermek, rehberlik etmek. 2. İlerlemek, ileri geçmek, öne düşmek.
Gabağa gelen : 1. İleri gelenler, eşraf. 2. Karşılayıcı. 3. Öne çıkan.

Gabağa gétmek : 1. İleri gitmek, ilerilemek. 2. Yükselmek, terakkî etmek, ilerilemek.
Gabağa kéçmek : Öne geçmek, önde olmak.
Gabağardan : Kalaycı.
Gabağı açılmag : 1. Yüzü gülmek, neşelenmek. 2. Sökün etmek.
Gabağılınmaz : Kaçınılmaz, muhakkak, mukadder.
Gabağına ağac uzatmag : Engellemek, tekerine taş koymak.
Gabağına çekmek : Önüne çekmek, kendine yaklaştırmak.
Gabağ(ın)a çıhmag : 1. Karşılamak, istikbal etmek. 2. Rastlamak, önüne çıkmak. 3. Önünü tutmak, yolunu kesmek.
Gabağına gatmag : Sürmek, kovmak, önüne katmak.
Gabağına kéçmek : 1. Önlemek, engellemek. 2. Önüne düşmek, rehber olmak.
Gabağına kötük itelemek : Tekerine çomak sokmak, tekerine taş koymak.
Gabağında : Karşısında, önünde.
Gabağından : Önünden, kendi önünden.
Gabağından gaçmag : Korkmak, korkup kaçmak.
Gabağından yémeyen : Dik kafalı, inatçı (kimse).
Gabağından yéyen déyil : İnatçı, dik kafalı (kimse).
Gabağını almag : 1. Önüne geçmek, önünü almak. 2. Önünü kesmek.
Gabağını boğmag : Önünü kesmek, akmasına engel olmak, büğemek.
Gabağını-gérisini düşünmek : İlerisini gerisini düşünmek, iyice incelemek.
Gabağını kesmek (tutmag) : Önünü kesmek.
Gabal : Kiralık bağ.
Gabalah : Filiz, sürgün.
Gabalahlamah : Filizlenmek, filiz vermek.
Gabalaşdırılma : Kabalaştırılma.
Gabalaşdırılmag : Kabalaştırılmak.
Gabalaşdırma : Kabalaştırma.
Gabalaşdırmag : Kabalaştırmak.
Gabalaşma : Kabalaşma.
Gabalaşmag : Kabalaşmak.
Gabalı : Kaftanlı, cübbeli.
Gabalıg : Kabalık.
Gaban : 1. Yaban domuzu, erkek domuz. 2. Domuz. 3. mec. Kalın kafalı, gabi.
Gabana dönmek : 1. Şişmanlamak, semirmek. 2. Domuzlaşmak, vahşileşmek, sinirlenmek, öfkelenmek.
Gaban eti : Domuz eti.
Gabar : 1. Fiske, sivilce. 2. Nasır. 3. Kabarcık, habbe. 4. Şiş, şişkinlik.
Gabar atmag (bağlamag, olmag, çalmag): 1. Şişmek, kabarmak. 2. Nasır bağlamak, nasırlanmak. 3. Uçuklamak.
Gabarböceyi : Kabarcık böceği, kabarcık.
Gabarcıg : 1. Pürtük. 2. Kabarcık, fiske. 3. Kabarık, tepe, tümsek.
Gabarcıglandırma : Kabarcıklar oluşturma.
Gabarcıglandırmag : Kabarcıklar oluşturmak.
Gabarcıglanma : Kabarcıklar oluşma.
Gabarcıglanmag : 1. Kabarcık oluşmak, fiske oluşmak. 2. Su kabarcıkları olmak.
Gabarcıglı : Kabarcıklı.
Gabardalı : Kabardin, Balkar halkı.
Gabardıcı : 1. Kabartıcı. 2. Kabarcık (böcek).
Gabardılma : Kabartılma.
Gabardılmag : Kabartılmak, şişirilmek.
Gabardin *(Fr.)* : Gabardin.
Gabardinçe : Kabardince.
Gabar-gabar : 1. Kabarcıklı. 2. Nasırlı. 3. Kamış.
Gabarıg : 1. Kabarık. 2. Şişkin, şişmiş. 3. Dışbükey.
Gabarıgdöşler : Şişkin göğüsler.
Gabarıglanmag : Kabarmak.
Gabarıglı : Kabarık.
Gabarıglıg : 1. Kabarıklık. 2. Kabartı, tümsek, çıkıntı.
Gabarıg ve çökük : Dışbükey ve içbükey.

Gabarılmag : Kabartılmak.
Gabarit *(Fr.)* : Ölçü, hacim, sığım, ebat; kalıp, boyut.
Gabarlama : 1. Kabarma, şişme. 2. Nasırlanma.
Gabarlamag : 1. Kabarmak, şişmek. 2. Nasırlanmak, nasırlaşmak.
Gabarlanmag : 1. Kabarmak, şişmek. 2. Nasır bağlamak.
Gabarlatma : 1. Kabarma, şişirme. 2. Nasırlaştırma.
Gabarlatmag : 1. Kabartmak, şişirmek. 2. Nasırlaştırmak.
Gabarlı : 1. Kabarcıklı. 2. Şişkin. 3. Nasırlı.
Gabarlı eller : 1. Nasırlı eller. 2. mec. Emekçiler.
Gabarlıg : 1. Şişkinlik, şiş, kabarcık. 2. Arıza, engebe, tümsek.
Gabarlılıg : Kabarıklık.
Gabarma : 1. Kabarma. 2. Met, kabarma. 2. Nasırlaşma.
Gabarmış : 1. Şişmiş. 2. Kabarmış. 3. Yükselmiş, taşmış. 4. mec. Sinirli.
Gabarmag, Gabarmah, Gavarmag, Gavarmah : Kabarmak.
Gabarma ve çekilme : Met ve cezir.
Gabartı : 1. Kabartı. 2. Nasır. 3. Şişkinlik.
Gabartma : Kabartma.
Gabartmag : 1. Kabartmak. 2. Şişirmek. 3. Taşırmak. 4. Ürpertmek. 5. Kabarcık oluşturmak.
Gaba söz : Kaba söz.
Gaba yém : Taze ot; kuru ot.
Gabayunlu : Kaba yünlü, kabarık yünlü, kalın yünlü.
Gabcag, Gabçah, Gafcag : Maşrapa.
Gab-gacag : Kap kacak.
Gabgalaylayan, Galayçı : Kalaycı.
Gab-gaşıg : Kap kacak; tabak kaşık.
Gab-gazan : Kazan, tencere vb.
Gabgıran, Gabsındıran, Zencirotu : 1. Hindiba. 2. Yabanî marul.
Gabgarmah : 1. Yerleştirmek. 2. Döşemek.
Gabıg : 1. Kabuk. 2. Deri. 3. Zar. 4. Kap, kapak (kitap vb.). 5. Konak (saçta).
Gabıg bağlamag : Kabuk bağlamak, kabuk tutmak.
Gabıg bağlamış : 1. Kabuk bağlamış, nasırlaşmış. 2. İyileşmiş (yara).
Gabıgçıharan : Kabuk ayıklayan (makine) kabuk soyan (makine).
Gabıggoyma : Deri değiştirme (sürüngenler).
Gabıg goymag : 1. Pul pul dökülmek. 2. mec. Didinmek, parçalanmak.
Gabıg-gubug : Kabuklar halinde, kabuklu, pul pul.
Gabıggurdu : Ağaç kurdu.
Gabıgdan çıhmag : 1. Kabuk değiştirmek. 2. mec. Didinmek, parçalanmak. 3. mec. Batmak, iflas etmek.
Gabıglamag : Kabuk soymak, kabuğunu çıkartmak (meyve vb.).
Gabıglanmag : 1. Kabuk bağlamak, kabuklanmak. 2. Kabuklaşmak. 3. Kabuk oluşmak (yarada). 4. Kat kat soyulmak.
Gabıglı : Kabuklu.
Gabıglıg : Kaplık (kitap vb. için).
Gabıgotu : Eğrelti otu.
Gabıgsız : 1. Kabuksuz. 2. Kapsız (kitap vb.).
Gabıgüstü : Kütikül (bitki için).
Gabıg vérmek : Kabuğu soyulmak.
Gabıgyéyen, Gabıgyéyenler : Kabuk böcekleri, ağaç kurdu.
Gabına-gacağına sığmamag : Kabına sığmamak; şişinmek.
Gabığına sığmamag (yerleşmemek) : 1. Kabına sığmamak. 2. Şişinmek.
Gabınasığmayan : 1. Büyüklenen, böbürlenen. 2. İddialı. 3. Neşeli.
Gabırğa : 1. Kaburga. 2. Kenar. 3. Angıç.
Gabırğaaltı : Kaburga altı, kaburganın altındaki.
Gabırğaarası : Eğeler arası.
Gabırğacıg : Kaburgacık, küçük kaburga.
Gabırğa kimi eyri : Eğitilmesi zor (kimse).

Gabırğalı : 1. Gövdeli. 2. Sağlam. 3. Angıçlı. 4. Kenarlı.
Gabırğaları çıhmag : Kaburgaları çıkmak, kaburgaları sayılmak.
Gabırğalarını saymag olar : İskelet gibi.
Gabırğasöhbeti : Yatakta sohbet, yatarak sohbet.
Gabil *(Ar.)* : 1. Kabil, mümkün. 2. Kabiliyetli, istidatlı, zeki. 3. Maharetli, becerikli. 4. Yararlı, mümbit, bitek. 5. Kabil (Adem peygamber'in oğlu).
Gabile : Ebe.
Gabilelik : Ebelik.
Gabiliyyet *(Ar.)* : Kabiliyet, yetenek.
Gabiliyyetli : Kabiliyetli, yetenekli.
Gabiliyyetsiz : Kabiliyetsiz, yeteneksiz.
Gabiliyyetsizlik : Kabiliyetsizlik, yeteneksizlik.
Gabilleşme : Ustalaşma.
Gabilleşmek : Ustalaşmak, yetkinleşmek.
Gabillik : Kabiliyet, maharet, istidat, yetenek.
Gabla, Gobla, Gubla : Ham incir.
Gablama, Gavlama : 1. Kaplama. 2. Ambalajlama. 3. Ambalaj kâğıdı. 4. Tencere, kapaklı tencere.
Gablamagazan : Kapaklı tencere.
Gablamag : 1. Kaplamak. 2. Paketlemek, ambalajlamak. 3. Yerli yerine koymak, yerleştirmek.
Gablanma : Konulma, yerleştirilme.
Gablanmag : 1. Yerleşmek, sığmak, konulmak, yerleştirilmek. 2. Kapanmak (yüz üstü).
Gablaşdırılma : Yerleştirilme.
Gablaşdırılmag : Yerleştirilmek, konulmak.
Gablaşdırma : Yerleştirme, düzen verilme, koyma.
Gablaşdırmag : Koymak, yerleştirmek, paketlemek, ambalajlamak.
Gablaşmag : Sığmak, içine almak.
Gablatdırmag, Gablatmag : Sığdırmak, yerleştirtmek.
Gablayıcı : Ambalajcı.
Gablı : Kapama (yemek adı).
Gablığ : Kın, kılıf.
Gabséçen : Tasnifçi (zücaciye üretiminde).
Gabsındıran : Hindiba, güneğik.
Gab suyu : Çirkef, bulaşık suyu.
Gabyalayan : 1. Tabak yalayan. 2. mec. Dalkavuk, yaltak.
Gabyuyan : Bulaşıkçı.
Gac : 1. Düşman, hasım. 2. Arık, kanal, sulama kanalı.
Gaca : Kasisli, çukurlu (yol).
Gacag : Koçak, yiğit.
Gacah : Küspe, posa.
Gacarlar : Kacarlar (İranda Türk boyu).
Gacayol : Kasisli yol.
Gac düşmek (olmag) : Düşman olmak, hasım olmak, zıtlaşmak.
Gacıma : Kuruyarak büzüşme, eğilme, esneme.
Gacımag : Eğrilmek, kuruyarak bükülmek, esnemek.
Gacınma : Esneme.
Gacınmag : Esnemek, gerinerek esnemek.
Gaclaşmag : Muhalif olmak, düşman olmak.
Gaclığ : Düşmanlık, muhalefet, zıtlık.
Gaç : 1. Hafifmeşrep, edepsiz. 2. Dilim. 3. Kaç, koş!
Gaçag : 1. Kaçak. 2. Soyguncu, çapulcu, yağmacı. 3. Firarî, asker kaçağı. 4. Kaçakçı. 5. mec. Sürüden ayrılan (koyun).
Gaçagaç : Koşuşma, kaçışma.
Gaça-gaça : Koşa koşa, koşarak.
Gaçag at : Koşu atı.
Gaçagbaşı : Eşkiya başı, çete başı.
Gaçaggı : Kaçakçı.
Gaçaggılığ : Kaçakçılık.
Gaçaggılığ élemek (etmek) : 1. Çapullamak, çapulculuk etmek. 2. Kaçakçılık etmek.
Gaçag düşmek (olmag) : Kaçak olmak.
Gaçag-gaçag : Kovalamaca.
Gaçaggoyun : Sürüsünden ayrı koyun.
Gaçag-guldur : Haydut, soyguncu, çapulcu.
Gaçagherekatı : Spekülasyon, vurgunculuk, ihtikâr.

Gaçaglığ : 1. Kaçaklık. 2. Kaçakçılık, eşkıyalık.
Gaçagmal : Kaçak mal, kaçakçılık.
Gaçagmalçı : Kaçakçı.
Gaçağan : 1. Dört nal. 2. Ürkek (hayvan). 3. Mizantrop, merdümgiriz. 4. mec. sık sık iş değiştiren (kimse), daldan dala konan.
Gaçağanlar : Ateş böcekleri.
Gaçağanlığ : 1. Ürkeklik. 2. Merdümgirizlik. 3. Hızlı koşma.
Gaçan : 1. Koşan. 2. Ne zaman, haçan?
Gaçarag : Koşarak, koşa koşa, koşar adım.
Gaçaraglama : Koşma.
Gaçaraglamag : Koşmak, seğirtmek, koşturmak.
Gaçarağa salmag : Koşturmak.
Gaçarğa : Muhacir, göçmen.
Gaçatbasdı : Sabırsızlıkla.
Gaçdı-tutdu : Kedi fare, kovalamaca (çocuk oyunu).
Gaç-gaç : Koşuşma.
Gaçgın : 1. Göçmen, sığınık. 2. Kaçkın, firarî.
Gaçgınlığ : Göç, muhaceret.
Gaç-gov : Koşuşma, kaçışma.
Gaçhagaç : Koşuşma, kaçışma.
Gaçı : Dingil.
Gaçıb-ekilmek : Kaçmak, firar etmek, tüymek.
Gaçıg : Kaçık (çorap vb.).
Gaçılmaz : Kaçınılmaz.
Gaçılmazlığ : Kaçınılmazlık.
Gaçınma : Kaçınma.
Gaçınmag : Kaçınmak.
Gaçırdılmag, Gaçırılmag : Kaçırılmak.
Gaçırma : Kaçırma.
Gaçırmag : Kaçırmak.
Gaçırtmag : 1. Kaçırtmak. 2. Koşturmak. 3. Kaçırmak. 4. Atlatmak, oyalamak. 5. Uçurtmak (renk, koku için). 6. Kurtarmak, kaçırmak (harpten). 7. Yok etmek, mahvetmek. 8. Çalmak, aşırmak. 9. Kaçak mal sokmak.
Gaçış : 1. Kaçış, firar. 2. Koşu, koşma.
Gaçış emeliyyatı : Geri püskürtme (savaşta).
Gaçış idmanı : Koşu sporu.
Gaçışma : 1. Koşuşma. 2. Koşu yarışı. 3. Firar, kaçış.
Gaçışma düşmek : Telaş baş göstermek, telaş içinde kaçışmak.
Gaçışmag : 1. Koşuşmak. 2. Koşuda yarışmak. 3. Kaçışmak, birlikte kaçmak. 4. Dağılmak, ayrılmak.
Gaçma : 1. Kaçma. 2. Koşu, koşma.
Gaçmag : 1. Koşmak. 2. Kaçmak. 2. mec. Kaçmak, kaçınmak.
Gaçoha : Kulübe, baraka.
Gada : 1. Belâ, dert, musibet, felaket. 2. Kardeş.
Gada-bala : Dert, belâ, sıkıntı, meşakkat, felâket, musibet.
Gadag : Eksen, mihver, mandal (makas, çakı vb. de), perçin çivisi.
Gadagaytaran : Civanperçemi.
Gadagda sahlamag : Tutmak, muhafaza etmek, serbest bırakmamak (dil), susmasını bilmek.
Gadağ, Gadah : 1. Metal yama. 2. Perçin.
Gadağa, Gadağan : Yasak, memnu, kanunsuz, yasa dışı.
Gadağandır : Yasaktır!
Gadağan édilmek : Yasaklanmak.
Gadağan etmek (élemek) : Yasaklamak.
Gadağan olmag (olunmag) : Yasaklanmak.
Gadağa vérmek : Susmasını bilmek, dilini tutmak.
Gadahlamağ, Gadahlamah : Mıhlamak, çivilemek, perçinlemek.
Gadalı : Belâlı, sıkıntılı, meşakkatli.
Gadama : Engelleme, tutma, bağlama.
Gadamag : Engellemek, mani olmak, tutmak.
Gadan alım, Gadasın alım : Rica ederim, lütfen, kurbanın olayım!
Gadam sene (olsun) : Günahım boynuna!

Gadası canıma : Canım feda, yoluna kurban!
Gaddamag, Ġettemek, Ġeddemek : 1. Açmak, tıraş etmek (kalemi). 2. Katlamak. 3. Kesmek.
Gadı : Çok bilen.
Gadı-gadı : Kocaman kocaman, iri iri, büyük büyük.
Gadın : Kadın.
Gadıncasına : Kadınca, kadınsı.
Gadıncıg : Kadın kadıncık, hanım hanımcık, hanımefendi.
Gadınhasiyyet : Zarif, ince.
Gadınlıg : 1. Kadınlık. 2. Kadınlar.
Gadınsifet : 1. Kadın gibi, kadınlaşmış, kadınsı. 2. mec. Karı gibi.
Gadir *(Ar.)* : 1. Güçlü, kudretli, kuvvetli. 2. Kadir, kudret sahibi.
Gadiri-Mütleġ : Allah.
Gadirlik : İktidar, kudret, güçlülük.
Gadir olmag : Güçlü olmak, muktedir olmak.
Gaf *(Ar.)* : 1. Kaf (harf). 2. Kaf (dağı). 3. Ot, yemlik.
Gafa *(Ar.)* : Kafa.
Gafalı : Kafalı, akıllı.
Gafasız : Kafasız, akılsız.
Gafa tası : Kafa tası.
Gafcag : Maşrapa.
Gafcağa, Gafcığa : 1. Kaya. 2. Kayalık. 3. Taşlık.
Gafcığa : Maşrapa.
Gafçarda : Raf, terek.
Gafgan : Saç, tüy, kıl.
Gafgaz : Kafkas, Kafkasya.
Gafgazlı : Kafkasyalı.
Gafhana : Dehliz, koridor.
Gafil *(Ar.)* : Gafil.
Gafilane *(Ar. Far.)* : Habersizce, dikkatsizce.
Gafile *(Ar.)* : Kafile.
Gafillik : Gaflet.
Gafil olmag : Gafillik etmek.
Gafiye *(Ar.)* : Kafiya.
Gafiyebaz *(Ar. Far.)* : Kafiye şairi, kafiyeci.
Gafiyebazlıg : Kafiye şairliği, kafiyecilik.
Gafiyeli : Kafiyeli.
Gafiyeperdaz *(Ar. Far.)* : Kafiye uyduran (şair).
Gafiyeperdazlıg : Kafiye uydurma.
Gafiyesiz : Kafiyesiz.
Gafiyesizlik : Kafiyesizlik.
Gaflam : Çimli toprak, kesek, çimli tezek.
Gaflan : Kaplan.
Gafsamag, Gafsamah : 1. Örtmek, gömmek. 2. Kapsamak.
Gafsımah : Benimsemek, zaptetmek.
Gafun, Gafın : 1. Katık, ekmek katığı. 2. Yavan yemek.
Gag : Kak (meyve için).
Gaga, Gagga : 1. Ceviz. 2. Yemiş, çilek. 3. Tatlı (çocuk dilinde).
Gagauz : Gagavuz.
Gagauzca : Gagavuzca.
Gaġel : 1. Zayıf koyun. 2. Ham meyve.
Gaggana, Gagganag : Kahkaha.
Gagganag çalmag : 1. Ötmek (kuşlar), gaklamak. 2. Kahkaha atmak.
Gagganag çekmek : Kahkaha atmak.
Gaggıldama : 1. Kahkaha atma. 2. Vaklama, vakvaklama.
Gaggıldamag : 1. Kahkaha atmak. 2. Vaklamak, vakvaklamak.
Gaggıldaşma : 1. Kahkahalaşma. 2. Vakvaklaşma.
Gaggıldaşmag : 1. Kahkahayla gülüşmek. 2. Vakvaklaşmak, ötüşmek.
Gaggıldetmeg : Kahkaha attırmak.
Gaggıltı : 1. Kahkaha. 2. Gıtgıdak.
Gaggo : Gürlü kuşu.
Gagırdag : Cızbız.
Gağum *(Ar.)* : Kakım, kakum.
Gağ : Ahmak, aptal.
Gağa : 1. Dayı. 2. Baba. 3. Amca. 4. Ağabey. 5. Tatlı. 6. Gaga.
Gağal : Pişi.
Gağala çalmag : Gıdaklamak.
Gağan : Yiğit, kahraman.
Gağarmag, Gaharmag : Bükmek, kanırtmak, kıvırmak.

Gağayı : Martı.
Gağazlanmag : Kibirlenmek, çalım satmak, övünmek.
Gağıldamag : Vaklamak, vakvaklamak.
Gağıldaşma : Vaklama (topluca).
Gağıldaşmag : 1. Vakvaklamak (topluca). 2. Kahkaha atmak (topluca).
Gağıldatmag : Vakvak ettirmek, vakvaklatmak (kaz vb. ni).
Gağıltı : Vakvak, vaklama, vakvaklama.
Gağla : Seramik kaplar, çanak çömlek, çanak.
Gağmeni : Aciz, güçsüz, zayıf.
Gah, Gag : 1. Kak (meyve). 2. Kuru et.
Gah *(Far.)* : 1. Kah. 2. Pili, kırma (elbisede).
Gahac : 1. Kakaç. 2. Çiroz. 3. mec. Kupkuru. 4. mec. Çiroz.
Gahaca döndermek : Çok kurutmak, kerpiç gibi etmek.
Gahaca dönmek : Kerpiç gibi kurumak, çok kurumak.
Gahaccı, Gahacgayıran : 1. Kakaç imalatçısı. 2. Çiroz imalatçısı.
Gahac élemek (etmek, gayırmag) : Çiroz yapmak, kurutmak (balığı).
Gahachana : Kakaç fabrikası, isleme fabrikası, isleme mutfağı.
Gahacıma : Kuruma.
Gahacımag : 1. Kurumak, kakaç gibi olmak. 2. mec. Çiroz gibi olmak, bir deri bir kemik kalmak, zayıflamak.
Gahacıtmag : Kurutmak (eti ve balığı).
Gahaclamag : Kurutmak (eti ve balığı).
Gahac olmag : Kurumak, kupkuru olmak, kakaca dönmek.
Gahal : Ağıl.
Gahanc, Gahınc : Papara, haşlama, serzeniş.
Gahatlik : 1. Kıtlık. 2. Açlık.
Gahbagah *(Far.)* : Bazen, ara sıra, arada sırada, zaman zaman.
Gahbir : Zaman zaman, ara sıra, arada sırada.
Gahdağan : 1. Yabancı. 2. Garip.
Gahdan : Bazen, arada sırada.
Gahdanbir : Bazen, arada sırada.
Gahdırmag : Batırtmak, sokturmak.
Gah-gah : 1. Kahkaha. 2. Kahkahayla.
Gah-gah, Gah-gahı *(Far.)* : Kah kah, ara sıra, arada sırada.
Gah-gah çekmek (etmek) : Kahkaha atmak.
Gahgir : 1. Huysuz, harın (at). 2. İnce kum, sarı kum.
Gahgirlenmek, Gahgirleşmek : 1. Kafa tutmak, ayak diremek. 2. Yerinde deprenmek (at).
Gahgirlik : 1. Harınlık, inat, dik kafalılık (at). 2. Kumluk (ince, sarı).
Gahı *(Far.)* : Kâh, zaman zaman.
Gahıc : Serzeniş, kakınç.
Gahı-gahı : Arada sırada, arada bir.
Gahılma : Kakılma.
Gahılmag : 1. Kakılmak. 2. mec. Oturup kalmak. 3. Isırılmak.
Gahınc : Kakınç, serzeniş, papara.
Gahınc élemek (etmek) : Başına kakmak, paylamak, serzenişte bulunmak, kakınmak.
Gahış : 1. Serzeniş, takaza. 2. Vuruş, darbe.
Gahillenmek : Kahırlanmak.
Gahlı : Kırmalı, plili.
Gahma : 1. Kakma. 2. Kazık.
Gahmadar : Taraftar.
Gahmag : 1. Kakmak. 2. Paylamak. 3. Çakmak, batırmak. 4. Yere çarpmak.
Gahmar : Taraftar, arka, hami.
Gahmar çıhmag (durmag) : Arka çıkmak.
Gahmarçı : Tarafgir.
Gahmarçılıg, Gahmarlıg : Koruma, himaye.
Gah olur (ki) : Zaman zaman.
Gahotu : Kılıçotu, rezene.
Gahsımag : Kokuşmak, acımak, bozulmak.
Gahsımış : Bayat, kokuşmuş, acı, bozuk.
Gahsıtmag : Kokutmak, çürütmek.
Gaib *(Ar.)* : Gaip.
Gaibane *(Ar. Far.)* : Gizlice; gıyaben.

Gaib olmag : Kaybolmak.
Gaide *(Ar.)* : Kaide.
Gail *(Ar.)* : Kail.
Gaillik : İnan, inanma.
Gail olmag : Kail olmak.
Gaim *(Ar.)* : Kaim.
Gaimmeğam *(Ar.)* : Kaymakam.
Gaimmeğamlıg : Kaymakamlık.
Gaj, Gac, Gec : 1. Sulama arkı, sulama kanalı. 2. Su bendi. 3. Sürülmemiş toprak, saban izi arası. 4.Şive.
Gajımah : Eğilmek.
Gal *(Ar.)* : Gürültü, patırtı, kavga, gürültü patırtı.
Gal : Mıymıntı.
Gala : 1. Kale. 2. Kazamat. 3. Burç. 4. Hapishane. 5. Şehir. 6. mec. Arka, destek, himayeci.
Gala : 1. Kala, kalarak. 2. Küp, çömlek.
Galabalıg : Kalabalık.
Galabaşmağı : Kadın ayakkabısı.
Galabend *(Ar. Far.)* : Kalebent.
Galabendlik : Kalebentlik.
Galabéyi : Kale beyi, şehir başkanı (eskiden).
Galabéyilik : Şehir başkanlığı, kale beyilik.
Galac, Kömbe, Komba : Kalaç, yumuşak ekmek (kilit biçiminde buğday ekmeği).
Galaça : Mağara; istihkâm.
Galaçı : Dizdar, kale muhafızı.
Galag : Yığın, küme, tepecik.
Gala-gala : Kala kala, bütünü, olup olacağı.
Galag-galag : Yığın yığın, küme küme, tepecikler halinde.
Galagalmag : Kalakalmak.
Galaglama : Yığma, kümeleme.
Galaglamag : Yığmak, biriktirmek, kümelemek.
Galaglanmag : Yığılmak, kümelenmek.
Galaglanmış : Yığılı.
Galaglatmag : Yığdırmak, kümeletmek, toplatmak.
Galag vurmag : Yığmak, kümelemek, biriktirmek, istif etmek.
Galağan : Kangal, deve dikeni.
Galah : Kalak, tezek yığını.
Galaktika *(Yun.)* : Galaksi.
Galali : Nar kesitinin rengi.
Galam *(Ar.)* : Kalem.
Galama : 1. Yakma, ateşleme. 2. Yığma, istifleme.
Galamag : 1. Yakmak, ateşlemek, tutuşturmak. 2. Yığmak, istiflemek (üst üste). 3. Doldurmak.
Galan : 1. Kalan. 2. Artan, mütebakî, devamı. 3. Seferî vergi (Moğollar zamanında halktan alınırdı).
Galanı gelen nömrede : Devamı gelecek sayıda.
Galanmag : 1. Yanmak, tutuşmak. 2. Yığılmak, istiflenmek. 3. mec. Yanmak, çok sevmek. 4. Dolmak.
Galantéréya *(Fr.)* : Tuhafiye.
Galantéréyaçı : Tuhafiyeci.
Galantéréyaçılıg : Tuhafiyecilik.
Galaşmah : Uzun eşek (çocuk oyunu).
Galatı : Yoğurt mayası.
Galatdırmag, Galatmag : 1. Yığdırmak, kümeletmek, istifletmek. 2. Ateşletmek, yaktırmak, ateşi tutuşturtmak.
Galay : Kalay.
Galayçı : Kalaycı.
Galayçılıg : Kalaycılık.
Galaylama : Kalaylama.
Galaylamag : Kalaylamak.
Galaylanma : Kalaylanma.
Galaylanmag : Kalaylanmak.
Galaylanmış : Kalaylı.
Galaylatma : Kalaylatma.
Galaylatmag, Galaylatdırmag : Kalaylatmak.
Galaylı : Kalaylı.
Galça : 1. Kalça. 2. Seccade, küçük, halı.
Galçabağırsag : İnce bağırsak.
Galçasümüyü : Kalça kemiği, leğen kemiği.

Galdıran : Kaldıran; kaldırıcı.
Galdırıcı : 1. Asansör. 2. Palanga. 3. Vinç, maçuna.
Galdırıcı kran : Vinç, maçuna.
Galdırılma : Kaldırılma.
Galdırılmag : Kaldırılmak.
Galdırım : 1. Yokuş, yamaç. 2. Sırt, tepe. 3. Kaldırım, seki.
Galdırma : Kaldırma.
Galdırmag : Kaldırmak.
Galdırtmag : Kaldırtmak.
Galéréya *(Fr.)* : 1. Galeri. 2. Anfiteatr. 3. mec. Silsile.
Galéréyalı : Galerili, galerisi olan, galeri bulunan.
Galét : Galeta.
Galga, Galğa : Güveç, güveç kabı.
Galğı, Galıg : 1. Artık, üst, kalan, fazlalık. 2. Eksik, bakiye. 3. Kalıntı. 4. Artan, kalan (sayı).
Galhag : Kalkık.
Galhan : Kalkan.
Galhanabenzer : Kalkansı, kalkanımsı.
Galhanabenzer etraf vézi : Paratifo bezi.
Galhanabenzer vézi : Tiroit, kalkanbezi.
Galhanaohşar : Kalkansı, kalkanımsı.
Galhanbalığı : Kalkan (balık).
Galhancıg : Kavkı, kabuk.
Galhangulag : Kepçe kulak.
Galhanlı : Kalkanlı.
Galhanlıca : Deve dikeni, kalkan dikeni, kalkan otu.
Galhanşekilli : Kalkanımsı.
Galhanvarı : Kalkanımsı.
Galhanvarı véziler : İç salgı bezleri.
Galhıg : Kalkık.
Galhım : Kabartma, kabartı.
Galhınma : Kalkınma.
Galhınmag : 1. Kalkınmak. 2. Namaza durmak.
Galhış, Galhışma : İsyan, kıyam, ayaklanma.
Galhışmag : 1. İsyan etmek, ayaklanmak. 2. Birlikte kalkmak, topluca ayağa kalkmak.
Galhıtmag, Galhızdırmag : Uyandırmak, kaldırmak.
Galhızma : Kaldırma, eğilip alma.
Galhızmag : Kaldırmak.
Galhma : 1. Kalkma. 2. Yukarı çıkma, yükselme. 3. Kalkıklık.
Galhmag : Kalkmak.
Galhsana : Kalk, kalksana!
Galıb : 1. Kalıp. 2. Arı sepeti.
Galıba çekmek : Kalıplamak, kalıba vurmak.
Galıba tökmek : Kalıba dökmek.
Galıba vurmag : Kalıba vurmak.
Galıbçı : Kalıpçı.
Galıbçılıg : Kalıpçılık.
Galıbdan-galıba girmek : Kalıptan kalıba girmek.
Galıblama : Kalıplama.
Galıblamag : Kalıplamak.
Galıblanmag : Kalıplanmak.
Galıblaşmag : Kalıplaşmak, klişeleşmek.
Galıblatmag : Kalıplatmak.
Galıblı : Kalıplı.
Galıg : 1. Kalıntı. 2. Bakiye. 3. Döküntü, kırıntı, artık. 4. Kalan, artan (sayı).
Galıglı : Küsurlu (sayı).
Galıgsız : Kesirsiz (sayı).
Galım : Kalım, dirilik.
Galın : 1. Kalın. 2. Saç ekmeği. 3. Yufka ekmeği. 4. mec. Koyu.
Galın adam : Kaba adam, nezaketsiz adam.
Galınbağırsag : Kalın bağırsak.
Galınbığlı : Gür bıyıklı, kalın bıyıklı.
Galınca : 1. Kalınca. 2. Tişört.
Galındodag : Kalın dudaklı, iri dudaklı.
Galıngabığ : Kalın kabuklu (meyveler).
Galıngafa, Galıngafalı : Kalın kafalı, gabi, et kafalı.
Galıngaş : Gür kaşlı, kalın kaşlı, kaşları kalın.
Galın-gayım : Etli canlı, sağlıklı, güçlü.
Galınlamag, Galınlanmag : Kalınlaşmak.
Galınlaşdırılmag : Kalınlaştırılmak.
Galınlaşdırma : Kalınlaştırma.
Galınlaşdırmag : Kalınlaştırmak.

Galınlaşma : Kalınlaşma.
Galınlaşmag : 1. Kalınlaşmak. 2. Kabalaşmak. 3. Zenginleşmek (kanunsuz olarak). 4. Gürleşmek, yoğunlaşmak.
Galınlatmag : Kalınlaştırmak.
Galınlıg : 1. Sıklık. 2. Koyuluk. 3. Yoğunluk. 4. Kalınlık. 5. Şişmanlık. 6. Toprak tabakası, kalın katman (jeoloji).
Galınlıgölçen : Mikrometre (kağıt için), kalınlıkölçer.
Galınsaç : Gür saçlı.
Galınses : Gür ses.
Galınsesli : Kalın ünlü.
Galınsessiz : Kalın sessiz, kalın ünsüz.
Galıntük(lü) : Gür saçlı, tüyleri sık.
Galış : Kalma, kalış, ikamet.
Galış : Taliş, Talişliler.
Galib *(Ar.)* : Galip.
Galibane *(Ar. Far.)* : 1. Muzafferane. 2. Muzaffer.
Galiben *(Ar.)* : Genellikle, eskeriyetle, çoğunlukla.
Galib çıhmag (gelmek, olmag) : Muzaffer olmak, galip gelmek.
Galibiyyet *(Ar.)* : Galibiyet.
Galibiyyetli : Muzaffer, galip.
Galiblik : Galibiyet.
Galifé *(Fr.)* : Külot, kısa pantalon.
Gallac : Cömert, selek, semih.
Gallah : 1. Başlı başına. 2. Manda sürüsü.
Gallah-gallah : Keyfince, bildiğini okuyarak.
Gallar : Keltler, Golvalılar (M.Ö. 4-1 yy. da. Fransa ve Belçika topraklarında yaşamış kavim).
Gallı : 1. Çalışkan, gayretli. 2. Kavgacı, gürültücü. 3. mec. İşveli, şuh.
Gallisizim *(Fr.)* : Fransızcadan alınma (kelime, ifade, cümle vb.).
Gallon *(İng.)* : Galon.
Galma : 1. Kalma. 2. Baki, artan miktar. 3. Yadigar, hatıra eşya.
Galmag : Kalmak.
Galmagal : Kavga, gürültü, yaygara, şamata.
Galmagalçı : Kavgacı, gürültücü, yaygaracı, şamatacı.
Galmagalçılıg : Kavgacılık, gürültü patırtı, şamata.
Galmagallı : Nizalı, kavgalı, çekişmeli.
Galmagal salmag : Bağırıp çağırmak, gürültü patırtı çıkarmak.
Galoş *(Rus.)* : Kaloş, galoş.
Galpag : 1. Kalpak, papak. 2. Kapak, örtü, mahfaza, jant kapağı.
Galpagcıg : Küçük kalpak.
Galpaglı : 1. Kalpaklı. 2. Kapaklı, örtülü.
Galstuk *(Alm.)* : Kravat, boyunbağı.
Galstuklu : Kravatlı.
Galt : Alt.
Galtag : 1. Kaltak. 2. Hokkabaz. 3. Kuskunsuz eyer.
Galtagçı : Kaltak ustası.
Galtaglamag : Kaltak vurmak (hayvanın sırtına).
Galtaglanmag : Kaltak vurulmak (hayvanın sırtına).
Galtaglıg : Hokkabazlık.
Galtan : Kuru balçık.
Galtan-galtan : Yuvarlanarak.
Galü bela *(Ar. Far.)* : Kalubela.
Galü belâdan : Kalubeladan beri.
Galü gil *(Ar.)* : Dedikodu.
Galvanik : Galvanizli, galvanize.
Galvanizasiya *(İtal.)* : Galvaniz.
Galvanométr *(İtal.)* : Galvanometre.
Galvanométrik : Galvanometreyle ilgili.
Gamacıl : Taş.
Gamaltı : Büyük bıçak.
Gamarlamag : 1. Kapmak, elle yakalamak. 2. Tutmak, esir etmek. 3. Tahrik etmek, hırslandırmak. 4. Galip gelmek, üstün gelmek.
Gamarlanmag : 1. Yakalanmak, tutulmak. 2. Esir edilmek. 3. Heveslenmek meyletmek, tahrik edilmek.
Gamarlaşdırmag : Kapışmak, kapmak (herkes birer taraftan).
Gamaşdırıcı : Kamaştırıcı, şaşırtıcı.
Gamaşdırmag : Kamaştırmak (dişi, gözü).

Gamaşıg : Kamaşmış (göz, diş için.)
Gamaşmag : Kamaşmak (diş, göz).
Gambur : Buğday türü.
Gambuziya *(İsp.)* : Anofel yakalayan (balık), gambuziya.
Gamçı : 1. Kamçı. 2. Kıl, tel, tüy. 3. mec. Darbe.
Gamçıayaglılar : Sporlular.
Gamçılamag : 1. Kamçılamak. 2. mec. Şiddetlice eleştirmek.
Gamçılanmag : 1. Kamçılanmak. 2. mec. Şiddetle eleştirilmek.
Gamçılatmag, Gamçılatdırmag : Kırbaçlatmak.
Gamçılar : Sporlular.
Gamçılılar : Sporlular.
Gamet *(Ar.)* : 1. Kamet, boy bos. 2. Bel.
Gameti bükülmek (eyilmek) : Beli bükülmek, ihtiyarlamak.
Gametli : Mevzun, düzgün, uyumlu, boylu boslu, uzun boylu.
Gamgalag, Gamgalah, Gamga, Gamğa : Yonga, talaş, kamga.
Gamgaldag : Üst üste yığılı karışık (şey).
Gamış : 1. Kamış. 2. Zahmet, sıkıntı.
Gamış goymag : Rahatsız etmek.
Gamışguşu : Sazlık yelvesi (emberiza schoeniclus), çalıbülbülü.
Gamışit *(Rus.)* :Yapı malzemesi (kamıştan).
Gamışlıg : Kamışlık, sazlık, kilizman.
Gamışpişiyi : Vaşak.
Gamışsümüyü : Kalça kemiği.
Gamışşekeri : Şeker kamışı.
Gamışvarı : Kamışsı.
Gamışyığan : Kamış biçen, kamış kesen.
Gamma *(Yun.)* : 1. Gama. 2. Gam (müzikte). 3. mec. Dizi, sıra.
Gammaşüalanma, Gamma-şüalar : Gama ışınları.
Gammaz, Ganmaz : 1. Aptal, salak. 2. mec. Edepsiz, nezaketsiz.
Gamra : Ağıl.
Gamu : Kamu.
Gamus *(Ar.)* : Kamus.
Gan : 1. Kan. 2. mec. Soy, nesep, nesil. 3. mec. Yaratılış, huy, tabiat. 4. mec. düşmanlık, husumet. 5. mec. İntikam, kısas. 6. mec. Öldürme, katletme (insanı). 7. mec. Kavga, savaş. 8. mec. Bağlılık (mukaddes değerlere).
Gana : Diken.
Gana belemek : Kana bulamak.
Gana beleşdirmek : Kana bulaştırmak.
Gana beleşmek : Kana bulaşmak.
Gana boyamag : Kana boyamak, kana bulamak.
Gana boyanmag : 1. Kan revan içinde kalmak. 2. Öldürülmek.
Gana bulamag : Kana bulamak.
Ganacag : 1. Düşünce, şuur, bilinç. 2. Terbiye, nezaket. 3. Zihniyet, görüş. 4. Zekâ, anlayış, ferâset.
Ganacaglı : 1. Bilinçli, şuurlu. 2. Nazik, nezâketli, terbiyeli. 3. Akıllı, zeki.
Ganacaglılıg : Anlayışlılık, hüner; edep, terbiye, şuurluluk.
Ganacagsız : 1. Terbiyesiz, görgüsüz. 2. Anlayışsız, vurdumduymaz.
Ganacagsızlıg : 1. Anlayışsızlık, kalın kafalılık, gabavet. 2. Cahillik, cehâlet.
Gana çalhatmag : Kana bulaşturmak, tehlikeye itmek.
Ganad : 1. Kanat. 2. Kepçe, palet. 3. Şube, dal, bölüm. 4. Dal, budak.
Ganad açmag : Kanatlanmak, uçmak.
Ganadaohşar : Kanatsı (zooloji).
Ganadayaglı : Yüzgeç ayaklı(lar).
Ganad çalmag : 1. Uçuşmak, kanat çırpışmak. 2. mec. Koşuşmak.
Ganad çırpmag : Uçmak, uçuşmak.
Ganadguyrug : Kanatsı kuyruk(lular).
Ganad-guyrug bağlamag : Güçlenmek, canlanmak, kuvvetlenmek.
Ganadıyéke : Kanatlı.
Ganadı altına almag : Kanadı altına almak, kanat germek.
Ganadı gırılmag (sınmag) : Himâyesiz kalmak.

Ganad(ını) germek : 1. Kanadını germek. 2. mec. Korumak, kol kanat germek. 3. mec. Örtmek, kaplamak, çökmek (duman vb).
Ganadlandırmag : Kanatlandırmak.
Ganadlanmag : 1. Kanatlanmak. 2. mec. Meşhur olmak. 3. mec. şahlanmak, atlamak, sıçramak (üzerine).
Ganadlanmış : Kanat büyütmüş, tüylenmiş (kuş vb. yavrusu).
Ganadlı : 1. Kanatlı. 2. Uçan, kuş. 3. mec. Hızlı uçan.
Ganadlıca : Türleri olan ot bitki.
Ganadlımüşek : Maytap, kanatlı füze.
Gana dolmag : Zindeleşmek, yüzüne kan gelmek, dinçleşmek.
Ganadsız : 1. Kanatsız. 2. mec. Semeresiz, verimsiz.
Ganadüstü : Kın kanat.
Gana düşmek : İftiraya uğramak.
Ganadvarı, Ganadşekilli : Kanatsı.
Ganad vérmek : Cesaret vermek.
Gana-gan : Kana kan, öç, intikam.
Gana gan élemek (etmek) : Kısas etmek.
Gana-gana : Kasten, bilerek, isteyerek, taammüden.
Gana-gan istemek : Kana kan istemek.
Gan ağlamag : Kan ağlamak.
Gan ağlatmag : Kan ağlatmak, zulmetmek.
Gan ahıtmag : 1. Kan dökmek. 2. Katliama yol açmak.
Ganahıma : Kanama, kan akma.
Gan ahmag : Kan akmak.
Ganalan : Hacamatçı.
Gan aldırmag : Hacamat ettirmek, kan aldırmak.
Ganalma : Hacamatlama, hacamat etme.
Gan almag : 1. Kan almak. 2. mec. intikam almak.
Ganama : Kanama.
Ganamag : Kanamak.
Ganan : Edepli, nezaketli, anlayışlı, şuurlu.
Gan aparmag : Kan kaybetmek, kanlar içinde kalmak.
Ganara : Kanara.
Gana salmag : Kavgaya yol açmak, cinayete itmek.
Gana susamag : Kana susamak.
Ganatdırmag : Kanattırmak.
Ganatmag : Kanatmak.
Ganavat : Çizgili ipek kumaş.
Ganavuz, Ganovuz : Canfes, tafta.
Ganazlığı : Kansızlık, anemi.
Ganbahası : Diyet, kan tazminatı, kan akçesi.
Ganbahasına : Can pahasına.
Gan başına vurmag : Kanı başına çıkmak.
Gan béynine vurmag (sıçramag) : Kan beynine sıçramak, kan başına sıçramak.
Ganbir : Kandaş, soydaş.
Ganbur : Kambur.
Ganburlaşma : Kamburlaşma.
Ganburlaşmag : Kamburlaşmak.
Ganburlug : Kamburluk.
Gancalmah : Zayıflamak, sıskalaşmak.
Gancıg : Kancık.
Gancıglıg : Kancıklık.
Gancığa : Kancığa, kancuğa.
Gancığabağı : Kancığa ipi, kancığa bağı.
Gancıhmag, Gancıhmah : Bertilmek, morarmak, çürümek.
Gançanağı : 1. Kan çanağı. 2. mec. Bozguncu bölücü, fitneci.
Gan çekmek : 1. Kan çekmek. 2. Kanlanmak, kızarmak (gözler).
Gançır : 1. Bertik, morartı, çürük. 2. Kan donması (aşırı soğuktan).
Gançırlamag, Gançırlanmag : Bertilmek, morarmak, çürümek (vücudun bir yeri).
Gançir : Satlıcan.
Gançura : Kan fazlalığı (koyunlarda bir hastalık).
Ganda : 1. Bodur, bücür. 2. Hani? nerede?
Gandah, Gandeh : hendek, kanal.
Gandal, Gandalag : 1. Pranga, zincir. 2. mec. Engel, mania.
Gandalah : Onama, muvafakat, uygun görme.

Gandallamag : Prangaya vurmak.
Gandallanmag : Prangaya vurulmak.
Gandallı : Prangalı.
Gan damarı : Kan damarı.
Gandaş : Kandaş.
Gan davası : Kan davası.
Ganda üzmek : Katliam yapmak.
Gandayandırıcı : Kan kesici (ot, ilaç vb.).
Gandırıcı : Kandırıcı, inandırıcı, iknâ edici.
Gandırılmag : İzah edilmek, anlatılmak, ima edilmek.
Gandırmag : Anlatmak, açınlamak, aydınlatmak, ima etmek.
Gan dövranı : Kan dolaşımı.
Gandüşgünü : Zâlim, acımasız, hunhar.
Gan düşmek : Kan çıkmak.
Gandüşmençiliyi : Kan davası, intikam.
Gan düşmeni : Kan düşmanı.
Gané *(Ar.)* : Kani, kanmış, inanmış.
Ganéédici : Mukni, ikna edici.
Gané élemek (etmek) : İkna etmek, inandırmak.
Gané olmag : Kani olmak, inanmak, kanmak.
Gan élemek (etmek) : 1. Katil olmak, cinayet işlemek. 2. mec. Zarara uğratmak, yıkıma yol açmak, felakete uğratmak.
Gangal : Deve dikeni.
Gangalan : Ağaç kırıntısı, çerçöp, çörçöp.
Gangallı : Deve dikenli.
Gangallıg : Deve dikenliği, kangallık.
Gan-gan démek : Kana susamak.
Gangaraldan, Gangaraldıcı : Can sıkıcı, sinirlendirici.
Gangaralığı, Gangaraltısı : Tatsızlık, üzüntü, hırgür, kavga, anlaşmazlık.
Gan garalmag : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Gan garaltmag : Sinirlendirmek, kızdırmak.
Gan gardaşı : Kan kardeşi, ant kardeşi.
Gangarışması : Mahrem evlilik, mahrem çiftleşme.
Gan gaynamag : Coşmak, heyecanlanmak, kaynamak.
Gan gelmek : Kanamak, kanama yapmak.
Gangétme, Gangétmesi : Kanama, kan gelmesi.
Gan gétmek : Aybaşı olmak, âdet görmek (kadınlar).
Gangı, Gangu : Hangi?
Gangıhdırmag : Kızdırmak, öfkelendirmek, sinirlendirmek.
Gangımag : Yalvarmak, yakarmak, dilemek, arzulamak.
Gangırmızı : Kan kırmızı.
Gan gohumluğu : Kan bağı, karabet.
Gan gohusu gelmek : 1. Savaş beklenmek. 2. Kavga istemek.
Gangörme : Âdet, aybaşı, hayız (kadınlarda).
Gan görmek : Aybaşı olmak, âdet görmek (kadınlar).
Gangrén *(Yun.)* : Kangren.
Gangrénli : Kangrenli.
Gangrupları (gurupları) : Kan gurupları.
Gangurudan : 1. Bin yaprak, civan perçemi. 2. Kan kesici.
Gan gusdurmag : Kan kusturmak.
Gan gusmag : 1. Kan kusmak, vereme yakalanmak. 2. mec. Eziyet görmek, meşâkkat çekmek.
Gan hayhırmag : Kan kusmak.
Ganı, Ganlu : 1. At arabası. 2. Araba oku. 3. Kağnı.
Ganıacı : İğrenç, sevimsiz (kimse), sırnaşık.
Ganıacılıg : İğrençlik, sevimsizlik, kabalık, can sıkıcılık, sırnaşıklık.
Ganıaçıg : Solgun, benzi soluk.
Ganı batmag : Kanı yerde kalmak.
Ganıbir : Kandaş, soydaş.
Ganı cuşa gelmek : Kanı kaynamak.
Ganıg : 1. Kan güden, kana susamış. 2. Sert, azgın (köpek). 3. Haris, aç gözlü. 4. Teskin etme, yatıştırma. 5. Öç, intikam, kısas.
Ganı gaçmag : Benzi solmak, rengi uçmak.
Ganıgara : Öfkeli, kızgın, sinirli.
Ganıgaralıg : Kızgınlık, öfke, sinirlilik, moral bozukluğu.
Ganı garalmag : Sinirlenmek, öfkelenmek.

Ganı gaynamag : Kanı kaynamak.
Ganıgdırmag : Alıştırmak, tadandırmak, kanıksatmak.
Ganıg etmek : Alıştırmak, tadandırmak, kanıksatmak.
Ganıgma : Alışma, tadanma, kanıksama.
Ganıg olmag : Alışmak, tadanmak, kanıksamak.
Ganıgmag, Ganıhmag : 1. Alışmak, tadanmak, kanıksamak. 2. Kana susamak.
Ganıg salmag : Avutmak, teskin etmek.
Ganıgsamag, Ganıgsımag : Kana susamak.
Ganı halal olmag : Canı fedâ olmak.
Ganıh : Kana susamış.
Ganıhdırmag : Alıştırmak, tadandırmak, kanıksatmak.
Ganıhsamag, Ganıhsımag : 1. Alışmak, tadanmak, kanıksamak. 2. Kana susamak.
Ganıisti : Sıcak kanlı, sevimli, sempatik.
Ganıistilik : Sıcak kanlılık, sevimlilik, sempati.
Ganı itmek : Kanı yerde kalmak.
Ganılmag : Anlaşılmak, fehmolunmak.
Ganılmaz : Anlaşılmaz.
Ganına boyamag : Kanını dökmek, kanına bulamak, öldürmek.
Ganına boyanmag : Kanıyla ödemek.
Ganına canına hopmag : kanına işlemek, kanına geçmek.
Ganına ğeltan etmek : Delik değiş ederek öldürmek, kanına boyamak.
Ganına susamag : Kanına susamak, belasını aramak, eceline susamak.
Ganınasusamış : Eceline susamış.
Ganına yérimek (bulaşmag, işlemek) : 1. Bulaşmak, geçmek. 2. mec. Ruhuna işlemek, kanına işlemek, âdeti olmak.
Ganında olmag : Adeti olmak, yaratılışında olmak, huyu olmak.
Ganından kéçmek : 1. Bağışlamak, affetmek. 2. Canını feda etmek.
Ganını almag : Öç almak, intikam almak.
Ganını esirgememek : Canını vermek.
Ganını garaltmag : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Ganını sormag : Kanını emmek.
Ganını şişeye tutmag : Canı ağzına gelmek.
Ganını tökmek : Öldürmek.
Ganını yérde goymamag : Katilini cezalandırmak; katilinden intikam almak, ahı yerde kalmamak.
Ganının arasına girmek : İmdadına yetişmek.
Ganınlahtalanması : Kan pıhtılaşması.
Ganırılmag : 1. Eğilmek, bükülmek, kıvrılmak. 2. Çevrilmek, dönmek.
Ganırmag, Gaharmag : Kanırtmak, bükmek, burmak, kıvırmak.
Ganısoyug : 1. Soğuk kanlı, serin kanlı. 2. Antipatik, asık suratlı, yüzü gülmez. 3. Uyuşuk.
Ganısoyuglug : 1. Soğuk kanlılık. 2. Uyuşukluk. 3. Soğukluk, sevimsizlik.
Ganışirin : Sıcak kanlı, sempatik.
Ganışirinlik : Sıcak kanlılık, sempati.
Ganı tutmag : Ahı tutmak, ilenci tutmak.
Ganı yérde galmag : Katil cezasız kalmak, yanına kâr kalmak, kanı yerde kalmak.
Gan içdirmek, Gan uddurmag : Kan kusturmak.
Ganiçen, Ganiçici : 1. Gaddar, hunhar. 2. mec. Tufeyli, asalak.
Ganiçenlik, Ganiçicilik : Gaddarlık, hunharlık, zalimlik.
Ganitirme : 1. Kan dökme. 2. mec. Zulüm, zalimlik.
Gan iyi gelmek : Kan kokusu gelmek.
Gankesen, Gankesici : Kanamayı durdurucu, kan kesici.
Ganköçürme : Kan aktarımı, kan nakli, transfüzyon.
Gan köçürmek : Kan nakletmek, kan aktarmak.
Ganlı : 1. Kanlı. 2. Kan dolu. 3. Katil, cani. 4. Yarı çiğ. 5. mec. Öldürücü. 6. mec. Kan düşmanı. 7. mec. Aşırı, fanatik.
Ganlıbazar günü : Kanlı pazar cinayeti (1905 Ocak ayı 9'unda Petersburg'da göstericilere karşı olmuştur).

Ganlıbıçag : Kan düşmanı, kanlı bıçaklı.
Ganlıbıçag olmag : Kanlı bıçaklı olmak.
Ganlıdüşmen : Kanlı düşman.
Ganlı-gaçag : Kan düşmanı.
Ganlı-gadalı : Belalı, gözü kanlı.
Ganlı-ganlı : Düşmanca, öfkeyle.
Ganlı göz yaşları :Kanlı göz yaşları.
Ganlıköynek : Kanlı gömlek.
Ganlıhıl : Longoz.
Ganlılıg : Kanlılık.
Ganlımüharibe : Kanlı muharebe.
Ganlu, Ganı : Kağnı.
Ganma : Anlama.
Ganmag : Anlamak, idrak etmek.
Ganmamazlıg : 1. Kalın kafalılık. 2. Edepsizlik, terbiyesizlik.
Ganmaz : 1. Kalın kafalı. 2. Edepsiz, terbiyesiz, küstah.
Ganmazcasına : Küstahça, cahilce, terbiyesizce.
Ganmazlıg : 1. Kalın kafalılık. 2. Küstahlık.
Ganmazlıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek.
Gannadı : Tatlıcılık.
Gan olmag : Kan akmak.
Ganotu : Mayasılotu.
Ganouz, Ganoz, Ganouz : Canfes.
Ganov : Kanalet.
Ganovuz : Canfes.
Ganovuzu : Taşvan kanı (çay).
Ganpulu : Diyet, kan pahası.
Ganrılmag, Ganrılmah : Çevrilmek, dönmek.
Ganrımag : Kanırtmak, döndürmek, çevirmek.
Gansağılma, Gansağılması : Kan oturması, konjestiyon, kanama.
Gan salmag : Fitne çıkarmak, fesat çıkarmak.
Gan sepilmek : Kızarmak, kan rengine bürünmek.
Gansız : 1. Kansız. 2. mec. Şerefsiz, ahlaksız.
Gansızlaşdırılmag : Kanı alınmak, kanı çekilmek.
Gansızlaşdırmag : 1. Kanını akıtmak. 2. mec. Zayıflatmak. 3. mec. Rengini azaltmak.
Gansızlaşmag : 1. Kansızlaşmak. 2. mec. Rengi solmak, ağarmak, kanı kaçmak.
Gansızlıg : Kansızlık.
Gansızma : Kanama, iç kanaması.
Gansoran : 1. Kana susamış, hunhar. 2. Kan emici. 3. mec. Sülük gibi, yapışkan.
Gansoranmilçekler : Kan emici sinekler.
Gan su yérine akmag (yérimek) : Oluk gibi kan akmak, oluk oluk kan akmak.
Ganşar, Ğenşer : 1. Karşı, ileri. 2. Evvel, önce. 3. Dulda. 4. Güzel manzara.
Ganşar : 1. Yüksek yer. 2. Kantar, baskül.
Gantar : Kantar.
Gantara : Gem.
Gantarçı : Kantarcı.
Gantarçılıg : Kantarcılık.
Gantarğa : Gem.
Gantarğalamag : Gem vurmak, gemlemek.
Gantarğalanmag : Gemlenmek.
Gantarğalatmag : Gemletmek, gem vurdurmak.
Gantarğalı : Dizginli.
Gantarğasız : dizginsiz.
Gantemizleyen : Kan temizleyici.
Ganteper : Belemir, acımık.
Gan-ter : Çok terleme.
Gan-tere batmag : 1. Çok terlemek. 2. Çok çalışmak.
Gan-ter içinde, Gan-terde : Kan ter içinde.
Gan-ter tökmek : Kan ter içinde kalmak.
Gantezyiği : Kan tazyiki, tansiyon.
Gantöken : Katil, hunhar.
Gantökme : Kan dökme, katliam, kılıçtan geçirme.
Gan tökmek : Kan dökmek.
Gantutma : Kan tutma.
Gan tutmag : 1. Kan tutmak. 2. Ahı tutmak, ilenci tutmak.
Gan uddurmag (utdurmag) : Kan kusturmak.
Gan udmag (utmag) : Kan kusmak, eziyet çekmek.

Ganun *(Ar.)* : Kanun.
Ganuna göre : Kanunen.
Ganuna salmag : Resmiyete koymak, resmiyet kazandırmak, kanunlaştırmak.
Ganunauyğun : 1. Kurallı, düzenli, muntazam. 2. Kanunen.
Ganunauyğunlug : Kanuna uygunluk.
Ganunazidd : Kanunsuz, kanuna aykırı.
Ganunçu, Ganunşünas : Hukukçu.
Ganunçulug, Ganunşünaslığ : 1. Hukukçuluk. 2. Kanuniyet.
Ganundankenar : Kanun dışı, gayrikanunî, kanunsuz.
Ganunen *(Ar.)* : Kanunen.
Ganun-gayda : Nizam, düzen.
Ganungériye ğüvvesi : Geçmiş kanuna atıf, mezkür kanun.
Ganun haricinde : Kanun dışı, gayrimeşru.
Ganuni *(Ar.)* : Kanunî, meşru.
Ganuni-esasi : Anayasa.
Ganunileşdirilmek : Kanunlaştırılmak.
Ganunileşdirme : Kanunlaştırma.
Ganunileşdirmek : Kanunlaştırmak.
Ganunileşmek : Kanunlaşmak.
Ganunilik : Kanuniyet.
Ganuniyyet : Kanuniyet.
Ganunlar külliyatı : Düstur, kanunlar dergisi.
Ganunlaşdırılmag : Kanunlaştırılmak.
Ganunlaşdırmag : Kanunlaştırmak.
Ganunname *(Ar. Far.)* : 1. Kanunname. 2. Kanun lâyihası.
Ganunperest *(Ar. Far.)* : Kanuna bağlı, kanuna düşkün (kimse), formaliteci.
Ganunperestlik : Kanuna bağlılık, formalite.
Ganunpozan : Suçlu; sanık.
Ganunsuz : Kanunsuz.
Ganunsuzlug : 1. Kanunsuzluk. 2. Kanuna aykırılık.
Ganunşünas *(Ar. Far.)* : 1. Hukukçu. 2. Formaliteci.
Ganunşünaslığ : 1. Hukukçuluk. 2. Formalite.
Gan tozu : Kan tozu (kanın pıhtılaşması için hayvan yemine katılır).
Ganunvérici : Kanun yapıcı, yasa koyucu.
Ganunvéricilik : 1. Yasama. 2. Mevzuat.
Ganun vérmek : Kanun koymak.
Ganvéren : Kan bağışlayan.
Gan vérmek : Kan bağışlamak.
Ganyaranma : Kan uyuşması, kan uyumu.
Gan-yaş : Ağlama, göz yaşı, yas.
Gan-yaş ahıtmag (tökmek) : 1. Çok ağlamak. 2. Musibete uğramak.
Gan-yaş içinde olmag : Ağlamak, yaslı olmak.
Gap : Sohbet.
Gapadılmag : 1. Kapatılmak (kapakla). 2. Örtülmek. 3. Kaplanmak.
Gapag : Kapak.
Gapagap : Kapışma, yağmalama.
Gapagbağlayan : Şişe kapakçısı (sanayide), şişe kapatan.
Gapagap düşmek : Kapışmak, yağmalamak, kapış kapış etmek.
Gapagcıg : Kapakçık.
Gapaglamag : Kapak takmak; kapak örtmek.
Gapaglanmag : Kapak örtülmek.
Gapaglatmag : Kapak örttürmek.
Gapaglı : Kapaklı.
Gapaglığ : Kapaklık (malzeme).
Gapagsız : Kapaksız.
Gapağan : Isırıcı, ısıran (köpek).
Gapah, Gavah : Boynuzsuz, kabak (hayvan).
Gapahlı : Tencere.
Gapalı : Kapalı.
Gapalıeyri : Kapalı eğri (geometride).
Gapalıheyat : Kapalı hayat, münzevî hayat.
Gapalıiclas : Gizli oturum.
Gapalımehkeme bahışı : Gizli duruşma.
Gapalısaitler : Dar ünlüler, dar vokaller (ı, i, u, ü).
Gapalıtélévizyon sistémi : Kapalı devre televizyon sistemi.
Gapama : 1. Kapanış, kapanma. 2. Kapama, tıkama.
Gapamag : Kapamak.
Gapan : 1. Kantar, baskül, terazi. 2. Kapan, ısıran. 3. Yağmalayan, yağmacı.

Gapançı : Kantarcı.
Gapançılığ : Kantarcılık.
Gapandar : Kantarcı.
Gapandarlığ : Kantarcılık.
Gapan-gapan : Kapan kapana, kapış kapış, kapışma.
Gapanmag : Kapanmak.
Gapan-terezi : Kantar.
Gapatdırmag : Kapattırmak.
Gapatmag : Kapatmak.
Gapayıcı : 1. Kapayan, örten. 2. Sondaki kimse (safta veya yürüyüş kolunda).
Gapaz : 1. Şamar, sille, tokat. 2. mec. Zulüm, işkence.
Gapazaltı : Şamar oğlanı.
Gapazlamag : Şamarlamak, tokat atmak, sille vurmak.
Gapazlanmag :Şamar yemek, tokatlanmak.
Gapazlaşmag : Sille tokat dövüşmek.
Gapaz salmag (vurmag) : Tokat atmak, şamarlamak.
Gapaz yémek : Tokatlanmak, şamar yemek.
Gapba biçmek : Dipten biçmek (ekini).
Gapçag : 1. Senek, boduç, çamçak, çapçak. 2. Çuval, harar. 3. Hasır.
Gapçağ : Koza.
Gapdırmag : 1. Dalatmak, ısırtmak, dişletmek (köpeğe). 2. Kaptırmak.
Gapdırtmag : Kaptırmak.
Gap élemek (etmek, vurmag) : Sohbet etmek.
Gap-gaç : Kapkaç.
Gapgara, Gap-gara : Kapkara, simsiyah.
Gapgara garalmag : Simsiyah olmak, kapkara olmak.
Gapgaranlığ : Kapkaranlık.
Gapı, Gapu : Kapı.
Gapı-baca : Kapı baca, ev ocak.
Gapı-baca açığ : Kapı baca açık.
Gapıbasması : Geçiş bahşişi, kapı bahşişi (gelin çıkışında alınır).
Gapıbir : Bir haneden, aynı evden, aynı apartmandan.
Gapıcığ : Küçük kapı, kuzuluk.
Gapıçı : 1. Kapıcı. 2. Kaleci (futbol, hokey vb. de).
Gapıçılığ : Kapıcılık.
Gapı dalında galmag : 1. Dışarıda kalmak. 2. mec. Sıkıntıya düşmek.
Gapıda durmag : Kapıda durmak, beklemek.
Gapıdan govmag : Reddetmek.
Gapıda töreme : Evde yetiştirme (hayvan), evcil.
Gapıdan gapıya : Kapı kapı, kapıdan kapıya.
Gapı-gapı : Kapı kapı, kapıdan kapıya.
Gapı-gapı dolaşmag (düşmek, gezmek) : 1. Kapı kapı dolaşmak. 2. Dilenmek.
Gapı-gapıya : Komşu.
Gapı-gapıya gan dövranı sistemi : Kan dolaşım sistemi.
Gapı-gapıya gonşu : Kapı komşusu.
Gapıgulu : Kapı kulu.
Gapılara düşmek : Dilencilik etmek.
Gapılmag : 1. Kapılmak. 2. Isırılmak, dişlenmek (köpek vb. tarafından). 3. Tutulmak, aşık olmak.
Gapılmış : 1. Tutkun, aşık. 2. Isırılmış, ısırık. 3. Kapılmış.
Gapını almag : Kapıyı beklemek.
Gapını çekmek : Kapıyı kapamak.
Gapını çırpmag : Kapıyı çarpmak.
Gapını döymek : 1. Kapıyı çalmak. 2. mec. Çok yaklaşmak.
Gapını kesdirmek (kesmek) : Kapısını beklemek (birinin).
Gapının dabanı : Kapı topuğu, kapı ökçesi.
Gapının dabanın (gapını dabanından) çıhartmag : Eşiğini aşındırmak.
Gapını üzüne çırpmag : Kapıyı suratına kapatmak, kovmak.
Gapısıağığ : Kapısı açık, misafirperver.
Gapısını döymek : Sataşmak, rahatsız etmek.
Gapısıağığ olmag : Misafirperver olmak.
Gapısı bağlanmag (çırpılmag) : Evi barkı dağılmak, yuvası yıkılmak.

Gapısının açarı dama atılmag : Yuvası dağılmak, hanesi viran olmak.
Gapısız : Kapısız.
Gapışdırılmag : Kapış kapış edilmek, kapışılmak.
Gapışdırmag : 1. Kapıştırmak. 2. Dalaştırmak.
Gapış-gupuş : Kapış kapış.
Gapış-gupuş etmek : Kapış kapış etmek.
Gapışma : Kapışma.
Gapışmag, Gapışmağ, Gapışmag : Kapışmak.
Gaplama : Kaplama.
Gaplamaçı : Kaplamacı.
Gaplamag : Kaplamak.
Gaplamag : Sohbet etmek, konuşmak.
Gaplan : Kaplan.
Gapma : Kapma, ısırma.
Gapmag : Kapmak.
Gapsağ : Çit kapı.
Gapsamag, Gapsımag : Kavramak, sıkıca tutmak.
Gapsanmag, Gapsınmag : Kapanmak, tıkanmak.
Gar : Merdane, oklava.
Gar : Kar.
Gara : 1. Kara. 2. Kirli. 3. Yazı, hat. 4. Müsvedde, karalama. 5. Korkulu, gamlı. 6. Sefil, neşesiz, talihsiz. 7. Meşakkatli. 8. Yas, matem. 9. Avamî, âdî. 10. Köylü, kasabalı. 11. Bayağı, vasıfsız. 12. Katık, çeşni. 13. Kara, toprak. 14. Gölge. 15. mec. Fitneci, bozguncu, anarşist.
Gara adam : Sade vatandaş.
Garaağaç, Garağac : Kara ağaç.
Garaağız : 1. Kurt. 2. Kösemen.
Garaayag : Bacakları siyah (hayvan).
Garaayag hesteliyi : Kara bacak.
Garaazar : Şarbon.
Garabagara : 1. Ardınca, izleyerek. 2. Dikkatle, harfi harfine.
Garabagara gezmek : İzlemek, takip etmek.
Garabagara ohumag : Dikkatle okumak, harfi harfine okumak.
Garabağ şikestesi : Karabağ oyun havası.
Garabasan : Karabasan.
Garabağır, Garaciyer : Kara ciğer.
Garabasma : Kabus, karabasan, hayal, hayâlet.
Gara basmag : Kâbus basmak.
Garabaş : 1. Karavaş. 2. Bedbaht.
Garabaşag : 1. Arnavut darısı. 2. Kara buğday.
Garabaşlıg : Karavaşlık.
Garabatdag, Garabattag : Karabatak.
Garabayrag açmag (çekmek) : Yas bayrağı asmak, matem bayrağı çekmek.
Garabayram : Yaslı bayram (bayrama rastlayan ölüm).
Garabeht : Bedbaht, zavallı, biçare.
Garabél siyenek :Ringa balığı, tütün balığı.
Garabeniz : Karaşın, esmer.
Garabığ(lı) : Kara bıyıklı, siyah bıyıklı.
Garabiber : Karabiber.
Garabirçek : Kara saçlı.
Garabirja : Kara borsa.
Garaboğanag : Boğmaca.
Garaboğaz : 1. Mürteci, mutaassıp. 2. Bağrıkara.
Garaboğma : Kuşpalazı, difteri.
Garaböcek : Domuzlan.
Garabuğda : 1. Kara buğday. 2. Çavdar.
Garabuğdayı : Esmer.
Garabulud : Kara bulut, nimbus.
Garaca : 1. Karaca, karaşın. 2. İs, rastık, sürme (ekinlerde). 3. Çavdar mahmuzu. 4. mec. Değersiz, kıymetsiz.
Garacalı : Çavdar mahmuzlu (ekin).
Garacamaat : Avam.
Garaciyer, Garaciger : 1. Kara ciğer. 2. Korkak, ürkek.
Garaçala : Petrol kuyusu, kara kuyu.
Garaçı : 1. Çingene. 2. Dilenci. 3. Aşık tarzı. 4. Çenk. 5. mec. Yaygaracı, şamatacı. 6. mec. Hasis, cimri. 7. mec. Müfteri. 8. mec. Arsız, utanmaz, yüzsüz.
Garaçılıg : 1. Çingenelik. 2. mec. Şamata. 3. mec. Cimrilik. 4. mec. Dilencilik. 5. mec. İftira.
Garaçırag : Kandil, lamba, petrol lâmbası.

Garaçısayag : Çingenece, çingene gibi.
Garaçiş : Öveç.
Garaçöhre : Porsuk ağacı.
Garaçörekotu : Çörek otu, karaca ot.
Garaçöyrükotu : Köpek otu, kara yer pırasası.
Garaçok : 1. Kılıçlı. 2. Uzun kılıç.
Garaçuha : Saadet, baht, şans, talih.
Garaçuhası durmag : Bahtı açılmak, şansı açılmak.
Garadaban :Kademsiz, uğursuz, düz taban.
Garadalag etmek : 1. Koşturup yormak. 2. Ödünü koparmak, ödünü patlatmak.
Garadam : Dağlı damı (Kafkasyada).
Garadaş : Hacerülesvet, kara taş.
Garadavan : Uğursuz, düz taban.
Garadenizçi : Karadenizli.
Garaderili : 1. Siyah derili. 2. Zenci.
Garadırnag(lı) : Siyah tırnaklı.
Garadimdik : Siyah gagalı.
Garadinmez :Sessiz, suskun, sessiz sedasız.
Garadinmezce : Sessizce.
Garadinmezlik : Sessizlik, suskunluk.
Garadiş : 1. Şişek. 2. Öveç.
Garadovoy : Belediye zabıtası.
Garadöş(lü) : Göğsü kara (tavuk vb.).
Garaduvag : Duvağı kefen olası, duvağına doymayası!
Garafatma : Karafatma.
Garafehle : Vasıfsız işçi.
Garag : Değnek, baston.
Garagabag : Abus.
Garagabaglıg : Somurtkanlık.
Garagalpag : Karakalpak (Türk boylarından biri).
Garagalpagca : Karakalpakça.
Garaganad : Kara kanatlı.
Garagançır : Bertik, bere, çürük, ezik.
Garagapag : Hava kapağı (semaver ocağında).
Garagarağat : Siyah frenk üzümü.
Garagarğa : 1. Kara karga. 2. mec. Kara koca.
Garagarın : Siyah karınlı (hayvan).
Garagarışga kimi : Karınca sürüsü gibi, sayısız, hesapsız.
Garagaş(lı) : 1. Siyah kaşlı. 2. Karagöz (balık).
Garagavalı : Erik kurusu, erik kakı.
Garagayış, Garagajış : 1. Ortaya koşulan çift (pulluğa koşulan üç çiftten). 2. mec. Tahammüllü, sabırlı.
Garagaytan : Kara ve kuru (kadın).
Garagazan : Körebe.
Gara géymek (bağlamag) : Karalar bağlamak, karalar giymek.
Garagéymiş : Zavallı, biçare, bedbaht.
Garagılçıg : Kara kılçık.
Garagıncılma : Bertik, bere, çürük, ezik (vücutta).
Garagınıg : Mercanköşk.
Garagış : Kara kış.
Garagışgırıg : Gürültü, patırtı, yaygara.
Garagışgırıgçı : Yaygaracı.
Garagışgırıg goparmag (salmag) : Yaygara koparmak, yaygarayı basmak.
Garagız : Kara kız.
Garagızdırma : Sıtma.
Garagızıl : Petrol, kara altın.
Garagile : 1. Kara üzüm. 2. Kara gevrek. 3. Kara gözlü. 4. Keçi yemişi. 5. Oyun havası (Azerbaycanda).
Garagonur : Bozrak, bozumsu.
Gara-gorhu, Garagorhu : Göz dağı, tehdit, blöf.
Gara-gorhu (garagorhu) gelmek : Blöf yapmak, göz dağı vermek.
Garagovag : Kara kavak.
Garagovma, Gara-govma : Takip etme, sıkıştırma, kovalama.
Garagovmaya (gara-govmaya) salmag : Sıkıştırmak, acele ettirmek, kovalamak.
Garagovurma : Kavurma (et).
Garagoyunlular:Karakoyunlular.
Garagöz : 1.Siyah gözlü. 2.Karagöz (oyun).
Garagözlü : Siyah gözlü, kömür gözlü.
Garagözlük etmek : Yalandan ağlamak, ağlama numarası yapmak.
Garagul : Zenci köle.
Garagulag, Garagulağ, Gargulağ : Karakulak (hayvan).

Gara-gura : 1. Karabasan. 2. Kargacık burgacık, karalama. 3. mec. Korkulu, korkutan, kötü.
Garagurd : 1. Domuzlan. 2. Kunda.
Garagurut : Kurut.
Garaguş : 1. Karakuş. 2. Şeytan tırnağı.
Garaguyrug : Kara kuyruklu.
Garaguzéy : Dulda.
Garagül : Karakul.
Garagün : 1. Bedbaht, zavallı, biçare. 2. Talihsiz kimse.
Garagüngülük : Zaruret, yoksullık, ihtiyaç, meşakkat.
Garagüne galmag : Meşakkak çekmek, sıkıntı geçirmek.
Garagün(lü) : 1. Bedbaht, talihsiz, uğursuz. 2. Talihsiz kimse.
Garagünlüyünü gablaşdırmag : Kara güne hazır olmak.
Garagünnüg : Aşağılık, niteliksiz, vasıfsız.
Garagüruh : Ayak takımı.
Garagüruhçu : 1. Soyguncu çete, sabotajcı. 2. Mürteci.
Garagüruhçular : Silahlı çeteler.
Garagüruhçulug :1.Silahlı soygun. 2.İrtica.
Garağac, Garaağac : Karaağaç.
Garağan : Dikenli çöven, sabun otu, çöven.
Garağat : Frenk üzümü, Bektaşi üzümü.
Garağaydı : Heyecan, telaş.
Garahalva : İsfahan helvası.
Garaharava : 1. Gelin arabası. 2. Yük arabası.
Garaheber : Kara haber.
Garahelle : Kara halile.
Garaheşil : Sulu lâpa.
Garahet (li) : Çember sakallı.
Garaistiot : Kara biber.
Garakağız : Vefat mektubu.
Garakéçe : 1. Kara keçe. 2. Alaçık.
Garakeher : Kestane dorusu (at).
Garakolavad : Yakılmış fundalık.
Garakotan : Kara saban.
Garaküleh : Gün doğusu (rüzgar).
Garal : Karar, rahat, huzur.
Garalama : 1. Karalama, taslak, müsvedde. 2. Yazı, harf.
Garalamag, Garalamağ : 1. Karalamak. 2. Yazı yazmak. 3. Yazıyı iptal etmek, çizgi çekmek. 4. Dik dik bakmak. 5. Yitirmek, kaybetmek. 6. Etraflıca düşünmek. 7. Gözüne kestirmek, beğenmek. 8. mec. Kara sürmek, karalamak, leke sürmek.
Garalama yazı : Kargacık burgacık yazı.
Garalanmag : 1. Karalanmak. 2. Kalem çekilmek, çizilmek. 3. Tasarlanmak, planlanmak.
Garalaşmag : Uzaktan görünmek (birçok şey).
Garalatmag : 1. Karalatmak. 2. Siyah yapmak, siyahlaştırmak. 3. Çizmek, iptal etmek. 4. mec. Rastgele bellemek (bel ile, çapa ile).
Garaldılmag : Siyahlaştırılmak, siyaha çevrilmek.
Garaléylek : Kara leylek.
Garalıg : Karalık.
Garalı gelmek : Rahatlamak, huzur bulmak.
Garalı gelmemek : Rahatsız olmak, rahatı kaçmak.
Garalist : Kara liste.
Garalma : Kararma.
Garalmag : 1. Siyahlaşmak, kararmak. 2. Karanlık çökmek. 3. Sönmek. 4. Görünmek (siyah şey). 5. Tutulmak, tıkanmak (nefes). 6. mec. Morarmak (nefes darlığından, sinirden). 7. mec. Kısılmak (ses vb.). 8. mec. Bedbaht olmak, kötüleşmek, fenalaşmak, mutsuzlaşmak.
Garaltı : 1. Karaltı, karartı. 2. Baharat.
Garaltmag :1. Siyahlaştırmak.2. Karalamak, iptal etmek. 3. mec. Rastgele bellemek, kazmak (toprağı).
Garam : Dayanıklı, tahammüllü (işinde).
Garama : 1. Alüvyon, lığ. 2. Bataklık. 3. Şamar, sille. 4. İşmar.
Garamag : 1. Suçlamak, karalamak. 2. Azarlamak, paylamak. 3. Denetlemek, murakabe etmek. 4. Kargımak.
Garamal : Sığır.
Garamalıg : Bataklık.

Garamat : 1. Kötü niyetli, uğursuz. 2. Dalgın, düşünceli. 3. Ağırlık, karabasan.
Garamat basmag : Kâbus basmak, kâbus çökmek.
Garama vérmek : Kaş göz işareti yapmak, işmar etmek.
Garamaz : Göremez, sütlü yoğurt (içecek).
Garamermer : Bazalt.
Garamıh, Garamuh : 1. Amber ağacı. 2. Amberbaris.
Garamöcch, Garamöcüh : Bok böceği, gübre böceği.
Garamtıl : Karaşın.
Garamug : Karamuk.
Garamum : Kirebolu.
Garanal : Nalsız (at).
Garanbarı : Kar kuyusu.
Garanefes : Nefes nefese, koşar adım.
Garanefes gaçmag : Acele koşmak, dört nala gitmek.
Garangu : Karanlık.
Garanguş : 1. Kırlangıç. 2. Şeytan tırnağı.
Garanguşotu : Kırlangıç otu.
Garanı séçmek : 1. Zor tanımak. 2. Zor okumak.
Garanişan : Nişanlı (genç).
Garanlıg : Karanlık.
Garanlıg çökmek (düşmek, govuşmag) : Karanlık basmak, karanlık çökmek.
Garanlıg élemek (etmek) : Karanlık etmek.
Garanlıg govuşanağeder : Karanlık çökene kadar.
Garanlıg guyuya daş atmag : Karanlık kuyuya taş atmak, karanlığa kurşun atmak, zannetmek, tahmin üzerine iş yapmak.
Garanlıglamag : 1. Karanlık çökmek. 2. Karanlık etmek, karartmak. 3. Karanlığa kalmak. 4. mec. Zor durumda kalmak.
Garanlıglanmag : Karanlık çökmek, karanlık olmak.
Garanlıglaşdırılmag : 1. Kararmak. 2. mec. Müphem edilmek, müphem olmak.
Garanlıglaşdırma : Karartma.
Garanlıglaşdırmag : 1. Karartmak, karanlık etmek. 2. mec. Belirsiz etmek.
Garanlıglaşma : Kararma, karanlık olma.
Garanlıglaşmag : Karanlık basmak, karanlık çökmek.
Garanlıg salmag : 1. Siper etmek. 2. mec. Unutturmak.
Garanlığa galmag : 1. Karanlığa kalmak.
Garaot : Karaca ot.
Garapaça : 1. Dağ keçisi. 2. İçi kırmızı kavun.
Garapapag : 1. Şarbon, yanıkara. 2. Erkek.
Garapapah : Şarbon, yanıkara.
Garapul : Mangır, bakır para.
Garapüren : Kara pazı, koyun sarmaşığı, kaz ayağı.
Garapüseh, Garatiseh : Çislenti.
Garasaç(lı) : Siyah saçlı, kara saçlı.
Garasaggal : 1. Orta yaşlı. 2. Kara sakallı, siyah sakallı.
Garasaggallı : Kara sakallı.
Garasaggız : Katran, zift.
Garasaggız kimi yapışmag : Kene gibi yapışmak, sülük gibi yapışmak.
Garasağrı : Kın derisi (hançer için).
Garasayag : Karaşın.
Garaserin : Alaca karanlık.
Garaserme : Bir üzüm türü.
Garası : Taslak, karalama (resim).
Garasıçah : Kara yanık, şarbon.
Garasına :1.Gıyaben. 2.Tesadüfen, rastgele.
Garasınca : Ardınca, peşi sıra.
Garasını çekmek (tökmek) : Taslağını çıkarmak, taslağını çizmek.
Garasız : Katıksız, yavan.
Garasızah : Şarbon.
Garasinek : Karasinek.
Garaso : Düzlük, ova.
Garasol : Som (balık).
Garasoran : 1. Meraklı. 2. Jandarma.
Garasov : 1. Karaşın. 2. Toprak.
Garasoy, Garasov : Kara toprak.
Garasövda : Kara sevda.

Garasu : 1. Katarakt, karasu. 2. Bataklık suyu. 3. Safra suyu.
Garasuluh, Garatuluh : Nasır.
Garaşam : Kara çam.
Garaşanı : Malaga.
Garaşın : Karaşın.
Garaşire : Siyah üzüm, kara üzüm.
Garatahta : Kara tahta.
Garatapbaca : Göz dağı, blöf.
Garatcher : Karaşın, karaca.
Garatél(li) : Kara saç(lı), kara pürçekli.
Garatepbece, Garatepmece : Blöf, göz dağı.
Garatgu : Karaltı, karartı.
Garatikan : Kara çalı, çalı dikeni.
Garatisch : Çislenti.
Garatohmag : Maça, pik (kağıt oyunu).
Garatorpag : Mümbit, bitek.
Garatorpaglı : Mümbit, çernozyomlu.
Garatoyug : Karatavuk.
Garatuluh : Nasır.
Gara tut : Kara dut.
Garaürekli : Hasut, kıskanç, günücü.
Garaüreklik : Hasetlik, günücülük, kıskançlık.
Garaüz(lü), Üzügara : Yüzü kara.
Garaüzüm : Kara üzüm.
Garav : Karağı, tavuk karası.
Garavaş : Karavaş.
Garavelli, Gerevelli, Garavelli dili : 1. Anekdot, fıkra. 2. Gülünç. 3. Çene çalma. 4. Mizahi.
Gara vérmek : 1. Kendini belli etmek. 2. Çalışır görünmek.
Garavul : Filoz.
Garavurğun : Felç, inme.
Garaya ayag basmag : Karaya ayak basmak.
Garayağız : Kara yağız.
Garayaha : 1. Yapışkan, sıvışık. 2. Kavgacı. 3. Küstah.
Garayahalıg : Yapışkanlık, sıvışıklık.
Garayahalıg etmek : Sırnaşmak.
Garayaha olmag : Sakız gibi yapışmak, sırnaşmak, adım attırmamak.
Gara yahmag : Karalamak, lekelemek, iftira etmek.
Garayal : Siyah yeleli.
Garayaman : Şarbon, karayanık, yanıkara, kara kabarcık.
Garayanıg : Esmer.
Garayanığ, Garayanıh : Kapkara, kömür gibi.
Garayanıh : 1. Zahmet çeken. 2. Fakir, yoksul. 3. Tecrübeli. 4. Başı belalı.
Garayanız : Karaşın, kara yağız.
Garayara : Yanıkara, şarbon.
Garayarag : Cebeci (Safevilerde).
Garayatag : Yatalak.
Garayatalag : Yatalak.
Garayaz : İlkbaharın ilk yarısı.
Garayazı : kara yazı.
Garaycher : 1. Eyersiz, çullu (at). 2. Yabanî at.
Garayél : 1. Hortum, kasırga. 2. mec. Felâket, musibet, âfet.
Garayonca : Kaba yonca.
Garayorğa : Yorga.
Garayuhu : Ölüm uykusu, ölüm.
Garayuhu olmag : Ölmek.
Garayün dağarcığı : Bedbaht, biçare, zavallı.
Garazéhin : Kabiliyetsiz, kafasız, kalın kafalı.
Garazırpı : Hantal, ağır kanlı, beceriksiz.
Garazurna : 1. Cura zurna. 2. Eşlik eden (ikinci zurnacı).
Gar basmag : Kar bastırmak.
Garcaşmah : 1. Karışıp kaynaşmak, karışmak. 2. İçi bulanmak.
Garçı : Buzcu.
Garçın : Karyola örtüsü (ipek veya iplik kumaş).
Garçiçeyi, Garçiçegi : Kar çiçeği, buz çiçeği.
Garçovğunu : Tipi.
Gardaş : Kardeş.
Gardaşarvadı : Yenge.
Gardaşcasına : Kardeşçe.
Gardaşcıg : 1. Küçük kardeş. 2. Kardeşçik, kardeşciğez.

Gardaşdağı : Kardeş acısı.
Gardaşdıh : 1. Sağdıç. 2. Kardeşlik.
Gardaşganı : Kardeşkanı ağacı.
Gardaşgızı : Kız yeğen, kardeş kızı, kuzen.
Gardaşlaşma : Kardeşlik, birlik, beraberlik.
Gardaşlaşmag : Kardeşlik, kurmak, yakınlık kurmak.
Gardaşlıg : Kardeşlik.
Gardaşlıg élemek (etmek) : Kardeşlik etmek.
Gardaşmalı : Miras.
Gardaşoğlu : Erkek yeğen, kardeş oğlu, kuzen.
Gardaş olmag : Kardeş olmak, kardeşlik kurmak.
Gardaşséven : Kardeşine düşkün, kardeşsever.
Gardaşsévenlik : Kardeşseverlik.
Gardaşsız : Kardeşsiz.
Gardérob *(Fr.)* : Gardırop.
Garé *(Ar.)* : 1. Kari. 2. Kur'ânı kıraat eden.
Garelle, Garela, Garcyle : Kara halile.
Garet *(Ar.)* : 1. Yağma, çapul. 2. Ganimet.
Garetçi : Yağmacı, çapulcu.
Garetçilik : Yağmacılık, çapulculuk.
Garet élemek (etmek) : Yağmalamak, talan etmek, çapullamak.
Garetger *(Ar. Far.)* : Yağmacı, çapulcu.
Garetgerlik :Çapulculuk, yağmacılık, talan.
Garet olunmag : Yağmalanmak, çapullanmak.
Garev : Mutfak.
Garga : Karga.
Gargagözü : Tilki üzümü.
Garga-guzğun : Karga ve kuzgun.
Gargar, Gar-gar : Gaklama.
Gargara : 1. Makara. 2. Çıkrık. 3. Palanga. 4. Gargara. 5. Buz tabakası (kışın su yüzünde). 6. Kargış.
Gargara élemek (etmek) : Gargara etmek.
Gargış : Kargış.
Gargulağ, Garagulağ : Karakulak (hayvan).
Gar-gur : Gır gır, vır vır.
Gar-gur etmek (salmag) : Vır vır etmek, gürültü çıkarmak.
Garguşu : Kar kuşu.
Gargüllesi : Kar topu.
Gargüllesine basmag : Kar topuna tutmak, kar topu yağdırmak.
Garğa : Karga.
Garğaayağı : Karga ayağı (plantago coronopus), sinir otu.
Garğa béyni yédirmek : Aklını başından almak, delirtmek.
Garğa béyni yémek : Aptallaşmak, sersemleşmek.
Garğaburnu : Karga burnu.
Garğaburun : Karga burun.
Garğadili : 1. Argo. 2. Kuş dili, kuş diliyle konuşma.
Garğaduzu : Mika, evren pulu.
Garğa-guzgun kimi tökül(üş)mek : Leş kargası gibi üşüşmek, çöküşmek.
Garğalıbazar : Gürültülü pazar, kalabalık pazar.
Garğalıbazar salmag : Yaygara etmek, yaygarayı basmak, yaygarayı koparmak.
Garğamag : Kargımak.
Garğanmag : Lânetlenmek.
Garğaotu : Kuzgun otu, kartallı eğrelti otu.
Garğasaggızı : Zamk, ağaç zamkı.
Garğasoğanı : Kuzgunkılıcı.
Garğasoran : 1. Mütecessis, meraklı. 2. Bilgiç taslağı, ukala dümbeleği.
Garğaşa : Kargaşa, kavga, gürültü, patırtı.
Garğaşalıg : Kargaşalık.
Garğaşalıg salmag (töretmek) : Kavga çıkarmak, panik çıkarmak.
Garğatmag : Lânetletmek, kargıtmak.
Garğı : Kargı.
Garğıdalı : Mısır.
Garğıdalıçı : 1. Mısırcı. 2. Mısır üreticisi.
Garğıdalıçılıg : Mısır üretimi.
Garğıdalıkötüyü : Mısır koçanı.
Garğıdalılıg : Mısırlık.
Garğılamag : Kamışla örtmek (damı).
Gargılanmag : Kamış örtülmek (dama).
Garğılatmag : Kamış örttürmek (dama).
Garğılıg : Sazlık, kamışlık, kofalık.
Garğıma : Kargıma.

Gargımag : Kargımak.
Gargış : Kargış.
Gargış élemek (etmek) : Kargımak.
Gargışlamag : Kargışlamak, kargımak.
Gargış tökmek : Kargışlamak, kargımak.
Gargış tutmag : Bedduası tutmak.
Gargıtmag : Lânet okutmak.
Gargloş : Kırlangıç.
Garhana : Dehliz.
Garı : 1. Kocakarı. 2. Karı, kadın. 3. Endaze. 4. mec. İnsafsız.
Garıcıg, Garıcığaz : Kadıncağız.
Garıcıg : Kırışık, buruşuk (ıslanmaktan dolayı el ve ayakta).
Garıç : Karış.
Garıçgay : Çayır kuşu, toygar, tarla kuşu.
Garıg : Karık (tarlada, bağda, bahçede).
Garıhça : Karınca.
Garıhdırıcı : Tutarsız, düzensiz, insicamsız.
Garıhdırılmag : Telaşlandırılmak, acele ettirilmek.
Garıhdırmag : Telaşlandırmak, şaşırtmak, elini ayağına dolaştırmak.
Garıhma : Şaşkınlık.
Garıhmag, Garıhmah : Telaşlanmak, acele etmek, eli ayağına dolaşmak.
Garılaşmag :İhtiyarlamak (kadın), karımak.
Garılaşmış : 1. Yaşlı. 2. mec. Tecrübeli.
Garıldamag : 1. Gaklamak, bağırmak, ötmek (karga). 2. Vırıldamak.
Garıldaşmag : 1. Gaklaşmak, birlikte gaklamak. 2. Vırıldaşmak.
Garıldatmag : 1. Gaklatmak, öttürmek (kargaları). 2. Vırıldatmak.
Garılıg : 1. İhtiyarlık, yaşlılık (kadın için). 2. Karılık.
Garılta : Gaklama.
Garım : Kanal, hendek, kanalet, ark, arık.
Garımag, Garımah : 1. Yaşlanmak, ihtiyarlamak. 2. Kırışmak, buruşmak (suda kalmaktan). 3. Karılmak, çiftleşmek (hayvanlar). 4. Sararmak, vakti geçmek (hıyar). 5. Kargımak. 6. mec. Tecrübe kazanmak, tecrübeli olmak.
Garımaz : Her dem taze (kimse).
Garımış : 1. Yaşlı, kartaloş. 2. Tecrübeli, deneyimli.
Garımış gız : Yaşlı kız, evde kalmış kız.
Garın : Karın.
Garınaçmadan : Doyuncaya kadar.
Garın açmag : Çok yemek, doymamak.
Garınafetir : Boğazı tokluğuna, karın tokluğuna.
Garınağrısı : Karın ağrısı.
Garınağrısı olmag : 1. Canı rüşvet istemek, rüşvet dilemek. 2. Usandırmak.
Garınağrısına düşmek : Karın ağrısına yakalanmak.
Garınağrısına salmag : Korkutmak, gözdağı vermek, tehdit etmek.
Garınaltı : Kolan (semer, teyelti, eyer için).
Garınayaglı : Karından bacaklı.
Garınayaglılar : Karındanbacaklılar.
Garınbağı : Korse.
Garın bağlamag : Göbek bağlamak, göbeklenmek.
Garınboşluğu : Karın boşluğu.
Garınc : Karış.
Garınca : Karınca.
Garınca (yuvası) kimi gaynamag (gaynaşmag) : Karınca yuvası gibi kaynamak.
Garıncıg : 1. Karıncık. 2. Böcek karnı.
Garındaş : Kardeş.
Garındırmah : Çiftleştirmek (köpekleri).
Garındolusu : Doyumluk.
Garınene : Kadınne, kadın nine.
Garınene cécimi :Ebem kuşağı, ebe kuşağı.
Garınene gurşağı : Ebem kuşağı, ebe kuşağı.
Garınene örgeni :Ebem kuşağı, ebe kuşağı.
Garın-garına : Göğüs göğüse.
Garın-garta : İç organlar.
Garıngulu : Pisboğaz, obur.
Garıngululug : Pisboğazlık, oburluk.
Garınhur : Obur, pisboğaz.
Garınlı : 1. Karınlı. 2. Göbekli, şişman. 3. Pisboğaz, obur.
Garınnı : Büyük karınlı.
Garın (Garnını) otarmag : Otlakçılık yapmak.

Garınpa : Obur, pisboğaz.
Garınsalma : Ters binme (hayvana).
Garın sallamag : 1. Yamulmak, eğilmek (duvar). 2. Göbeklenmek.
Garınsız : Sıska, karnı küçük.
Garınüstü : Karın üstü.
Garın vérmek : Eğilmek, yamulmak (duvar).
Garınyatalağı : Tifolu, kara hummalı.
Garış : Karış.
Garış-bulaş : Karmaşık, girift.
Garışdıra-garışdıra : Karıştırarak.
Garışdırıcı, Garışdıran : 1. Karıştırıcı (âlet). 2. mec. Kışkırtıcı, tahrikçi.
Garışdırıcılıg : Kışkırtma, tahrik.
Garışdırılmag : 1. Harmanlanmak. 2. Karıştırılmak.
Garışdırma : Karıştırma.
Garışdırmag : Karıştırmak.
Garışdırtmag : Karıştırtmak.
Garışga : Karınca.
Garışga (yuvası) kimi (gaynamag) : Karınca yuvası kimi kaynamak.
Garış-garış : Karış karış.
Garışgayéyen : Karıncayiyen.
Garışgayéyenler : Karıncayiyenler.
Garış-guruş : Karman çorman.
Garışıg : 1. Karışık. 2. Topluca, birlikte, değişik. 3. Melez.
Garışıg-dolaşıg : Kargacık burgacık.
Garışıglı : Karışık.
Garışıglıg : Karışıklık.
Garışıglıbucag : Karşılıklı açılar.
Garışıglıg düşmek : Panik olmak, panik çıkmak.
Garışıglıg salmag : 1. Karıştırmak. 2. Telaşlandırmak. 3. Rezalet çıkarmak.
Garışıgsız : Katkısız, katışıksız.
Garışıgsızeded : Küsüratsız sayı, tam sayı.
Garışılmag : Karışılmak.
Garışlamag : Karışlamak.
Garışma : 1. Karışma. 2. Müdahale. 3. Komplikasyon yapma (hastalık).
Garışmag : 1. Karışmak. 2. Ağırlaşmak (hastalık). 3. Karmakarışık olmak.
Garışmamazlıg : Karışmama.
Garışmış : Karışık, karışmış.
Garıtmag : 1. Evlendirmeyip kocaltmak, evlendirmeden ihtiyarlatmak (kızı). 2. Vaktinde toplanamamak (meyveyi).
Garıyayoşmaz : Soğuk kanlı.
Gar kimi : Kar gibi, bembeyaz.
Garköremezi : Süt dolu kap.
Garlamag : 1. Karlamak, kar yağmak. 2. Kar örtülmek, karla örtülmek.
Garlaşmag : 1. Kar biçimi almak. 2. Kar topu oynaşmak.
Garlı : Karlı.
Garlı-boranlı : Karlı boranlı.
Garlıg : Karlık.
Garmag, Gırmag : 1. Kanca, çengel. 2. Olta. 3. Ataş. 4. Mengene. 5. Kopça.
Garmag : Bükmek, eğmek, kanırmak, kanırtmak.
Garma-garışıg, Garma-garış : 1. Karma karışık, karışık. 2. Anlaşılmaz. 3. Darmadağınık.
Garma-garışıglıg élemek (etmek) : 1. Karıştırmak. 2. Darmadağın etmek.
Garma-garışıglıg : 1. Ahenksizlik, düzensizlik, dağınıklık. 2. Hercümerç, karışıklık.
Garmag atmag (sallamag) : Oltayı suya atmak.
Garmagbuynuz : Eğri boynuzlu.
Garmagbuynuz : Eğri boynuzlu.
Garmagcıg : Olta, çengelcik, kancacık.
Garmaglamag : 1. Oltayla tutmak. 2. Kancalamak. 3. Çengellemek.
Garmaglanmag : 1. Oltayla yakalanmak. 2. Kancalanmak. 3. Çengellenmek.
Garmaglı : Çengelli, kancalı.
Garmagşekilli : Eğri.
Garmagvarı : Eğri.
Garmalamag : 1. Teşebbüs etmek, el atmak. 2. Tasarruf etmek. 2. Kapmak, almak, zorla almak.
Garmalanmag : Kapılmak, sıkıca tutulmak, yakalanmak.
Garmon *(Yun.)* : Akordeon, armonika.

Garmonçalan, Garmonçu : Armonikacı, akordeoncu.
Garmonçulug : Armonikacılık, akordeonculuk.
Garmoşka *(Rus.)* : Armonika, akordeon.
Garmuğ : Astragan kalpak.
Garnag : Kürtün.
Garnah : 1. Buz yalağı, buzluğan. 2. Olta.
Garnel, Garınnı : Karınlı.
Garniac : 1. Aç. 2. Karnı boş. 3. mec. Fakir, yoksul.
Garnıaçıg : 1. Çıplak. 2. mec. Yoksul, fakir, sefil.
Garnı ağrımag : Ümit etmek, ümitlenmek, ummak, beklemek.
Garnı bélinden aşmag : Çok yemek, tıka basa yemek.
Garnı burnunda : Karnı burnunda, hamile.
Garnıdolusu : Doyumluk.
Garnı doymag : Karnı doymak.
Garnı doymamag : Karnı doymamak, aç kalmak.
Garnı gurdlu : İçten pazarlıklı.
Garnına girgi düşmek : 1. Karın ağrısı tutmak, sancılanmak. 2. mec. İçine kurt düşmek.
Garnına girgi salmag : Kuşkulandırmak, telaşlandırmak.
Garnında uşag olmag : Hamile olmak.
Garnını berkitmek : Karnını doyurmak, doymak.
Garnını doyuzdurmag :Karnını doyurmak.
Garnını tüstü ile doldurmag : Kurşuna dizmek, bağırsaklarını yere dökmek.
Garnışişik : Şişman, göbekli.
Garnıtoh : 1. Karnı tok. 2. mec. Zengin.
Garnıüste : Yüzükoyun.
Garnıyarıg : 1. Kavkı, kabuk. 2. Sinirotu. 3. Karnıyarık.
Garnıyoğun, Garnıyéke : Göbekli, şişman, gebeş, karınlı.
Garnitur : Garnitür.
Gar olmag : Ağarmak, beyazlamak.
Garov : Karağısı olan, karağılı (hasta).
Garovlug, Garovalıg :Karağı, tavuk karası.
Garovul : 1. Nöbetçi. 2. Arpacık (silahta). 3. Öncü, keşif kolu. 4. Yüzer cisim, şamandıra, filoz.
Garovul çekmek : Nöbet tutmak.
Garovula almag : 1. Nişan almak. 2. Pusuda beklemek, pusu kurmak.
Garovulçu : Bekçi, nöbetçi.
Garovulçulug : Bekçilik, nöbetçilik.
Garovulçulug élemek (etmek) : Nöbet beklemek, nöbetçilik etmek.
Garovul goymag : Nöbetçi koymak, bekçi dikmek.
Garovulhana : Bekçi kulübesi, nöbetçi kulübesi.
Garovullamag : 1. Nişan almak. 2. Pusuya yatmak.
Garovullug : Nöbet, nöbet tutma.
Garovulunda durmag : Korumak, bekçiliğini yapmak.
Garoy : Karağı, tavuk karası.
Garölçen : Kar ölçeği, nivometre.
Garöt : Çamur yığınları (çeltik tarlasında).
Garöünnüh : İhtiyat, yedek, kara gün hazırlığı.
Garpacag(lar) : Köpek diş(ler)i.
Garpadan : Hartadak, harttadak, hartadan.
Garpıltı : Hart hart, hartıltı (kaşınma).
Garpınmag : Kaşınmak, kendini kaşımak.
Garpışdırmag : 1. Kapıştırmak, dövüştürmek. 2. Yağmalatmak, kapıştırmak. 3. Atıştırmak (yiyeceği). 4. Çırpıştırmak, rastgele aşırmak (başkasına ait bir şeyi).
Garpış-garpış :Kapış kapış, kapışılırcasına.
Garpış-garpış élemek (etmek) : Kapış kapış etmek.
Garpışmag, Garpışmağ : 1. Kapışmak, dövüşmek. 2. Güreşmek, tutuşmak. 3. Dalaşmak (köpekler).
Garpız : Karpuz.
Garpızçı : Karpuzcu.
Garpızı : 1. Karpuz görünümünde, karınlı. 2. Karpuz rengi.
Garpızlıg : 1. Karpuzluk, karpuz tarlası. 2. Ön kol kası (atlar için).

Garpma : Kapma, tutma, yapışma.
Garpmag : 1. Kapmak. 2. Kaşımak. 3. Isırmak, kapmak.
Garpuz : Karpuz.
Garsag : 1. Yanık, ütülenmiş (ateşte). 2. Pens, farbala, fırfır.
Garsalamag : Ütmek (ateşte).
Garsalanmag, Garsalanmağ : 1. Ütülenmek (ateşte). 2. Morarmak (soğuktan).
Garsalanmah : 1. Ütülenmek (ateşte). 2. Morarmak (soğuktan).
Garsalanmış : Ütülenmiş, yanık.
Garsalatmag : Ütületmek (ateşte).
Garsalmag : Ütülenmek (ateşte).
Garsamag : Ütmek (ateşte).
Garsamba : Pılıpırtı.
Garsı : Küçük dükkan, basit dükkan.
Garsıma : 1. Ütme, yanma (ateşte). 2. Pens (elbisede).
Garsımag : 1. Ütmek, yüzeyini yalazlamak. 2. Pens yapmak (elbiseye).
Garsınmag : Yüzeyden yalazlanmak, ütülenmek.
Garsıtmag : Ütmek, yakmak, yalazlamak.
Garsmag : Ütmek, yalazlamak.
Garsmah : Kısaltmak, kasmak.
Garşı : Karşı.
Garşı çıhmag : Karşı çıkmak.
Garşıda : 1. Önde, karşıda. 2. Gelecekte, istikbalde, ileride.
Garşıdakı: 1. Karşıdaki. 2. İlerideki, beklenilen.
Garşıdan : Karşıdan.
Garşıdan-garşıya : Karşıdan karşıya.
Garşıdurma : Yüz yüze durma, karşılıklı durma.
Garşı durmag : 1. Karşı gelmek. 2. Karşı karşıya gelmek.
Garşı-garşıya : Karşı karşıya, yüz yüze, karşılıklı.
Garşı-garşıya gelmek : Karşı karşıya gelmek, karşılaşmak.
Garşı gétmek : Zıtlaşmak, zıt gitmek.
Garşılamag : 1. Karşılaşmak, istikbal etmek. 2. Karşılaşmak. 3. Görüşmek, mülakat yapmak.
Garşılanmag : 1. İstikbal edilmek. 2. Karşılanmak.
Garşılaşdırılmag : Karşılaştırılmak.
Garşılaşdırma : 1. Kıyaslama, mukayese. 2. Yüzleştirme. 3. Kontrol.
Garşılaşdırmag : Karşılaştırmak. 2. Yüzleştirmek.
Garşılaşdırtmag : Karşılaştırtmak.
Garşılaşmag :1.Karşılaşmak. 2.Yüzleşmek. 3. Kıyaslanmak. 4. Denkleştirilmek.
Garşılıg : Karşılık.
Garşılıglı : Karşılıklı, mütekabil.
Garşılıglıbuacglar : Ters açılar.
Garşılıglıgapılar : Karşılıklı kapılar.
Garşılıglıhésablama : Kliring, takas.
Garşılıglı yardım : Karşılıklı yardım, mütekabil yardım.
Garşısıalınmaz : Muhakkak, mukadder.
Garşısında : Karşısında.
Garşısını almag : Engellemek, önlemek, tedbir almak.
Garşısını kesmek : Engellemek, önlemek.
Garşı teref : Karşı taraf.
Gart : 1. Kartaloş, kartaloz. 2. Bileği, bileği taşı. 3. Kum taşı, silis taşı. 4. Kart, körpe olmayan, taze olmayan. 5. Kibirli, kurumlu. 6. Şeker bağlamış. 7. Kabuk, nasır. 8. Akıllı, zeki (kimse). 9. Anaç. 10. Aşağılık, soysuz. 11. Gevrek. 12. mec. Katı, gaddar. 13. Hart (sesi).
Garta : Midenin iç kısmı.
Gartal : 1. Kartal. 2. mec. Cesur, kahraman.
Gartalburun(lu) : Karga burun, gaga burunlu, burnaz.
Gartallı : Kartallı, kartalların bulunduğu.
Gartalmag : Kartlaşmak.
Gart bağlamag : 1. Şekerlenmek. 2. Kabuk bağlamak (yara).
Gartbağlamış : 1. Şekerlenmiş. 2. Kabuklu (yara).
Gartdağan, Gahdağan : 1. Yabancı. 2. Garip.
Gartdamag : Yeniden taramak (saçlarını).
Gartdamah : 1. Kaşımak. 2. Kazımak.
Gartdanmag : Yeni şekilde taranmak, taranmak (saçlarını).

Gartdanmah : Kaşınmak.
Gartemizleyen : Kar makinesi.
Gart-gart : 1. Koca koca, büyük büyük. 2. Hatır hutur.
Gart-gurt : Har hur.
Gartı : Kepenek (çobanlar için).
Gartımag : 1. Kocalmak. 2. Anaç olmak (kuş, tavuk vb.) . 3. mec. Kartlaşmak. 4. mec. Bayatlamak. 5. mec. Buruşmak, kırışmak.
Gartımış : 1. Kartaloş, kartaloz. 2. mec. Anaç (tavuk vb.). 3. mec. Bayat.
Gartlamag : 1. Kartlaşmak. 2. Kaşınmak (hart hart).
Gartlanmag : 1. Kartlaşmak. 2. Kaşınmak (hart hart). 3. Kabuklanmak (yara). 4. Yaşlanmak.
Gartlaşmag : 1. Yaşlanmak, kartalmak. 2. mec. Kartlaşmak, sertleşmek.
Gartlaşmış : Kartaloş, kartaloz.
Gartlı : Kabuklu (yara).
Gartlıg : 1. Yaşlılık, kocama. 2. mec. Sertlik, kabalık. 3. mec. Aşağılık, soysuzluk. 4. mec. Eskilik.
Gartmag : 1. Kabuk (yara). 2. Pasak, kir.
Gartmag : 1. Zorlaşmak, zor olmak. 2. Kabuk bağlamak, kabuklanmak. 3. Muhkem olmak, sertleşmek.
Gartmag bağlamag : Kabuk bağlamak, kabuklanmak.
Gartmaglanmag : 1. Kabuk bağlamak (yara). 2. Pasak oluşmak (kirden).
Gartmaglı : Kabuklu, kabuk bağlamış.
Gartop(u) : Kar topu.
Garttoyug : Anaç tavuk.
Garuçğunu : Heyelan, çığ.
Garun : Karun.
Garus *(Pol.)* : 1. Yumuşak yün ipliği. 2. Pazen.
Garuş : Galoş, kaloş.
Garünnüh : Herk, herik.
Gar yağmag : Karlamak, kar yağmak.
Garzag : 1. Tetir (cevizde). 2. Topur (fındık için).
Garzaglamag : Ayıklamak (tetir veya topurunu).
Garzaglanmag : Ayıklanmak (tetirinden veya topurundan).
Garzaglı : 1. Tetirli (ceviz). 2. Topurlu (fındık).
Garzah, Gerzah, Gerzeh : 1. Tetir. 2. Mısır kundağı, koçan.
Gasağ, Gasah:Kasnak, çember (tekerlekte).
Gasahlamah : Kasaklamak, çemberlemek.
Gasdırmağ : Ufaltmak (elbiseyi), kasmak.
Gasıg : Kasık.
Gasıgbağı : Kasık bağı, fıtık bağı.
Gasıgotu : Kızıl yaprak.
Gasıgüstü : Kasık üstü.
Gasılmag : 1. Kenarı bastırmak. 2. Daralmak, kısalmak.
Gasırğa : Kasırga, hortum, fırtına.
Gasırğa kimi : Fırtına gibi.
Gasırğalı : 1. Kasırgalı, fırtınalı. 2. mec. Coşkun, öfkeli.
Gasi : Küçük balık.
Gasid *(Ar.)* : Ulak, tatar, kurye, posta.
Gasidlik : Kuryelik.
Gasleşdirmah : Mera yapmak, otlak yapmak (tarlayı veya bir sahayı).
Gasmah : Farba, farbala, fırfır.
Gasnag : 1. Yara kabuğu. 2. Gevrek tabaka (toprakta). 3. Kasnak, çember. 4. Kopanaki.
Gasnag bağlamag : Kabuklanmak, kabuk bağlamak (yara).
Gasnaglamag : 1. Kabuklanmak (yara). 2. Kabuk bağlamak (toprak yüzeyi). 3. Kasnaklamak, çemberlemek.
Gasnaglanmag : Çemberlenmek, çember geçirilmek.
Gasnaglanmış : Kabuklu (yara).
Gasnaglı : Kabuklu (yara).
Gasnahlamah : Oyulgalamak, gelişi güzel dikmek (kumaşı).
Gastrit *(Yun.)* : Gastrit.
Gastrol *(Alm.)* : Turne.
Gastrolçu : 1. Turne artisti. 2. mec. Baştan savmacı, tembel.

Gastrolçulug : 1. Turneye çıkma. 2. mec. Baştan savma, üstünkörü.
Gastronom *(Fr.)* : Yiyecek mağazası, iaşe mağazası, gıda pazarı.
Gastronomik *(Fr.)* : Bakkal.
Gastronomiya *(Fr.)* : Gıda maddeleri.
Gaş : 1. Kaş. 2. Ufuk, tan, şafak.
Gaş ağarmag : Şafak sökmek, tan ağarmak.
Gaşalan : Tüy cımbızlayan (makyajcı).
Gaşaldırma, Gaşalma : Kaşlarını cımbızlatma.
Gaş almag : Kaşları cımbızlamak.
Gaşanmag : İşemek (hayvanlar).
Gaşarası : Kaş arası.
Gaşbend : 1. Fular. 2. Kaşbastı, çatkı.
Gaş(larını) çatmag : Kaş(larını) çatmak.
Gaş-daş : Cevahir, mücevher.
Gaşga : 1. Sakar, akıtma. 2. mec. Kaşlar arası, alın ortası.
Gaşga, Gaşğa : 1. Ters. 2. Hayâsız, utanmaz, arlanmaz.
Gaşgabag, Gaş-gabag : Somurtma, kaş çatma.
Gaşgabag göstermek : Kötü karşılamak, soğuk davranmak.
Gaşgabaglı, Gaş-gabaglı : 1. Somurtkan. 2. Düşünceli, tasalı. 3. mec. Bulutlu, kapalı, sıkıntılı (hava).
Gaşgabaglılıg, Gaş-gabaglılıg : 1. Somurtkanlık. 2. mec. Bulanıklık, sıkıntı.
Gaşgabag sallamag (tökmek, turşutmag) : Somurtmak, surat asmak.
Gaşgabaglı olmag : Somurtkan olmak, surat asmak.
Gasşgabağı açılmag : Öfkesi geçmek, siniri yatışmak, yüzü gülmek, neşesi açılmak, içi ferahlamak.
Gaşgabağı yér altından (yér ile) gétmek : Çok sinirli olmak.
Gaşgabağını sallamag (tökmek, turşutmag) : Suratını asmak, yüzünü ekşitmek.
Gaşgal : 1. Cephe (kulübede ön veya arka). 2. Bent, büğet, set. 3. Delikli ağaç (su taksimi için).
Gaşgala : Yaban gülü, kuşburnu.
Gaşgalaşmag : Tartışmak, kavga etmek, münakaşa etmek.
Gaşgaldag : Su tavuğu.
Gaş garalmag : Hava kararmak, akşam olmak.
Gaşgaşala : Çekirge.
Gaş-göz : Kaş göz.
Gaş-göz atmag (élemek, etmek) : Göz kırpmak, göz etmek, işmar etmek.
Gaş-gözle danışmag : Kırıtmak, cilvelenmek.
Gaş-göz oynatmag : Göz kırpmak, kırıtmak.
Gaşıg : Kaşık.
Gaşıgaşı : Sulu yemek.
Gaşıgçı : Kaşıkçı.
Gaşıggayıran : Kaşık ustası.
Gaşıghöreyi : Sulu yemek.
Gaşıglamag : 1. Kaşıklamak. 2. Kaşıkla karıştırmak.
Gaşığlığ : Kaşıklık, kaşık torbası.
Gaşıma : 1. Kaşıma. 2. Kazıma.
Gaşımag : 1. Kaşımak. 2. Kazımak, sıyırmak. 3. Temizlemek, arıtmak.
Gaşındırmag : Kaşındırmak, giciştirmek.
Gaşınma : Kaşınma, kaşıntı.
Gaşınmag : 1. Kaşınmak, kendini kaşımak. 2. Gicişmek, karıncalanmak.
Gaşıntı : 1. Kaşıntı. 2. Kazıntı. 3. Tıraşlama.
Gaşıtmag, Gaşıtdırmag : Kaşıtmak.
Gaşlamag : Kaş takmak (yüzüğe).
Gaşlarını düymek : Kaşlarını çatmak, suratını asmak.
Gaşlatmag : Kaş taktırmak (yüzüğe).
Gaşlı : 1. Kaşlı. 2. Taşlı (yüzük).
Gaşotu : Çok yıllık ot bitki.
Gaşov : Kaşağı.
Gaşov çekmek : Kaşağılamak.
Gaşovlamag : 1. Kaşağılamak. 2. mec. Tırmalamak, tahriş etmek. 3. mec. Dıngırdatmak, gıcırdatmak (müzik aletlerini).
Gaşovlanmag : Kaşağılanmak.
Gaşovlatdırmag : Kaşağılatmak.
Gaşovlatmag : Kaşağılatmak.

Gaş oynatmag : Göz kırpmak.
Gaşsız : Kaşsız (yüzük).
Gaşüstü : Kaş üzeri.
Gat : Kat.
Gatangaz : 1. Sert, kaba, kubat. 2. Muşamba gibi (kirden). 3. Katı, sağlam.
Gatar : 1. Katar. 2. Sıra ile. 3. Fişeklik. 4. Makam (şark müsikisinde).
Gatardüzelden : Müzik derleyen, düzenleyen.
Gatar-gatar : Katar katar.
Gatarı : Katar gibi.
Gatarlamag : Katarlamak.
Gatarlanmag : Katarlanmak.
Gatarlaşmag : Katarlanmak.
Gatarlı : 1. Sıralı, dizili. 2. Fişeklikli.
Gatbagat, Gat-gat : Kat kat.
Gatdalag, Gatdalah : Dalak şişmesi.
Gatdama : Katlama (ekmek).
Gat-garış, Gat-garışıg : Karmakarış, karmakarışık, karman çorman.
Gat-garışlıg, Gat-garışıglıg : Karışıklık, karman çorman oluş.
Gat-gat : 1. Kat kat. 2. Katmer. 3. Kırkbayır.
Gatgatı : Kırkbayır.
Gat-gatlıg : Katmer.
Gatgı : Katkı (madde).
Gatgılı : Katkılı, karışık.
Gatgısız : Katkısız, saf, halis.
Gatı : Katı.
Gatıaçılmamış : Yepyeni.
Gatıb-garışdırmag, Gatıb-gatışdırmag : Karmakarışık etmek, karıştırmak.
Gatıg : 1. Katık. 2. Yoğurt.
Gatıgaranlıg : Zifiri karanlık.
Gatıgaşı : 1. Katıklı aş. 2. mec. Karışık, anlaşılmaz. 3. mec. Kaos, karışıklık, kargaşa.
Gatıgçalan : Yoğurtçu, yoğurt yapan.
Gatıg çalmag : Yoğurt çalmak.
Gatıgçı : Yoğurtçu.
Gatıgdoğraması, Doğramac : Cacık.
Gatıgguymağı : Yakı, yoğurtlu yakı.
Gatıglamag : Yoğurtlamak.
Gatıglanmag : Yoğurtlanmak, yoğurt katılmak.
Gatıglaşdırılmag : Kesilmek (süt).
Gatıglaşdırmag : Ekşitmek (sütü).
Gatıglı : Yoğurtlu.
Gatıgotu : Yoğurt otu.
Gatıgsatan : Yoğurtçu, yoğurt satıcısı.
Gatıh : Sızgıt.
Gatıhlıh : Süzme torbası, süzme yoğurt torbası.
Gatılanmag : Katılaşmak.
Gatılaşdırıcı : Pıhtılaştırıcı, koyulaştırıcı.
Gatılaşdırılmag : Koyulaştırılmak.
Gatılaşdırılmış : Yoğunlaştırılmış.
Gatılaşdırmag : Yoğunlaştırmak, koyulaştırmak.
Gatılaşma : Koyulaşma, yoğunlaşma.
Gatılaşmag : 1. Katılaşmak, koyulaşmak. 2. Yoğunlaşmak, karanlık artmak.
Gatılaşmış : Koyu.
Gatılatmag : Koyultmak, koyulaştırmak.
Gatılı : Katışık, karışık.
Gatılıg : Katılık.
Gatılıgölçen : Dansimetre, yoğunluköl̈çer.
Gatılış : Katılış.
Gatılmag : 1. Katılmak. 2. mec. Karıştırılmak.
Gatılmış : Katışık, karışık.
Gatım : Katma, katıştırma, karıştırma.
Gatım-gatım gatlamag : Halsiz düşürmek, yıpratmak, pestilini çıkarmak.
Gatır : Katır.
Gatırçı : Katırcı.
Gatırçılıg : Katırcılık.
Gatırdırnağı : Katırtırnağı.
Gatırguyruğu : At kuyruğu (bitki).
Gatırhana : At ahırı, tavla.
Gatırmuncuğu : Katır boncuğu.
Gatışdırılma : Karıştırılma.
Gatışdırılmag : Karıştırılmak.
Gatışdırmag : Karıştırmak.
Gatışıg : 1. Karışık, karma. 2. Mahlut, katışık, katışmaç.
Gatışıglıg : Kargaşa, kargaşalık.
Gatışmag : Karışmak, katışmak.

Gatıyağ : Katıyağ.
Gatil *(Ar.)* : Katil.
Gatillik : Katillik.
Gatlama : 1. Katmer, katlama. 2. Portatif, katlamalı. 3. Büzme, büzme büzme. 4. Kırma, katlama (matbaada). 5. Devrik yaka.
Gatlamag : Katlamak.
Gatlanacag : Diz altı çukuru, diz ardı (poplité).
Gatlanmag : 1. Katlanmak. 2. Eğilmek, tazim göstermek.
Gatlanmamış : Gıcır gıcır, yepyeni.
Gatlanmaz : Eğilmez, bükülmez.
Gatlanmış : Katlı, bükülü.
Gatlaşılmaz : Dayanılmaz, katlanılmaz, tahammülfersa.
Gatlaşmag : 1.Katlanmak. 2.Katmanlaşmak.
Gatlatdırmag : Katlatmak.
Gatlayıcı : Kırmacı, katlamacı (basılmış formaları).
Gatma : 1.Sicim, kınnap. 2.İplik. 3.Karışım.
Gatmaca : Katkı, ek, ilave, karışım.
Gatmag : 1. Katmak. 2. Sokmak, salmak. 3. Karıştırmak.
Gatma-garışıg : Karmakarışık.
Gatma-garışıglıg : Karışıklık.
Gatran *(Ar.)* : Katran.
Gatranağacı : Katran ağacı.
Gatrançeken : Katrancı, ziftleyici.
Gatrançı : Katrancı, ziftlemeci.
Gatranhana : Asfalt fabrikası.
Gatran kimi : Katran gibi.
Gatranlamag : Katranlamak.
Gatranlanmag : Katranlanmak.
Gatranlanmış : Katranlı, katran sürülmüş.
Gatranlaşmag : Katran gibi olmak, katrana dönmek.
Gatranlatmag : Katranlatmak, katran sürdürmek.
Gatranlı : Katranlı.
Gavağala : Önce, ilk olarak, evvelâ.
Gavah : 1. Yüz. 2. Alın.
Gavah, Gapah : Kabak, kısa boynuzlu (hayvan).
Gavahcıl : Kösemen (koç veya teke).
Gavahan : Kulak demiri.
Gavahın, Gavahin, Gosun : Kulak demiri, saban demiri.
Gaval : Tef.
Gavalah : Kabalak (bitki).
Gavalçalan : Tef çalan.
Gaval çalmag : Tef çalmak.
Gavalçı : Tef çalan.
Gavalçılıg : Tef çalma.
Gavalgayıran : Tef yapan, tef ustası.
Gavalı : Erik.
Gavalılıg : Eriklik.
Gavalı mürebbesi : Erik reçeli.
Gavalvuran : Tef çalan.
Gavangir : Üzüm türü.
Gavar : Güya, sanki.
Gavara : 1. Boy bos, endam, biçim. 2. Kayrak, bileği taşı. 3. At kemiği.
Gavaralı : Görkemli.
Gavarliy : Görkemli, endamlı.
Gavarmah : Kabarmak.
Gavazag : Kocaman, koskoca, iri, çok yer tutan.
Gavasah : Kaymak (toprak yüzeyinde).
Gavasahlamah : Kaymaksı tabaka oluşmak, kabuklanmak (toprak).
Gavgarıh : Göç eşyası, denk.
Gavgarmah : 1. Yerleştirmek, denklemek, bağlamak. 2. Dökmek.
Gavılı : Yahni.
Gavırğa : Kavurga.
Gavırtmac, Gavurtmac, Gavutmaş : Papara (yemek türü).
Gavız : Kavuz.
Gavlama : 1. Kaplama. 2. Ambalajlama. 3. Ambalaj kağıdı.
Gavluh : İğnelik, iğnedenlik.
Gavrama : Kavrama, anlama.
Gavramag : Kavramak.
Gavran(ıl)mag : Kavranılmak, kavranmak.
Gavranılmaz : Kavranılmaz.
Gavranılmazlıg : Akıl erdirememe, anlaşılmazlık.
Gavrayış : Kavrayış, idrak.

Gavrayışlı : Kavrayışlı.
Gavsara : Arı sepeti.
Gavurğa : Kavurga.
Gavzamah : Kaldırmak.
Gay, Gey : Duygusuz, hissiz.
Gaya, Gayma : 1. Kaya. 2. Kayaç.
Gayabaşı : Kayabaşı.
Gayacıg : Taş, kayacık.
Gayagapan : Kertenkele.
Gayagiyağı : Kaya otu.
Gayahörümçeyi : Kaya örümceği.
Gayakéçisi : Dağ keçisi.
Gayalamag : Taşlamak, taşa tutmak.
Gayalı : Kayalık.
Gayalıg : Kayalık, taşlık.
Gayaüstütesvirler, Gayaresimleri : Kaya resimleri.
Gayayarpağı : Kabalak (bitki).
Gayçı : 1. Makas. 2. mec. Çelişki.
Gayçıbatmaz : Atlas (kumaş).
Gayçıgörmemiş : El değmemiş, bakir.
Gayçıkesen : Makaslı böcek, bağkesen.
Gayçıkesmez : 1. Terzi bahşişi (düğün elbisesini kesmeden önce). 2. Atlas (kumaş).
Gayçılama : Makaslama, kırkma, kesme.
Gayçılamag : Makaslamak, makasla kesmek.
Gayçılanmag : Makaslanmak.
Gayçılatmag : Budatmak.
Gayda, Gaide *(Ar.)* : 1. Kaide, kural. 2. Yol, yordam, usül, alışkı. 3. Moda.
Gayda-ganun : Nizam, intizam, düzen, kaide ve kanun.
Gayda-ganun goymag : Düzene koymak, çeki düzen vermek.
Gaydalı : Kaideli.
Gaydamag : 1. Kazak âsisi (17-18. asırlarda Lehistan'da mülk sahiplerine isyan ederlerdi). 2. Antikomünist direnişçi (1918'de Ukrayna iç savaşlarında).
Gayda olmag : Âdet görmek.
Gaydasız : Kaidesiz.
Gaydasızlıg : Tertipsizlik, düzensizlik.
Gayda üzre : Kaideye uygun.
Gaydaya düşmek : Düzene girmek.
Gaydaya salmag : Düzene sokmak.
Gaye *(Ar.)* : Gaye.
Gayğanag, Ġéyganag : Kaygana, omlet.
Gayğı, Gaygu : 1. Kaygı. 2. Özen, itina.
Gayğıbilmez : Talihli, memnun, bahtiyar, mutlu.
Gayğıcıl : Dert ortağı, şefkatli, müşfik, acıyan.
Gayğıcıllıg : Acıma, şefkat, merhamet.
Gayğı çekmek (göstermek) : 1. Kaygılanmak. 2. Özen göstermek, ihtimam göstermek.
Gayğıkéş : 1. Kaygılı. 2. Özenli.
Gayğıkéşlik : 1. Acıma, şefkat, merhamet. 2. Özen, itina. 3. Telaş.
Gayğılandırmag : Kaygılandırmak.
Gayğılı : 1. Özenli. 2. Kederli. 3. Kaygılı, telaşlı.
Gayğılı sesle : Üzüntülü bir sesle, yanık sesle.
Gayğısız : 1. Kaygısız. 2. Kimsesiz, himayesiz.
Gayğısızca(sına) : Kaygısızca, kayıtsızca, özensizce.
Gayğısızlıg : Kaygısızlık.
Gayğıya düşmek : Kaygılı olmak, telaşa düşmek, telaşlanmak.
Gayğısına galmag : 1. Kaygılanmak. 2. Özen göstermek.
Gayıb *(Ar.)* : Kayıp.
Gayıdan : 1. Yansıyan, akseden. 2. Dönüş.
Gayıdanbaş : Dönüşte, dönerken.
Gayıdış : Dönüş, dönme.
Gayıdışnöv : Dönüşlü çatı (fiilde).
Gayıg : Kayık, sandal, tekne.
Gayıgçı : Kayıkçı, sandalcı.
Gayıgçılıg : Kayıkçılık.
Gayıgdüyün : Kayık düğüm (düğümleme çeşidi).
Gayıl : Kail.
Gayım : 1. Kaim. 2. Sağlam, berk. 3. Sağlamca. 4. Tiz, şiddetli. 5. Cimri, hasis.
Gayım-gayım : Sıkıca, sağlamca, sıkı sıkıya.

Gayım-ġedem olsun : Uğurlu kademli olsun!
Gayımlaşdırmag : 1. Sağlamlaştırmak. 2. Yükseltmek (sesi).
Gayımlaşmag : 1. Sağlamlaşmak, muhkem olmak. 2. Yükselmek (ses).
Gayımlatmag : 1. Sağlamlaştırmak. 2. Yükseltmek (sesi).
Gayın : 1. Kayın ağacı. 2. Kayın birader. 3. Gayın.
Gayınağacı, Ağcagayın : Kayın (ağaç).
Gayınana : Kaynana.
Gayınarvadı : Elti, kayın biraderin hanımı.
Gayınata : Kaynata.
Gayınhatını : Elti, kayın hanımı.
Gayır-gayır : Par par, parıl parıl.
Gayırılmag : Yapılmak, imaledilmek.
Gayırış : Onarım, tamir.
Gayırma : 1. Yapım, imal. 2. Yalancı, sun'î, taklit, imitasyon. 3. Tamir, onarım. 4. Takma, protez.
Gayırmadiş : Takma diş, protez.
Gayırmag : 1. Yapmak, imal etmek, üretmek. 2. İnşa etmek. 3. Hazırlamak, kurmak. 4. Onarmak, tamir etmek. 5. Çalışmak, uğraşmak, iştigal etmek.
Gayırtdırmag : 1. Yaptırmak. 2. İnşa ettirmek, kurdurmak. 3. Onartmak, tamir ettirmek.
Gayırtmag : Onartmak, tamir ettirmek.
Gayış : 1. Kayış. 2. Mayasız ekmek.
Gayışbaldır, Gayişbaldır : 1. Zayıf fakat adaleli, sırım gibi. 2. Vampir, hortlak (masallarda).
Gayışçı : Kayışçı.
Gayışdöydü : Köşe kapmaca, mendil kapmaca (çocuk oyunu).
Gayış-gayış : Kovalamaca.
Gayışgıran : Kayışkıran, sabankıran.
Gayışgurd : Şerit, tenya (balıklarda).
Gayış kimi : Kayış gibi.
Gayışlıötürücü : Nakil kayışı, transmisyonlu palet, taşıyıcı palet.
Gayıtdırmag : Onartmak, tamir ettirmek.
Gayıtma : 1. iade, dönüş, dönme. 2. Püskürtme, defetme. 3. Dönüşlü çatı.
Gayıtmag : 1. Kayıtmak. 2. Yansımak.
Gayıtmaz : 1. Sağlam, dayanıklı. 2. Tehlikeli, hatarlı.
Gayız : Kilogram metre.
Gayib *(Ar.)* : Kayıp.
Gayka *(Rus.)* : Somun (cıvata için).
Gayma : 1. Şahniş direği, şahnişin sütunu. 2. Kaya, taş.
Gaymag, Ġéymag : Kaymak.
Gaymag bağlamag : Kaymak bağlamak.
Gaymagçiçekliler : Düğünçiçeğigiller.
Gaymagçiçeyi : Düğünçiçeği.
Gaymagçiçeyi fesilesi : Düğünçiçeğigiller.
Gaymag kimi : Kaymak gibi.
Gaymaglanmag : Kaymaklanmak.
Gaymagyağı : Tere yağı.
Gaynadılmag : Kaynatılmak, haşlanmak.
Gaynadılmış : Kaynatılmış, haşlanmış.
Gaynag : 1. Kaynak. 2. Çırnak.
Gaynagçı : Kaynakçı.
Gaynagçılıg : Kaynakçılık.
Gaynaglamag : 1. Kaynak yapmak, kaynakla birleştirmek. 2. Pençelemek, pençesine geçirmek.
Gaynaglandırılmag : Lehimlenmek, kaynak yapılmak.
Gaynaglanmag : 1. Lehimlenmek, kaynak yapılmak. 2. Pençelenmek, pençesine geçirilmek.
Gaynaglı : Lehimli.
Gaynag vérmek : Lehimlemek.
Gaynalı : Sert topraklı, katı topraklı.
Gaynama : 1. Pınar. 2. Kaynama.
Gaynamag : Kaynamak.
Gaynama nöğtesi : Kaynama noktası.
Gaynanmış : 1. Kaynatılmış. 2. Haşlanmış.
Gaynanmış su : Kaynar su, sıcak su.
Gaynar : 1. Kaynar. 2. mec. İhtiraslı, hırslı. 3. mec. Coşkun.
Gaynar-gaynar : Sıcacıkken, sıcak olarak, sıcak sıcak.
Gaynargözleri : Sıcak bakış.

Gaynarlıg : 1. Galeyan, kaynama, coşma. 2. mec. Çeviklik, aktiflik.
Gaynaşdıh : Kumul.
Gaynaşdırmag : Kaynaştırmak.
Gaynaşma : 1. Pamukçuk. 2. Kaynaşma.
Gaynaşmag : Kaynaşmak.
Gaynatdırmag : Kaynattırmak.
Gaynatma : 1. Kaynatma. 2. Haşlama (yemek).
Gaynatmag : Kaynatmak.
Gaynayıb-garışmag (govuşmag) : Kaynamak, kaynaşmak.
Gayrılmag : 1. Yapılmak, hazırlanmak. 2. İnşa edilmek, tesis edilmek. 3. Tamir edilmek, onarılmak, yamanmak.
Gaysa : Kuruluk (hamurun yüzündeki).
Gaysafa, Ġéysefe : Yağda kızartma (kayısı, kuru üzüm veya hurma).
Gaysag, Gasnag, Gaysah : 1. Kabuk. 2. Kasnak. 3. Kopanaki. 4. Kaymak.
Gaysag bağlamag : Kabuk bağlamak.
Gaysaglamag : 1. Kabuklanmak. 2 Kabuklaşmak. 3. Kasnaklamak.
Gaysaglanmag : Kasnaklanmak, çember geçirilmek.
Gaysaglanmış : Kabuklu (yara).
Gaysaglı : Kabuklu (yara).
Gaysarramah : Üşütmek, soğuk almak.
Gaysava, Ġéyseve, Ġéseve : Yağda kızartma (kayısı, kuru üzün veya hurma).
Gaysavalıg : Kızartmalık (kayısı, kuru üzüm veya hurma).
Gaysı : Kayısı.
Gayşar : Önce, evvela.
Gaytag : 1. Bağ, ip, kayış, kemer. 2. Iskarta, kusurlu mal. 3. Bozma, bozulma.
Gaytağı : horona benzer oyun (Lezgi de denilir).
Gaytağı oynamag : Ağrıdan kıvranmak, kıvır kıvır kıvranmak.
Gaytahlamah : 1. Üstünü örtmek. 2. Bağlamak.
Gaytan : Kaytan.
Gaytanlamag : 1. Bağcık bağlamak. 2. Dantel işlemek, tentene yapmak, şeritlemek.
Gaytanlanmag : 1. Kaytanla bağlamak. 2. Şeritlenmek, dantela işlenmek.
Gaytanlanmış : 1. Dantelâlı, dantelli. 2. Kaytanlı.
Gaytanlı : Kaytanlı.
Gaytarıcı : Yansıtıcı, reflektör.
Gaytarılma : İade.
Gaytarılmag : İade edilmek.
Gaytarılmaz : 1. Dönüşsüz. 2. Hibe, teberru, bağış (yardımı). 3. Ödenmez, ödemesi zor. 4. Telafisi zor.
Gaytarış : İrca, çevirme, döndürme.
Gaytarma : 1. Çim. 2. Bir oyun havası. 3. İade etme, geri verme. 4. Defetme, püskürtme, uzaklaştırma.
Gaytarmag : 1. İade etmek, göndermek. 2. Geri çevirmek, döndürmek. 3. Reddetmek, defetmek, başından savmak. 4. Geri almak, telafi etmek (kumarda kaybettiğini).
Gaz *(Fr.)* : Gaz.
Gaz : Kaz.
Gazabahan : Kaz güden, kaz çobanı.
Gazag, Gazah : Kazak.
Gazagbaşı : Kazak subayı, süvari subayı.
Gazagyana : Bahşiş, hediye (gelin arabasının önü kesilerek damattan alınır).
Gazağı : 1. Kazaklar gibi. 2. Kazak dansı, Kazak oyunu.
Gazah : 1. Kazak. 2. Şehir adı (Azerbaycan'da).
Gazahca : Kazakça.
Gazalag, Gazalah : 1. Brıçka. 2. Çayır kuşu, toygar.
Gazalagçı : 1. Brıçka sürücüsü, brıçka sahibi. 2. Brıçka yapan.
Gazamat *(İtal.)* : Hapishane, hücre, hapis.
Gazamatı : Hasiphaneye ait, mahkûmlara özel.
Gazan : Kazan.
Gazanaohşar : Kazan gibi.
Gazan asmag : Kazanda yemek pişirmek.
Gazanc : Kazanç.
Gazanca çatmag : 1. Faydasını görmek. 2. Para kazanmak, kâr etmek.
Gazanclı : Kazançlı.

Gazancpayı : Kâr payı.
Gazancsız : Kazançsız.
Gazança : Tencere.
Gazançı : Kazancı.
Gazançılıg : Kazancı mesleği.
Gazandırmag : Kazandırmak.
Gazandibi : Kazan dibi.
Gazangapan : Tutacak.
Gazangayıran : Kazancı.
Gazan gaynatmag : Zemin hazırlamak, hazırlık yapmak, girişimde bulunmak.
Gazan gazana déyer üzün gara : Tencere dibin kara, seninki benden kara.
Gazangu : Kopça.
Gazanhana : Kazan dairesi.
Gazanılma : Kazanılma.
Gazanılmag : Kazanılmak.
Gazanılmış : Müktesep.
Gazanmag : Kazanmak.
Gazantemizleyen : Kazan boyacısı (fabrika ve sanayi kuruluşunda).
Gazanvarı : Kazan gibi.
Gazaohşar : Gaz halinde (olan).
Gazarma : Kışla.
Gazatan : Gaz mancınığı, gaz atan makine.
Gazayağı : Kazayağı.
Gazayırma : Rafineri.
Gazbéki, Gazıbéyi : Bakır para (16. ve 18. asırlarda İran ve Azerbaycan'da).
Gazboşalma işıg menbei : Gaz lâmbası.
Gazçekilişi : Gaz taşıma, gaz pompalama (borularla).
Gazçırağı : Gaz lambası.
Gazdan ayıg : Açık göz.
Gazdırmag, Gazdırtmag : 1. Kazdırmak. 2. Hâkkettirmek.
Gazgaynağı : Oksijen kaynağı.
Gaz-gaz : Tül, gazlı bez.
Gazholdér *(İng.)* : Gaz deposu.
Gazgırt : Kazgıç (tandırdan ekmek çıkarmak için).
Gazı *(Ar.)* : 1. Kadı. 2. Gazi. 3. Kibirli, hodpesent.
Gazıçı : Kazıcı.
Gazıg : 1. Çukur, kuyu. 2. Kazık.
Gazı gaçmag : Keyfi bozulmak, neşesi kaçmak.
Gazıg-gazıg : 1. Çukur çukur, oyuk oyuk. 2. Kuyu, çukur, oyuk.
Gazıg-gazıg élemek (etmek) : Deşelemek, deşik deşik etmek.
Gazıgumug : Kumuk.
Gazıh : Kazık.
Gazıhana *(Ar. Far.)* : Mahkeme, şeriat mahkemesi.
Gazılatmag : Kibirlenmek, kabarmak, şişinmek.
Gazılıg : 1. Kadılık. 2. Gazilik.
Gazılmag : 1. Kazılmak. 2. Hâkkedilmek.
Gazıma : 1. Kazıma, oyma, hâkketme. 2. Hafriyat, kazı.
Gazımag : 1. Tıraş etmek. 2. Kazmak. 3. Hâkketmek. 4. mec. Tırnalamak.
Gazımabaltası : Dağcı kazması, baltalı kazma.
Gazımadezgahı : Kazaratar.
Gazınma : Kazınma.
Gazınmag : 1. Kazınmak. 2. Hâkkedilmek. 3. Tıraş olmak.
Gazıntı : 1. Kazıntı. 2. Kazı, hafriyat. 3. Fosiller. 4. Kırıntı, talaş. 5. Silinti. 6. Yara, sıyrık.
Gazıntıbitkiler : Bitki fosilleri, maden kömürü.
Gazıt(dır)mag : 1. Kazdırmak. 2. Hâkkettirmek. 3. Kazıtmak.
Gazıy : Kibirli.
Gazıyıçı : Hakkâk, oymacı.
Gazi *(Ar.)* : 1. Kadı. 2. Gazi.
Gazilik : 1. Kadılık. 2. Gazilik.
Gazkemeri : Gaz borusu.
Gazlanmag : 1. Gaza dönüşmek. 2. Kibirlenmek, şişinmek, kabarmak. 3. Gaz ilâve edilmek (sıvıya).
Gazlaşdırılmag : 1. Gaza dönüştürülmek. 2. Gaz ilave edilmek (sıvıya).
Gazlaşdırma : Gazifikasyon, gazlaştırma.
Gazlaşdırmag : 1.Gaza çevirmek. 2. Gaz ilave etmek (sıvıya), gazlaştırmak.
Gazlaşmag : Gaza çevrilmek.

Gazlı : 1. Gazlı. 2. mec. Kurumlu, çalımlı.
Gazlılıg : Gazlı oluş.
Gazlı sular : Soda, madensuyu.
Gazlift : Tulumba, pompa (petrol çıkarmak için), gaz asansörü.
Gazma, Gezme : 1. Oyulmuş, hâkkedilmiş, oyma. 2. Sondaj, burgulama (aleti). 3. Petrol kuyusu. 4. Kazma, külünk. 5. Zeminlik. 6. Tavla (at için). 7. Kazgıç (ağaç sökmede). 8. Mibzer. 9. Maden ocağı, kuyu. 10. Kazı. 11. Oymacılık, hakkâklık.
Gazmaçı : 1. Sondajcı. 2. Madenci. 3. İstihkâmcı. 4. Kündekâr, kalemkâr. 5. Kakmacı.
Gazmaçılıg : 1. Sondajcılık, madencilik. 2. Hafriyat, kazı. 3. Kalemkârlık. 4. Kakmacılık.
Gazmadüser : Kazma, külünk.
Gazmag : 1. Kazmak. 2. Delmek, sonda yapmak. 3. Oyma yapmak. 4. Kakma yapmak.
Gazmag, gazmağ : 1. Kazımık. 2. Kabuk (ekmek).
Gazmagcıg : İnce kazımık, kazımıkçık.
Gazmaglanmag : Kazımık bağlamak, kabuk bağlamak, kabuklanmak.
Gazmaglı : Kazımıklı, kabuklu.
Gazmamaşını : Kazmaç, kazaratar.
Gaznag : Çukur, kuyu.
Gaz(o)générator : Gazojen.
Gaz(o)génératorlu : Gazojenli.
Gazolin *(Fr.)* : Gazolin.
Gazon *(Fr.)* : Çimen, çimenlik.
Gazölçen : Gazölçer, gazometre.
Gazsığınacağı . Gaz sığınağı, sığınak.
Gazsızlaşdırılmag : Gazı temizlenmek.
Gazsızlaşdırılmış : 1. Gazı alınmış, gazı çıkarılmış. 2. Gazdan temizlenmiş.
Gazsızlaşdırmag : 1. Gazını almak, gazsız hale getirmek. 2. Zehirden temizlemek, zararsız etmek (zehirli maddeleri).
Gazsızlaşmag : Gazı boşalmak, gazı kaçmak.
Gazsoğanı : Beş parmak otu, kaz otu, kaz teresi.
Gazug : 1. Kazık, tahta çivi. 2. Kuyu, çukur.
Gazurat *(Ar.)* : Kazurat.
Gaz vurub-gazan doldurmag : Havanda su dövmek.
Gazyanacag : Akar yakıt.
Gazyérişi : 1. Kaz adımı, kaz yürüyüşü. 2. mec. Kasılarak yürüme.
Gazyérişi yérimek : Kasılarak yürümek.
Ġeba *(Ar.)* : Aba, cübbe.
Ġebahet *(Ar.)* : Kabahat, kusur, günah.
Ġebahetli : Kabahatli, günahkâr, kusurlu.
Ġebahetsiz : Kabahatsiz.
Ġebahetsizlik : Kabahatsizlik.
Ġebale, Ġebalename, Ġebele *(Ar.)* : 1. Tapu, tapu senedi. 2. Vekâletnâme.
Ġebalı : Abalı, cübbeli.
Gebe : Halı.
Gebeçi : Halıcı.
Gebeçilik : Halıcılık.
Gebetohuyan : Halıcı, halı dokuyucu.
Geberdilmek : Gebertilmek.
Gebermek : Ölmek (hayvan).
Gebetleme : Olmuş kayısı.
Ġebih *(Ar.)* : 1. Çirkin, yakışıksız. 2. Kötü, çirkin (söz, davranış).
Ġebil *(Ar.)* : 1. Türlü, gibi. 2. Tür, cins.
Ġebile *(Ar.)* : Kabile.
Ġebir *(Ar.)* : Kabir, mezar.
Ġebirdaşı : Mezar taşı.
Ġebiréşen, Ġoréşen : 1. Sırtlan. 2. mec. Kalleş, sinsi, kahpe.
Ġebirgazan : 1. Mezarcı. 2. Sırtlan. 3. mec. Mahvını hazırlayan, kendi kuyusunu kendisi kazan.
Ġebiri gazılmag : Suyu ısınmak, kuyusu kazılmak.
Ġebiristan *(Ar. Far.)* : Mezarlık, kabristan.
Ġebiristanlıg : Mezarlık, gömütlük, sinlik.
Ġebiz, Ġebz *(Ar.)* : Kabız.
Ġebiz élemek (etmek) : Tıka basa doyurmak, karnını berkitmek.
Ġebiz olmag : Kabız olmak.
Ġebizlik : Kabızlık.
Ġebliyet *(Ar.)* : Kabiliyet.
Ġebri gazılmışdır : Eceli yakındır.
Ġebul *(Ar.)* : Kabul.

Ġebula kéçmek : Makbule geçmek.
Ġebulçu : Tesellüm edici, alıcı (gönderileni), tesellüm memuru.
Ġebulédici :Alıcı.
Ġebulédici aparatlar : Alıcı cihazlar.
Ġebulédici-vérici : Alıcı ve verici (cihazlar), kamera vb.
Ġebulédilmez : Hoş görülmez, kabul edilmez.
Ġebul etdirmek : Kabul ettirmek.
Ġebul etmek (élemek) : Kabul etmek.
Ġebul olunmag : Kabul olunmak.
Ġebulu olmag : Muvafakat etmek, kabulü olmak, onamak.
Ġebuluna düşmek : Onayına sunulmak.
Ġebz, Ġebiz *(Ar.)* : Makbuz.
Ġebze *(Ar.)* : Kabza, sap, kulp.
Ġebzeli : Kabzalı, saplı.
Gec *(Far.)* : Albatr, su mermeri.
Géc : 1. Çarpık, eğri. 2. Budala, ahmak, salak. 3. Kardeş. 4. Geç.
Gécbaşadüşen : Ahmak, et kafalı, dar kafalı.
Gécden : Erkenden.
Gécden-géc : Çok geç.
Gécdeyen : Geç yetişen, turfanda olmayan (meyve vb.).
Géce : Gece.
Gécebegündüz : Gece gündüz, geceli gündüzlü.
Gécebenövşesi : Gece sefası, akşam sefası (çiçek).
Géce boyu : Bütün gece, sabaha kadar.
Gecec : Funda, çalı bitki (sahillerde).
Géceçırağı : Ateş böceği.
Géceçiçeyi : Akşam sefası, gece sefası (çiçek).
Géceden kéçmek : Akşam vakti geçmek, gece yarısı olmak.
Géce garalmag (düşmek) : Akşam olmak.
Gécegezen : Yarasa.
Géce gözü : Karanlıkta, geceleyin, gece.
Géce gara cüce gara : Göz gözü görmüyor zifiri karanlık.
Gécegonağı : 1. Yatı misafiri. 2. Mec. Hırsız.
Gécegözeli : Akşam sefası, gece sefası (çiçek).
Gecegözü : Gece karanlığı.
Géceguşu : Gece kuşu.
Géce-gündüz : 1. Geceli gündüzlü, gece gündüz. 2. Yanar döner.
Géce-gündüzlü : Geceli gündüzlü.
Géce-dündüzlük : Bir günlük, yirmi dört saatlik.
Géce kéçmek : Gece vakit ilerlemek.
Gécekepeneyi : Gece kelebeği, pervane.
Gécekesdi : 1. Düğün gecesi, gerdek gecesi. 2. Sabahçı (uyumayan).
Géce kesmek : Uyumamak, sabahlamak.
Gécéki : Geceki.
Gécekorlug, Gécekorluğu : Gece körlüğü, tavuk karası.
Gécekoru : Tavuk karası olan, gece körü.
Gécele : Saksağan.
Gécelemek : Gecelemek.
Géceletmek : Geceyi geçirtmek, misafir etmek, sabahlatmak.
Géceli-gündüzlü : Geceli gündüzlü.
Gécelik : Gecelik.
Gecemedaş : Beş taş oyunu.
Gécemektebi : Yatılı okul, leylî mektep.
Géceni gündüze qatmag : Geceyi gündüze katmak, gece gündüz dememek.
Gécenin bir alemi (vahtı) : Gece yarısı.
Géceniz héyre galsın : İyi geceler, hayırlı geceler!
Gécepaltarı : Pijama, gecelik.
Ġecere : Çultar, çultarı.
Ġecereli : Çultarlı.
Géceriyen : Kolay erimeyen.
Gécesi-gündüzü olmamag : Gecesi gündüzü olmamak.
Gécever : Eğir kökü.
Géceyarı(sı) : Gece yarısı.
Géceye düşmek : Karanlığa kalmak.
Gécganan : Ahmak, et kafalı, dar kafalı.
Gécgaynayan : Kaynama derecesi yüksek (sıvı).
Géc-géc : Arada bir, ara sıra.
Géc géldi téz öyrendi : Kafalı, zeki, seriyülintikal.

Gechana *(Far.)* : Kireççi, kireççi dükkânı.
Gécikdirilmek : Geciktirilmek.
Gécikdirmek : 1. Geciktirmek, ağır davranmak. 2. Mecbur etmek, zorlamak. 3. Engellemek, mani olmak.
Gécikme : Rötar, tehir, gecikme.
Gécikmek : Gecikmek.
Gécikmez : Acele, müstacel, âcil.
Geçir : Kartal.
Géclik : Gecikme.
Gectaraşlıg : Alçı nakışçılığı.
Géc-téz : Er geç.
Gécyétişen : Turfanda olmayan (meyve vb.).
Geçer : Çaylak.
Géçergi : 1. Geçici, muvakkat. 2. Yolcu.
Geda *(Far.)* : 1. Fakir, yoksul. 2. Uşak. 3. Dilenci. 4. mec. Görgüsüz.
Gedalıg : 1. Kulluk, kölelik; uşaklık. 2. mec. Soysuzluk.
Gedd *(Ar.)* : 1. Boy, endam. 2. Bel.
Geddar *(Ar.)* : Gaddar.
Geddarane *(Ar. Far.)* : Gaddarca.
Geddarcasına : Gaddarca.
Geddare *(Ar.)* : Pala, iki ağızlı (kılıç).
Geddare bağlamag : Diş bilemek, kin gütmek.
Geddarlıg : Gaddarlık.
Geddarlıg élemek (etmek) : Gaddarlık etmek.
Geddemek, Geddemeh : 1. Açmak, tıraş etmek, yontmak. 2. Katlamak. 3. Kesmek.
Geddenmek : 1. Yontulmak, açılmak. 2. Katlanmak, bükülmek. 3. Kesilmek.
Geddenmiş : Sivriltilmiş, açılmış (ucu).
Geddere *(Ar.)* : Pala, ufak hançer.
Gedd-gamet : Boy bos.
Gedd-gametli : Boylu boslu, endamlı.
Geddi bükülmek (eyilmek) : Beli bükülmek.
Geddi bükülmüş (eyilmiş) : Beli bükük.
Geddini bükmek (eymek) : 1. Belini eğmek, eğilmek. 2. mec. Belini bükmek. 3. mec. Eğilmek, tabi olmak, alçalmak.
Geddini düzeltmek : 1. Belini doğrultmak, ayağa kalkmak. 2. mec. Bağımsızlığına kavuşturmak.
Geddini kaman etmek : mec. Belini bükmek, çaresizlik içinde bırakmak.
Géde, Gede : 1. Herif, adam, herifçioğlu. 2. Oğul, erkek evlat. 3. Uşak.
Gedebaşı : Hadım ağası, harem ağası.
Gédecek : Gidilecek yer.
Gedeciyez : Çocukcağız.
Géde-géde : 1. Arada. 2. Son anda. 3. Mükerrer, defalarca. 4. Tedricen, gitgide.
Géde-gétde : Gider ayak.
Géde-güde, Gede-güde : 1. Serseri, başıboş (kimse). 2. Çoluk çocuk, ayak takımı.
Gédég : Malak, balak.
Gédeh *(Ar.)* : Kadeh.
Gédehcik : Kadehçik.
Gédeh galdırmag : Kadeh kaldırmak.
Gédehnuş *(Ar. Far.)* : Ayyaş, içkici.
Gédehnuş olmag : İçki içmek, şarap içmek.
Gédehvarı : Kadehçik.
Gédek : Amerikan bezi.
Gedek : 1. Malak, balak. 2. Etek (elbisede).
Gédeli : Gideli.
Gedelik : 1. Kulluk, hizmetçilik. 2. mec. Alçaklık, namertlik. 3. mec. Görgüsüzlük.
Gédem *(Ar.)* : Kadem.
Gédem basmag (goymag) : 1.Ayak basmak. 2. Başlamak.
Gédembegéden : Adım adım.
Gédeme *(Ar.)* : 1. Kademe. 2. mec. Seviye, derece.
Gédem-gédem : Adım adım.
Gédem götürmek : Adım atmak, yürümek.
Gédemhaggı :Vizite (hasta muayenesi için).
Gédemin mübarek (olsun) : Sılan mübarek olsun, hoş geldin!
Gédemi yüngül (hoş) : Ayağı uğurlu.
Gédemli : Kademli, uğurlu.
Gédemsiz :Kademsiz, uğursuz.
Géden-gelen : 1. Yaya. 2. Herkes.
Gédeni : Gideli.
Géder *(Ar.)* : 1. Kadar. 2. Kader. 3. Türban, tülbent.

Géder : Gidici, gider (ayak).
Géder-gelmez : 1. Gidip gelmeyen. 2. Ölüm. 3. mec. Sürgün.
Gédergi, Géderi : Gidici, fani, gelip geçici.
Géderlenmek : Mukadder olmak, alın yazısı olmak.
Gédersiz : Sayısız, hesapsız, çok fazla.
Gédey : Perçin çivisi (bıçakta).
Gédib-gelmek : 1. Gitmek ve gelmek. 2. mec. İlgisini kesmemek, dostluğunu sürdürmek. 3. mec. Ölüp dirilmek. 4. mec. Yatışmak, iyileşmek (hastalık).
Gédig : Eksik, noksan.
Gedik, Gedig : Gedik, dağ geçiti, boğaz.
Gédilesi : Gidilecek (yer).
Gédilmek : Gidilmek.
Gédim *(Ar.)* : 1. Kadim. 2. mec. Yıllanmış, tecrübeli, yaşlı.
Gédimden : Eskiden.
Gédimdengalma : Tarihî, ezelî.
Gédimen *(Ar.)* : Eskiden.
Gédimi *(Ar.)* : Kadim, eski, ezeli, kadîmî.
Gédimlik : Öncesizlik, ezeliyet.
Gédir *(Ar.)* : 1. Kadir. 2. Miktar. 3. Kadir gecesi.
Gédirbilen : Kadirbilir, değerbilir, kadirşinas.
Gédir bilmek : Kadir bilmek.
Gédirbilmez : Değerbilmez.
Gédirbilmezlik : Değerbilmezlik.
Gédirdan : Değerbilir, kadirşinas.
Gédirdanlıg : Değerbilirlik, kadirşinaslık.
Gédir-giymet : Kadir, kıymet, değer.
Gédir-giymetini bilmek : Kadrini bilmek, değerini bilmek.
Gédirilik : Kadirîlik.
Gédirri : Kıymetli, değerli, muhterem.
Gédirşünas *(Ar. Far.)* : Kadirşinas.
Gédirşünaslıg : Kadirşinaslık.
Gédirtumı : Kavun türü.
Gédiş : 1. Gidiş. 2. Otomobil yarışı. 3. Hamle (satranç oyununda).
Gédişat *(T. Ar.)* : Gidişat.
Gédiş-geliş : 1. Gidiş geliş. 2. mec. Dostluk. 3. mec. Canlılık, hareket.
Gédlemek : Açmak, yontmak, tıraş etmek, sivriltmek (kalemi).
Gédlenmek : Açılmak, sivriltilmek, yontulmak (kalem).
Gédlenmiş : Açılmış, sivriltilmiş, yontulmuş (kalem).
Gédli : Boylu boslu, yakışıklı, endamlı.
Gédli-gametli : Boylu boslu.
Gédr *(Ar.)* : Miktar.
Gédri bilinmek : Kadri bilinmek, değeri bilinmek.
Gédrini bilmek : Değerini bilmek, kıymetini bilmek.
Gédteze, Getteze : Yepyeni, taptaze.
Gef : 1. Tembel. 2. Hayırsız.
Gefe *(Ar.)* : Kahve, kahvehane.
Gefedan *(Ar. Far.)* : Kahve kutusu.
Gefes *(Ar.)* : Kafes.
Gefesde sahlamag : Dışarı çıkarmamak, kapalı yerde tutmak, namahrem içine çıkarmamak.
Gefesden azad olmag : Hürriyete kavuşmak.
Gefese *(Far.)* : 1. Kafes. 2. Raf, raflar. 3. Parmaklık, korkuluk. 4. Göğüs kafesi. 5. Alınlık (kadınlarda).
Gefese dönmek : İskeleti çıkmak.
Gefese düşmek : Yakalanmak, tuzağa düşmek.
Gefese girmek : Kafese girmek.
Gefese goymag : Kafese koymak.
Gefes kimi : Kafes gibi.
Gefeseli : Kafesli.
Gefese salmag : Kodese tıkmak, hapse tıkmak.
Gefhana : Mutfak.
Gefil *(Ar.)* : Ansızın, birden bire.
Gefilce : Ansızın, âniden.
Gefilden : Ansızın birden bire.
Gefilden yahalamag : Suçüstünde yakalamak, yakalamak.
Gefilleme : Birden bire, ansızın.
Geflet *(Ar.)* : 1. Gaflet. 2. Cehalet. 3. Dikkatsizlik, kayıtsızlık, müsamaha. 4. mec. Uyuşukluk, atalet.

Ġefletde olmag : Habersiz olmak, gafil olmak.
Ġefletde sahlamag : Uyutmak, uyuşturmak, aldatmak, kandırmak.
Ġeflet élemek (etmek) : Unutmak, ihmal etmek.
Ġefleten *(Ar.)* : Aniden, birden bire.
Ġeflet yuhusu : 1. Gaflet uykusu. 2. Kış uykusu. 3. mec. Ölüm, ecel.
Ġeflet yuhusuna gétmek : Gaflet uykusuna dalmak, gaflet basmak.
Ġeġelli : Ham (meyve).
Geh *(Far.)* : Gah, kah.
Ġehbe *(Ar.)* : Kahpe.
Ġehbelik : Kahpelik.
Ġehel : Çit ahır.
Gehenşaşi : Sözleşme, söz kesme.
Ġeher *(Ar.)* : Kahır.
Ġeherlenmek : Kahırlanmak.
Ġeherli : Kahırlı.
Ġehet *(Ar.)* : Kıtlık, kuraklık.
Ġehet çıhmag (olmag) : 1. Kıtlık olmak. 2. mec. Kıtlaşmak, ender olmak.
Ġehete çıhmag : Kıtlaşmak, bulunmamak.
Ġehetlenmek : Kıtlaşmak, yokluk olmak.
Ġehetleşmek : Kıtlaşmak, yokluk olmak.
Ġehetlik : Kıtlık, yokluk, açlık.
Ġeh-ġeh *(Far.)* : seyrek, çok az, zaman zaman, vakit vakit.
Ġeh-ġeh, Ġehġeh *(Ar.)* : Kahkaha.
Ġehġehe *(Ar.)* : Kahkaha.
Ġehġehe çekmek : Kahkaha atmak.
Ġehġehe ile gülmek : Kahkaha atmak.
Gehgir : Dik başlı, huysuz, haşin (at).
Ġehi *(Far.)* : Bazen, arasıra.
Ġehir *(Ar.)* : Kahır.
Ġehr élemek (etmek) : Kahretmek.
Ġehreman *(Far.)* : Kahraman.
Ġehreman ana : Çok çocuklu ana.
Ġehremanane *(Far.)* :Kahramanca, yiğitçe.
Ġehremancasına : Yiğitçe, kahramanca.
Ġehremani *(Far.)* : Kahramanlık (oyun havası), koçaklama, yiğitleme.
Ġehremanlaşmag : Kahramanlaşmak.
Ġehremanlıg : Kahramanlık.
Ġehremanname *(Far.)* : Epope.
Ġehren *(Ar.)* : İster istemez, mecburen, kesinlikle.
Ġehri *(Ar.)* : Zoraki, mecburî.
Ġehrlenmek : Kahırlanmak, kederlenmek.
Ġehr olmag : Kahrolmak.
Ġehr olsun : Kahr olsun!
Ġehve *(Ar.)* : Kahve.
Ġehvealtı : Kalfvaltı.
Ġehveçi : Kahveci.
Ġehveçilik : Kahvecilik.
Ġehvedan *(Ar. Far.)* : 1. Cezve. 2. Çaydanlık.
Ġehve deyirmanı : Kahve değirmeni.
Ġehvehana *(Ar. Far.)* : Kahvehane.
Geişmağ, Geneşmeh, Genişmeg : Danışmak, istişare etmek.
Ġejdemeg : Toprağı sürmek.
Ġejel : Yamaç, bayır.
Ġejir : Fitneci, karıştırıcı, bozguncu, müfsit.
Ġejmirremeh : Horozlanmak, çalım atmak, hava atmak, öfkelenmek.
Ġejvi : Mersin balığı, çığa (dişisi).
Gel : 1. Gelir. 2. Gel! haydi!
Ġelb *(Ar.)* : Kalp (l, ince okunur).
Ġelb, Ġelp *(Ar.)* : 1. Kalp. 2. mec. Yalancı. 3. mec. Tembel.
Ġelbaçan : İç açıcı.
Ġelben *(Ar.)* : Kalben.
Ġelbi *(Ar.)* : 1. Yüksek, yalçın. 2. Yüksek yer.
Ġelbidaş : Taş kalpli, merhametsiz.
Ġelbigara : Kötü kalpli, kıskanç, soysuz, tıynetsiz.
Ġelbigaralıg : Soysuzluk, tıynetsizlik.
Ġelbigırıg : Kalbi kırık, üzgün, ümitsiz.
Ġelbi incinek : Gücenmek, incinmek, kırılmak.
Ġelbilendirmek : Yükseltmek, yükseğe kaldırmak.
Ġelbilenmek :Yükselmek, yükseğe çıkmak.
Ġelbileşdirmek : Yükseltmek, yükseğe kaldırmak.

Ġelbilenmek :Yükselmek, yükseğe çıkmak.
Ġelbileşdirmek : Yükseltmek, yukarı kaldırmak.
Ġelbileşmek : Yükselmek, yükseğe çıkmak.
Ġelbiletmek : Yükseltmek, kaldırmak.
Ġelbinazik : Müşfik, şefkatli, yumuşak kalpli, sevecen.
Ġelbinaziklik : Şefkatlilik, merhamet, sevecenlik.
Ġelbinden kéçmek : Kalbinden geçmek, içinden geçmek, ummak.
Ġelbine deymek : 1. Kalbini kırmak. 2. Kalbi kırılmak.
Ġelbine girmek : Kalbini okumak.
Ġelbine tohunmag : 1. Kalbi kırılmak. 2. Kalp kırmak.
Ġelbini açmag : Kalbini açmak.
Ġelbini ele almag : Kalbini çalmak.
Ġelbini gırmag (incitmek) : Kalbini kırmak, incitmek.
Ġelbini sıhmag : İçini sıkmak.
Ġelbini ovlamag : Kalbine girmek, kalbini çalmak.
Ġelbini sındırmag : Kalbini kırmak, gönlünü kırmak, gücendirmek.
Ġelbir, Ḫelbir : Kalbur.
Ġelbirleme, Ḫelbirleme : Kalburlama.
Ġelbirlemek : Kalburlamak.
Ġelbi sévinmek : Sevinmek, mutlu olmak, neşelenmek.
Ġelbi sıhılmag : İçi sıkılmak.
Ġelbisınıg : Üzgün, kırgın, gücenik.
Ġelbi sınmag : Gönlü kırılmak.
Ġelbi vurmag : Zinde olmak, kalbi çalışmak.
Ġelbi yanmag : Acımak, merhamet etmek, yüreği sızlamak.
Ġelbiyaralı : Gönlü yaralı, dertli, yüreği yaralı.
Ġelbi yarılmag : Yüreği yarılmak.
Ġelblik : Kalplık.
Ġelb sikke : Kalp para, sahte para.
Ġelblik élemek (etmek) : 1. Riyakarca davranmak. 2. Kaçınmak, yakayı sıyırmak.
Ġelbsiz : Kalpsiz.
Ġelb yoldaşı : Sırdaş.
Geldi-géder : 1. Geçici, muvakkat. 2. Dolandırıcı. 3. Misafir, gidici.
Geldi-gédergi : Misafir, yabancı, gelip gidici, geçici, muvakkat.
Geldikce : Gittikçe, gitgide.
Ġel'e *(Ar.)* : Kale.
Ġelebe *(Ar.)* : Galebe.
Ġelebe élemek (etmek, çalmag, gazanmag) : Galebe çalmak.
Ġelebe elde etmek : Galebe çalmak.
Ġelebelik : 1. Kalabalık. 2. Galibiyet, üstünlük.
Ġelebend *(Ar. Far.)* : Kalebent.
Ġelebendlik : 1. Kalabentlik. 2. Kaleyi kuşatma, muhasara.
Ġelebéyi : Dizdar.
Ġel'eçe *(Ar. Far.)* : Kermen, germen, hisar.
Ġeleli : Geleli, geldiğinden beri.
Ġelem *(Ar.)* : Kalem.
Ġelembıçağı : Çakı, kalemtıraş.
Ġelemcik : Kalemcik.
Ġelem çalmag : Yazmak, kaleme almak.
Ġelem çekmek : Kalem çekmek, çizmek, iptal etmek.
Ġelemdan *(Ar. Far.)* : Kalemlik.
Ġelemdaş : 1. Kurşun kalem. 2. Grafit.
Ġelemden düşmek : Unutulmak, hatırlanmamak.
Ġelem-davet *(Ar.)* : Divit.
Ġeleme : Kavak, kara kavak, ak kavak.
Ġeleme alınmag : Yazılmak, kaleme alınmak.
Ġeleme almag : Yazmak, kaleme almak.
Ġelemegelmez : Tarifi zor, anlatılması zor.
Ġelemegovag : Ak kavak, akça kavak.
Ġelem élemek (etmek) : 1. Aşılamak. 2. Tıraş etmek, sivriltmek. 3. Doğramak.
Ġelem ehli : Yazar.
Ġelemelik : Kavaklık.
Ġeleme olmag : Doğranmak, kesilmek.
Ġeleme vérmek : Mahsus etmek, hesaba katmak.
Ġelem-ġelem élemek : Doğramak, doğram doğram etmek.
Ġelemgabı : Kalemlik.
Ġelemgaş(lı) : Kalem kaşlı.

Ġelem gatmag : Kalem oynatmak (üzerinde).
Ġelemi *(Far.)* : Papak (ince desenli Buhara derisinden), Buhara kalpağı.
Ġeleminden çıhmag : Kaleminden çıkmak.
Ġelem işi : Kalem işi.
Ġelemkar *(Ar. Far.)* : 1. Yorgan, yüzü. 2. Nakkaş. 3. Desenli kumaş. 4. mec. Kalem gibi, servi boylu.
Ġelemkarlıg : Nakkaşlık.
Ġelemlemek : 1. Çeliklemek, kalem aşısı yapmak. 2. Budamak, ayıklamak. 3.Doğramak, parça parça kesmek.
Ġelemlenmek : Kalem aşısı yapılmak.
Ġelemlenmiş : 1. Aşılı (ağaç). 2. Doğranmış, çelik yapılmış. 3. Budanmış, bahçelenmiş (ağaç).
Ġelemletmek : Aşılatmak, aşı yaptırmak (kalem aşısı).
Ġelemlik : Fidanlık.
Ġelem sahibi : Edip.
Ġelemteraş *(Ar. Far.)* : Kalemtıraş.
Ġelemucu : 1. Kalem ucu. 2. Acele, çabucak, derhal.
Ġelem yoldaşı : Kalem arkadaşı, meslektaş.
Gelen : 1. Müstakbel. 2. Misafir, konuk.
Gelenbeççe : Gelir gelmez.
Ġelender *(Far.)* : 1. Sirke şişesi. 2. Münzevi, kalender.
Ġelenderaġelender : Saklambaç.
Ġelenderane *(Far.)* : Kalenderce.
Ġelenderlik : Kalenderlik, inziva.
Gelen-géden : 1. Gelip geçen (kimseler). 2. Herkes, cümle âlem. 3. Otomatik tüfek.
Geleni : Geleni, tarla faresi.
Gelen il : Gelecek yıl.
Gelen kimi : Gelir gelmez.
Geleser : Semereli, verimli, meyveli.
Ġelet *(Ar.)* : Galat.
Ġelet éleme : Dikkatli ol! hata yapma! dikkat et! yanılma sakın!
Ġelet élemek (etmek, dartmag) : 1. Hata yapmak, yanılmak. 2. Tövbe etmek.
Ġelet-ġület : Pür hatâ, yanlışlarla dolu.
Ġeleti-meşhur *(Ar.)* : Galatımeşhur.
Ġeletsiz : Hatasız, yanlışsız.
Ġelevi *(Ar.)* : 1. Alkali. 2. Alkalik, kalevî.
Ġelevileşdirilmek : Kalevî emdirilmek, alkali ilave edilmek.
Ġelevileşdirmek : Alkali ilave etmek, kalevî emdirmek.
Ġelevili : Alkalik, alkalili.
Ġelevilik : Alkalilik, kalevî derecesi.
Ġeleyan *(Ar.)* : Galeyan.
Ġeleyan etmek, Ġeleyana gelmek : Galeyana gelmek.
Gelgel : Maşrapa.
Gel-gel : Çağırma, davet.
Gel-gel élemek (etmek) : El işaretiyle çağırmak, gel gel demek.
Gel-gét : 1. İlişki. 2. Trafik. 3. mec. Kırtasiyecilik.
Ġelezim : Tulum peyniri suyu.
Gelgöresen : Gel gör.
Gelhagel : 1. Zenginlik, yüksek gelir. 2. Gele gele, yürüyerek.
Ġelib : Kalıp.
Gelib-çatmag : Yaklaşmak, gelip çatmak.
Ġelib, Ġelif : Keçe.
Ġelibçi : Kalıpçı.
Ġelibden-ġelibe(min ġelibe) girmek : Kalıptan kalıba girmek.
Ġelibe çekmek (salmag, vurmag) : Kalıba vurmak, kalıba çekmek.
Ġelibgayıran : Kalıpçı (usta).
Gelib-géden : 1. Gelip geçen (kimseler). 2. Herkes. 3. Otomatik tüfek.
Gelib-gétmek : Gelip gitmek.
Ġelibini deyişmek :Kalıptan kalıba girmek.
Ġeliblemek : Kalıplamak.
Ġeliblenmek : Kalıplanmak.
Ġelibletmek, Ġelibletdirmek : Kalıplatmak.
Ġelibli : Kalıplı.
Ġelif : Keçe.
Gelim : Kazanç, gelir, mahsul.
Gelimli : Gelirli, mahsullü, verimli.
Gelin : Gelin.
Ġelin : Yufka.

Gelinatlandı : 1. Gelini ata bindirme. 2. Gelin götürme havası (folklorik).
Gelinbacı : Gelin abla, yenge.
Gelinbardağı : Şerbet kabı.
Gelinbarmağı : Gelin parmağı.
Gelinboğan : 1. Midecik. 2. Gelinboğan. 3. Kıkırdak.
Gelincik : 1. Gelincik. 2. Kukla, oyuncak bebek.
Gelincik-gelincik : Evcilik oyunu.
Gelingaytaran : Burunlu çarık.
Gelin-gelin : Evcilik oyunu.
Gelin-gız : Kızlar ve gelinler.
Gelingörmesi : Yüz görümlüğü.
Gelin köçmek : Gelin olmak, kocaya gitmek.
Gelin köçür(t)mek : Gelin almak, gelin götürmek.
Gelinotağı : Gelin odası, gerdek odası.
Gelir : Gelir.
Gelir-çıhar : Gelir gider.
Gelirli : Kazançlı, kârlı, verimli, rantabl, randımanlı.
Gelirlilik : Verim, rantabilite, randıman.
Gelirsiz : Rantabl olmayan, verimsiz, kârsız, randımansız.
Gelirsizlik : Rantabilitesizlik, verimsizlik, randımansızlık.
Geliş : 1. Geliş. 2. Rantabilite. 3. Görünüm, manzara. 4. Sahne, meclis (piyeste).
Geliş-duruş : Yürüyüş tarzı.
Geliş-gédiş : 1. Gidiş geliş, gelgit. 2. Muaşeret.
Geliş gelmek : Korkutmak, tehdit etmek, göz dağı vermek.
Gelişigözel : Gelişigüzel.
Ġelit : Kurabiye.
Ġeliz *(Ar.)* : 1. Koyu, galiz. 2. Müphem, karmaşık, güç, düğümlü. 3. Yoğun, sık, kesif. 4. Keskin, tesirli, ağır. 5. Sıkılmış, suyu çıkmış. 6. Kalın.
Ġeliz ibareli : Tumturaklı, cafcaflı.
Ġeliz ibarelilik : Tumturaklılık, cafcaflık.
Ġelizlendirmek : Koyulaştırmak, yoğunlaştırmak.
Ġelizlenmek : Katılaşmak, sertleşmek.
Ġelizleşdirilmek : Katılaştırılmak, koyulaştırılmak.
Ġelizleşdirmek : Katılaştırmak, koyulaştırmak.
Ġelizleşmek : Katılaşmak, kurumak.
Ġelizlik : 1. Sıklık. 2. Doymuşluk, doyma derecesi, yoğunluk. 3. Tumturaklılık, cafcaflılık.
Gellahı : Serbest, kendi başına.
Ġellaş *(Far.)* : Derbeder, ayyaş, avare, serseri, beleşçi, bedavacı.
Ġelle *(Ar.)* : 1. Tahıl, zahire. 2. Buğday.
Gelledar *(Ar. Far.)* : Besici.
Gelme : 1. Gelme. 2. Göçmen. 3. Ödünçleme (kelime).
Gelmek Gonagdandır, yola salmag év yiyesinden : Gelmek misafirin, uğurlamak ev sahibinindir.
Ġelpe : 1. Kırık, parça. 2. mec. Şarapnel yarası, kurşun izi.
Ġelpe-ġelpe : Parça parça, paramparça.
Ġelpelemek : Parçalamak, parça parça etmek.
Ġelpelendirmek : Parçalamak.
Ġelpelenen : Kırılan, parçalanan.
Ġelpelenmek : Parçalanmak, kırılmak.
Ġelpelenmiş : Parçalanmış, yırtılmış, parçalı, yırtık.
Ġelpeletmek : Parçalatmak, yırttırmak, paramparça ettirmek.
Ġelpeli : Parçalı, yırtık, kırık.
Ġelp pul kesme : Sahte para basma.
Ġelseme *(Ar.)* : Galsame, solungaç.
Ġelsemeli : Solungaçlı.
Ġelsemesiz : Solungaçsız.
Ġeltan *(Ar.)* : Bulaşmış, boyanmış, batmış.
Ġeltan olmag (ganına) : Kanlar içinde kalmak, kanına boyanmak, al kana boyanmak.
Ġeltan etmek (ganına) : Kana boyamak, kanlar içinde bırakmak.
Ġelten, Galtan : Kuru balçık.
Ġelyan : Nargile.
Ġelyanaltı : 1. Kahvaltı. 2. Çerez, meze.

Ġelyanaltı élemek (etmek) : Kahvaltı etmek, kahvaltı yapmak.
Ġelyanaltıhana : Kafeterya.
Ġelyanbaşı : Nargile hokkası.
Ġelyanboğaz : Zürafa gibi.
Ġelyan çekmek : Nargile içmek.
Ġelye : Kalya.
Gem : 1. Döven. 2. Burunsak, burunsalık. 3. Bel, kürek. 4. Gem. 5. Elek.
Ġem *(Ar.)* : Gam, keder.
Gemalması : Cennet elması, Adem elması.
Ġemaltı, Ġemelti, Ġemeti : 1. Balta. 2. Mutfak bıçağı.
Ġemalud *(Ar. Far.)* : Gamlı, kederli.
Ġematit *(Rus.)* : Hematit, kan taşı.
Ġemaver *(Ar. Far.)* : Can sıkıcı.
Ġember, Ġenber : 1. Kaldırım taşı. 2. Çakıllı kum.
Ġemberguli : Engel, mania.
Ġem çekmek (élemek, etmek) : Gamlanmak, tasalanmak.
Ġemçi : Kamçı.
Ġemçil : Kamçı, kırbaç.
Ġem deryasına batmag (ġerḡ olmag) : Gamlanmak, kederlenmek.
Ġemdide *(Ar. Far.)* : Kederli, gamlı, acılı.
Ġeme : 1. Kama. 2. Kızılcık kurusu.
Geme : 1. Yarım deste (ekin vb.) : 2. Deste, demet (ot için).
Ġem élemek (etmek), Ġeme batmag : Gamlanmak, kederlenmek, tasalanmak.
Ġemelemek : Kamalamak.
Ġemelenmek : Kamalanmak, kama ile vurulmak.
Ġemeli : Kamalı.
Ġemelti : 1. Balta. 2. Satır, mutfak bıçağı.
Ġemengiz *(Ar. Far.)* : Üzücü.
Ġemer *(Ar.)* : 1. Kamer. 2. Açık siyah. 3. mec. Ay gibi (güzel, yüz).
Ġemeran, Ġemerel : Aile reisi.
Ġemeran : 1. Ekin tarlası. 2. Kabile, oymak.
Ġemeren : Vekâletname.
Ġemerçöhre *(Ar. Far.)* : Ay yüzlü.
Ġemeri *(Ar.)* : Kamerî.
Ġemeri ay : Kamerî ay.
Ġemeri il : Kamerî yıl.
Ġemeriyye *(Ar.)* : Kameriye.
Ġemersuret(li) : Ay yüzlü.
Ġemerüz(lü) : Ay yüzlü.
Ġemeti : Ceviz fidanı.
Ġemfeza *(Ar. Far.)* : Gamlandırıcı, gam artırıcı, gam verici.
Gemge, Gimge, Ginge : Köy odası.
Gemgeşdegli : Etli, canlı, kanlı (kimse).
Ġemgin *(Ar. Far.)* : 1. Gamlı, kederli. 2. Can sıkıcı, kederlendirici, üzücü. 3. Gamlı halde, hazin hazin.
Ġemgin-ġemgin : Üzgün üzgün, mahzun mahzun.
Ġemginlendirmek : Kaygılandırmak, üzüntü vermek.
Ġemginlenmek : Mahzun olmak, üzülmek.
Ġemginleşdirmek : Üzmek, kederlendirmek.
Ġemginleşmek : Üzülmek, gamlanmak.
Ġemginlik : 1. Somurtkanlık. 2. Hüzün, iç sıkıntısı.
Ġemgin okumag : Hüzünlü okumak, yanık yanık okumak (şarkı, türkü).
Ġemgin olmag : Gamlanmak, kederlenmek.
Ġem-ġubar *(Ar.)* : Gam, keder.
Ġem-ġüsse *(Ar.)* : Gam, keder.
Gem-ġüsse çekmek : Gamlanmak, kederlenmek.
Ġemhane *(Ar. Far.)* : 1. Matem evi. 2. mec. Gönül, yürek.
Ġemhar *(Ar. Far.)* : Dert ortağı.
Ġemharlıg : Dert ortaklığı.
Gemi : Gemi.
Gemi-bere : Feribot, araba vapuru.
Gemiçi : 1. Gemici. 2. Denizci. 3. Armatör.
Gemiçilik : 1. Gemicilik. 2. Armatörlük.
Gemi defteri : Gemi yevmiye defteri, gemi jurnali.
Gemi garnı : Gemi gövdesi.
Gemigayıran : Tersane mühendisi, gemi inşa uzmanı.
Gemigayırma : Gemi inşaatı, gemi yapımı.
Gemigurdu : Ağaç kurdu.

Ġemine galmag : Tasalanmak, tasasını çekmek.
Ġemine ortag olmag : Acısını paylaşmak, derdine ortak olmak.
Gemik : Kemik.
Gemileri denizde batmag : İflas etmek.
Geminin subasımı : Su hattı.
Gemi-péyk : Uzay gemisi, uydu, feza gemisi.
Gemi-réstoran : Lokanta gemi, gemiden lokanta, yüzer lokanta.
Gemircek : 1. Kıkırdak, kemircik. 2. Ur, tümör (at ve eşeğin burnunda çıkar).
Gemirici : Kemirgen, kemirici.
Gemiriciler : Kemirgenler, kemiriciler.
Gemirik : 1. Isırık (iz). 2. Gedik (diş).
Gemiriklemek : Kemirmek, ısırmak, dişlemek.
Gemirilmek : Kemirilmek.
Gemirilmiş : Isırık (iz).
Gemiririnti : Parça.
Gemirişdirmek : Birlikte kemirmek.
Gemirişmek : 1. Dalaşmak, hırlaşmak, boğuşmak (hayvanlar). 2. mec. Çekişmek, hırlaşmak, boğuşmak (insanlar).
Gemirmek : Kemirmek.
Gemirtlemek : Kemirmek, ısırıp yemek.
Gemirtlenmek : Kemirilmek.
Gemirtlenmiş : Isırık.
Gemisi deryada ġerḡ olmag : İflas etmek.
Ġemiş : 1. Kamış. 2. mec. Sırnaşık, yapışkan, bıktırıcı.
Gemişdirmek : Salmak, üzerine sürmek (doğan, şahin, aladoğan vb. av kuşlarını).
Ġemiş goymag : Usandırmak, bıktırmak, bezdirmek.
Ġemişini çekmek : Elini çekmek, yakasını bırakmak, uzak durmak.
Ġemişlik : 1. Kamışlık, sazlık. 2. mec. Zahmet, sıkıntı.
Gemişmek : Salmak, üzerine sürmek (avı yakalatmak için).
Ġemiş olmag : Bıktırmak, usandırmak, musallat olmak.
Ġemiz : Kımız.
Ġemküsar *(Ar. Far.)* : Dert ortağı, kara gün dostu.
Gemlemek : Burunsalık vurmak, burunsalık geçirmek (kuzu, buzağı vb. ne).
Ġemlendirmek : Kederlendirmek.
Gemlenmek : 1. Burunsalık geçirilmek (buzağı vb. nin ağzına). 2. Gem vurulmak.
Ġemlenmek : Gamlanmak, kederlenmek.
Ġemli : Gamlı.
Ġemli-ġemli : Mahzun mahzun, kederli kederli, üzüntülü halde.
Ġemlilik : Gamlılık.
Ġemnak *(Ar. Far.)* : 1. Gamlı. 2. Kederlendirici, üzücü.
Ġemnak etmek : Kederlendirmek, üzmek.
Ġemnak olmag : Gamlanmak.
Ġemrel : Senet, dokümanter.
Ġemsiz : Gamsız.
Ġemsizlik : Gamsızlık.
Ġemtapdağı : Matemli, kederli, üzgün.
Ġem yémek : Gam yemek, kaygılanmak, tasalanmak.
Ġemze *(Ar.)* : Gamze, naz, işve.
Ġemzede *(Ar. Far.)* : Gamlı, kederli, yaslı, üzgün.
Ġemzedelik : Gamlılık, kederlilik.
Ġemzekar *(Ar. Far.)* : Nazlı, cilveli, işveli.
Ġemzeli : Nazlı, cilveli, işveli, edalı.
Ġemze satmag : Nazlanmak, kendini ağıra satmak.
Gén : 1. Geniş, enli. 2. Uzak, aralıklı. 3.Darglınlık, küskünlük. 4. Gen (kromozomlarda).
Ġenaet *(Ar.)* : Kanaat.
Ġenaetbehş *(Ar. Far.)* : Etraflı, teferruatlı, tatminkar, doyurucu.
Ġenaetcil: 1. Ekonomik, tasarruflu. 2. Faydalı, verimli.
Ġenaetcillik : Tasarruf, ekonomi, tutumluluk.
Ġenaetçi : Tasarruflu, tutumlu, ekonomik, idareli.
Ġenaetçilik : Tasarruf, ekonomi, tutumluluk.

Ġenaete gelmek : Yetinmek, kani olmak, tatmin olmak.
Ġenaetimegöre : Kanaatimce, bence.
Ġenaetkar *(Ar. Far.)* : Kanaatkâr.
Ġenaetkarane *(Ar. Far.)* : Kanaatkârca, kanaatkarlıkla.
Ġenaetkarcasına : Kanaatkârlıkla, yetinerek.
Ġenaetkarlıg : Tasarruf, tutumluluk, ekonomi.
Ġenaetlendirici : Tatmin edici, doyurucu, etraflı, inandırıcı.
Ġenaetlendiricilik : İnandırıcılık.
Ġenaetlendirmek :İnandırmak, ikna etmek.
Ġenaetlenmek : 1. Kanmak, inanmak. 2. Yetinmek, hoşnut olmak.
Ġenaetli : 1. İnandırıcı. 2. Kanaatkâr, kanaatli.
Ġenaetlilik : Kanaatkârlık.
Ġenaetréjimi : Tasarruf rejimi, idareli kullanma (üretimde ve tüketimde).
Ġenaetsiz : Müsrif, israfçı, tutumsuz.
Ġenaetsizlik : İsraf, tutumsuzluk, müsriflik.
Ġenare :Çengel, kanca (kasap dükkanında).
Ġenaré : Kanarya.
Ġénbalag(lı) : Bol paçalı, paçası geniş.
Ġenber : 1. Kaldırım taşı. 2. Çakıllı kum.
Ġenbergulu : Karışıklık, düzensizlik.
Ġenbergulu çıhmag (içinden) : Altından Çapanoğlu çıkmak.
Ġenberlik : Kaldırım döşeli yer, trotuar.
Gén-bol : 1. Geniş, açık, vasi, engin, ferah. 2. Bol, çok. 3. İstiaplı. 4. mec. Rahat, huzurlu.
Gén-bollug : Ferah yer, geniş saha; rahatlık, huzur.
Genc : 1. Genç. 2. Isırgan.
Genccesine : Gencecik.
Gence : 1. Genişçe. 2. Gence. 3. İpek çarşaf.
Gencefe *(Far.)* : Kumar.
Gencefe kağızı : Oyun kâğıdı.
Gencleşdirilmek : Gençleştirilmek.
Gencleşdirmek : Gençleştirmek.
Gencleşme : 1. Gençleşme, gencelme. 2. Gençlik belirtileri görünme (yaşlanmış organizmada).
Gencleşmek : Gençleşmek.
Genclik : Gençlik.
Ġend (Ar.) : Şeker.
Ġendab *(Ar. Far.)* : Kant, şekerli su, şerbet.
Ġendabi *(Ar. Far.)* : Tatlı, şekerli, şerbetli.
Gendalaş : Mürver.
Gendalaşlıg : Mürverlik.
Ġenddan, Ġendan *(Ar. Far.)* : Şekerlik, şeker kabı.
Géndedur : Muare.
Ġenddişleyen : Şeker çekici, şeker kerpeteni.
Ġenddoğrayan (sındıran) : Şeker çekici, şeker kerpeteni.
Ġendeh : Hendek.
Génden géne : Çepeçevre.
Ġendgabı : Şekerlik, şeker kabı.
Ġendgamışı : Şeker kamışı.
Ġendgıran : Şeker çekici, şeker kerpeteni.
Ġendil *(Ar.)* : Kandil.
Ġendovuntusu : Toz şeker.
Ġendilli : Kandilli.
Gendönüme : Gönlümce.
Gendöşlü : Göğüslü.
Géndöşlülük : Göğüslülük, geniş göğüslülük.
Géndünya : Geniş dünya.
Géne : Yine.
Gene *(Far.)* : Kene.
Généalogiya *(Yun.)* : 1. Nesep, soy, şecere. 2. Soy ağacı, soy kütüğü.
Généaloji *(Yun.)* : Soysal.
Genecik : 1. Ufak kene, sakırga. 2. Yaprak biti.
Genegerçek : Kene otu, kene ağacı.
Genegerçek yağı : Hint yağı.
Géneldici : Genişletici, açıcı (âlet, ilaç vb.).
Géneldilmek : Genişletilmek.
Geneli : Keneli.
Génelme : 1. Açılma, genişleme. 2. Ferahlık, açıklık, rahatlık.
Génelmek, Génlemek : Genişlemek.
Génelmiş : Enli, geniş.
Géneltdirmek : Genişlettirmek.
Géneltmek, Génletmek : Genişletmek.
Ġenepe *(Fr.)* : Kanepe.

Géneral *(Lat.)* : General, paşa.
Général-gubérnator *(Lat.)* : Vali.
Général-gubérnatorlug : 1. Valilik. 2. Vilayet.
Généralissimus *(Lat.)* : Başkumandan, başkomutan, serdar.
Généralitét *(Alm.)* : Generaller.
Général-léyténat *(Lat.)* : Tümgeneral.
Générallıg : Generallik.
Général-mayor *(Rus.)* : Tuğgneral.
Général-polkovnik *(Rus.)* : Korgeneral.
Générasiya *(Lat.)* : 1. Tekevvün. 2. Üretim. 3. Kuşak, nesil, soy.
Générator *(Lat.)* : 1. Jeneratör. 2. Gazojen. 3. Nesil, soy.
Générator gazı : Gazojen gazı.
Génératorlu : Jeneratörlü.
Geneşik, Geneşig : Danışma, istişare, müşavere.
Geneşikli : Danışılan, sorulan, meşveretli (iş vb.); danışıklı.
Geneşmek, Geneşmeh : Danışmak, istişare etmek.
Génétik *(Lat.)* : 1. Genetik. 2. Tekevvün, teşekkül, oluşum. 3. Genetikle ilgili. 4. Genetikbilimci.
Génétika *(Yun.)* : Genetik, kalıtım bilimi.
Génézis *(Yun.)* : Hilkat, fıtrat, yaratılış.
Gengiz : Tuzcul bitki.
Géngün : Rahat, huzur, refah.
Ġeni *(Ar.)* : Gani.
Ġenim *(Ar.)* : Düşman, hasım, muhalif (kötülere).
Ġenimet *(Ar.)* : Ganimet.
Ġenimet bilmek (saymag) : Fırsatı ganimet bilmek, değerlendirmek.
Ġenimetçi :Yağmacı, çıkarcı, fırsatçı, gasıp.
Ġenimetçilik : Tamahkârlık, çıkarcılık, fırsatçılık.
Ġenimi olmag : Düşmanı olmak, düşman kesilmek.
Ġenim kesilmek : Düşmanı kesilmek, düşmanı olmak.
Ġenim olmag : Cezalanmak, cezalandırılmak.
Ġenir : Eş, denk, eşit, benzer.
Ġenirsiz : Eşsiz, emsalsiz, benzersiz.
Géniş : Geniş.
Génişalınlı : Geniş alınlı.
Génişce : Genişçe.
Génişékranlı : Sinemaskop.
Génişġelbli : Geniş yürekli.
Génişġelb(li)lik : Samimiyet, açık yürekli-lik.
Génişhecmli : Hacimlice.
Génişkökslü : Göğüslü, göğsü geniş.
Génişledilmek : Genişletilmek.
Génişlemek : Genişlemek, bolalmak.
Génişlendirici : Genişletici, açıcı, bolaltıcı.
Génişlendirilmek : 1. Genişletilmek. 2. Büyütülmek, artırılmak, geliştirilmek.
Génişlendirme : Genişletme.
Génişlendirmek : 1. Genişletmek. 2. Artırmak, çoğaltmak (sayıca). 3. mec. Güçlendirmek (alış veriş vb.). 4. mec. Yaymak (geniş kitleye). 5. mec. Derinleştirmek, artırmak.
Génişlenme : 1. Ferahlık, genişlik, rahatlık. 2. Açılma, yayılma.
Génişlenmek : 1. Genişlemek. 2. mec. Artmak, yayılmak, gelişmek.
Génişleşdirmek : Genişletmek, bolaltmak.
Génişleşmek : Genişlemek, bolalmak.
Génişletdirilmek : Genişlettirilmek.
Génişletdirmek : Genişletmek.
Génişletmek : 1. Genişletmek. 2. Artırmak, büyütmek (sayıca). 3. mec. Güçlendirmek, geliştirmek. 4. mec. Yaymak (geniş kitleye). 5. mec. Artırmak, derinleştirmek. (ilim, bilgi vb.).
Génişlik : 1. Genişlik. 2. Düzlük, açıklık, meydan. 3. mec. Rahatlık, serbestlik. 4. mec. Teferruat, derinlik (bilgi vb.). 5. mec. Feza, gökler, yüksekler.
Genişmeg, Geişmağ : İstişare etmek, danışmak.
Génişürekli : Samimî, açık yürekli, geniş yürekli.
Génitika *(Yun.)* : Genetik.
Ġeniyre : Defa, kere.

Genkürekli : Geniş omuzlu.
Génleşme : Genişlik, ferahlık.
Génleşmek : Genişlemek, ferahlamak, açılmak.
Génlik : Genişlik.
Ġennadı me'mulatı : Şeker mamülleri, pasta mamülleri.
Ġennatı, Ġennadı : 1. Pastacı, şekerci, tatlıcı dükkanı. 2. Pastacılık, tatlıcılık.
Ġennatıçı : Tatlıcı, pastacı.
Ġennatçılıg : Tatlıcılık, pastacılık.
Génosid *(Yun. Lat.)* : Genosit, jenosit.
Ġenouz : Canfes.
Ġenşer : Karşı, yüz yüze, karşı karşıya.
Ġenşer gelmek : Karşılaşmak, yüz yüze gelmek, rastlaşmak.
Ġenşerlemek : Karşılamak, istikbal etmek.
Ġenşerlik : Önlük.
Géntcher : Genişçe.
Géntuman(lı) : 1. Eteği bol, geniş etekli. 2. mec. Avam, görgüsüz, cahil (kadın).
Génuya : Cenova.
Genzik : Geniz.
Géo *(Yun.)* : Jeo-, yer, yer yüzü.
Géobotanika *(Yun.)* : Bitki coğrafyası, jeobotanik.
Géodézist *(Yun.)* : Jeodezi uzmanı, jeodezici, jeodezist.
Géodéziya *(Yun.)* : Jeodezi.
Géodéziyaçı : Jeodezi uzmanı, jeodezist.
Géodinamika *(Yun.)* : Jeodinamik.
Géofizik *(Yun.)* : Jeofizik uzmanı, jeofizisyen.
Géofizika *(Yun.)* : Jeofizik.
Géofiziki *(Yun. Ar.)* :Jeofizî, jeofizikle ilgili.
Géokimya *(Yun. Ar.)* : Jeokimya.
Géokimyevi *(Yun. Ar.)* : Jeokimyevî, jeokimyaya ait.
Géolog *(Yun.)* : Jeolog.
Géologiya *(Yun.)* : Jeoloji.
Géoloji *(Yun.)* : Jeolojik.
Géomorfologiya *(Yun.)* : Jeomorfoloji.
Géomorfoloji *(Yun.)* : Jeomorfolojik, jeomorfolojiyle ilgili.
Géosèntrik *(Yun.)* : Jeosantrik.
Géotéktonika *(Yun.)* : Tektonik.
Ġepik *(Rus.)* : 1. Kapik. 2. Kuruş. 3. Metelik.
Ġepikcil : Para göz, para canlısı.
Ġepik-ġepik : Kuruş kuruş, kuruşu kuruşuna.
Ġepik-guruş : Para mara, ufaklık, bozukluk (para).
Ġepiklik : 1. Kapik değerinde. 2. Kapik.
Ġepikperestlik : Paraya tapma, paraya düşkünlük, hasislik.
Ġepiye gülle atmag : Meteliğe kurşun atmak.
Ger *(Far.)* : 1. Eğer, şayet. 2. Uyuz. 3. Dut (ağaç). 4. Kalın, şişman. 5. Kekrelik (ham meyve için).
Ġerabet *(Ar.)* : 1. Garabet. 2. Gariplik. 3. Karabet.
Ġeraib *(Ar.)* : Garaip.
Ġeramet *(Ar.)* : Tazminat, zararı karşılama.
Ġerar *(Ar.)* : Karar.
Ġerara gelmek (almag) : Karara varmak, kararlaşmak.
Ġerara salmag : Düzene sokmak.
Ġerar çıharmag : Karar çıkarmak, karar almak, karara bağlamak.
Ġerardad *(Ar. Far.)* : 1. Ahitname, kontrat. 2. Mahkeme kararı.
Ġerardan düşmek (ġétmek) : 1. Sabrı tükenmek. 2. Kendini kaybetmek.
Ġerargah *(Ar. Far.)* : 1. Durak, park. 2. Karargâh, kurmay heyeti. 3. Kurmay.
Ġerar goymag (vérmek) : Kararlaştırmak.
Ġerarı gelmemek : Sabırsızlanmak, sabrı tükenmek.
Ġerarı kesilmek (üzülmek) : 1. Takati kesilmek. 2. Sabırsızlanmak.
Ġerarım gelmir : Sebredemiyorum, duramıyorum.
Ġerarını almag (kesmek) : Sabrını tüketmek.
Ġerarınca : Kararınca.
Ġerarında : Kararında, ölçüsünde.

Ġerarla : Düzenli olarak.
Ġerarlaşdırılmag : 1. Yerleştirilmek. 2. Kararlaştırılmak.
Ġerarlaşdırmag : 1. Yerleştirmek, koymak. 2. Kararlaştırmak.
Ġerarlaşmag : 1. Yerleşmek, kapılanmak. 2. Kararlaşmak.
Ġerarlı : Kararlı.
Ġerarname *(Ar. Far.)* : Kararname.
Ġerarsız : 1. Kararsız. 2. mec. Rahatsız, huzursuz. 3. mec. Durmaksızın, aralıksız.
Ġerarsızlıg : 1. Kararsızlık. 2. mec. Rahatsızlık, huzursuzluk. 3. mec. Dinmezlik (yağmur vb.).
Ġerar tapmag (tutmag) : 1. Karar bulmak, yatışmak. 2. Karar kılmak.
Gerayi *(Ar.)* : Semaî (musikide).
Geraylamag : Semaî okumak.
Geraylı : Semaî (şiir.).
Geraylı çağırmag (démek) : Semaî okumak, semaî terennüm etmek.
Ġerb *(Ar.)* : Garp.
Ġérb : Arma, damga, nişan.
Ġerbçi : Garpçı, batıcı.
Ġerbçilik : Garpçılık, batıcılık.
Ġerbi *(Ar.)* : Garbî.
Ġerbiyyun *(Ar.)* : Batıcı, garplı.
Ġerbli : Batılı, Avrupalı.
Gérbli : Damgalı.
Gérb rüsumu : Damga vergisi.
Ġerci : Kardeş.
Gérçek : Gerçek.
Gérçekden : Gerçekten, cidden.
Gérçeklemek : Gerçeklemek.
Gérçeklenmek : Gerçekleşmek.
Gérçekleşdirmek : Gerçekleştirmek.
Gérçekleşmek : Gerçekleşmek.
Gérçeklik : Gerçeklik.
Gérçek olmag : Doğru çıkmak.
Gérçeye çıhmag : Doğru çıkmak.
Gerd : Dokuma hatası (dokumacılıkta), pot, kırışıklık.
Gerde : Saman çöpü, saman kırıntısı, kesmik.
Gerdege (gerdeye) girmek : Gerdeğe girmek.
Gerdek : 1. Gerdek. 2. Gerdek gecesi. 3. Paravana. 4. Perdeli bölme (oğlan evinde geline ayrılan yer).
Gerdek gurmag (tutmag) : Gerdek odası donatmak, zifaf odası hazırlamak.
Gerdekli : Perdeli.
Gerdelenmek : Tozlaşma olmak, döllenme olmak (çiçeklerde).
Gerden *(Far.)* : Gerdan.
Gerdenbend *(Far.)* : 1. Kolye. 2. Hamut.
Gerdenbendli : Kolyeli.
Gerdene : 1. Aşıt, dağ geçidi, bel. 2. Fırıldak, kâğıt fırıldak.
Gerdenli : 1. Kuğu boyunlu. 2. Göğüslü.
Gerdenlik : 1. Hamut. 2. Gerdanlık, kolye. 3. Boyunduruk.
Gerdensiz : Boynu kısa, kısa boyunlu (kimse).
Gerdi : Tarh, evlek.
Gerdiş *(Far.)* : 1. Dolaşma, gezinti, seyahat. 2. Yürüyüş, yürüme tarzı. 3. mec. Dolaşma, devretme, devran.
Gerdişe getirmek : Kızıştırmak, isteklendirmek, heveslendirmek.
Gerdiş élemek (etmek) : Gezmek, seyahat etmek, dolaşmak.
Gerdun *(Far.)* : 1. Gök yüzü, felek. 2. mec. Talih, ikbal, şans, baht.
Ġere : 1. Kara. 2. Tebaa, uyruk.
Ġereb : Duvar.
Ġere basmag : Kâbus çökmek.
Ġerecamaat : Avam, halk.
Ġeregorhu : Gözdağı, tehdit.
Gerek : 1. Gerekli. 2 Zarurî, kaçınılmaz. 3. İhtimal, arzu. 4. Faydalı, kârlı, yararlı. 5. Eğer, şayet. 6. İster, hem. 7. Silah, levazımât.
Gerekdir : Zarurîdir, lüzumludur.
Gerek edaletli olmag : Adaletli olmalı.
Gerek gédesen : Gitmelisin.
Gerek ki : Şayet, gûya, eğer, keşke, galibâ.
Gerekli : 1. Zarurî. 2. Vacip, lüzumlu.

Gereklilik : 1. Zaruriyet. 2. Lüzum.
Gerekmez : 1. Gereği yok, lâzım değil. 2. Faydasız, yararsız.
Gerekmez ki :Lüzumu yok ki, gerek yok ki.
Gerekmezlik : Lüzumsuzluk, gereksizlik.
Gerek-yarag : Levazım vergisi (ortaçağda kral, kraliçe ve prens hazinelerinin ihtiyacı için).
Ġerel-ġesem : Ölçü, miktar.
Ġerem : Daima, her zaman.
Ġerenfil *(Yun.)* : Karanfil.
Ġerenfilçiçekliler : Karanfilgiller.
Ġerenfillik : Karanfillik.
Ġerentine : Karantina.
Ġerevelli : Fıkra, anekdot.
Ġerevene : Hamur teknesi.
Ġerez *(Ar.)* : 1. Garaz, garez. 2. Kısacası, hasılı. 3. Temayül, meyil. 4. Kötü niyet, art niyet, kin.
Ġerezkar *(Ar. Far.)* : Garazkâr.
Ġerezkarane *(Ar. Far.)* : Kötü niyetle, garazkârlıkla, garazkârca.
Ġerezkarlıg : Garazkârlık.
Ġerez ki : Kısacası, velhasılı.
Ġerezle : Kasten, bile bile.
Ġerezli : Garazkâr, garazlı.
Ġerezlik : Kin, düşmanlık.
Ġerezlilik : Hasımlık, düşmanlık, kin.
Ġerezsiz :Samimî, tarafsız, bitaraf, garazsız.
Ġerezsizce(sine) : Samimiyetle.
Ġerezsizlik : Samimiyet, bitaraflık, tarafsızlık.
Ġerg *(Ar.)* : Gark.
Ġerg élemek (etmek) : Gark etmek.
Gergenc etmek : Gererek mıhlamak (yaş gönü).
Gerginlenmek : Gerginleşmek.
Gerginleşdirilmek : Gerginleştirilmek (ilişkiler).
Gerginleşdirmek : 1. Gerginleştirmek (ilişkileri) 2. Germek.
Gerginleşmek : 1. Gerginleşmek, kötüleşmek (ilişkiler). 2. Gerilmek.
Gerginlik : 1. Şiddet, gerginlik. 2. Gerilme. 3. Gerilim. 4. Voltaj. 5. Kasılma (kaslarda).
Gerginlikli : Gerilimli.
Gergin olmag : Gerginleşmek, şiddetlenmek, bozulmak.
Géri : Geri.
Géri(ye) almag : Geri almak, geriye almak.
Géri(ye) atmag (salmag) : 1. Arkaya sarkıtmak (saç vb.). 2. mec. Engellemek.
Ġerib *(Ar.)* : Garip.
Ġeribane *(Ar. Far.)* : Sessiz sedasız, hakirane.
Géri(ye) bahmadan : Süratle, hızla.
Ġeribçilik : Hasret, özlem.
Ġeribçiliyini çekmek : Özlemini çekmek, özlemek.
Ġeribe *(Ar.)* : 1. Tuhaf, şaşırtıcı. 2. Hayrete şayan. 3. Fevkalade.
Ġeribedir : Hayret!
Ġeribedir ki : Ne tuhaf ki.
Ġeribe gelmek : Tuhaf gelmek, acayip gelmek.
Ġeribe gözeldir : Fevkalade güzeldir, şahanedir.
Ġeribeleşmek : Değişmek, başkalaşmak.
Ġeribelik : Tuhaflık, gariplik, garabet.
Ġerib-ġerib : Garip garip.
Ġerib-ġüreba : Yabancılar, garipler.
Ġeriblemek : Garipsemek.
Ġeribleşmek : Garipleşmek.
Ġeriblik : 1. Yabancılık. 2. Yalnızlık, kimsesizlik. 3. Gurbet.
Ġeribliye düşmek : 1. Gurbete düşmek, yabancılık çekmek, gariplik çekmek. 2. Kulak asılmamak, dinlenmemek, yabana atılmak.
Ġeribliye salmag : Yabana atmak, ciddiye almamak.
Ġeribnevaz *(Ar. Far.)* : Garipleri düşünen, garipleri koruyan (kimse).
Ġeribnevazlıg : Garipleri koruma, garipleri himaye.
Ġeribperver *(Ar. Far.)* : Garip dostu, garipsever.
Ġeribsemek, Ġeribsimek : Garipsemek.
Géri çevirmek : Geri çevirmek.
Géride : Arkada.
Géri(de) durmag : Kaçınmak.

Géri(de) galmag : Geri kalmak.
Géri demherlemek : Geri itmek, geriye tepmek.
Géride goymag : Geride bırakmak, ilerlemek.
Gériden : Arkadan.
Gériden bahmag : Seyirci kalmak, karışmamak.
Gériden gériye : Gizlice, çaktırmadan.
Géri(ye) çekilmek : Geri çekilmek.
Gériye çekmek : 1. Geri çekmek, geriye çıkarmak. 2. mec. Geri bırakmak, ilerletmemek.
Gériçekilme : Geri çekilme.
Géri(ye) dönmek : Geri dönmek.
Géri durmag : Uzaklaşmak, kaçınmak, sakınmak.
Géri durmamag : Kaçınmamak, sakınmamak.
Géri gayıtmag : Geri dönmek.
Géri gaytarmag : 1. Kovmak, geri çevirmek. 2. Ödemek. 3. mec. Engellemek, baltalamak.
Géri götürmek : 1. Geri almak. 2. mec. Sözünden dönmek.
Ġerihe *(Ar.)* : Kariha.
Ġeriheli : İstidatlı.
Géri(ye) istemek : 1. Yanına çağırmak. 2. Hakkını istemek.
Gérileme : Gerilik.
Gérilemek : Gerilemek.
Gériletmek : Geriletmek.
Gerile : Gerili.
Gérilik : Gerilik.
Gerilme : Esneme.
Gerilmek : Gerilmek.
Ġerim : Emen, çukur.
Ġerimek : 1. Karımak, yaşlanmak. 2. Hasadı gecikmek, günü geçmek, gecikmek.
Ġerine *(Ar.)* : 1. Asır, çağ (33 veya 35 yıllık süre). 2. Devir, zaman.
Géri oturmag : Geri çekilmek.
Géri oturtmag : Geri püskürtmek.
Géri(ye) salmag : 1. Geri bırakmak, ileriletmemek. 2. mec. Geciktirmek, aksatmak.
Gériyebahan : Geriye dönük, mâziyle ilgili, retrospektif.
Gériyegayıtmaz : Geri dönmez.
Gérman : Alman, Cermen.
Gérmanistika : Germanistik.
Gérmanizm *(Lat.)* : Cermence'den alınma (söz veya ifade).
Germe : 1. Kerme, kemre. 2. Burçak.
Germek : Topatan.
Germekkimiler : Fundalar, fundagiller.
Germenc : Kement.
Germeşov : Kartopu, papazkülâhı (bitki).
Germetüstüsü : Tezek dumanı.
Germic : Sam yeli.
Gerneşme : Esneme, gerinme.
Gerneşmek : Gerinmek, esnemek.
Ġernileşmek : Odunlaşmak (bitkiler).
Ġerniz *(Fr.)* : Korniş, pervaz.
Gernuş élemek (etmek) : Reverans etmek.
Ġerye *(Ar.)* : Karye, köy.
Ġerz *(Ar.)* : Borç.
Ġerzek, Ġerzah, Ġerzeh : 1. Topur, tetir. 2. Koçan kundağı (mısır için), kavuz.
Ġerzeklemek : Ayıklamak, soymak (tetirinden veya topurundan).
Ġerzeklenmek : Ayıklanmak, soyulmak (tetir veya topur).
Ġerzekli : 1. Tetirli (ceviz). 2. Topurlu (fındık).
Ġerzektemizleyen : Ayıklama makinesi (tetiri veya topuru), tetir temizleyen.
Ġerzen *(Ar.)* : Ödünç (olarak).
Ġerzey : 1. Tetir. 2. Topur (fındık için).
Ġesabe : Bezekli yakalık (kadınların elbiselerinin yukarısından aşağıya sarkıtılırdı).
Ġesb *(Ar.)* : Gasp.
Ġesb élemek (etmek) : Gaspetmek.
Ġesbkar *(Ar. Far.)* :Gasıp, müstevli, istilâcı.
Ġesbkarlıg : Gasp, istilâ, yayılmacılık.
Ġesb olunmag :Gaspedilmek, el konulmak.
Ġesd *(Ar.)* : Kasıt.
Ġesdçi : Suikastçı, katil, terörist.
Ġesdçilik : Suikast, terör, katillik, tedhişçilik.
Ġesdemmeh : Niyetlenmek, kastetmek.

Ġesden *(Ar.)* : Kasten.
Ġesd élemek (etmek) : Kastetmek.
Ġesd-ġerez *(Ar.)* : Hasımlık, husumet.
Ġesdinden : Maksadiyle, niyetiyle, gayesiyle.
Ġesdine durmag (girmek) : Kastetmek, kasdı olmak (biri aleyhine).
Ġesdle, Ġesdile : 1. Kasti, kasten. 2. Amaciyle, maksadiyle.
Ġesdsiz : Kasıtsız.
Ġesebe *(Ar.)* : Kasaba.
Ġesebecik : Çiftlik, ufak kasaba, sayfiye kasabası.
Ġesebeli : Kasabalı.
Ġesebevarı : Kasabamsı, kasaba gibi.
Ġesem *(Ar.)* : Kasem.
Ġesem élemek (etmek) : Ant içmek, ant etmek.
Ġesem içmek : Ant içmek, ant etmek.
Ġesemname *(Ar. Far.)* : Yemin mektubu, ahitname.
Ġesem vérmek : Yemin ettirmek, ant içirmek.
Ġeseve : Yağda kızartılmış (kayısı, hurma veya kuru üzüm).
Ġesi : Kimi, bazısı.
Ġeside *(Ar.)* : Kaside.
Ġesideçi : Kasideci.
Ġesideçilik : Kaside yazma.
Ġesidehan *(Ar. Far.)* : Kasidehan, kaside söyleyen.
Ġesidehanlıg : Kasidehanlık, kaside söyleme.
Ġesideyazan : Kasideci, kaside şairi.
Ġesr *(Ar.)* : Kasır, köşk, şato.
Ġessab *(Ar.)* : Kasap.
Ġessabbaşı : Baş kasap, kasap başı.
Ġessabhana *(Ar. Far.)* : 1. Kasap dükkanı. 2. Kasaphane, kanara.
Ġessablıg : Kasaplık, kesimlik.
Ġéstapo *(Alm.)* : Gestapo.
Ġéstapoçu : Gestapo memuru.
Ġesvet *(Ar.)* : Kasvet, kasavet.
Ġeşek, Ġeşeng *(Far.)* : Güzel, zarif.
Ġeşengce : Güzelce.
Ġeşengdodag : Toy, baklan.
Ġeşengi *(Far.)* : Güzelleme (müzikte).
Ġeşenglenmek, Ġeşengleşmek : Güzelleşmek.
Ġeşengleşdirmek : Boyamak, çeki düzen vermek.
Ġeşenglik : Güzellik, zerafet, incelik, cazibe.
Ġeşo, Ġeşov : Kaşağı.
Ġeşsin : Geç vakit, geç saat.
Ġeşş *(Ar.)* : Sara, bayılma, baygınlık.
Ġeşş élemek (etmek) : 1. Bayılmak. 2. mec. Hasretini çekmek, arzulamak.
Ġeşş olmag : Bayılmak, çok hoşlanmak.
Ġeşt *(Far.)* :Gezme, dolaşma, seyir, gezinti.
Ġeşt élemek (etmek, gılmag) : Gezmek, dolaşmak, seyran etmek, gezinmek.
Ġeşte çıhmag : Seyre çıkmak, seyrana çıkmak.
Ġét *(Ar.)* : Kesme, kesim.
Ġét'a *(Ar.)* : Kat'iyen.
Ġétar *(Ar.)* : Katar.
Ġétdan : Şekerlik, şeker kabı.
Ġétdel : Hain, gaddar.
Ġéddellih : Gaddarlık.
Ġétdikce : Gittikçe, gitgide.
Ġétecer : Yepyeni, gıcır gıcır (kumaş).
Ġétédici : 1. Belli edici. 2. Kat'i, kesin. 3. Son. 4. Çözücü, hall edici. 5. Başlıca, belli başlı.
Ġét édilmek (olunmag) : 1. Kesilmek. 2. Halledilmek, hallolunmak.
Ġét élemek (etmek) : 1. Kesmek. 2. Halletmek, bitirmek. 3. Geçmek, yol yürümek. 4. Kesinleştirmek, kestirip atmak.
Ġét'en *(Ar.)* : Kat'iyen, kesinlikle.
Ġéter *(Ar.)* : Fişeklik.
Ġétfe *(Ar.)* : 1. Havlu, banyo havlusu. 2. Bornoz.
Ġétfeçi : Havlucu, kurulamacı (hamamda).
Ġétfelenmek : Silinmek, kurulanmak (havluyla).
Ġét-ġéde : Gitgide, gittikçe.
Ġét-ġel : 1. İlişki, münasebet. 2. Trafik. 3. Bürokrasi, sürünceme, savsaklama.

Ġét-ġel élemek (etmek) : Sık sık uğramak, gidip gelmek.
Ġét-ġele salmag : Savsaklamak, sürüncemede bırakmak.
Ġéthagét : 1. Gide gide, yol kat ederek. 2. Zarar, ziyan.
Ġéthagétde : Gitmek üzere, harekete hazır.
Ġéti *(Ar.)* : 1. Kat'i, maktu, kesin. 2. Son, sonuncu. 3. Tamamen. 4. Tereddütsüz. 5. En şiddetli, en güçlü.
Ġéti-elaġe etmek : İlgiyi kesmek, alâkayı kesmek.
Ġéti-élemek (etmek) : Kesinleştirmek.
Ġétife *(Ar.)* : 1. Havlu. 2. Bornoz.
Ġétifeçi : Havlucu, kurulamacı (hamamda).
Ġétiġerar *(Ar.)* : Kesin karar.
Ġéti-imkan tedbirleri : İhtiyati tedbir.
Ġétil *(Ar.)* : Öldürme, katletme.
Ġétileşdirilmek : Kesinleştirilmek.
Ġétileşdirmek : Kesinleştirmek.
Ġétileşmek : Kat'ileşmek, kesinleşmek.
Ġétilik : Kesinlik.
Ġét-nezer etmek : İlgiyi kesmek, yüz çevirmek.
Ġét olarag : Kesinlikle, kat'iyen.
Ġétirici : 1. Üstenci, müteahhit. 2. İşportacı. 3. Akıtıcı, nakledici (kanal vb.).
Ġétirmek : 1. Getirmek. 2. mec. Uğurlu olmak.
Ġétirtdirmek : Getirtmek.
Ġétirmeler : Tortu, rüsup, selinti.
Ġéti suretde : Kesinlikle, kat'iyen.
Ġéti-ümid olmag : Ümidini kesmek, umut kesmek.
Ġétiyyen *(Ar.)* : Kat'iyen.
Ġétiyyet *(Ar.)* : Kat'iyet.
Ġétiyyetle : Kesinlikle.
Ġétiyyetli : Kat'i, kesin, azimli, kararlı.
Ġétiyyetlilik : Kat'iyet, kesinlik, cesaret.
Ġétiyyetsiz:Kararsız, duruksun, müteredditt.
Ġétiyyetsizlik : Tereddüt, karrasızlık, duruksunluk.
Ġétizdirmek : Getirtmek.
Ġétl *(Ar.)* : 1. Öldürme, katil. 2. Kerbelâ temsili (Muharrem ayında).
Ġétle : Pervaz (kapı için).
Ġétl élemek (etmek) : Katletmek.
Ġétle yétirmek : Katletmek.
Ġétle yétişmek : Katledilmek.
Ġétlgah *(Ar. Far.)* : 1. İdam yeri. 2. mec. Muharebe meydanı. 3. mec. Mezbaha.
Ġétl-ġaret *(Ar.)* : Katletme ve yağmalama, katlederek yağmalama.
Ġétli-am : Katliam.
Ġétline ferman (vérmek) : İdam emri (vermek).
Ġétman *(Pol.)* : Ataman (Plonya'da ve Ukrayna Kazaklarında).
Ġétmanlıg : Atamanlık, başkomutanlık.
Ġétmek : Gitmek.
Ġétmeli, Ġédecek : 1. Gidilecek (yer). 2. Ölümcül.
Ġétmişdir :Yanlış (doğru yanlış cetvelinde).
Ġétname *(Ar. Far.)* : 1. Karar, hüküm. 2. Demeç, bildiri.
Ġétne : Taraça (bağ ve tarla için).
Ġét olunmag : 1. Kesilmek. 2. Hallolunmak, halledilmek.
Ġétöylet : Don, buzlanma, ayaz.
Ġétran *(Ar.)* : Katran.
Ġétre *(Ar.)* : Katra, katre.
Ġétrebeġétre, Ġétre-ġétre : Katre katre, damla damla.
Ġétrehim : Merhametsiz, acımasız.
Ġéttemek : 1. Açmak, yontmak, tıraş etmek. 2. Katlamak, bükmek.
Ġétteze : Yepyeni, gıcır gıcır.
Ġétto *(İtal.)* : Getto.
Ġev : Güvey.
Ġevaid *(Ar.)* : Kaideler, kurallar.
Ġeven : Geven, keven.
Ġeveng : Sünger taşı.
Ġevenneşmek, Ġevenneşmeg : Sarkmak, sallanmak, eğilmek (ağaç dalları).
Ġevere : 1. Bileği. 2. Endam, boy bos.
Ġeverse : Armudiye.
Ġeveş : Raşitizm.
Ġevez : Geveze.
Ġevezelemek : Gevezelenmek.
Ġevi *(Ar.)* : Kavi.

Geviz : 32 kg. lık (ağırlık ölçüsü).
Gevvas *(Ar.)* : Dalgıç.
Gevz : Keyifsiz, neşesiz.
Gey : Kusma, istifrağ.
Geyan, Geyen : 1. Alaca karanlık. 2. İki renkli.
Ġeyb *(Ar.)* : Kayıp.
Ġeyb élemek (etmek) : Kaybetmek.
Ġeybe çekilmek : Kaybolmak.
Ġeybet *(Ar.)* : 1. Gıyaben mahkümiyet. 2. Kaybolma, yitme. 3. Kov, çekiştirme, yerme, kötüleme. 4. Geçimsizlik, şamata. 5. Dedikodu. 6. Jurnalcilik.
Ġeybetcil : Dedikodocu.
Ġeybetçi : 1. Dedikoducu, gammaz. 2. Jurnalci, haberci. 3. Yerici.
Ġeybetçilik : Gammazlık, jurnalcilik, dedikodu.
Ġeybet élemek (etmek, gırmag) : Dedikodu yapmak, çekiştirmek, arkasından konuşmak.
Ġeyb olmag : Kaybolmak.
Ġéyçi, Gayçı : 1. Makas. 2. Oransızlık, nispetsizlik (iki şey arasında).
Ġéyd *(Ar.)* : 1. Kayıt. 2. Kaygı, endişe.
Ġéydçi : Kayıt memuru; zabit kâtibi.
Ġéydçilik : Kaydetme, evrak memurluğu, evrak kayıt.
Ġéyde almag : Kayda geçirmek.
Ġéyde alınmag : Kayda geçirmek.
Ġéyd élemek (etmek) : Kaydetmek.
Ġéyd etdirmek : Kaydettirmek.
Ġéydine galmag : Kaygılanmak.
Ġéydini çekmek : Kaygılanmak.
Ġéydirilmek : 1. Giydirilmek. 2. Geçirilmek, takılmak, monte edilmek.
Ġéydirmek : 1. Giydirmek. 2. Geçirmek, takmak, monte etmek.
Ġéydkéş *(Ar. Far.)* : 1. Şefkatli, dert ortağı. 2. Özenli, dikkatli.
Ġéydkéşlik : 1. Şefkat. 2. Özen, özeniş.
Ġéydli : Kaygılı, acıyan, şefkatli.
Ġéyd olunmag : 1. Yazılmak. 2. Gösterilmek, işaret edilmek.
Ġéydsiz : 1. Kayıtsız. 2. Kayıtsız şartsız.
Ġéydsizlik : Kayıtsızlık, umursamazlık.
Ġéydsiz-şertsiz : Kayıtsız şartsız.
Ġéyecek : Giyecek, elbise, giyim.
Ġéy élemek (etmek) : Kusmak, istifrağ etmek.
Ġéyen : 1. Ablak. 2. Alacakaranlık.
Ġéyen at : Ablak at, sakar at.
Ġéyengéce : Alacakaranlık.
Ġéyib-kécinmek : Giyinip kuşanmak.
Ġeyidiş : Dönüş.
Ġéyik : Geyik.
Ġéyilmek : 1. Giyilmek. 2. Geçirilmek, takılmak.
Ġéyim : Giyim.
Ġeyim *(Ar.)* : Kaim, dik.
Ġéyimek : Kaşımak.
Ġéyimi : Yelek.
Ġéyim-kécim (gécim) : Giyim kuşam.
Ġéyim-kecimli (gecimli) : 1. Giyinmiş kuşanmış, süslü püslü. 2. Şık, zarif.
Ġéyimli : 1. Giyinik, giyinmiş, giyimli. 2. mec. Örtülü, kaplı.
Ġéyimli-kecimli (gecimli) : Giyimli kuşamlı. 2. Zarif, şık.
Ġeyin : Kayın, kayın birader.
Ġéyindirib-kécindirmek (gécindirmek) : Giydirip kuşatmak, bezemek.
Ġéyindirilmek : 1. Giydirilmek. 2. Takılmak, geçirilmek.
Ġéyindirmek : Giydirmek, kuşandırmak, donatmak.
Ġéyindirtmek : Giydirtmek.
Ġéyinecek : Giysi, elbise.
Ġéyinib-kécinmek (gécinmek) : Giyinip kuşanmak
Ġéyinib-kécinmiş : Giyinmiş kuşanmış, giyimli kuşamlı.
Ġéyinikli : Giyimli, giyimli kuşamlı, süslü püslü, şık, zarif.
Ġéyinmek : 1. Giymek, giyinmek. 2. mec. Donanmak, örtülmek, bürünmek.
Ġéyinmiş : Elbiseli, giyinik.
Ġeyirik : Geğirti.

Ġeyiriyi azmag : Geğirip durmak, durmadan geğirmek.
Ġeyirme : Geğirme.
Ġeyirmek : Geğirmek.
Ġeyirmek : 1. Yapmak. 2. Onarmak. 3. İş görmek, çalışmak.
Ġeyirti : Geğirti.
Ġéyiş : Giyiş.
Ġeyişbaldır : 1. Sırım gibi. 2. Vampir, hortlak (masallarda).
Ġéyişdirmek : Kaşındırmak, gidiştirmek, giciştirmek.
Ġéyişik : Kaşıntı.
Ġéyişmek : 1. Kaşınmak, gidişmek. 2. Sarmaşmak, kucaklaşmak.
Ġeyitmek : Dönmek, geri dönmek.
Ġéyme : Tünel.
Ġéyme : Yelek.
Ġéymek : 1. Giymek. 2. Elbise, giysi, giyecek. 3. mec. Örtülmek, bürünmek.
Ġéymeli : Nefis, şahane, giymeğe değer.
Ġeymez, gıymaz : Cimri, kısmık, pinti.
Ġeynağlamağ : Cırnaklamak, pençesiyle kapmak, yakalamak.
Ġéyr *(Ar.)* : Gayrı, başkası.
Ġeyraz : Başka.
Ġéyret *(Ar.)* : 1. Gayret. 2. Özen, itina. 3. Sabır, metanet. 4. Kıskançlık. 5. Hararet, istek. 6. Haysiyet, izzetinefis.
Ġéyret çekmek : Namusunu korumak, şerefini korumak (birinin).
Ġéyretden düşmek : Hevesini yitirmek.
Ġéyrete deymek : Haysiyetine dokunmak, gayretine dokunmak.
Ġéyrete gelmek : Gayrete gelmek.
Ġéyrete getirmek : Teşvik etmek, heveslendirmek.
Ġéyret élemek (etmek) : Gayret etmek.
Ġéyrete mindirmek : Heveslendirmek, isteklendirmek.
Ġéyrete minmek : Gayrete gelmek.
Ġéyrete tohunmag : İzzetinefsine dokunmak.
Ġéyreti gaçmag : Hevesi kaçmak.
Ġéyreti gétmek : Hevesi kaçmak.
Ġéyretine tohunmag : Gayretine dokunmak.
Ġéyretkéş *(Ar. Far.)* : Gayretkeş.
Ġéyretle : Gayretle, hevesle, özenle.
Ġéyretlendirmek : Gayret vermek, özendirmek, yüreklendirmek.
Ġéyretlenmek : Gayretlenmek.
Ġéyretli : Gayretkeş.
Ġéyretlilik : Gayretlilik.
Ġéyretmend *(Ar. Far.)* : Gayretkeş.
Ġéyretperest *(Ar. Far.)* : Gayretkeş.
Ġéyretsiz : 1. Gamsız, kaygısız, tasasız. 2. Şerefsiz, namussuz.
Ġéyretsizce(sine) : Kaygısızca, gamsızca.
Ġéyretsizlik : 1. Gayretsizlik. 2. Kaygısızlık. 3. Namussuzluk.
Ġéyri, Ġéyr *(Ar.)* : 1. Başka, özge. 2. Boş, gereksiz, lüzumsuz. 3. Başkası. 4. Olmayan,-dan başka.
Ġéyri-adi *(Ar.)* : 1. Fevkalâde, görülmemiş. 2. Anormal biçimde.
Ġéyri-adilik : Fevkalâdelik, olağanüstülük.
Ġéyri-antagonist *(Ar. Yun.)* : Dost, antagonizm karşıtı, hasım olmayan.
Ġéyri-aşikar *(Ar. Far.)* : Görünmeyen, görünmez.
Ġéyri-bedii *(Ar.)* : Bedii olmayan, sanat değeri olmayan.
Ġéyri-bediilik : Estetikten yoksunluk.
Ġéyri-béle : Başka türlü.
Ġéyri-beraber : Eşitsiz.
Ġéyri-beraberlik : Eşitsizlik.
Ġéyri-caiz *(Ar.)* : Yasak, aykırı, uygunsuz.
Ġéyri-ciddi *(Ar.)* : Hafif, hoppa, ciddiyetsiz.
Ġéyri-ciddilik : Hafiflik, hoppalık.
Ġéyri-dęğiğ *(Ar.)* : Dikkatsiz, ihtiyatsız, lâübâli, alâkasız.
Ġéyri-edebi *(Ar.)* : Kaba (söz vb. için).
Ġéyri-edebilik : Kabalık, bayağılık.
Ġéyri-ehlaği *(Ar.)* : Gayri ahlâkî.
Ġéyri-élmi *(Ar.)* : Gayri ilmî, ilim dışı.
Ġéyri-élmilik : Bilimsizlik.
Ġéyri-ésgeri *(Ar.)* : Mülkî, asgarî olmayan.

Ġéyri-feal *(Ar.)* : Pasif.
Ġéyri-ġabil *(Ar.)* : 1. İmkânsız. 2. Becerik-siz, kabiliyetsiz.
Ġéyri-ġabili-ġebul : Kabulü imkânsız, kabul olunmaz.
Ġéyri-ġabillik : Kabiliyetsizlik, yeteneksizlik.
Ġéyri-ġanuni *(Ar.)* : İllegal, kanun dışı, kanunsuz.
Ġéyri-ġanuni *(Ar.)* : İllegal, kanun dışı, kanunsuz.
Ġéyri-ġanunilik : İllegallik, kanunsuzluk.
Ġéyri-ġenaetbehş *(Ar. Far.)* : Yetersiz, verimsiz, kifâyetsiz.
Ġéyri-ġeti *(Ar.)* : 1. Kararsız, duruksun, müteredditt. 2. Kesin olmayan.
Ġéyri-ġetilik : Kesinsizlik.
Ġéyri-heğiği *(Ar.)* : Yalancı, sahte, samimiyetsiz.
Ġéyri-heğiğilik : Yalancılık, sahtelik, geçersizlik.
Ġéyri-herbi *(Ar.)* : Mülkî, askerî olmayan.
Ġéyri-heyati *(Ar.)* : 1. Soyut. 2. Uygulanamaz. 3. Gerçekleşmez.
Ġéyri-heyatilik : Uygulanamazlık, gerçekleşemezlik.
Ġéyri-ictimai *(Ar.)* : Antisosyal, gayriiçtimaî, sosyal düzene aykırı.
Ġéyri-ihtiyari *(Ar.)* : Gayri ihtiyarî, düşünmeden, mekanik.
Ġéyri-ihtiyari hareketler : Refleks hareketleri.
Ġéyri-ihtiyarilik : Elinde olmama, istek dışılık, istençsizlik.
Ġéyri-inféksiyon *(Ar. Lat.)* : Bulaşmayan, mikrobik olmayan (hastalık).
Ġéyri-insani *(Ar.)* : 1. Fevkalâde. 2. Gaddarca, insanlık dışı.
Ġéyri-iradi *(Ar.)* : İrade dışı, gayri iradî, istençsiz.
Ġéyri-iradi (ihtiyari) hareket : Refleks, tepke, yansı.
Ġéyri-iradilik : İstençsizlik.
Ġéyri-kafi *(Ar.)* : 1. Kifâyetsiz, yetersiz. 2. Doyurmayacak şekilde.
Ġéyri-kafilik : Kifâyetsizlik, yetersizlik.
Ġéyri-kamil *(Ar.)* : Yakışmaz, yakışık almaz, mükemmel olmayan, kusurlu.
Ġéyri-kamillik : Kusur, eksiklik.
Ġéyri-layiğ *(Ar.)* : Değimsiz, yakışmaz.
Ġéyri-légal *(Ar. Far.)* : İllegal, kanunsuz.
Ġéyrileri : Başkaları, diğerleri, öbürleri.
Ġéyri-maddi *(Ar.)* : Manevî, maddî olmayan.
Ġéyri-maddilik : Maddi olmama.
Ġéyri-mecburi *(Ar.)* : Gönüllü, ihtiyarî, istemli.
Ġéyri-mecburilik : Mecburi olmama, seçmeli olma.
Ġéyri-meğbul *(Ar.)* : Yararsız, kötü, faydasız, beğenilmeyen.
Ġéyri-meğbullug : Beğenilmeme, makbul olmama, makbule geçmeme.
Ġéyri-mehdud *(Ar.)* : 1. Sınırsız, sonsuz, hudutsuz. 2. Mahdut olarak.
Ġéyri-mehdudlug : Sonsuzluk, sınırsızlık.
Ġéyri-mehsuldar *(Ar. Far.)* : 1. Semeresiz, verimsiz. 2. Yararsız, faydasız. 3. İşlek olmayan son ekler.
Ġéyri-mehsuldar hercler : Verimsiz masraflar.
Ġéyri-mehsuldarlıg : 1. Verimsizlik. 2. Randımansızlık.
Ġéyri-me'lum *(Ar.)* : Bilinmez, meçhul, belirsiz, tanınmaz.
Ġéyri-memnun *(Ar.)* : Gayri memnun, hoşnutsuz, küskün, kırgın.
Ġéyri-memnunlug : Hoşnutsuzluk, küskünlük, kırgınlık.
Ġéyri-mentiği *(Ar.)* : Mantıksız.
Ġéyri-meskun *(Ar.)* : Şenliksiz.
Ġéyri-mö'teber *(Ar.)* : Asılsız, güvenilmez, inanılmaz.
Ġéyri-müeyyen *(Ar.)* : Gayri muayyen, belirsiz.
Ġéyri-müeyyenlik : Müphemiyet, belirsizlik.
Ġéyri-mükemmel *(Ar.)* : Natamam, eksik, yarım, bitmemiş.
Ġéyri-mükemmellik : Yetkinsizlik, eksiklik.
Ġéyri-mümkün *(Ar.)* : İmkânsız, olamaz.

Ġéyri-mümkünlük : İmkânsızlık, olamazlık.
Ġéyri-münbit *(Ar.)* : Verimsiz, çorak, kısır, biteksiz, gayri mümbit.
Ġéyri-münbitlik : Verimsizlik, çoraklık, biteksizlik.
Ġéyri-müntezem *(Ar.)* : Gayri muntazam, düzensiz, dağınık, gelişigüzel.
Ġéyri-müntezemlik : Dağınıklık, düzensizlik, itinasızlık.
Ġéyri-mütehérrik *(Ar.)* : Hareketsiz, kımıldamaz, sabit.
Ġéyri-mütehérriklik : Hareketsizlik, kımıldamazlık, sabitlik.
Ġéyri-mütenahi *(Ar.)* : Sonsuz, namütenahi.
Ġéyri-mütenahilik : Sonsuzluk, nihayetsizlik.
Ġéyri-mütenasib *(Ar.)* : Bakışımsız, asimetrik, nispetsiz, oransız.
Ġéyri-mütenasiblik : Nispetsizlik, oransızlık, asimetri.
Ġéyri-müteşekkil *(Ar.)* : Düzensiz, organizesiz, teşekkülsüz.
Ġéyri-müteşekkillik : Düzensizlik, organizesizlik.
Ġéyri-müvafiğ *(Ar.)* : Yersiz, isabetsiz, uygunsuz.
Ġéyri-nizami *(Ar.)* : Gayri muntazam, düzensiz.
Ġéyri-nizamilik : Düzensizlik, nizamî olmama.
Ġéyri-normal *(Ar. Lat.)* : Anormal.
Ġéyri-normallıg : Anormallik.
Ġéyri-réal *(Ar. Lat.)* : 1. Hayalî, gerçeksiz. 2. Gerçekleşemez, ham.
Ġéyri-réallıg : 1. Hayalî oluş. 2. Hamlık.
Ġéyri-resmi *(Ar.)* : Gayri resmî, resmî olmayan.
Ġéyri-resmilik : Resmî olmama.
Ġéyri-sabit *(Ar.)* : 1. Kararsız. 2. Dönek (kimse).
Ġéyri-sabitlik : 1. Kararsızlık. 2. Döneklik (kimse için).
Ġéyri-semimi *(Ar.)* : Samimiyetsiz.
Ġéyri-semimilik : Samimiyetsizlik.
Ġéyri-simmétrik : Asimetrik, bakışımsız.
Ġéyri-şeffaf *(Ar.)* : Bulanık, saydamsız.
Ġéyri-şeffaflıg : Bulanıklık, saydamsızlık.
Ġéyri-şüuri *(Ar.)* : Gayri şuurî, mihanikî, gayri iradî.
Ġéyri-şüurilik : İstençsizlik, gayri iradîlik.
Ġéyri-tebii *(Ar.)* : 1. Anormal. 2. Yapmacık, sunî. 3. Gayri tabiî.
Ġéyri-tebiilik : Sunilik, yapmacıklık.
Ġéyri-tenğidi *(Ar.)* : Tenkite yer vermeyen.
Ġéyri-üzvi *(Ar.)* : İnorganik.
Ġéyri-üzvi kimya : İnorganik kimya.
Ġéysefe, Ġéyseve : Yağda kızartılmış (kayısı, hurma veya kuru üzüm).
Ġéyser *(Lat.)* : Kayser.
Ġéyserlik : Kayserlik.
Ġéyserkesiyi (kesigi) : Sezaryen.
Ġéysi : Kayısı.
Ġéysu : Örük (saç için).
Ġéyşer : Karşı, ileri.
Ġéyşerremeg : İlerilemek, geçmek.
Ġéytan : Kaytan.
Ġéyur *(Ar.)* : Yiğit, yürekli, kahraman.
Ġéyyum *(Ar.)* : Kayyım, kayyum, vasî.
Ġéyyumçulug : 1. Koruma, kollama, kayırma. 2. Denetleme. 3. Reislik. 4. Yöneticilik. 5. Genel sekreterlik.
Ġéyyumlug : 1. Vasilik, vesayet. 2. Manda idaresi. 3. mec. Vekillik.
Ġéyz *(Ar.)* : Hiddet, öfke, gazap, kızgınlık.
Ġéyze gelmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Ġéyze getirmek : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Ġéyzi tutmag : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Ġéyzle : Öfkeyle, sinirle, hiddetle.
Ġéyzlendirilmek : Sinirlendirilmek, öfkelendirilmek.
Ġéyzlendirmek, Ġéyzletmek : Öfkelendirmek, sinirlendirmek.
Ġéyzlenmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Ġéyzli : Sinirli, öfkeli, kızgın.
Ġéyzli-ġéyzli : Sinirli sinirli, kızgınlıkla, öfkeyle.
Ġéyzlilik : Kızgınlık.
Ġéyznak *(Ar. Far.)* : Hiddetle, öfkeyle.

Gez : 1. Defa, kere, kez. 2. Kurabiye (bademli, cevizli vb.). 3. Koz helva. 4. Çentik, kertik, çukur, gez.
Ġeza *(Ar.)* : 1. Kaza. 2. Kısmet, talih, mukadderat. 3. İlçe, kaza.
Gez açmag : Kertik açmak, çentik açmak.
Ġezadan : Kazara, ezkaza.
Ġeza-ġeder : Kader, kaza, mukadderat.
Ġezal *(Ar.)* : Gazal.
Ġezale *(Ar.)* : 1. Yavru ceylan. 2. mec.Sevgili.
Ġezara *(Ar.)* : Kazara.
Ġeza üz vérmek : Felakete uğramak.
Ġezavat *(Ar.)* : Savaşlar, gazveler.
Ġezavet *(Ar.)* : Kadılık.
Ġezavethana *(Ar. Far.)* : Şeriat mahkemesi.
Ġeza vü ġeder : Kaza ve kader.
Ġezaya düşmek : Kaza geçirmek, kazaya uğramak.
Ġezaya uğramag : 1. Kazaya uğramak, kaza geçirmek. 2. Derde düşmek.
Ġezazede *(Ar. Far.)* : Kazazede.
Gezdek : Belen, bel, buz yalağı.
Gezdirilen : Dönen, dolaşan, müteharrik.
Ġezeb *(Ar.)* : Gazap.
Ġezebe gelmek : Gazaba gelmek.
Ġezebi tutmag : Öfkesi tutmak.
Ġezeblendirilmek : Öfkelendirilmek, sinirlendirilmek.
Ġezeblendirmek : Öfkelendirmek, gazaplandırmak.
Ġezeblenmek : Gazaplanmak.
Ġezebli : Gazaplı.
Ġezebnak *(Ar. Far.)* : Gazaplı.
Ġezebnak olmag : Gazaplanmak.
Gezegen, Gezeyen : Gezeğen.
Geze-geze : Gezerek.
Gezel : Nar kabuğu.
Ġezel *(Ar.)* : Gazel.
Ġezelçi : 1. Gazelhan. 2. Gazel şairi.
Ġezelçilik : 1.Gazelhanlık. 2. Gazel şairliği.
Ġezelhan *(Ar. Far.)* : Gazelhan.
Gezeli : Turuncu.
Ġezeliyyat *(Ar.)* : 1. Gazeliyat. 2. mec. Boş sözler.
Ġezellemek : Gazel okumak.
Gezellemek : Turuncuya boyamak.
Ġezel ohumag : Gazel okumak.
Ġezemet : Kazamat.
Gezen : 1. Gezen. 2. Gezeğen. 3. Falçete.
Gezene : Isırgan.
Gezengi : Pas (bitki hastalığı, badem ağacı hastalığı).
Gezengi bal, Şireli bal : Çiçek balı.
Gezenti : Seyyar, göçebe, gezenti.
Gezergi, Gezerki : Seyyar satıcı, gezdirici.
Ġezét *(İtal.)* : Gazete.
Ġezétçi : Gazeteci.
Ġezétçilik : Gazetecilik.
Ġezéte vurmag : İfşa etmek, gazetede eleştirmek.
Ġezéthane *(İtal. Far.)* : Gazete, gazete idaresi.
Ġezétsatan : Gazeteci (satıcı).
Ġezévat *(Ar.)* : Savaşlar, gazveler.
Gezeyen : 1. Hovarda, çapkın. 2. mec. Hafifmeşrep.
Gezeyenlik : 1. Hovardalık, çapkınlık. 2. mec. Hafifmeşreplik.
Ġezil : 1. Keçi kılı. 2. Sicim, kınnap.
Ġezillemek, Ġezillemeh : 1. Sıkıca bağlamak. 2. mec. Kandırmak, tavlamak.
Ġezilli : Kıllı.
Gezine-gezine : Gezinerek.
Geziniş : Gezinti.
Gezinişmek : Dolaşmak, beraberce gezmek.
Gezinmek : 1. Gezinmek. 2. mec. Zahir olmak, göze çarpmak.
Geziş : 1. Dolaşma. 2. Yürüme, gezme.
Gezişme : Gezinme.
Gezişmek : 1. Yürümek. 2. Gezinmek.
Ġeziyye *(Ar.)* : 1. Hadise, macera. 2. Kaziye.
Gezlemek : Yarmak, dilmek (tahta, ağaç, kütük vb. için).
Gezli : Turuncu.
Gezlik : Çakı.
Ġezme : Oyma.
Gezzek : Geçit.
Gıbal : Kılık, kıyafet.
Gıbrag : Kıvrak.

Gıc : Keçeleşme, uyuşukluk, uyuşma.
Gıca, Gıça : 1. Elbise asacağı, askılık. 2. Bir dilim, bir parça.
Gıcamag : Gıcırdatmak.
Gıcanmag : Dişlerini gıcırdatmak, sinirlenmek, öfkelenmek.
Gıcgırma : Ekşime.
Gıcgırmag : Ekşimek, kabarmak.
Gıcgırmış : Ekşimiş, kabarmış, acımış (hamur), mayalı.
Gıcgırtmag : Mayalamak, ekşitmek.
Gıcı : Su teresi.
Gıcıg : 1. Tahriş, tahrik, tırmalama. 2. Kıskandırma. 3. Gıdıklama.
Gıcıglamag : 1. Gıdıklamak. 2. Sinirlendirmek.
Gıcıglandırıcı : 1. Tahriş edici. 2. Sinirli, alıngan.
Gıcıglandırıcı dermanlar : Tahriş edici ilaçlar.
Gıcıglandırılmag : Gıdıklandırılmak, tahriş edilmek.
Gıcıglandırıncayaġeder : Sinirlendiriceye kadar.
Gıcıglandırmag : Gıcıklamak.
Gıcıglanmag : Gıcıklanmak.
Gıcıglayıcı : Tahriş edici.
Gıcıg vérmek : Gıcık vermek.
Gıcıldanmag : Ergenleşmek, ergenlik hisleri duymak.
Gıcımag : 1. Kaşınmak, kaşıntı tutmak, gidişmek. 2. Gıcırdamak.
Gıcırdamag : Gıcırdamak.
Gıcırdatmag, Gıcırmag : Gıcırdatmak.
Gıcırtmag : Gıcırdatmak.
Gıcıtmag : 1. Gıcırdatmak (diş). 2. Tehdit etmek, göz dağı vermek, belertmek.
Gıclaşmag : 1. Hissizleşmek, uyuşmak, keçeleşmek. 2. Sırrolmak.
Gıclıg : Uyuşukluk, hissizlik, duygusuzluk.
Gıcolma : Ispazmoz, kasılma.
Gıc olmag : 1. Hissizleşmek, uyuşmak. 2. Sırrolmak.
Gıç : 1. Ayak. 2. Bacak.
Gıça : 1. Çalı, dal. 2. Parça, dilim. 3. Taşçı tarağı. 4. Çomak, salkım (çiçek), spadis. 5. Çatal, çatallı (ağaç).
Gıçalamag : Dilimlemek, dilim dilim kesmek.
Gıçalanmag : Dilimlenmek.
Gıçavarı : Baklava dilimi.
Gıçları ağrımag : Bacakları ağrımak.
Gıçları tutulmag : Bacakları uyuşmak, ayakları uyuşmak.
Gıç-patava : Baldır bacak.
Gıçsız : Bacaksız, ayaksız.
Gıçsızlıg : Bacaksızlık, ayaksızlık.
Gıd-gıd : Dedikodu, söylenti; homurtu.
Gıdıg : 1. Gıdıklama, gıdıklanma. 2. Gıdık, gerdan.
Gıdıgburun : Pat burun, yassı burunlu, basık burunlu.
Gıdıglama : Gıdıklama.
Gıdıglamag : 1. Gıdıklamak. 2. mec. Gıcıklandırmak.
Gıdıglanmag : Gıdıklanmak.
Gıdıglaşmag : Gıdıklaşmak, birbirini gıdıklamak.
Gıdıglı : Gıdıklanan; güleğen.
Gıdığı gelmek (tutmag) : Gıdıklanmak.
Gıdığını tutdurmag : Gıdıklamak.
Gıdıh : Oğlak, keçi yavrusu.
Gıdılburun : Pat burun, yassı burunlu (kimse).
Gıdır-bıdır : Vıdı vıdı.
Gıdır-mıdır : Vıdı vıdı.
Gıf : 1. Hunî. 2. Bidon.
Gıfaohşar : Konik.
Gıfcıh : 1. Hızlı, çabuk. 2. Hafif, hafifçe.
Gıfcımmah : Sıçramak, atlamak (eteklerini toplayıp).
Gıfgülü : Çan çiçeği, boru çiçeği.
Gıfıl : 1. Kilit. 2. Kapı mandalı.
Gıfılbend : 1. Kilitli, kapalı. 2. Bilmeceli şiir, muamma.
Gıfılçı : Çilingir.
Gıfılla : Sus! konuşma! sessiz ol!
Gıfıllama : Kilitleme, kapama.

Gıfıllamag : 1. Kilitlemek, kapamak. 2. mec. Susmak, sessizleşmek.
Gıfıllanmag : Kilitlenmek, kapatılmak.
Gıfıllanmış : Kilitli, kapalı.
Gıfıllatdırmag : 1. Kapattırmak, kilitletmek. 2. mec. Konuşturmamak, susturmak.
Gıfıllatmag : 1. Kapattırmak, kilitletmek. 2. mec. Susturmak.
Gıfılı : Kilitli.
Gıfışmag : Ekşimek, kokuşmak, acımak, köpürmek.
Gıfvarı : Konik.
Gıggıldamag : Kahkaha atmak, kıkırdamak.
Gıggıldaşmag : Fıkırdaşmak, kahkahalaşmak.
Gıggılı : Ufak alabalık.
Gığ : Kığ, kığı.
Gığ-gığ : Kakır kakır, agu agu (çocuğun gülmesi).
Gığı : Eğrelti, eğrelti otu.
Gığılcım : Kıvılcım.
Gığılcımlanmag : Kıvılcımlanmak.
Gığılcımlı : Kıvılcımlı.
Gığılcımsaçan : Kıvılcımlı.
Gığıldamag : 1. Kıkırdamak, kıkır kıkır gülmek (çocuklar). 2. Dığdığı gibi konuşmak, pepelemek.
Gığıldanmag : 1. Kıkırdamak, kıkır kıkır gülmek, agulamak (çocuklar). 2. Dığdığı gibi konuşmak, pepelemek.
Gığıldaşmag : 1. Kıkır kıkır gülüşmek (çocuklar). 2. Gaklaşmak (kargalar).
Gığıltı : Kıkırtı (gülme sesi).
Gığırdag : Kıkırdak.
Gığırdaglı : Kıkırdaklı.
Gığırdaglıbalıglar : Kemikli balıklar.
Gığırmah : Korkmak, çekinmek.
Gığırtdah : 1. Küçük. 2. Zayıf, sıska.
Gığlamag : Kığılamak.
Gığlığ : 1. Kığı. 2. Rektum, göden bağırsağı (keçi, koyun, deve).
Gığmere : Çocuk oyunu.
Gığmete : Çocuk oyunu.
Gığpula : Çocuk oyunu.
Gıhıh : Dilim.
Gıhmıg, Gıhmıh : Kıymık.
Gıhmıglamag, Gıhmıhlamah : Parçalamak, dilimlemek, doğramak (odunu).
Gıj, Gıj-gıj : Şırıltı.
Gıjlanmah : Korkutmak, tehdit etmek, gözdağı vermek.
Gıjgıjı : Vızıltı (böcek).
Gıjgırlamah : Saldırmak, üzerine yürümek, kışkırtılmak.
Gıjgırmag : Ekşimek, kokuşmak, bozulmak, köpürmek.
Gıjgırmış : Ekşimiş, kokuşmuş, köpürmüş, mayalı.
Gıjgırtmag : Ekşitmek.
Gıjhagıj : Şırıl şırıl.
Gıjı : 1. Spor (bitkiler), çiçeksiz bitkiler. 2. Eğrelti. 3. Kuzukulağı.
Gıjılamag : Eğrelti ile örtmek, eğreltiye sarmak.
Gıjılatmag : Eğreltiye sardırmak, eğrelti örttürmek.
Gıjıldamag : Şırıldamak, şırlamak, şarıldamak.
Gıjılıg : Eğreltilik.
Gıjıltı : Fışırtı, fışıltı.
Gıjıltılı : Fışıltılı, gürül gürül akan.
Gıjov : İvinti yeri.
Gıl : 1. Kıl, tüy. 2. Kaba yün.
Gılaf *(Ar.)* : Kılıf, kın.
Gılaflı : Kılıflı, kınlı.
Gılafsız : Kılıfsız, kınsız.
Gılan : Kalın yün.
Gılavuz : 1. Kılavuz. 2. Pişdar. 3. Matkap, burgu.
Gılbaş : Dolama, etyaran.
Gılboyun : Kikirik.
Gılca : Zerre kadar, hiç, aslâ.
Gılça : Kalça, ayak, bacak.
Gılçadırrı : Çingene, kıptî.
Gılçalamag : Ayağından yakalamak, bacağından yapışmak.
Gılçalanmag : Ayağından yakalanmak.
Gılçasıeyri : Paytak, çarpık bacaklı, kılıç bacak.

Gılçıg : 1. Kılçık. 2. Şeytan tırnağı. 3. İnce kıl.
Gılçıglamag : Kılçığı ayıklamak, kılçığını temizlemek.
Gılçıglanmag : 1. Kılçığı temizlenmek. 2. Kılçık oluşmak (tahıl).
Gılçıglı : Kılçıklı.
Gılçıgsız : Kılçıksız.
Gıldan asılmag (asılı olmag) : Tehlikede olmak, kıl payı kalmak.
Gıldıg : İnanç, itikat.
Gıldıgsız, Gıldıhsız : İnançsız, itikatsız, dinsiz, mezhepsiz.
Gıldırmag : Kıldırmak.
Gılga : Üçüncü biten tahıl (aynı kökten).
Gıl ğeder : Kıl kadar, zerre kadar, aslâ, hiç.
Gılgurdlar : İpliksiler.
Gılguyrug : Kılkuyruk.
Gılguyruglular : Kılkuyruklular (ördekgillerden).
Gılıc, Gılıç, Gılınc : Kılıç.
Gılıf *(Ar.)* : Kılıf.
Gılıfdan çıhmag : Kılıftan çıkmak, çıplaklaşmak, çıplanmak.
Gılıflı : Kılıflı.
Gılıg : 1. Munislik, uysallık. 2. Mizaç, huy, karakter.
Gılıg élemek (etmek) : Yılışmak, dalkavukluk etmek, yaltaklanmak.
Gılı gıldan séçmek : Kılı kırk yarmak.
Gılıglamag : Tavlamak, yaltaklık etmek, yağ çekmek.
Gılıglanmag : Yaltaklanmak, dalkavuklaşmak.
Gılıglı : Sevimli, munis, uysal, mütebessim.
Gılıglılıg : Uysallık, sevimlilik, munislik.
Gılıgsız : 1. Çirkin, kılıksız, tipsiz. 2. mec. Somurtkan, geçimsiz, huysuz.
Gılıgsızlıg : Somurtkanlık, geçimsizlik, huysuzluk.
Gılığına girmek : 1. Kılığına girmek. 2. mec. Yılışmak, yaltaklanmak, dalkavuklaşmak.
Gılıh : 1. Huy, karakter. 2. Başlıca. 3. Tarz, çeşit, suret.
Gılıhlamah : Avutmak, oyalamak.
Gılıhlammah : Yaltaklanmak.
Gılıhlı : Sevimli, uysal, munis.
Gılımlammah, Gırımlammah : Heveslenmek, arzu duymak.
Gılınc : 1. Kılıç. 2. Kulak demiri. 3. Domuz dişleri.
Gılınca sarılmag : Silaha sarılmak, savaşa hazırlanmak.
Gılıncbalıg, Gılıncbalığı : Kılıç balığı.
Gılınc çalmag : Kılıçlamak, kılıçtan geçirmek.
Gılınc çekmek : Kılıç çekmek.
Gılıncdan kéçir(t)mek : Kılıçlamak, kılıçtan geçirmek.
Gılınc-galhana çıhmag : Dövüşmek, çarpışmak, savaşmak.
Gılınc-gılınca gelmek : Göğüs göğüse çarpışmak, göğüs göğüse savaşmak.
Gılıncgorçusu : Silahtar (Safevîlerde).
Gılıncının dalı da kesir gabağı da : Nüfuzlu kimse (kılıcının arkası da keser önü de).
Gılıncı : Kalpak çeşidi.
Gılınc kimi : Kılıç gibi, keskin, kesici.
Gılınclamag : Kılıçlamak, kılıçtan geçirmek.
Gılınclanmag : 1. Kılıçtan geçirilmek. 2. Kılıç kuşanmak.
Gılınclı : 1. Kılıçlı. 2. Yaban domuzu.
Gılıncotu :Kılıç otu, danakıran, mayasıl otu.
Gılıncoynadan : Eskrimci.
Gılıncoynatma : Eskrim.
Gılınc oynatmag : 1. Eskirim yapmak. 2. mec. Kılıç oynatmak.
Gılıncvarı : 1. Kılıçlama, çaprazlama. 2. Kılıçsı (yaprak).
Gılınc vurmag : Kılıçlamak, kılıçtan geçirmek.
Gılıncyarpag : Kılıçsı (yaprak).
Gılınmag : Kılınmak, yapılmak, edilmek.
Gılış : Kılıç.
Gıl kimi : İpince, incecik, kıl gibi.
Gılkörpü : Sırat köprüsü.
Gıllanmag : Kıllanmak, kıl bitmek.

Gıllı : 1. Kıllı. 2. Yünlü, tüylü. 3. mec. Kaba, nezaketsiz.
Gıllıca : 1. Vahşi, yabanî. 2. Buğdaygillerden bir bitki.
Gıllıgaban : 1. Kıllı domuz, yaban domuzu. 2. mec. Kaba adam, nezaketsiz adam, görgüsüz.
Gıllılıg : Kıllılık, tüylülük.
Gılloru : Ebe bulguru.
Gılmag : Kılmak, yapmak, etmek.
Gılou : Kılağı, zağ.
Gılov : Kılağı, zağ.
Gılovlamag : Kılağılamak.
Gılovlu : Kılağılı.
Gıloy : Kılağı, zağ.
Gıloyşa, Gıloyşar : 1. Kovcu, gammaz, fitneci, fitçi. 2. Yaltak, yaltakçı.
Gıloyşalıh : 1. Kovculuk. 2. Yaltakçılık.
Gıl séçmek : 1. Kıl görünmek, ayırdedilmek. 2. Detaylarına inmek.
Gılvız : 1. Fitneci, kovcu. 2. Riyâkâr. 3. Yaltak, yaltakçı.
Gılvızdıh : Kovculuk.
Gım : Çim.
Gımcırramah : Atmak, fırlatmak.
Gımçal : Kırbaç, kamçı.
Gımgıma, Gımgımı : Melodi, zemzeme.
Gımıldammah : 1. Çalışmak. 2. Parıldamak.
Gımıldanmadan : Kımıldamaksızın, kıpırdamadan.
Gımılda(n)mag : Kımıldamak, kımıldanmak, kıpırdamak.
Gımıldaşmag : Kıpırdaşmak.
Gımıldatmag : Kımıldatmak, kıpırdatmak.
Gımıllammah : Katlanmak.
Gımılmah, Gımımah : Koşmak, seğirtmek.
Gımıltı : Kımıltı, kıpırtı.
Gımımah : Seğirtmek.
Gımışa-gımışa :Gülümseyerek, tebessümle.
Gımışıg : Gülümseme, tebessüm.
Gımışmag, Gımışmah : Gülümsemek.
Gımıtmag : Seğirtmek, koşmak.
Gımız : 1. Kımız. 2. Ekşi, acı. 3. Mayasız süt. 4. Kaymaksız süt. 5. Mürekkep.
Gımmah : Kıpmak, kırpmak.
Gımrov : Çıngırak.
Gımzamag : Kaldırmak, kımıldatmak.
Gımzandırmag : Kımıldatmak, kıpırdatmak, dikeltmek.
Gımzanmag : Kımlanmak.
Gımzatmag : Kımıldatmak, kıpırdatmak, kaldırmak.
Gın : 1. Kın. 2. Mahfaza, koruncak. 3. Kavkı, kabuk. 4. Badıç. 5. Kavuz. 6. Kılıf.
Gınag : Kınama, sitem, serzeniş, paylama.
Gınama : Kınama.
Gınamag : Kınamak.
Gınanmag : Kınanmak.
Gınc : Cilve, naz, işve, işmar.
Gıncanmag, Gıncammağ, Gıncammah : 1. Gerinmek, esnemek. 2. Nazlanmak, kırıtmak.
Gıncıh-gıncıh : Ufak ufak.
Gıncırtmag : Morartmak, ezmek, bertik oluşturmak.
Gındı, Horra : Mahallebi, muhallebi.
Gındırğa : 1. Saparna. 2. Keçeleşmiş, dolaşık, dağınık, karışık. 3. Kuru, kupkuru. 4. Zayıf bitki, cılız bitki.
Gındırğayı : Muntazam, zarif, kostak.
Gındırğayı yérimek : Kostaklanmak.
Gınga : Kuzukulağı.
Gıngılı : 1. Ufacık, minnacık. 2. Azıcık.
Gıngılıh : Bağırma, gürültü.
Gınıf : 1. Badıç. 2. Kılıf.
Gını-gını : Çocuk sesi (elini burnuna koyarak seslenme).
Gınına çekilmek (girmek) : Kubuğuna çekilmek.
Gınına çekmek (başını) : Kendi kabuğuna çekilmek.
Gınına girdirmek (kéçirtmek) : Kılıflamak, kılıf geçirmek.
Gınından çıhmag : Haddini aşmak, ölçüyü kaçırmak.
Gınlamag : 1. Kılıflamak. 2. Badıçtan çıkarmak.
Gınlı : Kınlı.
Gınna : Hımhım.

Gınnah, Gınnajıh : Azıcık, çok az.
Gınt : Köşe, bucak.
Gıntır : 1. Arık, zayıf, kuru, cılız. 2. Lâğar.
Gınvarı : Kabuksu.
Gıpçağlar : Kıpçaklar, kumanlar.
Gıpgırmızı : 1. Kıpkırmızı. 2. Kıpkızıl. 3. mec. Apaçık, tamamen. 4. mec. Edepsizce, hayasızca, utanmazca.
Gıpgırmızı gızarmag (olmag) : Kıpkırmızı kesilmek, kıpkırmızı olmak.
Gıpgırmızı kesilmek : Kıpkırmızı kesilmek.
Gıpgızıl : Kıpkızıl.
Gıpıg : Kıpık.
Gıpıh : Korkak.
Gıpılmah : Seğirtmek.
Gıpışdırmag : Kıpıştırmak.
Gıpmag : Kıpmak, kırpmak.
Gır : 1. Asfalt, katran. 2. Kır. 3. Düzlük, kırlık. 4. Kuyu sırığı, çengelli sırık (kuyudan su almak için). 5. Naz, işve, cilve. 6. Demir halka (araba okunda). 7. İs. 8. Eğri. 9. Tütün kırıntısı.
Gıra : 1. Kelek (kavun). 2. Kazgıç (tandır için). 3. Kebap şişi.
Gırabli, Girabli : Kaloş, galoş.
Gıracag : 1. Suntıraç, suntıraş (nalbantlarda). 2. mec. Katil.
Gıraet : Kıraat.
Gıraethana : Kıraathane, okuma odası.
Gıraethanaçı : Kıraathaneci, kütüphaneci.
Gırag, Gırağ : 1. Uç, kenar, kıran. 2. Haşiye, kenar, kıyı. 3. Yaka, sahil, kıyı. 4. Başka, özge, yan. 5. Yabancı, el.
Gırag-bucag : 1. Kıyı bucak. 2. Kıyıda bucakta.
Gıragdan : Kenardan.
Gıragdakı : Sondaki, uçtaki, sonuncu.
Gırag durmag : Savulmak, çekilmek, uzak durmak.
Gıraglamag, Gırahlamah : 1. Çevrelemek, tehdit etmek. 2. Kıyılarını pişirmek, kıyılamak (saç ekmeğinin). 3. Kenarlarını düzeltmek, kenarlarını makaslamak (kumaş vb. nin).
Gıraglı : 1. Kenarlı. 2. Yalı uşağı.
Gıraz : Zamk.
Gırbagır : Lebalep.
Gırba(n)c : Kırbaç.
Gırba(n)clamag : Kırbaçlamak.
Gırbasan : Katrancı.
Gırbişiren : Katrancı.
Gırcana-gırcana : Salınarak, salına salına.
Gırcanmag : Kırıtmak, yılışmak.
Gırç, Gırç-gırç : Gıcırtı (dişler için).
Gırçı : 1. Katrancı. 2. mec. Kısmık, cimri.
Gırçıl : Kırçıl.
Gırçılıg : 1. Katrancılık. 2. mec. Cimrilik, kısmıklık.
Gırçın : 1. Kıvrım, pili, kırma. 2. Dalgalı süs (kapların kenarında). 3. Piç, sürgün, filiz (bitkilerde). 4. Plili etek.
Gırçın-gırçın : Kırmalı, plili.
Gırçını, Gırçınnı : 1. Plili, kırmalı. 2. Nakışlı, işlemeli.
Gırçınlamag : 1. Pli yapmak, kırma yapmak (kumaşa). 2. At kuyruğu yapmak (saçları).
Gırçınlanmag : Plili yapılmak, kıvrılmak.
Gırçınlı : 1. Plili, kırmalı. 2. Nakışlı, işlemeli (kaplama kaplar).
Gırçınmag : İncinmek, rencide olmak.
Gırçın vurmag : 1. Kırma yapmak, pli yapmak. 2. Burup katlamak (saçları).
Gırdaşıyan : Zift arabası, katran taşıyıcı (tanker).
Gırdı-gaçdı : Güvenilmez, dönek, oynak (kimse).
Gırdıgıs : Kanaatkâr.
Gırdıgıssıg : Kanaatkârlık.
Gırdırılmag : Kırdırılmak.
Gırdırmag : Kırdırmak.
Gırdırnağ : Cimri, kısmık.
Gırdırtmag : Kırdırtmak.
Gırgavul, Gırgovul : Sülün.
Gır-gıc : Bacak.
Gır-gır, Gırgır : 1. Gaklama, gak gak. 2. Karga.
Gır-gıra : 1. Kaynana zırıltısı. 2. Bozkır. 3. İpek kozası.

Gırgırama : Çok tuzlu.
Gırgovul kimi başı kolda olmag : Gerçeklere sırtını çevirmek, gafil olmak, leylek gibi başını kuma sokmak.
Gırgıray : Mamaliga.
Gırgovullug : Sülünlük, sülünlerin çok olduğu yer.
Gırğı : 1. Şahin, doğan. 2. Boz doğan. 3. Atmaca. 4. Doğan.
Gırğıburun(lu) : Gaga burun (kimse), kartal burunlu.
Gırğı kimi : 1. Çevik, atik, kuş gibi. 2. Çabucak, derhal.
Gırğın : 1. Kırgın (hastalık). 2. Katliam. 3. Yem artıkları, döküntü. 4. mec. Geçimsizlik, kavga.
Gırğıotu : Fare kulağı, şahin otu, tırnak otu.
Gırğız : Kırgız.
Gırğızistan : Kırgızistan.
Gırğızca : Kırgızca.
Gırh : 1. Kırk. 2. Kırklama (bebek için). 3. Kırk günlük yas (ölen kimse için).
Gırhaçarcam(ı) : Kırklama kadehi (batıl inanışlara göre al değmemesi için üzerinde oyma resimler bulunan, kırk müşkülü gideren, kırk kadeh su ile kırklama yapılan cam kap).
Gırhagır : Katliam, kılıçtan geçirme.
Gırhayag : 1. Kırkayak. 2. Yengeç.
Gırh bağlamag (bağlatmag) : Matem yemeği vermek (kırk günden sonra).
Gırhbayır : Kırk bayır.
Gırhbuğum, Yolotu: Çoban değneği (bitki).
Gırhçellek : Kuyu dolabı.
Gırhdamar : 1. Dokuz canlı. 2. Sabırlı, tahammüllü. 3. Çok katmanlı, katmanlı (toprak).
Gırhdırılmag : Kestirilmek, kırktırılmak.
Gırhdırmag : Kırkturmak.
Gırhdilli : Riyakâr, iki yüzlü.
Gırhdon : Katmanlı yumrulu bir bitki (kırmızı çiçekli olup yenilir bitki).
Gırhgünlük : Kırk günlük.
Gırhıçı : Kırkıcı.
Gırhı çıhmag : Kırkı çıkmak (ölen kimsenin).
Gırhıg : Tıraşlı.
Gırhılı : Tıraşlı.
Gırhılıg : 1. Kırkımlık, kırkmak için (koyun vb.). 2. Kırkı, kırkma makası.
Gırhılmag : 1. Tıraş edilmek (saç, sakal vb.). 2. Kırkılmak.
Gırhılmış : Tıraşlı, kırkılı.
Gırhım, Gırhın : 1. Kırkım. 2. Bir defada kırkılan (yün, yapağı vb.).
Gırhınçı, Gırhıncı : 1. Kırkıcı. 2. Kırkıncı.
Gırhında yorğalamag : Kırkından sonra azmak.
Gırhıntı : Kırpıntı, kırkıntı.
Gırhillik : Kırk yıllık.
Gırh kötük : Öküz soğuğu, sitteisevr.
Gırhlı : Kırklı.
Gırhlıg : 1. Kırklık. 2. Kırkı.
Gırhmag : 1. Tıraş etmek. 2. Kırkmak.
Gırhminci : Kırkıncı.
Gırh sahlamag (tutmag) : Matem tutmak, yas tutmak (ölenin kırkı çıkana kadar yakınlarınca tutulur).
Gırh vérmek : Matem yemeği vermek, yas yemeği yerdirmek (kırkı çıkan ölünün ruhu için).
Gırhyarpag : 1. Katmerli (çiçek, karanfil vb. için). 2. Katmerli badem.
Gırıb-tökmek : Kırıp dökmek.
Gırıcı : 1. Öldürücü, kırıcı, yok edici. 2. Avcı uçağı. 3. Galip, üstün.
Gırıcıteyyare : Avcı uçağı.
Gırıg : 1. Ufak tefek. 2. Yırtık, kesik. 3. Tıraşlı. 4. Yonga, talaş (demir için). 5. Lokma, parça. 6. mec. Kırgın, gücenik.
Gırıgçı : Kırıkçı, sınıkçı.
Gırıgçılıg : Kırıkçılık, sınıkçılık.
Gırıg-gırıg : Kırık dökük.
Gırıg-gırıg élemek (etmek) : Un ufak etmek, parçalamak.
Gırıg-gırıg olmag : Paramparça olmak.
Gırıg-goşun:Mağlup ordu, münhezim ordu.
Gırıg-gurug, Gırıg-gurag : Kırık dökük.
Gırıglıg : Kırıklık.
Gırıg-sökük : 1. Kırık dökük. 2. Kırıntı, atıntı, döküntü.

Gırıg-tökük : Kırık dökük.
Gırıh : İp.
Gırıldamag : 1. Gaklamak. 2. Vırıldamak, vırıldanmak.
Gırıldaşmag : 1. Gaklaşmak (kargalar). 2. mec. Vırıldaşmak, homurdaşmak, mırıldaşmak.
Gırıldatmag, Gırıldatmah : 1. Gırıldatmak. 2. Guruldatmak. 3. Gevezelik etmek.
Gırılma : 1. Kırılma. 2. Katliam, kılıçtan geçirilme.
Gırılmag : 1. Kırılmak. 2. mec. Kopmak, kesilmek. 3. mec. İncinmek, üzülmek. 4. mec. Bunalmak (açlıktan vb.). 5. mec. Araları açılmak, küsüşmek. 6. mec. Kasılmak, göbeği çatlamak (gülmekten).
Gırılmaz : Sağlam, sarsılmaz, kuvvetli, güçlü.
Gırılmazlıg : Sağlamlık, sarsılmazlık, kırılmazlık.
Gırılmış : 1. Kopuk, kopmuş. 2. Kırık, parçalanmış. 3. Kırık dölü!
Gırıltı : 1. Gaklama. 2. Gıcırtı. 3. Gürültü.
Gırım : 1. Meyil, heves, eğilim. 2. Kılık, görkem. 3. Karakter, huy, tabiat.
Gırım-gırtı(g) : Ivır zıvır, kıvır zıvır.
Gırımlammah : Heveslenmek, arzulamak.
Gırımlı : Hevesli, arzulu, niyetli.
Gırımyayi : Eleğimsağma, gök kuşağı.
Gırın-gırtığ : Kıvır zıvır.
Gırıntı : Kırıntı.
Gırış : 1. Kırışıklık. 2. Fay.
Gırışdırmag : 1. Kırıştırmak, buruşturmak. 2. Mıncıklamak.
Gırışga : 1. Askılık (elbise için). 2. Çengel, kopça.
Gırış-gırış : Kırış kırış.
Gırışıg : 1. Kırışıklık. 2. Kırışık.
Gırışıglı : Kırışık, buruşuk.
Gırışıglıg : 1. Kırışıklık. 2. Fay.
Gırışığı açılmag : İçi açılmak, neşelenmek, keyiflenmek.
Gırışmag : 1. Kırışmak, buruşmak. 2. Kısalmak, çekilmek.
Gırışmal : Düzenbaz, köftehor, kerata.
Gırışmış : 1. Kırışık, buruşuk. 2. Ezik.
Gırışmışgözler : Kırışık gözler.
Gırışsifet : Buruşuk yüzlü.
Gırlamag : 1. Asfaltlamak. 2. İslenmek. 3. Katran gibi pislemek, yestehlemek (bebekler), kakalamak.
Gırlangıç : Kırlangıç.
Gırlanmag : 1. Asfaltlanmak. 2. İslenmek.
Gırlaşmag : 1. Asfaltlaşmak, katranlaşmak. 2. mec. Yapışmak, yakalamak, sarılmak.
Gırlatmag : Asfaltlatmak.
Gırlı : Katranlı, asfaltlı.
Gırma : 1. Saçma. 2. Mıcır, mucur. 3. Kırılmış, kesme. 4. Tane, habbe. 5. Budama. 6. Kırkma, makas vurma. 7. Sivilce (bazı evcil hayvanların ağzında). 8. Fundalık, çalılık. 9. Çalı yığını.
Gırmag : Olta, kanca, çengel.
Gırma(n)c : Kırbaç.
Gırma(n)clamag : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Gırma(n)clanmag : Kırbaçlanmak, kamçılanmak, dövülmek.
Gırma(n)clatmag : Kırbaçlatmak, kamçılatmak.
Gırma(n)clı : Kırbaçlı, kamçılı.
Gırma(n)c yémek : Kırbaçlanmak.
Gırmasaggal : Kırkık sakallı, kısa sakallı.
Gırmatüfeng(i) : Kırma (tüfek).
Gırmalıh : Palamut meşesi fidanlığı.
Gırmemekoy : Çok tuzlu.
Gırmız : 1. Kırmız böceği. 2. Kırmızı boya.
Gırmızböceyi : Kırmız böceği.
Gırmızı : 1. Kırmızı. 2. mec. Güzel, aydınlık, ferah, iç açıcı. 3. mec. Utanmaz, çekinmez, cesur. 4. mec. Komünist.
Gırmızıadam : 1. Küstah, yüzsüz, yırtık. 2. Küstah herif!
Gırmızıaypara : Kızılay.
Gırmızıbadımcan : Domates.
Gırmızıbaldır : Yenilir bir sulak yer bitkisi.
Gırmızıbayrag : Kızıl bayrak.
Gırmızıbayraglı : Kızıl bayrak nişanıyla ödüllendirilen.

Gırmızıbiber : Kırmızı biber.
Gırmızıbirçek : Saçları kınalı.
Gırmızıboğaz : Kırmızı boğaz (küçük göçmen kuş).
Gırmızıca : 1. Kızılca, kırmızımtırak. 2. mec. Kıpkızıl, aşırı, kuyruklu, koyu (yalan vb. için).
Gırmızıdeniz : Kızıl deniz.
Gırmızıderili : Kızılderili.
Gırmızıderililer : Kızılderililer.
Gırmızıdodag : Kırmızı dudaklı.
Gırmızıeğiğ : Kırmızı akik.
Gırmızıgabıg : Kırmızı kabuklu.
Gırmızıgancisimcikleri : Alyuvarlar.
Gırmızıgöz : 1. Kırmızı gözlü. 2. mec. Kanlı göz, kızarmış gözlü. 3. mec. Kırmızı, al.
Gırmızıguşe : Şeref salonu, istirahat salonu.
Gırmızıgvardiya : Kızıl hassa birlikleri.
Gırmızı Haç : Kızılhaç.
Gırmızı istiot : Kırmızı biber.
Gırmızılar : Komünistler, kızıllar.
Gırmızılaşdırılmag : Kırmızılaştırılmak, kırmızıya boyatılmak.
Gırmızılaşdırmag : Kırmızılaştırmak, kızartmak.
Gırmızılaşmag : Kırmızılaşmak, kızarmak.
Gırmızılı : Kırmızı (kırmızı giyinen için).
Gırmızılıg : 1. Kırmızılık, kızıllık. 2. mec. Yüzsüzlük, utanmazlık, hayâsızlık.
Gırmızı lövhe : Berat, patent, şeref beratı.
Gırmızımercan, Necibmercan : Kırmızı mercan.
Gırmızımsı : Kırmızımsı.
Gırmızımtıl : Kırmızımsı, kırmızımtırak.
Gırmızımtılıg : Kırmızımtıraklık.
Gırmızımtrag : Kırmızımtırak, kırmızımsı.
Gırmızıpéyser : İstismarcı, sömürücü, asalak.
Gırmızısaggal : 1. Sakalı kınalı. 2. mec. Fanatik, mutaassıp, bağnaz.
Gırmızısifet : Kırmızı çehreli.
Gırmızıteher : Kırmızımtırak, kırmızımsı.
Gırmızıtepe :Tepesi kırmızı (papak).
Gırmızıturp : Kırmızı turp.
Gırmızıtüklü : Kırmızı tüylü.
Gırmızıyanag : Al yanaklı, kırmızı yanaklı.
Gırmızı yumurta bayramı : Paskalya.
Gırna : 1. Kurna, musluk. 2. Köşe, viraj, dönemeç.
Gırnıh : Dal uçları (ağaçlarda).
Gırnıs, Gırnis : Kısmık, cimri, pinti.
Gırov : 1. Kırağı. 2. Karağı, tavuk karası.
Gırov bağlamag : Kırağı düşmek, kırçla örtülmek.
Gırov düşmek : Kırağı düşmek, kırağı yağmak.
Gırovlamag, Gırovlanmag : Kırçla örtülmek, kırağı yağmak.
Gıroy : Adice konuşan.
Gırp : Kılçık, başak kılçığı.
Gırpdırmag : Kırpturmak.
Gırpıg : Kırpık.
Gırpılmag : 1. Kırpılmak. 2. Kırkılmak, kesilmek.
Gırpılmış : Kırpık.
Gırpım : 1. An, lahza. 2. Tutam. 3. Isırımlık.
Gırpınanulduzlar : Parıldayıcı yıldızlar, yıldırak yıldızlar, parıltılı yıldızlar.
Gırpınmag, Gırpınmah : 1. Kıpmak, kırpmak. 2. Işıldamak. 3. Utanmak, sıkılmak. 4. Kıpırdamak, kımıldamak.
Gırpıntı : Kırpıntı.
Gırpışdırmag : Kırpıştırmak.
Gırpıtmag : Dikmek, kabartmak (hayvanlar kulaklarını).
Gırpma : Kırpma.
Gırpmag : 1. Kırpmak, kıpmak. 2. Kırkmak, kesmek. 3. Isırmak, didiklemek.
Gırravaz : Hodpesent, bencil.
Gır-saggız : 1. Zift, kara sakız. 2. mec. İnatçı, yüzsüz, yapışkan.
Gır-saggız kimi yapışmag : Sülük gibi yapışmak, peşini bırakmamak.
Gır-saggız olub-yapışmag : Sülük gibi yapışmak.
Gırsalan : Katrancı.
Gırsatan : Katrancı.
Gır satmag (vérmek) : Çalım satmak, nazlanmak.

Gırt : 1. Gurk tavuk. 2. Kuluçka. 3. Gıdaklama.
Gırt basdırmag : Kuluçkaya yatırmak.
Gırtdatmag, Gırtdatmah : 1. Yemek, kemirmek. 2. Kurumlanmak, şişinmek.
Gırt düşmek : Kuluçkaya yatmak, gurka yatmak.
Gırt-gırt : Gurk gurk (sesi).
Gırtı : Kırpıntı.
Gırtıc : Çayır otu, fileol.
Gırtıg : Parça, azıcık.
Gırtıg-gırtıg : Parça parça, azar azar.
Gırtıldamag : Gurk gurk etmek, gurklamak.
Gırtıltı : Gurklama, gurk gurk etme.
Gırtım : Buruşuk, büzüşük, kırışık.
Gırtız : Eğirmen, kirmen.
Gırtlag : Gırtlak.
Gırtlagüstü : Gırtlak üstü.
Gırtlamag : 1. Gurklamak, gurk gurk etmek. 2. Kıtır kıtır kesmek, kemirmek, kesmek, doğramak.
Gırtlaşmag : 1. Gurk gurk ötüşmek. 2. Gurka yatmak.
Gırtlıg : Kuluçkalık (tavuk).
Gırtmag : Azıcık kesmek, koparmak.
Gırtmah : Ütmek, yenmek.
Gırtmıg : Müstamel, eski.
Gırttoyug : Gurk tavuk.
Gırt yatmag : Gurka yatmak, kuluçkaya yatmak.
Gıryığan : Zift toplayan.
Gısa : Kısa.
Gısaayag(lı) : Kısa bacaklı.
Gısabarmag : Kısa parmak.
Gısabığ : Kısa bıyıklı.
Gısaboğaz(lı) : Paçası kısa, kısa boğazlı (çorap vb. için).
Gısaboy(lu) : Götten bacaklı, kısa boylu, bodur.
Gısaboyun(lu) : Kısa boyunlu, boynu kısa.
Gısabuynuz(lu) : Kısa boynuzlu.
Gısaca : Kısaca.
Gısa cavab vérmek : Kısa cevap vermek.
Gısacıg : 1. Kısacık. 2. Özetle.
Gısadalğa : Kısa dalga.
Gısadalğaçı : Kısa dalga radyocu.
Gısadalğalı : Kısa dalgalı.
Gısadılmag : Kısaltılmak.
Gısadılmış : Özet, muhtasar.
Gısadişli : Kısa dişli.
Gısafokuslu : Kısa odaklı.
Gısaganad(lı) : Kısa kanatlı.
Gısagapama : Kısa devre, kontak.
Gısagıç(lı) : Götten bacaklı.
Gısagol(lu) : Kısa kollu.
Gısagövdeli : Maki (bitki örtüsü).
Gısagundaglı : Kundağı kısa (silah vb.).
Gısaguyrug(lu) : Kuyruğu kısa, kısa kuyruklu.
Gısa kéçmek : Kısa kesmek.
Gısa kesmek : Kısa kesmek, özetlemek.
Gısaldılmag : 1.Kısaltılmak. 2.Özetlenmek.
Gısaldılmış : Kısaltılmış.
Gısalığ : Kısalık.
Gısalifli : Kısa elyaflı.
Gısalmag : Kısalmak.
Gısalmış : Kısalmış.
Gısaltdırmag : Kısalttırmak.
Gısaltmag : Kısaltmak.
Gısamétrajlı : Kısa film.
Gısamüddetli : Kısa süreli.
Gısarag : Kısarak, kısaca.
Gısasaçlı : Kısa saçlı.
Gısası : Kısacası, özetle.
Gısatüklü : Kısa tüylü.
Gısayallı : Kısa yeleli, kısa perçemli.
Gısayol : Kısa yol, kese yol.
Gısayunlu : Kısa tüylü.
Gısdırılmag : Sıkıştırılmak.
Gısdırmag : Sıkıştırmak.
Gısdırmah : Korumak, mukayyet olmak.
Gısgac, Gısgaç : 1. Kıskaç. 2. Kırkayak. 3. Yengeç vb. (böcekler).
Gısgaclı : Kıskaçlı.
Gısgammah : 1. Korkmak, çekinmek. 2. Utanmak, çekinmek.
Gısganan, Gısganc : 1. Kıskanç. 2. İmrenen. 3. Kısmık, pinti.
Gısganclıg : 1. Kıskançlık. 2. İmrenme. 3. Kısmıklık, pintilik.
Gısgandırmag : Kıskandırmak.
Gısganış : Kıskanış.

Gısganmag : 1. Kıskanmak. 2. Şüphelenmek, çekinmek. 3. Utanmak, sıkılmak. 4. Pintilik etmek.
Gısgı, Gısğı : 1. Tazyik, baskı, sıkıştırma. 2. Tehdit, gözdağı.
Gısgı basmag (gelmek) : Sıkıştırmak.
Gısgılamag : Sıkıştırmak, sıkboğaz etmek.
Gısgınmag : Utanmak, çekinmek, sıkılmak.
Gısgın : Sıkıştırma.
Gısgıntı : 1. Gözdağı verme, korkutma. 2. Sıkıntı, eziyet.
Gısgırdılmag : Kışkırtılmak, saldırtılmak (köpek).
Gısgır(t)mag : 1. Kışkırtmak, saldırtmak. 2. Azmettirmek, tahrik etmek.
Gıs-gıs : Saldırtma ifadesi (köpekleri birine).
Gısgıvrag : Kıskıvrak.
Gısgıya basmag : Gözdağı vermek, korkutmak.
Gısıcı : 1. Sıkıcı, sıkan, tutan. 2. Sıkacak.
Gısıg : 1. Kısa. 2. Boğuk, kısık. 3. Kısa boyun.
Gısığlığ : 1. Kısıklık. 2. Boğukluk, hırıltı.
Gısılmag : 1. Kısılmak, sıkışmak. 2. Duldalanmak. 3. Utanmak, sıkılmak, çekinmek.
Gısılmış : Sığınmış, tünemiş.
Gısım : 1. Çeşit, nevi, tür. 2. Çatı (gramer).
Gısınmag : 1. Kısınmak, imsak etmek. 2. Sığınmak. 3. Sıkışmak, baskı altında olmak.
Gısıntı : Sıkıntı, zorluk.
Gısır : Kısır.
Gısıremen : Dana.
Gısırganmag : Kısırganmak.
Gısırlamag, Gısırlaşmag : Kısırlaşmak.
Gısırlığ : Kısırlık.
Gısma-boğma : Sıkboğaz.
Gısma-boğmaya salmag :Sık boğaz etmek.
Gısmag : 1. Kısmak. 2. Sıkmak. 3. mec. Susmak, sabretmek.
Gısnacığ : Dar boğaz, klüz, kısık.
Gısnag : 1. Kısık, klüz, dar boğaz. 2. Âcil, acele.
Gısnağa salmag : Sıkıştırmak, acele ettirmek.
Gısnamag : 1. Sıkıştırmak, baskı yapmak. 2. Kısmak, azaltmak.
Gısnaşdırmag : Sıkıştırmak, sıkmak.
Gısnatdırmag, Gısnatmag : Sıkıştırmak, sıkmak.
Gısrag, Gısrah : 1. Kısrak. 2. Kısır.
Gısragmadyan : Kısır kısrak.
Gıssa *(Ar.)* : Kıssa.
Gıst : Kısım, parça.
Gıst-gıst : Kısım kısım, parça parça.
Gıs vurmag : Kışkırtmak, saldırtmak (köpeği).
Gış : Kış.
Gışçiçeyi : Kış çiçeği, yeni bahar (Winter flower, japon allspice).
Gış géder üzügaralığ kömüre galar : Kış gider yüzü karalık kömüre kalır. Ayıplar ne kadar gizlense de bir gün ortaya çıkar.
Gışgır-bağır : Bağırıp çağırma, çığlık.
Gışgırdıcı : Kışkırtıcı.
Gışgırığ : Feryat, çığlık.
Gışgırığ-bağırığ : Feryat, çığlık.
Gışgırıgçı : 1. Yaygaracı, şamatacı, bağırtkan. 2. Çağırtkan, çığırtkan (kuş), çok bağıran (kuşlar).
Gışgırışmag : Bağrışmak, çığrışmak.
Gışgırma : Haykırma, haykırış.
Gışgırmag : bağırmak, çığlık atmak.
Gışgırtı : Bağırtı.
Gışgırtı goparmag (salmag) : Çığlık koparmak, çığlık atmak, yaygara çıkarmak.
Gışgırtmag : Bağırtmak, çağırtmak, bağırıp çağırtmak, çığırtmak.
Gışla : 1. Kışla. 2. İşçi lojmanları.
Gışlag : 1. Kışlak. 2. mec. Yurt, vatan.
Gışlagbaşı : Kışlak vergisi.
Gışlagçı : Kışlayan, kışı (bir yerde) geçiren.
Gışlama : Kışlama, kışı geçirme.
Gışlamag : Kışlamak.
Gışlığ : Kışlık.
Gışlığ paltar : Kışlık elbise.
Gışotu : Kışseven (Winterlieb; pipsissewa).
Gış-yay (yaz) : Yaz kış, bütün sene.
Gıt : Kıt, nadir, seyrek.
Gıtdatmah : Aza kanaat etmek, hazırıyla yetinmek.

Gıtıgotu : Acırga, yaban turpu.
Gıtlaşdırmag : Kıtlaştırmak, kıtlaşmasına yolaçmak.
Gıtlaşmag : Kıtlaşmak.
Gıtlığ, Gıhetlik : Kıtlık.
Gıtmır : Kısmık.
Gıtmırrığ, Gıtmırığ : Pintilik, cimrilik.
Gıt olmag : Kıtlaşmak.
Gıvılcım : Kıvılcım.
Gıvırcığ : Kıvırcık.
Gıvırcıglanmag : Kıvırcıklaşmak.
Gıvırcıgsaç(lı) : Kıvırcık saç(lı).
Gıvırcıgtél(li) : Kıvırcık saç(lı).
Gıvırcıgtük(lü) : Kıvırcık tüy(lü).
Gıvırcıh : Kıvırcık.
Gıvır-zıvır : Kıvır zıvır.
Gıvrag : Kıvrak.
Gıvraglanmag, Gıvraglaşmag : 1. Usta kesilmek, eli yatmak. 2. Çevikleşmek, dinçleşmek. 3. Şıklaşmak, çakı gibi olmak.
Gıvraglığ : Kıvraklık.
Gıvranmag : Bükülmek, burulmak, eğrilmek.
Gıvrığ : Kıvrık.
Gıvrıhmag : Kıvranmak, kımıldanmak.
Gıvrılış : Kıvrılış.
Gıvrılma : Kıvrılma.
Gıvrılmag : 1. Kıvrılmak. 2. mec. Eziyet çekmek, kıvranmak.
Gıvrılmış : Kıvrık.
Gıvrıltma : Ondüle, kıvrık.
Gıvrıltmag : Kıvratmak.
Gıvrım : Kıvrım.
Gıvrım-gıvrım : Kıvrım kıvrım.
Gıvrımlaşdırılmag : Kıvrımlanmak.
Gıvrımlaşmag : Kıvrımlanmak.
Gıvrımlı : Kıvrımlı.
Gıvrımlığ : Kıvrıklık.
Gıvrımsaç(lı) : Kıvırcık saç(lı).
Gıvrımsaggal : Kıvırcık sakallı.
Gıvrıntı : Kıvrıntı.
Gıvrışmag : 1. Kıvrılmak. 2. mec. Kıvır kıvır kıvranmak.
Gıy : 1. Kaytan. 2. Çığlık, nara. 3. Zirve, doruk.
Gıya bahmag : Süzgün bakmak, mahmur bakmak.
Gıyagotu : Ayrık otu.
Gıy çekmek (goparmag, vurmag) : Nara atmak, çığlık koparmak.
Gıyçı : Makas.
Gıygac, Gıyğac : 1. Yampiri, eğri. 2. Şaşı. 3. Yan gözle. 4.Leçek. 5.Mantı yemeği.
Gıygacı, Gıyğacı : 1. Yampiri. 2. Çaprazlama, makaslama.
Gıygaclamag, Gıyğaclamag : 1. Eğri büğrü kesmek. 2. Çarpık çurpuk etmek, eğri büğrü katlamak (kumaş, kağıt vb. için), yampiri katlamak.
Gıygacı (gıyğacı) bahmag : 1. Yampiri bakmak. 2. Mahmur bakmak.
Gıygaclanmag, Gıyğaclanmag : Çaprazlama kesilmek veya katlanmak (kumaş, kağıt vb.).
Gıygaç, Gıygaş : Leçek.
Gıygılı : Alın.
Gıy-gıy : 1. Sekme. 2. Seksek.
Gıyhırmag, Gıyhırmah : Bağırmak, çağırmak, ünlemek.
Gıyı : 1. Gözün ucu, göz ucu. 2. Kaytan, bağcık. 3. Renkli iplik.
Gıyıg : 1. Kıyık, çuvaldız. 2. Kıpık gözlü.
Gıyıgdan : İğnedenlik.
Gıyıggöz(lü) : Kıpık gözlü.
Gıyıldamag : Çığlık atmak, çığırmak, bağırmak.
Gıyılmag : Kırpılmak, süzülmek (gözler), mahmurlaşmak.
Gıyıltı : 1. Çığlık, feryat. 2. Kıpıklık.
Gıyımlı : Merhametli, şefkatli.
Gıyış : Mahmur bakış, süzgün bakış, süzülme.
Gıyışmag : 1. Yığışmak, birikmek. 2. Çekilmek (kumaş). 3. Derilmek, toplanmak, hasat edilmek (mahsül). 4. Bitmek, sonuçlanmak, son bulmak, sona ermek.
Gıylamag, Gıylamah : 1. Bağırmak, çığlık atmak. 2. Kaytan geçirmek.
Gıylı : Kaytanlı.
Gıyma : Kıyma.
Gıymaça : Başörtü, baş örtüsü, eşarp.

Gıymag : 1. Kıymak, acımamak. 2. Kıpmak, kırpmak. 3. Razı olmak, rıza göstermek. 4. Süzmek (gözlerini).
Gıyma-gıyma : Kıyım kıyım, dilim dilim.
Gıymamag : 1. Esirgemek, kıyamamak. 2. Kabullenmemek, rıza göstermemek.
Gıymaz : Kısmık, cimri.
Gıynag, Gıynağ : Cırnak.
Gıynaglamag : Pençelemek, pençesine geçirmek.
Gıynaglanmag : Pençelenmek, pençesine düşmek.
Gıypımmah : Ürpermek, ürkmek, tir tir titremek.
Gıytılmah : Utanmak.
Gıy vurmag : Nara atmak, çığlık atmak, çığlık koparmak.
Gız : Kız.
Gızabahma : Görücülük, dünürlük.
Gızadamı : Kız tarafı, gelinin akrabası.
Gız ağacı goz ağacı, her gelen bir daş atar : Delikli boncuk yerde kalmaz.
Gızal : Gazal, ceylan.
Gız alıb-vérmek : Kız alıp kız vermek, dünürleşmek.
Gız almag : Evlenmek; evlendirmek.
Gızan : Kızgın.
Gızarag : Eğrelti.
Gızardılmag : 1. Kızartılmak. 2. Kırmızıya çevrilmek. 3. mec. Utandırılmak.
Gızardılmış : 1. Kızartılmış. 2. Kavrulmuş. 3. Kırmızıya boyanmış. 4. mec. Utandırılmış.
Gızarıb-bozarmag : Kızarıp bozarmak.
Gızarıg : Kızartı.
Gızarışmag : Kızarmak.
Gızarmag : Kızarmak.
Gızarmış : 1. Ak kor. 2. Kavrulmuş, kavurma. 3. Kırmızı, kızıl. 4. Olmuş, ergin, yetişmiş (meyve vb.).
Gızartdag, Gızartdah : 1. Kızartılmış, kavrulmuş. 2. Kızılca, kızıla çalar, kırmızımsı, kırmızımtırak.
Gızartdırmag : Kızarttırmak.
Gızartı : Kızartı.
Gızartma : Kızartma.
Gızartmag : 1. Kızartmak. 2. mec. Utandırmak.
Gızban, Gızboğan : Kertenkele.
Gız bes : Matmazel! küçük hanım!
Gızbeyenme, Gızabahma : Dünür gitme, kız isteme, dünürlük etme.
Gızbibi : Güçsüz, korkak, pısırık, ürkek, hödük (erkek).
Gızcıg, Gızcığ, Gızcığaz : 1. Kızcağız. 2. Kız çocuğu.
Gızçiçeyi : Koyun gözü, çayır papatyası, papatya.
Gızdarguşu, Gızlarguşu : 1. Arı kuşu. 2. Kız kuşu, tavusçuk kuşu.
Gızdırıcı : 1. Kızdırıcı. 2. Isıtıcı.
Gızdırılmag : Kızdırılmak.
Gızdırılmış : Kızgın, kaynar.
Gızdırma : 1. Isı, hararet (vücutta), ateş. 2. Sıtma. 3. Isıtma, kızdırma.
Gızdırmag : 1. Kızdırmak. 2. Ateşlenmek, hararetlenmek. 3. Sıtmalanmak.
Gızdırmakesen : Ateş düşürücü (ilaç).
Gızdırmalı : 1. Sıtmalı. 2. Hummalı, hararetli. 3. Hararetle.
Gızdırmasalan : Ateş dürücü (ilaç).
Gız dingildeyir : Kız fingirdiyor.
Gız élemek (etmek) : Evlatlığa almak (kızı).
Gız gaçırtmag : Kız kaçırmak.
Gızgala : Mamaliga.
Gız galmag : Evde kalmak, evlenememek.
Gız gayıt : Kız beri bak! matmazel! küçük hanım!
Gızguşu : 1. Arı kuşu. 2. Kız kuşu.
Gızğın : Kızgın.
Gızğınca(sına) : Şiddetle, hararetle.
Gızğınlaşmag : 1. Kızgınlaşmak. 2. mec. Sinirlenmek, öfkelenmek.
Gızğınlıg : Kızgınlık.
Gızıhmag : Hararetlenmek, kızışmak, ateşlenmek.
Gız haylağı : Kadın tayfası.

Gızıl : 1. Altın. 2. Kızıl. 3. Komünist. 4. Değerli, pahalı. 5. mec. Kaba, açık saçık. 6. mec. Utanmaz, yüzsüz.
Gızılağac : Kızıl ağaç.
Gızılağaclıg : Kızıl ağaçlık (orman).
Gızılahtaran : Altın arayıcı.
Gızılala : Alabalık.
Gızılazar : Kızıl (hastalık).
Gızıla tutmag : Yaldızlamak.
Gızıl bahasına : Ateş pahası, ateş pahasına.
Gızılbalıg : Som (balık).
Gızılbaş : 1. Safevî askerleri. 2. Kızılbaş.
Gızılbayrag : Kızıl bayrak, Sovyet bayrağı.
Gızılbayraglı : Sovyet bayraklı, komünist bayraklı.
Gızılbendli : Altın zincirli (gözlük vb. için).
Gızılboz : Kula, kızıl boz.
Gızılböcek : Kırmız böceği.
Gızılca : 1. Kızıl (hastalık). 2. Kızamık. 3. Kırmızımsı. 4. Bir otismi.
Gızılca çıhartmag : Kızamık çıkarmak.
Gızılcalı : Kızamıklı.
Gızılcıg : 1. Kızılcık. 2. Kızamık.
Gızılcığ : 1. Kırmızı kantaron, kızıl kantaron. 2. Kızamık. 3. Kızılcık.
Gızılcıh : 1. Kızılcık. 2. Kızamık.
Gızılçetir : Çayır sedefi.
Gızılçubugotu : Ballı bitki (ormanlarda biter).
Gızıldiş(li) : Altın diş(li).
Gızılehtiyatı : Altın tasarrufu, altın dövizi.
Gızılceller : Usta, mahir, becerikli, on parmağında on hüner.
Gızıl esger : Kızıl ordu askeri.
Gızılezen : Yemek borusu.
Gızılganadlı : Kızıl kanat.
Gızılgarağat : Kırmızı frenk üzümü.
Gızılgaz : Flaman, flamingo.
Gızıl-gırmızı : 1. Altınî. 2. Dobra dobra.
Gızılgöz : Kızılgöz (kelebek türü).
Gızılgurd : Kızıl kurt.
Gızılguş : 1. Doğan, şahin. 2. Atmaca. 3. Kartal. 4. mec. Şahin bakışlı. 3. Kın kanatlı bir böcek.
Gızılguyrug, Gızılguyruh : Kızıl kuyruk.
Gızılgül : 1. Gül, kırmızı gül. 2. Gül nakışı. 3. Raks çeşidi.
Gızıl-gümüş : Altın ve gümüş (eşyalar).
Gızılgvardiya *(T. Fr.)* : Kızıl hassa birlikleri, muhafız kıtası.
Gızılhallı : Kırmızı benekli.
Gızılı : 1. Altunî. 2. Kızıl, kırmızı.
Gızılıgarağat : Kırmızı frenk üzümü.
Gızılkülçesi : Külçe altın.
Gızıllama : Yaldızlama.
Gızıllamag : Yaldızlamak.
Gızıllanmag : Yaldızlanmak.
Gızıllaşdırmag : 1. Yaldızlamak. 2. Kırmızılaştırmak.
Gızıllaşmag : Kızıllaşmak.
Gızıllatmag : Yaldızlatmak.
Gızıllıg : 1. Kızıllık. 2. mec. Utanmazlık, hayâsızlık.
Gızıllılıg : Kırmızılık.
Gızılmédal : Altın madalya.
Gızılméydan : Kızıl meydan.
Gızılordu : Kızıl ordu.
Gızılözek : Yemek borusu.
Gızılpéncer : Kırmızı lâhana.
Gızılsaggal : Süpürge otu.
Gızılsaç(lı) : Sırma saçlı.
Gızılsarmaşıg : Küsküt, cin saçı.
Gızılsöyüd : Kızıl söğüt (salix acutifolia).
Gızıl sözler : Değerli sözler.
Gızılsu : Altın suyu.
Gızıl suyuna çekilmiş : Altın kaplama.
Gızıl suyuna çekmek : Yaldızlamak.
Gızılulduz, Gızılulduzlu : Kızıl yıldız, Kızıl yıldızlı.
Gızıl valyuta éhtiyatı : Altın döviz.
Gızılyél, Maşara : Yılancık.
Gızıl yumurta bayramı : Paskalya.
Gızılzanbag : Kırmızı zambak, kızıl zambak (martagon).
Gızındırmag : Isındırmak, ısıtmak.
Gızınmag : 1. Isınmak. 2. Emin olmak, inanmak, itimat etmek.
Gızı olmag : Kızı doğmak.

Gızırgalanmag, Gızırğalanmah : 1. Arkalanmak, bel bağlamak. 2. Esirgemek, pintilik etmek.
Gızırgamah, Gızırgammağ : Esirgemek, vermek istememek.
Gızırganmag, Gızırgamag : Esirgemek, pintilik etmek.
Gızırğammah, Gızırğamah : Vermek istememek.
Gızırğa(n)mag : Esirgemek, pintilik etmek.
Gızışdıra-gızışdıra : 1. Isıtarak. 2. Hararetle, coşarak.
Gızışdırıcı : 1. Tahrikçi. 2. Isıtıcı.
Gızışdırıcılığ : Tahrik, tahrikçilik.
Gızışdırılmag : 1. Alevlendirilmek. 2. Isıtılmak. 3. mec. Şiddetlendirilmek. 4. mec. Sinirlendirilmek. 5. mec. Azmettirilmek, saldırtılmak, tahrik edilmek.
Gızışdırmag : 1. Yakmak, tutuşturmak, alevlendirmek. 2. Kızdırmak, ısıtmak. 3. mec. Şiddetlendirmek, gerginleştirmek. 4. mec. Kızıştırmak. 5. mec. Kışkırtmak. 6. mec. Dövmek, tartaklamak.
Gızışğan, Gızışgan : 1. Öfkeli, saldırgan. 2. Ateşli, hararetli.
Gızışğanlığ, Gızışganlığ : 1. Saldırganlık. 2. Hararet, ateşlilik.
Gızışma : Taşkınlık, coşkunluk.
Gızışmag : Kızışmak.
Gızışmagurdu : Kokmuş et kurdu.
Gızışmış : Kızgın.
Gızıtmag : Isıtmak, kızdırmak.
Gız kimi : Kız gibi, utangaç, terbiyeli.
Gız köçürmek : Kocaya vermek, kız evlendirmek.
Gızlarağası : Hadım ağası, harem ağası.
Gızlarquşu : 1. Kız kuşu, tavuşçuk. 2. Arı kuşu.
Gızlığ : Kızlık.
Gızlığa götürmek : Kız evlat edinmek.
Gızlığını almag : Kızlığını bozmak.
Gızma : 1. Isıtma, teshin. 2. Isınma. 3. Güvenme, itimat.
Gızmag : 1. Isınmak, kızmak. 2. İnanmak, güvenmek. 3. mec. Kızmak, sinirlenmek. 4. mec. Coşmak, kızışmak.
Gızmar : 1. Kızgın, akkor. 2. Yakıcı, hararetli (hava).
Gızmargün : Yakıcı güneş, sıcak hava.
Gızmarlığ : Kızgınlık, sühunet.
Gızmış, Gızışmış : Kızgın.
Gız uşağı : Kız çocuğu.
Gız vérmek : Kız evlendirmek.
Gibbon *(İng.)* : Kuyruksuz şebek.
Ġible *(Ar.)* : Kıble.
Ġiblegah *(Ar. Far.)* : 1. Kıble. 2. Padişah, hükümdar, halife. 3. mec. Sevgili, mahbup.
Ġibléyi-alem *(Ar.)* : Hükümdar, padişah, halife.
Ġiblenüma *(Ar. Far.)* : Pusula, kıblenüma.
Ġibt *(Ar.)* : Kıptîler.
Ġibte *(Ar.)* : Gıpta, imrenme, imren.
Ġibte élemek (etmek) : Gıpta etmek, imrenmek.
Ġibtekéş *(Ar. Far.)* : İmrenici, imrenen.
Ġibti *(Ar.)* : Kıpti.
Gic : 1. Aptal, salak. 2. Kreten. 3. mec. Yersiz, mânâsız. 4. mec. Sersem, şaşkın.
Gicalov : Zor, müşkül, çetin.
Gicalova düşmek : 1. Telaşlanmak. 2. Başı derde girmek.
Gicavar : 1. Yaz yeli. 2. mec. Kararsız, maymun iştahlı, istikrarsız.
Gicbaş : Ahmak, aptal, salak.
Gicbaşlığ : Ahmaklık, aptallık.
Gicbeser : Ahmak, aptal, alık.
Gicbeserlik : Ahmaklık, aptallık, beyinsizlik.
Gicbéyin : Ahmak, aptal, beyinsiz.
Gicbéyinlik : Ahmaklık, beyinsizlik, aptallık.
Gic élemek (etmek) : Usandırmak, bıktırmak, bezdirmek.
Gicellendirici : Baş döndürücü.
Gicellendirmek : Başını döndürmek, gözlerini karartmak.

Gicellenmek : Başı dönmek, gözleri kararmak.
Gicelletmek : Başını döndürmek, gözlerini karartmak.
Gicelmek : 1. Başı dönmek. 2. Delirmek, aklını kaybetmek.
Giceltme : Delibaş (hastalık).
Giceltmek : 1. Sersemletmek, şaşkına çevirmek. 2. Delirtmek.
Gicgah *(Far.)* : Şakak.
Gic-gic : Aptal aptal, sersemce, pis pis.
Gicik : 1.Ebleh, ahmak. 2.Kışkançlık, haset.
Gicikmek : Delirmek.
Gicimek : Hoplayıp zıplamak, eğlenmek, şaka yapmak.
Gicişdirmek : Gicişdirmek, kaşındırmak.
Gicişme : Kaşınma, kaşıntı.
Gicişmek : Gicişmek, kaşınmak, gidişmek.
Gicitken : 1. Isırgan. 2. Kaşındırıcı.
Gicitkenanası : Ballı baba.
Gicitkenlik : Isırganlık.
Giclendirmek : Şaşırtmak, sersemletmek.
Gicleşdirmek : Şaşırtmak, sersemletmek.
Gicleşmek : 1. Sersemleşmek. 2. mec. Sersemce davranmak.
Giclik : Sersemlik, şaşkınlık.
Gico : Girdap.
Gic olmag : Sersemlemek, sersemleşmek.
Gicteher : Aptalca, ahmakça.
Gicteherlik : Aptallık, aptalca davranış, ahmakça hareket.
Ġida *(Ar.)* : Gıda, besin.
Ġida borusu : Yemek borusu.
Ġidalandırıcı : Besleyici, gıdalı.
Ġidalandırılmag : Gıda verilmek, beslenilmek.
Ġidalandırmag : Beslemek, gıda vermek.
Ġidalanma : Beslenme.
Ġidalanmag : Beslenmek.
Ġidalı : Gıdalı, besleyici.
Ġidalılığ : Gıda derecesi, besleme kabiliyeti.
Ġidasız : Gıdasız, besinsiz.
Ġidasızlığ : Besinsizlik, gıdasızlık.
Ġidavéren : Gıdalı, besleyici.
Ġida vérmek : Beslemek.
Gidi : Vefasız, yalancı.
Gidi (Gidi-gidi) dünya : Yalancı dünya, kahpe felek.
Gidik : Oğlak, keçi yavrusu.
Gigant *(Yun.)* : Dev gibi, devasa, azman.
Gigantizm *(Yun.)* : Anormal büyüme (insan ve hayvan organları).
Gigantlığ : İrilik, büyüklük.
Gigirdemek : Fitlemek, kovlamak.
Gigirtdemek, Gigirtdemağ : Fitlemek, kovlamak, fitnelemek.
Gigiyéna *(Yun.)* : Hijyen, hıfzıssıhha.
Gigiyénaçı : Sağlık uzmanı, hıfzıssıhha uzmanı.
Gigiyénik *(Yun.)* : Hijyenik.
Gigovun, Gigoun, Gügein, Gügöün : At sineği.
Gil *(Far.)* : 1. Balçık. 2. Kil.
Gilabı *(Far.)* : Kil.
Gilabısatan : Kilci, kil satıcısı (sabuncu yerine).
Gilabzen *(Far.)* : Gülabdan.
Ġilaf *(Ar.)* : Kılıf.
Ġilaflı : Kılıflı.
Gilan : Tırkaz.
Gilandar : 1. Haşiye. 2. Şiraze.
Gilas *(Yun.)* : Kiraz.
Gilaslığ : Kirazlık.
Gilas mürebbesi : Kiraz reçeli.
Gilavar, Gilava : Kızıl yel.
Gildi : Tüccar ve zenaatçı birliği (Çarlık devrinde).
Gildir : Dilme (ağaç için).
Gildir-gildir : Damla damla, tane tane.
Gile *(Far.)* : 1. Tane, çekirdek, tohum. 2. Damla. 3. Göz bebeği. 4. Meme başı.
Gile-gile *(Far.)* : Tane tane, damla damla, şıpır şıpır.
Gilegüz : Çiten, kuzuluk.
Gilek : Gilanlı (Hazar denizi güneyinde, İran'ın kuzey kesiminde nüfusu çok az bir topluluk olup kaynaklarda kilimpuş veya Yörükler de denilir).

Gilekce : Gilekçe.
Gilekler : Gilek halkı.
Gilelemek : Tanelemek.
Gilelenmek : 1. Tanelenmek. 2. Damlamak.
Gileméyve : Yemiş.
Gileméyveçilik : Yemişçilik, Yemiş ziraati (Nargilleri ve gülgillerin bir bölümünü içine alır).
Gileméyveliler, Gileméyveler : Çekirdekli küçük meyveler (Üzüm, nar, ahududu frenk üzümü vb.).
Gilenar, Albalı : 1. Vişne. 2. mec. Kömür gözlü, kara gözlü.
Gilenarlıg : Vişnelik, vişne bahçesi.
Gilevar, Gilava : Kızıl yel.
Giléy : Şikayet, hoşnutsuzluk (sözle, yüz ifadesiyle).
Giléy élemek (etmek) : Yakınmak, şikayette bulunmak.
Giléygüzar : Şikâyetçi, müşteki.
Giléy-güzarlıg : Yakınma, şikâyetçilik.
Giléy-küsü : 1. Şikâyet, yakınma, hoşnutsuzluk. 2. Şikâyetçi.
Giléy-küsülük : Şikâyet, yakınma, hoşnutsuzluk.
Giléylene-giléylene : Mırıldanarak, söylene söylene.
Giléylenmek : Yakınmak, şikâyette bulunmak.
Giléyli : Şikâyetçi, müştekî.
Giléylik : Şikâyetçilik, hoşnutsuzluk, yakınma.
Gilgarışdıran, Gilgarışdırıcı : Karmaç, mikser.
Gilgezuze gétmek : Yakınmak, dövünmek, sızlanmak (ağrı, sızı vb. den).
Gilgile : 1. Fırıldak (kâğıttan). 2. Pırlangıç, topaç.
Giliç : Aşıt, dağ geçidi.
Gilinde : Hamut, boyunduruk (hayvan boynuna geçirilen).
Giliz *(Alm.)* : 1. Boş kovan, kovan (mermi için). 2. Zıvana (sigara).
Gille : Porselen sini (tandırda kak yapmak için).
Gilledilmek : Tekerlemek, yuvarlamak, itelenmek.
Gillemek : 1. Dönmek, dolaşmak, çark etmek. 2. Killemek.
Gillenmek : 1. Yuvarlanmak, tekerlenmek. 2. Kille yıkanmak. 3. Kille sıvamak, balçık sürmek.
Gilleşmek :Balçık karışmak, balçıklı olmak.
Gilletmek : 1. Yuvarlamak, itelemek. 2. Balçıkla sıvamak. 3. Killemek.
Gilli : Killi.
Gillice : Kaolin.
Gilliceli : Kaolinli.
Gillik : Killik (malzeme, yer).
Gillilik : Killilik (oran).
Gilli torpag : Alümin.
Gilman *(Ar.)* : Hizmetçi, köle (Cennette meleklerden).
Gilmöhre : Kerpiç, kerpiçten.
Giltorpag : Alümin.
Gilü gal *(Ar.)* : Kilükal, dedikodu.
Gilü galçı : 1. Dedikoducu. 2. Yaygara.
Gilü galçılıg : 1.Dedikoduculuk. 2.Yaygara.
Gilü gal etmek (salmag) : 1. Dedikodu etmek. 2. Yaygara çıkarmak.
Gilyotin *(Fr.)* : Giyotin.
Gime : Kıyma (et).
Gimge : Kalabalık, topluluk.
Gimnast *(Yun.)* : Jimnastikçi.
Gimnastik : Sportif, kültür fizikî.
Gimnastika *(Yun.)* : Kültür fizik, jimnastik.
Gimnastyorka *(Rus.)* : Asker gömleği.
Gimnazist *(Yun.)* : Liseli, lise öğrencisi; kolejli.
Gimnaziya *(Yun.)* : Lise; kolej.
Gimrik : Tanecikli.
Gina *(Ar.)* : Teganni.
Gine : Yine.
Ginékolog *(Yun.)* : Jinekolog, nisaiyeci.
Ginékologiya *(Yun.)* : Jinekoloji, nisaiye.
Ginékoloji *(Yun.)* : Nisaî.
Ginge : Köy odası.
Gipérstén : Hyperstène (buharlaşan mineral).
Gipgirde : Yusyuvarlak.

Gips *(Yun.)* : 1. Alçı. 2. Alçıya alma, alçıya koyma.
Gipslemek : 1. Alçıya almak, alçıya koymak. 2. Alçılamak. 3. Alçı karıştırmak.
Gipslenmek : 1. Alçılanmak. 2. Alçı karıştırılmak. 3. Alçıya alınmak, alçıya konulmak.
Gipsletmek, Gipsletdirmek : 1. Alçı sıvatmak. 2. Alçı karıştırtmak. 3. Alçıya aldırmak, alçıya koydurmak (kırık vb. organı).
Gipsli : Alçılı.
Gipslilik : Alçı oranı, alçılılık (oran).
Gipsolit *(Yun.)* : Briket (yapı melzemesi).
Gipür *(Fr.)* : Kaba dantel.
Gir : 1. Eğiç. 2. Kanca.
Gir *(Far.)* : 1. Güç, kuvvet, takat. 2. Ekşi, kekre, buruk. 3. Tutkun, müptela.
Girabli : Kaloş, galoş.
Giraet *(Ar.)* : Kıraat.
Giraetçi : Okuyucu.
Giraet élemek (etmek) : Kıraat etmek.
Giraethana *(Ar. Far.)* : Kıraathane.
Giraethanaçı : Kıraathaneci.
Giraet koması : Köy kitaplığı.
Giraet zalı (otağı) : Okuma salonu, okuma odası, kıraathane.
Girami *(Far.)* : Aziz, muhterem.
Girdab *(Far.)* : 1. Girdap. 2. mec. Tehlike.
Girdablı : 1. Girdaplı, anaforlu, akıntılı. 2. mec. Ağır, tehlikeli.
Girde : 1. Müdevver. 2. Yuvarlak, tombul. 3. Tombalak (kimse). 4. Büyük kavanoz. 5. Baştan savma, üstünkörü.
Girdeağız : Yuvarlak ağızlı (balıklar).
Girdece : Yusyuvarlak.
Girdedişli : Müdevver dişli (şaft vb.).
Girdegöz(lü) : Yuvarlak göz(lü).
Girdelemek, Girdelendirmek : 1. Bükmek, yuvarlamak, kıvırmak. 2. Yuvarlaklaştırmak.
Girdelenmek : 1. Bükülmek, kıvrılmak. 2.Yuvarlaklaşmak. 3.Üstünkörü olmak.
Girdeleşdirmek : 1. Yuvarlaklaştırmak. 2. Daireletmek.
Girdeleşmek : 1. Yuvarlaklaşmak. 2. Daireví olmak.
Girdeletmek : 1. Yuvarlaklaştırtmak. 2. Daireletmek.
Girdelik : 1. Yuvarlaklık, değirmilik. 2. Kürevîlik, yumruluk.
Girden düşmek (gétmek) : Takattan düşmek.
Girdenek, girdeneg : Yuvarlak, müdevver, dairemsi.
Girden salmag : Takattan düşürmek.
Girdesifet(li) : Yuvarlak yüzlü.
Girdeüz(lü) : Yuvarlak yüzlü.
Girdeyarpag : Kırmızı muşmula ağacı (amelanchier), muşmula.
Girdim-girdim : Damla damla, şıpır şıpır.
Girdin : Doğranmamış odun (aynı uzunlukta), tomruk.
Girdinlemek : Tomruklanmak (hızarla).
Girdirmek : 1. Sokmak. 2. Takmak, geçirmek.
Gire : Kelek (kavun).
Girecek : 1. Eşik. 2. Yol ağzı, giriş. 3. Sınır, hudut. 4. Giriş, antre, methal, sofa, hol.
Gire düşmek (kéçmek) : Ele geçmek. 2. Faka basmak.
Giréh : Verşok (1/16 arşınlık ölçü), parmak. 4. 4 cm lik ölçü.
Girelemek : 1. Yakalamak, tuzağa düşürmek. 2. mec. Fırsat yakalamak.
Girem, Girem ki : Diyelim ki, farzedelim ki, sözgelişi.
Gire salmag (vérmek) : Ele vermek, ifşa etmek.
Gireve : 1. Pusu. 2. Fırsat, imkân. 3. Bahane, vesile.
Gireve düşmek : Fırsat düşmek.
Girevelemek : 1. Fırsat bulmak. 2. Fırsat kollamak, punduna getirmek. 3. Pusuya düşürmek.
Gireveni elden burahmag : Fırsatı elden kaçırmak.
Gireveni elden gaçırmag : Fırsatı elden kaçırmak.
Gireve tapmag : Fırsat bulmak.

Gireve mendedir : Üstünlük bendedir, ben galibim.
Gireveye salmag : 1. Ağına düşürmek, tuzağa düşürmek. 2. Fırsat bulmak.
Girgi, Girki : Sancı, ağrı, karın ağrısı.
Girhagir : Girme, giriş.
Girhagirde : Girişte, girdiğinde, girildiğinde.
Giri : Ağırlık ölçüsü.
Giriban *(Far.)* : Yaka.
Giriftar *(Far.)* : Tutkun, müptela, vurgun.
Giriftar élemek (etmek) : Aşık etmek, aşka düşürmek.
Giriftarlıg : İptila, düşkünlük, tutkunluk.
Giriftar olmag : Müptela olmak, tutulmak, vurulmak.
Girinc élemek (etmek) : Bizar etmek, usandırmak, bezdirmek, bıktırmak.
Girinc olmag : Bizar olmak, bıkmak, usanmak, bezmek.
Girine düşmek (kéçmek) : Eline düşmek, yakayı ele vermek.
Girine gelmek : Eline geçmek; işine yaramak.
Girinti : 1. Girinti. 2. Girme, giriş.
Giriş : 1. Giriş. 2. Kiriş, saz teli.
Girişbebeyi : Fotoğraf makinesi kamerası.
Giriz *(Far.)* : Kaçma, kaçış.
Giriz vérmek : Kaçmak, sıvışmak.
Giriz vurmag : İma etmek, dolaylı söylemek, işaret vermek.
Girki : 1. Burunta, sancı. 2. Kulunç.
Girlemek, Girlendirmek : 1. Yapışmak. 2. Yaklaşmak, yanaşmak.
Girlenmek : 1. Gezip dolaşmak. 2. Geçinmek, idare etmek.
Girli, Girri : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. Çok, bol, fazla.
Girme : 1. Fundalık, çalılık. 2. Çekme (kumaş).
Girmicay : Yavru atma (gebe hayvan).
Girov *(Far.)* : 1. İpotek, rehin. 2. Rehine.
Girov almag : Rehin almak.
Girovdar *(Far.)* : Rehin alan, tutu alan, ipotek koyan.
Girovdarlıg : İpotek, rehin alma.
Girov goymag : Rehin vermek, tutuya koymak, terhin etmek.
Girovlu : Tutulu, merhun, ipotekli.
Girovsahlama : Rehin alma, rehin tutma.
Girovsuz : İpoteksiz, rehin almadan.
Girremağ : 1. Bıktırmak, usandırmak. 2. Döndürmek, dolaştırmak.
Girs : 1. Mantı. 2. Tutmaç.
Girsiz : Güçsüz, kuvvetsiz, takatsiz.
Girt altından çıhmag (danmag) : Tamamen inkar etmek, külliyen yalanlamak.
Girve : Kürtün (kar yığını).
Girvenko, Gervenge : Libre.
Girvenke gıfıl : Asma kilit.
Girvenkelik : Librelik, yarım kiloluk.
Girvenke-terezi : Tartı ve terazî.
Girvi : Kur'a, yazı tura (sulama zamanı su bölüşümü için).
Giryan *(Far.)* : Ağlayan.
Giryan élemek (etmek) : Ağlatmak.
Giryan olmag : Ağlamak.
Girye *(Far.)* : Ağlama.
Girye etmek : Ağlamak.
Ġisas *(Ar.)* : Kısas.
Ġisasa ġisas : Kısasa kısas.
Ġisas almag : İntikam almak, kısas etmek.
Ġisasçı : İntikamcı.
Ġisasçılıg : İntikam, intikam alma.
Ġisim *(Ar.)* : 1. Kısım, parça, bölüm. 2. Çeşit, cins, tür.
Ġisim-ġisim *(Ar.)* : Kısım kısım.
Ġismen *(Ar.)* : Kısmen.
Ġismet *(Ar.)* : 1. Kısmet. 2. Bölüm (bölme işleminde).
Ġismet olmag : Kısmet olmak.
Ġisse *(Ar.)* : Kıssa.
Ġiş : Keten bezi.
Ġişa *(Ar.)* : Zar (beyin vb.). 2. Perikart. 3. İris.
Ġişalı : Perdeli, örtülü (zar, perikart ve irisle).
Gitara *(İsp.)* : Kitara, gitar.
Gitaraçalan, Gitarçı : Gitarcı.
Ġit'e *(Ar.)* : Kıta.
Ġit'elerarası : Kıtalar arası, interkontinental.

Ġiy : Çığlık, feryat.
Ġiyabi *(Ar.)* : 1. Gıyabî. 2. Uzaktan (öğrenim, öğretim).
Ġiyabiçi : Açık öğretim talebesi.
Ġiyabitehsil *(Ar.)* : Açık öğretim, mektupla öğrenim.
Ġiyafe, Ġiyafet *(Ar.)* : 1. Kıyafet. 2. Elbise.
Ġiyağ : Ayrık otu.
Ġiyah *(Far.)* : Ot.
Ġiyam *(Ar.)* : Kıyam.
Ġiyamçı : İsyankâr, âsi, başkaldıran, isyancı.
Ġiyamçılıg : İsyan, ayaklanma, karışıklık.
Ġiyamet *(Ar.)* : 1. Kıyamet. 2. mec. Musibet, felâket, işkence. 3. mec. Gürültü, karışıklık. 4. mec. Fevkalâde, olağanüstü. 5. mec. Kıyamet gibi, kıyamet kadar, pek çok.
Ġiyam élemek (etmek) : İsyan etmek, ayaklanmak.
Ġiyamet élemek (etmek) : 1. Meşhur olmak, başarı üstüne başarı kazanmak. 2. Kıyameti koparmak.
Ġiyamet adam : Çok iyi adam.
Ġiyamet goparmag : Kıyameti koparmak, kıyametler koparmak.
Ġiyamet gopmag : Kıyamet kopmak.
Ġiyamete galmag : Kıyamete kalmak.
Ġiyametegeder, Ġiyametecen : Kıyamete kadar.
Ġiyas *(Ar.)* : Kıyas.
Ġiyas élemek (etmek) : 1. Kıyaslamak. 2. Zannetmek, sanmak.
Ġiye *(Ar.)* : Okka.
Giyev : Güvey.
Giyid : Mostre (kuş yakalamak için kullanılır).
Ġiyişmek : Gidişmek, gicişmek, kaşınmak.
Ġiylü gal : Kilükal, dedikodu.
Ġiyme : Kıyma.
Ġiymebalıg : Balık plâkisi, pilâki.
Ġiymeçığırtma : Muhlama.
Ġiyme-ġiyme : Kıyma kıyma.
Ġiyme etmek : Kıymak, kıyma yapmak.
Ġiymegovurma : Kıymalı kavurma (kıyma, kestane vb. ile), pilav garnitürü.
Ġiymekéş : Mutfak bıcağı, satır.
Ġiymelemek : Kıymak, doğramak.
Ġiymelenmek : Kıyılmak, doğranmak.
Ġiymeletdirmek : Kıydırmak, doğratmak.
Ġiymeletmek : Kıydırmak, doğratmak.
Ġiymeli : Kıymalı.
Ġiymelik : Kıymalık.
Ġiymeplov : Kıymalı pilav.
Ġiymeşabalıd : Kestaneli kavurma; pilav garnitürü.
Ġiymet *(Ar.)* : 1. Fiyat, paha. 2. mec. Önem, kıymet. 3. mec. Miktar, ölçü. 4. mec. Not, puan, başarı notu.
Ġiymetdar *(Ar. Far.)* : Kıymetli, değerli.
Ġiymetden düşmek : Değerinden kaybetmek, değeri düşmek.
Ġiymetden salmag : 1. İtibarını düşürmek. 2. Ucuzlatmak, tenzilat yapmak.
Ġiymete mindirmek : Kıymete bindirmek, pahalandırmak.
Ġiymete minmek : Kıymete binmek, pahalanmak, fiyatı artmak.
Ġiymetgoyan : 1. Muhammin, oranlayan. 2. İstimator.
Ġiymet goymag : 1. Kıymet biçmek, fiyat biçmek. 2. Değerini bilmek. 3. mec. Kıymet vermek, önem vermek.
Ġiymet kesmek : Fiyat biçmek, değer biçmek.
Ġiymetlendirilmek : Değerlendirilmek.
Ġiymetlendirmek : Değerlendirmek.
Ġiymetlenmek : Kıymetlenmek, değerlenmek.
Ġiymetleri éndirmek : Fiyatları düşürmek.
Ġiymetleşmek : 1. Fiyat öğrenmek, fiyat sormak. 2. Fiyatında anlaşmak.
Ġiymetli : 1. Pahalı. 2. Fiyatı etiketinde. 3. mec. Değerli, önemli, mühim. 4. mec. Muhterem, kıymetli.
Ġiymetli kağızlar : Kıymetli evrak, mühim evrak.
Ġiymetlilik : 1. Kıymetlilik. 2. Pahalılık.

Ġiymetli tutmag : Önemsemek, önem vermek.
Ġiymetmigyası : Döviz kuru.
Ġiymetsiz : 1.Ucuz. 2.Adi, bayağı, değersiz.
Ġiymetsizleşdirilmek : Ucuzlatılmak, değeri düşürülmek.
Ġiymetsizleşdirmek : Ucuzlatmak, tenzilat yapmak.
Ġiymetsizlik : 1. Hiçtenlik, kıymetsizlik. 2. Ucuzluk.
Ġiymetşünas *(Ar. Far.)* : 1. Kadirşinas. 2. Muhammin, eksper.
Ġiymet vérmek : 1. Değer biçmek, fiyat biçmek. 2. Değerlendirmek, not vermek, puan vermek.
Giyov, Giyo : Güvey.
Ġiyovlug : Güveylik.
Ġiy vurmag : Çığlık atmak.
Ġiyye *(Ar.)* : Çığlık, feryat, nara.
Ġiyye çalmag (çekmek, vurmag) : Nâra atmak.
Gizildeme : Karıncalanma.
Gizildemek : 1. Karıncalanmak, keçeleşmek, sancımak. 2. mec. Titremek, heyecanlanmak.
Gizildetmek : 1. Ağrıtmak, sızlatmak, acıtmak. 2. mec. Heyecandan titretmek.
Gizilti : Karıncalanma, keçeleşme, yanma.
Giziltili : Sancılı, ağrılı.
Gizir : 1. Ast (memur, subay vb. de). 2. Çırak, hizmetçi, yardımcı. 3. Kizir, kâhya. 4. Aşık kemiğinde sivri taraf.
Gizledici : 1. Saklayan. 2. Örtbas eden.
Gizledicilik : 1. Saklama. 2. Örtbas etme.
Gizledilmek : Gizlenmek, saklanmak.
Gizledilmiş : Saklı, örtülü.
Gizlemek : Gizlemek.
Gizlenc : Gizli, saklı, örtülü (şey).
Gizlene-gizlene : Gizlice, el altından.
Gizlengaç : Saklambaç.
Gizlenmek : Gizlenmek.
Gizlenpaç : Saklambaç.
Gizlenpaç oynamag : Sinsice davranmak.
Gizlenpaç oyunu : Hile, kandırmaca.
Gizletmek : Gizlemek.
Gizli galmag : Gizli tutulmak.
Gizli(n) govuşanlar, Gizli govuşanbitkiler : Çiçeksiz bitkiler.
Gizlin : 1. Gizli, sırlı. 2. Gizlice.
Gizlinc, Gizlince : Gizlice.
Gizlinlik : Gizlilik.
Gizlin-gizlin : Gizli gizli.
Gizlingovuşma : Çiçeksiz üreme.
Gizli sahlamag : Saklı tutmak, gizli tutmak.
Gizlioğurlug: Zula etme, aşırma, tırtıklama.
Gizliséçki : Gizli oylama.
Gizliséçkiler : Gizli seçimler.
Gizlisesvérme : Gizli oylama, gizli oy.
Gladiator *(Lat.)* : Glâdyatör.
Gladiatorlug : Glâdyatörlük.
Glasnı *(Rus.)* : Encümen azası.
Glaukoma *(Yun.)* : Glokom.
Glava *(Rus.)* : Belediye reisi.
Glisérin *(Yun.)* : Gliserin.
Glissando *(İtal.)* : Piyano sesi (elleri piyano tuşlarında hızlı gezdirerek).
Glissér *(Fr.)* : Peleme.
Globus *(Lat.)* : Yer küre, yer yuvarlağı.
Glükoza *(Yun.)* : Glikoz, üzüm şekeri.
Gnoséologiya *(Yun.)* : Algı.
Gnoséoloji *(Yun.)* : Algılayıcı.
Goarrammah : Kibirlenmek, şişinmek.
Gobla : Ham incir.
Gobu, Gobıy, Govu : 1. Çökek, çukur. 2. Sel yatağı, yarıntı. 3. Düz, düzlük. 4. Longoz.
Gobur : Kuburluk.
Goburlu : Kılıflı.
Gobustan : Düzlük, ovalık, ova.
Gobuz, Gopuz : Kopuz.
Goca : 1. Koca. 2. Nine.
Gocababa : Dede.
Gocafendi, Gocayana : İhtiyar gibi, ihtiyarca, ihtiyara has.
Gocagarı : Kocakarı.
Goca kaftar : Moruk.
Gocalaşdırmag : Yaşlı göstermek, ihtiyar göstermek.
Gocalaşmag : Yaşlanmak, ihtiyarlaşmak, kocamak.
Gocalı-cavanlı : Yaşlısı genci, ihtiyarı genci, herkes, yediden yetmişe.

Gocalıg : 1. Yaşlılık, ihtiyarlık. 2. Eskilik, köhnelik.
Gocalıgda yorğalıg : Kırkından sonra saz çalma, ihtiyarlık maskaralıktır, yaşlıya yakışmayan davranış.
Gocalmag : 1. Kocamak, yaşlanmak. 2. mec. Bunamak. 3. mec. Yıpranmak, içi geçmek.
Gocalmış : 1. Yaşlı, ihtiyar. 2. mec. Bunak, moruk! 3. mec. Güçsüz, takatsiz.
Gocaltmag : 1. Kocaltmak, ihtiyarlatmak. 2. Yaşlı göstermek, fiziken yıpratmak.
Gocaman : 1. Kocaman. 2. Eski muharip. 3. Emekli, mütekait. 4. mec. büyük, cüsseli, iri. 5. mec. Muhterem, saygıdeğer.
Goca nene : Anne anne.
Gocasayag, Gocasayağı : İhtiyar gibi, ihtiyara has.
Gocayana : İhtiyarca, ihtiyar gibi, ihtiyara yakışır.
Gocayémişi : Ayıkulağı (bitki).
Goç : Koç.
Goçag, Goççag : Koçak.
Goçagcasına : Yiğitçe, cesurca, kahramanca, erkekçe.
Goçaglama : Koçaklama.
Goçaglanmag : Horozlanmak, kabadayılık satmak.
Goçaglaşmag : Kabadayılanmak, kabadayılaşmak, horozlanmak.
Goçaglıg : Yiğitlik, babayiğitlik, kahramanlık, yüreklilik.
Goçbaşı : koç başı.
Goçbaz : Koçkarcı, koçkar yetiştirici.
Goçbazlıg : Koçkar yetiştirme; koçkar dövüştürme.
Goçbuynuzu : Koç boynuzu.
Goç döyüşdürmek : Koç dövüştürmek, koçkar dövüştürmek.
Goçipcz, Goçipes : Haydutça, kabadayıca.
Goçlanmag : Koçlanmak.
Goçlug : Yiğitlik, cesaret, yüreklilik.
Goçoğlan : Yiğit, kahraman, koçak.
Goçu : 1. Elebaşı. 2. Ataman. 3. Serdengeçti, fedaî. 4. mec. Terbiyesiz, küstah.
Goçubazlıg : Zorbalık, kabadayılık, külhanbeylik.
Goçulanmag : Serkeşlik etmek.
Goçulug : Zorbalık, zulüm, haydutluk.
Goçusayag, Goçuvarı : Haydutça.
God : 1. Fıçı. 2. Hububat kabı.
God, Got : Koçan (mısırın taneleri alındıktan sonra kalanı).
Godgayıran : Fıçıcı.
Godı : Tanıdık, aşinâ, hısım, akrabâ.
Godug, Goduh : 1. Sıpa. 2. mec. Edepsiz, terbiyesiz.
Goduglamag : Sıpa doğurmak (eşek).
Goduglanmag : Alçalmak, âdileşmek, yaltaklanmak, edepsizleşmek.
Goduglug : Hapis, kodes, dam.
Godu-godu : Çocukların yağmur duası (sürekli yağmurların kesilmesi dileğiyle çocuklar kırmızı bezlere sarınırlar, yağmur yağması dileğiyle ise yeşil yapraklı dallara bürünerek kapı kapı dolaşıp 'godu godu veya hodu hodu' diye dua ederlerdi.).
Goduheyağı : Bent, set (akar suların önüne ağaçtan kurulanı).
Godul : 1. Oyuncak bebek (tahtadan). 2. mec. Tombalak.
Goduş, Doğuş : Süt kabı, seramik kova.
Goğ : Yanık kabuk (sac ekmeğinden vb. den kalan).
Goğa, Goğaça : Eğiç.
Goğah : Dizgin.
Goğal : 1. Kurabiye. 2. Pişi. 3. Sütlü ekmek.
Goğazdammag : Kibirlenmek, böbürlenmek, şişinmek.
Goğazdana-goğazdana : Kibirlenerek, böbürlenerek, kasıla kasıla.
Goğul-moğul : Çırpılmış şekerli yumurta sarısı.
Goğuş : Kovuk.
Goh : Talaş.
Gohal : Harım çıtası.

Goharca : Kokarca.
Gohluh : Plâsenta zarı, etene zarı.
Gohmag, Gohumag : Kokmak.
Gohu : Koku.
Gohubilme : Koklama, koku alma.
Gohu duyğusu : Koku alma duyusu, koklama duyusu.
Gohulamag : 1. Koklamak. 2. Kokmak, pis koku vermek. 3. mec. Yoklamak, öğrenmeğe çalışmak.
Gohulandırmag : 1. Kokutmak, çürütmek. 2. Pis kokmak, taaffün etmek.
Gohulanmag : kokuşmak.
Gohulaşmag : Koklaşmak.
Gohulu : 1. Kokulu. 2. Müteaffin, kokuşuk.
Gohum : 1. Kavim, millet. 2. Aile, silsile, hısım akrabâ.
Gohum acısı gohun acısı : Hısmın kötüsü kavunun acısı, kötü akraba acı kavun gibidir.
Gohumag : 1. Kokuşmak. 2. Kokmak. 3. mec. Hissedilmek.
Gohum baltası başımızı yaranda yad iynesine dèyek : Akraba baltası başımızı keserse, başkasının iğnesi battı diyelim.
Gohumbaz : Ailesine bağlı, hısmını kayıran.
Gohumbazlıg : Ailesine bağlılık, hısım kayırıcılığı.
Gohumcanlı : Akrabasına düşkün.
Gohumcanlılıg : Akrabasına düşkünlük.
Gohum-eğreba (eğraba) : Hısım akraba.
Gohum-gardaş : Hısım akraba.
Gohum-gonşu : Konu komşu.
Gohum-guda : Hısım akraba.
Gohumlaşdırınag : Dünürleştirmek, dünür etmek.
Gohumlaşmag : 1. Dünürleşmek. 2. mec. Dostluk kurmak, yakınlık kurmak.
Gohumlu : Akrabası geniş.
Gohumlug : 1. Karabet, yakınlık. 2. Dünürlük, sıhriyet. 3. Silsile, soy sop.
Gohumperest : 1. Ailesine bağlı, akraba canlı. 2. Yakınlarını kayıran (bürokraside).
Gohumperestlik : Ailesine düşkünlük, akraba düşkünlüğü.
Gohumsuz :Akrabası olmama, akrabası az.
Gohumuş : Kokuşuk.
Gohun, Govun-yémiş : Kavun.
Gohusuz : Kokusuz.
Gohu tatmag : 1. Kokmak. 2. Kokuşmak.
Gohutmag : 1. Kokutmak. 2. Kokuşmak.
Gohuvézileri : Bez tüyler.
Goje : Nine, büyük anne.
Gol : 1. Kol. 2. Ön ayak (hayvanlarda). 3. Dal, budak. 4. Fasıl, bölüm (destanda). 5. İmza, imzalama. 6. Kısım, şube. 7. Kol ağzı, yen. 8. Duvar. 9. Gol. 10. Kavil, söz.
Golac : 1. Kulaç. 2. Uzun.
Golac-golac : Uzun uzun.
Golaclamag : Kulaçlamak.
Golaclanmag : Kulaçlanmak, kulaçla ölçülmek.
Gol açmag : Kucaklamak, kol açmak.
Golan : Ufak dizgin.
Golatma : Kulaçlama.
Gol atmag : Kol atmak.
Golavan : Arış, araba oku, araba kolu.
Golay : 1. Kolay. 2. Uygun, münasip, rahat. 3. İğrenç, yaramaz gereksiz. 4. Taraf, yön. 5. İyi, güzel. 6. Vasıta. 7. Görünüm, manzara.
Golayca : Kolayca.
Golayına : Kolayına, kolay tarafına.
Golayına bahmag : Kolayına bakmak, kolayına kaçmak.
Golayını bilmek : Yolunu bilmek.
Golayla : Kolayca, kolaylıkla.
Golaylamag, Golaylanmag : Keskenmek.
Golaylaşdırılmag : Kolaylaştırılmak.
Golaylaşmag : Kolaylaşmak.
Golaylıg : Kolaylık.
Golazlamag, Golazdamah : Savurmak, fırlatmak, atmak.
Golbag, Golbağ : Kol bağı.
Golbağlı : Bilezikli.
Golbağı, Golbah : Kol bağı, bilezik.
Golbağıgızıl : Altın bilezikli.

Gol basdırmag : Daldırma yapmak, kızdırma yapmak (bağ vb. çubuklarını).
Golbe : Kara saban.
Golbend : Kol bağı, bilezik.
Golbend élemek : Bukağılamak, köstekleмek, köstek vurmak.
Golbéy : Vali (Safeviler devrinde).
Gol-boyun, Golboyun : Sarmaş dolaş, kucaklaşma.
Gol-boyun (golboyun) olmag : Kucaklaşmak, sarılışmak, sarmaş dolaş olmak.
Gol-budag : 1. Dallar, budaklar, dal budak. 2. mec. Kol kanat, el ayak. 3. mec. Kavim kardeş, akraba.
Gol-budag atmag : Dal budak salmak.
Gol-budaglı : Dallı budaklı.
Golça : Kanalet.
Golçag : Kolçak.
Golçağ, Golçah : Kolluk (iş için), kolçak.
Golçe : Odun parçası, doğranmış odun, doğram.
Gol çekmek (goymag) : İmzalamak, imza atmak.
Golçomag : 1. Köy ağası. 2. Zorba, haydut, elebaşı. 3. Küstah.
Golçomaglıg : 1. Haydutluk, zorbalık. 2. Köy ağalığı, feodallık.
Goldırağac : Kolçak, kolluk.
Goldüymesi : Kol düğmesi.
Goléy : Kolay.
Golfstrém *(İng.)* : Golfstrim.
Gol-gabırğa : Kol ve kaburga.
Gol-gabırğasını ezmek : Dövmek, pataklamak, köteklemek.
Gol-gabırğasını gırmag : Pataklamak, köteklemek.
Gol-gabırğasını gırıb-tökmek : Pataklamak, dayaktan geçirmek.
Gol-gabırğasını sındırmag : 1. Pataklamak. 2. mec. Canına okumak, berbat etmek.
Gol-ganad : 1. Kol kanat. 2. Dal, dal budak.
Gol-ganad açmag : 1. Kanatlanmak, uçmaya başlamak. 2. mec. Yüreklenmek, cesaretlenmek, ilham almak.
Gol-ganad atmag : Yayılmak, genişlemek, büyümek, serilip serpilmek.
Gol-ganad vérmek : Yüreklendirmek, cesaretlendirmek.
Gol-ganad olmag : Kol kanat germek, kol kanat olmak.
Gol-ganadı açılmag : Yüreklenmek, cesaretlenmek, açılmak.
Gol-ganadı gırılmag : Kolu kanadı kırılmak.
Gol-ganadı sınmag : Kolu kanadı kırılmak.
Gol-ganadı yanına düşmek : Kolu kanadı kırılmak.
Gol-ganadını gırmag : 1. Desteksiz bırakmak, himayesiz bırakmak. 2. Moralini bozmak.
Gol-ganadını kesmek (sındırmag) : 1. Himayesiz bırakmak. 2. Moralini bozmak.
Golganoyi : Kanalet.
Gol-gıç : Eller ve ayaklar, kollar ve bacaklar.
Golgırma : Künde (güreşte).
Gol-gola : Kol kola.
Gol-gola vérmek : 1. Kol kola vermek. 2. mec. Yardımlaşmak.
Gollarını ölçmek : Mimikler yapmak (eliyle koluyla).
Gollarını sallaya-sallaya gelmek : Kollarını sallaya sallaya gelmek.
Gollaşmag : Kavilleşmek.
Golléy : Güdük (hayvan).
Gollu : 1. Kollu. 2. Yenli. 3. Kulplu.
Gollu-budaglı : 1. Dallı budaklı. 2. Elleri, kolları büyük.
Gollu-ganadlı : 1. Dallı budaklı. 2. Elleri, kolları büyük.
Golordu : Kolordu.
Goloy : Kolay.
Golpun : Yarıntı.
Golsaatı : Kol saati.
Golsuz : 1. Kolsuz. 2. Yelek, zıbın. 3. Çolak.
Golsuz-ganadsız : Beceriksiz, aciz.
Goltaşa : Dalkavuk, yaltak, yaltakçı.
Goltug : Koltuk.

Goltugağacı : Koltuk değneği.
Goltugaltı : 1. Koltuk altı. 2. Çivi, takoz.
Goltug altına almag : Kayırmak, kanadı altına almak.
Goltug altında yaşamag : Himaye görmek, korunmak, koltukta olmak.
Goltug cibi : İç cep.
Goltugçu : Çerçi, çerçici, tuhafiyeci.
Goltugçulug : Çerçilik, tuhafiyecilik.
Goltugfüruş : Çerçi, çerçici, tuhafiyeci.
Goltugfüruşlug : Çerçilik, tuhafiyecilik.
Goltuglamag : Koltuklamak.
Goltuglanmag : Koltuklanmak.
Goltugları şişmek : Koltukları kabarmak.
Goltuglu : Koltuklu.
Goltuglug : Koltukluk.
Goltugsazı : Bağlama (saz).
Goltuğa girmek : Koltuğa girmek, evlenmek.
Goltuğa sığınmag : Koltuğuna girmek, koltuğunun altına sığınmak.
Goltuğuna garpız vérmek : 1. Koltuklamak, pohpohlamak. 2. Sarakaya almak.
Goltuğa sohulmag : Sığınmak.
Goltuğu altına almag : Himayesine almak.
Goltuğu şişmek : Koltuğu kabarmak.
Goltuğuna girmek : 1. Koltuğuna girmek. 2. Himâyesini görmek.
Goltuğuna vérmek (papağını, horuzunu, şelesini vb.) : 1. Rezil etmek, bir paralık etmek. 2. Bohçasını koltuğuna vermek.
Goltuğuna vurmag (almag) : Koltuk altına almak, koltuklamak (bir şeyi).
Goltuğu yéllenmek : Koltuğu kabarmak.
Goltuğunun altı şişmek : Koltuğu kabarmak.
Goltuğunun altına (garpız) vérmek : Pohpohlamak, koltuklamak.
Goltuhdançılıma : Körebe (ebe bir eliyle yüzünü kapatır, öbür elini böğrüne koyar, diğerleri arkadan onun böğründeki eline vururlar, sonra parmaklarını gösterirler. Böylece ebe parmaklardan kimin vurduğunu anlamaya çalışır).
Golturmac : Çapraz.
Golubağlı : Eli bağlı.
Goluçirmekli : 1. Kolları sıvalı. 2. Yenleri kısa. 3. mec. Hizmete hazır.
Golug : 1. Klasör, dosya. 2. Kağıt külâh. 3. İğnedenlik.
Golu-ganadı gırılmag : Kolu kanadı kırılmak.
Golugüclü : 1. Bileği güçlü. 2. mec. Zorba, haydut.
Golugüclülük : Zorbalık, haydutluk.
Golugüde : Kısa yenli.
Goluğüvvetli : Kuvvetli, güçlü.
Golukesik : Eli kesik, çolak, elsiz.
Goluna girmek : Koluna girmek.
Golunca : Kavline göre, sözüne binaen.
Golunu tovlamag : 1. Kollarını açmak. 2. mec. Elini kolunu açmak.
Goluzorba : Haydut, zorba.
Goluzorbalıg : Haydutluk, zorbalık.
Goluzorlu : 1. Haydut, zorba. 2. Bileği güçlü, güçlü.
Gol vérmek : Söz vermek.
Gol vurmag : Gol atmak.
Golzoruna : Bilek gücüyle.
Gom : 1. Demet, deste, top. 2. Yığın, küme.
Goma : 1. Deste, demet. 2. Tütün demeti (dört sıralı).
Gomarğa : Orta.
Gomarlamag : Kuşatmak, ablukaya almak, çevirmek.
Gomarlanmag : Kuşatılmak, muhasara edilmek.
Gomarmah : Kuşatmak, muhasara etmek.
Gomaşdırmah : Çiftleştirmek.
Gombul : Şişko.
Gom-gom : Demet demet, deste deste.
Gomindan : Bir parti (1949'da Çinde devrildi).
Gomindançı : Bu parti üyesi.
Gomlamag : Demetlemek.
Gomréy, Gongréy, Gor : Çıngırak.
Gomuş : Kömüş, camız, manda.
Gonag : Misafir, konuk.
Gonagcanlı : Konuksever, misafirperver.
Gonagcıl : Misafirperver.
Gonagcıllıg : Misafirperverlik.

Gonag çağırmag : Misafir çağırmak, misafir ağırlamak.
Gonagçı : 1. Konukçu, mihmandar. 2. Misafirperver.
Gonag galmag : Misafir kalmak.
Gonag-gara : Konuklar, misafirler.
Gonag élemek (etmek) : Ağırlamak.
Gonag-garalı : Misafiri eksik olmayan.
Gonag gelmek : Misafir gelmek.
Gonag gétmek : Misafir gitmek.
Gonaglamag : Konuklamak.
Gonaglıg : 1. İkram, ağırlama. 2. Ziyafet. 3. Vergi (misafir devlet adamlarını ağırlamak için).
Gonaglıg vérmek : Konuklamak, ziyafet çekmek.
Gonagotağı : Misafirhane, misafir odası.
Gonagperest : Konuksever, misafirperver.
Gonagperestlik : Konukseverlik, misafirperverlik.
Gonagperver : Misafirperver.
Gonagperverlik : Konukseverlik.
Gonagséven, Gonagséver : Konuksever.
Gonagsévenlik, Gonagséverlik : Konukseverlik.
Gonagsévmez : Misafir sevmez, misafirden hoşlanmaz.
Gonagsév(me)mezlik : Misafirden hoşlanmazlık.
Gonağın ruzısı da özü ile gelér : Misafirin kısmeti de kendisiyle gelir.
Gonamag : Olmak, ermek (meyve).
Gonbul : Semiz, tulum, tombul.
Gonbullug : Semizlik, tombulluk.
Gonçuna *(Rus.)* : Konçina.
Gondara, Gundara : Kundura, iskarpin.
Gondaraçı : Kunduracı.
Gondarılmag : 1. Uydurulmak, düzülmek. 2. Tesis edilmek. 3. Yamanmak.
Gondarma : 1. Uydurma, yalan, uydurmasyon. 2. Musanna. 3. Tesis etme, yapma, teşkil etme. 4. Takma, iğreti.
Gondarmaçılıg : Uydurmacılık, uydurma.
Gondarmag : 1. Uydurmak, yalan düzmek. 2. Yapmak, takmak. 3. Kurmak, tesis etmek. 4. Yamamak.
Gondarmatikme : Oyulgama.
Gondola : Gondol.
Gondolaçı : Gondolcü.
Gondurmag : Kondurmak.
Gong, Güng : Künk.
Gongallah : Bir oyun adı.
Gonka *(Rus.)* : Atlı tramvay.
Gonmag : Konmak.
Gonokok *(Yun.)* : Gonokok, bel soğukluğu mikrobu.
Gonorar *(Lat.)* : Ücret; telif hakkı.
Gonse, Gonsa : Konsa, taşlık, katı.
Gonşu : 1. Komşu. 2. Bitişik.
Gonşubucaglar : Komşu açılar.
Gonşucasına : Komşuca, komşu komşu.
Gonşucuğaz : Komşucağız.
Gonşulaşmag : Komşuluk etmek, komşuluk yapmak.
Gonşulug : Komşuluk.
Gonşulug élemek (etmek) : Komşuluk etmek.
Gonşulugda : Yanda, bitişikte.
Gonşunun ümidiyle oturan şamsız yatar : Komşuya güvenerek oturan aç yatar.
Gonu(m)-gonşu : Konu komşu.
Gonur : Konur.
Gonurayı : Boz ayı.
Gonur gözlü : Ela gözlü.
Gonurlaşmag : Esmerleşmek, kumrallaşmak.
Gonurlug : Kumrallık, esmerlik.
Gonursu : Yanık izi, yanık kalıntısı (kumaşta).
Gonurtdah : Kumral.
Gonurumtul : Kumral.
Gonuş : Konuş.
Gonuşdurmag : Konuşturmak.
Gonuşgan : Konuşkan.
Gonuşma : Konuşma.
Gonuşmag, Gonuşmah : Konuşmak.
Gop : Palavra, martaval, atıp tutma, övünme.
Gopa basmag : Palavra atmak, martaval atmak.
Gopağ : Kümes.
Gopalag : 1. Azarlama, bağırma. 2. Top.

Gopalağın götürmek : Top koşturmak, topunu koşturmak.
Gopalah : Talaş, yonga.
Gopalamag : 1. Köteklemek, pataklamak. 2. Palavra atmak. 3. Yalan konuşmak.
Gopamag : 1. Köteklemek, dövmek. 2. Saçmalamak. 3. Yalan konuşmak.
Gopara : Göbel (tarla sınırında).
Goparag : Hızla, hızlı hızlı, çabucak.
Goparaglama : Koşarak, hemen, derhal.
Goparaglamag : 1. Kovalamak, izlemek. 2. Tabanları yağlamak.
Goparaglanmag : Seğirtmek, hızla koşmak.
Goparağa götürmek : Koşturmak, seğirttirmek.
Goparağa tutmag : Kovalamak, takip etmek.
Goparağını götürmek : 1. Kovalamak. 2. Kaçmak, seğirtmek.
Gopardılmag : Koparılmak.
Goparılmag : 1. Koparılmak. 2. Ayrılmak, uzaklaşmak. 3. Zorla alınmak.
Goparmag : Koparmak.
Gopartdırmag : Koparttırmak.
Gopartmag : Koparmak.
Gopcul : 1. Palavracı. 2. Yalancı.
Gopcullug : 1. Palavracılık, saçmalama. 2. Yalancılık.
Gopça : Kopça.
Gopçu : 1. Palavracı, tıraşçı. 2. Yalancı.
Gopçulug : 1. Palavracılık. 2. Yalancılık.
Gopdurmag : Koparmak, kopartmak.
Goplamag, Goplamağ, Guplamağ : 1. Saçmalamak. 2. Uydurmak, yalan konuşmak.
Gopmag : 1. Kopmak. 2. Kalkmak.
Goppadan : Ansızın, âniden, birden bire, lârpadak.
Goppuldamag : Cumbuldamak, cumburdamak, gümbürdemek.
Goppuldatmag : Cumbuldatmak; gümbürdetmek; kükretmek.
Goppultu : 1. Cumburtu. 2. Gürültü, patırtı. 3. Kükreme.
Gopug : 1. Kopuk. 2. Kopuntu.
Gopulmuş : Kopuk.
Gopuşmag : Yerinden fırlayıp koşuşmak.
Gopuz : Kopuz.
Gop vurmag : Palavra atmak, tıraşlamak.
Gor : Kor.
Gor *(Far.)* : 1. Mezar, kabir. 2. Çıngırak.
Gora : 1. Kuzuluk, ağıl. 2. Sahip, iye. 3. Koruk.
Goraba, Gorava : 1. Koruk şerbeti, koruk suyu. 2. Reçel. 3. mec. Göz yaşı.
Gorabaşı : İkinci mahsül (üzüm için).
Gorabişiren : Pastırma yazı, 22 Ağustos - 21 Eylül.
Gora (goruna) aparmag : Saklamak, muhafaza etmek, harcamamak.
Goradöyen ay : 21 Haziran - 21 Temmuz.
Gora başaşağı gétmek : Cehennemi boylamak.
Gora gétmek : Ölmek, gömülmek, defnedilmek.
Gora kefensiz gédesen (gétsin) : Geberesice, boynu altında kalasıca!
Goraléy : Yaban kazı, sakar meke.
Gorapalan : 1. Süzgü, delikli çanak. 2. Şişe yuvası (lamba için).
Gorasuyu : Koruk şerbeti.
Gorbagor : Geberik, yerde yatmayasıca (ölen kimse için).
Gorbagor etmek : Aşağılamak, sövmek, çekiştirmek (ölüyü).
Gorbagor olmag : Ölmek, gebermek.
Gorbagorolmuş : Geberik, mel'un!
Gorbazlıg : Donanma merasimi (maytap vb. ile).
Gorbuz, Gorbiz : Güçlü, zorlu, kuvvetli.
Gorbuzlug : Güçlülük, iktidar, kudret.
Gorçı : 1. Cebeci. 2. Muhafız, koruyucu, silahtar.
Gorçıbaşı : Silahtar ağa.
Gorda : Meç, pala.
Gordah : 1. Deliorman . 2. Boz, sürülmemiş toprak.
Gor dolmag, Gor tökülmek (yérine, yatağına vb.) : Gözüne uyku girmemek.
Goréşen : 1. Sırtlan. 2. mec. Sinsi, sinsice davranan.

Gorgah : Aile mezarlığı.
Gor-godug : Çoluk çocuk, çocuklar.
Gor gonşusu : Kapı karşı.
Gorğa : Kavurga.
Gorğamnah, Gorğanmag : Esirgemek, üstüne titremek, korumak.
Gorhacag, Gorhag : 1. Korkak, ürkek. 2. Daha az. 3. Korkunç, ürkütücü. 4. Müteredditt, kararsız.
Gorhagcasına : 1. Korkakça. 2. Kararsızca, çekinerek.
Gorha-gorha : Korkarak, ihtiyatla.
Gorhağ, Gorhah : Ufacık, küçücük, minnacık.
Gorhaglıg : 1. Korkaklık. 2. Tereddüt.
Gorhana : Cephane, cephanelik.
Gorhmag : Korkmak.
Gorhmaz : Korkusuz, cesur, yiğit.
Gorhmazlıg, Gorhmamazlıg : Yiğitlik, cesaret, atılganlık.
Gorhu : Korku.
Gorhubilmez : Korkmaz, cesur, yiğit.
Gorhubilmezlik : Cesaret, yiğitlik.
Gorhudan : Korkuyla, korkudan.
Gorhudulmag : Korkutulmak.
Gorhu-hürkü : Kaygı, tasa.
Gorhulacag : Korkutucu, ürkütücü.
Gorhulu : 1. Korkulu. 2. Muhataralı. 3. Ölümcül.
Gorhulug : 1. Muhatara, vahşet, korku. 2. Korkuluk (bostan). 3. mec. Gudubet.
Gorhunc : Korkunç.
Gorhusuz : Korkusuz.
Gorhusuzlug : Korkusuzluk.
Gorhuşmag : Herkes korkmak.
Gorhutmag, Gorhuzmag : Korkutmak.
Gorhuya düşmek : Korkuya kapılmak.
Gorhuya salmag : Korkutmak, dehşet uyandırmak.
Gorilla *(Yun.)* : Goril.
Gorlamag : 1. Kor yapmak. 2. Korla örtmek.
Gorlandırmag : Kor yapmak.
Gorlanmag : 1. Korlanmak. 2. Korla örtülmek. 3. mec. Kızmak, heyecanlanmak.
Gorlaşmag : Korlanmak.
Gorlatmag : Kor yapmak, kor etmek.
Gorlu : 1. Koru olan. 2. mec. Yangılı, ateşli, sancılı.
Gorodniçi *(Rus.)* : Şehir başkanı.
Gorodovoy *(Rus.)* : Zabıta memuru (Çarlık devrinde).
Gortöken : Kıvılcım saçan.
Gorucu : Korucu.
Gorucu klapan : Klâpe.
Gorug : 1. Koru. 2. Ekili yer. 3. Yasak bölge. 4. Korucu, nöbetçi, karakol.
Gorugçu : 1. Korucu, muhafız. 2. Tarla bekçisi, kır bekçisi.
Gorugçulug : Koruculuk, bekçilik.
Gorug-gaytag : Edep, terbiye, nezaket.
Gorug-gaytagsız : Edepsiz, terbiyesiz, nezaketsiz.
Gorug olmag : Yasak olmak, yasaklanmak.
Goruh-gaytah : Yasak.
Gorumag : Korumak.
Gorunag : Korunak.
Goruna od galansın : Cehennemde yanasıca!
Gorun çatdasın : Hortlayasıca!
Gorunma : Korunma.
Gorunmag : Korunmak.
Gorut, Govut : Kavut.
Goruyucu, Gorucu : 1. Emniyet tertibatı. 2. Engel, mania. 3. İzolâtör. 4. Sigorta, emniyet. 5. Hizmetçi, hadim.
Goruyucu gömrük : Gümrük muafiyeti, muaf gümrük.
Goruyuculug : Koruyuculuk, himaye.
Goruyucu örtük : Koruyucu örtü.
Goruyucu péyvend : Bağışıklık aşısı, koruyucu aşı.
Gosara, Gosera : 1. Sepet (kap). 2. Pişmiş yeşil erik. 3. Kuşkonmaz.
Gospital *(Alm.)* : Askerî hastahane.
Gostélay : 1. Amca hanımı. 2. Dayı hanımı.
Gosun, Gavahin : Kulak demiri, saban demiri.
Goşa : 1. Koşa. 2. İkiz. 3. Bitişik, komşu. 4. iki.

Goşaatlı : Koşaltı, iki atlı.
Goşabuta : Çifte badem motifi (kumaşta), ikiz badem deseni.
Goşabuynuz(lu) : İki boynuzlu (hayvanlar).
Goşacibli : iki cepli, çift cepli.
Goşaçılıg : Çok görevlilik.
Goşadırnaglı : Çift parmaklı.
Goşadırnaglılar : Çift parmaklılar.
Goşadodag : 1. Yirik (deve, tavşan vb.), tavşan dudağı. 2. Dudak ünsüzleri (b, p, m).
Goşag : Birlikte, beraber, ortaklaşa, müştereken.
Goşaganad(lı) : 1. Çift kanatlı. 2. İki kanatlı (kapı).
Goşagarıyasan (garıyasınız) : Bir yastıkta kocayın, bir yastıkta kocayasınız!
Goşa-goşa : Çift çift, çifter çifter.
Goşagören : Şaşı.
Goşagörme : Şaşılık.
Goşalamag : 1. Çiftleştirmek. 2. İkileştirmek. 3. Çiftini birden vurmak (kuşları).
Goşalanmag : İkileşmek, çiftleşmek.
Goşalaşdırılmag : İkileştirilmek, çiftleştirilmek.
Goşalaşdırmag : 1. İkileştirmek. 2. Çiftleştirmek.
Goşalaşmag : İkileşmek, çiftleşmek.
Goşalatmag : İkiletmek, çiftletmek.
Goşalıg : Paralellik, muvazat, koşutluk.
Goşalüle : Çifte (tüfek).
Goşanağara : Çifte nağra.
Goşar : İki avuç dolusu.
Goşasesli : Sestaş, sesteş.
Goşaşdırmag : Birleştirmek, birbirine uydurmak, yarıştırmak.
Goşaşmag : Koşuşmak, yarışmak (iki at).
Goşayarpag : 1. İki çenekli. 2. Çift yapraklı. 3. Beyit.
Goşayarpag olmag : Yeşermek, filizlenmek, çift yaprağı görünmek.
Goşayélen : Çift bordürlü (halı, kilim, kumaş vb.).
Goşayélken(li) : Çift yelkenli.
Goşdurmag, Goşdurtmag : Koşturmak, koşum yaptırmak.
Goşdurulmag : Koşturulmak, koşum yaptırılmak.
Goşgu : 1. Koşum. 2. Yedek. 3. El âletleri.
Goşgu ğüvvesi (héyanı) : Koşum hayvanı, hayvan gücü.
Goşgulanmag : Kuşkulanmak.
Goşgu levazımatı : Koşum levazımatı.
Goşgun : Kuskun.
Goşgu neğliyyatı : Hayvanla taşımacılık.
Goşgun teklifi : Kuzgun teklifi, gönülsüz teklif.
Goşgu şeyleri : Koşum takımları, koşum levazımatı.
Goşibağriçatdadan:Kıymetli ipekli kumaş.
Goşma : 1. İlişik, ilave, ekli. 2. Koşulu, işe hazır (arabaya at). 3. Koşma (şiirde). 4. Son çekim edatı. 5. Ek (gramerde).
Goşmag : 1. Koşmak. 2. Düzenlemek, bestelemek (türkü, şarkı, vb.). 3. Katmak, birleştirmek.
Goşucu : Koşucu, ekleyici, bağlayıcı.
Goşulan : 1. Koşum. 2. Yedek. 3. El âletleri. 4. Römork.
Goşulmag : 1. Koşulmak. 2. Katılmak, dahil olmak. 3. Razı olmak, kabullenmek. 4. Karışmak, burnunu sokmak.
Goşulu : Koşulu.
Goşulub-gaçmag (gétmek) : Kocaya kaçmak.
Goşun : Ordu.
Goşun çekmek : Savaşa başlamak, hücum etmek.
Goşunkéşdi : Kavga, dövüş.
Goşunkéşlik : Seferberlik.
Goşunkéşlik élemek (etmek) : Çarpışmak, savaşmak.
Goşuşmag : Koşuşmak.
Got : Mısır koçanı (tanesiz).
Gotaz : Ponpon, püskül, hotoz, saçak.
Gotazlı : Püsküllü, ponponlu.
Gotazlamag : Püskül yapmak, püsküllü yapmak, ponponlamak, püskül takmak.
Gotazlanmag : Püskül takılmak, püsküllenmek.
Gotazlanmış : Ponponlu, püsküllü, açmış, açılmış (çiçekler).

Gotazlaşmag : Püsküsü olmak, püskül püskül olmak, açmak (pamuk vb.).
Gotazlıg : Püsküllük (malzeme).
Gotik *(Fr.)* : Gotik.
Gotika *(Fr.)* : Gotik sanat.
Gotik herfler (hürufat, yazı) : Gotik harfler.
Gotma, Gotman : Tınaz, dokurcun, tokurcun, küme, yığın.
Gotmanlamag : Kümelemek, yığmak.
Gotmanlanmag : Kümelenmek, yığılmak (ot vb.).
Gotmanvuran : 1. Tınaz makinesi. 2. Tınaz yığan, ot yığan (kimse).
Gotur : 1. Uyuz. 2. Kaşıntı, kaşınma. 3. Uyuzlu. 4. mec. Pısırık, uyuşuk, miskin, uyuz.
Goturlamag, Goturlanmag : 1 Uyuz olmak. 2. Kel olmak, dazlak olmak. 3. mec. Kötüleşmek, fenalaşmak, elden ayaktan düşmek.
Goturlaşmag : 1. Uyuz olmak. 2. Kel olmak, dazlak olmak. 3. mec. Elden ayaktan kesilmek.
Goturlug : 1. Uyuz. 2. Uyuzluk.
Goturluggenleri : Uyuz böcekleri.
Goturluggenesi : Uyuzböceği.
Goturotu : Uyuzotu.
Gotur tutmag : Uyuza tutulmak, uyuza yakalanmak, uyuz olmak.
Goudan : Tavla (at için).
Gouh : Ağız, ağız sütü.
Goursağlanmag : Telef olmak, yanmak.
Gousara : 1. Sepet. 2. Pişmiş yeşil erik. 3. Kuşkonmaz.
Gouz : Kamçı, kırbaç.
Gov : Kav (mantardan).
Gova : Kova.
Govag : 1. Kavak. 2. Konak (saçta). 3. Yara kabuğu.
Govagağacı : Kavak ağacı.
Govaglıg : Kavaklık.
Govalamag : Kovalamak.
Govalanmag : Kovalanmak, kovulmak.
Govan : 1. Kovan (arı için). 2. Kovucu, uzaklaştırıcı.
Govarlanmag : Kibirlenmek, çalım satmak, tafra satmak.
Govaşmah : İmkân vermek.
Govat : Kavat, deyyus.
Govdu-gaçdı : Sıvışma, palamarı koparma.
Govdurmag : Kovdurmak.
Govdurtmag : Kovdurtmak.
Govgaça : Kuyu çıkrığı.
Govğa *(Ar.)* : 1. Kavga. 2. Savaş, muharebe.
Govğaçı : 1. Kavgacı. 2. Fitneci.
Govğaçılıg : Bozgunculuk, fitne.
Govğa goparmag : Gürültü koparmak, kavga çıkarmak.
Govğalı : Kavgalı.
Govğa salmag : Rezalet çıkarmak; tahrik etmek.
Govhagov : Yarış, konkur, koşu.
Govhagov salmag : 1. Sürmek. 2. Dürtmek. 3. Kovmak, defetmek.
Govhurt :Gün çiçeği, günebakan, ay çiçeği.
Govl *(Ar.)* : Kavil.
Govlamag : Kovmak.
Govlanmag : Kovulmak.
Govlatdırmag : Kovdurmak.
Govlatmag : Kovdurtmak.
Govlug : 1. Dosya, klâsör, cilbent. 2. Kâğıt külâh. 3. Torba, çanta. 4. İğnedenlik.
Govlu-ğüvvetli : Güçlü kuvvetli, sağlam.
Govm *(Ar.)* : Kavim.
Govmag : 1. Kovmak. 2. İzlemek, iz sürmek (av. vb. için).
Govotu : Kav otu, bir çayır otu.
Govrag : Kıvrak.
Govraglaşmag : 1. Usta kesilmek, eli yatmak. 2. Dinçleşmek, çevikleşmek.
Govraglıg : Kıvraklık.
Govrulmag : 1. Kavrulmak. 2. Kıvranmak, kıvrılmak. 3. mec. Kaygılanmak, endişelenmek.
Govrulmuş : Kavruk.
Govrumgözlü : Koyu kahve rengi gözlü, konur gözlü.
Govsara : Sepet, küfe.
Govşag : Kavşak.
Govşaglamag : Bitişmek, kesişmek (birbiriyle).

Govşaglar : Kavşaklar.
Govşug : Asılı (fidan vb.).
Govu : 1. Dere. 2. Longoz. 3. Sel yatağı. 4. Düz, düzlük.
Govucu : Defedici, uzaklaştırıcı.
Govug : 1. Su kabarcığı, kabarcık. 2. Sidik torbası. 3. Baloncuk (balıkta). 4. Dağarcık, tulum. 5. Cenin kesesi. 6. Kabarcık, sivilce. 7. Kesecik.
Govugcug : Pürtük.
Govuglanmag : Kabarcıklanmak.
Govuglu : Kabarcıklı.
Govugsuz : Mesanesiz, kavuksuz (hayvanlar, canlılar).
Govulmag : Kovulmak.
Govun : Kavun.
Govunağacı : Kavun ağacı, papaye ağacı (çarkı felekgillerden).
Govur *(Far.)* : Gâvur.
Govurğa, Gorğa : Kavurga.
Govurğa kimi : Kıtır kıtır.
Govurma, Govurtma : 1. Kavurma. 2. Kızartma.
Govurmabozbaş : Tas kebabı.
Govurmac : Kavurmaç, kavurga.
Govurmaçı : Kavurmacı (et, ciğer, kokoreç vb. den).
Govurmaçılığ : Kavurmacılık.
Govurmaçilov : Hünkârbeğendili pilav.
Govurmag : Kavurmak.
Govurmalı : Kavurmalı.
Govurmalığ : Kavurmalık (et).
Govurmaplov : Kavurmalı pilav, etli pilav.
Govurtdurmag, Govurtmag : Kavurtmak.
Govuş : Konkurhipik, at yarışı.
Govuşag : Kavşak.
Govuşan : 1. Yapışık, bitişik. 2. mec. Girgin, munis.
Govuşduran : Ekleyen, bitiştiren, yapıştıran.
Govuşdurmag : 1. Kavuşturmak. 2. Görüştürmek, birleştirmek. 3. Çapmak (atı).
Govuşdurucu : Kavuşturucu, bitiştirici, ekleyen, yapıştıran.
Govuşdurulmag : Kavuşturulmak.
Govuşma : Kavuşma, birleşme.
Govuşmag : 1. Kavuşmak. 2. Kovalamak, yakalamaya çalışmak. 3. At oynatmak, yarışmak.
Govuşméydanı : Hipodrom.
Govuşug : Bitişik, yapışık.
Govuşuglug : İttisal.
Govuşug ses : Sessiz, konson.
Govut : Kavuţ.
Govzadılmag : Kaldırılmak.
Govzamag : Kaldırmak.
Govzanmag : Kaldırılmak.
Govzatmag : Kaldırtmak.
Goy : 1. Hayhay, ister, isterse. 2. Terk et, vaz geç.
Goyacag : Koyacak.
Goyda : Düdük, kaval, gayda.
Goyduğum yérde galır : Bıraktığım yerde otluyor.
Goydurmag : Koydurmak.
Goy gétsin : Bırak gitsin, boş ver.
Goyma : 1. Sun'î, yapma. 2. Takma (saç, isim vb.). 3. Çıkıntı (ev için). 4. Alman usulü.
Goymadiş : Protez, takma diş.
Goymag : 1. Koymak. 2. Havale etmek, yüklemek, vermek. 3. Harcamak, emek vermek. 4. Belirlemek. 5. Bırakmak, uzatmak (saç vb.). 6. Götürmemek. 7. Unutmak. 8. Saklamak. 9. Feda etmek (uğruna). 10. Dinmek, yatışmak (ağrı vb.).
Goynah : Kolları eğri.
Goynu : Kucak, sine, koyun.
Goynuna almag : Koynuna almak.
Goynuna girmek : Koynuna girmek.
Goysara : 1. Sepet. 2. Pişmiş yeşil erik. 3. Kuşkonmaz.
Goy sen déyen olsun : Hayhay, istediğin gibi olsun.
Goy siz déyen olsun : Ne yaparsanız yapın, ne olursa olsun!
Goyşurulmah : 1. Büzülüp kasılmak, takallüs etmek. 2. Rahatsız olmak, canı sıkılmak.

Goyub-gaçmag : Kaçmak, sıvışmak, palamarı koparmak.
Goyub-gétmek : Çekilip gitmek.
Goyulğa : Fidan, dikme.
Goyulmag : 1. Koyulmak. 2. Ertelenmek. 3. Kurulmak, tesis edilmek. 4. Emek verilmek. 5. İleri sürülmek, teklifte bulunulmak. 6. Sahnelenmek. 7. Belirlenmek, kararlaştırılmak. 8. Saklanılmak, bırakılmak (ihtiyaten).
Goyuluş : 1. Sermaye. 2. Örülme, yerleştirilme, konulma. 3. İleri sürülme, ortaya atılma.
Goyum : Kuyum.
Goyumçu : Kuyumcu.
Goyumçulug : Kuyumculuk.
Goyun : 1. Koyun. 2. Sine. 3. Kucak.
Goyunbahan : Koyun yetiştiricisi.
Goyunboğan : Mineçiçeği, altınkamışı.
Goyunçu : Koyuncu.
Goyunçulug : Koyunculuk.
Goyunderisi : Koyun postu.
Goyunéşşeyi : Ahmak, akılsız, budala.
Goyungıran : 1. Mayasılotu, koyunkıran, kuzukıran, kılıç otu (hypericum). 2. Duvar sarmaşığı.
Goyungırhan : Kırkıcı.
Goyun-goyuna : Koyun koyuna, kucak kucağa.
Goyungulağı : 1. Sinekkapan (ot). 2. Gıvışgan otu. 3. Unutma beni.
Goyun-guzu : Koyunlar ve kuzular.
Goyunhengi : Kavalla çalınan bir ezgi.
Goyunotaran : Koyun çobanı.
Goz : 1. Ceviz. 2. Kambur. 3. Hörgüç.
Goza : 1. Koza (pamuk, ipek böceği). 2. Kozalak (çam, servi). 3. Sırmalı desen (kozalak biçiminde). 4. Ateşlik (şişeli lambada), camın oturtulduğu kısım.
Gozacıg : Tomurcuk.
Gozalamag : Koza bağlamak (pamuk).
Gozalanmag : Koza açmak, koza oluşmak (pamuk için).
Gozamağ, Gozamah : Kaldırmak.
Gozar : Ekin sapı, ekin demeti.
Gozatdi : Seçim usulü, seçim sistemi (eskiden).
Gozavarı : Kozalaksı.
Gozbél : 1. Kambur. 2. Eğik, eğri, tümsekli, çıkıntılı.
Gozdeste : Tabanca.
Goz gabığına girmek : Kaçacak delik aramak.
Goz gabığına salmag (sohmag) : Cenderee sokmak.
Gozgırab, Gozgurab : Çatlakotu, patpatı (Bongardia chrysogonum).
Goz-goz : Ceviz oyunu.
Goz-goz oynamag : Ceviz oynamak.
Gozgur(t)mag : Palavra sıkmak, martaval atmak.
Gozi : Kambur.
Gozla, Gozlu : Faytoncu oturağı, arabacı şahnişi.
Gozlanmag : Çalım satmak, tafra atmak.
Gozlug : Cevizlik.
Gozméyveli : Cevizli.
Gozsındıran : Fındıkkıran.
Gozşekilli : Ceviz gibi.
Gozunun üstüne goz goymag : Yarasına tuz biber ekmek.
Göbek : Göbek.
Göbekbağı : Göbek bağı.
Göbek bağlamag : Göbek bağlamak.
Göbekcik : Göbek bağı.
Göbekciyesi : Göbek bağı.
Göbekduası : Göbek duası (hasta veya çocuğu olmayan kadınların göbeğinin çevresine yazılır).
Göbekgötüren : Göbek çeken (göbek fıtığını üfleyerek tedavi eden ara hekimi).
Göbekgötürme : Göbek çekme (göbek fıtığını üfleyerek tedavi).
Göbekkesme : Beşik kertiği, beşik kertme nişanlı.
Göbekpulu : Doğum hediyesi, diş hediyesi.
Göbeksapı : Göbek bağı.
Göbekyazan : Muskacı; üfürükçü.
Göbelek : Mantar.
Göbelekbaş : Yassı kafalı, tahta kafa.

Göbelekcik : Mantarcık, bodur pas.
Göbelekhestelikleri : Küflüce.
Göbeleklik : Mantarlık.
Göbelek kimi yérden çıhmag (göyermek) : Mantar gibi yerden bitmek.
Göbelekşekilli :Mantarsı, mantarımsı, mantar gibi.
Göbelekvarı :Mantarsı, mantarımsı, mantar gibi.
Göbelekvarılıg (şekillilik) : Mantar biçimlilik.
Göbeyeğeder, Göbeyekimi : Yarı bele kadar.
Göbeyi çatlamag : Göbeği çatlamak.
Göbeyi düşmek : 1. Göbeği düşmek. 2. Göbek bağı düşmek.
Göbeyini piylendirmek : Göbek bağlamak.
Göde, Gödeh : 1. Karın, mide. 2. Cisim.
Gödecik : 1. Alçarak. 2. Kısarak.
Gödeciklik : Bodurluk, bücürlük.
Gödek : Kısa.
Gödekayag(lı) : Kısa ayaklı, bacakları kısa (masa vb.).
Gödekbağırsag : Kalın bağırsak, kığılık.
Gödekbarmaglı : Kısa parmaklı, parmakları kısa.
Gödekboğaz(lı) : Konçsuz, kısa konçlu.
Gödekboy(lu) : Boysuz, kısa boylu.
Gödekboyun(lu):Boynu kısa, kısa boyunlu.
Gödekbuynuz : Boynuzu kısa, kısa boynuzlu.
Gödekce : 1. Kısaca, muhtasaran, özetle. 2. Gocuk.
Gödekceli : Gocuklu.
Gödekcelik : Gocukluk (kumaş, deri vb.).
Gödekçe : 1. Gocuk. 2. Ceket, caket.
Gödekdeste(li) : Kısa saplı.
Gödekdil : Kısa dilli.
Gödekdiş : Kısa dişli.
Gödekganad : Kısa kanatlı.
Gödekgıç(lı) : Kısa bacaklı.
Gödekgol(lu) : Kısa kollu.
Gödekguyrug(lu) : Kısa kuyruklu.
Gödeklik : Kısalık.
Gödekömür : Kısa ömürlü, ömrü kısa, fanî, ölümlü.
Gödekömürlük : Fanîlik, süreksizlik.
Gödekpaça : Kısa bacaklı, kısa paçalı, paçası kısa.
Gödeksaç(lı) : Kısa saçlı.
Gödeksap(lı) : Kısa saplı, sapı kısa.
Gödekyun(lu) : Kısa yünlü, kısa tüylü.
Gödeldilmek : Kısaltılmak, kısa kesilmek.
Gödelme : Kısalma.
Gödelmek : Kısalmak.
Gödeltdirmek : Kısalttırmak.
Gödeltmek : Kısaltmak.
Göden : Karın, batın, mide, karın boşluğu.
Gödengulu : Obur, pisboğaz.
Gödengululug : Oburluk, pisboğazlık.
Gödensiz : Terbiyesiz, edepsiz.
Göderek : Ufarak, kısarak.
Gödul, Gudul : Kısa.
Gögala : Olmamış, yetişmemiş, ham.
Gögevar : Yeşillik, çimenlik.
Gögöün : Tamahkâr, aç gözlü.
Göl : 1. Göl. 2. Turunç motifi (halı, kilim vb. de).
Göl bağlamag : 1. Göllenmek. 2. Göl oluşturmak.
Göl-göl : Göller hâlinde, göl göl.
Göl iyiri : Göl zambağı.
Göllendirmek : Göllemek.
Göllenmek : 1. Göllenmek. 2. Göl yapılmak. 3. mec. Çok ağlamak.
Göllük : Göller bölgesi.
Gölme : Havuz, gölcük.
Gölmec : Gölek, gölcük.
Gölmeçe : Büğet, büvet.
Gölmeçelendirmek : Büğemek, göllemek.
Gölmeçelenmek : Göllenmek, gölermek.
Gölmeçeli : Gölekli, gölcüklü (çukurlar).
Gölmeçelik : Göleklik, su birikintileri.
Gölmelenmek : Gölermek, göllenmek.
Gölşünaslıg : Limnoloji, gölbilimi.
Göl tutmag : Göllemek, büğemek.
Gömdürmek : 1. Defnettirmek. 2. Gömületmek.
Gömdürülmek : 1. Defnettirilmek. 2. Gömülettirilmek.
Gömgöy : 1. Masmavi. 2. Yemyeşil. 3. Mosmor. 4. Morartı, bertik.

Gömgöy göyermek : 1. Mosmor olmak. 2. Masmavi olmak.
Gömgöylük : 1. Gömgök oluş, koyu mavilik. 2. Koyu yeşillik.
Gömrük : Gümrük.
Gömrükçü : Gümrükçü.
Gömrükhana : Gümrük, gümrük idaresi.
Gömrükhügugu : Gümrük kanunu.
Gömrüklü : Gümrüklü.
Gömrük rüsumatının tutulması : Gümrük alım vergisi.
Gömrük rüsumları : Gümrük resmi.
Gömrüksüz : Gümrüksüz.
Gömrük te'rifi : Gümrük tarifesi.
Gömrülmek : Gömülmek, defnedilmek.
Gömrülmüş : Metfun, gömülü.
Gömülüşmek : Birlikte gömülmek.
Gön : Gön.
Gönbiçen :Deri makastarı, meşin makastarı.
Gönçe, Gonça *(Far.)* : Gonca, konca, tomurcuk.
Gönçecik : Tomurcuk.
Gönçedehan, Gönçedehen *(Far.)* : Sevgili, gonca ağızlı.
Gönçedodag(lı) Gönçeleb : Gonca ağızlı, sevgili.
Gönçelenmek : Çiçeklenmek, gonca açılmak.
Gönçeli : Çiçekli, goncalı.
Gönçelik : Gonca zamanı, gül vakti.
Gönçü : Göncü, derici.
Gönçülük : Dericilik, köselecilik.
Göndoğrayan : Deri makası.
Göndürmek : Gömmek, defnetmek.
Göndürülmek : Gömülmek, defnedilmek.
Gönisladan : Deri ıslatıcı (usta).
Gönlük : Köselelik, meşinlik (deri).
Gönsoyan : 1. Deri yüzen. 2. mec. Kara borsacı. 3. mec. Zalim.
Gönü duzlamag : Ölmek, gebermek.
Gönügalın : 1. Derisi kalın. 2. mec. Duygusuz, kaba, gabi, anlayışsız.
Gönügalınlıg : Anlayışsızlık, kalın kafalılık.
Gönü suya vérmek : İşi bozmak, berbat etmek.
Gönünden çıharmag (soymag) : Sırtından çıkarmak.
Gönünü almag (soymag) : 1. Derisini soymak, yüzmek. 2. mec. Soyup soğana çevirmek. 3. mec. Paylamak, hakkından gelmek.
Gördüyünü götürmek : Gördüğünü öğrenmek, kafası almak.
Görecek(li) günlerim(iz) varmış : Görecek günlerim (günlerimiz) varmış.
Gördüm déyen olmadı : Yitti, kayboldu, kimse görmedi.
Göre-göre : Açıkça, göz göre göre.
Görek : Bakalım, anlayalım, göreceğiz.
Görek de : Anlat bakalım!
Gören : 1. Kim bilir, acaba. 2. Örüm.
Gören atmag (bağlamag) : Saf halinde otlamak (koyunlar).
Görenimek : Saf düzeninde otlamak (koyunlar).
Göresen : Kim bilir, ne bileceksin, acaba!
Göresen neçeye géder : Acaba nereye gidiyor?
Göresen niye gelmedi : Kim bilir niye gelmedi?
Göresi : 1.Görecek. 2.Görülecek, yapılacak.
Göresi gözü olmamag : Görmek istememek, nefret etmek.
Göresi gözü yohdur : Gözü görmüyor, nefret ediyor.
Görgezmek : Göstermek.
Gör-götür : Öğrenme, tecrübe kazanma.
Görk : Nümayiş.
Görkem : 1. Görkem. 2. Kılıç, tip, surat. 3. Görünüş, dış. 4. Nümayiş.
Görkem almag : Tavır almak, tavır takınmak.
Görkemli : 1. Görünüşlü, yapılı. 2. Görkemli, gösterişli. 3. Müstesna, seçkin. 4. Önemli, mühim. 5. Manzaralı. 6. Meşhur. 7. Görmeğe değer.
Görkemlilik : 1. Görkem. 2. Şöhret, meşhurluk.
Görkemsiz : 1. Tipsiz, gösterişsiz. 2. Manzarasız. 3. Külüstür. 4. Fındıkotu.
Görkemsizlik : Biçimsizlik.

Görk etmek : Göstermek; duyurmak, ifşa etmek.
Görkezmek : Göstermek.
Görk üçün : Göstermelik olarak, göz boyamak için.
Görmeden : Gıyaben.
Görme itimi : Körlük.
Görmeli : 1. Görülecek, yapılacak (iş vb.). 2. mec. İlgi çekici, enteresan. 3. mec. Cazip, cezbedici.
Görmemiş : 1. Haris, hırslı. 2. Deneysiz, tecrübesiz. 3. Görgüsüz, aç gözlü. 4. Görgüsüzce.
Görmemiş-görmemiş : 1. Görgüsüzce, cahilce, cahil cahil. 2. Körükörüne, bilmeden.
Görmemiş kimi : Görgüsüzce.
Görmeye gözü olmamag : Kin gütmek, kin beslemek, nefret etmek.
Görmez-bilmez : Körü körüne, iyi tanımadan, araştırmadan.
Görmezlik, Görmemezlik : 1. Körlük. 2. Tecahül.
Görmezliye vurmag (salmag) : Görmezlikten gelmek.
Görsedilmek : Gösterilmek.
Görsenmek, Görükmek : Görünmek.
Görsetdirmek : Göstertmek.
Görsetme : Acaip, tuhaf.
Görsetmek : Göstermek.
Görüb-götürmüş : Tecrübeli, bilgili, görmüş geçirmiş.
Görüklü : 1. Görklü. 2 Müşahhas, aşikâr, açık.
Görükmek : Görünmek.
Görüm : 1. Görünür, görülebilen (yer). 2. Göreyim, ha gayret!
Görüm-bahım : Destek, yardım, himaye (maddî).
Görümlü : İyi görünen, görünür, göz önü.
Görünme : Belirme, tezahür.
Görünmeden : Gizlice, sessiz sedasız.
Görünmemiş : Görülmemiş.
Görünür, Görünür ki : Galiba, her halde.
Görünüşlü : Görkemli.
Görüş : 1. Görüş. 2. Müsabaka, yarışma (sporda). 3. Randevu.
Görüş dairesi : Ufuk.
Görüşdürmek : Görüştürmek.
Görüşdürülmek : Görüştürülmek.
Görüşe gétmek : Buluşmak.
Görüş élemek (etmek) : Görüşmek, buluşmak.
Görüş gaytarmag : Görüş bildirmek.
Görüşme : 1. Ziyaret. 2. Mülâkat.
Görüşük : Görüş.
Gösterici : 1. Çizelge, grafik. 2. Rehber, kılavuz, katalog. 3. Yol gösterici, rehber. 4. Delil, işaret, emare.
Gösterici barmag : Şahadet parmağı.
Gösterilme : Teşhir.
Gösteriş : 1. Kılavuzluk, rehberlik. 2. İz, belirti. 3. Gösteri, nümayiş. 4. Talimat, direktif. 5. Manzara.
Göşeni : 1. Ufak ve tatlı karpuz. 2. Kurak, çorak (toprak).
Götüg : Anız, firez.
Götüre : Götürü.
Götüreçi : Parça başına çalışan.
Götüreçilik : Parça başına işçilik, götürü iş.
Götüre iş : Götürü iş.
Götürek : Farazâ, tutalım ki, diyelim ki, söz gelişi.
Götürge : 1. Kılıç kemeri, silah kayışı. 2. Götürü.
Götür-goy:Ölçüp biçme, etraflıca düşünme.
Götür-goy élemek (etmek) : Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak.
Götürmek : 1. Almak. 2. Kaldırmak. 3. Cenaze taşımak. 4. Götürmek, birlikte gitmek. 5. Öğrenmek, kavramak, hıfzetmek. 6. İşe almak, istihdam etmek. 7. Toplamak, hasat etmek, ürün kaldırmak. 8. Bürümek, yayılmak, kaplamak. 9. Örneklemek, örnek vermek. 10. Tutmak (masraf). 11. Başlamak. 12. Öfkelendirmek. 13. Almak (konu vb. için), aktarmak. 14. Dayanmak, katlanmak. 15. Çıkarmak. 16. Tatmak, tadına bakmak. 17. Yapmak, bina etmek. 18. Seçmek.

Götürtdürmek : Götürtmek.
Götürübbe : Aniden, birden bire, derhal, hemen.
Götürülmek : 1. Kaldırılmak. 2. Cenaze taşınmak. 3. Beraberce gidilmek. 4. Tasvip edilmek. 5. Kaldırılmak (ürün). 6. Lağvedilmek. 7. Alınmak, aktarılmak. 8. Çıkarılmak (şapka vb.). 9. Yok olmak, aradan kaybolmak. 10. Birden kaçırılmak. 11. Azlolunmak.
Götürüm : 1. Götürüm. 2. Kapasite, istiap. 3. Felç, inme.
Götürüm düşmek : Kötürüm olmak.
Götürümlü : 1. Götürümlü. 2. mec. Kavrayışlı, hassas.
Götürümlülük : Sabır, götürüm, tahammül.
Götürümü yohdur : Sabrı yoktur, tahammülsüzdür.
Gövde : Gövde.
Gövdecik : Bedencik, ufak gövde.
Gövde gélemi : Göz aşısı.
Gövdeli : 1. Gövdeli. 2. mec. Şişman, dolgun.
Gövdüş : Çömlek.
Gövennih : Çayırlık, çimenlik.
Gövher *(Far.)* : Cevahir, mücevher.
Gövl *(Ar.)* : Kavil.
Gövlen *(Ar.)* : Ağızdan, şifahen, sözle.
Gövm *(Ar.)* : Kavim.
Gövmi *(Ar.)* : Kavmî.
Gövmiyyet *(Ar.)* : Kavmiyet.
Gövr *(Ar.)* : Yangı, iltihap.
Gövr élemek (etmek) : Yangılanmak, iltihaplanmak, depreşmek, nüksetmek.
Gövs, Gos *(Ar.)* : 1. Kavis, yay. 2. Elektriklenme, elektrik.
Gövsi *(Ar.)* : Mukavves.
Gövsi-güzéh *(Ar.)* : Alkım, ebe kuşağı.
Gövssobası : Elektrikli fırın, arklı fırın.
Gövsşekilli : Mukavves.
Gövsvarı : Mukavves.
Gövşe : Kabuk, kın.
Gövşek, Göyşek : 1. Geviş getiren. 2. Geviş getirenler. 3. Ağız.
Gövşek çalmag (vurmag) : Geviş getirmek.
Gövşemek : Geviş getirmek.
Gövşen : Geviş.
Gövşen çalmag : Geviş getirmek.
Gövşeşmek : Topluca geviş getirmek.
Gövşeyen : Geviş getiren.
Gövşeyenler : Gevişgetirenler.
Gövüşmek : Gevşemek.
Gövüz : Güz.
Göy : 1. Gök. 2. Bertik, çürük, morluk. 3. Yeşil. 4. Ham, olgunlaşmamış (meyve vb.). 5. Yeşil ot, yeşillik. 6. Pinti, kısmık, cimri.
Göy adam : Pinti adam.
Göyala : Ela (göz).
Göyalça : Yeşil erik.
Göyceçiçek : Mavi çiçek (Rusça: Sinyuha).
Göycegarğa : Saksağan.
Göy cisimleri : Gök cisimleri.
Göyçegülü : Koşma (şiir).
Göyçek : Gökçek.
Göyçekce : Güzelce, çok güzel.
Göyçeklendirmek : Güzelleştirmek.
Göyçeklenmek : 1. Güzelleşmek. 2. Süslenmek.
Göyçekleşdirilmek : Güzelleştirilmek.
Göyçekleşdirmek : Güzelleştirmek.
Göyçekleşmek : Güzelleşmek.
Göyçekletmek, Göyçeklendirmek : Güzelleştirmek.
Göyçeklik : Güzellik.
Göydaş : Göztaşı.
Göyde ahtarmag : Gökte aramak.
Göyde almag (gapmag, götürmek) : Havada kapmak.
Göyde ele düşmek : Zor bulunmak, az bulunur olmak.
Göydelen : Gökdelen.
Göydemir : Demir kını.
Göyde razı olmag : Hemen kabullenmek.
Göydendüşme, Göydendüşmüş : Anî, aniden, birden bire, tesadüfî, sürpriz olarak.
Göyden düşmek : Birden ortaya çıkmak, aniden türemek.
Göyden od yağdırmag (elemek, tökmek) : Yakıcı olmak, kızgın olmak (güneş), Sühunet artmak.

Göyden od yağmag : Hava sıcaklığı artmak, yakıcı sıcak olmak.
Göye çekilmek : 1. Yüksekte uçmak. 2. Kıtlaşmak, yokluğu çekilmek.
Göye (Göylere) çıhartmag : Koltuk vermek, pohpohlamak.
Göye (Göylere) çıhmag : 1. Göklere çıkmak (ses). 2. Yerin dibine girmek, birden kaybolmak. 3. Çok çalışmak, canla başla çalışmak.
Göye galdırmag : 1. Yukarı kaldırmak, yükseltmek. 2. Pohpohlamak.
Göye (Göylere) galhmag : Yükselmek, göklere çıkmak (ses).
Göyem : Çakal eriği.
Göyem ağacı : Çakal eriği çalılığı.
Göyemi : Çividî, çivit rengi.
Göye millenmek : 1. Kalkıvermek. 2. Göğe uçmak (kuş vb.). 3. Şaha kalkmak.
Göyemlik : Çakal eriği çalılığı.
Göyerçin, Güyerçin, Gögerçin : 1. Güvercin. 2. mec. Canım, ciğerim, kuzum, gözüm!
Göyerçini : Güvercin boynu, güvercin göğsü.
Göyerçinotu, Minaçiçeyi : Mine çiçeği.
Göyerçinsahlayan : Güvercin besleyen.
Göyerdilmek : 1. Maviye boyanmak. 2. Yeşile boyanmak. 3. Yeşertilmek.
Göyeremtilih : Yeşillik, çayırlık, çimenlik.
Göyerme : 1. Morluk. 2. Filizlenme, yeşillenme.
Göyermek : 1. Göğermek, gövermek. 2. Yeşermek. 3. Boy atmak, büyümek. 4. Mavileşmek. 5. Yeşilleşmek, yeşermeğe başlamak. 6. mec. Türemek, çoğalmak. 7. mec. Oluşmak. 8. mec. Sonuçlanmak, neticelenmek. 9. mec. Morarmak, mos mor kesilmek. 10. mec. Çürümek, morluk oluşmak.
Göyermiş : 1. Morarmış. 2. Yeşermiş.
Göyerte *(İtal.)* : 1. Güverte. 2. Gemi takım yıldızı (puppis).
Göyertesiz : Güvertesiz.
Göyerti : 1. Yeşillik. 2. Bertik, morartı. 3. Karaltı, kararı.
Göyertiçi : Zerzevatçı, sebzeci.
Göyertiçilik : Zerzevatçılık, sebzecilik.
Göyertili : 1. Yeşertili, yeşerti olan yer. 2. Sebzeli (yemek vb.).
Göyertilik : Sebzelik (bahçe).
Göyertisatan : Zerzevatçı, sebzeci.
Göyertisiz : Kıraç, çıplak, bitkisiz.
Göyertme : Mavi boncuk.
Göyertmek : 1. Mavileştirmek. 2. Yeşertmek. 3. Büyütmek, yetiştirmek. 4. Morartmak.
Göyganad : Lâciverdî kanatlı.
Göy garalmag : Hava kararmak.
Göygelini : Melek.
Göy-göyerti : Yeşillik, çayırlık.
Göy-göyertilik : Sebzelik (bahçe).
Göygöz : 1. Gök gözlü, mavi gözlü. 2. mec. Pinti, kısmık.
Göygözlü : Mavi gözlü, maviş, gökmen.
Göygözlük : 1. Mavişlik, maviş olma. 2. mec. Pintilik.
Göygurşağı : Gök kuşağı, alkım.
Göy guruldamag : Gök gürlemek.
Göygurultusu : Gök gürültüsü.
Göygübbesi : Gök kubbe.
Göyistiot : Biber.
Göylere çıhartmag : Pohpohlamak, göklere çıkarmak.
Göyleşmek : 1. Mavileşmek. 2. Yeşermek, bitmek. 3. Yeşile boyanmak.
Göylü : Sebzelik, sebze bahçesi.
Göylük : 1. Mavilik. 2. Sebzelik (bahçe). 3. Çayırlık, çimen. 4. mec. Cimrilik, kısmıklık. 5. Morluk, çürük.
Göymeçid : Gökmescit, Cihanşah mescidi (Tebrizde).
Göyneden, Göynedici : 1. Kaşındırıcı. 2. Kaşıntı ilacı.
Göynedicilik : Kaşındırma, kaşıntı verme, tahriş etme.
Göynek : Dertli, acılı, göynük.
Göyneme : Sancı, ağrı, sızı, sızıltı.
Göynemek : 1. Kaşınmak, gidişmek. 2. Ağrımak, sızlamak. 3. mec. Göynümek, dertlenmek, içlenmek. 4. mec. Üstüne titremek, özen göstermek.

Göynerti : Dert, ıstırap, ağrı, acı.
Göynetmek : 1. Kaşındırmak, gidiştirmek. 2. mec. İncitmek, üzmek.
Göyot : Yeşillik.
Göyöskürek, Göyöskürme : Boğmaca.
Göyrelmek : Dolukmak.
Göyrüş : Dişbudak.
Göyrüşlük : Dişbudaklık (orman).
Göysatan : Sebzeci, zarzevatçı.
Göyşek : Gevşek.
Göyşük : 1. Gevme. 2. Çiğnemik (kuş için).
Göyül : Gönül.
Göyümsov, Göyümtrag : Mavimtırak.
Göyümtül : Mavimtırak.
Göyün yéddi gatı (mertebesi) : Yedi kat gök.
Göyyagut : Safir.
Göy-yaşıl : Neftî.
Göyzemin : Mavi zeminli, zemini mavi (kumaş).
Göz : 1. Göz. 2. Alaca menekşe, hercaî menekşe.
Göz açabilmemek : Fırsat bulamamak, göz açamamak.
Göz (gözlerini) açan günden (açandan) : 1. Doğduğundan beri. 2. Aklı erdiğinden beri.
Göz açıb-yuman saatde : Çabucak, hemen, birden bire.
Göz açıb-yumunca : Göz açıp kapayıncaya kadar.
Göz açmag : 1. Doğmak. 2. Fırsat bulmak, imkân bulmak.
Göz açmamag : Göz açmamak.
Göz ağartmag : Göz dağı vermek, yıldırmak.
Gözağartması : Göz dağı, tehdit.
Gözağartması vérmek : Göz dağı vermek, tehdit etmek, yıldırmak.
Göz ağı : Göz akı.
Göz ağrısı : Göz rahatsızlığı.
Göz alması : Göz yuvarı.
Gözaltı : 1. Yavuklu, niyetlenilen (kız veya oğlan). 2. Göz altı. 3. Çaktırmadan, hissettirmeden, gizlice.
Gözaltı bahmag, Gözaltından bahmag (süzmek) : Yan bakmak, süzgün bakmak.
Gözaltı élemek (etmek) : 1. Niyette tutmak, niyet kurmak (evlenmek için). 2. Göz önünde tutmak, kabullenmek.
Gözaltılamag : Niyetlenmek, niyet kurmak (evlenmek vb. için).
Gözaltına almag : Sözleşmek (oğlanla kız).
Göz atmag : Göz kırpmak.
Gözaydınlamag : Göz aydına gitmek, kutlamak.
Gözaydınlaşmag : Tebrikleşmek, birbirini kutlamak.
Gözaydınlığı : Göz aydınlığı, kutlama.
Gözaydınlığı vérmek : Kutlamak, gözün aydın demek.
Gözbağlayıcı : 1. İllüzyonist, göz bağcı. 2. mec. Muamma.
Gözbağlayıcılıg : 1. İllüzyonizm, göz bağcılık. 2. mec. Göz boyama.
Gözbağlıca : İllüzyonist, göz bağcı.
Göz basmag : Göz kırpmak.
Göz bebeyi : Göz bebeği.
Göz bebeyi kimi gorumag : Gözü gibi esirgemek.
Göz bebeyi kimi sahlamag : Gözü gibi saklamak.
Gözbegöz : Göz göze, yüz yüze, karşı karşıya.
Göz böyümek : Gözü korkmak.
Göz bulağı : Göz pınarı.
Göz calağı : Göz aşısı.
Gözcük : 1. Küçük göz. 2. Delik. 3. Tomurcuk. 4. Mikrovizör.
Gözcüklü : Mikrovizörlü.
Gözcüyez : Gözceğiz; gözenek.
Göz çekmek (yığmag) : Vazgeçmek, göz yummak, göz ardı etmek.
Göz çeşmesi : Göz pınarı.
Gözçıharan : 1. Gözlere tesirli. 2. Göz ağrısı, göz sancıması.
Göz çıharmag : Kıskandırmak, haset ettirmek.
Göz çuhuru : Göz çukuru.

Gözçü : Gözcü.
Gözçülük : Gözcülük .
Göz dağı çekmek : Kederlendirmek, üzmek, hüzünlendirmek.
Gözden burahmag (gaçırmag) : Gözden kaçırmak.
Gözden çekilmemek : Gözden kaybolmamak.
Gözden élemek : Kör etmek.
Gözden esgi (perde) asmag : Göz boyamak.
Gözden gaçmag : Gözden kaçmak.
Gözden goymamag : Yabana atmamak, göz önünde bulundurmak.
Gözden irag (uzag) : Şeytan kulağına kurşun!
Gözdeniti : 1. Gözü keskin, pür dikkat. 2. Nüktedan.
Gözden itirmek : Yitirmek, kaybetmek.
Gözden itmek : Gözden kaybolmak.
Gözden kéçirmek : Gözden geçirmek.
Gözden (gözlerden) olmag : Kör olmak.
Gözden salmag : 1. Unutmak, ihmal etmek. 2. Uzaklaştırmak, yoksun bırakmak, mahrum etmek.
Gözden sürmeni oğurlamag : Gözden sürmeyi çalmak, gözden sürmeyi çekmek.
Gözden tük çekmek : Gözden sürmeyi çekmek.
Gözden uzag (irag) olmag (düşmek) : Gurbete düşmek, birbirinden uzakta olmak.
Gözden yayınmag : Gözden kaybolmak.
Gözdeyme : Nazar değme, göz değme, göze gelme.
Göz deymesin : Nazar değmesin!
Giz dolandırmag : Dikkatle bakmak, gözden geçirmek.
Gözdolusu : Hoşnut, memnun, razı.
Gözdustağı : Göz altı, nezaret.
Göze : Çayırlık, çimenlik, mera, otlak.
Göze batmag : Göze girmek.
Gözeçarpan, Gözedeyen : Manzaralı, seçkin, mutena.
Göze çarpmag, Göze görsenmek : Göze çarpmak.
Göze deymek : Göze çarpmak.
Gözedeymez : 1. Sıradan, cazibesiz. 2. Tenha.
Göze dürtmek : Burnunun dibine sokulmak (birinin), çok yakın olmak (birine).
Gözegelen : Cazip, görmeğe değer, göz dolduran.
Gözegelim : Beğenilen, makbul, cazip.
Gözegelimli : 1. Göz alıcı, alımlı. 2. Dikkat çekici.
Gözegelimlilik : Alımlılık.
Göze gelmek : 1. Dikkati çekmek, görünmek. 2. Önemsememek takmamak. 3. Göz değmek, nazar değmek.
Gözegelmeli : Alımlı, cazibeli.
Göze getirmek : Nazar değdirmek, nazarlamak.
Göze görünmek (çarpmag, görsenmek) : Göze çarpmak, dikkati çekmek.
Gözegörünmez : 1. Görünmez, gizli. 2. Namevcut.
Gözegörünmezlik : Göze görünmeme, hayalî olma.
Göze hoş gelmek (görünmek) : Hoşlanılmak, beğenilmek.
Gözek, Gözeg : 1. Bağ, ip. 2. Örük, örgülü yama (kumaş vb.). 3. Bel, belen, derbent, boğaz.
Gözekli : Örgülü, örme (tığ, şiş vb. ile).
Göze kül (torpag) atmag : Aldatmak, kandırmak.
Göze kül sepmek (üfürmek) : Kandırmak, aldatmak.
Gözel : Güzel.
Gözelce : Güzelce.
Gözelcesine : Adamakıllı, iyice.
Gözeldanışan : Fasih konuşan, hatip, natıkalı.
Gözelemek : Gözemek.
Göz élemek (etmek) : Göz kırpmak, işmar etmek.
Gözel-göyçek : Güzel, şirin, narin, nazenin, yepelek.
Gözel-gözel : Güzel güzel.
Gözelleme : Güzelleme.

Gözellendirilmek : Güzelleştirilmek.
Gözellendirmek : Güzelleştirmek.
Gözellenmek : Güzelleşmek.
Gözelleşdirilmek : Güzelleştirilmek.
Gözelleşdirmek : Güzelleştirmek.
Gözelleşmek : Güzelleşmek.
Gözellik : Güzellik.
Gözem, Güzem : Yün (güzün kırkılanı).
Gözeme : Çitme, örme (kumaştaki deliği).
Gözemek : Gözemek, çitmek.
Gözenmek : Çitilmek, örülmek (kumaştaki delik).
Göze sataşmag (deymek) : Göze ilişmek, görünmek, göze çarpmak.
Göze sohmag : Dikkati çekmek.
Göze sohulmag : Burnunun dibine sokulmak.
Gözeşirin : Gösterişli, yakışıklı, görklü, sevimli.
Gözeşirinlik : Sevimlilik, yakışıklılık, güzellik.
Gözetçi : 1. Bakıcı, himayeci. 2. Murakıp, denetici. 3. Nöbetçi, bekçi.
Gözetçi goymag : Gözetim altında tutmak, gözetime almak.
Gözetçilik : 1. Nöbetçilik, bekçilik. 2. Murakabe, denetim. 3. Bakıcılık, gözetim.
Gözetçilik etmek : 1. Nöbet beklemek, nezaret etmek. 2. Görüp gözetmek.
Göze tikan olmag : Göze diken olmak.
Gözetleme : 1. Koruma, muhafaza. 2. Bekleme, ümit. 3. Randevu.
Göze torpag tullamag : Göz boyamak, yanıltmak.
Gözévi : Göz çukuru.
Gözeyarı : Tahminî, göz kararı.
Gözeyici : Örücü, dokuyucu (kumaş deliğini).
Göz (gözü, gözleri) gabağına getirmek : Göz önüne getirmek, tasarlamak.
Göz gabağına goymag : Görünür yere koymak, göz önüne bırakmak.
Göz gabağında (garşısında) : Göz önünde, ortada, alenen, göz göre göre.
Gözgamaşdıran, Gözgamaşdırıcı : 1. Parlak, ışıklı. 2. mec. Büyüleyici, alımlı.
Gözgamaşdırıcılıg : 1. Parlaklık. 2. mec. Alımlılık, cazibe.
Göz gamaşdırmag : Göz kamaştırmak.
Göz gamaşmag : Göz kamaşmak.
Göz gapağı : Göz kapağı.
Göz garası (bebeyi) : Göz bebeği.
Göz-gaş : Gözler ve kaşlar.
Göz-gaş (gözü-gaş) arasında : Kaşla göz arasında, çabucak.
Göz-gaş atmag (élemek, etmek) : Kaş göz etmek.
Göz-gaşını oynatmag : 1. Surat asmak, yüz ekşitmek. 2. Kırıtmak.
Gözğerarı : Göz kararı.
Gözğerarı ile : Göz kararıyla.
Göz gıcıtmag (gıcırtmag) : 1. Gözünü korkutmak. 2. Diş bilemek.
Gözgırpan(ulduzlar) : Işıldayan (yıldızlar), göz kırpan (yıldızlar).
Göz gırpımında : Kaşla göz arasında.
Göz gırpmag (gıymag) : 1. Göz kırpmak. 2. mec. Yanıp sönmek, ışıldamak (yıldız vb.).
Göz gırpmamag : Göz kırpmamak, uyumamak.
Göz goymag (yétirmek) : 1. Dikiz etmek. 2. Nezaret etmek.
Göz gilesi : Göz bebeği.
Gözgöre, Gözgöresi : Göz göre göre, açıkça.
Gözgöreti : Açıkça.
Göz götürmek (çekmek) : Vazgeçmek, bakmamak, el çekmek.
Göz götürüb-bahmag : Başını kaldırıp bakmak, göz gezdirmek.
Göz-göz : Göz göz.
Göz-göze : 1. Yüz yüze, karşı karşıya. 2. mec. Açıkça.
Göz-göze bahmag : Bakışmak.
Göz-göz élemek (etmek) : Fırsat bulmak, fırsattan istifade etmek.
Göz-göz etmek : Delik deşik etmek.
Göz-göze vurarag (vurub) : Gizlice, çaktırmadan.
Göz-göz olmag : Göz göz olmak.
Göz-gulag olmag : Göz kulak olmak.

Gözhebsi : Göz hapsi.
Göz işledikce : Göz alabildiğine.
Göz kesilmek : Göz kesilmek,
Göz keskinliyi : Göz sağlamlığı, görme sağlamlığı.
Göz kesmemek : Dikkatle bakmak, gözünü ayırmamak.
Gözleme : 1. Gözleme, bekleme. 2. Arzu, ümit. 3. Riayet, gözetme.
Gözlemek : Gözlemek.
Gözleme otağı (salonu, zâlı) : Bekleme salonu.
Gözlenen, Gözlenilen : 1. Beklenen, sürpriz olmayan. 2. Hasreti çekilen.
Gözlenilmeden : Birden bire, ansızın.
Gözlenilmek : 1. Beklenmek, umulmak. 2. Korunmak, muhafaza edilmek. 3. Riayet edilmek, uyulmak. 4. Yoluna bakılmak.
Gözlenilmeyen, Gözlenilmez : Beklenmedik, ummadık, umulmadık.
Gözlenilmezlik : 1. Birden birelik, anî oluş. 2. Sürpriz.
Gözlenmek : 1. Beklenmek, umulmak. 2. Korunmak, beklenmek. 3. Uyulmak, riayet edilmek. 4. Yolu gözlenmek.
Gözlenmeyen, Gözlenmez : Umulmadık, ummadık, beklenmedik.
Gözleri açıla galmag : Gözleri fal taşı gibi açılmak.
Gözleri alacalanmag : Gözleri fırlamak.
Gözleri bağlanmag (gapanmag) : 1. Ölmek. 2. Basireti bağlanmak.
Gözleri batmag : Avurtları çökmek, gözleri çukura gitmek.
Gözleri böyümek : Gözleri evinden uğramak, gözleri yuvalarından fırlamak.
Gözleri çuhura düşmek : Gözleri çukura gitmek.
Gözleri derine düşmek : Gözleri çukura gitmek, gözleri çukura kaçmak.
Gözleri dolmag : Dolukmak.
Gözleri gamaşmag : Gözleri kamaşmak.
Gözleri gan çanağına dönmek : Gözleri kan çanağına dönmek.
Gözleri garalmag : Gözleri kararmak.
Gözleri gétmek : Imızganmak, uyuklamak, içi geçmek.
Gözleri guyuya düşmek : Gözleri çukura kaçmak.
Gözleri hedeğesinden çıhmag : Gözleri fal taşı gibi açılmak, gözleri evinden fırlamak.
Gözleri ile süzmek : Gözleriyle etrafı süzmek.
Gözleri işıglanmag : Gözleri parlamak.
Gözleri parıldamag (parlamag) : Gözleri parlamak.
Gözleri per-per çalmag : Gözleri parlamak.
Gözleri yol çekmek : 1. Dalmak, sabit noktaya bakmak. 2. Gözleri yolda olmak.
Gözleri yollarda galmag : Gözleri yollarda kalmak.
Gözlerinden yuhu tökülmek : Gözünden uyku akmak.
Gözlerine garanlıg çökmek : 1. Gözleri kararmak. 2. Korkmak.
Gözlerine inanmamag : Gözlerine inanmamak.
Gözlerine tepmek : Öpüp de başına koymak.
Gözlerini açan günden : Doğduğundan, doğduğu günden.
Gözlerini ağzına dikmek : Kulak kesilmek.
Gözlerini dağlamag : Gözlerine toprak serpmek.
Gözlerini dolandırmag : Göz gezdirmek, dikkatle bakmak.
Gözlerini dörd açmag : Gözünü dört açmak.
Gözlerini ohşamag:Hoşlanmak, beğenmek.
Gözlerini sıhmag : Ağlamak, göz yaşı dökmek.
Gözlerini süzmek : 1. Tebessümle bakmak. 2. Kırıtmak.
Gözlerinin ağı saralmag : Hastalanmak.
Gözlerinin altı kölgelenmiş : Arık, sıska, bir deri bir kemik.
Gözlerinin gabağı garalmag : Gözü kararmak.
Gözlerini yuhu tutmag : Imızganmak, uyuklamak.

Gözlerinin gorasını sıhmag : Ağlamak.
Gözleşmek : 1. Göz kırpışmak, bir birine gizli işaret vermek. 2. Bakışmak.
Gözleye-gözleye : Bekleyerek, yolunu gözleyerek.
Gözleye-gözleye galmag : Beklediği gelmemek, hasreti kursağında kalmak.
Gözle yémek : Yiyecek gibi bakmak.
Gözlük : 1. Gözlük. 2. Mikrovizör. 3. Vasistas.
Gözlüklü : 1. Gözlüklü. 2. Vasistaslı. 3. Mazgallı. 4. Gözenekli.
Gözlüklü ilan : Gözlüklü yılan, kobra.
Gözmuncuglu : Nazarlıklı, muskalı.
Gözmuncuğu : Göz boncuğu, nazarlık, muska.
Gözohşayan : İç açıcı, müferrih, beğenilen.
Göz ohşamag : İç açmak.
Göz olmag : 1. Bakmak, korumak, göz kulak olmak. 2. Tuzak kurmak, tuzaklamak.
Gözotu : Gözlük otu (Euphrasia), haşîşetülayn.
Göz önüne goymag : Görülür yere koymak (bir şeyi).
Göz salmag : 1. Sevmek, vurulmak, aşık olmak. 2. Gözü ilişmek.
Göz seyrimesi : Göz tiki.
Göz süzdürmek : Baygın bakmak, mahmur bakmak.
Gözsüzlük : Körlük.
Göz tikmek : Göz dikmek.
Göz tutdugca : Göz alabildiğine.
Gözucu : Üstünkörü.
Göz ucu ile (ucuyla) bahmag : Göz ucuyla bakmak.
Gözüac : Aç gözlü.
Gözüaclıg : Aç gözlülük.
Gözü ac olmag : Aç gözlü olmak.
Gözüaçıg : Açık göz.
Gözüaçıglıg : Açık gözlük, açık gözlülük.
Gözü açıg gétmek : Gözü açık gitmek.
Gözü (gözleri) açılmag : Gözleri fal taşı gibi açılmak.
Gözü (gözleri) ağarmag : 1. Göze perde inmek, katarakt gelmek. 2. Eziyet çekmek, bitip tükenmek, çok yorulmak.
Gözü ağrımag : Görmek istememek, hoşlanmamak.
Gözü (gözleri) ahmag : Gözünden uyku akmak.
Gözü almag : 1. Gözü ısırmak. 2. İlgisini çekmek.
Gözü (gözleri) ayağının altını görmemek : Tafra atmak, kasılmak, şişinmek.
Gözü bağlanmag (örtülmek) : Basireti bağlanmak.
Gözübağlı : 1. Gözleri kapatılmış. 2. mec. Basiretsiz, sağgörüsüz. 3. mec. rastgele, gözü kapalı.
Gözübağlıca : 1. Körebe. 2. Hokkabaz. 3. mec. Rastgele, düşüncesiz, körükörüne.
Gözübağlıcalıg : Düşüncesizlik, basiretsizlik, geri kafalılık, gafillik.
Gözübağlılıg : Tecrübesizlik, görgüsüzlük, gafillik.
Gözü birinin dalında galmag : Gözü arkada kalmak.
Gözü (gözleri) böyümek : Şaşırmak, hayrette kalmak, şaşakalmak.
Gözü çıhmag : 1. Kör olmak. 2. mec. Öfkelenmek.
Gözü çıhmış, Gözün çıhsın (tökülsün) : Kör olasıca!
Gözü dalda galmag : Gözü arkada kalmak.
Gözü dalında galmag : Gözü arkasında kalmak, tadı damağında kalmak.
Gözüdar : 1. Cimri, var yemez, eli sıkı. 2. Kıskanç. 3. İmrenen.
Gözüdarlıg : Kıskançlık, haset.
Gözü deymek : Nazarı değmek.
Gözü (gözleri) dikilib-galmag : Gözlerini dikmek, bakakalmak.
Gözü (gözleri) dolmag (doluhsunmag) : Dolukmak.
Gözü doymag : Gözü doymak.
Gözü doymamag : 1. Haris olmak, hırslı olmak. 2. Aç gözlülük etmek, gözü kalmak. 3. Muradına erememek.

Gözüdoymaz : Aç gözlü, gözü aç.
Gözüdoymazlıg : Aç gözlülük.
Gözü (gözleri) dörd olmag : Gözünü dört açmak.
Gözü dumanlanmag : Gözü hiçbir şey görmemek, gözü dumanlanmak.
Gözü düşmek : 1. Aşık olmak, vurulmak. 2. Gözüne ilişmek.
Gözü (gözleri) gabağında canlanmag : Gözünün önünden gitmemek (hayali).
Gözü gaçmag : İlmeği kaçmak.
Gözü (gözleri) garşısında canlanmag : Gözünün önünden gitmemek.
Gözü (gözleri) garşısında dikilmek : Gözünün önünden gitmemek.
Gözü (gözleri) önünde durmag : Aklından çıkmamak, gözünün önünden gitmemek.
Gözü (gözleri) önünde olmag : Gözünün önünden gitmemek.
Gözü galmag : Gözü kalmak.
Gözü (gözleri) gamaşmag : Gözleri kamaşmak (ışıktan).
Gözüganlı : Öfkeli.
Gözügapalı : Gözü kapalı.
Gözü (gözleri) garalmag : Gözü kararmak.
Gözü gayıtmamag : 1. Haris olmak, hırslı olmak. 2. Gözü kalmak. 3. Muradına erememek.
Gözügaynaşan : Kanlı gözler, kan ağlayan gözler.
Gözü gezmek : Göz gezdirmek.
Gözügıpıg, Gözügırpıg : 1. Kıpık gözlü. 2. mec. Yüreksiz, korkak.
Gözügıpıglıg, Gözügırpıglıg : 1. Kıpıklık. 2. mec. Korkaklık, yüreksizlik.
Gözü gızmag (gızarmag) : 1. Gözü kızmak. 2. Gözleri kanlanmak.
Gözü gorhmag : Gözü korkmak.
Gözü götürmemek : Kıskanmak.
Gözügötürmeyen : Hasut, hasetçi.
Gözü gözünden uzag : Ayrı düşmüş, birbirinden uzakta.
Gözü (gözleri) gülmek : Gözlerinin içi gülmek.
Gözü (gözleri) héç bir şéy görmemek : Gözü hiçbir şey görmemek.
Gözü ile gören : Şahit, tanık.
Gözü ile görmek : Şahit olmak, tanık olmak.
Gözü ile (de) görmek istememek : Yüzünü görmek istememek.
Gözü ile yémek : 1. Dikkatle bakmak. 2. Çapkın çapkın bakmak.
Gözü işlemémek : Gözü görmemek.
Gözüiti : 1. Gözü keskin. 2. mec. Dikkatli, uyanık.
Gözüitilik : 1. Keskin gözlülük. 2. mec. Uyanıklık, dikkat.
Gözü (gözleri) kellesine çıhmag : Gözleri yuvalarından fırlamak.
Gözü kimi : Gözü gibi, canı gibi, gözü kadar.
Gözükölgeli : Boynu eğri, ayıplı, kusurlu.
Gözükölgelilik: Kusur, kabahat, kusurluluk.
Gözü-könlü açılmag : Gözü gönlü açılmak.
Gözümçıhdıya salmag : Musallat olmak, sıkıştırmak, azap vermek.
Gözü (gözleri) önüne (gabağına) gelmek : Gözünün önüne gelmek (hayali).
Gözü (gözleri) perdelenmek : 1. Gözü kızmak. 2. Gözleri kanlanmak.
Gözü örtülmek : Basireti bağlanmak, gözü bağlanmak.
Gözü per-per çalmag : Gözleri parlamak.
Gözü (gözleri) ilişmek (sataşmag) : Gözü ilişmek, gözüne ilişmek.
Gözü séçmek : Anlamak, fark etmek (bir şeyi).
Gözü séçmemek : Gözler iyi görmemek.
Gözü sönmek : Kör olmak.
Gözü su içmemek : Şüphe etmek, inanmamak, itimat edememek.
Gözü (gözleri) süzülmek : 1. Gözleri süzülmek. 2. Mahmurlaşmak.
Göz (gözüm) üste : Hayhay, baş üstüne!
Göz üste (üstünde) yérin (iz) var : Baş üstünde yerin (iz) var.
Gözü tikan bağlamag : Gözlerinde şimşek çakmak, öfkelenmek.

Gözütoh : Gözü tok, gönlü tok.
Gözütohlug : Azla yetinme, kanaatkârlık.
Gözü toh olmag : Azla yetinmek, kanaat etmek.
Gözü torpağa bahmag : Ölümü yaklaşmak, ölmek üzere olmak.
Gözü tutmag : Gözü tutmak.
Gözü tutmamag : Gözü tutmamak.
Gözü uçmag : Göresimek.
Gözü üstünde olmag : Mukayyet olmak, korumak, gözetmek.
Gözün (gözü) olmag : Korumak, göz kulak olmak.
Gözün tökülsün : Gözü çıkasıca!
Gözünde böyümek (yükselmek) : Gözünde büyümek.
Gözünde böyütmek : Gözünde büyütmek.
Gözünde canlanmag : Gözünün önüne gelmek.
Gözünde galdırmag : Değerini yüceltmek, itibarını çoğaltmak.
Gözünde galmag : Kursağında kalmak.
Gözünde goymag : Kursağında bırakmak (arzusunu, niyetini vb.).
Gözünde oğurlamag : Dikkatinden kaçırmak, gözünden kaçırmak (birinin).
Gözünde olmamag : Gözünde olmamak.
Gözünden batmag : 1. Kurumak, su çıkmamak. 2. Malı olmak, heba olmak.
Gözünden düşmek : Gözden düşmek, gözden düşürmek.
Gözünden gaçmamag : Gözünden kaçmamak.
Gözünden gelsin : Zehir zıkkım olsun! gözüne dizine dursun!
Gözünden itmek : Gözünden kaçmak.
Gözünden kenara goymamag : Gözünü ayırmamak, gözetim altında tutmak.
Gözünden od tökmek : Hüngür hüngür ağlamak.
Gözünden od tökülmek : 1. Gözlerinde şimşek çakmak. 2. Gözleri velfecri okumak.
Gözünden (gözünde, gözlerinden) okumag : Gözlerinden okumak.
Gözünden tökmek : Burnundan getirmek.
Gözünden tük(de) yayınmaz : Gözünden hiçbir şey kaçmaz, pürdikkat.
Gözünden uzagda (olmag) : Gurbette olmak, sıladan uzak olmak.
Gözünden yağmag : Bilinmek, hissedilmek, belli olmak, halinden anlaşılmak.
Gözüne ağ gelmek : Gözüne perde inmek, katarakt olmak.
Gözüne ağ salmag : Hakkından gelmek, üstesinden gelmek.
Gözüne almag : Göze almak.
Gözüne batmag (girmek) : Göze batmak.
Gözüne çökmek : Kaplamak, çökmek, bürümek (gözünü).
Gözüne deymek (ilişmek, sataşmag) : Gözüne ilişmek.
Gözüne döndüyüm : Gözümün nuru, canım, cicim!
Gözüne dönüm : Canımın içi, şekerim, cicim, güzelim!
Gözüne durmag : Zoruna gitmek, gücüne gitmek.
Gözüne dursun : Gözüne dizine dursun!
Gözüne dürtmek : Gözüne sokmak.
Gözüne (gözlerine) gan sızılmag : Gözleri kanlanmak.
Gözüne (gözlerine) garanlıg çökmek : 1. Gözleri kararmak. 2. Korkmak, ürpermek.
Gözüne gelmemek (girmemek) : Gözünde olmamak.
Gözüne goymağa... vérmemek : Zırnık (bile) koklatmamak.
Gözüne görünmek (görsenmek) : 1. Belirmek. 2. Tasavvur edilmek.
Gözüne görünmemek : Gözünde olmamak.
Gözüne hoş görünmek : Gözüne kestirmek, beğenmek.
Gözüne (gözlerine) inanmamag : Gözlerine inanamamak.
Gözüne işıg gelmek : Canlanmak, can gelmek, dinçleşmek.
Gözüne işıg vérmek : Hayat vermek, dinçleştirmek, zindeleştirmek.
Gözüne kölge çökmek : Gözleri çukura gitmek.

Gözüne perde çekmek (salmag, tutmag) : Göz boyamak, aldatmak, zihnini bulandırmak.
Gözüne perde çekmek : Cahil bırakmak, bilgilendirmemek.
Gözüne perde gelmek : Gözüne katarakt inmek, katarakt olmak.
Gözüne sohmag : 1. Gözüne sokmak. 2. Oburca yemek, aç gözlülükle yemek.
Gözüne su vérmek : İbret almak, örnek almak.
Gözüne tepmek : Aç gözlülükle yemek, hapır hupur yemek.
Gözüne yuhu (çimir) gelmemek : Gözü uyku tutmamak.
Gözüne yuhu (çimir) gétmemek : Gözü uyku tutmamak.
Gözünü (gözlerini) açmag : 1. Doğmak, dünyaya gelmek. 2. Gözünü açmak, uyarmak, bilgilendirmek. 3. Uyanmak, ayılmak, kendine gelmek.
Gözünü ağartmag : Gözünü ağartmak, göz dağı vermek.
Gözünü almag : Gözünü korkutmak, yıldırmak.
Gözünü (gözlerini) ayırmamag : Gözünü ayırmamak.
Gözünü (gözlerini) bağlamag : Gözünü bağlamak.
Gözünü (gözlerini) bereltmek : Gözlerini belertmek.
Gözünü (gözlerini) çekmemek : Gözünü ayırmamak.
Gözünü (gözlerini) çıhartmag : 1. Gözünü kör etmek. 2. mec. Gözünü çıkarmak. 3. mec. Gözlerini belertmek. 4. mec. Kıskandırmak.
Gözünü (gözlerini) dikmek : 1. Gözlerini dikmek. 2. Ümit bağlamak. 3. Mahcup olmak, utanmak. 4. mec. Utandırmak, rezil etmek.
Gözünü déşmek : Yarasını deşmek, çıbanını deşmek.
Gözünü dörd açmag (élemek) : Gözünü dört açmak.
Gözünü (gözlerini) döymek (döyeclemek) : Hayretle bakmak, şaşkın şaşkın bakmak.
Gözünü (gözlerini) gan tutmag (bürümek) : Gözünü kan bürümek.
Gözünü gırpmadan : Gözünü kırpmadan.
Gözünü gorhutmag (gorhuzmag) : Gözünü korkutmak, yıldırmak.
Gözünü (gözlerini) götürmemek : Gözünü ayırmamak, sürekli bakmak.
Gözünü oğurlamag : Gözünden kaçırmak, dikkatini dağıtmak (birinin).
Gözünü ovuşdurmag : 1. Gözlerini ovuşturmak. 2. mec. Kendine gelmek.
Gözünü yére dikmek : Mahcup olmak.
Gözünü (gözlerini) yola (yollara) dikmek :Gözü yolda kalmak, yolunu beklemek.
Gözünü (gözlerini) yollardan çekmemek : Gözü yollarda kalmak.
Gözünü yuhuya vérmek : 1. Uyumak. 2. mec. Uyutmak, kandırmak.
Gözünü (gözlerini) yummag : 1. Ölmek. 2. Uyumak. 3. Göz yummak.
Gözünü (gözlerini) diremek (zillemek) : Gözlerini dikmek.
Gözünün acısını almag : Şekerleme yapmak, biraz uyumak.
Gözünün acısını çıhartmag : Uykusunu almak, zindeleşmek.
Gözünün ağı-garası : Aziz, sevgili, biricik, yegane (evlat için).
Gözünün altına almag : Göze almak, göz önünde tutmak.
Gözünün altınca bahmag : Göz ucuyla bakmak.
Gözünün altında fener var : Gözünün altı morarmış.
Gözünün düşmeni : Sevimsiz kimse (birine göre).
Gözünün gabağında dayanmag : Gözünün önünden gitmemek.
Gözünün gabağında olmag : Gözünün önünden gitmemek.
Gözünün gorasını sıhmag : Ağlamak.
Gözünün gorasını tökmek : Göz yaşı dökmek, ağlamak.

Gözünün gurdu ölmek : Kifafı nefs etmek.
Gözünün gurdunu öldürmek : Kifafı nefs etmek.
Gözünün guyruğu (ucu) ile bahmamag : Hiçe saymak.
Gözünün içine (gözüne) dik bahabilmemek : Yüzüne bakamamak.
Gözünün içine baha baha yalan démek : Kuyruklu yalan konuşmak.
Gözünün içine bahmag : Gözünün içine bakmak.
Gözünün içine démek : Yüzüne karşı söylemek, açıkça konuşmak.
Gözünün içine geder :Tamamen, büsbütün.
Gözünün kökü saralmag : Beklemekten yorulmak, ağaç olmak.
Gözünün odunu almag : Korkutmak, göz dağı vermek, yıldırmak.
Gözünün üstünde gaşın var démek : Bahane aramak.
Gözünün üstünde gaşın var démemek : Gözünün üstünde kaşın var dememek.
Gözünün zılığını ahıtmag : Ağlamak.
Gözüyaşlı : Gözü sulu, gözü sidikli.
Gözüyaşlılıg : Gözü sululuk, ağlamsıklık, dolukma.
Gözüyumug, Gözüyumulu : Gözü kapalı.
Gözüyumuglug, Gözüyumululug : Gaflet.
Göz vérib-işıg vérmemek : Göz açtırmamak, aman vermemek.
Göz vurmag (basmag, çalmag, etmek) : Göz etmek, göz kırpmak.
Gözyaşardan, Gözyaşardıcı : Yaşartıcı.
Gözyaşardıcılıg : Göz yaşartma, yaşartıcılık.
Göz yétirmek : Göz kulak olmak, nezaret etmek.
Gözyorucu : Göz yorucu.
Gözyoruculug : Gözü yorma.
Gradonaçalnik : Şehremini.
Gradus *(Lat.)* : 1. Grado. 2. Termometre. 3. Derece.
Graf *(Alm.)* : Kont.
Grafa *(Yun.)* : 1. Sütun. 2. Paragraf.
Grafik *(Yun.)* : 1. Grafik. 2. Grafik ressamı. 3. Şeklî, tersimî.
Grafika *(Yun.)* : Grafik.
Grafin *(İtal.)* : Sürahi.
Grafinya *(Rus.)* : Kontes.
Graflıg : Kontluk.
Grammatik : Gramatikal.
Grammatika *(Yun.)* : Gramer.
Grammafon, Grammofon *(Yun.)* : Gramofon.
Gran *(Far.)* Riyal.
Gran *(Lat.)* Eczacı gramı.
Granat *(İtal.)* : Gülle (silah ve spor için).
Granatatan : Roketatar.
Granit *(İtal.)* : Granit.
Granlıg : Gran miktarı, riyallık.
Grant : Musluk.
Gravüra *(Fr.)* : Gravür.
Gravüraçı : Gravürcü.
Gréydér *(İng.)* : 1. Greyder. 2. Greyderle yapılmış yol.
Gréydérçi : Greyder operatörü.
Grıja *(Rus.)* : Fıtık, kavlıç, yarımlık.
Grifél *(Alm.)*:Arduaz parçası, kayrak kalem.
Grim *(İtal.)* : 1. Makyaj. 2. Fondöten, düzgün.
Grimçi : Makyajcı.
Grimlemek : Makyaj yapmak.
Grimlenme : Makyaj yapma, makyaj yapılma.
Grimlenmek : Makyaj yapılmak, makyajını yapmak.
Grimlenmiş : Makyajlı.
Grimletdirmek, Grimletmek : Makyaj yaptırmak.
Grimli : Makyajlı.
Grip *(Fr.)* : Grip.
Grossméystér *(Alm.)* : Satranç üstadı, usta satrançcı.
Grossméystérlik : Satranç üstatlığı.
Grup *(Alm.)* : Gurup.
Grupbaz *(Alm. Far.)* : Klikçi, hizipçi.
Grupbazlıg : Hizipçilik.
Grupcug : Klik, hizip, küçük gurup.

Gruplaşdırılmag : Gurup teşkil etmek; yığılmak, toplanmak; guruplara ayrılmak.
Gruplaşdırılmış : Guruplandırılmış.
Gruplaşdırma : Guruplaştırma, guruplara ayırma, guruplandırma.
Gruplaşdırmag : Guruplandırmak.
Gruplaşma : Guruplaşma, hizipleşme.
Gruplaşmag : Guruplaşmak.
Gu, Gu guşu : Kuğu.
Guah : Konak, baş kepeği.
Gual(lar) : Çalgıcı(lar).
Guallammah, Guarrammah : Güvenmek.
Guba, Guba-gaz : Yaban kazı.
Gubalış : Kuş tüyü yastık.
Gubar *(Ar.)* : 1. Toz, toprak. 2. mec. Gam, keder.
Gubar bağlamag : Kederlenmek, gamlanmak, tasalanmak.
Gubar etmek (éylemek) : Kederlendirmek.
Gubarlanmag : Kederlenmek, gamlanmak.
Gubarlatmag : Kederlendirmek.
Gubarlı : Kederli, gamlı.
Gubar olmag : Kederlenmek, tasalanmak.
Gubérnat *(Lat.)* : Vali.
Gubérnator *(Lat.)* : 1. Vali. 2. Eyalet valisi.
Gubérnatorlug : Valilik.
Gubérniya *(Lat.)* : Vilayet, il.
Gubla : Ham incir.
Gucag : 1. Kucak. 2. Bir kucak. 3. Çevre.
Gucag açmag : Kucak açmak.
Gucag-gucag : Kucak kucak.
Gucag-gucağa : Sarmaş dolaş, kucak kucağa.
Gucaglamag : 1. Sarmak, kucaklamak. 2. mec. Çevrelemek.
Gucaglanmag : 1. Kucaklanmak. 2. mec. Çevrelenmek.
Gucaglaşmag : 1. Kucaklaşmak. 2. mec. Birleşmek, kavuşmak, ulaşmak.
Gucağa almag : Kucaklamak.
Gucağına almag : Kucağına almak.
Gucağında gezdirmek : Kucağında gezdirmek.
Gucağı uşaglı : Çocuklu, bebesi olan.
Gucamag, Gucmag, Gucumag : 1. Kucaklamak. 2. mec. Çevrelemek.
Gucmuş : Kucaklamış, kucağına almış.
Gucu : Kucak (çocuk dilinde).
Gucuhmag : Kucaklaşmak.
Guculmag : Kucaklanmak.
Gucum : Çap, kutur, kalınlık.
Gucumag : 1. Kucaklamak. 2. mec. Çevrelemek.
Gucur : Kirpi.
Guç : Kümültü, çoban kulübesi.
Guda : Dünür.
Gudalaşmag : Dünürleşmek.
Gudalığ : Dünürlük, akrabalık, sıhriyet.
Guda olmag : Dünürleşmek.
Gudda-gudda : Yaşının üzerinde, büyük adam gibi (çocuk için).
Gudebber : Edalı, cilveli, nazlı.
Gudet : Edalı, nazlı.
Gudgudu, Gudugudu : Dedikodu.
Gudok *(Rus.)* : Düdük, siren.
Gudron *(Fr.)* : Katran, zift.
Gudronlamag : Katranlamak, katran sürmek.
Gudronlanmag : Katranlanmak.
Gudronlanmış : Katranlı, katran sürülmüş.
Gudronlu : Katranlı, katran birleşimli, katran karışıklı.
Gudul : 1. Kısa, bücür, bodur, cüce. 2. Güdük (kuyruk için).
Gudun : Böbrek.
Gudurğan : 1. Kuduz. 2. mec. Kudurgan, azgın.
Gudurğancasına : Nobranca, hayasızca, küstahça.
Gudurğanlaşmag : Küstahlaşmak, hayasızlaşmak, azgınlaşmak.
Gudurğanlığ : 1. Kuduzluk. 2. Tehevvür. 3. mec. Kibir, kurum.
Gudurmag : 1. Kudurmak. 2. mec. Kızmak, sinirlenmek. 3. mec. Coşmak. 4. mec. Tafra satmak, böbürlenmek.
Gudurmuş : 1. Kuduz. 2. mec. Azgın, aşırı.
Gudurmuşcasına : Delice, çılgınca, vahşice.

Gudurtmag : Kudurtmak.
Gudurug : Kuduruk.
Guduruşmag : 1. Dalaşmak (hayvanlar). 2. Oynaşmak (hayvan yavruları). 3. mec. Güreşmek, güreş etmek (pehlivan).
Guduz : 1. Kuduz. 2. mec. Azgın. 3. mec. Öfkeli.
Guduzcasına : Çılgınca, vahşice, delice.
Guduzlaşdırmag : Kudurtmak.
Guduzlaşmag : Kudurmak.
Guduzlug : 1. Kuduz hastalığı. 2. mec. Azgınlık, çılgınlık.
Guduzmag : Kudurmak.
Guduzotu : Kuduzotu.
Gugan : Yonga, talaş.
Gug-gu : Guguk ötüşü.
Guggu, Guggu guşu : Guguk (kuş).
Gugguldamag : Kuğurmak (guguklar, horozlar).
Gugguldaşmag : Birlikte kuğurmak.
Guggultu : Kuğurma, kuğurtu (üveyik, turaç vb. için).
Gug (g) ulu : 1. İç ceviz (bütün, yekpare). 2. Soyulmuş nar.
Gug-gulu-gu, Guggulugu : Kokoriko, üürü üüü (horoz ötüşü).
Guguçiçeyi : Çuha çiçeği (glanthus).
Gugurd : Gonca.
Guğu : 1. Guguk. 2. Guguk ötüşü.
Guğuldama : Kuğurma.
Guğuldamag : Kuğurmak.
Guğuotu : Gugu çiçeği, hüsnüyusuf.
Gul : 1. Kul. 2. Dev. 3. Gulyabanî.
Gula : Kula.
Gulaban, Gulengen : 1. Bodrum kat. 2. Evin yan tarafı. 3. Balkon.
Gulac : Kulaç.
Gulaclamag : Kulaçlamak.
Gulag : 1. Kulak. 2. Kulaklık (kılıf). 3. Kenar, uç. 4. Kulp. 5. Dingil başı. 6. Bir parça, kulak kadar.
Gulagaltı : 1. Kulak altında olan. 2. Kulak yastığı, küçük yastık.
Gulagardı : Kulak arkası, kulak tozu.
Gulag ardına vérmek (vurmag) : Kulak arkasına atmak (bir şeyi), kulak asmamak.
Gulag asmag : 1. Dinlemek, kulak vermek. 2. Gözetlemek, gizlice bakmak. 3. Dinlemek, itaat etmek. 4. Özen göstermek, ihtimam göstermek, mukayyet olmak. 5. Ciddiye almak, kulak asmak.
Gulag asmamag : Kulak asmamak.
Gulagbalışı, Gulagbalıncı : Kulak yastığı, küçük yastık.
Gulagbatıran, Gulagbatırıcı : Kulak tırmalayıcı.
Gulag batırmag : 1. Sağır etmek. 2. Kulakları zonklatmak, sersemletmek.
Gulag batmag : Sersemlemek, kafası şişmek, kulakları uğuldamak.
Gulagburması : Uyarı, ikaz, ihtar, tenbih.
Gulagburması vérmek : Uyarmak, kulağını çekmek, tenbihlemek.
Gulagcığ : Kulakçık.
Gulagda seslemek : Kulaklarında çınlamak.
Gulagdan-gulağa : Kulaktan kulağa.
Gulagdan olmag : Sağırlaşmak.
Gulag dincliyi : Rahatlık.
Gulagfalı : Duyulan konuşmalara göre fala bakma.
Gulag gabartmag : Kulak kabartmak.
Gulag-gulağa : 1. Yan yana. 2. Birlikte, beraber.
Gulagheyanı : Dost, arkadaş.
Gulagkesen : 1. Kulak kesici (köpeklerin kulağını)? 2. mec. Hilekâr, madrabaz, kazıkçı.
Gulag kesilmek : Kulak kesilmek.
Gulag kesmek : Aldatmak, kandırmak.
Gulagları paslanmag : Kulakları paslanmak.
Gulaglarına ğeder gızarmag : Kulaklarına kadar kızarmak.
Gulaglarını tikmek : Kulaklarını dikmek.
Gulag olmag : Gizlice gözetlemek, çaktırmadan izlemek.

Gulaglamag : 1. Kulağından tutmak. 2. mec. Elden düşürmemek.
Gulaglaşmag : 1. Kavga etmek, birbirinin kulağına yapışmak. 2. mec. Fısıldaşmak.
Gulaglı : Kulaklı.
Gulaglıg : 1. Kulaklık. 2. Kulakçın (kalpak için).
Gulaglı papag : Kulaklı kalpak.
Gulag séyvanı : Kulak kepçesi.
Gulagsız : 1. Kulaksız. 2. Kulakçınsız (kalpak vb.).
Gulag tutmag : Kulak tutmak.
Gulag tutulmag : Sağırlaşmak (gürültüden vb. den).
Gulagucu : Üstünkörü, sathî olarak, öylesine, şöyle bir.
Gulag vérmek : 1. Kulak vermek. 2. Kulak asmak.
Gulag yatırtmag : Kulak misafiri olmak.
Gulagyoldaşı : Muhatap, sohbet arkadaşı, hemsobhbet, dinleyici.
Gulagda galmag : Kulağına küpe olmak.
Gulagda sahlamag : Unutmamak, kulağında küpe olmak.
Gulağagiren : 1. Kırkayak. 2. Krampon, kenet. 3. mec. Casus.
Gulağa girmek : Ağzından lâf almağa çalışmak, ağız aramak.
Gulağaltı : Yazma, baş örtüsü (üç köşeli).
Gulağıağır : Ağır işiten, sağırca.
Gulağıağırlıg : Ağır işitme, sağırlık.
Gulağı ağır éşitmek : Kulağı ağır işitmek.
Gulağı ağır olmag : 1. Kulağı ağır işitmek. 2. İşine özen göstermemek, ihmalkâr olmak, savsak olmak.
Gulağı batmag : Kulağı sağır olmak, işitemez olmak.
Gulağı cingildemek : Kulağı çınlamak.
Gulağı çekilmek : İçi sıkılmak, canı sıkılmak, sıkıntı duymak.
Gulağı deng olmag : Yorulmak, kafası şişmek, kafası kazan olmak.
Gulağıdinc : Kafası rahat, içi rahat, huzurlu.
Gulağı dincelmek : Kafası yerine gelmek, rahatlamak, kafası dinlenmek.
Gulağı dinc olmag : İçi rahat olmak.
Gulağı dolmag : Alışmak, alışkanlık kazanmak.
Gulağı guruldamag : Kulakları uğuldamak.
Gulağı...olmag : Kulak kesilmek.
Gulağı sesde olmag : Kulağı kirişte olmak, kulağı tetikte olmak.
Gulağı sese düşmek : Ses duyar gibi olmak, kulağına sesler gelmek.
Gulağıkesik : Kulağı kesik.
Gulağına arı vızıltısı kimi gelmek : Aldırış etmemek, umursamamak.
Gulağına barmag tıhamag : Kulak tıkamak.
Gulağına batmag : Tesir etmek, tesirli olmak.
Gulağına çalınmag (deymek) : Kulağına çalınmak.
Gulağına çatdırmag : Duyurmak, haber vermek.
Gulağına çatmag (yétişmek) : Duymak, haber almak, işitmek.
Gulağına eyilmek : Kulağına söylemek, fısıldamak.
Gulağına girmek : Kulağına girmek.
Gulağına girmemek : 1. Anlamamak. 2. Önemsememek, umursamamak.
Gulağına gurğuşun : Şeytan kulağına kurşun!
Gulağına pambığ tıhamag : Kulaklarını tıkamak (bir şeye).
Gulağına pıçıldamag : Kulağına söylemek, fısıldamak.
Gulağına sohmag : Kulağına sokmak, kulağına koymak.
Gulağına söz girmemek (batmamag) : Söz dinlememek, inatlaşmak.
Gulağına sırğa olmag : Kulağına küpe olmak.
Gulağında galmag : Hatırında kalmak.
Gulağında sahlamag : Kafasında tutmak, aklında tutmak.

Gulağında sırğa olmag : Kulağına küpe olmak, kulağına küpe etmek.
Gulağından çıhmag : Kafasından çıkmak, aklından çıkmak.
Gulağından pambığı çıharmag : Akıllı olmak, uyanık olmak, gafil olmamak.
Gulağını aparmag : Kafa şişirmek, kafa ütülemek.
Gulağını burmag (çekmek) : Kulağını çekmek.
Gulağını deng élemek (etmek) : Bıktırmak, usanç vermek.
Gulağını doldurmag : 1. Kulağını doldurmak. 2. Hazırlamak, yetiştirmek (bir şeye).
Gulağını sallamag : 1. Anlamak. 2. Boş dolaşmak, işi olmamak.
Gulağını saza vérmek : Saygısızlık göstermek, konuşanı dinlemeyip başka şeyle ilgilenmek.
Gulağını (gulaglarını) şeklemek : 1. Kulaklarını dikmek. 2. mec. Kulak kesilmek.
Gulağını tutmag : Kulaklarını tıkamak.
Gulağını tutub-gaçmag : Dinlememekte direnmek.
Gulağının ardını görende : Aslâ, katiyen.
Gulağının dibi incelmek : Ölümü yaklaşmak, yaşlanmak.
Gulağının dibi saralmag : Ölümü yaklaşmak, ihtiyarlamak.
Gulağının dibinde : Burnunun dibinde, çok yakınında, hemen yanında.
Gulağının dibini görer : Aslâ, katiyen.
Gulah : 1. Mecra, akak. 2. Tırkaz. 3. Kenar, köşe. 4. Çıkrık kayışı (iplikçilikte).
Gulahca : Çıkrık kayışı (iplik eğirmede).
Gulahlı : Kulak çivisi.
Gulahlıg : Kulak çivisi.
Gulahlıh : Cehrede iğin başının geçirildiği yer.
Gulam : Uşak, hizmetkâr, kul, köle.
Gulan : Tay.
Gulanca : Kulun.
Gulancar, Yérarmudı : Kuşkonmaz.
Gulançar, Gulançer : Kuşkonmaz.
Gulan-geriş : Sundurma (evlerin önünde).
Gulan-guşgun : Koşum takımı.
Gulangül : Kırmızı gül.
Gulaşdamah : 1. Kulaçlamak, ölçmek. 2. Seğirtmek.
Gulatan : Yan ve arka duvar (evde).
Gulaylanmag : Keskenmek.
Gulbéçe *(T. Far.)* : 1. Kuloğlu. 2. Bendeniz, kulunuz, köleniz.
Gulbiyabanı : Gulyabanî.
Gulcasına : Kölece, köle gibi, esir gibi.
Gulcuğaz : Kölecik, kulcağız.
Guldar : Köleli.
Guldarlıg : Kölelik düzeni.
Guldur : 1. Haydut, şaki, eşkiya. 2. mec. Tiran, despot, gaddar, acımasız.
Guldurbaşı : Elebaşı, sergerde.
Guldurcasına : Zorbaca, gaddarca, insafsızca.
Guldurçulug : Haydutluk, eşkiyalık.
Guldur-gaçag : Kaçakçılar, soyguncular.
Guldurlug : Haydutluk, eşkiyalık.
Gulédici : Esirci; esaretçi.
Gul etmek : Köleleştirmek.
Gul-garavaş : Hizmetçiler.
Gulğula : Gürültü, patırtı, yaygara.
Gulğuna : 1. Kovcu, fitçi, gammaz. 2. Lenfatizm.
Guli-biyaban : Gulyabanî.
Gulih : Kulun, taylak.
Gulihli : Kulunlu.
Gulla, Gulle : 1. Kuyu, çukur (ev önlerinde). 2. Derin.
Gullab : 1. Fırt, nefes, içim. 2. Çengel, kanca. 3. Virgül.
Gullaba : 1. Tırkaz, sürgü. 2. Semerci iğnesi.
Gullab almag (vurmag) : Fırt çekmek (sigara, nargile vb. için).
Gullabı *(Ar.)* : Sahte, uyduruk, uydurma.
Gullablamag : Fırt çekmek (sigara, nargile vb. için).
Gullar : Köleler, kullar (Sefevilerde).
Gullarağası : Harem ağası, hadım ağası.

Gullug : 1. Memurluk. 2. Bakım, servis. 3. İş, vazife. 4. Kulluk, kölelik. 5. Esaret. 6. Bakıcılık (hastalar, çocuklar için). 7. Buyruk, emir. 8. Ön, huzur, makam.
Gullugbaz : Vazifeşinas, işgüzar.
Gullugbazlıg : Vazifeşinaslık, işgüzarlık.
Gullugçu : 1.Memur, vazifeli. 2. Hizmetçi kadın. 3. Uşak. 4. İdare kandili, idare lâmbası.
Gullugçulug : 1. Memuriyet. 2. Hizmetçilik. 3. Uşaklık.
Gullugda olmag : Hizmete amade olmak, hizmete hazır olmak.
Gulluggösteren : 1. İyiliksever, lütufkâr. 2. Yaltak, dalkavuk.
Gullug élemek (etmek) : 1. Hizmet etmek. 2. bakmak (hastalara, çocuklara).
Gulluggösterenlik : 1. Lütufkârlık. 2. Dalkavukluk, yaltaklık.
Gulluggöstericilik : 1. İyilikseverlik. 2. Yaltakçılık.
Gullug göstermek : İyilik etmek, lütufta bulunmak.
Gullugperest : Yaltak, dalkavuk.
Gullugperestlik : Tabasbus, yaltaklık, dalkavukluk.
Gulluğa durmag (girmek) : 1. İşe girmek. 2. Bakmak, bakıcılık etmek. 3. mec. Hizmette bulunmak, fedakârlık etmek, kendini bir şey uğruna feda etmek.
Gulluğuna çağırmag (getirmek) : Huzuruna davet etmek, makamına çağırtmak.
Gulluğunda durmag (olmag) : Hizmetine hazır olmak, hizmetinde olmak.
Gulluhdar : İdare kandili, idare lâmbası.
Gul olmag : Kul olmak, köle olmak.
Guloyşa, Giloyşa : Kovcu, gammaz, fitçi.
Guloyşalıh : Kovculuk, gammazlık.
Gulp : Kulp, sap, tutak, kulak.
Gulp bağlamag (gondarmag) : Kulp takmak, kusur bulmak, bahane aramak.
Gulp gondarmag (tahmag) : 1. Kulp takmak. 2. Ukalalık yapmak, akıl hocalığı yapmak.
Gulplamag : Kulp geçirmek, kulplamak.
Gulplatmag : Kulp taktırmak, kulp geçirtmek.
Gulplu : Kulplu, saplı, kulaklı, kabzalı.
Gulpundan yapışmag (işin) : İşe başlamak, girişmek.
Gulpunu itirmek : İşin ucunu kaçırmak, iş çıkmaza girmek.
Gultaşa : Yaltakçı, yağcı, dalkavuk.
Guluc : Kapı önündeki köşe.
Gulun : Kulun; tay.
Gulunc *(Ar.)* : Kulunç.
Gulunca : Taylak.
Guluncan : Havlıcan.
Gulunc olmag : Kulunç olmak.
Guluncunu ovmag (sındırmag) : Kulunç kırmak.
Gulunenu tutmag : Kulunç kırmak.
Gulunlamag : Kulunlamak.
Gulunlu : Taylı, tayı yanında (at).
Gulyabanı : 1. Gulyabanî. 2. mec. Ucube, umacı gibi.
Gum : Kum.
Gumaceh : Meyve küspesi, eşelek.
Gumalma : Gevrek elma.
Gumar *(Ar.)* : Kumar.
Gumarbaz *(Ar. Far.)* : Kumarbaz.
Gumarbazlıg : Kumarbazlık.
Gumarçı : Kumarcı.
Gumarçılıg : Kumarcılık.
Gumarhana *(Ar. Far.)* : 1. Kumarhane. 2. Batakhane.
Gumar kağızı : İskambil.
Gumar oynamag : Kumar oynamak.
Gumaş *(Ar.)* : 1. Dokuma, mensucat, kumaş. 2. Sık (kumaş).
Gumb : Pof.
Gumbara : 1. Humbara, kumbara. 2. Gülle (sporda). 3. Top kömür.
Gumbaraatan : 1. Humbaracı, kumbaracı. 2. Gülleci (sporda).
Gumbaraçı : 1. Humbaracı, kumbaracı. 2. Gülleci, cephaneci.
Gumbrin *(Lat.)* : Güherçile, potasyum nitrat (gübre).

Gumbrinli : Potaslı, potasyum nitratlı.
Gumbuldamag : Kütlemek, gümbedek düşmek, gümbürdemek.
Gumbuldatmag : Kütletmek, gümbürdetmek.
Gumbultu : Gümbürtü, kütürtü.
Gumdarısı : Karaca darısı, akdarı.
Gumdaşı : Kum taşı.
Gumeleyen : Kum eleyici (işçi).
Gumeşen : Balık yavruları.
Gum-gum : Güm güm (ses).
Gum-gum : Küme küme, tutam tutam, topak topak.
Gumguma, Gümgüme *(Ar.)* : 1. Matara. 2. Kımıl. 3. Tomurcuk.
Gumgumaçı, Gümgümeçi : Şüpheci, vesveseli, işkilli.
Gumgumalamah : Tomurcuklanmak.
Gumlag : Plâj, kumla.
Gumlamag : 1. Kumlamak. 2. Kumla ovmak. 3. mec. Gömmek, defnetmek.
Gumlanmag : 1. Kuma gömülmek. 2. Kumla ovulmak. 3. mec. Defnedilmek.
Gumlu : 1. Kumlu. 2. Kumluk.
Gumluca : 1. Deniz sarmaşığı. 2. Kumlu, kumsal (toprak).
Gumlug : 1. Kumluk, kumsal. 2. Kumla, plâj.
Gumlulug : Kum miktarı, kum oranı.
Gumlu sahil : Plâj.
Gumral : Kumral.
Gumrallıg : Kumrallık.
Gumralsaçlı : Kumral saçlı.
Gumro(v) : Çıngırak.
Gumrovlu : Çıngıraklı.
Gumru : Kumru.
Gum saatı : Kum saati.
Gumsal : Kumsal.
Gumsallıg : Kumsallık.
Gumsovuran : 1. Havalandırma sistemi. 2 Eleme makinesi (kum).
Gumşırnag : Seyyar kum (dökümcülükte kullanılır).
Gumug : Kumuk.
Gumugca : Kumukça.
Gumur-gumur : Güm güm, gümbür gümbür.
Gumurlanmag : Gümbürdemek.
Gunc : 1. Konç. 2. Kabza, kulp, tutak. 3. Ağız kenarı, kulak (çuval, torba, heybe vb. için).
Gunclu : Konçlu.
Guncsuz : Konçsuz.
Gundag : Kundak.
Gundagbağı : Kundak ipi, kundak bağı.
Gundagçı : 1. Kundakçı. 2. Araba tamircisi.
Gundaglamag : Kundaklamak.
Gundaglanmag : Kundaklanmak.
Gundaglatmag : 1. Kundağa sardırmak (bebeği). 2. Kundak taktırmak (tüfeğe).
Gundaglı : 1. Kundaklanmış, kundak yapılmış. 2. Kundaklı (tüfek, top vb.). 3. Bohçalanmış, bohçalı.
Gundaglıg : Kundaklık (malzeme).
Gundagsaz : 1. Araba tamircisi. 2. Kundakçı (tüfek için).
Gundagsız : Kundaksız (bebek, tüfek, top vb.).
Gundah : 1. Bebek. 2. Dingil yatağı.
Gundara : Kundura.
Gundili : Deli.
Gundur : 1. Bal kabağı. 2. mec. Hazırcevap.
Gunduş : Çöpleme, marulcuk.
Gunduz : Kunduz.
Gungreh : Baykuş.
Gup : Küt (ses).
Gupamag : Şiddetle vurmak.
Gup-gup, Gupagup : 1. Küt küt (kalp vuruşu). 2. Patır patır (yürüme), rap rap (sesi).
Gupba, Guppa : Kopça, düğme.
Gupguru : 1. Kupkuru. 2. mec. Çiroz gibi.
Gupguru gurumag : Kurumak, suyu çekilmek.
Guppadan : Birden, ansızın.
Guppalamağ, Gupbalamağ :Düğmelemek.
Guppuldamag : Kütürdemek, gümbürdemek, küt diye düşmek.
Guppuldatmag : Gümbürdetmek, kütürdetmek.

Guppultu : 1. Gümbürtü. 2. mec. Korku, endişe, heyecan, çarpıntı.
Gupsamag, Güpsemek : Vurmak, çakmak.
Gur : 1. Gür. 2. Güçlü, kuvvetli. 3. Kalabalık (nüfus).
Gura : 1. Kuzuluk (ağıl), çiten. 2. Sahip, eye. 3. Koruk. 4. Kara üzüm tanesi. 5. Çilek fidanı.
Gurabiye *(Ar.)* : Kurabiye.
Gurag : 1. Kurak. 2. Yama.
Guragcıl : Kurakçıl.
Gurag hava : Kurak hava.
Guraglı : Yamalı.
Guraglıg : Kuraklık.
Guraglıg çekmek : Kuraklık çekmek.
Guraglıg kéçmek : Kuraklık sürmek, kurak geçmek.
Guraglığadavamlı : Kurakçıl.
Guragsımag, Gurahsımah : 1. Kuraklık olmak, kurumak. 2. mec. Özlemek, özlemini çekmek.
Gur (a)ğa (u) zdammah : Kurumak.
Guraltmag : Yakıştırmak, uydurmak (yalan vb.).
Gurama : 1. Parçalı (yorgan, bohça vb.). 2. Nakışlı kapı. 3. Nazire (şiirde). 4. mec. Uydurma, yalan, yakıştırmaca.
Guramaçı : 1. Parça terzisi, parçacı terzi. 2. Yalancı.
Guramaçılıg, Guramaçılıh :Parça terziliği.
Guramag : Yamamak, eklemek, monte etmek, birbirine yapıştırmak.
Guramalıg : 1. Yamalık. 2. Yama için (kumaş).
Gurama yorğan : Parçalı nevresim; parçalı bohça gibi.
Guramit : 1. Çim. 2. Hozan.
Guran : 1. Kurucu, müessis. 2. Kuran, Mushaf.
Guran ayesi : Tartışılmaz (söz, fikir vb.).
Guranmag : Teyellenmek.
Guraşdırıcı : 1. Montajcı. 2. İnşaatçı.
Guraşdırılmag : 1. Eklenmek, ulanmak. 2. Monte edilmek. 3. mec. Uydurulmak, yakıştırılmak (yalan vb. için).
Guraşdırılmış : 1. Monte edilmiş. 2. mec. Uydurmasyon, sania.
Guraşdırma : 1. Birleştirme, birbirine uydurma, ekleme. 2. Montaj. 3. mec. Asılsız, uydurma, yalan, yakıştırma.
Guraşdırmag, Gurmaşdırmag : 1. Birleştirmek, yapıştırmak, birbirine eklemek. 2. Monte etmek, montaj yapmak. 3. mec. Uydurmak, yakıştırmak (söz, yalan vb.).
Guraşıg : Takılı, ekli, tutturulmuş.
Guraşmag : Birbirine uymak, uyuşmak, eklenmek, yakışmak, yaraşmak.
Gurbağa : 1. Kurbağa. 2. Tırkaz, sürgü, kapı mandalı.
Gurbağacıg : Kurbağa yavrusu.
Gurbağa gölüne daş atmag : Arının yuvasına kazık dürtmek.
Gurbağagöz : Lokma gözlü, fırlak gözlü.
Gurbağalıg : Kurbağa gölü.
Gurbağaotu : Hasırotu, sığır sazı, kamış otu (Sparganium).
Gurban *(Ar.)* : Kurban.
Gurban bayramı : Kurban bayramı.
Gurban élemek (etmek) : Kurban etmek.
Gurbangah *(Ar. Far.)* : Kurbangâh, kurban kesim yeri.
Gurban gétmek : Kurban gitmek.
Gurban goyunu kimi : Kurbanlık koyun (gibi).
Gurban kesmek : Kurban kesmek.
Gurbanlıg : 1. Kurbanlık. 2. Kurban bayramlığı. 3. mec. Fedaî, serdengeçti.
Gurban olaram, Gurbanın olum : Kurban olayım!
Gurban olmag : Kurban olmak.
Gurban-sadağa : Kurban, adak kurbanı.
Gurban-sadağa gétmek : Şımartmak, üzerine titremek, özenle bakmak, nazlı büyütmek.
Gurban vérmek : Kurban vermek.
Gurbazar : Kalabalık pazar, izdihamlı pazar.
Gurc : Balık parçası (kesilmiş balık için).
Gurcalamag : Kurcalamak.

Gurcalanmag : Kurcalanmak.
Gurcanmag : Kurcalanmak.
Gurcuğ : Tomurcuk.
Gurcuhma düşmek : Kıpırdaşmak.
Gurcuhmag, Gurcuhmah : 1. Kımıldamak, kıpırdamak. 2. Sallanadurmak.
Gurcuşmag : 1.Kıpırdanmak, kımıldanmak. 2. Sallanadurmak.
Gurcunmag : Sallanmak, sarsılmak, sallanadurmak.
Gurd : 1. Kurt. 2. mec. Kurnaz, aldanmaz. 3. mec. Hunhar, zâlim.
Gurda : Kama.
Gurdabenzer : Tırtılsı.
Gurdağçı : Eğri başlı değnek (koyun çobanlarında).
Gurdağzı : 1. Aslanağzı. 2. Hastalık (büyük baş hayvanlarda).
Gurdalamag : 1. Kurcalamak. 2. Harmanlamak (çay, tütün vb.). 3. Tazelemek, yeniden canlandırmak (duygu, düşünce vb.).
Gurdalanmag : 1. Kurcalanmak. 2. Kımıldanmak, kımıldanıp durmak. 3. mec. Tazelenmek, hatırlanmak (duygu, düşünce, acı vb.).
Gurdalaşmag : Kımıldanmak, kıpırdanmak.
Gurdaohşar : Tırtılsı.
Gurdayağı : Kurtayağı.
Gurda rehm élemek goyuna zülm élemekdir : Kurda merhamet etmek, koyuna zulm etmektir.
Gurdbağrı : Kurtbağrı.
Gurdbasan : Kurt köpeği.
Gurdboğan : Kurtboğan, kaplanboğan.
Gurdcug : Kurtçuk.
Gurd dumanlı havanı séver : Kurt dumanlı havayı sever.
Gurd düşmek (salmag) : Kurtlanmak.
Gurdéşen, Gurdéşenek : Kurdeşen, ürtiker.
Gurdéşeneyi : 1. Perişan, darmadağınık. 2. Kurdeşen, ürtiker.
Gurdgovan, Gurdgovucu : Solucan düşürücü (ilaç).
Gurd goymag : Böceklenmek.
Gurd-guş : Haşarat, böcekler.
Gurd kimi : 1. Kurt gibi. 2. mec. Zalim, hunhar.
Gurdkolu : Acı bakla, Yahudi baklası.
Gurdkökü : Boğan otu.
Gurdla ġiyamete galmag : Çok yaşamak.
Gurdlamag, Gurtlamag : 1. Kurtlanmak. 2. Yavrulamak (kurt).
Gurdlandırmag, Gurdlatmag : Kurtlandırmak.
Gurdlanmag : 1. Kurtlanmak. 2. mec. Cimrilik etmek. 3. mec. Kıskanmak.
Gurdlu : 1. Kurtlu. 2. mec. Kıskanç.
Gurdlulug : 1. Kurtluluk. 2. mec. Kıskançlık.
Gurdlug : Kurtluk.
Gurdnağılı : Kurt masalı.
Gurdotu : Pelin, ak pelin, acı pelin, acı bakla.
Gurdsalmış : Kurtlu.
Gurdu-gurdu : Homurdanarak, homur homur.
Gurdu-gurduya düşmek : Homurdanmak.
Gurdunu tökmek : Böcek düşürmek, kurt dökmek.
Gurdurmag : 1. Kurdurmak. 2. Sabitleştirmek.
Gurdurtmag : Kurdurtmak.
Gurd üreyi yémek : Korkmamak, korkusuz olmak.
Gurd yağı : Sihir ilacı (ara bozmak için).
Gurd yémek : Bozulmak, çürümek, kurt yemek.
Gurganchet : Kolay, iyi.
Gur-gur : 1. Gurultu, guruldama. 2. Kurbağa sesi. 3. Gır gır. 4. Lıkır lıkır. 5. Kumru. 6. Ağaç kabuğundan kab (ağaççileği, ahududu vb. meyveler konulur).
Gur-gur : 1. Gürül gürül. 2. Cayır cayır.
Gur-gur élemek (etmek) : Gürül gürül etmek, şırıl şırıl akmak.
Gur-gur guruldamag : Meşhur olmak, tanınmak, ün yapmak.
Gurgut : Bulaşık suyu.

Gurğa : Kavurga.
Gurğan : İhata duvarı, çit, engel duvarı.
Gurğu, Gurğı : 1. Teşkilat, müessese. 2. Cihaz, makine âletleri, teçhizat. 3. Zemberek anahtarı. 4. Tantana, debdebe. 5. Hile, düzen, tuzak. 6. Yapı, tesisat.
Gurğu gurmag : Tuzak kurmak, tuzak hazırlamak.
Gurğuşun, Gurşun : 1. Kurşun. 2. mec. Ağır.
Gurğuşun kimi : Kurşun gibi.
Gurğuşunlamag : Kurşunlamak.
Gurğuşunlanmag : Kurşunlanmak.
Gurğuşunlu : Kurşunlu.
Gurğuşun rengi : Kurşunî.
Gurhagur : 1. Şiddetle, gürültüyle. 2. Gür gür, gürül gürül.
Gurişıg : Şiddetli ışık.
Gurlamag : 1. Gürlemek. 2. Kükremek. 3. Şiddetlenmek, alevlenmek.
Gurlanmag : Şiddetlenmek, güçlenmek, alevlenmek.
Gurlaşmag : 1. Gürültüsü artmak. 2. Şiddetlenmek, artmak, kabarmak (sel vb.).
Gurlayıcı : Gürültülü.
Gurlug : 1. Gürlük. 2. İzdiham, yığılma.
Gurma : 1. İhdas, kurma. 2. Şekil. 3. Yaylı, zemberekli.
Gurmag : 1. Kurmak. 2. Yaratmak, icat etmek. 3. Kışkırtmak.
Gurmaşdırıb-danışmag : Yalan söylemek, uydurmak, yakıştırmak.
Gurna : 1. Kurna. 2. Musluk.
Gurnacag : Kıvılcım, kıvıl, çakım, çakın.
Gurnaz : Kurnaz.
Gurnazcasına : Kurnazca.
Gurnazlıg : Kurnazlık.
Gurp : Küt (ses).
Gurp : Kulp.
Gurpadan : Küttedek.
Gurp élemek : Cızlamak (kalp, yürek), cız etmek, acı duymak.
Gurra : 1. Bilya, küre, yuvarlak (rey olarak kullanılırdı). 2. Kur'a. 3. Kısmet, talih. 4. Kırıtkan, cilveli.
Gurrah vérmek : Fışkırmak, akıp gelmek, akın etmek; boşanmak (yaş vb.).
Gurres : 1. Kel, daz, dazlak. 2. mec. Akılsız, kafasız.
Gurréy : Bön, safderun, saf.
Gurs, Gurus *(Ar.)* : 1. Yoğun, kesif. 2. Kurs, ağırşak. 3. Kunt. 4. Pahalı, kıymetli (şey). 5. Tartı taşı, terazi taşı.
Gursaç(lı) : Gür saçlı.
Gursaç(lı)lıg : Gür saçlılık.
Gursag : Kursak.
Gursagcıg : Karıncık.
Gursaglı : 1. Kursaklı. 2. mec. Yürekli, cesur, yiğit.
Gursaglıg : Karın boşluğu.
Gursağı-boş : Karnı aç, aç.
Gursağı daralmag : 1. Zayıflamak, incelmek. 2. mec. İçi sıkılmak.
Gursal : 1. Kurşunlu aşık (kemiği). 2. Balık ağı. 3. Ucu kurşunlu kamçı.
Gurses(li) : Gür sesli, yüksek sesli.
Gurseslilik : Gür seslilik.
Gursu : Gür su.
Gursu ahını : Gürlek.
Gurşad : Sağanak.
Gurşag : 1. Kuşak. 2. Bel. 3. Çember, halka. 4. Bağ, fişek bağı. 5. Mıntıka, bölge. 6. Ekvator, istiva hattı.
Gurşag atmag : Mendil sallamak, şal sallamak (çarşamba törenlerinde).
Gurşaglamag : 1. Kuşaklamak. 2. Güreşmek, kuşağından yapışmak.
Gurşaglanmag : 1. Kuşanmak. 2. Çemberlenmek, çember takılmak. 3. mec. Hazır olmak, hazırlanmak (işe, faaliyete).
Gurşaglanmış : Kuşaklı, çemberli, çember geçirilmiş.
Gurşaglaşmag : Güreşmek.
Gurşaglı : 1. Kuşaklı. 2. Çemberli (fıçı vb.).
Gurşaglıg : Kuşaklık (kumaş; ağaç, demir).
Gurşagtutan : Pehlivan, güreşçi.
Gurşagtutma : Güreşme, güreş.
Gurşag tutmag (yapışmag) : Güreşmek.
Gurşağa çıhmag : Çizmeyi aşmak, ileri gitmek.

Gurşağının altını berkitmek : Karnını doyurmak, doymak.
Gurşah : 1. Çit kamışı. 2. Ark, arık. 3. Alkım, ebe kuşağı.
Gurşamag : 1. Kuşatmak. 2. mec. Başlamak, el uzatmak. 3. mec. Teşvik etmek, tahrik etmek. 5. mec. Alıştırmak. 6. mec. Aldatmak, kandırmak.
Gurşanmag : 1. Kuşanmak. 2. mec. Girişmek, başlamak, koşulmak (işe, faaliyete). 3. mec. Tahrik olmak, kışkırtılmak. 4. mec. Alışmak, kendini kaptırmak (bir şeye).
Gurşatmag : Kuşatmak.
Gurşayan : 1. Kuşatan, kavrayan. 2. mec. Kışkırtıcı, muharrik.
Gurşun : Kurşun.
Gurşuna düzmek : Kurşuna dizmek.
Gurşuni : Kurşunî.
Gurşunlamag : Kurşunlamak (kaplamak).
Gurt : 1. Kurt. 2. Yudum.
Gurtagurt : Lıkır lıkır.
Gurtagurt : Cayır cayır (yanmak).
Gurtaracag : 1. Son, bitim, nihayet. 2. Netice, sonuç.
Gurtaran, Gurtarıcı : Kurtarıcı, halaskâr.
Gurtarhagurtarında : İşin sonunda, son anda.
Gurtarıcılıg : Kurtarıcılık.
Gurtarılmag : 1. Kurtarılmak, kurtulmak. 2. Bitirilmek, tamamlanmak.
Gurtarış : Kurtarış.
Gurtarmag : 1. Kurtarmak. 2. Bitirmek, tamamlamak. 3. Tükenmek, bitmek. 4. Kurtulmak, kendini kurtarmak. 5. İkmal etmek, mezun olmak. 6. mec. Ölmek.
Gurtarmaz : Sonsuz, bitmez tükenmez, nihayetsiz.
Gurtarmazlıg : Sonsuzluk, nihayetsizlik.
Gurtdalamag, Gurtdamag : 1. Karıştırmak, aramak, araştırmak. 2. Kurcalamak.
Gurtdanguş : 1. Kovcu. 2. Meraklı, mütecessis.
Gurtdasan gurdu çıhar : Karnındakini boşalt, kurtluysan kurdunu dök, erkeksen çık ortaya!
Gurtkökü : Boğan otu.
Gurt-gurt : Lıkır lıkır.
Gurtlamag : Kokuşmak, çürümek, kokmak.
Gurtlandırmag : Kokutmak, kokuşturmak, çürütmek, kurtlandırmak.
Gurtlanmag : Kurtlanmak.
Gurtuldamag : Lıkırdamak.
Gurtuldatmag : Lıkırdatmak; hapır hupur (içmek, yemek).
Gurtulmag : 1. Kurtulmak. 2. Tamamlanmak, sona ermek, bitmek.
Gurtuluş : Kurtuluş.
Gurtum : Yudum.
Gurtum-gurtun : Yudum yudum.
Gurtumlamag : Yudumlamak.
Guru : 1. Kuru. 2. Kara parçası, kıt'a. 3. mec. Ancak, yalnız, fakat.
Guru arh : Kuru dere.
Guru adam : Yoksul adam.
Gurubalıg : Tütün balığı.
Guru-boş : 1. Çıplak, boş. 2. mec. Esassız, asılsız.
Guruböhtan : Kuru iftira.
Guruca : 1. Kupkuru. 2. Biraz kuru.
Gurucu : Kurucu.
Guruculug : Kuruculuk.
Guruçen : Kuru duman.
Guruçörek : Yavan ekmek.
Guru-çürük : Çör çöp.
Gurud : Kurut.
Gurudamar : Kiriş, sinir.
Gurudan : Kurutmaç.
Gurudan-guruya : Boşuna, nafile.
Gurudan yémek : Hazırdan yemek.
Guruducu : 1. Kurutucu. 2. Kurutmaç.
Gurudulmag : 1. Kurutulmak. 2. mec. Yiyip bitirilmek. 3. mec. Tamamen içilmek.
Gurudulmuş : Kurtulmuş, kuru.
Guru el : Yoksul, fakir.
Guru ğefes : Çiroz gibi.
Gurugoşun : Kara ordusu.

Gurugurbağası, Gurugurbağaları : Kara karbağası, otlu bağa.
Guru-guru : 1. Soğuk soğuk, kuru kuru. 2. Ayrı seçi yapmadan.
Guru-guru danışmag : Boşboğazlık yapmak, gevezelik etmek, gevelemek.
Guru-gurusuna, Guru-guruya : Yoksun, faydasız, neticesiz, kuru kuruya.
Guru iftira : Kuru iftira.
Guru iglim : Kurak iklim.
Gurulamag : Kurulamak, kurutmak.
Gurulanmag : Kurulanmak.
Gurulatmag : Kurulamak.
Gurulayan : 1. Kurutmaç. 2. Havlu.
Guruldama : Kurbağa sesi, vakvaka, vırak vırak etme.
Guruldamag : 1. Vakvaka etmek, bağırmak (kurbağalar). 2. Kaynamak, coşmak, köpürmek, gürüldemek, gürlemek. 3. Guruldamak. 4. Kuğurmak. 5. Homurdanmak.
Guruldamag : Gürlemek, gürüldemek.
Guruldaşmag : Vakvaka etmek, ötüşmek (kurbağalar).
Guruldatmag : Öfkelendirmek, sinirlendirmek, kızdırmak.
Guruldayıcı : Sesli, gürültülü, patlayıcı.
Guruldayıcı gaz : Grizu.
Guruldayıcı helmeşik : Dinamit lokumu, patlayıcı madde.
Gurulmag : 1. Kurulmak, yapılmak. 2. Esaslanmak, temelleşmek. 3. Hazırlanmak, düzenlenmek. 4. Kurulmak (yay, zemberek). 5. mec. Kışkırtılmak.
Gurultay : Kurultay, kongre.
Gurultaygabağı : Kurultay arifesi, kurultay yaklaşırken.
Gurultu : 1. Gurultu. 2. Homurtu, mırıltı. 3. Kurbağa sesi.
Gurultu : 1. Gürültü. 2. Homurtu, mırıltı.
Gurultuçu : 1. Gürültücü. 2. Övüngen, farfara.
Gurultu goparmag (salmag) : Gürültü koparmak.
Gurultu gopmag : Gürültü kopmak.
Gurultulu : 1. Gürültülü. 2. mec. Tantanalı, debdebeli.
Gurultulu algış(lar) : Hararetli alkışlar, şiddetli alkışlar.
Gurultululug : Coşkunluk, tehevvür, öfkelenme.
Gurultulu yaşayış : Gürültülü hayat.
Gurultu-nerilti, Gurultu-patıltı : Gürültü patırtı.
Gurultuya gétmek : Pisi pisine ölmek, güme gitmek.
Gurultuya vérmek : Yele vermek, mahvetmek, ölümüne sebebolmak.
Gurulu : 1. Kurulu. 2. Ateşlemeye hazır. 3. Yapılmış.
Gurulug : 1. Kuruluk. 2. Sıskalık, zayıflık. 3. mec. Soğukluk. 4. Kara parçası, kara. 5. mec. Yavanlık, basitlik.
Guruluş : 1. Kuruluş. 2. Sahneleme, sahneye koyma. 3. Kompozisyon.
Guruluşçu : Rejisör.
Guruluşmag : Bağdaş kurmak.
Gurum : 1. Kurum, kuruluş. 2. İs, katran. 3. Siyah, kara. 4. Demir boku. 5. Örümcek ağı. 6. mec. Hasis, cimri, kısmık.
Gurumag : 1. Kurumak. 2. Felç olmak, keçeleşmek. 3. mec. Tuhaflaşmak, şaşırıp kalmak, kaskatı kesilmek.
Gurumlamag, Gurumlanmag : Kurumlanmak, islenmek, kurum tutmak.
Gurumlatmag : İse tutmak, isletmek (balık vb. için).
Gurumsag : Deyyus, kavat, pezevenk, muhabbet tellalı, kurumsak.
Gurumsaglıg : Pezevenklik, muhabbet tellallığı.
Gurumsu : Kan kesici (isten mamul).
Gurumuş : Kurumuş, kuru.
Gurun : Kurna.
Gurunmag : Kurulanmak, silinmek.
Guru ot : Kuru ot.
Guruppultu, Guppultu : 1. Gümbürtü. 2. mec. Çarpıntı, korku, heyecan.
Guru ses-küy : Kuru gürültü.
Guru söz : Boş söz.

Gurusoyug : Kuru soğuk.
Guruş : 1. Kuruş. 2. Kapik.
Gurut : Kurut.
Gurutdurmag : Kurutturmak.
Gurutcher : 1. Kuruca (biraz). 2. Sıska, kuru, arık.
Gurutma : Kurutma.
Gurutmag : 1. Kurutmak. 2. mec. Keçeleştirmek, hissizleştirmek. 3. mec. Kaskatı etmek, tuhaflaştırmak.
Gurutmalıg : Kurutmalık.
Gurutorpag : Çorak arazi.
Guru tut : Dut kurusu.
Guru yarpag : Kuru yaprak, gazel.
Guru yanar yaş inilder : Kurunun yanında yaş da yanar.
Guru yér : Boş yer.
Guru yérde galmag : Yoksullaşmak, fakirleşmek, iflas etmek.
Guru yérde goymag : İflas ettirmek.
Guruyub-daşa dönmek : Donakalmak.
Guruyub-galmag, Yérindece gurumag : Donakalmak.
Guruyub-mat galmag : Donakalmak, donup kalmak.
Gurvağa : Kulak çivisi, sepek demiri (sepeğin ucuna yatay takılan demir).
Gur yağış : Sağanak yağmur.
Gus : Lokma, parça.
Gusar *(Mac.)* : 1. Macar süvarisi. 2. Bu kıyafette süvari (Çar ordusunda ve Fransada).
Gusdurma, Gusduran : Kusturucu.
Gusdurmag : Kusturmak.
Gusdurmaotu : İpeka, altın kökü.
Gusdurucu : Kusturucu.
Gusdurucudermanlar : Kusturucu ilaçlar.
Gusli *(Rus.)* : Santur.
Gusma : Kusma.
Gusmag : Kusmak.
Gusuntu : Kusuntu, kusmuk.
Gusuntuy : Beyaz boncuk (kusmaması için çocuğun beşiğine bağlanır).
Gusur : Dağar, dağarcık.
Guş : 1. Kuş. 2. Şeytan tırnağı (tırnakta).
Guş *(Far.)* : Kulak.
Guşabahan : Kümes hayvanları bakıcısı.
Guşalusu : Üryanî.
Guşarmudu : Üvez.
Guşatan : Sapan (kuş avlamak için).
Guşbahışı : Kuş bakışı.
Guş balası : Kuş yavrusu.
Guşbaşı(gar) : Lâpa lâpa (kar).
Guşbaz : Kuşbaz, kuş meraklısı.
Guşbazarı : Kuşların yumurtladığı yer.
Guşbazlıg : Kuşçuluk, kuş besleme, kuşbazlık.
Guşbéyin(li) : Kuş beyinli, aptal.
Guş bişirmek : Endişe duymak, korkmak.
Guşburun : Gaga burunlu.
Guşcug, Guşcuğaz : 1. Kuşcağız, zavallı kuş. 2. Kuş yavrusu.
Guşçu : 1. Kuşçu. 2. Kümes hayvancısı.
Guşculug : 1. Kuşçuluk. 2. Kümes hayvancılığı.
Guşçulug férması : Tavuk çiftliği.
Guşdarısı : Darı, kuş yemi.
Guşdili : Kuş dili.
Guşe *(Far.)* : 1. Köşe. 2. Kısım, bölüm, taraf. 3. Halvet. 4. Makamın bir bölümü (musikîde), melodinin tesirli bölümü.
Guşe bağlamag : Köşeyi örmek, iki duvarın kesiştiği yeri örmek.
Guşebend *(Far.)* : Köşebent.
Guşedaşı : 1. Temel taşı. 2. mec. Temel, esas.
Guşeleyi : Telek demeti (çörek süslemede kullanılır).
Guşenişin *(Far.)* : Münzevî, sofu, zahit.
Guşenişinlik : İnziva, çilecilik.
Guşeppeyi, Guşepbeyi : Çoban çantası.
Guş etmek : Dinlemek, kulak vermek.
Guşgalhmaz, Guşgonmaz : Çok yüce, sarp.
Guş ğefesi : Kuş kafesi.
Guşgommaz : Sarp, yüce.
Guş gondarmag : Haksız yere kötülemek.
Guşgonmayan : Sarp, yüce.
Guşgonmaz : Kuşkonmaz.
Guşgulanmag : Kuşkulanmak.
Guşgun, Goşgun : Kuskun, paldım.

Guşgun bağlamag : Sarakaya almak.
Guşgunlamag : Kuskun takmak, kuskunlamak (atı).
Guşgunlanmag : Kuskun takılmak, kuskunlanmak (at).
Guşgunlatmag : Paldım taktırmak.
Guşgun teklifi : Gönülsüz teklif.
Guş-guş olmag : Gözleri küçülmek, kirpikleri birbirine girmek.
Guşguşu : Hafifmeşrep.
Guşguyruğu : Tavus kuyruğu (bitki).
Guşhana : 1. Kümes. 2. Güvercinlik.
Guşkéçen : Yüksek ökçeli çizme.
Guşlag : Kuşlak.
Guş guşlamag : Kuş avlamak (avcı kuşla), kuş yakalamak.
Guşlamag : Kuş avlamak, kuş yakalamak (avcı kuşla).
Guşmurru : Kuşburnu.
Guşnişan : Mostre.
Guşsatan : Kuşçu, kuş satıcısı.
Guşsüdü : Kuş sütü.
Guşteresi : Çoban dağarcığı.
Guştugur : Güreşçi, pehlivan.
Guşuçmaz yérler : Kuş uçmaz kervan geçmez.
Guşu gonmag : Sempati duymak, cana yakın bulmak.
Guşürek : Korkak, yüreksiz.
Guşüzümü : Kuş üzümü.
Guşyéyen : Kuşla beslenen, kuşçul.
Guş yuhusu : Kuş uykusu, tavşan uykusu.
Gut : 1. Yiyecek, azık. 2. Tomurcuk.
Gut : Kut, saadet.
Gutab : 1. Talaş kebabı. 2. Poğaça. 3. Kadayıf.
Gutabsatan : Poğaçacı.
Gutan, Gutanguşu : Kutan.
Gutaran : Kotaran, tamamlayan, bitiren.
Gutarmag : Kotarmak, tüketmek, bitirmek, harcamak
Gutepperi : Muntazaman.
Gutğa : 1. Küp, çömlek. 2. Güğüm.
Gutlu : Kutlu.
Gutsuz : Kutsuz.
Guttapérçe : Gütaperka.
Gutu, Gutı : Kutu.
Gutucug : 1. Kutucuk, küçük kutu. 2. Koza, kozalak.
Gutu kimi : 1. Kutu gibi. 2. mec. Sık, toplu, güzel yerleşen.
Gutulu : Kutulu, kutusu olan.
Guvarlanmag : Sevinmek, neşelenmek.
Guvarlanmag : Üzülmek, üzgün olmak.
Guvat : Kavat, pezevenk.
Guvuldamag : Uğuldamak.
Guvultu : Uğultu.
Guya, Guya ki *(Far.)* : Sanki.
Guyı : Kuyu.
Guylamag : 1. Gömmek, kuyulamak. 2. Sokmak, saklamak, gizlemek.
Guylanmag : Gömülmek, sokulmak, girmek.
Guymag : Un helvası, helva.
Guyraltmah : Uydurmak.
Guyrug : Kuyruk.
Guyrugaltı : 1. Kuskun. 2. Kuyruk altına takılan.
Guyrug bulamag : 1. Kuyruk sallamak. 2. mec. Yılışmak, yaltaklanmak.
Guyrugbulayan : 1. Yaltak. 2. Köpek, it.
Guyrugcug : 1. Kuyrukçu, ince kuyruk. 2. Kuyruk kemiği, çıkıntı.
Guyrugçu : Kuyrukçu, mütebasbıs, kaypak, dönek (politikada).
Guyrugçulug : Kuyrukçuluk, dalkavukluk, kaypaklık, döneklik (politikada).
Guyrugdoğdu, Guyrugdondu : Dondurucu yayla soğuğu (Eylülün ilk yarısında başlayan soğuklar olup bundan dolayı yayladan göçülür).
Guyrug doğmag (donmag) : Yayla soğukları başlamak, yayladan göçmek.
Guyrug ele vérmemek : Yan çizmek, yakayı sıyırmak, kurtulmak.
Guyrug éşmek : Kuyruğu dikmek.
Guyrug gısmag : Kuyruğunu kısmak, korkup sinmek.
Guyrug tovlamag : Dalkavukluk etmek, yaltaklanmak.

Guyrugda bıçağı sındırmag : Sonunu iyi getirememek.
Guyrugda galmag : Gecikmek, geride kalmak, sonuncu olmak.
Guyrug sallamag : Kuyruk sallamak.
Guyrugda sürünmek : 1. Gecikmek, geride kalmak. 2. mec. Kendi iradesini kullanmamak, başkasının sözüyle oturup kalkmak.
Guyruglamag : 1. Kuyruğundan tutmak. 2. mec. Peşini bırakmamak.
Guyruglanmag : 1. Kuyruğundan tutulmak. 2. mec. Yakalanmak, tutulmak.
Guyruglu : Kuyruklu.
Guyruglu gurbağa : Kurbağacık, kurbağa yavrusu.
Guyruglu yalan : Kuyruklu yalan.
Guyruglu ulduz : Kuyruklu yıldız.
Guyrugsuz : 1. Kuyruksuz. 2. Kuyruksuzlar.
Guyrugüstü : Kuyruk üstü.
Guyrug yağı : Kuyruk yağı.
Guyruğu gapı arasında galmag : Kuyruğu kapana kısılmak.
Guyruğu gapı arasından çıhmag : Sıkıntıdan kurtulmak.
Guyruğukesik : Kuyruğu kesik, kesik kuyruklu.
Guyruğu ile birlikde gelmek : Adamlariyle gelmek.
Guyruğu paçada olmag : Kuyruğunu kısmak.
Guyruğu telede galmag : Kuyruğu sıkışmak.
Guyruğu teleden çıhmag : Sıkıntıdan kurtulmak.
Guyruğunu ayaglamag : Kuyruğuna basmak, sataşmak.
Guyruğunu basmag : Kuyruğuna basmak, sataşmak.
Guyruğunu bélinin tirine goymag : Atıp tutmak, kimseyi takmamak.
Guyruğunu düyünlemek : Atını sağlam kazığa bağlamak.
Guyruğunu elden burahmag (vérmek) : Fırsatı elden kaçırmak.
Guyruğunu éşmek : 1. Kaçmağa hazırlanmak. 2. mec. Atıp tutmak.
Guyruğunu gısmag : 1. Kuyruğunu kısmak. 2. mec. Korkmak, ürkmek.
Guyruğunu tapdalamag : Kuyruğuna basmak, sataşmak.
Guyruğunu tutmag : 1. Yakalamak, eline geçirmek. 2. mec. Takibetmek, izlemek, peşini bırakmamak.
Guyruhlamah : 1. Kuyruğundan tutmak. 2. mec. Peşini bırakmamak.
Guyrulmah : Kıvrılmak.
Guyrumlamah : Nakışlamak (çöreği).
Guytun : Kanyon, kapuz.
Guyu : Kuyu.
Guyuçu : Kuyucu.
Guyugazan, Guyugazıyan : 1. Kuyucu. 2. Sondajcı, sondaj işçisi. 3. mec. Fitneci.
Guyu gazmag, Guyu gazımag : 1. Kuyu açmak. 2. mec. Dolap çevirmek, dolap döndürmek.
Guyu kimi : Hayli derin.
Guyulamag : Gömmek, gömülemek.
Guyulanmag : Gömülmek.
Guyulatmag : Gömületmek, gömdürmek.
Guyurcuhmah : Gerinmek.
Guzag : Kuğu.
Guzapayı : Pamuk anızı.
Guzéy : 1. Kuzey. 2. Kuz.
Guzéyli : Kuzeyli.
Guzğun : 1. Aladoğan, akbaba. 2. mec. Alman savaş uçakları (İkinci dünya savaşında).
Guzğungılıcı : Kuzgunkılıcı.
Guzu, Guzı : 1. Kuzu. 2. Hamel, Koç burcu. 3. mec. Uysal.
Guzucug : Kuzucuk, küçük kuzu; kuzucağız.
Guzuçu : Kuzu çobanı.
Guzu derisi : Kuzu postu.
Guzudişi : Kuzu dişi.
Guzugöbeleyi : Kuzu mantarı.
Guzugöbeyi : Kuzu göbeği.
Guzugören : Kış elması, güz elması.
Guzugulağı : Kuzukulağı.

Guzu kimi : Kuzu gibi.
Guzulama : Kuzulama.
Guzulamag : 1. Kuzulamak. 2. Ufalanmak, toz haline gelmek (toprak).
Guzulamah : Ufalanıp toz olmak (toprak).
Guzulaşmag : Kuzulaşmak.
Guzulu : Kuzulu.
Guzulug : 1. Kuzuluk, çiten. 2. mec. Uysallık, kuzuluk.
Guzuluh : Çiten, kuzuluk.
Guzuotaran : Kuzu çobanı.
Ġübar *(Ar.)* : 1. Toz, toprak. 2. mec. Keder, gam.
Ġübbe *(Ar.)* : 1. Kubbe. 2. Tonoz, kemer. 3. Kubbemsi.
Ġübbeli : Kubbeli.
Ġübbeşekilli, Ġübbevarı : 1. Kubbemsi. 2. Kubbeli.
Ġübegez : Yaban kazı.
Ġübérniya : Vilayet.
Ġübre : Gübre.
Ġübrelik : Gübre malzemesi.
Ġübresepen : Gübreleme makinesi.
Güc : Güç, kuvvet.
Güc almag : Kuvvetlenmek, güçlenmek.
Güc-bela : Güç bela.
Gücdendüşme : Bezginlik bitkinlik, fütur.
Gücden düşmek : 1. Takat kesilmek. 2. İtibardan düşmek.
Gücden salmag : Zayıflatmak, güçsüz bırakmak.
Gücdür : Zordur, güçtür.
Güc élemek (etmek) : Baskı yapmak, sıkıştırmak, zorunda bırakmak, zor kullanmak.
Güc emsalı : Direnç katsayısı, kuvvet emsali.
Güc gelmek : 1. Güç gelmek, zorlanmak. 2. Üstün gelmek, galip gelmek.
Güc getirmek : 1. Mağlup etmek, yenmek. 2. Güçlenmek, kuvvetlenmek.
Güc vérmek : 1. Kuvvet vermek. 2. Yardım etmek, destek vermek.
Güc vurmag : Kuvvet vermek, güçlendirmek, gücünü artırmak.
Güce düşmek : Haklamak, hakkından gelmek (zorlanarak).
Güce minmek : Yürürlüğe girmek, yürürlüğe konmak, kanun hükmü kazanmak.
Güce salmag : 1. Cebretmek, cebir kullanmak. 2. Zorlanmak, kendini zorlamak, ıkınmak.
Gücendirmek : Ikındırmak.
Gücenme : Ikınma.
Gücenmek : 1. Ikınmak. 2. mec. Ikınıp sıkınmak.
Gücer : Nadas.
Güc kabéli : Elektrik kablosu.
Gücle : Zorla, güçlükle, cebren.
Güclemek : 1. Ikınmak. 2. mec. Ikınıp sıkınmak.
Güclendirici : 1. Yükselteç, amplifikatör. 2. Güçlendirici.
Güclendirme : Güçlendirme, kuvvetlendirme.
Güclendirmek : Güçlendirmek, kuvvetlendirmek.
Güclendirtmek : Yükselteçle kuvvetlendirmek.
Güclenmek : 1. Güçlenmek, kuvvetlenmek. 2. Şiddetlenmek, artmak.
Gücleşdirmek : Güçlendirmek, kuvvetlendirmek.
Gücleşmek : Kuvvetlenmek, güçlenmek.
Güclü : 1. Kuvvetli. 2. Muhkem. 3. Şiddetli, katı. 4. İstidatlı. 5. Deneyimli, tecrübeli. 6. Anlayan, bilgisi olan. 7. Ağır, tazyikli. 8. tesirli, etkili. 9. Mümbit, bitek. 10. Kaliteli. 11. Gür, davudî.
Güclü gelmek : Artmak, çoğalmak, bollaşmak.
Güclük çekmek : Güçlük çekmek.
Güclülük : Güçlülük.
Gücotu : Kasık otu.
Gücölçen : Dinamometre, kuvvetölçer.
Gücötürücü : 1. Kasnak kayışı, transmisyon kayışı (makinelerde, motorlarda). 2. Şaft.
Gücsüz : 1. Güçsüz. 2. Zayıf, tesirsiz.
Gücsüzlük : Güçsüzlük.

Gücü : Gücü.
Gücü çatmag : başarmak, muvaffak olmak.
Gücü geldikçe : Bütün gücüyle, var gücüyle.
Gücünü itirmek : Hükmünü yitirmek, yürürlükten kaldırılmak (kanun).
Gücürleme : Zorlama.
Gücürlemek : Zorlamak, cebretmek.
Güçen : Göcen, enik (köpek için).
Güdaz *(Far.)* : 1. Azap, ceza. 2. Tuzak, kapan. 3. mec. Kurban, kurbanlık.
Güdaza gétmek : Boşa gitmek, kurban gitmek.
Güdaza goymag : Ele vermek, yakalatmak, ifşa etmek, çıkmaza düşürmek.
Güdaza vérmek : Mahvetmek, heba etmek; müptela etmek, çıkmaza sokmak, kurban vermek.
Ġüdde *(Ar.)* : 1. Gudde. 2. Tafracı.
Ġüddeli : Bezimsi, güddevî, guddeli.
Güde, Göde : 1. Kısa, kısa boy. 2. Özet, hülasa.
Güdeboy(lu) : Bodur, bücür.
Güdecik : Ufacık, kısacık.
Güdek, Gödek : Bücür, bodur.
Güdekce : Kısaca, özetle.
Güdekçe : Kanepe.
Güdelemek : Kısaltmak, özetlemek.
Güdeleşmek, Güdelenmek : 1. Kısalmak. 2. Özetlenmek.
Güdelmek : Kısalmak.
Güdeltmek, Gödeltmek : 1. Kısaltmak, özetlemek. 2. Kesmek, eksiltmek.
Güdme : İzleme, gütme, takibetme.
Güdmek : Gütmek.
Ġüdret *(Ar.)* : Kudret.
Ġüdreti çatmag (yétişmek) : Kudreti yetmek, gücü yetmek.
Ġüdretlenmek : Güçlenmek, kuvvetlenmek.
Ġüdretli : Kudretli.
Ġüdretlilik : Güçlülük, nüfuz.
Ġüdret sahibi : Kudret sahibi.
Ġüdretsiz : Kudretsiz.
Ġüdretsizlik : Kudretsizlik.
Ġüds *(Ar.)* : Kudüs.
Ġüdsi *(Ar.)* : Kutsî.
Ġüdsilik, Güdsiyyet : Kutsiyet.
Güdük : Devriye, uç, gözetleme.
Güdükçü : Gözetleyici, gözetici, muhafız, nöbetçi, bekçi.
Güdükde durmag (olmag) : 1. Bekleyedurmak, oyalanmak. 2. Pusu kurmak, pusuya yatmak, gizlice seyretmek.
Güdül : 1. Cüce. 2. Göbek bağı kesiği (hayvanlarda). 3. Ağzı kırık testi.
Güdveser : Palavracı.
Güdyanı : Kovcu.
Güher, Gövher *(Far.)* : Cevahir, mücevher.
Gül : 1. Çiçek. 2. Gül. 3. Resim. 4. Desen (dokumacılıkta). 5. Çiçek bozuğu, çopur. 6. Küf (ekmekte). 7. Şarbon, kara yanık. 8. mec. Sevgili. 9. mec. Masum, sevimli, kıymetli.
Gülab *(Far.)* : Gül suyu.
Gülab çekmek : Gül suyu damıtmak (gülün taç yaprağından).
Gülabdan *(Far.)* : Gülabdan.
Gülabgabı : Gülabdan.
Gülabpuş *(Far.)* : Gülabdan.
Gülabsüzen : Gülabdan.
Gülabzen *(Far.)* : Gülabdan.
Gül açmag : 1. Güzelleşmek. 2. Yapılmak, icra edilmek.
Gül ağız : Küfürbaz, ağzı bozuk.
Gül ahıtmag : Şaibe yaymak.
Gülbaz *(Far.)* : Çiçek meraklısı.
Gülbazlıg : Çiçek meraklılığı.
Gülbe : Kulübe, fakirhane, saray yavrusu.
Gülbeden(li) : Sevgili.
Gülbenizli : Gül yanaklı, gül yüzlü.
Gülbeser : Hıyar, salatalık.
Gülcamal(lı) : Gül yüzlü, sevgili.
Gül çağı (vahtı) : İlk bahar.
Gül-çiçek : Güller ve çiçekler.
Gül-çiçekli (ler) : Gülgiller.
Gülçin *(Far.)* : 1. Çiçek koparan. 2. Seçkin, mümtaz. 3. Bahçıvan. 4. Seçme şiirler mecmuası.
Gülçinnig, Gülçünnüg, Gülşinnig : 1. Güldürücü sohbet. 2. Şenlik.
Gülçöhre *(Far.)* : Gül yüzlü, sevgili.

Gülçü : Çiçekçi.
Gülçülük : Çiçekçilik.
Güldan *(Far.)* : 1. Vazo. 2. Saksı.
Güldefne : Poy, poy otu, çemen.
Gülden ağır söz : Ağır söz, kırıcı söz.
Güldeste *(Far.)* : Gül demeti; çiçek demeti; buket.
Güldürücü : Güldürücü.
Güldürücülük : Komiklik, gülünçlük.
Gülebetin : 1. Acı ot. 2. Sırma. 3. mec. Altınî.
Gülebetinli : Sırmalı.
Gülebrişim : Mimoza, küstümotu.
Güle-güle : Gülerek, gülümseyerek, güle güle.
Gülendam(lı) : Sevgili, güzel.
Gülengen : Bodrum, zeminlik.
Güler : Güleç.
Gülerüz(lü) : Güler yüzlü.
Güleş : 1. Samimî, açık yürekli. 2. Güleç. 3. Güreş. 4. Savaş.
Güleşçi : 1. Güreşçi. 2. Savaşçı.
Güleşdirmek, Güleşdirtmek :Güreştirmek.
Güleşengi : 1. Pehlivan duası. 2. Güreş havası (davul zurna ile).
Güleşgabag(lı) : Güler yüzlü, güleç.
Güleş halçası : Güreş minderi.
Güleşlik : Güleçlik.
Güleşme : Güreşme.
Güleşmek : Güreşmek.
Güleşsifet(li) : Güler yüzlü, güleç.
Gülever : Kantaron, mavi kantaron.
Güleyen : 1. Güleğen. 2. Güleç.
Güleyenguş : Gürlü kuşu.
Gülgabı : Güldan.
Gülgend *(Far.)* : Gül tatlısı
Gülgez : Kırmızı, al.
Gülgezi : Millî oyun havası (ay gız heyranım ollam).
Gülgü : 1. Gülme. 2. Mizah, gülmece.
Gülgü jurnalı : Mizah dergisi.
Gül-gül : Çiçekli, çiçek desenli.
Gülgüle : İzdiham, gürültü patırtı, hayhuy.
Gülgüle salmag : Gürültü etmek; karışıklık çıkarmak.
Gülgün : Kırmızı, al.
Gülhana *(Far.)* : Sera, ser.
Gülhara : Yirmi deste.
Gülhetmi : Gülhatmi.
Gülibrişim : Küstüm otu, mimoza.
Gül kimi : Gül gibi, güzel, iyi.
Gül kimi açılmag : 1. Güzelleşmek. 2. Sevinmek, içi açılmak.
Gül kimi temiz : Pırıl pırıl, kusursuz, tam (kimse).
Gülle : Gülle, mermi.
Gülle : 1. Kule. 2. Taret.
Gülle açılmag : Ateşlenmek (silah).
Gülle atmag : Ateşlemek, ateş açmak, mermi atmak.
Güllebaran : 1. Kurşun yağmuru. 2. Katliam.
Güllebaran etmek (élemek) : 1. Ateşe vermek, yakmak. 2. Kurşuna dizmek, idam etmek.
Gülle boşaltmag : mermi yağdırmak, ateş yağdırmak.
Gülleçi : Gülleci, mermici.
Gülle kimi : 1. Gülle gibi, kurşun gibi. 2. Çabuk, çevik, kuş gibi.
Gülleleme : 1. Kurşunlama. 2. Kurşuna dizme cezası, idam cezası.
Güllelemek : Kurşuna dizmek, idam etmek.
Güllelenme : Kurşuna dizilme, kurşuna dizme.
Güllelenmek : Kurşuna dizilmek.
Gülleleşmek : Vuruşmak, çarpışmak.
Gülleli : Kuleli (gemi, vinç, bina vb.).
Güllemek : Küflenmek, küf bağlamak.
Gülle menzili : Kurşun menzili, kurşun erimi.
Gülleni gülleye düzmek : Kurşun yağdırmak, kurşun yağmuruna tutmak.
Güllenmek : 1. Çiçeklenmek. 2. Çiçeklerle süslemek. 3. Çiçeksimek, küflenmek, küf bağlamak.
Gülle sıhmag : Kurşun sıkmak.
Gülle tökmek : Mermi imal etmek, cephane üretmek.
Güllevarı : Kule biçiminde, kulemsi.

Gülle yağdırmag : Kurşun yağdırmak.
Gülleye basmag (tutmag) : Kurşun yağdırmak; topa tutmak.
Güllü : 1. Çiçekli. 2. Desenli, nakışlı. 3. Çiçek tarlası.
Güllüce : Burçak.
Güllü-çiçekli : 1. Çimenli çiçekli. 2. Emprime.
Güllü çit : Basma (kumaş).
Güllü-gülşenli : Çimenli çiçekli.
Güllük : Çiçek bahçesi, çiçeklik.
Güllü-nahışlı : Emprime (kumaş, yünlü, ipekli, yaygı, halı, kilim vb.), desenli.
Güllü parça : Emprime kumaş, desenli kumaş.
Gülmehmer : Panama kadifesi.
Gülmekden geşş élemek (etmek) : Gülmekten katılmak.
Gülmekden ölmek : Gülmekten kırılmak.
Gülmeli : 1. Tuhaf, maskara, gülünç, komik. 2. Mizahî.
Gülmeşeker *(Far.)* : 1. Gül reçeli. 2. mec. Hoş, tatlı, hoşa giden.
Gülmeyi gelmek (tutmag) : Gülesi gelmek, güleceği tutmak.
Gülmeyim gelir : Gülesim gelir.
Gülmıh : Küçük çivi.
Gülnar *(Far.)* : Nar çiçeği.
Gülöyşe : Mayhoş, ekşimsi.
Gülperest *(Far.)* : Amatör çiçekçi, çiçek meraklısı, çiçeksever.
Gülreng *(Far.)* : Gül renkli, kırmızı.
Gülrüh, Gülrühsar *(Far.)* : Gül yüzlü, gül yanaklı.
Gülsabah : Akşam sefası, gece sefası.
Gülsatan : Çiçekçi.
Gülşad : İç açıcı.
Gülşad olmag : Mamur olmak, şen olmak, abat olmak.
Gülşen *(Far.)* : Gülşen.
Gülü : 1. Al, kızıl, kırmızı. 2. Nakışlı, desenli, emprime.
Gülücü : Güleç.
Gülücülük : Güleçlik.
Gülül : 1. Çakal yağmuru. 2. Gugu çiçeği, hüsnüyusuf.
Gülülce : Burçak.
Gülule : Gülle.
Gülüm : Güzelim, tatlım, hayatım!
Gülümbahar : Aynısefa.
Gülümser : Güleç, mütebessim.
Gülümsercesine : Tebessümle, gülümseyerek.
Gülümsünmek, Gülümsenmek : Gülümsemek.
Gülünc : Gülünç.
Gülünc gelmek : Gülünçleşmek, komikleşmek.
Gülünçlük : Gülünçlük.
Gül(ünü) vurmag : Kaymağını almak.
Gülüstan *(Far.)* : Gülistan.
Gülüşdürmek : Gülüştürmek, birlikte güldürmek.
Gülüşlü : Latife, şaka, mizah.
Gülüzar, Gülüzlü : Gül yüzlü, gül yanaklı.
Gülyanag(lı) : Gül yanaklı, sevgili.
Gül yarpağı kimi esmek (titremek) : Tir tir titremek.
Gülzar *(Far.)* : Çiçek bahçesi, güllük.
Güzarlıg : Çiçek bahçesi.
Güm : Kümültü.
Güman *(Far.)* : 1. Varsayım, tahmin, hipotez. 2. Şüphe, kuşku. 3. Umut, ümit.
Güman etmek (élemek) : Varsaymak, farzetmek.
Güman ki, Güman var ki : Muhtemelen, şayet.
Gümana : İskâhdil.
Gümanaguyusu : Sondaj kuyusu.
Gümana düşmek : Şüphelenmek, kuşkulanmak.
Gümanı gelmek : 1. Ummak, ümit etmek. 2. Güvenmek, bel bağlamak. 3. Sahip olmak, malik olmak.
Gümanı gétmek : Şüphelenmek, kuşkulanmak.
Gümanım on manata gelir : Sadece on rublem var.

Gümanım yalnız sene gelir : Umudum yalnız sensin, sırf sana güveniyorum.
Gümgüme *(Ar.)* : Matara.
Gümrah *(Far.)* : 1. Mutlu, sevinçli. 2. Çevik, atik, kıpırdak. 3. Sapık, azgın.
Gümrahlanmag, Gümrahlaşmag : Dinçleşmek, iyileşmek, iyi olmak, zindeleşmek.
Gümrahlıg : 1. Dinçlik, çeviklik, atiklik, zindelik. 2. Sapıklık.
Gümüşce : Ak kefal.
Gümüşdeste : Gümüş kabzalı.
Gümüş kağız : Mühreli kağıt.
Gümüşe tutmag : Gümüşlemek.
Gümüşlemek : Gümüşlemek.
Gümüşletdirmek : Gümüşletmek.
Gümüşotu : Gümüş otu, kaz otu, kaz parmak otu (Queria).
Gümüş suyuna çekmek : Gümüşlemek.
Gümüş suyuna tutmag : Gümüşlemek.
Gümüş suyu vérmek : Gümüşlemek.
Gümüşü : Gümüşî, gümüşü.
Gümüşügovag : Akça, kavak, ak kavak.
Gümüşü polad : Paslanmaz çelik.
Gün : 1. Güneş. 2. Gün.
Gün ağarmag (yağlanmag) :Gün ağarmak.
Günah *(Far.)* : Günâh.
Günaha batmag : Günaha girmek.
Günah élemek (işlemek) : Günah işlemek.
Günahından kéçmek : 1. Günahını bağışlamak. 2. Affetmek, bağışlamak.
Günahını yumag : 1. Günahından arınmak. 2. Günahını affetmek.
Günahkar *(Far.)* : 1. Günahkâr. 2. Suçlu. 3. Müsebbip.
Günahkarcasına : Suçlu gibi, suçlu suçlu.
Günahkarlıg : 1. Günahkârlık. 2. Suçluluk.
Günahlandırılmag : Suçlanmak, suçlandırılmak.
Günahlandırmag : Suçlamak.
Günahlı : 1. Günahkâr. 2. Suçlu.
Günahsız : 1. Günahsız. 2. Masum, zavallı.
Günahsızlıg : Günahsızlık; suçsuzluk.
Günarası : Günaşırı.
Günbatan : Batı, gün batısı
Gün batmag : Güneş batmak, gurup etmek.
Günbed, Günbez *(Far.)* : Kümbet, kubbe.
Gübedli, Günbezli : Kubbeli, kümbetli.
Günbegün : Günbegün.
Gün çéşdeye galhmag : Kuşluk olmak.
Gün çéşteye galhanda : Kuşluk vakti.
Günçıhan : Doğu, şark, maşrık, gün doğusu.
Günçıhması : Güneşin doğuşu.
Gün çıhmag : Güneş doğmak.
Günçiçeyi : Gün çiçeği, ay çiçeği.
Gündebir : Her gün.
Gündeceler, Günyaşar : Bir gün yaşayan böcekler.
Gündeguş, Gündehoş, Gündoyuş : Gün doğusu.
Gündek : 1. Şişe mantarı, tapa, tıpa, tıkaç. 2. Yara fitili.
Gündelik : 1. Günlük, yevmî (gazete). 2. Gündelik (iş vb.) . 3. Ruzname, günlük defteri. 4. Her gün, harcıalem. 5. Gündem.
Gündoğuş : Gün doğusu.
Gündürge : Zeminlik.
Gündüşen : Güneç.
Gündüz(ün) günortaçağı : Zeval vakti, gün ortası, öğle vakti.
Gündüz işığı lampası : Gündüz ışıklı lâmba, güneş ışığı lâmbası.
Gündüzkü : Gündüzki.
Günebahan : 1. Ay çiçeği, günebakan. 2. Kuzuluk, çiten.
Günebahanlıg : Ay çiçeği tarlası.
Günebahan tumu : Ayçiçeği tohumu, günebakan tohumu.
Günebahan yağı : Ay çiçeği yağı.
Günebir : Her gün.
Güne düşmek (galmag) : Kötü duruma düşmek.
Günemuzd : 1. Gündelik. 2. Gündelikçi.
Günemuzdçu : Gündelikçi.
Günemuzdçulug : Gündelikçilik.
Güneş batmag : Güneş batmak.
Güneş çıhmag (doğmag) : Güneş doğmak.
Güneşi batmag : 1. İkbali sönmek. 2. Ölmek.
Güneş müalicesi : Güneş banyosu.

Güneşli : 1. Güneşli. 2. mec. Mutlu, memnun, mesut.
Güneşlik : 1. Güneşlik. 2. Güneç.
Güneşi gülmek (gülümsemek) : Sevinmek, neşenlenmek.
Güneşi palçıgla suvamag : Güneşi balçıkla sıvamak.
Güneşlilik : Güneşli oluş.
Güneşi salamlamag : Güneş doğmazdan önce uyanmak.
Güneşin altı : Dünya, âlem.
Güneş su gızdırıcısı : Ensolatör.
Güneş teğvimi : Güneş takvimi.
Güneşum : Nadaslık.
Güneş vannası : Güneş banyosu.
Güneşvurma : Güneş çarpması.
Güneşyanma : Güneş yanığı.
Günever : Güneç.
Günéy : Güney.
Gün eyilmek : Akşam yaklaşmak.
Günéyli : Güneyli.
Günéylik : Güneç.
Günéynеki (éyneyi) : Güneş gözlüğü.
Gün gayıtmag : 1. Akşam yaklaşmak. 2. Gün dönümü olmak.
Güng, Gong : Künk.
Güngörmez : 1. Gün görmez. 2. mec. Gizli, mahrem, sırlı.
Gün-günden : Günden güne.
Gün-güne : Günü gününe.
Gün-günorta : Zeval vakti.
Gün-güzeran : Hayat, maişet.
Günhésabı : Gündelik.
Gün kéçirmek (sürmek) : Ömür sürmek, yaşamak.
Günlemek : Bütün gün gözetlemek, gün boyu beklemek, günü geçirmek.
Günlerin bir günü : Günlerden bir gün.
Günlü : Güneşli.
Günlük : 1. Günlük. 2. Her günkü. 3. Siperlik (şapkada). 4. Güneşlik, şemsiye. 5. Güneç. 6. mec. Hayat, ömür, yaşama.
Günlüklü : Şemsiyeli.
Günne : Nazal ses, burun sesi (dilbilimi).
Günnüh : 1. Siperlik. 2. Şemsiye, güneşlik.
Günorta : Öğle, gün ortası.
Günorta çöreyi (yémeyi) : Öğle yemeği.
Günortalıg : Kafanın üstü, tepe, baş, kafa.
Günortaüstü : Öğle üstü.
Günotu : Sarı zambak.
Günsüz : Güneşsiz.
Güntutulması : Küsuf, güneş tutulması.
Günuzunu : Gün boyu, bütün gün.
Günü : 1. Kuma, ortak. 2. Kıskanç. 3. mec. Düşman, rakip.
Günü başa vurmag : Günü geçirmek.
Günübugün : Bu gün, hâlâ.
Günü düşmek : Zıtlaşmak.
Günügara : Bedbaht.
Günü gara gelmek : Yaşayışı kötüleşmek.
Günügaralıg : Bedbahtlık, talihsizlik.
Günü gara olmag : Gün görmemek.
Günü geler : Günün birinde, elbet bir gün, gün olur.
Günü-günden : Günden güne.
Günü güne satmag : Savsaklamak, oyalamak.
Günülemek : Düşman olmak.
Günülük : 1. Kumalık, ortaklık. 2. mec. Kıskançlık.
Gününe ağlamag : Kaygısını çekmek.
Günün günorta çağı : Zeval vakti.
Gününü gara élemek (etmek) : Sıkıntıya sokmak, sıkıntıya düşürmek.
Gününü göy eskiye bükmek (düymek) : Hayatını zehir etmek.
Günü sabah : Yarın sabah.
Günü yétmek : Vadesi yetmek, eceli gelmek.
Günün tutulması : Güneş tutulması.
Günvurma : Güneş çarpması.
Gün vurmag : Güneş çarpmak.
Günya, Günye : Gönye.
Gün yağlanmag : Gün ağarmak.
Günyaşar : 1. Bir gün yaşayan böcekler. 2. mec. Kısa ömürlü.
Gün yayılmag : Güneş yükselmek.
Güpsemek : Vurmak, dövmek (balyoz vb. ile).

Güpsenmek : 1. Dövülmek (balyoz vb. ile). 2. Batmak, dibe çökmek.
Gürab *(Ar.)* : Karga; kuzgun.
Gürbet *(Ar.)* : Gurbet.
Gürbetçi, Gürbetkéş : Gurbetçi.
Gürbet çekmek : Gurbetlik çekmek.
Gürbetlik : Gurbetlik.
Gürbetzede : Vatanından uzak, sılasını özleyen.
Gürdek : 1. Kapak, tıpa, tıkaç. 2. Yara tamponu, fitil.
Gür'e *(Ar.)* : Kur'a.
Gürebe : Kurabiye.
Gürneş : Başını birbirinin altına sokan (koyanlar).
Gürni : Testi.
Gürrah : Yısa! yısa beraber!
Gürrah çekmek (vurmag) : Yısa demek, yısa beraber demek, birlikte bağırmak.
Gürre *(Ar.)* : Gururlu, kibirli, böbürlenen.
Gürrelenmek : Kibirlenmek, çalım satmak.
Gürreli : Küstah, kibirli.
Gürşad : Sağanak.
Gürub *(Ar.)* : Gurup, batma.
Gürub élemek (etmek) : Gurup etmek.
Gürug : Kulun, taylak.
Gürur *(Ar.)* : 1. İftihar, övünme. 2. Böbürlenme, kibirlilik.
Gürurla : Böbürlenerek, kibirli kibirli.
Gürurlanmag : Gururlanmak.
Gürurlu : 1. Mağrur, müftehir. 2. Fodul, küstah.
Gürurlulug : Gurur.
Gürve : 1. Tandır küllüğü. 2. Vasistas. 3. Gişe penceresi.
Gürz *(Far.)* : 1. Balyoz. 2. Gürz, topuz (savaş için).
Gürze, Gürze mar *(Far.)* : 1. Engerek. 2. Mantı. 3. Zargana.
Güsl *(Ar.)* : Gusül.
Güsül élemek (etmek) : Gusletmek.
Güsl suyu : Pis, iğrenç, murdar (şey).
Güsl vérmek : Gusletmek.
Güsse *(Ar.)* : Gam, keder.
Güsselendirici : Üzücü, acıklı.
Güsselendirilmek : Kederlendirilmek.
Güsselendirmek : Kederlendirmek, gamlandırmak.
Güsselenmek : Gamlanmak, kederlenmek.
Güsseli : Gamlı, kederli.
Güsselilik : Gamlılık.
Güssesiz : Gamsız, kaygısız, kedersiz.
Güssesizlik : Gamsızlık, kedersizlik, kaygısızlık.
Güsse yémek (çekmek, élemek, etmek) : Gam yemek, tasalanmak.
Güsur *(Ar.)* : 1. Kusur, eksiklik. 2. Suç, kabahat.
Güsur élemek (etmek) : Kusur etmek, kusur işlemek.
Güsurlu : 1. Bozuk, sakat. 2. Suçlu.
Güsurlulug : Bozukluk, sakatlık, kusur, özür.
Güsursuz : 1. Eksiksiz, tam. 2. Suçsuz, kabahatsiz.
Güsursuzlug : Kusursuzluk; suçsuzluk.
Güşad *(Far.)* : Konforlu, geniş, rahat.
Güşbere, Düşbere : Mantı.
Gütb *(Ar.)* : Kutup.
Gütbulduzu : Kutup yıldızı.
Gütde : Mücerrep, bilgili, tecrübeli.
Güve : Güve.
Güvec : Güveç.
Güve düşmek : Güvelenmek.
Güvec yumbalanıb gapağını tapar : Tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş.
Güve deymek : Güve yemek, güve kesmek.
Güvegıran : Naftalin.
Güvenmek : 1. Güvenmek. 2. Övünmek. 3. Kibirlenmek.
Güvve *(Ar.)* : 1. Kuvvet, güç, kudret. 2. Şiddet. 3. İtibar, nüfuz. 4. Kabiliyet. 5. Salahiyet, yetki. 6. Ordu. 7. Duygu, his (görme, işitme, koklama vb.).
Güvvede olmag : Geçerli olmak, muteber olmak, yürürlükte olmak.
Güvveden düşmek : 1. Hükümsüz olmak (vesika, belge). 2. Gücünü kaybetmek.
Güvve istiğamati : Akı.
Güvvelenmek : Kuvvetlenmek.

Güvveli : Kuvvetli, muteber, geçerli.
Güvvenin giymeti : Enerji gücü.
Güvvesiz : Kuvvetsiz, geçersiz, güçsüz.
Güvvesizlik : Kuvvetsizlik, güçsüzlük.
Güvveye minmek : Kanunen hükmü olmak, muteber olmak, belgeye dayanmak.
Güvvesi ile : Yardımı ile.
Güvvet *(Ar.)* : Kuvvet.
Güvvet almag : Kuvvet almak, kuvvetlenmek, cüretlenmek.
Güvvet vérmek : 1. Kuvvetlendirmek, yardım ulaştırmak. 2. mec. Destek vermek.
Güvvetden düşmek : Kuvetten düşmek.
Güvvetden salmag : Kuvvetten düşürmek, zayıflatmak.
Güvvete yükseltmek : Karesini bulmak (bir sayıyı kendisiyle çarparak).
Güvvetle : Kuvvetle.
Güvvetlendirici : Kuvvetlendirici, yükselteç, ampfilikatör.
Güvvetlendirilmek : Kuvvetlendirilmek.
Güvvetlendirmek : Kuvvetlendirmek.
Güvvetlendirtmek : Kuvvetlendirtmek.
Güvvetlenme : Güçlenme.
Güvvetlenmek : Kuvvetlenmek.
Güvvetli : Kuvvetli.
Güvvetlilik : Güç, kuvvet, iktidar.
Güvvetölçen : Kuvvetölçer.
Güvvetsiz : Kuvvetsiz, güçsüz, takatsiz.
Güvvetsizlik : Kuvvetsizlik, güçsüzlük.
Güvvetvérici : 1. Kuvvetlendirici. 2. Ampfilikatör, yükselteç.
Güvvetyükseltme(k) : Kat sayı artırma (matematikte).
Güyeme : İpek fidanı (periploca graeca).
Güyüm : Güğüm.
Güz : 1. Güz. 2. Nadaslık. 3. Kuzuluk, çiten. 4. Göbel (tarlalar arasında).
Güzar, Güzer *(Far.)* : Yol, geçit.
Güzar etmek : Geçmek, gitmek.
Güzarı düşmek : Yolu düşmek.
Güzariş *(Far.)* : 1. Hadise, vaka. 2. Emir, buyruk.
Güzdeg, Güzdeh : 1. Güzlek. 2. Kırkılmış kuzu.
Güzdek, Güzdeh : 1. Güzlük (ot). 2. Yonca (yazın ekilir).
Güzdekleşmek : Ot yeşermek (güz ayında).
Güzeh *(Ar.)* : Gök kuşağı.
Güzehliğişa : İris.
Güzem : 1. Yapağı. 2. Yapağı kalpak.
Güzeran *(Far.)* : 1. Hayat, ömür, yaşayış. 2. Hayat seviyesi.
Güzeran élemek (etmek) : Geçinmek, yaşamak.
Güzeran kéçirmek : Yaşamak, hayat sürmek, ömür geçirmek.
Güzeranlı : 1. Müreffeh, gönençli. 2. Geçinen.
Güzeranlıg : 1. Yaşayış, geçim. 2. Azık, yiyecek.
Güzeransız : Yoksul, fakir.
Güzergeh *(Far.)* : Güzargâh.
Güzeri düşmek : Yolu düşmek, uğramak.
Güzeşt *(Far.)* : 1. Tenzilat, indirim. 2. Fedakârlık, müsamaha, hoşgörü.
Güzeşt élemek (etmek) : 1. Affetmek, bağışlamak. 2. İndirim yapmak, tenzilat yapmak. 3. Taviz vermek.
Güzeşte gétmek : 1. Bağışlamak, affetmek. 2. Hoş görmek, göz yummak. 3. Geçmek, aşmak.
Güzeştli : İndirimli, tenzilatlı.
Güzeştli şert : Şartlı yardım.
Güzgü : Ayna.
Güzgüçü : Aynacı.
Güzgü kimi : Cam gibi, ayna gibi, parlak.
Güzgülü : Aynalı.
Güzgüye garşı oturmag : Aynanın karşısına oturmak.
Güzide *(Far.)* : Güzîde, seçkin.
Gvardiya *(Fr.)* : Hassa askeri.
Gvardiyaçı : Hassa subayı, muhafız subay.
Gvayula *(İsp.)* : Kauçuk, lâstik ağacı.

H, H

Ha : 1. Hangi (yer, zaman). 2. Ne kadar, o kadar, o derece.
Hab *(Far.)* : 1. Uyku. 2. mec. Gaflet uykusu.
Habanéra *(İsp.)* : Küba dansı, habanera.
Habéle : Keza, bunun gibi, böyle, aynen.
Habi-cehalet (geflet) : Gaflet uykusu.
Hace *(Far.)* : 1. Hoca, molla, seyit. 2. İğdiş, hadım.
Hacebaşı : Harem ağası, hadım ağası.
Hace élemek : Hadım etmek, enemek, iğdiş etmek.
Hacet *(Ar.)* : 1. Sürsat. 2. İhtiyaç. 3. Avadanlık.
Hacete gelmek : İhtiyaç için gelmek.
Hacete gétmek : Ayak yoluna gitmek, hacet görmek.
Hacı *(Ar.)* : Hacı.
Hacıberibah, Hacımenebah : Pahalı kumaş (kadınlar için).
Hacıbuğda : Mısır.
Hacıgoah : Süt ağacı.
Hacıléylek : 1. Leylek. 2. mec. Uzun boylu (kimse).
Hacımora : Hacılar otu.
Hacıyatmaz : Kukla, hacıyatmaz (oyuncak).
Haç *(Erm)* : Haç.
Haça : 1. Ağaç çatalı. 2. Çatallı. 3. Ucu çatallı (payanda vb.). 4. mec. İki anlamlı.
Haçabaş(lı) : Ucu çatallı.
Haçabuynuz(lu) : Çatal boynuzlu.
Haçaçuran : Haçı suya atma.
Haçadırnag(lı) : Çift parmaklılar.
Haçadilli : Dili çatallı, çatal dilli (yılan vb.).
Haçag : Ne zaman, ne vakit.
Haçaguyrug(lu) : Çatal kuyruklu (böcekler).
Haçalama : 1. İkileşme. 2. Çatallaşma.
Haçalamag : İkiye ayırmak, ikiye bölmek.
Haçalanmag, Haçalaşmag : 1. Çatallaşmak. 2. Çatallanmak.
Haçalı : Çatallı.
Haçan : Ne zaman, ne vakit.
Haçandan-haçana : Sonunda, nihayet, uzun zamandan sonra.
Haçasaggal : Çatal sakallı (kimse).
Haççekme, Haçvurma : İstavroz çıkarma.
Haç çekmek, Haç vurmag : Haç çıkarmak, istavroz yapmak.
Haççiçekli(ler) : Turpgiller.
Haçgülü : Kanaryaotu.
Haçirdeh : Tandır kapağı (demirden).
Haçlama : Vaftiz.
Haçlamag : Vaftiz etmek.
Haçma : Avuç, kısım.
Haçmar, Haşmer, Heşmer : Kovan çıtası (haç biçiminde kovana yerleştirilir).
Haçnişan : Salip, haçlı salibi.
Haçperest : Hristiyan.
Haçperestcesine : Hristiyanca.
Haçperestlik : Hristiyanlık.
Haç salmag (asmag) (boynundan, boynuna) : Hristiyanlaşmak.
Haç suya salma : Haçı suya atma.
Haç suyuna çekmek (çekilmek) : Vaftiz etmek.
Haçvarı : Çaprazvari.
Haçvarılıg : Çaprazlık.
Haçyürüşleri : Haçlı seferleri.
Haçlama : Vaftiz etme.
Haçlamag : Vaftiz etmek.
Hadaran-padaran : Saçma sapan, saçma, zırva.
Hadaran-padaran danışmag : Saçmalamak, zırvalamak.
Hader : Kazık, ağaç çivi (çocukların oynadığı).

Hadıh : Ebe.
Hadim *(Ar.)* : 1. Hademe. 2. Emekçi.
Haf : Pervane, kelebek.
Hafdan : Birden bire, ansızın.
Haf-haf : Havhav.
Haf-haf élemek (etmek) : Havlamak.
Hafıldama : Havlama, ürüme.
Hafıldamag : Havlamak, ürümek.
Hafize *(Ar.)* : Hafıza.
Hafizeli : Hafızalı.
Hafizesiz : Hafızasız.
Hafizesizleşmek : Dalgınlaşmak, dalgın olmak, hafıza kaybı olmak.
Hafizesizlik : Dalgınlık, unutkanlık.
Haf kimi : Aniden, birden bire, şıppadak.
Haflı : Yeni, taze.
Hafnium *(Alm.)* : Hafniyum.
Hagan : Hakan.
Haganlıg : Hakanlık.
Hagda, Haggında : Hakkında.
Hagdus çekmek (élemek) : Çalışmak, zahmet çekmek.
Hagg *(Ar.)* : 1. Doğru, gerçek. 2. Yetki, salahiyet. 3. Haklılık. 4. Ücret, para. 5. Aidat, üye aidatı.
Hagga *(Ar.)* : Gerçekten, doğrusu.
Haggaran : Alaka, ilgi.
Hagg-edalet *(Ar.)* : Adalet, insaf.
Hagg gazanmag : Hak kazanmak.
Haggennesi : Gerçekten, hakikaten.
Hagg-hésab *(Ar.)* : 1. Hesap verme, hesap, hesaplama. 2. Rapor. 3. Sayı. 4. Baç, rüşvet.
Hagg-hésab çekmek : Hesaplaşmak.
Hagg-hésabı çürütmek (üzmek) : Hesaplaşmak.
Hagg-hésabını vérmek : 1. Hakkını vermek. 2. Hesaplaşmak. 3. İşten kovmak.
Haggında : Hakkında.
Haggını yémek : Hakkını yemek.
Haglama : Yetişme, yakalama.
Haglamag : 1. Evetlemek, tasdik etmek. 2. Yakalamak, arkasından yetişmek.
Haglaşma : Hesaplaşma, ödeşme.
Haglaşmag : Ödeşmek, haklaşmak.
Haglı : Haklı.
Haglı çıharmag : Haklı bulmak, haklı göstermek, hak vermek.
Haglı çıhmag : Haklı çıkmak.
Haglılıg : Haklılık.
Hagg-nahag *(Ar.)* : Yerli yersiz, haklı haksız.
Hagg-nahag danışmag : Olur olmaz konuşmak, yerli yersiz konuşmak.
Hagg oldu : Oh oldu, iyi oldu!
Hagg-say : Emek, zahmet.
Hagg-say itirmek : Nankörlük etmek.
Haggına çatmag (yétmek) : Cezasını bulmak.
Hagséver : Haksever, hakperest.
Hagsız : 1. Haksız. 2. Haksızca. 3. Haksız yere.
Hagsızlıg : Haksızlık.
Hagsöz : Doğru söz.
Hagvérmez : İstismarcı, sömürücü.
Hagg vérmek : Hak vermek.
Hagg yérde galmaz : Hak yerini bulur.
Hagg yol : Hak yolu.
Haguy : Mamaliga.
Hağaldan : Nereden.
Hağet, Hağyet *(Ar.)* : Hakikat, doğruluk, gerçeklik.
Hah *(Far.)* : İster, isterse, ha.
Ha-ha, Ha-ha-ha : Kahkaha, hahha, hahhah.
Hahanız, Heheniz : Şaka, alay, lâtife.
Hahara : Yüklük.
Hahışda : Mahnı, mani (düğünlerde el çarparak söylenir).
Hahiş *(Far.)* : İstek, dilek.
Hahiş élemek (etmek) : İstemek, dilemek, rica etmek.
Hahişsiz : Gönüllü, kendi isteğiyle.
Hahol : Saf, safderun.
Hajat : Kap kacak.
Hahnehah(i) : İster istemez.
Haincesine, Hainane : Hainee.
Hakasca : Hakasça, Hakas dilinde.
Hakaslar : Hakas özerk cumhuriyeti.
Hakéy *(İng.)* : Hokey.

Hakim *(Ar.)* : Hâkim.
Hakim kesilmek : Hakim olmak.
Hakimiyyet : Hakimiyet.
Hakimlik : 1. Hakimiyet. 2. Hakemlik.
Hakim olmag : Hakim olmak.
Hal : 1. Ben, benek. 2. Nakış, puan. 3. Sayı, puan (sporda). 4. Karo, orya. 5. Ritm (müzikte).
Hal *(Ar.)* : 1. Hal, durum, vaziyet. 2. An, zaman. 3. Hal (gramerde). 4. Al, al anası. 5. Sofa, hol. 6. Ayrık otu. 7. Güç, takat.
Hala : Hala.
Halabacı : Oyun havası.
Halacan, Halacığ : Halacığım!
Haladeren : Ot orağı.
Halagelini : Teyze gelini.
Hala gelmek : Kendine gelmek, toparlanmak.
Halagızı : Teyze kızı, kuzin.
Halağadüzü : Temriye ilacı.
Hala-hala : Evcilik.
Halal *(Ar.)* : Helal.
Halalca : 1. Helal. 2. Helalinden.
Halal etmek : Helal etmek.
Halallaşmag : Helallaşmak.
Halallığ : Helallık.
Halallığ almag : Helallık dilemek.
Halallığ vérmek : Helallık vermek.
Halalsüdemmiş : Terbiyeli, edepli, temiz, helal süt emmiş.
Halalvarı : Helalinden, meşru yoldan.
Halalzada *(Ar. Far.)* : Helalzade.
Halanevesi : Teyze torunu.
Halaoğlu : 1. Kuzen. 2. Çocuklar (evcilikte).
Halalhoşun(uz) olsun : Helal ü hoş olsun!
Halal (ın, ınız) olsun : Helal olsun!
Hal aparmag : Kendinden geçmek.
Halat *(Ar.)* : 1. Hilat. 2. Entari, gömlek.
Halat *(Ar.)* : Hal, tarz, vaziyet, durum.
Halatlığ : 1. Entarilik. 2. Kaftanlık. 3. Gömleklik. 4. Kefenlik.
Halay : 1. Halay. 2. Daire, halka.
Halay gurmag (vurmag) : 1. Çevrelemek, halkalamak. 2. Halay çekmek.
Halaylamag : 1. Çevrelemek, halkalamak. 2. Halay tepmek.
Halaypozan : Güçlü, kuvvetli.
Halbahal *(Ar. Far.)* : Halden hale.
Halbahal olmag : Halden hale düşmek.
Halça : Seccade, karpet.
Halçaçı : Halıcı.
Halçaçılığ : Halıcılık.
Halça-palaz : Halı ve palas, halı ve kilim.
Halçaşünas : halı uzmanı.
Halçatohuyan : Halıcı, halı dokuyucu.
Haldan çıhar(t)mag : Sinirlendirmek.
Haldan düşmek : Zayıflamak, yorulmak, bitkin düşmek.
Haldan çıhmag : Sinirlenmek.
Haldan-hala : Halden hale.
Haldan-hala çıhmag : Sinirlenmek.
Haldan-hala düşmek : Değişmek.
Haldan salmag (etmek) : Yormak.
Haldar *(Far.)* : Benekli.
Haldarlama : Benek benek etme.
Haldarlamag : Benek benek etmek.
Haldarlanmag : Beneklerle nakışlanmak.
Haldlar : Bir kavim (Urartular zamanında Van gölü civarında yaşamıştır).
Haldöyme : Dövmecilik, dövme yapma.
Hale gurmag (vurmag) : Halay kurmak, halay çekmek, halay tepmek.
Halet *(Ar.)* : Hal, durum, vaziyet.
Halg *(Ar.)* : Halk.
Halga : Halka.
Haletipozug : Kafası bozuk, neşesiz, üzgün.
Halga-halga : Halka halka, boğum boğum.
Halgalamag : Halkalamak.
Halgalanmag : 1. Halkalanmak. 2. mec. Bakakalmak (şaşkın şaşkın).
Halgalı : Halkalı.
Halgareze : Sürgü, kapak.
Halgartisti : Halk artisti (ünvan).
Halgaşekilli : Halkamsı.
Halgavarı : Halkamsı.
Halgavarıgurdlar : Halkalılar.
Halgçı : Halkçı.
Halgçılığ : Halkçılık.
Halg edebiyyatı : Halk edebiyatı.

Hal-ğeziyye *(Ar.)* : Hadise, vaka.
Halgşünas *(Ar. Far.)* : Etnograf.
Halgşünaslığ : Etnografya.
Halg étimologiyası : Millileşme (yabancı bir kelime).
Halg şivesi : Halk ağzı, halk dili.
Hal-hal : Benek benek, benli.
Halhal : 1. Halhal. 2. Tol, kümültü. 3. Bölme (hayvan barınaklarında).
Hal-hal olmag : Benek benek olmak.
Halhal olmag : Parçalanmak, un ufak olmak.
Hal-hazır : Halihazır.
Hal-hazırda : Şu anda, halihazırda.
Halı : Halı.
Halıçı : Halıcı.
Halıçılığ : Halıcılık.
Halı dönmek (deyişmek, pozulmag) : Kafası bozulmak, keyifi kaçmak.
Halı garışmag : Sinirlenmek, kafası bozulmak.
Halıh : Gevşeklik, sölpüklük.
Halı-halça : Halı ve kilim.
Halı galmamag : Hali kalmamak.
Halı gelmek : Keyifi gelmek.
Halına acımag (ağlamag, yanmag) : Haline acımak, şefkat göstermek.
Halına tefavüt etmemek : Umurunda bile olmamak, aldırış etmemek.
Halına galmag : Özen göstermek, kaygılanmak, endişelenmek.
Halına galmamag : Kaygılanmamak.
Halından çıhmag : Kendinden geçmek, sinirlenmek, köpürmek.
Halını gatmag : Sinirlendirmek, öfkelendirmek, kafasını bozmak.
Halını sormag : Hal hatır sormak.
Halı olmag : Keyifli olmak.
Halı olmamag : Keyifsiz olmak.
Halı pozulmag : 1. Kafası bozulmak. 2. Hastalığı ağırlaşmak; sağlığı bozulmak.
Halını pozmag : Kafasını bozmak, sinirlendirmek.
Halıyanı : Kenar halısı, yolluk.
Hali *(Ar.)* : Haberli, haberdar.
Hali etmek : Haberdar etmek, uyarmak.
Haliğ *(Ar.)* : Halik.
Hali olmag : Boş olmak, tenha olmak.
Hali olmag : Haberdar olmak.
Hali olmamag : Kurtulamamak, mahkûm kalmak.
Halis *(Ar.)* : Hâlis
Halislik : Hulûs.
Halis ürekden : İçten, kalpten.
Hali yér : Ham topraklar.
Hal kimi : Küçük, ufak.
Hallac : Hallaç (Türk boyu).
Hallac, Hallaş *(Ar.)* : Hallaç.
Hallaçi : Serbest oturuş, rahat oturuş.
Hallal *(Ar.)* : Müşkülleri çözen.
Hallalmüşkül *(Ar.)* : 1. Yüce Allah. 2. mec. Para.
Hallamag : Beneklemek, beneklerle süslemek.
Hallandırıcı : 1. Sebep, saik. 2. Çekimli (dilbilim). 3. Osilâtör. 4. Uyarıcı.
Hallandırmag : 1. Çekmek (dilbilimi). 2. Heyecanlandırmak.
Hallandırma, Hallanma : Çekim, hal (gramerde).
Hallanmag : 1. Çekilmek (gramerde). 2. Heyecanlanmak.
Hallanmag : 1. Beneklenmek. 2. Benekler oluşmak.
Hallanmayan : Çekimsiz (gramerde), yalın hal.
Hallaşmag : Halleşmek.
Hallı : 1. Benli. 2. Benekli.
Hallı : 1. Mahmur, sarhoş. 2. Sağlıklı, sıhhatli, neşeli. 3. Güzel huylu, ahlaklı, geçimli.
Hallıböcek : Hanımböceği.
Hallıca : Benekli (kedi vb.).
Hallıca, Hallı-bollu : Etli butlu, semiz.
Hallı halına göre : Kesesine göre.
Hallılığ : Beneklilik.
Halsédon *(Yun.)* : Kalseduan, Kadıköy taşı.
Halsız : Halsiz, bitkin.
Halsız : 1. Beneksiz. 2. Lekesiz.

Halsızca : Halsizce.
Halsız düşmek : Bitkin düşmek.
Halsız-ehvalsız : 1. Saygısızca. 2. Homurdanan, mırıldanan.
Halsızlıg : Halsizlik.
Ḥalta : Tasma (köpek için).
Ḥalta kéçirmek (salmag) : 1. Kendine tâbi kılmak, dize getirmek. 2. mec. Evlenmek, hürriyetini mahkûm etmek, bekârlığa son vermek.
Ḥaltalamag : 1. Boynuna tasma geçirmek, tasmalamak. 2. mec. Dize getirmek, baş eğdirmek. 3. Kolye takmak.
Ḥaltalı : Tasmalı (köpek).
Ḥaltura *(Rus.)* : 1. Spekülâsyon, vurgunculuk. 2. Baştan savma, kavaf işi.
Ḥalturaçı : 1. Vurguncu, spekülatör. 2. Savsak, ihmalci, ihmalkâr.
Ḥalturaçılıg : 1. Spekülâsyon, vurgunculuk. 2. Baştan savma.
Ḥaltura etmek : Vurgun vurmak.
Hal tutmag : hal hatır sormak.
Halva *(Ar.)* : Helva.
Halva çalmag : Helva pişirmek.
Halvaçı : Helvacı.
Halvaçılıg : Helvacılık.
Ḥalvar : 1. Çeki, eşek yükü. 2. İki hektarlık (saha). 3. Hasat, ürün, sap, yığın, öbek.
Ḥalvar çekmek : Sap çekmek.
Halvasını çalmag : Canına ezan okumak, ölümünü hazırlamak.
Ḥal vurmag : Nakışlamak.
Ḥal vurmag : İma etmek, ihsas etmek.
Ḥam : 1. Ham. 2. Çiğ, pişmemiş. 3. Bakir, işlenmemiş (toprak). 4. Eritilmemiş (yağ vb.). 5. mec. Acemi, tecrübesiz. 6. Koruluk.
Ḥama : 1. Kaymak. 2. Katman, damar (maden için). 3. Sicim.
Ḥamaçı : Kaymakçı.
Ham(m) : Ürüme, havlama.
Hamam *(Ar.)* : Hamam.
Hamamçı : Hamamcı.
Hamamçılıg : Hamamcılık.
Hamam élemek : Hamam yapmak.
Hamam günü : Pazar günü.
Hamamhana *(Ar. Far.)* : Hamamlık.
Hamam kimi : Hamam gibi.
Hamam suyu ile dost tutmag : Düğün pilâvıyla dost ağırlamak.
Haman : 1. O, işte o, tam o, öteki. 2. Hemen, derhal.
Haman-haman : Hemencecik, çarçabuk.
Hamar *(Far.)* : 1. Düz, dümdüz, pürüzsüz. 2. Düzlük, çayırlık, çimenlik.
Hamarca : Dümdüz, düzce.
Hamarlama : Düzleme, tesviye.
Hamarlamag : 1. Düzlemek. 2. Düzeltmek, ütülemek.
Hamarlandırmag : 1. Düzelttirmek. 2. Düzeltmek. 3. Ütülemek.
Hamarlanmag : Düzeltilmek, düzlenmek, düzelmek.
Hamarlaşmag : Düzleşmek, düzelmek, düzeltilmek.
Hamarlatmag : 1. Düzletmek. 2. Düzelttirmek. 3. Ütületmek.
Hamarlayıcı : Silindir, loğ, yuvak; sistire (vb.).
Hamarlıg : Düzlük, pürüzsüzlük.
Hamarlüleli : Yivsiz namlulu.
Hamaş : 1. Arkadaş, dost. 2. Okul arkadaşı.
Hamaşçiçeyi, Hamaşıg : Taç yaprağı.
Hamaşlı, Hamaşlıg : Alman usulü, ortaklaşa masraf.
Ham at : Hergele.
Hambal, Hambala : 1. Hamal. 2. mec. Kiriş (yapılarda). 3. mec. Sütun (yapıda).
Hambalbaşı : Hamalbaşı.
Hamballıg : Hamallık.
Hamballıg élemek (etmek) : Hamallığını etmek.
Hambıl, Ambıl : Birinci koşum çifti (çift sürerken).
Ḥam-ḥam : 1. Çiğ çiğ. 2. Cahilce.
Ḥam düşmek : Yanılmak.
Ḥam ele salmag, Ham salmag : Gafil avlamak.

Hamham : 1. Havhav. 2. Köpek.
Ḥam ḥéyal : Ham hayal.
Ḥam ḥéyal élemek (olmag) : Yanlış düşünmek, ham hayale kapılmak.
Hamı : Herkes, hepsi.
Hamılıg : Genel, umumî.
Hamılıgca, Hamılıgla : Hep birlikte, hep birden.
Hamısı : Hepsi.
Ḥamıt : Hamut.
Ḥamıtgıç : Eğri bacaklı, çarpık bacaklı.
Ḥamıtlamag : Hamut takmak, hamut geçirmek (boynuna).
Ḥamıtlanmag : Hamut geçirilmek (boynuna).
Ḥamıtlı : Hamutlu.
Hamıya : Herkese, hepsine.
Hami *(Ar.)* : Hâmi.
Hamile *(Ar.)* : Hâmile.
Hamiliye almag (götürmek) : Himayesine almak.
Hami olmag : Himaye etmek.
Hamlac : Hamlaç, üfleç.
Hamlamag : 1. Hamlamak. 2. mec. Gafil avlamak. 3. Unutmak, hatırlayamamak.
Hamlaşmag : Unutmak, hatırlayamamak, iş melekesini kaybetmek.
Hamlıg : Hamlık.
Hammal : İşlenmemiş madde, hammadde.
Ḥamna : Ham ipek.
Hampa *(Far.)* : 1. Toprak ağası, zengin. 2. Müşavir. 3. Nüfuzlu (kimse). 4. mec. Sırdaş, arkadaş, can dostu.
Hampalıg : Zenginlik, gönenç, refah.
Hampazor *(Far.)* : 1. Güçlü. 2. Varlıklı, zengin.
Hampazorrığ : Güçlülük, nüfuz.
Ḥamra, Ḥemre : Maya.
Ḥamralı : Mayalı ekmek (saçta pişirilmiş).
Ḥam torpag(yér) : Ham toprak, bakir toprak.
Ḥam salmag : Gafil avlamak.
Ḥamuş *(Far.)* : Suskun, sessiz.
Ḥamuşan *(Far.)* : Suskunluk, sessizlik.
Ḥamuşanlıg : Sessizlik, suskunluk.
Ḥamuş élemek (etmek) : 1. Susturmak. 2. mec. Söndürmek.
Ḥamuşlug : Sessizlik, suskunluk.
Ḥamuş olmag : 1. Susmak. 2. mec. Sönmek.
Ḥamut : Hamut.
Ḥamutlamag : Hamut geçirmek (koşum hayvanına).
Ḥamutlı : Hamutlu.
Han *(Far.)* : 1. Han, hükümdar. 2. Aşık oyununda başkan. 3. mec. Ağa, hükümran. 4. mec. İşveli bakış, süzgün bakış.
Hana, Hanan : 1. Kare, dama. 2. Istar. 3. Kına. 4. Angıç.
Ḥana, Ḥanga : 1. Rıza. 2. Evet, he.
Hanaguran : Tezgâh kuran.
Ḥana-ḥana : 1. Kareli, damalı. 2. Göz göz, oda oda.
Ḥanaḥap : Ansızın.
Ḥanaḥlı : Bağlı.
Ḥanalı : Kareli, damalı.
Ḥana tohumag : Isdar dokumak, halı dokumak.
Hanay : Yardımcı, muavin.
Hancarı, Henceri : Nasıl, ne tür, ne biçim.
Ḥançobanı : Kıvrak oyun havası.
Handa : Nerede.
Ḥanda : Davet şekeri (düğüne).
Ḥandaçiy : Davetçi (düğüne).
Handan-hana : Uzun süreden sonra.
Handasa : Halbuki.
Ḥandostu : Yenge.
Ḥane *(Far.)* : Hâne.
Ḥanedan *(Far.)* : Hânedân.
Ḥanedanlıg *(Far.)* : Hanedanlık.
Ḥanegah *(Far.)* : Tekke, dergâh.
Ḥancherab *(Far.)* : Biçare, zavallı, perişan.
Ḥancherab etmek : Perişan etmek, ocağını söndürmek, ocağına incir dikmek.
Ḥanende *(Far.)* : Hanende.
Ḥanendelik : Hanendelik.
Ḥanendelik élemek : Hanendelik etmek, şarkıcılık yapmak.

Hanenişin *(Far.)* : Münzevî.
Hanenişin élemek (etmek) : İkamete mecbur etmek, göz hapsi vermek.
Hanenişin olmag : İnzivaya çekilmek.
Hangeldiye dönmek : Özletmek, özlemini çektirmek.
Hanı : Hani.
Hanı, Hanıbalığı : 1. Hani balığı. 2. Perki.
Hanıkimiler : Hanigiller.
Hanım : Hanım.
Hanımböceyi, Uçağan : Hanım böceği.
Hanımcan : Hanım efendi, bayan.
Hanımeli : Hanımeli.
Hanım-hatın : Hanımefendi.
Hanımlıg : 1. Hanımlık. 2. mec. Nezaket, naziklik.
Hanımotu : Güzel avrat otu.
Hanımsallandı, Nesteren : 1. Yabangülü. 2. Lâtin çiçeği. 3. İpekli bir kumaş.
Haniman *(Far.)* : Hanüman.
Hanimanlı : Evli barklı.
Hanimansız : Evsiz ocaksız, yurtsuz yuvasız.
Hankı, Hansı : Hangi.
Hankıbiri, Hankısı : Hangisi, hangi biri.
Hanlıg : 1. Hanlık. 2. Feodalite.
Hansıki : 1. Mezkûr, adı geçen, ki o, o ki. 2. Nasılki.
Hantél *(Alm.)* : Halter, gülle.
Hanzad : Ölü dallar (fırtınadan kopmuş).
Hanzade *(Far.)* : Han oğlu, han soyundan, şehzade.
Haos *(Yun.)* : Kaos.
Haotik *(Yun.)* : Karmakarışık, düzensiz, intizamsız.
Haotiklik : Düzensizlik, intizamsızlık.
Hap : Hep, tamamen.
Hap, Hafdan : Birden bire, aniden.
Hapahap : Doğruca.
Hapan : Yalnız, kimsesiz.
Hapan : Boş.
Hapan galmah : Yalnız kalmak.
Hap-gop : Gürültü, yaygara, curcuna, palavra.
Hap-gopçu : Atıp tutan, palavracı, benbenci, farfara.
Hapıttı : 1. Boşboğazlık, dedikodu. 2. Çabucak, çarçabuk, acele.
Har : İğdiş erkeç, enenmiş teke (iki veya üç yaşında).
Har *(Far.)* : 1. Diken. 2. Zavallı, biçare, hor. 3. Süngerimsi, süngersi. 4. Yumuşak. 5. Bronz gibi. 6. Şekerlenme.
Hara : 1. On deste, on demet (sap, ekin). 2. Şam ipekli kumaşı.
Hara : Nere, nerede, nereye.
Harab *(Ar.)* : Harap.
Haraba *(Ar.)* : 1. Yıkıntı, ören, kalıntı. 2. Enkaz. 3. mec. Çökkün (moralce). 4. mec. Fakirhane, saray yavrusu.
Haraba galmag : Dağılmak, viran olmak, yıkılmak.
Haraba goymag : Viran etmek, dağıtmak.
Harabahana : Viranelik.
Harabalanmag : Haraplaşmak.
Harabalaşdırılmag : Haraplaştırılmak.
Harabalaşdırmag : Haraplaştırmak.
Harabalıg : Harabelik.
Harabazar : Viranelik, harabelik.
Harabazarlıg : Viranelik, harabelik.
Harabçılıg : Çirkinlik, biçimsizlik.
Harabçılıg élemek (etmek) : Pisletmek, kirletmek.
Harabédici : Tahripkâr.
Harablamag : 1. Bozmak, berbat etmek. 2. Kirletmek, pisletmek. 3. mec. Kokutmak, çürütmek.
Harablaşdırmag : Kokutmak, ağırlaştırmak, pis kokuya boğmak.
Harablaşmag : Kokuşmak, bozulmak, fenalaşmak.
Harablıg : 1. Sabotaj. 2. Pislik yapma. 3. Kötülük, fenalık. 4. Viranelik.
Harab olmag : Harap olmak.
Harad : Acemi, beceriksiz, yeteneksiz.
Harada : Nerede?
Harada aş orda baş : Nerede akşam orada sabah.

Harada galdı ki : Nerede kaldı ki.
Haradansa : Her neredense.
Haradan : Nereden.
Haradasa : Her neredeyse.
Hara girmisen : Neredesin?
Harahapan : 1. Kapalı. 2. Issız, tenha, kimsesiz.
Haraktér *(Yun.)* : Karakter.
Haraktérik *(Yun.)* : 1. Karakteristik. 2. Kendine has.
Haraktéristika *(Yun.)* : 1. Niteleme, vasıflandırma. 2. Bonservis, referans. 3. Tipik. 4. Karakteristik (matematikte). 5. Grafik, çizge.
Haraktérizé élemek (etmek) : Nitelemek, karakterize etmek.
Haraktérli : Karakterli.
Haraktérsiz : Karaktersiz.
Haraktérsizlik : Karaktersizlik.
Haral : Harar.
Haralı : Nereli?
Haram *(Ar.)* : Haram.
Haram élemek (etmek) : Haram etmek.
Haram gatmag : 1. Haram yemek. 2. Haram etmek.
Haramhor *(Ar. Far.)* : Asalak, tufeylî, otlakçı, ekti.
Haramı *(Ar.)* : 1. Haramî. 2. Bal kelebeği.
Haramılıg : Haramilik.
Haramilik : Omur ilik.
Harammal : Haksız kazanç.
Haramtike : Haram lokma.
Haramzade, Haramzada *(Ar. Far.)* : 1. Haramzade. 2. mec. Düzenbaz, hileci.
Haramzadelik, Haramzadalıg : Düzenbazlık, kurnazlık.
Haramzadalıg élemek (etmek) : Kurnazlık etmek, dalavere yapmak.
Harası : Neresi?
Haraso : Suyu ve havası sağlıksız.
Haray : 1. Çığlık, feryat. 2. Alarm, tehlike sinyali. 3. İmdat, yardım.
Haraya : Nereye?
Harayacan, Harayadek : Nereye kadar?
Haraya çatmag : Yardıma koşmak.
Haray çekmek (goparmag) : 1. Gürültü koparmak. 2. Yardım istemek, imdat demek.
Haraya gelmek (yétişmek, yétmek) : İmdada koşmak, yardıma koşmak.
Harayçı : İmdada koşan, yardıma yetişen (kimse).
Haray élemek (etmek, salmag) : 1. Alârma geçmek. 2. Yardıma koşmak. 3. Çığlık atmak.
Haray galdırmag (salmag, tepmek) : Tehlike işareti vermek, alârma geçmek.
Haray-heşir : Bağırıp çağırma, hayhuy, gürültü patırtı.
Haray-heşir salmag : Kıyameti koparmak, kıyametler koparmak.
Harayına çatmag : İmdadına koşmak.
Haraylamag : 1. Haykırmak, bağırmak. 2. İmdat istemek. 3. mec. Konuşturmak, güzel çalmak (müzik âletini).
Haraylaşmag : Birbirini seslemek, birbirini çağırmak.
Harbuz : Süngersi buz, yumuşak buz.
Harbülbül : Genişyapraklı salep, orkide.
Harçıy : Mertek.
Harço : Orman kebabı.
Hardal yahısı : Yakı, hardal yakısı.
Hardasa, Haradasa : Neredeyse.
Har élemek (etmek, gılmag) : İki paralık etmek, rezil etmek.
Harıca : Yabancı ülkeler.
Harıldamag : Gıcırdamak, kütürdemek.
Harıldaşmag : Hışırdaşmak, fışırdaşmak.
Harıltı : Hışırtı.
Harım-cırım : Kanaatsiz.
Harın : 1. Harın. 2. Semiz, besili. 3. Şükürsüz, kanaatsiz. 4. mec. Böbürlü, kibirli, benbenci.
Harınlamag : 1. Semizlemek, semirmek. 2. mec. Azgınlaşmak.
Harınlanmag, Harınlaşmag : 1. Semirmek. 2. Zenginleşmek. 3. mec. Kibirlenmek, böbürlenmek, atıp tutmak.

Harımlıg : 1. Semizlik. 2. mec. Azgınlık, saldırganlık.
Harınmadiyan : Harın kısrak, huysuz at.
Haric *(Ar.)* : Hariç.
Haricdefteri : Giden evrak defteri.
Haric élemek (etmek) : Kovmak, dışarı atmak, ihraç etmek.
Harice *(Ar.)* : Dış ülkeler.
Harici *(Ar.)* : Hâricî.
Harici işler naziri : Dış işleri bakanı.
Harici işler üzre komisiyn : Dış işleri komisyonu.
Harici birterefli bucag : Komşu dış açı.
Hariciyye *(Ar.)* : Hariciye.
Haric olmag : Hariç olmak.
Hariğe *(Ar.)* : Harika.
Hariğeli : Olağanüstü, harikulâde.
Hariğül'ade *(Ar.)* : Harikulâde.
Hariğül'adelik : Olağanüstülük.
Harlamag : 1. Şekerlenmek. 2. Karlamak.
Harlandırmag : Ağdalaştırmak.
Harlanmag : 1. Şekerlenmek. 2. Ballanmak, olgunlaşmak (meyve). 3. Süngersi olmak.
Harlanmış : 1. Şekerlenmiş. 2. Karlı, süngersi. 3. Ballı (meyve).
Harma : Duvar üstü boşluk.
Harmoniya *(Yun.)* : Harmoni, armoni.
Harpun : Zıpkın.
Harrat : Tornacı.
Harrathana : Marangozhane.
Harratlıg : Tornacılık.
Harratlıg élemek (etmek) : Tornacılık yapmak, marangozluk etmek.
Hart, Hert : Hart.
Hartahart, Harthahart : Harthart, hart hurt.
Hart : Halita, alaşım (tipografi yapımı için).
Hartıldatmag : Kıtırdatmak, kütürdetmek, katır kutur çiğnemek.
Hartıltı : Çıtırtı, hatırtı, kıtırtı, kütürtü.
Hartut : Kara dut.
Has *(Ar.)* : 1. Has. 2. Salı.
Hasa *(Ar.)* : 1. Pişkin, gevrek. 2. Seçkin, mümtaz, meşhur, güzide.
Hasa çörek : Has çörek, kızarmış ekmek, gevrek ekmek.
Hasa hanım : Asil kadın.
Hasalah : Küçücük, ufacık.
Hasant : Kolay.
Hasar *(Ar.)* : 1. Barı. 2. mec. Mania, engel.
Hasar çekmek : 1. Çitlemek, çitle çevirmek. 2. mec. Engellemek.
Hasarlamag : 1. Çitlemek, çitle çevirmek. 2. Kuşatmak, muhasara etmek.
Hasarlanmag : Çevrilmek (çitle, duvarla).
Hasarlatmag, Hasarlatdırmag : Barı çektirmek, etrafını çevirtmek (duvar vb. ile).
Hasarlı : Çevrili (duvar, çit vb. ile).
Has çörek : Gevrek ekmek.
Has gırmızı : Zincifre boyası.
Has-halis *(Ar.)* : Asil, soylu.
Hashanım : Odalık, ikbal, gözde cariye.
Hasil *(Ar.)* : 1. Sonuç, netice. 2. Üretim, istihsal. 3. Çarpım. 4. Mahsul.
Hasilat *(Ar.)* : Hasılat.
Hasil élemek (etmek) : Üretmek.
Hasile çatmag : Büyümek, yetişmek, gelişmek.
Hasile gelmek : 1. Bitmek, büyümek (bitki). 2. Hazırlanmak (yemek vb.). 3. Yetiştirilmek (insan için).
Hasile getirmek : Üretmek, istihsal etmek; yetiştirmek, meydana getirmek.
Hasili *(Ar.)* : Hasılı.
Hasili-kelam *(Ar.)* : Hasılı, kısacası.
Hasil olmag : 1. Hasıl olmak. 2. Türemek, meydana gelmek. 3. Kabul olmak (dilek vb.).
Hasiyyet *(Ar.)* : 1. Huy, tabiat. 2. Hususiyet, özellik.
Hasiyyetce : Ahlakça.
Hasiyyetli : Faydalı, müessir.
Hasiyyetname *(Ar. Far.)* : Referans.
Hasiyyetsiz : Faydasız, yararsız.
Hasov : Yalancı.
Hasse *(Ar.)* : 1. Özellik. 2. Özellikle.
Hasseli : Özellikli, özelliğe sahip.
Haş : Kelle paça (çorba).

Haş, Haşi : Maya, hamur mayası.
Haşa : 1. Korunga, eşek otu. 2. Çuval.
Haşa *(Ar.)* : Hâşâ.
Haşal : 1. Göbekli, işkembeli. 2. Gebe, hamile. 3. Harar.
Haşalamag : İnkâr etmek, kabul etmemek, reddetmek.
Haşalgarın : Göbekli, işkembeli.
Haşalıg : Korungalık.
Haşallaşmag : Göbeklenmek, şişmanlamak.
Haşam : 1. Çuval. 2. Saman.
Haşambul, Haşanbul : Sarı yonca, pire otu, kokulu yonca.
Haş goymah : Malayamak (hamuru).
Haşannamah : Sap sermek (harmanlamak için).
Haşan-keşen : Servet, zenginlik.
Haşeng : 1. Yanık izi, yara izi. 2. Dazlak, kel. 3. Açıklık, daz, çıplak (toprak).
Haşhaş : Haşhaş.
Haşhaşgülü : Gelincik (çiçek).
Haşhaşlıg : Haşhaş tarlası.
Haşil, Heşil : Mamaliga.
Haşiye *(Ar.)* : 1. Şerit, kenar, bordür. 2. Haşiye. 3. Kenar (kitap, defter vb.). 4. Payedan, kaide (sütun veya heykel için). 5. Çerçeve. 6. Evin dört tarafı.
Haşiye çıhmag : Dip not yazmak.
Haşiye çekmek (gétmek, tutmag) : Zıhlamak.
Haşiyelemek : Zıhlamak.
Haşiyelenmek : Zıhlanmak.
Haşiyeli : Zıhlı, kenarlı, bordürlü.
Haşiyelik : Bordürlük (şerit), kenarlık.
Haşiyesiz : Bordürsüz, kenarsız.
Haşmer : Kovan çıtası (haç şiçiminde).
Haşoylamah : Tane bağlamamak (bitkiler).
Hata *(Ar.)* : Hata, yanlışlık.
Hata : Kuru çay (bitki).
Hata-bala *(Ar.)* : Belâ, tehlike, tatsızlık.
Hatabalaçı : Yaramaz, afacan.
Hata-baladan uzag galmag (olmag) : Selamete çıkmak, kurtulmak.
Hata-baladan uzag olasan : Kazadan beladan Allah korusun!
Hata-balalı : 1. Tehlikeli, korkulu. 2. mec. Ağır, meşakkatli, eziyetli, zor.
Hata baş vérmek : Belaya uğramak, felâkete uğramak.
Hata çıhar(t)mag : Hata işlemek.
Hata deymek: Zarara uğramak.
Hatada galmag : Çürük tahtaya basmak.
Hatadan gurtarmag : 1. Tehlikeyi atlatmak. 2. Yardıma gelmek, güç durumdan kurtarmak (birini).
Hata élemek (etmek) : Yanılmak, hata etmek.
Hatakar *(Ar. Far.)* : 1. Zararlı, muzır. 2. Muhalif, uyumsuz. 3. mec. Yaramaz, çapkın.
Hatakarlıg : Yaramazlık, risk, riziko.
Hatakarlıg élemek (etmek) : Yanılmak, hata etmek.
Hatakün *(Far.)* : Zararlı, hain, muzır.
Hatalı : Belalı, tehlikeli, korkulu.
Hatanı başdan élemek : Belayı baştan savmak, belayı def etmek.
Hatasız : 1. Tehlikesiz. 2. Suçsuz, hatasız.
Hatasızlıg : Yanılmazlık, kusursuzluk.
Hataya galmag : Belaya kalmak.
Hataya salmag (özü özünü) : Başını belaya sokmak.
Hatem *(Ar.)* : 1. Yüzük. 2. Sonuncu, son.
Hatem : Cömert, selek, semih.
Hatemkar : Kakmacı.
Hatemkarlıg : Kakmacılık.
Hatın : Kadın, hatun.
Hatınbarmağı : Gelin parmağı.
Hatını : Gelin parmağı.
Hatınşı : Kadın, hatun, hanım.
Hatırladılmag : 1. Hatırlatılmak. 2. Uyarılmak.
Hatırlamag : hatırlamak.
Hatırlanmag : Hatırlanmak.
Hatırlatmag : Hatırlatmak.
Hatırlı : Hatırlı.
Hatime *(Ar.)* : Hâtime.
Hatime çekilmek : Bitirilmek, son verilmek.
Hatime çekmek : Hatime çekmek.

Hatime vérmek : Tamamlamak, bitirmek, hatime çekmek.
Hatir *(Ar.)* : Hatır.
Hatirat *(Ar.)* : Hatırat.
Hatir bilmek : Saygı göstermek.
Hatircem *(Ar.)* : İçi rahat, emin.
Hatircem etmek : Güven vermek, emin etmek.
Hatircemlik : 1. Emniyet, güven. 2. Kayıtsızlık, umursamazlık, huzur.
Hatircemlikle : Rahatlıkla, emniyetle.
Hatircemlik vérmek : Güvendirmek, güven vermek.
Hatircem olmag : Güvenmek, emin olmak, güven duymak.
Hatirde olmag : Hatırında olmak, unutmamak.
Hatirde tutmag : Hatırında tutmak.
Hatire *(Ar.)* : 1. Hatıra. 2. Hafıza, akıl.
Hatireden silinmek : Unutulmak, akıldan çıkmak.
Hatireden silmek : Unutmak, aklından çıkarmak.
Hatire deymek : Gücendirmek, kırmak, hatırını kırmak.
Hatire düşmek (gelmek) : Akla gelmek, hatırlamak.
Hatire getirmek : Anmak, hatırlamak.
Hatire gelmemek :Akla gelmemek, hatırlayamamak.
Hatireli : Yaslı, matemli.
Hatirelik : Yâdigâr, kalıcı.
Hatirgören: 1.Saygılı. 2. İltimasçı, kayırıcı.
Hatirgörenlik : Lütufkârlık.
Hatir görmek : Bağışlamak, bahşiş vermek.
Hatirséven : Hatırşinas.
Hatir sormag : Hal hatır sormak.
Hatir sahlamag : 1. Hatır saymak, hatırını saymak. 2. Yas tutmak.
Hatiri galmag : Hatırı kalmak, gücenmek.
Hatiri olmag : Sayılmak, saygın olmak.
Hatirden çıhmag : Unutmak, hatırlayamamak.
Hatirinden çıharmag : Aklından çıkarmak.
Hatirinden çıhmag : Unutmak, aklından çıkmak.
Hatirine : Hatırı için.
Hatirine deymek (tohunmag) : Gururuna dokunmak, incinmek.
Hatirine getirmek : 1. Hatırlamak. 2. Hatırlatmak.
Hatirini almag : 1. Gönlünü almak, tesellî etmek. 2. Gözüne girmek (birinin).
Hatirini girmag (sındırmag) : Hatırını kırmak, gücendirmek.
Hatirini gözlemek (sahlamag) : Hatırını saymak.
Hatirini istemek : Hatırını saymak, hürmetini eksik etmemek.
Hatrına : İçin.
Hauptvaht *(Alm.)* : Merkez karakolu.
Hava *(Ar.)* : 1. Hava. 2. Çatı, dam, kiremit örtüsü.
Hava açmag : Hava açmak.
Hava almag : Hava almak, temiz havada dolaşmak.
Havacat : Müzik, melodi, şarkı.
Hava çalmag : Melodi çalmak.
Havadan : 1. Havadan. 2. Beleşten. 3. Faydasız, boşuna. 4. Ansızın.
Havadan asılı galmag : Askıda kalmak.
Havadan dolanmag : Beleşten geçinmek.
Havadar *(Ar. Far.)* : 1. Havadar. 2. Taraftar, arka çıkan, tarafgir.
Havadarlıg : Tarafgirlik.
Havadar olmag (çıhmag) : Tarafgir olmak, tarafını tutmak.
Hava deyişdirmek : Hava değiştirmek.
Havadeyişen : Vantilâtör.
Hava garalmag (garanlıglaşmag) : Hava kararmak.
Hava gemisi : Balon.
Havagızdıran, Havagızdırıcı : Kalorifer.
Hava-heves *(Ar.)* : Heves.
Havaheyecanı : Alârm, tehlike sinyali.
Hava işıglanmag : Tan yeri ağarmak.
Havaht : Ne vakit, ne zaman.
Havahtacan, Havahtadek : Ne zamana kadar?
Havahtdan : Ne zamandır, ne zamandan beri?
Havala : Karşı, ön.

Havalandırma : 1. Havalandırma. 2. Uyandırma, uyarma (iştah vb.)
Havalandırmag : 1. Coşturmak, kızıştırmak. 2. Heveslendirmek. 3. Havalandırmak.
Havalanmag : 1. Havalanmak. 2. mec. Kurumlanmak, çalım satmak. 3. mec. Sinirlenmek, öfkelenmek.
Havalı : 1. Tumturaklı, cafcaflı. 2. mec. Kibirli, kurumlu. 3. mec. Sinirli, öfkeli.
Havalı kimi : Deli gibi.
Havaölçen : Barometre.
Havar : 1. Tehlike çanı. 2. Feryat, çığlık.
Havasat *(Ar.)* : Hava.
Havasın sahlamag : Havasını bulmak.
Hava sınmag : Soğuklar kırılmak.
Havasız : Havasız.
Havasızlıg : Havasızlık.
Havaşarı : Balon.
Hava sömügüne düşmek : İliğine işlemek, çok beğenmek (müziği).
Havatçi : Çeltiği domuzdan koruyan, bekçi.
Havatemizleyen (temizleyici) : Aspirâtör, emmeç.
Hava vannası : Güneş banyosu.
Havaya millenmek : Kalkıvermek, yükselivermek, havaya kalkmak.
Havaya sovurmag : Havaya savurmak.
Havaya vérmek : Havalandırmak, havasını değiştirmek.
Havayı *(Ar.)* : Havaî.
Havayı herclemek : İsraf etmek, havaya savurmak.
Havayıyéyen : Tufeyli, asalak, ekti, parazit.
Haveran : Klâsik Türk musikî makamı, mahur köşesi.
Havla : Nakışlı bere.
Havlamah : Nüksetmek, açılmak (yara).
Havlamag : 1. Hohlamak. 2. Havlamak, ürümek.
Havlı : Koridor.
Havoti : Şiş ilacı, şişlik ilacı (bitki).
Hay : 1. Dalgasız, sakin, limanlık (deniz). 2. Kaba, serseri, ayak takımı. 3. Elsiz, ayaksız, güçsüz.
Hay : 1.Hey, ey. 2. Feryat, çığlık. 3. Hayhuy. 4. Yankılanma. 5. Çare, imdat, medet.
Haya bend olmag : Fırsat kollamak, bahane aramak.
Hayalıg : Er bezi, husye, testis.
Hayan : 1. Ne taraf. 2. Arka, yardım, himayeci.
Hayana : Nereye?
Hayan çıhmag : Arka çıkmak.
Hayan durmag (olmag) : Yardımına koşmak, destek olmak.
Hayanda : Nerede?
Hayan çıhmag : Arka çıkmak.
Hayan durmag (olmag) : Yardımına koşmak, destek olmak.
Hayanda : Nerede?
Haydı : Haydi, hadi !
Haygırıg, Haygırı : Nara, haykırma.
Haygırışmag : Haykırışmak.
Haygırmag : Haykırmak.
Haygırtı : Nara, haykırma.
Hay-haray : Feryat, çığlık.
Hay hava : Sakin hava.
Hay basmag : Ürümek, havlamak.
Hay düşmek (gopmag) : Velveleye vermek.
Hay gelmek : Sıkıştırmak, acele ettirmek, dürtmek.
Hay-hay : 1. Takat, güç. 2. Hayhay. 3. Sütlü yufka.
Hayhırıg : 1. Balgam. 2. Nara, feryat.
Hayhırıglı : Balgamlı.
Hayhırmag : 1. Balgam çıkarmak, balgam tükürmek. 2. Nara atmak.
Hay-huy élemek (etmek, goparmag, salmag) : Bağırıp çağırmak.
Hayıl-mayıl : Hayran, vurgun, şaşkın.
Hayıl-mayıl galmag : Hayran kalmak.
Hayıl-mayıl goymag : Hayran bırakmak, hayran etmek.
Hayıl-mayıl olmag : Hayran olmak, gönül vermek, aşık olmak.
Hayında olmag : Kaygısını taşımak, fikrinde olmak.
Hay-küy : Yaygara, gürültü, gürültü patırtı, curcuna.

Hay-küyçü : Korkak, ürkek, velveleci, şarlatan.
Hay-küye basmag : Yuhalamak.
Hay-küy élemek (etmek, salmag) : Bağırıp çağırmak.
Hay-küy galdırmag (salmag) : Bağırmak, haykırmak, gürültü koparmak.
Hay-küyle : Bağırıp çağırarak, gürültüyle.
Hay-küylü : Gürültülü, kavgalı (yer).
Hay-küysüz : Sessiz, gürültüsüz.
Haylag : Takım, tayfa, topluluk.
Haylamag : 1. Çağırmak, seslemek. 2. Haydamak, dehlemek.
Haylanmag : Seslenmek.
Haylaşmag : Çağırışmak.
Haylatdırmag, Haylatmag : Çağırtmak, sesletmek.
Haylaz : Haylaz, yaramaz.
Haylazlıg : Haylazlık.
Haylı-küylü : Gürültülü patırtılı.
Hay salmag : 1. Gürültü koparmak. 2. İfşa etmek, yaygara etmek.
Hayma *(Far.)* : Kümültü.
Hayta : Hırs, öfke, kin.
Hay vérmek : 1. Cevap vermek. 2. Önem vermek.
Hay vurmag : Haykırmak, bağırmak, çağırmak.
Hazar : Baba evi.
Hazaran : Çalçene, geveze, boşboğaz.
Hazarpeşe : Bardak kutusu.
Hazerler : Hazarlar (Hazar denizi çevresinde yaşamış Türkler).
Hazıra gonmag : Hazıra konmak.
Hazır-amade : Alesta, tetikte.
Hazıranazir, Hazıragonag : Hazırcı, hazıra konan.
Hazıra (hazırına) nazir olmag : Hazıra konmak.
Hazırcavab *(Ar.)* : Hazırcevap.
Hazırcavablıg : Hazırcevaplık.
Hazırcavablıgla : Lâf altında kalmadan.
Hazırda : 1. Hazihazırda. 2. Ortada, meydanda.
Hazırkı, Hazırki : Şimdiki, halihazırdaki, şu andaki.
Hazırlamag : Hazırlamak.
Hazırlanmag : Hazırlanmak.
Hazırlaşdırılmag : Hazırlanmak.
Hazırlaşdırmag : Hazırlamak.
Hazırlaşma : Hazırlanma.
Hazırlaşmag : 1. Hazırlanmak. 2. Okuyup öğrenmek.
Hazırlatdırmag, Hazırlatmag : Hazırlatmak.
Hazırlıg : 1. Hazırlık. 2. Tedarik, stoklama.
Hazırlıg aparmag : Tedarikte bulunmak.
Hazırlıg görmek : 1. Hazırlık yapmak. 2. Yetişmek, hazırlanmak.
Hazırlıg kursu : Hazırlık kursları.
Hazırlıglı : Hazırlıklı.
Hazırlıgsız : Hazırlıksız.
Heb *(Ar.)* : 1. Hap, tablet. 2. Habbe.
Hebbe *(Ar.)* : 1. Habbe. 2. mec. Azıcık.
Hebe : Çukur (çocuk oyunu için).
Heber *(Ar.)* : 1. Haber. 2. Bilgi, malumat. 3. Müjde. 4. Ölüm haberi. 5. Yüklem.
Heber almag : 1. Haber almak. 2. Soru sormak, sual sormak.
Heber çıhmag : Şayia yayılmak.
Heber çıhmamag : Heber çıkmamak.
Heberçi : 1. Haberci. 2. Dedikoducu.
Heberçilik : Habercilik.
Heberçilik élemek (etmek) : İspiyonculuk etmek, ispiyonlamak.
Heberçin *(Ar. Far.)* : Kovcu, casus.
Heberdar *(Ar. Far.)* : 1. Haberdar. 2. Hazır ol!
Heberdar durmag : Hazır olda beklemek.
Heberdar élemek (etmek) : Haberdar etmek.
Heberdarédici : Muhbir, ihbarcı.
Heberdarédici nişanlar : İkaz işaretleri.
Heberdarlıg : 1. İkaz, uyarma, ihtar. 2. Bildirme, duyurma, ihbar etme.
Heberdarlıg etmek : Duyurmak, bildirmek, haber vermek.
Heberdarlıg vérmek : Duyurmak, bildirmek.
Heberdar olmag : Haberdar olmak.
Heber élemek (etmek) : Haber vermek.
Heber-eter : Haber, haber ve iz.

Heber-etersiz : Habersiz, bilgisiz, malumatsız.
Heber-etersizlik : Meçhul kalma, bilinmezlik.
Heber forması : Haber kipi, bildirme kipi.
Heber getirmek : Müjdelemek, müjde vermek.
Heber gelmek : Haber işitilmek.
Heber göndermek : Haber göndermek.
Heberi gelmek : 1. Haber almak. 2. Ölüm haberi gelmek.
Heberi olmag : Haberdar olmak.
Heberleşmek : Haberleşmek.
Heberli : Haberli.
Heber salmag : Car etmek, haber yaymak, duyurmak.
Hebersiz : 1. Habersiz. 2. Belirsiz. 3. Bilgisiz, cahil.
Hebersiz-etersiz : 1. Habersiz, malumatsız. 2. Meçhul.
Hebersizlik : 1. Habersizlik, bilgisizlik. 2. Acemilik.
Hebersiz olmag : Cahil olmak, bilgisiz olmak.
Hebeş : Habeş, Etiyopya.
Hebib *(Ar.)* : Habip.
Hebis *(Ar.)* : Habis.
Hebislik : Habislik.
Hebislik élemek (etmek) : Alçaklık etmek, soysuzluk etmek.
Hebs *(Ar.)* : Hapis.
Hebshana *(Ar. Far.)* : Hapishane.
Hebshanaçı : Gardiyan.
Hebt *(Ar.)* : Hata, yanlışlık, sapma.
Hebti-dimağ *(Ar.)* : 1. Sayıklık, delilik. 2. Deli, kaçık.
Hebti-dimağ olmag : Delirmek, deli olmak.
Héca *(Ar.)* : Hece.
Héca bölgüsü : Hece bölünmesi.
Héca-héca : Heceleyerek, hece hece.
Hécalamag : Hecelemek.
Hecalet *(Ar.)* : 1. Utanç, yüz karası, mahcubiyet, sıkılma. 2. Tahrik.
Hecalet çekmek : Utanmak, sıkılmak, hicap duymak, mahcup olmak.
Hecaletden çıhmag : İyilik bilmek, karşı iyilikte bulunmak.
Hecaletden ölmek : Utancından yere geçmek.
Hecalet élemek (etmek) : Utandırmak, rezil etmek, mahcup etmek.
Hecaletinden çıhmag : Kusurunu telafi etmek, hatasını gidermek.
Hecaletinden yére girmek : Utancından yere girmek.
Hecaletlenmek : Utanmak, sıkılmak.
Hecaletli : 1. Mahcup, utangaç. 2. mec. Minnettar, gönül borçlusu.
Hecaletli etmek : Mahcup etmek, utandırmak.
Hecaletli galmag : Eziklik duymak (söz verip yapamamaktan).
Hecaletlik : Mahcubiyet, utangaçlık.
Hecaletlik vérmek : Utandırmak, mahcup etmek.
Hecalet olmag : Utanmak, mahcubiyet duymak, başı eğik olmak.
Hecaletsiz : Utanmaz, arlanmaz, yüzsüz, arsız.
Hecalet vérmek : Utandırmak, mahcup etmek, yüzünü kızartmak (birini).
Hécalı : Heceli.
Héca vezni : Hece vezni.
Hecc *(Ar.)* : Hac.
Hecce gétmek : Hacca gitmek.
Heccegülü : 1. Kardelen. 2. Çuha çiçeği.
Hecemet *(Ar.)* : 1. Hacamat. 2. Vantuz, çekmen.
Hecil *(Ar.)* : Utangaç, mahcup.
Hecilane *(Ar. Far.)* : Utanarak, sıkılarak.
Hecil élemek (etmek) : Mahcup etmek.
Hecil olmag : Mahcup olmak.
Hécire *(Ar.)* : Hücre, göze.
Hecm *(Ar.)* : 1. Hacim. 2. Sığa, kapasite.
Hecmi *(Ar.)* : Hacimce, hacim bakımından.
Hecmli : Hacimli.
Heconni : Mutfak.
Heculane *(Ar. Far.)* : Utanarak, sıkılarak, mahcup mahcup.
Hecv *(Ar.)* : Hiciv.

Hecvçi : Heccav, yergici, taşlamacı.
Hecvçilik : Hicvetme, hiciv yazarlığı.
Hecv élemek (etmek) : Hicvetmek.
Hecvgu *(Ar. Far.)* : Taşlamacı, yergici.
Hecviyyat *(Ar.)* : Satirik kitap.
Hecviyye *(Ar.)* : Hicviye.
Hecvli : Satirik.
Hecvyazan : Heccav, yergici, taşlamacı.
Héç : Hiç.
Héç bir : Hiç bir.
Héç biri : Hiç biri.
Héç bir vaht(zaman) : Kat'iyen.
Héç cür : Kat'iyen.
Héç de : Aslâ.
Héç de éle déyil : Hiç de öyle değil.
Héçe çıhartmag : 1. Yok etmek. 2. Boşa çıkarmak.
Héç etmek : Yok etmek, mahvetmek.
Héç-héçe : Berabere, başa baş.
Héç kes : Hiç kimse.
Héç kim, Héç kimse : Hiç kimse.
Héçden-héçe : Boşuna, sebepsiz.
Héçden yaranmag : Yoktan var edilmek, yoktan yaratılmak.
Héçlik : Hiçlik.
Héç ne : Hiçbir şey.
Héç olmag : Yok olmak, boşuna gitmek, kaybolmak.
Héç-puç : Beyhude, saçma, saçma sapan.
Héç şéy : Hiçbir şey.
Héçe-puça çıharmag (çıhartmag) : Hiçe indirmek, hiçe saymak.
Héçe-puça vérmek (satmag) : Yok pahasına satmak, ölü fiyatına vermek.
Héçe gétmek : Boşa gitmek.
Héçe saymag : Hiçe saymak.
Héç yére : Sebepsiz yere, yok yere.
Héç zad : Hiçbir şey.
Hedd *(Ar.)* : 1. Sınır, limit. 2. Terim (dört işlemde). 3. Hak, yetki. 4. mec. Derece, son, nihayet.
Hedd goymag : Sınırlamak, sınır koymak.
Hedden artıg (çoh, ziyade) : Aşırı.
Hedden aşmag : Haddini aşmak.
Hedd-hésab *(Ar.)* : Sayı, miktar.
Heddi-hésabı olmamag : Sınırsız olmak.
Hedd-hüdud *(Ar.)* : Sınır, son nokta.
Heddi-büluğ *(Ar.)* : Erginlik, rüşt.
Heddi-büluğa çatmag : Erinleşmek, büluğa ermek.
Heddi-büluğa yétişmek (yétmek) : Erinleşmek.
Heddi nedir, Ne heddi var, Heddi mi : Haddine mi düşmüş!
Heddinden aşmag, Heddini aşmag : Haddini aşmak.
Heddi olmamag : Hakkı olmamak, yetkisi olmamak.
Heddini bildirmek : Haddini bildirmek.
Heddini bilmek (tanımag) : Haddini bilmek.
Heddi varsa : Sıkıysa, erkekse, kendine güveniyorsa.
Hede *(Ar.)* : Tehdit, göz dağı.
Hedeğe *(Ar.)* : Göz çukuru, göz yuvası.
Hedefe *(Ar.)* : Hedef arama aynası, dioptri.
Hede gelmek (etmek) : Göz dağı vermek, korkutmak.
Hede-gorhu : Tehdit, göz dağı.
Hede-gorhu gelmek : Göz dağı vermek.
Hedelemek : Korkutmak, göz dağı vermek.
Hedeleyici :Korkutucu, korkunç.
Hedeleyici görkem : Korkunç manzara, korkunç görünüm.
Hedeme *(Ar.)* : 1. Hademe. 2. Kayyım.
Hedeng *(Far.)* : Ok.
Heder(e) gétmek : Harcanmak, heder olmak.
Hederen-pederen : Boşboğazlık, gevezelik, uydurma, saçma sapan, anlamsız.
Hederyére : Boşuna, beyhude yere.
Hedice *(Ar.)* : Torunun çocuğu.
Hedicegülü, Heccegülü : 1. Kardelen. 2. Çuhaçiçeği.
Hedik : Hedik.
Hediklenmek : Şımarmak.
Hedim *(Ar.)* : 1. Hadım. 2. Hizmetçi, kullukçu.
Hedim élemek (etmek) : Hadımlaştırmak.
Hedis *(Ar.)* : Hadis.

Hediyye *(Ar.)* : Hediye.
Hediyyelik : Hediyelik.
Hediyye élemek (etmek) : Hediye etmek.
Hediyye vérmek : Hediye vermek.
Hedsiz : 1. Haddinden fazla, sınırsız. 2. Pek çok. 3. Sonsuzca.
Hedsiz-hésabsız : Hadsiz hesapsız.
Hedsiz-hüdudsuz : Uçsuz bucaksız.
Hedyan *(Ar.)* : Hezeyan.
Hedyançı : Küfürbaz.
Hedyanlamag : Küfretmek, ağzını bozmak.
Hefçi : Abartıcı.
Hefçoş : Karışık.
Hefdirem : Yüz elli gramlık ölçü (Tebriz'de).
Hefe : 1. Boğucu, bunaltıcı, havasız. 2. Pusu, gizli yer. 3. Semaver kapağı (semaverin kömürlük kapağı).
Hefe(nek) : Semaver söndürücü (kapak), nefeslik, hava deliği (kapağı).
Hefelemek : 1. Boğmak. 2. Üflemek, söndürmek.
Hefelenmek : 1. Saklanmak, pusulanmak. 2. Sönmek, söndürülmek.
Hefelik : 1. Sığınak, pusu. 2. Bunaltıcı hava, boğucu sıcak.
Hefenek : 1. Yelpik, astım. 2. Yelyutan.
Hefeng : 1. Nefeslik kapağı (semaverde). 2. Kepenek.
Hefge : Geveze, boşboğaz, çalçene.
Hefif *(Ar.)* : Hafif.
Hefifce : Hafifçe.
Hefifcesine : Hafifçe.
Hefif élemek (etmek) : Hafifletmek.
Hefifleşdirmek : Hafifleştirmek.
Hefifleşmek : Hafifleşmek.
Hefiyye *(Ar.)* : 1. Hafiye, detektif. 2. Casus.
Hefiyyeçi : Detektif.
Hefiyye idaresi : Millî emniyet idaresi, millî istihbarat dairesi.
Hefrayi : Aylak, avare, başıboş.
Hefsin : Nevruz sofrası (baş harfi "S" olan yedi çeşit yiyecek).
Heftan : Çokal, zırh.
Hefte *(Far.)* : Hafta.
Heftearası : Hafta arası.
Hefteaşırı : Her hafta, haftadan haftaya.
Heftebaşı : Hafta başı.
Heftebazarı : Haftalık pazar.
Heftebécar, Heftebécer : Karışık turşu, karışık sebzeden turşu.
Heftelik : Haftalık.
Heftelik jurnal : Magazin, haftalık gazete.
Hefte sekkiz, men dogguz : Hafta sekiz, gün dokuz.
Hefti-dimag : Deli, aptal, akılsız.
Hefti-dimag olmag : Delirmek, deli olmak.
Heğaret *(Ar.)* : Hakaret.
Heğaret görmek : Hakaret görmek.
Heğaretle : Saygısızca.
Hégélçi : Hegelci, hegel felsefesi yanlısı, idealist.
Hégélçilik : Hegelcilik, idealizm.
Hégémon *(Yun.)* : Egemen, başkan, hâkim, diktatör.
Hégémoniya, Hégémonlug : Hegemonya.
Hégémonizm *(Yun.)* : Egemenlik.
Heğğ *(Ar.)* : Allah, Hak.
Heğğaniyyet *(Ar.)* : Hakkaniyet.
Heğğaniyyet gazanmag : Haklılığı ispatlanmak.
Heğğaniyyetle : Âdilane, hakça.
Heğğülğedem *(Ar.)* : Doktor ücreti (hastanın ayağına gelen doktor için).
Heğiğet *(Ar.)* : Hakikat.
Heğiğetçi : Doğrucu.
Heğiğetçilik : Doğruculuk.
Heğiğeten *(Ar.)* : Hakikaten.
Heğiğetli : Hakikatli.
Heğiğetperest *(Ar. Far.)* : Âdil, doğrucu.
Heğiğetperestlik : Doğruculuk.
Heğiğetsiz : Hakikatsiz.
Heğiği *(Ar.)* : Hakikî.
Heğiği dövlet hüğuğu müşaviri : Yüksek savcı (Sovyetlerde).
Heğiği (herbi)hidmet : Muvazzaf hizmet.
Heğiğilik : Realite, hakikat.
Heğiği üzv *(Ar.)* : Aslî üye.
Heğir *(Ar.)* : Hakir.
Heğirane *(Ar. Far.)* : 1. Zavallıca. 2. Hakaret dolu, hakaret edercesine.
Heğirlik : Zavallılık, mazlumluk.

Heh : Güç, kuvvet.
He-he : Evet.
He-he démek : Evet demek, razı olmak.
Heheniz : Şaka, alay, lâtife.
Hehlemek : Kuvvetle vurmak, kuvvetle çarpmak.
Hehverlemek : Hızlı hızlı yürümek.
Hejdan : Faraş.
Hejet : Balta.
Hek : Akılsız, kafasız.
Hékaye *(Ar.)* : Hikâye.
Hékayeçi : Hikâyeci.
Hékayeçilik : Hikayecilik.
Hékayet *(Ar.)* : Hikâye.
Hékayet etmek : Hikâye etmek.
Hékayeyazan, Hékayenevis : Hikâyeci, romancı.
Hekbeçe : Üvez (böcek).
Heke : Bakımsız, sahipsiz.
Heke : Kömür tozu, kömür kırıntısı.
Hekem *(Ar.)* : Hakem, jüri.
Hekemçilik : Hakemlik.
Hekendaz *(Far.)* : Faraş.
Heket : İş, olay, hadise.
Heki : Nihayet, sonunda, artık, son olarak.
Hekim *(Ar.)* : 1. Hekim. 2. Filozof, hekîm.
Hekimane *(Ar. Far.)* : 1. Hakimane, bilgece. 2. Akıllı, düşünceli, sağduyulu.
Hekimbaşı : Başhekim, baştabip, sertabip.
Hekimhana *(Ar. Far.)* : Poliklinik, hastahane.
Hekimlik etmek : Doktorluk yapmak.
Hekk *(Ar.)* : 1. Oymacılık. 2. Kazmacılık. 3. Kakmacılık.
Hekkak *(Ar.)* : Hakkâk, oymacı.
Hekkaklıg : Oymacılık.
Hekk élemek (etmek) : Hakketmek.
Hekk olunmag : 1. Nakş yapılmak. 2. mec. Unutulmamak, nakşolmak.
Hékmet *(Ar.)* : Hikmet.
Hékmetli : 1. Hakim, âlim. 2. Filozofça, hakimane. 3. Muammalı.
Hekov : Susuz ekin, kuru tarım.
Hekov galmag : Hasret kalmak, özlemek.
Hekrizdemeh : Çalmak, aşırmak.
Hekrizdenmeh : Yatmak, uyumak, kestirmek.
Héktar *(Yun.)* : Hektar.
Héktograf *(Yun.)* : Teksir makinesi, çoğaltma makinesi.
Héktografik *(Yun.)* : Teksirle ilgili.
Héktografiya *(Yun.)* : Tipografi.
Hel : Yuvarlak taş (çocuklar yokuş aşağı yuvarlarlar).
Helak *(Ar.)* : Helâk.
Helaket *(Ar.)* : Helâk.
Helakete düşmek : Vartaya düşmek, tehlikeye maruz kalmak.
Helaketli : Öldürücü, ölüm saçıcı; mahvedici.
Helak olmag : Helâk olmak.
Helbette : Elbette.
Helbir : Kalbur, çalkar, çalkağı.
Helbiraltı : 1. Çalkantı, çerçöp. 2. mec. Tekne kazıntısı.
Helbirçi : Kalburcu.
Helbirden kéçirtmek : Kalburdan geçirmek.
Helbirle su daşımag : Kalburla su taşımak.
Helbirgözü : 1. Çalkantı, çerçöp. 2. Kalbur delikleri.
Helbir kimi, Helbir tek : Kalbur gibi.
Helbirlemek : Kalburlamak.
Helbirlenmek : Kalburlanmak.
Helbirletmek : Kalburlatmak.
Helbirletdirmek : Kalburlattırmak.
Helbirvarı : Kalbur gibi, delik deşik.
Hele : 1. Hâlâ, henüz. 2. Hattâ, bile, üstelik. 3. Sakın ha!
Hele-béle : Sebepsiz, bir sebebi olmadan, rastgele.
Hele-helbet : Mutlaka, muhakkak, behemehal.
Helef *(Ar.)* : 1. Halef. 2. Varis.
Hele-hele, Helem-helem : Herhangi, herhangi bir, rastgele, sıradan.
Helebi : Varil.
Helec gatmag : Dövüştürmek, vuruşturmak.
Helel *(Ar.)* : 1. Halel. 2. mec. Zarar, ziyan.
Heleldar *(Ar. Far.)* : Haleldar.

Heleldar élemek (etmek) : Halel vermek.
Heleldar olmag : Haleldar olmak.
Helel deymek (yétişmek) : Halel gelmek, zarar gelmek.
Helel gatmag (getirmek, vérmek, vurmag) : 1. Zarar vermek. 2. Perişan etmek, bozmak.
Helel gelmek : Halel gelmek.
Helelik : 1. Şimdilik. 2. Gene görüşürüz! eyvallah! Allaha ısmarladık!
Helem-helem : 1. Sakın! olmaya! Allah korusun! 2. Kolay kolay. 3. Herkes.
Helemiz : Korkak.
Heles : Süzgeç.
Helet *(Ar.)* : 1. Cübbe. 2. Gömlek, entari. 3. Hediye, bahşiş.
Heletlik : 1. Önlüklük. 2. Hediyelik. 3. mec. Kefenlik.
Helezun *(Ar.)* : 1. Helezon, helis. 2. Salyangoz.
Helezuni *(Ar.)* : Sarmal, helisel, helezonî.
Helfe *(Ar.)* : 1. Teşrifatçı, kâhya, ağırlayıcı. 2. Kalfa, mümessil. 3. Halife. 4. Kayyım, emanetçi (cami ve kiliselerde).
Helfelik : 1. Halifelik. 2. Kalfalık, kâhyalık.
Helg *(Ar.)* : 1. Yaratma, yaratılış. 2. Halk.
Helge : Halka.
Helg élemek (etmek) : Yaratmak, halk etmek.
Helgevi *(Ar.)* : Halkavî.
Helgi *(Ar.)* : Millî.
Helgilik : Milliyet.
Helg olunmag : Yaratılmak.
Hel-helbet : Mutlaka, nasıl olursa olsun, her halde.
Helhele *(Ar.)* : 1. Alkış. 2. Gürültü, patırtı. 3. Feryat, çığlık.
Helife *(Ar.)* : 1. Halife. 2. Kalfa. 3. Kaymakam.
Helifelik : Halifelik.
Helim *(Ar.)* : 1. Halim, uysal. 2. Su. 3. Helme. 4. Kaymak.
Helimane *(Ar. Far.)* : Usulca, yavaşça, uysalca.
Helimaşı : Etli darı lapası.
Helimlenmek, Helimleşmek : 1. Uysallaşmak. 2. Yüz tutmak, kaymak bağlamak.
Helimlik : Uysallık, hilim.
Helimlikle : Usulca, uysalca, yavaşça.
Helimtulma : Soğanlı helme.
Héliotéhnika *(Yun.)* : Güneş enerjiisi teknolojisi.
Heliser : Kırçıl (kimse).
Helite : 1. Külçe. 2. Alaşım, halita. 3. Dozaj.
Hell *(Ar.)* : 1. Çözme (problem). 2. Halletme (meseleyi). 3. Erime, eritme.
Hellac *(Ar.)* : Hallaç.
Hellaclıg : Hallaçlık.
Hellédici : 1. Somut, bariz. 2. Esaslı. 3. Çözen, eriten.
Hellehuş : Yankesici, madrabaz.
Hellehuşlug : Dolandırıcılık, yankesicilik.
Hellehüşen : Yalancı, düzenci, fırıldakçı.
Hell élemek (etmek) : 1. Halletmek. 2. Eritmek.
Hellem-gellem : 1. Kurnaz, şarlatan, düzenbaz. 2. Karışık, pürüzlü.
Hellem-gellemlik : Kurnazlık, yalancılık, düzenbazlık.
Héllemeh : 1. İtelemek. 2. Dökmek, aktarmak.
Héllenc : Yuvarlanma.
Héllenc gétmek : Yuvarlanmak.
Hellenmek : Hallenmek.
Héllenmek : Dönmek, dolaşmak, yuvarlanmak.
Hell olmag : Hallolmak.
Hell olunmag : 1. Hallolunmak. 2. Erimek.
Hellolunmaz : 1. Çözümü zor. 2. Erimez.
Helmeşik, Helme : Helme, jöle.
Helmeşikleşmek : Koyulaşmak, yoğunlaşmak, helmelenmek.
Hélmintologiya *(Yun.)* : Helmintoloji, kurt bilimi.
Helpetere : Kötü, fena, liyakatsiz.
Helse : Tebaa, uyruk.
Helse : Etli bulgur.
Helvet *(Ar.)* : Halvet.
Helvet etmek : İnzivaya çekilmek.
Helvetce : Gizlice, gizli.

Hḷelvethana *(Ar. Far.)* : 1. Halvethane. 2. Hamam hücresi.
Hḷelveti *(Ar.)* : 1. Gizlice. 2. Münzevî. 3. İnziva, tenhalık.
Hḷelvetlemek : Halvet olmak.
Hḷelvetlik : 1. Kuytuluk. 2. İnziva.
Hḷelvireh, Hḷerbillek : Yaban inciri.
Helviyyat *(Ar.)* : Şeker, tatlı.
Hélyoséntrik *(Alm.)* : Gün merkezli.
Hem : Hem.
Hemağuş *(Far.)* : Kucak kucağa.
Hemağuş olmag : Kucaklaşmak.
Hemaheng *(Far.)* : Ahenkli, uyumlu.
Hemaheng olmag : Uyumlu olmak, uyuşmak.
Hemail, Hemayil *(Ar.)* : 1. Kayış, omuz kayışı, silah kayışı. 2. Kılıç kemeri. 3. Hamail, hamaylı.
Hemam *(Ar.)* : Hamam.
Heman *(Far.)* : 1. Hemen. 2. O.
Hemase *(Ar.)* : Koçaklama.
Hemaset *(Ar.)* : Hamaset.
Hemasi *(Ar.)* : Hamasî.
Hématogén *(Yun.)* : Müstahzar, preparat (gliserin ve şarapta eritilmiş).
Hemavaz *(Far.)* : 1. Sesleri uyumlu. 2. Fikirdaş.
Hemavazlıg : Uyumluluk, ahenklilik.
Hemavaz olmag : 1. Birlikte okumak (şarkı). 2. Ötüşmek (kuşlar).
Hemayil *(Ar.)* : Hamail, hamaylı.
Hembab *(Far.)* : 1. Uygun, münasip, denk, eş. 2. mec. Sevgili.
Hḷember *(Far.)* : Kamış.
Hḷembetn *(Far.)* : Karındaş, kardeş.
Hemcins *(Far.)* : 1. Hemcins. 2. Soydaş.
Hemcins cümle üzvü : Bağlama zarf fiili.
Hemcinslik : Homojenlik.
Hemçeki : Denkteş, denktaş.
Hem-çemli : İşveli, cilveli.
Hemçinin *(Far.)* : Keza, böylece, hem, hem de.
Hemd *(Ar.)* : Hamt.
Hemdem *(Far.)* : 1. Muhatap. 2. Dost, ahbap.
Hemdemlik : Dostluk, ahbaplık.
Hemderd *(Far.)* : Hemdert.
Hemders *(Far. Ar.)* : Sınıftaş, sınıf arkadaşı (okulda).
Hemdin *(Far. Ar.)* : Dindaş.
Hemd olsun : Hamt olsun.
Hemd-sena *(Ar.)* : Allaha hamdetme, hamdü sena.
Hemeğide *(Far. Ar.)* : Hemfikir.
Hemel *(Ar.)* : 1. Hamel. 2. Mest (ayakkabı).
Hemen *(Far.)* : Hemen.
Hemersin, Hemersun : Kuşburnu.
Hemesil, Hemesur : Kuşburnu.
Hemesr *(Far. Ar.)* : Muasır, çağdaş.
Hemfikir *(Far. Ar.)* : 1. Hemfikir. 2. Meslektaş.
Hemfikirlik : Hemfikir olma, oydaş olma.
Hemğebile *(Far. Ar.)* : 1. Millettaş. 2. Soydaş.
Hemgel *(Far. Ar.)* : Birlikte, müştereken.
Hemhal : Hemhâl.
Hemhana *(Far.)* : 1. Kiracı. 2. Kira komşusu, kapı komşusu, evdeş.
Hemhasiyyet *(Far. Ar.)* : Aynı huyda, aynı karakterli.
Hemheme : Fısıltı, fiskos.
Hemhüdud *(Far. Ar.)* : Sınırdaş.
Hemhügug *(Far. Ar.)* : Eşit haklı, hakça eşit.
Hemhüguglug : Hak eşitliği.
Hemi *(Far.)* : Hem.
Hemi de : Böylece, bunun gibi, hem de.
Hemil : Sakin, halim, uslu, sevimli, uysal.
Hemin *(Far.)* : 1. Aynısı, tıpkı. 2. Bu, işte bu, şu. 3. Az önce.
Hḷemir (Ar.) : 1. Hamur. 2. Pişmemiş ekmek. 3. Yumuşak.
Hḷemir açmag : Hamur açmak.
Hḷemirağız : Boşboğaz, ciddiyetsiz.
Hḷemirağızlıg : Ciddiyetsizlik.
Hḷemiraşı : Erişte çorbası.
Hḷemiraşılıg : Eriştelik.
Hḷemirçek : Kıkırdak.
Hḷemirçi : Hamurcu.
Hḷemirçilik : Hamur yoğurma, hamurculuk.
Hḷemirgir *(Ar. Far.)* : Hamurcu.
Hḷemirgirlik : Hamurculuk, hamur yoğurma.

Hḷemirḷana *(Ar. Far.)* : Hamurhane, hamur odası (fırınlarda).
Hḷemiri ayrı cür yoğurulub : Huyları farklı farklı.
Hḷemiri sıyıg (yumşag) : Çabuk kandırılan, kandırılmaya elverişli.
Hḷemirine özge mayası gatmamag : Helaline haram karıştırmamak.
Hḷemir kimi : Hamur gibi, yorgun, bitkin.
Hḷemirlemek : 1. Hamurlamak. 2. Hamur yoğurmak.
Hḷemirleşmek : Hamurlaşmak.
Hḷemirli : Hamurlu.
Hḷemirovuz : Hamur mayası.
Hḷemirtepitmesi : Tutmaç.
Hḷemirtutan (yoğuran) : 1. Hamurcu, hamurkâr. 2. Hamur makinesi.
Hḷemiryayan : Merdane, oklava.
Hḷemir yoğurmag (gatmag, salmag) : Hamur yoğurmak.
Hḷemişdiy : Sessizlik, sükunet.
Hḷemişe *(Far.)* : Daima, her zaman.
Hḷemişe ayag üste : Sağ olun!
Hḷemişebahar *(Far.)* : 1. Aynısefa. 2. Hep temiz, daima tertemiz.
Hḷemişecavan *(Far.)* : Herdemtaze.
Hḷemişeki : Sürekli, mutat, gedikli.
Hḷemişeki kimi : Bermutat.
Hḷemişekinden : Bermutat.
Hḷemişelik : Ebedîlik, süreklilik.
Hḷemişe temizlikde : Sıhhatler olsun, güle güle kirlen(in).
Hḷemişeyaşıl : Yaz kış yeşil (bitkiler).
Hḷemiyyet *(Ar.)* : Hamiyet.
Hḷemiyyet élemek (etmek) : Gayret etmek.
Hḷemiyyetle : Gayretle, mertlikle, kahramanca.
Hḷemiyyetli : Hamiyetli.
Hḷemiyyetsiz : Hamiyetsiz.
Hḷemkar *(Far.)* : Meslektaş, iş arkadaşı.
Hḷemkarlar ittifagı : Meslek birliği, sendika.
Hḷemkendli : Köydeş.
Hḷeml *(Ar.)* : Yük, ağırlık.
Hḷeml etmek : Hamletmek.
Hḷemle *(Ar.)* : Hamle, hücum.
Hemli *(Ar.)* : Hamile, gebe.
Hemmal *(Ar.)* : Hamal.
Hemmeclis *(Far. Ar.)* : Arkadaş.
Hemmehelle *(Far. Ar.)* : Aynı mahalleli, bir mahalleden.
Hemme'na *(Far. Ar.)* : Anlamdaş, sinonim.
Hemmeslek *(Far. Ar.)* : Meslektaş.
Hemmenzil *(Far. Ar.)* : Evdeş.
Hemmezheb *(Far. Ar.)* : Dindaş.
Hemnişin *(Far.)* : Arkadaş, dost.
Hémoglobin *(Yun. Lat.)* : Hemoglobin.
Hempéşe *(Far.)* : Meslektaş.
Hempiyale *(Far.)* : İçki arkadaşı, kadeh arkadaşı.
Hemrah *(Far.)* : Yoldaş.
Hemrahlıg : Yoldaşlık.
Hemraz *(Far.)* : Sırdaş.
Hḷemre : Maya, acıtma, enzim, ferment.
Hḷemreli : Mayalı (ekmek vb.).
Hḷemrelik : Malayık (hamur vb.).
Hemreng *(Far.)* : 1. Aynı renkte, renkleri bir. 2. mec. Uyumlu, uygun.
Hemreng olmag : Uyumlu olmak, uyum sağlamak, uyuşmak.
Hḷemresiz : Mayasız.
Hḷemre vurmag : Mayalamak, ekşitmek.
Hḷemre'y *(Far. Ar.)* : Oydaş, hemfikir, müttefik.
Hḷemre'ylik : Fikir birliği, oy birliği, ittifak.
Hḷemre'ylik cebhesi : İttifak kanadı, dayanışma cephesi.
Hḷemre'y olmag : Dayanışmak, ittifak etmek, hemfikir olmak.
Hemsaye *(Far.)* : Komşu.
Hemsaz *(Far.)* : Uygun.
Hemsaz olmag : Uygun gelmek.
Hemsefer *(Far. Ar.)* : Yoldaş, yol arkadaşı.
Hemsenet *(Far. Ar.)* : Sanatları aynı, aynı sanattan.
Hemserhed *(Far. Ar.)* : Sınırdaş, hemhudut.
Hḷemsi : Hamsi.
Hemsin *(Far. Ar.)* : Yaşıt, akran.
Hḷemsin *(Ar.)* : Hamsin.
Hḷemsinif *(Far. Ar.)* : 1. Okuldaş. 2. Aynı camiadan, aynı kesimden.
Hemsir *(Far. Ar.)* : Sırdaş.

Hemsöhbet *(Far. Ar.)* : Muhatap; dost, arkadaş, musahip.
Hemsüfre *(Far. Ar.)* : Sofra arkadaşı, aynı sofradan.
Hemşeherli, Hemşeher : Hemşehri.
Hemta(y) *(Far.)* : Yaşıt, akran, boydaş.
Hemtayfa *(Far. Ar.)* : Soydaş.
Hemvaht *(Far. Ar.)* : Muasır, çağdaş.
Hemveten(li) *(Far. Ar.)* : Vatandaş, yurttaş.
Hemyaş *(Far. T.)* : Yaşıt, emsal, akran.
Hemyaşlı : Yaşıt, emsal, akran.
Hemyaşlıg, Hemyaşlılıg : Yaşıtlık.
Hemyérli : Hemşehri.
Hen : Tortu.
Hena *(Ar.)* : Kına.
Henalı : Kınalı.
Henazir, Henezeh : Boğmaca.
Hencama *(Far.)* : Reze, menteşe.
Hencer *(Far.)* : Hançer.
Hencer-bıçag olmag : Kanlı bıçaklı olmak.
Hencer-bıçağa çıhmag : Kanlı bıçaklı olmak, ihtilaf büyümek.
Hencergayıran, Hencersaz : Hançer ustası.
Hencer gını : Hançer kını.
Hencer kimi batmag (sancılmag) : Bıçak gibi saplanmak.
Hencer kimi üreyini delmek : Bıçak gibi saplanmak.
Hencer kimi sağından kéçib, solundan çıhmag : Kızgın şiş gibi saplanmak, içi sızlamak, içi paralanmak.
Hencerlemek : Hançerlemek.
Hencerleşmek : Birbirini hançerlemek, hançerleşmek.
Hencerli : Hançerli.
Hencerşekilli : Hançer gibi.
Hencervarı, Hencereohşar : Hançer gibi.
Hencervuran : Hançerle kafasını yaran (Aşure günü Şiiler yapar).
Hendan *(Far.)* : 1. Handan. 2. mec. Açılmış gül.
Hendan etmek : Şenlendirmek, neşelendirmek.
Hendan olmag : 1. Gülmek. 2. mec. Açılmak (gül).
Hendek *(Ar.)* : Hendek.
Hendekgazan : Kazaratar.
Hendekotu : Kara kafes, eşek kulağı.
Hendese *(Ar.)* : Hendese, geometri.
Hendese silsilesi : Geometrik dizi.
Hendeseşünas *(Ar. Far.)* : Hendese âlimi, geometri bilgini.
Hendesi *(Ar.)* : Hendesî, geometrik.
Hendesi gurmalar : Geometrik şekiller.
Hendever : 1. Etraf, çevre. 2. Civar, havali, dolay.
Hendeverinde : Yanı başında, yanında, etrafında, havalisinde.
Henek *(Ar.)* : Şaka, lâtife.
Henek élemek (etmek) : Şakalaşmak, şaka etmek.
Henekçi : Şakacı.
Henekçilik : Şakacılık.
Henekleşmek : Şakalaşmak.
Henezeh : Boğmaca.
Heng : 1. Ritim, ahenk. 2. Gibi.
Hengam *(Far.)* : Vakit, zaman, çağ.
Hengame *(Far.)* : Hengâme, velvele.
Hengame çıharmag : Kavga çıkarmak, velvele çıkarmak, velveleye vermek.
Hengame gopmag : Gürültü kopmak.
Hengame salmag : Velvele çıkarmak, velveleye vermek.
Henir : Fısıltı.
Henir-ünür : Çalı çırpı.
Henirti : Fısıltı, hışırtı, fışırtı.
Hennas *(Ar.)* : 1. Şeytan, iblis. 2. mec. Düzenci. kötü, iblis (kimse).
Henör : Sıcak, ılık.
Henteremsiz : Yakışıksız, kötü, uygunsuz.
Hepçuş : Kara tava.
Hepend : 1. Adî, bayağı. 2. mec. Rezil, aşağılık, ahmak.
Heper, Hiper : Bodur, bücür.
Hepir-çupur : Hırtı pırtı.
Her *(Far.)* : 1. Her. 2. Su kabı, helke.
Herabat *(Ar.)* : Meyhane, harabat.
Herabat ehli : Harabatî.
Herabati *(Ar.)* : Harabatî.
Herac *(Ar.)* : Haraç.

Hérağaş, Éraǧac : Turfanda.
Her ağızdan bir avaz gelir (çıhır) : Her kafadan bir ses çıkıyor.
Herami *(Ar.)* : Haramî.
Heramilik : Haramîlik.
Heraret *(Ar.)* : Hararet.
Heraratin söndürmek : Hararetini söndürmek.
Heraretkéçirme : İletkenlik (elektrik, ısı, gaz).
Heraretle : Hararetle.
Heraratli : Hararetli.
Heraretölçen : Termometre.
Heravat : Yüce, ulu, büyük.
Heraylıg : Aylık.
Herb *(Ar.)* : Harp.
Hérbari : Kurutulmuş bitki koleksiyonu.
Herbaşa : Adam başına, nüfus başına.
Herbcu *(Ar. Far.)* : Savaş arayan, savaşçı, savaşsever.
Herbçi : 1. Asker, ordu mensubu. 2. Militarist.
Herbçilik : 1. Silahlanma yarışı. 2. Militarizm.
Herbe *(Ar.)* : 1. Mızrak, süngü, kargı. 2. Gözdağı, tehdit.
Herbe gelmek : Korkutmak, gözdağı vermek.
Herbe-hemedan : Tehdit, tehlike.
Herbelemek : Korkutmak, tehdit etmek.
Herbe-zorba : Gözdağı, korku, tehdit.
Herbe-zorba gelmek : Tehdit etmek, korkutmak.
Herbi *(Ar.)* : Harbî.
Herbiemeliyyat *(Ar.)* : Askerî operasyon, askeri harekat.
Herbi kommünizm : Harp komünizmi.
Herbi sürsat : Mühimmat, cephane.
Herbileşdirilmek : Askerîleştirilmek.
Herbileşdirme : Askerîleştirme.
Herbileşdirmek : Askerîleştirmek.
Herbileşmek : Askerîleşmek.
Herbillek : Yaban inciri.
Herbiyye *(Ar.)* : Harbiye.
Herbiyyeli : Asker, ordu mensubu.
Herc *(Ar.)* : Harç.
Herc aparmag : Pahalıya oturmak.
Hercayi *(Far.)* : Hercaî.
Hercayi danışmag : Yersiz konuşmak.
Herc-borc : Borç harç.
Herce-borca düşmek : Borca girmek.
Herc élemek (etmek, çekmek) : Masraf etmek, harcamak.
Herc çekmek : Masraf çekmek.
Herce düşmek : Borca girmek, borca batmak.
Hercehetli : Etraflı, ayrıntılı, teferruatlı.
Herce salmag : Masrafa sokmak.
Hercini çekmek : Masrafını çekmek.
Herclemek : Harcamak, sarf etmek, tüketmek.
Herclenmek : Harcanmak, tüketilmek.
Hercli : masraflı, harçlı.
Harclik : Harçlık.
Herc-merc : 1. Tarumar, darmadağın. 2. Keşmekeş. 3. Ahenksizlik.
Herc-merclik : Karışıklık, düzensizlik.
Herc olunmag : Harcanılmak, tüketilmek.
Her cür : Muhtelif, her türlü.
Herçend *(Far.)* : Gerçi, ama, lâkin, fakat.
Herçeng : 1. Yengeç. 2. Kanser.
Herçenghesteliyi : Kanser hastalığı.
Herçengkimiler : Kabuklular.
Her-çer : Eğri, şaşı.
Herçi *(Far.)* : Her ne kadar, ne kadar.
Herçi bad abad *(Far.)* : İster istemez, ne olursa olsun.
Herdecel, Herdecer : Afacan, yaramaz.
Herdem *(Far.)* : 1. Daima, her an. 2. Ara sıra, arada bir.
Herdembil : 1. Boş, faydasız. 2. Kaidesiz, düzensiz.
Herdemheyal *(Far. Ar.)* : Havaî, hoppa, oynak, dönek, maymun iştahlı.
Herdemheyallıg : Hoppalık, oynaklık, döneklik, kararsızlık.
Herden : Bazen, ara sıra.
Herdenbir : Bazen, ara sıra, arada sırada, zaman zaman.
Her dürlü : Her türlü.

Here : Herkes.
Hére : Çit, barı.
Here : 1. Sıra, saf. 2. Raf, yüklük.
Herebaş : Çarçabuk, çabucak.
Here bir zurna çalır : Her kafadan bir ses geliyor.
Hereh, Here : Gen (tarla için).
Herek *(Far.)* : 1. Tabut. 2. Sedye, teskere. 3. Keman köprüsü. 4. Köprü (güreşte, sporda). 5. Kulplu beygir.
Herekar : Ortak.
Herekat *(Ar.)* : 1. Faaliyet. 2. Harekat, operasyon.
Hereke *(Ar.)* : Hareke.
Herekelemek : Harekelemek.
Herekesiz : Harekesiz.
Hereket *(Ar.)* : Hareket.
Hereketédici : Müteharrik.
Hereket élemek (etmek) : Hareket etmek.
Hereketden düşmek : Dermansızlaşmak.
Herekete gelmek : Harekete geçmek, hareketlenmek.
Herekete getirmek : Harekete getirmek, hareketlendirmek.
Hereket-hereket : Çabuk çabuk.
Hereketli : Hareketli.
Hereket ordusu : Hareket ordusu.
Hereketötürücü : Volân, düzenteker.
Hereketsiz : Hareketsiz.
Hereketsizlik : Hareketsizlik.
Hereketvérici : 1. Muharrik. 2. mec. Kışkırtıcı, itici.
Hereketzolağı : Trafik şeridi, güzergâh, yol boyu.
Herem *(Ar.)* : Pramit, ehram.
Herem *(Ar.)* : Harem, karı, eş.
Heremağası, Herembaşı : Harem ağası.
Heremhana : Haremlik (bölüm), harem.
Herence : Kurnaz.
Herenge : 1. Düzenbaz. 2. Gürültü, patırtı.
Herengelik : 1. Kurnazlık, sinsilik. 2. Karışıklık, gürültü patırtı.
Herenin ağzından bir avaz çıhır : Her kafadan bir ses çıkıyor.
Herenin ağzından bir hava gelir : Her kafadan bir ses çıkıyor.
Here öz atını minib-istediyi yére çapır : Herkes kendi başına buyruk.
Heresi : Her biri.
Heresinin : Her birinin.
Herevan : Ahır.
Herevaş : Vaktinden önce.
Herey : Buğday cinsi.
Herezen : Kamçı, kırbaç.
Herezi : 1. Hırdavat. 2. Tuhafiyeci.
Herezi malı : Tuhafiye.
Herf *(Ar.)* : Harf.
Herfbeherf *(Ar. Far.)* : Harfi harfine, aynen.
Herf-hedyan *(Ar.)* : Saçma, herze.
Herf-herf *(Ar.)* : Harfi harfine, harfiyen.
Herfi *(Ar.)* : Harfi harfine, tıpkı, aynen.
Herfi tercüme : Harfi harfine tercüme.
Hergah *(Far.)* : Eğer, şayet.
Hergezlemek : Meyve vermemek (kart ağaç).
Hergıtmah : Yemek, çiğneyerek yutmak.
Herhansıv : Herhangi.
Herhoş : İlaç.
Hergiz *(Far.)* : Aslâ, katiyen.
Hergünlük : Gündelik, günlük.
Heri : Evet, hı.
Herif *(Ar.)* : 1. Herif. 2. mec. Kurnaz, uyanık. 3. Herifçioğlu. 4. Kumar arkadaşı. 5. Sırdaş, dost. 6. Rakip (müsabakalarda).
Herif *(Ar.)* : 1. Aptal. 2. Bunak.
Heriflemek, Herifleşmek : Bunamak.
Heriflemek : Aldatmak, kandırmak.
Heriflik : Bunaklık.
Herif olmag : Meslektaş olmak.
Hérik : Herk.
Hérik şumu : Herk etme.
Herilki : Her yılki, her seneki.
Herim *(Ar.)* : Harim.
Heris (Ar.) : Haris, hırslı, tamahkâr.
Herisleşmek : İhtirası artmak.
Herislik : 1. Aç gözlülük. 2. Hasislik, cimrilik. 3. İptila.

Herislikle : İhtirasla.
Heris olmag : Tutulmak, sevmek.
Her işe (şéye) gulp goyur : Hiçbir şeyi beğenmiyor.
Herite *(Ar.)* : Harita.
Heriteçeken : Kartograf, haritacı.
Heriteçi : Haritacı, kartograf.
Heriteçilik : Haritacılık.
Herki-herkilik : Kargaşa, hercümerç, keşmekeşlik.
Her kim : Herkes.
Her lehze : Her an.
Herleme : Dairevî, halkavî.
Herlemek : 1. Çevirmek, döndürerek çevirmek. 2. Dönmek, dolaşmak. 3. mec. Aramak, takip etmek, arkasından gitmek.
Herlendirici : Dönel, devir.
Herlendirmek : 1. Döndürmek. 2. Fırıldatmak.
Herleng : Araba çarkı.
Herlengec : Falaka.
Herlenme : 1. Dönme, dönüş. 2. Dönel, devir, dönme.
Herlenmek : 1. Dönmek, dolaşmak. 2. Gezmek, gezinmek. 3. Sürtmek. 4. Sallanmak, ırganmak.
Herletmek : Çevirtmek, döndürmek, çark ettirmek.
Herme : Hatıl.
Hernevüc : Solucan.
Héroglif *(Yun.)* : İdeogram, düşünce yazısı işareti.
Herpet : Göbekli, karınlı.
Herpişde *(Far.)* : Kerpiç yapı, kerpiç ev.
Herrac *(Ar.)* : Müzayede, açık artırım.
Herrac bazarı : Köle pazarı.
Herraca goymag : Müzayedeye koymak, açık artırmaya koymak.
Herre : Doğru, düzgün, hakikî.
Herreme : Etraf, yan.
Herreşen : Bolluk, çokluk.
Hérs : Hertz.
Hérsog *(Alm.)* : Dük.
Hérsoglug : Düklük.
Hert, Hart : Bileği, bileği taşı.
Hert : Sarp, yalman.
Hertdenmeh : Bağırmak.
Hertérefli : Mufassal, tafsilatlı, ayrıntılı.
Herti : Kaba, nezaketsiz, terbiyesiz.
Herze *(Ar.)* : Herze.
Herzecavab : Herzevekil, boşboğaz.
Herzegü, Herzekar : Herzevekil, geveze, çalçene.
Herze-herze : Boş boş, manasızca.
Herzelik : Boşboğazlık, gevezelik.
Herzelik élemek (etmek) : Küfretmek, ağzını bozmak.
Herze yére : Abes yere, boş yere.
Hes : Höst!
Hésab *(Ar.)* : Hesap.
Hesab : Çirkef, bulaşık suyu.
Hésabaalma : Sayma, hesaplama.
Hésabagelmez : Hesaba gelmez.
Hésabagelmezlik : Hadsiz hesapsız oluş.
Hésab aparmag : Netice çıkarmak, hükme varmak.
Hésabat *(Ar.)* : 1. Defter tutma. 2. Rapor. 3. Muhasebe, istatistik.
Hésabat vérmek : Hesap vermek.
Hésabca : Hesapça.
Hésabcı : Hesapçı, hesapker, hesaplı.
Hésab çekmek : 1. Geliri gideri hesaplamak, hesaplaşmak. 2. Çörkü ile hesaplamak.
Hésab çıharmag : Hesap çıkarmak.
Hésaba almadan : Kale almadan, hesaba katmadan, saygısızca.
Hésaba almag : Hesaba katmak, hesaba almak.
Hésaba almamag : Hesaba almamak, hesaba katmamak.
Hésab ayağına çekmek : Sorguya çekmek, hesaba çekmek.
Hésaba bahmag : Faturaları yoklamak.
Hésaba kéçirmek (salmag) : Hesaba mahsup etmek, hesaba saymak, faturasını (birine) yüklemek.
Hésaba vurmag : Hesaplamak, dikkate almak.
Hésabdan düşmek : Hesaptan düşmek.
Hésabdar *(Ar. Far.)* : Sayman, muhasip.

Hésabdarlıg : Muhasebe, muhasebecilik, saymanlık.
Hésab élemek (etmek) : 1. Hesaplamak. 2. Hesaba almak, hesaba katmak. 3. Beğenmek. 4. Farzetmek, varsaymak.
Hésabı, Hésabi *(Ar.)* : Doğru, düzgün, âdil, haklı.
Hésabı açmag : 1. İlk puanı kazanmak (spor karşılaşmalarında). 2. Hesap açmak, hesaba başlamak.
Hésabı bağlamag : Hesabı kapamak.
Hésabı çürütmek (üzmek) : 1. Hesabı temizlemek. 2. İhtilafı gidermek, anlaşmazlığa son vermek.
Hésabı düz çıhmamag : Tahmini doğru çıkmamak, tahmininde yanılmak.
Hésabı itirmek : Hesaplamada yanılmak, hesabı yanlış yapmak.
Hésabına gétmek : Hesaplamak, saymak.
Hésabını aparmag : Anlamak, kavramak, idrak etmek (durumu).
Hésabını başa düşmek : Anlamak, kavramak, düşünmek, idrak etmek (durumu).
Hésabını bilmek : Hesabını (kitabını) bilmek.
Hésabını çekmek : Anlamak, kavramak.
Hésabını vérmek : Hesaplaşmak.
Hésabı söz : Doğru söz, güvenilir söz.
Hésab-kitab *(Ar.)* : Hesap kitap.
Hésabla : Muhtemelen, belki.
Hésablama : Hesaplama, hesap etme.
Hésablamag : Hesaplamak.
Hésablama maşını : Hesap makinesi.
Hésablama merkezi : Hesap merkezi.
Hésablanmag : 1. Hesaplanmak. 2. Hesaba katılmak, dikkate alınmak.
Hésablaşmag : 1. Hesaplaşmak. 2. mec. Saymak, saygı göstermek.
Hésab olunmag, Hésaba alınmag : Hesaba katılmak, dikkate alınmak.
Hésab olmag : Dikkate alınmak, hesaplanmak.
Hésab vérmek : Hesap vermek.
Hésablayıcı : 1. Hesapçı. 2. Sayaç.
Hésabsız : Hesapsız.
Hesaret *(Ar.)* : Hasar.
Hesaret vérmek : Zarar vermek, zarara uğratmak.
Hesaret yétirmek (élemek, etmek) : Zarara uğratmak, zedelemek, yaralamak.
Hesbe *(Ar.)* : Tifo.
Hesbhal *(Ar.)* : Hasbıhal.
Hesbhal etmek : Hasbıhal etmek.
Hesed *(Ar.)* : Haset.
Hesed aparmag : Hasetlenmek, günülemek.
Hesed etmek (çekmek) : Kıskanmak, hasetlenmek.
Heseklemeh : Solumak, pofurdamak, nefes nefese kalmak.
Hesi : Muhallebi.
Hesil : Gök ekin, yeşil ekin.
Hesilleşme : Yeşerme (ekin).
Hesilleşmek : Yeşermek (ekin), yeşillenmek.
Hesillik : Yeşillik (ekin).
Hesir *(Ar.)* : Hasır.
Hesirçi : Hasırcı.
Hesirçilik : Hasırcılık.
Hesirlemek : Hasırlamak.
Hesirli : Hasırlı.
Hesir papag : Hasır şapka.
Hesis *(Ar.)* : Hasis, kısmık.
Hesiscesine : Cimrice, pintice.
Hesisleşmek : Cimrileşmek.
Hesislik : Hasislik.
Hesislik élemek (etmek, göstermek) : Hasislik etmek, cimrileşmek.
Heslemek : Töskürtmek, höst demek; geri çekilmek.
Hespuş *(Far.)* : Yankesici.
Hespuşlug : Yankesicilik.
Hesr *(Ar.)* : 1. Münhasır, sınırlı, mahdut. 2. Tahsis, ayırma, ithaf.
Hesr édilmek (olunmag) : Tahsis edilmek, ayrılmak.
Hesr élemek (etmek) : 1. Hasretmek. 2. Sınırlamak.
Hesral : Taneli yabani bitki.
Hesret *(Ar.)* : Hasret.
Hesret galmag : Hasret kalmak, özlemek.

Hesret goymag : Mahrum etmek, hasret bırakmak.
Hesret(ini) çekmek : Hasret(ini) çekmek.
Hesretinde olmag : Hasretini çekmek, özlemek.
Hesretkéş *(Ar. Far.)* : Hasret çeken.
Hesretle : Hasretle.
Hesretli : 1. Hasretli. 2. Arzulu, istekli, hararetli (bakış vb.).
Hesr olmag : Tahsis edilmek, ithaf olunmak, ithaf edilmek.
Hesrolunmuş : Mahsus, tahsis edilmiş.
Hessas *(Ar.)* : Hassas.
Hessaslıg : Hassaslık, hassasiyet.
Heste *(Far.)* : 1. Hasta. 2. mec. Âşık. 3. Zayıf, cılız, ölgün. 4. mec. Müptelâ, düşkün. 5. mec. Zavallı, biçare.
Heste bahıçısı : Hasta bakıcı.
Heste düşmek, Heste yatmag : Hasta düşmek, hastalanmak.
Hestehal *(Far. Ar.)* : Bitkin.
Hestehallıg : Bitkinlik.
Hestehana *(Far.)* : Hastahane.
Hestehanalı : Hastahaneli, hastahanesi olan.
Heste-heste *(Far.)* : Hasta hasta, hastayken.
Hestelendirmek : Hastalandırmak.
Hestelenmek : Hastalanmak.
Hesteleşmek : Hastalanmak.
Hestelik : Hastalık.
Hestelik çekmek : Hasta olmak, rahatsız olmak.
Hestelikli : Hastalıklı.
Hesteliktöreden : Bulaşıcı, sârî, bulaşık, mikrobik.
Hestelikle çarpışmag : Hastalıkla boğuşmak, iyileşmeğe çalışmak.
Hesteliktöretme : Sirayet, hastalık bulaşma.
Hestelik tutmag : Hastalık kapmak.
Hesteliye tutulmag : Hastalığa tutulmak.
Hestemezac : Hastalıklı, mariz.
Hestemezachg : Hastalıklı oluş.
Heste salmag : Hastalandırmak.
Hesud *(Ar.)* : Hasut.
Heş : 1. Süprüntü. 2. Pulluk.
Heşaver, Heşever : Yararsız, lüzumsuz.
Heşe : 1. Korunga, eşek otu. 2. Harar (keçi kılından).
Heşe, Heşel : 1. Harar. 2. mec. Göbekli, karınlı.
Heşek *(Far.)* : Pamuksuz koza, pamuğu ayıklanmış koza; halis, som.
Heşelet : Ev eşyası.
Heşelleşmek : Şişmanlamak.
Heşem, Heşen : 1. Saman. 2. Sap, ekin sapı.
Heşem : Tatlı su balığı (aspius aspius).
Heşembul : Sarı yonca.
Heşemet *(Ar.)* : Haşmet, görkem.
Heşemetle : Azametle.
Heşemetli : Haşmetli, görkemli.
Heşem etmek : Harmana sap sermek (dövmek için).
Heşemraz : Pulluk (takım halinde).
Heşeng : 1. Dağ, yanık izi, nişan. 2. Kel. 3. Morartı, bertik.
Heşerat *(Ar.)* : Haşarat.
Heşeratyéyen : Böcekçil.
Heşere *(Ar.)* : Haşere.
Heşeri : 1. Erkeğe düşkün, şehvetli, nemfoman (kadın). 2. Yırtık, arsız.
Heşerilik : Erkek düşkünlüğü, nemfomani (kadın için).
Heşil : 1. Helva. 2. Mamaliga. 3. Haşıl.
Heşile döndermek : Bok etmek, bokunu çıkarmak.
Heşilini çalmag : Öldürmek, işini bitirmek.
Heşilini çıharmag : Bokunu çıkarmak, pöstekiye çevirmek, canına okumak.
Heşillemek : Ezmek, ufalamak, hurdahaş etmek.
Heşilplov, Heşilpolov : Lâpa, pirinç lâpası.
Heşin *(Ar.)* : Haşin.
Heşir *(Ar.)* : Haşir.
Heşredek, Heşiregeder : Kıyamete kadar.
Heşir goparmag (gatmag, salmag) : Kıyameti koparmak, kıyametleri koparmak.
Heşir gopmag : Kıyamet kopmak.
Heşire galmag : Kıyamete kalmak.
Heşiş *(Ar.)* : Haşiş.
Heşkivaş : Saçı (tatlılar).
Heşmer : Kovan çıtası (haç şeklinde kovana yerleştirilir).

Heşşalat : Kara saban.
Heştad : Seksen.
Heştadıncı : Sekseninci.
Heştadillik : Seksen senelik, seksen yıllık.
Heştadyaşlı : Seksenlik, seksen yaşında.
Heşterhan : Heşterhan, Astarahan, Astrahan, Hacıtarhan (Kuzey Azerbaycan'daki Astrahan şehri adından).
Heşterhan toyuğu : 1. Hindi. 2. Funda tavuğu.
Heta *(Ar.)* : Hata.
Heta-bala *(Ar.)* : Meşguliyet, uğraşı, baş ağırısı, baş belası.
Heta élemek : Hata etmek, hata işlemek.
Hetbaş : Düğün bahşişi (düğünde toplanan para).
Hetbaşı : Favori, zülüf.
Hetçeken : Çizgilik, cetvel tahtası.
Het çekmek : Çizgilemek.
Hetemi : Erik çeşidi.
Heter *(Ar.)* : 1. Tehlike, korku. 2. Zarar, ziyan.
Heter deymek (gelmek, hopunmag) : 1. Zarar görmek, darbe yemek. 2. Felakete uğramak.
Hetere düşmek : Belaya uğramak.
Heteren-peteren : Boşuna, beyhude, faydasız.
Heterlenmek : Zarar görmek.
Heterli, Heternak : 1. Tehlikeli. 2. Zararlı.
Heterlilik : Tehlikeli olma, muhatara.
Hetersiz : 1. Tehlikesiz, güvenli. 2. Zararsız.
Hetersizleşdirmek : Emniyetini sağlamak, tehlikeden uzaklaştırmak.
Hetersizleşmek : Emniyetli olmak, tehlikesiz olmak
Hetersizlik : Güvenirlik, emniyet, tehlikesizlik.
Heter vurmag : 1. Zarara uğramak, zarar görmek. 2. Öldürülmek, canına kastetmek.
Heteryétiren : Tahkir edici, aşağılayıcı.
Heter yétirmek : Zarar vermek, darbe indirmek, canına kastetmek.
Hetib *(Ar.)* : Hatip.
Hetiblik : Hatiplik.
Hetir *(Ar.)* : Hürmet, saygı, hatır, ihtiram.
Hetir goymag (sahlamag) : Saygı duymak, saygı göstermek, hürmet etmek.
Hetir-hörmet : Hatır gönül, sevgi saygı.
Hetirli : Hatırlı, muhterem, saygın.
Hetkéş *(Ar. Far.)* : Cetvel.
Hetli : Çizgili.
Hetm *(Ar.)* : 1. Hatim. 2. Sonuçlandırma (mahkemeyi).
Hetm élemek (etmek) : Hatmetmek.
Hetm etmek : Sonuçlandırmak (mahkemeyi).
Hetmi : Hatmi, gülhatmi.
Hetmi : Gerekli, lâzım, zaruri, vacip.
Hetri galmag : Hatırı kalmak.
Hetri hoş olmag : Morali düzelmek, içi rahat olmak.
Hetri(n)istediyi géder : İstediği(n) kadar.
Hetrinden kéçmemek : Hatırını saymak, gönlünü kırmaktan çekinmek.
Hetrine deymek (gıymag, tohunmag) : Hatırını kırmak.
Hetrini gırmag (sındırmag) : Hatırını kırmak.
Hetrini istemek : Hatırını saymak.
Hett *(Ar.)* : 1. Hat. 2. Erinlik sakalı, ayva tüyü. 3. Had. 4. Silsile (aile). 5. mec. Yol, istikamet, görüş tarzı.
Hetta *(Ar.)* : Hatta, bile, hem de.
Hettat *(Ar)* : Hattat.
Hettatlıg : Hattatlık, hüsnühat, kaligrafi.
Hetti *(Ar.)* : El yazısı, yazı.
Hetti-hereket *(Ar.)* : Taktik.
Hettü-hal *(Ar.)* : Yüz, sima, çehre (güzellerin yüzündeki ben ve ayva tüylerinden dolayı güzellerin yüzü, siması).
Hetvarı : Damarlı, hareli, çizgili.
Hevale *(Ar.)* : Havale.
Hevale élemek (etmek) : Havale etmek.
Hevale olmag (olunmag) : Kefil olmak, mesul olmak.
Hevali *(Ar.)* : Havali.

Hevari *(Ar.)* : Havari.
Heve : Kirkit.
Hevedişli) : Dişleri kazık gibi, iri dişli.
Hevelemek : Kirkitle dövüp sıkıştırmak (dokumacılıkta).
Hevelenmek : Kirkitle dövülüp sıkıştırılmak.
Heven : Çocuk parkı.
Heveng : Havan, döveç.
Hevengdeste : Havan eli.
Hevengdestesi : Havan eli.
Heves *(Ar.)* : Heves.
Hevesden düşmek : Lâkayt kalmak, kayıtsız kalmak (bir şeye).
Hevesden salmag : Hevesini kırmak.
Hevese düşmek (gelmek) : Heveslenmek.
Hevese getirmek (salmag) : Heveslendirmek.
Hevesi gaçmag : Hevesi kırılmak, kayıtsız kalmak.
Hevesi gelmek : Coşmak, taşmak.
Hevesini gaçırmag : Hevesini kırmak.
Hevesi soyumag : Hevesi kırılmak.
Hevesimek : Heveslenmek.
Heveskar *(Ar. Far.)* : 1. Meraklı, hevesli. 2. Amatör.
Heveskarlıg : 1. Heveskârlık. 2. Amatörlük.
Hevesle : Memnuniyetle, seve seve.
Heveslendirici : Teşvik edici, heveslendirici.
Heveslendirilmek : Teşvik edilmek.
Heveslendirmek : Özendirmek, isteklendirmek.
Hevessizlik : İsteksizlik.
Hevge : Heybe.
Hevih : Eyvah! yazık!
Heviş : Yaş, nemli, rutubetli.
Hevlican, Guluncan : Havlıcan.
Hevre : Yabani (meyve).
Hevsimek : Savurmak.
Hevva *(Ar.)* : Havva.
Hevvari *(Ar.)* : Havari.
Hevzimeclih : Kargaşa, karışıklık, hercümerçlik.
Héy : 1. Enerji, güç, mecal, derman. 2. Hey! yahu! 3. Habire, durmadan, sürekli, aralıksız.
Heya *(Ar.)* : 1. Hayâ. 2. mec. Edep yeri, ut yeri.
Heya-abır : Hayâ, ar, utanma.
Heya basmag : Utanmak, utanç duymak, utancından yere girmek.
Heya élemek (etmek, gılmag) : Utanmak, sıkılmak.
Heyal *(Ar.)* : Hayal.
Heyala dalmag : Hayale dalmak.
Heyal élemek (etmek) : Hayal etmek.
Heyala gapılmag (gétmek) : Hayale kapılmak.
Heyala gelmek : 1. Anılmak, hatırlanmak. 2. Düşünmek, aklına gelmek.
Heyalanmag : Utanmak, sıkılmak, arlanmak.
Heyalat *(Ar.)* : 1. Ham hayal, ütopya. 2. Melankoli. 3. Kâbus, hulya.
Heyalat élemek : Düşünüp taşınmak.
Heyalat götürmek : Derin derin düşünmek.
Heyal basmag : Kâbus basmak, kâbus çökmek.
Heyalçı : Hayalci.
Heyalçılıg : Hayalcilik, romantizm, ütopya.
Heyal deryasına dalmag : Hayale dalmak, düşünceye dalmak.
Heyalen *(Ar.)* : Fikren, zihnen, zihninden, zihince.
Heyalet *(Ar.)* : Hayalet.
Heyalı : Hayâlı, utangaç.
Heyalılıg : Utangaçlık, sıkılganlık, mahcubiyet.
Heyalına düşmek : Niyetlenmek, niyet etmek, karar vermek.
Heyalından çıkmag : Aklından çıkmak, hatırından çıkmak.
Heyalından daşınmag : Kararını değiştirmek, caymak.
Heyalından kéçmek : Aklından geçmek.
Heyalına getirmek : Hatırlamak, aklına getirmek, düşünmek.

Heyalına girmek : Hatırlamak, aklına gelmek.
Heyalında canlanmag : Zihninde canlanmak, hatırlamak.
Heyali *(Ar.)* : Hayalî.
Heyalilik : Göze görünmezlik, ütopya.
Heyal kimi : Hayal gibi.
Heyallanmag : Düşünmek, hayallere dalmak.
Heyalperest *(Ar. Far.)* : Hayalperest.
Heyalperestlik : Romantiklik, ütopya.
Heyalperver *(Ar. Far.)* : Hayalci, hayalperest.
Heyalperverlik : Hayalcilik, ütopya, romantiklik.
Heyalplov : Ütopya, uydurma, yakıştırma.
Heyan : 1. Koruma, muhafaza. 2. Kayırma, himaye. 3. Arka.
Heyan çıhmag : Arka çıkmak, destek olmak.
Heyan durmag : Arka çıkmak, yardım etmek.
Heyanet *(Ar.)* : Hıyanet.
Heyanetçi : Hain.
Heyanetçilik : Hainlik.
Heyanetkar *(Ar. Far.)* : Hain.
Heyanetkarlıg : Hainlik.
Heyanetkarda héyir olmaz : Hainden hayır gelmez.
Heyanı yéyib, abrını tullamag : Hayasızlaşmak, utanmazlık etmek.
Heyası-abrı gétmek : Rezil olmak.
Heyası tökülmek : Rezil olmak, azarlanmak, paylanmak.
Heyasını tökmek : 1. Utandırmak, paylamak, azarlamak. 2. Edepsizliğe alıştırmak, ahlakını bozmak, terbiyesini bozmak.
Heyasız : 1. Hayâsız. 2. Küstah, yırtık.
Heyasızca(sına) : Hayâsızca.
Heyasızlanmag : Arsızlanmak.
Heyasızlaşmag : Arsızlaşmak.
Heyasızlıg : Hayâsızlık, arsızlık.
Heyasızlıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek, patavatsızca davranmak.
Heyasızlıgla : Küstahça, hayasızca.
Heyat *(Ar.)* : Hayat.
Heyata gaytarmag : Sağlığına kavuşturmak, hastalıktan kurtarmak.
Heyata kéçirilmek : Uygulanmak, tatbik edilmek.
Heyata kéçirmek : Uygulamak, tatbik etmek, icra etmek, ifa etmek.
Heyata kéçmek : Uygulanmak, tatbik edilmek.
Heyatbehş *(Ar. Far.)* : Hayat veren, hayat bahş eden, hayat verici.
Heyatdan geri galmag : Hayata ayak uyduramamak.
Heyatın nebzini tutmag : Zamana göre yaşamak.
Heyatından kéçmek : Canını feda etmek, uğrunda feda olmak.
Heyatını gurban vérmek : Hayatını feda etmek, uğruna canını vermek.
Heyatı *(Ar.)* : Hayatî.
Heyatilik : 1. Hayatiyet. 2. mec. Hayat kaynağı. 3. mec. Mecburiyet.
Heyatla vidalaşmag : Ölmek, hayata veda etmek.
Heyat éşği : Yaşama sevinci.
Heyat kéçirmek (sürmek) : Hayat geçirmek, ömür sürmek.
Heyat-mémat *(Ar.)* : Ölüm kalım.
Heyatperest *(Ar. Far.)* : Şuh, neşeli, hayat dolu.
Heyatséven, Heyatséver : Şuh, neşeli, hayat dolu.
Heyatséverlik : Şuhluk.
Heyatsız : Cansız, camit.
Heyatvérici : Hayat verici, canlandıran, dirilten.
Heyat vérmek : Hayat vermek.
Heyatyoldaşı : Eş, hayat arkadaşı.
Héybe : Heybe.
Héybecik : Kese.
Héybet *(Ar.)* : Heybet.
Héybetli : Heybetli.
Héyden düşmek (kesilmek) : Takat kalmamak.

Heye : Eğer, şayet.
Heyecana düşmek (gelmek) : Heyecanlanmak.
Heyecana getirmek : Heyecana düşürmek, heyecanlandırmak.
Heyecan kéçirmek : Heyecana gelmek, heyecanlanmak.
Heyecanla : Heyecanlı biçimde.
Heyecanlandırıcı : 1. Coşturucu. 2. Telaşlandırıcı.
Heyecanlandırmag : Heyecanlandırmak.
Heyecanlanmag : Heyecanlanmak.
Heyecanlaşdırıcı : 1. Coşturucu. 2. Telaşlandırıcı.
Heyecanlaşdırmag : Heyecanlandırmak.
Heyecan signalı : Alarm zili, tehlike çanı.
Héyet *(Ar.)* : 1. Avlu. 2. Köylü evi. 3. Ahır.
Héy'et *(Ar.)* : 1. Personel, kadro. 2. Kurul, encümen. 3. Astroloji.
Heyetarası : İç avlu.
Heyet-baca, Heyet-bucag : Avlu ve binalar.
Heyete çıhmag : Tuvalete gitmek.
Heyete düşmek : ishal olmak.
Heyetin dibi : Avlunun kenarı.
Heyetyanı : Açık avlu.
Heyetyanı sahe : Açık avlu.
Héyeti, Héyatı : Ham ipek.
Héyf *(Ar.)* : Hayıf.
Héyf almag : İntikam almak, öç almak.
Héyfi gelmek : 1. Esirgemek, kıyamamak. 2. Acımak.
Héyfini çıhmag : Öcünü almak.
Héyflenmek : Hayıflanmak.
Héyfsilenmek : 1. Hayıflanmak. 2. Esirgemek, kıyamamak.
Héyhat *(Ar.)* : Heyhat.
Hey-hey : Seksek.
Héyi galmamag (kesilmek, olmamag) : Takati kesilmek, dermanı kesilmek.
Heyin : Şimdi.
Héyir *(Ar.)* : 1. Hayır. 2. Salah. 3. Kutlu, uğurlu, mübarek.
Héyir-bereket *(Ar.)* : Bolluk, bereket, huzur.
Héyir-bereketini gaçırmag : Zarar vermek, zarara uğratmak.
Héyir deymek (gelmek) : Faydası olmak, yararı dokunmak.
Héyir-dua *(Ar.)* : Hayırdua.
Héyir-duaçı : Minnettar, gönül borçlusu.
Héyir-dua vérmek (démek, élemek) : Nasihat vermek, öğüt vermek, iyilikler dilemek.
Héyir élemek (etmek, görmek) : Şifa vermek, yaramak (ilaç).
Héyir élemek : Hayır işlemek, faydalı iş yapmak.
Héyir görmemek : Hayır görmemek.
Héyir vérmek : Hayırı dokunmak, faydası olmak.
Héyirhah *(Ar. Far.)* : Hayırhah.
Héyirhahcasına : Lütufkârlıkla, lütufkarca.
Héyirhahlıg : Hayırseverlik, lütufkârlık, teveccüh.
Héyirhahlıg élemek (etmek) : Teveccüh göstermek, güler yüz göstermek.
Héyirhahlıg göstermek : Güler yüz göstermek, iyilik etmek.
Héyirheber, Héyirheberçi : Müjde, muştu.
Héyirheber olasan (olasınız : Gözün (üz)aydın!
Héyiri galmamag : Hayır kalmamak.
Héyir iş : 1. İzdivaç. 2. Faydalı iş, iyi amel.
Héyir iş görmek : İyilik etmek.
Héyirleşmek : Hayırlaşmak.
Héyirli : 1. Kârlı, kazançlı, faydalı. 2. İyi, hayırlı. 3. İnsaflı.
Héyirlik : İyilik, güzellik.
Héyirlilik : 1. Verimlilik, verim, rantabilite, randıman. 2. Fayda, tesir.
Héyir (héber) ola, Héyir olsun : Hayrola!
Héyirliye déyil : Hayıra alâmet değil.
Héyir sahibi : Hayır sahibi.
Héyirsiz : Faydasız, yararsız, hayırsız.
Héyirsizlik : Faydasızlık, yararsızlık, lüzumsuzluk.
Héyirsöylemez : Şom ağızlı.
Héyir-şer *(Ar.)* : Tören meclisi (düğün, ziyafet, yas vb. için).
Héyir-şere yaramayan (yaramaz) : Hayırsız, vefasız (kimse).

Hêyir-şere yarayan : Kara gün dostu, sadık dost.
Hêyir-şerini bilmek (anlamag, ganmag) : İyiyi kötüyü ayırdedebilmek.
Hêykel, Hêykal *(Ar.)* : 1. Heykel. 2. Madalyon. 3. Put, sanem, tapıncak. 4. Manken, kalıp. 5. mec. Boybos, endam.
Hêykel kimi : Heykel gibi.
Hêykelli : Cüsseli, iri yarı, görkemli.
Hêykelteraş : Heyreltıraş.
Hêykelteraşlıg : Heykeltıraşlık, heykelcilik.
Hêylag *(Far.)* : Hayli, çok, fazla, mahşeri (kalabalık).
Hêyle : Öyle.
Hêylençih : Öyle, böyle, şöyle, o biçim, o şekilde.
Hêyli *(Far.)* : Hayli, epey.
Hêylice : Oldukça, epeyce, bir hayli.
Hêyme *(Ar.)* : Çadır, otağ.
Hêymegah *(Ar. Far.)* : Açık ordugah.
Hêyn *(Ar.)* : Hin, vakit, zaman.
Hêyr *(Ar.)* : Hayır, değil, olamaz, yok (zıttı: evet).
Hêyran *(Ar.)* : Hayran.
Hêyranédici : Büyüleyici, büyülü, sihirli.
Hêyran élemek (etmek, burahmag) : Büyülemek, hayran etmek, teshir etmek.
Hêyran galmag (olmag) : Hayran olmak, hayran kalmak.
Hêyranlıg : Hayranlık.
Hêyrat *(Ar.)* : Hayrat.
Hêyratı : Hoyrat, ezgi.
Hêyratı horuz : Dövüşken ve iri horoz.
Hêyratı kelağayı : Yazma baş örtüsü.
Hêyre, Hêyri : Badya.
Hêyret *(Ar.)* : Hayret.
Hêyret almag (aparmag, götürmek) : Hayret etmek, hayrette kalmak, şaşmak.
Hêyretamiz, Hêyretengiz : Acı, dokunaklı, sarsıcı, fevkalâde.
Hêyrete gelmek (dalmag, düşmek) : Şaşmak, hayret etmek.
Hêyret götürmek (élemek, etmek) : Şaşmak, hayret etmek, hayretlere düşmek.
Hêyrete salmag (getirmek) : Hayrete düşürmek.
Hêyretde goymag : 1. Hayrette bırakmak. 2. Meftun etmek.
Hêyretlendirici : Acı, dokunaklı, sarsıcı; fevkalâde.
Hêyretlendirmek : Hayrette bırakmak.
Hêyretlenmek : Şaşakalmak, hayret etmek.
Hêyretli : Hayret verici, hayreteşayan.
Hêyri : 1. Sarı şebboy, şebboy, kadife çiçeği. 2. Hudayinabit (bitki).
Hêyrigülü : Kadife çiçeği, sarı şebboy.
Hêyri yoh : Faydasız.
Hêyriyye *(Ar.)* : Hayırla ilgili, hayriye.
Hêyriyye cemiyyeti : Hayır cemiyeti, fukaraperver cemiyeti.
Hêyriyyeçi : Hayır sahibi, hayırsever, hayırperver.
Hêyriyyeçilik : Hayırseverlik, yardımseverlik.
Hêyriyyeçilik élemek (etmek) : Yardımda bulunmak, yardım etmek, yardım yapmak.
Hêyrini güdmek (öz) : Kendi menfaatini kollamak.
Hêyrola : 1. Hayrola! 2. Hayırdır inşallah!
Hêysiyyet *(Ar.)* : Haysiyet.
Hêysiyyetli : Haysiyetli.
Hêysiyyetsiz : Haysiyetsiz.
Hêysiz : Güçsüz, kuvvetsiz, takatsiz.
Hêyşan : Ot artığı (hayvanın önünden artar).
Hêyva : Ayva.
Hêyvagülü : Bir oyun havası.
Hêyvan *(Ar.)* : 1. Hayvan. 2. mec. Zavallı, biçare.
Hêyvanat *(Ar.)* : Hayvanat.
Hêyvanat alemi : Hayvanlar âlemi.
Hêyvanat bağı : Hayvanat bahçesi.
Hêyvancasına : Hayvanca, vahşice.
Hêyvancıg : Yavru hayvan.
Hêyvancığaz : 1. Hayvancağız, yavru hayvan. 2. mec. Zavallı çocuk.
Hêyvandar *(Ar. Far.)* : 1. Hayvancılık uzmanı. 2. Besici.
Hêyvandarlıg : 1. Hayvan uzmanlığı. 2. Besicilik, hayvancılık.

Hêyvanhana *(Ar. Far.)* : Hayvanat bahçesi.
Hêyvani *(Ar.)* : Hayvanî.
Hêyvanlaşmag : Hayvanlaşmak.
Hêyvanlıg : Hayvanlık.
Hêyvanlıg élemek (etmek) : Hayvanlık etmek.
Hêyvansifet : Hayvan gibi.
Hêyvanuşag : Zavallı çocuk.
Hêyvere : 1. Hantal, çirkin, biçimsiz. 2. Ucube. 3. Kaba, nezaketsiz, edepsiz (kimse). 4. Yontulmamış, kalın. 5. Ahmak, akılsız, budala. 6. Sefil, perişan, evsiz barksız, hırpanî, çulsuz.
Hêyverelenmek : Evsiz barksız dolaşmak, avare avare gezmek, aylak dolaşmak.
Hêyverelik : 1. Kabalık, hayvanlık, eşeklik, edepsizlik. 2. Aylaklık, avarelik.
Hêyverelik élemek (etmek) : Kabalık etmek, nezaketsizlik göstermek.
Héyz *(Ar.)* : Hayız, ay başı.
Héyze :Varlıklı, zengin.
Héyze etmeh : 1. Zenginleştirmek. 2. Doyurmak, açlıktan kurtarmak.
Hez : 1. Post. 2. Kürk.
Hezan *(Far.)* : 1. Hazan. 2. Yaprak dökümü.
Hezarbuta : Türk karanfili.
Hezarı : Üzüm türü.
Hezarpéşe *(Far.)* : 1. Kutu; çekmece. 2. Belirli iş kolu olmayan, bulduğu her işte çalışan (kimse).
Hezaz : Dağ soğanı, yabani soğan.
Hezçi : Kürkçü.
Hezçilik : Kürkçülük.
Hezel : 1. Gazel, hazan yaprağı. 2. mec. Bolca, çokça.
Hezel kimi : Sapsarı, solgun.
Hezel kimi sepelemek (yağdırmag) : Saçıp savurmak, israf etmek.
Hezel kimi sepelenmek (yağmag) : Saçılıp savrulmak, israf edilmek.
Hezel kimi tökmek : Saçıp savurmak, israf etmek.
Hezel kimi tökülmek : Saçılıp savrulmak, israf edilmek.
Hezel olmag, Hezele dönmek : Kurumak, sararıp solmak.
Hezellenmek, Hezelleşmek : Gazellemek.
Hezelli : Gazelli, gazelle kaplı (mekan).
Hezellik : Gazellerle dolu yer, gazellik.
Hezene *(Ar.)* : Hazine, define.
Hezer *(Ar.)* : Sakınma, çekinme.
Hezer : Hazar, Hazar Türkü.
Hezer élemek (etmek, gılmag) : Sakınmak, korunmak.
Hezerat *(Ar.)* : Hazretler, cenaplar.
Hezer denizi : Hazar denizi.
Hezerler : Hazar Türkleri.
Hezeyan *(Ar.)* : Hezeyan.
Hezez : Dağ soğanı.
Hezin *(Ar.)* : Hazin.
Hezine, Hezne *(Ar.)* : Hazine.
Hezineçi : 1. Veznedar. 2. Hazinedar.
Hezinedar *(Ar. Far.)* : Hazinedar.
Hezinedarlıg, Hezineçilik : Hazinedarlık.
Hezine üstünde oturmag : Zengin olmak, varlıklı olmak.
Hezin-hezin : Teessüfle, teessürle, üzülerek, hazin hazin.
Hezli : Kürklü.
Hezlik : Kürklük (malzeme).
Hezm *(Ar.)* : Hazım.
Hezm cihazı : Sindirim aygıtı.
Hezm élemek (etmek) : Hazmetmek.
Hezmi-rabéden kéçirmek : 1. Yemek, yutmak. 2. mec. Benimsemek, sahiplenmek.
Hezm olunmag (édilmek) : Sindirilmek, hazmedilmek, hazmolmak.
Hezm sistemi : Sindirim sistemi.
Hezne *(Ar.)* : 1. Hazne, fişek yatağı. 2. Sıcak havuz (hamamlarda).
Hezret *(Ar.)* : Hazret.
Hezret humayun : Majesteleri, hazretleri.
Hezri : Yıldız yeli.
Hezz *(Ar.)* : Haz.
Hezz almag (aparmag, duymag) : Hazzetmek, haz duymak.
Hezzig : Acizlik.

Hıçgırıg, Hıçgırtı : Hıçkırık.
Hıçgırışmag : Hıçkırışmak, ağlaşmak.
Hıçgırmag : Hıçkırmak.
Hıçgırtı ile ağlamag : Iklamak, hıçkırmak.
Hıdır : Şubatın son haftası.
Hıgganmag, Hıggınmag : Ikınmak, zorlanmak.
Hıggıldamag : 1. Sızlamak, inlemek. 2. Bunalmak, nefesi kesilmek.
Hıgginma : Ikıntı.
Hıggına-hıggına : Ikına ıkına.
Hıh : 1. Hı, evet. 2. Agu (çocuk dilinde). 3. Ih!
Hıhdırmag : Ihtırmak, çöktürmek (deveyi).
Hıh-hıh élemek : 1. Ihtırmak, çöktürmek (deveyi). 2. Agulamak (çocuklar).
Hıh élemek : Hayvanın başını kesmek (çocuk dilinde).
Hıhıldamag : Hırıldamak.
Hıhır(t)ma : Ihtırma.
Hıhır(t)mag : Ihtırmak.
Hıhlanma : Ihtırılma.
Hıhlanmag : Ihtırılmak.
Hıhmag : 1. Çökmek, ıhmak (deve). 2. Oturmak, çöküp oturmak.
Hıj : 1. Çakıl. 2. Mıcır. 3. İt burnu.
Hıl : 1. Güruh, sürü. 2. Çok, hayli. 3. Baraj, büğet. 4. Longoz.
Hılha : Pılı pırtı, eski üskü, yırtık pırtık.
Hılhın : Müstamel (eşya).
Hılıccan : Sürgü, mandal.
Hılıhlı : Hasta.
Hıllaz : Kertenkele.
Hıllıh : Kepenek, yamçı.
Hılt : Tortu, çökelek, çöküntü.
Hılta : Tasma.
Hıltalı : Tasmalı.
Hıltlı : Tortulu.
Hım, Him : Temel, esas, nüve, dayanak.
Hımhırt, Hımırt : Pılı pırtı.
Hımı : Tavşancılotu.
Hımırçek, Hımırtdek : Kıkırdak.
Hımırgurdu : Ağaç kurdu.
Hımır-hımır : 1. Yavaş yavaş, sessiz sedasız, ağır ağır. 2. Azar azar, tedricen.
Hımır-hımır gülmek : Kıs kıs gülmek.
Hımır-hımır yémek : Sindire sindire yemek, rahat rahat yemek.
Hımırtlamag : Otlamak (hayvanlar).
Hımsı : Sır saklayan.
Hına : Kına.
Hınabend : Çeki (baş örtüsü), fişü, fular.
Hınaçiçeyi : Kına çiçeği.
Hınagécesi : Kına gecesi.
Hınagoyma, Hınayahdı : Kına gecesi.
Hına goymag, Hına yahmag : Kınalamak, kına yakmak.
Hınagülü : Kına çiçeği.
Hınalamag : Kınalamak.
Hınalanmag : Kınalanmak.
Hınalatmag : Kınalatmak.
Hınalı : Kınalı.
Hınayı : Kınalı, kına renginde.
Hınc : 1. Hınç, öfke. 2. İri, büyük, kocaman.
Hıncahınc : Hıncahınç.
Hıncamlamag : Hırpalamak, ezmek, buruşturmak.
Hınc beslemek : Kin gütmek.
Hınc-hınc : Parça parça, küçük küçük, paramparça.
Hıncılouz : Kardelen.
Hıncımag : Ezmek, ufalamak, çiğnemek (ayakla).
Hıncım-hıncım : Paramparça.
Hıncım-hıncım élemek (etmek) : Paramparça etmek, unufak etmek.
Hınclamag : Kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek.
Hınclanmag : Paramparça olmak, doğranmak.
Hındamiro : Hurma.
Hındı : Ahmak, akılsız.
Hındıl, Hindil : Ahu dudu, ağaç çileği.
Hıngızdamag : Hırpalamak.
Hınız : Hain.
Hınta : Sıpa.
Hıntıl élemek : Mutlu etmek, varlıklı yapmak, zenginleştirmek.
Hınzır : Varlıklı, zengin.
Hıpa : Bodur, bücür.

Hıppalamag : Gırtlaklamak.
Hır : 1. Bostan. 2. Çeltik tarlası. 3. Yiv (namluda). 4. Mıcır. 5. Çakıl. 6. Halis, temiz. 7. Tipi, kar fırtınası. 8. Büsbütün, tamamen.
Hıra : 1. Kelek kavun. 2. Bodur, bücür.
Hırazan : Kulak demiri.
Hırca, Hırça : 1. Tulum, tuluk. 2. Bodur, bücür. 3. Kelek kavun.
Hırçahırç : Hıncahınç.
Hırçı : Bostancı.
Hırçıldamag : Kıtırdamak, çıtırdamak, çatırdamak.
Hırçıldatmag : 1. Kıtırdatmak, çıtırdatmak. 2. Gıcırdatmak (dişleri).
Hırçıltı : Gıcırtı, gıcırdama.
Hırd, Hirid *(Far.)* : Satın alma.
Hırd élemek : Satmak.
Hırda : 1. Küçük, ufak. 2. Az, cüzi. 3. Ufaklık, bozukluk (para). 4. mec. Önemsiz, ehemmiyetsiz. 5. İnce ince.
Hırdaboy(lu) : Bodur, bücür.
Hırdabuynuz(lu) : Küçük baş (hayvanlar).
Hırdaca : 1. Minicik, minnacık. 2. Küçük, ufak, cüzi. 3. Önemsiz.
Hırdaca-hırdaca : 1. Yavaş yavaş, aheste aheste. 2. Ufak ufak, küçük küçük.
Hırda cüllüt : Bekas, çulluk.
Hırdaçı : 1. Mızmız. 2. Kısmık, cimri. 3. Ukalâ, bilgiç taslağı. 4. Hırdavatçı.
Hırdaçılıg : 1. Cimrilik, pintilik, kısmıklık. 2. Ukalâlık. 3. Mızmızlık. 4. Hırdavatçılık.
Hırdadeneli, Hırdadenever(li) : Tanecikli.
Hırdadiş(li) : Küçük dişli, dişleri ufak.
Hırdagövde(li) : Kısa saplı, kısa gövdeli (bitki vb.).
Hırdagül(lü) : Ufak desenli (basma vb.).
Hırda-hırda : 1. Yavaş yavaş, ağır ağır. 2. Ufak ufak, küçük küçük.
Hırda-huruş, Hırda-para : 1. Hırdavat. 2. mec. Küçük, önemsiz, ehemmiyetsiz.
Hırdakı, Hırdaki : Kırık pirinç.
Hırdalama : 1. Doğrama, kesme, parçalama. 2. Bozma (parayı). 3. Bölme (dört işlemde). 4. mec. İnceleme, irdeleme.
Hırdalamag : 1. Doğramak, kesmek, parçalamak. 2. Bozmak (parayı). 3. mec. Tahlil etmek, şerh etmek.
Hırdalanmag : 1. Doğranmak, parçalanmak. 2. Kırılmak, ufalanmak. 3. Bozdurulmak (para). 4. mec. Sıskalaşmak, cılızlaşmak.
Hırdalaşdırılmag : Küçültülmek, ufaltılmak.
Hırdalaşdırmag : Küçültmek, ufaltmak.
Hırdalaşmag :Küçülmek, ufalmak (ebatça).
Hırdalatdırmag : 1. Doğratmak, kestirmek, parçalatmak. 2. Bozdurmak (parayı).
Hırdalatmag : Küçültmek, ufaltmak.
Hırdalayıcı : Kırma, doğrama, kıyma, öğütme (makinesi).
Hırdaleçek : Boya bitkisi (küçük taçyapraklı olup kök ve yapraklarından boya elde edilir).
Hırdalıg : 1. Küçüklük, ufaklık. 2. Çocukluk, çocuk yaşı.
Hırdameşelik : Ağaçları küçük orman.
Hırdaméyveli : Ufak meyveli (kiraz, vişne vb.).
Hırda-mırda, Hırda-para : 1. Hırdavat. 2. Ufak tefek. 3. Az, cüz'î. 4. mec. Önemsiz.
Hırdaoğurlug : Âdi hırsızlık.
Hırdapul : Ufak para.
Hırdasünbül(lü) : Ufak başaklı, başakları küçük.
Hırdavat : Hırdavat.
Hırdavatçı : Hırdavatçı.
Hırdavatçılıg : Hırdavatçılık.
Hırdayarpag(lı) : Küçük yapraklı.
Hırdaşoggutma : Ekmek parçaları, ekmek dilimleri.
Hırdım-hırdım : Paramparça.
Hırha : Boğaz, gırtlak.
Hırhalamag, Hırhamah : 1. Hırpalamak, çiğnemek, ezmek. 2. Gırtlaklamak.

Hırhı : Testere.
Hırhır, Hır-hır : 1. Hırıltılı, kısık. 2. Kısık ses.
Hır-hır : Kıs kıs.
Hırhış : Bitkin, yorgun.
Hırhıra : Gırtlak.
Hırıl : Bıçkı, hızar.
Hırıldamag : Hırıldamak.
Hırıldamag, Hırtıldamag : Kahkaha atmak, kıs kıs gülmek.
Hırıldatmag : Kıtırdatmak, kıtır kıtır yemek.
Hırıltı : Hırıltı.
Hırıltı : Kahkaha, kıs kıs.
Hırıltı sesle : Kısık sesle, boğuk sesle.
Hırım-hırda : 1. Ivır zıvır, kıvır zıvır. 2. mec. Önemsiz.
Hırıp-hırıp : Kıtır kıtır (sesi).
Hırih : İpek tırtılının son uykusu.
Hırlamag : Bostan ekmek, kavun karpuz ekmek.
Hırlanmag : Utanmak.
Hırlatmag : Utandırmak.
Hırlı : 1. Yivli. 2. Zengin, varlıklı. 3. Esaslı, mantıkî, uygun, yerinde.
Hırlıg : 1. Bostan, bahçe. 2. Kumluk, kellik, çıplak (yer).
Hırlı-hırlı : Yerli yerinde, usulüne göre, kaidesince.
Hırlı-pırlı : Adamakıllı, lüzumunca, doğru dürüst.
Hırman *(Far.)* : Harman.
Hırmanaltı : Badas, harman dökümtüsü.
Hırmancıg : Harmancık, küçük harman.
Hırmançı : Harmancı.
Hırmandöyen : 1. Harmancı. 2. Döven. 3. Batöz.
Hırman döymek : Harman dövmek.
Hırman élemek (etmek) : 1. Harman dövmek. 2. Üstüste yığmak, yığın yapmak.
Hırmanlıg : Harman yeri.
Hırman sovurmag : Harman savurmak.
Hırmanüstü ve'de : Yalan vaat, boş vaat.
Hırna : 1. Horultu. 2. mec. Kıskançlık, haset.
Hırna çekmek : Horuldamak, horlamak.
Hırnamag : Pis pis gülmek, sırıtmak.
Hırneh, Hırneg, Hırnih : Boğaz ağrısı, hunnak, farenjit, anjin.
Hırnik : Trabzon hurması, japon hurması.
Hırom : Deri, meşin.
Hırp : 1. Şırakkadak. 2. Tamamen, büsbütün.
Hırpadan, hırpdan : 1. Şırakkadak. 2. Büsbütün, tamamen.
Hırpalamag : 1. Gırtlaklamak. 2. Hırpalamak.
Hırpalanmag : Hırpalanmak.
Hırpıldamag : Kıtırdamak, kütürdemek, çıtırdamak, çatırdamak.
Hırpıldayan : Kıtırdayan, gıcırtılı.
Hırpıldayan gar : Gevrek kar.
Hırp kesilmek : Şıp diye kesilmek.
Hırp yalan démek : Hep yalan konuşmak, tamamen yalan konuşmak.
Hırramah : Çevirmek, döndürmek.
Hırraşmag : Hırlaşmak.
Hırsız : 1. Hırsız. 2. Yivsiz. 3. Aciz, beceriksiz. 4. Kaba, terbiyesiz. 5. Güçlü, kuvvetli.
Hırsızlıg : Hırsızlık.
Hırt : Kıtırtı.
Hırtahırt, Hırt-hırt : Kıtır kıtır.
Hırtıldamag : Kıtırdamak, çatırdamak, kütürdemek.
Hırtıldatmag : Kıtırdatmak, çıtırdatmak, kütürdetmek.
Hırtıltı : Kıtırtı, çıtırtı.
Hırt-pırt : Ufak tefek, pılı pırtı.
Hıs : 1. Utangaçlık, utanma. 2. Tütsü.
Hıs çekmek : Utanmak, sıkılmak.
Hıs élemek : Tütsülenmek.
Hıs-hıs, Hısın-hısın : İçin için, yaşın yaşın.
Hısıldama : Fısıltı.
Hısıldamag : Fısıldamak.
Hısıldaşmag : Fısıldaşmak.
Hısıltı : Fısıltı.
Hısın-hısın ağlamag : İçin için ağlamak, yaşın yaşın ağlamak.
Hısın-hısın gülmek : İçin için gülmek.

Hısınlaşmag : Fısıldaşmak.
Hısma : Kısım, avuç.
Hısmalamah, Hışmalamah : Kısımlamak.
Hış : Saban.
Hış-hış : Hışıldama.
Hışıldamag : Hışıldamak, hışırdamak.
Hışıldatmag : Hışıldatmak, hışırdatmak.
Hışıltı : 1. Hışırtı. 2. Hırıltı, hırlama (göğüs).
Hışlama : Sürme (sabanla, pullukla).
Hışlamag : Sürmek, saban sürmek.
Hışlanmag : Saban sürülmek.
Hışlanmış : Nadaslık.
Hışma : Kısım, avuç.
Hışmalamag, Hışmalamah : 1. Kısımlamak. 2. Mıncıklamak.
Hıştek : Biye.
Hıtab : Sebze yemeği (bal kabağı, soğan ve pancardan).
Hıyma *(Far.)* : Küçük ev, evcik, tol.
Hızan : 1. Çocuk. 2. Çok.
Hızar, Hizer : Hızar, bıçkı.
Hibre : Uzman, tecrübeli, deneyimli.
Hibrid *(Lat.)* : Melez, karışık.
Hibridleşdirilme : Melezleştirilme.
Hibridleşdirilmek : Melezleştirilmek.
Hibridleşdirme : Melezleme.
Hibridleşdirmek : Melezlemek.
Hicab *(Ar.)* : 1. Örtü, perde, peçe. 2. Hicap.
Hicab élemek (etmek) : Yüzünü örtmek, yaşmaklanmak.
Hicih : Körpe çocuk.
Hicr *(Ar.)* : Hicran.
Hicret gılmag : Hicret etmek.
Hid : Gübre.
Hidayet élemek (etmek) : Hidayete erdirmek, islâma kavuşturmak.
Hiddet *(Ar.)* : 1. Sertlik, şiddet. 2. Gazap, öfke.
Hiddete salmag : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Hiddetle : Çılgınca, öfkeyle.
Hiddetle duran zerer ile oturar : Öfkeyle kalkan zararla oturur.
Hiddetlenmek : Tehlikeli olmak, korkunçlaşmak. 2. Hiddetlenmek.
Hidmet *(Ar.)* : Hizmet.
Hidmetçi : Hizmetçi.
Hidmetçilik : Hizmetçilik.
Hidmet élemek (etmek) : Hizmet etmek, yardım etmek.
Hidmet göstermek : Hizmet etmek, misafirperverlik göstermek.
Hidmeti : Resmî.
Hidmeti e'zamiyyet *(Ar.)* : Resmî memurluk, memuriyet görevi, yüce hizmet.
Hidmetinde olmag : Hizmetinde olmak.
Hidmetine gelmek : Hizmetine girmek.
Hidmetkar *(Ar. Far.)* : 1. Hizmetçi. 2. mec. Lütufkâr, iyiliksever.
Hidmetkarlıg : 1. Hizmetçilik. 2. mec. Lütufkarlık, iyilikseverlik.
Hidmetséven : 1. Bakım isteyen. 2. Vazifeşinas.
Hidrat *(Yun.)* : Hidrat.
Hidravlik *(Yun.)* : Hidrolik.
Hidravlika *(Yun.)* : Hidrolik (ilim).
Hidrid *(Yun.)* : Hidrojenle diğer unsurun birleşmesi.
Hidroaćrodrom *(Yun.)* : Deniz uçağı alanı.
Hidroakustik *(Yun.)* : Su akustiğiyle ilgili.
Hidroakustika *(Yun.)* : Su akustiği, suda yankılanma bilimi.
Hidrobiologiya *(Yun.)* : Hidrobiyoloji.
Hidrodinamik *(Yun.)* : Hidrodinamik.
Hidrodinamika *(Yun.)* : Hidrodinamik bilimi.
Hidroénergetika *(Yun.)* : Su enerjisi bilimi.
Hidrofon *(Yun.)* : Hidrofon (suda yayılan ses dalgalarını tesbit âleti).
Hidrogén *(Yun.)* : Hidrojen.
Hidrogen bombası : Hidrojen bombası.
Hidrogénérator *(Yun.)* : Su jeneratörü.
Hidrogéolog *(Yun.)* : Hidrojeoloji uzmanı.
Hidrogéologiya *(Yun.)* : Hidrojeoloji.
Hidrograf *(Yun.)* : Hidrograf.
Hidrografik *(Yun.)* : Hidrografiyle ilgili.
Hidrografik gemi : Hidrografi araştırma gemisi.

Hidrografiya *(Yun.)* : Hidrografi.
Hidroinkubator *(Yun.)* : Su ısıtmalı kuluçka makinesi.
Hidrologiya *(Yun.)* : Hidroloji.
Hidroloji *(Yun.)* : Hidrolojik.
Hidrolokasiya *(Yun.)* : Su altı gözlemcilik (sudaki cismin ses sinyalleri aracılığıyla tesbiti).
Hidrolokator *(Yun.)* : Su altı radarı.
Hidroméhanika *(Yun.)* : Şıvılar mekaniği, su mekaniği.
Hidrométéorologiya *(Yun.)* : Atmosferdeki su bilimi.
Hidrométéoroloji *(Yun.)* : Atmosferdeki su bilimiyle ilgili.
Hidromonitor *(Yun.)* : Hidrolik ekskavatör (toprağı, kayaları hidrolik vasıtasiyle çıkaran alet).
Hidroplan, Hidrosamolét *(Yun. Fr.)* : Deniz uçağı.
Hidrosfér *(Yun.)* : Su yuvarı.
Hidrostansiya *(Yun.)* : Hidroelektrik santral.
Hidrostatika *(Yun.)* : Hidrostatik.
Hidrotéhnik *(Yun.)* : Su işleri teknisyeni.
Hidrotéhnika *(Yun.)* : Su işleri bilimi.
Hidrotéhniki *(Yun. Ar.)* : Su işleriyle ilgili.
Hidrotérapiya *(Yun.)* : Hidroterapi.
Hidroteyyare *(Yun. Ar.)* : Deniz uçağı.
Hidroturbin *(Yun. Lat.)* : Su türbini.
Hiffet *(Ar.)* : 1. Utanç, utanma. 2. Horluk, zelillik, hafiflik.
Hiffet çekmek : Kaygılanmak, kaygısını çekmek.
Hiffet élemek (etmek) : 1. Tahkir etmek. 2. Kederlenmek, gamlanmak.
Hiffet getirmek : Sıkıntı vermek, kederlendirmek.
Hiffetlendirmek : Gamlandırmak, kederlendirmek.
Hiffetlenmek : Gamlanmak, kederlenmek, huzuru kaçmak.
Hiffet vérmek : Kederlendirmek, gamlandırmak.
Hifz *(Ar.)* : Hıfz.
Hifz élemek (etmek) : Hıfz etmek.
Hifzüssehhe : Hıfzıssıhha.
Hi-hi-hi : Kıs kıs.
Hikke : 1. Kızgınlık, hiddet, öfke. 2. Fiyaka, caka.
Hikkeli : Fiyakalı.
Hikmet *(Ar.)* : Hikmet.
Hikmetamiz *(Ar. Far.)* : 1. Muammalı. 2. Bilgece.
Hikmetli : 1. Bilgin, âlim. 2. Bilgece, filozofça. 3. Muammalı.
Hil : Kakule.
Hilaf *(Ar.)* : Hilâf.
Hilaf élemek (etmek) : Muhalefet etmek.
Hilafi-adet *(Ar.)* : Mutat hilafına, alışkı dışı.
Hilafi-ganun *(Ar.)* : 1. Kanunsuz. 2. Kanunsuz olarak.
Hilafi-siyasi *(Ar.)* : Politika dışı, siyasî olmayan.
Hilafkar *(Ar. Far.)* : 1. Muhalif, uyumsuz. 2. Suçlu.
Hilali : Hilalsi, hilal gibi.
Hilali-ehmer cemiyyeti : Kızılay cemiyeti.
Hilas *(Ar.)* : Halas.
Hilasédici, Hilasétme : Kurtarıcı (araç).
Hilas élemek (etmek) : 1. Kurtarmak. 2. Azat etmek.
Hilaskar *(Ar. Far.)* : Halâskar.
Hilaskarlıg : Kurtarıcılık.
Hilas olmag : Azat olmak, halâs olmak, kurtulmak.
Hil gelmah : Kurnazlık etmek, hile yapmak.
Hilget *(Ar.)* : Hilkat.
Hiling : Sümük.
Hille : Diş (fil, domuz vb. için).
Hille : Dert, belâ.
Hilli : Kakuleli.
Him : 1. İşaret, sinyal, ima. 2. Temel, esas.
Himaye *(Ar.)* : 1. Himaye. 2. İltimas, kayırma. 3. Özen. 4. Nefret.
Himayeçi : Hamî.
Himayeçilik : Koruyuculuk, himaye.
Himayedar *(Ar. Far.)* : Hamî.
Himayedici : Hamî.
Himaye göstermek : Özen göstermek.

Himayekar *(Ar. Far.)* : Hamî.
Himayesiz : Arkasız, kimsesiz, garip.
Himayesine almag, Himaye olmag : Korumak, himaye etmek, himayesine almak.
Himayesine götürmek : Himayesine almak.
Himayet *(Ar.)* : Himaye, arka.
Himayeye götürmek : Himayesine almak.
Himbir : El birliği.
Him-cim : İşmar.
Him-cim élemek (etmek) : İşmar etmek.
Himebend : Alesta.
Himebend olmag : Alesta beklemek, alesta durmak.
Him élemek (etmek) : İşmar etmek.
Him goymag : İşkillendirmek.
Himirçek : Kıkırdak.
Himis : Hasis, kısmık, cimri.
Himleme : İşmar.
Himlemek : İşmar etmek.
Himleşmek : İşaretleşmek.
Himmet *(Ar.)* : Himmet.
Himmet élemek (etmek, göstermek) : 1. Çaba göstermek, çabalamak. 2. Büyüklük göstermek, âlicenaplık göstermek.
Himmetle : 1. Çabalayarak, uğraşarak. 2. Gayretle, azimle, âlicenaplıkla.
Himmetli : 1. Aktif, gayretli, gayretkeş, ateşli. 2. Alicenap.
Himn *(Yun.)* :1.Millî marş. 2. İlâhi. 3. Şarkı.
Hin : 1. Kümes. 2. Vakit, zaman. 3. mec. Kulübe, baraka. 4. Seslenme, bili bili deme.
Hind : Hint, Hindistan.
Hind-Avropa : Hint-Avrupa.
Hind-Avropa dilçiliyi : Hint-Avrupa dilbilimi.
Hind-Avropa dilleri : Hint-Avrupa dilleri.
Hinddarısı : Hint darısı.
Hindhoruzu : Erkek hindi, horoz hindi.
Hindi : 1. Kızılderili. 2. Hintli.
Hindil, Hındıl : Böğürtlen.
Hindli : Hintli.
Hindşünas : Hindolog.
Hindşünaslıg : Hindoloji.
Hindtoyuğu : Hindi.
Hindu : Hindu.
Hinduşka *(Rus.)* : 1. Hindi. 2. Gurk. 3. Hindi palazı.
Hing *(Far.)* : Utangaç, mahcup.
Hingal, Hıngal : 1. Erişte (çorba). 2. Tutmaç.
Hingalhana : Erişte lokantası.
Hingal kimi doğramag : Erişte gibi doğramak, makarna gibi doğramak.
Hingallıg : Eriştelik.
Hing élemek (etmek) : Utandırmak, mahcup etmek.
Hing olmag : Utanmak, mahcup olmak.
Hingilegoj, Hingileyoj : Şaka, lâtife, alay.
Hingillemek : Gülmek.
Hinin : Kinin.
Hinlemek : Kümese doldurmak.
Hino : Hiddet, öfke, kızgınlık.
Hinov : İrin, cerahat.
Hint-mint : Büsbütün, tamamen.
Hintil-mintil : Sarhoş.
Hiper : Bodur, bücür.
Hipérbola *(Yun.)* : Hiperbol.
Hipérboloid *(Yun.)* : Hiperboloit.
Hipértonik *(Yun.)* : 1. Hipertansiyon. 2. Hipertansiyonla ilgili.
Hipértonik hestelik : Hipertansiyon, tansiyon yükselmesi.
Hipértoniya *(Yun.)* : 1. Hipertansiyon. 2. Tansiyonun yükselmesi (hastada).
Hipnotizm *(Fr.)* : 1. İpnotizma. 2. İpnoz.
Hipnoz *(Yun.)* : Hipnoz, ipnoz.
Hipnoz etmek : İpnotize etmek.
Hipnozçu :İpnotizmacı.
Hipnozlamag : İpnotize etmek.
Hipoténuz *(Yun.)* : Hipotenüs.
Hipotoniya *(Yun.)* : Hipotansiyon.
Hirağac : Erken doğmuş (hayvan yavrusu).
Hirga : Düzensiz, dağınık, perişan.
Hirğe *(Ar.)* : Hırka.
Hirgile : Bu kadar, o kadar.

Hirid *(Far.)* : 1. Satış, satma, sürüm. 2. Alış.
Hiridar *(Far.)* : 1. Alıcı, müşteri. 2. mec. Varışlı, ârif.
Hirid élemek (etmek) : 1. Satın almak. 2. Satmak.
Hiride vérmek : Harcamak, sarf etmek.
Hirnih, Hırneh, Hırneg : Çişik, tavşan yavrusu.
Hirnih, Hurnih : Japon hurması, Trabzon hurması.
Hirnih : Kurnaz, hileci.
Hirs *(Ar.)* : Hiddet, sinir, öfke.
Hirs bağırsaglarını (bağırsağını) kesmek : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Hirsi soyumag (yatmag) : Siniri yatışmak, öfkesini yenmek.
Hirsi tepesine (başına, kellesine) vurmag : Kan beynine sıçramak.
Hirsi tutmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Hirsini basmag (boğmag, yémek) : Öfkesini yenmek, sinirlerine hakim olmak.
Hirsini çıharmag : Öfkesini çıkarmak.
Hirsini soyutmag : Teskin olmak, öfkesini dindirmek.
Hirsinden dodaglarını (zencir, cilov) çéynemek (gemirmek) : Öfkesi topuklarına çıkmak.
Hirsinden govrulmag : Hop oturup, hop kalkmak.
Hirslendirmek : Sinirlendirmek, öfkelendirmek, hırslandırmak.
Hirslenmek : Hırslanmak.
Hirslenmeyin dövlete zereri var : Öfke ile kalkan zararla oturur.
Hirsli : 1. Hırslı. 2. mec. Çoşkun, şiddetli.
Hirsli-hirsli : Sinirli sinirli.
Hirslilik : Sinirlilik, kızgınlık, öfke.
Hirtdek : Gırtak.
Hirtdekden aşmag : Ölçüyü aşmak, çizmeden yukarı çıkmak.
Hirtdek gapağı : Gırtlak kapağı.
Hirtdeklemek : Gırtlaklamak.
Hirtdekleşme : Gırtlaklaşma.
Hirtdekleşmek : Gırtlaklaşmak.
Hirtdenek : Kıkırdak.
Hirtdeklik : Beşi birlik, beşi bir yerde.
Hirtdeye ġeder(kimi) : 1. Gırtlağa kadar. 2. mec. Gırtlağına kadar.
Hirtdeye kimi çıhmag : Aşırı gitmek.
Hirtdeyi el(in)de olmag : Talihi elinde olmak.
Hirtdeyi ele kéçmek : Ele geçmek, yakalanmak, yakayı ele vermek.
Hirtdeyinden yapışmag : Gırtlağından yapışmak.
Hirtdeyine ġeder (kimi) borca düşmek : Gırtlağına kadar borcu olmak.
Hirtdeyine ġeder (kimi) yémek : Tıka basa yemek.
Hirtih : Ufak eğe.
Hirtiklemeh : Bilemek, eğelemek.
His : 1. İs, duman. 2. Kurum.
His bağlamag (basmag) : İslenmek.
Hisbasmış : İsli, dumanlı.
His çekmek : İslenmek.
His élemek (etmek) : Tütmek, is çıkarmak.
Hise vérmek : 1. İslemek. 2. İste kurutmak.
Hishana : İsleme fabrikası, isleme mutfağı.
Hisleme : İsleme.
Hislemek : 1. İs bırakmak, is yapmak. 2. İslemek. 3. İste kurutmak.
Hislendirmek : İste kurutmak.
Hislenmek : 1. İslenmek, isten kararmak. 2. Duman çıkarmak, tütmek.
Hislet *(Ar.)* : Haslet.
Hisletdirmek : İse tutmak, iste kurutmak.
Hisletmek : İste kurutmak, ise tutmak.
Hisli : 1. İsli, kurumlu. 2. Dumanlı, tütsülü.
Hisli-paslı (tozlu) : Kirloş, kirloz.
His-pas : Kir pas.
Hiss *(Ar.)* : His.
Hisse *(Ar.)* : 1. Pay, hisse. 2. Parça aksam. 3. Birlik, kıta.
Hissecik : Parçacık.
Hisse-hisse *(Ar.)* : Parça parça.
Hiss élemek (etmek) : Hissetmek.
Hiss édilmek (olunmag) : Hissedilmek.
Hisseleşmek : Bölüşmek.

Hissiyyat *(Ar.)* : Hissiyat.
Hissiyyata gapılmag : Hassasiyet göstermek, içli görünmek.
Hissiz : 1. Hissiz. 2. mec. Kayıtsız, intikalsiz.
Hissizleşdirilmek : Uyuşturulmak, anestezi yapılmak.
Hissizleşdirme : Anestezi.
Hissizleşdirmek : Uyuşturmak, anestezi yapmak, narkoz vermek.
Hissizleşmek : Bayılmak, uyuşmak.
Histolog *(Yun.)* : Histoloji uzmanı, doku bilimci.
Histologiya *(Yun.)* : Histoloji.
Histoloji *(Yun.)* : Histolojik, doku bilimiyle ilgili, histolojiyle ilgili.
Hiş : Höst !
Hişdeh : Peş (kumaş için).
Hiştek : 1. Çivi, takoz. 2. Peş (kumaş için). 3. Tarla, arsa. 4. Küçük tuğla. 5. Diz kapağı kemiği. 6. Köşebent.
Hitab *(Ar.)* : Hitap.
Hitab élemek (etmek) : Hitap etmek.
Hitaben *(Ar.)* : Hitaben.
Hitabet kürsüsü : Kürsü (hatipler için).
Hitabname *(Ar. Far.)* : Hitabe; davet, çağrı; beyanname.
Hiti : Dalkavuk, yaltak.
Hitlérçi : Nazizm yanlısı.
Hitlérizm : Nazizm.
Hive : Helal.
Hivel, Hüvel : Boyunduruk altlığı (kumaş).
Hiyaban *(Far.)* : Bulvar, cadde, park yolu.
Hiyabanlı : Bulvarlı, bulvarı olan.
Hiyabanlıg : Ağaçlıklı cadde, park yolu.
Hiyallanmah, Hiyallaşmah : Düşünmek, zannetmek, sanmak.
Hiyar : Hıyar.
Hiyarek, Hiyerek : Hıyarcık.
Hiyarlıg : Hıyar bostanı.
Hiyereder : Bakır sini (kenarı dil biçiminde olanı).
Hiyle *(Ar.)* : 1. Hile. 2. Çare.
Hiylebaz, Hiyleger *(Ar. Far.)* : Hilebaz, hilekâr.
Hiylebazlıg, Hiylegerlik : Hilekârlık.
Hiyle düzeltmek (gurmag) : 1. Tuzak kurmak. 2. Çare düşünmek.
Hiyle élemek (etmek, gelmek) : 1. Tuzak kurmak. 2. Çare düşünmek.
Hiylegercesine : Şeytanca, iblisçe.
Hiyle işletmek : Kandırmak, aldatmak.
Hiylesiz : Hilesiz.
Hiz : 1. Hile. 2. Çapkın.
Hiz adam : 1. Kurnaz adam. 2. Çapkın adam.
Hizan : 1. Çocuk. 2. Çok.
Hizane *(Ar.)* : Hazine.
Hizb *(Ar.)* : 1.Hizip. 2. Parti.
Hizek : Kızak.
Hizekçi : 1. Kızakçı. 2. Kayakçı.
Hizer : Hızar.
Hlor *(Yun.)* : Klor.
Hlorator *(Yun.)* : Klorlayıcı (cihaz).
Hlorid *(Yun.)* : Klorür.
Hlorlamag : Klorlamak.
Hlorlanmag : Klorlanmak.
Hlorlaşdırılmag : Klorlanmak.
Hlorlu : Klorlu.
Hlorofil *(Yun.)* : Klorofil.
Hloroforma *(Fr.)* : Kloroform.
Hloroz *(Yun.)* : Kloroz.
Hm : Hım! ha! ya!
Ho : O.
Ho, Hoho : Oha!
Hoar : Kirişin üzerine döşenen çalı.
Hocahoca : Ala karga.
Hoç-hoçu : Kovcu.
Hod : 1. Şule, yalım, alev. 2. mec. Parlak.
Hodag, Hodek : 1. Sığırtmaç. 2. Öküz.
Hodagçı : Yedekçi (çifte koşulan hayvanların başını yularla çeken kimse), çıvgarcı.
Hodagkarvan : Öküz soğuğu.
Hodah : 1. Çiftçi, rençper. 2. Çıvgar.
Hodmani *(Far.)* : Hususi, halvet, gizlice.
Hodpesend *(Far.)* : Hodpesent.
Hodpesendlik : Bencillik.
Hoddeyirmanı : Motorlu değirmen.
Hod élemek : Işığını açmak (fener, gaz lâmbası vb.).
Hodubala : Oyuncak.

Hodu-hodu : Yağmur duası.
Hof *(Ar.)* : Korku, dehşet.
Hof élemek (etmek) : Korkmak, dehşete kapılmak.
Hof götürmek : Korkmak, korkuya kapılmak.
Hofa düşmek : Korkuya kapılmak, korku düşmek.
Hofa salmag : Korkutmak.
Hof-heter : Tehlike, korku.
Hoflandırmag : Korkutmak, korkuya düşürmek, ödünü patlatmak.
Hoflanmag : Ödü patlamak, korkmak, ürkmek.
Hoflu, Hofli : 1. Şüpheci, kuşkulu, korkak. 2. Korkunç, dehşetli.
Hoflu-hoflu : Korka korka, korkarak, telâşlanarak.
Hoflulug : Telâşlılık.
Hof salmag (üreyine) : İçine korku düşürmek.
Hofsuz : Korkusuz, telâşsız, yürekli.
Hogga *(Ar.)* : 1. Okka, kıyye. 2. Hokkabazlık. 3. Nargile. 4. mec. kandırmaca, hile.
Hoggabaz *(Ar. Far.)* : 1. Hokkabaz. 2. mec. Düzenbaz, dolandırıcı.
Hoggabazlıg : 1. Hokkabazlık. 2. mec. Düzenbazlık, dolandırıcılık.
Hoggabazlıg élemek (etmek) : Maskaralık etmek, soytarılık etmek.
Hogga çıharmag (bezemek) : Kaprisi tutmak.
Hogga çıhartmah : Soytarılık etmek.
Hoggar : Bir kuş adı.
Hoğat : Güç, tâkat.
Hoh, Huh, : 1. Höt! 2. mec. Hödük, korkak, ürkek.
Hoh (huh) élemek : Höt demek, korkutmak, gözdağı vermek.
Ho-ha, Ho-ho : Oha!
Hohan, Hohu, Hohı : Cadı, ucube, çarşamba karısı.
Hohan kimi : Çarşamba karısı gibi.
Ho-ho, Ho-ho : Oha! oha!
Hoholamag : Oha demek (hayvanlara).
Hojan : Dalavereci, dolandırıcı.
Hokkéy *(İng.)* : Hokey.
Hokkéyçi : Hokeyci, hokey oyuncusu.
Hol : 1. Dik yüzey. 2. Makara. 3. Topaç, pırlangıç. 4. Fırıldak (kağıttan).
Hola : Delta, çatal ağız.
Holavar : 1. Ekinci türküsü, ekinci manisi. 2. Kayabaşı, çoban türküsü.
Holavar çekmek : Uzun hava çekmek, mani okumak.
Holavarlamag : Uzun hava söylemek.
Holérin *(Yun.)* : Hafif kolera, tehlikesiz kolera, kolerin.
Hol-budag : Dal budak.
Holésistit *(Yun.)* : Safra kesesi iltihabı, kolesistit.
Holéstérin *(Yun.)* : Kolesterin, kolesterol.
Holl *(İng.)* : Hol.
Holland : Hollandalı, Felemenk.
Hollandca : Felemenkçe.
Hollandiyalı : Hollandalı.
Hololo : Ekinci manisi, çiftçi türküsü.
Homéopat *(Yun.)* : Homeopat (bir hastalığı diğer bir hastalıkla tedavi eden hekim).
Homéopatik *(Yun.)* : Homeopatiyle ilgili.
Homéopatiya *(Yun.)* : Homeopati (hastalıkları başka bir hastalıkla tedavi).
Homoséksualizm *(Yun.)* : Homoseksüellik.
Hompolov : 1. Aç gözlü, haris. 2. Obur, pisboğaz.
Honaho : 1. Ev sahibi, misafir ağırlayan. 2. Misafir. 3. Âşina.
Honça : 1. Ayna. 2. Tepsi. 3. Yastağaç. 4. Şekerleme, bonbon.
Honça kimi : Süslü, rengârenk.
Honça tutmag : Sini hazırlamak (düğün töreni için), sini (sofra) süslemek.
Honsa *(Ar.)* : Hünsa, erselik.
Honsa etmek : Enemek, iğdiş etmek.
Honsalıg : Erseliklik, er dişilik.
Hop : 1. Sapan ucu, uç demiri. 2. Fulya. 3. Hop! dur! 4. Zıp! pat!
Hopbaca : Sütlaç.
Hopdurma : Emme, içme, içine çekme.

Hopdurmag : 1. Cezbetmek, çekmek. 2. Zerk etmek, şırınga etmek.
Hopdurmayan : Su geçirmez, su geçmez.
Hopdurucu : Emici, su geçiren.
Hophop, Hop-hop : İbibik, hüthüt.
Hoplaşmag : Birlikte hoplamak, hoplayıp zıplaşmak.
Hopma : İçilme, emilme.
Hopmag : 1. Emilmek, içilmek. 2. mec. Susmak, sükut etmek.
Hoppa : Hoppala.
Hoppalamag : Hoplatmak (çocuğu).
Hoppalandırmag : Atlatmak, hoplatmak, sıçratmak.
Hoppana-hoppana : Zıplaya zıplaya, seke seke.
Hoppandırmag : Hoplatmak, sıçratmak, atlatmak.
Hoppandırtmag : Hoplatmak, sıçratmak.
Hoppanış : Hoplayış, atlayış, sıçrayış, zıplayış.
Hoppanışmag : Atlayıp zıplaşmak, hoplaşmak.
Hoppanma : Hoplama, atlama, sıçrama, hoplayıp zıplama.
Hoppanmag : Hoplamak, zıplamak.
Hoppuldatmag : Hopurdatmak, höpürdetmek.
Hoppurdamag : Çiğnemeden yutmak, oburca yemek.
Hor *(Far.)* : 1. Derbent, boğaz. 2. Menfur, iğrenç, aşağılık.
Hor : An, lahza.
Hor *(Yun.)* : Koro.
Hora : 1. Körpe ot. 2. Ham meyve, gecikmiş meyve. 3. Koruk. 4. Ülser. 5. Cüzam. 6. Sivilce.
Horala, Horalı, Horali : Yeşillik, kasıl (tarlaya dökülen tahılların kendiliğinden yeşermesi biçiminde).
Horalanmag : Cüzama yakalanmak.
Horalı : 1. Yaralı, cerahatli, irinli. 2. Cüzamlı.
Hor bahmag : Hor bakmak, hor görmek.
Horda : 1. Kiriş (matematikte). 2. Omurga sütunu (balıklarda).
Horek *(Far.)* : Yemek, gıda, yiyecek.
Horekbişiren : Aşçı.
Horekgaşığı : Yemek kaşığı, çorba kaşığı.
Horeklik : Yemeklik.
Horekpaylayan : Garson.
Horéografik : Koreografiyle ilgili, koreografik.
Horéografiya : Koreografi.
Horéya : Kora.
Horhahor : Horul horul.
Hor-hor : Horuldama, horultu.
Hor-hor ġelyen : Nargile.
Hor-hor horuldamag : Horul horul uyumak.
Horhoyuş : Sarımtırak su (ot ve çiçeklerin kaynatılmasından).
Horist *(Yun.)* : Korocu, koro sanatkârı.
Horlamag : Ürkmek, ürküp kaçmak, kaçışmak, dağılışmak.
Horméystér *(Yun. Alm.)* : Koro şefi.
Hormon *(Yun.)* : Hormon.
Hormonal *(Yun.)* : Hormonlu.
Horna : Horultu, horuldama.
Horna çekmek : Horuldamak, horul horul uyumak.
Hornamag : Horuldamak, horlamak.
Horra : 1. Mahallebi. 2. Yal. 3. mec. Tirit.
Hort : Baygın.
Hortdama : Manda hastalığı.
Hortdama : Papara (aş).
Hortdan : 1. Hortlak, vampir. 2. mec. Zebellâ. 3. mec. Gudubet.
Hort düşmek : Bitkin düşmek.
Hort düşüb-yatmag : Baygın yatmak.
Hortlamag : Hortlamak.
Hortlatmag : Hortlatmak.
Hortuldamag : 1. Horuldamak. 2. Höpürdemek. 3. Domuz bağırmak.
Hortuldatmag : Hopurdatmak, höpürdetmek.
Hortultu : Domuz bağırması.
Hortultu : Horultu, lıkır lıkır sesi.

Hortumcug : Böcek hortumu.
Hortumuna çekmek : 1. Yutmak. 2. mec. Üstüne yatmak.
Horuc : tembel.
Horug : Çevik, atik, becerikli, eline çabuk.
Horuh : Kısmık, pinti.
Horuldamag : 1. Horlamak, horuldamak. 2. mec. derin uykuya dalmak. 3. Mırıldanmak. 4. mec. Homurdanmak.
Horuldatmag : Fokurdatmak, nargile içmek.
Horultu : 1. Horultu. 2. Homurtu, mırıltı.
Horum : 1. Tayın, istihkak, öğün. 2. Demet, bağlam.
Horumah : Artmak, çoğalmak.
Horumlamag : 1. Demetlemek, bağlamak. 2. Öğün öğün yedirmek, yemlemek.
Horuz : 1. Horoz. 2. mec. Kavgacı, dövüşken.
Horuzarısı, Eşşekarısı : Eşekarısı.
Horuz banı : Alaca karanlık, seher vakti.
Horuz banına geder (kimi) : Sabaha kadar.
Horuza yüklemek (yük ėlemek) : İflas ettirmek, soyup soğana çevirmek.
Horuzbaz : Horoz dövüştürücü.
Horuzbazlıg : Horoz dövüştürme.
Horuzbéçe : 1. Piliç. 2. mec. Kavgacı, dövüşçü.
Horuzcasına : Horoz gibi.
Horuzgöz : Yeni yetme, delikanlı.
Horuzgözü : Horoz gözü.
Horuzguyruğu : 1. Tavşan kanı. 2. Kıpkırmızı.
Horuzgülü : Hüsnüyusuf.
Horuzlanmag : Horozlanmak.
Horuzpipiyi : 1. Horoz ibiği. 2. mec. Tavşan kanı. 3. mec. Kıpkırmızı.
Horuzu goltuğuna vérilmek : Bohçası koltuğuna verilmek, işten kovulmak.
Horuzun guyruğu görünür : Mızrak çuvala sığmaz.
Horuz sesi éşitmemiş (éşitmeyen) : Yepyeni, gıcır gıcır, el değmemiş.
Horuzunu goltuğuna vérmek : Bohçasını koltuğuna vermek.
Horuzun guyruğu görünmek : Gittikçe açıklık kazanmak.
Horvat : Hırvat.
Horvatca : Hırvatça.
Hos : Güzel.
Hosdeveng : Fısıltı, fısıldama.
Hosdeveng élemek (etmek) : Fısıldaşmak, fısıldamak.
Hosdik : Kulübe, baraka, gecekondu.
Hosek : Gecekondu.
Hosunlaşma, Hosanlaşma : 1. Fısıldaşma. 2. Dedikodu.
Hosunlaşmag, Hosanlaşmag : Fısıldaşmak.
Hoş : Çüş!
Hoş *(Far.)* : 1. Hoş. 2. Güler yüzlü, sevimli.
Hoşa : Bir bitki.
Hoşa, Hoş halına : Ne mutlu, bravo!
Hoşab *(Far.)* : Hoşaf.
Hoşagéden, Hoşagelen : Beğenilen, sempatik.
Hoşagelimli : Sempatik.
Hoşagelimlilik : Sevimlilik, şirinlik.
Hoşagelimsiz, Hoşagelmez : Antipatik, sevimsiz.
Hoşa gelmek (gétmek) : Hoşlanmak, hazzetmek.
Hoşagelmezlik : Antipati, sevimsizlik, soğukluk.
Hoşagétmez : Sevimsiz, antipatik.
Hoşagétmezlik : Antipati, sevimsizlik.
Hoşaheng *(Far.)* : Ahenkli, uyumlu.
Hoşahenglik : Uyum, ahenk, harmoni.
Hoşahoş : İsteyerek, içtenlikle, samimiyetle.
Hoşahoşlug, Hoşamhoşlug : Gönüllü olarak, iyilikle.
Hoşallanmag : Hoşlanmak, sevinmek, mesrur olmak.
Hoşalmag : Sakinleşmek, iyileşmek.
Hoşamadıynan : Hoş geldiniz, safalar getirdiniz.
Hoşam-hoşam : Gönüllü olarak, iyilikle.
Hoşavaz(lı) : Güzel sesli, sesi güzel.
Hoşavazlıg : Uyum, ahenk, harmoni.

Hoşbeht *(Far.)* : 1. Mesut, mutlu. 2. Talihli, şanslı. 3. Mesut bir yolda.
Hoşbeht élemek (etmek) : Mutlu kılmak, mesut etmek.
Hoşbehtlik : Saadet, mutluluk, bahtiyarlık.
Hoşbeht olmag : Mutlu olmak, mesut olmak.
Hoşbehtlik üz vérmek : Şans yaver gitmek.
Hoşbeniz : Güler yüzlü, misafirsever, sevimli, şirin.
Hoş-béş élemek (etmek) : Hoşbeş etmek.
Hoşbu(y) *(Far.)* : Güzel kokulu.
Hoşca : Hoşça.
Hoşçekim(li) : İçimli.
Hoşdaflıh : Şaka, lâtife.
Hoşdil(li) : Tatlı dilli, hoşsohbet.
Hoşdu : Kökleri olan.
Hoşehlag(lı) : Güzel ahlaklı, kinsiz.
Hoşehlaglıg : Nezaket, naziklik, ahlak güzelliği.
Hoşehval(lı) : Uysal, yumuşak (kimse).
Hoşeklemek : Sararıp dökülmek.
Hoşemel : Dindar, mümin, kinsiz, güzel ahlaklı.
Hoşetir : Güzel kokulu, rayihalı.
Hoşfikir(li), Hoşniyyet(li) *(Far. Ar.)* : Dürüst, iyi niyetli, hayırhah, iyicil, iyimser.
Hoşgamet(li) *(Far. Ar.)* : Boylu boslu, dalyan gibi, çelimli, endamlı.
Hoşgedem(li) *(Far. Ar.)* : Ayağı uğurlu.
Hoşgelb *(Far. Ar.)* : Hayırhah.
Hoşgeldin élemek : Hoşbeş etmek, hoş geldin demek.
Hoş gelibsen (gelmisen) : Hoş geldin, hoş gelmişsin!
Hoş gelib, sefa getirmisen : Hoş geldin, safalar getirdin!
Hoş gelmek, Hoşuna gelmek : Beğenmek, hoşuna gitmek.
Hoşgılıg : Sokulgan, munis, nazik, kibar.
Hoşgılıglıg : Nezaket, sokulganlık.
Hoşgöftar, Hoşkelam *(Far.)* : Tatlı dilli, tatlı sözlü, hoşsohbet.
Hoşgol : Sözünde duran.
Hoş gördük : Hoş bulduk!
Hoşgörkem : Görkemli, gösterişli.
Hoşgövl *(Far. Ar.)* : Sözünde duran, sözüne bağlı.
Hoşgün(lü), Hoşgüzeran : Müreffeh, gönençli.
Hoş gününüz olsun : Size mutluluklar dilerim!
Hoşhal *(Far. Ar.)* : 1. Yumuşak, halim, mülayim. 2. Neşeli, sevinçli.
Hoşhal élemek (etmek, gılmag) : Neşelendirmek, mutlu etmek, hatırını hoş etmek.
Hoş halına : Ne mutlu sana!
Hoşhallandırmag : Sevindirmek, hatırını hoş etmek.
Hoşhallanmag : Sevinmek, neşelenmek, mutlu olmak.
Hoşhallıg : Huzur, sükun, sükunet, iç rahatlığı.
Hoşhallıgla : Memnuniyetle, mutlu halde.
Hoşhaseli : Selim, iyicil (ur vb.).
Hoşhasiyyet(li) *(Far. Ar.)* : Uysal, mülâyim.
Hoşhasiyyetlik : Uysallık.
Hoşhasiyyetlilik : Uysallık, nezaket, kibarlık.
Hoşhasseli : İyicil, selîm (ur, gudde vb.).
Hoşhatir *(Far. Ar.)* : Hoşnut, memnun.
Hoşhatir olmag : Hoşnut olmak, memnun olmak.
Hoşheber, Héyirheber *(Far.)* : Müjdeli haber, müjde, muştu.
Hoşheber olasan (olasınız) : Gözün aydın, gözünüz aydın!
Hoşhésab *(Far. Ar.)* : Borcuna sağlam.
Hoşhet *(Far. Ar.)* : Güzel yazan, okunaklı yazan.
Hoş-hoş : 1. Güzel güzel. 2. Yavaş yavaş, az az. 3. Salına salına, salınarak.
Hoşiğbal : Talihli, şanslı.
Hoş kéçindirmek : Eğlendirmek, gönlünü eğlendirmek.
Hoş kéçmek : Eğlenmek, gönül eğlendirmek.
Hoşkelam *(Far. Ar.)* : Hoşsohbet.

Hoşlamag : 1. Beğenmek, gözüne kestirmek, hoşlanmak. 2. Sevmek, âşık olmak.
Hoşlandırmag : Memnun etmek, hoşnut etmek, sevindirmek.
Hoşlanmag : 1. Beğenmek, hoşuna gitmek. 2. Sevmek, âşık olmak.
Hoşlanmalı : Sevinçli, neşeli, mutlu.
Hoşlehce *(Far. Ar.)* : Hoşsohbet.
Hoşliğa, Hoşsuret(li) *(Far. Ar.)* : Görkemli.
Hoşlug : 1. İyilik, güzellik. 2. Sevinç, mutluluk.
Hoşlug getirmek : Neşe getirmek, şenlendirmek.
Hoşlugla : İyilikle, güzellikle, tatlılıkla.
Hoşmezac, Hoşhasiyyet(li) *(Far. Ar.)* : 1. Güzel huylu, sıcak kanlı. 2. mec. Güler yüzlü.
Hoşnevis *(Far.)* : Hattat, yazısı güzel.
Hoşniyyet(li) *(Far. Ar.)* : Hayırhah.
Hoşniyyetlilik : Hayırseverlik, iyilikseverlik, iyilik dileme.
Hoşnud *(Far.)* : Hoşnut.
Hoşnud etmek : Hoşnut etmek.
Hoşnudlug : Hoşnutluk.
Hoşnud olmag : Hoşnut olmak.
Hoşnudsuzlug : Hoşnutsuzluk.
Hoşreftar(lı) *(Far.)* : Geçimli, uysal.
Hoşreftarlıg : Geçimlilik, uysallık.
Hoşreng(li) *(Far.)* : Güzel renkli, rengi güzel.
Hoşses(li) *(Far. T.)* : Güzel sesli, sesi güzel, uyumlu, ahenkli.
Hoşseslilik : Uyum, âhenk, armoni.
Hoşsifet (beniz) *(Far. Ar.)* : Güler yüzlü, sevimli, munis.
Hoşsifetlik : Samimiyet, şirinlik, güzel yüzlülük.
Hoşsima(lı) *(Far. Ar.)* : Uygun, münasip, yakışıklı, güzel.
Hoşsimalıg : Yakışıklılık.
Hoşsöhbet(li) *(Far. Ar.)* : Hoşsohbet.
Hoşsuret(li), Hoşzahir *(Far. Ar.)* : Hoşsohbet.
Hoştalé *(Far. Ar.)* : Şanslı, talihli.
Hoşteb *(Far. Ar.)* : 1. İyi tabiatlı. 2. Tatlı dilli. 3. Zevk sahibi. 4. İstidatlı, yetenekli.
Hoştebiet(li), Hoştinet(li) *(Far. Ar.)* : Güzel ahlaklı, iyi huylu, iyi yürekli.
Hoşu : 1. Nazlı. 2. Kokot, aşüfte.
Hoşuna gelmek : Hoşuna gitmek, beğenmek.
Hoşüz(lü) : Yakışıklı.
Hoşzahir *(Far. Ar.)* : Yakışıklı.
Hotél *(Fr.)* : Otel.
Hoti-hoti : Çenesi düşük, başkasını konuşturmayan, konuşanı lafa boğan, konuşanı dinlemeyip kendi konuşan.
Hotk : Balak, malak.
Hotkar : Emir, hükümdar, hükümran.
Hotke : 1. Bağırtlak. 2. Şahin, atmaca.
Hotug : Sıpa.
Hourğalanmah : Saldırmaya hazırlanmak (birine).
Hov : 1. Ülger, hav. 2. Yatak, döşek.
Hov : 1. Yardım. 2.İltihap, enfeksiyon. 3. Höst!
Hova çatmag : İmdada koşmak.
Hov élemek : İltihaplanmak.
Hovhurma : Hohlama.
Hovhurmag : Hohlamak.
Hovlamag : Ülgerini temizlemek, havını gidermek.
Hovlamag : Yardım etmek.
Hovlanmag : 1. Yardım edilmek. 2. Şişmek, iltihaplanmak.
Hovlayıcı : Tarazlayıcı (kumaş vb.).
Hovlu : 1. Havlı. 2. Pürüzlü.
Hovsuz : 1. Havsız, ülgersiz. 2. Pürüzsüz.
Hovu çekilmek : İyileşmek, şişkinliği inmek.
Hovuhmag : Hohlamak.
Hovur : An, lahza, süre, müddet.
Hovur-hovur : Zaman zaman, vakit vakit.
Hovuz : 1. Havuz. 2. Dağar, toprak kap.
Hovuzcug : Akvaryum.
Hovuzlu : Havuzlu.
Hoy *(Far.)* : Huy.

Hoy : İmece.
Hoy élemek : Yardımlaşa çalışmak, imece yapmak.
Hoydu : Haydi, hadi!
Hoydu-hoydu : Islıklama.
Hoydu-hoyduya götürmek : 1. Islıklamak. 2. mec. Sarakaya almak, alay etmek.
Hoydulamag : 1. Islıklamak, ıslık çalmak. 2. mec. Alay etmek, sarakaya almak.
Hoydursuz : Terbiyesiz.
Hoylandırmag : Huylandırmak, şüphelendirmek.
Hoylanmag : Huylanmak, şüphelenmek.
Hoyuhmag, Hoyuhmah : Korkmak, ürkmek, ürpermek.
Hoyul : Sofa, hol.
Hoyun : Susuz tarım, sulanmamış tarla.
Hoyuş, Herhoş : İlaç.
Hoz : 1. Tümsek, kambur. 2. Hörgüç.
Hoza : Eğiç, gelberi.
Hozaki, Hozeki, Hozu : 1. Kaba, hantal. 2. mec. Düşüncesiz, gabi. 3. Ayı. 4. mec. Sakar, şapşal. 5. mec. Haşin.
Hozal : Çalkantı (kalbur için).
Hozan : 1. Saman. 2. Hozan.
Hozéyin *(Rus.)* : Patron, ağa, sahip.
Hoziki : 1. Kaba, terbiyesiz. 2. Gabi, anlayışsız. 3. Geri zekâlı.
Hozlu : 1. Kambur. 2. Hörgüçlü.
Höcce : Heceleme.
Höcceleme : Heceleme.
Höccelemek : Hecelemek.
Höcet, Höccet *(Ar.)* : 1. Hüccet. 2. Senet. 3. İnat, inatçı, müstebit. 4. Direnme.
Höcete düşmek : Israr etmek.
Höcet élemek (etmek) : Çekişmek, münakaşa etmek, ayak diremek, ısrar etmek.
Höcetçi, Höccetçi : İnatçı, kavgacı.
Höcetçilik : İnatçılık, terslik.
Höceti kesmek : Münakaşayı bitirmek.
Höcetkar *(Ar. Far.)* : İnatçı, kavgacı, ters.
Höcetkarlıg : İnatçılık, direngenlik.
Höcetleşmek : Çekişmek, münakaşa etmek, tartışmak.
Höcetlik, Höccetlik : Terslik, direngenlik, inatçılık.
Höcéyre *(Ar.)* : Hücre, göze.
Höe : Kirkit.
Höger : Su tevzi memuru.
Hökm *(Ar.)* : 1. Hüküm. 2. İlâm. 3. Senet.
Hökm çıhmag : Karar çıkmak, emir verilmek.
Hökmdar *(Ar. Far.)* : Hükümdar.
Hökmdarcasına : Kesin olarak.
Hökmdarlıg : Hükümdarlık.
Hökmden düşmek : Yürürlükten kalkmak.
Hökmdarlıg etmek : Hükümdarlık yapmak, padişahlık yapmak.
Hökmen *(Ar.)* : 1. Hükmen. 2. Mutlaka, muhakkak.
Hökm etmek (sürmek, élemek) : Hüküm sürmek.
Hökmferma *(Ar. Far.)* : Hükümran, egemen.
Hökmferma olmag : 1. Hükümran olmak, egemenlik kurmak. 2. mec. Hakimiyet kurmak, baskı kurmak.
Hökmlü : 1. Kurumlu, çalımlı, fodul. 2. Nüfuzlu, erkli.
Hökmran *(Ar. Far.)* : 1. Diktatör. 2. Hükümran. 3. mec. Fodul, çalımlı.
Hökmranlıg : 1. Diktatörlük. 2. Hükümranlık. 3. mec. Baskı, zorbalık.
Hökmranlıg etmek : Hüküm sürmek.
Hökm vérmek : Hüküm vermek.
Hökümet *(Ar.)* : Hükûmet.
Hökümet etmek : Hükûmet etmek.
Hökmü kéçmek : Hükmü geçmek, hükmü yürümek, hüküm yürütmek.
Hökmünde olmag : Hükmünde olmak.
Hökümetsizlik : Anarşi.
Hökumet sürmek : Hükûmet sürmek.
Hölen : Gölek, su birikintisi (yollarda).
Hönküre-hönküre, Hönkür-hönkür : Hüngür hüngür.
Hönkür-hönkür ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Hönkürme : Hıçkırma.

Hönkürmek : Hüngürdemek.
Hönkürtü : Hüngürtü.
Hönkürtü goparmag (vurmag) : Hüngürdemek, çığlık koparmak.
Hönkürüşmek : Ağlaşmak.
Hör : Boğa.
Hördürmek : Ördürmek.
Höre gelmah : Boğasamak.
Hörek : 1. Yemek, gıda, yiyecek. 2. Tabak, kap. 3. Doz, tablet.
Hörekbişiren : Aşçı.
Hörek çekmek : Tencereden yemek bölüştürmek, kaplara yemek koymak.
Hörek duzu : Yemek tuzu.
Hörek gaşığı : Çorba kaşığı.
Höreklik : Yemeklik.
Hörekpaylayan : Garson.
Höreyi olmamag : Gücü yetmemek, haddi olmamak.
Höreyi deyil : Ne haddine! gücü yetmez!
Hörelenmek : Böbürlenmek, kabarmak, hava atmak.
Höreşmeh, Höyürreşmeh : Alışmak.
Hörgelenmeh : Ürkmek, korkmak.
Hörgü : Örgü.
Hörmek : Örmek.
Hörmelemek : Örmek (şıpın işi).
Hörmet *(Ar.)* : Hürmet.
Hörmetcil : Güler yüzlü, samimi, misafirperver.
Hörmetcillik : Güler yüzlülük.
Hörmetçi : Güler yüzlü, samimi.
Hörmet beslemek : Saygı göstermek.
Hörmetden düşmek : Gözden düşmek, adı kötüye çıkmak.
Hörmetden salmag : Gözden düşürmek, aşağılamak.
Hörmete çatmag : Saygı görmek, sayılmak.
Hörmete minmek : İtibarı yükselmek.
Hörmet élemek (etmek, goymag) : Saymak, saygı göstermek, hürmet etmek.
Hörmet göstermek : Saygı göstermek.
Hörmeten *(Ar.)* : Hürmetle, ihtiramla, saygıyla.
Hörmetini gözlemek (sahlamag, tutmag) : Hürmet etmek.
Hörmetini yére vurmag : Gözden düşürmek, aşağılamak.
Hörmetkar *(Ar. Far.)* : Güler yüzlü, samimi.
Hörmetkarane, Hörmetle : Hürmetle, saygıyla, ihtiramla.
Hörmetkarlığ : Güler yüzlülük.
Hörmetli : Saygıdeğer, muhterem, sayın.
Hörmetsiz : Saygısız, hürmetsiz.
Hörmetsizlik : Hürmetsizlik, saygısızlık.
Hörücü : 1. Örücü, oyacı. 2. Demet bağlayıcı, buket yapan.
Hörüh : Çıvgar.
Hörük : Örük, örgü.
Hörük etmek : Örmek, örgü yapmak.
Hörüklemek : 1. Örmek (saç vb.). 2. Örklemek, örüklemek.
Hörüklenmiş : Örüklü, örklü.
Hörüklü : 1. Örgülü. 2. Örklü, örüklü.
Hörülme : Örülü, örülmüş.
Hörülmek : 1. Örgü yapılmak. 2. Duvar yapılmak.
Hörülmüş : 1. Örülü (duvar). 2. Örgülü (saç vb.). 3. Örklü.
Hörümçek : Örümcek.
Hörümçek genesi : Örümceğimsiler.
Hörümçek toru : Örümcek ağı.
Höröş : Yaş, höl.
Höryet, Huryat : Çirkin.
Höselemek, Hösemek : Savurmak, elemek, çalkamak.
Höşül : Mamaliga, kaçamak.
Hötek : Malak, balak.
Hötüllütü : Minare kırması, uzun ve ebleh.
Hötüllütülüh etmek : Hürmetini gözetmemek, saygısını yitirmek.
Höür salmag : Muhabbet etmek.
Hövke : Havya.
Hövkelemek : 1. Ezmek, buruşturmak. 2. Ovmak, masaj yapmak. 3. Ufalamak, yoğurmak.
Hövl *(Ar.)* : 1. Korku. 2. Telaş, heyecan.

Hövl élemek (etmek) : 1. Korkmak, ürkmek. 2. Telaşlanmak, heyecanlanmak.
Hövl götürmek : 1. Korkmak. 2. Telaşlanmak.
Hövl ile : Telaşla, korkuyla, can havliyle.
Hövlnak, Hövleki *(Ar. Far.)* : 1. Panik içinde. 2. Aceleci.
Hövre : Damızlık.
Hövreye gelmek : Çiftleştirilmek (hayvanlar).
Hövsele *(Ar.)* : Havsala.
Hövseleden çıhmag : Havsalasına sığmamak.
Hövsele etmek : Sabretmek.
Hövseleli : 1. Sebatlı, direşken, sebatkâr. 2. Sabırlı, tahammüllü.
Hövselelilik : Sabır, tahammül.
Hövselemek, Hövsemek : Kalburdan geçirmek, elemek.
Hövselesi çatmamag : Gücü yetmemek.
Hövselesi daralmag (darıhmag) : Sabrı tükenmek, içi sıkılmak.
Hövselesi gelmemek : Sabrı tükenmek.
Hövselesi tükenmek : Sabrı tükenmek, dayanamaz olmak.
Hövselesini basmag : Sabretmek, tahammül göstermek.
Hövselesiz : 1. Sabırsız. 2. Sebatsız.
Hövselesizlik : Sabırsızlık.
Hövsele sümüyü : Leğen kemiği.
Hövser : 1. Kalbur makinesi. 2. Elek, kalbur, gözer vb. 3. Çalkantı, kalbur artığı.
Hövser-maşın : Kalbur makinesi.
Hövür : Boğasama.
Hövze *(Ar.)* : 1. Havza. 2. Göl; gölet.
Höysümeh : Taşını temizlemek (pirinç için).
Höyürreşmeh, Höreşmeh : Alışmak.
Höyüş : 1. Höl, nemli. 2. Taze, yeni.
Höyüşağac : Yeşil ağaç.
Höyüşdüh : Rutubet, nemlilik.
Höyüşlenmek : Nemlenmek, rutubetlenmek.
Höyüş ot : Yeşil ot, taze ot.
Hristian *(Yun.)* : Hristiyan.
Hristianlaşdırılmag : Hristiyanlaştırılmak.
Hristianlaşdırılmış : Hristiyan yapılmış.
Hristianlaşdırmag : Hristiyanlaştırmak.
Hristianlaşmag : Hristiyanlaşmak.
Hristianlaşmış : Hristiyanlaşmış.
Hristianlıg : Hristiyanlık.
Hrizantém *(Yun.)* : Krizantem, kasımpatı.
Hrom *(Yun.)* : Krom.
Hromatik : Kromatik.
Hromatizm *(Yun.)* : 1. Renklenme, renklendirme. 2. Gam (müzikte).
Hromlamag : Galvanizlemek.
Hromlu : Galvanizli.
Hromosfér *(Yun.)* : Kromosfer.
Hromosom(lar) *(Yun.)* : Kromozomlar.
Hronik *(Yun.)* : Kronik.
Hronika *(Yun.)* : 1. Yıllık, salname. 2. Vakayiname. 3. Havadis, iç haberler.
Hronikaçı : Havadis yazarı (gazetede).
Hronikal *(Yun.)* : Günlük, günce.
Hroniki *(Yun.)* : Müzmin, kronik.
Hronologiya *(Yun.)* : Kronoloji.
Hronoloji *(Yun.)* : Kronolojik.
Hronométr *(Yun.)* : Kronometre.
Hronométraj *(Yun.)* : Kronometreyle ölçme.
Hronométrajçı : Kronometreyle ölçen, kronometre tutan.
Hronométrajlamag : Kronometre tutmak, kronometreyle ölçmek (süreyi).
Hronométrik *(Yun.)* : Kronometreye ait, kronometrik.
Hronoskop *(Yun.)* : Kronograf.
Hu *(Far.)* : Huy.
Hualammah : Işınmak.
Huas *(Ar.)* : Heves.
Huasdammah, Huasımah : Heveslenmek.
Hub *(Far.)* : Güzel.
Hubara : Toy kuşu.
Hublug : Güzellik.
Hubru *(Far.)* : Güzel yüzlü.
Huda *(Far.)* : Allah.
Hudahafiz *(Far. Ar.)* : allaha ısmarladık! eyvallah!
Hudahafiz élemek : Vedalaşmak.
Hudahafizleşmek : Vedalaşmak.

Hudanekerde *(Far.)* : Allah göstermesin!
Hudavend *(Far.)* : Huda, Allah.
Hudavenda *(Far.)* : Allahım!
Hudaya *(Far.)* : İlahî!
Hudbin *(Far.)* : 1. Egoist, bencil, hodbin. 2. Gururlu.
Hudbinlik : Hodbinlik, bencillik.
Hudmani *(Far.)* : 1. Mahrem. 2. Samimî, içten, içli dışlı.
Hudıri, Hudri, Hudru : Boş, manasız, herze.
Hudpesend *(Far.)* : Hodpesent.
Hudpesendlik : Hodkâmlık.
Hudser *(Far.)* : 1. Dizginsiz, zaptolunmaz. 2. Keyfince, keyfine göre.
Huduh : Efkâr, sıkıntı, kuşku.
Huduh élemek : Kuşkulanmak, dert etmek.
Hul, Hulbalığı : 1. İzmarit balığı. 2. Kedi balığı.
Hul : Düşey, şakulî.
Hul bahmag : Dik bakmak.
Hul galhmag : Amuda kalkmak.
Hula, Hulı : Harman.
Hulay : Yüce, yüksek.
Hulgum élemah : Kuşatmak, muhasara etmek.
Huligan *(İng.)* : Terbiyesiz, küstah.
Huliganlıg : Küstahlık, terbiyesizlik.
Huliganlıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek.
Hulu : İri şeftali.
Huluh : Kamışsı bitki.
Hulumçah : Salıncak.
Hulya : Hayal.
Hulyaçı : Hayalci.
Hulyaçılıg : Hayal kurma.
Hulyaperest : Hayalperest.
Hulyaperestlik : Düşçülük.
Hum : Küp, çömlek.
Humanist *(Lat.)* : Hümanist.
Humanistcesine : İnsanca.
Humanitar *(Lat.)* : Humaniter.
Humanitar élmler : Sosyal bilimler.
Humanizm *(Lat.)* : 1. Hümanizma. 2. Hümanizm.
Humar *(Ar.)* : 1. Süzgün, mahmur, dalgın, baygın. 2. Sarhoş, çakırkeyif.
Humar bahmag : Mahmur bakmak, baygın bakmak.
Humargöz(lü) : Mahmur bakışlı.
Humar gözler : Mahmur gözler.
Humar-humar : Mahmur mahmur, süzgün süzgün, nazlı nazlı.
Humarlandırmag : 1. Sarhoş etmek, mest etmek. 2. Ninniyle uyutmak. 3. mec. Şımartmak.
Humarlanma : 1. Mahmurluk, sarhoşluk. 2. mec. Hoşluk, rehavet.
Humarlanmag : 1. Keyiflenmek, neşelenmek. 2. Imızganmak. 3. Nazlanmak, kırıtmak.
Humarlıg : Mahmurluk.
Humar olmag : Sarhoş olmak, mahmur olmak.
Humayun *(Far.)* : Hümayun.
Humayun ağı : Kalın patiska, madampol.
Humus *(Lat.)* : Bitki çürüğü, humus.
Hun *(Far.)* : Kan.
Hunhar *(Far.)* : Hunhar.
Hunharlıg : Hunharlık, zalimlik, gaddarlık.
Hunta *(İsp.)* : Cunta.
Hurafat *(Ar.)* : 1. Hurafe, batıl inanç. 2. Masal.
Hurafatçı : Hurafeci, fanatik, mutaassıp, bağnaz.
Hurafati *(Ar.)* : Bağnaz, mutaassıp, fanatik.
Huraman *(Far.)* : Salınarak yürüyen.
Huraman-huraman *(Far.)* : Salına salına, salınarak.
Huraman olmag : Salınmak, salınarak yürümek.
Hurcun : Hurç.
Hurcuntayı çüşmeh : İkisi birden yıkılmak (güreşenler).
Hurd-heşil : Hurdahaş, paramparça.
Hurda-heşil élemek (etmek) : Hurdahaş etmek.
Hurdu-hemir *(Ar. Far.)* : Hurdahaş.
Huri *(Ar.)* : Hûri.
Huri kimi : Huri gibi.

Hurma : 1. Hurma. 2. Trabzon hurması, japon hurması.
Hurmalıg : Hurmalık.
Hurmayı : Kumral.
Hurmayısaç(lı) : Kumral saçlı.
Hurnih : Trabzon hurması.
Hurşid *(Far.)* : 1. Güneş. 2. mec. Sevgili, güzel.
Hurşidveş *(Far.)* : Güneş yüzlü.
Hurt : Hurt, baygın.
Hurt düşmek : Kendinden geçmek, bayılmak, sızmak.
Huruş *(Far.)* : 1. Garnitür, katık (yemeklere). 2. Esrime, vecit, coşma. 3. Kızgınlık, öfke. 4. Yaramaz, haşarı (çocuk).
Huruşu galhmag : Esrimek, vecde gelmek.
Huryat : Çirkin, hoyrat.
Huryet : Vaziyet, durum, ahval.
Huş *(Far.)* : 1. Bilinç, şuur. 2. Düşünce, dikkat. 3. Uyuklama, pinekleme, ımızganma.
Huşa gelmek, Huşu başına gelmek : Ayılmak, kendine gelmek.
Huşa gétmek : 1. Düşünmek, düşünceye dalmak. 2. Uyuklamak, ımızganmak. 3. Rüya görmek, düş görmek.
Huş aparmag : 1. Dalmak. 2. Imızganmak, pineklemek.
Huşa getirmek : Ayıltmak.
Huşdan gétmek, Huşunu itirmek : Bayılmak, kendini kaybetmek.
Huşgebar *(Far.)* : Kuru yemiş, kuru meyve.
Huşgebarfüruş, Huşgebarçı *(Far.)* : Kuru yemişçi.
Huş-guş : Dikkat ve ihtimam.
Huş-guşla : Dikkatle, can kulağıyla.
Huşlanmag : 1. Ayılmak, kendine gelmek. 2. Pineklemek, ımızganmak.
Huşlu : Akıllı, anlayışlı, kavrayışlı.
Huşlu-başlı : Zeki, hafızalı.
Huşsuz : 1. Dikkatsiz, dalgın. 2. Şuursuz. 3. Bilmeden, şuursuzca.
Huşsuzlaşmag : Dalmak, dalgınlaşmak, kendinden geçmek.
Huşsuzlug : 1. Dikkatsizlik, dalgınlık. 2. Baygınlık, şuursuzluk. 3. Amnezi, hafıza kaybı.
Huşu başına gelmek : Ayılmak, kendine gelmek.
Huşu baş(ın)dan çıhmag (uçmag) : Aklı başından uçmak, kendini kaybetmek.
Huşu dağılmag : Dikkati dağılmak.
Huşunu başına yığmag : Aklını başına toplamak, kendine gelmek.
Huşyar *(Far.)* : Akıllı, şuurlu.
Huşyarlıg :Akıllılık, şuurluluk, uyanıklık.
Huşyar olmag : Dikkatli olmak, uyanık olmak.
Hutor *(Rus.)* : 1. Küçük çiftlik, çiftlik. 2. Kazak kampı (göçmen).
Hutorçu : 1. Küçük çiftlik sahibi. 2. Göçmen kazak.
Hutorlu : Göçmen Kazak.
Hutuz : Hotoz (kadınlar için).
Huyar : Uyku ilacı (haşhaş kabuğundan).
Huydar, Huygir *(Far.)* : Kızgın, öfkeli, sinirli, asabî.
Huydumağac : Kovalamaca.
Huylamag : Bili bili demek, seslemek (tavukları).
Huylanmağ : Heyecanlanmak, kendinden geçmek.
Huyuhmag : Şaşakalmak.
Huyu tutmag : Huylanmak, sinirlenmek.
Huyuna tanış déyilem : Huyunu suyunu bilmiyorum.
Huz : 1. Kambur. 2. Hörgüç.
Huzlu : 1. Kambur. 2. Hörgüçlü.
Huzlulug : Kamburluk.
Hücéyre *(Ar.)* : Hücre, göze.
Hücéyrearası, Hücéyredahili : Gözeleraası, hücrelerarası.
Hücéyreli : Hücreli.
Hücre *(Ar.)* : Küçük oda, odacık, hücre.
Hücrenişin *(Ar. Far.)* : Münzevî.
Hücum *(Ar.)* : Hücum.
Hücum çekmek : Hücum etmek.
Hücuma kéçmek : Hücuma kalkmak.

Hücum élemek (etmek) : Hücum etmek.
Hücumçu : 1. Taarruz askeri, komando. 2. Forvet, akıncı.
Hüddam *(Ar.)* : Kayyım, kayyum (mabette).
Hüd-hüd, Hop-hop : Hüthüt, ibibik.
Hüdrühlemmeh : Gücendirmek, kızdırmak, darıltmak.
Hüdud *(Ar.)* : Hudut.
Hüdudlama : Sınırlama.
Hüdudlamag : Sınırlamak.
Hüdudlandırmag : Hudutlandırmak.
Hüdudlanmag : Sınırlanmak.
Hüdudlu : Hudutlu, sınırlı.
Hüdudsuz : Hudutsuz, sınırsız, sonsuz.
Hüdudsuzlug : Hudutsuzluk, sınırsızlık, sonsuzluk.
Hüduru : Nafile, beyhude, boşuna, fuzulî.
Hügug *(Ar.)* : Hukuk.
Hügugberaberliyi : Hak eşitliği, fırsat eşitliği.
Hügugçu : Hukukçu.
Hüğuği *(Ar.)* : Hukuki.
Hüğuği şehs *(Ar.)* : Tüzel kişi, hükmî şahıs.
Hüguglu : Haklı, muhik.
Hügug meslehetçisi : Hukuk danışmanı.
Hügug meslehethanası:Hukuk müşavirliği.
Hügugpozarlıg : Kanunlara muhalefet, cürüm, suç.
Hügugsuz : 1. Hukuktan mahrum. 2. Parya.
Hügugsuzlug : Haksızlık, adaletsizlik.
Hügugşünas *(Ar. Far.)* : Hukukçu, adliyeci.
Hügugşünaslıg : Hukukçuluk, hukuk ilmi.
Hükema *(Ar.)* : Filozoflar, bilginler.
Hülase *(Far.)* : Hulâsa.
Hülase etmek : Hulâsa etmek.
Hülaseyi-kelam : Kısacası, sözün kısası.
Hülasesi : Kısacası, özetle.
Hüle : 1. Arık, ark. 2. Tarh (balıçeleride).
Hülegen : Hâin.
Hülgum *(Ar.)* : Boğaz, gırtlak, hançere.
Hülgumlamag : Gırtlaklamak.
Hülgumu gurumag : Çok korkmak.
Hülgumundan kéçirmek : 1. Yemek, yutmak. 2. mec. Üzerine yatmak, sahiplenmek.
Hülgumundan yapışmag : Gırtlağından yapışmak, gırtlaklamak.
Hülhülü : Prensipsiz, ülküsüz.
Hüllükçü, Hüllühbaz : Dolandırıcı, yalancı.
Hüllüver : Yüksek, yukarı.
Hüllüyan : Oluk, su oluğu.
Hülöy döymeh : Şamata etmek, şamata koparmak.
Hülya *(Ar.)* : Hayal, fantazi, hülyâ.
Hülyaçı : Hayalci, hayalperest.
Hülyaçılıg : Hayalcilik, hayalperestlik.
Hülyaperest (perver) *(Ar. Far.)* : Hayalperest.
Hüylaperestlik (perverlik) : Hayalcilik.
Hümayun *(Far.)* : 1. Uğurlu, kutlu, mübarek. 2. Hümayun (musiki).
Hümayun ağı : Kalın patiska.
Hümmet *(Ar.)* : Himmet.
Hümmet élemek (etmek, göstermek) : 1. Çalışmak, gayret etmek. 2. Himmet etmek.
Hümmetli, Himmetli : 1. Aktif, gayretli. 2. Alicenap.
Hümmetsiz : Tembel, gevşek.
Hüms *(Ar.)* : Zekat.
Hündür : 1. Yüksek, yüce. 2. Uzun boylu, minare kırması. 3. Yüksekten, yüksek sesle.
Hündürboylu : Uzun boylu, minare kırması.
Hündürce : Uzunca, upuzun.
Hündürden : 1. Yüksekten. 2. Yüksek sesle, bağırarak.
Hündürlük : 1. Yücelik. 2. İrtifa. 3. Tepe, zirve, yükseklik.
Hündürlükölçen : Yüksekliközçer, altimetre.
Hüner *(Ar.)* : Hüner.
Hüneri nedir : Ne cesaretle!
Hüneri var : Sıkı mı!
Hünerlenmek : Cüretlenmek.
Hünerli : 1. Hünerli. 2. Yiğit, cesur, yürekli.
Hünermend *(Ar. Far.)* : Hünerli.
Hünerver *(Ar. Far.)* : 1. Hünerli. 2. Yiğit, yürekli, cesur.

Hüng : Günlük, buhur.
Hünü : Sivrisinek.
Hünük : Ilıcak, ılıkça.
Hür *(Ar.)* : Hür.
Hürdürme : Ürütme, havlatma.
Hürdürmek : Ürütmek, havlatmak.
Hüreyen, Hüregen : Durmadan ürüyen, hep havlayan, geveze (köpek).
Hürgüç : Hörgüç.
Hürkdürmek : Ürkütmek.
Hürkek : Ürkek, korkak.
Hürkeklik : Ürkeklik.
Hürken : Ürkek, korkak.
Hürkmek : Ürkmek.
Hürkü : Ürkü, panik.
Hürküşmek : Birlikte ürkmek, topluca ürkmek.
Hürkütmek : Ürkütmek, korkutmak.
Hürkütmesen sanamag (saymag) olmaz : Kızını dövmeyen dizini döver.
Hürme : Ürüme.
Hürmek : 1. Ürümek. 2. mec. Boş konuşmak, abuk sabuk konuşmak.
Hüröyün : Yırtıcı, fena, kötü.
Hürr *(Ar.)* : Hür.
Hürrem *(Far.)* : Sevinçli, şen, mutlu.
Hürrem olmag : Mutlu olmak, sevinmek, neşelenmek.
Hürriyyet *(Ar.)* : Hürriyet.
Hürriyyetperest *(Ar. Far.)* : Hürriyetsever, hürriyete aşık.
Hürriyyetperestlik : Hürriyetseverlik.
Hürriyyetperver *(Ar. Far.)* : Hürriyetsever.
Hürriyyetperverlik : Hürriyetseverlik.
Hürriyyetséver *(Ar. T.)* : Hürriyetsever.
Hürr olmag : Hür olmak.
Hüruc *(Ar.)* : Huruç.
Hüruc etmek : Çıkmak.
Hüruf *(Ar.)* : Hurufat, harfler.
Hürufat (Ar.) : Hurufat.
Hürufatölçen *(Ar. T.)* : Tipometre, matbaacı cetveli.
Hürufi *(Ar.)* : Hurufîlik mensubu, hurûfi.
Hürufilik : Hurufîlik.
Hürücü ösgürek : Kuş palazı, difteri.
Hürüş : Ürüme, havlama.
Hürüşmek : Ürüşmek.
Hürütü : Kat'iyen, aslâ.
Hüsn *(Ar.)* : 1. Hüsün. 2. mec. Lezzet, tat.
Hüsn ehlag *(Ar.)* : Güzel ahlak.
Hüsnhet *(Ar.)* : Hüsnühat, kaligrafi.
Hüsnhidmet *(Ar.)* : Hasenat.
Hüsni-reğbet, Hüsn-reğbet *(Ar.)* : Sempati, sevgi, teveccüh.
Hüsni-teveccöh *(Ar.)* : Sempati, sevgi, teveccüh.
Hüsni-teveccöh (reğbet) beslemek : Sempati duymak.
Hüsni-teveccöh göstermek : Hüsnükabul göstermek.
Hüsni-teveccöhü olmag : Sempati duymak, cana yakın bulmak.
Hüsn-reğbetini gazanmag : Sempatisini kazanmak.
Hüsumet *(Ar.)* : Husumet.
Hüsus *(Ar.)* : Husus.
Hüsusda : Konuda, mevzuda, hususta.
Hüsusi *(Ar.)* : Hususî.
Hüsusi çeki : Özgül ağırlık.
Hüsusi ğeza *(Ar.)* : Avarya.
Hüsusi isim : Özel isim, has isim.
Hüsusile : Özellikle, hususiyle, bilhassa.
Hüsusileşme : 1. Özelleşme. 2. Tecrit (gramerde) cümle unsurlarından bir kısmının özel ses tonuyla söylenip mantık vurgusuyla öbürlerinden ayırdedilmesi).
Hüsusileşmek : 1. Özellik kazanmak, özelleşmek. 2. Ayrılmak, infirat etmek (gramerde), özel söylenmek (teleffuz).
Hüsusileşmiş : Mahsus, ayrı, özel (isim).
Hüsusilik, Hüsusiyyet : Hususiyet, özellik.
Hüsusi mühbir *(Ar.)* : Hususî muhabir, özel muhabir.
Hüsusi mülkiyyet *(Ar.)* : Özel mülkiyet.
Hüsusi nisbilik nezeriyyesi : Rölativizm, bağıntıcılık, izafet teorisi.
Hüsusi otomobil : Özel otomobil.

Hüsusiyyet *(Ar.)* : Hususiyet, özellik.
Hüsusiyyetçi : Malik, sahip, iye (mal için).
Hüsusiyyetçilik : Mülkiyet, sahiplik, iyelik (mal için).
Hüt : Delişmen, hoppa, koket.
Hütbe *(Ar.)* : Hutbe.
Hütüddemey : Çabuk çabuk konuşmak.
Hütdüläm : Akılsız, beyinsiz.
Hüvel : Boyunduruk altlığı (kumaş).
Hüviyyet *(Ar.)* : 1. Mahiyet, asıl, gerçek. 2. Hüviyet, kimlik.
Hüy : Lânetleme, beddua.
Hüzn *(Ar.)* : Hüzün.
Hüznaver *(Ar. Far.)* : Hüzün verici, üzücü, üzüntülü.
Hüznle : Mahzun mahzun, üzülerek.
Hüznlü : Hüzünlü.
Hüzr, Hüzür : Yas, matem.
Hüzr yéri : Matem yeri, yas meclisi.
Hüzur *(Ar.)* : Huzur.
Hüzurunda : Huzurunda, önünde, katında.
Hüzurundan : Huzurundan, makamından, katından.
Hüzürlü : Yaslı, matemli.

İ

İade *(Ar.)* : iâde.
İade élemek (etmek) : İade etmek.
İane, İanet *(Ar.)* : İane.
İaneçi : Bağışçı.
İane élemek (etmek, vérmek) : Hibe etmek, bağışlamak.
İaşe *(Ar.)* : 1. İaşe. 2. Gıda, erzak, yiyecek.
İaşeçi : İaşe sorumlusu, iaşe görevlisi, erzaktan sorumlu.
İaşe müessisesi : 1. Yemekhane. 2. Kahvehane. 3. Lokanta.
İbadet *(Ar.)* : İbâdet.
İbadetçi : Abit, ibadet eden, tapan.
İbadet élemek (etmek) : 1. Dua etmek. 2. mec. Tapınmak.
İbadetgah, İbadethana *(Ar. Far.)* : İbadethane, tapınak.
İbadetkar *(Ar. Far.)* : Abit, ibadet eden, tapan.
İbare *(Ar.)* : 1. İbare. 2. Tumturak (kelime, ifade).
İbarebaz *(Ar. Far.)* : Tumturak düşkünü.
İbarebazlıg : Tumturak düşkünlüğü.
İbareçi : Tumturak düşkünü, tumturaklı kullanan.
İbareçilik : Tumturak düşkünlüğü.
İbareli : Tumturaklı.
İbarelilik : Tumturak oluş, tumturaklılık.
ibareperdaz *(Ar. Far.)* : Tumturak düşkünü.
İbareperdazlıg : Tumturak düşkünlüğü.
İbare satmag : Tumturaklı konuşmak.
İbaret *(Ar.)* : İbâret.
İbaret olmag : İbaret olmak.
İbçin, İfçin : Tamamen, büsbütün.
İbham *(Ar.)* : İpham.
İblis *(Ar.)* : İblis.
İblisane, İbliscesine *(Ar. Far.)* : Şeytanca; son derece, ziyadesiyle, aşırı.
İblisleşme : Fesatlık etme.
İblisleşmek : Fesat çıkarmak, dolap çevirmek.
İblislik : Fesatçılık, ordubozanlık.
İblisvarı : Şeytanca, iblisçe.
İbn *(Ar.)* : Oğul.
İbni-adem *(Ar.)* : İnsanoğlu, insanlar.
İbneli : Homoseksüel, eşcinsel, ibne.
İbraz *(Ar.)* : İbraz.
İbraz élemek (etmek) : İbraz etmek.
İbre *(Ar.)* : 1. İbre, iğne, mil. 2. Dokuma kumaş, yünlü şal.
İbret *(Ar.)* : İbret, ders.
İbret almag (élemek, etmek, götürmek) : İbret almak.
İbretamiz, ibretlendirici, İbretli : Öğretici, ibret verici.
İbret dersi almag : İbret almak, okumak, öğrenmek.
İbret dersi vérmek : Cezalandırmak.
İbrethana *(Ar. Far.)* : Eğitim yuvası, terbiye evi.
İbretlendirmek : Cezalandırmak, ihtar etmek, ikaz etmek.
İbretlenmek : İbret almak, örnek almak.
İbretli : İbret verici, öğretici.
İbretvérici : İbret verici.
İbriğ *(Ar.)* : İbrik.
İbrişim *(Far.)* : İbrişim.
İbtal *(Ar.)* : İptal.
İbtida *(Ar.)* : İptida.
İbtidada : Başlangıçta, ilk önce.
İbtidadan : Önceden, baştan, başlangıçtan.
İbtida etmek (gılmag) : Başlamak.
İbtidai *(Ar.)* : 1. İlkel, iptidaî. 2. Gelişmemiş. 3. Başlangıç, ilk. 4. Primitif.
İbtidai icma guruluşu : İlkel toplum.
İbtidai insan : İlkel insan.
İbtidailik : 1. Başlangıç devresi, ilk devre (hastalık vb. de). 2. İlkellik.
İbtidailer : Tek hücreliler, bir gözeliler.

İbtidai mekteb *(Ar.)* : İptidai mektep, ilk okul.
İcab *(Ar.)* : İcap.
İcab etmek : İcap etmek.
İcabet *(Ar.)* : İcâbet.
İcabet élemek (etmek) : İcabet etmek.
İcad *(Ar.)* : İcat.
İcad élemek (etmek) : İcat etmek.
İcad olunmag, İcad édilmek : 1. Oluşturulmak. 2. Uydurulmak.
İcare *(Ar.)* : İcar, kira.
İcareçi : Kiracı, müstecir.
İcaredar *(Ar. Far.)* : Kiracı, müstecir.
İcaredarlıg : Kiracılık, isticar.
İcare élemek (etmek) : Kiralamak, isticar etmek.
İcare (icariye) götürmek : Kiralamak.
İcarehaggı : Kira, kira parası.
İcareleme : Kiralama.
İcarelemek : Kiralamak, isticar etmek.
İcarelenmek : Kiralanmak.
İcarename *(Ar. Far.)* : Mukavelename, kira kontratı.
İcareye (icariye) götürmek : Kiralanmak, kiraya vermek.
İcareye (icariye) vérmek : Kiraya vermek.
İcaze *(Ar.)* : İcazet.
İcaze ile : İzinli, müsaade ile.
İcazeli : 1. Uygun, caiz. 2. İzinli, müsaade ile.
İcazename *(Ar. Far.)* : İcazetname, ruhsatname.
İcazesiz : 1. İzinsiz, ruhsatsız. 2. Yasak, yolsuz.
İcazet *(Ar.)* : İcâzet.
İcazet olunmag : İzin verilmek.
İcaze vérmek : İzin vermek, müsaade etmek.
İcbar *(Ar.)* : İcbâr.
İcbar élemek (etmek) : İcbar etmek.
İcbari *(Ar.)* : Cebrî, mecburî.
İcbari emek : Mecburî hizmet, cebrî emek.
İcbarilik : Mecburiyet.
İcbari tehsil : Mecburi öğretim, umumî tahsil.
İceşmah : Sataşmak, incitmek.
İclas *(Ar.)* : Oturum, celse.
İclasbaz *(Ar. Far.)* : Toplantı meraklısı, oturum hastası, toplantı kolik, formaliteci.
İclasbazlıg : Toplantıya merak, oturum düşkünlüğü.
İclasçı : Jüri üyesi.
İclasçılıg : Jüri üyeliği.
İcma *(Ar.)* : 1. Camia, topluluk, cemaat. 2. Encümen.
İcma etmek : Toplanmak, toplantı yapmak.
İcmal *(Ar.)* : 1. İcmal. 2. Panorama.
İcmalar palatası : Avam kamarası (İngiltere ve Kanada'da).
İcmalçı : Fıkracı, fıkra yazarı, panorama yazarı.
İcmalen *(Ar.)* : Özetle, kısaca, muhtasaran.
İcmal vérmek : Özetlemek, hülasa etmek.
İcra *(Ar.)* : İcrâ.
İcraçı, İcraédici : İcracı.
İcra elemek (etmek) : İcra etmek.
İcraçı iştirakçılar : Suç ortakları.
İcraiyye *(Ar.)* : Yürütme.
İcraiyye komitési : İcra komitesi.
İcrakom *(Ar. Fr.)* : İcra komitesi.
İcrasız : Hükümsüz, uygulanmaz.
İcra vereğesi : İcra emri.
İcra ve serencam organları : İcra ve infaz organları.
İcrayi-te'sir *(Ar.)* : Tesir, etki; etkileme.
İcret *(Ar.)* : 1. Ceza. 2. Ücret. 3. Mükâfat.
İcretle : Ücretle.
İctihad *(Ar.)* : İçtihat.
İctihad etmek : Ceht etmek.
İctima *(Ar.)* : İçtima.
İctimai *(Ar.)* : İçtimâî; genel, umumî.
İctimai borc : Milli görev, vatan borcu.
İctimai guruluş : Sosyal kuruluş, içtimâî müessese.
İctimai hadim *(Ar.)* : Devlet memuru, kamu hizmetçisi.
İctimai-igtisadi formasiya : Sosyal ve ekonomik formasyon, sosyoekonomik yapı.
İctimai kapital : Millî sermaye.
İctimaileşdirilmek : Sosyalleştirilmek, toplumsallaştırılmak, kolektifleştirilmek.

İctimaileşdirilmiş : Toplumlaştırılmış, kamulaştırılmış.
İctiamileşdirme : Kamulaştırma.
İctimaileşdirmek : Kamulaştırmak, millîleştirmek.
İctimaileşmek : Kamulaşmak.
İctimaileşmiş : Kamulaştırılmış.
İctimailik : Kolektivizm, ortaklaşacılık, sosyallik.
İctimai mezemmet : Toplumca kınanma (büluğa ulaşmamış kimselere; işledikleri suç karşılığı mahkeme hükmü).
İctimai ray : Kamu oyu.
İctimai sığorta : Sosyal sigorta.
İctimai şüur : Millî şuur; kamu vicdanı.
İctimai tehlüke : Millî tehlike; sosyal tehlike.
İctimai varlıg : Millî servet.
İctimaiyyat *(Ar.)* : Sosyoloji, içtimaiyat.
İctimaiyyet *(Ar.)* : 1. Kamu oyu. 2. Sosyal teşkilâtlar, sosyal kuruluşlar.
İctimaiyyetçi : Toplumcu, sosyalist.
İctinab *(Ar.)* : İçtinap.
İctinab élemek (etmek, gılmag) : İçtinap etmek, sakınmak, kaçınmak.
İcz *(Ar.)* : Aciz, acizlik.
İç : İç.
İçalat : Bağır, ahşa.
İç bağlamag : İç bağlamak, iç tutmak.
İçden : İçten, samimî.
İçdirilmek : 1. içirilmek. 2. Ant içirilmek, yemin verilmek.
İçdirmek : 1. içirmek. 2. Ant vermek, yemin vermek.
İçdirtmek : İçirtmek (şurup, ilaç vb.).
İçeiç, İçhaiç : Aralıksız içme (topluca).
İç élemek (etmek) : 1. İçini çıkarmak, kabuğunu ayıklamak, badıcını çıkarmak. 2. Zorla anlatmak. 3. mec. Jeton geç düşmek.
İçeri atmag : mec. Fırt çekmek, atmak, çekmek (içkiyi bir yudumda).
İçeri goymag :İçeri bırakmak, içeri sokmak.
İçeri salmag : İç etmek.
İçeriden govrulmag : Öfkelenmek, içi içini yemek.
İçeri(ye) ötürmek : 1. Yemek, yutmak. 2. İç etmek.
İçeriye burahmag : İçeri sokmak, içeri bırakmak.
İçgala : İç kale, kale.
İçgovurması : İşkembe kavurması (koyun işkembesi).
İçhaiç : İçtikçe içerek, içe içe.
İçıg : Sokman.
İçiboş : Kof, oyuk.
İçici : Alkolik, içici, içkici.
İçi gan ağlamag : İçi kan ağlamak.
İçi gétmek : İçi gitmek.
İçi gülmek : Sevinmek, içi rahatlamak.
İçi içini kesmek : İçi içini yemek.
İç-içalat : Bağır, ahşa.
İçi erimek : İçi kazınmak, midesi kıyılmak, içi ezilmek.
İçinden govrulmag (gırıla-gırıla galmag) : İçi içini yemek, dert etmek.
İçine gapılmag (öz) : İçine kapanmak.
İçine gurd düşmek : İçine kurt düşmek.
İçini arıtlamag (arıtmag) : Öksürerek boğazını temizlemek.
İçini çekmek : 1. Derin nefes almak. 2. İçini çekmek. 3. Hüngür hüngür ağlamak.
İçini dağlamag : İçini yakmak.
İçini gemirmek : İçini kemirmek.
İçini yémek : 1. İçini yemek. 2. İçi koflaşmak, geçkin olmak (karpuz).
İçin-için : İçin için.
İçin-için ağlamag : İçin için yanmak.
İçi üzülmek : İçi ezilmek, midesi kazınmak.
İçim özümü yandırır, çölüm özgeni : İçi beni yakar, dışı başkasını.
İçki : İçki.
İçkiçi : İçkici, alkolik.
İçkidüşgünlüyü : Alkolizm.
İçkidüşgünü : Alkolik.
İçlemek : 1. Zorla anlatmak. 2. Kabuğunu çıkarmak (ceviz, badem vb. için). 3. Gerçeğe vakıf olmak.

İçlenmek : 1. Zorla anlatılmak. 2. İçlenmek, iç bağlamak.
İçli : Astarlı (yorgan vb.), nevresimli.
İçlik : 1. İçirik. 2. Astarlık. 3. Kilit dili. 4. Katık malzemesi.
İçmek : 1. İçmek. 2. Yemin etmek, ant içmek.
İçmeli : İçilir, içimlik, içecek.
İçotag : Haremlik, harem.
İçölçen : Manometre.
İçre : İçinde, içerisinde.
İçsiz : İçsiz.
İç-üz : İç ve dış, batın ve zahir.
İçyonma : Pürüzünü alma (rayba ile).
İdame *(Ar.)* : İdâme.
İdameli : Devamlı.
İdame vérmek : Devam ettirmek, devam etmek, idame etmek.
İdara : Erzak, gıda, yiyecek.
İdare *(Ar.)* : İdâre.
İdareçi : 1. İdareci, müdür. 2. Tutumlu, muktesit.
İdareçilik : Formalizm, biçimcilik.
İdaredar *(Ar. Far.)* : Tutumlu, idareli, muktesit.
İdaredarlıg : 1. Tutumluluk. 2. Formalizm, biçimcilik.
İdarecéden : 1. Müdür. 2. Tamlanan (gramerde).
İdarecédici : 1. Müdür, idareci. 2. Müteharrik (teknolojide).
İdarecétme : Müdürlük, idarecilik.
İdare élemek (etmek) : Yönetmek, idare etmek.
İdarelenen : Güdümlü, kumandalı.
İdarelenenguŕğu : Kumandalı cihaz.
İdareolunan (édilen) : Yönetilebilir, güdümlü.
İdarelerarası : Bakanlıklararası, idarelerarası.
İdareolunan rakétler : Güdümlü füzeler.
İdbar *(Ar.)* : 1. Çirkin, umacı gibi (kimse). 2. mec. Bahtsızlık.
İdbarlıg : 1. Çirkinlik. 2. Talihsizlik, bedbahtlık.
İdde(t) *(Ar.)* : 1. Hayız günleri (boşanan kadının tekrar evlenebilmesi için 100 gün, kocası ölenin evlenebilmesi için 130 günlük bekleme süresi). 2. Cemaat.
İddia *(Ar.)* : İddiâ.
İddiaçı : 1. Talip, isteyen. 2. Davacı, müddei. 3. Bencil.
İddia élemek (satmag) : Atıp tutmak, çalım satmak, kurum satmak.
İddialanmag : Çalım satmak, büyüklenmek, hava basmak.
İddialı : 1. Kendine çok güvenen. 2. Kurumlu, kibirli, fodul.
İddialılıg : Kurum, çalım, kibir, fodulluk.
İddia müddeti : Müruruzaman, süre aşımı, zaman aşımı.
İddiasız : 1. İddiasız, mütevazî. 2. Talebi olmayan, istekte bulunmayan.
İddiasızlıg : 1. Tevazu, iddiasızlık. 2. Talebi olmama, istekte bulunmama.
İde : İğde.
İdéal *(Fr.)* : İdeal.
İdéalist *(Fr.)* : İdealist.
İdéalistcesine : Mükemmelen, kusursuz olarak, tam.
İdéalistlik : İdealistlik.
İdéalize *(Fr.)* : İdealize.
İdéalize etmek : İdealleştirmek.
İdéalizm *(Fr.)* : İdealizm.
İdéallaşdırılmag : Ülküleştirilmek.
İdéallaşdırma : Ülküleştirme, idealleştirme.
İdéallaşdırmag : Ülküleştirmek, idealleştirmek.
İdelik : İğdelik.
İdéfiks *(Fr.)* : İdefiks, saplantı, sabit fikir.
İdem : 1. Eğiklik, eğrilik. 2. Katık.
İdemli : Eğik, kusurlu, eğri.
İdéografik : Anlam belirten işaretle ilgili.
İdéografiya *(Yun.)* : Fikri ifade eden işaret, ideogram, ideografi.
İdéogram *(Yun.)* : Düşüncenin figürle ifadesi, ideografi.
İdéolog *(Yun.)* : İdeolog.
İdéologiya *(Yun.)* : İdeoloji.

İdéoloji : İdeolojik.
İdéya *(Yun.)* : 1. İde, idea. 2. Ülkü.
İdéyacıg : Faydasız ideal, boş düşünce.
İdéyalı : İleri fikirli, gayeli.
İdéyalılıg : İleri fikir.
İdéyasız : Ülküsüz, mefkûresiz, ilkesiz, prensipsiz.
İdéyasızlıg : Ülküsüzlük, mefkûresizlik, ilkesizlik, prensipsizlik.
İdhal *(Ar.)* : İthal.
İdhalat *(Ar.)* : İthalat.
İdhalatçı : İthalatçı.
İdhalat gömrüyü : İthalât gümrüğü.
İdillik : 1. İdil tarzı. 2. İdil tarzında, idili andırır.
İdilliya *(Yun.)* : 1. İdil. 2. Kaygısız hayat, rahat hayat.
İdim : Hasiyet, karakter.
İdiom *(Yun.)* : Mecaz, mecazî deyim.
İdiomatik : Mecazî.
İdiomatika : 1. Mecazlar bilimi. 2. Mecazlar, mecazî deyimler.
İdiot *(Yun.)* : Ebleh, alık.
İdiotcasına : Budalaca, alıkça, alık salık.
İdiotizm, İdiotlug : Alıklık.
İdiş : Alman Yahudisi dili (Alman lehçelerindendir).
İdman *(Ar.)* : Spor, idman.
İdmançı : Sportmen.
İdmançılıg : Sporculuk.
İdman gurugları : Spor tesisleri.
İdmanheveskarı : Amatör sporcu.
İdman yarışları : Spor müsabakaları.
İdrak *(Ar.)* : İdrâk.
İdraklı : Zeki, anlayışlı, kavrayışlı. 2. Akıllı, sağduyulu.
İdraklıg : Kavrayış.
İdraklılıg : Kavrayış, kavrama yetisi.
İdraksız : İdraksiz.
İdraksızlıg : İdraksizlik.
İéna : Yen (Japon para birimi).
İfa : îfâ.
İfaçı : İcracı (müzik ve tiyatroda).
İfaçılıg : İcracılık, icra etme (müzik ve tiyatro için).
İfade *(Ar.)* : İfade.
İfade almag : İfadesini almak.
İfadeçi : 1. Temsilci, avangart, öncü. 2. Mütekebbir, kibirli.
İfadelendirilmek : Anlamlandırılmak.
İfadelenmek : Yansıtılmak, duyurulmak.
İfade élemek (etmek) : İfade etmek.
İfadeli : 1. Belâgatlı. 2. Manalı, manidar, anlamlı.
İfadeli ğiraet : Belagatli okuma.
İfadeli hereketler : Mimik.
İfadelilik : İfade gücü, belagat.
İfadesiz : Silik, sönük.
İfadesizlik : İfade zayıflığı, sönüklük, renksizlik.
İfade satmag : Çalım satmak, poz atmak, gösteriş yapmak.
İfa élemek (etmek) : İfa etmek.
İfallı : Uysal, halim, sakin (kimse).
İfçin : Mükemmel, eksiksiz, tamamen, büsbütün.
İffet *(Ar.)* : İffet.
İflas *(Ar.)* : İflâs.
İflas olmag : Müflis olmak, iflas etmek.
İflasa uğramag : İflas etmek.
İflic *(Ar.)* : 1. Felç, inme, nüzul. 2. mec. Durgunluk, hareketsizlik.
İflim-iflim : Lime lime, parça parça.
İfrat *(Ar.)* : İfrat.
İfrata varmag, İfrat élemek (etmek) : İfrata kaçmak.
İfratçı : Aşırı, müfrit.
İfratçılıg : Aşırılık, ifrat, haddini aşma, abartma, mübalağa.
İfraz *(Ar.)* : İfrâz.
İfrazat *(Ar.)* : 1. Cerahat, irin. 2. Salgı salma. 3. Dışkı, kazurat.
İfrazédici : İfraz ettirici (ilaç), ifrazî.
İfraz élemek (etmek) : 1. İfraz etmek. 2. Kirletmek, pislemek.
İfrazétdirici : İfraz ettirici (ilaç vb.).
İfrit *(Ar.)* : İfrit.
İfrite *(Ar.)* : Suratsız, çirkin, huysuz (kadın), cadaloz.
İfritelik : Cadalozluk, suratsızlık.

İfşa *(Ar.)* : İfşâ.
İfşaçı : İfşa edici, meydana çıkarıcı, açığa vuran, ele veren.
İfşaçılıg : İfşa etme, açığa vurma, ele verme.
İfşaédici : İfşa eden, ele veren, açığa vuran, açıklayıcı (belge vb.).
İfşaédicilik : İfşaat, belgeleme, ortaya çıkarma.
İfşa élemek (etmek) : İfşa etmek.
İfşa olmag : Maskesi düşmek.
İftade *(Far.)* : Müptelâ.
İftadelik : İptilâ.
İftar *(Ar.)* : İftâr.
İftar açmag (yémek) : İftar etmek.
İftar élemek (etmek) : İftar etmek.
İftarlıg : İftarlık.
İfte : Ekmek âleti (ekmek yapmakta kullanılır).
İftihar *(Ar.)* : İftihâr.
İftihar élemek (etmek) : İftihar etmek, kıvanmak.
İftiharla : Gururla, övünerek.
İftiharlanmag : Kıvanmak, iftihar etmek.
İftira *(Ar.)* : İftirâ.
İftiraçı : İftiracı.
İftiraçılıg : İftiracılık.
İftira élemek (etmek) : İftira etmek.
İğamet *(Ar.)* : İkamet.
İğamet élemek (etmek) : İkamet etmek.
İğametgah *(Ar. Far.)* : İkametgâh.
İğbal *(Ar.)* : İkbal, kader, mukadderat.
İğbalı dönmek : Şansı dönmek.
İğbalı getirmek : Şansı yaver gitmek, şanslı olmak, başarılı olmak.
İğdam, İğdamat *(Ar.)* : Teşebbüs, girişim.
İğdam élemek (etmek) : Girişmek, başlamak, teşebbüs etmek.
İgid : 1. Yiğit. 2. Babayiğit.
İgidcesine : Yiğitçe.
İgidlenmek, İgidleşmek : Yiğitlenmek, yiğitleşmek.
İgidlik : 1. Cesaret, yüreklilik. 2. Kahramanlık.
İgidlik élemek (etmek, göstermek) : Yiğitlik etmek.
İgidölmüş : Kahrolası!
İgidyana : Yiğitçe, kahramanca.
İgirmi : Yirmi.
İğlim *(Ar.)* : 1. İklim. 2. Su ve hava.
İğlimeuyğunlaşma : İklime alışma, yerlileşme.
İğlimleşdirilmek : İklime alıştırılmak, yerlileştirilmek.
İğlimleşdirmek : İklime alıştırmak, yerlileştirmek.
İğlimleşmek : İklime alışmak, yerlileşmek.
İğna *(Ar.)* : İkna.
İğna etmek : İkna etmek.
İgne : İğne.
İğrar *(Ar.)* : İkrar.
İğrar élemek (etmek) : İkrar etmek.
İğrarından dönmek : Sözünden dönmek.
İğrarsız : Kararsız, dönek, kaypak.
İğrek : 1. Y (harfi). 2. Bilinmeyen sayı (matematikte X, Y, Z gibi). 3. mec. Bilinmeyen kimse (adı açıklanmak istenmeyen kimse).
İgrenmek : İğrenmek.
İğta *(Ar.)* : Mukataaya verme, keseneğe verme.
İğtadar *(Ar. Far.)* : İltizamcı, mültezim, kesenekçi.
İğtibas *(Ar.)* : İktibas.
İğtibas élemek (etmek) : İktibas etmek.
İğtidar *(Ar.)* : İktidar.
İğtidarı olmag : Gücü olmak, kudreti olmak.
İğtidarlı : 1. Muktedir. 2. Güçlü, kabiliyetli, yetenekli.
İğtidar sahibi : Muktedir, güçlü.
İğtidarsız : İktidarsız.
İğtidarsızlıg : İktidarsızlık.
İğtisad *(Ar.)* : İktisat.
İğtisadçı : İktisatçı.
İğtisadçılıg : Ekonomizm.
İğtisadi *(Ar.)* : İktisadî.
İğtisadiyyat *(Ar.)* : Ekonomi, iktisadiyat.
İğtisadiyyatçı : Ekonomist.
İğtiza *(Ar.)* : İktiza.
İğtiza élemek (etmek) : İktiza etmek.

İğtizasına göre : Lüzumuna göre, gerektiğinde.
İğtizasınca : Lüzumunca, gereğince.
İğtişaş *(Ar.)* : Kargaşalık, karışıklık, isyan.
İğtişaşçı : Fesatçı, fitneci, müfsit.
İğtişaş düşmek (galhmag) : Kargaşalık çıkmak.
İğtişaşsalan : Fitneci, mufsit.
İğtişaşlı : Karışık, perişan, hercümerç.
İğva *(Ar.)* : İğva, azdırma, ayartma.
İğva élemek (etmek) : Yoldan çıkarmak, yoldan saptırmak.
İhate *(Ar.)* : İhata.
İhlas *(Ar.)* : Samimiyet, içtenlik, sadakat, doğruluk, dürüstlük.
İhlas göstermek : 1. Teveccüh göstermek, lütuf göstermek. 2. Dalkavukça davranmak, koltuklamak, pohpohlamak.
İhlaskar *(Ar. Far.)* : Saygılı, saygıdeğer, ihtiramlı.
İhlaskarlıg : İhlas, sadakat, samimiyet.
İhlaskéş *(Ar. Far.)* : Samimî, riyasız, dost, sadakatli.
İhlaskéşlik : Sadakat, samimiyet, saygı, ihtiram.
İhlasla, ihlas ile : Yürekten, içten, gönülden.
İhrac *(Ar.)* : ihraç.
İhracat *(Ar.)* : İhracat.
İhracat krédéti : İhracat kredisi.
İhrac élemek (etmek) : İhraç etmek.
İhtar *(Ar.)* : İhtar.
İhtar élemek (etmek) : İhtar etmek.
İhtibas *(Ar.)* : İktibas.
İhtilaf *(Ar.)* : İhtilaf.
İhtilaf çıharmag (salmag) : İhtilaf yaratmak, anlaşmazlığa yol açmak.
İhtilaflı : Münazaalı, nizalı, kavgalı, tartışmalı.
İhtilaflılıg : Münazaa, niza, münakaşa.
İhtilafsız : 1. Münakaşasız, kavgasız. 2. Kavga olmaksızın.
İhtilafsızlıg : Mutabakat, ahenk, uyum.
İhtilal *(Ar.)* : İhtilal.
İhtilalçı : İhtilâlci.
İhtilal salmag (töretmek) : İsyan çıkarmak, karışıklık çıkarmak.
İhtilat *(Ar.)* : İhtilât, sohbet, can ciğer olma, sıkı fıkı olma.
İhtilatçı : Sohbetsever, sohbet hastası, musahip.
İhtilat etmek (gatmag) : Muhabbet etmek, sohbet etmek.
İhtiol *(Yun.)* : İhtiyol, merhem, çıban merhemi.
İhtiolog *(Yun.)* : Balıkbilimci.
İhtiologiya *(Yun.)* : Balıkbilimi.
İhtira *(Ar.)* : 1. İhtira, türetme. 2. mec. Uydurmasyon.
İhtiraçı : Mucit, icatçı, kâşif, muhteri.
İhtiraçılıg : 1. İhtira, türetme. 2. mec. Palavracılık.
İhtira élemek (etmek) : 1. İcat etmek, türetmek. 2. mec. Uydurmak.
İhtisar *(Ar.)* : İhtisâr.
İhtisara düşmek : 1. Azaltılmak. 2. İşten çıkarmak (kadro kısıntısından).
İhtisara salmag : 1. Azaltmak. 2. İndirgemek, irca etmek (matematikte).
İhtisar élemek (etmek) : 1. Kısaltmak, budamak. 2. Azaltmak, kısmak, eksiltmek. 3. İşten çıkarmak, yol vermek. 4. İndirgemek (matematikte).
İhtisaren *(Ar.)* : Kısaltarak, azaltarak, kısaca, muhtasaran.
İhtisarla : Kısaca, özetle, muhtasaran.
İhtisarlamag : Kısaltmak, azaltmak.
İhtisarlanmag : Kısaltılmak, azaltılmak.
İhtisar olunmag : Azaltılmak, kısaltılmak.
İhtisas *(Ar.)* : İhtisâs.
İhtisaslandırılmag : İhtisaslaşmak, uzmanlaşmak; uzmanlaştırılmak.
İhtisaslandırmag : Uzmanlaştırmak, ihtisaslaştırmak.
İhtisaslanmag : Uzmanlaşmak.
İhtisaslaşdırılmag : Uzmanlaştırılmak.
İhtisaslaşdırılmış : Mütehassıs, uzmanlaştırılmış, uzman.

İhtisaslaşdırmag : Uzmanlaştırmak.
İhtisaslaşmag : Uzmanlaşmak, ihtisaslaşmak.
İhtisaslı : Kalifiye.
İhtisaslı çohlug : Yarıdan fazla, yüzde elli bir, üçte iki, dörtte üç (sayı).
İhtisaslı fehle : Kalifiye işçi, nitelikli işçi.
İhtisaslı tehsili : Uzmanlık öğretimi, tecrübî eğitim, tatbiki öğretim.
İhtisassız : Vasıfsız, niteliksiz.
İhtisassızlıg : Niteliksizlik, kalitesizlik, tecrübesizlik.
İhtiyar *(Ar.)* : 1. İhtiyar. 2. Müsaade, izin. 3. Yetki, salâhiyet, emir, güç.
İhtiyar almag : İzin almak, müsaade almak.
İhtiyarat *(Ar.)* : Salâhiyet, yetki, irade, güç.
İhtiyar etmek : İhtiyar etmek.
İhtiyarilik : Gönüllülük.
İhtiyar işletmek : İzin vermek, emir vermek, emretmek.
İhtiyarı elinde olmag : Yetkisi elinde olmak, yetkili olmak.
İhtiyarı (elinden) gétmek (üzülmek) : Yetkisi kalmamak.
İhtiyarı ile, Öz ihtiyarı ile : Kendi rızasıyla, gönüllü olarak.
İhtiyarına burahmag (vérmek) : Yetkisine vermek, emrine vermek.
İhtiyarına goymag : Kendi haline bırakmak.
İhtiyarını elinden almag : Takatten düşürmek, güçsüz bırakmak.
İhtiyari *(Ar.)* : İhtiyarî.
İhtiyarlaşmag : İhtiyarlamak.
İhtiyarlıg : İhtiyarlık.
İhtiyar sahibi : Yetkili, yetki sahibi.
İhtiyarsız : 1. İstemeyerek. 2. Hukuksuz. 3. Müsaadesiz, izinsiz.
İhtiyarsızlıg : Hukuksuzluk, haksızlık, hukuk yokluğu.
İhtiyar vérilmek : İzin verilmek, ruhsat verilmek.
İhtiyar vérmek : İzin vermek, yetki vermek.
İjme : Aldatma, kandırma.
İjmeye salmag : Aldatmak, kandırmak.
İki : İki, çift.
İkiadamlıg : İki kişilik.
İkiadlı : İki isimli.
İkiağızlı : 1. Çift ağızlı. 2. Jilet.
İkiaktlı : İki perdeli.
İkiarşınlıg : İki arşınlık.
İkiarvadlı : İki karılı, iki evli.
İkiarvadlılıg : Çok karılılık, iki evlilik.
İkiatlı : Zanka.
İkiatlı araba : İki atlı araba.
İkiatomlu : İki atomlu.
İkiavarlı : Çifte kürekli (sandal).
İkiayaglı : 1. Çift ayaklı. 2. mec. İnsan.
İkiaylıg : 1. İki aylık. 2. İki aylık (çocuk vb.). 3. İki ayda bir çıkan (yayım).
İki ayağını bir başmağa diremek (tepmek) : İki ayağını bir pabuca sokmak.
İkibarmaglı : Çatal parmaklı, çift parmaklı(lar).
İkibaşa : 1. İki taraflı. 2. Gidiş dönüş bileti.
İki başdan olmag : İki baştan olmak.
İkibaşlı : 1. İki başlı, iki uçlu. 2. Çift başlı (kartal vb. için). 3. Mütekabil, karşılıklı. 4. Külünk. 5. mec. İkircil.
İkibaşlı gartal : Çift başlı kartal (amblem).
İkibaşlı gohum olmag : Kız almak ve kız vermek, dünürleşmek.
İkibaşlı gohumlug : Dünürlük, sıhriyet, dünürleşme.
İkibaşlı sözler : İkircil sözler, kinayeli sözler.
İkibaşlı zerere düşmek : İki masraf birden etmek (aynı şeye), iki misli ödemek.
İkibendli : İki bentli, iki tabanlı.
İkibetnliler : Keseliler.
İkibir, İki-bir : Çift çift, çifter çifter.
İkiboğazlı : İki boğazlı (şişe vb.).
İki bölünmek : İkiye bölünmek, ikiye bölmek.
İkibucaglı : İki açılı.
İkibuynuz(lu) : İki boynuzlu.
İkicanlı : Hamile, gebe, iki canlı.
İkicanlılıg : Hamilelik, gebelik, iki canlılık.
İkice : İki kere, iki defa.

İkicerge : İki sıra.
İkicergeli : İki sıralı, iki saflı.
İkicergeli garmon : Mızıka (yan yana sıralanmış delikleri olan armonika).
İkicergelilik : İki sıralılık.
İkicildli : İki ciltlik.
İkicildlik : 1. İki ciltlik. 2. İki ciltlik kitap.
İkicinsiyyetli : 1. İki eşeyli. 2. Hünsa, erselik.
İkicinsiyyetlilik : 1. İki eşeylilik. 2. Hünsalık, erseliklik, er dişilik.
İkicinsli : 1. Hünsa, erselik. 2. İki eşeyli.
İkicinslik, İkicinslilik : Hünsalık, erseliklik, er dişilik.
İkicüt bir tek : Çok az.
İkiçarhlı : İki tekerlekli.
İkiçeyirdekli : iki çekirdekli (meyve vb.) .
İkiçin : İki sıra, iki dizi.
İki daşın arasında : 1. Dar vakitte. 2. Zorlukla, kıl payı.
İkidayaglı : İki destekli, iki payandalı, iki ayaklı (tezgah vb.).
İkide bir : Yarım, yarı.
İkidekadlıg : Yirmi günlük.
İkidesteli : İki kulplu, iki tutamaçlı, iki tutamaklı.
İkidırnaglı : Çift parmaklı(lar).
İkidibli : İki dipli, iki altlı (kayık vb.).
İkidilli : 1. İki dil konuşan. 2. İki dilde yazılmış, mülemma. 3. mec. İki yüzlü, riyakâr.
İkidillilik : 1. İki dil kullanma. 2. İki lisan bilme. 3. mec. İki yüzlülük.
İkidişli : Çift dişli(ler).
İkidişliler : Çift dişliler.
İkidivarlı : İki duvarlı (oda, hücre).
İkidorlu : İki direkli (gemi).
İkidüymeli : 1. İki inçlik, iki pusluk, iki parmak. 2. Çift düğmeli.
İkiélektrodlu : Anotlu ve katotlu.
İkiéléméntli : iki elementli, iki unsurlu.
İkielli : 1. İki eliyle. 2. mec. Önemle, özenle.
İkierli : İki kocalı.
İkierlilik : Poliandri.
İkiesrlik : İki asırlık.
İkiévcikli : İki evcikli.
İkiévli : 1. Çok karılı, poligam. 2. İki evcikli.
İkiévli bitkiler : İki evcikli bitkiler.
İkiévlilik : Poliandri, poligami.
İkifamilyalı : Çift soyadı olan.
İkifazalı : İki fazlı.
İkifikirli : İkircikli, ikircimli, müttereddit.
İkifikirlilik : İkircimlik, ikirciklik.
İkiganadlı : İki kanatlı.
İkiganadlılar : İki kanatlılar, çift kanatlılar.
İkigapalı : Çift kavkılı, çift kabuklu.
İkigat : 1. Çifte, çift. 2. İki kat, iki misli.
İkigat etmek : Katlamak, bükmek.
İkigatlı : 1. İki kat. 2. İki katlı, iki kattan oluşan (bina vb.).
İkigat olmag (bükülmek, eyilmek) : 1. Eğilerek selamlamak. 2. Yaltaklanmak. 3. İki büklüm olmak, beli bükülmek.
İkigattabélik : Çifte vatandaşlık.
İkigavahınlı : İki kulaklı (pulluk).
İkiğelsemeliler : İki solungaçlılar (dibranchiata).
İkiğepiklik : 1. İki kapiklik (para). 2. İki kapik fiyatında.
İkigıçlı : 1. İki ayaklı, iki bacaklı. 2. mec. İnsan.
İkiğiymetli : İki rakamlı (sayılar).
İkigollu : İki kollu, ikiye ayrılan (yol, nehir vb.).
İkigövdeli : İki şasili, iki iskeletli (teknolojik).
İkigöyerteli : İki güverteli (gemi).
İkigözlü : İki bölmeli, iki çekmeli, iki gözlü.
İki gözünü bir deşikden çıhartmag : İki gözünü bir delikten çıkarmak.
ikigulplu : İki kulplu.
İki güleşenin biri yıhılar : Güreşenlerden biri mutlakâ yenilir.
İkigünlük : 1. İki günlük, iki gün süren. 2. İki günlük olan (çocuk vb.). 3. mec. Çok kısa, fanî (ömür vb.).

İkigüvenli : İki hörgüçlü, Türkistan devesi.
İkigüzgülü : Çift aynalı (şifoniyer vb.).
İkihaça(lı) : Çatal, çatallı.
İkihaça(lı) olmag : Çatallaşmak.
İkihakimiyyetlilik : Çift iktidar, iktidarda ikilik.
İkihécalı : İki heceli, çift heceli (söz vb.).
İkihedli : 1. İki terim, binom. 2. İki dereceli, iki rakamlı.
İkiheftelik : 1. İki haftalık. 2. İki haftalık (yaş). 3. İki haftada bir.
İkihereketliler : İki yönlü kertenkelegiller (amphisbénes, amphisbaenidae).
İkihetli : Çift çizgili.
İkihisseli : İki bölümlük (eser vb.).
İkihökümetlilik : Çift iktidar, iki iktidar oluş.
İkihürgüclü : İki hörgüçlü, Türkistan devesi (camelus baktrianus).
İki-iki : 1. İkişer. 2. İkisi birlikte.
ikiilçi : Çifte dikiş yapan, bir sınıfta iki yıllık (öğrenci).
İkiillik : 1. İki yıllık. 2. İki yaşında. 3. İki yıllık (bitki).
İkikaméralı : İki bölmeli (fırın, soba vb.).
İkikanallı : İki kanallı (radyo, televizyon vb.).
İkikesicidişliler : Çift dişliler, keseliler.
İkikilogramlıg : 1. İki kilogramlık (ağırlık). 2. İki kiloluk (çeki taşı).
İkikilométrlik : 1. İki kilometrelik (mesafe). 2. Harita ölçüsü (iki kilometrenin, haritada bir santimle gösterilmesi).
İkikonuslu : İki konili.
İki könül bir olmag : Birbirini çok sevmek.
İkikönüllü : Tereddütlü, şüpheli.
İkiközenli : İki hörgüçlü, Türkistan devesi.
İkilampalı : İki lâmbalı (radyo vb.).
İkilaylı : 1. İki kat, katmerli. 2. İki kanatlı (kapı vb.)..
İkileçekli : İki çenetli.
İkileme : 1. İki kere sürme (tarlayı). 2.İkinci ekim (tarlayı).
İkilemek, ikilemeh : ikilemek.
İkilenme : İkileşme, iki olma.
İkilenmek : İkileşmek.
İkilepeli : İki çenekli.
İkilepeliler : İki çenekliler.
İkileşdirmek : İkilemek.
İkileşmek : 1. İkileşmek. 2. İkiye bölünmek. 3. Biri diğerine katılmak.
İkilibaşlı, ikili-başlı : Eninde sonunda, mutlakâ.
İkili-birri : Bire iki, iki kat, iki misli.
İkilik : 1. İkilik. 2. İhtilaf. 3. Tenakuz, çelişki.
İkilikde : İki (kişi), ikisi birden.
İkilitrlik : İki litrelik.
İkilüle(li) : Çifte, iki namlulu (tüfek).
İkimanatlıg : İki akçelik, iki paralık, iki rublelik.
İkimehsullu : İki ürün alınan (yılda), iki defa ekilen (tarla).
İkime'nalı : 1. İkircil, meşkûk. 2. Cinaslı. 3. Kinayeli.
İkime'nalılıg : İham.
İkimenzilli : İki daireli; iki odalı.
İkimertebe(li) : Bir katlı, zemin katlı.
İkimétrlik : İki metrelik.
İkimil(li) : Çift çizgili (defter, kağıt vb.).
İkiminci : İkinci.
İkimotorlu : Çift motorlu.
İkincilik : 1. İkincilik. 2. Tefrika, nifak, ikilik.
İkincilik tutmag : İkinci olmak.
İkincisiz : Emsalsiz, benzersiz, eşsiz.
İkineferlik : İki kişilik.
İkinövbeli : İki vardiyalı.
İkiohlu : İki dingilli.
İkiotaglı : İki odalı.
İkiölçülü : İki ölçek.
İkiövretli : İki karılı, poligami.
İkiövretlilik : Polijini, iki karılılık.
İkipalatalı : İki meclisli, iki parlamentolu.
İkipartiyalı : İki partili.
İkipartiyalı sistém : Çok partili sistem.
İkipartiyalılıg : Çok partililik.
İkipencereli : İki pencereli, her iki taraftan pencereli (oda vb.).
İkiperdeli : İki perdelik (piyes).

İkiperli : İki kanatlı, çift kanatlı(lar).
İkipilleli : İki basamaklı.
İkiplanlı : İki plânlı.
İkiprizmalı : İki prizmalı, çift prizmalı.
İkipudlug : Otuz iki onda altı kg. lık (ağırlık).
İkiregemli : İki rakamlı.
İkirengli : İki renkli.
İkirenglilik : İki renklilik.
İkisaatlıg : İki saatlik.
İkisaplı : İki kulplu, iki saplı, iki kollu.
İkisesli : İki sesli (müzik).
İkisetirlik : İki satırlık.
İkisilindirli : İki silindirli, çift silindirli.
İkisimli : İki telli (müzik âleti).
İkisinifli : İki sınıflı (okul).
İkisormaclılar : Yassı solucanlar.
İkişahılıg : On kapiklik, on kuruşluk (madenî para).
İkişekilli : İki tablolu (piyes, temsil vb.).
İkişer-ikişer : İkişer ikişer, çifter çifter.
İkitağlı : İki kemerli, çift tonozlu (pencere vb.).
İkitahta : 1. Çift enli (kumaş). 2. İki basamak (merdiven).
İkitaktlı : İki ritmli, iki tartımlı (müzik).
İkitarlalı : Yarısı ekilen, yarısı nadaslık (tarla).
İkitarlalıg : Yarısı ekime, yarısı nadasa uygun yer.
İkitaylı : İki kanatlı (pencere, kapı vb.).
İkitebeğeli : İki katmanlı, iki tabakalı, çift katman (toprak).
İkitebeğelilik : Çift katmanlılık.
İkitekerli : İki tekerlekli.
İkitélli : İki telli (çalgı).
İkiteneffüslüler : İki yaşayışlı, amfibi(ler).
İkiterefli : 1. Karşılıklı, mütekabil. 2. İki taraflı, iki yüzü olan.
İkiterkibli : Çift terkipli (cümle), iki unsurlu tamlama (tamlayan ve tamlanandan ibaret).
İkitirelik : Tefrika, nifak, görüş ayrılığı, ihtilaf.
İkitirelik düşmek : Araları açılmak.
İkitirelik salmag : Ara açmak, nifak sokmak.
İkitohumlular, İkilepeliler : İki çenekliler.
İkitonlug : İki tonluk.
İki-üç : Bir kaç.
İkiüzlü : 1. İki yüzü aynı (kumaş). 2. İki satıhlı, iki taraflı. 3. mec. Riyakâr.
İkiüzlülük : Riyakârlık.
İkiüzvlü : İki terimli.
İkivalêntli : İki kıymetli, çift birleşme değeri olan (kimyevî terkip).
İkivédrelik : İki kovalık.
İkivérstlik : 1. İki bin yüz yirmi metrelik (mesafe). 2. Harita mikyası.
İkivetendaşlıg : Çifte vatandaşlık.
İkiyanlı : İki yanlı, iki taraflı.
İkiyaruslu : İki balkonlu, iki katlı (tiyatro salonu).
İkiyaş, İkiyaşar, ikiyaşlı : 1.İki yıllık. 2. İki yaşında.
İkiyérli : İki kişilik.
İkiyuvalı méyveler : İki çenetli meyveler.
İkizirveli : İki zirveli, iki doruklu (dağ vb.).
İkmal *(Ar.)* : İkmâl.
İkmala çatmag : Kemale ermek, olgunlaşmak.
İkmala yétirmek : İkmal etmek, tamamlamak.
İkrah *(Ar.)* : İkrâh.
İkrah élemek (etmek) : Tiksinmek, ikrah etmek.
İkraha gelmek : Tiksinmek.
İkrah etdirmek : Tiksindirmek.
İkrah gılmag (olmag) : Tiksinmek, iğrenmek.
İkram *(Ar.)* : İkram.
İkram gılmag : İkram etmek.
İks : İks.
İksir *(Ar.)* : İksir.
İkssüaları : Röntgen ışınları.
İktifa *(Ar.)* : İktifâ.
İl : Yıl, sene.
İlac *(Ar.)* : İlaç.
İlacsızlıg : Çaresizlik, imkânsızlık.
İlagga : Hesap.

İlahır *(Ar.)* : Vesaire, ve benzeri.
İlahi *(Ar.)* : 1. İlahî. 2. mec. Emsalsiz, fevkalâde. 3. Ya Rabbi!
İlahi gözellik : Fevkalâde güzellik.
İlahileşdirilme : Tanrılaştırılma.
İlahileşdirilmek : Tanrılaştırılmak.
İlahileşdirme : Tanrılaştırma.
İlahileşdirmek : Tanrılaştırmak.
İlahilik : 1. Yücelik, ulvîlik. 2. mec. Fevkalâdelik, olağanüstülük.
İlahiyyat *(Ar.)* : İlahiyat, teoloji.
İlahiyyatçı : İlahiyatçı, teolog.
İlan : Yılan.
İlan ağzından gurtarmag : Tehlikeden kurtarmak.
İlan ağzından gurtulan guş (gurbağa) kimi : Yılan ağzından kurtulan kurbağa gibi.
İlanağısı : Yılan zehiri.
İlanbalığı : Yılan balığı.
İlanbaşıotu : Yılancık (Salvia virgata).
İlancıg : 1. Yılan yavrusu. 2. Yılancık (hastalık).
İlana ağı vérmek : Yangına körükle gitmek.
İlançalan : Yılan sokmuş (kimse).
İlan çalmag : Yılan sokmak.
İlan çalmış kimi, Éle bil ilan çaldı : Yılan sokmuş gibi, can havliyle.
İlan-çayan : Yılan çıyan, sokucu hayvanlar.
ilan-çayanlı : Yılan çıyan yatağı, sokucu hayvanlar mahalli.
İlandili : 1. Karayılanotu, yılandili (ophioglossum). 2. mec. Acısöz.
İlan-gurbağa : 1. Sürüngenler. 2. mec. Kargacık burgacık (yazı).
İlanın ağına da le'net garasına da : Kötünün iyisi olmaz.
İlanın ğenimi balasıdır : Yılanın düşmanı yavrusudur, besle kargayı, oysun gözünü.
İlanın zehlesi yarpızdan géder, o da onun yuvası ağzında biter : Ayının sevmediği ot ininin ağzında biter.
İlan elinden gurtarmag : Zulümden kurtarmak.
ilanı Seyid Ehmed eli ile tutmag : Birini maşa gibi kullanmak.
İlan haraya eyri gétse, yuvasına düz géder : Yılan eğri gezse de, yuvasına doğru girer.
İlan kimi dil çıhartmag, İlan dili çıhartmag : Yalvarıp yakarmak, ayağına düşmek.
İlan gözü kimi : Ölü gözü gibi.
İlanın guyruğunu basmag : Yılanın kuyruğuna basmak.
İlanlı : Yılanlı, yılan yatağı olan.
İlanlıg : Yılanlık, yılan yatağı.
İlanmeleyen : Boğucu, bunaltıcı, kızgın (hava), şiddetli sıcaklık.
İlanotu : 1. Baldıran, ağuotu, yılanotu. 2. Kantiyane.
İlanoynadan : Yılancı, yılan eğiticisi, yılan tutan.
İlanperest *(T. Far.)* : Yılanperest, yılana tapan.
İlanperestlik : Yılanperestlik, yılana tapma.
İlansayağı, İlanvarı : Helezonî, yılankavî.
İlansoğanı : Sümbül.
İlanüzümü : Funda, süpürge otu.
İlanvuran ala çatıdan gorhar : Sütten ağzı yanan yoğurdu üfleyerek yer.
İlanyalı : Tokurcun, dokurcun.
İlanyéyen : Yılancıl, yılan kartalı.
İlanyolu : 1. Yılankavî, dolambaçlı. 2. Zikzak, dolambaç.
İlaşırı : Yıl aşırı, bir yıl sonra, iki yılda bir.
İlbeil : Her yıl, yıldan yıla.
İlbiz : 1. Salyangoz. 2. mec. Zâlim, iblis.
İlbizlik : 1. Salyangozluk (mekan, yer). 2. mec. İblislik, şeytanlık.
İlbizşekilli : Helezonî, sarmal, helisel.
İlden-ile, illerden-ile : Yıldan yıla, her yıl.
İldırım : Yıldırım.
İldırım kimi : Yıldırım gibi, şimşek gibi.
İldırımdan mühafize : Yıldırımsavar, paratoner, yıldırım siperi.
İldırımlı : 1. Şimşekli. 2. mec. İhtiraslı, muhteris (bakış).
İldırımötüren : Yıldırımlık, paratoner.

İldırım siperi : Yıldırım siperi.
İldırım sür'eti : Yıldırım hızıyle, şimşek gibi.
İldırım sür'etli müharibe : Yıldırım savaşı (Hitler ordusunda).
İldırım vurmuş kimi : Şimşek gibi, yıldırım hızıyle.
İldız, Ulduz : Yıldız.
İldik : Çelme (güreşte).
İl dolanmag : Yeni yıla girmek, sene son bulmak.
İldönümü : Yıl dönümü.
İlen : İle.
İléy : Ön, ileri, ön taraf.
İlgar : 1.Ahit, yemin. 2. Andlaşma, kontrat. 3. Saygı, hürmet. 4. Adak.
İlgar almag : Söz almak, andlaşma yapmak.
İlgarlı : Sözünde duran, dediğini yapan, vefakâr.
İlgarına düz çıhmag : Sözünde durmak, ahde vefa etmek.
İlgarından dönmek : Sözünden dönmek, döneklik etmek, vaadinde durmamak.
İlgar vérmek : Söz vermek.
İlgarsız : Bîvefa, vefasız.
İlgek : 1. Düğüm. 2. İlmik, ilmek. 3. Düğme iliği, kopça iliği. 4. Yaka işareti (resmî elbisede).
İlgekleme : İlikleme.
İlgeklemek : 1. İliklemek. 2. Yakaya şerit dikmek. 3. İlik açmak.
İlgeklenmek : 1. İliklenmek. 2. İlik açılmak (yakaya).
İlgekli : İlikli.
İlgekşekilli, İlgekvarı : Halkavî, halkamsı.
İlğac : Topallayarak, aksak, yana basarak.
İlğar : Ilgar.
İlğar etmek : Ilgarlamak, ılgar etmek.
İlğarlamag : Ilgarlamak.
İlğım : Ilgım.
İlğınağacı : Ilgın.
İlhag *(Ar.)* : İlhak.
İlhagçı : İstilâcı, müstevlî.
İlhag édilmek (olunmag) : Birleştirilmek, bitiştirilmek, ilhak edilmek.
İlhag élemek (etmek) : İlhak etmek.
İlham *(Ar.)* : İlhâm.
İlham almag, İlhama gelmek : İlham almak.
İlhamçı : Müşevvik, heveslendiren.
İlhamlandırmag : İlham vermek, ilham etmek.
İlhamlanmag : İlham almak, esinlenmek.
İlhamlı : Mülhem, coşkun, ihtiraslı.
İlhamvérici : Heveslendirici, ilham verici.
İlham vérmek : İlham vermek.
İlhı : Yılkı.
İlhıbaşı : Yılkı çobanı.
İlhıbaşılıg : Yılkı çobanlığı.
İlhıçı : Yılkı çobanı.
İlhıçılıg : Yılkı çobanlığı.
İlhıotaran : Yılkı çobanı.
İlıg : 1. Ilık. 2. Rafadan, alakok. 3. mec. Oksayıcı, hoş, tatlı.
İlıglandırmag : Ilındırmak, ılıtmak, ılıklaştırmak.
İlıglanmag : Ilımak, ılınmak, ılıklaşmak.
İlıglaşmag : Ilıklaşmak.
İlıglatmag : Ilıtmak.
İlığlıg : Ilıklık.
İlıgteher : Ilıcak, ılıkça.
İlıg yumurta : Rafadan, alakok.
İlınmag : 1. Ilımak. 2. Rafadan olmak.
İlıtmag : Ilıtmak.
İlik : 1. İlik (kemikte). 2. mec. Lokum gibi (kadın, kız için).
il-ilden : Her yıl, yıldan yıla.
İlim-ilim itirmek : 1. Hapse attırmak. 2. Öldürtmek.
İlim-ilim itmek (gétmek) : Toz olmak, yok olmak, tüymek.
İlinmek : Ilınmak, ılımak.
İlişdirilmek : 1. İliştirilmek. 2. mec. Aşk edilmek, tokat indirilmek.
İlişdirme : Koşma, bağlama.
İlişdirmek : 1. İliştirmek. 2. Tutukluk yapmak (silah). 3. mec. Aşk etmek, tokat indirmek.
ilişib-galmag : 1. Takılıp kalmak. 2. Eğleşmek.

İlişik : 1. İlişik. 2. mec. Perişan, karışık, dolaşık. 3. Engel.
İlişikli : 1.Engelli, manialı. 2. mec. Dolaşık, karışık.
İlişiksiz : 1. İlişiksiz. 2. mec. Engelsiz, rahat, pürüzsüz.
İlişiye düşmek : Çürük tahtaya basmak.
İlişken : 1. Yapışkan. 2. Kene, sakırga. 3. Pıtrak.
İlişkenler : Engel balığıgiller (échénéides).
İlişkenlik : Yapışkanlık.
İlişme : 1. Birleşme, kavuşma. 2. Sürçme. 3. mec. Mania, engel.
İlişmek : 1. İlişmek. 2. Geçmek, takılmak (çengel vb.). 3. Birbirine karışmak (teller, hatlar). 4. Eğleşmek. 5. mec. Sataşmak. 6. mec. Aşık olmak, bağlanmak. 7. mec. Aç kurt gibi yemek, üşüşmek. 8. Aşılanmak (fidan).
İlitme : 1. Ilıtma. 2. Rafadan, alakok.
İlitmek : 1. Ilıtmak. 2. Ilıştırmak.
İliyine (iliyine-damarına) (ğeder) işlemek (kéçmek) : İliğine işlemek, iliğine geçmek.
İliyine kimi islanmag : İliğine kadar ıslanmak.
İliyine-sümüyüne ğeder işlemek (kéçmek) : İliğine işlemek, iliğine geçmek.
İlk : İlk.
İlk bahışda (nezerde) : 1. Önce. 2. Görür görmez, bakar bakmaz.
İlk bahışdan : Derhal, hemen.
İlkçe : Önce.
İlk defa : İlk defa.
İl kéçdikce : Zamanla, gitgide, ileride.
İlk elde : Hemen, derhal.
İlki : İlk çocuk, ilk doğan.
İlkin : 1.İlkin. 2. İlk, birinci.
İlkinçi : Birinci.
İlkindi : İkindi.
İlkine : İlk önce, ilk defa.
İlkinlik : Üstünlük, takaddüm, öncelik.
İlk söz : Giriş, ön söz, mukaddime.
İllah, İllah da *(Ar.)* : Hele, bilhassa, özellikle, ayrıca, ille de.
İllah élemek (etmek) : Israr etmek, yalvarıp yakarmak, üstelemek.
İllah ki *(Ar.)* : İllâ ki.
İllerce, illerle : Yıllarca.
İller ayrısı olmag : Yıllarca görüşmemek.
İllet *(Ar.)* : 1. Hastalık. 2. Maksat, niyet. 3. Asıl sebep.
İlletli : 1. Hasta. 2. Sebepli.
İlletsiz : Sebepsiz.
İllik : Yıllık.
İllik halgaları : Yıl halkası.
İllik orta artımı : Yıllık artış ortalaması.
İllüstrasiya *(Lat.)* : İllüstrasyon.
İllüstrativ *(Lat.)* : Açık, belli, seçkin, görünen, apaçık, aşikâr.
İllüstrator *(Lat.)* : Magazin ressamı.
İllüzionist *(Fr.)* : İllüzyonist.
İllüzionizm *(Fr.)* : İllüzyonizm.
İllüziya *(Fr.)* : İllüzyon, yanılsama.
İlmağ, İlmanğı : Ilık, sıcak, ılıman.
İlme : 1. İlmek, ilmik. 2. Askı ipi. 3. Kopça.
İlme-düyme : Kopça.
İlmeklemek : 1. İlmiklemek. 2. Düğüm atmak (dokumacılıkta), ilmik atmak.
İlmekletmek : İlmikletmek.
İlmekli : İlmikli.
İlmek salmag, ilmek vurmag : İlmik atmak, düğüm atmak.
İlménit *(Fr.)* : Titanlı demir.
İlmiddem, il-müdam:Sürekli, devamlı,hep.
İlmine-gulğuna : Kovcu.
İlpeyetmeh : Ürpermek, ürkmek, korkmak.
İltica *(Ar.)* : 1. İltica. 2. mec. Yalvarma, rica, sığınma.
İltica élemek (etmek, getirmek) : Sığınmak.
İltica élemek (etmek) : Yalvarmak, ricada bulunmak.
İltifat *(Ar.)* : İltifât.
İltifat buyurmag : İltifat etmek.
İltifat élemek (etmek) : İtifat etmek.
İltifat göstermek : İltifat etmek.
İltifatkar, İltifatlı : Mültefit, lütufkâr.
İltifatkarane *(Ar. Far.)* : Lütuf göstererek, güler yüzle, nazikâne.

İltifatkarlıg, İltifatlılıg : Lütufkârlık, kayra, teveccüh, lütuf.
İltifatsız : Kötü kalpli, kötü niyetli, nezâketsiz.
İltifatsızlıg : Asık yüzlülük, kötü niyet, nezâketsizlik.
İltihab *(Ar.)* : İltihap.
İltihablaşma : İltihaplanma.
İltihablaşmag, İltihablanmag : İltihaplanmak.
İltimas *(Ar.)* : Rica, dilek.
İltimasçı : Ricacı.
İltimas élemek (etmek) : Rica etmek, ricada bulunmak, dilemek.
İltisağı *(Ar.)* : İltisakî.
İltisağı diller : İltisakî diller, bitişken diller.
İltizam *(Ar.)* : 1. Taahhüt, vecibe. 2. Gereklik kipi (Nécessitatif).
İltizamçı : İltizamcı, kesenekçi, müttezim.
İltizamname *(Ar. Far.)* : Taahhüt, taahhütname.
İl uzunu : Yıl boyunca, tam bir yıl.
İlvah olmag : Toz olmak, uzaklaşmak, def olmak.
İl vérmek : Ziyafet vermek (ölen birinin her senesinde).
İlyarası : Şark çıbanı.
İlzam *(Ar.)* : İlzâm.
İlzam etmek : Mecbur etmek, zorlamak, zorunda bırakmak.
İma *(Ar.)* : İmâ.
İmajinist *(Fr.)* : Formalist, biçimci, şekilci.
İmajinizm *(Fr.)* : Formalizm, şekilcilik.
İmale *(Ar.)* : 1. Şırınga. 2. Lâvman. 3. İmâle.
İmale élemek (etmek) : Lâvman yapmak.
İmam *(Ar.)* : İmâm.
İmamcüme *(Ar.)* : Cuma imamı.
İmamlıg : İmamlık.
İmamzada *(Ar. Far.)* : Yatır, ziyaretgâh.
İman *(Ar.)* : İmân.
İmandan çıhmag : Dinden çıkmak.
İman élemek (etmek) : İman etmek.
İman-güman *(Ar. Far.)* : Şüphe, zan.
İmanı kamil olmag : 1. Mümin olmak. 2. mec. İçi rahat olmak.
İmanını satmag : İnancına gölge düşürmek, günah sahibi olmak.
İmanını tereziye goymag : Terazisini hileli tartmak, tartıya hile karıştırmak.
İman ehli, Sahibi-iman : İman sahibi.
İmanla : İnanarak, inançla.
İmansızcasına : İnsafsızca, merhametsizce.
İmansızlıg : İmansızlık.
İmarat *(Ar.)* : Dekoratörlük, iç mimarlık.
İmaret *(Ar.)* : 1. Saray. 2. Kâşâne, saray gibi yapı.
İmdad *(Ar.)* : İmdat.
İmdad élemek (etmek, gılmag) : İmdat etmek.
İmdad göstermek : Yardım ulaştırmak.
İmdada çatmag (yétişmek, yétmek) : Yardımcı olmak, yardımda bulunmak.
İmdada goşmag (yétişmek) : İmdata koşmak.
İmdata yétirmek : Yardım etmek, yardımına koşmak, yetişmek, canını kurtarmak, yardıma göndermek, yardım ettirmek.
İmdadçı : 1. Yardımcı. 2. Cankurtaran. 3. Takviye kuvvetleri.
İmdadçılıg : Yardımcılık.
İmdad göstermek : Yardım ulaştırmak.
İmdaddan düşmek : Mecali kalmamak, takati kesilmek, yaşlanmak.
İmdadı kesilmek : Yardımsız kalmak.
İmdadına çatmag (gelmek, goşmag, yétmek) : İmdadına yetişmek, yardımına koşmak.
İmdadsız : Yardımsız, beceriksiz, iktidarsız, dermansız.
İmdadsız galmag : Kimsesiz kalmak, yardımsız kalmak, aciz kalmak.
İmdadsızlıg : Yardımsızlık, çaresizlik, acizlik, dermansızlık.
İmdi, İndi : Şimdi.
İmdice, İndice : Şimdicik.
İmeci : İmece.

İmecilik : 1. Yardım. 2. İmece.
İmecilik etmek : Yardım etmek, imeceye katılmak.
İmeci olmag : İmece halinde çalışmak.
İmekleme : Emekleme.
İmeklemek : Emeklemek.
İmekletme : Emekletme.
İmekletmek : Emekletmek.
İmeye düşmek : Emeklemeğe, başlamak.
İmir : Ana arı, arı beyi.
İmirçime : Kokuşma, taaffün.
İmirçimek : Kokuşmak, taaffün etmek.
İmirçimiş : Kokuşuk, kokuşmuş.
İmitasiya *(Lat.)* : İmitasyon, taklit.
İmkan *(Ar.)* : İmkân.
İmkan gözlemek : Fırsat gözlemek, fırsat kollamak.
İmkan dahilinde : Mümkün oldukça.
İmkan haricinde olmag : Güç yetmemek, mümkün olmamak, imkânsız olmak.
İmkanı olmag : Mümkün olmak.
İmkanlı : Mümkün, müsait.
İmkan olmamag : Mümkün olmamak.
İmkankansız : 1. İmkânsız. 2. Gerçekleşemez. 3. Yoksul, parasız, malî durumu bozuk.
İmkansızlıg : İmkânsızlık.
İmkansız olmag : Mümkün olmamak.
İmkan tapmag : Fırsat bulmak.
İmkan vérmemek : Fırsat vermemek.
İmkan yaratmag (vérmek) : İmkân vermek, fırsat vermek.
İmla *(Ar.)* : 1. İmlâ. 2. Dikte.
İmlaçı : İmlâcı, orfograf.
İmla etmek : Dikte etmek.
İmla démek : Dikte ettirmek, yazdırmak.
İmla gaydaları : İmlâ kaideleri, imlâ kuralları.
İmlıg : İplik kırıntıları.
İmmanént *(Lat.)* : İçkin, mündemiç.
İmmun *(Lat.)* : Bağışık, muaf.
İmmunitét, İmmunizasiya : Bağışıklık.
İmmunlug : Bağışıklık.
İmpérator *(Lat.)* : İmparator.
İmpératorlug : İmparatorluk.
İmpératriçe : İmparatoriçe.
İmpérial *(Lat.)*: İmparator rublesi (1755'ten 1897'ye kadar 15 ruble değerinde, daha sonra da 10 rublelik altın lira, Çarlık parası).
İmpérialist *(Fr.)* : Emperyalist.
İmpérializm *(Fr.)* : Emperyalizm.
İmpérializmezidd : Antiemperyalist, emperyalizm aleyhtarı.
İmpériya *(Lat.)* : İmparatorluk.
İmport *(İng.)* : İthâlat.
İmpréssionist *(Fr.)* : Empresyonist.
İmpréssionizm *(Fr.)* : Empresyonizm.
İmprovizasiya *(Lat.)* : İrticâl, irticalen.
İmprovizator : İrticalci, mürtecil.
İmprovizatorlug : Bedahet, irtical.
İmpuls *(Lat.)* : 1. İçtepi, ilca. 2. Enerji (elektrik).
İmremmeh : Mırıldanmak (İnek).
İmrenci : Muntazam, dikkatli, intizamlı.
İmrenmeg, İrmenmeg : İmrenmek.
İmrenmek : 1. İmrenmek. 2. Homurdanmak (Koyun).
İmrik : İrmik.
İmriklemek : Yarmak (tahıl, tuz vb. için).
İmrikletmek : Yardırmak (tahıl, tuz vb. için).
İmsik : Kokuya hassas (kimse), kokuya duyarlı.
İmsiklemek : Koku almak, koku duymak.
İmsilenmek : Kokuyu aramak (köpekler), etrafı durmadan koklamak.
İmtahan *(Ar.)* : İmtihan.
İmtahana çekmek : İmtihana çekmek.
İmtahana düşmek : Denenmek, sınanmak, tecrübe edilmek.
İmtahandan çıhmag : İmtihan vermek.
İmtahan ayağında : Gergin anda, stres anında.
İmtahan çekmek : İmtihan olmak, imtihan vermek.
İmtahanédici : 1. İmtihana çeken (hoca, imtihan kurulu vb.). 2. mec. Müdekkik, inceleyici (bakış).
İmtahan élemek : Sınamak, denemek.

İmtahan élemek (etmek) : İmtihan etmek.
İmtahanda galmag : Başaramamak, imtihanı kazanamamak.
İmtahangabağı : İmtihan öncesi, imtihandan evvel, heyecanlı an.
İmtahansız : İmtihansız.
İmtihan tutmag (vérmek) : İmtihan vermek.
İmtina *(Ar.)* : İmtinâ.
İmtina élemek (etmek) : İmtina etmek.
İmtisal *(Ar.)* : itaat etme, uyma.
İmtisal etmek : İtaat etmek, baş eğmek, uymak.
İmtiyaz *(Ar.)* : İmtiyâz.
İmtiyazçı : İmtiyazlı, ayrıcalıklı.
İmtiyazlı : 1. Rüçhan hakkı olan, öncelikli. 2. İndirimli, tenzilâtlı. 3. İmtiyazlı, mümtaz.
İmtiyazname *(Ar. Far.)* : imtiyaz belgesi, imtiyaz kâğıdı (yabancılara), kapitülâsyon ruhsatı.
İmunént *(Lat.)* : Dokunulmazlık, masuniyet.
İmza *(Ar.)* : imzâ.
İmza goymag (atmag) : imzalamak, imza etmek.
İmzalamag : İmzalamak.
İmzalanmag : İmzalanmak.
İmzalanmış : İmzalı.
İmzalatmag : İmzalatmak.
İnad *(Ar.)* : İnat.
İnadcıl : İnatçı.
İndcıllıg : İnatçılık.
İnadçı : İnatçı.
İnadçılıg : İnatçılık.
İnada durmag : İnat etmek, inada binmek.
İnada düşmek : İnat etmek, sinirlenmek, terslik etmek.
İnad élemek (etmek) : İnat etmek.
İnadédici : İnatçı.
İnad göstermek : Direnmek, sözünden taviz vermemek.
İnadı yére goymag : İnadından vazgeçmek, inadı bırakmak.
İnadkar *(Ar. Far.)* : inatçı.
İnadkarcasına : Israrla, inatla.
İnadkarlıg : İnatçılık.
İnadla : Israrla, inatla.
İnadlı : 1. İnatçı. 2. Azimli, sert.
İnadlılıg : 1.İnatçılık, direngenlik. 2. Azimlilik, kararlılık.
İnad yéritmek : İnat etmek, diretmek.
İnag : 1. Anjin, boğak, hınnak. 2. Difteri. 3. İnal.
İnag(ını) vurmag : Kafasını kanatarak iyileştirmek (difterili çocukları).
İnaglı : Difterili.
İnam : inan, güven.
İn'am *(Ar.)* : Bahşiş, hediye.
İnamla : Güvenle, azimle; bilerek, bile bile.
İnamlı : Kolay inanan, çabuk inanan.
İnamsız : İtimatsız, şüpheci.
İnamsızlıg : İtimatsızlık, şüphecilik.
İnanan : İmanlı, mümin, mutekit.
İnanc : İnanç.
İnandırıcı : İnandırıcı.
İnandırıcılıg : İnandırıcılık.
İnandırılmag : İnandırılmak.
İnandırma : İkna.
İnandırmag : İnandırmak, ikna etmek.
İnanıglı : İnandırıcı.
İnanılacag : Güvenilir, mutemet.
İnanılmag : İnanılmak.
İnanılmaz : İnanılmaz.
İnanılmazlıg : Güvensizlik, itimatsızlık.
İnanılmış : Güvenilir, mutemet.
İnanma : İtikat.
İnanmag : İnanmak.
İnanmağı gelmemek : İnanası gelmemek.
İnanmalı : Güvenilir, emin, mutemet.
İnanmalı olmag : Emin olmak, güvenilir olmak.
İnanmaz : İtimatsız, şüpheci.
İnanmıram : İnanmıyorum.
İnanmırmış kimi : İnanmıyormuşcasına.
İnayet *(Ar.)* : İnâyet.
İnayet gılmag (etmek) : İnayet etmek.
İncar : Güç, takat, kudret, derman.
İncardan düşmek : Dermanı kesilmek, gücü tükenmek.

İncavardan : Tam vaktinde, iyi ki.
İnce : İnce.
İncebél(li) : İnce bel(li).
İnceden-inceye : İnceden inceye.
İncelenmek, inceleşmek : İncelmek.
İnceleşdirilme : İnceltilme.
İnceleşdirilmek :İnceltilmek.
İnceleşdirme : İnceltme.
İnceleşdirmek : İnceltmek.
İnceleşmek : İncelmek.
İnceletdirmek : İncelttirmek.
İnceletme : İnceltme.
İnceletmek : İnceltmek.
İncesenet : Güzel sanatlar.
İnce sesli : Yumuşak sesli (gramerde).
İncevara, incevarı : Bereket ki, bereket versin ki, iyi ki, ne mutlu ki.
İncıh : Bakanak.
İnci : İnci.
İncibalığı : İnci balığı.
İnciçiçeyi : İnci çiçeği.
İncidici : İncitici, üzücü.
İncildilmek : İncitilmek.
İncigülü : İnci çiçeği.
İncik : 1. Yorgun, bitkin. 2. Dargın, küskün, kırgın.
İnci kimi (teki) : İnci gibi.
İncikli : Dargın, kırgın, küskün.
İncik düşmek : Gücenmek, kırılmak, küsmek.
İnciklik : Kırgınlık, küskünlük, dargınlık.
İnciklik düşmek (araya) : Küsüşmek.
İnciklik salmag (araya) : Aralarını bozmak, aralarını açmak.
İncik olmag : İncinmek, gücenmek, kırılmak.
İncik salmag : Darıltmak, incitmek, küstürmek, gücendirmek.
İncilmek : İncelmek.
İncime : İncinme.
İncimek : 1. Acımak, ağrımak, sızlamak. 2. Gücenmek, küsmek.
İncimiş : Kırgın, gücenik, küskün.
İncinar : Mühendis.
İncinarlıg : Mühendislik.
İncişme : Küsüşme.
İncişmek : Küsüşmek.
İndéks *(Lat.)* : İndeks.
İndéksli : Endeksli, indeksli.
İndenbéle, indensonra : Bundan böyle, bundan sonra, artık.
İndéterminist *(Lat.)* : İndeterminist.
İndéterminizm *(Lat.)* : İndeterminizm.
İndi : Şimdi.
İndice : Şimdicik.
İndice-İndice : Şimdi şimdi.
İndide : Şu anda.
İndiden : Şimdiden.
İndigo *(İsp.)* : 1. Çivit. 2. Çividî çuha.
İndi-indi : Şimdi şimdi, yeni yeni.
İndikator *(Lat.)* : İndikatör, gösterge.
İndiki : Şimdiki.
İndiki zaman : Şimdiki zaman (Présent), şimdiki zaman kipi.
İndiki zamanda : Şimdiki zamanda.
İndilik : Şimdilik, henüz.
İndiyecen, İndiyedek : Şimdiye dek.
İndonéziyalı : Endonezyalı.
İnduizm *(Sans.)* : Hinduizm.
İnduksiya *(Lat.)* : 1.İndükleme. 2. Refleks.
İnduksiyalanmag : İndüksiyon oluşmak, indükleme yapılmak.
İnek : 1. İnek. 2. Dişi geyik.
İnekçiçeyi : At kuyruğu (bitki).
İnekemceyi : Keçi memesi (üzüm).
İnek kimi sağmag : Sömürmek, istismar etmek.
İnekli : İnek sahibi.
İneknohudu : İnek nohudu (baklagillerden yemlik bitki).
İnekotaran : Sığırtmaç.
İnekotu : İnek otu, Arap baklası (Lichnis vaccaria, Vaccaria pyramidata).
İneksağan : Sağıcı (kadın, kız).
İneksahlayan : İnekçi.
İneksiz : İneği olmayan.
İnenbéle : Bundan böyle, şimdiden sonra.
İnérsiya : Atalet, hareketsizlik, durgunluk, süredurum (fizikte).
İneyebahan : İnekçi.

İnfarkt *(Lat.)* : Enfarktüs.
İnféksiya *(Lat.)* : Enfeksiyon, intan.
İnféksiyon *(Lat.)* : İntanî.
İnficar *(Ar.)* : Yarılma, çatlama.
İnfinitiv *(Lat.)* : İsim-fiil, mastar.
İnflyasiya *(Lat.)* : Enflâsyon.
İnfra *(Lat.)* : Öte, alt, aşağı.
İnfragırmızı *(Lat. T.)* : Kızıl ötesi.
İnfragırmızı şüalar : Enfraruj ışınları, kızıl ötesi ışınlar.
İnfrases *(Lat. T.)* : Enfrases, sesötesi.
İnga, İnga-İnga : Inga ınga (bebek ağlaması).
İngelmek : İncelmek, zayıflamak.
İngılıh : Hadise.
İnğilab *(Ar.)* : 1. İnkılâp, devrim. 2. İhtilal.
İnğilabbaz *(Ar. Far.)* : Devrimbaz, menfaat devrimcisi.
İnğilabbazlıg : Devrimbazlık, maceraperestlik, sahte inkılapçılık.
İnğilabçı : 1. İnkılapçı. 2. İhtilalci. 3. Devrimci. 4. Anarşist.
İnğilabçılıg : İnkılapçılık.
İnğilab élemek (etmek) : İnkılâp etmek.
İnğilab hereketi : Inkılâp savaşı, devrim savaşı.
İnğilabı *(Ar.)* : 1. İnkılâp muhtevalı. 2. İnkılâpçı.
İnğilabileşdirici : İnkılâpçılaştırıcı.
İnğilabileşdirilmek : İnkılâpçı olmak, devrimci olmak; İnkılâba uydurulmak.
İnğilabileşdirmek : 1. İnkılâpçılığı yaymak. 2. Kökünden değiştirmek.
İnğilabileşmek : İnkılâpçı olmak, devrimci olmak.
İngilis : İngiliz.
İngilisce : İngilizce.
İngilisleşdirmek : İngilizleştirmek (uyrukça, kültürce).
İngilisperest : İngiliz dostu.
İngilisperestlik : İngiliz dostluğu.
İnğirag : Serap, ılgın, yalgın, pusarık.
İnğiraz *(Ar.)* : inkıraz.
inğiraz etmek : İnkıraza uğramak.
İngirazi-alem : Kıyamet.
İnguş : İnguş-Çeçen.
İnguşca : İnguş-Çeçence.
İnhalyasiya *(Lat.)* : İnhalâsyon, inşâk (buhar, gaz ve toz halindeki ilâçlarla nefes yolları tedavisi).
İnhalyator *(Lat.)* : 1. İnhalâtör, buğu verici. 2. İnhalâsyon odası, inhalâtoryum.
İnhalyatori *(Lat.)* : İnhalâsyon odası, inhalâtoryum.
İnhiraf *(Ar.)* : İnhirâf.
İnhirafçı : Mühnarif.
İnhisar *(Ar.)* : İnhisar, tekel.
İnhisarçı : Tekelci.
İnhisarçılıg : Tekelcilik.
İnhitat *(Ar.)* : İnhitât.
İnhitata uğramag : İnhitat etmek, çökmek, gerilemek.
İnikas *(Ar.)* : İnikâs.
İnikas élemek (etmek) : İnikâs etmek.
İnikas etdirmek : Yansıtmak.
İnikas tapmag : Yankılanmak.
İnildemek : İnildemek.
İnildeşmek : Birlikte inildemek, meleşmek.
İnilti : 1. İnilti. 2. Suzinâk makamı.
İniltili : İnilti çıkaran, inleyen.
İnimiş : Zayıf, güçsüz, kuvvetsiz, dermansız.
İnir-İnir inlemek : İnim inim inlemek.
İnişil : 1. İki yıl önce, evvelki yıl. 2. Evvelki yılki.
İnişilki : Evvelki yılki, geçen seneki.
İnjénér *(Fr.)* : Mühendis.
İnjénérlik : Mühendislik.
İnkar *(Ar.)* : İnkâr.
İnkar élemek (etmek) : İnkâr etmek.
İnkar fé'l : Olumsuz fiil, menfi fiil.
İnkarédici : Münkir.
İnkarédilmez : İnandırıcı, doğru, gerçek.
İnkarédilmezlik : Doğruluk, gerçeklik.
İnkassator *(İtal.)* : Alımcı, tahsildar.
İnkassatorlug : Tahsildarlık, alımcılık.
İnkir-minkir : Münkir ve Nekir (sorgu melekleri).

İnkisar *(Ar.)* : İnkisâr.
İnkisari-hatir, İnkisari-ğelb : Gücenme, kırılma.
İnkisari-heyal *(Ar.)* : Hayal kırıklığı, inkisarı hayal.
İnkişaf *(Ar.)* : İnkişaf.
İnkişafeden ölkeler : Gelişen ülkeler, gelişmiş ülkeler.
İnkişaf élemek (etmek) : İnkişaf etmek, gelişmek.
İnkişafetmiş : Gelişmiş.
İnkişaf ğüsurları : Ergenlik bozuklukları.
İnkişaflı : 1. Olgun. 2. İdmanlı, sağlam. 3. İleri, gelişmiş. 4. Aydın, münevver, okumuş. 5. Yaygın.
İnkişafsız : Az gelişmiş, gelişmemiş.
İnkişafsızlığ : Az gelişmişlik, gelişmemişlik.
İnkubasiya *(Lat.)* : Kuluçka devri, kuluçka dönemi. 2. Civciv çıkarma (kuluçka makinesiyle).
İnkubator *(Lat.)* : Kuluçka makinesi.
İnkvizisiya *(Lat.)* : 1. Engizisyon. 2. mec. Engizisyon mezalimi.
İnkvizitor *(Lat.)* : 1. Engizisyon yargıcı. 2. mec. Cellat, zâlim.
İnkvizitorlug : Cellatlık, zulüm, işkence.
İnlemek : İnlemek, inildemek.
İnnab *(Ar.)* : Hünnap, çiğde.
İnnabı : 1. Kırmızı. 2. Bir oyun havası.
İnnablığ : Çiğdelik, hünnap ağaçlığı, çiğde bahçesi.
İnnaf : Hunnak, boğak anjin.
İnsaf *(Ar.)* : İnsâf.
İnsafdır(mı) : Reva'mıdır? insafa sığar mı?
insaf élemek (etmek) : İnsaf etmek.
İnsafen *(Ar.)* : Vicdanen.
İnsaf görmek : Reva görmek.
İnsafa gelmek (düşmek) : İnsafa gelmek.
İnsafa getirmek : Merhamete getirmek, acındırmak.
İnsafdan çıhmag : Gözünün yaşına bakmamak.
İnsafı itirmek : Merhametsiz olmak, gözünün yaşına bakmamak.
İnsafı yol vérmemek : Reva görmemek.
İnsafına galmış : İnsafına kalmış.
İnsafla : Vicdanen.
İnsaflılığ : 1. İnsaflık. 2. İnsancıllık.
İnsafsızca, İnsafsızcasına : 1. Vicdansızca, namussuzca. 2. Gaddarca, merhametsizce. 3. Adâletsizce.
İnsafsızlığ : 1. Vicdansızlık, namussuzluk. 2. Adâletsizlik. 3. Merhametsizlik, insaniyetsizlik.
İnsafsızlığ etmek : İnsafsızlık etmek.
İnsan *(Ar.)* : İnsân.
İnsanabenzer, İnsanaohşar : İnsansı.
İnsanabenzer méymunlar : İnsansılar, İnsanımsılar, antropoitler.
İnsancasına : İnsanca.
İnsandangaçan, Adamdangaçan : Merdümgiriz, mizantrop.
İnsangiriz *(Ar. Far.)* : Mendümgiriz, mizantrop.
İnsani *(Ar.)* : İnsanî.
İnsaniyyet *(Ar.)* : İnsaniyet, insanlık.
İnsaniyyet göstermek : İnsanlık etmek, insanca davranmak.
İnsaniyyetli : İnsaniyetli.
İnsaniyyetperver *(Ar. Far.)* : 1. İnsaniyetli. 2. Hümanist, insancıl.
İnsaniyyetperverlik : Hümanizm, insancıllık.
İnsaniyyetsiz : İnsaniyetsiz, mürüvvetsiz.
İnsaniyyetsizlik : İnsaniyetsizlik.
İnsan kimi : İnsan gibi.
İnsanlığ : İnsanlık.
İnsanlığ sifetini itirmek : İnsanlıktan çıkmak.
İnsanlığdan çıhmag : İnsanlıktan çıkmak.
İnsanperver *(Ar. Far.)* : 1. İnsaniyetli. 2. İnsancıl, hümanist.
İnsanpervercesine : İnsanca.
İnsanperverlik : İnsancıllık, hümanizm.
İnsanséven : 1. İnsaniyetli. 2. İnsancıl.
İnsanséverlik : İnsancıllık, hümanizm.
İnsansévmez : İnsan düşmanı, merdümgiriz.
İnsansévmezlik : Merdümgirizlik.

İnsansız : Issız, kimsesiz.
İnsan yérine goymag : Adam yerine koymak, adamdan saymak.
İns-cins *(Ar.)* : İn cin.
İnspéktor *(Lat.)* : Müfettiş.
İnspéktorlug : Müfettişlik.
İnstinkt *(Lat.)* : İçgüdü, insiyak.
İnstinktiv : İnsiyakî, iç güdülü.
İnstitut *(Lat.)* : 1. Enstitü. 2. Müessese, kurum.
İnstruméntal *(Lat.)* : Enstrümantal.
İnstruméntalçı : Çalgıcı.
İnstruméntovka *(Rus.)* : 1. Orkestralama. 2. Musikî nazariyesi bölümü.
İnsulin *(Lat.)* : Ensülin.
İnşa *(Ar.)* : İnşâ.
İnşa édilmek : Yapılmak.
İnşad *(Ar.)* : İnşat.
İnşad élemek (etmek) : İnşat etmek.
İnşa élemek (etmek) : İnşa etmek.
İnşa yazmag : Nesir yazmak.
İntégral *(Lat.)* : İntegral.
İntégrallamag : Tamamîsini hesap etmek.
İntégrallayıcı : Otomatik hesap makinesi.
İntégrator : Otomatik hesap makinesi.
İnteha *(Ar.)* : İntiha.
İntehası : Velhasıl, nihayet.
İntehasız : Sonsuz, nihayetsiz.
İntehasızlığ : Sonsuzluk, nihayetsizlik.
İntélligént *(Lat.)* : Aydın.
İntélligéntlik : Aydınlık.
İnténdant *(Fr.)* : Levazımcı.
İnténdant hidmeti : Levazım sınıfı.
İnténdantlığ : Levazım dairesi.
İnténsiv *(Lat.)* : 1. Gergin, sıkı, kızgın, güçlü. 2. Verimli.
İnténsiv kend teserrüfatı : Verimli tarım.
İnténsivleşdirilmek : Verimi artırılmak.
İnténsivleşmek : Müsmir olmak, verimli olmak.
İnténsivlik : 1. Verimlilik. 2. Gerginlik, kızgınlık, şiddet.
İntérés *(Lat.)* : 1. İlgi, alaka. 2. Merak. 3. Çıkar, menfaat.
İntérlüdiya *(İtal.)* : 1. Ara piyesi, perde arası. 2. Ara faslı (müzik).
İntérmédiya (İtal.) : 1. Perde arası eğlence (tiyartroda). 2. Ara faslı.
İntérmesso *(İtal.)* : İntermezzo.
İntérnasional *(Fr.)* : Enternasyonal.
İntérnasionalizm *(Fr.)* : Enternasyonalizm.
İntérnat *(Lat.)* : 1. Yatılı. 2. Öğrenci yurdu.
İntérval *(Lat.)* : 1. Mesafe, aralık. 2. Aralık (müzikte).
İntéryér *(Fr.)* : 1. İç dekorasyon. 2. Ev içi resmi.
İntibah *(Ar.)* : 1. Uyanış, intibah. 2. İntiba, izlenim.
İntibah dövrü : Rönesans.
İntibahname *(Ar. Far.)* : Beyanname.
İntigal *(Ar.)* : İntikal.
İntigal élemek (etmek) : intikal etmek.
İntigal gayışı : Taşıyıcı kayış, intikal kayışı.
İntigam *(Ar.)* : İntikam.
İntigamçı : İntikamcı.
İntigam almag (çekmek) : İntikam almak.
İntigamını yérde goymamag : Öcünü almak.
İntiha *(Ar.)* : İntiha.
İntihab *(Ar.)* : İntihap.
İntihabat *(Ar.)* : Seçimler.
İntihab élemek (etmek) : Seçmek.
İntihab olunmag (olmag, édilmek) : Seçilmek.
İntihar *(Ar.)* : İntihâr.
İntihar etmek : İntihâr etmek.
İntihası : İlânihaye , bilahare.
İntihasız : Sonsuz.
İntihasızlığ : Sonsuzluk.
İntim *(Fr.)* :1. İçten gelen, samimî. 2. Gizli.
İntisab *(Ar.)* : İntisap.
İntişar *(Ar.)* : İntişâr.
İntişar etdirmek : Yaymak.
İntişar tapmag (élemek) : İntişar etmek.
İntivah : O halde, o vakitte.
İntizam *(Ar.)* : İntizâm.
İntizama salmag : Tanzim etmek.
İntizamlılığ : Düzenlilik.

İntizam tenbehi : Uyarı cezası, disiplin uyarısı.
İntizar *(Ar.)* : İntizâr.
İntizara yétmemek : Hasret gitmek.
intizar çekmek : Endişe etmek, kaygılanmak.
İntizarçılıg : Hasretlik.
İntizar galmag : Endişelenmek, telaşlanmak, endişe duymak.
İntizar goymag : Bekletmek, özletmek, yolunu gözletmek.
İntizar olmag : Hasret kalmak, özlemek.
İntizarda galmag : Hasretle beklemek, gözü yolda kalmak.
İntizardan gurtarmag : Rahatlamak, arzusu yerine gelmek.
İntizarını çekmek, İntizarında galmag : Gözü yolda kalmak, hasretini çekmek.
İntizarlı : Hasretli, özlemli.
İntonasiya *(Lat.)* : 1. Titremleme. 2. Ses perdesi (müzikte), entonasyon.
İntriga *(Fr.)* : 1. Entrika. 2. Düğüm (edebî eserlerde).
İntrigaçı : Entrikacı.
İntrigan : Entrikacı.
İntuisiya *(Lat.)* : 1. Duygu, sezgi. 2. Ön sezi, hissikablelvuku.
İnvalid *(Lat.)* : Bitkin, güçsüz, mecalsiz, hasta, zayıf.
İnvéntar *(Lat.)* : Envanter.
İnvéntarizasiya *(Lat.)* : Envantere geçirme, demirbaşa kayıt.
İnvérsiya *(Lat.)* : Devrik yapma, devriklerme (cümleyi).
İnyéksiya *(Lat.)* : İçitim, zerk, enjeksiyon.
İnzibat *(Ar.)* : İnzibat, düzen.
İnzibatçı : Müdür, idareci, yönetmen, bürokrat.
İnzibatçılıg : Bürokrasi.
İnzibati *(Ar.)* : İnzibatî.
İnzibati hügug *(Ar.)* : İdarî hukuk.
İnzibati tenbeh *(Ar.)* : İdarî ceza, idare cezası.
İnzibati yolla : İdareten, idari kararla, yönetim organlarının kararıyle.
İnzimam *(Ar.)* : Katılma, bağlanma.
İon *(Yun.)* : İyon, yükün.
İonizasiya *(Yun.)* : İyonlaşma.
İonlaşdırıcı : İyonlaştırıcı (ışınlar).
İonlaşdırılmag : İyonlaştırılmak.
İonlaşdırmag : İyonlaştırmak.
İonlaşma : İyonlaşma.
İonlu : İyonik.
İp : İp, sicim.
İpaçan : İplik çözücü (dokumacılıkta).
İpboyayan : İplik boyayan.
İpçin, ifçin : Tamamen; hepsini, tamamını.
İpe gelmek : Uysal olmak.
İpekaçan, İpekeyiren : Çıkrık.
İpekbişiren : Kozaları pişiren.
İpekburma : İbrişim örme.
İpek burmag : İbrişim örmek.
İpekdiden : İpek ditme makinesi.
İpekgurdu : İpek böceği.
İpekhana : İpekhane.
İpekisladan : İpekleri suya koyan (işçi).
İpekseriyenler : İpek kelebeği.
İpektohuyan : İpek dokuma tezgâhı.
İpe-sapa düzmek (düzülmek) : Selis olmak, düzgün ifade edilmek, akıcı olmak.
İpe-sapa gelmek (yatmag) : Söz dinlemek, akıllanmak, yola gelmek.
İpine (ipinin üstüne) odun yığmag olmaz : İpiyle kuyuya inilmez.
İpe-sapa yatmalı déyil : Uslanmıyor, ipe sapa gelmez.
İpe-sapa yatmamag (gelmemek) : 1. Serkeş olmak, asi olmak, deli olmak. 2. Kabul etmemek, evet dememek.
İpe-sapa yatmaz : İnatçı, direngen.
İpe-sapa yatmazlıg : İnat, direngenlik.
İpe sermek : İpe çamaşır asmak.
İpeyatmaz : İnatçı, direngen.
İpeyatma(ma)zlıg : İnat, direngenlik.
İpi çürük : Kaypak, kalleş.
İpini boşaltmag (burahmag) : Başıboş bırakmak.
İpini çekmek (yığmag, yığışdırmag) : İpini çekmek.

İpleme : 1. Deli, kaçık, çılgın. 2. İp bükme.
İplemek : İple bağlamak, iple sarmak.
İplik : İplik.
İplikhana : İplikhane.
İplikli : 1. Pamuklu. 2. İplikten, iplik.
İprenmek : Yıpranmak.
İprimiş : Yıpranmış, eskimiş.
İprimiş kitab : Eski kitap.
İprit : İperit, hardal gazı.
İpvarı : İpsi.
İp vurmag : İp örmek, ip dokumak, ip bükmek.
İrad *(Ar.)* : 1. Söyleme, konuşma, deme. 2. Kusur, eksik.
İrad élemek (etmek) : Demek, söylemek.
İrad élemek (saymag, tutmag) : 1. Ayıbını yüzüne vurmak. 2. Söylemek, demek.
İradcıl : Mızmız, kusurcu.
İradçı, İradtutan : Mızmız, kusurcu.
İradçılıg : Mızmızlık.
İrade *(Ar.)* : İrâde.
İrade buyurmag (etmek) : Buyurmak, emretmek.
İradeli : İradeli.
İradelilik : Kararlılık, istikrar.
İradesinden asılı olmayarag : Kendi isteğiyle, gönüllü olarak.
İradesiz : İradesiz.
İradesizlik : İradesizlik.
İradet *(Ar.)* : İrade, arzu, dilek.
İradsız : Ayıpsız, noksansız, kusursuz.
İradsızlıg : Kusursuzluk, ayıpsızlık.
İrag : Irak, uzak.
İrag düşmek : Uzak düşmek.
İrag élemek (etmek) : Uzaklaştırmak.
İrag gözden, Gözden irag : Gözden uzak.
İraggazı : Keyifli, neşeli, rahat.
İraggı : El yüz sabunu.
İraglaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
İraglaşdırmag : Uzaklaştırmak.
İraglaşmag : Uzaklaşmak.
İraglıg : Uzaklık, ıraklık.
İrag olmag : Uzak olmak, uzak düşmek.
İrağbetti : İhtiyatla, ilerisini düşünerek, ihtimamla.
İranşünas *(Far.)* : İranolog.
İranşünaslıg : İranoloji.
İrrasyonal eded : İrrasyonal sayı.
İrat : Süzek, süzgeç.
İrbele : O kadar.
İrçal : Reçel.
İrçe : Kalıp.
İrdelemek, İrdelemeh : 1. İrisini seçmek. 2. Temizlemek, arıtmak.
İred : İz.
İrekal : Su arkı (sürülmüş tarlada), karık.
İreke : Kinaye, alay, istihza.
İreli : 1. İleri. 2. Evvel, önce. 3. Defa, kere.
İreli atmag : Söz konusu etmek, ileri sürmek.
İrelice : Evvelce, önce.
İreliçekilmiş : Makamca yükselen, başa geçirilen.
İreliceden : Önceden, evvelden, peşin.
İreli çekilmek : Üstün bir makama geçmek, ileri geçmek.
İrelide : İleride, önde.
İreli çekmek : 1. Terfi ettirmek. 2. Öne sürmek, konu etmek.
İreli çıhmag : Yaklaşmak.
İrelide gétmek : Önde gitmek, sollamak, ilerilemek.
İreli düşmek : 1. Faydalanmak, yararlanmak. 2. Öne geçmek, önde olmak.
İreli gelmek : 1. İyileşmek. 2. Yaklaşmak. 3. Vuku bulmak. 4. Gelişmek, ilerlemek.
İreliden : 1. Önden, karşıdan. 2. Önceden, evvelden.
İreligelen : Hadise, olay.
İreli-géri : 1. Öne arkaya. 2. Baştan sona, sondan başa.
İreli gétmek : 1. İlerilemek. 2. Gelişmek, ilerlemek, olgunlaşmak.
İreli kéçmek : Sollamak, öne geçmek, önde olmak.
İreliki : Önceki, evvelki.
İrelileme : İlerleme.
İrelileme hereketi : Terakkî, ilerleme, yükselme, gelişme.

İrelilemek : İlerlemek.
İrelileme : İlerleme.
İrelileyiş : İlerleyiş.
İrelilik : Birincilik.
İrelini : İleriyi, geleceği.
İrelisini-gérisini düşünmek : Etraflı düşünmek, iyi hesaplamak.
İreli sürmek : İleri sürmek.
İrem : İrem (Şeddat tarafından yapılan yalancı cennet).
İreme : Tepe.
İremeli : Tepelik, tepeler bulunan (yer), tepeli (arazi).
İreş : 1. Gurk, kuluçka. 2. Anaç (tavuk).
İreşene : Kökçük.
İreşme : Reşme.
İreşt : Reşme.
İret : Büyük baş örtüsü.
İrevze : Reze, sürgü.
İrézyéz : Köy bekçileri (yayla zamanı köyü beklerler), korucular.
İrfide : Yufka altlığı (tandırda yufka pişirmek için yufkaları tandıra yapıştıran yastık).
İrğ *(Ar.)* : Irk.
İrği : Kırmızı muşmula ağacı (Amelanchier).
İrğçi : Irkçı.
İrğçilik : Irkçılık.
İrği *(Ar.)* : Irkî.
İri : 1. İri, cüsseli, büyük. 2. Fazla, çok (sayıca).
İri addım : Geniş adım.
İribaş, iribaşlı : Büyük başlı, iri başlı.
İribaşlılığ : Büyük başlılık.
İribedenli : Cüsseli, iri kıyım, gövdeli, iri yarı.
İri bloklar:Beton blokları (bina yapımında).
İriburjuvaziya : Büyük burjuvazi.
İriburunlu, İriburun : Burnaz.
İribuynuzlu:Büyük boynuzlu, iri boynuzlu.
İriçiçek(li) : İri çiçekli (bitki).
İrideneli : İri taneli.
İridenli : İri tohumlu.
İridırnaglı : İri tırnaklı.
İridiş(li) : İri dişli, dişleri iri.
İridium *(Fr.)* : İridyum.
İridodaglar : Hanigiller.
İridraz : Boylu boslu, kıyımlı.
İrigövdeli : Gövdeli, cüsseli.
İrifabrikli senayé : Ağır sanayi.
İrigöz(lü) : İri gözlü, lokma gözlü.
İrigözlülük : İri gözlülük.
İri-hırda : İrili ufaklı.
İrikalibreli : Büyük çaplı, çaplı.
İrikapital : Büyük sermaye.
İrikök(lü) :Yumru kökü iri, yumrusu büyük.
İrilemek : 1. Büyütmek. 2. İrilerini seçmek, irilerini toplamak.
İrilenmek, irileşmek : 1. İrileşmek. 2. Boy atmak, boya çekmek. 3. mec. Geniş açılmak (gözler).
İrileşdirilme : Büyültülme.
İrileşdirilmek : Büyültülmek.
İrileşdirmek : Büyültülmek.
İriletme : Büyültme.
İriletmek : Büyültmek.
İrili-hırdalı : 1. İrili ufaklı. 2. Büyüklü küçüklü.
İri mebleğ : Büyük meblağ.
İri mülkedar : Büyük çiftlik sahibi, pomeşçik, mülk sahibi.
İrincik : İrin, iltihaplı yara.
İrinledici : İltihaplandırıcı.
İrinlemek, İrinlenmek : İrinlenmek, cerahatlenmek.
İrinletmek : İltihaplandırmak.
İrinli : İrinli.
İrinlik : Apse, çıban.
İrinlilik : İltihaplanma, yangılanma.
İrintöreden : İltihaplandırıcı.
İrinvéren : İrinli, cerahatli.
İriölçü : Devasa.
İri pul : Büyük para (rakamca).
İris *(Yun.)* : Bonbon, fondan.
İrisifet(li) : Koca suratlı, iri suratlı.
İrisümüklü : Gövdeli, iri yapılı.
İriş : Arış, çözgü.
İrişdirilmek : Eriştirilmek, vardırılmak, ulaştırılmak.

İrişdirmek : Eriştirmek, kavuşturmak.
İrişe-irişe : Sırıtarak, yılışarak.
İrişilmez : Erişilmez, ulaşılmaz.
İrişmağ : 1. Tartışmak. 2. Dövüşmek, vuruşmak. 3. Sırıtmak, yılışmak.
İrişmek : 1. Erişmek, kavuşmak. 2. Yılışmak, sırıtmak. 3. İğnelemek, hicvetmek, yermek.
İriyanag(lı) : Dolgun yanaklı.
İriyarpag(lı) : İri yapraklı, yaprakları iri.
İriz : İz.
İrkilmek : Ürkmek.
İrlandiyalı : İrlandalı.
İrmag : Irmak.
İrmek : 1. Ermek, yetişmek, kavuşmak, ulaşmak. 2. İrmik, küspe, yem. 3. İmek, olmak.
İrmenmeg : İmrenmek.
İrpe, Ürpe : Ürperiş, ürperme.
İrpe gétmek : Ürpermek.
İrrasional *(Lat.)* : 1. İrrasyonel. 2. Yadrasyonel (matematikte), irrasyonel sayı.
İrrasionalizm *(Lat.)* : İrrasyonalizm.
İrrasionallıg : Mantıksızlık.
İrrigasiya *(Lat.)* : Sulama, sulama işleri.
İrs *(Ar.)* : 1. Miras. 2. mec. Ecdat yadigarı, eski kültür varlıkları.
İrsal *(Ar.)* : İrsâl.
İrsal etmek (gılmag) : Yollamak, göndermek.
İrsal-mersul *(Ar.)* : Mektuplaşma, yazışma.
İrsal-mersul etmek : Mektuplaşmak, yazışmak.
İrsal-mersula girmek : Yazışmak, mektuplaşmak.
İrsi *(Ar.)* : İrsî.
İrsi hestelik : İrsî hastalık.
İrsilik : İrsiyet.
İrsiyyet *(Ar.)* : 1. İrsiyet. 2. Tereke.
İrsiz : Sırıtık, küstah, hayâsız.
İrşad *(Ar.)* : İrşâd.
İrşad etmek : İrşat etmek.
İrşad gılmag : Gafletten uyanmak.
İrtibat *(Ar.)* : İrtibât.
İrtibatçı : İrtibat subayı; irtibat eri.
İrtibatsız : Bağlantısız.
İrtibat tapmag : İrtibat kurmak, bağlantı sağlamak.
İrtica *(Ar.)* : İrticâi.
İrticaçı : Gerici, mürtecî.
İrtiacaçı güvveler : Gerici güçler.
İrticaçılığ : Gericilik.
İrticai *(Ar.)* : İrticaî.
İrtical *(Ar.)* : İrticâl.
İrticaperest *(Ar. Far.)* : Gerici.
İrticaperestlik : Gericilik.
İrtidad *(Ar.)* : Dinden dönme, mürtet olma.
İrtifa *(Ar.)* : İrtifâ.
İrtikab *(Ar.)* : İrtikâp.
İrtikab etmek : Suç işlemek, günah işlemek.
İrtmeh : 1. Kuyruk. 2. Hayâsız, utanmaz, küstah.
İrtmehlemeh : Yakalamak.
İrtmek : Kuyruk kemiği, kuyruk dibi, kuyruk.
İrtmeklemek : Kuyruğundan yapışmak, kuyruklamak.
İrz *(Ar.)* : Irz.
İrzihmeh : Bıkmak, usanmak, darlanmak.
İrzsiz : Namussuz, iffetsiz.
İsabet *(Ar.)* : İsâbet.
İsabet élemek (etmek) : İsabet etmek.
İsa(g)-Musa(g) : Bataklık baykuşu, ishak kuşu.
İsanmış : Islak.
İsbat *(Ar.)* : İspat.
İsbat élemek (etmek) : İspat etmek.
İsbata kéçmemek : Kabul edilmemek, ispattan sayılmamak.
İsbata yétirmek : İspatlamak.
İsbati-vücud : Hazır bulunma, varlığını gösterme.
İsbati-vücud etmek : Hazır bulunmak, varlığını göstermek, katılmak.
İsbatlı : 1. İspatlı. 2. Görkemli, gösterişli, şık, yakışıklı.
İsbatlı olmag : Yakışmak.
İsbat olmag : İspatlanmak, delile dayandırılmak.

İsbat olunmag : İspat edilmek.
İsbatsız : 1. ispatsız, şahitsiz, delilsiz. 2. Gösterişsiz, külüstür.
İsbire, İspire : Sivilce.
İsbireli : Sivilceli.
İsdahlamah : mec. Islatmak, iyice pataklamak.
İsevi *(Ar.)* : İsevî, hristiyan.
İsfahan : İsfahan (musikî makamı).
İsdi : Erişte çorbası.
İsdil : Yarım kiloluk (ölçü).
İsgat : Eski, yıpranmış.
İsgatlaşdırmag : Eskitmek, yıpratmak.
İsgatlaşmag : Eskimek, yıpranmak.
İshal *(Ar.)* : İshâl.
İshala düşmek : İshal olmak, ötürmek.
İshalotu : Sarısabır.
İshal tutmag : Amel olmak, ishal olmak, ötürmek.
İsigra, İsirga : Isırgın, isilik.
İsim *(Ar.)* : İsim.
İsimleşmek : isim gibi kullanılmak, isim yerini tutmak.
İsindirmek : Isındırmak.
İsindirtmek : Isındırtmak.
İsinikli, isinekli : Munis, uysal, sevimli, cana yakın.
İsinişdirilmek : Alıştırılmak, öğretilmek, ısındırılmak.
İsinişdirmek : Isındırmak, alıştırmak.
İsinişmek : 1. Beraberce ısınmak. 2. mec. Öğrenmek, bellemek. 3. mec. Kaynaşmak, uyuşmak.
İsinmek : 1. Isınmak. 2. mec. Şefkat görmek, okşanmak. 3. mec. Alışmak, kaynaşmak, uyuşmak.
İsitme : 1. Sıtma. 2. Titreme. 3. Hararet, kızdırma. 4. Isıtma, teshin.
İsitme çekmek : Sıtma tutmak.
İsitmek : Isıtmak.
İsitmeli : Sıtmalı.
İsitmeli-isitmeli : Sıtmalı sıtmalı, sıtma ile.
İsitmeotu : Kantaron (Centaurium).
İsitme sistemi : Kalorifer, ısıtma sistemi.
İskamya, İskemle *(Fr.)* : İskemle.
İskan *(Ar.)* : İskân.
İskele : İskele.
İskence : Gömüldürük (saban-boyunduruk için).
İskencebi *(Far.)* : Sirkeli bal, ballı sirke (serinletici şerbet olarak).
İskenderiyye *(Ar.)* : İskenderiye.
İskene : Oyma kalemi, çapla demiri, keski.
İskene dezgahı : Torna tezgahı.
İskenelemek : Yönmak, yontmak (oyma kalemiyle), kazmak, oymak.
İskenelenmek : Oyulmak, yontulmak (keski veya oyma kalemiyle).
İskraçı : İskracı (Kıvılcımcı: 1900 tarihlerinde Lenin yanlısı bir gazetenin mensupları).
İsladılmag : Islatılmak.
İsladılmış : Islak, nemli.
İslag : Islak.
İslaglıg : Islaklık.
İslah *(Ar.)* : 1. Islah. 2. Muti, uslu, sakin. 3. Islah edici.
İslahat *(Ar.)* : Islahat.
İslahatçı : Islahatçı, reformcu.
Islahatçılıg : Islahatçılık.
İslahatdan düşmek : Eskimek, yıpranmak.
İslahatdan salmag : Yıpratmak, eskitmek.
İslahédici : Islah edici.
İslahédilmez : Islahı imkânsız, onarılmaz, ıslah olmaz.
İslahédilmezlik : Onarılmazlık, islah edilememe.
İslahhana *(Ar. Far.)* : Islahhane, ıslah evi.
İslah işleri : Önleyici tedbirleri, ihtiyatî tedbirler.
İslaholunmaz : Düzelmez, iyileşmez.
İslaholunmazlıg : Onarılmazlık.
İslahpezir *(Ar. Far.)* : Islahı mümkün, tamiri mümkün.
İslam *(Ar.)* : İslâm.
İslamiyyet *(Ar.)* : İslâmiyet.
İslamlıg, İslamçılıg : İslâmlık, islâmiyet, müslümanlık.
İsland : İzlânda.
İslandca : İzlândaca.

İslandırmag : Islatmak.
İslandiyalı : İzlândalı.
İslanmag : Islanmak.
İslanmaz : Su geçirmez.
İslanmış : Islak.
İslanmış cüce kimi : Islak karga, ıslak sıçan (gibi).
İslatdırmag : Islattırmak.
İslatmag : Islatmak.
İslıg : Islık.
İsmarış, İsmariş : Sipariş, ısmarlama.
İsmarlamag : Ismarlamak.
İsmarlanmag, Tapşırmag : Ismarlanmak.
İsmet *(Ar.)* : İsmet.
İsmetlilik : Kusursuzluk, lekesizlik, temizlik.
İsmetsizcesine : Edepsizce, utanmazca, hayâsızca.
İsmetsizlik : Namussuzluk, ahlaksızlık, edepsizlik, yüzsüzlük.
İsmi-amm :Cins isim.
İsmi-cem : Çoğul isim.
İsmi-e'zam : İsm-i A'zam (Allah veya Hüve).
İsmi-has : Özel isim, has isim.
İsmi-mücerred : Mücerret isim, kavram ismi, soyut isim.
İsmi-şeb : Parola.
İsmi-şerif : Soy adı, soy ismi.
İsmi-zat : Somut isim, müşahhas isim.
İsnad *(Ar.)* : İsnat.
İsnaden *(Ar.)* : İsnâden, dayanarak, göre.
İsnad élemek (etmek, vérmek) : İsnat etmek.
İsnişmek : Alışmak, öğrenmek.
İspan : İspanyalı, İspanyol.
İspanag : Ispanak.
İspanca : İspanyolca.
İspaniya : İspanya.
İspaniyalı : İspanyol, İspanyalı.
İspanka : İspanyol gribi.
İspire : Döküntü, sivilceler.
İspolkom *(Rus.)* : İcra komitesi.
İsraf *(Ar.)* : İsrâf.
İsrafcıl : Müsrif, savurgan, tutumsuz.
İsrafcılıg : Müsriflik, israf, savurganlık.
İsrafçı : 1. Müsrif, savurgan. 2. Mirasyedi.
İsrafçılıg : 1. Savurganlık, tutumsuzluk. 2. mec. Mirasyedilik.
İsraf élemek (etmek) : 1. İsraf etmek. 2. Mirasyedilik etmek.
İsrağagün : Geçen gün, evvelisi gün.
İsrağagünki : Geçen günkü.
İsral, Anaşa : Haşiş, esrar.
İsrar *(Ar.)* : İsrâr.
İsrar élemek (etmek) : Israr etmek.
İsrif : Kanaat.
İsrifli : Kanaatkâr, kanaatli.
İssız : Issız.
İssızca : Issız.
İssızlıg : Issızlık.
İssilıg : Isırgın, isilik.
İssiz : Issız.
İstandard *(İng.)* : Standart.
İsté'dad *(Ar.)* : İstidat.
İsté'dadlı : İstidatlı.
İsté'dadlılıg : Kabiliyet, yetenek, istidat.
İsté'datsız : İstidatsız.
İsé'dadsızlıg : Kabiliyetsizlik.
İsteddirmek : İstetmek.
İstedikce, istedikçe : Bol bol, doya doya.
İsté'fa *(Ar.)* : İstifa.
İsté'falı : Emekli, mütekait, müstafî.
İsté'fa vérmek : İstifa etmek.
İsté'faya çıhmag : İstifa etmek.
İstéhkam *(Ar.)* : İstihkâm.
İstéhkamçı : İstihkâmcı.
İstéhkam hissesi : İstihkâm sınıfı.
İstéhkamlı : Müstahkem.
İstéhlak *(Ar.)* : İstihlâk.
İstéhlakçı : Müstehlik, tüketici.
İstéhlakédici : Tüketici, müstehlik.
İstéhlak deyeri (emteenin) : Malın kullanma değeri, malın istihlak değeri.
İstéhlak etmek : İstihlak etmek, tüketmek.
İstéhlak koopérasiyası : Tüketim kooperatifi.
İstéhsal *(Ar.)* : İstihsal, üretim.
İstéhsal élemek (etmek) : İstihsal etmek, üretmek.
İstéhsalat *(Ar.)* : İstihsal, üretim.
İstéhsalatçı : Müstahsil, üretici.

İstéhsalçı : Müstahsil, üretici.
İstéhsal élemek (etmek) : 1. Elde etmek. 2. üretmek.
İstéhsal gücü : Üretim hacmi, üretim gücü.
İstéhsal güvveleri : Üreticiler, müstahsil, üretim güçleri.
İstéhsal müessisesi : Üretim tesisleri.
İstéhsal münasibetleri : Üretim ilişkileri.
İstéhsal vasiteleri : Üretim araçları.
İstéhsal zayı : Üretimde düşüş.
İstéhza *(Ar.)* : İstihza.
İstéhzaédici : Müstehzî, alaycı.
İstéhza élemek (etmek) : İstihza etmek, alaya almak.
İstéhzalı : Müstehzî, alaycı.
İstéhzaya goymag : Alaya almak, sarakaya almak.
İstéhzaya salmag : Tefe koymak, tefe koyup çalmak.
İstéhzayana *(Ar. Far.)* : Alaylı, alaycı.
İstek : İstek, arzu.
İstekan *(Rus.)* : Bardak.
İstekli : 1. Sevgili. 2. Aziz, muhterem.
İsteklilik : Sevilme, istenilme.
İsteksiz : 1. Gönülsüz, isteksiz. 2. Sevgisiz.
İsteksizlik : 1. Gönülsüzlük, isteksizlik. 2. Sevgisizlik.
İsté'mal *(Ar.)* : İstimal.
İsté'mal etmek : İstimal etmek.
İsté'mal olunmag (édilmek) : Kullanılmak.
İstemeli : Sevimli, cazibeli.
İstemez ki : Hiç olmazsa.
İster : İster, gerek, ha.
İsterik *(Yun.)* : İsterik, histerik.
İstérika *(Yun.)* : Sinir kirizi, sinir buhranı.
İstériya : İsteri, histeri.
İstériyalı : İsterik, histerik.
İster ki : 1. İsterse. 2. Gerekirse.
İstesiniz : İsterseniz.
İsteye-istemeye, ister-istemez : İster istemez.
İsteyine çatmag : Muradına ermek.
İsti : 1. Sıcak, kızgın. 2. Ateş, hararet. 3. Yakıcı (güneş). 4. Sıcak tutan (elbise vb.). 5. mec. Sıcak, samimî.
İstiadam : Munis adam, sevimli kimse, sıcakkanlı adam.
İsti basmag : Sıkıntı basmak, yere geçmek, mahcup olmak.
İstibdad *(Ar.)* : İstibdat.
İstibdadçı : İstibdatçı, müstebit, despot.
İstice : 1. Sıcacık. 2. mec. Rahat, elverişli.
İsti çalmag : Sıkıntı basmak, yere geçmek, mahcup olmak.
İstid'a, İstida *(Ar.)* : 1. İstek, dilek. 2. Dua, yakarış. 3. dilekçe, istidâ.
İstiden genişlenme : Genleşme, hacimce büyüme.
İstifade *(Ar.)* : İstifâde.
İstifade aparmag : Faydalanmak, istifade etmek.
İstifade élemek (etmek) : 1. Faydalanmak. 2. Kullanmak.
İstifadelenme : Faydalanma.
İtifadelenmek : Faydalanmak.
İstifadeli : Faydalı, yararlı.
İstifadelik : Kullanılabilir, kullanılır (şey).
İstifadesiz : Faydasız, yararsız, kullanışsız.
İstifade vérmek : Fayda vermek, faydası dokunmak, faydası olmak.
İstifadeye vérilmek : Hizmete sokulmak, hizmete sunulmak.
İstifrag *(Ar.)* : İstifrağ, kusma.
İstifrağ élemek (etmek) : Kusmak, istifrağ etmek.
İstigamet *(Ar.)* : İstikamet, yön.
İstigamet almag (götürmek) : Yönelmek, gitmek.
İstigamet göstermek (vérmek) : Yönlendirmek, yol göstermek.
İstigametlendirici : 1. Kılavuz, rehber. 2. mec. Teşkilatçı, önder.
İstigametlendiricilik : Öncülük, kılavuzluk, önderlik.
İstigametlendirilmek : Yönlendirilmek.
İstigametlendirmek : 1. Yöneltmek, çevirmek. 2. Yönlendirmek.
İstigametlenmek : 1. Yönelmek, gitmek. 2. mec. Düzene sokulmak.
İstigametli : 1. Yönelik, müteveccih. 2. mec. Azimli, kararlı.

İstigametsiz : İstikameti belirsiz, istikameti, meçhul.
İstigametvérici : 1. Kılavuz, rehber. 2. mec. Öncü, önder.
İstiganlı : Sıcakkanlı.
İstiganlılıg : 1. Sıcakkanlılık. 2. Delikanlılık, şamata.
İstiğbal *(Ar.)* : 1. İstikbal. 2. Gelecek zaman kipi.
İstiğbalçı : Karşılayıcı (misafiri).
İstiğbale çıhmag : İstikbal etmek, karşılamak (misafiri).
İstiğbal élemek (etmek) : İstikbal etmek.
İstiğlal *(Ar.)* : İstiklâl.
İstiğlaliyyet *(Ar.)* : 1. İstiklâl. 2. mec. Hürriyet, serbestlik.
İstiğlaliyyetperver *(Ar. Far.)* : Hamiyetli, vatanperver.
İstiğlaliyyetperverlik : Hamiyet, vatanperverlik.
İstiğraz *(Ar.)* : İstikraz.
İstiğraz veregesi : Devlet tahvilleri.
İstigurşag : Sıcak kuşak.
İstiğfar *(Ar.)* : İstiğfar.
İstiğfar gılmag : İstiğfar etmek.
İstihale *(Ar.)* : İstihâle.
İstihana : Sıcak oda; sera.
İstihare *(Ar.)* : İstihâre.
İstihare açmag (élemek, etmek, étdirmek) : İstihareye yatmak.
İstihdam *(Ar.)* : İstihdam.
İstihrac *(Ar.)* : İstihraç.
İstihrac etmek : İstihraç etmek.
İsti-isti : 1. Sıcak sıcak, soğumadan. 2. mec. Hemen, sıcağı-sıcağına.
İstikéçiren : Isıl.
İstikéçirme : Isı iletkenliği.
İstiköynek : Sıcak gömlek.
İstil : 1. Gölek, gölcük, havuz. 2. Funt, libre (400 gramlık ağırlık birimi).
İstila *(Ar.)* : İstilâ.
İstila élemek (etmek) : İstilâ etmek.
İstilaçı : İstilâcı, yayılımcı.
İstilaçılıg : İşgalcilik, yayılımcılık, emperyalizm.
İstilah *(Ar.)* : Istılah.
İstilemek : Isıtmak.
İstilendirilmek : Isıtılmak.
İstilendirmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilendirtmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilenmek : Isınmak.
İstileşdirilmek : Isıtılmak.
İstileşdirmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstileşmek : Isınmak.
İstiletmek : Isıtmak, ısındırmak.
İstilik : 1. Sıcaklık. 2. Hummâ. 3. Sıtma.
İstilik basmag (gelmek) : Hararet basmak.
İstilikdaşıyıcı : Isı iletici.
İstilikgızdırması : Sıcak çarpması.
İstilikizolyası : Isı izolasyonu, ısı yalıtkanlığı.
İstilikkéçiren : Isı iletici.
İstilikkéçirme : ısı iletkenliği.
İstilikötürme : ısı iletme.
İstiliktöredici : Kalorifer.
İstiliktöredicilik : Isı üretme.
İstiliktöretme : Isı üretme, enerji üretimi.
İstilikvérimi : Kalori değeri.
İstinad *(Ar.)* : İstinat.
İstinad élemek (etmek) : İstinat etmek.
İstinadgah *(Ar. Far.)* : İstinatgâh.
İstincag : Çıplak.
İstintag *(Ar.)* : İstintak.
İstintaggı : Müstantik.
İstintag élemek (etmek) : İstintak etmek, sorguya çekmek.
İstintag olunmag : Sorgulanmak, ifadesi alınmak.
İstiot : 1. Isıot, biber. 2. Karabiber. 3. mec. Hırs, öfke.
İstiot dadmag : Kara günler geçirmek, acı günler geçirmek.
İstiotgabı : Biberlik, biber kutusu.
İstiotlama : Biberleme.
İstiotlamag : Biberlemek.
İstiotlanmag : Biber serpilmek, biber katılmak.
İstiotlanmış : Biberli.
İstiotlu : Biberli.
İstiotlug : Biberlik (bostan).

İstiölçen : Isıölçer, termometre.
İstirahet *(Ar.)* : İstirahat.
İstirahetcil : Zevkine düşkün, boş, avare, haylaz.
İstirahetcil adam : Haylaz adam, avare adam.
İstirahetcillik : Zevkine düşkünlük, avarelik, haylazlık.
İstirahetçi : tatilci, misafir (bir yerde tatil geçiren).
İstirahet élemek (etmek) : İstirahat etmek.
İstirahet évi : 1. Sanatoryum. 2. Dinlenme yeri.
İstirahet günü : Tatil günü.
İstirahetgabağı : Tatil öncesi.
İstirahetgah *(Ar. Far.)* : Dinlenme evi, istirahatgâh.
İstirahethana *(Ar. Far.)* : Dinlenme evi.
İstirahetlenmek : Dinlenmek.
İstirahetli : Rahat, zinde, huzurlu.
İstirahetlik : Rahatlık, huzur.
İstirahetsizlik : Rahatsızlık, yorgunluk.
İstisga *(Ar.)* : Sıska, istiska (hastalık).
İstismar *(Ar.)* : İstismâr.
İstismarçı : İstismarcı, sömürücü.
İstismarçılıg : İstismarcılık, sömürücülük.
İstismara vérilmek : İşletmeye vérilmek, hizmete sunulmak.
İstismar élemek (etmek) : İstismar etmek, sömürmek.
İstismar olunmag : İstismar edilmek, sömürülmek.
İstisna *(Ar.)* : İstisnâ.
İstisna élemek (etmek) : İhraç etmek, çıkarmak, dâhil etmemek.
İstisna etmemek : Çıkarmamak, dâhil etmek, ayırmamak.
İstisnalıg : İstisnaî durum.
İsti-soyug : 1. Sıcak ve soğuk. 2. mec. İyi kötü, müsbet menfi, bütün şartlar.
İsti-soyug dadmag (görmek) : Feleğin çemberinden geçmek.
İstisu : 1. Sıcak su, kaplıca, ılıca. 2. İstisu (Azerbaycanda bir kaplıca adı).
İstişitillik : Çiçek serası, sera.
İstitöretme : Isı üretme, ısı gücü, termik enerji.
İstivurma : Sıcak çarpma, güneş çarpması.
İstiyedavamlı : Sıcağa dayanıklı.
İstiyedavamlılıg : Sıcağa, dayanıklılık, ısıya tahammül.
İsti yér : Sıcak yer.
İstoriografiya : 1. Tarihçilik. 2. Kronik, vakayiname.
İsvéç : İsveç.
İsvéçce : İsveççe.
İsvéçli : İsveçli.
İsvéçre : İsviçre.
İsvéçreli : İsviçreli.
İş : 1. İş. 2. Mahkame tahkikatı. 3. Senetler. 4. Eser.
İş açmag : 1. Başlamak. 2. mec. İş açmak.
İş adamı : İş sever, işine düşkün.
İşan : Molla, ahund, imam.
İş aparmag : İş yapmak, çalışmak.
İşar : Mana, anlam.
İşarantı, işartı : Işıltı.
İşarası : İş zamanı, çalışırken, iş saatinde.
İşare *(Ar.)* : İşaret.
İşareanlayan : Arif, varışlı.
İşareçi : İşaretçi.
İşare élemek (etmek, vérmek) : İşaret vermek.
İşare evezliyi : İşaret zamiri.
İşareleme : İşaretleme.
İşarelemek : İşaretlemek.
İşarelenmek : İşaretlenmek.
İşareli : 1. İşaretli. 2. mec. Kinayeli.
İşaresiz : İşaretsiz.
İşare vérmek : Sinyal vermek.
İşare vurmag : İma etmek.
İşareye bend olmag : Bir işaretine bakmak.
İşarma : Işıldama.
İşarmag : 1. Pırıldamak, ışıldamak. 2. Işık sızmak.
İşarmah : Islanmak.
İşartmag : 1. Işıldatmak, parıldatmak. 2. mec. Teşvik, etmek, cesaretlendirmek. 3. mec. Bilgilendirmek, aydınlatmak.

İş aşırmag : Kolaylık göstermek, hizmette bulunmak.
İşba *(Ar.)* : Dopdolu, lebalep.
İşbacaran, İşbilen : Mahir, usta, işbilir, işinin ehli, işgüzar.
İşba élemek (etmek) : Doyurmak.
İşba olmag : Doymak.
İş başına kéçmek : İş başı yapmak.
İş başında : İş yaparken, iş saatinde.
İş başında olmag : Yönetici olmak.
İşbaz : Çalışır görünen, göz boyayan, olçum.
İşbazlıg : İşgüzarlık, çalışır görünme, göz boyama.
İşbe : Küncü yığını.
İşbölen : İş bölümü yapan, iş dağıtan, iş taksim eden.
İş burasında (dır)ki : Mesele şu ki.
İş canın cövheridir : Canın mücevheri iştir.
İş çıhartmag : İş çıkarmak.
İşcil : Çalışkan, işgüzar, becerikli.
İşcillik : Çalışkanlık, maharet, işgüzarlık.
İş çıhmag : 1. Beklenmedik durum olmak. 2. İşe yaramak, yararlı olmak.
İşçi arı : Bal arısı.
İşçi güvvesi : İşçi, amele.
İşçi-kendli : İşçi köylü.
İşdek : 1. Dalavere, madrabazlık. 2. İş.
İşden boyun gaçır(t)mag : İşten kaçmak, kaytarmak.
İşden çıhıb : Üç kâğıtçı, dalavereci.
İşden düşmek : Eskimek, yıpranmak.
İşden(işinden) goymag : İş yaptırmamak.
İşdendüşme : Müstamel, eski.
İşdendüşmüş : Yorgun, bitkin.
İşdi : Belki de, ola ki.
İşdih : İşlik, gömlek.
İşdir : Eğer, şayet, belki.
İş düzelmek : İş yoluna girmek, durum iyileşmek.
İşe can vérmemek : İşe sıkı sarılmamak.
İşedüzelme : İş bulma.
İşe can yandırmag : Samimî çalışmak, kendini işe vermek.
İşe düşmek : 1. Çalışmak, işlemek. 2. Başına bir iş gelmek.
İşe çıhmag : İşe çıkmak.
İşe düzelmek : İşe girmek.
İşe düzeltmek : İşe yerleştirmek, birine iş bulmak, işe sokmak.
İşe gahılmag : İşe yumulmak, kendini işe vermek.
İşe garışmag : İşe karışmak, burnunu sokmak.
İşe gelmek : Faydalı olmak, işe yaramak.
İşegelen : İşe yarar, işe yarayan.
İşe girişmek (gapılmag, girmek) : İşe koyulmak, işe yumulmak, ciddî çalışmak.
İşegiyabibahma : Gıyap kararı.
İşemek : 1. İdrar, sidik. 2. İşemek.
İşemuzd : Gündelik ücret, yevmiye.
İşemuzdçulug : Yevmiyecilik, gündelikçilik.
İşe per gatmag (vurmag) : İşi engellemek, işi bozmak.
İşe salınag : 1. Kullanmağa başlamak. 2. mec. Oyuna getirmek.
İşesalma : Fırlatma (roket vb. için).
İşe soyug bahmag : İhmalkârlık etmek, işi savsaklamak.
İşe tapşırmag : İşe yollamak, görevlendirmek.
İşe tul vérmek : İşi geciktirmek, işi uzatmak.
İşe (bir işe) yapışmag : İşe dört elle sarılmak.
İşe yaramag (kéçmek) : İşe yaramak, elverişli olmak.
İşeyarar(lı) : Faydalı, yararlı, elverişli.
İşeyararlılıg : Uygunluk, elverişlilik.
İşeyarayan : Uygun, elverişli.
İşgalamag : Silkelemek.
İşge : İnce.
İşgelmek : İncelmek.
İşgence : İşkence.
İşgence etmek (vérmek) : İşkence etmek, işkence yapmak.
İşgenceli : Dayanılmaz, tahammülfersa.

İşgene *(Far.)* : Et suyu, konsome.
İşgırmag : Hıçkırmak.
İşgırtı : Hıçkırık.
İşgil, İşkil : 1. Sürgü, tırkaz. 2. Kulak çivisi. 3. Gömüldürük (boyunduruk için). 4. Zan, şüphe. 5. mec. Kurnazlık. 6. mec. Yetersizlik, eksiklik.
İşgilbaz : Düzenbaz, düzenci.
İşgile düşmek : Zorda kalmak, engellenmek.
İşgile salmag : Zora sokmak, engellemek.
İşgilleme : 1. Gömüldürük takma (boyunduruğa). 2. Engelleme.
İşgillemek, İşkillemek : 1. Çengellemek, tırkazlamak. 2. mec.Engellemek.
İşgilli, İşkilli : 1. Çengelli, sürgülü. 2. İşkilli, süpheli. 3. Güç, zor.
İşgil olmag (töretmek) : Engel olmak, engel çıkarmak.
İş-güc : İş güç.
İşden-gücden élemek : İşinden etmek.
İşden-gücden olmag : İşten güçten kalmak.
İşe-güce yaramag : Yardımı dokunmak, faydası olmak.
İş güvvesi : İş gücü.
İşgüzarlıg : İşgüzarlık.
İşgal *(Ar.)* : İşgal.
İşgalçı : İşgalci, müstevlî.
İşgalçılıg : İşgalcilik.
İş héyvanı : İş hayvanı.
İşıg : Işık.
İşıg almag : 1. Nurlanmak. 2. mec. İlham almak.
İşıgdan düşmek : 1. Işığı azalmak. 2. Göz zayıflamak.
İşıgdan gorhan : Işıktan korkan.
İşıgdangorhma : Fotofobi, ışık korkusu.
İşıggoşan : Çevirgi, tokmak.
İşıg gelmek : Işık vermek, ışık saçmak.
İşıg olmag : Işımak, aydınlanmak.
İşıg saçmag : Işık saçmak.
İşıg salmag : 1. Işıklandırmak, aydınlatmak. 2. mec. Saçmak, yaymak.
İşıghaişıg(da) : Tan vakti.
İşığili : Işık yılı.
İşıg-kölge : Açık koyu.
İşıglandırıcı : 1. Projektör. 2. Aydınlatıcı.
İşıglandırılma : Işıklandırılma.
İşıglandırılmag : 1. Işıklandırılmak. 2. mec. Açıklanmak, şerh edilmek.
İşıglandırmag : 1. Işıklandırmak. 2. mec. Aydınlatmak, tenvir etmek, bilgilendirmek. 3. mec. Coşturmak.
İşıglanma : 1. Gazışı. 2. Tan, şafak.
İşıglanmag : 1. Işımak, ışıklanmak. 2. Ağarmak (tan). 3. mec. Coşmak, neşelenmek, gözleri parlamak.
İşıglaşmag : 1. Işımak, ışıklanmak. 2. Tan ağarmak.
İşıglatmag : Işıklandırmak.
İşıglı : 1. Parlak. 2. Aydınlık, aydın, ziyadar. 3. Açık (renk). 4. Berrak, duru (su vb.). 5. mec. Mesut, nurlu. 6. mec. Aydın açık (zihin, kafa, fikir vb.). 7. mec. İyi, asil.
İşıglı dünya : Yer yüzü, âlem.
İşıglıg : 1. Parlaklık. 2. Temek. 3. Aydınlık. 4. mec. İlim, irfan.
İşıglığa çıhasan (çıhasınız) : Selametle! devletle! saadetle! bahtiyar ol!
İşıglığa çıhmag : 1. Aydınlık yere çıkmak. 2. mec. Uygarlaşmak, medenîleşmek. 3. mec. Mutlu olmak.
İşıg müalicesi : Radyoterapi, ışıkla tedavi.
İşıgotu : Işık otu (dağlık, çimenlik ve otlu yerlerde biten çok yıllık bitki).
İşıgséli : Işık akısı.
İşıgölçen : Fotometre, ışıkölçer.
İşıgsaçan : 1. Işıklı, gazışı. 2. mec. Feyizli, nurlu.
İşıgséven(ler) : Işıktan hoşlanan bitkiler, ışıkçıl.
İşıgsız : 1. Işıksız, karanlık. 2. mec. Cansız, ölgün, zayıf. 3. mec. Cahil, bilgisiz.
İşıgsızlıg : 1. Işıksızlık, ışık yokluğu. 2. mec. Cehalet.
İşıg signalı : Işıklı işaret, ışık sinyalı.
İşıg sür'eti : Işık hızı.

İşıgsüzgeci : Süzek, renk filtresi.
İşıgşiddeti : Işık şiddeti.
İşıgucu, İşıgyéri : Umut, ümit.
İşıg üzü görmemek : Kapalı yerde kalmak, güneş yüzü görmemek.
İşıg üzüne hesret galmag : Işıktan mahrum kalmak, ışık yüzü görmemek.
İşıgvérici : 1. Projektör. 2. Işık saçan.
İşığadavamlı : Solmaz.
İşığadavamlılıg : Solmazlık, ışığa dayanıklılık.
İşığahessas : Işığa karşı duygun.
İşığahessaslıg : Işık duyarlığı.
İşığıngayıtması : Yansı, ışık yansıması.
İşığınsınması : Işık kırılması, kırılma.
İşığlığ : Pencere.
İşıldaböcek : Ateş böceği.
İşıldağuş : Ateş böceği.
İşıldaguyrug : Serçe türü (parlak ve kırmızı kuyruğu olan).
İşıldamag : Işıldamak.
İşıldatmag : İşıldatmak.
İşıldayan : İşıldak.
İşıldayanböcek : Ateş böceği.
İşıl-işıl-İşildamag (parlamag, parıldamag) : Işıl ışıl parlamak.
İşıltı : Işıltı.
İşıltı gelmek : Işık görünmek.
İşıltılı : Işıltılı.
İşım-işım işarmag : Işıl ışıl parlamak.
İşi ahsamag : İşi aksamak.
İşi ahsatmag : İşi aksatmak.
İşi düyüne düşmek : İşi zorlaşmak.
İşini-gücünü burahmag : İşten güçten kalmak.
İşildouz : Ateş böceği.
İşi yéritmek : Başarmak, muvaffak olmak.
İşirgan, İşırgan : Dişotu, kedibaşı, kediyüzü.
İşi avand olmag : İşleri iyi gitmek.
İşi düz getirmek : İşi iyi gitmek, başarılı olmak.
İşi düz getirmemek : İşi kötü gitmek, başarısız olmak.
İşi düz olmag : İşi yolunda olmak, pürüzle karşılaşmamak.
İşi eyilmek : İşi bozulmak.
İşi eymek : İşi bozmak.
İşi gatışmag (pırtlaşmag) : İşi karışmak, işi zorlaşmak.
İşi getirmek (tutmag) : Şanslı olmak.
İşi müşküle düşmek : İşi zorlaşmak.
İşi olmamag : 1. Karışmamak, dokunmamak. 2. Sevmemek, hoşlanmamak.
İşi sahmanlamag : İşi düzene koymak.
İşi şulug (fırıg) olmag : Hayatı tehlikede olmak.
İşi yaş olmag : Tehlikede olmak.
İşin gabağına kötük itelemek : Arabanın tekerine taş koymak, güçlük çıkarmak.
İşin avand olsun : İşin rast gitsin!
İşin iç üzü : İşin iç yüzü.
İşin içinden çıhmag : İşin içinden sıyrılmak.
İşin(iz) olmasın : Dokunma(yın), karışma(yın).
İşin ucunu (çemini) tapmag : İşin kolayını bulmak.
İşin üstünde olmag : İşi idare etmek, işin başında olmak.
İşini gatmag (bitirmek) : Öldürmek.
İşini gör, İşine var, İşinde ol : İşine bak!
İşini görmek : Tesirini göstermek, tesir etmek.
İşini möhkem tutmag : İşini sağlam tutmak.
İşinin üstü açılmag : Foyası meydana çıkmak.
İşkaf : Komot, komodin.
İşke : İnce, zayıf, sıska.
İşkenme, İşkembe *(Far.)* : İşkembe.
İş kesilmek (vérilmek) : Cezaya çarptırılmak.
İş kesmek, İş vérmek : Ceza vermek, cezalandırmak, cezaya çarptırmak.
İşkil : 1. Çengel. 2. mec. Hile. 3. mec. Güçlük, zorluk.
İşkilden çıhmag : Sıkıntıdan kurtulmak.
İşkile düşmek : Dara düşmek, sıkıntıya düşmek.
İşkile salmag : Tongaya bastırmak, tuzağa düşürmek, faka bastırmak.

İşkillemek : Çengellemek.
İşkilli : 1. Tırkazlı, sürgülü. 2. İşkilli. 3. Güç, zor, müşkül.
İşledici : 1. Çalıştırıcı, işletici. 2. Müshil.
İşledilme : 1. Kullanılma, istifade. 2. İshal.
İşledilmek : 1. Çalıştırılmak. 2. Sarfedilmek, kullanılmak. 3. Harcanmak, tüketilmek, bitirilmek. 4. İş yaptırılmak. 5. Müshil verilmek, bağırsakları yumuşatılmak.
İşledilme yéri : Kullanma yeri.
İşlek : 1. İşlek. 2. Faydalı, yararlı. 3. Sağlam, çalışır vaziyette. 4. mec. Dolap, dümen. 5. mec. İş, amel.
İşlek mal : İş hayvanı.
İşlenilmiş vaht : Harcanmış zaman, kullanılmış vakit.
İşleme : İşleme.
İşlenme : İşlem, işleme.
İşlenmiş : 1. Müstamel, kullanılmış. 2. İşlemeli. 3. Mükemmel.
İşlerbaşı : Müsebbip.
İşletdirilmek : Çalıştırılmak.
İşletdirmek : Çalıştırmak, işletmek.
İşletme : 1. Çalıştırma, istifade. 2. Müshil.
İşletmek : 1. Çalıştırmak. 2. Kullanmak, yararlanmak. 3. Uygulamak, tatbik etmek. 4. Harcamak, sarfetmek. 5. Almak, içmek, kullanmak. 6. Kullanmak (dil, yazı, söz). 7. Amel olmak, ötürmek, ishal olmak. 8. Linet vermek, lavman yapmak.
İşletmeli : 1. Müshil. 2. Faydalı, yararlı, kullanılır.
İşli : 1. İş sahibi. 2. mec. Niyetli.
İşli-güclü : Becerikli, maharetli.
İşlik : Atölye.
İşli-péşeli : Becerikli, mahir.
İşmek : 1. Eşmek, kazmak. 2. Burmak, bükmek. 3. Sarmak (sigara). 4. Örmek, dokumak. 5. mec. Araştırmak, aramak. 6. İçmek.
İşmekli, Éşmekli : İşli.
İş paltarı : İş elbisesi.
İş-péşe : İş güç.
İşret *(Ar.)* : İşret.
İşret élemek (etmek) : Eğlenmek, âlem yapmak.
İşretli : Eğlenceli, neşeli.
İşséven : Çalışkan.
İşsiz : 1. İşsiz. 2. Hareketsiz.
İşsiz-gücsüz : İşsiz güçsüz.
İşsizlik müavineti : Sosyal yardım, işsizlik yardımı.
İşsiz-péşesiz : İşsiz güçsüz.
İşşeh : Şişek (koyun yavrusu).
İştah(a) *(Ar.)* : 1. İştah, iştiha. 2. mec. Arzu, istek, heves.
İştahaaçan : İştah açıcı, iştahlandırıcı.
İştaha açmag : 1. İştah açmak. 2. Heveslenmek.
İştahagetiren (getirici) : İştah açıcı.
İştahalandırma : İştahlandırma.
İştahalandırmag : İştahlandırmak.
İştahalanmag : İştahlanmak.
İştahalı : İştahlı.
İştahası açılmag : İştahı açılmak.
İştahası böyük olmag : İştahı kabarmak.
İştahası çekmek :İştahı çekmek, canı çekmek.
İştahası küsmek (bağlanmag, pozulmag, tutulmag) : İştahı kapanmak.
İştahasız : 1. İsteksiz. 2. İştahsız.
İştahasızlıg : İştahsızlık.
İştibah *(Ar.)* : Şüphe, şüphelenme.
İştibah doğurmag : Şüphe doğurmak.
İştibah etmek : Şüphe etmek, şüphelenmek.
İştibah ile, İştibahla : Şüpheyle.
İştibaha salmag : Şüphe uyandırmak, şüphelendirmek.
İştiha *(Ar.)* : 1. Hırs, tamah. 2. İştah.
İştihaaçan (getiren, getirici) : İştah verici.
İştihalandırmag : İştahlandırmak.
İştihalanmag : İştahlanmak.
İştihalı : İştahlı.
İştihası çekmek : Canı çekmek.
İştihası küsmek, tutulmag, pozulmag, bağlanmag : İştahı kapanmak.
İştihasız : İştahsız.
İştihasızlıg : İştahsızlık.

İştirak *(Ar.)* : iştirâk.
İştirakçı : İştirakçi.
İştirakçılar : Suç ortakları.
İştirakçılıg : Müşareket.
İştirak élemek (etmek) : İştirak etmek.
İştiyag *(Ar.)* : İştiyak.
İştiyaga düşmek : Heveslenmek.
İştiyag(ını) çekmek : İştiyak duymak.
İştüh, İştuk, İştük, İştok : Yalan, dedikodu, uydurma.
İş vahtı : İş saati.
İşve *(Far.)* : İşve.
İşvebaz, İşvekar, İşveli *(Far.)* : 1. Yosma. 2. Cilveli, nazlı, işveli.
İşvebazlıg, İşvekarlıg : Yosmalık.
İşvekarane *(Far.)* : Kırıtarak, nazlı nazlı.
İşve satmag (vérmek) : Kırıtmak, nazlanmak.
İt : İt, köpek.
İt abrında : Dağınık kılıklı, düzensiz kıyafetli.
İtaet *(Ar.)* : İtaat.
İtaetçi : İtaatkâr.
İtaetde durmamag : Söz dinlememek, saygısız olmak.
İtaetde olmag : Sakalı ele vermek, dizginlerini başkasının eline vermek.
İtaetden çıhmag : İtaatsiz olmak, boyun eğmemek, söz dinlememek.
İtaet élemek (etmek) : itaat etmek.
İtaet gılmag : İtaat etmek.
İtaetkar *(Ar. Far.)* : İtaatli.
İtaetkarcasına : Saygıyla, hürmetle, baş eğerek.
İtaetkarlıg, İtaetlilik : İtaat, inkıyat, boyun eğme.
İtaetle : Saygıyla, hürmetle, baş eğerek.
İtaetli : İtaatli.
İtaetsiz : İtaatsiz.
İtaetsizlik : İtaatsizlik.
İtaetsizlik etmek (göstermek) : İtaatsizlik etmek.
İtaliya : İtalya.
İtaliyalı : İtalyan.
İtalyan : İtalyan.
İtalyançılıg : İtalyan üslubu (opere için).
İt aparan olsun : Köpek yesin! (nefret).
İtarısı : At sineği.
İtbalığı : Köpek balığı.
İt-bat düşmek : Kaybolmak, yitmek.
İt-bat élemek : Kaybetmek, yitirmek.
İt-bat olmag : Kaybolmak, yok olmak.
İtbaz : Köpek terbiyecisi, bavcı.
İtbazlıg : Köpek terbiyesi, bav.
İtboğan : Çiğdem.
İtburnu, Hemersin : İt burnu.
İtcanlı : Tahammüllü, dayanıklı.
İtçi : Bavcı; köpek besleyen.
İtçilik : Bav; köpek besleme.
İtdamı : 1. Köpek ahırı. 2. mec. Loş yer.
İtden esgik etmek, İtden biabır etmek : İt götüne sokmak, itin kıçına sokmak.
İtdirseyi : İt dirseği, arpacık.
İtebahan : Bavcı.
İte bah gaysavadan pay umar : İte bak, kavurmadan pay umar, haddini bilmez.
İte dönmek : Öfkelenmek, sinirlenmek.
İteleşme : İtişme, izdiham.
İteleşmek : İtişmek.
İteleyici : İtici, iğrenç, tiksindirici.
İtge : Şahin, atmaca.
İtgılıg : Geçimsiz, huysuz, şirret.
İtgırdı : Kavga, gürültü, kargaşalık.
İtgırdı salmag : Karışıklık çıkarmak.
İt götüne sohmag : İtin götüne sokmak, itin kıçına sokmak.
İt guduranda dört terefini gapar : Kudurmuş it etrafına saldırır.
İt-gurd : Baldırı çıplaklar, it sürüsü.
İt günü çekmek : Sıkıntı çekmek.
İt gününde (diriliyinde, kökünde) : 1. Yorgun, argın, bitkin. 2. Pis vaziyette, pasaklı halde.
İt gününde yaşamag : Perişan yaşamak, berbat yaşamak.
İt gününe düşmek : Felâkete uğramak, sıkıntıya düşmek.
İthiyarı : Acı hıyar, it hıyarı.

İt hürer, karvan kéçer : İt ürür kervan yürür.
İti : 1. Keskin. 2. Sivri. 3. Süratli, hızlı, çabuk. 4. mec. İğneli, dokunaklı. 5. mec. Sert. 6. mec. Zeyrek, kavrayışlı. 7. mec. Dağ.
İtiaddımlarla : Hızlı adımlarla.
İtiahan : Hızlı akan.
İtibahşlı : Sert bakışlı.
İtibıçag : Keskin bıçak.
İtib-batmag, İtib-gétmek : Yitip gitmek, kaybolmak.
İtibucaglı : Dar açılı, sivri köşeli (geometrik şekil).
İtiburun : Gaga burunlu, sivri burunlu.
İtibuynuz(lu) : Sivri boynuz(lu).
İtice : Sivrice.
İtidemir : Işkı.
İtidırnaglı : Sivri tırnaklı.
İtidimdik : Sivri gagalı.
İtidiş : Sivri diş.
İtidişli : Sivri dişli; keskin dişli.
İtigéden : 1. Ayağına çabuk, hızlı yürüyen. 2. Ekspres.
İti gétmek : Hızlı gitmek.
İtigören : Keskin gözlü, gözü keskin, iyi gören.
İtigöz, İtigözlü : 1. Gözü keskin, keskin gözlü. 2. Ustura bakışlı. 3. mec. Dikkatli.
İtigözlük, İtigözlülük : Göz keskinliği, keskin gözlülük.
İtih : Yitik.
İtik, İtki : 1. Yitik. 2. Zarar, ziyan. 3. mec. Kayıp, ölüm.
İtikçi : Arayıcı (kimse).
İtikli : Yitiği olan, kayıp sahibi.
İtil, İtil cehenneme : Defol! cehennem ol!
İtilelek : Sivri telek, teleke.
İtilemek : 1. Bilemek. 2. Sivriltmek. 3. mec. Fitlemek. 4. mec. Tesirini artırmak, güçlendirmek. 5. mec. Dağlamak.
İtilenmek : Bilenmek.
İtileşdirilmek:Bilenmek, keskinleştirilmek.
İtileşdirmek : Keskinleştirmek, sivriltmek.
İtileşmek : 1. Keskinleşmek. 2. mec. Kızgınlaşmak (fırın). 3. mec. Gerginleşmek, kızışmak.
İtiletdirmek, İtiletmek : Biletmek.
İtileyici : Çarkçı, bileyici, zağcı.
İtilik : 1. Keskinlik. 2. Çabukluk, hızlılık. 3. mec. Zeyreklik. 4. mec. Güçlülük, tesir.
İt ilinde : Eskiden, geçmişte, fî tarihinde.
İtilmek : 1. Sıvışmak. 2. Keskinleşmek.
İtiltmek : Yitirtmek, kaybettirmek.
İtim : 1. Yitim, yitme. 2. Unutkanlık.
İtim-ölüm : Büyük telefat.
İtin dilini bilir : Anasının gözü.
İtin dişi, motalın derisi : İt dişi, domuz derisi, atın eti itin dişi.
İtin götüne sohmag : İtin kıçına sokmak.
İtine tök : Bol bol, çok çok, sebil gibi.
İtin sözünü démek : Ağzına geleni söylemek.
İtiperli : Uzun kanatlı, uzun paletli.
İtirilmek : Yitirilmek, kaybedilmek.
İtirmeh : Söndürmek.
İtirmek : Yitirmek, kaybetmek.
İtirtmek, itirtdirmek : Yitirtmek, kaybettirmek.
İtiş, İtki : 1. Yitik, kayıp. 2. mec. Telefat. 3. mec. Ölüm. 4. mec. Zarar, ziyan.
İtiuc(lu) : Sivri uçlu, ucu sivri.
İtiyarpag(lı) : Çoban püskülü.
İtiye düşmek : Zarara uğramak.
İtiyi itmiş : Yitiği olan, kayıp sahibi.
İtkin : Yitik, kayıp.
İtkindüşme : Zayi, kayıp.
İtkin düşmek : 1. Kaybolmak, kayıplara karışmak. 2. Heder olmak, ziyan olmak.
İtkin gétmek : Kayıplara karışmak, sıvışmak, kaçmak, firar etmek.
İtkinlik : Yitiklik, yoksunluk, kayboluş.
İtkin olmag : Kaybolmak, yitmek.
İtkin salmag : Sürmek, sürgüne göndermek, nefyetmek.
İtkisiz : Kazasız belasız.
İtkökünde : 1. Pislik içinde, pasaklı. 2. Yorgun argın, bitkin.

İtkökünde yaşamag : Sefil yaşamak.
İtleşmek : 1. Atışmak, çekişmek. 2. dalaşmak, kapışmak.
İtle yoldaş ol, çomağı elinden yére goyma : Her işinde tedbiri elden bırakma.
İtle çıharmag (govmag) : İte kaka kovmak, tekme tokat uzaklaştırmak.
İtle (itnen) pişik kimi (dolanmag) : Kediyle köpek gibi geçinmek, hırlaşmak.
İtmam *(Ar.)* : İtmam.
İtmama yétirmek, İtmam vérmek (etmek) : İtmam etmek, bitirmek, tamamlamak.
İtmama yétmek, İtmama çatmag : Bitmek, tamamlanmak.
İtmek : Yitmek.
İtmil : Sivri.
İtmilçeyi : 1. At sineği. 2. mec. Yüzsüz.
İtmillemek : Sivriltmek.
İtmiş : Yitik, kayıp.
İtotu : Köpek otu, kara yer pırasası (Ballota nigra).
İtoynadan : Muzip, takılgan.
İtöyreden : Köpek terbiyecisi.
İtsarımsağı : Köpek soğanı, yaban sarımsağı, köpek sarımsağı.
İtsoğanı : Çiğdem, köpek soğanı, tükrükotu.
İt sözünü démek : Aşağılayıcı söz söylemek.
İttifag *(Ar.)* : 1. İttifak. 2. Vaka, hadise. 3. Tesadüf, rastlantı.
İttifagarası : Müttefikler arası, birlikler arası.
İttifağen *(Ar.)* : 1. İttiafakla. 2. Aniden, tesadüfen.
İttifaglararası : Müttefikler arası.
İttifaga girmek : İttifak etmek.
İttifag bağlamag : İttifak akdetmek.
İttifag düşmek : Fırsat düşmek.
İttifag düşmek (olmag) : Olmak, meydana gelmek, zuhur etmek.
İttifag éylemek : İttifak etmek.
İttihad *(Ar.)* : İttihat.
İttihadçı : İttihatçı.
İttihad etmek : İttihat etmek, birleşmek.
İttihaf *(Ar.)* : İthaf.
İttihaf élemek (etmek) : İthaf etmek.
İttiham *(Ar.)* : İtham.
İttihamçı : Savcı.
İttiham édilmek : Suçlanmak.
İttiham etmek (élemek) : İtham etmek.
İttihamkar *(Ar. Far.)* : İtham eden, suçlayan.
İttihamname *(Ar. Far.)* : İddianame.
İttikanı : Keçi boynuzu, harnup.
İttila *(Ar.)* : Ittıla.
İttila tapmag : Haber almak.
İttila vérmek : Haber vermek.
İttutan : Kıskaç (kalaycılar ve demirciler için).
İtüzümü : İt üzümü.
İtyatmaz : Pis, kirli, ahır gibi (yer, mekan), köpek bağlasan durmaz.
ityémez : İte atsan yemez, berbat.
İtyérişi : Hırsız adım.
İt yiyesin tanımır : İt sürüsü kadar, çok kalabalık.
İtyösünnü : Kirli, pis, murdar.
İt de gétdi, ip de gétdi : Her şey elden gitti.
İtden alıb ite vérmek : İtin kıçına sokmak.
İtin eblehi gaysavadan pay umar : Ebleh it kavurmadan pay umar, haddini bilmez.
İv : Ayrık çizgisi (saç için).
İvhallı : Seciyeli.
İvin, İvne : Kovcu.
İvrit : Yahudi.
İy : 1. Koku. 2. İğ.
İy almag : 1. Koku almak. 2. Farkına varmak.
İy aparmag : Kokusunu almak, farkına varmak.
İy basmag (götürmek) : Koku yayılmak.
İybilme : Koku alma, koklama.
İy burahmag : Pis kokmak, kokutmak.
İy(i) burnundan gétmemek : Hasretini çekmek, özlemek.
İycil : Burnu keskin, kokuya hassas.
İy çekmek : Koku almak, farkına varmak.
İyde : İğde.
İydeli : İğdelik, iğde ağaçları olan (yer).
İydelik : İğdelik, iğde bahçesi.

İyérarhiya *(Fr.)* : Hiyerarşi.
İyeşmek : Sözleşmek.
İy götürmek : Koku yayılmak, koku basmak.
İyham, Éyham : İham.
İyid : Yiğit.
İyidcesine : Yiğitçe.
İyidlenmek, İyidleşmek : Yiğitlenmek, yiğitleşmek.
İyidlik : Yiğitlik.
İyidlik göstermek : Yiğitlik etmek.
İyid öler adı galar : Yiğit ölür namı kalır.
İyimek, İylenmek : Kokuşmak, kokmak.
İyimiş : 1.Kokuşuk. 2. Aylandız, kokar ağaç.
İyir : Nilüfer.
İyirmi : Yirmi.
İyirmibéşlik : 1. Yirmibeşlik (para). 2. Yirmibeş numaralı. 3. Yirmibeş tane.
İyirmice : Yirmi kadar, ancak yirmi.
İyirmiğepiklik : Yirmilik.
İyirmigünlük : Yirmi günlük.
İyirmiillik : Yirmi yıllık, yirmi senelik.
İyirmi-iyirmi : Yirmişer.
İyirmilik : Yirmilik.
İyirmimertebe(li) : Yirmi kat(lı).
İyirminci : Yirminci.
İyitmek : 1. Kokutmak, kokuşturmak. 2. Koklatmak.
İyi tozu galmamag : İzi tozu kalmamak.
İylemek : 1. Koklamak. 2. mec. Kokusunu almak, kokusunu duymak, sezmek.
İylendirici : Kokuşuk.
İylendirme : Kokutma.
İylendirmek : Kokutmak.
İylenmek : Kokmak, kokuşmak.
İylenmiş : Kokuşuk.
İyleşme : Koklaşma.
İyleşmek : Koklaşmak.
İyletmek : 1. Kokutmak. 2. Koklatmak. 3. Osurmak, yellenmek.
İyli : 1. Kokulu. 2. Kokuşuk.
İylifıs : Kokak.
İylilik : Koku, rayiha.
İyme : Süzme yoğurt.
İyne : İğne.
İyne ağzından çıhmış : Yeni dikilmiş (elbise).
İyne batırana şiş (biz) batırmag : İğne batırana çuvaldız batırmak.
İyneburnu : Erik türü (kırmızı, tatlı ve sivri çekirdekli).
İynecik : İğnecik.
İyne çalmag (vurmag) : Dikiş dikmek.
İynedan : İğnedenlik.
İynediş : Keskin ve ince dişli (kimse).
İynedoğan : Doğan.
İynegabı : İğnedenlik.
İynegıyıh : Çuvaldız.
İynegözü : İğne deliği.
İyne ile gor gazımag : İnce iğneyle kuyu kazmak.
İyne itse tapılar : İğne düşse bulunur, her taraf gündüz gibi.
İyneleme : İğneleme.
İynelemek : 1. İğne batırmak. 2. İğne vurmak. 3. Dikmek, iğnelemek. 4. İliştirmek, iğne ile tutturmak. 5. mec. Hicvetmek.
İyneleme müalicesi : İğne vurma, şırıngalı tedavi.
İyneli : İğneli.
İynelih : İğnelik, iğnedenlik.
İyne salmağa (düşmeye) yér yohdur : İğne atsan yere düşmez.
İynesi tikiş tutmag : Muradına ermek, başarmak.
İyneşekilli : İğne görünümünde, iğneye benzer.
İyne ucu boyda : Minnacık.
İyne üste (üstünde) oturan kimi : Diken üstünde oturur gibi.
İynevarı : İğneye benzer, iğne biçiminde.
İyne vurmag : İğne vurmak.
İyneyarpag : İğne yaprak.
İyneyarpaglı : İğne yapraklı.
İyneyarpaglılar : İğne yapraklılar, kozalaklar.
İyneden sapa ğeder (kimi) : İğneden ipliğe kadar.
İyneye ğeder (kimi) : Her şeyi.

İyrenc : İğrenç.
İyrenclik : İğrençlik.
İyrendirici : 1. İğrenç. 2. Mide bulandırıcı.
İyrendirmek : İğrendirmek.
İyrenme : İğrenme.
İyrenmek : İğrenmek.
İyrenmeli : İğrenç.
İysiz : Kokusuz.
İysizlik : Kokusuzluk.
İy-toz : İz toz.
İyi-tozu galmamag : İzi tozu kalmamak.
İyi-tozu görünmemek : İzi tozu görünmemek.
İy tutmag : Kokuşmak.
İyul *(Lat.)* : Temmuz.
İyun *(Lat.)* : Haziran.
İyvarı : İğ gibi.
İy vérmek : 1. Kokmak, koku vermek. 2. Kokuşmak. 3. mec. Kinayeli olmak.
İz : İz.
İzafet *(Ar.)* : İzâfet.
İz açmag, İz burahmag : 1. Bir iz bırakmak. 2. Hafızasında kalmak.
İzafî *(Ar.)* : İzâfî.
İzafî deyer : Artık değer.
İzahat *(Ar.)* : İzâhât.
İz azdırmag : 1. İzlerini kaybettirmek. 2. Yanlış ifade vermek, saptırmak.
İzahatçı, İzahçı : 1. Yorumcu. 2. Bilgi verici (müzelerde, sergilerde) ziyaretçilere kılavuzluk eden kimse), uzman.
İzahatçılığ, İzahçılığ : Mütehassıslık, uzmanlık.
İzahat vérmek : İzahat vermek.
İzahédici : Açıklayıcı.
İzahédilmez : Anlaşılmaz, izahı imkânsız.
İzah élemek (etmek) : İzah etmek.
İzahlı : Açıklamalı, mufassal, ayrıntılı, tafsilâtlı.
İzahsız : tafsilâtsız.
İzahtaran : İzci, iz süren.
İzal(e) olmag : Yok olmak, ortadan kalkmak.
İz burahmag (açmag, salmag) : 1. Eser bırakmak, iz bırakmak. 2. Hafızasında kalmak.
İzçi : İzci.
İzdiham *(Ar.)* : İzdihâm.
İzdihamlı : Kalabalık, çok mevcutlu.
İzdihamlılığ : İzdiham, sıkışıklık.
İzdi-reğbetdi : Liyakatli.
İzdivac *(Ar.)* : İzdivaç.
İzdivac etmek : İzdivaç etmek, evlenmek.
İz-elamet, İz-eser :Eser, iz, kalıntı, işaret.
İz(i)-elameti galmamag (görünmemek, olmamag) : Yok olmak, izi silinmek.
İz(i)- eseri galmamag (görünmemek, olmamag) : İzi silinmek.
İzhar *(Ar.)* : İzhar.
İzhar élemek (etmek, gılmag) : İzhar etmek, açığa vurmak.
İzhari-nifret bildirmek (élemek, etmek) : Nefret etmek, nefretini bildirmek.
İzhari-teessüf etmek : Teessüfünü bildirmek, üzüntüsünü, bildirmek.
İzhari-teşekkür etmek : Teşekkürünü bildirmek.
İz itirmek : İzini kaybetmek.
İzi-tozu yoha çıhmag (Yoh olmag) : Yerinde yeller esmek.
İzini (izin) tutmag : İzlemek, izinden gitmek, izinden yürümek.
İz izlemek : İz sürmek.
İze düşmek : Yolunu bulmak, çareyi bulmak.
İzi itirilmek : İzi silinmek.
İzin almag : İzin almak.
İzince : Arkasından.
İzin vérmek : İzin vermek.
İzleme : Takip.
İzletdirmek : İzletmek.
İzleyici : 1. İzleyici. 2. İzci.
İzli : İşaretli, alâmetli.
İzohét *(Yun.)* : Eğri (hava basıncı, nem ve sıcaklıkla ilgili). İzoterm eğrisi.
İzole *(Fr.)* : İzole.
İzoleédici : Yalıtkan, izolâtör.
İzolyasiya *(Fr.)* : İzolâsyon, yalıtım, tecrit (teller, hastalar, bekarlar).
İzolyasiyalı : Yalıtılmış, izole edilmiş.
İzolyator *(Fr.)* : İzolâtör, yalıtkan.
İzomérler *(Yun.)* : İzomer.

İzotoplar *(Yun.)* : İzotop.
İzsiz : 1. İz bırakmayan. 2. Esersiz, hatırasız.
İzsiz-soragsız, İzsiz-tozsuz : İz bırakmayan.
İztapan, İztanıyan : İzci, keşşaf.
İztirab *(Ar.)* : Istırap.
İztirab çekmek (kéçirmek) : Azap çekmek, acı çekmek.
İztiraba düşmek : Telaşlanmak, endişelenmek.
İztiraba salmag : Telaşlandırmak, endişelendirmek.
İztirab etmek : 1. Telaşlandırmak, endişelendirmek. 2. Telaşlanmak.
İztirablı : Istıraplı; endişeli, telaşlı.
İztirar *(Ar.)* : Istırar.
İztirari *(Ar.)* : 1. Istırarî. 2. Fevrî. 3. İcbarî, ilzamî.
İz-toz : İz, belirli, eser.
İz-tozu galmamag (görünmemek, olmamag) : İzi silinmek, izi belirsiz olmak.
İzini-tozunu itirmek : 1. İz bırakmamak. 2. Delil bırakmamak.
İzzet *(Ar.)* : İzzet.
İzzeti-nefs : İzzetinefis.
İzzeti-şeref : Büyüklük, yücelik, ululuk, şeref, haysiyet.
İzzetli : Muhterem, muazzez, şerefli.

J

Jakét *(Fr.)* : Ceket.
Jale *(Far.)* : Jâle, çiy.
Jandarm *(Fr.)* : Jandarma kuvvetleri.
Janr *(Fr.)* : Tarz, üslup.
Janrist *(Fr.)* : Fotoğrafçı.
Jargon *(Fr.)* : Argo, lehçe.
Jasemin *(Fr.)* : Yasemin.
Javél suyu : Javel suyu.
Jélatin *(Fr.)* : Jelâtin.
Jélatinleşdirilmek : Jelatin kıvamı verilmek, pıhtılaştırılmak.
Jélatinleşmek : Jelatin kıvamını almak, pıhtılaşmak, pelteleşmek.
Jele, Jeli : Marmelat.
Jélonka *(Rus.)* : Varil.
Jélonkaçı : Varil işçisi, fıçıcı.
Jélonkaçılıg : Varil işçiliği, varilcilik.
Jénéral *(Fr.)* : General, paşa.
Jénéralisim *(Fr.)* : Başkomutanlık.
Jeng *(Far.)* : 1. Bakır oksidi. 2. Pas, küf. 3. Posa.
Jénşén *(Fr.)* : Jinsen, kök (şifalı bitkide), ginseng, sinseng.
Jést *(Fr.)* : Jest.
Jéton *(Fr.)* : Jeton.
Jilét *(Fr.)* : Yelek.
Jilétka *(Fr.)* : Yelek.
Jilétli : Yelekli.
Jilétlik : Yeleklik (kumaş).
Jirovka *(Rus.)* : Ciro.
Jmıh *(Rus.)* : Küspe, köftün.
Jmıh doğrayan : Küspe makinesi.
Jokéy *(İng.)* : Cokey.
Jonglyor *(Fr.)* : Hokkabaz.
Jonglyorlug : Hokkabazlık.
Julik *(Rus.)* : Cepçi, yankesici.
Juliklik : Cepçilik, yankesicilik.
Jurnal *(Fr.)* : 1. Dergi, mecmua. 2. Günlük, defter.
Jurnalist *(Fr.)* : Gazeteci.
Jurnalistik, Jurnalistlik : Gazetecilik.
Jurnalisitka *(Fr.)* : 1. Gazetecilik. 2. Basın.
Jüri *(Fr.)* : Jüri.

K

Kab : Kayalık uçurum.
Kabab *(Ar.)* : Kebap.
Kabab çekmek : Kebap dizmek.
Kababçı : Kebapçı.
Kababçılıg : Kebapçılık.
Kabab élemek (etmek) : 1. Kebap pişirmek. 2. mec. Acı çektirmek.
Kababhana *(Ar. Far.)* : Kebapçı dükkanı.
Kabablı : Kebaplı.
Kabablıg : Kebaplık.
Kabél *(Hol.)* : Kablo.
Kabél ahtaran : Kablo döşeyen.
Kabélçi : Kablocu.
Kabél düzen : Kablo saran.
Kabina, Kabine *(Fr.)* : Kabin.
Kabinét *(Fr.)* : 1. Oda. 2. Hükümet.
Kabinétçilik : Yalancı âlimlik.
Kabinét âlimi : Yalancı âlim.
Kabinét royalı : Piyano.
Kabinka *(Rus.)* : Kabin.
Kabotaj *(Fr.)* : Kabotaj.
Kabus *(Ar.)* : Kâbus.
Kadmium *(Lat.)* : Kadmium, kadmiyum.
Kadr *(Fr.)*:1. Kadro. 2. Sahne. 3. Muvazzaf.
Kadril *(Fr.)* : Kadril.
Kadr şöbesi : Kadro şubesi.
Kafé *(Fr.)* : Kahvehane.
Kafédra *(Yun.)* : 1. Kürsü. 2. Anabilim dalı.
Kafél *(Alm.)* : Çini.
Kafélçi : Çinici.
Kafélli : Çinili.
Kafer *(Ar.)* : Kâfir.
Kaféşantan *(Fr.)* : Pavyon.
Kafétériya *(İsp.)* : Kafeterya.
Kaftar : 1. Sırtlan. 2. mec. İhtiyar. 3. mec. Cadı.
Kaftarkus : 1. Okus fokus. 2. mec. İhtiyar.
Kaftarlamag : Kocamak.
Kaftarlıg : İhtiyarlık.
Kafur *(Ar.)* : Kâfûr.
Kafuryağı : Kâfuru.
Kagor : Kırmızı tatlı şarap.
Kağarmag, Kaharmag : Burkmak.
Kağız : Kağıt.
Kağızçeken : Kaplamacı.
Kağızçılıg : Bürokrasi.
Kağızgatlayan : Kırmacı.
Kağızı : İnce kabuklu.
Kağızpaylayan : Müvezzi.
Kağızlaşmag : Mektuplaşmak.
Kağızperest : Bürokrat, kırtasiyeci.
Kağıztiken : Klasör.
Kağıztorba : Kese kağıdı.
Kah, Kaha : Mağara, in.
Kahal, Kahıl *(Ar.)* : Tembel.
Kahalıg : Mağaralık.
Kahallıg, Kahıllıg : Tembellik.
Kaharlamag : Burkmak, bükmek.
Kahı : Marul.
Kahıllanmag : Tembelleşmek.
Kahıllıg etmek : Üşenmek.
Kahil : Tembel.
Kakil : Kâkül, sorguç, perçem.
Kâl : Olmamış.
Kala : 1. Damacana. 2. Pamuk kozası.
Kalac : Yumuşak ekmek.
Kalafa : 1. Harâbe. 2. Mağara, oyuk.
Kalafa ağızlı : Büyük ağızlı.
Kalafalıg : Harâbe, ören.
Kalafır : Kelepir.
Kalağayı : İpekli çarşaf.
Kalambur *(Fr.)* : Cinas.
Kalan : Zengin.
Kalava : Dere.
Kalba : Kerbelâ hacısı.
Kaléndar plan : Faaliyet planı.
Kaléydoskop (Yun.) : 1. Serpantin. 2. mec. Durmadan değişme (insan, hadise vb.).

Kalım : Başlık (para).
Kalınlıg : Koyuluk.
Kalış : 1. Hind darısı. 2. Soğan (yeşil).
Kalışlıg : Kamışlık.
Kalibr *(Fr.)* : Kalibre.
Kalibrlemek : Çap vermek; çap ölçmek, çaplamak.
Kalibrlenmek : Çapı ölçülmek; yoklanmak.
Kalirlenmiş : Çapı ayarlanmış.
Kalibrleyici : Çap ölçer, kalibrör.
Kalibrli : Kalibreli.
Kalibrölçen : Çap ölçer, kalibrör.
Kaligraf *(Fr.)* : Hattat, kaligraf.
Kaligrafik : Kaligrafik.
Kaligrafik hett : Güzel yazı, kaligrafi.
Kaligrafiya *(Fr.)* : Hattatlık, kaligrafi.
Kalium *(Lat.)* : Potasyum, alkali.
Kalium karbonat *(Lat.)* : Potas.
Kaliumlu : Alkalik, kalevi.
Kalka *(Fr.)* : 1. Saman kağıdı. 2. Kopya, sûret. 3. mec. Basma kalıp.
Kalkulyasiya *(Lat.)* : Hesaplama.
Kalkulyasiyaçı : Hesap memuru.
Kalkulyator *(Lat)* : Hesap memuru.
Kallac : Cömert.
Kallaşma : Kısılma (ses).
Kallaşmag : Kısılmak (ses).
Kallaşmış : Kısık (ses).
Kallayı : Ayvan.
Kallıg : 1. Hamlık. 2. Ahmaklık.
Kallıg etmek : Çiğlik etmek.
Kalorimétr *(Lat. Yun.)* : Isıölçer.
Kalorimétriya *(Lat. Yun.)* : Kalorimetri.
Kaloriya *(Lat.)* : Kalori.
Kaloriyalı : Kalorili.
Kaloriyalılıg : Kalori derecesi.
Kalséks *(Lat.)* : (CH2) 6N4 grip hapı.
Kal ses : Kısık ses.
Kalsium *(Lat.)* : Kalsiyum.
Kalta, sunergizi : Mineçiçeği.
Kalvil *(Fr.)* : Sarı elma.
Kamal *(Ar.)* : Kemal.
Kamal attéstatı : Olgunluk diploması.
Kamala çatmag : Olgunlaşmak.
Kamalı azmag : Delirmek.
Kamalınca : Yeterince.
Kamallanmag : Olgunlaşmak.
Kamallı : Akıllı.
Kamallılıg : Sağduyu, akıllılık.
Kamalsız : Edepsiz, terbiyesiz.
Kaman *(Far.)* : 1. Kemençe. 2. Yay.
Kamança *(Far.)* : Kemençe.
Kamançaçalan : Kemençeci.
Kamançaçı : Kemençeci.
Kamançaçılıg : Kemençecilik.
Kamançalan : Kemençeci.
Kamançı : Kemençeci.
Kamandar *(Far.)* : Kemankeş.
Kamandarlıg : Okçuluk (spor).
Kamane *(Far.)* : Kemane.
Kamanlı : Yaylı.
Kambağı : Yük ipi (at için), kancığa.
Kambala *(Fin.)* : Diplarya.
Kaméra *(Lat.)* : 1. Kamara. 2. Hücre. 3. Kamera. 4. İç lastiği.
Kaméra konsérti : Oda müziği konseri.
Kaméra köçürme : Filim çekme.
Kaméral işleme (işleri) : Laboratuvar tahlili.
Kamérayamayan : Vulkanizatör.
Kamérton *(Alm.)* : Diyapazon.
Kamfora *(Yun. Lat.)* : Kâfur, kâfuru.
Kamil *(Ar.)* : Kâmil.
Kamilce : Tam.
Kamilleşdirilmek : Olgunlaştırılmak.
Kamilleşdirmek : Olgunlaştırmak.
Kamilleşmek : Olgunlaşmak.
Kamillik : Olgunluk.
Kampaniya *(İtal.)* : 1. Kampanya. 2. Harp. 3. Manevra (gemi). 4. mec. Saldırı.
Kampaniyaçılıg : Düzensizlik (sosyal, ekonomik vb.).
Kamran *(Far.)* : Başarılı, mutlu.
Kamran élemek (etmek) : Mutlu etmek.
Kamranlıg : Mutluluk.
Kamsız : Ümitsiz, mahrum.
Kamsızlıg : Ümitsizlik, mahrumluk.
Kamvol *(Alm.)* : Taranmış, yün, penye.
Kamyab *(Far.)* : Bahtiyar.
Kamyablıg : Bahtiyarlık.

Kanalizasiya *(Fr.)* : Kanalizasyon, lağım.
Kanalizasiyaçı : Lağımcı.
Kanalizasiyalı : Kanalizasyonlu.
Kanalizasiyasız : Kanalizasyonsuz.
Kanalizator *(Fr.)* : Kanal açan.
Kanarya : Kanarya.
Kanat *(Rus.)* : Halat.
Kanatçı : Halatçı.
Kanatçılıg : Halatçılık.
Kanatlımışar : Taş hızarı.
Kanat yol(u) : Asma yol.
Kandar : Eşik.
Kanfét, Konfét *(İtal.)* : Çikolata.
Kanifol *(Lat.)* : Reçine.
Kanifollamag : Reçine sürmek.
Kanifollanmag : Reçine sürülmek.
Kankan *(Far.)* : Lağımcı, kuyucu.
Kankanbaşı : Hafriyatçı başı.
Kankanlıg : Lağımcılık.
Kanoé *(İsp.)* : Kano.
Kanon : Kânun (müzik âleti).
Kanonada *(Fr.)* : Top ateşi.
Kanonér *(Fr.)* : Topçeker, gambot.
Kanonér gayığı : Top çeker, gambot.
Kanonérka : Gambot.
Kansélyariya *(Lat.)* : Kançılarya.
Kanslér *(Alm.)* : Başbakan.
Kantata *(İtal.)* : Kantat.
Kanton *(Fr.)* : Kanton.
Kantur *(Rus.)* : Büro.
Kanufér *(Rus.)* : Tarhun.
Kap : Meyve artığı.
Kapélla *(Lat.)* : Koro.
Kapélméystér *(Alm.)* : Orkestra şefi.
Kapélméystérlik : Orkestra şefliği.
Kapillyar *(Lat.)* : Kılcal damar.
Kapital *(Lat.)* : Kapital.
Kapital goyuluşu : Yatırım.
Kapital ihracı : Sermaye çıkma.
Kapitallaşdırılmag : Sermayeye çevrilmek.
Kapitallaşdırma : sermaye yapma.
Kapitallaşdırmag : Sermaye yığmak.
Kapitallaşmag : Sermayeye çevrilmek.
Kapitan *(Fr.)* : Kaptan.
Kapitan-léyténant : Deniz yüzbaşısı.
Kapot *(Fr.)* : 1. Robdöşambr. 2. Kaporta.
Kapral *(Fr.)* : Onbaşı.
Kapriççio, Kapriçço *(İtal.)* : Kapriçyo.
Kapron : Naylon.
Kaptaj *(Fr.)* : Su isalesi.
Kapténarmus *(Fr.)* : Bölük emini.
Kapüşon *(Fr.)* : Kukuleta, başlık.
Kar : 1. Sağır. 2. Dilsiz. 3. Tonsuz, sedasız (gramer).
Kar *(Far.)* : 1. İş. 2. Tesir.
Karabin *(Fr.)* : Karabina.
Karabinyor *(Fr.)* : Karabinyer.
Karagelen : Faydalı, yararlı.
Karagelmez : Faydasız, yararsız.
Karamél *(Fr.)* : Karamela.
Karandaş *(Rus.)* : Kurşun kalem.
Karantin *(Fr.)* : Karantina.
Karastı : 1. Avandanlık. 2. Silah.
Kar aşmamag : İşe yaramamak.
Karat *(Ar.)* : Kırat.
Karata *(Jap.)* : Karate.
Karatlıg : Kıratlık.
Karbid *(Lat. Yun.)* : Karpit.
Karbid lampası : Karpit lambası.
Karbohidrat *(Fr.)* : Karbonhidrat.
Karbohidrogén *(Fr.)* : Hidrokarbon.
Karbol turşusu : Asitfenik.
Karbonlaşdırılmag : Korbon karıştırılmak.
Karbonlaşdırmag : Karbonlamak.
Karbürasiya *(Fr.)* : Karbürleme.
Karbürator *(Fr.)* : Karbüratör.
Karbüratorçu : Karbüratörcü.
Karbüratorlu : Karbüratörlü.
Kardiograf *(Yun.)* : Kardiyograf.
Kardiografiya *(Yun.)* : Kardiyografi.
Kardiogram *(Yun.)* : Kardiyogram.
Kardiolog *(Yun.)* : Kardiyolog.
Kardiologiya *(Yun.)* : Kardiyoloji.
Kardioloji *(Yun.)* : Kardiyolojik.
Karél : Karelyalı.
Karéta *(Jap.)* : Karate.
Karéta *(Pol.)* : Kupa arabası.
Kargah *(Far.)* : 1. İşyeri. 2. Gergef.
Kargah tohumag : Tezgahta dokumak.
Karger *(Far.)* : F. Amele. 2. Kalfa.

Kargir *(Far.)* : Tedâvi.
Kargir olmag : Otamak.
Kar görmek :Yardımcı olmak, arka çıkmak.
Kargüzar *(Far.)* : Kançılar.
Kargüzarhana *(Far.)* : Kançılarlık.
Kargüzarlıg : 1. Kançılarya. 2. Yardım.
Kargüzarlıg buyurmag : Yardım etmek.
Karhana *(Far.)* : 1. Fabrika. 2. Taş ocağı. 3. Kireç ocağı.
Karhanaçı : Fabrikatör.
Karhanaçılıg : Fobrikatörlük.
Karıhdırıcı : Şaşırtıcı.
Karıhdırılmag : Şaşırılmak.
Karıhdırmag : 1. Şarırtmak, yoldan çıkarmak. 2. Yoldan saptırmak. 3. Şüphe yaratmak.
Karıhmag : 1. Şaşırmak, bocalamak, telaşlanmak. 2. Kaybolmak. 3. Şüphelenmek. 4. Kanmak, aldanmak.
Kariha : Zevk.
Karihalı : Zevkli.
Karikatura *(İtal.)* : Karikatür.
Karikaturaçı : Karikatürcü.
Karikaturaçılıg : Karikatürcülük.
Karikaturlaşdırılmag : Karikatürleştirilmek.
Karikaturlaşdırmag : Karikatürleştirmek.
Karikaturalı : Karikatürlü.
Karkas *(İtal.)* : Karkas.
Kar-kor *(Far.)* : Sağır ve kör.
Karkün *(Far.)* : 1. Maharetli. 2. Kodaman. 3. Yardımsever.
Karkünlük : Mahâret.
Kar-lal : Sağır ve dilsiz.
Karlaşma : Sertleşme (gramer).
Karlaşmag : 1. Sağırlaşmak. 2. Sedasızlaşmak (gramer).
Karlı : Faydalı, yararlı.
Karlıg : Sağırlık.
Karnileşmek : Kabuk sertleşmek (ağaç ve bitkide).
Karniz *(Alm.)* : 1. Korniş. 2. Saçak, silme.
Kar olmag : Sağırlaşmak.
Karp *(Rus.)* : Sazan.
Karpkimiler : Sazangiller.
Karsala : 1. Sağır. 2. mec. Vurdumduymaz.
Karsalalıg : 1. Sağırlık. 2. mec. Vurdumduymazlık.
Karsalamag : Ağır işitmek.
Kar salmag : Yararlı olmak, fayda vermek.
Kar sâmitler : Sedâsız konsonantlar.
Karsaz *(Far.)* : Mahâretli.
Karsazlıg : 1. İş yapma. 2. Yardım.
Karsazlıg élemek : 1. İşe yaramak. 2. Yardım etmek.
Karsér *(Lat.)* : Hücre (tutuklu için).
Karsı : Kapalı çarşı.
Karsız : Lüzumsuz.
Karsızlıg : Lüzumsuzluk.
Karsızlıg etmek : Fayda vermemek.
Kartbasan : Üç kâğıtçı.
Kart basmag : Aldatmak.
Kart vurmag : Kağıt oynamak.
Karteher : Sağırımsı.
Kartél *(Fr.)* : Kartel.
Kartélleşdirilmek : Kartel kurulmak (ticarette).
Kartélleşdirmek : Kartel kurdurmak (ticarette).
Kartoçka *(Rus.)* : 1. Fiş. 2. Vesikalık resim. 3. Kart, paso. 4. Karne.
Kartof *(Alm.)* : Patates.
Kartofçıharan : Patates sökme makinesi.
Kartofçu, Kartofeken : Patates üreticisi.
Kartofçulug : Patates üretimi.
Kartofdoğrayan : Patates doğrayan, cips makinesi.
Kartofkimiler : Patlıcangiller.
Kartoflu : Patatesli.
Kartofsoyan : Patates bıçağı.
Kartof soyutması : Patates haşlaması.
Kartof yarması : Patates bulguru.
Kartofyığan : Patates toplayan (makine).
Kartografik : Kartografik.
Kartografiya *(Alm. Yun.)* : Kartografi.
Kartogram *(Alm.)* : Kartogram, kroki.
Karton *(Fr.)* : Karton.
Kartonaj *(Fr.)* : Karton.
Kartonajçı, Kartonçu : Kartoncu.
Kartoşka *(Rus.)* : Patates.

Kartotéka *(Alm. Yun.)* : Kartotek.
Kartotékaçı : Kartotek uzmanı.
Karusél, Kuflan *(İtal.)* : Atlıkarınca.
Karvan *(Far.)* : Kervan.
Karvan bağlamag : Dizilmek, sıralanmak.
Karvanbaşı : Kervanbaşı, deveci.
Karvanbaşılıg : Devecilik.
Karvan çapmag : Kervan vurmak.
Karvan çekmek : Kervanı götürmek.
Karvançı : Kervancı.
Karvançılıg : Devecilik.
Karvangıran : 1. Kervankıran. 2. Soğuk dağ yeli.
Karvangovan : Fırtına, şiddetli kasırga.
Karvansara *(Far.)* : Kervansaray, han.
Karvansaraçı : Hancı.
Karvanvuran : Harâmi.
Karvanyolu : Saman yolu.
Kar vermek : İşe yaramak.
Karyéra *(Fr.)* : Kariyer.
Karyérist *(Fr.)* : Mütehakkim.
Karyéristlik : Tahakküm.
Karyérizm *(Fr.)* : Tahakküm.
Kas : Mat, donuk.
Kasa *(Far.)* : 1. Kâse. 2. Kafatası. 3. Çanak yaprağı.
Kasacıg : 1. Küçük kâse. 2. Çanak yaprağı.
Kasacıgsız : Çanak yapraksız.
Kasad *(Ar.)* : Kesat.
Kasadlıg : Kesatlık.
Kasamas(t) *(Far.)* : Yoğurt.
Kasaşekilli : Kâsemsi.
Kasavarı : Kâsemsi.
Kasayaohşar : Çanaksı.
Kasayarpag : Çanak yaprağı.
Kasıb *(Ar.)* : 1. Fakir, yoksul. 2. Tüccar. 3. Mütevazi. 4. mec. Noksan.
Kasıbca : 1. Fakirane. 2. Azıcık.
Kasıbçılıg : 1. Kazanç. 2. Yoksulluk.
Kasıb düşmek : Yoksullaşmak.
Kasıbkar *(Ar. Far.)* : Tüccar.
Kasıbkarlıg : Ticaret.
Kasıb-kusub : Fakir fukara.
Kasıblamag : Yoksullaşmak.
Kasıblaşdırılmag : Fakirleştirilmek.
Kasıblaşdırmag : Yoksullaştırmak.
Kasıblaşmag : Yoksullaşmak.
Kasıblıg : 1. Yoksulluk. 2. Ticaret, kazanç.
Kasıblığa düşmek : Yoksullaşmak.
Kasıb nokulı : Patlamış mısır.
Kasıbvarı, Kasıbyana : Fakirane.
Kaska *(Fr.)* : Kask.
Kasni *(Far.)* : Hindiba, güneğik.
Kasni arağı : Hindiba ruhu.
Kassa *(İtal.)* : 1. Kasa. 2. Vezne, gişe.
Kassasiya *(Lat.)* : 1. Temyiz. 2. Temyiz dilekçesi.
Kassasiyaçı : Temyizci.
Kassét *(Fr.)* : 1. Şasi. 2. Bomba atar (uçaklarda).
Kassir *(ital.)* : Kasadar.
Kassirlik : Veznedarlık.
Kasta *(Port.)* : 1. Kast (sosyolojide). 2. mec. Zümre, sınıf.
Kastaçılıg : Gelenekçilik.
Kastanyét (İsp.) : Çalpara (İspanyol).
Kastét *(Fr.)* : Muşta.
Kaş, Kaşki *(Far.)* : Keşke.
Kaşı : Çini, fayans.
Kaşıkarlıg : Çinicilik.
Kaşılı : Çinili.
Kaşné *(Fr.)* : Kaşkol.
Katalizator *(Yun.)* : Katalizör.
Katalog *(Yun.)* : Katalog.
Katalogçu : Katalog düzenleyen.
Katar *(Yun.)* : Nezle, dumağı.
Kataraktа *(Yun.)* : Katarakt.
Kataraktalı : Katarakt olan.
Katbin : Kürklü manto.
Katégoriya *(Yun.)* : 1. Kategori. 2. mec. Sınıf, derece.
Katégoriyalı : Kategorik.
Katér *(İng.)* : Bot (gemi).
Katérçi : Mürettebat.
Katét *(Yun.)* : Kenar (geometri), dılı.
Katétér *(Yun.)* : Sonda.
Katod *(Yun.)* : Katot.
Katod lampası : Katot ışınları.
Katodlu : Eksi elektrotlu.
Katolik *(Yun. Lat.)* : Katolik.

Katolikos *(Yun. Lat.)* : Patrik, keşiş.
Katolisizm *(Yun.)* : Katoliklik.
Katorga *(Yun.)* : 1. Kürek cezası. 2. Eziyet, zulüm.
Katta, Katda : Kethüda, muhtar.
Katta danışmag : Büyük konuşmak.
Kattalıg : Muhtarlık.
Kattéze : Taptaze.
Katyuşa *(Rus.)* : Top (silah).
Kauçuk : Kauçuk.
Kauçuklu : Kauçuklu.
Kaustik *(Yun.)* : Kostik.
Kavalér *(Fr.)* : Kavalye.
Kavalér *(Lat.)* : Nişan sahibi.
Kavalérlik : Kavalyelik.
Kavutmac, Kavutmaş : Kavut.
Kayuta *(Hol.)* : Kamara.
Kazak : 1. Kazak. 2. Köylü. 3. Süvari (asker).
Kazakhana : Kazak kışlası.
Kazak stanitsası : Büyük Kazak köyü.
Kazarma *(Fr.)* : Kışla.
Kazino *(İtal.)* : Gazino.
Ke'be *(Ar.)* : Kâbe.
Kebin *(Far.)* : 1. Başlık (para). 2. İzdivaç.
Kebin kağızı : Evlilik cüzdanı.
Kebin kesdirmek : Nikah kıydırmak.
Kebin kesmek : Nikahlanmak.
Kebinini vérmek : Boşamak.
Kebinli : Nikahlı.
Kebinsiz : Metres.
Kebleyi : Kerbelâ hacısı.
Kebuter *(Far.)* : Güvercin.
Kec *(Far.)* : Eğri.
Kecave *(Far.)* : Mahfe.
Kec başlamag : İnatlaşmak.
Kecbin *(Far.)* : 1. Şaşı. 2. mec. Kötümser.
Kecbinlik : Şaşılık.
Kec danışmag : Abuk sabuk konuşmak.
Kecgabırğa : İnatçı.
Keclik : 1. Eğrilik. 2. mec. İnat. 3. mec. Hırsızlık.
Kecmedar *(Far. Ar.)* : İnatçı.
Kecpapag : 1. Eğri külahlı. 2. mec. Kibirli.
Kéçdi-kéçdi : Koşu.
Kéçe atmag (basmag) : Keçe dövmek.
Kéçebasan (atan) : Keçe döven.
Kéçebiçen : Makastar.
Kéçecek : 1. Geçmiş. 2. Geçim yolu, yaşayış. 3. İlgi, münasebet.
Kéçehana : Keçeci dükkanı.
Kéçel : 1. Kel. 2. Uyuz. 3. mec. Çıplak, bozkır.
Kéçelbaş : Kel kafalı.
Kéçele kerkes : Akbaba.
Kéçelet : Geçit.
Kéçellemek : Kelleşmek.
Kéçelleşmiş : Kel.
Kéçellik : Kellik.
Kéçen : Geçen.
Kéçeri : Geçici.
Kéçe tepmek : Keçe dövmek.
Kéçici : 1. Birinci (koşuda). 2. Dayanıksız. 3. Bulaşıcı (hastalık).
Kéçici bayrag : Birinci bayrak (koşuda).
Kéçicilik : Bulaşıcılık (hastalık).
Kéçid : 1. Geçme, geçiş. 2. Geçit töreni. 3. Geçit, güzergâh.
Kéçid dövrü : Geçiş devri.
Kéçi emceyi : Keçi memesi.
Kéçigıran : Kocakarı soğuğu.
Kéçigulağı : Kuzukulağı.
Kéçiliş : Geçme, geçiş.
Kéçilmek : Geçilmek.
Kéçilmez : 1. Aşılmaz. 2. mec. Vazgeçilmez. 3. mec. Affedilmez.
Kéçilmezlik : 1. Aşılmazlık, sarplık. 2. mec. Affedilmezlik.
Kéçindirmek : 1. Geçit vermek. 2. Geçindirmek.
Kéçinecek : Geçim.
Kéçinme : Geçim.
Kéçinmek : 1. Geçinmek. 2. Bayılmak. 3. Ölmek.
Keçirdme : Düğme.
Kéçirici : 1. Kılavuz, rehber. 2. İletken, nâkil (fizik).
Kéçiricilik : İletkenlik.

Kéçirilmek : 1. Geçirilmek. 2. Taşınılmak. 3. Söndürülmek. 4. İletilmek. 5. Takılmak. 6. Yazılmak.
Kéçirim : 1. Geçit. 2. Geçirgenlik (fizik).
Kéçirimli : Geçirgen (fizik).
Kéçirimlilik : Geçirgenlik (fizik).
Kéçir(t)me : Portatif.
Kéçirmek : 1. Geçirmek. 2. Söndürmek.
Kéçirtmek : 1. Geçirtmek. 2. Söndürmek.
Kéçi sadefi : Keçi sakalı (bitki).
Kéçme, Kéçiş : 1. Geçit. 2. Sönme. 3. Bağışlama. 4. Bayılma. 5. Transfer.
Kéçme çerçive : Geçme çerçeve.
Kéçmek : 1. Geçmek. 2. Değiştirmek.
Kéçmiş : 1. Geçmiş. 2. Sönmüş. 3. Sonra.
Kéçmişde : Vaktiyle.
Kéf *(Ar.)* : Keyif, keyf.
Kef *(Far.)* : Köpük.
Kef *(Ar.)* : Avuç.
Kéfal *(Yun.)* : Kefal.
Kéfalkimiler : Kefalgiller.
Kéfcil : Keyfine düşkün.
Kéfcillik : İçkı düşkünlüğü.
Kéfçi : 1. Keyfine düşkün. 2. Şakacı, sevinçli.
Kéf-damag : Neşe.
Kefe *(Ar.)* : Avuç.
Kéfe batmag : Keyfli olmak.
Kéf-ehval : Moral.
Kefenini boğazına salmag : Cesaretlenmek.
Keffare *(Ar.)* : Kefaret, sadaka.
Kef gelmek : Aldatmak.
Kefgir *(Far.)* : 1. Kevgir. 2. Çömçe. 3. Sarkaç. 4. Süzgeç (kova vb.).
Kefgirli : 1. Sarkaçlı. 2. Süzgeçli.
Kéfhana *(Ar. Far.)* : Eğlence yeri, pavyon.
Kéfi duru olmag : Neşeli olmak.
Kéfi galhmag : Neşelenmek.
Kéfi kökelmek : Şenlenmek.
Kéfinegulu : Çapkın.
Kéfinegulu dolanmag : Çapkınlık etmek.
Kéfi sazalmag : Neşelenmek.
Kefleme : 1. Toz ilaç. 2. Mastürbasyon.
Keflemek : Toz ilaç almak.
Kéflendirici : Müskir.
Kéflendirilmek : Sarhoş edilmek.
Kéflendirmek : Mest etmek.
Kéflenme : Sarhoşluk.
Kéflenmek : Mest olmak.
Keflenmek : Köpüklenmek.
Kéfli : 1. Sarhoş. 2. Keyifli.
Kéfli-damaglı : Şen şakrak.
Kéflilik : Sarhoşluk.
Kefrem : Mitil.
Kefremli : Mitili olan.
Kefremlik : Mitil kumaşı, kılıflık.
Kéfsiz : Keyifsiz.
Kéfsizlemek : Keyifsizlenmek.
Kégl *(Alm.)* : 1. Punto. 2. Çelik çomak.
Keher : Doru.
Kehildemek : 1. Sızlanmak. 2. İnlemek. 3. Fosurdamak, pofurdamak.
Kehilti : Fosurtu, pofurtu.
Kehkeşan *(Far.)* : Kehkeşân, samanyolu.
Kehre : Canavarotu.
Kehreba *(Far.)* : Kehribar.
Kehrebalı : Kehribarlı.
Kehrimek : Yaşlanmak, ihtiyarlamak.
Kehriz *(Far.)* : Suyolu, kapalı ark, kanât.
Kehriz çekmek (çıhartmag) : Su çıkarmak.
Kehrizli : Suyolu olan, künk döşeli.
Kehriz saldırmag : Su çıkarttırmak.
Kehrizşéytanı : Karındanbacaklılardan bir canlı.
Keke : Pepe.
Kekelemek : 1. Kekelemek. 2. Kabarmak, horozlanmak.
Kekelenmek : Horozlanmak.
Kekil *(Far.)* : Kâkül, perçem. 2. Hotoz (kuşlarda). 3. Yele.
Kekilbaş : Kâküllü.
Kekilbaz *(Far.)* : Kakül meraklısı.
Kekildarag : Çavuşkuşu.
Kekilcik : Küçük kâkül, kakülcük.
Kekilli : 1. İbikli. 2. Kâküllü.
Kekilli toyug : Toygar.
Kekkildek : Yelve, flurya.
Kekkilti, Kekilti : Keklik sesi.
Keklik : 1. Keklik. 2. Yelve. 3. Kakül.

Keklikotu : Kekik.
Kekliyi azmag : Geğirmek.
Kekotu : Kekik.
Kekov : Keke.
Kekovlamag : Kekelemek.
Kekovlug : Kekemelik.
Kekre, Kekreotu : 1. Kekre. 2. Delice (ot).
Kéks *(İng.)* : Kek.
Kel : 1. Erkek manda. 2. mec. Güçlü, kuvvetli (kimse).
Kelağayı : Çarşaf (ipekli siyah baş örtüsü).
Kelağayıçı : Çarşafçı.
Kelağayıçılıg : Çarşafçılık.
Kelağayılı : Çarşaflı.
Kelağayıtohuyan : Çarşaf dokuyan.
Kelbayı : Kerbelâ hacısı.
Kelbecik : İt eniği.
Kelbeçe : Erkek malak.
Kelbetin *(Ar.)* : 1. Kerpeten. 2. Pense.
Kelçe : Erkek malak.
Kele : 1. Boğa, tosun. 2. mec. Metres (erkek). 3. mec. Günahkâr.
Keleçe : 1. Erkek buzağı. 2. Erkek malak.
Keleduran : Camız düğesi.
Kelef : Kelep.
Kelefaçan : Elemge.
Kelefçe : 1. Kangal. 2. Halka. 3. İğ.
Kelefçesi garışmag : İşi zorlaşmak.
Kelefçesi pırtlag düşmek : İşi zorlaşmak.
Kelef dolaşmag : Pürüzlenmek.
Kelefi dolaşdırmag : İşi zorlaştırmak.
Kelefin ucunu tapmag : Meseleyi kavramak.
Keleflemek : Sarmak, keleplemek.
Keleflenmek : Kelep edilmek.
Kele gelmek : Gebe olmak (manda).
Kelek : 1. Kelek. 2. Hile, tuzak. 3. Foya.
Kelek açmag (gelmek) : Tuzak kurmak.
Kelekbaz : 1. Tuzakçı, düzenbaz. 2. Şakacı (kimse).
Kelekbazlıg : Düzenbazlık, hilekârlık.
Kelekçi : Hileci.
Kelekçilik : Hilekârlık.
Keleke : Pişmiş ağız (süt).
Kelek gurmag (işlemek) : Kurnazlık yapmak.
Kelek-külek : Hile, oyun.
Keleklemek : Aldatmak, dolandırmak.
Kele-kötür : 1. Pürüzlü. 2. Hantal, biçimsiz. 3. mec. Nezaketsiz. 4. mec. Çileli, eziyetli.
Kele-kötürleşdirmek : 1. Çukurlaştırmak. 2. mec. Kabalaştırmak.
Kele-kötürleşmek : 1. Çukurlaşmak. 2. mec. Kabalaşmak.
Kele-kötürlük : Kasis.
Keleksiz : Hilesiz.
Kelem : Lahana.
Kelemat *(Ar.)* : Kelimeler.
Kelembaş : Yuvarlak kafalı.
Kelemdolmalıg : Sarmalık lahana.
Kelem dolması : Lahana dolması.
Kelemgurdu : Lahana böceği.
Kelem kötüyü : Lahana koçanı.
Kelemlik : Lahana tarlası.
Kelenter : Komiser.
Kelenterlik : 1. Komiserlik. 2. Komiser idaresi (bölge). 3. Vergi (komiserlik geliri için).
Keleye düşmek : Aldanmak.
Keleye salmag : Oyuna getirmek, aldatmak.
Keleyi kesilmek : Zayıflamak.
Keleyini kesmek : Zayıflatmak, yormak.
Kelez : Pangolen.
Kelik *(Far.)* : Kelek (kavun).
Kelin : Boynuzsuz koyun.
Kelisa : Kilise.
Kel kotanı : Kara saban.
Kelkütte : Kalküta.
Kellahı : Hür, serbest.
Kelle *(Far.)* : 1. Kelle. 2. Kafatası. 3. mec. Akıl, kafa.
Kelle atmag : Toslamak.
Kellebekelle gelmek : Göğüs göğüse vuruşmak.
Kelleçarh : Tepe makarası (vinç, kule vb. de).
Kelleçarha vurmag : Tepesinin tası atmak.

Kelleçarhçı :1. Kule çarkçısı. 2. Kule işçisi.
Kelle gelmek : Tos vurmak.
Kellegöz : Tepegöz.
Kellegözlük : Öfkelilik.
Kellegutusu : Kafatası.
Kellelemek : 1. Toslamak. 2. mec. Kasten incitmek.
Kelleleşmek : Toslaşmak.
Kelleli : Akıllı, şuurlu.
Kellelik : 1. Köşebent, L demiri. 2. Tepelik (kısım). 3. Vasistas. 4. mec. Terslik, inat.
Kellemayallag : Tepetaklak.
Kellemayallag aşmag : Takla atmak.
Kellemayallag düşmek (gelmek) : Tepetaklak düşmek, paldır küldür gitmek.
Kelleni ağartmak : Ölmek.
Kellepaça *(Far.)* : Kelle paça.
Kellepez *(Far.)* : Paçacı.
Kellepezlik : Paçacılık.
Kelle vurmag : Tos vurmak, toslamak.
Kelme *(Far)* : Kelime.
Kelmebaşı : Her kelimede, ikide bir.
Kelmebekelme : Kelimesi kelimesine.
Kelmecik : Söz.
Kelme kesmek : Konuşmak, sohbet etmek.
Kelmelik : Kelimelik.
Kelme vérib-kelme almag : Sohbet etmek.
Kelten, Kelte : Kesek.
Keltenli : Kesekli.
Kem *(Far.)* : 1. Eksik. 2. Kalbur, elek. 3. Gem.
Kemağıl : Aklı az.
Kemağıllıg : Akıl noksanlığı.
Kemal *(Ar.)* : Kemâl.
Keman *(Far.)* : Keman.
Kemandar *(Far.)* : Kemandar.
Kembaha *(Far.)* : Ucuz.
Kembeht *(Far.)* : Talihsiz.
Kembehtlik : Şansızlık.
Kemcür'et *(Far. Ar.)* : Korkak.
Kemcür'etlilik : Korkaklık.
Kemçe : Mala.
Kemçene : Kısa çene.
Kemçik : 1. Eksik, açık. 2. Yarım.
Kemedeb *(Far. Ar.)* : Terbiyesiz.
Kemedeblik : Edepsizlik.
Kemend : Kement, urgan.
Kemendçi : Kement atan.
Kemendlemek : Kement atmak.
Kemendlenmek : Kemende tutulmak.
Kemer *(Far.)* : Kemer.
Kemer bağlamag : Hizmete hazır olmak.
Kemerbend *(Far.)* : Kuşak.
Kemerbeste *(Far.)* : Emre hazır.
Kemerbeste durmag : Emre hazır olmak.
Kemerçin *(Far.)* : Pileli etek.
Kemerlemek : 1. Kuşatmak. 2. Belinden kavramak (güreşte). 3. Kuşatmak, çevrelemek (etrafını).
Kemerlenmek : 1. Belinden kavranmak (güreşte). 2. Kuşatılmak (etrafı). 3. Kuşanmak (kemer).
Kemé'tibar *(Far. Ar.)* : İtibarsız.
Kem é'tigad *(Far. Ar.)* : İtikatsız.
Kem é'tigadlıg : İtikatsızlık.
Kem é'tina *(Far. Ar.)* : Dikkatsiz, özensiz.
Kem é'tinalıg : Özensizlik.
Kemfürset *(Far. Ar.)* : Öfkeli.
Kemfürsetlik : Tez canlılık.
Kemhörek *(Far.)* : Az yiyen.
Kemhöreklik : Az yeme.
Kemhövsele *(Far. Ar.)* : Sabırsız.
Kemhövselelik : Sabırsızlık.
Kemiltifat *(Far. Ar.)* : İltifatsız, saygısız.
Kemiltifatlıg : İltifatsızlık.
Kemine *(Far.)* : Âciz, miskin.
Kemişteha *(Far. Ar.)* : İştahsız.
Kemiyyet *(Ar.)* : Kemiyet.
Kemiyyetce : Sayıca, miktarca.
Kemkarastı *(Far.)* : Silah.
Kem-kem *(Far.)* : Azar azar, yavaş yavaş.
Kem-kesir *(Far. Ar.)* : Eksiklik.
Kem-kesirli : Kusurlu.
Kemlemek : Kalburlamak.
Kemlenmek : Kalburlanmak.
Kemlik : Eksiklik.
Kemmaya *(Far. Ar.)* : 1. Yoksul. 2. Küçük çapta.
Kemmayalıg : Budalalık.

Kemmehel *(Far. Ar.)* : Özensiz.
Kemmehellik : Özensizlik.
Kemreng *(Far.)* : Renksiz.
Kemsavad *(Far. Ar.)* : Tahsilsiz.
Kemsavadlıg : Tahsilsizlik.
Kemser *(Far.)* : Kafasız, ahmak.
Kemser-kemser : Ahmakça, alık alık.
Kemsik : 1. Tasma. 2. Noksan.
Kemsiklemek : 1. Tasma bağlamak. 2. mec. Kösteklemek.
Kemsikli : Tasmalı.
Kemsiyini çéynemek : Sinirlenmek.
Kemsiyini gırmag : Haddini aşmak.
Kemşirin *(Far.)* : Tatsız.
Kemşirinlik : Tatsızlık.
Kemşüur *(Far. Ar.)* : Şuursuz.
Kemtalé *(Far. Ar.)* : Şanssız.
Kemtalélik : Şanssızlık.
Kemyék *(Far.)* : 1. Azlık. 2. Yirmi dokuz gün (ay için), bir eksik.
Ken : Kiriş.
Kenaf *(Lat.)* : Kenevir.
Kenaflıg : Kenevirlik.
Kenar *(Ar.)* : 1. Kenar. 2. Taşra.
Kenaradam : Yabancı.
Kenar durmag : Uzak durmak.
Kenare *(Far.)* : 1. Çıkma, derkenar. 2. Kıyı, kenar. 3. Kenar halısı.
Kenareli : Haşiyeli, bordürlü.
Kenar etmek : Azl etmek.
Kenarlaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
Kenarlaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Kenarlaşmag : Uzaklaşmak.
Kenarsız : Sonsuz.
Kend : Köy.
Kendarası : Köyler arası.
Kendaşırı : Köy aşırı.
Kendbekend : Köy köy.
Kendciyez, Kendcik : Küçük köy.
Kendçi : Köylü.
Kendçilik : Tarım, ziraat.
Kendhuda, Kethuda : Köy muhtarı.
Kendi : 1. Arı kovanı. 2. Hububat kabı. 3. Kendi, öz.
Kendir : 1. Halat. 2. Kenevir.
Kendirbaz : Cambaz.
Kendirbazlıg : Cambazlık.
Kendirbazlıg çıharmag : Oyunbazlık etmek.
Kendirgayış : Kuvvetli, sağlam.
Kendirgayış olmag : Yapışıp bırakmamak.
Kendirotu : Sarıhatmi.
Kendistan : 1. Nahiye, bucak. 2. Nahiye halkı.
Kend-kesek : Köy ve havalisi.
Kendli : Köylü.
Kendli ıslahatı : Çiftçilik, ziraat.
Kendli-kesekli : Köylü ve civarlı.
Kendli-kütlü : Köylü möylü.
Kendlilik : Ziraat, tarım.
Kendli-mendli : Köylü möylü.
Kend salmag : Köy kurmak.
Kend sayağı : Köy tipi.
Kendsovéti : Köy meclisi.
Kend şurası : Köy şurâsı.
Kend teserrüfatı : Tarım, ziraat.
Kenek : 1. Çetin ceviz. 2. mec. Ters, inatçı. 3. mec. Zor, güç.
Keneklik : 1. Çetinlik. 2. Terslik.
Kengiz, Kenger : Eşek dikeni.
Kengizlik : Kenger tarlası.
Kenguru *(İng.)* : Kanguru.
Keniz *(Far.)* : Cariye.
Kenizlik : Odalık.
Kenzik : Yutak.
Kepek : 1. Kepek. 2. Gevrek.
Kepeklemek : Kepek katmak.
Kepeklenmek : 1. Kepek bağlamak. 2. Sararmak (meyveler).
Kepekli : 1. Kepekli. 2. Sararmış (meyve).
Kepenek : Kelebek.
Kepenekçiçek : Kurtboğan.
Kepenekgurdu : Tenya.
Kepenekgülü : Hercai menekşe.
Kepeyi : Gevrek.
Kepir : Kefeki.
Kepirli : Taşlık, taşlı.
Kepitke *(Rus.)* : Kıtık, üstüpü.

Kepitkelemek : Kıtıklamak.
Kepitkelenmek : Kalafatlanmak.
Képka *(Rus.)* : Kasket.
Képkalı : Kasketli.
Keplemek : Doldurmak (boş yeri).
Ker, Kerih : Kere, defa.
Kerahet *(Ar.)* : Kerâhat.
Kerahetli : İğrenç.
Keramet *(Ar.)* : 1. Cömertlik. 2. Kerâmet.
Keramet buyurmag : Bağışlamak.
Keramete gelmek : Cömertlik göstermek.
Kerametli : 1. Hayırsever. 2. Karemetli.
Kerametlilik : Lütufkârlık.
Kéramika *(Yun.)* : Seramik.
Kératin *(Yun.)* : Keratin.
Kératit *(Yun.)* : Kornea iltihabı (gözde).
Kerbelayı : Kerbelâ hacısı.
Kerçe : Karaman (koyun).
Kerde, Kerdi : 1. Evlek, kerti. 2. Yarma şeftali. 3. Bahçe duvarı.
Kerdivar : Bel (âlet).
Kere : 1. Tere yağı. 2. Kere. 3. Kuyruklu koyun.
Kerecivan : Mavnacı.
Kerecivanlıg : Mavnacılık.
Kereçi, Kereci : Mavna.
Kerem *(Ar.)* : Kerâmet.
Kerem : Kere.
Keremli : Merhametli.
Keremlilik : Alicenaplık.
Keremsiz : Merhametsiz.
Keren : Kalas.
Kerenay *(Far.)* : 1. Borazan. 2. Baca.
Kerenayhana *(Far.)* : Orkestra.
Kerene dönmek : Şişmek.
Keren-keren : Arasıra, zaman zaman.
Keren salmag : Kalas döşemek (tavana).
Kerenti : Tırpan.
Kerentiçi : Tırpancı.
Kerentiçilik : Tırpancılık.
Kerentilemek : Tırpanlamak.
Kerentilenmek : Tırpanlanmak.
Kerentilik : Bir kesimlik (ot vb.).
Kereske : Arkaç, ağıl.
Kere yağı : Tere yağı, sade yağ.
Kergedan *(Far.)* : Gergedan.
Kerim *(Ar.)* : Kerim, keremli, merhametli.
Kerimlik : Lütuf, iyilik.
Kerişke : Rende (marangozlukta).
Kerkes *(Far.)* : Akbaba.
Kerki : 1. Keser. 2. Çapa (bahçe için).
Kerkilemek : 1. Yontmak (keserle). 2. Çapalamak.
Kerkilenmek : Yontulmak.
Kerkiletdirmek : Yontturmak.
Kerkincek : Bozdoğan (kuş), şahin.
Kerkinmek : Kerkinmek.
Kerme : 1. Kemre. 2. Odun.
Kérogaz *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Kérosinka *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Kerpic : 1. Kerpiç. 2. Tuğla.
Kerpic bağlama : Tuğladan putrel.
Kerpicbişiren : Tuğla fırını.
Kerpicgurudan : Kerpiç deposu.
Kerpici : 1. Kırmızı. 2. Kareli.
Kerpichana : Tuğla fabrikası.
Kerpic hörgüsü : Tuğla örgüsü.
Kerpic karhanası : Tuğla fabrikası.
Kerpickesen : Tuğla presçisi, kerpiççi.
Kerpic kesmek : Kerpiç dökmek.
Kerpic küresi : Kiremit fırını.
Kerrat *(Ar.)* : Kerrât.
Kerrat ile : Defalarca.
Kerre *(Ar.)* : Kere.
Kert : Kertik.
Kertenkele : Kertenkele.
Kertencik : Semender.
Kertik : 1. Kertik. 2. çomak, sopa. 3. Çopur. 4. Girinti.
Kertirmek : Nişan takmak.
Kertlemek : Kertmek, çentmek.
Kertlenmek : Çentilmek.
Kertme : Kulübe.
Kertmek : 1. Kertmek. 2. Kir, pasak.
Kes *(Far.)* : Kimse.
Kesâfet *(Ar.)* : Yoğunluk, kesâfet.
Kesafetli : Kirli, pis.
Kesalet *(Ar.)* : Uyuşukluk, sölpüklük.
Kesalet basmag : Uyuşukluk gelmek.
Kesaletli : Uyuşuk, gevşek.

Kesaletlilik : Uyuşukluk, sölpüklük.
Kesb *(Ar.)* : Kesp.
Kesbkâr *(Ar. Far.)* : Tüccar, tacir.
Kesbkârlıg : Ticaret.
Kesdirebilmemek : Kestirememek, tahmin edememek.
Kesdirilmek : Kestirilmek.
Kesdirme : Kestirme, kese.
Kesdirmek : 1. Kestirmek. 2. Sünnet ettirmek. 3. Direnmek, protesto etmek. 4. Engel duvarı çektirmek.
Keseb : Kın.
Kesebe *(Ar.)* : Esnaf.
Kesebelik : Esnaflık.
Kesek : Kesek, kerpiç.
Kesekdöyen : Tapan.
Kesekes : Çalakılıç.
Kesek kimi : Kerpiç gibi.
Kesek-küsek : Kesek.
Kesekleşmek : Kerpiçleşmek, sertleşmek.
Kesekli : Tümsekli, kesekli.
Keseklik : Kesek arazisi, kesekli arazi.
Kesekotu : Hardalsılar (arabidopsis).
Kesen : 1. Kesen, kesici. 2. Yay, kiriş (geometride).
Keser : 1. Keser (âlet). 2. Kesici silah. 3. Keskinlik, sivrilik. 4. mec. Tesir, güç.
Keserden düşmek : Körleşmek.
Keserle : Kesinlikle.
Keserli : 1. Kesici. 2. Tutukluk yapmayan (silah). 3. mec. İnandırıcı.
Keserlilik : Keskinlik.
Keserli nefes : Nüfuzlu, sözü geçer.
Kesersiz : Küt, kesmez.
Kesersizlik : Kesmezlik.
Keserti : Kesici (âletler).
Kesesine : Kestirme (yol).
Keseyen : 1. Dağ sıçanı. 2. Keskin.
Keshakes : 1. Kesip doğrama. 2. mec. Martaval, palavra.
Kesif *(Ar.)* : 1. Kesif. 2. Pinti, pasaklı.
Kesifleşdirilmek : Koyulaştırılmak, kirli edilmek.
Kesifleşdirmek : Kirletmek.
Kesifleşmek : Kirlenmek.
Kesiflik : Kirlilik, ağırlık.
Kesik : 1. kesik. 2. mec. Sahipsiz. 3. Kesit.
Kesilmek : 1. Kesilmek. 2. Vurulmak, soyulmak. 3. Başaramamak. 4. Sünnet edilmek.
Kesilişmek : 1. Ödeşmek (alacaklı verecekli). 2. Uzlaşmak.
Kesim, Kesiliş : Tarz, biçim, şekil.
Kesir *(Ar.)* : 1. Eksiklik, kusur, noksan. 2. Küsur, küsurat. 3. Zarar, ziyan. 4. Kesir (matematik).
Kesimli : Biçimli, biçiminde.
Kesirli : 1. Kusurlu, eksikli. 2. Zararlı, ziyanlı.
Kesirlilik : Kusurluluk, eksiklik.
Kesirsiz : Küsuratı olmayan, küsursuz.
Kesirsizlik : Tamlık.
Kesişmek : 1. Kesişmek. 2. Uzlaşmak.
Keski : 1. Keski. 2. Eyer baltası. 3. Pusu.
Keskin : 1. Keskin. 2. Kesin.
Keskinlikle : Kesinlikle.
Kesme : 1. Kesme. 2. Kese, kestirme (yol). 3. Yarma (tahıl).
Kesmek : 1. Kesmek. 2. Ceza vermek. 3. Tamamlamak, bitirmek. 4. Soymak (hırsız). 5. mec. Zayıf vermek (imtihanda). 6. mec. Sünnet etmek. 7. mec. Arzulamak, meyl etmek.
Kesmik : Kesmik.
Kesmikleşdirilmek : Pıhtılaştırılmak (süt).
Kesmikleşdirmek : Pıhtılaştırmak, kesmek (sütü).
Kesmikleşmek : Kesilmek, pıhtılaşmak (süt).
Kesret *(Ar.)* : Çokluk.
Kesretli : Çok, bol.
Kéşakéş *(Far.)* : Keşmekeş.
Keşf *(Ar.)* : Keşif.
Keşfiyyat *(Ar.)* : 1. İstihbarat. 2. Ajanlık, casusluk.
Keşfiyyatçı : 1. İstihbaratçı. 2. Casus.
Keşfiyyatçılıg : Casusluk.
Keşfiyyat destesi : Keşif kolu.
Keşfiyyat idaresi : İstihbarat servisi.
Kéşik : Nöbet.
Kéşik çekmek : Nöbet beklemek.

Kéşikçi : Bekçi.
Kéşikçi arı : Nöbetçi arı.
Kéşikçibaşı : Nöbetçi amiri, bekçi başı.
Kéşikcihana : Nöbetçi odası, bekçi kulübesi.
Kéşikçi koması : Bekçi kulübesi.
Kéşikçilik : Nöbetçilik.
Kéşikhana : Nöbet kulübesi, nöbet yeri.
Kéşiş : Keşiş, papaz.
Kéşke : 1. Kepek (deride). 2. Şekerlenme (kuru meyve).
Kéşkel : 1. Su arkı. 2. Dal köprü.
Kéşkelenmek : Kavlamak (deri).
Kéşkeli : Şeker bağlamış (kuru meyve).
Keşmiri : Kaşmir, keşmir.
Kéşniş *(Far.)* : Kişniş, karakimyon, kişniş otu.
Ket : Köy.
Ketan *(Ar.)* : Keten.
Ketançı : Keten üreticisi.
Ketançılıg : Keten üretimi.
Ketanyığan : Hasat makinesi.
Kete : 1. Lapa. 2. Kül çöreği. 3. Pasta (lahanalı). 4. Börek.
Ketebe *(Ar.)* : Ketebe, kitâbe.
Ketemez : 1. Ağız (süt). 2. Unla yapılan yemeği, muhallebi.
Kethuda : Muhtar.
Kethudalıg : Muhtarlık.
Ketil : 1. Tabure, iskemle. 2. Hatıl. 3. Takunya. 4. Dik yamaç.
Ketmen : Çapa, kazma.
Ketmençi : Çapacı.
Ketmenlemek : 1. Çapalamak. 2. Kesek ufalamak. 3. Yumuşatmak (toprağı).
Ketmenlenmek : 1. Çapalanmak (ot). 2. Kabartılmak (toprak).
Ketmenletdirmek : Çapalatmak.
Ketmenletmek : Çapalatmak.
Kétr : Konç, gétr.
Ketum *(Ar.)* : Ketûm, sır saklayan.
Kevel : Cılız.
Kevele : Çavuşkuşu.
Kever : Pırasa.
Kevir : Bozkır, çöl.
Kéy : 1. Hissiz, duygusuz. 2. Aptal, alık, mıymıntı.
Keya, keye : Ahır.
Kéyan *(Far.)* : Tarihte İran şahlarına verilen ad.
Kéybend : Tüylü kilim.
Kéyf *(Ar.)* : Keyif.
Kéyfiyyet *(Ar.)* : Keyfiyet.
Kéyfiyyetebahan : Kalite kontrolcusu, çeşnici.
Kéyfiyyetli : 1. Keyfiyetli. 2. Kaliteli.
Kéyfiyyetlilik : Kalitelilik.
Kéyfiyyetsiz : Kalitesiz.
Kéyidici : Uyuşturucu.
Kéyikdirilmek : Uyuşturulmak.
Kéyikdirmek : 1.Uyuşturmak. 2. mec. Sarsmak.
Kéyikmek : Uyuşmak, keçeleşmek.
Kéyimek : 1. Keçeleşmek. 2. mec. Sarsılmak.
Kéyitme : Anestezi.
Kéyleşdirici : Ağrı kesici.
Kéyleşdirilmek : Uyuşturulmak.
Kéyleşdirmek : 1. Uyuşturmak. 2. mec. Sarsmak.
Kéyleşmek : Keçeleşmek.
Kéyletmek, Kéyitmek : Uyuşturmak.
Kéylik : 1. Uyuşukluk. 2. mec. Sölpüklük.
Kéysu *(Far.)* : Zülüf.
Kéytes : Balina (burç).
Kibernetika *(Yun.)* : Sibernetik.
Kibr *(Ar.)* : Kibir.
Kibre, Lelek : Şeytanağacı, gladiçya (gléditsia), gebreotu.
Kibrit *(Ar.)* : Kibrit.
Kibritgabı *(Ar.)* : Kibrit kutusu.
Kicemek : Sataşmak.
Kibrlenmek : Kibirlenmek.
Kibrli : Kibirli.
Kiçicik : Küçücük.
Kiçik : Küçük.
Kiçik ayı : Küçük ayı.
Kiçik buynuz : Küçük baş.

Kiçikce, Kiçikcik : Küçücek.
Kiçiklenmek : Yaltaklanmak.
Kiçikleşmek : 1. Küçülmek. 2. mec. Aşağılaşmak.
Kiçikli-böyüklü : Herkes, hepsi.
Kiçiklik etmek : Saygı göstermek.
Kiçikrag, Kiçiktcher : Biraz küçük.
Kiçildici : Küçültücü.
Kiçildirmek : Küçültülmek.
Kiçilen : Küçülen (sayı).
Kiçilmek : Küçülmek.
Kiçiltme : 1. Aşağılama. 2. Tasgir (gramerde).
Kiçiltmek : Küçültmek.
Kif : 1. Küf. 2. Çanta, bavul.
Kif atmag : Küflenmek.
Kifâyet *(Ar.)* : 1. Yeter, kâfi. 2. Yetiyor, kâfidir.
Kifâyetdir : Kâfi, yeter.
Kifâyet etmek : Yetmek, elvermek.
Kifâyet ğeder : Yeterli.
Kifâyetlendirici : Yeterli.
Kifâyetlendirmek : 1. Râzı etmek. 2. Doyurmak.
Kifâyetlenmek : Yetinmek.
Kif göbelekleri : Küf mantarları.
Kifir : 1. Çirkin. 2. Şapşal, pasaklı. 3. mec. Ahlaksız.
Kifirlenmek, Kifirleşmek : Tipsizleşmek.
Kifirlik : 1. Tipsizlik. 2. Pasaklılık.
Kifle : Küllük (tandırda).
Kiflenme : Küflenme.
Kiflenmek : Küflenmek.
Kiflenmiş : Küflü.
Kifletmek : Küflendirmek.
Kifli : Küflü.
Kifsemek : Kokmak, kokuşmak.
Kifsimek, Kifsinmek : Küflenmek.
Kift *(Far.)* : Frengi, sifilis.
Kif tutmag : 1. Küflenmek. 2. Cüzam olmak.
Kikirtke : Kitre.
Kilid *(Far.)* : Kilit.
Kilidaçan : Maymuncuk.
Kilidleme : Muamma (şiir).
Kilidlemek : Kilitlemek.
Kilidlenmek : Kilitlenmek.
Kilidli : Kilitli.
Kilim *(Far.)* : Kilim.
Kilimarası : Eski halk oyunu.
Kilimçe : Küçük kilim.
Kilimçi : Kilimci.
Kilimçilik : Kilimcilik.
Kiliz : Ney, fülüt.
Kilke *(Rus.)* : 1. Hamsi. 2. Dağınık saç. 3. İskarto. 4. Lika.
Kilkebaş (saç) : Saçı dağınık; dağınık saç.
Kilkelenmek : Keçeleşmek (saç, iplik vb.).
Kilkeleşmek : 1. Keçeleşmek (saç, iplik vb.). 2. Saç saça baş başa dövüşmek.
Kilkeli, Kilkeşik : Karışık, dolaşık (saç, yün, iplik).
Kilkeşik düşmek : Birbirine karışmak (saç vb.).
Kilkeşik salmag : Karmakarışık etmek (saçı vb.).
Kilo *(Yun.)* : Kilo.
Kilogram *(Fr. Yun.)* : Kilogram.
Kilogrammétr *(Yun.)* : Kilogrammetre.
Kilogramlıg : Kilogramlık.
Kilométraj *(Fr.)* : Kilometre hesabı, kilometreleme.
Kilométrlik : Kilometrelik.
Kilovat *(Fr. İng.)* : Kilovat.
Kilovat-saat *(Fr. İng. Ar.)* : Kilo-vat saat.
Kilse *(Yun.)* : Kilise.
Kimi : 1. Gibi. 2. Kadar (e kadar).
Kimice : Gibi.
Kim kimse (ne) : Tanıdık, dost.
Kimograf *(Yun.)* : 1. Ondograf. 2. Ses yazar.
Kimsene : Kimse.
Kimsiz : Kimsesiz.
Kimya *(Yun.)* : Kimyâ.
Kimyaçı : Kimyacı.
Kimyalaşdıran : 1. Simyacı. 2. Kimyager.
Kimyager *(Ar. Far.)* : Kimyâger.
Kimyalaşdırılmag : Çağdaşlaştırılmak (ziraat vb.).
Kimyalaşdırma : Modernleştirme (ziraat vb.).

Kimyalaşdırmag : Modernleştirmek (her branşta).
Kimyevi turşu : Kezzap, tuzruhu.
Kine : Kinin.
Kinématograf *(Yun.)* : 1. Sinematograf. 2. Filimcilik.
Kinématografçı : Sinemacı.
Kinématografçılıg : Sinemacılık.
Kinématografiya *(Yun.)* : Sinemacılık.
Kinéskop *(Yun.)* : Reseptör.
Kinétik *(Yun.)* : Kinetik.
Kinétika *(Yun.)* : Kinetik.
Kin-kuduret : Gizli düşmanlık, kin.
Kinli : Kinli.
Kinlilik : Kinlilik.
Kino *(Yun.)* : Sinema.
Kinoaktrisa *(Yun. Fr.)* : Artist (sinemada).
Kinoaktyor *(Yun. Fr.)* : Oyuncu (sinemada).
Kinoaparat *(Yun. Lat.)* : Sinema makinesi.
Kinoartist *(Yun. Fr.)* : Artist.
Kinoatélyé *(Yun. Fr.)* : Sinema atölyesi.
Kino çekme : Filim çekme.
Kino çekme aparatı : Kamera.
Kinodrama *(Yun.)* : Drama filmi.
Kinodramaturg *(Yun.)* : Senaryocu.
Kinodramaturgiya *(Yun.)* : Senaryo.
Kinofabrik *(Yun. Lat.)* : Filim fabrikası.
Kinofacie *(Yun. Ar.)* : Trajedi filmi.
Kinoféstival *(Yun. Lat.)* : Filim festivali.
Kinofilm *(Yun. İng.)* : Filim, sinema filmi.
Kinogurğu : Montaj, kurgu filmi.
Kinojurnal *(Yun. Fr.)* : Reklam filmi.
Kinohronika *(Yun.)* : Aktüalite filmi; aktüalite dergisi.
Kinokadr *(Yun. Fr.)* : Filim listesi.
Kinokomédiya *(Yun.)* : Komedi filmi.
Kinolaşdırılmag : Sinemacılık geliştirilmek (köyde, kasabada, şehirde).
Kinolaşdırma : Sinama yapma (memleketin her yerinde).
Kinolaşdırmag : 1. Sinamayı yaygınlaştırmak. 2. Sinema makinesi kurmak (bir yere). 3. Filme uyarlamak (eseri).
Kinolaşmag : Sinema cihazları kurulmak (film gösterimi için).
Kinolént *(Yun. İtal.)* : Filim.
Kinoméhanik *(Yun.)* : Sinema makinisti.
Kinoméhaniklik : Sinema makinistliği.
Kinomontaj *(Yun. Fr.)* : Montajcılık, kurguculuk (film için.).
Kinooçérk *(Yun. Rus.)* : Röportaj filmi.
Kinoopérator *(Yun. Lat.)* : Kameraman.
Kinoopératorlug : Kameramanlık.
Kinopovést *(Yun. Rus.)* : Hikâye filmi.
Kinoréjissor *(Yun. Fr.)* : Filim rejisörü.
Kinoréjissorlug : Film yönetmenliği.
Kinoséans *(Yun. Fr.)* : Seans (sinema için).
Kinossénari *(Yun. İtal.)* : Senaryo (film için).
Kinossénarist, Kinossénariçi : Senarist.
Kinostudiya *(Yun. Ar.)* : Film stüdyosu.
Kinoşekil *(Yun. Ar.)* : Filim, sinema.
Kinoşünas *(Yun. Fr.)* : Sinemacı.
Kinoşünaslıg : Sinemacılık.
Kinotéatr *(Yun.)* : Sinematograf, sinema.
Kinyaginya : Prens karısı.
Kiosk *(Fr.)* : Baraka, kulübe (dükkan).
Kioskçu : Dükkancı.
Kip : 1. Sıkışık. 2. Muhkem, sağlam, kuvvetli.
Kipce : Sımsıkı.
Kipcek, Kipkec, Kipgec : 1. Conta. 2. Muhtasar, ortaboy.
Kipkecli : Contalı.
Kiplemek : Tıkamak, sıkıca kapamak, contalamak.
Kiplenmek : Zorla tıkanmak, sımsıkı kapatılmak (delik vb.).
Kipleşdirici : Sıkıştırıcı, sağlamlaştırıcı.
Kipleşdirmek : Sıkıca kapamak, deliği kapamak.
Kiplik : 1. Sıklık, yakınlık. 2. Muhkemlik, sağlamlık.
Kiraye : Kira.
Kirayeçi : Kiracı.
Kirayeçilik : Kiracılık.
Kirayeli : Kiralı.
Kirayelik : Kiralık.
Kirayenişin : Kiracı.
Kirdar *(Far.)* : 1. İş, hareket. 2. Sabır.

Kirdardan düşmek : Çaptan düşmek.
Kirdarını kesmek : Zıvanadan çıkarmak.
Kirdarlı : 1. Dayanıklı. 2. Gibi, benzeyişli.
Kirdarsız : 1. Yeteneksiz. 2. Sabırsız.
Kire *(Far.)* : Kira.
Kirec *(Far.)* : Kireç.
Kireclemek : 1. Kireçlemek. 2. Alçıya almak (kırığı).
Kireclenmek : 1. Kireçlenmek. 2. Alçıya alınmak (kırık).
Kirecli : Kireçli.
Kireçi : 1. Kiracı. 2. Emlakçı. 3. Mekkâreci.
Kireçilik : 1. Kiracılık. 2. Mekkârecilik.
Kiredar *(Far.)* : Kiracı.
Kirekéş *(Far.)* : Hamal.
Kirekéşlik : Hamallık.
Kirelemek : Kiralamak.
Kirelenmek : Kiralanmak.
Kireli : Kiralı.
Kirelik : Kiralık.
Kirenişin *(Far.)* : Kiracı.
Kire tutmag : Kiralamak.
Kiridilmek : 1. Susturulmak. 2. Uyuşturulmak.
Kirikmek, Kirimek : 1. Susmak. 2. Avunmak, sükûnet bulmak. 3. Hayrette kalmak.
Kirilmek : 1. Haddelenmek (gümüş). 2. Uyuşmak, keçeleşmek.
Kirilmiş : 1. Haddelenmiş (gümüş). 2. Uyuşuk.
Kirimiş : Sessiz.
Kirimişce : 1. Sessizce. 2. Hissiz.
Kirişmek : Topluca susmak.
Kiritmek : 1. Susturmak. 2. Teskin etmek.
Kirkire : El değirmeni.
Kirkire kimi : Dırdırcı.
Kirki : 1. Kirkit. 2. İnce kabuklu (ceviz vb.).
Kirkit : Kirkit.
Kirkitlemek, Kirkitmek : Kirkitle sıkıştırmak (iplikleri).
Kirlik : Önlük.
Kir-pas : Kir, kir pas.
Kirpi : Kirpi.
Kirpik : Kirpik.
Kirpik çahmag (çalmag) : Sinirlenmek.
Kirpikleri titremek : Öfkelenmek.
Kirpikliler : Haşlamlılar.
Kirpiotu : Deve dikeni.
Kirs : 1. Yara izi. 2. Kırışıklık (kumaş, kilim vb.).
Kirsli : Bereli (yara).
Kirşan : Pudra.
Kirşanlı : Pudralı.
Kirşanlanmag : Pudralanmak.
Kirşan vurmag (sürtmek) : Pudralamak.
Kirşe : zanka, kızak.
Kirşebağlayan (gayıran) : Zanka ustası.
Kirşeçi : Kızakçı, zankacı.
Kirt : Kırışıklık (deride).
Kirt dayanmag : Aniden durmak.
Kirtik :1. Sabun kırıntısı. 2. Karakuş (at için).
Kirtim, Kircim, Kirjim : Şat (deniz aracı).
Kis : 1. Kırışıklık (halı, kilim vb.). 2. Kis (koyunu ikaz için).
Kisbend *(Far.)* : Kın (bıçak vb.).
Kise *(Far.)* : Kese.
Kise çekdirmek : Keseletmek.
Kiseçeken, Kiseçi : Tellak.
Kise çekmek : Keselenmek.
Kiseçilik : Tellaklık.
Kisedibi : Kalıntı.
Kisekéş *(Far.)* : Tellak.
Kisél *(Rus.)* : 1. Pelte. 2. mec. Pestil gibi (kimse).
Kiselemek : Keselemek.
Kiselenmek : Keselenmek.
Kiseyi : 1. Tülbent. 2. Tülden mâmul.
Kisib : 1. Ganimet. 2. Zafer hatırası.
Kist *(Rus.)* : Fırça.
Kisvet *(Ar.)* : Kispet.
Kişi : 1. Kişi. 2. Er. 3. Erkek. 4. Koca.
Kişicik, Kişiciyez : Efendim, erkeğim (kadın dilinde).
Kişi kimi : Erkekçe, mertçe.
Kişi-kişi : Akıllıca.
Kişilenmek : 1. Erkeklenmek, horozlanmak. 2. Büluğa ermek.
Kişileşme : Erkekleşme.

Kişileşmek : 1. Büyümek. 2. Kişilik kazanmak. 3. Horozlanmak.
Kişili-arvadlı : Herkes.
Kişilik : 1. Mertlik. 2. Ergenlik.
Kişinyov : Kişinev.
Kişioğlu : Asil.
Kişisiz : Dul (kadın).
Kişivarı : Erkeksi.
Kişivarılıg : Erkeksi davranış.
Kişikişler olsun : Allah göstermesin!
Kişlemek : Kışş demek (tavuk vb.).
Kişmir : Hint kumaşı, kaşmir, keşmir.
Kişmiri : Hint kumaşından, kaşmir.
Kişmiş : Kişmiş, kuşüzümü.
Kişmiş bidana : Çekirdeksiz üzüm.
Kişmişi : Kişmiş.
Kişmişi gülmek : Kıskıs gülmek, tatlı gülmek.
Kişmiş sebze : Yaş üzüm.
Kişnek, Kişnerti : 1. Kişneme. 2. mec. Uğultu.
Kişnek salmag : Uğuldamak.
Kişneşdirmek : Topluca kişnetmek (atları).
Kişneşmek : Topluca kişnemek (atlar).
Kişver *(Far.)* : Ülke.
Kitab *(Ar.)* : Kitap.
Kitab açdırmag : Fala baktırmak.
Kitab açmag : Fala bakmak.
Kitab bağlamag : Methiye yazmak.
Kitabaltı : Rahle.
Kitabça : Risale.
Kitabdar *(Ar. Far.)* : Kütüphaneci.
Kitabe *(Ar.)* : Kitâbe.
Kitabet *(Ar.)* : Kitâbet.
Kitabet etmek : Yazmak.
Kitabhana *(Ar. Far.)* : 1. Kütüphane. 2. Kitabevi.
Kitabhanaçı : Kütüphaneci.
Kitabhanaçılıg : Kütüphanecilik.
Kitabı bağlanmag : Sonu gelmek.
Kitabi *(Ar.)* : Köşeli kadeh.
Kitabiyyat *(Ar.)* : Kaynakça.
Kitabperest *(Ar. Far.)* : Kitapsever.
Kitabpe··stlik : Kitapseverlik.
Kitabşü.s *(Ar. Far.)* : Kaynakçacı.
Kitabşünaslıg : Bibliyografi.
Kitél *(Alm.)* : Asker ceketi, gömlek, mintan, cepken.
Kitre : Kitre.
Kitreli : Zamklı.
Kizb *(Ar.)* : Kizb, yalan.
Klapan *(Rus.)* : Supap, vana.
Klarnét *(Fr.)* : Klarnet.
Klarnétçalan : Klarnetçi.
Klassik *(Lat.)* : Klasik.
Klassik gimnaziya : Klasik lise.
Klassizim *(Alm.)* : Klasizim.
Klaviatura *(Alm.)* : Klavye.
Klaviaturalı : Klavyeli.
Klavir *(Alm.)* : Klavyeler.
Klaviş *(Lat.)* : Tuş (müzik âletinde).
Klavişli : Tuşlu.
Klérikal *(Lat.)* : 1. Ruhanî, ümmetçi. 2. Hristiyan demokrat.
Klérikalizm *(Lat.)* : Ümmetçilik.
Klimatologiya *(Yun.)* : Klimatoloji.
Klimatolog *(Yun.)* : Klimatolog.
Klimatoloji *(Yun.)* : Klimatolojik.
Klinika *(Yun.)* : Klinik.
Klinikaçı, Klinist : Klinik uzmanı.
Klub *(İng.)* : Klüp.
Knopka *(Hol.)* : Pünez. 2. Düğme (elektrik).
Knyajna *(Rus.)* : Prenses.
Knyaz *(Rus.)* : 1. Kabile reisi. 2. Komutan. 3. Grandük. 4. Prens.
Knyazlıg : Prenslik.
Kobalt *(Lat.)* : Kobalt.
Kobu : Kubur.
Kobud : Kubat.
Kobudlaşdırılmag : Kabalaştırılmak.
Kobudlaşdırmag : 1. Kabalaştırmak. 2. Kabartmak, nasırlaştırmak.
Kobudlaşmag : 1. Kabalaşmak. 2. mec. Kubatlık etmek.
Kobudlug : Kubatlık.
Kobudyunlu : Kaba yünlü.
Kobza : Kopuz.
Kod *(Fr.)* : Kod.
Kodal : Kılcan.

Kodef : Atsineği.
Kodéin *(Yun.)* : Kodein.
Kodéks *(Lat.)* : 1. Mecelle. 2. mec. Muaşeret adabı.
Kofeín *(Hol. Ar.)* : Kafein.
Kofta *(Rus.)* : Bluz.
Koftalıg : Bluzluk.
Kofta-tuman : Don gömlek.
Koful : Kof.
Kofulpalıd : Mantar meşesi.
Koğa : Kanca, çengel.
Koğaya dönmek : Eğilmek, bükülmek.
Koğuş : Kovuk (ağaçta).
Koğuşlanmak : Kovuk oluşmak (ağaçta).
Koğuşlu : Kovuk (ağaç).
Koha : Kethüda.
Kokain *(İsp.)* : Kokain.
Kokainçeken : Kokainoman.
Kokainizm *(İsp.)* : 1. Kokain tiryakiliği. 2. Kokainoman hastalığı.
Kokainli : Kokain karışımlı.
Kokarda *(Fr.)* : Kokart.
Kokardalı : Kokartlı.
Kokklar *(Yun.)* : Bakteriler.
Koks *(Alm.)* : Kok.
Kokslamag, Kokslaşdırmag :Kok yapmak.
Kokslaşdırılmag : Kok yapılmak.
Kokslaşmag : Kok olmak.
Kol : Çalı.
Kola : 1. Boynuzsuz. 2. Kısa boynuzlu. 3. Boynuzsuz keçi.
Kolabuynuz(lu) : Kısa boynuz(lu).
Kolahüren : 1. Rastgele ürüyen (it). 2. mec. Yaygaracı.
Kolavat : Anızı yakılmış (tarla).
Kola yatmag (girmek) : Pusulanmak, gizlenmek (çalılıkta).
Kolavat kösövüne dönmek : Yorgun düşmek, sölpümek.
Kolaz : Sandal (kayık).
Kolazçı : Sandalcı.
Kolba *(Alm.)* : Karni.
Kolbacıg : Tüpçük.
Kolbasa *(Rus.)* : Sucuk.
Kolbasalıg : Sucukluk.
Kolbasar : Fundalık.
Kolçédan : Pirit.
Kolçédanlı : Piritli.
Kolénkor *(Fr.)* : Pamuklu bez, kalikut.
Kolgıran : Çalı temizleyici (makine).
Kolhana : İpekli başörtüsü.
Kolhoruzu : Sülün.
Kolhoz *(Rus.)* : Kolhoz.
Kolhoz bazarı : Kolhoz pazarı.
Kolhozçu : Kolhoz üyesi.
Kolhozlaşdırılmag : Ortaklaştırılmak.
Kolhozlaşdırmag : Ortaklaştırmak.
Kolhozlaşmag : Ortaklaşmak.
Kolit *(Yun.)* : Kolit.
Kolitli : İltihaplı (kalın bağırsak).
Kol-kos : 1. Fundalık. 2. mec. Ivır zıvır.
Kol-kos basmag : Yabani otlar bitmek.
Kol-koslu, Kollu-koslu : Çalı çırpı olan.
Kol-koslug : Fundalık.
Kollamag : Çitlemek.
Kollanmag, Kollaşmag : 1. Çalılık olmak. 2. Filizlenmek.
Kolléc *(İng.)* : Kolej.
Kollégial *(Lat.)* : Ortak.
Kollégiallıg : Ortaklık.
Kollégiya *(Lat.)* : Kurul.
Kolléksiya *(Lat.)* : Koleksiyon.
Kolléksiyaçı : Koleksiyoncu.
Kolléksiyaçılıg : Koleksiyonculuk.
Kolléksionér *(Lat.)* : Koleksiyoncu.
Kolléksionérlik : Koleksiyonculuk.
Kolléksiyonérlik : Koleksiyonculuk.
Kolléktiv *(Lat.)* : Kolektif.
Kolléktivçi, Kolléktivist : Ortaklaşacı.
Kolléktivçilik : Ortaklaşacılık.
Kolléktivizm *(Lat.)* : Kolektivizm.
Kolléktivleşdirilmek : Ortaklaştırılmak.
Kolléktivleş(dir)me : Ortaklaştırma.
Kolléktivleşdirmek : Ortaklaştırmak.
Kolléktivleşmek : Ortaklaşmak.
Kolléktivlik : Kolektivizm.
Kolléktor *(Lat.)* : Kolektör.
Kolléktorlu : Kolektörlü.
Kolloid *(Yun.)* : Koloit.
Kolloidal *(Yun.)* : Koloidal.
Kollu : Çalı ormanlı.
Kollug : Maki, çalılık.

Kolonia, Koloniya *(Lat.)* : Koloni, müstemleke.
Kolonializm *(Lat.)* : Sömürgecilik, müstemlekecilik.
Kolonist *(Lat.)* : Kolonist.
Kolonka *(Rus.)* : Şofben.
Kolonna *(Fr.)* : Konvoy.
Kolorist *(Lat. Fr.)* : Renkçi.
Kolorit *(Lat. İtal.)* : 1. Boyama. 2. mec. Renk.
Koloritli : 1. Boyalı. 2. mec. Parlak.
Kolpan : 1. Dallı budaklı. 2. Saç.
Kolpanlı : Dallı budaklı.
Kolşekilli, Kolvarı : Fundalık görünüşünde.
Kolt *(İng.)* : Tabanca (Amerikan malı).
Kom : Deste, yığın.
Koma : 1. Top, parça (kar vb.). 2. Yığın, küme (ot vb.). 3. İzbe, kulübe.
Koma *(Yun.)* : Koma.
Komac : Şekerli ekmek (buğday veya pirinç unundan).
Komacıg : Kulübecik.
Komalamag : Kümelemek.
Komalanmag : Kümelenmek.
Komalaşmag : Kümeleşmek.
Komalıg : 1. Mezarlık. 2. Tümsekli yer.
Komanda *(Fr.)* : 1. Komuta. 2. Komutanlık. 3. Müfreze. 4. Mürettebat. 5. Takım.
Komanda mentegesi : Komutanlık (bölge).
Komandan *(Alm.)* : Kumandan.
Komandanlıg : Komutanlık.
Komandir *(Alm.)* : Komutan.
Komandirlik : Komutanlık.
Koma vurmag : Kümelemek.
Komba vurmag : Yumrukla korkutmak.
Kombayn *(İng.)* : 1. Biçer döver. 2. Hasat makinesi (pancar, patates vb.). 3. Hafriyat makinesi.
Kombaynçı : Biçer döverci (makinist).
Kombaynçılıg : Biçer döver makinistliği.
Kombinasiya *(Lat.)* : Kombinezon.
Kombinat *(Lat.)* : Kombina.
Kombiné *(Lat.)* : Kombine.
Kombiné etmek : Birleştirmek.
Kombinézon *(Fr.)* : İş elbisesi (tulum).
Komédiograf *(Yun.)* : Dramaturg.
Komédiya *(Yun.)* : Komedi.
Komédiyaçı : Komedyen.
Komédyaçılıg : Komedyenlik, komiklik.
Komédiya oynamag : Dolap çevirmek.
Koméndant *(Fr.)* : Kumandan.
Koméndantlıg : Komutanlık.
Koméndant saatı : Yasak saati.
Koméndatura *(Alm.)* : Komutanlık.
Koméndor *(İng.)* : Topçu siperi.
Kométa *(Yun.)* : Kuyruklu yıldız.
Komik (Lat.) : Komik.
Komik *(Yun.)* : Komik.
Komissar *(Fr.)* : Komiser.
Komissariat, Komissarlıg : Komiserlik.
Komissiya *(Lat.)* : Komisyon.
Komisyon *(Lat.)* : Komisyon.
Komisyonér, Komisyonçu : Komisyoncu.
Komisyonçulug : Komisyonculuk.
Komizm *(Yun.)* : Gülmece.
Komlamag : Kümelemek.
Komlanmag : Kümelenmek.
Komlaşmag : Kümeleşmek.
Komméntariya *(Lat.)* : Yorum.
Komméntator *(Lat.)* : Yorumcu.
Kommuna *(Fr.)* : Ortaklaşacılık.
Kommunal *(Fr.)* : Kamuya ait, ortak.
Kommunar *(Fr.)* : 1. Ortaklaşacı. 2. Komünist eylemci.
Kommutator *(Lat.)* : Komütatör.
Kommutatorçu : Santralcı.
Komod *(Fr.)* : Komot.
Kompaniya *(Fr.)* : Kumpanya.
Komparativist *(Lat.)* : Karşılaştırmalı dilbilimci.
Komparativizm *(Lat.)* : Mukayeseli dilbilimi.
Kompas *(İtal.)* : Kumpas.
Kompilyasiya *(Lat.)* : Derleme (eser).
Kompilyasiyaçı : Derleyen (yazar).
Kompilyativ *(Lat.)* : Derleme (eser).
Kompléks *(Lat.)* : Kompleks.
Kompléks brigada : Karma ekip.
Kompléksli : Toplu.
Kompleks yémek : Tabldot.

Komplékt *(Lat.)* : Komple.
Kompléktleşdirici : Tamamlayıcı.
Kompléktleşdirme : Tamamlama.
Kompléktleşdirmek : 1. Derleyip toplamak. 2. Tamamlamak.
Kompléktleşmek : Tamamlanmak.
Kompléktli : Tam.
Kompléktsiz : Eksik.
KompliménT *(Fr.)* : Kompliman.
KompliménT atmag (démek) : İltifat göstermek (sözle).
Kompliméntçi : Kompliman yapan.
Komponént *(Lat.)* : Parça, kısım.
Kompost *(İng.)* : Komposto.
Kompostér *(Fr.)* : Soğuk damga.
Kompostérlemek : Damgalamak (soğuk damga ile).
Kompostérlenmek : Damgalanmak (soğuk damga ile).
Kompot *(Fr.)* : Komposto.
Kompozisiya *(Lat.)* : Kompozisyon.
Komprés *(Fr.)* : Kompres.
Kompromis *(Lat.)* : Uzlaşma.
Kompromisli : Uzlaştırıcı.
Komputér : Bilgisayar.
Komsomol *(Rus.)* : Komsomol.
Komsomollug : Komsomolluk.
Konaz : Kaba, edepsiz.
Konazlıg : Kabalık, edepsizlik.
Kondénsator *(Lat.)* : Kondansatör.
Konduktor *(Lat.)* : 1. Kondüktör. 2. İletken.
Konduktorlu : Kondüktörü olan (otobus, tren vb.).
Konduktorlug : Kondüktörlük.
Konfédérasiya *(Lat.)* : Konfederasyon.
Konférans *(Fr.)* : Konferans.
Konféransyé *(Fr.)* : Konferansçı, hatip.
Konféransyélik : Hatiplik.
Konfét *(İtal.)* : Bonbon, fondan.
Konfétçi : Bonboncu.
Konfétti *(İtal.)* : Konfeti.
Konfrans *(Lat.)* : Konferans.
Konglomérat *(Lat.)* : Konglomera, yığışım.
Kongrés *(Lat.)* : Kongre.
Kongrésmén *(İng.)* : Kongre üyesi.
Konka *(Rus.)* : Atlı vagon.
Konkaçı : Atlı tramvaycı.
Konki *(Rus.)* : Paten.
Konkrét *(Lat.)* : Konkre.
Konkrét isim : Müşahhas isim, somut isim.
Konkrétleşdirilmek : Somutlaştırılmak.
Konkrétleşdirmek : Somutlaştırmak.
Konkrétleşmek : Somutlaşmak.
Konkrétlik : Sarihlik, müşahhaslık.
Konkurs *(Lat.)* : Konkur.
Konséntrat *(Lat.)* : Konsantre.
Konséntrik *(Lat.)* : Ortak merkezli (geometride).
Konséntriklik : Ortak merkezlilik (geometride).
Konsépsiya *(Lat.)* : Görüş.
Konsérn *(İng.)* : Konsorsiyum.
Konsért *(İtal.)* : 1. Kerçerto. 2. Konser.
Konsértméystér *(Alm.)* : 1. Birinci kemancı. 2. Piyanocu.
Konsérv *(Fr.)* : Konserve.
Konsérvaçan : Konserve açacağı.
Konsérvatoriya *(İtal.)* : Konservatuar.
Konsérvçi : Konserveci.
Konsérvleşdirici : Sterilize eden.
Konsérvleşdirilmek : Sterilize edilmek.
Konsérvleşdirilmiş : Sterlize.
Konsérvleşdirmek : Sterilize etmek.
Konsérvleşmek : Sterilize olmak.
Konséssiya *(Lat.)* : 1. İmtiyaz antlaşması. 2. Gedikli şirket.
Konséssiyaçı : İmtiyaz sahibi.
Konsilium *(Lat.)* : Konsültasyon.
Konslagér *(Lat. Alm. Rus.)* : Toplama kampı.
Konsorsium *(Lat.)* : Konsorsiyum.
Konspékt *(Lat.)* : Özet.
Konspirasiya *(Lat.)* : İllegal faaliyet.
Konspirativ *(Lat.)* : Gizli.
Konspirativlik : Gizlilik.
Konstitusiya *(Lat.)* : Anayasa.
Konstitusiyaçı : Anayasacı.
Konstitusiyalı : Anayasal.

Konstitusiyalı monarhiya : Meşrutiyet.
Konstruksiya *(Lat.)* : 1. Yapı tarzı. 2. İnşaat malzemesi.
Konstruktivist *(Lat.)* : Kurmacılık yanlısı.
Konstruktivizm *(Lat.)* : Konstrüktivizm.
Konstruktor *(Lat.)* : Proje mühendisi.
Konstruktorlug : Proje dairesi.
Konsul *(Lat.)* : 1. Konsolos. 2. Konsül.
Konsulhana *(Lat. Far.)* : Konsolosluk.
Konsullug : 1.Konsolosluk. 2.Krallık devri.
Konsultasiya *(Lat.)* : 1. Konsültasyon, istişare. 2. Konsültasyon (tıp). 3. Danışma bürosu.
Kontakt *(Lat.)* : Kontak.
Kontaylığ : İtaatsizlik, âsilik.
Kontinént *(Lat.)* : Kıta.
Kontinéntal *(Lat.)* : Berrî, kontinental.
Kontinéntal iğlim : Kara iklimi.
Kontinentallıg : Değişkenlik (iklim için).
Kontingént *(Lat.)* : Kontenjan.
Kontingéntleşdirilmek : Kontenjan belirlenmek.
Kontingéntleşdirmek : Kontenjanını belirlemek.
Kontor *(Alm.)* : Büro, ofis.
Kontorçu :1.Büro memuru. 2.Büro müdürü.
Kontorka *(Rus.)* : Yazı masası.
Kontrabanda *(İtal.)* : Kaçakçılık.
Kontrabandaçı : Kaçakçı.
Kontrabandaçılıg : Kaçakçılık.
Kontrabas *(İtal.)* : Kontrbas.
Kontrabasçı : Kontrbasçı.
Kontr-admiral *(Fr.)* : Tuğamiral.
Kontrakt *(Lat.)* : Kontrat.
Kontraktasiya *(Lat.)* : Sözleşme, kontrat bağlama.
Kontramarka *(Fr.)* : Davetiye.
Kontrapunkt *(Alm.)* : Kontrpuan.
Kontribusiya *(Lat.)* : 1. Savaş tazminatı. 2. Cizye.
Kontrol *(Fr.)* : Kontrol.
Kontrollug : Konrolörlük.
Kontrolyor *(Fr.)* : 1. Kontrolör. 2. Kontrol cihazı.
Kontur *(Fr.)* : 1. Çevre çizgisi. 2. Kapalı devre.
Kontur herite : İsimsiz harita.
Kontur hett : Noktalı hat.
Kontuziya *(Lat.)* : Yara izi, bere.
Kontuziyalı : Bereli (yara).
Konus *(Lat.)* : Koni.
Konusaohşar : Konik.
Konusaohşarlıg : Konik biçim.
Konusşekilli : Konik.
Konusşekillilik : Konik biçim.
Konusvarı : Konik.
Konusvarılıg : Konik biçim.
Konvénsiya *(Lat.)* : Konvansiyon.
Konvént *(Lat.)* : Meclis.
Konvérsiya *(Lat.)* : Tahvil.
Konvért *(Fr.)* : 1. Zarf. 2. Kundak yorganı.
Konvéyér *(İng.)* : Taşıyıcı (kayış, kimse vs.), nakledici (şey veya kimse).
Konvéyérçi : Makinist.
Konvéyérleşdirilmek : Otomatikleştirilmek, taşıma otomatiğe bağlanmak.
Konvéyérleşdirmek : Otomatikleştirmek, taşımayı otomatiğe bağlamak.
Konvéyérli : Otomatik, peşpeşe nakleden.
Konyunktiv *(Lat.)* : Konjonktif, sümüksel zar (gözde).
Konyunktivit *(Lat.)* : Konjonktif iltihabı, sümüksel zar iltihabı (göz).
Koopérasiya *(Lat.)* : Kooperatifçilik.
Koopérativ : Kooperatif.
Koopérativçi : Kooperatifçi.
Koopérativleşdirilmek : Kooperatiflerde birleştirilmek (ekonomi).
Koopérativleşdirmek : Kooperatiflerde birleştirmek (ekonomiyi).
Koopérativleşmek : Kooperatifleşmek.
Kopan : Tüylü.
Kopara : Sınır işareti.
Kopban : Balyoz.
Koppuş : Şişman.
Kor : 1. Kör. 2. Kesmez. 3. Külleme (bitki hastalığı).
Kora : 1. Kör çivi. 2. Çivi. 3. Yığın, küme. 4. Kuzuluk (ağıl).
Korabuğum : Anız.
Korafehm : Kabiliyetsiz.
Korafehmlik : Kabiliyetsizlik.

Koramal : Kara yılan.
Koramaz : Sütlü ayran, göremez.
Kora sahlamag : Kin gütmek.
Korazéhin : Et kafalı.
Korazéhinlik : Kalın kafalılık.
Korbağırsag : Kör bağırsak.
Korbucaglı : Geniş açılı.
Korbuz : Cüsseli.
Korcasına : Körükörüne.
Kordébalét *(Fr.)* : Baleciler.
Kordüyün : Kör düğüm.
Koréya : Kore.
Koréyaca : Korece.
Koréyalı : Koreli.
Koridor *(Fr.)* : Koridor.
Koridorçu : Kat hizmetçisi.
Korifév *(Yun.)* : Âlim.
Korik : Oğlak.
Korgöz : Amâ.
Korhöcet : İnatçı.
Korilan : Kör yılan.
Kor-kobud : Hantal.
Kor-korane : Gözü kapalı, körü körüne.
Korlamag : 1. Bozmak, kırıp dökmek. 2. mec. Israf etmek.
Korlanmag : 1. Arızalanmak. 2. mec. Kötüleşmek.
Korlaşdırmag : Körleştirmek.
Korlaşmag : Körleşmek.
Korlatmag : Zarar vermek.
Korlug : 1. Âmâlık. 2. mec. Yoksulluk. 3. mec. Geçirimsizlik. 4. mec. Cehâlet.
Korlug çekmek : Yoksulluk çekmek.
Korlug etmek : Toplamak.
Korlug vérmek : 1. Eziyet vermek. 2. İhmal etmek.
Korluğunu çekmek : Özlemek.
Kornét *(Fr.)* : Kornet.
Kornétçalan : Kornetçi.
Korocag : Kısır, oğulsuz (kimse).
Koroğlu sayağı : Pala bıyık.
Kor olmag : Kurumak, çekilmek (su).
Kor-péşman : Pişman, eli boş.
Korporasiya *(Lat.)* : Korporasyon, lonca.
Korpus *(Lat.)* : 1. Blok (bina). 2. Gövde, şasi. 3. Kordiplomatik. 4. On puntoluk.
Korput : Şahmerdan.
Korréktor *(Lat.)* : Tashihçi.
Korréktorlug : Tashihçilik.
Korréktura *(Lat.)* : 1. Tashih etme. 2. Prova.
Korroziya *(Lat.)* : Aşınma (metal için).
Korsét *(Fr.)* : Korse.
Korsiçan : Köstebek.
Korş, Kort : Kesmez, kör.
Korşalmag : 1. Körelmek, kütleşmek. 2. mec. Bunamak.
Kortalma : Körleşme, kesmezlik.
Kortalmag : Körletmek, kesmez etmek.
Korşaltmag : Kütleştirmek.
Kortebii : 1. Kendiliğinden olan. 2. Düzensiz, başıboş.
Kortebiilik : 1. Kendiliğinden olma. 2. Başıboşluk.
Kortlanmag, Kortlaşmag : Körleşmek.
Koruhmag : Sağalmak.
Korun-korun : İçin için, tüterek.
Koruş : 1. Miyop. 2. Küt (bıçak vb.).
Koruşlug : 1. Miyopluk. 2. Kesmezlik.
Koryapalag : Baykuş.
Kos : 1. Top (oyun için). 2. Kös.
Kosa : 1. Köse. 2. Nevruz bahşişçisi.
Kosagelin : Kukla gelin (Nevruzda).
Kosa-kosa, Koskosa : Soytarı, palyaço (Nevruz kıyafeti).
Kosala : Kösele.
Kosalaşmag : 1. Köse olmak. 2. mec. Seyrekleşmek (tüy).
Kosalıg : Köselik.
Kosasaggal : Köse sakallı.
Kosasaggallıg : Köse sakallılık.
Kosavay : Yelkenli gemi, ıskuna.
Kosékans *(Lat.)* : Kosekant (matematikte).
Kosinus *(Lat.)* : Kosinüs.
Kosmétik *(Yun.)* : Kozmetik.
Kosmétika *(Yun.)* : Kozmetik.
Kosmik *(Yun.)* : Kozmik.
Kosmik cisimler : Meteorlar.

Kosmik gemi : Uzay gemisi.
Kosmik şüalar : Kozmik ışınlar.
Kosmik toz : Kozmik zerreler.
Kosmodrom *(Yun.)* : Füze üssü.
Kosmogonik *(Yun.)* : Kozmogonik.
Kosmografiya *(Yun.)* : Kozmografya.
Kosmologiya *(Yun.)* : Kozmoloji.
Kosmonavt *(Yun.)* : Kozmonot.
Kosmonavtika *(Yun.)* : Uzaycılık, astronotluk.
Kosmopolit *(Yun.)* : Kozmopolit.
Kosmopolitik *(Yun.)* : Kozmopolitle ilgili, kozmopolitik.
Kosmopolitizm *(Yun.)* : Kozmopolitlik.
Kosmos *(Yun.)* : Kozmos.
Kos-nağara : Nakkare.
Kostyum *(Fr.)* : Kostüm.
Kostyumçu : Kostümcü (tiyatro için).
Kostyumlug : Kostümlük.
Koşek : Eşelek, küspe.
Koşlamah : Kışkışlamak.
Kotala : Helva pişirme kabı.
Kotallı : Zengin, varlıklı.
Kotan : Kotan.
Kotancıg : Saban kulağı.
Kotancıglı : Saban kulağı olan.
Kotançı : Çiftçi.
Kotançılıg : Çiftçilik.
Kotangéns *(Lat.)* : Kotanjan (matematik).
Kotanlamag : Pullukla sürmek.
Kotanlanmag : Pullukla sürülmek.
Kotanlatmag : Pullukla sürdürmek.
Kottéc *(İng.)* : Sayfiye.
Kotlét *(Fr.)* : Pirzola, kotlet.
Kotlétlik : Pirzolalık.
Kotmul : Eski süpürge.
Kotmullanmag : Aşınmak (süpürge).
Kotul : 1. Hantal. 2. mec. Kaba.
Kov : Sayı.
Kov deyil : Geçersiz, sayılmaz!
Kov élememek (etmemek) : Saymamak, hesaba katmamak.
Kovérkot *(İng.)* : 1. Paltoluk kumaş. 2. Palto.
Kovha : Muhtar.
Kovhalıg : Muhtarlık.
Kovkeb *(Ar.)* : Yıldız, kevkep.
Kovlu : Öfkeli.
Kozal, Kozar : Hububat artığı, harman kırıntıları, kalbur çalkantısı.
Köbe : 1. Fırfır, farbala, volan; sıçandişi. 2. İnce zar (yaprak sapının dala bitişiğindeki). 3. Fırfır deseni.
Köbeçi : Farbala diken.
Köbek : Nesil, göbek.
Köbelemek : 1. Farbala dikmek. 2. Şerit biçiminde çerçevelemek.
Köbelenmek : Zıhlanmak.
Köbeletmek : Zıhlatmak.
Köbeli : Fırfırlı.
Köbelik : Fırfırlık (malzeme).
Köber : Şev, bayır.
Köç : Göç.
Köç-düş, Köçeköç : Toplu göç.
Köç düşmek : Yerleşip kalmak.
Köçebe : Göçebe.
Köçel : 1. Güzel. 2. Mısır koçanı, koçan.
Köçer : Göçmen.
Köçergi : Göçeri.
Köçeri : 1. Göçeri. 2. Göçebe.
Köçerilik : Göçebelik.
Köçhaköç : Toplu göç.
Köç-külfet : Ev halkı.
Köçlü-külfetli : Ailecek.
Köçmek : Göçmek.
Köçürdülmek : 1. Göçürülmek. 2. Geçirilmek.
Köçürme : 1. Göçürme. 2. Havale (para vb.). 3. Portatif.
Köçürmek, Köçürtmek : 1. Tehcir etmek. 2. Suretini çıkarmak (yazı vb.). 3. Yazmak, dahil etmek. 4. Kocaya vermek.
Köçürme siyaseti : Tehcir.
Köhlen : Besili aygır.
Köhlenlik : Aygırlık.
Köhne *(Far.)* : 1. Hurda, köhne. 2. Kart. 3. Çağdışı.
Köhneçi : 1. Muhafazakâr. 2. Eskici.
Köhneçilik : Muhafazakârlık.
Köhneden galma : Eskiden kalma.
Köhnefüruş *(Far.)* : Eskici, hurdacı.
Köhnegurd : Eski kurt, tecrübeli, kurnaz.

Köhne-külte : Param parça.
Köhne-kürüş : Çok eskimiş.
Köhneldilmek : Eskitilmek.
Köhnelme : Köhneme, köhneleşme.
Köhnelmek : Köhnemek, köhneleşmek.
Köhnelmiş : Köhne.
Köhneltmek : Eskitmek.
Köhne-möhne : Param parça.
Köhneperest : Muhafazakâr.
Köhneperestlik : Muhafazakârlık.
Köhne sayag : 1. İhtiyar görünüşlü. 2. Eski usül.
Köhül : Mağara.
Kök : 1. Şişman. 2. Kök. 3. Havuç. 4. Akord burgusu. 5. Oyulga. 6. Durum. 7. Şen. 8. Nesep. 9. mec. Kocaman, koskoca.
Kök aparmag : Yerleşmek.
Kök atmag (gétmek) : Seyrek dikmek (dikiş), oyulgalamak.
Kökayaglılar : Kök bacaklılar, kökayaklılar, rizopod.
Kökbaşlılar : Kafadanbacaklılar.
Kökdoğrayan : Havuç makinesi.
Köke : 1.Simit. 2. Yağlı (çörek). 3. Kurabiye.
Kökecik : Kurabiye.
Kökeldici : Şişmanlatıcı.
Kökeldilmek : Semizletilmek.
Kökelenmek : Dairevî olmak.
Kökelme : Şişmanlık hastalığı.
Kökelmek : 1. Şişmanlamak. 2. mec. Gücenmek.
Köketlmek : 1. Semirtmek. 2. mec. Huylandırmak.
Kök etmek (élemek) : 1. Düzen vermek (saza). 2. mec. Hazırlamak.
Kökkesen : Havuç makinesi.
Köklemek : 1. Akord etmek. 2. Oyulgalamak.
Köklenmek : 1. Kökleşmek, yurtlanmak. 2. Oyulgalanmak. 3. Akord edilmek. 4. mec. Hazırlanmak, hazır edilmek.
Köklenmiş : 1. Akortlu. 2. İri dikişli, oyulgalı, teyelli.
Kökleşdirmek : 1. Semizletmek. 2. Yurtlandırmak.
Kökleşmek : 1. Semizlemek. 2. Kökleşmek.
Kökleyici : Akortçu.
Köklü : 1. Köklü. 2. Soylu. 3. Akortlu. 4. Oyulgalı.
Köklü-budaglı : 1. İri. 2. mec. Soylu.
Köklü-gövdeli : Büyük.
Köklü-kömecli : 1. İri. 2. mec. Soylu.
Köklük : 1. Semizlik. 2. Havuç tarlası. 3. Akort durumu.
Kökremek : Kişnemek.
Köks : Göğüs, bağır.
Köksaggız : Kara hindiba.
Köks kéçirmek : Rahat nefes almak.
Köksüdolu : 1. İri göğüslü. 2. Derinden (nefes).
Köksünü ötürmek : Rahat nefes almak, içini çekmek.
Köksüz : 1. Köksüz. 2. Soyu belirsiz.
Köküméyveli : Yumru kökler.
Kökümsov : Kök sap, köksü.
Köküne çıhmag : Harcamak, sarfetmek.
Köküsküyü : Yüksük.
Kölge : Gölge.
Kölgelemek : 1. Gölgelemek. 2. mec. Kurcalamak.
Kölgelendirme : Aklına geliverme.
Kölgelendirmek : 1. Gölgelendirmek. 2. mec. Aklına gelivermek.
Kölgelenmek : 1. Gölgelenmek. 2. mec. Gamlanmak, üzülmek. 3. mec. Sığınmak.
Kölgeleyici : Gölgelik.
Kölgeli : 1. Gölgeli. 2. Gölgelik (yer). 3. mec. Şüpheli. 4. mec. Gamlı (çehre).
Kölgelik : Gölgelik.
Kölgeséven : Gölgecil.
Kölgesiz : 1. Gölgesiz. 2. mec. Faydalanılmayan (kimse).
Kölge téatri : Gölge tiyatrosu.
Kömbe : 1. Kül çöreği. 2. Somun (ekmek). 3. mec. Şişko.
Kömbeçi : Somuncu.
Kömbedodağ : Kalın dudaklı.
Kömbesuret : Tıknaz.
Kömec : 1. Kömeç, sürüngen (bitki). 2. Gümeç.

Kömec balı : Gümeç balı.
Kömeclenmek : Yere yayılmak (kömeç gibi).
Kömek : 1. Yardım, müzaheret. 2. Yardımcı. 3. mec. Arka çıkan.
Kömekçi, Kömekdar : 1. Yardımcı. 2. Muavin, asistan. 3. mec. Ek, ilave.
Kömekçi fe'l : Yardımcı fiil.
Kömekçi nitğ hisseleri : Vazifeli unsurlar (cümlede).
Kömekçi sual : Telkinî soruşturma, telkin-i rücu (hukukta).
Kömekdarlıg : Yardım etme.
Kömekçi téorém : Yardımcı teorem.
Kömek dilemek : Yardım istemek.
Kömek durmag : Arka çıkmak.
Kömek élemek : Yardım etmek, desteklemek.
Kömek görmek : Yardım görmek, himaye edilmek.
Kömekkéş : Yardım gösteren.
Kömekkéşlik : Yardım gösterme.
Kömekleşmek : Yardımlaşmak.
Kömekli : El birliğiyle, yardımlaşa.
Kömeklik : Yardım, destek.
Kömeklik élemek : Yardım etmek.
Kömekliyi deymek : Yardım etmek, yardımı dokunmak.
Kömek çıhmag (olmag) : Arka çıkmak.
Kömeksiz : Arkasız, kimsesiz, desteksiz.
Kömeksizlik : Kimsesizlik, desteksizlik.
Kömeşimeh : 1. Uyuşmak, karıncalanmak. 2. Cesaretini yitirmek.
Kömeyi çatmag (deymek) : Yardım etmek, yardımı yetişmek.
Kömeyine çatmag (goşmag) : İmdadına yetişmek.
Kömeyi olmag : Yardımı olmak.
Kömlek : 1. Gömlek. 2. Giyecek. 3. Yılan kavı. 4. Basamak.
Kömürbasan : Kömür yapan (odundan).
Kömürbasma : Kömüryapma.
Kömür basmag : Kömür elde etmek.
Kömürdannığ : Kömürlük.
Kömür deymek : Kömürden zehirlenmek.
Kömürdoğrayan : Konkasör.
Kömürgazıyan : Kömür işçisi.
Kömürhana : Kömürlük.
Kömürhırdalayan : Konkasör.
Kömürlenmek : Kömürleşmek.
Kömürsoran : Hidrolik makine (kömür çıkarmak için).
Kömüryandıran : Kömürcü.
Kömüryükleyen : Ekskavatör.
Könd, Köndem : 1. Taraf, yön. 2. Tarz, usül, yöntem.
Köndelen, Köndelenine : Çapraz, eğri.
Könlü tutulmag : Kederlenmek.
Köntöy : 1. Kaba, edep dışı. 2. Hantal.
Köntöy-köntöy : Tersleyerek, nezâketsizce.
Köntöyleşmek : Kabalık etmek.
Köntöylük : Kabalık, nezâketsizlik.
Könül : Gönül.
Könülaçan : İç açıcı.
Könüllü : 1. Gönüllü. 2. Yaratılışlı.
Könülséven : Beğenilen, istenilen.
Köp : 1. Şişkinlik (midede). 2. Şişme, kabarma.
Köpbece : 1. Yumuşacık. 2. Yumurtalı çörek (yağda pişirilen).
Köpbeceleşmek : Şişmanlamak, tombullaşmak.
Köpdürmek : Şişirmek.
Köpdürülmek : Şişirilmek.
Köpek dili otu : Yer pırasası.
Köpeklemek : Köpekleşmek.
Köpekleşmek : 1. Köpek olmak (erkek enik). 2. mec. Bunamak, kocamak.
Köpeklik : 1. Eniklikten kurtulma. 2. mec. Bunaklık, ihtiyarlık.
Köpeş : Gebeş, şişkin.
Köpeşik : Sivilce, fiske.
Köpeşmek : 1. Fiske fiske kabarmak. 2. Şişmek.
Köpger, Küpger : Dağ keçisi.
Köppe, Köppece : Unlu omlet (yağda pişirilen).
Köpme : Gazlanma (midede).
Köpmek : 1. Uyumak, yatmak. 2. Patlamak. 3. Çökmek (deve). 4. Şişmek, kabarmak. 5. Acımak, ekşimek.
Köpmüş : Şişkin, şişmiş.

Köpü alınmag : Teskin edilmek, yatıştırılmak.
Köpük : 1. Köpük. 2. Kopek.
Köpükcük : Kabarcık, habbe.
Köpüklemek : Köpük bağlamak.
Köpüklenmek : 1. Köpürmek. 2. Buram buram terlemek.
Köpünce : Patlayıncaya kadar (yemek).
Köpünü almag : 1. Yatıştırmak. 2. Gazını almak.
Köpürmek : 1. Köpürmek. 2. Kabarmak.
Köpü yatmag : Yatışmak.
Köremez : Sütlü ayran, göremez.
Körfez : Körfez.
Körpe : Körpe.
Körpeler évi : Kreş.
Körpeli : Emzikli (kadın).
Körpü : Köprü.
Körpücüksümüyü : Köprücük kemiği.
Körpüçü : Köprücü.
Körpülü : Köprülü.
Körpüsalan : Köprücü.
Körpü salmag : Köprü yapmak, köprü atmak.
Körük : Körük.
Körükbasan : Körükçü.
Kösöv : 1. Köseği. 2. mec. Köseği gibi.
Kösöve dönmek : 1. Yanmak. 2. mec. Öfkelenmek.
Kösövlenmek : Köseği olmak.
Kösövlü : Köseği tutan.
Kösövü tüstülü olmag : Adı kötüye çıkmak.
Köşe : Sırım.
Köşek, Köşşek : Köşek.
Köşelemek : 1. Sırımla bağlamak. 2. Sırımla dikmek. 3. Sırım dilimlemek.
Köşen : 1. Ekin tarlası. 2. Saman. 3. Anız.
Köşenlik : Anızlık.
Köşk : 1. Köşk. 2. Kulübemsi dükkan. 3. Alaçık.
Kötek : Kötek.
Kötek altına salmag : Dövmek.
Kötek döşemek : Dayak atmak.
Köteklemek : Dövmek.
Köteklenmek : Pataklanmak.
Kötekleşmek : Dövüşmek (sopalarla).
Kötekletmek : Dövdürmek (dayakla).
Kötel : 1. Tepe, sırt. 2. Yedek at.
Kötüce, Kötükce : 1. Torunun çocuğu. 2. Torunun torunu.
Kötük : 1. Kütük. 2. Kabza. . Koçan (mısır). 4. En yaşlı (kimse). 5. Hantal. 6. mec. Esas, temel.
Kötükçıhardan : Tomruk makinesi.
Kötük diş : Diş kökü, kırık diş.
Kötüklü : Kütüklü (ağaç).
Kötül : Örümcek.
Kötürdaş : Temel taşı.
Kövden : Ahmak, sersem.
Köver : 1. Şev, yamaç, bayır. 2. Kebere.
Köveşimek : Şişmanlamak (biraz).
Kövkeb *(Ar.)* : Yıldız.
Kövrek : 1. Gevrek. 2. Ağlamaklı. 3. mec. Gözü sulu.
Kövreklenmek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Kövrekleşmek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Kövreklik : 1. Gevreklik. 2. mec. Dolukma. 3. mec. Kofluk.
Kövrekmurdarça : Hünnap.
Kövrek olmag : Dolukmak.
Kövrelmek : 1. Gevremek. 2. mec. Dolukmak.
Kövser *(Ar.)* : 1. Kevser. 2. mec. Dudak.
Kövşek : 1. Gevrek. 2. Dayanıksız.
Kövşen : 1. Ekin tarlası. 2. Saman. 3. Anız.
Kövşenlemek : Samanla örtmek.
Kövşenlenmek : Samanla örtülmek.
Kövşenli : Samanlı.
Kövşenlik : Anızlık.
Köy : Köy.
Köydürmek : Yakmak.
Köyermek : 1. Gevrekleşmek. 2. mec. Dolukmak.
Köylü : Köylü.
Köynek : 1. Gömlek. 2. Örtü. 3. Buğday kapsülü. 4. Telâ.
Köynekcek : Çıplak, üryan.

Köynekcik : Çocuk gömleği.
Köynek-köynek et tökmek : Çok utanmak.
Köze : 1. Irmak. 2. Oluk.
Közel : Hububat kırıntısı, çalkantı.
Közemek : Gözemek.
Közerdilmek : Yakılmak, kızartılmak.
Közerişmek : Işıldamak, parıldaşmak.
Közerme : Işıldama.
Közermek : 1. Korlanmak. 2. Işıldamak. 3. Zayıf ışık vermek. 4. Kokuşmak. 5. mec. Hareketlilik kazanmak.
Közerme lampası : Elektrik lambası.
Közerti : Işıltı, parıltı.
Közertme : Akkorluk.
Közertmek : Köz yapmak.
Közleme : Kebap.
Közlemek : 1. Köz eylemek. 2. mec. Yakmak, yandırmak.
Közlenmek : Korlanmak.
Közme : Sivilce, kabarcık.
Krahmal *(Alm.)* : 1. Nişasta. 2. Kola.
Krahmallamag : Kolalamak.
Krahmallanmag : Kolalanmak.
Krahmallı : 1. Kolalı. 2. Nişastalı.
Kral *(Rus.)* : Kral.
Kraliça *(Rus.)* : Kraliçe.
Krallıg : Krallık.
Kran *(Alm.)* : Musluk.
Kran *(Hol.)* : Maçuna.
Krancıg : Küçük musluk.
Krançı : Vinç operatörü.
Krançılıg : 1. Muslukçuluk. 2. Vinç operatörlüğü.
Kranlı : Vinçli.
Krant : Musluk.
Kratér *(Yun.)* : Krater.
Kréditor *(Lat.)* : Alacaklı.
Kréking *(İng.)* : 1. Benzin. 2. Gazolin.
Krékinglemek : 1.Benzin elde etmek. 2. Gazolin elde etmek.
Krém *(Fr.)* : Krem.
Krématori *(Fr.)* : Krematoryum.
Kréml : Kale.
Krép *(Fr.)* : Krep (kumaş).
Krépdéşin : Krepdöşin, çin kumaşı.
Krépostnoylug : Toprak köleliği.
Kréslo *(Rus.)* : Koltuk.
Krévét *(Rus.)* : Karides, kerevit.
Kréysér *(Hol.)* : Kruvazör.
Kréysér sür'eti : Normal hız.
Kriminal *(Lat.)* : Cinâi.
Kriminalist *(Lat.)* : Kriminolog.
Kriminalistika *(Lat.)* : Kriminoloji.
Kriminologiya *(Lat.)* : Kriminoloji.
Kristal *(Yun.)* : Kristal.
Kristallaşdırılmag : Kristalleştirilmek.
Kristallaşdırmag : Kristalleştirmek.
Kristallaşma : Billurlaşma.
Kristallaşmag : Kristalleşmek.
Kristallıg : Billurluk.
Kristallik : Kristal, billur.
Kristallizator *(Yun.)* : Cam kab.
Kristallograf *(Yun.)* : Kristal uzmanı.
Kristallografiya *(Yun.)* : Kristallar bilimi.
Kristalşekilli : Kristaloit.
Krokét *(İng.)* : Kroke (tahta top).
Krokétçi : Kroke oyuncusu.
Kron *(Alm.)* : Kron (para birimi).
Kros *(İng.)* : Kros, kır koşusu.
Krossvord *(İng.)* : Bulmaca.
Krovat *(Rus.)* : Karyola, kerevet.
Krujéva *(Rus.)* : Dantelâ.
Krujévaçı : Dantelâcı.
Krujevalı : Dantelâlı.
Krujka *(Rus.)* : Maşrapa.
Krupoz *(Rus.)* : Stridülöz pnömoni, akciğer iltihabı.
Ksérokopiya *(İng.)* : Fotokopi.
Kub *(Yun.)* : 1. Mikap. 2. Küp (hacim birimi). 3. Metreküp.
Kub : Küp.
Kubaohşar : Kübik.
Kubatura *(Yun.)* : Hacim, oylum.
Kubik *(Yun.)* : Kübik.
Kubizm *(Yun.)* : Kübizm.
Kubmétr *(Yun.)* : Metreküp.
Kubmétrlik : Metreküplük.
Kubok *(Yun.)* : Kupa.
Kubşekilli : Kübik.

Kud : Kovan (arı).
Kudu : Kabak.
Kuf, Kuflan : Atlıkarınca.
Kufi : Kûfi.
Kufi hett : Kûfi yazı.
Kuful *(Yun.)* : Kovuk (ağaçta).
Kukla : Kukla.
Kukla téatrı : Kukla tiyatrosu.
Kuklaçı : Kuklacı.
Kula : Odun.
Kulak : Köy ağası.
Kulbaba : Hindiba.
Kulminasiya *(Lat.)* : 1. Yücelim, üst geçiş. 2. mec. Zirve.
Kulon : 1. Amper. 2. Pandantif.
Kultivasiya *(Fr.)* : Kültivatörle yumuşatma (toprağı).
Kultivasiya etmek (çekmek) : Toprağı işlemek, kültivatörlemek, yumuşatmak.
Kultivator *(Fr.)* : Küçük saban, kültivatör.
Kultivatorçu : Çiftçi.
Kuluar *(Fr.)* : Kulvar.
Kuluf, Külüf : 1. Geriz, lağım. 2. mec. Paylama.
Kuluflamag : Paylamak.
Kuluf vurmag : Paylamak.
Kum : Kovan (arı).
Kumac : Kül çöreği.
Kumıs, Gımız : Kımız.
Kumpul : Balyoz.
Kupé *(Fr.)* : Kompartıman.
Kuplét *(Fr.)* : 1. Şarkı dörtlüğü. 2. Mani.
Kuplétçi : Şarkıcı.
Kupon *(Fr.)* : Kupon.
Kuppun : Balyoz.
Kurort *(Alm.)* : İçmeler, kaplıcalar, ılıcalar (yeri), kür tesisi.
Kurortçu : Kür yaptıran (hasta).
Kurortolog *(Alm. Yun.)* : Kür uzmanı, kaplıca hekimi.
Kurortologiya *(Alm. Yun.)* : Kür bilimi, tedâvi bilimi.
Kurortşünas *(Alm. Far.)* : Kaplıca hekimi.
Kurortşünaslıg : Kür bilimi, tedâvi bilimi.
Kurs *(Lat.)* : 1.Sınıf (okulda). 2. Kitap (ders). 3. Tahsil. 4. Tedavi devresi. 5. Kur, rayiç. 6. Kurs.
Kursant *(Lat.)* : Öğrenci.
Kursiv *(Lat.)* : İtalik yazı.
Kursovka *(Lat.)* : Yemek vesikası (Sanatoryum ve prevantoryumda).
Kuruş : Düz, geniş.
Kuryér *(Fr.)* : Kurye.
Kus *(Far.)* : Kös.
Kustar *(Rus.)* : 1. Zanaat. 2. Zanaatçı.
Kustarcasına : İlkel usüllerle.
Kustarlıg, Ksutarçılıg : 1. Zanaat. 2. İlkellik.
Kut : 1. Yığın, küme, istif. 2. Sık, gür. 3. Bir yığın, pek çok.
Kut-kut : Yığın yığın, küme küme.
Kutlamag, Kutlaşdırmag : Yığmak.
Kutlaşmag : Yığışmak.
Kuza *(Rus.)* : Karoser.
Kuze *(Far.)* : Testi.
Kuzeçi : Çömlekçi.
Kuzeçilik : Çömlekçilik.
Kuzov *(Rus.)* : 1. Karoser. 2. Gövde. 3. Sepet. 4. Zembil.
Kübar *(Ar.)* : 1. Kibar. 2. Kibirli.
Kübarane, Kübarca : Kibarca.
Kübarlıg : Kibarlık.
Kücü : Gücü.
Küçe : Sokak.
Küçe arvadı : Sokak kadını.
Küçe-bazar : Çarşı pazar.
Küçebeküçe : Sokak sokak.
Küçe gadını : Sokak kadını.
Küçe gapısı : Sokak kapısı.
Küçe herekatı : Trafik, seyrüsefer.
Küçe heyatı kéçirmek :Serserice dolaşmak.
Küçemirzesi : Arzuhalci.
Küçesengeri : Barikat.
Küçesüpüren : Çöpçü.
Küçetemizleyen : Greyder.
Küçeyuyan : Arazöz otomobili.
Küçük : 1. Enik. 2. Çocuk. 3. Piç, fışkın (ağaç kökünde). 4. Küçük.

Küçükleme : Enikleme.
Küçüklemek : 1. Eniklemek. 2. Doğurmak (argo). 3. Fışkınlamak (bitki kökleri).
Küçüklenmek : Yaltaklanmak.
Küçürük : Uçurum.
Küduret *(Ar.)* : 1. Nefret. 2. Keder.
Küduretlenmek : Gücenmek.
Küduretli : 1. Dertli. 2. Kindar.
Küdül : Kuyruksuz.
Küf : Salıncak.
Küfe minmek : Salıncağa binmek.
Küf, Küflen : Tahterevalli.
Küfle : 1. Küllük (tandırda). 2. mec. İri ve yassı burun.
Küflet : Külfet.
Küfr *(Ar.)* : Küfür.
Küfran *(Ar.)* : Küfrân.
Küfr danışmag (söylemek) : Küfr etmek.
Küfte *(Far.)* : Köfte.
Küftebozbaş : Türlü.
Küftelik : Köftelik.
Küjü : Gücü.
Küjülemek : Gücülemek.
Küknar : Köknar.
Küknarlıg : Köknarlık.
Kükrek : Kükremiş, kükreyen.
Kükreklik : Coşma.
Kükü : Mıhlama.
Kükülük : Mıhlamalık (malzeme).
Kükürd : Kükürt.
Kükürdlemek : Kükürtlemek.
Kükürdlü : Kükürtlü.
Kül : Kül.
Külafirengi : Taraça, teras.
Külah *(Far.)* : Külâh.
Külahduz *(Far.)* : Külahçı.
Külava : 1. Kül çöreği. 2. Bodur, şişko (kimse).
Külbaş : 1. Zavallı. 2. Dangalak.
Külbaşlıg : Zavallılık.
Külbe : 1.Küllük. 2.Yayık ağzı. 3.Zeminlik.
Külbelemek : Küllüğü kapamak (soba vb. de).
Külçe : 1. Kurabiye. 2. Nakışlı çörek. 3. Külçe.
Külçelenmek : Çöreklenmek (yılan).
Küldan : 1. Kül tablası. 2. Küllük.
Küle : Kuyruksuz.
Külece, Kürdü : 1. Yeldirme. 2. Kürklü hırka. 3. Şal.
Küleçalan, Küleçalar : Gri.
Külek : Yel.
Külekahınları : Dalgalar.
Külekdöyen (tutan) : Rüzgârın vurduğu (taraf), rüzgâr üstü.
Külek gopmag : Fırtına kopmak.
Külekkéş : Havalandırıcı.
Küleklemek :1.Yel esmek. 2.Yelpazelemek.
Küleklenmek : Rüzgârlanmak.
Külekli : Rüzgârlı.
Külekli-garlı : Tipili.
Küleklik : Havalandırıcı.
Küleklilik : Rüzgârlı oluş.
Külekli-tufanlı : Tipili.
Külekli-yağışlı : tipili.
Külekmüherriki : Rüzgâr motoru.
Külekölçen : Anemometre, yelölçer.
Küleksiz : 1. Rüzgarsız. 2. Dulda.
Küleksizlik : Rüzgârsızlık.
Küleş : 1. Saman. 2. Sap.
Küleşdoğrayan :Saman doğrayan (makine).
Küleşlemek : Samanla örtmek (damı).
Küleşlenmek : Saman örtülmek (dama).
Küleşletmek : Saman örttürmek.
Küleşli : 1. Samanlı. 2. Samanla örtülü.
Küleşlik : 1. Samanlık. 2. Anızlık.
Külfe : Pencere.
Külfet *(Ar.)* : 1. Külfet. 2. Bütün aile. 3. Karı, eş.
Külfetli : Evli.
Külfetlikle : Ailecek.
Külfet sahibi : Aile reisi.
Külfetsiz : Bekâr.
Külfetsizlik : Bekârlık.
Külhana : Külhan.
Külhanaçı, Külhançı : Külhancı.
Kül-külfet : Ailecek.
Küll *(Ar.)* : Bütün.
Külleme : 1. Külde pişirilmiş. 2. Külleme (bağ hastalığı).

Küllemegöbelek : Külleme (bağ hastalığı), küf mantarı.
Küllemek : 1. Küllemek. 2. Külle temizlemek.
Küllenmek : 1. Küle bulaşmak. 2. Küllenmek. 3. mec. Vaktini öldürmek.
Külleşmek : Kül oluşmak.
Külli *(Ar.)* : Küllî.
Külliyyat *(Ar.)* : Külliyat.
Küllü : Küllü.
Külme : 1. Akbalık. 2. Tekne (koza kurutmak için).
Külrengi : Gri, kül rengi.
Külü : Gri.
Külüf : Geriz.
Külüng : Külünk.
Külüngçü : Kazmacı.
Külünglemek : Külünkle parçalamak.
Külünklenmek : Külünkle parçalanmak.
Külüng çalmag (vurmag) : Zahmet çekmek.
Külüng sındırmag : Eziyete katlanmak.
Küm : İpek böceği.
Kümbed, Kümbez : Kubbe.
Kümbedli, Kümbezli : Kubbeli.
Kümcek : Odun yığını.
Kümçü, Kümdar : İpek böcekçisi.
Kümçülük, Kümdarlıg : İpek böcekçiliği.
Kümhana : Koza deposu.
Kümlü-kömecli : Dallı budaklı (ağaç).
Kümöyül, Kümcek : Ağaçkesen.
Kümöyüllenmek : Kurtlanmak (ağaç).
Küne *(Far.)* : Köşe.
Küne-bucag : Köşe bucak.
Künelü : Köşeli.
Küncüd, Küncüt : Susam.
Küncüdlü : Susamlı.
Küncüd halvası : Susam helvası.
Küncüd yağı : Susam yağı.
Künde : 1. Topak (yufkalık). 2. Bukağı. 3. Kabza. 4. Cellat kütüğü. 5. mec. Hantal.
Kündeaçan : Yufka açan, oklava.
Kündelemek : 1. Pranga vurmak. 2. Topak yapmak (hamuru).
Kündelenmek : Topaklanmak (hamur).
Kündeli : Köstek vurulmuş.
Kündelik : Topaklık (hamur).
Kündetutan : Topak bezi (hamur altlığı).
Kündür *(Far.)* : Buhur.
Küne : Kalın uç (yumurtada).
Künfeyekün etdirmek : Darmadağın ettirmek.
Künfeyekün etmek : Darmadağın etmek.
Künfeyekün olmag : Darmadağın olmak.
Küng : Künk.
Künh *(Ar.)* : Öz, içyüz.
Künhüne çatmag : Künhüne varmak.
Künye : Künye.
Küp : 1. Küp. 2. Dipçik. 3. Küpleği. 4. Kabza. 5. Pranga kilidi. 6. Salıncak.
Küpçe : Çömlek.
Küpçü : Boyacı (iplik).
Küpçülük : Boyacılık (iplik).
Küp dibinde yatan : Ayyaş.
Küp dibinde yatmag : Zom olmak.
Küpe : 1. Çömlek. 2. Vantuz. 3. Tomurcuk. 4. Küpe. 5. Küçük yara.
Küpecik : Çömlek.
Küpegiren garı : Çarşamba karısı.
Küpe goymag (salmag) : Şişe çekmek.
Küpelemek : Şişe çekmek.
Küpelenmek : Şişe çekilmek.
Küpeletdirmek, Küpeletmek : Şişe çektirmek.
Küpemek : 1. Dövmek. 2. Bütün bütün yutmak.
Küpsemek : Yumruklamak.
Küpünü yum : Sus!
Kür : 1. Savrulmamış buğday. 2. Temiz (su). 3. Tembel (kimse). 4. Zorba. 5. Yaygaracı. 6. mec. Şımarık (çocuk).
Kürdü : 1. Yeldirme. 2. Kürklü hırka. 3. Şal.
Küre *(Ar.)* : 1. Küre. 2. Yuvarlak. 3. Demirci ocağı. 4. Uzun kulaklı (koyun). 5. Fırın.
Kürebend *(Far.)* : Su arkı.
Kürecik : 1.Bilye. 2. Küreyve.
Küreçi : Ocakçı (kiremit, tuğla vb. de).
Küreçilik : Ocakçılık (kiremit, tuğla vb. de).

Kürehana *(Far.)* : 1. Fırın. 2. Demirci ocağı.
Kürekayaglılar : Perdeayaklılar.
Kürek çevirmek : Sırt çevirmek.
Kürekçi : Kürekçi.
Küreken : 1. Damat, güvey. 2. Enişte.
Kürekenlik : Damatlık.
Küreklemek : 1. Küreklemek, küremek. 2. Kürek çekmek.
Küreklenmek : 1. Kürekle temizlenmek. 2. Kürek çekilmek.
Kürekli : 1. Geniş omuzlu. 2. Küreği olan.
Küreklik : Kürek yapımına uygun.
Küremek : Küremek.
Küren : Al donlu (at), kızıl boz, kula.
Kürenmek : Kürekle temizlenmek.
Kürenvarı : Sarı kırmızı.
Küreşekilli : Kürevî.
Küretdirmek : Kürekle temizletmek.
Kürevarı : Küremsi.
Kürevarılıg : Değirmilik.
Kürevilik : Toparlaklık.
Küreyec : Kürek (tahtadan).
Küreyinden çıhartmag : Acısını çıkarmak.
Küreyi yére gelmek : Mağlub olmak.
Küreyini söykemek : Güvenmek, bel bağlamak.
Kürk : Kürk.
Kürkçü : Kürkçü.
Kürkçülük : Kürkçülük.
Kürklü : Kürklü.
Kürklük : Kürklük.
Kürktiken : Terzi.
Kürküne bire salmag : İşkillendirmek.
Kürküne bire dolmag : İşkillenmek.
Kürkür : Çaylak.
Kürleşmek : 1. Hırçınlaşmak (çocuk). 2. Avare dolaşmak.
Kürlük : 1.Yaygara. 2. Tembellik.
Kürnec : Yağışma, kürneme (koyunlar).
Kürnec bağlamag : Kürnemek (koyunlar), yığışmak, ağıllanmak.
Kürre *(Ar.)* : Küre.
Kürsek : Kızan (köpek).
Kür sovurmag : Harman savurmak.
Kürsü *(Ar.)* : 1. Kürsü. 2. İskemle. 3. Tağar.
Kürsülü : Zeminli.
Kürsülük : Zeminlik.
Kürt : Gurk, kuluçka.
Kürt düşmek (yatmag) : Kuluçkaya yatmak.
Kürtlük : Kuluçkalık.
Kürttoyug : Sürekli oturan (kimse).
Kürtük : Kar yığını (kuytu yerde), kürtün.
Kürü : 1. Havyar. 2. Musakka.
Kürülemek : Yumurtlamak (balıklar).
Kürülü : Yumurtalı (balık).
Kürümek : 1. Küremek. 2. mec. Uzaklaştırmak.
Kürünmek : 1. Kürekle atılmak. 2. mec. Kovulmak.
Küründü : küreme birikinti.
Kürüşme : Embriyon.
Kürüşne : Küşne.
Kürütdürmek, Kürütmek : Kürüyüp attırmak.
Kürütökme : Yumurtlama (balıklar için).
Küsdüm, Küsdümağacı : Küstümotu, mimoza.
Küsdümgülü : küseğençiçeği.
Küsdümotukimiler : Küstümotugiller.
Küsegen : Küstümotu.
Küsen : Küseğen.
Küsenmek : 1. Yakınmak. 2. İmrenmek. 3. Güvenmek.
Küseyen : Küseğen.
Küseyenlik : Alınganlık.
Küskü : 1. Küsme. 2. Kavga.
Küskünleşmek : Kötümserleşmek.
Küstüotukimiler : Baklagiller.
Küsü bağlamag (sahlamag) : Küsüşmek.
Küsülülük : Küskünlük.
Küşdere : Kargın (rende).
Küşderelemek : Rendelemek (ağacı).
Küşkürmek, Küşkürtmek : Kışkırtmak (köpeği).
Küştü *(Far.)* : Güreş.
Küştü tutmag : Güreş tutmak.

Küşüldemek : 1. Uğuldamak (rüzgar). 2. Yankılamak.
Küşültü : 1. Yankı. 2. Uğultu (rüzgâr).
Küt : 1. Küt. 2. Kısık (ses). 3. Kül çöreği. 4. mec. Kalın kafalı. 5. mec. Hafif ağrı. 6. mec. Mânasız (bakış).
Kütbaş, Kütbéyin : Ahmak.
Kütbaşlıg, Kütbéyinlik : Ahmaklık.
Kütbucag(lı) : Geniş açı(lı).
Kütelmez : Körleşmez.
Kütle *(Ar.)* : Kütle.
Kütleli : Hacimli.
Kütlendirilmek : Kütleştirilmek.
Kütlendirmek : Kütleştirmek.
Kütlenmek, Kütleşmek : 1. Kütleşmek. 2. Uyuşmak, keçeleşmek. 3. mec. Kısıklaşmak (ses).
Kütlevi *(Ar.)* : 1. Toplu halde. 2. Yüksek. 3. Genel.
Kütlevî istihsal : Seri imâlât.
Kütlevîleşdirilmek : Umumîleştirilmek.
Kütlevileşdirmek : Umumileştirmek.
Kütlevileşmek : Umumîleşmek, popüler olmak.
Kütlevîlik : Popüler oluş.
Kütlük : 1. Kütlük. 2. mec. Yeteneksizlik.
Küttelemek : Katlamak, tomar etmek.
Kütüb *(Ar.)* : Kitaplar.
Kütübhana *(Ar. Far.)* : Kütüphâne.
Kütübhanaçı : Kütüphaneci.
Kütüm : Ziyad, Ziyadbalığı da denilen havyarlı balık.
Küven : Hörgüç.
Küy : 1. Bağırtı, gürültü. 2. Yalan. 3. Sedasız ünsüz (gramer).
Küy basmag : Gürültü basmak.
Küycül, Küyçü : 1. Velveleci. 2. Palavracı.
Küycüllük, Küyçülük : Korkaklık.
Küy düşmek : 1. Gürültü kopmak. 2. Şayia yayılmak.
Küye düşmek : Paniğe kapılmak.
Küy-galmagal, Küy-kelek : 1. Velveleci. 2. Panik.
Küye salmag : 1. Telaşlandırmak. 2. Yaygara etmek.
Küy-galmagal salmag : Panik çıkarmak.
Küy-garaçı : Yaygaracı.
Küy-kelekçi : Velveleci.
Küylemek : Yaygara etmek.
Küyleşmek : Bağırışmak.
Küylü samit : Sedalı konsonant.
Küy salmag : Panik çıkarmak.
Küyül : 1. Mağara. 2. Balık sürüsü. 3. Arı sürüsü.
Küyüldemek : Uğuldamak (rüzgar).
Küyüldeşmek : Uğuldaşmak.
Küyültü : Uğultu, gürültü.
Küz *(Far.)* : Ağıl.
Küzaz : Tetanos, kazıklı humma.
Küzgel : Yaş tuğla, kerpiç kalıbı.
Küzlemek : Evleklemek.
Küzlü : Evlekli.
Kvadrant *(Lat.)* : Dairenin dörtte biri, çeyrek daire (matematik).
Kvadrat *(Lat.)* : Kare.
Kvadratkökü : Karekök.
Kvadrat mö'terize : Köşeli parantez.
Kvadrat tenliyi : Sayının karesi.
Kvadratura *(Lat.)* : Metrekare.
Kvadrat yuva üsulü : Satranç usulü (evlek).
Kvant *(Lat.)* : Kütle (enerjide).
Kvars *(Alm.)* : Kuvars.
Kvarsit *(Alm.)* : Kuvarsit.
Kvars lampası : Kuvars lambası (şua tedavisinde).
Kvarslı : Kuvarslı.
Kvarta *(Lat.)* : 1. Dördüncü nota (müzikte). 2. Dört aralık (müzikte).
Kvartal *(Alm.)* : 1. Mahalle, semt. 2. Üç ay. 3. Evlek.
Kvartal nezaretçisi : Mahalle bekçisi.
Kvartét *(İtal.)* : Kuartet.
Kvas *(Rus.)* : Rus bozası.
Kvasçı : Bozacı (Rus için).
Kvinta *(Lat.)* : 1. Tiz teli (müzikte). 2. Beş aralık (müzikte).
Kvintét *(İtal.)* : Beşli (müzikte).
Kvit *(Fr.)* : Fit, başabaş.
Kvit olmag : Fit olmak, ödeşmek.
Kvitleşmek : Ödeşmek.

L

Labada, Lavada : 1. Çepken. 2. Zıbın.
Labi : Dalgın, dikkatsiz.
Labirint *(Yun.)* : Labirent.
Laborant *(Yun.)* : Laborant.
Laborantlıg : Laborantlık.
Laboratoriya *(Lat.)* : Laboratuar.
Labuke : Kusur, ayıp.
Labüd *(Ar.)* : 1. Mutlak. kayıtsız şartsız. 2. Mecburen, ister istemez.
Labüdden, Labüdâ *(Ar.)* : 1. Mecburen, hükmen. 2. İster istemez.
Labüdlük : Mecburiyet.
Lacivérd *(Far.)* : Lâcivert.
Lacivérdlik : Lâcivertlik.
Laçın : Şahin.
Lad *(Rus.)* : Makam (müzikte).
Laeğel, Laeğellen *(Ar.)* : Hiç olmazsa.
Laelac *(Ar.)* : Çaresiz.
Laelac galmag : Çaresiz kalmak.
Lager *(Rus.)* : Kamp.
Lagéyd *(Ar.)* : 1. Lâkayt, vurdumduymaz. 2. İhmalkâr.
Lagéyd galmag : Lâkayt kalmak.
Lagéydleşmek : Umursamamak.
Lagéydlik : Lâkaytlık.
Laggıldama : Şırıltı, hıkırdama.
Laggıldamag : Şırıldamak, hıkırdamak.
Laggıldatmag : 1. Şırıldatmak. 2. Lap lap içmek.
Laggıltı : Gevezelik.
Laggırtı, Lagırtı : Lâkırdı.
Laggırtıçı : Geveze.
Laggırtı vurmag : Gevezelik etmek.
Lağ : 1. Alay etme. 2. Şaka, latife. 3. Gönül eğlendirme. 4. Gübre küreği (ahırda).
Lağa goyma : Alay etme, alaya alma.
Lağa goymag : Alaya almak, eğlenmek.
Lağan : Yal kabı (köpek için).
Lağar : 1. Evlek, saban izi. 2. Geniş. 3. Çamurlu yer.
Lağbaz, Lağçı, Lağcıl : Sarakacı, alaycı.
Lağbazlıg, Lağçılıg, Lağcıllıg : Alaycılık.
Lağ élemek (etmek) : Alay etmek.
Lağım : 1. Kanal. 2. Tunel. 3. Kanalizasyon.
Lağım atmag (vurmag) : Lağım açmak, lağım kazmak.
Lağımçı, Lağımatan : 1. Tünel açan. 2. İstihkâmcı. 3. Mayıncı.
Lağımçılıg : Lağımcılık.
Lağırtı : Lâkırdı.
Lağ-lağ : Boş, mânasız.
Lağ-lağ danışmag : Boş boş konuşmak.
Lağlağı, Lağlağıçı : Şaklaban.
Lağlağılıg, Lağlağıçılıg : Şaklabanlık.
Lağloğaza goymag : Alaya almak.
Lağve : Yüz felci.
Lağveleşmek : Felç olmak.
Lağvende : Daldırma (aşı).
Lah : 1. Kağşak. 2. Seyrek. 3. Çürük (yumurta).
Lah çıhmag : 1. Cılk çıkmak. 2. mec. İşe yaramamak.
Lahladılmag : Kağşatılmak.
Lahlama : Kağşama.
Lahlamag : Kağşamak, ırganmak.
Lahlamış : Topal.
Lahlatmag : 1. Kağşatmak. 2. mec. Zayıflatmak.
Lahlıg : 1. Çürüklük (yumurta). 2. Kağşaklık. 3. mec. Ciddiyetsizlik.
Lahta : 1. Pıhtı. 2. Şişman, tıknaz.
Lah-tah : Kimsesiz (yer).
Lahta-lahta : Parça parça.
Lahtalamag : 1. Pıhtılaştırmak. 2. İmzalamak, akd etmek (kan için).
Lahtalanma : Koyulaşma, pıhtılaşma.

Lahtalanmag : 1. Pıhtılaşmak. 2. Semirmek. 3. Akitleşmek (kan için).
Lahtalaşmag : Pıhtılaşmak.
Lahtalayıcı : Âkit.
Lâhut *(Ar.)* : Yücelik, ulviyet.
Lâhuti *(Ar.)* : İlâhî, ilahla ilgili.
Lah yumurta : 1. Cılk yumurta. 2. Kof yumurta.
Lak : Vernik.
Lak ağacı : Vernik ağacı.
Lak boyag : Koyu kırmızı.
Lakçeken, Lakçı : Vernikleyici.
Lakéy : Uşak.
Lakéycesine : Yaltaklanarak.
Lakéylik : Yaltaklık.
Laklandırmag : Verniklemek.
Laklamag : Verniklemek.
Laklanmag : Verniklenmek.
Laklatdırmag : Vernikletmek.
Laklı : Vernikli.
Lakmus *(Hol.)* : Turnusol.
Lakmus kâğızı : Turnusol kağıdı.
Lakmusotu : Turnusol yosunu.
Laktasiya *(Lat.)* : Süt gelmesi (memelerden).
Lalamag : Yalvarmak.
Lalapiti(k) : Pepe, peltek.
Lal-dinmez : 1. Susarak. 2. Az konuşan.
Lale *(Far.)* : 1. Haşhaş. 2. Lale.
Laledodag : Kırmızı dudaklı.
Lalegun *(Far.)* : Lâle renkli, kırmızı.
Lâlelenmek : 1. Lâle açılmak. 2. mec. Kızarmak.
Lalereng *(Far.)* : Kırmızı.
Laleruh *(Far.)* : Kırmızı yanaklı.
Lalıg : Çok olgun.
Lalıglamag : Fazla olgunlaşmak.
Lalıglanmag, Lalıglaşmag : Çok olgunlaşmak.
Lalıglıg : Çürümeye dönüş.
Lalıg-malıg : Konuşması anlaşılmayan (çocuk vb.).
Lal-kâr : Sağır-dilsiz.
Lal-karlıg : Sağır-dilsizlik.
Lallaşmag : Dili tutulmak.
Lallıg : Dilsizlik.
Lal-mat : Susarak.
Lam : Yavaş, sessiz.
Lama *(İsp.)* : Lama.
Lamehala *(Ar.)* : Bari, hiç olmazsa.
Lamekan *(Ar.)* : Mekânsız, lâmekân.
Lamezheb *(Ar.)* : Dinsiz.
Lamise *(Ar.)* : Dokunma duyusu.
Lampa *(Fr.)* : Lamba.
Lampoçka *(Rus.)* : Ampul.
Landşaft *(Alm.)* : 1. Peyzaj. 2. Manzara.
Lap : 1. Tamamen. 2. Hattâ. 3. Kesinlikle. 4. Çok, fevkalâde.
Lapan : Akçaağaç.
Lapar-lapar : 1. Parça parça. 2. Lapa lapa.
Lapçın : 1. 1. Pabuç. 2. Patik.
Lapçınçı : Pabuççu.
Lapdan, Lappadan : Birden, âniden.
Lap-lap : Hayretle, şaşkınlıkla.
Ları : Dövüşken (horoz).
Laringit *(Yun.)* : Lârenjit.
Laringolog *(Yun.)* : Lârenjit hekimi.
Laringologiya *(Yun.)* : Lârenjit bilimi.
Laringoskop *(Yun.)* : Dilbasan.
Las : 1. "Çök" (tavuk için). 2. Kırıntı (ot için). 3. mec. Beceriksiz (kimse).
Las-las : Kat kat, tabaka tabaka.
Lastik *(İng.)* : İskarpinlik, kumaş (kadın için)
Lastik *(Yun.)* : Lâstik.
Lâşe *(Ar.)* : Leş.
Lastik *(Yun.)* : Lâstik.
Latarı : Lotarya.
Latayır : Arsız, edepsiz.
Latayırçı : Arsız, hayasız, edepsiz.
Latayırçılıg : Arsızlık, açıksaçıklık.
Latayırlamag : Sövmek.
Latın : Lâtin.
Latınca : Latince.
Latınlaşdırmag : 1. Latinleştirmek. 2. Latin alfabesini uygulamak.
Latınlaşmag : 1. Latinleşmek. 2. Latin alfabesini benimsemek.
Latış : Letonyalı.
Latışça : Letonca.

Latifundiya *(Lat.)* : Büyük arazi.
Lat-lüt : 1. Çıplak, üryan. 2. mec. Yoksul.
Lat-lüt galmag : Yoksullaşmak.
Lauréat *(Lat.)* : Ödül sahibi.
Lauréatlıg : Ödül nişanı, berat.
Latviya : Letonya.
Latviyalı : Letonyalı.
Laübalı *(Ar.)* : Lâubalî.
Laübalılıg : Lâubalîlik.
Lava *(İtal.)* : 1. Lav (volkanik). 2. mec. Akın.
Lavaş : Yufka (ekmek).
Lavaşa : 1. Pestil. 2. Yavaşa, burunduruk.
Lavaşalamag : Burunduruklamak (at için).
Lavaşana : Pestil.
Lavaşanalıg : Pestillik (meyve).
Lavaşçı : Yufkacı.
Lavaşçılıg : Yufkacılık.
Lavaşgulag : Kepçe kulak.
Lavaşlamag : Dürümlemek.
Lay : 1. Katman. 2. Sıra, dizi. 5. Kanat (pencere, kapı için).
Layarası : Katmanlar arası (toprak için).
Lay bağlamag : Katmerleşmek.
Laybalay : 1. Tabaka tabaka. 2. Kanat kanat.
Laydır : Saban kulağı.
Laydıvar : Yekpare duvar.
Layemut *(Ar.)* : Ölmez.
Layenşüur *(Ar.)* : Gayrişuurî.
Layiğ *(Ar.)* : Lâyık.
Layiğince : Lâyıkıyla.
Layiğli : Lâyık.
Layiğlilik : Liyakat.
Layiğsiz : Liyakatsiz.
Layiğsizlik : Liyakatsizlik.
Layihe *(Ar.)* : Proje, lâyiha.
Layiheçi : Proje mühendisi.
Layihelendirilmek : Projelendirilmek.
Layihelendirmek : Projelendirmek.
Layihelenme : Planlanma.
Layihelenmek : Planlanmak.
Layiheleşdirilmek : Projelendirilmek.
Layiheleşdirmek : Projelendirmek.
Layla, Laylay : Ninni.
Layla démek (çalmag) : 1. Uyutmak, yatırmak. 2. mec. Oyalamak.
Laylama : Katman.
Laylamag : 1. Katmanlara ayırmak. 2. Yatırmak (çocuğu).
Laylandırmag : Kat kat dizmek, sermek.
Laylanmag, Laylaşmag : Yere serilmek (katmanlar).
Laylatmag : Katmanlara ayırtmak, serdirmek.
Laylı : 1. Katmanlı. 2. Katmerli.
Lazım *(Ar.)* : Lâzım.
Lazım bilmek (görmek) : Gerekli görmek.
Lazımınca : İyice, uygun şekilde.
Lazımi *(Ar.)* : Lüzumlu, gerekli.
Lazımlı : Lüzumlu, lâzım.
Lazımlıg : Lüzum, zaruret.
Lazımsız : Lüzumsuz.
Lazımsızlıg : Lüzumsuzluk.
Leb *(Far.)* : Dudak.
Lebbade *(Ar.)* : Hırka, keçe.
Lebbéyk : Lebbeyk.
Lebbéykdéyen : Kişiliksiz.
Lebeleb : Ağzına kadar, lebâlep.
Lebi : Haşlanmış pancar.
Lec *(Ar.)* : 1.Kinci, inatçı. 2. İnat.
Lec düşmek : Düşman olmak.
Lecleşmek : 1. İnatlaşmak. 2. Düşman olmak.
Lecliyine salmag : Birbirine düşürmek.
Lec salmag : Aralarını açmak.
Leçek : 1. Taç yaprak. 2. Fular.
Leçek-leçek : Yaprak yaprak.
Leçeklenmek : Çiçeklenmek.
Leçek örtmek : Korkaklık göstermek.
Leçekli : 1. Taçlı (çiçek). 2. Fularlı.
Leçeksiz : Taçsız (çiçek).
Leçektürünc : Turunç çiçeği (desen).
Leçer : Ağzı bozuk, iffetsiz (kadın).
Leffaz *(Ar.)* : Boşboğaz.
Leffazlıg : Zırva, boşboğazlık.
Lefz étmek : Teleffuz etmek.
Légal *(Fr.)* : Legal, meşru.
Légallaşdırılmag : Meşrulaştırılmak.
Légallaşdırmag : Meşrulaştırmak.

Légallaşmag : Meşrulaşmak.
Légallıg : Kanuniyet.
Leğeb *(Ar.)* : Lakap.
Leğebli : Lakaplı.
Légion *(Lat.)* : Lejyon.
Légionçu : Asker.
Leğende : Daldırma (ağaç dikimi).
Leğm : Lağım.
Leğv *(Ar.)* : 1. Zırva. 2. Boşboğaz.
Leğviyyat *(Ar.)* : Zırva sözler, cefengiyat.
Leğv olmag : 1. Zırvalamak. 2. Lağv edilmek.
Leh : Deh!
Lehce *(Ar.)* : Lehçe.
Lehceşünas : Lehçe bilgini.
Lehceşünaslıg : Diyalektoloji.
Lehleh : Tefrika, ikilik, ayrılık.
Lehleh salmag : Ara açmak, nifak sokmak, ayrılık sokmak.
Lehlemek : Fosurdamak, pofurdamak (yorulmaktan).
Lehleşmek : Pofurdaşmak (hayvanlar).
Lehletmek : 1. Fosurdatmak (bir şeyi). 2. mec. Çok yormak (birini).
Léhme : Batak.
Léhmegarın : Pisboğaz.
Léhmeli : Çamurlu.
Léhmelik : Bataklık, balçıklık.
Léhmesi ahmag : Pasaklı olmak.
Lehn *(Ar.)* : Ses, ton, nağme.
Leht-leht, Lahta-lahta : Parça parça.
Lehze *(Ar.)* : Lahza.
Lehzelik : Bir anlık.
Lein *(Ar.)* : Lâin.
Lek : 1. Evlek. 2. Çiçeklik (tarh). 3. Leke.
Lékal *(Rus.)* : Gönye.
Lek doğramag (kesmek) : Evleklemek.
Lekeaparan : Leke ilacı.
Leke aparmag : Leke çıkarmak.
Lekedar : Lekeli.
Leke-leke : Lekeli, lekelerle dolu.
Leker : Görkem.
Lekersiz : Görkemsiz, gösterişsiz.
Leke salmag : Kirletmek.
Lek-lek : Evlek evlek.
Leklemek : Evleklemek.
Lekletmek : Evlekletmek.
Lek salmag : Evleklemek.
Léksik *(Yun.)* : Sözlükle ilgili.
Léksika *(Yun.)* : Kelime hazinesi.
Léksikografiya *(Yun.)* : Leksikografi.
Léksikologiya *(Yun.)* : Leksikoloji.
Léksiya *(Lat.)* : Ders.
Léksiya ohumag : Öğüt vermek.
Lekte : İffetsiz (kadın).
Léktor *(Lat.)* : Lektör.
Léktoriya *(Lat.)* : Salon (ders ve konferans için).
Le'l *(Ar.)* : Yakut.
Le'lcavahir (at) *(Ar.)* : Mücevherat.
Lele : Lala.
Leledağ etmek : Sinirlendirmek.
Lelegile : Çerez.
Lelegiryan : Evsiz barksız.
Lelek : 1. Teleke. 2. Yelek (ok için). 3. Şeytanağacı, kapari, gebreotu.
Leleklenmek : Tüyleri çıkmak (kuşların).
Lelekli : Kanatlı.
Leleksiz : Kanatsız.
Lelektökme (deyişme) : Tüy dökme.
Lelekvarı : Teleke gibi.
Lelelik : Lalalık.
Lelelik etmek : Lalalık etmek.
Leleş : 1. Köle, hizmetçi. 2. Bendeniz (dostluk ilişkisi).
Leli : Ninni.
Lelik : Yalvaran.
Lelik düşmek : Yalvarmak.
Lelimek : 1. Yalvarmak. 2. Çok arzulamak.
Lele gétmek : Çok arzulamak.
Lelöyün : Görgüsüz.
Lelöyün gétmek : Arzulamak.
Lelöyünlük : Açgözlülük.
Leme : Raf.
Lemeli : Raflı.
Lémma *(Yun.)* : Yardımcı teorem.
Lempe : Tavan.
Lempeli : Tavanlı.

Lems *(Ar.)* : Ağır kanlı.
Lems élemek (etmek) : 1. Dokunarak duymak. 2. Halsiz etmek, yormak.
Lemsleşmek : Baygın düşmek.
Lems olmag : Baygınlaşmak.
Lemyésir : Yoksul.
Lenber vurmag : Taşmak, dökülmek.
Lendeher : 1. Kubat, zorba. 2. Biçimsiz.
Le'net *(Ar.)* : Lânet.
Le'netlemek : Lânetlemek.
Le'netlenmek : Lânetlenmek.
Le'netlik : Melun, iğrenç.
Leng *(Far.)* : 1. Ağır, yavaş. 2. Topal, aksak.
Lenge düşmek : Gecikmek.
Lenger *(Far.)* : 1. Lenger. 2. Denge sırığı (cambazlar için).
Lengeri : Leğen.
Lengerlemek : Salınmak.
Lengerlenmek : Salınmak (gemi).
Lengerli : Salınarak yürüyen.
Lenger vérmek (vurmag) : Salınmak.
Lengeryériş : Salınarak yürüme.
Lengeryérişli : Salınarak yürüyen.
Lenge salmag : Geciktirmek, savsaklamak.
Lengidici : Geciktirici, savsaklayıcı.
Lengidilmek : Savsaklanmak.
Lengime : Aksama.
Lengimeden : Derhal, hemen.
Lengimek : Tavsamak, yavaşlamak.
Lengitmek : Yavaşlatmak.
Lenglik : Yavaşlık.
Leng olmag : Oyalanmak.
Léniniana : Leninle ilgili.
Lént *(Rus.)* : 1. Kurdela. 2. Film (foto).
Léntebenzer, Léntvarı : Şerit gibi.
Lenteran *(Ar.)* : Zırva.
Léntli : Kurdelalı.
Lepe : 1. Dalga. 2. İç (kabuklu meyvede). 3. Oğulcuk (bitkide). 4. Çenek, kotiledon (nohut, fasulye). 5. Badıç.
Lepecik : 1. Dalgacık. 2. İç kırıntısı (kabuklu meyve vb.).
Lepedöyen : 1. Dalgakıran. 2. Dalganın çarptığı (kıyı).
Lepelemek : 1. Kabuğundan çıkarmak (kabuklu yemiş vb.). 2. Dalga sıçramak.
Lepelendirmek, Lepeletmek : 1. Dalga sıçratmak. 2. Kabuğundan çıkartturmak (kuru yemiş vb. ni).
Lepelenme : Dalgır, çırpıntı.
Lepelenmek : 1. Dalgalı olmak. 2. Çenek oluşmak.
Lepeli : 1. Dalgalı. 2. İçli.
Lepesiz : 1. Sakin, dingin. 2. İçsiz.
Lepik : 1. Terlik. 2. Düz ve değirmi taşçık (oyun için).
Lepir : 1. İz. 2. Kısa bacaklı (tavuk).
Lepirçi : 1. İzci. 2. Tahkikatçı, iz peşinde.
Lepiren : Minnacık.
Lepir tutmag : İz sürmek.
Léprozori *(Rus.)* : Miskinhane.
Lerge : Burçak.
Lergelik : Burçak tarlası.
Lerzan *(Far.)* : Titrek.
Lerzan étmek (gılmag) : Titremek.
Lerze *(Far.)* : Titreme.
Lerze étmek (éylemek) : Titremek.
Lerzelenmek : Titremek.
Lerze salmag : Titretmek, sarsmak.
Lerzeye düşmek (gelmek) : Titremek.
Lerzeye gétmek (salmag) : Titretmek.
Léş *(Far.)* : Leş.
Leşger *(Far.)* : Asker.
Leşgergah *(Far.)* : Ordugâh.
Léşsöken : Açgözlü, doymaz.
Léşyéyen : Leşçil.
Let : 1. Göynük meyve. 2. Halsiz, mecalsiz. 3. Lenfatik (hasta). 4. Kelebek (hastalık).
Letenzi : Kaliteli armut çeşidi.
Létif *(Ar.)* : Latif.
Letife *(Ar.)* : 1. Anekdot. 2. Lâtif.
Letifeçilik : Zarâfet, şakacılık.
Letifleşmek : Güzelleşmek.
Letiflik : 1. Letafet. 2. Zarafet.
Letlenmek, Letleşmek : Sölpümek (şişmanlıktan).
Leve : 1. Hilekar. 2. Seyyar satıcı.

Levengi : Balık pilaki.
Léy : Çaylak.
Leyaġet *(Ar.)* : Liyakat.
Leyaġetli : Liyakatli.
Leyaġetsiz : Liyakatsiz.
Leyaġetsizlik : Liyakatsizlik.
Leyen : Leğen.
Leyencik, Leyençe, Leyence : Çanak.
Léyk *(Ar.)* : Lâkin.
Léyka *(Alm.)* : Fotograf makinesi (ufak).
Léykémiya *(Yun.)* : Lösemi.
Léy kimi : Çok çevik.
Léykosit *(Yun.)* : Lökosit.
Léyl : *(Ar.)* : Gece.
Léylac : 1. Tutkulu avcı. 2. Kumarbaz.
Léylacı : Yan bakış, süzgün bakış.
Léyli *(Ar.)* : Leylî, yatılı.
Léysan : 1. Nisan yağmuru. 2. Sağanak yağmur.
Léyténant *(Fr.)* : Teğmen.
Léytenantlıg : Teğmenlik.
Léytmotiv *(Alm.)* : Muhteva, ana fikir.
Lezgi : Lezki (Dağıstanda bir halk).
Lezgihengi oynamag (vurmag) : Çok sevinmek.
Lezginka, Lezgihengi: Lezki oyun havası.
Lezzet *(Ar.)* : Lezzet.
Lezzet aparmag (çekmek, görmek) : Haz duymak.
Lıgga : Lığ.
Lıggıldamag : Lıkırdamak.
Lıggıldatmag : Lıkırdatmak.
Lıggıltı : Lıkırtı.
Lığa : 1. Lika. 2. Katışık, mahlut.
Lığırsa : İyi pişmemiş (ekmek).
Lığlaşmag : Lığlanmak.
Lırçıldamag : Vıcıklamak.
Lırçıltı : Vıcıltı.
Lırt : 1. Olgun meyve. 2. mec. Sarkık, sölpük.
Lırtgarın : Sarkık karın(lı), sarkmış göbek(li).
Lırtlaşmag : Ymuşamak, porsumak.
Lırtlıg : 1. Yumuşaklık. 2. mec. Yorgunluk, uyuşukluk.
Lırtmac : Lığ, alüvyon.
Liana *(Fr.)* : Sarmaşan, sarılgan (bitki).
Libas *(Ar.)* : Libas, elbise.
Libaslı : Giyinik.
Libassız : Çıplak.
Libéral *(Fr.)* : Liberal.
Libérallaşmag : Liberalleşmek.
Libérallıg : Liberallik.
Libérti *(İng.)* : Hürriyet basması.
Librétto *(İtal.)* : Libretto.
Libréttoçu : Libretto yazarı.
Licim : 1. Kıyafet, üst baş. 2. Pasaklı görünüş.
Licimi alımag : Üstü başı dökülmek.
Lidér *(İng.)* : Lider.
Lidérlik : Liderlik.
Lif *(Ar)* : Lif.
Lifçi : Tellak.
Lifçilik : Tellaklık.
Life : Uçkurluk (şalvar vb.).
Lifeli : Uçkurluklu (şalvar vb.).
Lifgir *(Ar. Far.)* : Tellak.
Lifgirlik : Tellaklık.
Lift *(İng.)* : Asansör.
Liftçi : Asansörcü.
Liġa *(Ar.)* : Yüz, çehre.
Liġab, Liġaf : Helme (ayva çekirdeğinde).
Liġnit *(Lat.)* : Linyit.
Liġroin *(Fr.)* : Petrol eteri.
Lil : 1. Lığ, alüvyon. 2. Çivit.
Liliput *(İng.)* : Cüce.
Liliputlug : Cücelik.
Lillemek : Çivitlemek.
Lillendirilmek : Bulandırılmak (su).
Lillendirmek : Bulandırmak (suyu).
Lillenmek, Lilleşmek : Çivitlenmek.
Lilli : 1. Lığlı. 2. Çivitli.
Lillilik : Bulanıklık.
Lilpar : Nilüfer.
Liman *(Yun.)* : Liman.
Limançı : Liman işçisi.
Limf, Limfa *(Lat.)* : Lenf.
Limfaahacağı : Lenf borusu.
Limfatik *(Lat.)* : Lenfatik.
Limf damarları : Lenf damarları.

Limf düyünleri : Lenf boğumları.
Limfositler *(Lat. Yun.)* : Lenfositler.
Limit *(Fr.)* : Limit.
Limitlemek : Sınırlamak.
Limitlenmek, Limitleşmek : Sınırlanmak.
Limitleşdirilmek : Sınırlandırılmak.
Limitleşdirmek : Sınırlandırmak.
Limon *(Yun.)* : Limon.
Limonad *(Fr.)* : Limonata.
Limonlug : Limon bahçesi.
Limonotu : Melisa, oğulotu.
Limon turşusu : Limon tuzu.
Limuzin *(Fr.)* : üstü kapalı otomobil.
Linc : 1. Lapa. 2. Halsiz, bitkin.
Linclik : Bitkinlik, halsizlik.
Lincplov : Lapa.
Linç *(İng.)* : Linç.
Linçlemek : Linç etmek.
Linçlenmek : Linç edilmek.
Linç mehkemesi : Linç usulü öldürme, recim.
Ling : Manivela, kaldıraç.
Linglemek : Kaldıraçla yukarı kaldırmak.
Ling-lingi : Sek sek.
Linkor *(Rus.)* : Zırhlı gemi.
Ling gelmek (salmag, vurmag) : Tuzak hazırlamak.
Linoléum *(Lat.)* : Linolyum.
Linoléumlu : Muşambalı.
Linotip *(Lat. Yun.)* : Linotip.
Linotipçi : Mürettip dizgisi.
Linotipçilik : Mürettiplik, dizgicilik.
Linza *(Alm.)* : Mercek, adese.
Linzalı : Mercekli.
Lira *(Yun.)* : Lir.
Lire *(İtal.)* : Lira.
Lirik *(Yun.)* : Lirik şair.
Lirika *(Yun.)* : Lirik şiirler.
Lisan *(Ar.)* : Lisan.
Lisançı : Dilci.
Lisaniyyat *(Ar.)* : Lisaniyat.
Liséy *(Yun.)* : Lise.
Litér *(Lat.)* : 1. Matbaa harfi. 2. Harf.
Litérli : Harfli.
Litium *(Fr.)* : Lityum.
Litograf, Litografyaçı *(Yun.)* :Litografyacı.
Litografiya *(Yun.)* : Litografya.
Litografiya daşı : Litografya taşı.
Litologiya *(Fr.)* : Litoloji, taşbilimi.
Litre *(Fr.)* : Litre.
Litraj *(Fr.)* : Litre (istiap olarak).
Litrlik : Bir litrelik.
Litva : Litvanya.
Litvaca : Litvanca.
Litvalı : Litvanyalı.
Livan : Bardak.
Livere : Elsiz ayaksız.
Lobya : Fasulye.
Lobyaçilov : Fasulye pilavı.
Lobyalı : Fasulyeli.
Lobyalıg : Fasulyelik (bostan).
Lodka *(Rus.)* : Kayık.
Lodkadaban : Yüksek ökçeli (ayakkabı).
Logarifm *(Yun.)* : Logaritma.
Logarifm hetkéşi : Sürgülü hesap cetveli.
Logarifmlemek : Logaritmasını almak.
Logguldamag : mec. Fıkırdamak.
Logguldatmag : Lap lap içmek.
Loggultu : 1. Fokurtu. 2. mec. Kaynama, fıkırdama.
Logiya *(Yun.)* : İlim.
Loğaz *(Ar.)* : 1. İstihza. 2. Yalan, palavra. 3. Martavalcı.
Loğaza goymag : Alaya almak.
Loğaza goyulmag : Alaya alınmak.
Loğaz goşmag (ohumag) : 1. Alay etmek. 2. Martaval okumak.
Loğazlıg : Martavalcılık.
Loğazlıg etmek : Saçmalamak.
Loğma *(Ar.)* : Lokma.
Loğma kesmek : Yemek yemek (biri).
Loğmalamag : Yemek yedirmek.
Loğmalanmag : Lokma etmek, yemek.
Loğmalıg : 1.Bir lokma kadar. 2. Yemek, aş.
Loğman : Lokman.
Loja *(Fr.)* : Loca.
Lokator *(Lat.)* : Radar.
Lokaut *(İng.)* : Lokavt.
Lokautçu : Lokavt yapan.
Lokomobil *(Fr.)* : Lokomobil.
Lokomotif *(Fr.)* : Lokomotif.
Lom *(Rus.)* : Küskü.

Lomba : 1. Parça, top. 2. İri damla.
Lomba-lomba (içeri) ötürmek : Lopur lopur yemek, tıkıştırmak.
Lombalamag : 1. Hırsla yemek, löpür löpür yutmak. 2. Topaklamak.
Lombard *(İtal.)* : Rehin sandığı.
Lop : Saçma, zırva.
Lopa : Meşale. 2. Bol, çok, gür. 3. Tepecik, küme. 4. İri, kaba. 5. Lapa (kar vb.). 6. Çıra. 7. Sabun döküntüsü (fabrikada).
Lopabığ(lı) : Posbıyık(lı).
Lopagara : Lapa lapa.
Lopagöden(li) : Gebeş.
Lopagödenlik : Gebeşlik.
Lopa-lopa : Lapa lapa.
Loparlar : Laponyalılar.
Lopçu : Palavracı.
Lopug : Avurt şapırtısı (çocuk oyunu).
Lord *(İng.)* : Lord, lort.
Lordlar palatası : Lortlar kamarası.
Lort : Gebeş, şişko.
Lortçu : Avare, başıboş.
Lortgarın(lı), Lortgödenli : Boğazına düşkün.
Loru : 1. En sade, daha basit, açık seçik (söz). 2. Yapık, belleme, haşa.
Lorulug : Sadelik, basitlik (dilde).
Losman *(Hol.)* : Gemi klavuzu.
Losmanlıg : Klavuzluk.
Loş : 1. Baygın, halsiz. 2. Gevşek, sölpük. 3. Hindi.
Loş at : Lagar beygir.
Loto *(Fr.)* : Tombala.
Lotu, Lotı *(Ar.)* : 1. Keyf ehli. 2. Dolandırıcı. 3. Samimî. 4. İbne.
Lotubambılı, Lotubaşı : Züppe.
Lotubazlıg : 1. Kabadayılık. 2. İbnelik.
Lotubéçe : Çevik oğlan, atik çocuk.
Lotuhana : 1. Serseriler yurdu. 2. Keyf ehli topluluğu.
Lotu-lotuyana : Samimî olarak.
Lotulug, Lutılıg : Düzenbazlık.
Lotulug élemek : Aldatmak.
Lotu-potu : Dolandırıcılar.
Lov : Âfet, belâ.
Lova düşmek : Telaşa düşmek.
Lov düşmek : 1. Panik olmak. 2. Belaya çatmak.
Lovğa : 1. Çalım, caka. 2. İddialı. 3. Övüngen, palavracı.
Lovğalanmag : Böbürlenmek, övünmek.
Lovğalaşmag : Övünmek, palavra atmak, şişinmek.
Lovğalıg : Fiyaka, caka.
Lovğalıg etmek : Övünmek, şişinmek.
Lovlu : Dertli, heyecanlı.
Lov salmag : Panik yaratmak, telaşa vermek.
Loyal *(İng.)* : 1. Vefalı, sadık. 2. Tarafsız.
Loyallıg : Sadâkat.
Löhleme, Lökleme : 1. Soluma. 2. Dörtnal (deve için).
Löhlemek, Lökküldemek : 1. Soluğu kesilmek (susuzluk vb. den). 2. Zahmetle yürümek (deve gibi). 3. Titremek (at için heyecandan).
Löhme : Çökelti, rüsup.
Löhmeli : Çamurlu, balçıklı.
Löhmelik : Bataklık, balçıklık.
Löhran :Ham toprak.
Löhrem : 1. Yorga. 2. Tırıs.
Löhren : 1. Mümbit. 2. Güçlü, kuvvetli (at vb.).
Lök:1.Potuk. 2.Eğiç (meyve toplamak için).
Lökdodag(lı) : Kalın dudak(lı).
Lökdodaglıg : Kalın dudaklılık.
Lökke, Lötke : Kayık.
Lökküldemek : Zonklamak.
Lökkültü : Zonklama.
Löklemek : Deve yürümek (iri adımlarla).
Lökü, Löki : Kurabiye.
Lökud : Az pişmiş pirinç.
Lö-lö : Avare, başıboş.
Löpük : Cilalı taş.
Lötken : Kayık.
Lövber : 1. Lenger (gemide). 2. Sarkaç, pandül.
Lövber atmag (salmag) : 1. Demir atmak. 2. mec. Yerleşmek.
Lövberini galdırmag : İstemeyerek kalkmak (otururken).

Lövberli : Demirlemiş.
Lövberotu : Demir dikeni.
Lövhe *(Ar.)* : 1. Levha. 2. Yazı tahtası.
Lövhecik : Levhacık, plak.
Lövheli : Levhalı (metal).
Lövheşekilli : Düz, lamel.
Lövhe tullamag : Disk atmak.
Lövheyazan : Ressam.
Löyün *(Ar.)* : Kılık, görkem.
Löyünlü : Görkemli.
Löyünsüz : Kılıksız, çirkin.
Luğab *(Ar.)* : Sümük.
Luğablı : 1. Sümüksü. 2. Sümüklü.
Luğablılıg : Sümüklülük.
Luleyen, Luleyin : İbrik.
Lumu : Limon.
Lumulu : Limonlu.
Lunatik *(Rus.)* : Uyurgezer.
Lunatizm *(Rus.)* : Uyurgezerlik.
Lunomobil *(Rus.)* : Ay otomobili.
Lupa *(Fr.)* : Büyüteç.
Lupin : Acı bakla.
Lüğab *(Ar.)* : Tükürük, salya.
Lüğablı : Tükürüklü, salyalı.
Lüğet *(Ar.)* : 1.Lügat. 2. Kelime hazinesi.
Lüğetce : Lügatçe.
Lüğetçi : Lügatçi.
Lüğetçilik : Lügatçilik.
Lüğetşünas *(Ar. Far.)* : Leksikolog.
Lüğetşünaslıg : Leksikoloji.
Lüğevi *(Ar.)* : Lügatla ilgili.
Lül : 1. Bütün, tamamen. 2. Zilzurna sarhoş.
Lüle : 1. Namlu. 2. Musluk. 3. Rulo. 4. Şiş kebabı. 5. Kıvırcık (saç). 6. Bacak kemiği.
Lülek : Musluk.
Lülekabab : Şiş kebabı.
Lülekabablıg : Şiş kebaplığı.
Lülelenmek : Dürülmek, rulo edilmek.
Lülelenmiş : Boru biçiminde.
Lülelik : Şiş kebaplığı.
Lülemaya : 1. Bıngıldak. 2. Kabuksuz (yumurta).
Lüle sümüyü : Kaval kemiği.
Lüleyigırıg : İbriksiz çaydanlık.
Lüleyin *(Ar.)* : İbrik.
Lülğenber : Zilzurna.
Lüllenmek : Zilzurna sarhoş olmak.
Lümbago *(Lat.)* : Lûmbago.
Lüme, Lümek : 1. Kuyruksuz. 2. Yarı, yarım. 3. Tuğla parçası.
Lümetoyug : Kuyruksuz tavuk.
Lüminal *(Lat.)* : Uyku ilacı.
Lüminéssénsiya *(Lat.)* : Gazışı.
Lüm-lüm : Löp löp.
Lümlüt : Çırılçıplak.
Lüstr *(İtal.)* : Avize.
Lüt : 1. Çıplak. 2. mec. Çorak. 3. mec. Yoksul.
Lüt anadan gelme : Çırılçıplak.
Lütce : Çıplak.
Lütéran : Lüterci. 2. Lütercilik kilisesi.
Lütéranlıg : Lütercilik.
Lütetce : 1. Çıplak bebek. 2. mec. Ufacık, körpe.
Lütf *(Ar.)* : Lütuf.
Lütfen *(Ar.)* : Lütfen.
Lütfkar *(Ar. Far.)* : Lütufkâr.
Lütfkarlıg : Lütufkârlık.
Lütlemek : Çırılçıplak etmek.
Lütlendirme : Çıplandırma, açık bırakma.
Lütlendirmek : 1. Çıplatmak. 2. mec. Servetini gasbetmek.
Lütlenmek, Lütleşmek : 1. Elbisesini çıkarmak, çıplanmak. 2. Yaprakları dökülmek.
Lütlük : 1. Çıplaklık. 2. mec. Çoraklık. 3. mec. Yoksulluk.
Lüt maderzad, Lüt üryan : 1. Çırılçıplak. 2. mec. Yoksul.
Lütür : 1. Çıplak. 2. Kanatsız (kuş). 3. Yoluk (koyun). 4. Cıbıl.
Lüt-üryan galmag : Bütün servetini kaybetmek.
Lüt-üryan olmag : Çırılçıplak olmak.
Lüzum *(Ar.)* : Lüzum.
Lüzumiyyet *(Ar.)* : Gereklik.
Lya *(İtal.)* : Lâ (nota).
Lyük *(Hol.)* : 1. Lombar. 2. Kaporta.

M

Maarif *(Ar.)* : Maârif, irfan.
Maarifçi : İlmî propagandacı, ilim yayan.
Maarifçilik : İlimcilik, ilim yayma.
Maariflendirilmek : İrfan kazandırılmak.
Maariflendirmek : İrfan kazandırmak.
Maariflenmek : Bilgi almak.
Maarifperest *(Ar. Far.)* : İlim yayan.
Marifperestlik : İlim yayma.
Maarifperver *(Ar. Far.)* : İlim yayan.
Maarifperverlik : İlim yayma.
Maaş *(Ar.)* : Maaş.
Maaşlı : Maaşlı.
Mabağî *(Ar.)* : Kalanı.
Mabe'd *(Ar.)* : Mâbat.
Mac : Kabza, sap (saban için).
Macal *(Ar.)* : Mecal, fırsat.
Macalı olmag : Vakit bulmak.
Macalsız : Mecalsiz, fırsatı olmayan.
Macalsızlıg : Mecalsizlik, vakitsizlik.
Macal tapmag (élemek) : Fırsat bulmak.
Macal vérmek : İmkân vermek, fırsat vermek.
Macera *(Ar.)* : Mâcerâ.
Maceraçı *(Ar.)* : Mâceracı.
Maceraçılıg *(Ar.)* : Macerâcılık.
Mackir : Çiftçi, rençber.
Macuna : Çıkrık, vinç.
Maç : 1. Öpüş, öpme. 2. Fasulye sırığı.
Maça : 1. Bilek, paça (koyun vb.). 2. Diz ağırşağı. 3. Dişi. 4. Pazı, adale. 5. Büyük kab. 6. mec. Hayâsız, arsız.
Maçamaç : 1. Şapırdatarak (öpüş). 2. Şapır şapır öpüşme.
Maçamaça : Bıcıl (aşık kemiği ile).
Maç élemek : Öpmek.
Madam(ki) *(Ar.)* : Madem(ki).
Madam *(Fr.)* : Madam.
Madapolam : Kalın patiska.
Madar *(Ar.)* : Medar.
Madde *(Ar.)* : Madde.
Maddebemadde : Madde madde.
Madde élemek (etmek) : İrin bağlamak.
Maddeler mübadilesi : Metabolizma.
Maddiyyat *(Ar.)* : Maddiyat.
Mader *(Far.)* : Anne.
Madéra : Üzüm şarabı, mader şarabı.
Maderşahlıg : Maderşahîlik.
Madmazél *(Fr.)* : Madmazel.
Madonna *(İtal.)* : Meryem ana.
Madyan *(Far.)* : Kısrak.
Maeda *(Ar.)* : Maada.
Maéstro *(İtal.)* : Maestro.
Mafar *(Ar.)* : İmkân.
Mafar vérmemek : Fırsat vermemek.
Mafe *(Ar.)* : Katafalk.
Mafrac, Mafraş, Mefreş *(Ar.)* : Yaygı.
Magas *(Ar.)* : Makas.
Magasçı : Makasçı.
Maggaş *(Ar.)* : 1. Pens, pense. 2. Maşa. 3. Cımbız.
Maggaşlamag : Nakışlamak (çörek vb.).
Maggaşlanmag : Nakış vurulmak (çörek vb.).
Mağistr *(Lat.)* : Master.
Mağistral *(Lat.)* : 1. Anayol. 2. Ana kablo. 3. Ana boru.
Magma *(Yun.)* : Magma.
Magnat *(Lat.)* : 1. Çiftlik sahibi. 2. Banker.
Magnétizm *(Yun.)* : Manyetizma.
Magnézium *(Yun.)* : Magnezyum.
Magnéziya *(Yun.)* : Manyezi.
Magnit *(Yun.)* : Mıknatıs.
Magnit gasırğası : Manyetik fırtına.
Magnitlemek : Mıknatıslamak.
Magnitlendirilmek : Mıknatıslanmak.
Magnitlendirmek : Mıknatıslamak.
Magnitlenmek, Magnitleşmek : Mıknatıslanmak.

Magnitleşdirici : Mıknatıslayıcı.
Magnitleşdirilmek : Mıknatıslanmak.
Magnitli : Mıknatıslı.
Magnitlik : Mıknatıslık.
Magnitofon *(Yun.)* : Teyp.
Magnitométr *(Yun.)* : Manyetometre.
Magnit sahesi : Manyetik alan.
Magnitsizleşdirilmek : Mıknatıssızlaşmak.
Magnitsizleşdirmek : Mıknatıssızlaştırmak.
Magnitsizleşmek : Mıknatıssızlaşmak.
Magnoliya *(Fr.)* : Manolya.
Mağ *(Yun.)* : Müneccim, astrolog.
Mağar : Tören yeri (büyük çadır).
Mağara *(Ar.)* : 1. Mağara. 2. Makara.
Mağaza *(Ar.)* : Mağaza.
Mağazaçı : Dükkancı.
Mağıl, Mağul : Hiç değilse, en azından.
Mağmın : Aldatılmış, kandırılmış.
Mağmın olmag : Aldanmak, kanmak.
Mah *(Far.)* : Mah, ay.
Mahal *(Ar.)* : Muhal.
Mahal olmag : Muhal olmak.
Mahana : Bahâne.
Mahir *(Ar.)* : Mâhir, maharetli.
Mahirleşmek : Ustalaşmak.
Mahirlik : Maharet.
Mahist : Sübjektivist.
Mahizm : Sübjektivizm.
Mahlıc : Temizlenmiş pamuk (çekirdeğinden).
Mahlıclamag : Pamuk temizlemek (çekirdeğinden).
Mahlıclanmag : Pamuk temizlenmek (çekirdeğinden).
Mahliga *(Far. Ar.)* : Ay yüzlü, güzel.
Mahmız *(Ar.)* : Mahmuz.
Mahmızçiçek : Hezaren.
Mahmızlâle : Şahtere otu.
Mahmızlamag : Mahmuzlamak.
Mahmızlı : Mahmuzlu.
Mahmız vurmag : Mahmuzlamak.
Mahmız yarmag : Bâliğ olmak.
Mahna : Bahâne.
Mahna ahtarmag : Bahâne aramak.
Mahna tapmag : Bahâne bulmak.
Mahnı : Nağme, şarkı.
Mahnı démek (ohumag) : Şarkı okumak, şarkı söylemek.
Mahnı goşmag : Şarkı yazmak, türkü yakmak.
Mahorka *(Rus.)* : Kalitesiz tütün.
Mahpare *(Far.)* : Mahpâre, ay parçası.
Mahrasa : Karabaş, keşiş.
Mahru *(Far.)* : Ayyüzlü.
Mahruhsar(lı) : Ay yüzlü.
Mahtab *(Far.)* : Mehtap.
Mahtablı : Mehtaplı.
Mahud : Çuha.
Mah vérmemek (goymamag) : Baş koşmamak.
Mail *(Ar.)* : Mâil.
Maili *(Ar.)* : Meyilli.
Maillik : İnişlilik, meyillilik.
Major *(Fr.)* : Majör.
Makara : Masura.
Makaron *(İtal.)* : Makarna.
Makédoniya : Makedonya.
Makédoniyalı : Makedonyalı.
Makina *(Lat.)* : 1. Daktilo. 2. Makine.
Makinaçı : Daktilocu.
Makinaçılıg : Daktilografi.
Makinaçılıg kursu : Daktilo kursu.
Maksim : Makineli tüfek.
Maksimalist *(Yun.)* : Bolşevik.
Maksimalizm *(Lat.)* : Bolşevizm.
Maksimum *(Lat.)* : Maksimum.
Makulatura *(Lat.)* : 1. Hurda kâğıt (matbaada). 2. mec. Kalitesiz eser (kitap).
Mal *(Ar.)* : Mâl.
Mala *(Far.)* : Mala.
Malaaltı : Sıva altlığı (tahta vb.).
Malabahan : Mal çobanı.
Malah : İncir.
Malahit *(Yun.)* : Malakit.
Malakéş, Malaçeken : Sıvacı.
Malakéşlik : Sıvacılık.
Malamat *(Far.)* : Dopdolu, lebâbep.
Malamat *(Far.)* : Paylama, azarlama.
Malaşerik : Ortak.

Malay : 1. Delikanlı, oğlan. 2. Malezyalı.
Malayıran : Ayırıcı.
Malbaş : 1. İri kafalı. 2. mec. Aptal.
Malbaşlıg : Kalın kafalılık.
Malcanlı : Mal canlısı.
Malcanlılıg : Mala düşkünlük.
Malçeken : Kantarcı, tartıcı.
Malçibini : Büve.
Maldar *(Ar. Far.)* : Besici.
Maldarlıg : Besicilik.
Maldili : Kaktüs.
Mal-dövlet *(Ar.)* : Varlık, servet.
Mal eti : Sığır eti.
Mal-gara, Mal-davar : Hayvanlar.
Mal-garaçı : Hayvan yetiştirici.
Mal-garaçılıg : Hayvancılık, hayvan yetiştirme.
Mal-garalı : Sığırları olan.
Mal hekimi : Baytar.
Mal-héyvan : Hayvanlar.
Malhulya *(Ar.)* : İç sıkıntısı.
Malhulyaçı : Melankolik, karasevdalı.
Malhulya élemek (etmek) : İç sıkıntısı çekmek.
Malhulya getirmek : İç sıkıntısı vermek.
Malhulyalı : Hüzünlü, mahzun.
Maliyye *(Ar.)* : Mâliye.
Maliyyeçi : Mâliyeci.
Maliyyet *(Ar.)* : Fiyat, mâliyet.
Maliyyetsiz : Değersiz, kıymetsiz.
Mal kimi gözünü döymek : Bön bön bakmak.
Mallı : 1. Hayvanları olan. 2. Varlıklı.
Mal-madar, Mal-mülk : Servet, varlık.
Mal-miknet : Servet, varlık.
Malotaran : Sığırtmaç.
Malperest *(Ar. Far.)* : 1. Mal canlı. 2. Cimri.
Malperestlik : Paraya düşkünlük, cimrilik.
Mal-pul : Servet, varlık.
Malsız : 1. Yoksul. 2. Hayvansız.
Maltusçulug : Malthus felsefesi.
Malyariya *(İtal.)* : Malarya, sıtma.
Malyariyalı : Sıtmalı.
Malyemez : Cimri, hasis.
Mama : 1. Dadı. 2. Anne. 3. Bibi, hala.
Mamaça : 1. Ebe. 2. Anne.
Mamaçalıg : Ebelik.
Mamalıg : 1. Ebelik. 2. Ebe hekimliği.
Mamalıg etmek : 1. Ebelik etmek. 2. Ebelik taslamak.
Mamılımatan : Tombalak (kız çocuk), akça pahça.
Mamır : 1. Yosun. 2. Kıl.
Mamır basmag : Yosun bağlamak.
Mamırlanmag : Yosunlaşmak.
Mamırlı : 1. Yosunlu. 2. Kıllı.
Mamırlıg : Yosunluk.
Mamırotu : Mercanotu.
Mamont *(Rus.)* : Mamut.
Man : 1. Ayıp. 2. Yasak.
Manat : Ruble.
Manatlıg : Rublelik.
Man bilmek : Ayıplamak, utanç duymak.
Mancanag : Mancınık, kuyu çıkrığı.
Mancanagçı : Mancınıkçı.
Man deyil : Ayıp değil.
Mandarin *(Port.)* : Mandaren.
Mandarin *(İsp.)* : mandalina.
Mandat *(Lat.)* : Vekâlet, itimatnâme.
Mandatlı : Kayyım.
Mandolina *(İtal.)* : Mandolin.
Mandolinaçalan : Mondolin çalan.
Mané *(Ar.)* : Engel, mâni.
Manéçilik : Mânia.
Manéçilik töretmek : Engel olmak, engel çıkarmak.
Manée : Mania, engel.
Manéelerlegaçış : Engelli koşu.
Manéeli : Manialı.
Manéélik : Mânia.
Manéesiz : Engelsiz.
Maneé töretmek : Engel türetmek.
Manéj *(Fr.)* : Manej.
Mané olmag : Engellemek, mâni olmak.
Man etmek (éylemek) : Utanç duymak; ayıplamak.
Manévr *(Fr.)* : Manevra.
Manga : Ekip, gurup.
Mangabaşçı, Mangabaşçısı : Ekip başı.

Mangabaşı : Gurupbaşı, ekip başı.
Mangabaşılıg, Mangabaşçılıg : Ekip başılık.
Mangan *(Alm.)* : Mangan.
Mango : 1. Ruam, sakağı. 2. Hint kirazı.
Mangur, Mangır : Kuruş, yarım kapik.
Manifést *(Lat.)* : Manifesto.
Manjét *(Fr.)* : Manşet, kolluk, kol ağzı.
Manjétli : Manşetli.
Manku : Mankafa (at için).
Manométr (Yun.) : Manometre.
Mansır : Muhasara.
Mansır élemek (etmek) : Muhasara etmek, kuşatmak.
Manşırlamag : 1. Çaktırmadan izlemek. 2. İşaretlemek, belirlemek.
Mantiya *(Yun.)* : Cübbe.
Man tutmag (bilmek, görmek) : Ayıplamak.
Manufaktura *(Lat.)* : 1. Manifatura. 2. Kumaş fabrikası.
Manufakturaçı : Manifaturacı.
Mara : Tırkaz, sürgü.
Marafon : Maratón.
Marafonçu : Koşucu.
Marafongaçışı : Maraton koşusu.
Marag *(Ar.)* : Merak.
Maragdan düşmek : Hevesi kalmamak.
Marag élemek (etmek) : Meraklanmak.
Marag göstermek : Meraklanmak.
Maraglandırmag : Heveslendirmek.
Maraglanmag : Meraklanmak.
Maraglı : Meraklı.
Maraglılıg : Heveskârlık.
Marag oyatmag (doğurmag) : Meraklandırmak.
Maragsız : Meraksız.
Maragsızlıg : Meraksızlık.
Maral : Meral.
Maralbahışlı : Ahu bakışlı..
Maralçı : Ren yetiştiren.
Maralçılıg : Ren yetiştirme.
Maral fındığı : Geyik fındığı.
Maral yoncası : Eğreltiotu.
Març : Şap (öpme sesi).
Marçamarç, marçamarçla : şapır şapır.
Marçıldamag : Şapırdamak.
Marçıldatmag : Şapırdatmak.
Marçıltı : Şapırtı.
Marğız : Bel (ziraat âleti).
Marıg : Pusu.
Marıglamag : Pusu kurmak.
Marıg vérmek : Suyu tarlaya akıtmak (nehir vb. den).
Marığa durmag : Pusmak.
Marığa sınmek (yatmag) : Pusuya yatmak, pusmak.
Marıt : Ferma.
Marıta durmag : 1. Pusmak. 2. Dikiz etmek.
Marıtlamag, Marıtmag : 1. Pusmak. 2. Dikizlemek.
Marıt vérmek : Pusmak.
Marka *(Alm.)* : 1. Mark. 2. Marka.
Marmelad *(Port.)* : Marmelât.
Marn : Kireçli balçık.
Marsélyéza *(Fr.)* : Fransız millî marşı.
Marş *(Fr.)* : Marş.
Marşal *(Fr.)* : Mareşal.
Marşallıg : Mareşallık.
Marşrut *(Alm.)* : Yol.
Mart *(Lât.)*: Mart.
Martén : Yüksek fırın.
Marténçi : Demir çelik işçisi.
Martén péçi (sobası) : Maden fırını.
Martı : Martı.
Martıguşu : Yalı çapkını.
Masa *(Rumen.)* : Masa.
Masabeyi : Protokol amiri.
Masabeyilik : Protokolu idare.
Masaj *(Fr.)* : Masaj.
Masajçı *(Fr.)* : Masajcı.
Masajlamag : Masaj yapmak, ovmak.
Masajlanmag : Masaj yapılmak, ovulmak.
Masal : Masal.
Maseva *(Ar.)* : Gayri, başka.
Masgara, Meshere *(Ar.)* : Maskara.
Masgarabaz, Mesherebaz *(Ar. Fr.)* : Sarakacı.
Masgarabazlıg, Mesherebazlıg : Alaycılık.

Masgaraçı, Meshereçi : Alaycı.
Masgaraçılıg, Meshereçilik : Alaycılık.
Masgaraya goymag : Alay etmek.
Masgura, Masgurı : Kâse.
Masıra, Masura : Makara.
Maska, Mask *(Fr.)* : Maske.
Mask(a) géymek (goymag) :Maskelenmek.
Maskalamag : Maskelemek.
Maskalanmag : Maskelenmek.
Maskalı : Maskeli.
Maskarad *(Fr.)* : Maskeli balo.
Maskasını atmag : Maskesini atmak.
Maskasını yırtmag : Maskesini kaldırmak.
Massiv *(Fr.)* : Dağ kütlesi.
Mastika *(Yun.)* : 1. Macun. 2. Balmumu cilası.
Maş, Moç : Fasulye.
Maşa : Maşa.
Maşalamag : Eşelemek (maşa ile).
Maşara : Yılancık.
Maşın *(Fr.)* : 1. Makine. 2. Mekanizma. 3. Araba. 4. Bisiklet.
Maşınçı : 1. Makinist. 2. Makine işçisi.
Maşınçılıg : Makinistlik.
Maşıngayıran : 1. Makine yapımı. 2. Makine yapım uzmanı.
Maşıngayırma : Makine sanâyii.
Maşınguraşdıran : Kurgucu, montajcı.
Maşınhana *(Lat. Far.)* : 1. Makine dairesi. 2. Makine deposu.
Maşın işletmek : Makine kullanmak.
Maşınka *(Rus.)* : 1. Gaz ocağı. 2. Daktilo.
Maşınlamag : 1. Dikmek (dikiş makinesiyle). 2. Yazmak (daltiloda). 3. Tıraş etmek (tıraş makinesiyle).
Maşınlanmag : 1. Dikilmek (dikiş makinesiyle). 2. Yazılmak (daktiloyla). 3. Tıraş edilmek (tıraş makinesiyle).
Maşınlaşdırılmag : Makineleştirilmek.
Maşınlaşdırma : Makineleştirme.
Maşınlaşdırmag : Makineleştirmek.
Maşınlaşmag : Makineleşmek.
Maşınlatdırmag : Daktilo ettirmek.
Maşınlı : Makineli.
Maşınsazlayan : Makine tamircisi.
Maşınsüren : Sürücü, şoför.
Maşın sürmek : Araba kullanmak.
Maşınşünas *(Lat. Far.)* : Makine yapım uzmanı.
Maşınşünaslıg : Makine yapım uzmanlığı.
Matah *(Ar.)*:Bulunmaz hint kumaşı (alaylı).
Matan : Tombalak (kız çocuk).
Matç *(İng.)* : Maç.
Matdım-matdım bahmag : Alık alık bakmak.
Matem *(Ar.)* : Mâtem, yas.
Matemengiz *(Ar. Far.)* : Yas dolu.
Matemhana *(Ar. Far.)* : Yaslı ev.
Matem sahlamag : Yas tutmak.
Matérial *(Lat.)* : Materyal, malzeme.
Matérialbaz *(Lat. Far.)* : Jurnalci.
Matérialbazlıg : Jurnalcilik.
Matérialist *(Fr.)* : 1. Materyalist. 2. mec. Çıkarcı.
Matérializm *(Fr.)* : Materyalizm.
Matérialşünas *(Fr. Far.)* : Üretim uzmanı.
Matérialşünaslıg : Üretim uzmanlığı.
Matérik *(Lat.)* : Kıta, anakara.
Matériya *(Lat.)* : 1. Madde. 2. Kumaş. 3. mec. Konu.
Matgab *(Ar.)* : Matkap.
Mat galmag : Şaşırmak.
Matıgutu gurumag (çekilmek) : Donup kalmak.
Mat-mat : Hayretle, şaşarak.
Mat-mat bahmag : Hayretle bakmak.
Mat-mat gözlerini döymek : Hayretle bakmak.
Mat-mebhut : Hayret içinde.
Mat-meettel galmag : Hayrette kalmak.
Matra *(Ar.)* : Matara.
Matriarhat *(Lat. Yun.)* : Maderşahîlik.
Matrikul *(Lat.)* : Öğrenci karnesi.
Matrisa *(Alm.)* : Matris.
Matros *(Hol.)* : Tayfa, mürettebat.
Matroska *(Rus.)* : Gemici gömleği.
Matroslug : Mürettebatlık, gemicilik.
Mauzer : Mavzer.
Maval : Helâ, tuvalet.
Mavi *(Ar.)* : Mavi.

Mavimsov, Mavismov : Mavimtırak.
Mavzoléy *(Yun.)* : Mozole.
May, Mayis *(Lat.)* : Mayıs.
Maya *(Far.)* : 1. Maya. 2. Sermaye. 3. Aşı (hastalık için). 4. Haya, yumurta. 5. Döl. 6. Ana güvercin. 7. mec. Dolgun vücutlu (kadın).
Mayabaş : Kârsız ve zararsız, başabaş.
Mayabaşlıg : Eşitlik (kâr ve zarar için).
Maya deyeri (ğiymeti) : Mâliyet.
Maya goymag : Para harcamak, masraf etmek.
Mayak *(Rus.)* : Deniz feneri.
Mayalama : Ekşitme.
Mayalamag : Ekşitmek.
Mayalandırma : Dölleme.
Mayalandırmag : Döllemek.
Mayallag : Takla, perende.
Mayaotu : Şerbetçi otu.
Mayasız : 1. Sermâyesiz, mâliyetsiz. 2. Ekşisiz, mayasız.
Maya vurmag : Ekşitmek, mayalamak.
Mayböceyi : Mayıs böceği.
Mayé *(Ar.)* : Sıvı, mâyi.
Mayéhtac *(Ar.)* : İhtiyaç maddeleri.
Mayéleşdirilmek : Sıvılaştırılmak.
Mayéleşdirmek : Sıvılaştırmak.
Mayéleşme : Sıvılaşma (gaz).
Mayéleşmek : Sıvılaşmak.
Maygabağı : Mayıs bayramı öncesi.
Maygülü, Mayisgülü : 1. Karanfil. 2. Su çulluğu.
Mayıf : Alil, sakat.
Mayıflaşmag : Sakatlanmak.
Mayıflı : Alil, sakat.
Mayıflıg : Sakatlık.
Mayil : Mail.
Mayilli : Meyilli.
Mayillik : Eğrilik.
Mayka *(Rus.)* : Mayo.
Maykalı : Mayolu.
Maymag : 1. Mıymıntı. 2. Kalınkafalı.
Maymagcasına : Ahmakça.
Maymaglıg : Ahmaklık.
Maymaglıg élemek (etmek) : Ahmaklık etmek.
Mayor *(Lat.)* : Binbaşı.
Mayorlug : Binbaşılık.
Maz *(Rus.)* : Kundura boyası.
Mazag *(Ar.)* : 1. Şaka, lâtife. 2. Flört.
Mazag élemek (etmek) : Şakalaşmak.
Mazaglaşmag : 1. Şakalaşmak. 2. Flörtleşmek.
Mazarat *(Ar.)* : 1. Mazarrat. 2. Muzır, zâlim.
Mazat (Mazamat)a goymag (özünü) : Övünmek, kırıtmak.
Mazğal : Mazgal.
Mazı : Mazı.
Mazı-mazı : Bilye oyunu.
Mazı oynamag : Bilye oynamak.
Mazi *(Ar.)* : Mâzi.
Mazlama : Boyama (ayakkabı).
Mazlamag : Boyamak (ayakkabı).
Mazlı : Boyalı (ayakkabı).
Mazol : Nasır, nasır bağlamış.
Mazut : Mazot.
Mazutlamag : Mazotlamak.
Mazutlanmag : Mazotlanmak.
Mazutlu : Mazotlu, mazota bulaşmış.
Mazutlug : Mazot deposu.
Mebada *(Ar.)* : Aslâ, zinhar.
Me'bed *(Ar.)* : Mabet.
Mébél *(Fr.)* : Mobilya.
Mébélçi : Mobilyacı.
Mébélçilik : Mobilyacılık.
Mébélgayıran : Mobilya yapan.
Mébélli : Mobilyalı.
Mebleğ *(Ar.)* : Meblağ.
Mecbur *(Ar.)* : Mecbur.
Mecburlug : Mecburiyet.
Meccani *(Ar.)* : Parasız, ücretsiz.
Mechul *(Ar.)* : Meçhul.
Mechulfe'l *(Ar.)* : Meçhul fiil, geçişsiz fiil.
Mechul növ : Edilgen çatı.
Meclisi-müessisan *(Ar.)* : Anayasa meclisi, kurucu meclis.
Mecmeyi *(Ar.)* : Sini.
Mecmue *(Ar.)* : 1. Mecmua. 2. Kitap.

Me'cun *(Ar.)* : Macun.
Meçid *(Ar.)* : Mescit.
Medahil *(Ar.)* : Gelir, varidat.
Medahilli : Gelirli.
Médal *(Fr.)* : Madalya.
Médalçı : Madalya alan.
Médallı : Madalyalı.
Médalyon *(Fr.)* : Madalyon.
Medd-cezr *(Ar.)* : Meddücezir.
Meddah *(Ar.)* : Meddah.
Meddahlıg : Meddahlık.
Me'de *(Ar.)* : Mide.
Me'de altı vezi : Pankreas.
Me'de büküşi : Mide bulantısı.
Me'decik : 1. Mide. 2. Karıncık.
Meded *(Ar.)* : Medet.
Mededçi : Yardımcı.
Mededçilik : Yardımcılık.
Meded élemek (etmek, vérmek) : Yardım ulaştırmak.
Mededine çatmag : İmdadına koşmak.
Mededkar *(Ar. Far.)* : Yardımcı.
Mededkarlıg : Yardımcılık.
Meded yétirmek : Yardım ulaştırmak.
Me'de gıcgırması (gıjgırması) : Mide ekşimesi.
Me'de hestelikleri : Mide hastalıkları.
Me'den *(Ar.)* : Maden.
Me'denarası:Mâden bölgesi, mâden sahası.
Me'dençi : Mâdenci.
Me'dençilik : Madencilik.
Me'den gazı : Grizu.
Me'den hilas etme işleri : Can kurtarma tedbirleri (ocakta).
Medeni *(Ar.)* : 1. Medenî. 2. Kültürlü.
Medenileşmek : Medenileşmek.
Medenileşdirmek : Medenileştirmek.
Medeniyyet *(Ar.)* : 1. Medeniyet. 2. Kültür.
Medeniyyet sarayı : Kültür sarayı.
Medeniyyetsiz : Medeniyetsiz, kültürsüz.
Medeniyyetsizlik : Medeniyetsizlik, kültürsüzlük.
Medeniyyetyayan : Medeniyet yayan, medenîleştirici, uygarlaştırıcı.
Me'de şiresi : Mide özsuyu.
Me'de yarası : Ülser.
Medfen *(Ar.)* : Mezar.
Medh *(Ar.)* : 1. Meth. 2. Methiye.
Medhel *(Ar.)* : Methal, mukaddime, giriş.
Medh etmek (élemek, gılmag) : Meth etmek.
Medhiyyeçi : Meddah.
Medhiyyeçilik : Meddahlık.
Medhname, Medhiyye *(Ar.)* : Kaside, övgü, methiye.
Médian, Médiyan *(İng.)* : Kenarortay.
Medrese *(Ar.)* : Medrese.
Meduza *(Yun.)* : Medüz.
Meettel *(Ar.)* : Muattal.
Meettel élemek (etmek) : Ağır davranmak.
Meettel galmag : 1. Şaşırıp kalmak. 2. Hareketsiz kalmak.
Meettel olmag : Gecikmek, geç kalmak.
Mefkure *(Ar.)* : Mefkûre.
Mefkurevi *(Ar.)* : İdeolojik.
Mefreş *(Ar.)* : Yaygı.
Meftil *(Ar.)* : Tel.
Meftilgayıran : Tel ustası.
Meftilli : Telli; tel örgülü.
Meftilsiz : Telsiz; tel örgüsüz.
Meftun *(Ar.)* : Meftûn.
Meftunedici : Büyüleyici, pek hoş.
Meftun élemek (etmek) : Büyülemek, hayran etmek.
Meftunlaşmag : Hayran kalmak.
Meğale *(Ar.)* : Makale.
Meğam *(Ar.)* : Makam.
Meğama çatmag : Rütbece yükselmek.
Meğam ahtarmag (güdmek) : Fırsat gütmek.
Meğam etmek (tutmag) : Yerleşmek.
Meğamı gelmek : Fırsatı düşmek.
Meğam tapmag : Fırsat yakalamak.
Meğber *(Ar.)* : Makber.
Meğbere *(Ar.)* : 1. Makber. 2. Mozole.
Meğbul *(Ar.)* : Makbul.
Meğbul bilmek (görmek) : Beğenmek, hoşlanmak.

Meğbul etmek : Beğenmek, kabullenmek.
Meğed *(Ar.)* : Makat, anüs.
Meğeş : Krema.
Meğsed *(Ar.)* : Maksat.
Meğsed daşımag : Göz önüne almak.
Meğsede (meğsedine) çatmag : Dileğine kavuşmak.
Meğsede (meğsedine) düşmek : Arzu etmek, niyetlenmek.
Meğsede uyğun : 1. Makbul, makul. 2. Faydalı şekilde.
Meğsed güdmek : Maksat gütmek.
Meğsed yönlü : Maksatlı.
Meğsud *(Ar.)* : Kasıt, niyet.
Meğte *(Ar.)* : Makta.
Meğtul *(Ar.)* : Maktul.
Meğbun *(Ar.)* : Aldatılmış.
Meğbun édilmek : Mahrum olmak.
Meğbun élemek (etmek) : Mahrum etmek.
Meğbunlug : 1. Acizlik. 2. Kazıklama (alışverişte).
Meğbun olmag : Mahrum olmak.
Meğlete *(Ar.)* : Yanıltmaç, mağlata.
Meğlete salmag : Ara bozanlık etmek.
Meğlubedilmez : Yenilmez.
Meğlubedilmezlik : Yenilmezlik.
Meğlub élemek (etmek) : Yenmek.
Meğlubiyyet *(Ar.)* : Mağlubiyet.
Meğlublug : Mağlubiyet.
Meğmun *(Ar.)* : 1. Aldatılmış. 2. Âciz.
Meğmun élemek (etmek) : 1. Aldatmak. 2. Mahrum etmek, zarar vermek.
Meğmunlug : 1. Aldanmışlık. 2. Acizlik.
Meğmun olmag : Aldanmak, zarar görmek.
Meğrib *(Ar.)* : Mağrip, günbatan.
Meğrur *(Ar.)* : Mağrur.
Meğrurane *(Ar.)* : Mağrurca.
Meğrurcasına : Mağrurca.
Meğruriyyet *(Ar.)* : Mağrurluk.
Meğrurlanmag : Mağrurlanmak.
Meğrurlug : Mağrurluk.
Meğrur olmag : Mağrur olmak.
Meğşuş *(Ar.)* : Perişan, karışık.
Meğşuşlug : Kargaşalık.
Meğz *(Ar.)* : 1. Beyin. 2. Çekirdek, öz.
Meğzibadam : Bâdem içi.
Méh *(Far.)* : Meltem.
Mehal *(Ar.)* : Muhal.
Méhanik *(Yun.)* : Mekanik.
Méhanika *(Yun.)* : 1. Mekanik. 2. mec. Mekanizma.
Méhaniki *(Yun. Ar.)* : Mihaniki.
Méhanikleşdirilmek : Makineleştirilmek.
Méhanikleşdirme : Makineleştirme.
Méhanikleşdirmek : Makineleştirmek.
Méhanikleşmek : Makineleşmek.
Méhanizm *(Yun.)* : Mekanizma.
Meharet *(Ar.)* : Maharet.
Meharetli : Maharetli.
Meharetlilik : Maharetlilik.
Meharetsiz : Maharetsiz.
Meharic *(Ar.)* : Gider, masraf.
Mehbes, Mehbeshana *(Ar.)* : Hasiphane.
Mehbub *(Ar.)* : Mahbup.
Mehbube *(Ar.)* : Mahbube.
Mehbus *(Ar.)* : Mahpus.
Mehcub *(Ar.)* : Mahcup.
Mehcublug : Mahcubiyet.
Mehcub olmag : Mahcup olmak.
Mehdud *(Ar.)* : Mahdut.
Mehdud élemek (etmek) : Sınırlamak.
Mehdudiyyet *(Ar.)* : Sınırlama, sınırlılık.
Mehdudlanmag : Sınırlanmak.
Mehdudlaşdırmag : Sınırlamak, kısmak.
Mehdudlaşma : Sınırlama.
Mehdudlaşmag : Yetinmek.
Mehdudlayıcı, Mehdudlaşdırıcı : Sınırlayıcı.
Mehdudlug : Sınırlılık, darlık.
Mehebbet *(Ar.)* : Muhabbet.
Mehebbetane *(Ar. Far.)* : Aşkla, samimî olarak.
Mehebbet bağlamag : Sevmek, istemek.
Mehebbetçiçeyi : Muhabbet çiçeği.
Mehebbetini gazanmag : Kendini sevdirmek.
Mehebbet izhar élemek : Sevgi göstermek.
Mehebbetli : Sevgi dolu.

Mehebbetname *(Ar. Far.)* : 1. Dostane mektup. 2. Aşk mektubu.
Mehebbet salmag : Sevmek, vurulmak.
Mehebbetsiz : Sevgisiz, isteksiz.
Mehecer *(Ar.)* : 1. Tırabzan. 2. Sürahi.
Mehecerli : Parmaklıklı, tırabzanlı.
Mehek, Mehekdaşı : Mihenk.
Mehekden çıhmag : 1. Mihenge vurulmak. 2. mec. Denenmek.
Mehel goymamag : Görmezlikten gelmek, bilmezlenmek.
Mehell *(Ar.)* : Mahal.
Mehelle *(Ar.)* : Mahalle.
Mehellî *(Ar.)* : Mahallî.
Meherrem *(Ar.)* : Muharrem.
Meherremlik : Yas, mâtem.
Meheye çekmek (vurmag) : 1. Mihenge vurmak. 2. mec. Denemek, sınamak.
Me'hez *(Ar.)* : Mehaz.
Mehfi *(Ar.)* : Gizli.
Mehfil *(Ar.)* : Mahfil.
Mehkeme *(Ar.)* : Mahkeme.
Mehkeme âyidiyeti : Yargılamaya yetkili ülke.
Mehkemebaz *(Ar. Far.)* : Mahkemekolik.
Mehkemebazlıg : Mahkeme tutkunluğu.
Mehkeme bahışı : Mahkeme incelemesi.
Mehkeme ékspértizası : Bilir kişi.
Mehkeme ğerardadı : Mahkeme kontratı.
Mehkeme ğet'nemesi : Mahkeme kararı.
Mehkeme hâkimiyyeti : Mahkeme bağımsızlığı.
Mehkemelik : Mahkemelik.
Mehkeme tapşırığı : Kadılık, yargıçlık.
Mehkeme tohunulmazlığı : Dokunulmazlık, yargı bağımsızlığı.
Mehkemeye çağırış vereğesi : Celpnâme (mahkemeye).
Mehkum élemek (etmek) : Mahkûm etmek.
Mehkumlug : Mahkûmiyet.
Mehkumluğun götürülmesi : İâdei itibar.
Mehkum olmag : 1. Mahkum olmak. 2. Mecbur bırakılmak.
Méhli : Meltemli.
Mehlug *(Ar.)* : Mahlûk.
Mehlugat *(Ar.)* : Mahlûkat.
Mehlul *(Ar.)* : Mahlûl.
Mehlulgarışdıran : Mikser, karmaç.
Méhman *(Far.)* : Konuk, misafir.
Méhmandar *(Far.)* : Mihmandar, konukçu.
Méhman élemek (etmek) : Misafir etmek.
Méhmanhana *(Far.)* : Otel.
Méhmanhanaçı : Otelci.
Méhmanhanaçılıg : Otelcilik.
Méhmannavaz *(Far.)* : Misafirperver.
Méhmannavazlıg : Misafirperverlik.
Méhman olmag : Misafir olmak.
Mehmer *(Ar.)* : Kadife.
Mehmerek *(Ar. Far.)* : Kızıl hastalığı.
Mehmergülü : Kadife çiçeği.
Mehmeri *(Ar.)* : 1. Kızıl hastası. 2. Kadife gibi, kadifemsi.
Mehmeri çay : Demli çay.
Mehmeri ses : Yumuşak ses, kadife ses.
Méhpare *(Far.)* : Mahpare, ayparçası.
Méhr *(Far.)* : 1. Evlilik. 2. Başlık (para). 3. Sevgi.
Méhrab *(Far.)* : Mihrap.
Mehreba, Mehreva *(Ar.)* : 1. Peşkir, havlu. 2. Mendil. 3. Baş örtüsü, şal.
Mehrec *(Ar.)* : 1. Mahreç. 2. Payda (kesir işleminde).
Mehrek *(Ar.)* : Mahrek, yörünge.
Mehrem *(Ar.)* : Mahrem.
Mehremane *(Ar. Far.)* : Gizlice.
Méhr etmek : Sevgi göstermek.
Mehriban *(Far.)* : 1. Şefkatli, sevgili. 2. Acıyan, dost.
Méhribanane, Méhribanca (sına) : Dostça.
Méhribançılıg : Dostluk.
Méhribanlaşmag : Dostluk etmek, dost olmak.
Méhribanlıg : Dostluk.
Méhribanlıg etmek (gılmag) : Güzel davranmak, iyilik etmek.
Méhriban-mehriban : Şefkatle, tatlılıkla, dostça.
Méhrini kesmek : Yüz çevirmek.

Méhr(ini) salmag : Gönül vermek, sevmek.
Méhr kağızı : Evlilik cüzdanı.
Méhrlenmek : Sevmek, gönül vermek.
Méhrsiz : Sevgi beslemeyen, sevgisiz.
Mehrum *(Ar.)* : Mahrum.
Mehrum élemek (etmek) : Mahrum etmek.
Mehrumiyyet, Mehrumlug : Mahrumiyet.
Mehrum olmag : Mahrum olmak.
Mehsul *(Ar.)* : Mahsul.
Mehsuldar *(Ar. Far.)* : Mahsuldar.
Mehsuldar emek : Kârlı iş.
Mehsuldar güvveler : Üretici güçler.
Mehsuldarlaşdırma : Dölleme.
Mehsuldarlaşdırmag : 1. Döllemek. 2. Üretmek, verimini artırmak.
Mehsuldarlaşmag : Üretim artmak.
Mehsuldarlıg : 1. Semere. 2. Randıman.
Mehsuldar yazıcı : Velut yazar.
Mehsullu : Verimli, semereli.
Mehsullulug : 1. Semere. 2. Randıman.
Mehsul réntası : Rant.
Mehsulsuzlug : 1. Fena mahsul. 2. Randımansızlık.
Mehsus *(Ar.)* : Mahsus.
Mehsusen *(Ar.)* : Mahsus, özel.
Mehsusi *(Ar.)* : Özel, hususî.
Mehsusiyyet *(Ar.)* : Hususiyet.
Mehşer *(Ar.)* : Mahşer.
Mehşer ayağına çekmek : Çok sıkıştırmak, ahret suali sormak.
Mehşer gopmag : Kıyamet kopmak.
Mehşer gurulmag : Mahşere dönmek.
Mehv *(Ar.)* : İmha edilme, mahv edilme.
Mehvédici : Öldürücü; yıkıcı, zararlı.
Mehv élemek (etmek) : Mahv etmek.
Méhver *(Ar.)* : Mihver.
Mehz, Mehzen *(Ar.)* : Ancak, yalnız, hiç şüphesiz.
Mehzun *(Ar.)* : Mahzun.
Mehzunlug : Mahzunluk.
Mehzun-mehzun : Mahzun mahzun.
Meişet *(Ar.)* : 1. Maişet. 2. Hayat, yaşayış. 3. Mâli durum, para durumu.
Meişetçilik : İnziva.
Meişet kéçirmek : Yaşamak, geçinmek.
Meiyyet *(Ar.)* : Maiyet.
Mejbur : Mecbur.
Mejlis : Meclis.
Mejnun : Mecnun.
Mekan *(Ar.)* : Mekân.
Meke, Mekebuğda(sı) : Mısır.
Mekenek : Kötek, sopa.
Mekere *(Rus.)* : Fuar.
Mekik : Mekik.
Mekikçi, Mekikgayıran : Mekik ustası.
Mekkilti : Meleme (keçiler).
Mekr *(Ar.)* : Hile.
Mekrli : Hilekâr, sinsi.
Mekteb *(Ar.)* : Mektep.
Mektebdar, Mektebçi *(Ar. Far.)* : Okul yöneticisi.
Mektebdarlıg : Okul idaresi.
Mektebdenkenar : Okul dışı.
Mektebeğeder : Okul öncesi.
Mektebhana *(Ar. Far.)* : Okul, mektep.
Mekteblerarası : Okullararası.
Mektebli : Okullu.
Mektebyanı : Okul avlusu.
Mektebyaşlı : Okul çağında (çocuk).
Mektub *(Ar.)* : Mektup.
Mektuplaşmag : Mektuplaşmak.
Mektubpaylayan : Müvezzi.
Me'kulat *(Ar.)* : Erzak.
Mele : Tahta kurusu.
Melefe *(Ar.)* : Yatak çarşafı.
Melefeli : Çarşaflı (yatak).
Meleke *(Ar.)* : Şah karısı, melike, padişah hanımı.
Melekmenzer, Meleksuret *(Ar.)* : Melek yüzlü.
Melekülmövt *(Ar.)* : 1. Azrail. 2. mec. Tipsiz, kılıksız.
Meleküzlü, Melekçöhreli : Melek yüzlü.
Melelemek : Sütlenmek (doğumdan önce meme).
Melemek : 1. Melemek. 2. Ağlamak, sızlamak. 3. mec. Ses çıkarmak.
Meler : 1. Sulu gözlü. 2. Ev hayvanı.

Meler galmag : Ağlayıp sızlamak.
Melerti : 1. Meleme sesi. 2. Ev hayvanı.
Meles : Mayhoş.
Melez *(Ar.)* : Melez.
Melezleşdirme : Çaprazlama, melezleştirme.
Melhem *(Ar.)* : Merhem.
Melik *(Ar.)* : Hükümdar.
Melike *(Ar.)* : Kraliçe.
Meliküşşüera *(Ar.)* : Şâirler sultanı.
Méliorasiya *(Lat.)* : Toprak islah işleri.
Méliorativ *(Lat.)* : Toprak ıslah.
Méliorator *(Lat.)* : Toprak ıslah uzmanı.
Melkemüt : Tipsiz, kılıksız.
Me'lul *(Ar.)* : Kederli, mahzun.
Melulcasına : Melul melul.
Melul-melul : Melul melul.
Me'lum *(Ar.)* : 1. Malûm. 2. Bilinen (matematikte).
Me'lumat *(Ar.)* : Malûmat.
Me'lumat agéntliyi : Haber ajansı.
Me'lumatfüruş *(Ar. Far.)* : Bilgiç taslağı.
Me'lumatfüruşlug : Bilgiç taslaklığı.
Me'lumatlı : Malûmatlı.
Me'lumatsız : Malûmatsız.
Me'lumat vérmek : Malumat vermek.
Me'lum élemek (etmek) : Bildirmek, haber vermek.
Me'lum fe'l : Aktif, etken fiil, geçişli fiil.
Me'lumlug : Malûm olma.
Me'lum növ : Geçişli çatı (gramer).
Mé'mar *(Ar.)* : Mimar.
Mé'marlıg : Mimarlık.
Meme : 1. Meme. 2. Meme başı. 3. Emzik. 4. Anne.
Memecik : Memecik.
Memecikli : Memecikli.
Memeçi : Süt ana, süt anne.
Memeş : Meme.
Memeyéyenden pepeyéyene kimi : Büyüklü küçüklü.
Me'mul : Mâmül.
Me'mulat *(Ar.)* : Mamûlât.
Me'mur *(Ar.)* : 1. Memur. 2. Mamur.
Men : Ben.
Me'na *(Ar.)* : Manâ.
Menafé *(Ar.)* : Çıkar, menfaat.
Me'nalı : Ma'nalı.
Me'nalılıg : Anlamı olma.
Menbe *(Ar.)* : Memba.
Mence : Bence.
Menciyez : Bendeniz.
Mende : Mendil.
Mendecer : Ekilmemiş yer.
Mendecerlik : Ekilmemiş arazi.
Mendil : 1. Mendil. 2. Çeki (baş örtüsü). 3. Tokurcun altlığı (ot yaygı).
Medule : Şal (kumaş).
Menemlik : Çalım, kurum.
Menemlik etmek : Övünmek, çalım satmak.
Menem-menem démek : Çalım satmak, böbürlenmek.
Menem-menemlik : Böbürlenme.
Menene : Yaprak biti.
Me'nevi *(Ar.)* : Manevî.
Me'neviyyat *(Ar.)* : Maneviyat.
Menfeet *(Ar.)* : Menfaat.
Menfeetberdar *(Ar. Far.)* : Fayda sağlayan.
Menfeetberdar olmag : Fayda sağlamak, faydasını görmek.
Menfeetdar *(Ar. Far.)* : Çıkarcı, menfaatçi.
Menfeetdarlıg : Çıkarcılık, menfaatçilik.
Menfeet götürmek : Faydalanmak, yararlanmak.
Menfeetli : Gelirli, faydalı.
Menfeetlilik : Kârlılık, kazançlılık.
Menfeetsiz : Kârsız, gelirsiz.
Menfeetsizlik : Kârlı olmayış.
Mengel, Mengele : Bağ bıçkısı.
Mengirlemek : 1. Elden düşürmemek. 2. Kendine mal etmek.
Me'ni *(Ar.)* : Ma'nâ.
Me'nidar *(Ar. Far.)* : Manâlı.
Menim, menimki : Benim, benimki.
Menimseme : Benimseme.
Méningit *(Fr.)* : Menenjit.
Menlik : Benlik.

Menliksiz : Şahsiyetsiz, silik.
Menli-senli : Aramızda.
Mensеb *(Ar.)* : 1. Mansıp. 2. Mansap.
Mensebperest *(Ar. Far.)* : Mevki düşkünü.
Mensebperestlik : Mevki düşkünlüğü.
Mensil : Aceleci, sıkıştırıcı.
Mensil durmag : Sıkıştırmak, acele ettirmek.
Mensiz : Bensiz.
Mensub *(Ar.)* : Mensup.
Mensubiyyet *(Ar.)* : Mensubiyet.
Mensubiyyet katégoriyası : Aitlik grubu (gramer).
Mensur *(Ar.)* : Mensur.
Mensuriyye *(Ar.)* : Klasik makam ismi.
Mensur şe'r : Mensur şiir.
Mentege *(Ar.)* : Mıntıka.
Menteş : 1. Ring. 2. Bisiklet tekerleği.
Mentiğ *(Ar.)* : Mantık.
Mentiğce : Mantıkça.
Mentiği *(Ar.)* : Mantıkî.
Mentiği vurğu : Mantık vurgusu (gramer).
Mentiğli : Mantıklı.
Mentiğlilik : Mantıklı oluş.
Mentiğsiz : Mantıksız.
Mentiğsizlik : Mantıksızlık.
Mentiğşünas, Mentigçi : Mantıkçı.
Mentiğşünaslıg : Mantık bilimi.
Ményu *(Fr.)* : Mönü.
Menzere *(Ar.)* : Manzara.
Menzereçi : Manzara ressamı.
Menzereli : Manzaralı.
Menzil *(Ar.)* : Menzil.
Menzilbaşı : Gidilen yer.
Menzile çatmag : Planlanan hedefe ulaşmak.
Menzil etmek : 1. İkamet etmek. 2. Mola vermek.
Menzilgâh *(Ar. Far.)* : Menzil, ikametgâh.
Menzil kesmek : Yolu katetmek, yolu bitirmek.
Menzilli : 1. Tek odalı (ev). 2. Tek gözlü (köprü). 3. Uzağı vuran (silah).
Menzilsiz : Evsiz.
Menzilsizlik : Evsizlik.
Ménzula *(Lat.)* : Plançete.
Menzum *(Ar.)* : Manzum.
Menzume *(Ar.)* : Manzûme.
Menzur *(Ar.)* : Maksat, niyet.
Menzurda olmag : Gözde olmak.
Menzur élemek (etmek) : Beğenmek, tutulmak.
Menzurka *(Rus.)* : Taksimatlı cam kab.
Menzur olmag* : İltifat görmek.
Mé'rac *(Ar.)* : Miraç.
Merakéş : Fas.
Merakéşli : Faslı.
Meram *(Ar.)* : Merâm.
Meramına çatmag : Hedefe varmak.
Meramname *(Ar. Far.)* : Program.
Merasim *(Ar.)* : Merâsim.
Merasim kéçirtmek : Merasim yapmak.
Merasim neğmeleri : Tören manileri (düğün, hasat, yas vb.).
Merbut *(Ar.)* : Merbut.
Merc : Bahis.
Mercan *(Ar.)* : Mercân.
Mercangile : Mercan otu.
Mercangulu : Kavkı.
Mercanı : 1. Frenküzümü. 2. Kırmızı.
Merc bağlamag (çekmek, gelmek, tutmag) : Bahis tutuşmak.
Mercek : Kulak memesi.
Merc élemek (etmek) : Bahis tutuşmak.
Merci, Mercimek : Mercimek.
Mercili : Mercimekli.
Merciplov : Mercimekli pilav.
Mercleşmek : Bahis tutuşmak, bahse girmek.
Merçek : Kulak memesi.
Merd *(Far.)* : Mert.
Merdane *(Far.)* : Merdâne.
Merdanelik : Yiğitlik, mertlik.
Merdeşir *(Far.)* : Ölü yıkayıcısı.
Merdimazar *(Far.)* : Zararlı, muzır, zâlim.
Merdimazarlıg : Muzırlık, zulüm.
Merdimazarlıg élemek (etmek) : Zulüm etmek.

Merdimgiriz *(Far.)* : Münzevi.
Merdimgirizlik : İnziva.
Merdlik : Mertlik.
Merd-merdane, Merdü-merdane : Mertçe.
Mere : 1. Bre!. 2. Çukur.
Mereçüyüd : Kuşkonmaz.
Méréjka *(Rus.)* : Antika (nakış).
Méréjkalı : Nakışlı.
Merek : 1. Samanlık. 2. Çardak. 3. Ahır.
Me'reke *(Ar.)* : 1. Gürültü. 2. Kalabalık.
Me'rekeçi : Kavgacı, yaygaracı.
Me'reke galdırmag (goparmag) : Gürültü koparmak.
Mereköçdüm : Kuyu kuyu (çocuk oyunu, ceviz, fındık bilye vb. ni. kuyuya düşürürler).
Mere-mere : Kuyu kuyu (çocuk oyunu), misket, bilye oyunu.
Merendi : Orak.
Merez *(Ar.)* : 1. Tazı (altı aylık). 2. Hastalık. 3. mec. Adet.
Merezli : Hastalıklı.
Mérgél *(Rus.)* : Marn, pekmez toprağı.
Mergmuş, Mergümüş *(Far.)* : Arsenik, zırnık.
Mergmuşlu : Arsenikli.
Merheba *(Ar.)* : Merhaba.
Merhele *(Ar.)* : Merhale.
Merhemet *(Ar.)* : Merhamet.
Merhemetkâr, *(Ar. Far)* : Merhametli.
Merhemetli : Merhametli.
Merhemetlilik : Şefkatlilik.
Merhemetsiz : Merhametsiz.
Merhemetsizlik : Merhametsizlik.
Méridian *(Lat.)* : Meridyen.
Me'rifet *(Ar.)* : Marifet.
Me'rifetlenmek : Edeplenmek.
Me'rifetli : 1. Marifetli. 2. Terbiyeli.
Me'rifetlilik : Edeplilik, terbiyelilik.
Me'rifetsiz : 1. Edepsiz, terbiyesiz. 2. Cahil, ilimsiz.
Me'rifetsizlik : Terbiyesizlik, edepsizlik.
Meriz *(Ar.)* : Hasta, mariz.
Merize : Dağ nanesi, kekik otu.
Merizhana *(Ar. Far.)* : Hastahane.
Merizlik : Hastalık.
Merkez *(Ar.)* : Merkez.
Merkezçi : Merkezci.
Merkezçilik : Merkezcilik.
Merkezdengaçan : Merkezkaç.
Merkezdengaçma ğüvvesi : Merkezkaç.
Merkezegaçan : Merkezcil.
Merkezegaçma ğüvvesi : Merkezcillik.
Merkezibucag : Merkez açı.
Merkeziyyet *(Ar.)* : Merkeziyet.
Merkeziyyetçi : Merkeziyetçi.
Merkeziyyetçilik : Merkeziyetçilik.
Merkezlemek : Yerleştirmek.
Merkezlenmek : Yerleşmek.
Merkezleşdirilmek : Yerleşmek.
Merkezleşdirmek : Yerleştirmek.
Merkezleşme : Merkezlenme.
Merkezleşmek : Merkezlenmek.
Mermer *(Lat.)* : Mermer.
Mermerhul : İzmarit (balık).
Mermerik : Yabani kiraz.
Merrih *(Ar.)* : Mars (gezeğen).
Mersin : Mersin (bitki), keçiyemişi.
Mersiye *(Ar.)* : Mersiye.
Mersiyehan *(Ar. Far.)* : Ağıtçı.
Mersiyehanlıg : Ağıtçılık.
Mertebe *(Ar.)* : 1. Kat (binada). 2. Katman, tabaka. 3. Makam, rütbe. 4. Defa, kere. 5. Miktar, derece.
Mertebearası : Kat arası (binada).
Mertebecik : Etajer.
Mertebeli : Katlı.
Mertebeyarım : Bodrumlu (bina).
Mertub : 1. Dinç, çevik. 2. Çelimli, endamlı.
Me'ruf *(Ar.)* : Maruf.
Me'ruf olmag : Tanınmak.
Me'ruz *(Ar.)* : Maruz.
Me'ruze *(Ar.)* : Konferans, rapor.
Me'ruzeçi : Raporcu, konferansçı.
Me'ruz galmag : Maruz kalmak.
Meryemböceyi (gurdu) : Tespih böceği.
Meryemnohudu : Yerpalamudu.
Meryemotu : Acıyavşan.

Merz *(Far.)* : Tarla sınırı, göbel.
Merze : Kekikotu.
Merzlemek : Sınır çekmek.
Mes : Mest (ayakkabı), maroken ayakkabı.
Mesafe *(Ar.)* : Mesâfe.
Mesafeden idare etme : Telekomünikasyon.
Mesafeli : Mesafeli.
Mesafeölçen : Telemetre.
Mesame *(Ar.)* : Mesâme.
Mesameli : Gözenekli.
Mesamelilik : Gözeneklilik.
Mesarif *(Ar.)* : Masarif.
Mescid *(Ar.)* : Mescit.
Mesder *(Ar.)* : Mastar (gramer).
Mesder şekilçisi : Mastar eki.
Mesel *(Ar.)* : 1. Mesel. 2. Muamma, bilmece.
Mesela *(Ar.)* : Meselâ.
Mesel çekmek : Örnek vermek.
Meselçi : Örnek veren (konuşurken).
Mesele *(Ar.)* : Mesele.
Mesele galdırmag : Mesele çıkarmak.
Meseleguti : Isırgan fidesi.
Meselen *(Ar.)* : Meselâ.
Meshere *(Ar.)* : Maskara.
Meshereçi : Şakacı, alaycı.
Mesken *(Ar.)* : Mesken.
Mesken salmag : Yerleşmek.
Meskun *(Ar.)* : Meskûn.
Meskun etmek : İskân etmek.
Meskun olmag : Yerleşmek.
Meslehet *(Ar.)* : Maslahat.
Meslehet bilmek : Tavsiye etmek.
Meslehetçi : 1. Müşavir. 2. Akıl hocası.
Meslehetçi ses : İstişarî oy.
Meslehet deyil : Tavsiye etmem.
Meslehet élemek (etemek) : İstişâre etmek.
Meslehet goymag : Görüşerek karar vermek.
Meslehet görmek (vérmek) : 1. Tavsiye etmek, öğütlemek. 2. Uygun görmek.
Meslehethana *(Ar. Far.)* : Danışma bürosu.
Meslehetleşme : Konsültasyon, konsulto.
Meslehetleşmek : Danışmak, fikir danışmak.
Meslehetli : Meşveretli.
Meslehet şûrâsı : İstişare heyeti.
Meslek *(Ar.)* : 1. İdeal, ülkü, mefkûre. 2. İnanç, itikat. 3. Dilek, istek, arzu.
Meslekbaz *(Ar. Far.)* :Sürekli din değiştiren.
Meslekbazlıg : Sürekli din değiştirme.
Meslekdaş : Hemfikir, fikirdaş.
Meslekli : İnançlı, itikatlı.
Mesleklilik : İnançlılık, itikatlılık.
Meslek sahibi : İdealist, ülkücü.
Mesleksiz : 1. Prensipsiz. 2. Dinsiz.
Mesleksizlik : 1. Prensipsizlik. 2. Dinsizlik.
Mesmesi : Mercanköşk.
Mesned : Keçe.
Mesref *(Ar.)* : Masraf.
Mesrefden çıhmag (düşmek) : İşe yaramaz olmak.
Mesref élemek (etmek) : 1. Masraf etmek. 2. Kullanmak.
Mesrefli : 1. Masraflı. 2. mec. Faydalı.
Mesref olmag : 1. Harcanmak. 2. Kullanılmak.
Mesruriyyet, Mesrurlug : Sevinç, neşe.
Mest : Mest (ayakkabı), maroken ayakkabı.
Mest *(Far.)* : Mest, sarhoş.
Mestan *(Far.)* : 1. Kedi. 2. Mahmur (göz).
Mestane *(Far.)* : Süzgün (bakış).
Mestédici : Müskir, zevkli, keyif verici.
Mestédicilik :Zevk vericilik, keyiflendirme.
Mesteki *(Yun.)* : Mastika (reçine).
Mestlendirmek : Mest etmek, esritmek.
Mestlik : Sarhoşluk, esriklik.
Mes'ud *(Ar.)* : Mesut.
Mes'ud olmag : Mesut olmak.
Mes'ul *(Ar.)* : Mesul, sorumlu.
Mes'uliyyet *(Ar.)* : Mesuliyet, sorumluluk.
Mes'uliyyet daşımag : Mesuliyet taşımak.
Mes'uliyyete almag : Mahkemeye vermek.
Mes'uliyyetli : Mesuliyetli, mesul.
Mes'uliyyetsiz : Mesuliyetsiz.
Mes'uliyyetsizcesine : Mesuliyetsizce, sorumsuzca.

Mes'ullug : Mesuliyet.
Me'sum *(Ar.)* : Masum.
Me'sumane *(Ar. Far.)* : Masumane.
Me'sumlug : Masumluk.
Me'sum-me'sum : Masumca.
Méş : İlk hamle (satranç vb.), ilk vuruş.
Méşard : İkinci hamle (satranç vb.), son hamle.
Meşdi : Meşhet hacısı.
Méşe : Orman.
Méşe alması : Ekşi elma.
Méşe arası : Orman içi.
Méşebeyi : Orman müdürü.
Méşebeyilik : Orman müdürlüğü.
Méşecüllütü : Çulluk.
Méşeçi, Méşeşünas : Ormancı.
Méşeçik : Koru.
Méşeçilik, Méşeşünaslıg : Ormancılık.
Méşe çöl : Step ormanı.
Meşedi : Meşhet hacısı.
Meşegget *(Ar.)* : Meşakkat.
Meşegget çekmek : Meşakkat çekmek.
Meşeggetli : Meşakkatli.
Méşegıran : Ağaç kesicisi.
Méşegırma : Ağaç kesimi.
Méşe gilası : Kuşkirazı.
Méşegoruyan : Korucu (orman).
Méşehoruzu : Çalı horozu.
Meş'el *(Ar.)* : Kandil.
Méşelendirmek : Ağaçlandırmak, ağaçlamak.
Méşeli : Ormanlı.
Méşelik : Ormanlık.
Meş'ellenmek : Parıldamak, ışıldamak.
Meş'elli : Kandilli.
Méşesalma : Ağaçlandırma.
Méşe salmag : Ağaçlandırmak.
Méşesiz : Ormansız, ağaçsız.
Méşesizleşdirilmek : Ağaçsızlaştırılmak.
Méşesizleşdirmek : Ağaçsızlaştırmak.
Méşesizlik : Ormansızlık, ağaçsızlık.
Méşeşünas : Ormancı, orman mütehassısı, ormanbilimci.
Méşeşünaslıg : Ormancılık, ormanbilimi.
Méşe toragayı : Toygar.
Méşğ, Meşğ *(Ar.)* : Meşk.
Meşğçi : Spor eğitimcisi.
Meşğ élemek (etmek) : Meşk etmek.
Meşğele *(Ar.)* : Meşgale.
Meşğul *(Ar.)* : Meşgul.
Meşğuliyyet *(Ar.)* : Meşguliyet.
Meşğulizimme olmag : Vebal altında kalmak.
Meşhedi : Meşhet hacısı.
Meşhur *(Ar.)* : Meşhûr.
Meşhurlanmag : Meşhur olmak.
Meşhurlaşdırılmag : Meşhur edilmek.
Meşhurlaşdırmag : Meşhur etmek.
Meşhurlaşmag : Meşhur olmak.
Meşhurlug : Meşhurluk.
Méşin : Telatin.
Méşinli : Meşinli.
Méşméşi : Erik.
Méşok *(Rus.)* : Çuval, torba.
Meşrebe *(Ar.)* : Maşrapa.
Meşrığ *(Ar.)* : Maşrık.
Meşru *(Ar.)* : Meşrû.
Meşrubat *(Ar.)* : Meşrûbât.
Meşrut *(Ar.)* : Meşrût, şartlı.
Meşrute *(Ar.)* : 1. Anayasa. 2. Anayasal.
Meşruteçi, Meşrutehah : Anayasa taraftarı.
Meşruteçilik, Meşrutehahlıg : Meşrutiyet.
Meşruteli : Anayasal.
Méşşan *(Rus.)* : Küçükburjuva.
Méşşancasına : Küçük burjuva gibi.
Méşşanlaşmag : Burjuva olmak.
Méşşanlıg : Burjuvalık.
Meşşate *(Ar.)* : Kadın kuaför.
Meşşatelik : Kuaförlük (kadın için).
Me'şug *(Ar.)* : Maşuk.
Me'şuğe *(Ar.)* : Maşuka.
Me'şuğebaz *(Ar. Far.)* : Zampara.
Me'şuğebazlıg : 1. Zamparalık. 2. Metreslik.
Meş'um *(Ar.)* : Meşum.
Meş'umlug : Uğursuzluk, talihsizlik.
Meşveret *(Ar.)* : Meşveret.
Meşveretçi : 1. Müşavir, danışman. 2. Akıl hocası.
Meşveretçi(lik) ses:Deklarasyon, istişarî oy.

Met : 1. Pekmez. 2. Köpük (pekmez, reçel), reçel köpüğü.
Meta *(Ar.)* : Metâ.
Métafizik *(Yun.)* : Metafizik.
Metafizika *(Yun.)* : Metafizik.
Métafora *(Yun.)* : 1. Mecaz. 2. İstiare, iğreltileme.
Métaforik *(Yun.)* : Mecazî.
Métal *(Yun.)* : Metal.
Métalaohşar : Madensi.
Métalçekme : Haddeleme.
Métalçı : Madenci.
Métaldoğrayan (kesen) : Demir testeresi.
Métaleriden : Maden arıtma fırını.
Metal gırıntısı : Demir tozu.
Metallama : Madenî kaplama.
Métallaşdırılmag : Metal kaplanmak.
Métallaşdırmag : Maden ile kaplamak.
Métallı : Metalı olan.
Métallik *(Yun.)* : Metal.
Métallurg *(Yun.)* : Madenci.
Métallurgiya *(Yun.)* :Madencilik, metalurji.
Métallurji *(Yun.)* : Metalurjik.
Métal ovuntusu : Demir talaşı.
Métalşünas *(Yun. Far.)* : Metal bilimci, madenci.
Métalşünaslıg : Métal bilimi, madencilik.
Métalyayan : Haddehane.
Métan *(Fr.)* : Metan.
Metanet *(Ar.)* : Metânet.
Métastas *(Yun.)* : Metaztaz.
Métatéza *(Yun.)* : Metatez.
Metbee *(Ar.)* : Matbaa.
Metbeeçi : Matbaacı.
Metbeeçilik : Matbaacılık.
Metbee hetası : Matbaa hatası.
Metbeh *(Ar.)* : Mutfak.
Metbehgurdu : Hamamböceği.
Metbehhana : Mutfak.
Metbehli : Mutfaklı.
Metbu *(Ar.)* : Matbu.
Metbuat *(Ar.)* : Matbuat.
Metbuat agéntliyi : Basın bürosu.
Metbuat azadlığı : Basın hürriyeti.
Metbuatçı : Basın mensubu.
Metbuat konféransı : Basın toplantısı.
Metbuat müdirliyi : Basın idaresi.
Mete : 1. Çizgi daire (çocuk oyununda). 2. Son durak.
Mete-mete : Çizgi oyunu (çocuk oyunu).
Méteor *(Yun.)* : Meteor.
Météorit *(Yun.)* : Meteor, göktaşı.
Météorologiya *(Yun.)* : Meteoroloji.
Météorolog *(Yun.)* : Meteorolog.
Meteoroloji *(Yun.)* : Meteorolojik.
Metere *(Ar.)* : Matara.
Meteris : 1. Yardımcı, arka, hâmi. 2. Dulda.
Métil *(Ar. Yun.)* : Metil.
Metin : Metin.
Metinleşdirmek *(Ar. Fr.)* : Sağlamlaştırmak.
Metinleşmek : Sağlam olmak.
Metinlik : Metanet.
Métis *(Fr.)* : Metis
Metle *(Ar.)* : Matla.
Metleb *(Ar.)* : Maksat, mevzu.
Metlebe çatmag (yétmek) : Arzusuna kavuşmak.
Metleb üste gelmek (gayıtmag) : Asıl mevzua dönmek.
Metleşdirmek : Koluyaştırmak (sıvıyı).
Metleşdirtmek : Koyulaştırtmak (sıvıyı).
Metleşmek : Koyulaşmak (sıvı).
Metlub *(Ar.)* : Matlup.
Metn *(Ar.)* : Metin.
Metni *(Ar.)* : Metne uygun.
Metnşünas *(Ar. Far.)* : Metinler uzmanı (edebî ve pratik), tekstolog.
Metnşünaslıg : Metin bilimi, tekstoloji.
Métod *(Yun.)* : Metot.
Métodik *(Yun.)* : Metodik.
Métodika *(Yun.)* : Metot.
Métodiki *(Yun. Ar.)* : Metodik.
Métodist *(Yun.)* : Metot bilimci (eğitimde), usulcü, metotçu.
Métodolog *(Yun.)* : Metodoloji uzmanı.
Métodologiya *(Yun.)* : Metodoloji.
Métonimiya *(Yun.)* : Mecazı mürsel.

Métr *(Yun.)* : Metre.
Métraj *(Fr.)* : 1. Metraj. 2. Ölçüm.
Métrampaj *(Fr.)* : Sayfa bağlayıcı.
Métrik *(Fr.)* : Metrik.
Métrika *(Lat.)* : Doğum kâğıdı.
Métrologiya *(Yun.)* : Metroloji.
Métroloji *(Yun.)* : Metrolojik.
Métropolitén *(Fr.)* : Metro.
Métrsistémi : Metrik sistem.
Mevacib *(Ar.)* : Maaş.
Mevacibli : Maaşlı, memur.
Méy *(Ar.)* : Şarap.
Mé'yar *(Ar.)* : Miyar.
Méydan *(Ar.)* : Meydan.
Méydana çekmek (goymag) : Ortaya koymak, söz konusu etmek.
Méydança : Dört yol kavşağı, alan.
Méydan démek (ohumag) : Meydan okumak.
Méydan günü : İmtihan.
Méydanı boş (hali) görmek : Meydanı boş bulmak.
Méydanlıg : Meydanlık.
Méydan sulamag : Kabadayılık taslamak.
Méydan tutmag : Şaşırmak, bocalamak.
Meyer : Meğer.
Méyhana *(Far.)* : Meyhane.
Méyhanaçı : Meyhaneci.
Méyhanaçılıg : Meyhanecilik.
Méyhoş *(Far.)* : Mayhoş.
Méyhoşlug : Mayhoşluk.
Méyit *(Ar.)* : Ölü, cenaze.
Méyithana *(Ar. Far.)* : Morg.
Méyitine vurmag : Öldüresiye dövmek.
Méyit namazı : Cenaze namazı.
Méyitsifet *(Ar.)* : Solgun çehreli, ölü gibi, solgun.
Méyl *(Ar.)* : Meyil, eğilim.
Méylden düşmek : Hevesi kalmamak.
Méyli çekmek : İstemek.
Méyllenmek : 1. Meyl etmek. 2. Heveslenmek.
Méylli : 1. Eğik. 2. Eğilimli.
Méyl salmag : Heves göstermek.
Méylsiz : Hevessiz, isteksiz.
Méysizlik : Hevessizlik.
Méymun : Maymun.
Méymunabenzer (ohşar) : Maymuna benzeyen, maymunsu.
Méymuncug : Maymuncuk.
Méymunlug : Maymunluk.
Méymunlug etmek : Maymunlaşmak.
Méymunoynadan : 1. Maymuncu. 2. mec. Sarakacı.
Méymunsifet : Çirkin, şebek suratlı.
Méyne : Omça, bağ kütüğü.
Méynegurdu : Asma biti.
Méynelik : Bağ.
Méyrulu : Çıngıl.
Me'yus *(Ar.)* : Me'yûs.
Mé'yusane (Ar. Far.) : Meyusâne.
Méyuslaşmag : Ümitsizleşmek, umut kesmek.
Me'yuslug : Umutsuzluk.
Méyve *(Far.)* : Meyve.
Méyvecat *(Far. Ar.)* : Meyve, yemiş.
Méyveçi : Meyveci.
Méyvegurudan : 1. Meyve kurutma makinesi. 2. Meyve kurutma şubesi.
Méyvekök : Yumru kökler.
Méyvelilik : Bereketlilik, bolluk.
Méyvesatan : Meyveci.
Méyve-terevez : 1. Meyve ve sebze. 2. Manav dükkanı.
Méyveyétirici : Mümbit, bereketli.
Méyveyığan : Meyve toplayıcı.
Méyyithana *(Ar. Far.)* : Morg.
Méyyitsifet : Solgun çehreli, ölü gibi.
Méyyit yarma : Otopsi.
Méyzar : Önlük.
Mezac *(Ar.)* : Mizaç.
Mezacı çekmemek : İştahı çekmemek.
Mezacı götürmek : İştahı çekmek, canı istemek.
Mezacı pozulmag : Hastalanmak.
Mezar *(Ar.)* : Mezâr.
Mezarçı : Mezarcı.
Mezardaşı : Mezar taşı.

Mezarhanlıg : Dua etme (cenazede).
Mezdemek, Mezlemek : 1. Yemek. 2. Yutmak (hırsla). 3. mec. Benimsemek.
Meze *(Far.)* : 1. Çerez. 2. Lezzet, tad. 3. mec. Naz, işve. 4. mec. Mizah.
Meze gavalısı : Ekşi erik.
Mezeli : 1. Tatlı, lezzetli. 2. Güldürücü. 3. Garîbe. 4. Mezesi olan.
Mezelilik : Komiklik.
Mezelilik élemek (etmek) : Komiklik etmek, şaka etmek.
Mezellet *(Ar.)* : Mezellet.
Mezemmet *(Ar.)* : Sitem, kınama.
Mezemmetédici : Töhmetli, sitemli.
Mezemmet élemek (etmek) : Azarlamak, paylamak.
Mezemmetlenmek : Azarlanmak, paylanmak.
Mezemmetli : Töhmetli, sitemli.
Mezende, Mezenne *(Ar.)* : Piyasa, çarşı fiyatı.
Mezenne ferği : Fiyat farkı, kâr.
Mezenne goymag : Narh koymak.
Mezenneleşmek : Kıymet biçmek.
Mezennesi düşmek : Ucuzlamak.
Meze vérmek : 1. Eğlendirmek. 2. Cilvelenmek.
Mezheb *(Ar.)* : 1. Mezhep. 2. İdeal.
Mezhebsiz *(Ar.)* : Mezhepsiz, dinsiz.
Mezheke *(Ar.)* : 1. Anekdot. 2. Komedya, komedi.
Mezhekeçi : Soytarı.
Mezhekeçilik : Soytarılık.
Mezheke jurnalı : Mizah dergisi.
Mezhekeli : 1. Güldürücü, şen. 2. Masalımsı, mizahî.
Mezhekenevis *(Ar. Far.)* : Komedi yazarı.
Mezhekenevislik : Komedi yazma.
Mezhekeyazan : Komedi yazarı.
Mezhekeye goymag : Alaya almak.
Meziyyet *(Ar.)* : Meziyet.
Mezlum *(Ar.)* : Mazlum.
Mezlumcasına : Mazlum mazlum, melûl melûl.
Mezlumane *(Ar. Far.)* : Mazlum mazlum.
Mezlumlug, Mezlumiyyet : 1. Mazlumluk. 2. Mahcupluk.
Mezmun *(Ar.)* : Mazmun.
Mezmunca : Manaca, muhtevaca.
Mezmunlu : Derin manalı, zengin münderecatlı.
Mezmunlulug : Zengin münderecat.
Mezmunsuz : Manasız, boş.
Mezmunsuzlug : Manasızlık.
Me'zun *(Ar.)* : Mezun, diplomalı.
Me'zuniyyet *(Ar.)* : Mezuniyet.
Me'zuniyyetçi : İzinli.
Me'zuniyyete çıhmag : İzne çıkmak.
Me'zur *(Ar.)* : Mazur.
Me'zur görmek (saymag, tutmag) : Mazur görmek.
Mıggıldamag : İnim inim inlemek.
Mıggıldanmag : İnlemek, sızlanmak.
Mıggıltı : İnilti, sızıltı.
Mığayat *(Ar.)* : 1. Gözleme, kollama. 2. Gözleyen, kollayan.
Mığıldamag : Kendi kendine gülmek (çocuk).
Mığıltı : Kendi kendine gülme (çocuk).
Mığmığ, Mığmığa, Mığmığı : Tatarcık (sinek).
Mıh *(Far.)* : 1. Mıh. 2. Küçük kazık.
Mıhabenzer, Mıhvarı : Mıh biçiminde.
Mıhça : 1. Küçük mıh. 2. Nasır.
Mıhçalamag : Mıhlamak.
Mıhçalanmag : Mıhlanmak.
Mıh çalmag (vurmag) : Çivilemek, çakmak.
Mıhçalı : Mıhlanmış.
Mıhgayıran : Demirci.
Mıh kimi : 1. Kazık gibi, dimdik. 2. Muhkem, sımsıkı.
Mıhî : Mıhla ilgili.
Mıhlama : Mıhlama.
Mıhlamag : 1. Mıhlamak. 2. mec. Hayrette bırakmak.
Mıhlanmag : Mıhlanmak.
Mıhlatmag : Mıh çaktırmak.

Mıncıg : Boncuk.
Mırıg : 1. Gedik ağızlı (ön dişlerden). 2. Tavşan dudağı.
Mırıtlamag : Pusu kurmak, gözetlemek.
Mırmır : Mırıltı.
Mırmırı : Akbalık, yayınbalığı.
Mırmır mırıldamag : Homurdanmak.
Mırnov : Miyav, mırnav.
Mırsılığını sallamag : Kaş çatmak, surat asmak.
Mırta salmag : Şaka yapmak.
Mırtda(n)mag : Homurdanmak, mırıldanmak.
Mırtıldamag : Somurdanmak, homurdanmak.
Mırtıldanmag : Homur homur etmek.
Mırtlamag : Somurdanmak.
Mırtlanmag : Homurdanmak.
Mırt-mırt : Uçarı, havaî.
Mırtı vurmag : Flört etmek.
Mısgal *(Ar.)* : Miskal.
Mısıldamag : Fısıldamak.
Mısmag : Kahr etmek, büzülmek, küsmek.
Mısmırıg : Somurtkanlık.
Mısmırıglı : Somurtkan, çatıkkaşlı.
Mısmırığı açılmag : Somurtkanlığı gitmek, neşesi açılmak.
Mısmırığını sallamag (tökmek) : Kaşlarını çatmak, surat asmak.
Mışamış : Mışıl mışıl.
Mışıldamag : Mışıl mışıl uyumak.
Mışıl-mışıl yatmag : Mışıl mışıl uyumag.
Mışıltı : Uyku nefesi (çocuk için).
Mışovul : Gelincik (hayvan).
Mız : Sirke sineği.
Mızgan : Mızıka.
Mızı : Sinsi.
Mızıgçı : Mızıkçı.
Mızıglanmag : Mızıklanmak.
Mızıldamag : Homurdanmak.
Mızıldanmag : Mırıldanmak.
Mızılıg : Hantallık, ağırkanlılık.
Mızıltı : Homurtu, mırıltı.
Mızmızı : Yorucu, can sıkıcı.
Micri : Küçük sandık.
Miçetken : Cibinlik.
Miçman *(İng.)* : 1. Deniz baş gediklisi. 2. Deniz asteğmeni.
Midal *(Fr.)* : Madalya.
Midber, Midbar : Tasma.
Midiya : Midye.
Mif *(Yun.)* : Mit.
Mifik : Efsanevî.
Mifolog *(Yun.)* : Mitoloji bilgini.
Mifologiya *(Yun.)* : Mitoloji.
Mifoloji : Mitolojik.
Miğa *(Lat.)* : Mika.
Migdan : Meyhane.
Miğdar *(Ar.)* : Miktar.
Migdan : Meyhane.
Miğdarca : Miktar olarak.
Miğdarsız : 1. Çok, sayısız. 2. Saygısız.
Miğdarsızlıg : Sayısızlık, hesapsızlık.
Migrén *(Fr.)* : Migren.
Miğyas *(Ar.)* : Mikyas.
Miğyaslı : Geniş.
Mihber *(Ar.)* : Deney tüpü.
Mihek *(Far.)* : 1. Karanfil. 2. Karanfil (bahar).
Mihekağacı : Karanfil.
Mihek arağı : Karanfil yağı.
Mihekgülü : Karanfil çiçeği.
Mihekkimiler : Karanfilgiller.
Mihekli : Karanfilli.
Miheyi : Kahve rengi.
Mihî *(Far.)* : Çivi.
Mihî hett(i) (yazı) : Çivi yazısı.
Mikado *(Jap.)* : Mikado.
Miknét *(Ar.)* : 1. Mal, varlık. 2. mec. Güç, kuvvet.
Mikro *(Yun.)* : Mikro.
Mikrob *(Yun.)* : Mikrop.
Mikrobiolog : Mikrobiyolog.
Mikrobiologiya *(Yun.)* : Mikrobiyoloji.
Mikrobioloji *(Yun.)* : Mikrobiyolojik.
Mikrobsuz : Mikropsuz.
Mikrobsuzlaşdırma : Sterilizasyon.
Mikrobsuzlaşdırmag : Mikropsuzlaştırmak.
Mikroguruluş : Mikrolit.

Mikroiglim, Mikroklimat : Klima tesisatı.
Mikrométrlik : Mikrometreye ait, mikrometrelik.
Mikron *(Yun.)* : Mikron.
Mikroorganizm *(Yun.)* : Mikroorganizma.
Mikrorayon *(Yun. Rus.)* : Küçük bölge, dar bölge.
Mikroskop *(Yun.)* : Mikroskop.
Mikroskopik : Mikroskobik.
Mikroskopiya *(Yun.)* : Mikroskopla inceleme.
Mikroterezi *(Yun. Far.)* : Mikrobalans.
Mil *(Ar.)* : 1. Metal çubuk. 2. Örgü şişi. 3. Maymuncuk. 4. Saat ibresi. 5. Kebap şişi. 6. Kumaş çizgileri. 7. Ok, mertek. 8. Sürme kalemi. 9. Halter âleti.
Mil *(İng.)* : Mil, uzunluk ölçüsü.
Milad *(Ar.)* : Mîlat.
Miladi *(Ar.)* : Mîlâdî.
Mil bilek oynağı : Pazı bilek eklemi.
Milçe : 1. Örgü şişi. 2. Yara kabuğu.
Milçek : Sinek.
Milçekgapan(lar) : Sinek kapan (kuşlar).
Milçekgıran : 1. Sinek tutan (yapışkan zehirli kağıt). 2. Sineklik.
Milçekgovan : Sineklik.
Milçek govmag (tutmag) : Sinek avlamak.
Milçek kimi vızıldamag : Sürekli aynı sözü tekrarlamak, kafa şişirmek.
Milçeklenmek : 1. Sineklenmek. 2. mec. Hiç kımıldamamak.
Milçekletmek : 1. Sinek kovmak (at vb.). 2. mec. Hiç kıpırdamamak.
Milçektutan : 1. Sinekkapan (bitki). 2. Sinek kapan (kuş), sinekçil.
Milçekvuran : Sineklik.
Milçekyéyen : Sinekçil, incirkuşu.
Mil durmag : Dikelmek, kalkık durmak.
Milemil : Çizgili.
Mil galdırmag : Dik durmak.
Mil galmag (dayanmag, durmag) : Hazırolda beklemek.
Milimétr *(Fr.)* : Milimetre.
Milimetrlik : Milimetrelik.
Milis *(Lat.)* : Milis.
Milisionér *(Lat.)* : Milis, milis eri.
Milisionérlik : Milislik.
Milisiya *(Lat.)* : 1. Milis. 2. Milis dairesi. 3. Milisler.
Militarist *(Lat.)* : Militarist.
Militarizm *(Lat.)* : Militarizm.
Milleme : Dimdik, ok gibi.
Millemek : Dik durdurmak, ok gibi durdurmak.
Millenmek : 1. Kalkıvermek. 2. Pike yapmak, dalış yapmak.
Millet *(Ar.)* : Millet.
Milletçi : Nasyonalist, milliyetçi.
Milletçilik : Nasyonalizm.
Milletperest *(Ar. Far.)* : Nasyonalist.
Milletperver *(Ar. Far.)* : Milletini seven.
Milletperverlik : Milletseverlik.
Milli : Millî.
Millî azlıg : Ekalliyet.
Milligram : Miligram.
Millileşdirilmek : Devletleştirilmek.
Millileşdirme : Devletleştirme.
Millileşdirmek : Devletleştirmek.
Millimétr : Milimetre.
Millimétrlik : Millimetrelik.
Milliye *(Ar.)* : Milliye.
Milliyyet *(Ar.)* : Milliyet.
Mil-mil : Çizgili.
Milsümüyü : Pazı kemiği.
Milyard *(Fr.)* : Milyar.
Milyardçı : Milyarder.
Milyardér *(Fr.)* : Milyarder.
Milyon *(Fr.)* : Milyon.
Milyonçu : Milyoner.
Milyonér *(Fr.)* : Milyoner.
Milyon-milyon : Milyonlarca.
Mimik *(Yun.)* : Mimik.
Mimika *(Yun.)* : Mimik.
Mimikaçı : Mim (komedi vb.).
Mimoza *(Yun.)* : Mimoza.
Min : Bin.
Mina *(Fr.)* : 1. Mayın. 2. Havan mermisi.
Mina *(Far.)* : Mine.
Minaahtaran : Detektör.
Minaatan, Minasaçan : Havan topu.

Minacat *(Ar.)* : Münacat.
Minaçı : Mayıncı.
Minaçiçeyi, Minagülü : Mine çiçeği.
Minadüzen : Mayin gemisi.
Mina gemisi : Torpido, torpidobot.
Minahtarıcı (ahtaran) : Dedektör.
Minalamag : Mayınlamak, mayın dökmek.
Minalanmag : Mayınlanmak.
Minalanmış : Mayınlanmış, mayınlı.
Minalı : 1. Dondurulmuş, soğutulmuş, emaye. 2. Mayınlı.
Minare *(Ar.)* : Minâre.
Minasaçan *(Ar.)* : Top.
Minasaz : Mineci.
Minasazlıg : Mine işi, mine işlemesi.
Minasız : Minesiz, emayesiz.
Minatan (saçan) : Havan topu.
Minbaşı : Binbaşı.
Minber *(Ar.)* : Mimber.
Mince : 1. Bin kadar. 2. Binlerce.
Mincer : Çamaşır ipi.
Mindebir : Binde bir.
Mindilli : Yalancı, kıtırcı.
Mindirilmek : 1. Bindirilmek. 2. Yerleştirilmek, üstüne konulmak.
Mindirmek : 1. Bindirmek. 2. Geçirmek, isabet ettirmek.
Mindüzen : Mayınlama cihazı.
Minek : Binek.
Minéral *(Fr.)* : Mineral.
Minérallaşdırılmag : Mineralleştirilmek.
Minérallaşdırmag : Mineralleştirmek.
Minérallaşma : Mineralleşme.
Minérallaşmag : Mineralleşmek.
Minéralog *(Fr. Yun.)* : Mineralog.
Minéralogiya *(Fr. Yun.)* : Mineraloji.
Minéraloji : Mineralojik, mineral.
Mingerlemek : 1. Yakalamak, tutmak. 2. mec. Yakasını bırakmamak, tebelleş olmak, sataşmak.
Mingréller : Gürcüler.
Miniatür *(İtal.)* : Minyatür.
Miniatürçü : Minyatürcü.
Miniatürlük : İncelik, zariflik.
Minici : 1. Binici. 2. Tırtıl (kurtçuk).
Minicilik : Binicilik.
Minik : 1. Yolcu (vasıtada). 2. Atlı. 3. Arabacı, yolcu taşıyan. 4. Binme. 5. Fayton.
Minik atı : Binek atı.
Minik avtomobili : Binek otomobili.
Min illlik : Bin yıllık.
Minilmek : Binilmek.
Minimum *(Lat.)* : Minimum.
Mininci : Bininci.
Miniş : Binme.
Minişmek : 1. Topluca binmek. 2. Herkes aynı anda binmek.
Minlerce : Binlerce.
Minlik : Binlik.
Minmek : Binmek.
Min-min : Binlerce, hayli.
Minnet *(Ar.)* : Minnet.
Minnet çekmek : 1. Yalvarmak, yakarmak. 2. Minnettar kalmak.
Minnetçi : Şefaatçi, ricacı, arabulucu.
Minnetçi düşmek : Aracı olmak.
Minnetçi gétmek : Ricaya gitmek (başkası için).
Minnetçilik : Aracılık, tavassut.
Minnetdar *(Ar. Far.)* : Minnettar.
Minnetdarlıg : Minnettarlık.
Minnete gelmek : Ricaya gelmek, rica için gelmek.
Minnete gétmek : Rica için gitmek.
Minnet élemek (etmek) : Yalvarmak.
Minnet goymag : Başına kakmak.
Minnet götürmek : Minnettar kalmak.
Minnet götürmemek : Minnet etmemek.
Minnetli : Boynu eğri, minnettar.
Minnetsiz : Minneti olmayan.
Minnet-sünnet *(Ar.)* : Rica, yalvarma.
Minnet-sünnet etmek : Yalvarıp yakarmak.
Minomyot *(Rus.)* : Havan topu.
Minomyotçu : Havancı, havan askeri.
Minonos *(Rus.)* : Torpido, torpidobot.
Minor *(Fr.)* : Minör.
Mintene : Kolsuz ceket (kadın için), mintan.
Mintenli : Kolsuz ceketli, mintanlı.
Minus *(Lat.)* : Eksi.
Minval *(Ar.)* : Minvâl.
Miokard *(Yun.)* : Miyokart.

Miokardit *(Yun.)* : Miyokart iltihabı.
Miologiya *(Yun.)* : Kasbilim, miyoloji.
Mir *(Far.)* : Mîr.
Mirab *(Ar. Far.)* : Su dağıtım memuru.
Mirablıg : Sular idaresi.
Miralay : Miralay, Albay.
Miras *(Ar.)* : Mirâs.
Mirasa galmış : Terekeci!
Mirat : Soyka.
Mirdeşir *(Far.)* : Gassal.
Mirğezeb *(Far.)* : Cellat.
Mirvarı, Mirvari (d) *(Far.)* : İnci.
Mirvarili : İncisi olan, incili.
Mirze *(Far.)* : 1. Mirza. 2. Kâtip, münşi. 3. Molla. 4. Okuryazar.
Mirzelik : Kâtiplik.
Mis : 1. Bakır. 2. mec. Sarı kırmızı.
Misal *(Ar.)* : Misâl.
Misallı : Gibi,.... a benzer.
Misal üçün : Meselâ.
Miseriden : Bakır fabrikası.
Misgabları : Bakır kabları.
Misgal *(Ar.)* : Miskal.
Misgalı : Müşküle.
Misgalı tirme : İpekli kumaş.
Misgallıg : Miskal değerinde.
Misgal-terezi : Kuyumcu terazisi, hassas terâzi.
Misger *(Far.)* : Bakırcı.
Misgerlik : Bakırcılık.
Misil *(Ar.)* : Misil, eş, benzer.
Misilsiz : Nadir.
Misilsizlik : Eşsiz şekilde.
Misir : Mısır.
Misirli : Mısırlı.
Misirşünas *(Ar. Far.)* : Mısır tarihçisi, Mısriyyatçı.
Misirşünaslıg :Mısır tarih bilimi, Mısriyyat.
Miskin *(Ar.)* : Miskin.
Miskinleşmek : Miskinleşmek.
Miskinlik : Miskinlik.
Misl *(Ar.)* : 1. Benzer. 2. Defa, kerre, çarpım.
Mislemek : Bakırla kaplamak.
Misli-beraberi tapılmamag : Eşine rastlanmamak.
Misli-beraberi yohdur : Eşi benzeri yoktur.
Mismar *(Ar.)* : Çivi.
Mismarlamag : Çivi çakmak.
Mismarlanmag : 1. Çivi çakılmak. 2. mec. Kilitlenmek.
Misra *(Ar.)* : Mısra.
Misralıg : Mısralık.
Misrî *(Ar.)* : 1. Mısırlı. 2. Bulaşıcı, sâri.
Misri gılınc : Köroğlunun kılıcı.
Miss *(İng.)* : Matmazel.
Missionér *(Fr.)* : Misyoner.
Missionérlik : Misyonerlik.
Mistik : Mistik.
Mistika *(Yun.)* : 1. Mistik. 2. mec. Sır.
Mistisizm *(Lat.)* : Mistisizm.
Misyayan : Bakırcı.
Mişar : 1. Testere. 2. Bıçkı.
Mişarağzı (kepeyi, kepeli) : Talaş.
Mişaraohşar : Dişli, diş diş.
Mişarbalığı : Testere balığı.
Mişarçı : 1. Testereci. 2. Bıçkıcı.
Mişarçılıg : Bıçkıcılık.
Mişardaşı : Bileği taşı.
Mişardişli : Testereli.
Mişarhana : Bıçkıhane, marangozhane.
Mişarlamag : 1. Testere ile kesmek. 2. Bıçkı ile kesmek.
Mişarlanmag : 1. Testere ile biçilmek. 2. Hızarla biçilmek.
Mişarlatdırmag, Mişarlatmag : Biçtirmek (testere veya bıçkı ile).
Mişarlı : Hızarlı.
Mişarvarı : Dişli, diş diş.
Mitgal *(Ar.)* : Hasa, patiska.
Mitil : Mitil.
Mitili çıhmag, Mitilleşmek : 1. İyice yıpranmak, eskimek. 2. mec. Çok yorulmak, halsizleşmek.
Mitilini bayıra atmag : İşten kovmak, kapı dışarı etmek.
Mitillik : 1. Mitil için elverişli. 2. Mitil kumaşı. 3. mec. Takatsizlik ((ruhen ve cismen).
Mitil-şitil : Ev eşyası, pılı pırtı.
Miting *(İng.)* : Miting.

Miting gurmag : Miting yapmak.
Mitralyoz *(Fr.)* : Mitralyöz.
Mitropolit *(Yun.)* : Metropolit.
Miyan *(Far.)* : 1. Meyan. 2. Bel, kemer.
Miyana *(Far.)* : Orta, ortalama.
Miyança : Apışlık (yama).
Miyane, Miyana : Vasat, şöyle böyle.
Miyançı : Meyancı.
Miyançılıg : Aracılık, tavassut.
Miyandar *(Far.)* : Antrenör.
Miyandarlıg : Antrenörlük.
Miyanpur *(Far.)* : Kuru kayısı dolması (şeker ve ceviz içiyle).
Miyanten *(Far.)* : Böğür.
Miyopişiyi : Yaban kedisi.
Miyov : Miyav.
Miyovlamag, Miyoldamag : Miyavlamak.
Miyov-miyov : Miyav miyav.
Miyovuldamag : Miyavlamak.
Miyovuldaşmag : Miyavlaşmak.
Miyovultu : Miyavlama.
Miz *(Far.)* : 1. Masa. 2. Sivri.
Mizac *(Ar.)* : Mizaç.
Mizan *(Ar.)* : Mizân.
Mizangul : Sinekçil.
Mizan-terezi *(Ar. Far.)* : Araf.
Mizan-terezi gurulmag : Mahşer kurulmak.
Mizgan : 1. Mızıka. 2. Akordeon.
Mizlemek : 1. Dürtmek. 2. Ucunu batırmak.
Mizrab *(Ar.)* : Mızrap.
Mizrag *(Ar.)* : Mızrak.
Mizraglı : Mızraklı.
Miz saggal : Sivri sakal(lı).
Mobl *(Fr.)* : Mobilya.
Moc : Dalga.
Moclanmag : Dalgalanmak.
Mocud *(Far.)* : Mevcut.
Mocudat *(Far.)* : Mevcudat.
Mocudlug : Mevcudiyet.
Mocud olmag : Mevcut olmak.
Mod(a) *(Fr.)* : Moda.
Mod(a) baz, Modaçı : Moda düşkünü.
Mod(a) bazlıg, Modaçılıg : Moda düşkünlüğü.
Modabazlıg élemek (etmek) : Modayı takib etmek.
Moda düşmek : Modalaşmak.
Modal *(Fr.)* : Kiplere ait (gramerde).
Modalı : Modada olan.
Modallıg : Kiplik.
Modaperest *(Fr. Far.)* : Moda düşkünü.
Modaperestlik : Moda düşkünlüğü.
Moddan çıhmag (düşmek) : Modası geçmek.
Modda olmag : Âdet olmak.
Modél *(Fr.)* : Model.
Modélçi : Modelci.
Modélçilik : Modelcilik.
Modélgayıran : Modelci.
Modélleşdirmek : Model yapmak.
Modérato *(İtal.)* : Moderato.
Modérator *(Lat.)* : Moderato eden.
Modérn *(Fr.)* : Modern.
Modérnist *(Fr.)* : Yenilikçi.
Modérnizm *(Fr.)* : Yenilik.
Modullaşdırmag : Makamdan makama geçmek (müzikte).
Moga, Movga *(Ar.)* : Mevki.
Mogguldamag : Böğürmek (hayvanlar).
Moggultu : Böğürtü; homurtu (hayvanlarda).
Mohum *(Ar.)* : Mevhum.
Moize *(Ar.)* : Mevize.
Moize etmek (ohumag) : Vaaz etmek.
Mokko : Moka.
Molbért *(Alm.)* : Şövale, ressam sehpası.
Moldavan : 1. Moldavya. 2. Moldavyalı.
Moldavanca : Moldavya dili, Moldavca.
Moldaviya : Moldavya.
Molékul *(Fr.)* : Molekül.
Molékulyar *(Fr.)* : Moleküler.
Molla *(Ar.)* : Molla.
Mollabaşı : 1. Baş molla. 2. Pirekapan (ot); pire otu, çobanyastığı.
Mollagunc, Mollanüma, Mollasayag *(Ar. Far.)* : Dindar.
Mollahana *(Ar. Far.)* : Molla mektebi.
Mollyusk *(Lat.)* : Yumuşakça (hayvan).
Moltanı : Dinsiz, kâfir.

Moltanılıg : Dinsizlik, kâfirlik.
Monarhist *(Yun.)* : Monarşist.
Monarhiya *(Yun.)* : Monarşi.
Monarhiyalı : Monarşik, monarşiye dayalı.
Monarhizm *(Yun.)* : Monarşizm.
Monastır *(Yun.)* : Manastır.
Mongol : Moğol.
Mongolca : Moğolca.
Mongolşünas : Moğalbilimci.
Mongolşünaslıg : Moğolbilim.
Mongolustan : Moğolistan.
Monist *(Yun.)* : Monist.
Monistik *(Yun.)* : Monizme dayalı.
Monizm *(Yun.)* : Monizm.
Monografik *(Yun.)* : Monografi muhtevalı, monografi tarzında.
Monografiya *(Yun.)* : Monografi.
Monogram *(Yun.)* : Marka.
Monokl *(Fr.)* : Monokl.
Monolit *(Yun.)* : Yekpare taş.
Monolitlik : Yekparelik, bütünlük, sağlamlık.
Monolog *(Yun.)* : Monolog.
Monoplan *(Fr. Lat.)* : Tek kanatlı uçak.
Monotéist *(Yun.)* : Monoteist, tektanrıcı.
Monotéizm *(Yun.)*: Monoteizm, tektanrıcılık.
Monotip *(Yun.)* : Monotip.
Monotipçi : Monotip işçisi.
Monpası *(Fr.)* : Akide şekeri.
Montaj *(Fr.)* : Montaj.
Montyor *(Fr.)* : 1. Montajcı. 2. Elektrikçi.
Montyorlug : Montajcılık.
Monuménl *(Lat.)* : Anıt, âbide.
Monuméntal *(Lat.)* : Abidevî.
Monuméntallıg : Âbidevi oluş.
Mor : Mor.
Moratorium *(Lat.)* : Moratoryum.
Morfém *(Yun.)* : Morfem.
Morfi *(Yun.)* : Morfin.
Morfinist *(Yun.)* : Morfinoman.
Morfinizm *(Yun.)* : Morfinomanlık.
Morfolog *(Yun.)* : Morfoloji uzmanı.
Morfologiya *(Yun.)* : Morfoloji.
Morfoloji *(Yun.)* : Morfolojik.
Morojna *(Rus.)* : Dondurma.
Mors, Morz : Mors (alfabe).
Mors *(Rus.)* : Serinletici içki, meyve suyu.
Mortira *(Hol.)* : Havan topu.
Morug : Ahududu, ağaççileği.
Morugkimiler : Gülgiller.
Moruglug : Ahududu çalılığı.
Moru tutmag : 1. Sinirlenmek. 2. İnat etmek.
Morzé *(İng.)* : Mors.
Morzé aparatı : Mors aygıtı.
Morzéçi : Telgrafçı.
Morzé elifbası : Mors alfabesi.
Mot *(Ar.)* : Mevt, ölüm.
Motal : 1. Tulum. 2. mec. Gebeş, şişko.
Motalgarın : Gebeş.
Motalpapag : 1. İri kalpaklı. 2. Köylü (argo).
Motal pendiri : Tulum peyniri.
Motal tutmag : Tulum doldurmak.
Motiv *(Fr.)* : Motif.
Motmotu, Motmutu : Bektaşi üzümü.
Motodrom *(Lat. Yun.)* : Motosiklet yarış pisti.
Motor *(Lat.)* : Motor.
Motorçu, Motorist : Motorcu, makinist.
Motorgayıran : Motor fabrikası.
Motorhana *(Lat. Far.)* : Motor deposu.
Motorlaşdırılmag : Motorize edilmek.
Motorlaşdırılmış : Motorize.
Motorlaşdırma : Makineleştirme.
Motorlaşdırmag : Motorlu hale getirmek.
Motorollér *(İng.)* : Alçak motosiklet.
Motosikl *(Fr.)* : Motosiklet.
Motosikletçi : Motosiklet kullanan, motosikletli.
Motovoz *(Lat. Rus.)* : Mototren.
Motoyürüş : Motosiklet yarışı (engebeli).
Movga *(Ar.)* : Mevki.
Movuldamag : Böğürmek (sığır vb.).
Movultu : Böğürme (sığır vb.).
Movzu, Mövzü *(Ar.)* : Mevzu.
Mozaika *(Fr.)* : Mozaik.
Mozaikaçı : Mozaikçi.

Mozalan : At sineği.
Mozalan tutmuş dana kimi : Büvelek sokmuş dana gibi.
Mö'cüz, Mö'cüze *(Ar.)* : Mucize.
Mö'cüzekar, Mö'cüzegösteren : Mucize yaratan.
Mö'cüze olmag : Mucize olmak.
Mö'cüzeli : Mucizeli.
Möhkem *(Ar.)* : Muhkem.
Möhkemce : Kuvvetlice, şiddetle.
Möhkem dayanmag : Sebat göstermek.
Möhkemlendirilmek : Sağlamlaştırılmak.
Möhkemlendirilmiş rayon : Müstahkem mıntıka (askerî).
Möhkemlendirmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemlendirtmek : Kuvvetlendirtmek.
Möhkemlenmek : Sağlamlaşmak.
Möhkemleşdirilmek : Daha muhkem edilmek.
Möhkemleşdirmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemleşmek : Kuvvetlenmek.
Möhkemletmek : Sağlamlaştırmak.
Möhkemlik : 1. Sağlamlık. 2. Sebatlılık. 3. Dayanıklılık.
Möhkem-möhkem : Sımsıkı, sıkı sıkıya.
Möhlet *(Ar.)* : Mühlet.
Möhlet almag : Süre almak.
Möhlet vérmek : Mühlet vermek.
Möhmel *(Ar.)* : Manasız, boş.
Möhmelât *(Ar.)* : Manasız sözler.
Möhnet *(Ar.)* : Mihnet.
Möhnet çekmek : Mihnet çekmek.
Möhnete salmag : Kederlendirmek, gamlandırmak.
Möhnetkéş *(Ar. Far.)* : Mihnet çeken.
Möhnetli : Gamlı, kederli.
Möhre : Kerpiçten duvar.
Möhre dam, Möhre év : Kerpiç ev.
Möhreli : Kerpiçli, kerpiçten.
Möhtac *(Ar.)* : Muhtaç.
Möhtac élemek (etmek) : Muhtaç etmek.
Möhtac galmag : Muhtaç kalmak.
Mötac gılmag : Muhtaç etmek.
Möhtac goymag : Muhtaç bırakmak.
Möhtaclıg : Yoksulluk.
Möhtac olmag : Muhtaç olmak.
Möhtat *(Ar.)* : İhtiyatlı, tedbirli.
Möhtekir *(Ar.)* : Muhtekir, vurguncu.
Möhtekirlik : İhtikar, vurgunculuk.
Möhterem *(Ar.)* : Muhterem.
Möhteremlik : İhtiram, saygı.
Möhteşem *(Ar.)* : Muhteşem.
Möhteşemlik : İhtişam, görkemlilik.
Möhteşem sütunlar : Görkemli sütunlar, heybetli sütunlar.
Möhür *(Far.)* : Mühür.
Möhür basmag (vurmag) : Mühürlemek.
Möhürbend *(Far.)* : Taç beyit (şiirde).
Möhürdar *(Far.)* : Mühürdar.
Möhürlemek : Mühürlemek.
Möhürlenmek : Mühürlenmek.
Möhürlenmiş : Mühürlü.
Möhürletmek : Mühürletmek.
Möhürlü : Mühürlü.
Mö'min *(Ar.)* : Mümin.
Mö'minlik : Dindarlık, sofuluk.
Mö'teber *(Ar.)* : Muteber.
Mö'teberlik : İtibar.
Mö'tedil *(Ar.)* : 1. Mutedil. 2. Nötr (kimya).
Mö'tedilleşdirmek : İtidalli yapmak, mülayimlik kazandırmak.
Mö'tedilleşmek : Mutedil olmak, yumuşamak.
Mö'tedillik : Mutedillik.
Mö'terize *(Ar.)* : Parantez.
Möve *(Ar.)* : Dalga.
Mövce gelmek : Dalgalanmak.
Mövcib *(Ar.)* : Mucip.
Mövcibince : Mucibince.
Mövcib olmag : Mucip olmak.
Mövclenmek : Dalgalanmak.
Möve vérmek : Dalgalanmak, kıpırdamak.
Möve vurmag : Kıpırdayıp hareketlenmek.
Mövcud *(Ar.)* : Mevcut.
Mövcudat *(Ar.)* : Mevcudat.
Mövcudlug, Mövcudiyyet : Mevcudiyet, varlık.
Mövcud olmag : Mevcut olmak.

Mövğe *(Ar.)* : Mevki.
Mövğe tutmag : 1. Yer tutmak. 2. Nüfuz kazanmak. 3. Mevzi almak.
Mövğif *(Ar.)* : İstasyon, durak.
Mövğuf *(Ar.)* : 1. Mevkuf, tutuklu. 2. Vakfolunmuş. 3. Unutma.
Mövğufat *(Ar.)* : Vakıf malları.
Mövğuf etmek : Terk etmek, unutmak.
Mövğuf olmag : 1. Tutuklanmak. 2. Terk edilmek, unutulmak.
Mövhum *(Ar.)* : Mevhum.
Mövhumat *(Ar.)* : Hurafeler.
Mövhumatçı : 1. Fanatik kimse. 2. Fanatik.
Mövhumatçılığ : Fanatizm.
Mövhumatperest : Fanatik (kimse).
Mövla *(Ar.)* : Mevlâ.
Mövlevi *(Ar.)* : Mevlevî.
Mövlüd *(Ar.)* : Doğmuş.
Mövlüd bayramı : Mevlit kandili.
Mövsüm *(Ar.)* : Mevsim.
Mövsümçü : Mevsim işçisi.
Mövsümçülük : Mevsim işi, mevsimlik (iş).
Mövsümgabağı : Sezon başı (işler için).
Mövsümî *(Ar.)* : Mevsimlik.
Mövsümlük : Sezonluk, mevsimlik.
Mövt *(Ar.)* : Mevt.
Mövüc : Kuru üzüm.
Mövücalan : Meyve kurutma sahası.
Mövücü : Kurutmalık üzüm.
Mövzu *(Ar.)* : Mevzu.
Mövzun *(Ar.)* : Mevzun.
Mucahid *(Ar.)* : Mücahit.
Mucahidet *(Ar.)* : Çalışma, çabalama.
Mucazat *(Ar.)* : Mücazat.
Mucib *(Ar.)* : Mucip.
Mucul : 1. Cüruf. 2. Yanarak toplanmış (yün, kıl vb.).
Mucullanmag : Tortop olmak (yanarak).
Mucul olmag : Tortop olmak (yanmaktan).
Mufta *(Alm.)* : 1. Manşon. 2. Ek bileziği.
Muğ *(Far.)* : Zerdüşt rahibi.
Muğam *(Ar.)* : Makam (müzikte).
Muğamat *(Ar.)* : Makamlar (müzikte).
Muğamatçı : 1. Şarkıcı. 2. Musikişinas.
Muğamatşünas *(Ar. Far.)* : Musikişinas.
Muğamvarı : Melodik.
Muğavva *(Ar.)* : Korkuluk.
Muğayat *(Ar.)* : Mukayyet.
Muğayat olmag : Mukayyet olmak.
Muhru : Otağ.
Muhtar *(Ar.)* : Muhtar.
Muhtariyyet *(Ar.)* : Muhtariyet.
Muhtariyyetli : Muhtariyeti olan.
Muhur : Çoban kulübesi, alaçık.
Mujik *(Rus.)* : 1. Köylü. 2. Tahsilsiz.
Mujikcesine : Yiğitce, mertçe.
Mulat *(İsp.)* : Melez.
Muliné *(Fr.)* : Dikiş ipliği.
Multiplikasiya *(Lat.)* : Canlandırma, karton film (sinemacılık).
Multiplikasiyaçı : Canlandırıcı (uzman) (sinemacılık).
Multiplikator : Canlandırıcı (uzman) (sinemacılık).
Mum *(Far.)* : Mum.
Mumçu, Mumçı : Mumcu.
Mumgün : Kara gün.
Mumgünlük : Kara gün için.
Mumgüvesi : Bal kelebeği, petek güvesi.
Mumiya *(Ar.)* : 1. Mumya. 2. Demiroksiti boyası.
Mumiyalamag : Mumyalamak.
Mumiyalanmag : Tahnit edilmek.
Mumlamag : Mumlamak.
Mumlanmag : Mumlanmak.
Mumurgan : Krem.
Mumurganlamag : Kremlemek.
Muncug : Boncuk.
Muncuggöz : Boncuk gözlü.
Muncug kimi : Buncuk gibi.
Muncuglanmag : Boncuklanmak.
Muncuglu : Boncuklu.
Muncuglu tikme : Boncuklu nakış.
Muncug-muncug : Boncuk boncuk.
Muncugvarı : Boncuk gibi.
Mundar *(Far.)* : Murdar.
Mundir *(Fr.)* : Resmî ceket, mont.
Mundirli : Nizâmî giyinmiş, montlu.
Munis *(Ar.)* : Munis.
Munislik : Sıcak kanlılık.
Murad *(Ar.)* : Murat.

Murad (ın)a çatmag (yétmek) : Dileği gerçekleşmek.
Murad(ın)a yétirmek : Dileğine kavuşturmak.
Muradçiçekliler : Cehrîgiller, hünnapgiller.
Muradı hasil olmag : Muradına ermek.
Muradını vérmek : Muradına erdirmek.
Murdar *(Far.)* : Murdâr.
Murdarca, Murdarça : Hünnap.
Murdarcaçiçekliler : Hünnapgiller.
Murdarçı : 1. Çapaçul, pasaklı. 2. mec. Namussuz.
Murdarçılığ, Murdarlığ : 1. Pasaklılık. 2. mec. Namussuzluk.
Murdarlama : Lekeme.
Murdarlamag : 1. Lekelemek, küçük düşürmek. 2. Murdar etmek. 3. mec. Gebertmek.
Murdarlanmag : 1. Lekelenmek, küçük düşmek. 2. Murdar olmak.
Murdarlığ : Murdarlık.
Murdov : Vıcık çamur.
Murğuz : Ayrık otu.
Murmurdar : Murdar.
Murov : Korucu (köyde).
Murovlug : Koruculuk.
Murvet *(Ar.)* : Mertlik, mürüvvet.
Musavi *(Ar.)* : Müsavî, eşit.
Musamma, Musamba, Musemma : Musakka (et, kuru üzüm, kayısı karışığı).
Musiğar : Musikar.
Musiği *(Ar.)* : Musiki.
Misiğibaz, Musigiperest *(Ar. Far.)* : Müzik hayranı, dinlemeyi seven.
Musiğiçi : Müzisyen.
Misiğiçilik : Müzisyenlik.
Musiğili : Müzikli.
Musiğilik : Müzik âhengi.
Musiğili komédiya : Müzikli komedi.
Musiğiperestlik : Müzik tutkunluğu.
Musiğişünas *(Ar. Far.)* : Musikişinas.
Musiğişünaslığ : Müzikoloji, musikîşinaslık.
Muskat *(Fr.)* : 1. Misket üzümü. 2. Misket şarabı.
Musson *(Fr.)* : Muson.
Muşa : Hamal.
Muşar : 1. Bıçkı. 2. Testere.
Muşgurmag : 1. Dudak şapırdatmak. 2. Dehlemek (ıslıkla). 3. Köpek çağırmak (ıslıkla).
Muşgurt : Yem artığı.
Muşgurtu, Muşgurag, Muşgurug : Öpme sesi.
Muştulug : 1. Müjdelik (hediye). 2. Sevindirici haber.
Muştulugçu : Müjdeci.
Muştuluglamag : Müjdelemek.
Muştulug vérmek : Müjde vermek, müjdelemek.
Muştuluğa gétmek : Müjde yetiştirmek.
Muştuluğun borc olsun : Alacağın olsun! (alaylı ifade).
Muşhamuş : Mışıl mışıl.
Muştut : 1. Yabanıl dut. 2. Kara dut.
Mutefekkir *(Ar.)* : 1. Mütefekkir. 2. Gamlı.
Muye *(Far.)* : Ağıt, inleme.
Muymul : Boymul (serçe kuşu).
Muz : Sirke sineği.
Muzd, Müzd *(Far.)* : Ücret.
Muzdlu : Ücretli.
Muzdsuz : Ücretsiz, bedava.
Muzdur *(Far.)* : 1. Gündelikçi, ücretli işçi. 2. Irgat.
Muzdurçulug, Muzdurlug : 1. Gündelik iş. 2. Irgatlık.
Muzé, Muzéy *(Lat.)* : Müze.
Muzéyşünas *(Lat. Far.)* : Müzeci.
Muzéyşünaslığ : Müzecilik, müze ilmi.
Muzî *(Ar.)* : Eziyet eden, işkenceci.
Müadil *(Ar.)* : Muâdil.
Müadil cisimler :Eşdeğer cisimler (fizikte).
Müadile *(Ar.)* : Denklem (matematikte).
Müahide *(Ar.)* : Pakt, antlaşma.
Müahidename *(Ar. Far.)* : Pakt, antlaşma.
Müalice *(Ar.)* : 1. Tedavi. 2. Tıbbî.
Müalice élemek (etmek) : Tedavi etmek, otamak.
Müalicehana *(Ar. Far.)* : Tedavihane, dispanser, klinik.

Müalice olunmag : Tedavi görmek.
Mücalicepezir *(Ar. Far.)* : İyileşebilen, zararsız (hastalık).
Müalicesiz : 1. Tedavisiz. (hasta) 2. Çaresiz (hastalık).
Müalice suları : Şifalı sular.
Müamile *(Ar.)* : 1. Faiz. 2. Muamele.
Müamileçi : Tefeci, faizci.
Müamileçilik : Tefecilik, faizcilik.
Müamile etmek : Muamele etmek.
Müariz *(Ar.)* : Muhalif, zıt, muarız.
Müasir *(Ar.)* : Muasır.
Müasirleşdirilmek : Modernleştirilmek.
Müasirleşdirme : Modernleştirme.
Müasirleşdirmek : Modernleştirmek.
Müasirleşmek : Modernleşmek.
Müasirlik : Modernlik, asrîlik.
Müaşiğe *(Ar.)* : Muaşaka, aşıktaşlık.
Müavin *(Ar.)* : Muavin.
Müavinet *(Ar.)* : Muavenet.
Müavinlik : Muavinlik.
Müayine *(Ar.)* : Muayene.
Müayineden kéçirmek : Muayene etmek.
Müayine olunmag : Muayene edilmek.
Mübadile *(Ar.)* : Değiş tokuş, trampa.
Mübadile deyeri : Kambiyo kuru.
Mübadile élemek (etmek) : Trampa etmek, mübadele etmek.
Mübahise *(Ar.)* : Tartışma, polemik.
Mübahise açmag : 1. Bahse girişmek. 2. Müzakere etmek.
Mübahiseçi : Münakaşacı.
Mübahise düşmek : Münakaşa etmek, tartışmak (bir çokları).
Mübahise élemek (etmek) : Tartışmak (karşılıklı).
Mübahiseye girişmek : 1. Bahse girişmek. 2. Müzakere etmek.
Mübahiseli : İhtilaflı.
Mübahisesiz : 1. Şüphesiz. 2. Kesin olarak.
Mübaliğe *(Ar.)* : Mübalağa.
Mübaliğeçi : Mübalağacı, abartıcı.
Mübaliğe élemek (etmek) : Mübalağa etmek, abartmak.
Mübaliğeli : Mübalağalı.
Mübaliğesiz : Hilafsız.
Mübarek *(Ar.)* : Mübarek, tebrik, kutlama.
Mübarekbad élemek (etmek) : Tebrik etmek, gözünaydın demek.
Mübarekbadlıg : Tebrik, kutlama.
Mübarekbadlıg etmek (vérmek) : Tebrik etmek.
Mübariz, Mübarizeçi *(Ar.)* : 1. Mücadeleci. 2. Rakip. 3. Meydan okuyan.
Mübarize *(Ar.)* : 1. Mücadele. 2. Muharebe.
Mübarize élemek (etmek) : Savaşmak, mücadele etmek.
Mübarizeli : Mücadeleli.
Mübarizelilik : Meydan okuma.
Mübarizesiz : Savaşsız, kavgasız, mücadelesiz.
Mübarizlik : Yiğitlik, cesaret.
Mübhem *(Ar.)* : Müphem.
Mübhemlik : Müphemiyet.
Mübteda *(Ar.)* : Fâil, özne (gramer).
Mübtedalı : Fâili olan (cümle).
Mübtedasız : Fâilsiz (cümle).
Mübtela *(Ar.)* : Müptela.
Mübtela etmek (élemek, gılmag) : Müptela etmek, düçar etmek.
Mübtelalıg : İptila, düşkünlük.
Mübtela olmag : Müptela olmak.
Mücahid *(Ar.)* : Mücâhit.
Mücahidat *(Ar.)* : Mücahede.
Mücadile *(Ar.)* : Mücadele.
Mücerreb, Mücerreb derman *(Ar.)* : Her derde deva, devayi kül.
Mücerred *(Ar.)* : Mücerret.
Mücerredleşdirilmek : Soyutlaştırılmak.
Mücerredleşdirme : Tecrit.
Mücerredleşdirmek : Tecrit etmek.
Mücerredleşmek : Tecerrüt etmek.
Mücerredlik : Tecrit, soyutlama.
Mücessem *(Ar.)* : Mücessem.
Mücesseme *(Ar.)* : Timsal.
Mücrü : Çekmece.
Müctehid *(Ar.)* : Müçtehit.
Müctehidlik : İçtihat.

Müdafie *(Ar.)* : Müdafaa.
Müdafieçi : 1. Savunucu. 2. Savunma bakanı.
Müdafie élemek (etmek) : Müdafaa etmek.
Müdafiesiz : Himayesiz, kimsesiz.
Müdafiesizlik : Himayesizlik, kimsesizlik.
Müdahile *(Ar.)* : Müdahale.
Müdahileçi : Müdahaleci (askerî).
Müdahileçilik : Müdahale etme.
Müdahile etmek : Müdahale etmek.
Müdahilesiz : Karışmayan.
Müdahilesizlik : Karışmama, karışmazlık.
Müdara *(Ar.)* : Müdârâ, yüzegülme.
Müdaraçı : Yüze gülen.
Müddea *(Ar.)* : 1. İddia, tez. 2. Arzu, istek.
Müddei *(Ar.)* :İtham eden, suçlayan, davacı.
Müddei çıhmag : Düşmanlık etmek.
Müddei olmag : Düşman olmak.
Müddeyiümumi *(Ar.)* : Savcı.
Müdir *(Ar.)* : Müdür.
Müdiriyyet *(Ar.)* : Müdüriyet.
Müdirlik : Müdürlük.
Müdrik *(Ar.)* : Müdrik.
Müdriklik : Hikmet, bilgelik.
Müdhiş *(Ar.)* : Müthiş.
Müdhişlik : Korkunçluk.
Müellim *(Ar.)* : Muallim.
Müellime *(Ar.)* : Muallime.
Müellimelik : Öğretmenlik (kadın).
Müellimelik élemek (etmek) : Öğretmenlik etmek (kadın).
Müellimlik : Muallimlik.
Müellimlik élemek (etmek) : Muallimlik yapmak.
Müellim otağı : Öğretmen odası.
Müemma *(Ar.)* : Muamma.
Müemmalı : Muammalı.
Müemmasız : Net, açık, aşikâr.
Müerrif *(Ar.)* : Tanıtıcı, takdimci.
Müerriflik : Takdimcilik.
Müessis *(Ar.)* : Bani.
Müessise *(Ar.)* : Müessese.
Müessise meclisi : Kurucular meclisi.
Müeyyen *(Ar.)* : Muayyen, belirli.
Müeyyenédici : Tayin edici.
Müeyyen édilmek : Tayin edilmek, belirlenmek.
Müeyyen élemek (etmek) : Tesbit etmek, tayin etmek.
Müeyyenleşdirilmek : Tesbit edilmek, belirlenmek.
Müeyyenleşdirmek : Tayin etmek, belirtmek.
Müeyyenleşmek : Belirlenmek.
Müeyyenlik : Sarahat, muayyeniyet.
Müezzem *(Ar.)* : Muazzam.
Müezzin *(Ar.)* : Müezzin.
Müezzinlik : Müezzinlik.
Müfessel *(Ar.)* : Mufassal.
Müfessellik : Genişlik, tafsilat.
Müflis *(Ar.)* : Müflis.
Müflisleşdirmek : İflas ettirmek.
Müflisleşmek : İflas etmek.
Müflislik : İflas, batma.
Müfred *(Ar.)* : Müfret, teklik (gramer).
Müfte *(Far.)* : 1. Parasız, bedava. 2. Meccanen.
Müftece : 1. Meccanî, parasız olarak. 2. mec. Boşuboşuna.
Müftehor *(Far.)* : Otlakçı, asalak, beleşçi.
Müftehorlug : Parazitlik, asalaklık.
Müfti *(Ar.)* : Müftü.
Müftilik : Müftülük.
Müğabil *(Ar.)* : Mukabil.
Müğabile *(Ar.)* : Mukabele.
Müğabile etmek : Mukabele etmek.
Müğabilinde : Mukabilinde.
Müğabillik : Zıddiyet, karşıtlık.
Müğavile *(Ar.)* : Mukavele.
Müğavilename : Mukavele, kontrat, pakt, antlaşma.
Müğavile bağlamag : Akdetmek, mukavele yapmak.
Müğavimet *(Ar.)* : Mukavemet.
Müğavimet élemek (göstermek) : Mukavemet göstermek.
Müğavimeti sındırmag : Direnişi kırmak.
Müğavimet herekatı : Karşı harekat.
Müğavimetli : Mükavemetli.
Müğayise *(Ar.)* : Mukayese.
Müğayise derecesi : Karşılaştırma derecesi (gramer).
Müğayise élemek (etmek) : Mukayese etmek.

Müğayiseli : Karşılaştırmalı, mukayeseli.
Müğayiseli grammatika : Karşılaştırmalı gramer.
Müğayiseli hüğuğ : Mukayeseli hukuk.
Müğayiseli tarih : Mukayeseli tarih.
Müğayisesiz : Emsalsiz, eşsiz.
Müğeddem *(Ar.)* : Mukaddem.
Müğedderat *(Ar.)* : Mukadderat.
Müğeddes *(Ar.)* : Mukaddes.
Müğeddeslik : Kutsallık.
Müğeddime *(Ar.)* : Mukaddime.
Müğeddimesiz : Girişsiz.
Müğellid *(Ar.)* : Mukallit, taklitçi.
Müğellidlik : Taklitçilik.
Müğerreb *(Ar.)* : Dost, sırdaş.
Müğessir *(Ar.)* : Kabahatli, suçlu.
Müğessircesine : Suçlu olarak.
Müğessir élemek (tutmag) : Suçlamak, itham etmek.
Müğessir kürsüsü : Sanık sandalyesi.
Müğessir kürsüsünde oturmag : Sanık sandalyesinde oturmak.
Müğessirlik : Suçluluk, suç.
Müğeşşer *(Ar.)* : Kabuksuz, kabuğu soyulmuş (hububat).
Müğevva *(Ar.)* : Mukavva.
Müğevvaya dönmek : Çok zayıflamak.
Müğeyyed *(Ar.)* : Mukayyet.
Müğtedir *(Ar.)* : Muktedir.
Müğayir *(Ar.)* : Mugayir, aykırı.
Müğenni *(Ar.)* : Muganni.
Müğennilik : Şarkıcılık.
Mühacir *(Ar.)* : Muhacir.
Mühaciret, Mühacirlik *(Ar.)* : Muhacirlik, muhâceret.
Mühaciret etmek : Göçmek, muhaceret etmek.
Mühafiz *(Ar.)* : Muhafız.
Mühafize *(Ar.)* : Muhafaza.
Mühafizeçi : 1. Muhafız, bekçi. 2. Koruyan, koruyucu.
Mühafize élemek (etmek) : Muhafaza etmek.
Mühafizekar *(Ar. Far.)* : Muhafazakâr.
Mühafizekarlıg : Muhafazakârlık.
Mühafizet *(Ar.)* : Muhafaza.
Mühakime *(Ar.)* : Muhakeme.
Mühakime élemek (etmek) : Muhakeme etmek.
Mühakimeli : Sağduyulu, düşünceli.
Mühakime olunmag : Sorgulanmak, yargılanmak.
Mühakimesiz : Düşüncesiz, akılsız.
Mühakime yéritmek : Muhakeme yürütmek.
Mühalif *(Ar.)* : Muhalif.
Mühalifet *(Ar.)* : Muhalefet.
Mühalifetçi : Muhalif.
Mühalifetçilik : Muhalefet.
Müharibe *(Ar.)* : Muharebe.
Müharibe élemek (etmek) : Muharebe etmek.
Mühasib *(Ar.)* : Muhasip.
Mühasibat *(Ar.)* : Muhasebat, muhasebe.
Mühasiblik : Saymanlık.
Mühasire *(Ar.)* : Muhasara, kuşatma.
Mühasire élemek (etmek) : Muhasara etmek, kuşatmak.
Mühasireye almag (salmag) : Kuşatmak.
Mühateb *(Ar.)* : Muhatap.
Mühatib *(Ar.)* : Konuşan, hitabeden.
Mühazire *(Ar.)* : Ders; konferans.
Mühazireçi : Konferansçı, konuşmacı.
Mühbir *(Ar.)* : Muhbir.
Mühbir etmek : Haberdar etmek.
Mühbirlik : Muhbirlik.
Mühbir olmag : Haberdar olmak.
Müheğğeğ *(Ar.)* : Muhakkak.
Mühellefat *(Ar.)* : Avadanlık, ev eşyaları.
Mühemmes *(Ar.)* : Muhammes.
Mühennes *(Ar.)* : Korkak.
Mühenneslik : Korkaklık, alçaklık.
Mühennet *(Ar.)* : Hâin.
Müherrik *(Ar.)* : 1. Motor. 2. Muharrik.
Müherrir *(Ar.)* : Muharrir.
Müherrirlik : Muharrirlik.
Mühevvel élemek (etmek) : Vazifelendirmek, sorumluluğuna vermek, havale etmek.
Mühit *(Ar.)* : Muhit.
Mühtelif *(Ar.)* : Muhtelif.
Mühtelif cinsli : Ayrı türlerden.

Mühteliflik : Çeşitlilik.
Mühtelifme'nalı : Çeşitli manalı, değişik anlamlı.
Mühtelifnövlü : Çeşitli, türlü.
Mühtelifre'yli : Birbirine uymayan.
Mühtelifre'ylik : Uyumsuzluk, tezat.
Mühtelif cehetli (terefli, yanlı) : Değişik kenarlı (geometri).
Mühteser *(Ar.)* : Muhtasar.
Mühteserce : Kısaca, özetle, muhtasaran.
Mühteser cümle : Basit cümle (fail ve fiilden ibaret).
Mühteser élemek (etmek) : Kısa konuşmak, özetlemek.
Mühteseri *(Ar.)* : Kısaca, özetle, velhasıl.
Mühteserleşdirmek:Kısaltmak, özetlemek.
Mühteserlik : Kısalık.
Mühüm *(Ar.)* : Başlıca, asıl.
Mühümlük : Ehemmiyet.
Müjde *(Far.)* : Müjde.
Müjdeçi : Müjdeci.
Mükalime *(Ar.)* : Mükaleme.
Mükalime etmek : Sohbet etmek.
Mükedder *(Ar.)* : Mükedder.
Mükedderlik : Kederlilik, gamlılık.
Mükellefiyyet *(Ar.)* : Mükellefiyet.
Mükellefiyyetli : Vazifeli.
Mükemmel *(Ar.)* : Mükemmel.
Mükemmelleşdirilmek : Geliştirilmek.
Mükemmelleşdirmek : İlerletmek, geliştirmek.
Mükemmelleşmek : Tekamül etmek.
Mülagat *(Ar.)* : Mülakat.
Mülagat etmek : Mülakat yapmak.
Mülahize *(Ar.)* : Mülahaza.
Mülahize élemek (etmek) : Düşünmek.
Mülahizeli : Anlayışlı.
Mülahizesiz : Anlayışsız, kalınkafalı.
Mülahizesizlik : Anlayışsızlık, vurdumduymazlık.
Mülayim *(Ar.)* : Mülâyim.
Mülayimane *(Ar. Far.)* : Mülayimâne, mülayimce.
Mülayimce : Tatlılıkla, usulca.
Mülayim gurşag : Ilıman kuşak.
Mülayimleşdirmek : Ilıman etmek, mutedil yapmak.
Mülayimleşmek : Yumuşamak, mülayim olmak.
Mülazim *(Ar.)* : Teğmen.
Mülhüd *(Ar.)* : Mülhit.
Mülk *(Ar.)* : Mülk.
Mülkedar *(Ar.)* : Toprak sahibi, arazi sahibi.
Mülkedarlıg : Derebeylik.
Mülki aviasiya : Sivil havacılık.
Mülki hüğuğ : Medenî hukuk.
Mülki izdivac : Medenî nikâh.
Mülk-imaret, Mülk-mal : Mal mülk.
Mülki paltar : Sivil elbise.
Mülki prosés : Medenî hukuk.
Mülkiyyet *(Ar.)* : Mülkiyet.
Mülkiyyetçi : Mülkiyet sahibi.
Mülkiyyetçilik : Mülkiyet sahipliği.
Mülksüz:Çiftliği olmayan, emlakı olmayan.
Mümaniet *(Ar.)* : Engel, mania.
Mümaniet göstermek : Engel olmak, mâni olmak.
Mümanietsiz : Engelsiz.
Mümarise *(Ar.)* : Mümarese.
Mümkün *(Ar.)* : Mümkün.
Mümkünat *(Ar.)* : Maddî imkân.
Mümkün ğeder : Mümkün mertebe.
Mümkünlük : İmkan.
Mümkünsüz : İmkansız.
Mümtaz *(Ar.)* : Mümtaz, imtiyazlı.
Münağişe *(Ar.)* : Münakaşa.
Münağişeli:Münakaşalı, tartışmalı, ihtilaflı.
Münağişesiz : ihtilafsız, çekişmesiz.
Münasib *(Ar.)* : Münasip.
Münasibat *(Ar.)* : Münasebet, ilişki.
Münasib bilmek (görmek) : Uygun görmek.
Münasibet *(Ar.)* : Münasebet.
Münasibeti ile : Hususunda, dolayısıyla, münâsebetiyle.
Münasibeti olmag : Arkası olmak, tanıdığı olmak.
Münasibetli : Münasip.

Münasibetli-münasibetsiz : Yerli yersiz.
Münasibetsiz : Münasebetsiz.
Münasibetsizlik : Münasebetsizlik.
Münasibhal : Uygun, münasip, yaraşır.
Münasiblik : Uygunluk.
Münbit *(Ar.)* : Mümbit.
Münbitlik : Bereket, verimlilik.
Münderic *(Ar.)* : Münderiç.
Mündericat, Münderice *(Ar.)* : İçindekiler, fihrist.
Mündericatlı : Fihristli.
Mündericeli : Mazmunlu.
Mündericesiz : Mazmunsuz, muhtevasız.
Müneccim *(Ar.)* : Müneççim, astrolog.
Müneccimbaşı : Baş astrolog.
Müneccimlik : Astroloji.
Müneğğid *(Ar.)* : Münekkit.
Müneğğidlik : Münekkitlik.
Münhesir (Ar.) : Münhasır.
Münsif (Ar.) : Hakem.
Münsifler heyeti : Hakemler heyeti.
Münsiflik : Hakemlik.
Münsif olmag : Hakem olmak.
Münşi *(Ar.)* : Münşî.
Müntehab *(Ar.)* : Müntahap.
Mühtehebat *(Ar.)* : Müntahabat.
Müntezem *(Ar.)* : Muntazam.
Müntezemlik : Düzenlilik.
Müntezir *(Ar.)* : Muntazır.
Müntezir galmag : Muntazır kalmak, beklemek.
Müntezir goymag : Bekler vaziyette bırakmak, bekletmek.
Müntezirlik : İntizar, gözü yolda olma.
Müntezir olmag : Muntazır olmak.
Müraciet *(Ar.)* : 1. Müracaat. 2. Hitap.
Müraciet élemek (etmek) : 1. Hitabetmek. 2. Başvurmak.
Müraciet halı : Nida hali, hitap (gramer).
Müracietname *(Ar. Far.)* : Hitabe, nutuk.
Mürafie *(Ar.)* : Murafaa.
Mürasilat *(Ar.)* : 1. Mektuplar. 2. Mektuplaşma. 3. Haber, yazı.
Mürasile *(Ar.)* : Mektuplaşma.
Mürasile etmek : Yazışmak.
Mürcüm : Saçak buzu.
Mürdeseng *(Far.)* : Mürdesenk, tabiî kurşun oksit.
Mürdeşir *(Far.)* : Ölü yıkayıcı, gassal.
Mürdeşir üzünü yusun : Yüzünü imam yıkasın!
Mürebbe *(Ar.)* : Reçel.
Mürebbegabı : Reçel kavanozu.
Mürebbeli : Reçelli.
Mürebbelik : Reçellik.
Mürebbi *(Ar.)* : Eğitmen, terbiyeci.
Mürebbilik : Mürebbîlik, eğitmenlik.
Mürehhes *(Ar.)* : Murahhas.
Mürehhes élemek (etmek) : Salıvermek, azad etmek.
Mürehhes olmag : Çıkıp gitmek, ayrılmak.
Mürekkeb *(Ar.)* : Mürekkep.
Mürekkeb eded : Karmaşık sayı (matematik).
Mürekkebgurudan : 1. Kurutma kağıdı. 2. Kurutma presi.
Mürekkeb isim : Birleşik isim.
Mürekkebleşdirmek : Zorlaştırmak, karıştırmak.
Mürekkebleşme : Güçleşme.
Mürekkebleşmek : Güçleşmek.
Mürekkeblik : Karmaşıklık.
Mürekkebsilen : Silgi, lastik.
Müresse : Omlet.
Mürettib *(Ar.)* : Mürettip.
Mürettibhana *(Ar. Far.)* : Mürettiphane.
Mürettiblik : Mürettiplik.
Mürgene : 1. Güve. 2. Oksit, demir pası.
Mürgü : Uyuklama, pinekleme.
Mürgü basmag (almag, çalmag, vurmag) : Uyku bastırmak.
Mürgü döymek, Mürgüye gétmek : Uyuklamak, uyku basmak.
Mürgülemek : Uyuklamak, pineklemek, ımızganmak.
Mürgülü : Uykulu, mahmur.
Mürğ *(Far.)* : Kuş.
Mürğischer *(Far.)* : Horoz.

Mürğzar *(Far.)* : Çayır, çimenlik.
Mürşüd *(Ar.)* : Mürşit.
Mürtecé *(Ar.)* : Mürteci.
Mürtecélik : Gericilik.
Mürtlemek : İçini temizlemek (kuş).
Mürur *(Ar.)* : Mürûr.
Mürvet *(Ar.)* : Mürüvvet.
Mürvete gelmek : İnsafa gelmek.
Mürvet élemek (etmek) : Merhamet etmek.
Mürvetli : Mürüvvetli.
Mürvetsiz : Mürüvvetsiz.
Mürvetsizlik : İnsafsızlık, merhametsizlik.
Müsabiğe *(Ar.)* : Müsabaka.
Müsadire *(Ar.)* : Müsadere.
Müsadire élemek (etmek) : Müsadere etmek.
Müsadire olunmag : El konulmak.
Müsafir *(Ar.)* : 1. Misafir, konuk. 2. Seyyah. 3. Yolcu.
Müsafiret *(Ar.)* : Seyahat.
Müsafirhana *(Ar. Far.)* : Misafirhane, han, otel.
Müsafirhanaçı : Misafir ağırlayıcı; otelci.
Müsafir otağı : Misafir odası.
Müsahib *(Ar.)* : Musahip.
Müsahibe *(Ar.)* : Musahabe.
Müsahibeçi : Konuşan.
Müsahiblik : Musahiplik.
Müsaid *(Ar.)* : Müsait.
Müsaide *(Ar.)* : Müsaade.
Müsaide vérmek : İzin vermek.
Müsamire *(Ar.)* : Müsamere.
Müsavat *(Ar.)* : Eşitlik.
Müsavi *(Ar.)* : Eşit, denk, beraber.
Müsavileşdirmek : Denkleştirmek, eşitlemek.
Müsavileşmek : Denkleşmek, eşitlenmek.
Müsavilik : Beraberlik, eşitlik.
Müsbet *(Ar.)* : Müspet.
Müsbetlik : Pozitiflik, olumluluk.
Müseddes *(Ar.)* : Müseddes.
Müsehhih *(Ar.)* : Musahhih.
Müsehhihlik : Musahhihlik.
Müsella *(Ar.)* : Musalla.
Müsellaya çıhmag : Yağmur duasına çıkmak.
Müselleh *(Ar.)* : Silahlı.
Müselman *(Ar.)* : Müslüman.
Müselmançılıg, Müselmanlıg : Müslümanlık.
Müsennif *(Ar.)* : Musannif.
Müsibet *(Ar.)* : Musibet.
Müsibet çekdirmek : Eziyet çektirmek.
Müsibet çekmek : Meşakkat çekmek.
Müsibetli : Acıklı, feci.
Müsibetzede : Felaketzede.
Müsinn *(Ar.)* : Yaşlı, ihtiyar.
Müstebid *(Ar.)* : Müstebit.
Müstebidcesine : Keyfî.
Müstebidlik : Despotluk, zorbalık.
Müsteğil *(Ar.)* : Müstakil.
Müsteğillen *(Ar.)* : Kendi başına.
Müsteğillik : Bağımsızlık, istiklal.
Müsteğim *(Ar.)* : Müstakim.
Müsteğimlik : Müstakim olma.
Müsteheğ *(Ar.)* : Müstahak.
Müsteheğ olmag : Müstahak olmak.
Müsteid *(Ar.)* : Müstait.
Müsteidlik : Yeteneklilik (doğuştan).
Müstemlekeçi : Müstemlekeci.
Müstemlekeçilik : Müstemlekecilik.
Müstemlekeleşdirilmek : Sömürge haline getirilmek.
Müstemlekeleşdirme : Sömürgeleştirme.
Müstemlekeleşdirmek : Sömürgeleştirmek.
Müstentiğ *(Ar.)* : Müstantik, sorgu hakimi.
Müstentiğlig:Müstantiklik,sorgu hakimliği.
Müstesna *(Ar.)* : Müstesna.
Müstesnalıg : Ayrıcalık.
Müsyö *(Fr.)* : Mösyö.
Müşahide *(Ar.)* : Müşahede.
Müşahide aparmag : Tetkik etmek, araştırmak.
Müşahideçi : Müşahit.
Müşahideçilik : Gözlem gücü.
Müşahide élemek (etmek) : 1. Seyretmek. 2. Görmek, hissetmek.
Müşahidekarlıg : Gözlem gücü.
Müşahide menteğesi : Gözetleme kulesi.
Müşavire *(Ar.)* : Müşavere.
Müşavirebaz *(Ar. Far.)* : Toplantı manyağı.
Müşavirebazlıg : Toplantı manyaklığı.

Müşayiet *(Ar.)* : Refakat.
Müşayiet édici, Müşayietçi : Refakatçi.
Müşayiet élemek (etmek) : 1. Göndermek, yollamak. 2. Refakat etmek.
Müşdi : Saban tutamağı, saban kulpu.
Müşembe *(Ar.)* : Muşamba.
Müşembelemek : Muşamba kaplamak.
Müşembeli : Muşambalı.
Müşk *(Far.)* : Misk.
Müşkbar *(Far.)* : Misk yağdıran.
Müşkbu *(Far.)* : Mis kokan.
Müşkgabağı : Pilavlık kabak.
Müşkül *(Ar.)* : Müşkül.
Müşkülat *(Ar.)* : Müşkülât.
Müşkülce : Çetince.
Müşkülgüşa *(Ar. Far.)* : Müşkülü halleden.
Müşkülleşdirmek : Zorlaştırmak.
Müşkülleşmek : Zorlaşmak.
Müşküllük : Zorluk.
Müştag *(Ar.)* : Müştak, arzulu.
Müştag olmag : Arzu etmek.
Müştebeh *(Ar.)* : Şüpheli.
Müştebeh etmek : Şüphelendirmek.
Müştebeh olmag : Şüphelenmek.
Müşterek *(Ar.)* : Müşterek.
Müşterek müğavile : Kollektif sözleşme.
Müşterek teserrüfat : Ortak çiftlik.
Müşteri *(Ar.)* : Müşterî.
Müşterigir *(Ar. Far.)* : Müşteri çeken.
Müşterigir olmag : Müşterisi çok olmak.
Müştük : Ağızlık.
Müştüklü : Ağızlıklı.
Mütabiğ *(Ar.)* : Mutabık.
Mütabiğ gelmek : Uymak.
Mütabiğ olmag : Mutabık olmak.
Mütabiğet, Mütabiğliğ : Mutabakat.
Mütabiğ tutmag : Bir tutmak.
Mütalie *(Ar.)* : Mütalâa.
Mütalieçi : Okumaya düşkün.
Mütalie élemek (etmek) : Mütalâa etmek, okumak.
Mütalieli : Çok okumuş.
Mütaliesiz : Düşünmeden, incelemeksizin.
Mütarike *(Ar.)* : Mütareke.
Müteağib *(Ar.)* : Müteakip.
Mütearif *(Ar.)* : Müteârif.
Müteessib *(Ar.)* : Mutaassıp.
Müteessif *(Ar.)* : Müteessif.
Müteessif olmag : Hayıflanmak.
Müteessir *(Ar.)* : Müteessir.
Müteessir etmek : Müteessir etmek.
Müteessir olmag : Müteessir olmak.
Müte'fin *(Ar.)* : İğrenç, pis.
Mütegabil *(Ar.)* : Mütekabil.
Müteğeyyir *(Ar.)* : Değişmiş, başkalaşmış.
Müteğeyyir olmag : Başkalaşmak, değişmek.
Müteharrik *(Ar.)* : Müteharrik.
Müteharriklik : Hareket etme, hareketlilik.
Mütehassis *(Ar.)* : Mütehassıs, uzman.
Mütehassislik : Mütehassıslık, uzmanlık.
Mütehayyir *(Ar.)* : Mütehayyir, şaşkın.
Mütehayyir galmag : Donup kalmak, şaşıp kalmak.
Mütekebbir *(Ar.)* : Mütekebbir, kibirli.
Mütekebbirane *(Ar. Far.)* : Mağrurca.
Mütekebbirlik : Mağrurluk, kibir.
Mütekke *(Ar.)* : Yastık.
Mütenasib *(Ar.)* : Mütenâsip.
Mütenasiblik : Mütenasiplik.
Mütencem : Musakka (et, kayısı, kuru üzümden), sos.
Mütercim *(Ar.)* : Mütercim.
Mütercimlik : Mütercimlik.
Mütereddid *(Ar.)* : Mütereddit.
Mütereddid galmag : Karar verememek.
Mütereddidlik : Kararsızlık.
Mütereggi *(Ar.)* : Müterakki, ileri.
Mütereggilik : İlericilik.
Müteşekkil *(Ar.)* : Müteşekkil.
Müteşekkileşdirilmek : Organize edilmek, teşkilatlandırılmak.
Müteşekkileşdirmek : Oluşturmak, teşekkül ettirmek.
Müteşekkileşmek : Oluşmak, teşekkül etmek.
Müteşekkileşmiş : Oluşmuş, müteşekkil, teşekküllü.
Müteşekkillik : Teşekkül, oluşma.
Mütevecceh *(Ar.)* : Müteveccih.
Mütevecceh olmag : 1. Mukayyet olmak. 2. Hitab etmek.

Müti *(Ar.)* : Muti.
Müticesine : İtaatla, uysalca.
Mütileşdirmek : Baş eğdirmek, itaat ettirmek.
Mütilik : Uysallık.
Mütleğ *(Ar.)* : Mutlak.
Mütleğa *(Ar.)* : Mutlaka.
Mütleğ çempion : Şampiyon (derecesinde).
Mütleğ çoḫlug : Salt çoğunluk.
Mütleğ ğiymet : Salt değer, mutlak ölçü.
Mütleğiyyet *(Ar.)* : Mutlakıyet.
Mütleğiyyetçi, Mütleğiyyetperest : Monarşist, kralcı.
Mütleğ monarhiya : Saltçılık, mutlakıyet.
Mütleğ sıfır : Salt sıfır, mutlak sıfır noktası (ısı için).
Mütrüb *(Ar.)* : Çalgıcı, mutrip.
Mütrübhana *(Ar. Far.)* : Sazlı sözlü yer, eğlence yeri.
Mütrüblük : Çalgıcılık.
Müttefiğ *(Ar.)* : Müttefik.
Müttefiğen *(Ar.)* : Oybirliği ile.
Müttefiğlik : İttifak, yoldaşlık.
Müttefiğ olmag : Müttefik olmak.
Müttehim *(Ar.)* : Sanık.
Müttehim élemek (etmek) : İtham etmek, suçlamak.
Müttehimlik : Sanıklık, mahkemelik.
Müttesil *(Ar.)* : Muttasıl.
Müvafiğ *(Ar.)* : Muvafık.
Müvafiğet *(Ar.)* : Muvafakat.
Müvafiğ olmag : Uygun olmak, uymak.
Müvazi *(Ar.)* : Muvazî.
Müvazilik : Paralellik; benzerlik.
Müvazine, Müvazinet *(Ar.)* : Muvazene.
Müvazinet duyğusu : Eşitlik duygusu, müsavatçılık.
Müvazinetleşdirilmek : Denkleştirilmek.
Müvazinetleşdirmek : Denkleştirmek.
Müvazinetleşmek : Denkleşmek.
Müvazinetli : Ihımlı, mutedil.
Müvazinetlik : İtidal, ılımlılık.
Müvazinetlilik : 1. Uygunluk. 2. Muvazene.
Müvazinetsiz : Muvazenesiz.
Müvazinetsizlik : Muvazenesizlik.
Müveffeğ *(Ar.)* : Muvaffak.
Müveffeğiyyet *(Ar.)* : Muvaffakıyet.
Müveffeğiyyet gazanmag : Başarmak, başarı kazanmak.
Müveffeğiyyetle : Başarıyla.
Müveffeğiyyetli : Başarılı.
Müveffeğiyyetlilik : Başarılı oluş, başarı.
Müveffeğiyyetsiz : Başarısız.
Müveffeğiyyetsizlik : Başarısızlık.
Müveffeğ olmag : Muvaffak olmak.
Müveğğet *(Ar.)* : Muvakkat, geçici.
Müveğğeti *(Ar.)* : Muvakkaten.
Müveğğetilik : Geçicilik.
Müvekkil *(Ar.)* : Müvekkil.
Müvekkillik : Yetki, salahiyet.
Müverrih *(Ar.)* : Müverrih, tarihçi.
Müyesser *(Ar.)* : Müyesser, kolay.
Müyesser olmag : Müyesser olmak.
Müzakire *(Ar.)* : Müzakere.
Müzakire etmek : Müzakere etmek.
Müzakire olunmag : Müzakere edilmek.
Müzakireye goymag : Gündeme getirmek.
Müzaré *(Ar.)* : Geniş zaman.
Müzayide *(Ar.)* : Müzayede.
Müzayiğe *(Ar.)* : Esirgeme, kıymama.
Müzayiğe élemek (etmek) : Cimrilik etmek, kıyamamak.
Müzayiğe etmemek (élememek) : Esirgememek, cömert davranmak, yardıma hazır olmak.
Müzayiğe(si) yoḫdur : Esirgemem, itiraz etmem, yoluna feda olsun, uğrunda feda olsun!
Müzeffer *(Ar.)* : Muzaffer.
Müzeffer gelmek (olmag) : Muzaffer olmak.
Müzefferiyyet *(Ar.)* : Muzafferiyet.
Müzefferiyyetli : Muzaffer, zaferi kazanan.
Müzekker *(Ar.)* : Müzekker, maskülen (gramerde).
Müzlim *(Ar.)* : Muzlim.
Müzterib *(Ar.)* : Mustarip.
Müzterib etmek : Mustarip etmek.
Müzterib olmag : Mustarip olmak.
Müzürr, Müzirr *(Ar.)* : Muzır.

N

Na... *(Far)* : Kelime başlarına gelerek, -sız, -siz, -suz, -süz olumsuzluk mânâsı oluşturur.
Naavand *(Far.)* : Rahatsız; kullanışsız.
Naavand düşmek (olmag): Kötüye gitmek.
Nabab *(Far.)* : Uygunsuz, yaraşıksız.
Nabalığ *(Far. Ar.)* : Baliğ olmamış.
Nabat *(Ar.)* : Akide şekeri.
Nabeca *(Far.)* : Yersiz, münasebetsiz.
Nabekar *(Far.)* : Alçak, yaramaz.
Nabeled *(Far. Ar.)* : 1. Yol bilmeyen. 2. Yabancı.
Nabeledlik : Yabancılık.
Nabeled olmag : Bilmemek, tanımamak.
Nabiğa : Dâhî, akıllı.
Nabor *(Rus.)* : Dizgi, tertip.
Nacag : Teber, nacak.
Nacins *(Far. Ar.)* : Nankör.
Nacinslik : Nankörlük.
Nacinslik élemek (etmek) : Nankörlük etmek.
Naçag *(Far.)* : 1. Hasta, keyfsiz. 2. İsteksiz.
Naçaglamag : Hastalanmak.
Naçaglıg : Hastalık, sıhhatsızlık.
Naçalnik *(Rus.)* : 1. Müdür, reis. 2. Şef, komutan.
Naçalniklik : Reislik, başkanlık.
Naçar *(Far.)* : Nâçâr, çâresiz.
Naçar galmag : Çaresiz kalmak.
Naçarlıg : Çaresizlik.
Nadél *(Rus.)* : Arazi parçası.
Nadinc : 1. Yaramaz, haylaz. 2. mec. Tahrikçi. 3. mec. Coşkun.
Nadinclik : Yaramazlık.
Nadinclik élemek (etmek) : Yaramazlık etmek.
Nadir *(Ar.)* : Nâdir.
Nadir hallarda : Arasıra, zaman zaman.
Nadirülvücud *(Ar.)* : Az bulunur, emsalsiz.
Nadürüst *(Far.)* : 1. Hilekar, dolandırıcı. 2. Alçak, şarlatan.
Nadürüstleşmek : Hainleşmek.
Nadürüstlük : Hilekârlık.
Naehl *(Far. Ar.)* : 1. Kabiliyetsiz. 2. Asil olmayan.
Naehllik : Kabiliyetsizlik.
Naéhmal *(Far. Ar.)* : İhtiyatsız.
Naelac *(Far. Ar.)* : Çaresiz, imkânsız.
Naelac galmag : Çaresiz kalmak.
Naelaclıg : Beceriksizlik, çaresizlik.
Naelaclıgdan : Zaruret halinde.
Naftalın *(Yun.)* : Naftalin.
Naftalınlı : Naftalin serpilmiş.
Naftol *(Yun. Lat.)* : Neft yağı.
Nagabil *(Far. Ar.)* : 1. Layık olmayan. 2. Beceriksiz. 3. Uygunsuz.
Nagabil hereket : Uygunsuz hareket.
Nagafil *(Far. Ar.)* : Beklenmedik, umulmadık, ânî.
Nagafillik : Ânilik, birdenbire oluş.
Nagah, Nagahan *(Far.)* : Ansızın.
Nagahdan, Nagahandan : Tesadüfen.
Nagahanı *(Far.)* : Ansızın, birdenbire.
Nagahanilik : Tesadüfî olma.
Nagan : Tabanca (Belçika yapısı), toplu tabanca.
Nagga, Naggabalığı : Yayın balığı.
Naggal : 1. Geveze. 2. Palavracı.
Naggalhana : Lakırdı yeri.
Naggallamag : Gevezelik etmek.
Naggallaşmag : Boşboğazlık etmek.
Naggallıg : Boşboğazlık, gevezelik.
Naggallıg élemek : Boşboğazlık etmek.
Naggaş *(Ar.)* : Nakkaş.
Naggaşkar *(Ar. Far.)* : Nakışçı.
Naggaşkarlıg : Nakkaşlık.
Naggaşlıg : Nakkaşlık.
Naggaşlıg etmek : Nakkaşlık yapmak.

Naggat : Dokumacı, çulha.
Nağil *(Ar.)* : Elektrik teli.
Nağillik : Geçirgenlik (akım).
Nağis *(Ar.)* : 1. Natamam, eksik. 2. Ayıplı, kusurlu. 3. Çıkarma (matematikte).
Nağis etmek : Kırmak, üzmek.
Nağislik : Eksiklik, kusur.
Nağis olmag : Eksik olmak.
Nağisulcğl : Akıldan noksan.
Nagolay : 1. Rahatsız. 2. Kullanışsız.
Nagolaylıg :1.Rahatsızlık. 2. Kullanışsızlık.
Nagus *(Ar.)* : Kilise çanı.
Nagüman *(Far.)* : Ümitsiz.
Nagüman élemek (etmek) : Ümidini kırmak.
Nagümanlıg : Ümitsizlik.
Nagüvara *(Far.)* : 1. Zor, ağır, iğrenç. 2. Düzgün olmayan.
Nağara : Timbal.
Nağara ağacı : Timbal çubuğu, davul çomağı.
Nağara çalmag : Nakkare çalmak.
Nağaraçı, Nağaraçalan : Kösçü.
Nağaraçılıg : Davulculuk.
Nağd *(Ar.)* : 1. Nakit. 2. Varlık. 3. Efektif. 4. mec. Şüphesiz, kesin.
Nağd élemek (etmek) : 1. Paraya çevirmek. 2. İnanmak, kanaat getirmek.
Nağdı goyub-nisye dalınca gétmek : Başarılması zor olan şeye yapışmak.
Nağdı nisyeye satmag : Başarılması zor olan bir işten yapışmak.
Nağıl *(Ar.)* : 1. Masal. 2. Hikâye.
Nağıl açmag : Uzun uzadıya konuşmak.
Nağılbaşı : Tekerleme.
Nağılbaz *(Ar. Far.)* : 1. Masal meraklısı. 2. Boşboğaz, geveze.
Nağılbazlıg : Masal merakı.
Nağılçı : 1. Masalcı. 2. Geveze, boşboğaz.
Nağılçılıg : Söz kalabalığı.
Nağıl démek : Masal uydurmak, palavra atmak.
Nağıldéyen : Geveze; palavracı.
Nağıl édilmek : Anlatılmak, nakledilmek.
Nağıl élemek (etmek) : 1. Anlatmak, nakl etmek. 2. Haberleri bildirmek.
Nağıl kimi : Uydurma, fasa fiso.
Nağıl kitabçası : Masal kitabı.
Nağıl-mağıl : Masal, efsane.
Nağılvarı : Masalımsı.
Naha : Yayınbalığı.
Nahag *(Far. Ar.)* : 1. Faydasız, yararsız. 2. Haksız, nahak.
Nahagdan : Haksız olarak.
Nahaglıg : Haksızlık, insafsızlık.
Nahag yére : Nahak yere.
Nahamar *(Far.)* : Pürüzlü.
Nahamarlıg : Pürüz.
Nahamvar : Pürüzlü.
Nahar *(Ar.)* : Öğle yemeği.
Nahar çağı : Öğle vakti.
Nahar élemek (etmek) : Öğle yemeği yemek.
Naharlıg : Öğlelik (yemek).
Naharpaylayan : Garson.
Naharsız : Yemeksiz, aç.
Nahelef *(Far. Ar.)* : Hayırsız evlat, nankör.
Naheleflik : Âsilik, nankörlük.
Nahelef çıhmag (olmag) : Nankör olmak, iyilikten anlamamak.
Nahır *(Erm.)* : Mal (hayvan).
Nahıra gétmek : Hayvan otlatmak.
Nahır bulağı : Sulu kepek, sulu un.
Nahırçı, Nahırotaran : 1. Sığırtmaç. 2. Kan emici haşerat.
Nahırçılıg : Sığırtmaçlık, çobanlık.
Nahış *(Ar.)* : Nakış.
Nahışaçan : Nakkaş.
Nahışçı, Nahışbend : Nakışçı.
Nahışçılıg : Nakışçılık.
Nahış çekmek : 1. Nakış işlemek. 2. Resim yapmak.
Nahışker : Çatal (sofra âleti).
Nahışı getirmek : Şansı olmak.
Nahışı tutmag : Yenmek (oyunda).
Nahışlamag : Nakışlamak.
Nahışlanmag : Süslenmek.
Nahışlanmış : Nakışlı.
Nahışlatdırmag, Nahışlatmag : Nakış yaptırmak, süsletmek.
Nahışlı : Nakışlı.
Nahış salmag (vurmag) : Nakışlamak.

Nahiye *(Ar.)* : 1. Nahiye. 2. Bölge.
Nahoş *(Far.)* : Hasta.
Nahoşlama : Rahatsızlık, keyfsizlik.
Nahoşlamag : Hastalanmak.
Nahoşlatmag : Hastalandırmak.
Nahoşlug : Hastalık.
Nahoşluğa salmag : Hastalandırmak.
Nahünek : Araklama.
Nahünekçi : Arakçı.
Nahünekçilik : Arakçılık.
Nahünek élemek (etmek) : Araklamak.
Naib *(Ar.)* : Nâip.
Naiblik : Nâiplik.
Nail *(Ar.)* : Nail.
Nailiyyet *(Ar.)* : 1. Başarı. 2. Elde etme.
Nainsaf *(Far. Ar.)* : İnsafsız.
Nainsaflıg : İnsafsızlık.
Nakam *(Far.)* : Ümitsiz, üzgün.
Nakam élemek (etmek) : Mahrum bırakmak, üzmek.
Nakam galmag : Muradına ermemek.
Nakam goymag : Mahrum koymak.
Nakamlıg : Ümitsizlik.
Nakam olmag : Mahrum olmak.
Nakes *(Far.)* : Nâkes, alçak, rezil.
Nakişi : Namert, hâin.
Nakişilik : Namertlik, hainlik.
Naköndem : Eğri, eğik.
Nal *(Ar.)* : 1. Nal. 2. Nalın. 3. Kazık.
Nalayiğ *(Far. Ar.)* : Yakışmaz, yakışıksız, uygunsuz.
Nalayiğlik : Uygunsuzluk, yakışıksızlık.
Nalbeki : Çay tabağı.
Nalbend *(Ar. Far.)* : Nalbant.
Nalbendlik : Nalbantlık.
Nalburunlar : Yarasalar.
Nalça, Döşekçe : Minder.
Nale *(Far.)* : Feryat, çığlık.
Nale çekmek (etmek, goparmag) : Çığlık koparmak.
Nalgıran, Naltöken : Naldöken.
Nallamag : Nallamak.
Nallanmag : Nallanmak.
Nallatdırmag, Nallatmag : Nallatmak.
Nallı : Nalı olan.
Nalog : Vergi.
Nalsız : Nalı olmayan.
Nalşekilli : Yarım daire.
Nalvarı : Nal şeklinde.
Nam *(Far.)* : Nâm.
Nam almag (çıhmag) : Meşhur olmak.
Namaz *(Far.)* : Namaz.
Namazgah *(Far.)* : Namazgâh.
Namaz gılmag : Namaz kılmak.
Namazlıg : Namazlık.
Nam çıhartmag (çıharmag) : Meşhur olmak.
Nameğbul *(Far. Ar.)* : İşe yaramaz, kusurlu.
Nameğbul hereket : Yakışıksızlık, uygunsuzluk.
Namehrem *(Far. Ar.)* : Namahrem.
Naméhriban *(Far. Ar.)* : Şefkatsiz, merhametsiz.
Naméhribanlıg : Şefkatsizlik, soğukluk.
Name'lum *(Far. Ar.)* : Meçhul, belirsiz.
Name'lum galmag : Meçhul kalmak.
Name'lumlug : Meçhulluk, bilinmezlik.
Namerbut *(Far. Ar.)* : Yakışıksız, uygunsuz.
Namerbut danışmag : İlgisiz konuşmak, tutarsız konuşmak.
Namerd *(Far.)* : Namert.
Namerdcesine : Haince.
Namerd çıhmag : Hıyanet etmek, hainlik etmek.
Namerdlik : Namertlik.
Naméyi-e'mal : Amel defteri.
Namhuda *(Far.)* : Maşallah!
Namized *(Far.)* : 1. Aday, namzet. 2. Nişanlı, sözlü.
Namizedlik : Namzetlik.
Namizedlik minimumu : Adaylık imtihanı.
Namizedlik stajı : Adaylık stajı.
Namöhkem *(Far. Ar.)* : Dayanıksız.
Namöhkemlik : Dayanıksızlık.
Namsız : İsimsiz, şöhretsiz.
Namurad *(Far. Ar.)* : Talihsiz, şanssız.
Namus *(Ar.)* : Nâmus.
Namusdan salmag:Lekelemek, rezil etmek.

Namusla : Namuslu olarak.
Namuslulug : Namusluluk.
Namussuzcasına : Namussuzca.
Namusuna gısılmag : Şerefini korumak, namusunu korumak.
Namusuna sataşmag (tohunmag) : Namusunu lekelemek.
Namüeyyen *(Far. Ar.)* : Belirsiz, gayrimuayyen.
Namüeyyenlik : Belirsizlik.
Namümkün *(Far. Ar.)* : İmkânsız, gayrimümkün.
Namünasib *(Far. Ar.)* : Mürüvvetsiz.
Namünasiblik : Münasebetsizlik.
Namürüvvet *(Far. Ar.)* : Mürüvvetsiz.
Namütenahi *(Far. Ar.)* : Nâmütenahî.
Nan *(Far.)* : Ekmek.
Nandan : Yüklük, niş.
Nane *(Ar.)* : Nâne.
Nane arağı (cövheri, yağı) : Nane ruhu.
Nanecib *(Far. Ar.)* : Namussuz, iffetsiz.
Nanecib çıhmag : Nankörlük etmek.
Naneciblik : Aşağılık, soysuzluk.
Nanéfiri : Nane ruhu.
Nanıg : 1. Çelimsiz. 2. Zayıflık. 3. Evcil (hayvan). 4. Nanik.
Nankor *(Far.)* : Nankör.
Nankorlug : Nankörlük.
Napak *(Far.)* : Pis, murdar, cünüp.
Napaklıg : Murdarlık, cünüplük.
Narahat *(Far. Ar.)* : 1. Rahatsız, telaşlı. 2. Kullanışsız.
Narahatcasına : Heyecanla.
Narahat élemek (etmek) : 1. Rahatsız etmek. 2. Heyecanlandırmak.
Narahatlıg : 1. Telaş, endişe. 2. Rahatsızlık.
Narahatlıg kéçirmek : 1. Rahatı bozulmak. 2. Telaşlanmak.
Narahat olmag : 1. Rahatı kaçmak. 2. Heyecanlanmak.
Narahat yér : Rahatsız yer.
Narazı *(Far. Ar.)* : İncinmiş, kırgın, muazzep.
Narazı élemek (etmek) : Rahatsız etmek.
Narazı galmag (olmag) : Memnun olmamak.
Narazılıg : Hoşnutsuzluk, memnunsuzluk.
Narazılıg élemek (etmek) : Mırıldanmak, sızlanmak.
Narazılıg göstermek : Rızasızlık göstermek.
Narazı olmag (galmag) : Memnun olmamak.
Narazı salmag : Üzmek, küstürmek.
Nardan : 1. Kuru nar tanesi. 2. Nar reçeli.
Nardança, Nardanca : Nar reçeli.
Nardaşa : Nar özü, nar şurubu.
Nareva *(Far.)* : Haksız.
Nargile *(Far.)* : 1. Nar tanesi. 2. İnci tanesi. 3. Nargile.
Nargovurması : Narlı kavurma.
Narın : Narin.
Narınc *(Far.)* : Turunç.
Narınca : İncecik.
Narıncı : Turuncu.
Narındiş(li) : İnce dişli (tarak).
Narın döymek : Un öğütmek.
Narınlamag : Ufalamak.
Narınlanmag : Ufalanmak.
Narınlaşdırmag : Ufalayarak inceltmek.
Narınlaşmag : Ufalanmak.
Narınlatmag : Ufak etmek.
Narınlıg : İncelik, küçüklük.
Narıntük(lü) : İnce tüylü.
Narın un : İnce un.
Narınyarpag(lı) : İnce yaprak(lı).
Naringi : Mandalina.
Narkoman : Esrarkéş.
Narşerab, Narşarab : Nar şurubu.
Narval : Deniz gergedanı.
Naryad *(Rus.)* : 1. Talimat, direktif. 2. Müfreze. 3. Nöbet.
Narzan : Maden suyu.
Nas *(Ar.)* : 1. Halk. 2. Ağız tütünü.
Nasaz *(Far.)* : 1. Hastalıklı. 2. Dağınık, düzensiz.
Nasazlamag : Rahatsız olmak, keyifsiz olmak.
Nasazlıg : 1. Rahatsızlık. 2. Düzensizlik.
Naséh *(Ar.)* : Nasihatçi.
Naseza *(Far.)* : Yersiz, uygunsuz.
Nasırka : Teskere.

Nasırrı : Nasırlı.
Nasihetyana *(Ar. Far.)* : Nasihat yollu.
Nasir *(Ar.)* : Nesir yazan.
Nasnas : Şempanze.
Nasos *(Ar.)* : Tulumba, pompa.
Nasosçu : Tulumbacı.
Nasoshana *(Rus. Far.)* : Pompa istasyonu.
Nasoslamag : Pompalamak.
Naşad *(Far.)* : Gamlı, üzgün.
Naşatır *(Ar.)* : Nışadır.
Naşatır spirti : Nışadır ruhu.
Naşı *(Ar.)* : Tecrübesiz, acemi.
Naşılıg : Acemilik, tecrübesizlik.
Naşılıg etmek : Acemilik etmek.
Naşiriefkar : yayın organı.
Naştab : 1. Sabah kahvaltısı. 2. Açlık.
Naştablıg : Sabah kahvaltılığı.
Naşükür *(Far. Ar.)* : Nankör, hak bilmez.
Naşükürlük : Nankörlük.
Naşükür olmag : Nankör olmak.
Natamam *(Far. Ar.)* : Nâtamam.
Natamamlıg : Tamamlanmamışlık, yarım kalmışlık.
Nataraz *(Far.)* : İnatçı.
Natarazlıg : İnatçılık.
Natayir : Küfür.
Natemiz *(Far. Ar.)* : 1. Kirli, pis, pasaklı. 2. mec. Ahlaksız, iffetsiz.
Natemizlik : Pasaklılık.
Natevan *(Far.)* : Âciz, güçsüz.
Natıgburun : Yassı burunlu (kimse), patburun.
Natığ, Yastıburun : Patburun, patka.
Natiğ *(Ar.)* : Hatip, konuşmacı.
Natiğcesine : Hatip gibi.
Natiğe *(Ar.)* : Natıka.
Natiğeli : Natıkalı.
Natiğlik : Hatiplik, hitabet.
Natrium *(Lat.)* : Sodyum.
Natura *(Lat.)* : Natura.
Natura felsefesi : Natüralizm.
Natural *(Lat.)* : Natürel.
Naturalist *(Lat.)* : Natüralist.
Naturalistik *(Lat.)* : Natüralizm tarzında.
Natural teserrüfat : Tabiî ekonomi.
Naümid *(Far.)* : Çaresiz.
Naümidcesine : Ümitsizce.
Naümid élemek (etmek) : Ümitsiz bırakmak.
Naümidlik : Ümitsizlik.
Naümid olmag : Ümidini kesmek.
Navaht : Hapishane.
Navala : Yem, yal.
Navalça : Oluk, yağmur oluğu.
Navalça gıfları : Lağım çukurları.
Navar:1. Kordela, şerit. 2. Semer. 3.Teğelti.
Navarlı : 1. Kenarlı. 2. Semerli.
Navigasiya *(Lat.)* : 1. Denizcilik. 2. Seyrüsefer.
Navigator *(Lat.)* : Seyrüseferci.
Nay : Neşeli, sevinçli, şen.
Naz *(Far.)* : Naz.
Nazbalığı : Kaya burun.
Nazbalınc, Nazbalış(ı) : Kuş tüyü yastık.
Nazbarı : Ağır oynanılan bar.
Naz élemek (etmek) : Nazlanmak.
Nazende *(Far.)* : Nâzende.
Nazenin *(Far.)* : Nâzenin.
Nazenin senem : Fettan dilber.
Naz-ġemze : Naz, cilve.
Nazı ile oynamag : Nazını çekmek.
Nazik *(Far.)* : Nâzik, ince.
Nazikbağırsag : İnce bağırsak.
Nazikbaldır : İnce saplı (çiçek).
Nazikbeden : Selvi boylu.
Nazikbığ(lı) : Kaytan bıyıklı.
Nazikce : Nazikçe.
Nazikdişli : İnce dişli (tarak).
Nazikdivarlı : İnce çeperli.
Nazikdodaglı : İnce dudaklı.
Nazik eyirmek : 1. İnce eğirmek. 2. mec. İçi sızlamak.
Nazikgabıg(lı) : İnce kabuklu (yemişler için).
Nazikgaşlı : Kalem kaşlı.
Nazikġelbli : Şefkatli, yufka yürekli.
Nazikleşdirtmek : İncelttirtmek.
Naziklenmek : İncelmek.

Nazikletmek, Nazikleşdirmek : İnceltmek.
Nazikleşdirilmek : Daha da inceltilmek.
Nazikleşmek : İyice incelmek.
Nazikmezac *(Far. Ar.)* : Yumuşak huylu.
Nazik sap : İnce iplik.
Nazikses : Tiz.
Nazikter *(Far.)* : İnce, zarif.
Nazikürek(li) : Yumuşak kalp(li).
Nazik yarpag(lı) : İnce yaprak(lı).
Nazil *(Ar.)* : Nâzil, inen.
Nazilmek : İncelmek.
Naziltmek : İnceltmek.
Nazim *(Ar.)* : Regülâtör.
Nazimçarh : Düzen teker, volan.
Nazir *(Ar.)* : Bakan, nazır.
Nazirler soveti : Bakanlar kurulu.
Nazirlik : Bakanlık.
Nazlamag, Nazlandırmag : Sevmek, okşamak.
Nazlı-duzlu : İşveli.
Nazlı laġeydlik : Tegafül.
Naznazı, Nazvarı : Oyun havası (ağır tempolu).
Naz-né'met, Naz ü né'met *(Far. Ar.)* : Maddî rahatlık.
Naz-nevaziş *(Far.)* : Naz, cilve.
Nazsatan : Koket, yosma.
Naz satmag (göstermek) : Kırıtmak.
Ne : Ne.
Ne barede : Ne konuda, ne hakkında.
Nebat *(Ar.)* : Nebât.
Nebatat *(Ar.)* : Nebâtât, botanik.
Nebatatçı : Nebatat bilgini, botanikçi.
Nebatatşünas : Nebatat bilgini, botanikçi.
Neble : Ne kadar, kaç defadır, hayli.
Ne borcuma : Neme lazım.
Nebz *(Ar.)* : Nabız.
Nebze bahmag : Nabza bakmak, nabzı ölçmek.
Nebzi atmag : Nabzı atmak.
Nebzi tutmag, Nebzi vurmag : Nabzı atmak.
Nebzölçen : Nabız ölçer, pulsometre.
Necasat *(Ar.)* : Necaset.
Necat *(Ar.)* : Necât.
Neccar *(Ar.)* : Marangoz.
Neccarlıg : Marangozluk.
Néce : 1. Nasıl. 2. Kaç, ne kadar.
Nece : Hangi dilde?
Néce ki : Yâni ki, demek ki.
Nécelik : Nicelik.
Néce olursa olsun : Her ne pahasına olursa olsun, ne olacaksa olsun.
Nécesen : Nasılsın?
Néce yanı : Ne demek!
Necib *(Ar.)* : Necip.
Necibane *(Ar. Far.)* : Mertçe, asilce.
Necib gazlar : Reaksiyonsuz gazlar.
Necibleşdirme : Zarafet kazandırma.
Necibleşdirmek : Zarafet kazandırmak.
Necibleşmek : 1. Asilleşmek. 2. Cinsi iyileşmek (hayvan).
Neciblik : Necabet, soyluluk.
Necib métallar : Kıymetli metaller.
Ne cür : Nasıl? ne suretle?
Néçe : Kaç? ne kadar?
Néçedir : Kaçadır? fiyatı nedir?
Néçeleri : Kaçı? ne kadarı?
Néçelik : Nicelik, kemiyet.
Néçençi, Néçenci : Kaçıncı?
Néçe-néçe : 1. Çok, bir hayli. 2. Kaçar?
Néçesi : Kaçı? kaç tanesi?
Néçeye : Kaça? kaç paraya?
Néçidir : Necidir? ne iş yapıyor?
Néçin, Néçün : Niçin?
Neden? : Niçin? ne diye?
Nedenki, Nedendir ki : Çünkü, sebebine gelince.
Nedim *(Ar.)* : 1. Soytarı, palyaço. 2. Sırdaş, hemmeclis, hemsohbet.
Nedimcesine : Şaklabanca, soytarıca.
Nedime *(Ar.)* : Kadın nedim.
Nedimlik : Maskaralık, soytarılık.
Ne düşüb, Ne düşüb ki : Ne ilgisi var, ne münasebet!
Nef *(Ar.)* : Menfaat, çıkar.
Nefberdar *(Ar. Far.)* : Faydalanan.
Nefberdar olmag : Yararlanmak.

Nefdezin : Çirkin.
Nefeğe *(Ar.)* : Nafaka.
Nefeh : Hediye, armağan.
Nefes *(Ar.)* : Nefes.
Nef é'emek (etmek) : Kazanmak, kazanç sağlamak.
Nefesden düşmek : Takati kesilmek.
Nefes dermek : Soluk almak, nefes almak.
Nefesgah, Nefeslik : Hava deliği, vasistas.
Nefesi darıhmag (garalmag) : Nefesi daralmak.
Nefesi gelmek : Teneffüs etmek.
Nefesini gısmag (gizlemek) : Susmak.
Nefesi tengimek : Nefesi daralmak.
Nefes vurmag : Lanetlemek, uğursuz konuşmak.
Nefesyeri, Nefesdih : Vasistas.
Nefine : Menfaatine.
Nefis *(Ar.)* : Nefis.
Nefis edebiyyat : Bedîî edebiyat.
Nefislik : Güzellik, letafet.
Nefis senetler : Güzel sanatlar.
Nefli : Kârlı, kazançlı.
Néfrit *(Yun.)* : Nefrit.
Nefs *(Ar.)* : Nefis.
Nefsi çekmek : Hoşlanmak.
Nefsi ğebul etmemek : Hoşlanmamak.
Nefsi iti : 1. Tamahkâr. 2. İhtiraslı.
Nefsini sahlamag : Kendini tutmak.
Nefskâr *(Ar. Far.)* : 1. Şehvet düşkünü. 2. Nefsine esir olan.
Nefsperest *(Ar. Far.)* : 1. Çok tamahkâr. 2. Şehvetperest.
Néft : Petrol, gazyağı.
Néftayıran : Rafineri.
Néftayırma : Rafineri.
Néftayırma zavodu : Rafineri.
Néft burugları : Petrol kuyuları.
Néftçıharma : Petrol sanayii.
Néftçi : Petrolcü.
Néfçilik : Petrolcülük.
Néftdaşıyan : Tanker.
Néft guyusu : Petrol kuyusu.
Néftli : 1. Petrollü. 2. Petrole bulaşmış.
Néftlilik : Petrollü oluş, petrol verimi.
Néft me'deni : Petrol madeni.
Néftölçen : İskandil.
Néftsiz : Petrolsüz.
Néfttemizleyen : Tasfiyehane.
Néftvéren : Petrollü arazi.
Neğahet *(Ar.)* : Nekahet.
Negativ *(Lat.)* : Negatif.
Neğerat *(Ar.)* : Nakarat.
Neğl *(Ar.)* : Nakil.
Neğl etmek : Nakletmek.
Neğli *(Ar.)* : Naklî.
Neğli cümle : Hikâye cümlesi.
Neğliyyat *(Ar.)* : Naliyat.
Neğliyyatçı : Nakliyatçı.
Neğş *(Ar.)* : Nakış.
Neğş balamag : Nakış işlemek.
Neğşe *(Far.)* : Plan, proje.
Neğşli : Nakışlı.
Neğme *(Ar.)* : Nağme.
Neğme goşan : Nağme düzenleyen.
Neğmekar *(Ar. Far.)* : 1.Hânende. 2. Nağme düzenleyen.
Nehayet *(Ar.)* : Nihayet.
Nehayet derecede : Çok, fazla.
Nehayete yétmek : Bitmek, tükenmek, son bulmak.
Nehayeti yétmek : Sonu gelmek, ölmek.
Nehayetsiz : Nihayetsiz.
Nehayetsizlik : Sonsuzluk.
Nehayet vérmek (goymag) : Son vermek.
Neh démek (danışmag) : Kaba konuşmak, kötü konuşmak.
Neheng *(Far.)* : 1. Dev, ejder. 2. İri, muazzam, devasa.
Nehenglik : İrilik, iriyarılık.
Nehni : Kel, dazlak.
Nehr *(Ar.)* : Nehir.
Néhre : Yayık.
Néhre çalhamag : Yayık yaymak.
Nehs *(Ar.)* : 1. Kötü, fena, uğursuz. 2. Ters, inat.
Nehs danışmag (démek, getirmek) : Uğursuz konuşmak.
Nehs gelmek : Uğursuz gelmek, kötü sonuçlanmak.

Nehslik :Uğursuzluk.
Nehş *(Ar.)* : Nakış.
Nehv *(Ar.)* : Nahiv, sentaks.
Nehvî *(Ar.)* : Sentaktik.
Neinki : Ancak, yalnız.
Ne kâre : Kimdir? necidir? ne iş yapar?
Ne ki var : Her şey.
Néktar *(Yun.)* : 1. Nektar. 2. Abıhayat.
Néktari *(Yun.)* : Bal kesesi (çiçeklerde).
Ne lazım :Lüzumsuz, gereksiz, lüzumu yok.
Nelbeki : Fincan tabağı.
Nelbeki boyda (böyüklüyünde) : Fincan tabağı ebadında.
Neléyin *(Ar.)* : 1. Nalın. 2. Terlik (pabuç).
Nem : Nem.
Nemçilemek : Çiselemek.
Nemçimek : 1. Nemlenmek. 2. Yaş gelmek, dolukmak.
Nemekbeharam *(Far. Ar.)* : Nankör.
Nemekdan *(Far.)* : Tuzluk.
Nemeki *(Far.)* : Şakacı, güldürücü, komik.
Nemeko, Nemekov *(Far.)* : Tuzlu su.
Nemene : 1. Ne? 2. Nasıl? 3. Niçin?
Nemer : Düğün ikramiyesi (para, tatlı vb.).
Némés *(Rus.)* : Alman.
Né'met *(Ar.)* : Nimet.
Nemi : Alaçık kileri.
Nemiş : Rutubetli, nemli.
Nemişlenmek : Nemlenmek.
Nemişli : Islak.
Nemişlik : 1. Yaşlık, rutubet. 2. Rutubetli yer. 3. Yağmurlu oluş.
Nemlemek, Nemletmek, Nemleşdirmek : Islatmak.
Nemleşmek : Islanmak, nemlenmek.
Nemlik : Yaşlık, rutubet.
Nemlilik : 1. Rutubet. 2. Nemli yer.
Nem-nüm : Naz, cilve.
Nem-nüm élemek (etmek) : Cilvelenmek, nazlanmak.
Nemov : Islakça, nemlice.
Nemölçen : Nemölçer, higrometre.
Nemséven : Nemcil.
Nemsiz : Rutubetsiz.
Nene : 1. Büyük anne. 2. Anne. 3. Bacı.
Nenecan, Nenecik : Neneciğim.
Nenelik : 1. Üvey anne. 2. Büyük annelik. 3. mec. Analık.
Nenesi ğehbe : Kahpeanalı, orospu analı!
Neneş : Annecik.
Nenni : Beşik.
Néo *(Yun.)* : Yeni.
Néolit *(Yun.)* : Yeni taş devri.
Néologizm *(Yun.)* : Neolojizm.
Ne olar ki, Ne olaydı : Keşke.
Ne olsun ki : Demek ki.
Néon *(Yun.)* : Neon.
Néon lampası : Neon lambası.
Népman *(Rus. Alm.)* : Yeni patron (çağdaş ekonomiye göre), tüccar.
Ner *(Far.)* : 1. Erkek deve. 2. mec. Cesur, erkek. 3. mec. Bahadır, yiğit.
Nerd, Nerd tahta, Nertahta *(Ar.)* : Tavla (oyun).
Nerd atmag (vurmag) : Tavla atmak.
Nerdivan *(Far.)* : Merdiven.
Nerd oynamag : Tavla oynamak.
Nerd vurmag : Tavla oynamak.
Nere : 1. Tavan oku. 2. Mersin balığı.
Ne're *(Ar.)* : Nara.
Ne're çekmek : Nara atmak.
Nerevis : Harın (at).
Ne're vurmag : Bağırmağa başlamak.
Nere yétişdirme : Balık yavrusu besleme.
Nergiz *(Yun.)* : Nergis.
Nerildemek : 1. Böğürmek. 2. mec. Uğuldamak, gürüldemek.
Nerildeşmek : Böğürmek (hep birlikte).
Nerildetmek : Böğürtmek.
Nerilti : 1. Bağırtı, böğürtü. 2. mec. Gürültü, uğultu.
Neriltili : Gürültülü, uğultulu.
Ner kimi : Kahramanca, yiğitçe.
Nermada : 1. Pervaz (kapı ve pencerede). 2. Kıvrım (kırmacılıkta).
Mermada élemek (etmek) : 1. Lamba açmak. 2. Forma kırmak.
Nermenazik : 1. İnce, zarif. 2. İşten kaçan, nazlı büyütülmüş. 3. mec. Gönül okşayan.

Nermenaziklik : İncelik, zarafet.
Ner-ner nerildemek : Devamlı böğürmek.
Nérv : Sinir.
Nes : Uğursuz.
Nesb élemek (etmek) : Çivilemek, mıhlamak.
Nese : Neyse.
Nesh *(Ar.)* : Nesih (yazı).
Nesib : Nasip.
Nesib élemek (etmek) : Nasip etmek.
Nesib olmag : Nasip olmak.
Nefis : Tebrik, kutlama.
Nesihet *(Ar.)* : Nasihat.
Nesihetamiz *(Ar. Far.)* : Nasihatçı.
Nesihetamizlik : Nasihatçılık.
Nesihetçi : Nasihatçı.
Nesihetçilik : Nasihatçılık.
Nesihet élemek (vérmek) : Nasihat etmek.
Nesihetyana *(Ar. Far.)* : Nasihat tarzında.
Nesil *(Ar.)* : Nesil.
Nesilbenesil, Neslenbenesl:Nesilden nesile.
Nesildengelme : İrsî.
Nesili gırılmag : Nesli kesilmek.
Nesillik : Nesle mahsus.
Nesillikce : Bütün nesil.
Nesilsiz : Çocuksuz, evlatsız.
Nesilsizlik : Evlatsızlık, çocuksuzluk.
Nesil vérme : Çocuk doğurma.
Nesim *(Ar.)* : Meltem.
Neslen *(Ar.)* : 1. Nesle göre. 2. Bütün nesil. 2. İrsî.
Nesr *(Ar.)* : Nesir.
Nesrani *(Ar.)* : Hristiyan.
Nesraniyyet *(Ar.)* : Hristiyanlık.
Nesse : Takma ad , lakap.
Nesteren, Nesrin *(Far.)* : 1. Yabangülü, kuşburnu. 2. mec. Güzelin yanağı.
Nesturilik : Nesturî mezhebi.
Ne'ş *(Ar.)* : Naaş.
Neşat *(Ar.)* : Neşe, sevinç.
Neş'ebaz *(Ar. Far.)* : Şehvetperest.
Neş'ebazlıg : Şehvet düşkünlüğü.
Neş'eden düşmek : Keyfi kaçmak, neşesi bozulmak.
Neş'esi dağılmag : Neşesi kaçmak.
Neş'esi durulmag : Neşesi gelmek.
Neş'evéren, Neş'evérici : Hayran eden.
Neş'eye gelmek : Neşelenmek.
Neşr *(Ar.)* : Neşir.
Neşr élemek (etmek) : 1. Yayılmak. 2. İlân etmek. 3. Saçmak, dağıtmak.
Neşriyyat *(Ar.)* : Neşriyat.
Neşriyyatçı : Yayımcı.
Neşr olunmag : Yayınlanmak.
Néşter *(Far.)* : Neşter.
Néşterlemek : Neşterlemek.
Néşterlenmek : Neşterle yarılmak.
Néşterletmek : Neşterle yardırmak.
Néşterli : Neşterli.
Neşvünüma *(Ar.)* : Büyüme, gelişme.
Netice *(Ar.)* : 1. Netice, sonuç. 2. Torunun torunu.
Netice bağlamag : Sonuçlanmak.
Neticelendirmek : Sonuçlandırmak.
Neticeli : İyi sonuç veren.
Neticenin uşağı :Torunun çocuğu.
Neticesizlik : Başarısızlık.
Neticesiz galmag : Başarıya ulaşamamak, sonuçsuz kalmak.
Neticeye gelmek : Sonuca varmak.
Nétral *(Lat.)* : Nötr.
Nétrallaşdırıcı : Tarafsızlaştırıcı.
Nétrallaşdırmag : Nötrleştirmek.
Nétrallaşmag : Nötrleşmek.
Ne üçünse : Nedense.
Ne üste, Neyin üste : Niçin? ne diye?
Nevazende *(Far.)* : Çalgıcı.
Nevaziş *(Far.)* : Güleryüzlülük, okşayıcılık.
Nevaziş etmek (göstermek) : Okşamak, yumuşatmak.
Nevazişkar, Nevazişli : Güleryüzlü, hoş tavırlı.
Nevazişle : Güleryüzle.
Nevbetî *(Ar.)* : Nöbetleşe.
Neve *(Far.)* : Kız torun.
Neve-netice : Torunlar evlatlar.
Neves : Ne biçim, nasıl bir.
Névralgiya *(Yun.)* : Nevralji.

Névrit *(Yun.)* : Sinir yangısı.
Névrologiya *(Yun.)* : Nöroloji.
Ne yahşı ki : Hiç olmazsa.
Néybet, Néyvet *(Ar.)* : Tiksindirici, iğrenç.
Néybetlilik : Çirkinlik, iğrençlik.
Néyçi : Neyzen.
Néyistan *(Far.)* : Kamışlık.
Néylemek : Ne eylemek, ne etmek.
Néylek, Neynek : Âlâ, pek iyi.
Néylon *(İng.)* : Naylon.
Ne yonuz : Ne suretle? nasıl?
Néysan : Nisan.
Néytral *(Lat.)* : 1. Tarafsız. 2. Nötr (kimya).
Néytrallaşdırıcı : Nötrleştirici (kimya).
Néytrallaşdırmag : Nötrleştirmek.
Néytrallaşmag : Nötrleşmek.
Néytrallıg : Nötrlük.
Néytron *(Lat.)* : Nötron.
Nezafet *(Ar.)* : Temizlik.
Nezafetçi : Temizlikçi.
Nezaket *(Ar.)* : Nezâket.
Nezer *(Ar.)* : Nazar.
Nezerden gaçırmag : Gözden kaçırmak.
Nezerden gaçmag : Gözden kaçmak.
Nezerden kéçirmek : Gözden geçirmek.
Nezerde sahlamag (tutmag) : Dikkate almak.
Nezere çarpmag : Göze çarpmak.
Nezere çatdırmag : Göstermek.
Nezere gelmek : Göze gelmek.
Nezeren *(Ar.)* : Nazaran.
Nezeri *(Ar.)* : Nazarî.
Nezerince : Görüşü açısından, nazaran.
Nezerriyyat *(Ar.)* : Nazariyat.
Nezeriyye *(Ar.)* : Nazariye.
Nezeriyyebaz *(Ar. Far.)* : Yalancı âlim.
Nezeriyyebazlıg : Yalancı âlimlik.
Nezeriyyeçi : Teorici, nazariyeci.
Nezeriyyeçilik : Nazariyecilik.
Nezerlik : Nazarlık.
Nezer muncuğu : Nazar boncuğu.
Nezer salmag : Göz atmak.
Nezer vurmag : Göz değmek.
Nezer yétirmek : Gözetlemek.
Nezif *(Ar.)* : Temiz.
Nezih : Kurabiye.
Nezir *(Ar.)* : Nazir.
Nezire *(Ar.)* : Nazire.
Nezireçi : Nazire yapan.
Nezireçilik : Nazire yapma.
Nezir élemek (etmek) : Adamak.
Nezirli : Adaklı.
Nezirlik : Adaklık.
Nezir-niyaz : Nezir.
Nezir vérmek : Adak adamak.
Nezm *(Ar.)* : Nazım.
Nezme çekmek, Nezm etmek : Nazım olarak yazmak.
Nezmen *(Ar.)* : Nazım olarak.
Nezmiyye *(Ar.)* : Emniyet teşkilâtı.
Nıggıldamag : İnlemek (hasta).
Nıggıltı, Nığırtı : İnilti, sızıltı.
Nıh : Başına buyrukluk, inatçılık.
Nıh dayanmag : Âniden susmak.
Nıh démek : Direnmek, inat etmek.
Nırç : Cık.
Nırçıldamag : Cık demek, reddetmek.
Nırgız, Nırğız : Cimri.
Nırgızdıg : Cimrilik.
Nırh : Narh.
Nırhdan salmag : Ucuzlatmak.
Nırhgoyan : Narh koyan.
Nırhgoyma : Narh koyma.
Nırh goymag : Narh koymak.
Nırıldamag : Bağırmak.
Nıtıg : Burnundan konuşan, hımhım.
Nicat *(Ar.)* : Necat.
Nicat tapmag : Necat bulmak.
Nicatvérici : Kurtarıcı.
Nicat vérmek : Kurtarmak.
Nicat yolu : Kurtuluş yolu, çıkış yolu.
Nida *(Ar.)* : Nidâ, ünlem.
Nida cümlesi : Ünlem cümlesi.
Nida işaresi : Ünlem işareti.
Nidérlandiya : Hollanda.
Nifag *(Ar.)* : Nifak.
Nifag düşmek : Nifak sokulmak.
Nifag salmag : Nifak çıkarmak.

Nifag töretmek : Nifak yaymak.
Nifret *(Ar.)* : Nefret.
Nifretamiz *(Ar. Far.)* : İğrenç, menfur.
Nifret beslemek (élemek) : Nefret etmek, tiksinmek.
Nifreteşayan : İğrenç.
Nifretle : Nefretle.
Nifretlendirici : Tiksindirici.
Nifretlendirmek : Nefret ettirmek.
Nifretlenmek : Kin gütmek.
Nifretli : Aşağılayıcı.
Nifret oyatmag : Nefret uyandırmak.
Nifret yağdırmag : Öfkeli konuşmak.
Nifrin *(Ar.)* : Lânet, beddua.
Nifrin etmek (yağdırmag) : Lânetlemek.
Nifuset : Bedbahtlık.
Niğab *(Ar.)* : Nikap.
Niğablı : Duvaklı.
Nigahban *(Far.)* : Nöbetçi, bekçi.
Nigah etmek (gılmag) : Bakmak.
Nigaran *(Far.)* : Endişeli, telaşlı.
Nigarançılıg, Nigaranlıg : Heyecan, sıkıntı.
Nigarançılıg çekmek : Endişe duymak.
Nigaran élemek (etmek) : Endişelenmek.
Nigaran galmag (olmag) : Endişelenmek.
Nigaran goymag : Endişelendirmek.
Nihan *(Far.)* : Nihan, gizli.
Nihan etmek (eylemek) : Saklamak, gizlemek.
Nihan olmag : Gizlenmek.
Nihan sahlamag (tutmag) : Gizli tutmak.
Nijad *(Far.)* : Soy, nesil.
Nikah *(Ar.)* : Nikâh.
Nikahdan kenar : Evlilik dışı.
Nikah etmek : Nikâh kıydırmak.
Nikahın pozulması : Boşanma.
Nikah kesmek : Nikah kıymak.
Nikah ohutmag : Nikahlatmak.
Nikbet *(Ar.)* : Nikbet.
Nikbet basmag (tutmag) : Uğursuzluk baş-göstermek.
Nikél *(Alm.)* : Nikel.
Nikélçi : Nikel kaplamacı.
Nikéllemek : Nikel kaplamak.
Nikotin *(Fr.)* : Nikotin.
Nil : Lacivert.
Nillemek, Nil vurmag : Çivitlemek.
Nilufer *(Far.)* : Nilüfer.
Nimçe : 1. Tabak. 2. Bakır tepsi.
Nimçevarı : Tepsi gibi.
Nimdaş *(Far.)* : Müstamel (elbise).
Nimder, Nimderçe, Nimdar : Minder.
Nimru *(Far.)* : Sahanda yumurta.
Nimtene *(Far.)* : Mintan.
Nimteneli : Mintanlı.
Nisar *(Ar.)* : Bağışlama, verme.
Nisar etmek : Vermek, bağışlamak.
Nisbet *(Ar.)* : Nispet.
Nisbet şekilçileri : İyelik ekleri (gramer).
Nisbet vérmek (éylemek) : Benzetmek, bir tutmak.
Nisbi *(Ar.)* : Nispi.
Nisbilik : İzafilik, görecelik.
Nisbilik nezeriyyesi : İzafiyet teorisi.
Nisbiyyet *(Ar.)* : İzafilik, görecelik.
Nisbiyyetsizlik : İzafiyetsizlik.
Nisf *(Ar.)* : Nısıf.
Nisgil : Dert.
Nisgil élemek : Kederlenmek, gamlanmak.
Nisgili üreyinde galmag : Arsuzu kursağında kalmak.
Nisgillenmek : Kederlenmek.
Nisgilli : Dertli, kederli.
Nisvan *(Ar.)* : Kadın.
Nisyan *(Ar.)* : Unutma.
Nisye : 1. Veresiye. 2. mec. Boş, yalan.
Niş : Neşter.
Nişan *(Far.)* : Nişan.
Nişan aparmag (vérmek) : Nişan takmak, nişanlamak.
Nişanbazlıg : Aşıktaşlık, muaşaka.
Nişançı : Nişancı.
Nişançılıg : Nişancılık.
Nişana goyub-atmag : Hedef dikip vurmak.
Nişane *(Far.)* : Nişâne.
Nişane atmag (almag) : Hedefe ateş etmek.
Nişan goymag : İşaret koymak.
Nişan götürmek : Nişan almak.

Nişanlatmag : Nişan takturmak.
Nişanlıbazlıg : Flört (nişanlılar arası).
Nişan tahmag : Nişan takmak.
Nişanüzüyü : Nişan yüzüğü.
Nişan vérmek : Nişan takmak (kıza).
Nişanvurma :1.Nişan alma. 2. Nişan dikme.
Nişan vurmag : İşaret koymak.
Nişasta *(Far.)* : Kola.
Nişastalamag : Kolalamak.
Nişastalanmag : Kolalanmak.
Nişastalanmış : Kolalı.
Nişastalı : Kolalı.
Nişastasız : Kolasız.
Nişat *(Ar.)* : Neşe.
Nişatlı : Neşeli, sevinçli.
Nitğ *(Ar.)* : Nutuk.
Nitğden düşmek : Nutku tutulmak, lâl olmak.
Nitğe gelmek : Konuşmağa başlamak.
Nitğ hisseleri : Söz bölükleri.
Nitği açılmag : Dili açılmak.
Nitğ irad etmek : Nutuk vermek.
Nitğ söylemek : Nutuk söylemek.
Nitği bağlanmag (batmag, çekilmek, gurumag, kesilmek) : Hiç konuşamaz olmak.
Nitğperdaz : Hatip.
Niye : Niçin?
Niysan : Nisan.
Niyyet *(Ar.)* : Niyet.
Niyyetden düşmek : Niyetinden vaz geçmek.
Niyyetde olmag (tutmag) : Farz etmek, tahmin etmek.
Niyyet élemek (etmek) : Niyet etmek.
Niyyeti yérine gelmek (baş tutmag) : İstediği olmak.
Niyyetsiz : Niyetsiz.
Niza *(Ar.)* : Nizâ, kavga.
Niza élemek (etmek) : Çekişmek, ağız kavgası etmek.
Nizam *(Ar.)* : Nizâm.
Nizama durmag : Saf bağlamak, sıra olmak.
Nizama düşmek : Düzene girmek.
Nizama goymag (getirmek, salmag) : Düzeltmek.
Nizamçı : Regülatör.
Nizamdan düşmek : Dağılmak, bozulmak.
Nizami *(Ar.)* : Nizâmî, muvazzaf.
Nizami goşun : Düzenli ordu.
Nizamla : Düzgün bir tarzda.
Nizamlamag : Tertip düzen vermek.
Nizamlayıcı : Regülatör.
Nizamlılıg : Düzenlilik.
Nizamname *(Ar. Far.)* : Nizâmnâme.
Nize *(Far.)* : Mızrak.
Nize atan : Mızraklı asker.
Nize atmag : Cirit atmak.
Nizeçi : Mızraklı asker.
Nizelemek : Mızrakla vurmak.
Nizeli : Mızraklı asker.
Nobar, Novbar : 1. Turfanda (meyve). 2. mec. İlk çocuk.
Noğala : Lokma (azık için).
Noğul : 1. Badem şekeri. 2. Dolu tanesi.
Noğuldan : Küçük tahta.
Nohta : Yular, dizgin.
Nohtalamag : 1. Gem vurmak; yular takmak. 2. mec. Dizginlemek.
Nohtalanmag : Gem vurulmak, dizginlenmek.
Nohtasını çekmek (dartmag, tutmag) : Kontrolünde bulundurmak.
Nohud : Nohut.
Nohud boyda (geder) : Minnacık.
Nohud falı : Nohut falı.
Nohudlu : Nohutlu.
Nohudlug : 1. Nohut tarlası. 2. Nohut büyüklüğünde.
Nohudlu şorba, Nohuddan:Nohutlu çorba.
Nohudu, Nohudı : Nohudî.
Nohudı gülmek : Kıkırdamak, kıkır kıkır gülmek.
Nohudu gülüş : Kıkırdama.
Nohudvarı : Nohut gibi.
Nohur : 1. Su birikintisi. 2. Havuz, göletik.
Noktürn *(Fr.)* : Noktürn, gece müziği.

Noménklatura *(Lat.)* : terimler (listesi).
Noménklatur işçi : Tepeden tayin edilen.
Nominal *(Lat.)* : Nominal.
Norma *(Lat.)* : 1. Düstur, kaide. 2. Oran, nisbet.
Normaçı : Kaideci, kuralcı.
Normal *(Lat.)* : Normal.
Normalaşdırılmag : Kurallaştırılmak, vesikalara bağlanılmak.
Normalaşdırılmış :Sistemli, vesikaya bağlı.
Normalaşdırma : Normlara bağlama.
Normalaşdırmag : Normlara bağlamak.
Normalaşmag : Normlara uymak.
Normallaşdırılmag : Normalleştirilmek.
Normallaşdırmag : Normalleştirmek.
Normallaşmag : Normalleşmek.
Normallıg : Normallik.
Normativ *(Lat.)* : Normatif.
Normaya düşmek : Normlara uymak.
Normaya salmag : Kaideye uydurmak.
Not *(Lat.)* : Nota (müzikte).
Nota *(Lat.)* : ihtar, uyarı.
Notarial *(Lat.)* : Noterlik.
Notarius *(Lat.)* : Noter.
Notlu : Nota ile (çalınan, icra edilen).
Notsuz : Notasız.
Nov, Novdan, Novça *(Far.)* :Oluk, su oluğu.
Novator *(Lat.)* : Yenilikçi, yenici.
Novatorlug : Yenilikçilik.
Novbahar *(Far.)* : İlkbahar.
Novbar *(Far.)* : Turfanda.
Novbar élemek : Turfanda yemek.
Novbarlıg : Turfandalık.
Novcug : Küçük oluk.
Novélla *(İtal.)* : Küçük hikâye.
Novéllaçı, Novéllayazan : Hikâyeci.
Novlu : Oluklu.
Novokain*(Lat.)*:Lokal uyuşturucu (şırınga).
Novruz *(Far.)* : Nevruz.
Novruz bayramı : Nevruz bayramı.
Novruzçiçeği : Çuha çiçeği.
Novruz gabağı : Nevruz arifesi.
Novruzgülü : 1. Çuha çiçeği, herdem taze. 2. Kardelen.
Novruzi *(Far.)* : Nevruz vergisi.
Novur : 1. Karık, sabanizi. 2. Lamba (yiv).
Noyabr *(Lat.)* : Aralık ayı.
Nozar : Rende.
Nöğsan *(Ar.)* : Noksan.
Nöğsanlı : Kusurlu.
Nöğsanlılıg : Noksan, eksiklik.
Nöğsansız : Noksansız.
Nöğsansızlıg : Eksiksizlik.
Nöğte *(Ar.)* : Nokta.
Nöğtebenögte : 1. Noktası noktasına. 2. Nokta nokta.
Nöğtece : Zerre kadar.
Nöğte goymag : Bitirmek, tamamlamak.
Nöğteleme : Noktalama.
Nöğtelemek : Noktalamak.
Nöğtelenmek : Noktalanmak.
Nöğteler : Noktalar.
Nöğteli, Nöğte-nöğte : Noktalı.
Nöğteli vérgül : Noktalı virgül.
Nöğtesiz : Noktasız.
Nöğtesi-nöğtesine : Noktası noktasına.
Nöğteyi-nezer : Noktainazar.
Nöker *(Far.)* : Uşak.
Nökerçe : Ufak hizmetçi.
Nökerçilik, Nökerlik : Uşaklık.
Nökse : Obur.
Nömre *(Lat.)* : Numara.
Nömrebaz *(Lat. Far.)* : Numaracı.
Nömre gelmek : Aldatmak.
Nömreleme : Numaralama.
Nömrelemek : Numaralamak.
Nömrelenmek : Numaralanmak.
Nömrelenmiş : Numaralanmış, numaralı.
Nömreletmek : Numaralatmak.
Nömreli : Numaralı.
Nömresiz : Numarasız.
Nömreyığan : Numara çeviren (telefonda), tuş.
Nönüz, Ne eceb : Seni buraya hangi rüzgar attı?
Nöş : Niçin?
Nöşün : Niçin?
Növ *(Ar.)* : 1. Tür, çeşit. 2. Çatı (gramer).

Növarası : Türlerarası (biyoloji).
Növarası mubarize : Türlerarası uyumsuzluk (hayvanlar).
Növbe *(Ar.)* : Nöbet, sıra, keşik.
Növbedenkenar : 1. Olağanüstü, fevkalade. 2. Kuyruğa girmeden.
Növbe çekmek : Nöbet beklemek.
Növbelenme : Sıralanma; değişme.
Növbelenmek, Növbeleşmek : Sıralanmak, değişmek.
Növbeli : Vardiya halinde.
Növbeli ekin : Dönüşümlü ekin.
Növbenöv : Her tür.
Növbesiz : Sıra beklemeden, kuyruğa girmeden.
Növbet *(Ar.)* : Nöbet.
Növbetçi : Nöbetçi.
Növbetçilik : Nöbetçilik.
Növbeti *(Ar.)* : Münavebeli, dönüşümlü.
Nevbeye durmag : Kuyruk oluşturmak, kuyruğa girmek.
Növcavan *(Ar. Far.)* : Delikanlı, genç.
Növ emele gelme : Türler yaratılma (bitkiler, hayvanlar).
Növhe *(Ar.)* : Mersiye, ağıt.
Növhehan *(Ar. Far.)* : Mersiyehan, ağıtçı.
Növhehanlıg : Ağıt söyleme.
Növi-beşer: İnsanoğlu.
Növleşdirilmek : Türlere ayrılmak.
Növleşdirmek : Türlere ayırmak.
Növrag *(Ar.)* : Revnak.
Növrag dönmek : Devir değişmek, çağa uymak.
Növres *(Far.)* : 1. Turfanda. 2. Delikanlı, genç.
Növreside, Növreste *(Far.)* : Delikanlı.
Nöyüt : Neft.
Numizmatik *(Lat.)* : Madenî para ve madalya uzmanı, nümismatik.
Numizmatika *(Lat.)* : Metal para ve madalya ilmi, nümismatizm.
Nur *(Ar.)* : Nûr.
Nura boyamag (ğerğ etmek) : Aydınlatmak, ışıtmak.
Nura boyanmag (ğerğ olmag) : Aydınlanmak, ışımak.
Nur almag : Nurlanmak.
Nurani *(Ar.)* : Nûrânî.
Nuranilik : Nuranî olma.
Nurelennur *(Ar.)* : Nur gibi.
Nurlandırmag : Aydınlatmak.
Nurlanmış : Nur dolu, nurlu.
Nurlatmag : Aydınlatmak.
Nurlu : Nurlu.
Nursaçan : Projektör.
Nur sepmek (tökmek) : Nur saçmak, parıldamak.
Nurşid : Gelenekleşmiş bahar şarkısı.
Nuş *(Far.)* : 1. Lezzetli, leziz. 2. İçki.
Nuşcanlıgla : Âfiyetle.
Nuş etmek (éylemek) : İçmek.
Nuşican, Nuş olsun : Âfiyet olsun!
Nuva *(Far.)* : Ok.
Nuvakéş *(Far.)* : Okçu.
Nüans *(Fr.)* : Nüans.
Nüceba *(Ar.)* : Zâdegânlar, asiller.
Nücum *(Ar.)* : Astroloji.
Nüdret *(Ar.)* : Seyreklik.
Nüdretde : Nadir olarak.
Nüdreten *(Ar.)* : 1. Arasıra. 2. Tek tük. 3. Ansızın.
Nüfuz *(Ar.)* : Nüfuz.
Nüfuza minmek : İtibar kazanmak.
Nüfuzdan düşmek : İtibardan düşmek.
Nüfuzdan salmag : Gözden düşürmek.
Nüfuzédici : İçten, samimî.
Nüfuz gazanmag : İtibar kazanmak.
Nüfuzlu : Nüfuzlu.
Nüfuzlulug : Otorite, nüfuz.
Nüfuzyéritme : Tesir etme.
Nühuset *(Ar.)* : Uğursuzluk.
Nümayan *(Far.)* : Görünen.
Nümayan élemek (etmek) : Göstermek, âşikâr etmek.
Nümayende *(Far.)* : Delege, temsilci.
Nümayendeler paltası : Temsilciler meclisi.
Nümayendelik : Misyon, temsilcilik.

Nümayiş *(Far.)* : Nümâyiş.
Nümayişçi : Nümâyişçi.
Nümayiş etdirmek : Göstermek, bildirmek.
Nümayişkarane *(Far.)* : Açıkça, açıktan açığa.
Nümune *(Far.)* : Nümûne.
Nümune élemek : Denemek, tecrübe etmek.
Nümune götürmek : Örnek almak.
Nümunelik : Numunelik.
Nümunevi *(FAr. Ar.)* : Örnek olabilir, nümunelik.
Nümüş : Nümûne, örnek.
Nüshe *(Ar.)* : 1. Nüsha. 2. Reçete.
Nüshebend *(Ar. Far.)* : Eczacı.
Nütfe *(Ar.)* : Sperma, meni.
Nüve : 1. Çekirdek. 2. Atom çekirdeği.
Nüvecik : Çekirdek (biyoloji).
Nüve dahili : Çekirdek içi.
Nüve fizikası : Nükleer fizik.
Nüveli : Nükleer.
Nüve partlayışı : Nükleer patlama.
Nüve réaktoru : Nükleer reaktör.
Nüvesiz : Çekirdeksiz.
Nüzül *(Ar.)* : 1. Nüzul. 2. Aşağı inme.
Nüzül etmek : İnmek.

O

Oba : 1. Oba, çadır. 2. Ev, mesken. 3. Köy.
Obabaşı : Göçebe reisi.
Obaçılıg : Göçebelik.
Obalıg : Menzil, konak.
Obaşdan : 1. Tan vakti. 2. Sahur.
Obaşdanlıg : Sahurluk.
Obélisk *(Yun.)* : Dikili taş.
Obérton *(Alm.)* : İlave ton (müzikte).
Oblomovçulug : İfade zayıflığı.
Obraz *(Rus.)* : Tip, sima, kahraman (roman vb.).
Obrazlı : Canlı, zengin (söz vb.).
Obrazlılıg : Canlılık (ifade vb.).
Obstruksionist *(Lat.)* :Engelleme taktikçisi.
Obstruksionizm *(Lat.)* : Engelleme taktiği.
Obstruksiya *(Lat.)* : Obstrüksiyon, engelleme.
O-bu : Herkes, şu bu.
Obyékt *(Lat.)* : 1. Obje. 2. Konu. 3. Hedef.
Obyéktiv *(Lat.)* : Objektif.
Obyéktiv gérçeklik : Objektif gerçeklik.
Obyéktivleşdirmek : Nesnelleştirmek.
Obyéktivlik : Objektiflik.
Obyéktiv réallıg : Objektif hakikat.
Obyéktivzm *(Lat.)* : Objektivizm.
Ocag : Ocak.
Ocagçı : Kaloriferci.
Ocagçılıg : Ocakçılık.
Ocag galamag : Ocak yakmak.
Ocaggalayan, Ocagçı : Ateşçi.
Ocaghana : Ocak dairesi.
Ocaglıg : Baba evi.
Ocığaz : 1. Oncacık. 2. Ancak o, sadece o.
O cümleden : Ezcümle, ayrıca.
Oçérk *(Rus.)* : 1. Röportaj. 2. Deneme.
Oçerkçi, Oçerkist *(Rus.)* : Röportaj yazarı.
Od : 1. Ateş. 2. Ev, ocak. 3. mec. Hararet.
Odadavamlı : Ateşe dayanıklı.
Odadavamlılıg : Ateşe dayanıklılık.
Odadavamsız : Ateşe dayanıksız.
Odadavamsızlıg : Ateşe dayanıksızlık.
Oda düşmek : 1. Ateşe düşmek. 2. mec. Felâkete uğramak.
Oda alışgan : 1. Kavtutuşturucu, kavçakmağı. 2. Yanıcı.
Od almag (tutmag) : Alevlenmek, tutuşmak.
Od-alov, Od-yalov : 1. Çevik, atik. 2. Yaramaz, çapkın. 3. Kızıl renk.
Oda sitayiş : Ateşperestlik.
Oda tutmag : Ateş etmek, mermi yağdırmak.
Oda yanmag : 1. Zarar görmek. 2. Üzülmek, kederlenmek.
Od basmag : Dağlamak.
Od çıhmag : Kıvılcım çıkmak.
Oddag, Oddah : Yangın.
Oddan-alovdan kéçmek : Feleğin çemberinden geçmek.
Odékolon *(Fr.)* : Kolonya.
Odékolonçu : Kolonyacı.
Odékolonlu : Kolonyalı.
Od élemek : Ateş etmek.
Od galamag : Ateş yakmak.
Od giymetine : Ateş pahasına.
Odgonşusu : Kapı komşusu.
Od goymag : 1. Yakmak. 2. Yakıp yıkmak. 3. mec. Öfkelendirmek.
Od götürmek : 1. Alev alev yakmak. 2. mec. Parlamak, ateş püskürmek.
Od kimi : Ateş gibi.
Od kimi yanmag : Ateş gibi yanmak.
Odlag : Ateşlik.
Odlamag : 1. Yakmak. 2. mec. Vurmak (silahla). 3. mec. Öfkelendirmek.
Odlandırılmag : Tutuşturulmak, yakılmak.

Odlandırmag : Yakmak, tutuşturmak.
Odlanmag : 1. Yanmak. 2. Ateş edilmek. 3. mec. Öfkelenmek.
Odla oynamag : Ateşle oynamak.
Odlu : 1. Ateşli. 2. mec. Kırmızı.
Odluca : Pervane (kelebek).
Odlug : 1. Funya. 2. Ateşlik.
Odlu-odlu : Kızarak, öfkeli halde.
Odlusilah : Ateşli silah.
Od-ocag : Ocak.
Odontologiya *(Fr.)* : Diş anatomisi.
Od parçası : Ateş parçası.
Odpüsküren (püskürdücü) : Ateş püskürten.
Odrengli : Kırmızı.
Odsaçan : Ateşli silah, alev makinesi.
Odsöndüren : Yangın söndürücü.
Odsuz : Ateşsiz.
Od tutub-yanmag : 1. Tutuşup yanmak. 2. mec. Öfkelenmek.
Odun : Odun.
Oduna yanmag : Ateşine yanmak.
Odunböceyi : Ağaç kurdu.
Oduncag : Ağaç, kereste.
Oduncaglaşmag : Odunlaşmak.
Odunçu : Oduncu.
Odunçulug : Odunculuk.
Odungıran : Oduncu, odun kırıcı.
Odunhana : Odun deposu.
Odunhazırlayan : Oduncu.
Odunkesen : Ağaçkurdu.
Odunlaşmag : Odunlaşmak.
Odu yatırılmag : Yatıştırılmak.
Odvuran : Kundakçı.
Od vurmag : 1. Kundaklamak. 2. mec. Öfkelendirmek.
Od yağmag : 1. Kıvılcım serpilmek. 2. mec. Çok sıcak olmak (hava).
Oftalmologiya *(Yun.)* :Oftalmoloji.
Ogün olmaz (olmayıb) : Devamlı, her gün.
Oğlag : Oğlak.
Oğlag tropiki : Oğlak dönencesi.
Oğlan : Oğlan.
Oğlancıg : Oğlancık.
Oğlancığaz : Oğlancağız.
Oğlanévi : Damat evi.
Oğlan-gız : Hünsa, çifte cinsiyetli.
Oğlanlıg : Bekarlık (çağı).
Oğlan uşağı : Oğlan çocuğu.
Oğlu olmag : Oğlu doğmak.
Oğraş : Pezevenk, kavat.
Oğraşlıg : Pezevenklik, kavatlık.
Oğru : Hırsız.
Oğrubaşı : Eşkıya başı.
Oğrucasına : Hırsızca.
Oğru-eyri : Câniler.
Oğru-guldur : Haydutlar.
Oğru kimi : Gizlice.
Oğrun, Oğrunca : Gizlice.
Oğrun-oğrun : Çaktırmadan, gizlice.
Oğul : 1. Oğul. 2. mec. Becerikli.
Oğulcug, Oğulcuğaz : Oğlum, evladım.
Oğul élemek (etmek) : Oğlanı evlat edinmek.
Oğullug : 1. Oğulluluk. 2. Oğlan evlatlık.
Oğullug élemek (etmek) : Oğul vazifesini yapmak, oğulluk görevini yapmak.
Oğulluğa götürmek : Oğul edinmek.
Oğul-uşag : 1. Çoluk çocuk. 2. Ev halkı.
Oğul-uşagsız : Evlatsız, çocuksuz.
Oğurlamag : Çalmak, aşırmak.
Oğurlanmag : Çalınmak, aşırılmak.
Oğurlatdırmag : Çaldırtmak.
Oğurlatmag : Hırsızlık ettirmek.
Oğurlug : 1. Hırsızlık. 2. Çalınan şeyler, çalıntı.
Oğurlugca : El altından, gizlice.
Oğurlug mal : Çalıntı mal.
Oğursag : Buzağısı ölmüş (inek).
Oğuz : 1. Kaba adam, nezâketsiz. 2. Kibirli, burunlu.
Oh : 1. Ok. 2. Dingil.
Ohalamag : Ovuşturmak.
Ohalanmag : Ovuşturulmak.
Ohana : Sübek.
Ohatan : Okçu.
Ohay : 1. Oh! ne âlâ! ne güzel! ne hoş! ne tatlı! 2. İşte şöyle! ha gözünü seveyim! tamam!
Ohgabı, Ohdan : Sadak.

Ohlag : Oğlak.
Ohlamag : Oklamak.
Ohlanmag : Oklanmak.
Ohlov : Oklava.
Ohlovçu : Yufka açan.
Ohlovlamag : 1. Yufka açmak. 2. Oklavayla pataklamak.
Ohlug : 1. Ok ağacı. 2. Sadak. 3. Oklava.
Ohlu kirpi : Oklu kirpi.
Oho : Vay canına!
Ohranmag : Yavaşça kişnemek.
Ohrantı : Kişneme.
Ohşadılmag : Benzetilmek.
Ohşama : 1. Analoji. 2. Okşayış, okşama.
Ohşamag : 1. Benzemek. 2. Okşamak.
Ohşanmag : Okşanmak.
Ohşar : Benzer, andıran, aynı.
Ohşarlıg, Ohşayış : 1. Benzeyiş, benzerlik. 2. Okşayış.
Ohşatma : 1. Benzetme. 2. Asimilasyon, benzeşme. 3. İnek sağma manisi.
Ohşatmag : 1. Benzetmek. 2. Tanımakta yanılmak.
Ohşayıcı : 1. Okşayıcı. 2. mec. Hoşa giden.
Ohşekilli, Ohvarı : Ok biçiminde.
Ohşekillilik : Ok biçimlilik.
Ohu : Okuma.
Ohucu : Okuyucu.
Ohucu zalı : Kıraathane.
Ohu daşa deymek : İşi ters gitmek.
Ohudulmag : 1. Tahsil yapmak. 2. Okumak.
Ohuma : 1. Okuma. 2. Söyleme (türkü, şarkı).
Ohumag : 1. Okumak. 2. Söylemek (türkü, şarkı). 3. Öğrenmek.
Ohumağa goymag : Okula göndermek.
Ohumuş : Tahsilli.
Ohunaglı : 1. Okunaklı. 2. Çok okunan.
Ohunaglıg : İyi okunma.
Ohunmag : 1. Okunmak. 2. Söylenmek (şarkı, türkü vb.). 3. mec. Sezilmek.
Ohunmaz : Okunaksız.
Ohuşmag : 1. Atışmak (aşıklar). 2. Cıvıldaşmak.
Ohutdurmag : Okutturmak.
Ohutmag : Okutmak.
Ohuyan : 1. Hanende. 2. Okuyucu. 3. Tahsilli. 4. Ötücü, öten. 5. Gayretli, çalışkan.
Ohuyan guş : Ötücü kuş.
Ohuya-ohuya : 1. Okuyarak. 2. Tahsil yaparak. 3. Heceleri uzatarak.
Ohu-yazı : Okuma yazma.
Ohu-yazı bilmek : Okuma yazma bilmek.
Ohuyub-çalan : Çalarak söyleyen.
Ohuyub-çılmag : Okuyup bitirmek.
Ohuzalı : Okuma salonu.
Ohyarpag : Kamış (bitki).
Okéan *(Yun.)* : Okyanus.
Okéanograf *(Yun.)* : Okyanus bilgini, oşinograf.
Okéanografiya *(Yun.)* : Okyanus bilimi, oşinografi.
Okéanografik *(Yun.)* : Okyanusa ait.
O ki, galdı : Ona gelince, onun hakkında.
O ki var : İyice, adamakıllı.
Oksid *(Fr.)* : Oksit.
Oksidleştirici : Oksitleyici.
Oksidleşdirmek : Oksitlemek.
Oksigén *(Yun.)* : Oksijen.
Oksigén balışı : Oksijen çadırı (hastalar için).
Oksigén yastığı : Oksijen çadırı.
Oktaédr *(Yun.)* : Sekiz yüzlü, sekizgen.
Oktapod *(Yun.)* : Ahtapot.
Oktava *(Lat.)* : 1. Oktav. 2. Kalın basso.
Oktyabr : Ekim ayı.
Oktyabr gabağı : Ekim arifesi (Ekim ihtilaline ait).
Oktyabrist *(Rus.)* : Oktyabr partili.
Oktyabryat *(Rus.)* : Okul çağı yaşında (çocuk).
Okulist *(Lat.)* : Göz hekimi.
Olabilsin ki : Şayet.
Olacag : Gelecek, istikbal.
Ola ki gelsin : Şayet gelirse.
Olan : Mevcut.
Olan-galan : Artan, bakiye.

Olan-olmaz : Mevcut, halihazırdaki.
Ola-ola : Mevcutsa.
Olar : Olur, mümkündür.
Olası deyil : İhtimal yok.
Oldu : Başüstüne! hayhay!
Oldugca : Gayet, çok.
Oléandr *(Fr.)* : Zakkum (ağacı).
Oligarhiya *(Yun.)* : Oligarşi.
Olimp *(Yun.)* : Olimpos.
Olimpiada *(Yun.)* : Olimpiyat.
Olimpiya *(Yun.)* : Olimpiyat oyunları.
Olimpiyaçı : Olimpiyat oyuncusu.
Olmag : Olmak.
Olmalı : Arzulanan, istenen.
Olmama : Yokluk, bulunmayış.
Olmaya : Olabilir ki, belki.
Olmaya-olmaya : 1. Olmaya! olmasın! sakin! 2. Olmadığı halde.
Olmaya-olmaya gédesen : Sakın gitme!
Olmaz : 1. İmkânsız. 2. yasak; iyi değil, ayıptır.
Olmazın : 1. Aşırı. 2. Uygunsuz, münasebetsiz. 3. İmkânsız, olmaz.
Olsun : Hay hay!
Olsun ki : Belki de.
Olub-kéçen : Olmuş hadise.
Olub-kéçmiş : Geçmiş.
Omba : 1. Yan, kıç. 2. Uyluk, kalça.
Omba sümüyü : Kalça kemiği.
Oméga *(Yun.)* : Büyük 'O' harfi.
Omonim *(Yun.)* : Sesteş, eşsesli (gramer).
Omonimik *(Yun.)* : Sesteş.
Omonimika *(Yun.)* : 1. Sesteşler. 2. Sesteşler bilimi.
On : On.
Onatılan, Onaçılan : On mermili.
Onda : 1. O zaman, o vakit. 2. Öyleyse, o halde.
Ondakı : 1. Ondaki. 2. O zamanki.
On ġepiklik : On kapiklik.
On girvenkelik : On librelik.
On illik : On yıllık.
Onkolog *(Yun.)* : Onkoloji uzmanı, kanser uzmanı.
Onkologiya *(Yun.)* : Onkoloji.
Onkoloji *(Yun.)* : Kanserle ilgili, onkolojik.
Onlug : Ondalık.
Onlug kesr : Ondalık kesir.
On manatlıg : On rublelik (para).
On mertebeli : On katlı (bina).
Onomastika *(Yun.)* : Onomastik.
On-on : Onar.
On otaglı : On odalı.
On reġemli : On rakamlı.
On sinifli : On sınıflı.
On şahılıg : Elli kapiklik.
Onunku : Onunki.
Onunla béle : Buna rağmen.
Onunla beraber : Aynı zamanda.
Onurğa : Omurga.
Onurğa beyni : Omurilik.
Onurğalı : Omurgalı.
Onurğasız : Omurgasız.
On yaşar, On yaşlı : On yaşında.
On yérli : On kişilik.
Opal *(Lat.)* : Opal.
Opéra *(İtal.)* : Opera.
Opérasiya *(Lat.)* : Operasyon, ameliyat.
Opérativ *(Lat.)* : 1. Harekâtla ilgili. 2. Faal. 3. Tesirli.
Opérativlik : Faallik.
Opérator *(Lat.)* : Operatör.
Opératorlug : Operatörlük.
Opérétta *(İtal.)* : Operet.
Opponént *(Lat.* : İtiraz eden (savunulan teze).
Opponéntlik : İtiraz etme (savnulan teze).
Oportunist *(Lat.)* : Oportünist.
Opportunistcesine : Oportüniste has, oportünistçe.
Opportunizm *(Fr.)* : Oportünizm.
Optik *(Yun.)* :1. Optik uzmanı. 2. Gözlükçü.
Optika *(Yun.)* : 1. Optik. 2. Optik âletleri.
Optimal *(Lat.)* : En uygun, en elverişli.
Optimist *(Lat.)* : İyimser, optimist.
Optimistcesine : İyimserce.
Optimistlik : İyimserlik, optimizm.
Optimizm *(Lat.)* : Optimizm, iyimserlik.

Ora-bura : Oraya buraya.
Ora-burada : Orada burada.
Oradaca : 1. Oracıkta. 2. O zaman.
Orag : Orak.
Oragçı : Orakçı.
Oragçılıg : Orakçılık.
Oraglamag : Ekin biçmek.
Oraglanmag : Orakla biçilmek.
Oraglatmag : Orakla biçtirmek.
Oraglı : Orağı olan.
Orağabenzer : Hilal şeklinde, hilalsi.
Orangutant *(Mal.)* : Orangutan.
Oranjéréya *(Fr.)* : Limonluk, sera.
Oratoriya *(İtal.)* : Oratorya.
Orbit *(Lat.)* : Yörünge (astoronomi).
Ord : Avurt.
Ordén *(Lat.)* : 1. Nişan. 2. Tarikat.
Ordénli : Nişan sahibi, madalyalı.
Ordér *(Fr.)* : Emir, ordino.
Orderli : Emireri, emirber.
Ordinar *(Lat.)* : Ordinaryüs.
Ordinat *(Lat.)* : Ordinat.
Ordinator *(Lat.)* : Asistan hekim.
Ordinatorlug : Asistan hekimlik.
Ordinatura *(Lat.)* : 1. Pratisyen hekimlik. 2. Asistan hekimlik.
Ordu : Ordu.
Ordubaşı : Elebaşı, sergerde.
Ordubatıg : Avurtu çöküklük.
Ordubéyi : Ordu komutanı.
Ordu (ordları) batmag : Avurtları çökmek.
Ordugah : Ordugâh.
Ordugéneral : Orgeneral.
Ordu-orduna kéçmek : Yüzü zayıflamak.
Organ *(Yun.)* : Org.
Organçalan, Organçı : Orgçu.
Organizm *(Lat.)* : Organizma.
Orijinal *(Yun.)* : Orijinal.
Oriyéntalist *(Lat.)* : Oryantalist.
Oriyéntalistika *(Lat.)* : Şarkiyat.
Oriyéntalizm *(Lat.)* : Oryantalizm.
Oriyéntir *(Lat.)* : 1. Kerteriz noktası. 2. Belirli nokta.
Orkéstr *(Fr.)* : Orkestra.
Orkéstrlemek : 1. Partisyon yapmak. 2. Orkestra etmek.
Orkéstrlenmek : Orkestraya uygulanmak.
Orkéstrovka *(Rus.)* : Orkestralama.
Orman : Orman.
Ormanlıg : Ormanlık.
Ornamént *(Lat.)* : Nakış, bezek.
Ornaméntçi : Nakışçı.
Ornaméntçilik : Nakışçılık.
Ornaméntal *(Lat.)* : Tezyinî.
Ornaméntli : 1. Tezyinî. 2. Nakışlı.
Ornitologiya *(Yun.)* : Kuş bilimi.
Ornitoloji *(Yun.)* : Kuş bilimiyle ilgili, ornitolojik.
Ornografik *(Yun.)* : Dağ bilimiyle ilgili.
Ornografiya *(Yun.)* : Dağ bilgisi.
Ortabab : 1. Orta köylü. 2. Vasat. 3. Orta yaşlı.
Ortabablıg : Orta yaşta olma.
Ortadan götürmek : Ortadan kaldırmak.
Orta ededi ġiymet : Orta sayı (matematikte).
Ortag : Ortak.
Ortaglı : 1. Ortak, müşterek. 2. Birlikte, beraber.
Ortaglıg : Ortaklık.
Orta hesabla : Tahmînen.
Ortalamag : Ortalamak.
Ortancıl : Ortanca.
Ortopéd *(Yun.)* : Ortopedist.
Ortopédik *(Yun.)* : Ortopedik.
Ortopédist : Ortopedist.
Ortopédiya *(Yun.)* : Ortopedi.
Ortodoks *(Yun.)* : Ortodoks.
Ortodoksal *(Yun.)* : Muakkip (akide, meslek vb.).
Ortodoksalcasına : Ortodoksça.
Ortodoksallıg : Sabitlik (meslek, akide vb).
Oruc : Oruç.
Oruclug : Ramazan.
Oruclug ayı : Ramazan ayı.
Oruclug bayramı, Oruc bayramı : Ramazan bayramı.
Os : Tulum (peynir).

Osal : Tembel.
Osdurug : Osuruk.
Osdurmag : Osurmak.
Osétin(ler) : Osetyalı(lar).
Osétince : Osetçe.
Osmanlandırmag : 1. Ağzını aramak. 2. Alay etmek, eğlenmek.
Osmanlı(lar) : Osmanlı(lar).
Ot : Ot.
Otabenzer : Otsu.
Ota düşmek : Ot yemeğe başlamak (yavru hayvan).
Otag : Oda.
Otagça, Otageig : Odacık.
Otaglı : Odalı.
Otagsız : Odasız.
Otagsüpüren, Otagtemizleyen :Temizlikçi.
Ot-alaf : Yabanî ot.
Otarğa : Otlak.
Otarılmag : Otlatılmak.
Otarma : Otlatma.
Otarmag : Otarmak.
Otartmag : Otlatturmak.
Otbiçen maşın : Orak makinesi.
Otçalan : Orakçı, ot biçen.
Otçalan maşın : Orak makinesi.
Otçulug : Çayır tarımı.
Otdırmıglayan : Ot tarama makinesi.
Otdoğrayan : Ufalama makinesi (kuru ot).
Otél *(Fr.)* : Misafirhane, otel.
Otlag : Otlak.
Otlamag : Otlamak.
Otlanmag : Otlanmak.
Otlatmag : Otlatmak.
Ot tarlalı : Münavebeli ot ekimi.
Otuhmag : Ot yemeğe başlamak (hayvan yavrusu).
Oturacag : 1. Oturacak. 2. Taban (geometri). 3. Mesken. 4. Yerleşik.
Oturacaglı : Oturacağı olan.
Oturag : 1. Oturma. 2. Yerleşik. 3. Kaide, taban.
Oturaglıg : Yerleşik olma.
Oturag salmag : İskân etmek.
Oturdulmag : Oturtulmak.
Oturub durmag (galhmag) : Oturup kalkmak, arkadaşlık etmek.
Oturuş-duruş : Görgü.
Oturuşmag : 1. Hep birden oturmak. 2. Oturuşmak.
Oturuşmuş : Yaşlı, ihtiyar.
Oturuşug : Oturuş.
Otuz : Otuz.
Otuzca : Sadece otuz.
Otuzillik : Otuz, senelik.
Otuzgünlük : Bir aylık.
Otuzlug : Otuzluk.
Otuzmertebeli : Otuz katlı (bina vb.).
Otuzmıncı : Otuzuncu.
Otuz-otuz : Otuzar.
Otuzuncu : Otuzuncu.
Otyéyen : Otçul.
Otyığan : Orakçı, ot biçen.
Otzovist *(Rus.)* : Geri çağıran (otzivizim mensubu).
Otzivizm *(Rus.)* : Geri çağırma (1905 ten sonra Rusyada gelişen bir cereyan).
Ov : Av.
Ova : Ova.
Ovalamag : Ovalamak.
Ovalanmag : Ovalanmak.
Ovalıg : 1. Çukurluk. 2. Ovalık.
Ovcalamag : Ovmak.
Ovçu : Avcı.
Ovçubaşı : Avcıbaşı (erkân rütbesi).
Ovçucasına : Avcı gibi.
Ovçu gözü : Keskin göz.
Ovçulug : Avcılık.
Ovçı otu : Avcı otu.
Ovçu yuhusu : Taşvan uykusu.
Ovdan : Su birikintisi.
Ovdug : Ayran.
Ovdurmag, Ovdurtmag : Ovdurtmak.
Ov élemek (etmek) : Avlanmak.
Ovgat : Vakitler, saatler.
Ovgatı telh : Sinirli,öfkeli.
Ovgatına soğan doğramag : Keyfini bozmak.

Ovgatını telh élemek : Keyfini kaçırmak.
Ovgatı telh olmag : Keyfi bozulmak.
Ovgatsız : Üzgün, kırgın.
Ovgattelhlik : Üzgünlük, kırgınlık, can sıkıntısı.
Ovhag : Gevrek.
Ovhalama : Masaj.
Ovhalamag : 1. Ufalamak. 2. Masaj yapmak.
Ovhalanmag : 1. Ufalanmak. 2. Masaj yapılmak.
Ovhalatmag : Masaj yapturmak.
Ovham : 1. Çakıl. 2. Yumuşak.
Ovhamlıg : Yumuşaklık.
Ovham-ovham : Ufak ufak.
Ovham-ovham élemek : Ufalamak, kırıntı haline getirmek.
Ovhantı : Zerre, toz.
Ov héyvanı : Av hayvanı.
Oviti (tulası) : Av köpeği.
Ovlag : Avlak.
Ovlamag : Avlamak.
Ovlanmag : Avlanmak.
Ovma : 1. Masaj. 2. Epidemi. 3. Ovmaç. 4. Didilmiş, ovulmuş. 5. El dokuması (kumaş).
Ovmaca : Sancı.
Ovmafetir : Gevrek (çörek).
Ovmag : 1. Ufalamak. 2. Çukur açmak, oymak (sel). 3. Delmek. 4. Ovuşturmak. 5. mec. Pataklamak.
Ovsaf *(Ar.)* : Evsaf.
Ovsanadan çıharmag : Nankörlük etmek, unutmak (edilen iyiliği).
Ovsanaya düşmek : Ettiği iyiliğin karşılığını görmek, kazadan beladan kurtulmak.
Ovsar *(Far.)* : Yular (deve için).
Ovsarlamag : Dizginlemek.
Ovsarlanmag : Dizginlenmek.
Ovsarlı : Yularlı (deve).
Ovsarsız : Yularsız (deve).
Ovsun, Ovsunlama : Efsun.
Ovsunçu : Sihirbaz.
Ovsunçulug : Sihirbazlık.
Ovsunlamag : Büyülemek.
Ovsunlanmag : Büyülenmek.
Ovsunlu : Büyülü.
Ovsunotu : Sihirbaz otu (yonca).
Ovşala : Sirkeli şurup.
Ovşar : Meme ovuşturma (sağmazdan önce).
Ovşara getirmek : Ovuşturmak (hayvan memelerini).
Ovşarı : Afşarî (musikî makamı).
Ovşarlamag : Ovuşturmak (hayvan memelerini).
Ovşünas *(T. Far.)* : Avcılık uzmanı.
Ovşünaslıg : Av bilimi.
Ov tulaları : Av köpekleri.
Ovuc : Avuç.
Ovucaçıldı : Rezil, rüsyay.
Ovuciçi : Avuç, el ayası.
Ovuclamag : Avuçlamak.
Ovuclanmag : Avuçla alınmak.
Ovucu : Masajcı.
Ovucuna basmag : Avucuna sokmak.
Ovug : 1. Talaş, yonga. 2. Çukur.
Ovuglu : Çukurlu, oyuk.
Ovug-ovug : Oyuk oyuk.
Ovug-ovug élemek (etmek) : Ufalamak.
Ovug-ovug olmag : Ufalanmak.
Ovulan : Gevrek.
Ovulmag : 1. Öğütülmek. 2. Toz edilmek. 3. Ufalanmak. 4. Masaj yapılmak. 5. Oyulmak, kovuk oluşmak.
Ovum : Talaş, yonga.
Ovum-ovum : Ufak tefek.
Ovundura-ovundura : Tesellî ederek, avundurarak.
Ovundurma : Avutma.
Ovundurmag : Avutmak.
Ovundurucu : Avutan, tesellî veren.
Ovunmag : Avunmak.
Ovunmaz : Tesellisiz.
Ovuntu : Talaş, yonga.
Ovuntul : Gevrek.
Ovurd : Avurt.
Ovurdları batıg : Yanakları çökük, zayıf.
Ovurdları batmag : Zayıflamak.
Ovurtdag : Şişman.

Ovuşdurma : 1. Mıncıklama. 2. Masaj.
Ovuşdurmag : Ovuşturmak.
Ovuşdurulmag : Masaj yapılmak.
Ovuşug : 1. Buruşuk, kırışık. 2. Pejmürde.
Ovutmag : Avutmak.
Oy : Ev.
Oyadıcı, Oyandırıcı : 1. Uyandıran. 2. Uyarıcı, münebbih.
Oyag : 1. Uyanık, ayık. 2. Gözü açık.
Oyaglıg : 1. Ayıklık. 2. Teyakkuz.
Oyaglıgla : Ayıklıkla.
Oyalamah : Tazelemek (dert vb.).
Oyandırmag : 1. Uyandırmak. 2. Uyarmak.
Oyanıg : Uyanık.
Oyanıglıg : Uyanıklık.
Oyanış : Uyanış.
Oyanma : Uyanma.
Oyanmag : Uyanmak.
Oyanmaz : Derin uykulu.
Oyatmag : 1. Uyandırmak. 2. İhya etmek. 3. Uyarmak.
Oydurmag, Oydurtmag : 1. Ovdurtmak. 2. Öğüttürmek. 3. Oyma yaptırmak.
Oylag : 1. Meydan, menzil. 2. Geniş düzlük.
Oyma : 1. Masaj. 2. Oymacılık. 3. Çukur. 4. Elbise.
Oymaca : Romatizma.
Oymaça : Buru, buruntu, sancı.
Oymaçı : Oymacı.
Oymaçılıg : Oymacılık.
Oymaderen : Civanperçemi.
Oymag : 1. Oymak. 2. Ovmak, ovuşturmak. 3. Yüksük. 4. Oba, aşiret.
Oymah : Nesil, soy.
Oynag : 1. Oynak. 2. Meydan, menzil.
Oynagbaşı : Diz ağırşağı, oynak kemiği.
Oynagçuhuru : Diz çukuru.
Oynagfikirli : Nüktedan.
Oynaglamag : Hoplayıp zıplamak.
Oynaglaşmag : Hoplaşıp zıplaşmak.
Oynaglıg : 1. Oynaklık. 2. Mafsal yeri.
Oynagsız : Eklemsiz.
Oynağan : 1. Oynak, şuh. 2. Çabuk, çevik. 3. Sallanan, kağşak.
Oynama : 1. Dans. 2. Oyun. 3. Oynama.
Oynamag : Oynamak.
Oynar : 1. Çabuk, çevik. 2. Hareket eden. 3. Sarkaç.
Oynarlıg : Oynaklık.
Oynaşlı : Metres tutan.
Oynaşmag : 1. Oynaşmak. 2. Işıldamak. 3. Kağşamak. 4. mec. Fıldır fıldır etmek (gözler).
Oynaya-güle : Kolaylıkla.
Oyu : Nakış (kilimde).
Oyruh : Oyuk, delik.
Oyug : 1. Oyuk. 2. Pencere. 3. Kapı. 4. Bostan korkuluğu.
Oyuglu : 1. Delikli. 2. Oyuk, kof.
Oyug-oyug : Oyuk, kof.
Oyuh : Salaş.
Oyuhlamah : Göbellemek, göbel yapmak (sınır).
Oyulmag : 1. Delinmek, delik açılmak. 2. Oyuk oluşmak.
Oyun açmag : Yaramazlık yapmak.
Oyuna gızışmag : İyi oynamağa başlamak.
Oyunbaz : 1. Hokkabaz. 2. Oyunbaz. 3. Zenne (tiyatroda).
Oyunbazhana : Tiyatro salonu.
Oyunbazlıg : 1.Oyunbazlık. 2.Hokkabazlık.
Oyuncag hökümet : Kukla hükümet.
Oyun çıhartmag : Oyun oynamak (birine).
Oyunçu : Oyuncu.
Oyun-oyuncag : Biblo, oyuncak.
Oyun-oyuncag élemek : 1. Oyuncak yapmak. 2. mec. Maskaraya çevirmek.
Oyun-oyuncağa döndermek : Maskaraya almak.
Oyuşdamah : Ovmak, ovuşturmak.
Oyutdurmag : Oydurtmak.
Ozan : 1.Âşık. 2.mec. Çok konuşan, geveze.
Ozana-ozana : Avare avare, başıboş.
Ozanlamag, Ozannamağ : Durmadan konuşmak.
Ozanlıg : Ozanlık.
Ozon *(Yun.)* : Ozon.
Ozonator *(Yun.)* : Ozonlama aygıtı.
Ozonlaşdırmag : Ozonlaştırmak; ozonlamak.
Ozonlaşmag : Ozon oluşmak.

Ö

Öc : Öç, intikam.
Öc almag : Öç almak, intikam almak.
Öceşdirmek : 1. Kışkırtmak. Vesvese vermek.
Öceşken : Sinirli, öfkeli, kavgacı.
Öceşkenlik : Zâlimlik, zulüm, kavgacılık.
Öceşmek : 1. Tahrik edilmek. 2. Uğraşmak, sürtüşmek. 3. Alay etmek.
Öcül : Elebaşı.
Öd : 1. Öd. 2. mec. Çok nâzik. 3. mec. Çok acı.
Öddaşı : Safra kesesi taşı.
Öddeh : 1. Ödlek, korkak. 2. Müsamahasız, hoşgörüsüz.
Öddek : Ödlek.
Öddeklik : Ödleklik.
Ödek : Borç.
Ödeme : 1. Tediye. 2. Telâfi.
Öddemeh : Zehirlemek, ağılamak.
Ödeniş : 1. Tediye. 2. Telafi. 3. İnandırma, ikna.
Ödgovucu : Safra giderici (ilaç).
Öd kesesi : Safra kesesi.
Ödlük : Safra kesesi.
Öd partlamag : Ödü kopmak, çok korkmak.
Öd şiresi : Safra.
Ödü ağzına gelmek : 1. Midesi çok bulanmak. 2. Çok tiksinmek.
Öfge, Öfke : 1. Akciğer, 2. Öfke.
Öfgelenmeh : Şişmek (hastalıktan).
Öfkeli : 1. Cesaretli. 2. Sinirli.
Öfken (öfkesi) yansın : Ciğerin (ciğeri yansın).
Öfkeye dönmek : Rengi kaçmak, solmak.
Ögec : Öveç.
Ögéy : Üvey.
Ögéyana : Üvey ana.
Ögéyata : Üvey baba.
Ögéybacı : Üvey bacı.
Ögéy doğmalıg : Tarafgirlik.
Ögéy gardaş : Üvey kardeş.
Ögéy gız : Üvey kız.
Ögéylik : Üvey olma.
Ögüm düzmek : Methiye düzmek.
Ögümek, Öyümek : Kusmak, istifrağ etmek.
Öhde : Uhde.
Öhdeçi : Kefil.
Öhdeçilik, Öhdelik : Kefillik, taahhüt.
Öhdesinde galmag : Himayesinde kalmak.
Öhdesinden gelmek : Üstesinden gelmek.
Öhdesinde olmag : İdaresinde olmak.
Öhdesine almag : Üzerine almak.
Öhdesine atmag (burahmag, goymag) : Zimmetlemek (birine).
Öhdesine düşmek : Zimmetine düşmek.
Öhdeye almag (götürmek) : Taahhüt etmek.
Ökbeli : Cesur, yürekli.
Ökce : Ökçe.
Öke : Bağırsak.
Ökelemek : 1. Masaj yapmak. 2. Ufalamak, yoğurmak.
Ökeşdirmeh : Buruşturmak, kırıştırmak.
Ökeşih : Kırışık, buruşuk.
Ökeşihlih : Kırışık, buruşukluk
Ökeşmeh : Kırışmak, buruşmak.
Ökeş-ökeş olmah : Kırış kırış olmak.
Öküz : Öküz.
Öküz döyüştürmek : Boğa güreştirmek.
Öküzgözü : Öküzgözü.
Öküzlük : Öküzlük.
Öküzün böyüyü peyededir : İşin zoru geridedir.
Ölçdürmek, Ölçdürtmek : Ölçtürtmek.

Ölçü-biçi bilmemek : 1. Haddini aşmak. 2. Sınırsız olmak.
Ölçücü : Ölçü âleti.
Ölçü gabları : Taksimatlı kablar.
Ölçü götürmek : Tedbir almak.
Ölçülmez, Ölçüyegelmez : Uçsuz bucaksız.
Ölçüsüz-biçimsiz : Düşünmeksizin.
Ölçüşdürmek : Kıyaslamak, karşılaştırmak.
Ölçüye gelmemek : Ölçüsü olmamak, ölçülemez olmak.
Ölçüyegelmez : 1. Ölçülemez. 2. Muazzam, kocaman.
Ölçüyegelmezlik : Ölçülmezlik, büyüklük, irilik.
Öldü-galdı : Âkibet.
Öldürgen : 1. Öldürücü, katil. 2. Atkuyruğu (bitki).
Öle-öle : Zorla.
Ölezik : Köz, alevsiz ateş.
Ölezimek : 1.Öleyazmak. 2.mec. Işıldamak.
Ölgün : Ölgün.
Ölgünleşmek : 1. Pörsümek. 2. mec. Zayıflamak, halsizleşmek.
Ölgünlük : Ölgünlük.
Ölke : Ülke.
Ölkedaş : Ülkedaş, vatandaş.
Ölkeşünas : Yurt bilimci.
Ölkeşünaslıg : Yurt bilgisi.
Ölkeşünaslıg müzéyi : Yurt bilgisi müzesi.
Ölme-diril : Zorla, güç, belâ.
Ölmeli : Ölmesi gerekli, ölmeyi hak eden.
Ölü : Ölü.
Ölü basdırmag : Ölü gömmek.
Ölüb-dirilmek : Ölüp ölüp dirilmek.
Ölüb-iten : Ölen.
Ölüb-öldürmek : Ölesiye kavga etmek.
Ölüb-öldürmeye çıhmag : Canını ortaya koymak, ölümü göze almak.
Ölücesine : Ölü gibi.
Ölüdengorhma, Ölümdengorhma : Ölüm korkusu.
Ölü doğulma : Ölü doğma.
Ölü düşmek : Bitkin düşmek.
Ölühana : Morg.
Ölüksünmek, Ölüşkemek : Solmak, buruşmak, pörsümek.
Ölümayağında : Ölüm döşeğinde.
Ölümcül : 1.Öldürücü. 2.Yarı canlı. 3.Zayıf.
Ölümcüllük : Zayıflık, cılızlık.
Ölümdengorhan : Ölümden korkan.
Ölüm-dirim : Ölüm kalım.
Ölüm-dirim döyüşü : Ölüm kalım savaşı.
Ölüm-dirim mübarizesi : Ölüm kalım mücadelesi.
Ölüm düşergesi : Toplama kampı.
Ölüme vérmek : Felâkete sürüklemek.
Ölüm gabağı : Son nefes.
Ölüm-itim : Ölüm yitim.
Ölüm rengi : Sapsarı, solgun.
Ölüm sayı : Ölüm miktarı.
Ölüm sükûtu : Ölüm sessizliği.
Ölüm yuhusu : Derin uyku.
Ölümü gözünün altına almag : Ölümü göze almak.
Ölünce : 1. Çok şiddetli. 2. Ölene kadar. 3. Çokça, fazlaca.
Ölünce döymek: İyice pataklamak.
Ölünce yémek : Çok fazla yemek.
Ölü nögtede : Aynı vaziyette, hareketsiz.
Ölünü (yérden) götürmek : Cenazeyi taşımak.
Ölü rengli : Solgun.
Ölüsoyan : Çapulcu, vurguncu.
Ölüsoyanlıg : Çapulculuk, talan.
Ölüş : Ölüm.
Ölüşdürmek : Eskitmek, yıpratmak.
Ölüşkemek, Ölüşkümek : Solmak pörsümek.
Ölüşken : Solgun.
Ölüşkenlik : Solgunluk.
Ölüvay : Gevşek, meleme.
Ölüvaylıg : Hareketsizlik, gevşeklik.
Ölüyandırma : Ölü yakma, kremasyon.
Ölü yése diriler : Çok lezzetli, nefis.
Ölüyuyan : Gassal.
Ömrüm-günüm : Canım ciğerim.
Ömründe : 1. Ömür boyu. 2. Aslâ.
Ömrünü çürütmek : Çok çalışmak, emek sarf etmek.
Ömrü uzanmag : Çok yaşamak.
Ömrüuzunu : Ömür boyu.
Ömür *(Ar.)* : Ömür.

Ömür (ömrü) bada gétmek : Ömür boşa harcanmak, ömrünü çürütmek.
Ömürbillah : Ömrübillah.
Ömür élemek (etmek) : Yaşamak.
Ömürlük : 1. Müebbet. 2. Ebediyen.
Ömürlülük : Uzun ömürlülük.
Ömür sürmek : Yaşamak, geçinmek.
Ömürsüzlük : Ömürsüz olma, kısa ömür.
Ömür (ömrü) yarıdan kéçmek : Ömrün yarısı geçmek.
Ömür yoldaşı : Hayat yoldaşı, zevce.
Öncül : 1. Önce. 2. Kılavuz.
Öncüllük : Öncülük.
Önçü : Öncü.
Önçülük : Öncülük.
Ön etraf : Ön ayaklar (hayvanlarda).
Öpke, Ökke : Bağırsak.
Öpüş : Öpme.
Öpüş almag : Buse almak.
Öpüş göndermek : Öpücük göndermek.
Öpüş vérmek : Öpücük vermek.
Ördek : Ördek.
Ördek boynu : Renkli ipek kumaş.
Ördekburun : Ornitorenk. (Avusturalya'da bir hayvan, ornithorhynque).
Örgenmek : Öğrenmek.
Örken : Urgan.
Örken altına getirmek : Boyun eğdirmek, itaat ettirmek.
Örkenli : Urganlı.
Örpek : Baş örtüsü.
Örpekli : Baş örtülü, örtülü.
Örpeksiz : Örtüsüz, baş örtüsüz.
Ört-basdır : Örtbas etme.
Ört-basdır élemek (etmek) : Örtbas etmek.
Örtdenmeh : Güneşte yanmak.
Örtme-tikme : Nakış işleme.
Örtüb-basdırmag : Örtbas etmek.
Örtük : Örtü.
Örtük altında : Örtü altında.
Örtüklü : Örtülü.
Örtüksüz : Örtüsüz.
Örtülübazar : 1. Kapalı çarşı. 2. mec. Karanlık, kaçamaklı.
Örtülütohumlular : Kapalı tohumlular.
Örtüncek : Peçe, yüz örtüsü.
Örtüncekli : Peçeli, yüzü örtülü.
Örüş : Otlak, mera.
Öskürek, Öskürtü : Öksürük.
Öskürekli : Öksürüklü.
Öskürekotu : Öksürük otu.
Öskürek tutmag : Öksürük tutmak.
Ösküreyi gelmek : Öksürüğü gelmek.
Öskürme : Öksürme.
Öskürmek : Öksürmek.
Öskürtmek : Öksürtmek.
Öskürüşmek : Birlikte öksürmek.
Ötem : 1. Geçmiş, mâzi. 2. Yaya.
Ötengünler : Geçen günler.
Ötenlerde : Geçenlerde, önceleri.
Ötergi : Geçici, muvakkat.
Öteri : 1. Geçici, muvakkat. 2. Bir an. 3. Gönülsüz, dilucu. 4. Ötürü.
Ötkem : 1. Tesirli, nüfuzlu. 2. Kendini beğenmiş, kibirli.
Ötkemlik : 1. Çalım, kurum. 2. Kendini beğenmişlik.
Ötkem-ötkem : Kibirlenerek.
Ötkün : 1. Fazla olgunluşmış (meyve). 2. Fazla pişmiş, ateşte çok kalmış. 3. Üstün. 4. mec. Tesirli, nüfuzlu. 5. mec. Âhenkli, güzel, tatlı (ses). 6. mec. Güçlü.
Ötkünlük : 1. Güçlülük, nüfuz. 2. Olgunluk. 3. Haddi aşma. 4. mec. Üstünlük.
Ötmek : 1. Geçmek, gitmek. 2. Öne geçmek (yarışta). 3. İlerlemek (saat vb.)
Ötmüş : 1. Gelip geçmiş (zaman vb.) 2. Aşmış, ilerlemiş (yaş vb.)
Ötüb-kéçmek : İleri geçmek, ilerlemek.
Ötüb-kéçmek gadağandır : Geçiş yasaktır!
Ötürme : 1. Nakletme. 2. İzin verme. 3. Uğurlama, yoldaşlık.
Ötürmek : 1. Uğurlamak, yolcu etmek. 2. Elden ele vermek. 3. Gizlemek, saklamak. 4. Gözden kaçırmak, atlamak. 5. Tıkıştırarak yemek. 6. Terk etmek, katılmamak. 7. Yetişememek, kaçırmak. 8. Yellenmek.
Ötür-ötür, Ötürhaötür : Birbirinin üzerine atma, kasten geciktirme.

Ötür-ötüre salmag : Birbirinin üzerine atmak.
Ötürücü : 1. Kılavuz, uğurlayıcı. 2. Nakledici (kayış, dişli vb.).
Ötürülme : Kılavuzluk.
Ötürülmek : 1. Kılavuzluk edilmek. 2. İzin verilmek, salıverilmek. 3. Yolcu edilmek. 4. Geri çevrilmek.
Ötürüm : 1. Lokma. 2. Yudum.
Ötüş : 1. Müsâbaka, yarışma. 2. Ötüşme.
Ötüşdürmek : 1. Koşuşturmak, koşuda yarıştırmak. 2. Geçiştirmek, baştan savmak.
Ötüşme : 1. İyi davranma, hoş geçinme. 2. Koşu, yarış. 3. Acele.
Ötüşmek : 1. Yarışmak. 2. Yaşamak, geçinmek. 3. Ötüşmek. 4. Yoluna girmek, düzelmek.
Övc *(Ar.)* Evç.
Övcifelek, Övcifeza : Başucu noktası, zenit.
Övc atmag : Büyümek, boyca uzamak.
Övc élemek (etmek) : Büyümek, gelişmek.
Övendene : Boyunduruk kayışı.
Övkelemek, Övkemek : 1. Ovmak, masaj yapmak. 2. Buruşmak, kırışmak.
Övkelenmek : 1. Masaj yapılmak. 2. Buruşmak, kırışmak.
Övkeletmek : Masajlatmak.
Övkeşik : Buruşuk, kırışık.
Övlad *(Ar.)* : Evlat.
Övladcanlı : Şefkatli, müşfik, çocuk seven.
Övladlı : Çocuklu.
Övladlıg : Evlatlık.
Övladlığa götürme : Evlat edinme.
Övladséven : Çocuk seven.
Övladsız : Evlatsız.
Övladsızlıg : Evlatsızlık.
Övliya *(Ar.)* : Evliya.
Övrag *(Ar.)* : Evrak.
Övre : Cilt veremi, kurdeşen.
Övret *(Ar.)* : Avrat.
Övretbaz *(Ar. Far.)* : Zampara.
Övretlik : 1. Karılık. 2. Kadınlık (durum).
Övsaf *(Ar.)* : Evsaf.
Övza *(Ar.)* : Vaziyetler.
Öyec : Öveç.
Öykelemek : 1. Ovmak. 2. Buruşturmak.
Öyle, Günorta : Öğle, öğlen.
Öyleşmek : Tokuşmak (koyunlar).
Öyme : Övme.
Öymek : Övmek.
Öyne : 1. Nöbet. 2. Öğün. 3. Defa, kere.
Öynede : Her öğün.
Öynelik : Defalık, her öğün.
Öyöyih : Üveyik.
Öyreden : Öğretmen.
Öyredici : 1. Öğretmen. 2. Aldatıcı, saptırıcı.
Öyredilmek : Öğretilmek.
Öyredilmiş : Alıştırılmış, eğitilmiş (hayvan).
Öyrencek : Alışılmış, huy edinmiş.
Öyrence(k)li : Alışkın, tecrübeli.
Öyrenci : 1. Öğrenci. 2. Alışmış.
Öyrenişikli : Eğitilmiş (hayvan).
Öyrenişli : Alışık, munis, alışkın.
Öyrenişmek : Alışmak, ünsiyet etmek.
Öyrenme : 1. Öğretim. 2. Öğrenme. 3. Alışkanlık.
Öyrenmek : 1. Öğrenmek, öğretim görmek. 2. Haber almak. 3. Anlamak, kavramak. 4. Alışmak, huy edinmek.
Öyrenmiş : 1. Alışmış. 2. Haberli, muttali.
Öyreşdirmek : Alıştırmak.
Öyreşmek : 1. Öğrenmek. 2. Alışmak.
Öyretmek : 1. Öğretmek. 2. Alıştırmak. 3. mec. Cezalandırmak.
Öyselemek : Kalburlamak.
Öyüd : Öğüt.
Öyüd almag : Öğüt almak.
Öyüdlemek : Öğütlemek.
Öyüd-nesihet : Öğüt nasihat.
Öyüd-nesihet vérmek : Öğüt vermek.
Öyüdvérici : Vaiz.
Öyüd vérmek : Vaaz vermek; öğüt vermek.
Öyüme, Ögüme : Kusma.
Öyümek, Ögümek : Kusmak.
Öyüngen, Öyüncek : Övünen, kendini öven, övüngen.
Öyüngenlik : Övüngenlik.

Öyünme : Övünme.
Öyünmek : Övünmek.
Öyüşdürmek : Uyumlu etmek, düzen vermek.
Öyüşük : Pejmürdelik.
Öz : Kendi.
Öz arşını ile ölçmek : Vicdanınca karar vermek.
Özbaşına : Kendi başına, dizginsiz.
Özbaşınalıg : Zaptonulmazlık.
Özbaşınalıg élemek : Keyfince davranmak, bildiğini okumak.
Öz canının hayına galmag : Canının derdine düşmek.
Öz canı üçün gorhmag : Canını korumak.
Özce : Kendiyle ilgili, kendinin.
Özcüyez : Kendiceğiz.
Özdan : Pankreas.
Özek : 1. Öz (bitki). 2. Esas, nüve. 3. İrin.
Özek bağlamag : İrin bağlamak.
Özeklemek : İrinlemek.
Özekli : İrinli, cerahatli.
Özeksiz : Esassız, temelsiz.
Öz eli, öz başı : Serbest, hür.
Öz fealiyyet : 1. Amatör faaliyet. 2. Amatör sanatçı.
Özge : 1. Başka. 2. Yabancı.
Özgeleşmek : Yabancılaşmak.
Özgelik : Yabancılık.
Özge yerli : Yabancı.
Öz halgımız : Milletimiz.
Öz hoşuna : Gönüllü olarak.
Öz hoşuna galmag:Tercihi kendisi yapmak.
Öz hoşuna goymag : Kendi seçimine bırakmak.
Özleri : Kendileri.
Özlü : Yapışkan (madde).
Özlülük : Yapışkanlık, koyuluk.
Özlüyünde : 1. Kendi başına. 2. Başbaşa.
Öz-özlüyünde : 1. Kendi başına. 2. Başlı başına.
Öz-özüne : Kendiliğinden, kendi kendine.
Özüaçılan : Otomatik.
Özüaçılan gapı : Otomatik kapı.
Özü boşaldan : Damperli.
Özüdür ki var : 1. Tam öyle işte! 2. Bizzat.
Özül : Temel, dip, taban.
Özüllü : Temelli, sağlam.
Özülsüz : Temelsiz.
Özüm ölüm : Canım çıksın ki!
Özümüzünkü : Kendimizinki.
Özün : Nişasta zamkı.
Özün bil : Kendine gel.
Özünden bedgüman olmag : Kendinden şüphelenmek, kendi olduğuna güvenmemek.
Özündenbey, Özünebey : Tafracı, beylik taslayan.
Özünden çıhartmag : Sabrını taşırmak.
Özündençıhma : Kızgınlık, öfkelilik.
Özünden çıhmag : Öfkelenmek.
Özünden dem vurmag : Övünmek, benlik taslamak.
Özündendéyen : Palavracı, lafazan.
Özünden düzeltmek : 1. Uydurmak. 2. Yalan söylemek.
Özündengétme : Sara, tutarık.
Özünden gétmek : Bayılmak, kendinden geçmek.
Özünden küs : Kendine küs!
Özünden küsmek : Kendine küsmek, kabahatini kabullenmek.
Özünden tohumag : Uydurmak, yalan söylemek.
Özünde olmamag : Öfkelenmek.
Özünde şéy : Şahsen, bizzat.
Özünde çıhmag : Benimsemek, sahiplenmek.
Özüne emin : Kendine güvenen.
Özüne gelmek : Kendine gelmek.
Özüne getirmek : 1. Ayıltmak. 2. mec. Uslandırmak.
Özüne götürmek : 1. Kendine yontmak. 2. Sahiplenmek, aşırmak.
Özüne gün ağlamag : Kendi geleceğini düşünmek.
Özüne güvenmek : Kendine güvenmek.
Özüne hâkim : Nefsine hâkim.
Özüne nezaret : Kendini kontrol, otokontrol.

Özüne öyünmek : Kendini övmek.
Özüne telkin : Kendini telkin, otosügjesyon.
Özüne vurğun : Kendini beğenen, bencil.
Özüne vurğunluğ : Bencillik.
Özüngüleşdirmek : Kendine mal etmek, malik olmak.
Özünü alçaltma : Kendini horlama.
Özünü aparmag ; Kendini idare etmek (hal ve davranış olarak).
Özünü berkitmek : 1. Güçlenmek, kuvvetlenmek. 2. Cesaretlenmek. 3. Maddiyatça güçlenmek.
Özünü bilmek : Kendini bilmek.
Özünü bilmemek : Kendini bilmemek.
Özünü bilmemezlik : Baygınlık.
Özünüdartan (çeken) : Kibirli.
Özünü çekmek (dartmag) : Kibirlenmek.
Özünü danlamag : Kendini suçlamak.
Özünü derk etme : Kendini bilme, nefsini bilme.
Özünü derk etmek : Kendini bilmek.
Özünü duyluğa goymag : Bilmezlikten gelmek.
Özünü düzeltmek : Maddiyatça iyileşmek.
Özünü ele almag : Kendini toplamak, dağınık olmamak.
Özünü ele salmag : Soytarılık etmek, maskaralanmak.
Özünü esdirmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Özünü ezmek : Cilvelenmek, nazlanmak.
Özünü gabağa vérmek : Fedâkarlık etmek.
Özünü goruma : 1. Kendini koruma. 2. Nefsini müdâfaa.
Özünü göstermek : Kendini göstermek.
Özünü gözlemek : Kendini korumak.
Özünü güne vérmek : Güneşlenmek.
Özünü hesteliye (deliliye) goymag : Hastaca (delice) davranmak.
Özünü idare : Özerklik, otonomi.
Özünü inandırma : kendini inandırma.
Özünü itirme : Şaşkınlık.
Özünü itirmek : Şaşırmak.
Özünü müdafie : Nefsini müdâfaa, nefsimüdâfaa.
Özünü müşahide : İçebakış (psikoloji).
Özünü naza goymag : Nazlanmak.
Özününkü : Kendininki.
Özünü oda-suya vurmag : Fedâkarca çabalamak.
Özünü ohşatmag : Kendini benzetmek.
Özünü o yére goymag : İlgilenmemek, görmemezlikten gelmek.
Özünü öyme (te'rifleme) : Atıp tutma, övünme.
Özünü safa çıhartmag : Aklanmak, beraat etmek.
Özünü sahlamag : Çekinmek, kaçınmak.
Özünü sındırmag : Teslim olmak, acz göstermek.
Özünü sındırmamag : Tok olmak, nefsini kırmamak.
Özünü soyuğa vérmek : Üşütmek.
Özünü tanımag : Büluğ çağına ermek.
Özünü temize çıhartmag : Temize çıkmak.
Özünü toh tutmag : Kendini tok tutmak.
Özünü toplamag : Toparlanmak.
Özünü tutmag : Köşeyi dönmek.
Özünü tülkülüye vurmag : Kurnaz geçinmek.
Özünü uca tutmag : Burnu büyümek.
Özünü vurmag : Kendini yalandan (...) göstermek.
Özünü yandırma : Kendini yakma.
Özünü yétirmek : Vaktinde yetişmek.
Özünü yéyib-tökmek : Ortalığı kasıp kavurmak.
Özünü yığışdır : Kendine gel!
Özünü yığışdırmag : 1. Korkmak. 2. Yumak gibi olmak, tortop olmak. 3. mec. Kendini toparlamak.
Özünü yormag : Boşuna çabalamak.
Özüsazlanan : Otomatik.
Özüyazan : Otomatik kaydedici (âlet). 2. Dolmakalem.
Özü yériyen : Otomatikman yürüyen.
Öz yağı ile govrulmag : Kendi yağıyla kavrulmak.

P

Paça *(Far.)* : Paça.
Paçabend élemek (etmek) : 1. Paçasından yapışmak. 2. Parçalamak.
Paçala : Paçal.
Paçalamag : 1. Paçasından yapışmak. 2. Parçalamak.
Paçasını çırmalamag : Paçaları sıvamak.
Padar : Mütemadiyen, sürekli olarak.
Padar işlemek : Mütemadiyen çalışmak.
Padarlar : Oğuzlar (bir boyu).
Padşah *(Far.)* : Padişah.
Padşahlığ : Padişahlık.
Padşahlığ etmek : Padişahlık etmek.
Padşahperest *(Far.)* : Monarşist.
Padşahperestlik : Monorşizm.
Padşahyana *(Far.)* : Şahane.
Padzeher, Padzehr *(Far.)* : Panzehir.
Pafos *(Yun.)* : 1. İhtiras. 2. Heyecan.
Pafoslu : Tumturaklı.
Paggapag : Fokurtu.
Paggıldamag : 1. Fokurdamak. 2. Coşmak. 3. Kahkaha atmak.
Pah, Paho : Hayret!
Pah atunan, Pah atannan : Şaşılacak şey!
Pahıl *(Ar.)* : Hasis, cimri.
Pahıllığ : Kıskançlık, çekemezlik.
Pahıllığ çekmek (élemek) : İmrenmek, kıskanmak.
Pahıllığını çekmek : Kıskanmak.
Pahıllığı tutmag : Kıskançlığı tutmak.
Pahır : Bakır oksit.
Pahır basmag : Küflenmek (bakır).
Pahırı açılmag : Ayıbı görünmek.
Pahırı çıhmag : 1. Kalayı çıkmak. 2. mec. Foyası çıkmak.
Pahırını açmag : Foyasını çıkarmak.
Pahırlanmag : Paslanmak (bakır).
Pahırlı : Paslı, oksitli (bakır).
Pahla : Bakla.
Pahlagurdu : Tahıl güvesi.
Pahlalı : Baklalı.
Pahlalıbitkiler : Baklagiller.
Pahlalığ : Baklalık.
Pahlalılar fesilesi : Baklagiller.
Pahlava : Baklava.
Pahlaplov : Baklalı pilav.
Pak *(Far.)* : Pâk, temiz.
Paka çıhartmag : Temize çıkartmak.
Paka çıhmag : Temize çıkmak.
Pakét *(Fr.)* : 1. Paket. 2. Andlaşma, kontrat.
Pakize *(Far.)* : 1 Pak, temiz. 2. Namuslu, dürüst.
Pakizelik : 1. Temizlik. 2. Namusluluk.
Paklatmag : Temizletmek.
Pal : Tetir (cevizde).
Palan *(Far.)* : 1. Palan. 2. Plan. 3. mec. Biçimsiz kıyafet.
Palançı, palanduz : 1.Semerci. 2. Çuvaldız.
Palanduzlug : Semercilik.
Palanlamag : 1. Semerlemek. 2. mec. Ahmak saymak.
Palanlanmag : Semer giyinmek (hamal).
Palanlı : Çullu.
Palata *(Lat.)* : 1. Koğuş. 2. Meclis, kamara. 3. Oda.
Palaz : Kilim, palas.
Palazgulag : 1. Yarasa. 2. Kepçe kulak. 3. mec. İri banknot.
Palazlığ : Kilimlik (malzeme).
Palaz tohuhuyan : Kilimci.
Palçığ : Balçık.
Palçığ atmag : İftira atmak, çamur atmak.
Palçığçı : Sıvacı (ince sıva).
Palçığçılığ : Sıvacılık (ince sıva).

Palçıggablar : Çanak çömlek.
Palçıglamag : 1. Sıvalamak. 2. Çamur sürmek, çamura bulaştırmak.
Palçıglanmag : 1. Sıvanmak, sıva vurulmak. 2. Çamurlanmak.
Palçıglatdırmag : 1. Çamurlatmak. 2. Çamura bulaştırtmak.
Palçıglatmag : 1. Çamurlatmak. 2. Çamura bulaştırtmak.
Palçıglı : Balçıklı, çamurlu.
Palçıglıg : Bataklık.
Palçıgtutan : Balçık hazırlayan (sıva için).
Palçıg tutmag : Harç hazırlamak (ince sıva için).
Palçıg yahmag : 1. Balçık sıvamak. 2. mec. Çamur atmak.
Paléograf *(Yun.)* : Paleograf.
Paléografiya *(Yun.)* : Paleografi.
Paléolit *(Yun.)* : Eski taş devri.
Paléontolog *(Yun.)* : Paleontoloji bilgini.
Paléontologiya *(Yun.)* : Paleontoloji.
Paléontoloji *(Yun.)* : Paleontolojik.
Paléozavr *(Yun.)* : Dinozor.
Paléozoy *(Yun.)* : Paleozoik.
Palıd, Palıt : Pelit ağacı, meşe..
Palıdlı : Meşeli.
Palıdlıg : Meşelik.
Palıd meşesi : Meşelik.
Pallı-paltarlı : Giyinik.
Palma *(Lat.)* : Palmiye.
Palmalıg : Palmiye ormanı.
Pal-paltar : Giyecek, giysi.
Pal-paltarlı : Giyinik.
Paltar : 1. Elbise, giysi. 2. Yatak takımı.
Paltaraparma : Elbise götürme (nişan için kız evine)
Paltar aparmag : Elbiselik götürmek (kız evine).
Paltarasan, Paltarasılan : Portmanto, askılık.
Paltarbiçen : Terzi, biçkici.
Paltarbiçme, Paltarkesdi : Elbiselik biçme töreni (nişanlı kıza).
Paltarçı : Gardıropçu, giydirici.
Paltardan çıhmag, Paltarı tökülmek : Elbisesi yıpranmak.
Paltarı boğçalanmag : Ölmek.
Paltarlı : Giyinik.
Paltarlıg : Elbiselik.
Paltar-palaz : Yumuşak eşya, yatak takımı.
Paltarsahlayan : Gardıropçu.
Paltartiken : 1. Terzi. 2. Dikiş makinesi.
Paltkaryuyan : 1. Çamaşırcı. 2. Çamaşır makinesi.
Paltaryuyan maşın(ı) : Çamaşır makinesi.
Paltava : Un helvası (pekmezli).
Palto *(Fr.)* : Palto.
Paltolug : Paltoluk (kumaş).
Pamador *(İtal.)* : Domates
Pamazı : Pazen.
Pambıg : Pamuk.
Pambıgatan : Hallaç.
Pambıg atmag : 1. Pamuk atmak. 2. mec. Arasıra horlamak.
Pambıgçı : Pamukçu.
Pambıgçılıg : Pamukçuluk.
Pambıggozası : Pamuk kozası.
Pambıggurudan : Pamuk kurutma cihazı.
Pambıglı : Pamuklu.
Pambıglıg : Pamuk tarlası.
Pambıg mahlıcı : Atılmış pamuk.
Pambıg menteşesi : Pamuk bölgesi.
Pambıg parça : Pamuklu kumaş.
Pambıg sovkası : Pamuk tırtılı .
Pambıg temizleme : Pamuk temizleme (çırçırla).
Pambıgtemizleyen : Çırçır.
Pambıg yağı : Pamuk yağı.
Pambıgyığan : Pamuk toplayan.
Pambıgyığan maşın : Pamuk toplama makinesi.
Pambıg zavodu : Çırçır fabrikası.
Pamflét *(İng.)* : Politik hicviye.
Pamflétçi : Hiciv yazarı.
Pampag : 1. Hantal, mıymıntı. 2. Korkak.
Pampaglıg : 1. Hantallık. 2. Korkaklık.
Pan *(Pol.)* : 1. Zadegân, ağa. 2. Polonyalı.
Panabad : Gümüş sikke (Penah Han adına).
Pandémiya *(Yun.)* : Epidemi, salgın.

Panél *(Alm.)* : 1. Lambri, duvar etekliği. 2. Prefabrik blok.
Panélli : Prefabrike.
Panno *(Fr.)* : Pano
Panorom(a) *(Yun.)* : Panorama.
Panoram filmi : Panorama filmi.
Panoram kinoteátrı : Panorama sineması.
Pansion *(Fr.)* : Pansiyon.
Pansionat *(Fr.)* : 1. Pansiyon. 2. Motel.
Pantéist *(Yun.)* : Panteist.
Pantéizm *(Yun.)* : Panteizm
Pantéon *(Yun.)* : Panteon.
Pantokrin *(Moğ, Yun.)* : İlaç (geyik boynuzundan hazırlanan).
Pantomim *(Yun.)* : Pandomima.
Pantopon *(Yun.)* : Ağrı kesici (ilaç).
Papa *(Lat.)* : Papa.
Papag : Papak.
Papagaldıgaç, Papagötürgaç : Papaklı oyun (çocuklararası).
Papagcıg : Kalpakçık.
Papagçı : Kalpakçı.
Papagçılıg : Kalpakçılık.
Papag élemek : Haber vermek, bildirmek.
Papag kimi garalmag : Karaltı şeklinde görünmek.
Papaglamag : Lapa lapa yağmak.
Papaglama gar : Lapa lapa kar.
Papaglanmag : Büyüyüp yumuşamak (pamuk).
Papaglı : Kalpaklı.
Papagsız : Kalpaksız.
Papağını çep goyub-gezmek : Boş boş gezmek.
Papağını gabığına goymag : Düşünüp taşınmak.
Papağını gözünün üstüne basmag : Şapkasını gözlerine kadar çekmek.
Papağını yan goymag : Şapkasını yana yıkmak.
Papah : Papak.
Papası : Metelik, para.
Papış : 1. Pabuç, terlik. 2. mec. Hile.
Papış tikmek : Hile yapmak, aldatmak.
Papiros, Papiruz *(Alm.)* : Sigara.
Papirosalışdıran (yandıran) : Çakmak.
Papiros çekmek : Sigara içmek.
Papiros dolduran : Sigara saran.
Papiros éşmek : Sigara sarmak.
Papiros gabı : Sigaralık.
Papiros kağızı : Sigara kağıdı.
Papirossatan, Papirosçu : Sigara satıcısı.
Papirosyandıran : Çakmak.
Papirus *(Yun.)* : Papirüs.
Papka *(Rus.)* : Dosya.
Para *(Far.)* : 1. Parça. 2. Para.
Parabaş : Migren.
Parabéllium *(Lat.)* : Parabellum.
Parabizén : Uğurböceği.
Parabola *(Yun.)* : Parabol.
Paraboloid *(Yun.)* : Paraboloit.
Paraçörek : Dilim ekmek, parça ekmek.
Parad *(Fr.)* : 1. Geçit resmi. 2. Gösteri yürüyüşü. 3. Spor gösterisi.
Paradırnag *(Yun.)* : Çift parmaklılar.
Paradoks *(Yun.)* : Paradoks.
Paradoksal *(Yun.)* : Paradoksal.
Paradoksallıg : İnanılmazlık, akıl almazlık.
Paraf *(Fr.)* : Paraf.
Parafin *(Fr.)* : Parafin.
Parafinlemek : Parafine batırmak, parafin sürmek.
Parafinlenmek : Parafin sürülmek.
Paraflamag : Parafelemek.
Paraflanmag : Parafe edilmek.
Parag : Barak, fino.
Paragpişik : Uzun tüylü kedi.
Paragraf *(Yun.)* : Paragraf.
Parahot : Buharlı gemi.
Paralél *(Yun.)* : Paralel.
Paralélépipéd *(Yun.)* : Paralel yüz.
Paralélhetler : Paralel çizgiler.
Papalélizm *(Yun.)* : 1. Eşitlik. 2. Paralellik.
Paralélogram *(Yun.)* : Paralel kenar.
Paramétr *(Yun.)* : Parametre.
Para-para : Parça parça.
Para-para élemek (etmek) : Parçalamak.
Parapet *(İtal.)* : Parapet.
Parasız : Parasız.
Parasızlıg : Parasızlık.

Paraşüt *(Fr.)* : Paraşüt.
Paraşütçülük : Paraşütçülük.
Paraşütizm *(Fr.)* : Paraşütçülük.
Paratif *(Yun.)* : Paratifo, tifo.
Parazit *(Yun.)* : Parazit.
Parazitizm *(Yun.)* : Parazitlik.
Parazitolog *(Yun.)* : Parazitoloji uzmanı.
Parazitologiya *(Yun.)* : Parazitoloji.
Parç : Maşrapa.
Parça : 1. kumaş. 2. Parça.
Parçabozbaş : Etli patates (yemek); nohutlu patates.
Parçacıg : Küçük parça.
Parçacı : Manifaturacı.
Parçadöşeme : Etli pilav (eti altta pirinci üstte pişen).
Parçanın yığılması : Kumaşın çekmesi (yıkamaktan).
Parça-tike : Parça.
Pardag *(Far.)* : Parlaklık, cila.
Pardagçı : Polisajcı, cilacı.
Pardaglama : Perdahlama.
Pardaglama dezgahı : Torna tezgâhı.
Pardaglamag, Pardağlamağ : 1. Perdahlamak. 2. Tütün yapraklarını dizerek asmak.
Pardaglanmag : 1. Cilalanmak. 2. Güzelleşmek.
Pardaglatdırmag, Pardaglatmag : Perdahlatmak, cila yaptırmak.
Pardaglayıcı : 1. Cilalayan (şey). 2. Cilacı.
Pardaglı, Pardaglanmış : Cilalı, perdahlı.
Pardagsız : Cilasız, perdahsız.
Parebizen, Parebüzen *(Far.)* : Hanımböceği.
Parıldaşmag : 1. Saydamlaşmak, şeffaflaşmak. 2. Işıldamak.
Parıldayanböcek : Ateş böceği.
Parıllamag : Parıldamak.
Parik *(Fr.)* : Peruk, peruka.
Parikli : Peruklu.
Parkét *(Fr.)* : Parke.
Parkétçi : Parkeci.
Parlag : Parlak.
Parlaglıg : Parlaklık.
Parlamag : Parlamak.
Parlaman : Parlamento.
Parlaménf *(Fr.)* : Meclis
Parlaméntli : Parlementolu.
Parlayıcı : Parlak, parıldayan.
Parnik *(Rus.)* : Camekân.
Parodiya *(Yun.)* : Parodi.
Parohod *(Rus.)* : Vapur (buharlı).
Parahodçu : Gemici (buharlı).
Parol *(Fr.)* : Parola.
Parovoz *(Rus.)* : Lokomotif.
Parovozçu : Makinist.
Paravozsüren : Makinist.
Part : Pat!
Partapart : Otomatik atış.
Partbilét *(Rus.)* : Parti cüzdanı, parti vesikası.
Partbüro *(Rus.)* : Parti bürosu.
Partdag : Patlak.
Partdamag : Patlamak.
Partér *(Fr.)* : Parter.
Partgrup *(Rus.)* : Parti grubu.
Partıldag : Patlangaç, patlangıç.
Partıldamag : Patırdamak.
Partıltı : Patırtı.
Partibazlıg : Gruplara ayrılma, gruplaşma.
Partitura *(İtal.)* : Partisyon.
Partiya *(Fr.)* : Parti.
Partiyaçı : Partici.
Partiyalı : Partili.
Partiyalılıg : Parti üyeliği.
Partiyasız : Partisiz.
Partizan *(Fr.)* : Gerilla, çeteci.
Partizançılıg : 1. Çete harekâtı. 2. Başı bozukluk.
Partizançılıg etmek : Bir işi kendi başına yapmak.
Partizan destesi :Gerilla müfrezesi.
Partizanlıg : 1. Çete hareketi. 2. Başıbozukluk.
Partkabinét *(Rus.)* : Parti danışma kurulu.
Partkom *(Rus.)* : Parti komitesi.
Partladıcı : Patlatıcı, infilak ettirici.
Partladılacag : Dinamitlenecek (kaya vb.).
Partladılmag : Patlatılmak.

Partlag : Patlak.
Partlama : Patlama.
Partlamag : Patlamak.
Partlatmag : Patlatmak.
Partlayan : 1. Patlayıcı. 2. Kapanmalı, patlamalı (gramer).
Partlayan sesler : Patlamalı sesler (gramer).
Partlayıcı : Patlayıcı.
Partlayıcı nüve : Atom çekirdeği.
Partlayış : Patlayış.
Partlayışlı ses : Patlayıcı ünsüz (gramer).
Parusin *(Rus.)* : Yelken bezi.
Pasag : Pasak.
Pasaglı : Pasaklı.
Pasaj *(Fr.)* : Pasaj.
Pasanag : Kir, pislik.
Pasanaglı : Kirli, pis.
Pasgöbelek : Bitki küfü.
Pasha *(Yah.)* : 1. Paskalya. 2. Paskalya yemeği.
Pasiban *(Far.)* : 1. Bekçi. koruyucu. 2. mec. Hâmi, himayeci.
Pasibanlıg : 1. Bekçilik. 2. mec. Himaye.
Pasibansız : 1.Bekçisiz. 2. mec. Korumasız.
Pasifist *(Lat.)* : Barışçı kimse.
Pasifizm *(Lat.)* : Barışseverlik.
Pas kesmek : Pas yeniği olmak, pastan aşınmak.
Paslanıb-galmag : 1. Paslanmak. 2. mec. Uyuşup kalmak.
Paslanmayan : Paslanmaz.
Pasport *(Fr.)* :1. Nüfus cüzdanı. 2. Sertifika.
Pasportçu : Nüfus memuru.
Pasportlaşdırılma : Pasaport verilme.
Pasportlaşdırma : 1. Pasaport verme. 2. Sertifika yazma.
Pasportlu : Nüfus cüzdanı olan.
Pasportsuz : Nüfus cüzdanı olmayan.
Passiv *(Fr.)* : Pasif.
Passiv adam : Pasif adam.
Passiv hereket etmek : Pasif davranmak.
Passivleşmek : Etkisizleşmek.
Passivlik : Pasiflik.
Passiv séçki hügugu : Seçilme hakkı.
Pasta *(İtal.)* : Pasta.
Pastérizasiya *(Yun.)* : Pastörizasyon.
Pastérizé *(Fr.)* : Pastörize.
Pastérize édilmek (olunmag) : Pastörize edilmek.
Pastila : Pestil.
Pastor *(Lat.)* : Protestan keşişi.
Pastoral *(Fr.)* : Pastoral.
Pas yémek : Pastan aşınmak.
Paştét *(Alm.)* :Börek (etli, peynirli), poğaça.
Pat *(Fr.)* : Pat.
Patava : Dolak.
Patavalı : Dolaklı.
Patdanag : Balon (balık şeklinde).
Patéfon *(Fr. Yun.)* : Gramofon.
Paténf *(Lat.)* : Patent
Paténtlemek : Patent vermek.
Paténtli : Berat sahibi.
Paténtsiz : Patenti olmayan.
Patga *(Rus.)* : Melâs.
Patıltı : Patırtı.
Patka *(Rus.)* : Melâs.
Patolog *(Rus.)* : Patolog.
Patologiya *(Rus.)* : Patoloji.
Patoloji *(Yun.)* : Patolojik.
Patriarh *(Yun.)* : 1. Bey, reis. 2. Patrik.
Patriarhat *(Yun.)* : 1. Pederşahîlik. 2. Patriklik.
Patriarhlıg : Patriklik.
Patriyarkal *(Yun.)* : Pederşahî.
Patron *(Fr.)* : 1. Kovan, kapçık. 2. Boru vb.
Patron darağı : Şarjör.
Patrondaş *(Alm.)* : 1. Palaska. 2. Fişeklik.
Patronlamag : Silahı doldurmak.
Patronlu : Dolu (silah).
Patronsuz : Boş (silah).
Patrul *(Fr.)* : Devriye, kol.
Pauza *(Yun.)* : 1. Ara, duraklama. 2. Es. 3. Es işareti.
Pavilyon *(Fr.)* : Pavyon.
Pay *(Far.)* : 1. Pay. 2. Yemek. 3. Defa, kere. 4. Ayak. 5. mec. Karşılık.
Paya : Sırık, kazık, destek, payanda.
Payacıg, Payaça : Küçük payanda, sırık, dal.

Paya çeperi : Kazık çeperi.
Payalamag, Paya vérmek : Kazık çakmak, kazık kakmak.
Paya üstü tikinti : Direkler üstünde yapı.
Pay ayırmag (çıhmag) : Hisse ayırmak.
Pay-bölüş : Taksim.
Pay-bölüş élemek (etmek) : Paylaştırmak, bölüştürmek.
Pay çekmek : Yemek ayırmak (tabaklara).
Payçı : Ortak.
Paydar *(Far.)* : Devamlı, sürekli.
Paydar olmag : Sabit olmak, devam etmek.
Paye *(Far.)* : Pâye.
Payendaz *(Far.)* : Halı.
Payına çıhmag (düşmek) : Hissesine düşmek, kısmetine düşmek.
Payın artıg olsun : Kısmetin bol olsun!
Payını almag : Payını almak.
Payız *(Far.)* : Güz, sonbahar.
Payızbülbülü : 1. Sakakuşu. 2. İspinoz.
Payız kötükcesi : Güz mantarı.
Payızlıg : Güzlük.
Payızgülü : Krizantem.
Payızsiyeneyi : Ringa.
Payızsovkası : Akkelebek.
Paylama : 1. Bölme, pay etme. 2. Tevzi etme, dağıtma.
Paylamag : 1. Dağıtmak, tevzi etmek. 2. Bölüştürmek. 3. Korkutmak. 4. Vermek, bağışlamak.
Paylanış : Bölünüş, taksim.
Paylanmag : 1. Dağıtılmak, tevzi edilmek. 2. Taksim edilmek, bölüştürülmek. 3. Bağışlanmak.
Paylaşdırıcı : Tevzi edici, müvezzi.
Paylaşdırıcı şebeke : Dağıtıcı, distribütör.
Paylaşdırılmag : 1. Bölüştürülmek. 2. Hisselere bölünmek. 3. Dağıtılmak.
Paylaşdırma : Dağıtma, tevzi.
Paylaşdırmag : 1. Paylaştırmak. 2. Dağıtmak, tevzi etmek.
Paylaşdırtmag, Paylatdırmag : Paylatmak.
Paylayıcı : 1. Dağıtıcı, distribütör. 2. Müvezzî.
Paylı-lüşlü : Hediyeli, hediye ile (gelen veya giden).
Pay-lüş : Hediye, kısmet.
Paymal *(Far.)* : Pâymâl.
Paymal élemek (etmek) : Ezmek, çiğnemek.
Paymal olmag : Ayak altına alınmak.
Pay-pay élemek (etmek) : Bölmek, parçalara ayırmak.
Pay-piyada : Yaya, yürüyerek.
Pay-püşk *(Far.)* : 1. Dağıtma, tevzi. 2. Hediye, armağan.
Pay-püşk élemek (etmek) : 1. Dağıtmak, vermek. 2. Peşkeş çekmek.
Pay şirketi : Anonim şirket.
Paytaht *(Far.)* : Başşehir, paytaht.
Paytahtı *(Far.)* : Ayakbastı hediyesi (gelinden).
Paytahtı vérmek : Ayakbastı vermek.
Paz : Çivi.
Pazı : Pancar.
Pazı kimi : Pancar gibi.
Pazlamag : 1. Çivilemek, mıhlamak. 2. Çiviyle yarmak. 3. mec. Mıhlamak.
Pazlanmag : 1. Çiviyle yarılmak. 2. Çivilenmek, mıhlanmak.
Pazşekilli : Çivi biçiminde.
Péç *(Rus.)* : Soba.
Péçat *(Rus.)* : Mühür.
Péçényé, Biskvit *(Rus.)* : Bisküvi.
Péçgayıran : Sobacı.
Pédagog *(Yun.)* : Pedagog.
Pédagogika *(Yun.)* : Pedagoji, eğitimbilimi.
Pédagoglug : Öğretmenlik, muallimlik.
Pédagoji : Pedagojik.
Pédagoji mekteb : 1. Öğretmen lisesi. 2. Pedagoji enstitüsü.
Pédal *(Fr.)* : Pedal.
Pédant *(İtal.)* : Bilgiç taslağı.
Pédantizm *(İtal.)* : Ukalâlık.
Pédantlıg : Ukalâlık.
Peder *(Far.)* : Peder, baba.
Pederşahlıg : Pederşahlık.
Pédiatr *(Yun.)* : Çocuk doktoru.

Pédiatriya *(Yun.)* : Pediatri.
Pédinstitut *(Yun.)* : Pedagoji enstitüsü.
Pédmekteb : Öğretmen lisesi.
Pédologiya : Pedoloji, çocukbilim.
Pédsovét : Eğitim şurâsı.
Pehlevan *(Far.)* : 1. Yiğit, kahraman. 2. Güreşçi.
Pehlevancasına : Pehlivanca, atletik.
Pehlevani : Kahramanî (oyun havası).
Pehlevanlaşmag : Cesaretlenmek.
Pehmayi : Kalkan balığı.
Peh-peh : Pehpeh.
Pehriz *(Far.)* : Perhiz.
Pehriz élemek (etmek) : Perhiz tutmak (Hristiyan orucu).
Pehriz gözlemek (sahlamag) : Oruç tutmak, perhiz yapmak.
Pehrizkar *(Far.)* : Perhizkâr.
Pehrizkarlıg : Perhiz yapma.
Pehriz tutmag : Oruç tutmak.
Pel : Engel, mânia.
Pele : 1. Yassı, enli, geniş. 2. Sandal, bot. 3. Kulak memesi.
Pelebığlı : Palabıyıklı.
Pelegulaglı : Kepçe kulaklı.
Peleng : 1. Kaplan. 2. mec. Yiğit, koçak.
Peleng balası : Kaplan yavrusu.
Pelengi : Kaplan rengi, alaca.
Pelenglik : Yiğitlik, koçaklık.
Pele-pörtü : Yarı pişmiş.
Pele-pörtü élemek : Aceleyle yemek (tam pişmeden).
Pelesek : Telaşla koşuşturma.
Pelesek vurmag : Yüpürmek, koşuşturmak.
Pel gatmag (vurmag) : Mâni olmak, engellemek (bir işi).
Pellemek : Engellemek (işi).
Pelme : Donuk, mat.
Pelmelenmek : Solmak, rengi kaçmak (kumaş vb.).
Peltek : Peltek.
Pelteklemek : Pepelemek, kekelemek.
Pelteklik : Pelteklik.
Pembece : 1. Şamar, sille tokat. 2. Dolu avuç, avuç dolusu.
Pembecelemek : Avuçlamak, avucunu doldurmak.
Pémza *(İng.)* : Sünger taşı, ponza.
Penah *(Far.)* : 1. Sığınma yeri. 2. Himaye, kayırma.
Penah aparmag (getirmek) : Himaye istemek, iltica taleb etmek.
Penah çıhmag : Himaye etmek, arka çıkmak.
Penah élemek (etmek) : 1. Mesken etmek. 2. İltica taleb etmek.
Penahgah *(Far.)* : 1. Sığınak. 2. mec. Cenabı Hak, Allah.
Penahında sahlamag : Korumak, himaye etmek.
Penahlanmag : Sığınmak, imdat istemek.
Penbe : Pembe.
Pence *(Far.)* : 1. Pençe. 2. Tutam. 2. Taban.
Pence atmag : Pençe atmak.
Péncek *(İng.)* : Caket, ceket.
Péncekéş *(Far.)* : Nakış âleti (pasta vb. için).
Péncekli : Ceketli.
Péncek-şalvar : Kostüm.
Pencelemek : Avuçlamak, avucunu daldırmak.
Penceleşmek : Pençeleşmek.
Pence-pence : El şekilleri olan, el desenli.
Pence-penceye gelmek : Pençe pençeye gelmek.
Péncer : Pancar.
Pencere : 1. Pencere. 2. Antrakt, ara.
Péncerlik : Pancar tarlası, pancarlık.
Pencesinden hilas olmag : Pençesinden kurtulmak.
Pencesine kéçmek : Eline geçmek, yakalanmak.
Penceşenbe *(Far.)* : Perşembe.
Penceliüzgecli : Perde ayaklı.
Penceye gelmek : Pençeleşmek.
Pencgah *(Far.)* : Pençgâh.
Péncur : Panjur.
Pend *(Far.)* : Nasihat.
Pendem : Kabızlık, peklik.
Péndir : Peynir.

Péndirçilik : Peynircilik.
Péndirgayıran (tutan) : Peynirci.
Péndirhana : Peynir imalathanesi.
Péndir tutmag : Peynir mayalamak.
Pengel : Bir tutam saç, saç tutamı.
Pénir : Peynir.
Pénisilin *(Lat.)* : Penisilin.
Pénsiya *(Lat.)* : Emekli maaşı.
Pénsiyaçı : Emekli.
Pénsiya çıhmag : Emekli olmak.
Pénsné *(Fr.)* : Yaylı gözlük (buruna takılır), sapsız gözlük.
Pénsnéli : Yaylı gözlük takınmış.
Péntagon : Beşgen (A.B.D. Millî Savunma binası).
Pepe, pepeş : 1. Ekmek (çocuk dilinde). 2. Kırıntı (ekmek).
Per *(Far.)* : 1. Kuş tüyü. 2. Kanat.
Per açmag (vurmag) : Kanat açmak, uçmak.
Perakende *(Far.)* : Perakende.
Perakende düşmek (olmag) : Dağılmak, darmadağın olmak.
Perakendelik : Dağınıklık.
Perakende satış : Perakende satış.
Perçim : Perçin.
Perçim élemek (etmek) : 1. Batırmak, saplamak. 2. Perçinlemek.
Perçimleme : Perçinleme.
Perçimlemek : 1. Perçinlemek. 2. mec. Saplamak.
Perçimlenmeh : Kalabalığa karışmak, gözden kaybolmak.
Perçimlenmek : 1. Perçinlenmek. 2. mec. Saplanmak.
Perçimli : Perçinli.
Perçim olmag : 1. Batmak. 2. Sıkışıp kalmak.
Perçimvuran : Perçinci, perçinleyici.
Perçin : Çit, parmaklık, engel.
Perde *(Far.)* : Perde.
Perdearası : Antrakt.
Perdeni aradan götürmek : Saygısızlaşmak.
Perdeni yırtmag : Hayâsızlaşmak.
Perdesini galdırmag : Ortaya çıkarmak, açığa çıkarmak.
Perde tutmag : Perdelemek.
Perdi : Tavan oku, kiriş.
Perdilemek : Kiriş döşemek (tavana).
Perdilik : Kirişlik.
Pere : Burun deliği.
Peregulag : Sarkık kulaklı, kepçe kulak.
Perek : 1. Pul, metal levhacık (süs için). 2. Burun deliği. 3. Gümüşlü (altınlı) ziynet.
Perekli : Alınlık.
Pereli : Kepçeli (çark vb.).
Peren-peren : Dağınık.
Peren-peren düşmek (olmag) : 1. Serilip serpilmek. 2. Perişan olmak.
Peren-peren élemek (etmek) : 1. Dağıtmak. 2. Perişan etmek, darmadağın etmek.
Perestar *(Far.)* : 1. Kul, cariye. 2. mec. Tapan, ibadet eden.
Perestarlıg : Himayecilik.
Perestarlıg etmek : Hizmet etmek, himaye etmek.
Perestar olmag : Hizmet etmek.
Perestiş *(Far.)* : Perestiş.
Perestiş élemek : Perestiş etmek, tapınmak.
Perestişkar *(Far.)* : Tapan, tapınan, taparcasına seven.
Pérgaménf : Parşömen.
Pergar *(Far.)* : 1. Pergel. 2. Becerikli, işini bilir. 3. Özenli.
Pergarlamag : Düzene sokmak.
Pergarlaşmag : Mahirleşmek, ustalaşmak.
Pergarlıg : Ustalık, maharet.
Pergu *(Far.)* : 1. Tüy. 2. Tüyden yapılmış.
Perhaşlıg : Telaş, endişe, panik.
Perhaşlıg gatmag (salmag) : Endişelendirmek, telaşlandırmak (ortalığı).
Peri *(Far.)* : Peri.
Pericadu *(Far.)* : Cadı.
Pericamal *(Far. Ar.)* : Güzel yüzlü.
Periçöhre *(Far.)* : Güzel yüzlü.

Périgéy *(Yun.)* : Yerberi.
Périkdirmek : Ürkütmek, ürkülterek kaldırmak.
Périkmek : Kaçışmak, dağılmak.
Périmétr *(Yun.)* :Çevre, muhit (geometride).
Périsima *(Far. Ar.)* : Güzel yüzlü.
Périskop *(Yun.)* : Periskop.
Péritonit *(Yun.)* : Periton, karın zarı.
Périüzlü : Peri yüzlü.
Périzad *(Far.)* : Güzel çocuk.
Perli : 1. Kanatlı. 2. Kepçeli.
Perli-budaglı : Dallı budaklı.
Pérmanént *(Lat.)* : Permanant.
Péro *(Rus.)* : Kalem ucu.
Péroksid *(Fr.)* : Peroksit.
Pérpéndikulyar *(Lat.)* : Amut, dikme.
Pérpéndikulyarlıg : Amudî, dikine.
Pér-per çalmag : Kamaşmak (gözler).
Perpetöyün, Perpereng :Atkuyruğu (bitki).
Pérron *(Fr.)* : Peron.
Perseng *(Far.)* : 1. Dara. 2. mec. Çeki, ehemmiyet, ağırlık. 3. Persenk.
Perseng aparmag : Pelesenk etmek.
Persengini tutmag : Darasını almak.
Pérsonaj *(Fr.)* : Şahıs.
Pérsonal *(Fr.)* : Personel.
Pérspéktiv *(Fr.)* : 1. Perspektif. 2. mec. İstikbal, gelecek.
Pérspéktivli : 1. Manzaralı. 2. mec. İstikbâli olan.
Pérspéktivlilik : İstikbâli olma.
Pérspéktivsiz : Gelecek vaadetmeyen.
Pérspéktivsizlik : İstikbal vaadetmeme.
Perşum : İkinci aktarma (toprağı).
Perşumlamag : Tekrar sürmek (tarlayı).
Pert : Mahcup, gücenmiş, incinmiş.
Pertdegöz : Lokma göz.
Pert élemek (etmek) : Mahcub etmek, utandırmak.
Pertleşmek : Mahcub olmak.
Pert olmag : Gücenmek, alınmak.
Pertov, pertöv *(Far.)* : 1. Nur, ışık. 2. Aldırmaz, umursamaz. 3. Saçmalayan, dilini tutmaz (kimse). 4. İntizamsız, düzensiz. 5. Durmadan çalışan.
Pertovlug, Pertövlük : 1. Tertipsizlik, düzensizlik. 2. Dilini tutmazlık. 3. Rahatsızlık. 4. Durmadan çalışma.
Pert-pert : Üzgün üzgün.
Pervaz *(Far.)* : Pervâz, uçma.
Pervaz élemek (etmek) : Uçmak, uçuşmak (kuşlar).
Pervazlamag : Uçurtmak.
Pervazlanmag : Uçmak.
Pervazlaşmag : Uçmağa başlamak, kanatlanmak.
Pervaz vérmek : Dikmek, iliştirmek (kumaş).
Perverdigar *(Far.)* : Allah.
Perverdigara *(Far.)* : İlâhî! Aman Allahım!
Perveriş *(Far.)* : Terbiye, eğitim.
Perveriş élemek (etmek) : Terbiye vermek, eğitmek.
Perveriş tapmag : Terbiye görmek.
Perveriş vérmek : Büyütüp yetiştirmek.
Perzüval : Saraç kayışı.
Pes *(Far.)* : 1. Pas! 2. Pes. 3. Kâfi, elverir.
Pesab *(Far.)* : Kalitesiz sirke.
Pes démek : Pas demek, oynamamak (kâğıdı).
Pesden : Yavaşça, yavaştan.
Pesde ohumag : Yavaş sesle okumak.
Pesend élemek (etmek) : Beğenmek, hoşlanmak.
Pesgel : Kayık küreği (meşe ağacından).
Peshan, Pesthan *(Far.)* : Bas sesle okuyan (şarkıcı).
Pesmande *(Far.)* : Yatık mal, stok mal.
Péssimist *(Lat.)* : Pesimist, kötümser, bedbin.
Péssimizm *(Lat.)* : Pesimizm, kötümserlik, bedbinlik.
Pesteha *(Far.)* : 1. Detay. 2. mec. Hile, oyun.
Péşe *(Far.)* : 1. Sanat, meslek. 2. Adet, alışkanlık.
Péşekar *(Far.)* : 1. Profesyonel. 2. Sanatkâr.
Péşekarlıg : Sanatkârlık.
Péşeki *(Far.)* : Peşin; avans.
Péşeng : Peşenk, öncü, pişdar.

Péşgurd : 1. Avans. 2. Yaş öğütülmüş.
Péşkéş *(Far.)* : Peşkeş, hediye, armağan.
Péşkéş élemek (etmek) : Bağışlamak.
Péşkéş olmag : Bağışlanmak.
Péşman *(Far.)* : Pişman.
Péşman élemek (etmek) : Pişman etmek.
Péşmanlamag : Pişman olmak.
Péşmanlıg, Péşmançılıg : Pişmanlık.
Péşmançılıg çekmek : Pişmanlık çekmek.
Péşman olmag : Pişman olmak.
Péşmek *(Far.)* : Pişmaniye.
Péşo, Péşov : İdrar, sidik.
Peşo élemek (etmek) : İşemek.
Peşte : Deniz kabarması.
Pete : Kupon: fiş.
Peteklik : Kovanlık, arılık.
Petenek : Mide (kuşlarda).
Petenesidar : Sabırsız, tez canlı.
Pétit *(Fr.)* : Sekiz puntoluk harf.
Pétlisa *(Rus.)* : Yaka işareti.
Pétrografik *(Yun.)* : Petrografiyle ilgili, petrografik.
Pétrografiya *(Yun.)* : Petrografi, taş bilimi.
Peye : At ahırı, tavla.
Péyğam *(Far.)* : Haber.
Péyğember *(Far.)* : Peygamber.
Péyğembercesine : Peygamberce.
Péyğemberçiçeyi : Belemir, peygamber çiçeği.
Péyğemberî : Mısır (bitki).
Péyğemberlik : Peygamberlik.
Péyğamberlik élemek (etmek) : Gelecekten haber vermek.
Péyin : Gübre.
Péyinböceyi, Péyingurdu : Bokböceği.
Péyindağıdan, Péyinsepen : Gübreleme makinesi.
Péyinlemek : Gübrelemek.
Péyinlenmek : Gübrelenmek.
Péyinletdirmek, Péyinletmek : Gübreletmek.
Péyinli : Gübreli.
Péyinlik : Gübrelik.
Péyinsiz : Gübresiz.
Péykan *(Far.)* : 1. Temren. 2. mec. Kirpik (sevgilide).
Péyman *(Far.)* : Andlaşma, sözleşme, kontrat.
Péyman bağlamag (etmek) : Sözleşmek, ahitleşmek.
Péymane *(Far.)* : 1. Kadeh. 2. mec. Şarap.
Péymanını pozmag (sındırmag) : Yeminini bozmak.
Péyrevi *(Far.)* : Önde giden, rehber.
Péyser *(Far.)* : Ense, artkafa.
Péyser bağlamış : Yağ bağlamış, kalın enseli.
Péysere salmag : Ensesine vurmak.
Péyvend *(Far.)* : 1. Aşı (ziraat). 2. Aşı (ilaç). 3. mec. Eklenme, bitişme.
Péyvend élemek (etmek) : 1. Aşılamak, aşı yapmak. 2. mec. Bitiştirmek.
Péyvendlemek : 1. Aşılamak (fidanı). 2. Aşı vurmak (vücuda).
Péyvendleşdirme : Islah etme (bitkileri).
Péyvendleşdirmek : Islah etmek (bitkileri).
Péyvend vurmag : Aşı vurmak (vücuda).
Péyveste *(Far.)* : Aralıksız, sürekli.
Pézi, Pezeveng, Pézever : 1. Ahmak, akılsız, budala. 2. Haşin, zorba.
Pezevenglik : Haşinlik, zorbalık.
Pıçapıç : Fısıltı.
Pıçıldamag : 1. Mırıldanmak, fısıldamak. 2. Suflörlük etmek.
Pıçıldaşmag : Fısıldaşmak.
Pıçılğan : Bıcılgan.
Pıçıltı : Fısıltı.
Pıçıltılı : Fısıltılı.
Pıçı-pıçı : 1. Usulcacık, usul usul. 2. Fısıltı.
Pıç-pıç, Pıçapıç, Pıçhapıç : 1. Fısıltı. 2. Usulcacık, gizlice.
Pıç-pıç, élemek : Fısıldamak.
Pıfgıltı : 1. Fıkırtı. 2. Kıs kıs gülme.
Pıgg : Damla sesi (koyu sıvılarda).
Pıggapıg (la) : 1. Fıkırdayarak. 2. Kıkırdayarak (gülmek).
Pıggıldamag : 1. Fıkırdamak. 2. Kıkırdamak (gülmek).

Pıggıldaşmag : Kıkır kıkır gülüşmek.
Pıhi : Korkak.
Pıhta : Pıhtı.
Pıhtalandırmag, Pıhtalaşdırmag : Pıhtılaştırmak, koyulaştırmak.
Pıhtalanmag : Koyulaşmak.
Pıhtalaşmag : Koyulaşmak.
Pırçım-pırçım ter tökmek : Buram buram terlemek.
Pırıldamag : Uçmak.
Pırıldaşmag : Pır pır uçuşmak.
Pırnıg : Kalkık saç, dik saç.
Pırpız : 1. Karışık saç. 2. Kalkık tüy.
Pırpızlamag : Dik durmak (saçlar).
Pırpızlandırmag : Dik durdurmak (saçları).
Pırpızlanmag, Pırpızlaşmag : Dikelmek (saçlar).
Pırpızlı : Kıllı, tüylü.
Pırpızlıg : Kıllı oluş.
Pırtdagöz : Lokma göz.
Pırtdağını çıhartmag : Ezmek; parçalamak.
Pırtdamag : Pırtlamak.
Pırtdatmag : Sıkmak, suyunu çıkarmak.
Pırtlaşdırmag : 1. Karıştırmak, düzenini bozmak. 2. Dolaşık etmek (saç, iplik vb.).
Pırtlaşıg, Pırtdaşıg : Karmakarışık, dolaşık.
Pırtlaşıg düşmek : Saçları karışmak, tüyleri karışmak.
Pırtlaşıg salmag : Saçlarını karıştırmak, karmakarışık etmek.
Pırtlaşmag : Dolaşık olmak, birbirine geçmek (saç, iplik).
Pısıtmag : Osurmak.
Pıspısa, Pıspısı, Pıspısta : Bokböceği, gübreböceği.
Pıtıh : Tombul, bıdık.
Pıtırgan : Dulavrat otu.
Pıtrag : Pıtrak.
Pianino *(ital.)* : Piyano.
Pianinoçalan, Pianinoçu : Piyanist.
Pianizm *(İtal.)* : Piyanistlik.
Piano *(İtal.)* : 1. Piyano. 2. Sesleri yavaşlatarak.
Pianoçu : Piyanocu, piyanist.
Piç *(Far.)* : Vida.
Piçaçar : Tornavida.
Piçburan : Tornavida.
Piçe : Peçe.
Piçini burmag : 1. Vidasını sıkıştırmak. 2. mec. İpini çekmek, haddini bildirmek, kulağını çekmek.
Piç-piç : Kıvrımlı, kıvrım kıvrım, büklüm büklüm.
Pigmént *(Lat.)* : Pigment.
Pigméntasiya *(Lat.)* : Pigment oluşumu.
Pijama *(İng.)* : Pijama, picama.
Pik *(Fr.)* : Zirve, dağ tepesi.
Pikét *(Fr.)* : Karakol, nöbetçi müfreze.
Pikétçi : Nöbetçi.
Pik saatı (vahtı) : İzdihamlı saatler, gerginlik anları.
Pile : Ham ipek.
Pilek : 1. Süsleme pulu. 2. Yassı düğme.
Pilekgurdu : İpek böceği.
Pile kimi : İpek gibi.
Pileklemek : İliklemek, düğmelemek.
Pilekli : Pullu (tülbent vb.).
Pilemek : Söndürmek, püflemek.
Pilete *(Rus.)* : Gazocağı.
Pileteçi : Gazocağı tamircisi.
Piletikme : Pul işleme (tülbent vb.).
Pile tikmek : Pul işlemek (tülbent vb.).
Pilik, Piylik : 1. Gaz ocağı. 2. Yağ kandili.
Pille *(Far.)* : Basamak.
Pilleken *(Far.)* : Merdiven.
Pilleli : Basamaklı.
Pille-pille : 1. Basamaklı. 2. Basamak basamak. 3. mec. Tedricen.
Pilot *(Fr.)* : Pilot.
Pilotaj *(Fr.)* : Pilotaj.
Pilotka *(Rus.)* : 1. Kep. 2. Yazlık kasket.
Pilpile : Balçık volkanı.
Pilte : 1. Fitil. 2. Tampon (hekimlikte).
Piltelemek : 1. Fitil takmak. 2. Tamponlamak.
Pinc : Tutkal (çanak çömlek yapıştırmak için).
Pinçi (Pişkçi) : Çanak çömlek tamircisi.

Pinclemek : Yapıştırmak (kırık çanak çömleği).
Pine *(Far.)* : 1. Yama. 2. Nasır. 3. Mizantren (matbaa basımında).
Pine bağlamag : Nasırlaşmak (el).
Pineçi : Kundura tamircisi; başmakçı.
Pineçilik :Kundura tamirciliği; başmakçılık.
Pineçilik élemek (etmek) : Kundura tamiriyle uğraşmak.
Pine élemek : Kundura yamamak.
Pineki aparmag (vurmag) : Pineklemek.
Pinekilemek : Pineklemek.
Pinelemek : 1. Yamalamak, yamamak (kundura). 2. Mizantren etmek.
Ping-pong *(İng.)* : Pingpong.
Pingvin *(Lat.)* : Penguen.
Pinsét *(Fr.)* : Pens, pense.
Pinti : 1. Pasaklı, şapşal. 2. mec. Özensiz, itinasız.
Pintileşmek : Şapşallaşmak.
Pintilik : Şapşallık, pasaklılık.
Pionér *(Fr.)* : 1. Öncü. 2. mec. Girişimci, müteşebbis. 3. mec. Piyon (kimse), uşak. 4. Ajan, istihbaratçı. 5. İzci.
Pionér düşergesi : İzci kampı, izci oymağı.
Pionérlik : Öncülük, teşebbüs.
Pipét *(Fr.)* : Pipet.
Pipik : İbik.
Pipikli : İbikli.
Pir *(Far.)* : 1. Yaşlı. 2. Yatır, ziyaretgâh. 3. Mürşit.
Piramida *(Yun.)* : Piramit.
Piramidal *(Fr.)* : Piramidal.
Piramidka *(Rus.)* : Piramidal oyuncak.
Piramidon *(Yun.)* : Ağrı kesici (ilaç), piramidal ilaç.
Piranî *(Far.)* : Nurlu, saygı uyandıran.
Piranîlik : Kocalık, ihtiyarlık.
Pirat *(Lat.)* : Korsan.
Piratlıg : Korsanlık.
Pirem : Talaş.
Pirkéşik *(Rus.)* : Tezgâhtar.
Pirlik : Kocalık, ihtiyarlık.
Pirog *(Rus.)* : 1. Börek. 2. Poğaça.
Pirojki *(Rus.)* : Börek.
Pirojna *(Rus.)* : Pasta.
Piroksilin *(Yun.)* : Pamuk barutu.
Pir olasan : Çok yaşa! var ol!
Pirotéhnik *(Yun.)* : Fişek ustası, fişekçi.
Pirotéhnika *(Yun.)*:Fişekçilik, fişek üretimi.
Pis : 1. Kötü. 2. Rezil, şerefsiz. 3. Ağır, sıkıcı. 4. Sapık.
Pis adam : Kötü adam.
Pisağız : Küfürbaz.
Pisayagda : Hiç olmazsa, hiç değilse.
Pis çıhmag : Fena olmak.
Pisdik, Pistik : Cüzam.
Pisdikli : Cüzamlı.
Pise çıhmag : Kötüye çıkmak.
Pisfikirli : Kötü niyetli.
Pis gelmek : Fena gelmek.
Pisgöz : Kıskanç, hasetçi.
Pishasiyyetli : Kötü karekterli.
Pishasseli : 1. Habis. 2. Kötü tabiatlı.
Pisi çıhmag : Şımarmak, ahlakı bozulmak.
Pisikdirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Pisikmek : 1. Korkmak, ürkmek. 2. Üzülmek, incinmek.
Pisine gelmek : Beğenmemek.
Piskende *(Far.)* : Kuru incir.
Piskökde : Tehlikede.
Pisleme : Kınama.
Pislemek : Kınamak.
Pislenmek : Kınanmak.
Pisleşmek : Kötüleşmek, fenalaşmak.
Pisletmek, Pisleşdirmek : Kötüleştirmek, fenalaştırmak.
Pislik : 1. Kötülük. 2. Fenalık, sersemlik.
Pislik élemek (etmek) : Kötülük etmek, fenalık etmek.
Pisniyyetli : Kötü niyetli, niyeti bozuk.
Pisniyyetlilik : Kasıtlı olma, art niyet.
Pis-pis : Hırsla, öfkeyle.
Pis-pis bahmag : Düşmanca bakmak.
Pis-pis gülmek : Pis pis gülmek.
Pisreftarlı : Kötü huylu.
Pistolét *(Fr.)* : Tabanca, piştov.
Pistolét pulémyot : Makineli tabanca.

Piston *(Fr.)* : 1. Kapsül, ateşleme kapsülü. 2. Kle (nefesli sazlarda).
Pistonlamag : Kapsül koymak (mermi kovanına).
Pistonlanmag : Kapsül konulmak (mermi kovanına).
Pis yola düşmek : Kötü yola düşmek.
Pişderamed *(Far.)* : Mukaddime, giriş (musikîde).
Pişe *(Far.)* : Sanat, meslek.
Pişekar *(Far.)* : Sanatkâr.
Pişe mektebi : Sanat okulu.
Pişe yönümü : Meslek seçimi.
Pişhidmet *(Far. Ar.)* : Hizmetkâr, uşak.
Pişhidmetbaşı : Baş hademe.
Pişi : Katmerli pasta, pişi.
Pişik : Kedi.
Pişikbaz : Kedi bakıcısı, kedi düşkünü.
Pişikguyruğu : Çayırotu, fleol.
Pişikkimiler : Kedigiller.
Pişikotu : Kedi otu.
Pişikpencesi : Kedi ayağı (bitki).
Pişim-pişim élemek : Sakınarak okşamak, tatlılıkla yola getirmek.
Pişim-pişim ile sahlamag : Ürkütmeksizin yakalamağa çalışmak.
Pişiyimiz oğlan doğub : Öküzümüz fazla (kinayeli ifade).
Pişkéş *(Far.)* : Peşkeş.
Pişkéş élemek (etmek) : Peşkeş etmek.
Pişnamaz *(Far.)* : İmam.
Pişpiş : Pisi pisi.
Pişpişe, Pişpişi : Keçi söğüdü, misk söğüdü.
Pişraz *(Far.)* : Turfanda (meyve).
Pişt : Çek arabayı! yıkıl oradan! defol!
Piştahta *(Far.)* : Peştahta, satıcı tezgâhı.
Pişt élemek : Uzaklaştırmak, kovmak.
Pişto, piştov : Piştov.
Pişvaz *(Far.)* : Karşılama, istikbal etme.
Pişvaza çıhmag : Karşılamak (misafiri).
Pişvaz élemek (etmek) : İstikbal etmek.
Piti : Güveç.
Pitik : 1. Yazı, kitap, senet. 2. Muska, hamaylı.
Pive *(Rus.)* : Bira.
Pivegayıran : biracı.
Pivehana *(Rus. Far.)* : Birahane.
Piy : Yağ, içyağı.
Piyada *(Far.)* : 1. Yaya (yol). 2. yayan (kimse). 3. Piyon (satrançta). 4. mec. Okumuşluğu az.
Piyada çeyirtke : Kanatsız çekirge.
Piyadaçı, Piyadagoşun : Piyade sınıfı.
Piyadalanmag : Yaya yürümek.
Piyadalıg : 1. Yayalık. 2. mec. Bilgi noksanlığı.
Piyale *(Far.)* : 1. Kadeh. 2. Küçük fincan.
Piyalegözlü : İri gözlü, lokma gözlü.
Piyan *(Rus.)* : Sarhoş.
Piyan olmag : Sarhoş olmak.
Piy bağlamag (basmag) : Şişmanlamak, yağ bağlamak.
Piy beslemek : Yağ bağlamak.
Piyebenzer : Yağımsı.
Piyeriden : Yağ eriten.
Piylemek : Yağlamak, yağ sürmek.
Piylendirmek : Şişmanlatmak.
Piylenme : 1. Şişmanlık hastalığı. 2. Tav.
Piylenmek : 1. Şişmanlamak, semirmek. 2. Yağ sürünmek.
Piyleşmek : Çok şişmanlamak.
Piyli : 1. Semiz. 2. Yağlı. 3. mec. Şişman.
Piylilik : 1. Şişmanlık. 2. Yağlılık.
Piysiz : 1. Lagar. 2. Yağsız, yavan.
Piysizlik : Yağsızlık, yavanlık, lagarlık.
Piysuz *(Far.)* : Kandil, çıra.
Pize : Hasır otu.
Plagiat *(Lat.)* : İntihal.
Plagiator *(Lat.)* : İntihalci.
Plagiatorlug : İntihalcilik.
Plakat *(Lat.)* : Resimli ilan, resimli döviz.
Plakatçı : Desinatör.
Plan *(Lat.)* : Plan.
Plançı : Plâncı.
Planér *(Fr.)* : Planör.
Planérçi : Plânörcü.
Planérçilik : Plânörcülük.
Planérist *(Fr.)* : Planörcü.

Planérizm *(Fr.)* : Planörcülük.
Planérodrom *(Fr. Yun.)* : Plânör meydanı.
Planét *(Yun.)* : Planet, gezegen.
Planétari *(Yun.)* : Plânetaryum, yıldızlık.
Planlaşdırılmag : Plânlaştırılmak.
Planlaşdırma : Plânlama.
Planlaşdırmag : Plânlaştırmak.
Planlaşdırtmag : Plânlama yaptırmak.
Planlılıg : Muntazamlık, sistemlilik.
Plansızlıg : Plân yokluğu, plânsızlık.
Planşét *(Fr.)* : Plânçete.
Plantasiya *(Lat.)* : 1. Büyük çiftlik. 2. Tarla.
Plantator *(Lat.)* : Çiftlik sahibi.
Plan tökmek (çekmek, gurmag) : Program yapmak, pân hazırlamak.
Plaskart *(Alm.)* : 1. Rezervasyon makbuzu. 2. Rezervasyonu yapılmış.
Plaskartlı : 1. Makbuzlu. 2. Numaralı (yer).
Plastik *(Yun.)* : 1. Plâstik. 2. İnce, muntazam, güzel.
Plastika *(Yun.)* : 1. Plâstik sanat. 2. Plâstik hareketler. 3. Ahenk ve zerafet.
Plastik kütle : Plâstik madde.
Plastiklik : 1. Zariflik, zarâfet. 2. Esneklik.
Plastilin *(Yun.)* : Plâstik madde (heykelcilikte).
Plaş *(Rus.)* : Yağmurluk, trençkot.
Plaş-çadır : Yağmurluk çadır (hem yağmurluk hem çadır giysi).
Platforma *(Fr.)* : 1. Peron. 2. Üstü açık vagon (yük için). 3. mec. Plâtform.
Platin *(İsp.)* : Plâtin.
Platonik *(Yun.)* : Plâtonik.
Platonizm *(Yun.)* : Platonculuk.
Plébéy *(Lat.)* : Halk, avam (Roma devri), plep.
Plébissit *(Lat.)* : Plebisit.
Plénar *(Lat.)* : Genel, umumî.
Plénum *(Lat.)* : Genel toplantı.
Plévra *(Yun.)* : Göğüs zarı, plevra.
Plévrit *(Yun.)* : Zatülcenp, satılıcan.
Plité *(Rus.)* : 1. Levha. 2. Kaldırım taşı, döşeme taşı. 3. Mutfak ocağı.
Plitka *(Rus.)* : 1. Levha. 2. Elektrik ocağı.
Plomb *(Lat.)* : 1. Kurşun mühür. 2. Diş kurşunu.
Plombir *(Lat.)* : 1. Meyveli dondurma. 2. Kurşun mührü.
Plombalama : 1. Kurşunla mühürleme. 2. Diş doldurma.
Plomblamag : 1. Kurşunla mühürlemek. 2. Diş doldurmak.
Plomblanmag : 1. Kurşunla mühürlenmek. 2. Diş doldurulmak.
Plomblu :1. Mühürlü. 2. Doldurulmuş (diş).
Plombsuz : 1. Mühürsüz. 2. Dolgusuz (diş).
Plov : Pilav.
Plovgarası : Pilav katığı.
Plutokrat *(Yun.)* : Zengin.
Plutokratik *(Yun.)* : Plütokrasiye ait.
Plutokratiya *(Yun.)* : Plütokrasi.
Plutonium *(Yun.)* : Plütonyum.
Plyaj *(Fr.)* : Plaj.
Plyonka *(Rus.)* : Filim.
Pnévmatik *(Yun.)* : Hava basınçlı.
Pnévmatika *(Yun.)* : Hava basınçlı (cihaz, âlet vb.).
Pnévmoniya *(Yun.)* : Zatürre.
Poçt(a) *(İtal.)* : Posta.
Poçtalyon *(İtal.)* : Postacı, müvezzi.
Poçtalyonlug : Postacılık.
Poçtamt *(Alm.)* : Merkez postahane.
Poçtçu : 1. Postacı. 2. Müvezzi.
Poçthana *(İtal. Far.)* : Postahane.
Podagra *(Yun.)* : Damla, nikris, gut.
Podagralı : Nikris hastası.
Podnos, Podnus *(Rus.)* : Tepsi.
Podpolkovnik *(Rus.)* : Yarbay.
Podpolkovniklik : Yarbaylık.
Podrat *(Rus.)* : Taahhüt.
Podrat(a) götürmek : Kontrat yapmak.
Podratçı : Müteahhit, üstenci.
Podratçılıg : Müteahhitlik.
Podur : Pudra.
Podurgabı : Pudra kutusu.
Podurlamag : Pudralamak.
Podurlu : Pudralı.
Podur vurmag : Pudralamak.

Podval *(Rus.)* : Gazetenin alt kısmı.
Poéma *(Yun.)* : Şiir, manzume.
Poétik *(Yun.)* : 1. Bedîî, güzel, estetik. 2. İnce, hoş. 3. Şâirâne.
Poétika *(Yun.)* : 1. Edebî görüş. 2. Tarz, usül.
Poétiklik : Şâirânelik.
Poéziya *(Yun.)* : 1. Şiir. 2. mec. Lirizm.
Pof : Şiş, şişkin.
Poflamag : Şişirmek.
Poflanmag : Şişmek.
Poflaşmag : Şişmek, şişlik olışmak.
Poflatmag : Şişirmek.
Poflu : Şişkin, şişirilmiş.
Pogon *(Rus.)* : Apolet.
Pogonlu : Apoletli.
Poh : 1. Bok, dışkı. 2. Pas (metal).
Poha batmag : Yakalanmak, fesada bulaşmak.
Poha düşmek : Yakalanmak, ele geçmek.
Pohlamag : Bombok etmek.
Pohlaşmag : Bombok olmak (iş).
Pohlug : Fesat, bozukluk.
Pohunu çıhartmag : Bokunu çıkartmak.
Polad *(Far.)* : Çelik.
Poladériden : Demir dökümcü.
Poladéritme : Demir döküm.
Poladı : Çelik renginde, gri.
Poladlamag : Nikellemek.
Poladlaşmag : 1. Çelik haline gelmek. 2. mec. Sağlamlaşmak.
Poladyayan : Yassı çelik yapan (fabrika, kimse).
Poladyayma : Yassı çelik imali.
Polémika *(Fr.)* : Polemik.
Poliartrit *(Yun.)* : Mafsal iltihabı.
Polifonik *(Yun.)* : Polifonik.
Polifoniya *(Yun.)* : Polifoni, çok seslilik.
Poliglot *(Yun.)* : Çok lisan bilen.
Poligon *(Yun.)* : Poligon.
Poligrafçı : Matbaacı.
Poligrafik *(Yun.)* : Matbaacılıkla ilgili.
Poligrafiya *(Yun.)* : Matbaacılık.
Poliklinika *(Yun.)* : Poliklinik.
Poliomiélit *(Yun.)* : Çocuk felci.
Polip : Polip.
Polis *(Yun.)* : Polis.
Polisémiya *(Yun.)* : Çok anlamlılık.
Polisiya *(Alm.)* : 1. Polis. 2. Polisler.
Polismén *(İng.)* : Polis memuru.
Polisméystér *(Alm.)* : Komiser.
Politéhnik *(Yun.)* : 1. Sanatla ilgili. 2. Sanata yönelik.
Politehnikî *(Yun. Ar.)* : Sanata yönelik.
Politéhnikum *(Yun.)* : Sanat ortaokulu.
Politéhnizm *(Yun.)* : Sanatlar bilimi, çok sanatlı öğrenim.
Politura *(Lat.)* : Vernik.
Polk *(Rus.)* : Alay (askerî).
Polka *(Çek.)* : Polka.
Polkovnik *(Rus.)* : Albay.
Polkovniklik : Albaylık.
Polyak : Polonyalı.
Polyakca : Léhce, polakça.
Polyar *(Yun.)* : Kutup.
Polyarlaşma : Polarizasyon.
Pomada *(Fr.)* : Pomat.
Pomadalı : Pomat sürünmüş (kimse).
Pomidor *(İtal.)* : Domates.
Pompol, Pompul : Kâkül.
Ponçik, Goğal *(Pol.)* : Puf böreği.
Poni *(İng.)* : Midilli (at cinsi).
Ponton *(Fr.)* : 1. Tombaz. 2. Dubalı köprü.
Pontonçu : Köprücü.
Populyar *(Lat.)* : Popüler.
Populyarlıg : Meşhurluk.
Pornografiya *(Fr.)* : Pornografi, bahname.
Poroşok *(Rus.)* : Toz.
Pors, Porsiya *(Lat.)* : Porsiyon.
Porsug : 1. Porsuk. 2. mec. Obur ve şişman (çocuk).
Porsumag : 1. Ekşimek, mayalanmak. 2. Bozulmak, kokmak (et). 3. Arızalanmak. 4. mec. Öfkelenmek, kızmak.
Portağal *(Fr.)* : Portakal.
Portal *(Lat.)* : Methal, giriş, antre.
Portativ *(Fr.)* : Portatif.
Portfél *(Fr.)* : Çanta.

Portfélli : Çantalı.
Portfélsiz nazir : Sandalyesiz bakan.
Portmanat *(Fr.)* : Cüzdan, portföy
Portrét *(Fr.)* : Portre.
Portrétçi : Portreci.
Portsigar *(Fr.)* : Sigara kutusu.
Portugalca : Portekizce.
Portugaliyalı : İspanyol.
Portvéyn *(Alm.)* : Porto.
Porug : Kurbağaotu.
Pos, Post *(Fr.)* : Posta.
Posa : Cüruf, dışık.
Posa-béton : Cüruflu beton.
Poshana, Posthana *(Fr. Far.)* : Postahane.
Postaménd *(Lat.)* : Kaide, taban.
Postçu : Postacı, müvezzi.
Post markası : Posta pulu.
Poşa : Ahlaksız, terbiyesiz.
Pota, Potug : 1. Tombul, şişman. 2. Malak. 3. Ayı yavrusu.
Potaboy(lu) : Kısa ve şişko, bodur, bücür.
Potalaşmag : Bodurlaşmak.
Potas, Potaş *(İng.)* : Potas.
Poténsial *(Lat.)* : Potansiyel.
Povést *(Rus.)* : Kısa hikâye.
Povéstçi : Hikâyeci.
Povidlo *(Rus.)* : Marmelât, katı reçel.
Pozan : 1. Silgi. 2. Bozan, bozucu.
Pozdurmag : Bozdurmak.
Pozdurtmag : Bozdurtmak.
Pozğun : 1. Ahlaksız. 2. Bozguna uğramış. 3. Perişan, kötü.
Pozğunchlaglı : Ahlaksız.
Pozğunlaşdırmag : Perişan etmek, bozguna uğratmak.
Pozğunlaşmag : 1. Ahlaksızlaşmak. 2. Perişan olmak. 3. Düzensizleşmek.
Pozğunlug : 1. Ahlaksızlık. 2. İhtilaf, karışıklık. 3. Perişanlık.
Pozmag : 1. Bozmak. 2. Silmek (silgi vb. ile).
Pozmagaraçı : Karalamacı, kargacık burgacık yazan.
Poz satmag : Çalım satmak, caka satmak.
Pozucu : 1. Aykırı, karşıt, muhalif. 2. Silici, temizleyici. 3. Yıkıcı.
Pozuculug : 1. Muhalefet. 2. Temizleyicilik. 3. Yıkıcılık.
Pozug : 1. Bereli, berelenmiş. 2. Çapkın. 3. Bozuk, kokmuş.
Pozuglug : 1. Pislik, kötülük. 2. Perişanlık.
Pozulma : Bozukluk.
Pozulmag : Bozulmak.
Pozulmaz : Bozulmaz.
Pozulmuş : 1. Çizilmiş, karalanmış. 2. Düzensiz, dağınık. 3. mec. Keyfsiz, neşesiz. 4. mec. Ahlaksız.
Pozuntu : Bozuntu.
Poz vérmek : Gösteriş yapmak, çalım satmak.
Pöhre : 1. Piç, filiz, fışkın. 2. Fidan. 3. Şıvgın.
Pöhrelemek : Filiz vermek, şıvgın bitirmek.
Pöhrelenmek : 1. Şıvgın çıkarmak. 2. Filizlenmek.
Pöhreli : 1. Filizli. 2. Filiz ormanı.
Pöhrelik : 1. Maki, ince söğütlük. 2. Orman, koru.
Pörşelemek : Yolmak, temizlemek (tüy).
Pörşümek : Solmak, solgunlaşmak.
Pörşütmek : Soldurmak.
Pörtdeme : Sulu kavurma.
Pörtdürmek : Kızarttırmak (yiyecek).
Pörtledilmek, Pörtlenmek : Haşlanmak (suda).
Pörtlemek : 1. Pörtlemek. 2. Kızarmak, kırmızılaşmak. 3. Yanmak, yanık oluşmak. 4. Haşlamak (suda).
Pörtletmek : Haşlamak (suda).
Pörtmek : 1. Kıpkırmızı olmak. 2. Daldırıp çıkarmak (kaynar suya). 3. mec. Öfkelenmek.
Pörtmüş, Pörtük : Kırmızılaşmış.
Pörtülmek : Kızarmak, kızartılmak (yiyecek).
Pörtüşmek : Kırmızılaşmak.
Pösgürmek : Galip gelmek, yenmek, ütmek (oyunda).

Pöşlemek : Yolmak, temizlemek (tüy).
Pötene : İşkembe.
Pötpötü, Pötüye : Kursak (kuşlarda).
Praga : 1. Prag. 2. Prag'a ait.
Praktik *(Yun.)* : Pratik.
Praktika *(Yun.)* : Tecrübe.
Praktikant *(Yun.)* : Stajyer.
Praktikî *(Yun. Ar.)* : Pratik.
Praktiklik : Çıkarcılık.
Praktikum *(Yun.)* : Tatbikat.
Praktisizm *(Yun.)* :1.Pratiklik. 2. Çıkarcılık.
Praporşik *(Rus.)* : Asteğmen.
Pravoslav *(Rus.)* : 1. Ortodoksluk. 2. Ortodoks.
Pravoslavlıg : Ortodoksluk.
Prédikat *(Lat.)* : Yüklem, haber.
Prédikativ *(Lat.)* : Doğrulayıcı, tasdik edici.
Prédikativlik : Yüklemlik, hüküm, isnat.
Préférans *(Fr.)* : Tercihli kart (oyunda).
Préfiks *(Lat.)* : Ön ek.
Prélyudiya *(Lat.)* : 1. Prelüt. 2. mec. Mukaddime, başlangıç.
Prémyéra *(Fr.)* : Prömiyer, ilk temsil.
Préparat *(Lat.)* : 1. Preparat, müstahzar. 2. Tertip, terkip (kimya). 3. Hazırlanmış, deney maddesi.
Préparatçı : Hazırlayıcı.
Préss *(Lat.)* : Pres.
Préslemek : Preslemek.
Préslenmiş : Preslenmiş, presli.
Présleyici : Presçi.
Prézidént *(Lat.)* : 1. Başkan. 2. Cumhurbaşkanı.
Prézidéntlik : 1. Başkanlık. 2. Cumhurbaşkanlığı.
Prikaz *(Rus.)* : Emir.
Prima-balérina *(İtal.)* : Baş balerin.
Primitiv *(Lat.)* : Primitif, iptidaî.
Primitivizm *(Lat.)* : 1. İlkellik. 2. Basitlik, kolaylık. 3. Kabasabalık.
Primitivlik : İptidaîlik.
Primus *(Lat.)* : Gaz ocağı.
Prinsip *(Lat.)* : Prensip.
Prinsip é'tibarile : Esas itibariyle.
Prinsipial *(Lat.)* : 1. Prensiple ilgili. 2. Prensipli.
Prinsipiallıg : Prensiplere bağlılık.
Prinsipli : Prensipli.
Prinsipsiz : Usulsüz, prensipsiz.
Prinsipsizlik : Usulsüzlük, prensipsizlik.
Pristav *(Rus.)* : Komiser.
Pristavlıg : Komiserlik.
Probka *(Rus.)* : 1. Mantar (kapak olarak). 2. Sigorta (elektrik). 3. mec. Trafik tıkanması.
Probkaaçan : Tirbuşon.
Probkalamag : Mantar tıkamak, tıpalamak.
Probkalanmag : Tıpalanmak.
Problém *(Yun.)* : Problem, mesele.
Problématik *(Yun.)* : Problematik.
Problématika *(Yun.)* : Problemler.
Problématiklik : Problemlilik, şüphelilik.
Proféssional *(Yun.)* : Profesyonel.
Profésson *(Lat.)* : Profesör.
Proféssura *(Lat.)* : 1. Profesörlük. 2. Profesörler.
Profilaktik *(Yun.)* : Koruyucu, tahaffuzî.
Profilaktika *(Yun.)* : 1. Hastalığı önleme tedbirleri, koruyucu tedbirler. 2. Bakım (makine vb.).
Profilaktori *(Yun.)* : Prevantoryum, tahaffuzhâne.
Prognoz *(Yun.)* : 1. Tahmin, keşif. 2. Teşhis (hastalığı).
Program *(Yun.)* : Program.
Progul *(Rus.)* : İş bırakma.
Progulçu : İşi bırakan.
Projéksiya *(Lat.)* : Projeksiyon.
Projéktor *(Lat.)* : Projektör.
Projéktorçu : Projektörü kullanan.
Prokat *(Rus.)* : Haddeleme.
Prokatçı : Haddeci.
Prokuror *(Lat.)* : Savcı.
Prokurorlug : Savcılık.
Prolétar *(Lat.)* : 1. Ağır sanayi işçisi. 2. Yoksul.
Prolétariat *(Lat.)* : Proletarya.
Prolétarlaşdırmag : Yoksullaştırmak.

Prolétarlaşma : Yoksullaşma.
Prolétarlaşmag : Yoksullaşmak.
Prolétar sinfi : İşçi sınıfı.
Propagand *(İtal.)* : Propaganda.
Propéller *(Lat.)* : Pervane.
Proréktor *(Lat.)* : Rektör vekili.
Prosés *(Lat.)* : 1. Proses. 2. Hastalık. 3. Muhakeme, davâ. 4. Seyir.
Prosésual *(Lat.)* : Muhakeme, yargılama.
Prospékt *(Lat.)* : 1. Anacadde. 2. Prospektüs, tarife.
Protéktorat *(Lat.)* : Himaye usulü.
Protéstant *(Lat.)* : Protestan.
Protéstantizm *(Lat.)* : Protestanlık.
Protéz *(Yun.)* : Protez.
Protézlemek : Protez yapmak.
Protokol *(Yun.)* : Protokol.
Proton *(Lat.)* : Proton.
Protoplazma *(Yun.)* : Protoplazma.
Prototip *(Yun.)* : Prototip.
Provizor *(Lat.)* : Eczacı.
Provizorlug : Eczacılık.
Provokasiya *(Lat.)* : Provokasyon.
Provokator *(Lat.)* : Provokatör.
Provokatorlug : Kışkırtıcılık, provokasyon.
Prozéktor *(Lat.)* : Anatomist.
Prozéktor otağı : Teşrih odası.
Prussaklar : Prusyalılar, kuzeydoğu Almanları.
Psih *(Yun.)* : Ruh.
Psihî *(Yun.)* : Rûhî.
Psihiatr *(Yun.)* : Psikiyatr.
Psihiatrik *(Yun.)* : Ruh hastalıklarıyla ilgili, psikiyatrik.
Psihiatriya *(Yun.)* : Psikiyatri.
Psihî hücum : Psikolojik taarruz.
Psiholog *(Yun.)* : Psikolog.
Psihologiya *(Yun.)* : Psikoloji.
Psiholoji *(Yun.)* : Psikolojik.
Psihopatoloji *(Yun.)* : Psikopatolojik.
Psihotérapévt *(Yun.)* : Psikoterapi uzmanı.
Psihotérapévtik *(Yun.)* : Psikoterapik.
Psihotérapiya *(Yun.)* : Psikoterapi.
Psihoz *(Yun.)* : Psikoz.
Publisist *(Lat.)* : Gazeteci, muharrir.
Publisistik *(Lat.)* : Gazeteyle ilgili.
Publisistika *(Lat.)* : 1. Gazetecilik. 2. Ekonomik-politik yazılar.
Puç : 1. Boş, içi boş. 2. İkramiye çıkmayan (bilet vb.). 3. Boş yere, boşuna.
Puç(a) çıharmag (élemek, etmek) : Yok etmek.
Puçal *(Far.)* : Küspe, posa.
Puçlug : 1. Kofluk (yemiş). 2. Boşuna olma, yararsızlık.
Puç olmag, Puça çıhmag : Yok olmak, hiçe gitmek.
Puçur : 1. Tomurcuk. 2. Ter damlası.
Puçurlamag : 1. Tomurcuklanmak. 2. Ter damlamak.
Puçur-puçur : Damla damla.
Puçur-puçur ter tökmek : Buram buram terlemek.
Pud, Put *(Rus.)* : 16,3 kg.lık ölçü.
Pudlug, Putduh, Putlug : 16.3 kg.lık.
Pud-pud : 16.3 kg.larca.
Pudra *(Fr.)* : Pudra.
Pudragabı : Pudra kutusu, pudriyer, pudralık.
Pudralanmag : Pudra sürünmek.
Puf : Kurtçuk, lârva.
Puk : Emzik.
Pul : 1. Metal para. 2. Balık pulu.
Pula dönmek : Kırmızılaşmak.
Pulagir *(Far.)* : Para canlısı.
Pulagirlik : Paraya düşkünlük.
Pulakı : Para canlısı, paraya düşkün.
Pulakılıg : Paraya düşkünlük.
Pul can yonkarıdır : Para can yongasıdır.
Pul çıharmag : Para kazanmak.
Pulcug, Pulçug : Balık pulu.
Pulcuglu : Pullu (balık).
Pulçugluganadlılar : Pulkanatlılar.

Pul élemek : Para karşılığında satmak, paraya çevirmek.
Pulémyot *(Rus.)* : Otomatik silah.
Pulémyotçu : Mitralyözcü, makineli tüfek eri.
Pul gırmag : Para kazanmak.
Pulgir *(Far.)* : Para canlısı.
Pulgirlik : Paraya düşkünlük.
Pul goparmag (dartmag) : Para sızdırmak (birinden).
Pul goymag : Para sarfetmek.
Pul kesmek : Para kesmek.
Pul kimi olmag : Çok utanmak, yüzü kızarmak.
Pul korlamag : Parayı savurmak.
Pullandırmag : Zenginleştirmek.
Pullanmag : Zenginleşmek.
Pullu : 1. Zengin. 2. Paralı, bedava olmayan. 3. Pul pul olan.
Pul-mul, Pul-para, Pul-pene : Azıcık para.
Pulperest *(Far.)* : Para düşkünü.
Pulperestlik : Paraya düşkünlük.
Pul-pul élemek (etmek) : İnce ince kıymak, param parça etmek.
Pul-pul olmag : Tuzla buz olmak.
Pulsuz : 1. Meccanî, bedava. 2. Yoksul.
Pulsuzlamag : Fakirleşmek.
Pulsuzlaşmag : Yoksullaşmak.
Pulsuzlug : Yoksulluk.
Pulsuz-parasız : Parasız pulsuz.
Pult *(Alm.)* : 1. Sehpa. 2. Panel.
Pul tedavülü : Para tedavülü.
Pul tökmek : Para dökmek.
Pulunu cibine goymag : Nakit paraya çevirmek.
Pulvérizator *(Fr.)* : Pülverizatör.
Pul yémek : Para yemek.
Punktir *(Lat.)* : Noktalar.
Punktirlemek : Noktalamak.
Punş *(İng.)* : Punç.
Pup : Krizalit.
Puplaşmag : Krizalit haline gelmek.
Pup merhelesi : Krizalit safhası.
Pura : Püre.
Purist *(Lat.)* : Tasfiyeci, özleştirmeci (dilde), pürist.
Purizm *(Lat.)* : Tasfiyecilik, özleştirmecilik (dilde).
Pusgu : Pusu.
Pusguçu : Pusucu.
Pusguda durmag (dayanmag) : Pusuya yatmak.
Pusgu gurmag : Pusu kurmak.
Pusguya yatmag : Pusuya yatmak.
Pusma : Dinleme, kulak misafiri olma.
Pusmag : 1. Pusmak. 2. Dinlemek, kulak misafiri olmak.
Pusulmag : Güdülmek, takibedilmek.
Puta, Buta : Pota.
Putyovka *(Rus.)* : Tedavi veya istirahat belgesi (senatoryum vb. için).
Püfe : Yemek, aş.
Püfkürmek : Püfkürmek.
Püflemek : 1. Esmek. 2. Söndürmek.
Püfleye-püfleye sahlamag : İhtimamla korumak.
Püfürmek : Püflemek.
Pühte *(Far.)* : 1. Kaynatılmış, suda pişirilmiş. 2. mec. Tecrübeli, görgülü.
Pühteleşdirmek : Tecrübeli yapmak.
Pühteleşmek, Pühtelenmek : Tecrübe kazanmak.
Pühtelik : Tecrübelilik.
Pühte olmag : Usta olmak.
Pülük : 1. Tutuşturucu. 2. Fitil.
Pülüş : Meyve posası.
Pülüşük : Çörçöp, posa (meyve).
Pünhan *(Far.)* : Pinhan.
Pünhanî *(Far.)* : Gizlice.
Pünhan olmag : Gizlenmek.
Püpitr *(Fr.)* : Sehpa; rahle.
Pürçükmek : Göz süzmek.
Pürfend *(Far.)* : 1. Becerikli. 2. Açıkgöz.
Pürfend olmag : Ustalaşmak.
Pürğiymet *(Far. Ar.)* : Kıymetli.
Pürheves *(Far. Ar.)* : Hevesli.
Püribare *(Far. Ar.)* : Tumturaklı.
Pürkamal *(Far. Ar.)* : Akıllı.

Pürmelal *(Far. Ar.)* : Çok kederli.
Pürmelal élemek (etmek) : Çok üzmek.
Pürme'na *(Far. Ar.)* : Manâlı.
Pürreng *(Far.)* : Demli (çay).
Pürtim-pürtim : Didik didik, yırtık pırtık.
Pürvüğar *(Far. Ar.)* : Ağırbaşlı, vakarlı.
Püskende : Kuru incir.
Püskürenvolkan : Patlayan yanardağ.
Püsmürük : Gösterişsiz, alımsız.
Püste *(Far.)* : Fıstık.
Püsteağacı : Fıstık ağacı.
Püsteağız : Küçük ağızlı.
Püstegarın : Az yiyen, yapışık karınlı.
Püstelik : Fıstıklık.
Püsteyi : Fıstıkî.
Püşk : Yazı tura, kur'a.
Püşk atmag : Kur'a çekmek.
Püşte, Püşti *(Far.)* : Yastık.
Püştebend *(Far.)* : Sırt kolanı.
Pyédéstal *(Fr.)* : Kaide, taban (heykel için).
Pyés *(Fr.)* : Piyes.

R

Rabit *(Ar.)* : Aracı, vasıta.
Rabite *(Ar.)* : Rabıta.
Rabiteci : Aracı, vasıta.
Rabitelendirmek : Birleştirmek, temas kurdurmak.
Rabiteli : Rabıtalı.
Rabitelilik : İrtibat.
Rabitesiz : Rabıtasız.
Rabitesizlik : Rabıtasızlık.
Raci *(Ar.)* : Bağlı, ilişkili, konusunda.
Rada *(Ukr.)* : Halk meclisi.
Radar *(İng.)* : Radar.
Rade, Radde *(Ar.)* : Radde.
Radial *(Lat.)* : Radyan.
Radiasiya *(Lat.)* : Radyasyon.
Radiator *(Lat.)* : Radyatör.
Radikal *(Lat.)* : Radikal.
Radikalizm *(Lat.)* : Radikalizm.
Radikulit *(Lat.)* :Omurilik sinirleri iltihabı.
Radio *(Lat.)* : Radyo.
Radioaktiv *(Lat.)* : Radyoaktif.
Radioaktivlik : Radyoaktiflik.
Radioalıcı (ĝebulédici) : Radyo alıcısı, reseptör.
Radioaparatı : Radyo cihazları.
Radiobiologiya *(Lat.)* : Radyobiyoloji.
Radio dinleyici (si) : Radyo dinleyicisi.
Radioéléktronika *(Lat.)* : Radyo elektronik.
Radio govşağı : Radyo merkezi.
Radiogram *(Lat.)* : Radyogram.
Radio heveskarı : Radyo amatörü.
Radiokimya *(Lat. Ar.)* : Radyokimya.
Radiola *(Lat.)* : Pikap.
Radiolaşdırılmag : Radyo tesisi koyulmak.
Radiolaşdırma : Radyo tesisi koyma.
Radiolaşdırmag : Radyo tesisi koymak.
Radiolaşmag : Radyo tesisi koyulmak.
Radiolog *(Yun.)* : Radyolog.
Radiologiya *(Lat. Yun.)* : Radyoloji.
Radiolokasiya *(Lat.)* : Radarla bulma.
Radiolokator *(Lat.)* : Radar.
Radiomayak *(Lat. Rus.)* : Radyofar.
Radioréportaj *(Lat. Fr.)* : Radyo röportajı.
Radiostansiya(sı) : Radyo merkezi.
Radiostudiya *(Lat. İtal.)* : Radyo stüdyosu.
Radiotéhnik *(Lat. Yun.)* : Radyo teknisyeni.
Radiotéhnika *(Lat. Yun.)* : Radyoelektrik.
Radiotélefon *(Lat. Yun.)* : Radyotelefon.
Radiotélégraf *(Lat. Yun.)* : Radyotelgraf.
Radiotélégrafçı : Radyotelgrafçı.
Radiotélégram *(Lat. Yun.)* : Radyogram.
Radiotérapi *(Fr.)* : Radyoterapi.
Radiotranslyasiya *(Lat.)* : Radyo yayınlarını iletme (telle).
Radiovérici : Radyo vericisi.
Radiovérilişi : Radyodan yayım.
Radiozond *(Lat. Fr.)* : Radyosondaj (meteorolojik cihaz).
Radist *(Lat.)* : Radyotelgrafçı.
Radium *(Lat.)* : Radyum.
Radius, Radyos *(Lat.)* : 1. Yarıçap. 2. Menzil.
Radon *(Yun.)* : Radon.
Rah *(Far.)* : Yol.
Rahand *(Ar.)* : Rahat.
Rahat *(Ar.)* : Rahat.
Rahat burahmag : Rahat bırakmak.
Rahatca(sına) : Rahatça, rahat rahat.
Rahat élemek (etmek) : 1. Rahat etmek, rahatlamak. 2. Rahatlatmak.
Rahathana *(Ar. Far.)* : Ayak yolu, helâ.
Rahatlandırmag : 1. Rahatlatmak. 2. Konfor sağlamak.
Rahatlanmag : Dinlenmek.
Rahatlaşdırmag : Rahatlatmak, dinlendirmek.
Rahatlaşmag : Yatışmak, teskin olmak, rahatlamak.

Rahatlıg etmek (élemek) : Dinlenmek.
Rahatlıg vérmemek : Rahatlık vermemek, rahat bırakmamak.
Rahatlığını pozmag : Rahatlığını bozmak, rahatını kaçırmak.
Rahat paltar : Geniş elbise.
Rahatsız : Rahatsız.
Rahatsızlıg : Rahatsızlık.
Rahetülhülgum *(Ar.)* : Lokum.
Rahib *(Ar.)* : Rahip.
Rahibcesine : Keşiş gibi.
Rahibe *(Ar.)* : Rahibe.
Rahiblik : Rahiplik.
Rahit, Rahitizm *(Yun.)* : Raşitizm.
Rahitli : Raşitizme yakalanmış.
Rahlamag : 1. Düzene koymak, tanzim etmek, yoluna koymak. 2. Rahatlamak.
Rahlanmag : Hazır olmak, yoluna girmek.
Rakét *(Alm.)* : 1. Roket. 2. Füze. 3. İşaret fişeği.
Rakétçi : 1. İşaret fişeği atan kimse. 2. Füze askeri.
Rakétgayırma : Roket üretimi.
Rakétka *(Rus.)* : Raket.
Rakétodrom *(Alm. Yun.)* : Füze üssü.
Rakid *(Ar.)* : Hareketsiz, durgun, sâkin.
Ram *(Far.)* : 1. Muti, uysal. 2. Ehlîleştirilmiş.
Rama *(Rus.)* : Şasi.
Ramazan *(Ar.)* : Ramazan.
Ramçı : Falcı, remilci.
Ram élemek (etmek) : Tâbi kılmak.
Ramlamah : Fal açmak.
Ram olmag : Tâbi olmak.
Rampa *(Fr.)* : Ramp.
Ranét *(Fr.)* : Frenk elması, benekli elma.
Rapira *(Fr.)* : Flöre.
Rapiraçı : Eskrimci, kılıç oyuncusu.
Raport *(Fr.)* : 1. Rapor. 2. Tekmil (askerlikte).
Raportçı : Raportör.
Raport vérmek : Rapor vermek.
Rapsodiya *(Yun.)* : Rapsodi.
Rasion *(Lat.)* : Gündelik tayın.
Rasional *(Lat.)* : Rasyonel.
Rasional eded : Rasyonel sayı.
Rasionalist *(Lat.)* : Rasyonalist, akılcı.
Rasionalizm *(Lat.)* : Rasyonalizm.
Rast, Ras *(Far.)* : Rast.
Rasta *(Far.)* : Dükkanlar sırası.
Rastabazar *(Far.)* : Çarşı dükkanları, sıra dükkanlar.
Rastgele : Gelişigüzel, rasgele.
Rastına gelmek (çıhmag) : Rastlaşmak.
Rastgelmek : Rast gelmek.
Ratin *(Fr.)* : Kastorin.
Raund *(İng.)* : Raunt.
Ravend *(Far.)* : Ravent.
Ravi *(Ar.)* : Rivayet eden, anlatan.
Ravvin *(Yah.)* : Haham, ruhanî.
Ray *(İng.)* : Ray.
Rayihe *(Ar.)* : Rayiha.
Rayiheli : Rayihalı.
Raykom : Mıntıka komitesi.
Rayon *(Fr.)* : 1. Mıntıka, bölge, semt. 2. Saha, dolay.
Rayonlararası : Bölgelerarası.
Rayonlaşdırılmag : Mıntıkalara bölünmek.
Rayonlaşdırılmış : Bölge bölge ayrılmış.
Royanlaşdırma : Mıntıkalara bölme.
Rayonlaşdırmag : Mıntıkalara bölmek.
Raysovét : Mıntıka şûrası.
Razı *(Ar.)* : Râzı.
Razı élemek (düşmek, olmag) : Râzı olmak, hoşnut olmak.
Razılaşdırılmag : Uymak, rıza göstermek.
Razılaşdırma : Uydurma, uyumlu yapma.
Razılaşdırmag : Uzlaştırmak.
Razılaşma : Antlaşma.
Razılaşmag : Sözleşmek, uzlaşmak.
Razılaşmamazlıg : Uyuşmazlık.
Razılıg : 1.Geçim, anlaşma. 2. Minnettarlık.
Razılıg élemek (etmek) : Teşekkür etmek.
Razılıg (razılığını) almag : Rızasını almak.
Razılıg göstermek : Rıza göstermek.
Razılıg vérmek : Müsâade etmek, razı olmak.
Razı salmag (élemek, etmek) : Memnun etmek, razı etmek.
Razyana *(Far.)* :1.Anason. 2. Mayhoş elma.
Razyanalıg : Anason tarlası.
Réagént *(Lat.)* : Ayıraç (kimya).

Réaktiv *(Lat.)* : 1. Ayıraç (kimya). 2. Jet, tepkili.
Réaktor *(Lat.)* : Reaktör.
Réal *(Lat.)* : 1. Gerçek. 2. Realist.
Réal *(Alm.)* : Mürettip kasası, dizgici kasası.
Réal emek haggı : Reel ücret.
Réalist *(Lat.)* : Realist.
Réalist yazıcı : Realist yazar.
Réalize *(Lat.)* : Paraya çevirme.
Réalize édilmek : Paraya çevrilmek.
Réalize etmek : Paraya çevirmek.
Réalizm *(Lat.)* : Realizm.
Réalizm mektebi : Realizm akımı (edebiyatta).
Réallaşdırılmag : Hayata geçirilmek.
Réallaşmag : Gerçekleşmek.
Réallıg : 1. Gerçeklik. 2. Hayâtilik.
Réalni mekteb : Ortaokul (eski Rusyada).
Rebb *(Ar.)* : Rab, Tanrı.
Rebt *(Ar.)* : 1. Rabıt. 2. İlişki, ilgi.
Rebt élemek (etmek) : Bağlamak, irtibatlandırmak.
Rec : Saf, sıra, dizi.
Receb *(Ar.)* : Recep.
Recez *(Ar.)* : 1. Şişinme, böbürlenme. 2. Müstefilün kalıbı.
Recez ohumag : Meydan okumak, övünç şiiri okumak.
Reclemek : Sıralamak.
Réçitativ *(İtal.)* : Güfte gibi okunan beste.
Red, Lepir : İz, ayak izi.
Rédaksiya *(Lat.)* : Redaksiyon.
Rédakté *(Lat.)* : Düzeltme, redaksiyon, tashih.
Rédakté édilmek (olunmag) : Düzeltilmek.
Rédakté élemek (etmek) : Düzeltmek.
Rédaktor *(Lat.)* : Redaktör.
Rédaktorlug : Redaktörlük.
Redcil : İz sürücü, izci.
Redd *(Ar.)* : 1. Ret. 2. İz, ayakizi.
Redd cavabı : Ret cevabı, ret kararı.
Reddedilmez : Esaslı, doğru, gerçek.
Redd élemek (etmek) : 1. Geri çevirmek, redd etmek. 2. Kendinden uzaklaştırmak. 3. Kabul etmemek.
Reddine düşmek : Peşine düşmek, izlemek.
Redd ol : Git! defol!
Redd olmag : Çekilip gitmek.
Redd olsun : Kahrolsun!
Reddolsun müharibe : Kahrolsun harp!
Redif *(Ar.)* : Redif.
Redifli : Redifli.
Réduksiya *(Lat.)* : 1. Sadeleşme. 2. Organ küçülmesi (biyoloji). 3. Arıtma, temizleme (kimya). 4. Küçültme, azaltma. 5. Sesin zayıflaması (fonetik).
Ref *(Ar.)* : 1. Raf. 2. Kaldırma, lağvetme.
Refaġet *(Ar.)* : Refakat.
Refaġet élemek (etmek) : Refakat etmek.
Refe : Raf, küçük raf.
Refédici : Lağvedici.
Ref élemek (etmek) : Kaldırmak, bertaraf etmek.
Réferat *(Lat.)* : 1. Özet, hulâsa. 2. İcmal, rapor.
Référativ *(Lat.)* : Tanıtıcı; özetleyici.
Référéndum *(Lat.)* : Referandum.
Référént *(Lat.)* : 1. Raporcu. 2. Eksper.
Refete, Refide : Tandır yastığı (yufkayı tandıra veren).
Ref gılmag : Refetmek.
Refiġ *(Ar.)* : Refik.
Refiġane *(Ar. Far.)* : Dostça, dostane.
Refiġe *(Ar.)* : 1. Refika. 2. Kadın arkadaş (kadının).
Refiġelik : Mânevi bacılık.
Refiġlik : Arkadaşlık, dostluk.
Réfléksiv, Réfléktiv *(Lat.)* : İrade dışı, gayriiradî.
Réfléksologiya *(Lat. Yun.)* : Refleks bilimi.
Réfléktor *(Lat.)* : 1. Gayrişuurî. 2. Reflektör.
Réfléktorlu : Reflektörlü.
Réformasiya *(Lat.)* : Reform.
Réformast *(Lat.)* : Reformcu.
Réformizm *(Lat.)* : Reformculuk.
Réfraktométr *(Lat.)* : Kırılma ölçer (ışık).
Réfrijérator *(Fr.)* : 1. Soğutucu. 2. Buz dolabı.
Reftar *(Far.)* : Davranış, hareket.
Reftar élemek (etmek) : Davranmak, hareket etmek, tutum sergilemek.

Reftarlı : Nazik ve saygılı, munis, şefkatli.
Reftarsız : Saygısız.
Reftarsızlıg : Sokulgan olmama.
Refte : Tandır yastığı (yufkayı tandıra veren).
Reğabet *(Ar.)* : Rekabet.
Reğabet aparmag (etmek) : Rekabet etmek.
Régbi *(İng.)* : Amerikan futbolu.
Régbiçi : Amerikan futbolcusu.
Reğem *(Ar.)* : 1. Rakam. 2. Yazma, kaleme alma.
Reğem etmek (gılmag) : 1. Resimlemek. 2. Yazmak.
Reğem olunmag : 1. Resimlenmek. 2. Yazılmak.
Régént *(Lat.)* : Saltanat naibi, naip.
Régéntlik : Nâiplik.
Reğğas *(Ar.)* : Rakkas.
Reğğase *(Ar.)* : Rakkase, balerin.
Reğğaselik : Balerinlik.
Reğğaslıg : Dansörlük.
Reğib *(Ar.)* : Rakip.
Réglaménť *(Fr.)* : Düzen, nizam.
Réglan *(İng.)* : Reglan.
Reğs *(Ar.)* : 1. Dans. 2. Titreşim.
Reğsçi : balerin.
Reğsçilik : Balerinlik.
Reğs élemek (etmek) : Bale yapmak, dans etmek.
Reğbet *(Ar.)* : Rağbet.
Reğbet beslemek : Meyl etmek, rağbet etmek.
Reğbet élemek : Rağbet göstermek.
Reğbet gazanmag : Rağbet kazanmak.
Reğbetlendirmek : Heveslendirmek, teşvik etmek.
Reğbetli : Rağbetli, sempatik.
Reğbetlilik : Sempatiklik, sevimlilik.
Reğbetsiz : Rağbetsiz.
Reğbetsizlik : Rağbetsizlik.
Reğm *(Ar.)* : Rağm.
Reğmen *(Ar.)* : Rağmen.
Rehil *(Ar.)* : Rahle.
Rehber *(Far.)* : Rehber.
Rehberlik : Rehberlik.
Rehberlik élemek (etmek) : Rehberlik etmek.
Rehim *(Ar.)* : Rahîm.
Rehm *(Ar.)* : Merhamet, şefkat.
Rehmdil(li) : Merhametli, şefkatli.
Rehmdillik : Şefkatlilik.
Rehme (rehmi) gelmek, Rehm oyanmag : Merhamete gelmek.
Rehme getirmek : İnsafa getirmek.
Rehm élemek (etmek) : Merhamet etmek, acımak.
Rehmet *(Ar.)* : Rahmet.
Rehmete gétmek : Ölmek.
Rehmetlik : Merhum.
Rehmet ohumag (démek) : Rahmet okumak.
Rehm gılmag : Acımak.
Rehmkar *(Ar. Far.)* : Merhametli.
Rehmli : Müşfik.
Rehmsiz : Katı kalpli, acımasız.
Rehmsizce (sine) : Merhametsizce.
Rehmsizleşmek : Sertleşmek, katılaşmak (yüreği).
Rehmsizlik : Merhametsizlik.
Rehn *(Ar.)* : Rehin.
Rehne *(Far.)* : Rahne.
Rehne élemek : Delmek, yarık açmak.
Rehnelenmek : Dağılmak, sökülmek, yıkılmak.
Rehnelenmiş : Yıkık, dağınık, harâbe.
Rehne salmag : Velveleye vermek.
Rehne vurmag (yétirmek) : Zarar vermek, zararlı olmak.
Rehne yétişmek : Dağılmak, bozulmak.
Rehnüma *(Far.)* : Kılavuz, yol gösteren.
Reht *(Far.)* : 1. At takımı. 2. Yatak (takımı).
Rehthab *(Far.)* :Yatak takımı, yatak yorgan.
Reis *(Ar.)* : Reis.
Reislik élemek (etmek):Komutanlık etmek.
Reiyyet *(Ar.)* : Uyruk.
Reiyyetçilik : 1. Uyrukluk. 2. Çiftçilik.
Reiyyetperver, Reiyyetperest *(Ar. Far.)* : Kendi tebaasını seven.
Réjim *(Fr.)* : Rejim.

Rejim sahlamag : Rejim yapmak.
Réjissor *(Fr.)* : Rejisör.
Réjissorlug : Rejisörlük.
Réjissorlug élemek (etmek) : Sahnelemek.
Réjissorlug fakültesi : Rejisörlük fakültesi.
Réjissura *(Fr.)* : 1. Rejisörlük. 2. Reji. 3. Rejisörler.
Rekik*(Ar.)* : Kusur, eksiklik, noksan.
Rekik tutmag:Kusur tutmak, kusur bulmak.
Réklam *(Lat.)* : Reklâm.
Réklamasiya *(Lat.)* : İddia.
Réklamçı : Reklamcı.
Rékord *(İng.)* : Rekor.
Rékordçu : Rekortmen.
Rékordçulug : Rekortmenlik.
Rékordizm *(İng.)* : Rekortmenlik.
Rékordsmén *(İng.)* : Rekortmen.
Réktifiksiya *(Yun.)* : Rektifikasyon (matematik), düzeltme, tasfiye.
Réktor *(Lat.)* : Rektör.
Réktorat *(Lat.)* : Rektörlük.
Rékvizisiya *(Lat.)* : İstimlak.
Rékvizit *(Lat.)* : Aksesuvar.
Rékvizitçi, Rékvizitor *(Lat.)* : Aksesuvarcı.
Rélé *(Fr.)* : Röle.
Réls *(İng.)* : Ray.
Rélsli : Raylı.
Rélssiz : Raysız.
Rélyativist *(Lat.)* : Rölâtivist.
Rélyativizm *(Lat.)* : Rölâtivizm.
Rélyéf *(Fr.)* : Rölyef, kabartma.
Rémarka *(Fr.)* : Not.
Rem atmag : Fal açmak, Fal atmak.
Reml *(Ar.)* : Remil.
Reml atmag : Remil atmak.
Remlçi : Remilci.
Remmal *(Ar.)* : Remilci, falcı.
Remmallıg : Remilcilik, falcılık.
Remz *(Ar.)* : Remiz.
Remzi *(Ar.)* : Üstü örtülü, rumuzlu.
Re'na *(Ar.)* : 1. Güzel (kadın, kız). 2. Latif, letafetli.
Re'nalıg : Güzellik.
Renc *(Far.)* : Zahmet, eziyet.
Rencber *(Far.)* : Rençber.
Rencberlik : Rençberlik.
Rencide *(Far.)* : Rencîde.
Rencide etmek : Rencide etmek.
Rencidegelb(hatir, hal) *(Far. Ar.)* : Kırgın, küskün.
Rencidegelb (hal, hatir) etmek : İncitmek, küstürmek.
Rencidegelb (hal, hatir) olmag : İncinmek, küsmek.
Rencidelik :Küskünlük, dargınlık, kırgınlık.
Rencide olmag : Rencide olmak.
Rencide salmag : İncitmek.
Rende *(Far.)* : Rende.
Rendelemek *(Far.)* : Rendelemek.
Reng *(Far.)* : 1. Renk. 2. Boya. 3. Ruj. 4. Don (at için). 5. Ritm (müzik).
Rengareng *(Far.)* : Rengarenk.
Rengbereng *(Far.)* : 1. Rengarenk. 2. Türlü türlü.
Rengbereng élemek (etmek) : Değişik renklere boyamak.
Rengberenglik : Alacalık, renk karışıklığı.
Rengçeken, Rengsaz : Boyacı.
Reng çekmek, Renglemek : Boyamak.
Rengçi : Boyacı.
Rengden-renge düşmek (girmek) : Renkten renge girmek.
Rengi çıhmag : Solmak.
Rengideyişilen : Kararsız, değişken.
Rengi açılmag : Neşelenmek.
Rengi deyişmek : Rengi değişmek.
Rengiduru : Güleç yüzlü.
Rengi gaçmag, Rengi üzünden götürülmek : Rengi kaçmak.
Rengi gétmek (solmag) : Rengi atmak.
Rengi küle dönmek : Yüzü sararmak.
Rengi pörtmek : Kıpkırmızı olmak (sinirden).
Rengi saralmag (solmag) : Rengi sararmak, sararıp solmak.
Rengkar *(Far.)* : Ressam.
Rengkarlıg : Ressamlık.
Rengleyici : Boyayıcı (madde).

Rengrüfugaçmış : Benzi sarı.
Rengsazhana *(Far.)* : Boyahane.
Rengsazlıg : Boyacılık, badanacılık.
Rengsiz : 1. Renksiz. 2. Duru.
Rengsizleşdirme : 1. Rengini giderme. 2. mec. Renksizleştirme.
Rengsizleşdirmek : 1. Rengini gidermek. 2. mec. Renksizleştirmek.
Rengsizlik : Renksizlik.
Reng vérib-reng almag : Renkten renge girmek.
Reng yapmag : İftira atmak, kara çalmak.
Rénta *(Alm.)* : 1. Rant. 2. Devlet tahvili.
Réntgén *(Alm.)* : 1. Röntgen ışınları. 2. Röntgen cihazı.
Réntgénografiya *(Yun.)* : Radyografi.
Réntgénogram *(Yun.)* : Radyografi.
Réntgénolog *(Yun.)* : Radyolog.
Réntgénologiya *(Yun.)* : Radyoloji.
Réntgénoloji *(Yun.)* : Radyolojik.
Réntgén şüaları : Röntgen ışınları.
Réntgénoskopik *(Yun.)* : Radyoskopik.
Réntgénoskopiya *(Yun.)* : Radyoskopi.
Réntgénotérapiya *(Yun.)* : Radyoterapi.
Réostat *(Yun.)* : Reosta.
Répértuar *(Fr.)* : Repertuar.
Répétisiya *(Lat.)* : Prova.
Réplika *(Fr.)* : 1. Cevap. 2. İtiraz (mahkemede). 3. Replik. 4. Müzik tekrarı (ayrı tonda).
Réportaj *(Fr.)* : Röportaj.
Réportyor *(İng.)* : Muhabir.
Réportyorlug : Muhabirlik.
Réproduksiya *(Lat.)* : Röprodüksiyon.
Réproduktor *(Lat.)* : Hoparlör.
Réps *(Fr.)* : Kabarık çizgili kumaş, yünlü veya ipekli kalın kumaş.
Re'se : Dizi.
Resed *(Ar.)* : Rasat.
Resedhana *(Ar. Far.)* : Rasathane.
Reselemek : Dizmek, ipliğe geçirmek.
Résénziya *(Alm.)* : Tenkit, kritik.
Résénziyaçı : Tenkitçi, eleştirmeci, münekkit.
Résépt *(Lat.)* : Reçete.
Réséptar *(Lat.)* : Eczaneci.
Réséptura *(Lat.)* : Tedavi hazırlığı.
Résidiv *(Lat.)* : 1. Tekerrür. 2. Hastalığın nüksetmesi. 3. Sabıka.
Résidivist *(Lat.)* : Sabıkalı, sicilli.
Resm *(Ar.)* : 1. Resim. 2. Adet, merasim.
Resm çekmek : Resim çekmek.
Resmçi : Resimci.
Resmgüşad *(Ar. Far.)* : Açılış töreni.
Resmhet *(Ar.)* : Resim yapma; çizgi çizme.
Resmilik : Resmiyet.
Resmiyyet *(Ar.)* : Resmiyet.
Resmiyyetçi : Bürokrat, formaliteci.
Resmiyyetçilik : Bürokrasi, formalizm.
Resmiyyete salmag : Resmî statü kazandırmak.
Resm-kéçid *(Ar. T.)* : Geçit töreni.
Resmli : Resimli.
Resmlik : Resmiyet.
Réspublika *(Lat.)* : Cumhuriyet.
Réspublikaçı : Cumhuriyetçi.
Réspublikalararası : Cumhuriyetler arası.
Ressam *(Ar.)* : Ressâm.
Ressamlıg : Ressamlık.
Réstoran *(Fr.)* : Restoran, yemekhâne.
Réstorançı : Lokantacı.
Resulmal *(Ar.)* : Müşterek mülk.
Reşadet *(Ar.)* : Cesaret, yüreklilik.
Reşadet göstermek : Cesaret göstermek.
Reşadetli : Cesur, yürekli.
Re'şe *(Ar.)* : Kramp.
Re'şeye salmag : Titretmek.
Reşid *(Ar.)* : Yiğit, cesur adam.
Reşidlik : Yiğitlik, cesaret.
Reşme : 1. Kurdela, şerit. 2. İp, halat, sicim.
Reşt : Reşt (İranda şehir).
Rétuş *(Fr.)* : Rötuş.
Rétuşçu : Rötuşçu.
Rétuşlamag : Rötuş etmek.
Revac *(Ar.)* : Revaç.
Revac bazar : Canlı ticaret, işlek pazar.
Revac mal : Sürümlü mal.
Revac tapmag : Revaç bulmak, ilerlemek.

Revac vérmek : İlerletmek.
Revadır mı : Reva mıdır?
Reva bilmek (görmek) : Reva görmek.
Revan *(Fr.)* : 1. Doğru, pürüzsüz. 2. Yavaş, ağır. 3. Yavaş yavaş.
Revand *(Ar.)* : Ravent, ışkın.
Revan danışmag : Zarif konuşmak.
Revanlıg : Okunaklılık.
Revayet *(Ar.)* : Rivayet.
Révmatik *(Yun.)* : Romatizmalı.
Révmatizm *(Yun.)* : Romatizma.
Re'y *(Ar.)* : Fikir, hüküm.
Re'y almag : Görüş almak.
Reyaset *(Ar.)* : Riyaset, başkanlık.
Reyaset hey'eti : Başkanlık heyeti.
Reyasetperest : 1. Mütehakkim. 2. Başkanlık sever.
Reyasetperestlik : Tahakküm hırsı.
Re'ybere'y : Uçarı.
Re'yçi : Eleştirmeci.
Réyd *(Hol.)* : Liman.
Réyd *(İng.)* : 1. Akın. 2. Kontrol. 3. Baskın.
Re'ye gelmek : Mutabık kalmak, uyuşmak.
Re'ye goymag : Oylamaya koymak.
Réyhan *(Ar.)* : Reyhan, fesleğen.
Réyhani *(Ar.)* : Dans, oyun çeşidi.
Réyhskanslér *(Alm.)* : Başbakan.
Réyhstag *(Alm.)* : Parlamenter.
Réyhsvér *(Alm.)* : Alman askeri.
Re'yince : 1. Ona göre. 2. Arzusunca.
Réyka *(Rus.)* : 1. Lâta (tahta). 2. Dereceli tahta, nişangâh, hedef tahtası.
Réys *(Alm.)* : Sefer.
Réysfédér *(Alm.)* : Cetvel.
Re'y sorgusu : Referandum.
Rezalet *(Ar.)* : Rezâlet.
Reze : Reze.
Rezeli : Rezeli, sürmeli.
Rézidént *(Lat.)* : 1. Vali. 2. Küçük elçi. 3. Yabancı misafir. 4. İstihbarat şefi.
Rezil *(Ar.)* : Rezil.
Rezillik : Rezillik, rezâlet.
Rézin *(Lat.)* : Lâstik.
Rézinka *(Rus.)* : Silgi, lastik silgi.
Rısa : Dizi, hevenk.
Rısalamag : İpe dizmek.
Rıtsar *(Alm.)* : 1. Şövalye. 2. Mec. Mert, erkek.
Riayet *(Ar.)* : Riâyet.
Riayet élemek : Riayet etmek.
Riayetkârlıg : Riayet etme.
Riayetsizlik : Riâyetsizlik.
Rica *(Ar.)* : Ricâ.
Ric'et *(Ar.)* : Ricat.
Ric'et etmek : Ricat etmek, geri çekilmek.
Riçal : Marmelat, murabba.
Rifah *(Ar.)* : Refah.
Riğğet *(Ar.)* : Rikkat.
Riğğetamiz *(Ar. Far.)* :Şefkatli, merhametli.
Riğğete gelmek : Duygulanmak.
Riğğete getirmek : Duygulandırmak.
Riğğetlendirmek : Duygulandırmak.
Riğğetlenmek : Duygulanmak.
Riğğetli : Şefkatli, merhametli.
Rikşa *(Jap.)* : Hamal.
Rind *(Far.)* : Rint.
Risale *(Ar.)* : 1. Risale. 2. Mektup. 3. Jurnal.
Risk élemek (etmek):Tehlikeyi göze almak.
Riş *(Far.)* : Sakal.
Rişbaba : Gelinparmağı (üzüm).
Rişe *(Far.)* : Kök (bitkide).
Rişe atmag (salmag) : Kök salmak (bitki).
Rişelenmek : Kök salmak.
Rişeli : Kökü olan, köklü (bitki).
Reşesiz : Köksüz.
Rişhend : Alay, istihzâ.
Rişhendcil : Alaycı, müstehzi.
Rişhendçi : Alaycı, sarakacı.
Rişhendédici : Alaylı.
Rişhende goymag : Alay etmek, alaya almak.
Rişhend élemek (etmek) : Alay etmek, eğlenmek.
Rişhende salmag : Sarakaya almak.
Rişhendle : Alay edercesine.
Rişhendli : Alaylı.
Rişhendyana : Alaylı.
Rişte *(Far.)* : 1. Erişte. 2. mec. Bağ, alaka.
Rişte-rişte *(Far.)* : Tel tel, ince ince.
Ritmik *(Yun.)* : Ritmik.

Ritmika *(Yun.)* : 1. Ritmbilim. 2. Ritm özelliği. 3. Cimnastik.
Ritorik *(Yun.)* : Retorik.
Ritorika *(Yun.)* : 1. Belagat ilmi. 2. mec. Tumturaklılık.
Riya *(Ar.)* : Riyâ.
Riyakar *(Ar. Far.)* : Riyâkâr.
Riyakarlıg : Riyâkârlık.
Riyasız : Riyâsız.
Riyazet *(Ar.)* : Riyâzet.
Riyazi *(Ar.)* : Riyâzî.
Riyaziyyat *(Ar.)* : Matematik, riyaziye.
Riyaziyyatçı : Matematikçi.
Riyaziyyatşünas *(Ar. Far.)* : Matematikçi.
Riz *(Far.)* : Çığır, iz.
Riza *(Ar.)* : Rıza.
Riza almag : Müsaade almak.
Rizamend *(Ar. Far.)* : Razı.
Rizamendlik : Razı olma, müsaade.
Rizamendlik almag : Müsaade almak.
Rizamendlik etmek : Müsaade etmek.
Rizasız : Rızasız.
Riza vérmek : Müsaade vermek.
Rize *(Far.)* : 1. Kırıntı. 2. Küçük, ufak.
Rize-mize *(Far.)* : Ufak tefek, minnacık (çocuk).
Rize-rize *(Far.)* : Parça parça, un ufak.
Rizğ *(Ar.)* : Rızk, rızık.
Riz itirmek : İz kaybetmek.
Rizvan *(Ar.)* : 1. Rıdvan, cennetin kapıcısı. 2. mec. Cennet, Behişt cenneti.
Rokoko *(Fr.)* : Rokoko.
Rol *(Fr.)* : Rol.
Rola girmek : Rol yapmak.
Rolik *(Alm.)* : 1. Tekerlek. 2. Makara.
Rol oynamag : Rol oynamak.
Roman : 1. Roman. 2. Sevişme, aşk oyunu.
Romançı : Romancı.
Romanist *(Fr.)* : Roman filoloğu.
Romanistika *(Rus.)* : Roman filolojisi.
Romanizm *(Fr.)* : Roman dilleri.
Romans *(Fr.)* : Romans.
Romantikleşdirilmek : İdealleştirilmek.
Romantikleşdirmek : İdealleştirmek.
Romb *(Yun.)* : 1. Eşkenar dörtgen. 2. Main şeklinde, parelelkenar dörtgen biçiminde.
Rombabenzer : Main biçiminde.
Rombşekilli : Main biçiminde.
Rombvarı, Rombaohşar : Main biçiminde.
Ronésans *(Fr.)* : Rönesans.
Ronésans dövrü : Rönesans devri.
Rota *(Pol.)* : Bölük.
Rotasiya *(Lat.)* : Rotatif.
Rotasiya maşını : Rotatif.
Rotmistr *(Pol.)* : Süvari yüzbaşısı.
Rotor *(Lat.)* : Döneç.
Royal *(Fr.)* : Kuyruklu piyano.
Royalist *(Fr.)* : Kralcı, monarşist.
Royalizm *(Fr.)* : Kralcılık, monarşizm.
Rozmarin *(Lat.)* : Biberiye.
Röfü-rengi gaçmag : Rengi kaçmak.
Rövneğ *(Ar.)* : Revnak.
Rövneğden düşmek : Güzelliğini kaybetmek.
Rövneğden salmag : 1. Güzelliğini bozmak. 2. mec. Gelişmesini önlemek.
Rövneğe düşmek : Revaç bulmak, gelişmek.
Rövneği pozulmag : Güzelliği bozulmak.
Rövneğlendirmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövneğlenmek : Tazelenmek.
Rövneğli : Güzel, parlak.
Rövneğ salmag : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövneğ tapmag : Tazelenmek.
Rövneğ vérmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Geliştirmek.
Rövşen *(Far.)* : Işıklı, parlak.
Rövşen etmek (gılmag) : Işıtmak, aydınlatmak.
Rövşenlik : Aydınlık, parlaklık.
Rövşen olmag : Aydınlanmak.
Rövze *(Ar.)* : 1. Mersiye. 2. Mersiye meclisi. 3. Bahçe, gülistan. 4. mec. Behişt cenneti.
Rövzehan *(Ar. Far.)* : Mersiye okuyan.

Rövzehanlıg : 1. Mersiye okuma. 2. Mersiye meclisi.
Rövzeyirizvan : Cennet.
Rö'ya *(Ar.)* : Rüya.
Rö'ya görmek : Rüya görmek.
Ruba : 16.4 kg.lık ölçü.
Rubend *(Far.)* : 1. Peçe, yüz örtüsü. 2. Tulga siperi.
Ruberu *(Far.)* : Yüzyüze.
Ruberu olmag : Düşman olmak, arayı açmak, araları açılmak.
Ruhani *(Ar.)* : 1. Ruhanî. 2. Aşık havası. 3. Ruhu okşayan.
Ruhani ata : Üstat, yol gösteren.
Ruhanilik, Ruhaniyyet : Ruhaniyet.
Ruh azarı : Ruh hastalığı.
Ruhdan düşmek : Bedbinleşmek, cesareti kırılmak.
Ruhdan salmag : Hevesini kırmak.
Ruh düşkünlüyü : Ümitsizlik.
Ruhi heste : Deli, akıl hastası.
Ruhi hestelikler : Akıl hastalıkları.
Ruhi-revan *(Ar. Far.)* : Sevgili.
Ruhiyyat *(Ar.)* : Ruhiyat, psikoloji.
Ruhiyyatçı : Ruhiyatçı, psikolog.
Ruhlandıran, Ruhlandırıcı : 1. Hayat veren, ruhu okşayan. 2. Cesaretlendirici.
Ruhlandırma : Cesaretlendirme.
Ruhlandırmag : Cesaretlendirmek.
Ruhlanma : İlham.
Ruhlanmag : Cesaretlenmek.
Ruhlu : Hevesli.
Ruhnevaz, Ruhohşayan *(Ar. Far.)* : Ruh okşayan.
Ruhohşayıcı : Ruh okşayan.
Ruhperver *(Ar. Far.)* : Mutluluk veren.
Ruhsuz : Gevşek, uyuşuk.
Ruhsuzlug : Gevşeklik, uyuşukluk.
Ruhşünas *(Ar. Far.)* : Ruh halinden anlayan, psikolog.
Ruhunu dindirmek (ohşamag) : Ruhunu okşamak.
Ruhuna gora sıhmag : Ruhunu muazzep etmek.
Ruhunu ohumag : Ruhunu okumak.
Ruhunu oynatmag : Coşturmak, heveslendirmek.
Ruhunu torpağa tapşırmag : Ölmek.
Ruhu tezelenmek : Şenlenmek, canı tazelenmek.
Ruhu uçmag : Hoşlanmak, coşmak, sevinmek.
Ruhvérici : İç okşayıcı.
Ruhyüksekliyi : Şevk, heyecan.
Rul *(Hol.)* : Direksiyon.
Rulét *(Fr.)* : 1. Sarma. 2. Tatlı sarma.
Rulétka *(Fr.)* :1.Rulet (oyun). 2.Rulet (âlet).
Rulon *(Fr.)* : Rulo, tomar.
Rumb *(İng.)* : Pusula kertesi.
Rumın : Rumen, Romanyalı.
Rumınca : Rumence.
Rumka *(Hol.)* : Kadeh.
Rupi, Rupiye *(Sans.)* : Rupi.
Rusi : Rusça.
Rusist : Rus dili uzmanı.
Risistika *(Rus.)* : Rus filolojisi.
Rusiya : Rusya.
Rusiyalı : Rusyalı.
Rusizm : Rusçadan alınmış (söz ve deyimler).
Ruslaşdırılmag : Ruslaştırılmak.
Ruslaşdırma : Ruslaştırma.
Ruslaşdırmag : Ruslaştırmak.
Ruslaşmag : Ruslaşmak.
Rustümbaz *(Far.)* : Akrobat, ip cambazı.
Ruz *(Far.)* : Gün, gündüz.
Ruzgar *(Far.)* : Hayat, maişet.
Ruzgarı bed esmek : Talihi kötüleşmek.
Ruzgarını kéçirmek : Hayat sürmek.
Ruzgu : Kamçı, kırbaç.
Ruzi *(Far.)* : Yiyecek, azık.
Ruzi élemek (etmek) : Azık etmek.
Ruzi-ezel *(Far.)* : Başlangıç, ezel.
Ruzi gazanmag : Geçimini kazanmak.
Ruzisini elinden burahmag : Ekmeğinden mahrum olmak.
Ruzisini kesmek : Aç bırakmak.
Ruzisiz : Yiyeceksiz.
Ruzisiz goymag : Aç bırakmak.
Ruzname *(Far.)* : Gazete.

Ruznameçi : Gazeteci.
Ruznameçilik : Gazetecilik.
Ruzüşeb *(Far.)* : Gece gündüz.
Rüb *(Ar.)* : 1. Çeyrek. 2. Mahalle, semt. 3. Üç ay.
Rübab *(Ar.)* : Rübap, rebap.
Rübabçalan, Rübabçı : Rebap çalan.
Rübai *(Ar.)* : Rubaî.
Rübend *(Far.)* : Peçe.
Rübendli : Peçeli.
Rüblük : Üç aylık.
Rüfeġa *(Ar.)* : Dostlar.
Rüh *(Far.)* : Yanak, yüz.
Rühsar *(Far.)* : Çehre, yüz.
Rük'et *(Ar.)* : Rekât.
Rükn *(Ar.)* : Rükün.
Rüsd : Şekerleme.
Rüsd olmag : Şekerlenmek, ağdalaşmak.
Rüshet *(Ar.)* : Ruhsat.
Rüshet almag : Ruhsat almak.
Rüshetname *(Ar. Far.)* : Ruhsatname.
Rüsum *(Ar.)* : 1. Resim, vergi. 2. Gümrük.
Rüsumat *(Ar.)* : Rüsumat.
Rüsvay *(Far.)* : Rüsva, utanç.
Rüsvayçı : Utandırıcı.
Rüsvayçılıg, Rüsvaylıg : Rezalet.
Rüsvayédici : Utandırıcı.
Rüsvay élemek (etmek) : Utandırmak, rezil etmek.
Rüsvay olmag : Rezil olmak.
Rüşdiyye *(Ar.)* : Rüştiye.
Rüşéym *(Ar.)* : Embriyon, oğulcuk.
Rüşeymsiz : Embriyonsuz (bitki).
Rüşvet *(Ar.)* : Rüşvet.
Rüşvetçi *(Ar.)* : Rüşvetçi.
Rüşvetçilik *(Ar.)* : Rüşvetçilik.
Rüşvethor *(Ar.)* : Rüşvet yiyen.
Rüşvethorlug : Rüşvetçilik.
Rütbe *(Ar.)* : Rütbe.
Rütbeli : Rütbeli.
Rütbesiz : Rütbesiz.
Rütbesizlik : Rütbesizlik.
Rütubet *(Ar.)* : Rütûbet.
Rütubetlenmek : Rütûbetlenmek.
Rütubetli : Rütûbetli.
Rütubetlilik : Rütûbetlilik.

S

Saam(lar) : Laponlar, Laponyalılar.
Saat *(Ar.)* : Saat.
Saatbasaat : Saatten saate.
Saatgabı : Saat mahfazası.
Saatlarca : Saatlerce.
Saatlarla : Saatlerle, saatlerce.
Saatlıg : Saatlik.
Saatsaz *(Ar. Far.)* : Saatçi.
Saatsazlıg : Saatçilik.
Sabah *(Ar.)* : Sabâh.
Sabah-birigün : Bugün yarın, yakın gelecekte.
Sabahdan : Sabahtan.
Sabah érte : Sabahleyin.
Sabahgülü : Kadife çiçeği.
Sabahı, Sabahısı : Ertesi gün.
Sabahın héyir olsun : Günaydın!
Sabahkı : Yarınki.
Sabahlıg : Ertesi gün.
Sabah sabaha salmag : Aksatmak, geciktirmek.
Sabiġ *(Ar.)* : Eski, geçmiş.
Sabiġden : Eskiden.
Sabit *(Ar.)* : Sâbit.
Sabitġedem *(Ar.)* : Sebatlı, dürüst.
Sabit olmag : Gerçekleşmek.
Sabun : Sabun.
Sabotaj *(Fr.)* : Sabotaj.
Sabotajlıg, Sabotajçılıg : Sabotaj.
Sabun : Sabun.
Sabunbişiren : Sabuncu.
Sabunçu : Sabuncu.
Sabunçulug : Sabunculuk.
Sabunçulug élemek (etmek) : Sabunculuk yapmak.
Sabungabı : Sabunluk (kab).
Sabun govuğuna dönmek : Sabun köpüğüne dönmek.
Sabun köpüyüne dönmek : Sabun köpüğüne dönmek.
Sabun zavodu : Sabun fabrikası.
Sac : Sac.
Sac içi : Sacda kavurma.
Saç : Saç.
Saçag : Saçak.
Saçaglamag : 1. Püsküllemek (kumaş kenarını). 2. Tel tel etmek.
Saçaglanmag : Saçaklanmak.
Saçaglı : Saçaklı.
Saçaglı konfét : Kağıtlı şeker.
Saçaglı kök : Saçak kök.
Saçag-saçag : Saçaklı.
Saçagsız : Püskülsüz.
Saçayıran : Toka.
Saçbağı : Saç bağı.
Saç-birçek : Saç pürçek.
Saç-birçek ağartmag : 1. İhtiyarlamak (kadın). 2. mec. Tecrübeli olmak.
Saç-birçeyini yolmag : Saçını başını yolmak.
Saçgıran : Saçkıran.
Saçı-birçeyi ağarmag : Saçı başı ağarmak.
Saçını-saggalını ağartmag : Saçını sakalını ağartmak.
Saçıntı : Saçıntı, sızıntı.
Saçlamag : Saçından yapışmak (birinin).
Saçlanmag : Saçı uzamak.
Saçlaşmag : Saçlarından yapışmak (birbirinin).
Saçlı-birçekli : Kelli felli.
Saçlı-saggallı : Papaz kılıklı.
Saçma : Saçma.
Saçmag : Saçmak.
Saçmalamag : Saçmalamak, zırvalamak.
Saç-saggal : Saç sakal.
Saç-saggal ağartmag : Saç sakal ağartmak.

Saç-saggal basmag : Papaza dönmek.
Saçşekilli : Saç görünümünde, tüysü.
Saç uzun ağıl gödek : Saç uzun akıl kısa.
Saç yolmaya çıhmag : Saç saça kapışmak (kadınlar).
Sadag : Sadak.
Sadağa *(Ar.)* : Sadaka.
Sadalamag : 1. Çağırmak. 2. Yoklama yapmak.
Sadalanmag : Çağırılmak.
Sade *(Far.)* : Sâde.
Sadece : Sâdece.
Sadece olarag : Basitçe, kolayca.
Sadecesine : Teklifsizce, kolayca.
Sade eded : Basit sayı.
Sadeğelb, Sadedil *(Ar. Far.)* : Saf, safdil.
Sadeğelblik, Sadedillik : Saflık.
Sadeleşdirme : Basitleştirme.
Sadeleşdirmek : Sadeleştirmek, basitleştirmek.
Sadelik göstermek : Tevazu göstermek.
Sadelövh, Sadelovh *(Far. Ar.)* : Safdil.
Sadelövhane, Sadelövhcesine : Safça.
Sadelövhlük, Sadelovhlug:Saflık, safdillik.
Sadelövhlük etmek : Saflık etmek.
Sadeürekli : Safderun, safdil.
Sadılama : Sayma, sayıp dökme.
Sadılamag : Yoklama yapmak, isim isim saymak.
Sadiğ *(Ar.)* : Sadık.
Sadiğane *(Ar. Far.)* : Sadâkatle, sâdıkâne.
Sadiğlik : Sadâkat.
Sadir *(Ar.)* : Sâdır.
Sadir olmag : Sadır olmak.
Sadist : Sadist.
Sadizm : Sadizm.
Saet *(Ar.)* : Saat.
Saf *(Ar.)* : 1. Saf, arı. 2. Düz, düzgün. 3. Duru, berrak su. 4. Pak, temiz. 5. Katıksız, halis.
Safa çıhartmag : Aklamak.
Saf çıhmag : Aklanmak.
Saf-çürük élemek (etmek) : Seçmek, ayıklamak.
Safdil *(Ar. Far.)* : Safdil.
Safdilden : Samimiyetle.
Safdillilik (üreklilik) : Samimiyet.
Saf élemek : Temizlemek.
Safganlı : Saf kan.
Safganlılıg : Saf kanlılık.
Safğelbli (ürekli) : Samimî, temiz yürekli.
Safğelblilik (üreklilik) : Samîmiyet, temiz kalplilik.
Saflamag : Ayıklamak.
Saflaşdırıcı : Arıtıcı, rafineri.
Saflandırmag, Saflaşdırmag : Arıtmak, rafine etmek.
Saflaşmag : Saflaşmak.
Saflıg : Açıklık, vuzuh.
Safürekli : temiz kalpli.
Safüreklilik : Samîmiyet.
Sag : Gövde (ağaç).
Sagdaş : Sağdıç.
Sagga *(Ar.)* : Saka.
Saggaguşu : Saka (kuş).
Saggal : Sakal.
Saggal ağartmag : Kocamak, yaşlanmak.
Saggala salam vérmemek : Özen göstermemek, saymamak.
Saggala soğan doğramag : Alay etmek.
Saggal (bığ) basmag : Papaza dönmek.
Saggal goymag (uzatmag):Sakal bırakmak.
Saggalı çallatmag : Sakalı ağartmak.
Saggalı ele vérmek : Sakalı ele vermek.
Saggalına den düşmek : Sakalına ak düşmek.
Saggalın ağarsın : Çok yaşa! berhudar ol!
Saggalının ağ vahtında : Yaşlılığında.
Saggallamag : Sakalından yapışmak, bu şekilde dövüşmek.
Saggallanmag : Sakallanmak.
Saggallı : Sakallı.
Saggallıkerkes : Kerkenez.
Saggalsız : Sakalsız.
Saggız : Sakız, terebentin.
Saggızağacı : Sakızağacı.
Saggız céynemek : Lüzumsuz vakit harcamak.
Saggız kimi yapışmag : Sıkıştırmak.
Saggızını oğurlamag : Aklını çelmek.

Saggız oğurluğuna gétmek : Niyetini öğrenmeğe gitmek.
Saggo : Sakağı, ruam.
Saggolu : Sakağılı, ruamlı.
Sagınarag : İhtiyatla.
Sagındırma : ihtar, ikaz.
Sagındırmag : Uyarmak, ihtar etmek.
Sagınma : İhtiyat.
Sagınmag : Sakınmak.
Sagınmayan : İhtiyatsız, gafil.
Saği *(Ar.)* : Saki.
Sağit *(Ar.)* : Düşen, düşmüş.
Sağit étmek : Lağv etmek.
Sağit olmag : Sakıt olmak.
Sağ : 1. Sağ, canlı. 2. Sağlam. 3. Sağ taraf. 4. Sağ parti. 5. mec. Doğru, güvenilir, düzgün.
Sağaldan, Sağaldıcı : Sağaltıcı.
Sağaldılmaz : Onulmaz.
Sağalmaz : Onulmaz.
Sağalmaz derde salmag : Onulmaz derde düşürmek.
Sağalmamazlıg : Onulmazlık.
Sağaltmag : Sağaltmak.
Sağanag : 1. Kasnak, çember. 2. Jant, ispit.
Sağanağa çekmek : Kasnaklamak.
Sağdırmag : Sağdırmak.
Sağdış : Sağdıç.
Sağdışlıg : Sağdıçlık.
Sağdış-soldış : Sağdıç.
Sağ gözü kimi istemek : Çok istemek.
Sağgün : Hastalıksız süre, iyigün.
Sağıcı : Sağım yapan (kadın, kız).
Sağıcılıg : Sağım yapma.
Sağılmag : Sağılmak.
Sağım, Sağın : Sağım.
Sağımlıg : Sağımlık.
Sağına-soluna kéçmek : Yaltaklanmak.
Sağınçı, Sağıcı : Sağıcı (kadın).
Sağıntı : 1. Sağmal. 2. Alınmış kan (vücuttan).
Sağır : Sağır.
Sağırlıg : Sağırlık.
Sağış : Sağım.
Sağ-islahat goymamag : İyice pataklamak.
Sağlam : Sağlam.
Sağlamlaşdırma : Sağlamlaştırma.
Sağlamlaşdırmag : Sağlamlaştırmak.
Sağlamlaşmag : Sağlamlaşmak.
Sağlamlıg : Sağlamlık.
Sağlamlıgocagları : Sağlık ocakları.
Sağlıg : Sağlık.
Sağlıgla gal(ın) : Sağlıcakla kal(ınız).
Sağlıg olsun : İnşallah!
Sağmag : Sağmak.
Sağmal : Sağmal, sağımlı.
Sağmal inek : Gelir kaynağı (kimse, şey).
Sağrı : 1. Sağrı. 2. Bacak, kalça. 3. Sağrı çulu.
Sağrılı : Sağrısı geniş.
Sağsağan : Saksağan.
Sağ-salamat : Sağ selamet, sağ sâlim.
Sağ-salamatlıg : Selâmet, esenlik.
Sağ-sol : Etraf.
Sağ-sola sovurmag : İsraf etmek.
Sağ sökel : Tam iyileşmemiş (kimse).
Sağu : Ağıt.
Sağuçı : Ağıtçı.
Saharin *(Yun.)* : Sakarin.
Sahe *(Ar.)* : 1. Saha, meydan. 2. Bölge, semt. 3. Genişlik. 4. Satıh, alan. 5. Branş.
Sahecik : Küçük saha.
Sahib *(Ar.)* : Sâhip.
Sahib çıhmag : Sahip çıkmak.
Sahib durmag *(Ar.)* : Sahiplenmek.
Sahibe : Sâhibe.
Sahibhana *(Ar. Far.)* : Ev sahibi.
Sahibkar *(Ar. Far.)* : Sahip, iye.
Sahibkarlıg : Sahiplik, iyelik.
Sahiblenmek : Sahiplenmek, sahibi olmak, ele geçirmek.
Sahiblik : Sahiplik.
Sahiblik élemek : Sahip olmak, mâlik olmak.
Sahibmenseb *(Ar.)* : Yüksek dereceli.
Sahib olmag : Sahip olmak.
Sahibsiz : Sahipsiz.
Sahibsizlik : Sahipsizlik.
Sahil *(Ar.)* : Sâhil.
Sahilsiz : Uçsuz bucaksız, engin.
Sahlac : Çivi.
Sahladılmag : Saklatılmak.

Sahlamag : Saklamak.
Sahlanc : İhtiyatlık.
Sahlanmag : Saklanmak.
Sahlanmaz : Zaptolunmaz.
Sahlaşdırmag : 1. Önlemek, engellemek, durdurmak. 2. Kendini tutmak, kendini zaptetmek.
Sahlaşlı : İhtiyatlı.
Sahlatdırmag, Sahlatmag : Saklatmak.
Sahlayan, Sahlayıcı : 1. Bekçi, muhafız. 2. İşleten, sahip.
Sahlov : Garnizon.
Sahman : 1. Düzen, tertip. 2. İmkan, fırsat.
Sahmana düşmek : Yoluna girmek, düzelmek.
Sahmana salmag : Düzeltmek, tanzim etmek.
Sahmanlamag:Düzene sokmak, düzeltmek.
Sahmanlı : 1. Rahat, uygun. 2. Düzenli.
Sahsı : Çini, seramik.
Sahsıçı : Seramikçi.
Sahsıçılıg : Seramikçilik.
Sahta *(Far.)* : 1. Sahte, yalancı. 2. Sahtekârlık, hile.
Sahtakar (Far.) : Sahtekâr, sahteci.
Sahtakarlıg : Sahtekârlık.
Sahtakarlıg élemek (etmek) : Sahtekârlık etmek.
Sahtalaşdırma : Sahtecilik.
Sahtalaşdırmag : 1. Tahrif etmek. 2. Çirkin şekle sokmak. 3. Riyakârlık etmek.
Sahtalıg : Sahtelik.
Sail *(Ar.)* : Dilenci.
Saillik : Dilencilik.
Sair(e) *(Ar.)* : Başka.
Sait *(Ar.)* : Sesli (gramer).
Saitarası : Vokal arası (gramer).
Sajın *(Rus.)* : Sajen (2.134 metre).
Sajınlıg : Sajenlik (üç arşınlık).
Sakikga : Kene, sakırga.
Sakin (Ar.) : 1. Sakin. 2. Harekesiz (Arapçada).
Sakin etmek (élemek) : İskân etmek, yerleştirmek.
Sakin olmag : 1. Yerleşmek . 2. Sâkin olmak, rahatlamak.
Sakit *(Ar.)* : Yavaş, sakin, uslu.
Sakitanc, Sakitce (sinc) : Yavaşça, yavaştan, sessiz sadâsız.
Sakit élemek (etmek) : Teskin etmek, yatıştırmak.
Sakitlenmek, Sakitleşmek : Teskin olmak, yatışmak, avunmak.
Sakitleşdirici, Sakitédici : Müsekkin, yatıştırıcı.
Sakitleşdirilmek : Susturulmak.
Sakitleşdirmek : Yatıştırmak, zaptetmek.
Sakitleşme : Teskin, yatışma.
Sakitleşmek : Yatışmak, avunmak.
Sakitlik : 1. Sükûnet, sakinlik. 2. Limanlık.
Sakit okéan : Sakin deniz.
Sakit olmag : Yatışmak.
Sakit-sakit : Sakin sakin, uslu uslu.
Saksafon : Saksofon.
Saksaul : Saksaul (holoxylon ammodendron).
Saksaullug : Saksaulluk.
Sakvoyaj *(Fr.)* : Valiz.
Sal : 1. Kaldırım taşı. 2. Masif, som. 3. Sal.
Salaca : Sedye, teskere.
Salacag : Salacak, teneşir.
Salam *(Ar.)* : Selam.
Salama durmag : Selama durmak.
Salam almag : Selam almak.
Salamat *(Ar.)* : 1. Sağlam, salim. 2. Selametle, sağlıkla.
Salam ateşi : Selam topu.
Salamat çıhmag : Ölmemek, sağ kalmak.
Salamat galın : Hoşça kalın!
Salamat galmag (gurtarmag) : 1. Sağ kalmak. 2. Sağlam kalmak.
Salamatı : Sadaka (kaza bela için).
Salamatlaşmag : Vedâlaşmak, vedâ etmek.
Salamatlıg : Sağlık, esenlik.
Salamat yér galmamag : Sağlam yeri kalmamak.
Salamat yér goymamag : Sağlam yer bırakmamak.
Salam-dua : Selam sabah.
Salam (ün) eleyküm *(Ar.)* : Selâmünaleyküm.
Salam élemek : Selamlamak.

Salam göndermek : Selam göndermek.
Salam-kalam *(Ar.)* : Selam kelam.
Salam-kalamı olmag : Tanıdık olmak.
Salamlamag : Selamlamak.
Salamlaşmag : Selamlaşmak.
Salamsız-kalamsız : Selamsız kelâmsız.
Salam vérmek : Selam vermek.
Salam yétirmek : Selam söylemek.
Salat *(Ar.)* : 1. Salât. 2. Salâ.
Salat *(Rus.)* : Salata.
Salat çekmek : Salâ vermek.
Salatlıg : Salatalık.
Salbend : Kaldırım.
Salçı : Salcı.
Saldaş : Kaldırım taşı.
Saldat *(Fr.)* : Asker.
Saldırma : 1. Hücum, saldırı. 2. Ganîmet.
Saldırmag : Saldırmak.
Saldo *(İtal.)* : Bakiye.
Salfét *(İtal.)* : Peçete, peşkir.
Salğar : Usul, metot, kaide.
Salhag : 1. Asılı. 2. Sallanan, topal.
Salhım : Salkım.
Salhımabenzer, Salhımvarı : Salkımsı.
Salhımçiçekli : Salkımsı çiçekliler.
Salhımçiçeyi : Salkım çiçeği; başak çiçeği.
Salhımlanmag, Salhımlaşmag : Salkım olmak, salkıma benzemek.
Salhımlı : Salkımlı.
Salhımsöyüd : Salkımsöğüt.
Salıg, Salıh : Haber, bilgi.
Salıgçı : Kılavuz, rehber.
Salım : Az, azıcık.
Salımlıg : Tutam, tutamlık.
Salışdırıcı : Tahrikçi, kışkırtıcı.
Salışdırıcılıg : Tahrik, kışkırtma.
Salışdırmag : Fitlemek, fitnelemek (birbiri üzerine).
Salim *(Ar.)* : Sâlim.
Sallabaş : 1. Başı sallanan. 2. mec. Yere bakan.
Sallabığ (lı) : Sarkık bıyıklı.
Sallag : 1. Kasap. 2. Asılı, sarkık. 3. Kağşak.
Sallagbıg(lı) : Sarkık bıyıklı.
Sallagdodag(lı) : Sarkık dudaklı.
Sallaggarın(lı) : Şişman, sarkık göbekli.
Sallaggulag(lı) : 1. Sarkık kulaklı (hayvan). 2. mec. Haysiyetsiz.
Sallaghana : 1. Mezbahane. 2. mec. Katliam yeri.
Sallaghanaya göndermek : Ölüme göndermek.
Sallaglıg : 1. Mezbahacılık. 2. Sarkıklık.
Sallağı : Çömelmiş halde.
Sallama : 1. Asılı. 2. Kristal taş (küpe, avize için). 3. Çobanlama.
Sallamag : Sallamak.
Sallana-sallana : Salınarak.
Sallanıb gétmek (kéçmek) : Geçip gitmek.
Sallanış : Salınma, yürüyüş tarzı.
Sallanmag, Sallaşmag : Sallanmak.
Sallanmış : 1. Asılı. 2. Salınma.
Sallatmag : Sallatmak.
Salmaçay : Şekerli çay.
Salmag : 1. Atmak, fırlatmak. 2. İhdas etmek. 3. Yaymak (yaygı) (sofra). 4. Aşağı sokmak. 5. Kurtarmak. 6. Duçar etmek. 7. Koymak, bırakmak. 8. Peşine düşürmek. 9. Ayakla atmak. 10. Sabitleştirmek. 11. Görevden almak. 12. Kışkırtmak. 13. Düşürmek. 14. Yapmak. 15. Geçirmek, takmak. 16. Örtmek. 17. Hızla oturmak. 18. Yerleştirmek. 19. Hemen göndermek. 20. Dikmek (fidan vb). 21. Ayırmak (tabaklara vb.). 22. Dökmek. 23. İşlemek, nakışlamak. 24. Devirmek, alaşağı etmek. 25. mec. Haps etmek.
Salname *(Far.)* : Salname, kronik.
Salnameçi : Salname yazarı.
Salol : Salisilat.
Salon *(Fr.)* : Salon.
Salovçu : Düğün davetçisi (kız ve oğlan).
Salyut *(Fr.)* : Top atışıyla selamlama.
Sam, Samyéli *(Ar.)* : Samyeli.
Saman : Başak kalıntısı, kesmik.
Saman *(Far.)* : Servet, zenginlik.
Saman altında su yéritmek : Saman altından su yürütmek.

Samanı : Samanî.
Saman kimi : Sebil gibi.
Samanlamag : 1. Samanla örtmek (çatı vb.). 2. Yemlemek, saman yedirmek.
Samanlı : Samanlı.
Samanlıg : Samanlık.
Sambal, Sanbal : Çeki, ağırlık, tartı.
Sambo *(Rus.)* : Yakın dövüş.
Samboçu : Yakın dövüşçü.
Samı : Zelve.
Samit *(Ar.)* : 1. Sessiz, suskun. 2. Konson, ünsüz.
Samovar *(Rus.)* : Semaver.
Samuray *(Jap.)* : Soylu savaşçı (Japonyada), samuray.
San : 1. Şöhret, ün. 2. Sayı, miktar. 3. Talim, yürüyüş. 4. Sanki.
Sanamag : Saymak.
Sanasan : Sanki.
Sanatoriya *(Lat.)* : Sanatoryum.
Sanballamag : 1. Ağırlığını yoklayarak tahmin etmek. 2. Hazırlamak.
Sanballı : 1. Ağır. 2. mec. Ciddî, ağır. 3. mec. Ağır başlı. 4. mec. Esaslı, mükemmel.
Sancag : İğne; firkete, fürkete.
Sancaglama : İğneyle tutturma.
Sancaglamag : İğneyle tutturmak.
Sancagvarı, Sancağaohşar : İğne gibi.
Sancan, Sancıcı : İğneli, sivri uçlu, batan.
Sancdırmag : Batırmak (iğne).
Sancılı : 1. Sancılı. 2. İshalli. 3. Doğum halinde. 4. Batırılmış (iğne). 5. Geçirilmiş, takılmış.
Sancılmag : 1. Batırılmak, çakılmak. 2. Takılmak, geçirilmek. 3. Batmak, geçmek, girmek. 4. Gurûb etmek, batmak. 5. Dikilmek, çevrilmek (göz, bakış).
Sancılmış : 1. Batırılmış, kakılmış. 2. Takılı, geçirilmiş.
Sancmag : 1. Batırmak, sokmak. 2. İliştirmek, takmak. 3. Sokmak, ısırmak (arı vb.). 4. Zonklamak. 5. mec. İncitmek, üzmek.
Sandalya : Sandalye.
Sandıg : Sandık.
Sandıgça : Küçük sandık.
Sandıgdar : Veznedar.
Sandıg edebiyyatı : Kalitesiz (kitap vb.).
Sandıghana : Ambar, kiler.
San gétmek :Yürümek, geçit resmi yapmak.
Sanılı : Sayılı.
Sanılmag : 1. Sanılmak. 2. Sayılmak.
Sani *(Ar.)* : Sânî.
Sanitar *(Lat.)* : Hasta bakıcı.
Sanitariya *(Lat.)* : Hıfzıssıhha, sıhhiye.
Sanitarka *(Rus.)* : Hastabakıcı (kadın).
Saniye *(Ar.)* : Sâniye.
Saniyelik : Sâniyelik.
Saniyen *(Ar.)* : Sâniyen.
Saniyeölçen : Kronometre.
San kéçmek : Resmî geçit yapmak.
Sanki : Sanki.
Sanksiya *(Lat.)* : 1. Tasdik, onaylama. 2. Müeyyide.
Sanlı : 1. Şerefli. 2. Fahrî.
San(ı)lı : Sayılı.
Sanmag : Saymak, hesaplamak.
Sansor *(Lat.)* : Sansürcü.
Santarka *(Rus.)* : Hasta bakıcı (kadın).
Santigram *(Fr.)* : Santigram.
Santimétr *(Fr.)* : Santimetre.
Santimétrlik : Santimetrelik.
Santonin *(Lat.)* : Böcek düşürücü, solucan ilacı.
Santur *(Yun.)* : Santur.
Sap : 1. İplik. 2. Tel. 3. Sap, kabza, kol. 4. Sap (çiçek, meyve vb.).
Sapabenzer : İpliksi.
Sapa düzmek : İpliğe dizmek.
Sapalag : 1.Dağıtım, tevzi. 2. Ziraat vergisi.
Sapan : Saban.
Sapand : 1. Sapan (taş atmak için). 2. mec. Engel.
Sapanddaşı : Sapan taşı.
Sapbasağ : Sapsağlam.
Sap aşığı : İplik makarası.
Sap çarhı : Makara.
Sapdırma : Yersiz (olarak), münasebetsiz (olarak).

Sapdırmag : Saptırmak.
Sapgın : 1. Münharif, sapkın. 2. Şirret, edepsiz, şehvetli.
Sapgıncasına : Ahlaksızca, sapıkça.
Sapgınlıg : Sapkınlık, sefahet.
Sapgınlıg élemek (etmek) : Ayyaşlık etmek, çapkınlık etmek.
Sapı düyün salmag : İşi zorlaştırmak.
Sapılca, Saplıca : Tava.
Sapılmag : Sapılmak.
Sapıtma : 1. Yersiz, münasebetsiz. 2. Manevra. 3. Münasebetsizce.
Sapıtmag : 1. Sapıtmak. 2. Manevra yapmak.
Sap kimi : İplik gibi.
Sap kimi incelmek : Zayıflamak.
Saplag : 1. Sap, kabza. 2. Sap (çiçek, meyve vb.). 3. İplik.
Saplagcıg : Sapçık.
Saplaglı : 1. Sapçığı olan (çiçek vb.). 2. Saplı, kabzalı.
Saplamag : 1. İplik geçirmek (iğneye). 2. Sap takmak (balta vb.). 3. Saplamak, batırmak. 4. Dikmek (göz). 5. Yüklemek.
Saplanmag : 1. Saplanmak. 2. İplik geçirilmek (iğneye). 3. Sap takılmak (balta vb.). 4. Dikilmek (göz birine, bir şeye).
Saplı : 1. İplik geçirilmiş (iğne). 2. Sapı olan (çiçek vb.). 3. Sap takılmış (balta vb.).
Saplıg : Saplık (kabza malzemesi).
Sapmag : 1. Sapmak. 2. Atlatmak, oyalamak.
Sappasağ, Sapsağ : Sapsağlam.
Sapsağlam : Sapsağlam.
Sapsağlamlıg, Sapsağlıg:Sapasağlam olma.
Sapsarılıg : Sapsarı olma.
Sapşekilli, Sapvarı : İpliksi.
Sar *(Far.)* : Sığırcık.
Sarab *(Far.)* : Serap.
Sarafan *(Rus.)* : Kolsuz elbise (kadın için).
Saragan : Mercanköşk (bitki).
Saralıb-solma : Sararıp solma.
Saralıb-solmag : Sararıp solmak.
Saralmag : Sararmak.
Saralmış : 1. Sarı, sarı renkli. 2. Soluk (çehre). 3. Solmuş, pörsümüş. 4. Öfkeli.
Saraltı : Sarartı.
Saraltmag : Sarartmak.
Saray : Saray.
Sarban, Sarvan *(Far.)* : Deveci.
Sardélka *(İtal.)* : Sosis.
Sardina *(İtal.)* : Sardalye, ateş balığı.
Sarenc *(Far.)* : Makam (musiki).
Sarğı : Sargı.
Sarğı menteğeleri : Pansuman merkezleri.
Sarı : 1. Sarı. 2. Taraf, semt,... e doğru. 3. Dolayı, ötürü, için.
Sarıbaş : Sarı saçlı.
Sarıbeniz(li) : Sarışın.
Sarıbenövşe : Sarıçiçek, ölmez çiçek.
Sarıbozumtul : Açık sarı.
Sarıbuğda : Sarı buğday.
Sarıbülbül : Kanarya.
Sarıcaotu, Sarılıgotu : Çalgıcı otu.
Sarıdimdik : Albatros (kuş).
Sarıdöş : Yelve, flurya.
Sarıév : Tımarhane.
Sarıg : 1. Pansıman, sargı. 2. Türban, sarık.
Sarıganad(lı) : Sarı kanatlı.
Sarıgırmızı : Sarı kırmızı.
Sarıgızdırma : Sarıhumma.
Sarıgile : Ak üzüm.
Sarıglı : 1. Sargılı. 2. Türbanlı, sarıklı.
Sarıkol : Sarı çalı.
Sarıkök : Sarı boya, zerdeçal.
Sarıköklü : Sarı boyalı.
Sarıköynek, Sarısendel : 1. sarı asma (kuş). 2. Sarı kavun.
Sarıküren : Açık kestane, açık doru, al donlu (at).
Sarılıg : 1. Sarı renk. 2. Sarılık (hastalık).
Sarımag : 1. Bağlamak, sarmak. 2. Dolamak, sarmalamak. 3. mec. Bürümek, tutmak, kaplamak. 4. mec. Sarakaya almak.
Sarımtıl, Sarımsov : Sarımtırak, sarımsı.
Sarınmag : 1. Bürünmek, örtünmek. 2. Sarılmak (yara vb.). 3. Bağlanmak (ip vb. ile).

Sarıntı, Saraltı : Sarartı.
Sarısaç : Kumral saçlı.
Sarısifet(li) : Solgun çehreli.
Sarısüsen : Sarı sabır.
Sarışmag : Kucaklaşmak.
Sarıtikan : Sarı diken (bitki).
Sarıyağız, Sarıyanız : Sarışın.
Sarıyıcı, Sarıma : Çıkrığa iplik saran.
Sarızanbag : Sarı zambak.
Sarja *(Fr.)* : Astar bezi.
Sarkazm *(Yun.)* : Saraka.
Sarkofag *(Yun.)* : Lahit.
Sarkoma *(Yun.)* : Sarkom.
Sarmag : Sarmak, bürümek.
Sarmaşıg : Sarmaşık.
Sarmaşmag : Sarmaşmak.
Sarpmag : Sapmak.
Sarsag : 1. Ahmak, akılsız. 2. Salak, mankafa. 3. boş, beyhude.
Sarsagcasına : Ahmakça, sarsakça.
Sarsaggulu : Salak, mankafa.
Sarsaglamag : 1. Saçmalamak, zırvalamak. 2. Ahmaklaşmak.
Sarsaglaşmag : 1. Ahmaklaşmak. 2. Saçmalamak.
Sarsaglıg : 1. Ahmaklık, cehalet. 2. Zırvalama.
Sarsag-sarsag : Sarsakça.
Sarsag-sarsag danışmag : Saçmalamak.
Sarsıdıcı : 1. Sarsıcı, sarsan. 2. mec. Acı, dokunaklı.
Sarsılmag : Sarsılmak.
Sarsılmaz : Metanetli.
Sarsılmazlıg : Metanet.
Sarsıma : Sarsıntı.
Sarsımag : Sarsılmak.
Sarsıtmag : Sarsmak.
Saş : Saç.
Satasat, Sathasat : Canlı ticaret.
Sataşgan : Sataşan, takılgan.
Sataşmag : 1. Sataşmak. 2. İlişmek, dokunmak.
Satdıg : Satılık.
Satgı : Satış.
Satgın : 1. Alçak, şerefsiz. 2. Hain.
Satgınlıg : Şerefsizlik, namertlik.
Satıb-sovmag, Satıb-sovurmag : Satıp savmak.
Satıl : Sitil.
Satılca : Küçük sitil.
Satılma gul : Satılık köle.
Satılmag : Satılmak.
Satılmalı : Satılık.
Satılmaz : Satılamayan.
Satınalma giymeti : Alış fiyatı.
Satın almag : Satın almak.
Satınalma gul : Satın alınmış köle.
Satış : Satış.
Satışa burahmag : Satışa sunmak.
Satin *(Fr.)* : Saten.
Satinét *(Fr.)* : İnce saten.
Satira *(Lat.)* : Hicviye.
Satirik *(Lat.)* : 1. Hicivci. 2. Hicvî.
Satlıg : Satılık.
Satlığa goymag : Satılığa çıkarmak.
Satrap *(Fr.)* : Satrap.
Sava : 1. Geç yetişen (mahsül). 2. Haber, müjde.
Savab *(Ar.)* : Sevap.
Savab iş : Sevap iş.
Savab yiyesi olmag : Sevap kazanmak.
Savaçı : Haberci.
Savad *(Ar.)* : 1. Okuma yazma. 2. Savat.
Savad almag : Okur yazarlık öğrenmek.
Savadçı : Savat ustası.
Savadlamag : Savatlamak.
Savadlandırmag : Okur yazarlık öğretmek.
Savadlanmag : Okuma yazma öğrenmek.
Savadlı : 1. Okur yazar. 2. Savatlı.
Savadlılıg : Okur yazarlık.
Savadsız : 1. Okur yazar olmayan. 2. mec. Beceriksiz.
Savadsızlıg : 1. Cehalet. 2. mec. Kabiliyetsizlik.
Savad vérmek : Okur yazarlık öğretmek.
Savand : Eğe (bileme âleti).
Savar : Geç ekilen (tahıl).
Savaş : Savaş.
Savaşdırmag : Aralarını açmak, bozuşturmak.
Savaşğan : Kavgacı, kavga düşkünü.
Savaşğanlıg : Kavgacılık.

Savay(ı) : Başka, gayri.
Say : 1. Adet, rakam. 2. Miktar. 3. Sığ yer. 4. mec. Saygıdeğer.
Saya : 1. Sade, basit. 2. Saf, bön. 3. Düz renkte.
Saya almamag (salmamag) : Saymamak, çekinmemek.
Sayaçı : Koyun manicisi.
Sayad *(Ar.)* : Avcı.
Sayag : 1. Üslup, tarz. 2. Tür, gibi, tarzda, vaziyette. 3. Yarı uykulu, yarı ayık.
Sayag durmag : Dikkatli olmak, uyanık olmak.
Saya gelmemek : Sayısı çok olmak.
Sayaglamag : Sayıklamak.
Sayağı : Benzeri, gibi.
Sayahlamag : Sayıklamak.
Sayalanmag : Sağalmak.
Sayaparça : Düz kumaş, sade kumaş.
Sayanahış : Sade nakış.
Saya-sana salmag : Saygı göstermek.
Sayca : Sayıca, miktarca.
Saydırmag, Saydırtmag : 1. Saydırmak. 2. mec. Saygı göstertmek.
Saye *(Far.)* : 1. Gölge. 2. mec. Himaye.
Sayeban *(Far.)* : Gölgelik, çardak.
Saye salmag : Korumak, himaye etmek.
Sayğa : Fil.
Sayğac : 1. Sayaç. 2. Çörkü. 3. İstatistikçi.
Sayğı : 1. Uyanıklık. 2. Saygı.
Sayğılı, Sayğın : İhtiyatlı, uyanık.
Sayğısız : Gamsız, kaygısız.
Sayğısızlıg : 1. İhtiyatsızlık, gaflet. 2. Gamsızlık.
Sayğısız-sayğısız : Kaygısızca, gamsızca.
Sayhaş : Durgun, rüzgârsız.
Sayhaşlıg : Durgunluk, dinginlik.
Sayhaşmag : Sakinleşmek (hava).
Sayıcı, Sayçı : Sayım memuru.
Sayıg : 1. Ayık, uyanık, ihtiyatlı. 2. mec. Yarı uykulu.
Sayıglama : Sayıklama.
Sayıglamag : Sayıklamak.
Sayıglıg : Uyanıklık, teyakkuz.
Sayıg olmag : ihtiyatlı olmak.
Sayıg yatmag : Uyanık yatmak.
Sayılı : Sayılı.
Sayılmag : Sayılmak.
Sayır-bayır : Mânâsız, mantıksız.
Saylaşmag : Suyu azalmak, sığlaşmak (göl vb.).
Saymag : Saymak.
Saymagla gurtarmaz : Saymakla bitmez.
Saymaz : Saygısız.
Saymazcasına, Saymazyana : Kaygısızca, saygısızca.
Saymazlıg, Saymamazlıg : Saygısızlık, hürmetsizlik.
Saymazyanalıg : Saygısızlık.
Sayrışan : Pırıltılı.
Sayrışmag, Sayrılmag : Pırıldamak, ışıldamak.
Say-séçme : Seçme, mümtaz.
Saysız : Sayısız.
Saysız-hésabsız : sayısız.
Saytal : İri yarı.
Saz *(Far.)* : 1. Saz. 2. Mutlu, sevinçli. 3. Doğru, kusursuz. 4. Tamam, uygun.
Sazag : 1. Sivilce. 2. Kuru soğuk, ayaz.
Sazaglı : Ayazlı, çok soğuk.
Sazanda, Sazandar *(Far.)* : Çalgıcı, sazende.
Sazbend *(Far.)* : Sazcı, saz ustası.
Sazçalan : Çalgıcı.
Sazçı : Saz çalan.
Sazdır : Güzeldir, iyidir.
Saz élemek (etmek) : Yapmak, düzeltmek.
Saziş *(Far.)* : Sözleşme, andlaşma, kontrat.
Saziş bağlamag : Ahitleşmek, anlaşma yapmak.
Sazişçi : Uyumlu, uzlaşıcı, arabulucu.
Sazişçilik : Uzlaştırıcılık.
Sazişe gelmek : Uzlaşmaya varmak.
Sazişe girmek : Barış kurmak.
Saziş élemek (etmek) : Uzlaşmak.
Sazlama : Akort.
Sazlamag, Sazlaşdırmag : 1. Tamir etmek, düzeltmek. 2. Yoluna koymak, hazırlamak. 3. Düzenlemek, tertibetmek. 4. Düzene sokmak. 5. Akordetmek.

Sazlanmag, Sazlaşmag : 1. Hazırlanmak. 2. Düzenlenmek. 3. Tamir edilmek, onarılmak. 4. Düzene sokulmak. 5. Akordedilmek. 6. Mutlu olmak.
Sazlıg : 1. Sağlık, âfiyet. 2. Hazırlık.
Saz olmag : Uymak.
Seadet *(Ar.)* : Saadet, mutluluk.
Seadetli : Mesut, mutlu.
Seadetsiz : Saadetsiz, mutsuz.
Seadetsizlik : Mutsuzluk.
Séans *(Fr.)* : Seans.
Seba *(Ar.)* : Sabah yeli, meltem.
Sebat *(Ar.)* : Sebat, metanet.
Sebatla : Metanetle.
Sebatlı : Sebatlı.
Sebatlılıg : Sebat.
Sebatsız : Sebatsız.
Sebatsızlıg : Sebatsızlık.
Seba yéli : Meltem.
Sebeb *(Ar.)* : Sebep.
Sebeb élemek : Bahane etmek.
Sebebiyyet *(Ar.)* : Sebebiyet.
Sebebkar *(Ar. Far.)* : Tahrikçi, tertipçi.
Sebebkarlıg : Sebebiyet.
Sebeli : 1. Sebepli. 2. Makbul.
Sebeblilik : 1. Meşru oluş. 2. Makbulluk, geçerlik.
Sebeb olmag : Sebep olmak.
Sebebsiz : 1. Sebepsiz. 2. Özür sayılmaz.
Sebebsizlik : 1. Asılsızlık. 2. Saygısızlık.
Sebek : Usul, tarz.
Sebet, Sebed : Sepet.
Sebetcik : Küçük sepet.
Sebetçi : Sepetçi.
Sebete : 1. İskelet. 2. Yuva.
Sebettohuyan : Sepetçi.
Sebil *(Ar.)* : Sebil.
Sebir *(Ar.)* : 1. Sabır. 2. Aksırma, aksırık.
Sebir-aram, Sebir-ğerar *(Ar.)* : Tahammül.
Sebirédilmez : Dayanılmaz, çekilmez.
Sebir élemek (etmek) : Sabretmek.
Sebir getirmek : Aksırmak.
Sebir kasası daşmag : Sabrı tükenmek.
Sebir kasası dolmag : Tahammülü kalmamak.
Sebirle : Sabırla.
Sebirli : Sabırlı.
Sebirlilik : Sabır, tahammül.
Sebirsiz : Sabırsız.
Sebirsizlenmek : Sabırsızlanmak.
Sebirsizlik : Sabırsızlık.
Sebirsizlik élemek (etmek) : Sabırsızlanmak.
Sebirsizlikle : Sabırsızlıkla.
Sebri kesilmek : Sabrı tükenmek.
Sebrini basmag : Sabretmek.
Sebt *(Ar.)* : Kaydetme, yazma.
Sebt etmek : Yazmak.
Sebt olunmag : Yazılmak.
Sebze *(Far.)* : 1. Sebze. 2. Yeşilimsi kuru üzüm.
Sebzevatçılıg : Zerzevatçılık.
Sebzi : Yeşillik, göverti.
Sebzigovurma : Sebzeli kavurma.
Sebzigovurmalı : Sebzeli kavurmalı.
Sebzigovurmalıg : Sebzeli kavurma malzemesi.
Sebziyyat *(Far. Ar.)* : Sebzevat.
Seccade *(Ar.)* : Seccâde.
Secde *(Ar.)* : Secde.
Secdegah *(Ar. Far.)* : Secde yeri.
Secdeye düşmek, Secde élemek : Secde etmek.
Seciyye *(Ar.)* : Seciye.
Seciyyelendirmek : Nitelendirmek, tavsif etmek.
Seciyyelenmek : Tavsif edilmek.
Seciyyevi *(Ar.)* : Zâtî, kişiye has.
Seciyyevilik : Tipik oluş, tipiklik.
Séçdirtmek : Seçtirtmek.
Séçi : Seçme, seçi.
Séçici : Seçici, seçmen.
Séçilen : 1. Seçme (şey). 2. Mümtaz, seçkin. 3. Fark edilen.
Séçilme : Seçilme.
Séçilmez : Gözle görülmez, dumanlı, seçik olmayan.
Séçilmek : Seçilmek.
Séçilmiş : Seçkin, seçme, mümtaz.
Séçki : Seçim.

Séçkiçi : Seçmen.
Séçkigabağı : Seçim öncesi, seçim arifesi.
Séçkili : Seçilen.
Séçkilik : Ayırdetme.
Séçme : 1. En iyi. 2. Seçkin, mümtaz. 3. Güzel, hoş. 4. Saçma (tüfek için).
Séçmeden : Ayrı seçi yapmadan.
Séçmek : Seçmek.
Séçmeli : 1. Seçilmesi uygun. 2. Muhayyer.
Séçmelik : Posa deposu, tezek deposu, gübrelik.
Séçme-séçme : En seçkin, mükemmel.
Sed *(Far.)* : Yüz (sayı).
Seda *(Ar.)* : 1. Seda, yankı. 2. Haber.
Seda düşmek : Yankılanmak, ses yansımak.
Seda etmek : Çağırmak.
Sedağet *(Ar.)* : Sadakat.
Sedağet göstermek : Sadakat göstermek.
Sedağetle : Sadakatle, sadıkane.
Sedağetli : Sadık, sadakatli.
Sedağetlilik : Sadakat.
Sedağetsiz : Sadakatsiz.
Sedağetsizlik : Sadakatsizlik.
Sedaret, Sedrlik *(Ar.)* : Sadaret.
Sedarete çıhmag (kéçmek) : Başbakan olmak.
Sedaret etmek : Başkanlık etmek.
Seda salmag : 1. Gürültü koparmak. 2. mec. Meşhur olmak.
Sedberg *(Far.)* : Şebboy.
Sedd : Set.
Sedd çekmek : Set çekmek.
Seddiçin : Çin seti.
Sedef gülü : Sedefotu.
Sedef saçmag (sepmek) : Parıldamak, ışık saçmak.
Sedeğe *(Ar.)* : Sadaka.
Sedeme *(Ar.)* : Sadme.
Sedeme tohunmag : Felakete uğramak.
Sedr *(Ar.)* : Başkan, reis.
Sedri *(Ar.)* : Kulaklı pirinç.
Sedrlik : Başkanlık, reislik.
Sedrlik élemek (etmek) : Başkan olmak, başkanlık yapmak.
Sef *(Ar.)* : Sıra, saf.
Sefa *(Ar.)* : Sevinç, neşe.
Sefa getirdin : Hoş geldin, sefa geldin!
Sefahet *(Ar.)* : Sefahat.
Sefalet *(Ar.)* : Sefâlet.
Sefalı : Sefâlı.
Sefaret *(Ar.)* : Sefâret.
Sefarethana *(Ar. Far.)* : Sefârethâne.
Sefbesef *(Ar. Far.)* : Safsaf, sıra sıra.
Seféh *(Ar.)* : 1. Ahmak, sarsak. 2. Mânâsız, boş.
Seféhce (sine) : Ahmakça.
Seféhlemek : Ahmaklaşmak.
Seféhlik : Ahmaklık.
Seféh-seféh : Ahmakça.
Sefer *(Ar.)* : 1. Sefer. 2. Safer. 3. Defa, kere.
Sefer ayı : İkinci ay (kamerî), safer.
Seferber *(Ar. Far.)* : Seferber.
Seferber élemek (etmek) : Seferber etmek.
Seferberliye almag : Seferber etmek, askere çağırmak.
Sefere çıhmag (gétmek) : Yolculuğa çıkmak, yola koyulmak.
Seferhana *(Ar. Far.)* : Kervansaray.
Seferi *(Ar.)* : Seferî.
Seferlik : Defâlık, kerelik.
Sefhe *(Ar.)* : Safha.
Sefil *(Ar.)* : Sefîl.
Sefilane *(Ar. Far.)* : Sefalet içinde.
Sefilleşmek : Derbeder olmak.
Sefillik : Sefillik.
Sefil-sergerdan *(Ar. Far.)* : Evsiz barksız, yurtsuz yuvasız.
Sefir *(Ar.)* : Sefir.
Sefirlik : Sefirlik.
Sefra *(Ar.)* : Safra, öd.
Ségah *(Far.)* : Segâh.
Seğğa *(Ar.)* : Saka, sucu.
Seğf *(Ar.)* : Tavan.
Seğir *(Ar.)* : 1. Küçük, büluğa ermemiş. 2. Yetim, himayesiz.
Seğirlig : 1. Küçüklük (yaşça). 2. Yetimlik.
Séh *(Alm.)* : 1. Atelye, daire. 2. Esnaf, sınıf.
Sehabe *(Ar.)* : Sahâbe.
Schavet *(Ar.)* : Cömertlik.
Schavete gelmek, Schavet göstermek : Cömertlik göstermek.
Schavetle : Cömertçe.

Schavetlenmek : Cömertleşmek.
Schavetli : Cömert.
Scheng : Testi; güğüm.
Seher *(Ar.)* : Seher.
Seher açılmag : Tan yeri ağarmak.
Seher-ahşam : Her zaman, bütün gün, gün boyu.
Sehercik : Çocuk tiyatrosu.
Seher çağı : Tan vakti.
Seherérteden : Sabah erkenden.
Seherki : Sabahki.
Seher-seher : Sabah erkenden.
Sehhet *(Ar.)* : Sıhhat, sağlık.
Sehhetivücud *(Ar.)* : Sıhhatler olsun!
Sehhet tapmag : Şifa bulmak.
Séhış : Üçüncü sürüm (toprağı).
Séhış élemek (etmek) : Üçüncü defa sürmek (toprağı).
Sehife *(Ar.)* : Sayfa.
Sehifebağlayan : Sayfa bağlayıcı.
Sehifebesehife : Sayfa sayfa.
Sehifeleme : Sayfa bağlama.
Sehifelemek : 1. Sayfa bağlamak. 2. Yapraklarını çevirmek (kitap, defter vb.). 3. Sayfaları numaralamak.
Sehifelenmek : 1. Sayfa bağlanmak. 2. Sayfaları çevrilmek (kitap, defter vb.).
Sehih *(Ar.)* : Sahih.
Sehihlik : Gerçeklik, doğruluk.
Sehiyye *(Ar.)* : Sıhhiye.
Sehl *(Ar.)* : Kolay.
Sehleb *(Ar.)* : Salep.
Sehlemek : Dinmek.
Sehlenkar *(Ar. Far.)* : 1. İhmalci, ihmalkâr, özensiz. 2. Özensizce.
Sehlenkarlıg : Özensizlik, dikkatsizlik.
Sehlenkarlıg etmek : Özen göstermemek (işine, emanete).
Sehlim : Biraz, azıcık.
Sehm *(Ar.)* : Hisse senedi.
Sehmdar *(Ar. Far.)* : Ortak, hissedar.
Sehmdarlar cemiyyeti : Anonim şirket.
Sehn *(Ar.)* : Kilise eşiği.
Sehne *(Ar.)* : Sahne.
Sehnecik : Küçük sahne.
Sehneleşdirilmiş : Sahneye uyarlanmış.
Sehneleşdirme : Sahneye koyma.
Sehneleşdirmek : Sahneye koymak.
Sehnelik : Sahneye hazırlanmış, sahnelik.
Séhr *(Ar.)* : Sihir.
Sehra *(Ar.)* : Çöl, sahra.
Sehra topları : Sahra topları.
Sehraya düşmek : Vatanından ayrı düşmek.
Sehraya salmag : Vatanından ayırmak.
Séhrbaz *(Ar. Far.)* : Sihirbaz.
Séhrbazlıg élemek (etmek) : Sihirbazlık etmek.
Séhrkar *(Ar.)* : Sihirbaz.
Séhrkarlıg : Sihirbazlık.
Séhrlemek : Sihirlemek.
Séhrlenmek : Sihirlenmek.
Séhrli : Sihirli.
Sehv *(Ar.)* : Sehiv.
Sehv burahmag (élemek) : Yanılmak.
Sehven *(Ar.)* : Yanlışlıkla.
Sehvsiz : 1. Yanlışsız, hatasız. 2. Yanılmadan.
Sehvsizlik : Yanılmazlık.
Sekdirme : Sektirme.
Sekdirmek : Sektirmek.
Sekene *(Ar.)* : Halk, ahali.
Seki : 1. Kaldırım. 2. Akben.
Sekil : Seki, akben.
Sekilli : Sekili, akbeni olan.
Sekiltike : Yağlı et parçası.
Sekkiz : Sekiz.
Sekkizadamlıg (neferlik) : Sekiz kişilik.
Sekkizaylıg : Sekiz aylık.
Sekkizbucag (güşeli) : Sekiz köşeli.
Sekkizce : Ancak sekiz.
Sekkizdüyme : 20.32 metre.
Sekkizgatlı : Sekiz katlı.
Sekkizhécalı : Sekiz heceli.
Sekkizhedli : Sekiz misli, sekiz katı.
Sekkizillik : Sekiz yıllık, sekiz senelik.
Sekkizinci : Sekizinci.
Sekkizlik : Sekizlik.
Sekkizmertebeli : Sekiz katlı.
Sekkizotaglı : Sekiz odalı.
Sekkizreğemli : Sekiz rakamlı.
Sekkiz-sekkiz : Sekizer.
Sekkizüzlü : Sekiz yüzlü.

Sekkizyaşar (yaşlı) : Sekiz yaşında.
Sekmek : Tıpış tıpış yürümek.
Sékrésiya *(Lat.)* : Salgı salma.
Sékrét *(Lat.)* : Salgı, ifraz.
Sékrétér *(Fr.)* : Yazı masası.
Sekseke, Sekseki : Uyanıklık.
Sekseke içerisinde olmag : Rahatsızlık duymak, huzursuz olmak.
Seksekeli, Seksekili : Tetikte olan, uyanık.
Seksekeli yatmag : Kuşkulu yatmak, endişeli uyumak.
Seksen : Seksen.
Seksendirmek : Tiksindirmek.
Seksenillik : Seksen yıllık.
Seksenmek : Tiksinmek.
Seksenyaşlı : Seksen yaşında.
Séksiya *(Lat.)* : 1. Seksiyon. 2. Blok.
Séktsta *(Lat.)* : Altı nota aralığı.
Sékta *(Lat.)* : Tarikat, mezhep.
Séktant *(Lat.)* : Tarikatçı.
Sekte (Ar.) : Sekte.
Sékundant *(Lat.)* : 1. Şahit (düelloda). 2. Yardımcı (satrançta, boksta).
Sél *(Ar.)* : 1. Sel. 2. Feyezan.
Sela *(Ar.)* : Salâ.
Selab *(Ar. Far.)* : 1. Sel suyu. 2. Sel yatağı.
Selahiyyet *(Ar.)* : Salâhiyet.
Selahiyyetdar *(Ar. Far.)* : Yetkili, salâhiyetli.
Selahiyyetli : 1. Yetkili. 2. Otoriter.
Selahiyyetsiz : Salâhiyetsiz.
Sélbasar : Sel yatağı.
Selbe : 1. Sırık. 2. Çubuk.
Selbelemek : Çubukla vurmak.
Selcuglar : Selçuklular.
Seldiremek, Seldirlemek : Sendelemek.
Sele : 1. Samandan. 2. Zembil, sepet. 3. İşkembe parçası (testi, küp vb. ağızını kapamak için).
Selef *(Ar.)* : Selef.
Séléksiya *(Lat.)* : Seleksiyon.
Séléksiyaçı : 1. Tohum ıslah uzmanı. 2. Seçici.
Selem *(Ar.)* : Faiz.
Selemçi : Fâizci, tefeci.
Selemçilik : Fâizcilik.
Selemçi pul kapitalı : Faizci sermaye.
Selemhor, Selemçi : Faizci, tefeci.
Selemhorlug, Selemçilik : Faizcilik, tefecilik.
Selender : Pinti, pasaklı.
Sélénium *(Fr.)* : Selenyum.
Selepapag : Hasır şapka.
Sélévki : Sulûkî (bir arap kavmi).
Selib *(Ar.)* : Salip.
Selibçi : Haçlılar.
Selib müharibeleri : Haçlı seferleri.
Selib yürüşleri : Haçlı seferleri.
Seliğe *(Ar.)* : 1. Temizlik, düzen, nizam. 2. Zevk.
Seliğeli : 1. Temiz, derli toplu, mazbut. 2. Zevkli.
Seliğelice : 1. Temiz, mazbut. 2. Derli toplu-ca.
Seliğelilik : Temizlik, düzen, nizam; zevk.
Seliğesiz : 1. Tertipsiz, düzensiz. 2. Pasaklı, şapşal.
Seliğesizlik : 1. Tertipsizlik, düzensizlik. 2. Pasaklılık.
Seliğe sahibi : Mazbut.
Seliğe-sahman : Düzen, nizam.
Seliğe-sahmanlı : Düzenli, disiplinli.
Seliğeye salmag : Düzene sokmak, çeki düzen vermek.
Sélik : 1. Salya. 2. Sümük.
Sélikli : Sümüksü.
Sélikli ğişa : Sümüksü zar, sümüksel zar (gözde).
Sélinti : 1. Sel yatağı. 2. Selinti.
Selislik : Akıcılık, selâset.
Selislilik : Ahenklilik, uyumluluk.
Séliyeohşar, Sélikvarı : Sümüksü.
Sélkuplar : Bir kavim (eski sovyetlerden).
Sélleme : 1. Sel gibi. 2. Bol, çok, şiddetli (yağmur).
Séllemek : Sel şeklinde sulamak.
Séllenmek : Sel olmak, sel gibi akmak.
Sélli : Yağmurlu, yağışlı.
Séllik : Selinti.
Sellimi : Boş boş, avare avare.

Sellimi gezmek : Boş dolaşmak, avare gezmek.
Selli-sulu : Yağmurlu, sulu.
Sellofan *(Lat.)* : Selofan.
Selluloid *(Lat.)* : Selüloit.
Selsele : Takıldak.
Sélsi : Termometre.
Sél-sucag, Sél-su : Şiddetli yağmur.
Selt : Salt.
Seltenet *(Ar.)* : Saltanat.
Seltenet sürmek : Saltanat sürmek.
Sema *(Ar.)* : Gök, gök yüzü.
Sémafor *(Yun.)* : Semafor.
Sémantik : Semantik.
Sémantika *(Yun.)* : 1. Anlam, mânâ. 2. Semantik.
Sémasiolog *(Yun.)* : Anlambilimci.
Sémasiologiya *(Yun.)* : Anlambilimi.
Sémasioloji *(Yun.)* : Anlambilimle ilgili, semasiolojik.
Semavi *(Ar.)* : Semavî.
Semayi-şems *(Ar.)* : Makam (musikî).
Seme : Dikkatsiz, kayıtsız, sersem.
Semelenmek : Boş gezmek.
Semeleşmek : Sersemleşmek.
Semend : Kula.
Semender *(Far.)* : 1. Semender. 2. Malt.
Semeni : 1. Malt. 2. Buğday tatlısı.
Semeni goymag : Buğday gövertmek (Nevruz için).
Sément *(Alm.)* : Çimento.
Séméntçi : Çimentocu, çimento işçisi.
Séméntleme : Çimentolama.
Séméntlemek : Çimentolamak.
Séméntlenmek : Çimentolanmak.
Séméntlenmiş : Çimento dökülmüş.
Séméntleşme : Taşlaşma.
Séméntleşmek : Taşlaşmak.
Séméntleyici : Harç makinesi.
Séméntli : Çimentolu.
Semere, Semer *(Ar.)* : Semere.
Semereleşdirici : Rasyonelleştirici, kazançlı, kârlı, müsmir.
Semereleşdirilmek : Geliştirilmek, mükemmel edilmek.
Semereleşdirme : Rasyonalizasyon.
Semereleşdirmek : Verimli kılmak, geliştirmek.
Semereleşmek : Verimli olmak.
Semereli : Verimli.
Semerelilik : Verimlilik.
Semeresiz : Verimsiz.
Semeresizlik : Verimsizlik.
Semerğend : Semerkant.
Semimi *(Ar.)*: Samimî.
Semimiğelbden : Candan, yürekten.
Semimileşmek : Samimileşmek.
Semimilik : Samimîlik.
Semimiyyet *(Ar.)* : Samimiyet.
Semimiyyetle : Samimiyetle.
Séminar *(Lat.)* : Seminer.
Séminarist *(Lat.)* : Talebe (öğretmen okulu vb.).
Séminariya *(Lat.)* : 1. Öğretmen okulu. 2. Ruhban okulu.
Sémitler : Sâmiler.
Sémitolog : Sâmi dilleri uzmanı.
Sémitologiya : Sâmi dilleri bilimi.
Sémitoloji : Sâmi dilleriyle ilgili.
Semiz : Semiz.
Semizmek : Semizlemek, şişmanlamak.
Semt *(Ar.)* : 1. Semt. 2. mec. Akrabâlık, yakınlık.
Semt düşmek : Yaklaşabilmek.
Semtigedem : Ayakucu (astronomi).
Semtleme : Yöneltim, mevkiini tayin.
Semtlemek, Semtleşdirmek : Mevkiini göstermek; uydurmak, adapte etmek.
Semtlendirmek : İstikametini göstermek, istikametlendirmek.
Semtleşmek : Alışmak, uymak.
Semum, Semum yéli *(Ar.)* : Sam yeli.
Sen : Sen.
Sen'a : Sana (Yemen'in başşehri).
Sena *(Ar.)* : Senâ.
Sena etmek : Övmek, medhetmek.
Sen Allah : Allah rızasına!
Senameki : Sinameki.
Sénari *(İtal.)* : Senaryo.
Sénariçi *(İtal.)* : Senarist.

Sénarist *(İtal.)* : Senarist.
Sénat *(Lat.)* : Senato.
Sénator *(Lat.)* : Senatör.
Sénatorlug : Senatörlük.
Senayé *(Ar.)* : Sanayi, endüstri.
Senayéçi : Sanayici.
Senayéyi-nefise *(Ar.)* : Güzel sanatlar.
Senayéleşdirilmek : Sanayileştirilmek.
Senayéleşdirme : Sanayileştirme, endüstrileştirme.
Senayéleşdirmek : Sanayileştirmek.
Senayéleşmek : Sanayileşmek.
Senayéli : Sanayileşmiş, endüstriyel.
Sendel *(Ar.)* : 1. Sandal (ağaç). 2. Sandalye. 3. Sandal (ayakkabı).
Sendeleme : Sendeleme.
Sendelemek : Sendelemek.
Sendeli : 1. Sandalye. 2. Kürsü.
Sen déme, Sen déme ki : Meğer, zâhir.
Sendirlemek : Sendelemek.
Sene *(Ar.)* : Sene, yıl.
Sene : Sana.
Sene borc déyil, Sene galmayıb : Sana ne!
Sened *(Ar.)* : Senet, belge, vesika.
Senedli : Senetli, belgeli.
Senedsiz : Senetsiz.
Senek : Senek.
Senekdan : Bel (vücutta).
Senem *(Ar.)* : 1. Put. 2. mec. Güzel, dilber.
Sene ne var : Sana ne!
Senet *(Ar.)* : Sanat.
Senetçi : Sanatçı.
Senetkar *(Ar. Far.)* : Sanatkâr.
Senetkarane *(Ar. Far.)* : Sanatkârane.
Senetkarlıg : Sanatkârlık.
Senet mektebi : Sanat mektebi.
Senetşünas *(Ar. Far.)* : Plastik sanatlar uzmanı.
Senetşünaslıg : Plastik sanatlar bilimi.
Sengeh, Sengek *(Far.)* : Pide (yufkaya benzer).
Sengekçi : Pideci.
Sengekpezhana *(Far.)* : Pideci dükkanı.
Senger : Siper, hendek.
Sengerlenmek : Siperlenmek, siper almak.
Sengimek : 1. Dinmek, azalmak. 2. Yatışmak.
Sen hara bura hara : Seni buraya hangi rüzgâr attı.
Senlik : Sana göre, sana yakışır.
Senli-menli : Senli benli.
Sen öl : Ölünü göreyim, başın için!
Sen ölesen : 1. Başın için! 2. Haydi göreyim seni!
Sénsualist *(Lat.)* : Sansüalizm yanlısı.
Sénsualizm *(Lat.)* : Sansüalizm.
Sént *(İng.)* : Sent (para birimi).
Séntiméntal *(Fr.)* : Santimantal.
Séntiméntalist *(Fr.)* : Santimantalist.
Séntiméntalizm *(Fr.)* : 1. Santimantalizm. 2. Santimantalite.
Séntiméntallıg : Santimantalite.
Sentirlemek : Sendelemek.
Séntnér *(Alm.)* : Kental.
Séntrizm *(Lat.)* : Sinsi oportünizm, merkezcilik (politikada).
Séntyabr *(Lat.)* : Eylül.
Sényor *(İsp.)* : Senyör.
Sénz *(Rus.)* : 1. Seviye. 2. Sayım, tahrir.
Sénzor *(Lat.)* : Sansür.
Sénzorhana *(Lat. Far.)* : Sansür idaresi.
Sénzorlug : Sansürcülük.
Sénzura *(Lat.)* : Sansür.
Séparatist *(Lat.)*:Ayrılma taraflısı, ayrılıkçı.
Séparatizm *(Lat.)* : Ayrılma cereyanı, ayrılıkçılık, ayrılıkçı hareket.
Séparator *(Lat.)* : Ayırıcı, ayırma cihazı.
Séparatorçu : Ayırıcı işçi.
Sepek : Üslup, şekil, tarz.
Sepeleme : Serpeleme.
Sepelemek : Serpelemek.
Sepelenmek : Serpelenmek.
Sepelenmiş : Perakende.
Sepgi, Sepki : 1. Sivilce. 2. Çil, benek. 3. Uslup, tarz. 4. Taksim, dağıtma.
Sepgili : Sivilceli.
Sepici : 1. Serpen, saçan. 2. Tevzi eden. 3. Tohum eken, mibzer.
Sepicimaşın : Mibzer.
Sepilme : Serpilme.

Sepilmek : Serpilmek.
Sepin : Ekme, ekim.
Sepinçi : Ekin eken (kimse).
Sepingabağı : Ekim öncesi (tohum için).
Sepinti : Serpinti.
Sepinti yataglar : Tohum ekme mahalli.
Sepişik : Sivilce, döküntü.
Sepişmek : Sivilce çıkmak.
Sepme : 1. Tifüs, lekeli humma. 2. Tohum serpme. 3. Yayma.
Sepmedöşürme : Leff ü neşir.
Sepmek : Serpmek.
Sepmeyatalag : Tifüs.
Sepsuvar : Devamlı sulama (tohum ektikten sonra).
Ser *(Far.)* : 1. Baş, kafa. 2. En iyi, en güzel.
Serab *(Ar.)* : Serap.
Serapa *(Far.)* : Tamamen, hep, bütün.
Seraperde *(Far.)* : Saray perdesi.
Seraser *(Far.)* : Baştan başa, bütün, hepsi.
Serasime *(Far.)* : Korku içinde, korkak.
Sérb : Sırp.
Serbaz *(Far.)* : Asker.
Serbazhana *(Far.)* : Kışla.
Serbazlıg : Askerlik.
Sérbce : Sırpça.
Serbeser *(Far.)* : Baştan başa, bütün.
Serbest *(Far.)* : Serbest.
Serbestcesine : Serbestçe.
Serbestlik : Serbestlik.
Serçe : Serçe.
Serçeşme *(Far.)* : Pınarbaşı, su başı.
Serdaba, Serdabe *(Far.)* : Türbe, mozole.
Serdar *(Far.)* : Serdâr.
Serdarı : 1. Pardesü. 2. Cüppe.
Serefraz *(Far.)* : Başı dik, alnı ak.
Serefraz buyurmag (etmek) : Şereflendirmek.
Serefraz gılmag : Şeref vermek.
Serefraz olmag : Yücelmek.
Serek : Sefih.
Serelenmek : Serilmek.
Seren : Seren.
Sérénada *(İtal.)* : Serenat.
Serencam *(Far.)* : 1. Âkıbet. 2. Emir, direktif. 3. Mahkeme kararı. 4. Kader.
Serencam çekmek : Halletmek.
Serencamçı : Yönetici, şef, müdür.
Serencamında : Elinde, yetkisinde.
Serencam olmag : Emir verilmek, emrolunmak.
Serencam vérmek : Emretmek, emir vermek.
Serf *(Ar.)* : 1. Harç, masraf. 2. Sarf, morfoloji. 3. Saldırgan (köpek).
Serfe : Fayda, menfaat.
Serf élemek (etmek) : Harcamak, sarf etmek.
Serfeli : Faydalı, yararlı, hayırlı.
Serfesiz : Kârlı olmayan, faydasız, hayırsız.
Serfi emte'e : Pahalı kumaş.
Serfiyyat *(Ar.)* : Sarfiyat.
Serf-nehv *(Ar.)* : Gramer.
Serf-nezer *(Ar.)* : Sarfınazar.
Serf-nezer etmek : Vaz geçmek.
Sergerdan *(Far.)* : 1. Sersem, şaşkın. 2. Derbeder, avare.
Sergerdan galmag : Yersiz yurtsuz kalmak.
Sergerdan gezmek (dolanmag) : Avare dolaşmak.
Sergerdan goymag (élemek) : Avare etmek.
Sergerdanlıg : Avarelik.
Sergıfıl *(Far. Ar.)* : Cayma tazminatı, hava parası, peyakçesi.
Sergi : Serzeniş, başa kakma.
Sergüzeşt *(Far.)* : Avantür, macera.
Serhed *(Far. Ar.)* : Sınır, hudut.
Serhed çekmek (goymag) : Sınır çekmek, hudut koymak.
Serhedçi : Sınır muhafızı.
Serhedi kéçmek : Sınırı aşmak.
Serhésab *(Far. Ar.)* : Uyanık, gözü açık.
Serhésab olmag : Uyanık olmak.
Serhoş *(Far.)* : 1. Sarhoş. 2. Ayyaş, bekri.
Serhoşlug : Sarhoşluk.
Serhoşlug élemek (etmek) : Ayyaşlık etmek.
Serhoş olmag : Sarhoş olmak.
Serili : 1. Serili. 2. Dağılmış, yayılmış. 3. Sarılı (paket).
Serilmek : 1. Serilmek. 2. Sarılmak.

Serimek : 1. Bağlamak, sarmalamak. 2. Sarakaya almak.
Serin : Serin.
Serin bahmag : Soğuk bakmak, kayıtsız kalmak.
Serinc : Bakır tas.
Serince : Serince.
Serin düşmek : Hava serinlemek.
Serinkéş : Vantilatör.
Serinledici, Serinleşdirici : Serinletici.
Serinlemek : Serinlemek.
Serinlenmek : Serinleşmek.
Serinleşdirici : Serinletici.
Serinleşdirmek : Serinletmek.
Serinleşmek : Serinleşmek.
Serinletmek : Serinletmek.
Serinlik : Serinlik.
Serişte *(Far.)* : Tecrübe.
Serişteli : Tecrübeli.
Serişteşiz : Tecrübesiz.
Sériya *(Lat.)* : Seri.
Sérjant *(Fr.)* : Çavuş.
Serkerde *(Far.)* : Komutan, sergerde.
Serkerdelik : Komutanlık, sergerdelik.
Serki : Serzeniş, başa kakma.
Serki vurmag : Başa kakmak.
Serlövhe *(Far. Ar.)* : Serlevha, başlık.
Serlövheli : Başlıklı.
Sermaye *(Far.)* : Sermâye.
Sermayeçi, Sermayedar : Sermayeci, sermayedar.
Sermayeçilik, Sermayedarlıg : Sermayecilik.
Serme : Sırma.
Sermeçi : Sırmakeş, sırmacı, simkeş.
Sermek : 1. Sermek. 2. Sârmak.
Sernic, Serinc *(Far.)* : 1. Süt kovası. 2. Güğüm.
Sernişin *(Far.)* : Yolcu.
Sernişin gatarı : Yolcu treni.
Sérologiya *(Lat.)* : Serumlar etüdü, seroloji.
Séroloji : Serumlar etüdüne ait, serolojik.
Sérpantin *(Fr.)* : Serpantin.
Serpayı *(Far.)* : Ayakçı (düğünlerde, toplantılarda).
Serpayılıg : Ayakçılık, ayak üstü hizmet.
Serpuş *(Far.)* : Başlık.
Serrac *(Ar.)* : Saraç.
Serracılıg : Saraçlık.
Serraf *(Ar.)* : Sarraf.
Serraflıg : Sarraflık.
Serrast *(Far.)* : 1. Keskin, isabetli (atıcı, nişancı). 2. mec. İsabetli.
Serrast atmag : İsabet ettirmek.
Serrastca : İsabetli, isabetlice.
Serrast gelmek : Tam gelmek, eksiksiz olmak.
Serrastlıg : İsabet.
Serrişte *(Far.)* : 1. İhtisas, uzmanlık. 2. Aşinalık. 3. Tecrübe.
Serrişteli : Tecrübeli.
Serrişteşiz : Tecrübesiz, toy.
Ser-sahman : Derli toplu, düzgün.
Sersere : Takıldak.
Sert : Sert.
Sertdaş : Sert kaya, katı taş.
Sértifikat *(Lat.)* : Sertifika.
Sertleşmek : Sertleşmek.
Sertlik : Sertlik.
Sertsoyug : Şiddetli soğuk.
Serv *(Far.)* : Servi.
Servaht *(Far. Ar.)* : Uyanık, gözü açık.
Servahtlıg : Uyanıklık, teyakkuz.
Servahtlıgla : Uyanıkça, uyanıklıkla.
Sérvant *(Fr.)* : Vitrin.
Servboy(lu) : Servi boylu.
Server *(Far.)* : Reis, başkan.
Servet *(Ar.)* : Servet.
Servetdar *(Ar. Far.)* : Kapitalist.
Servetlenmek : Zenginleşmek.
Servetli : Zengin.
Servgamet(li), Servĝedd(li) : Servi boylu.
Sérviz *(Fr.)* : Sofra takımı, servis.
Servlik : Servilik.
Seryan : Mutfak.
Serzeniş *(Far.)* : Serzeniş.
Ses : 1. Ses. 2. Oy, rey.
Sesboğan : Susturucu.
Sese düşmek : Dile düşmek.
Sesegoyma (goyulma) : Oylama.
Sese goymag : Oylamak.
Sese-küye salmag : Sayia yaymak.

Ses élemek (etmek) : Gürültü çıkarmak.
Ses gazanmag : Oy kazanmak (seçimlerde).
Ses güclendirici (güclendiren) : Hoparlör.
Sesi alınmag : Reyi alınmak.
Sesi başına düşmek : Bağırıp çağırmak.
Sesibatığ : Sessiz, sessiz sadasız.
Sesi batmag : Sesi kısılmak.
Sesibatmış : Sessiz.
Sesini içine salmag (çekmek) : Tamamen susmak.
Sesini sesine gatmag : 1. Ortak hareket etmek. 2. Birlikte ses çıkarmak.
Sesitimi : Ses yitimi.
Seskéçiren : Ses iletici.
Seskéçirme : Ses iletkenliği.
Seskéçirmeyen : İzolâtör, yalıtkan.
Ses-küy : Gürültü.
Ses-küyçü : Yalancı.
Ses-küyçülük : Gürültücülük.
Ses-küy salmag : Bağırıp çağırmak.
Ses salmag : 1. Bağırmak, çağırmak. 2. Şayia yaymak.
Ses-sese vérmek : Bağırışmak.
Seslemek : Seslenmek.
Seslenme : Ses, sesler.
Seslenmek : 1. Bir ses çıkarmak, ses vermek. 2. Görüşünü belirtmek.
Sesleşmek : 1. Birbirini çağırmak. 2. Uzlaşmak, uyuşmak.
Sesli : 1. Sesli. 2. Gürültülü.
Sesmilçekleri : Sivri sinekler.
Ses-seda : Söylenti, şâyia.
Ses-semir : Ses, seda.
Ses-semirsiz : Issız, kuytu.
Ses-sese vérmek : Birlikte ses çıkarmak.
Séssiya *(Lat.)* : 1. Toplantı devresi. 2. İmtihan devresi.
Séssiyalararası : Oturumlar arası.
Sessiz : 1. Sessiz sadasız. 2. Sessizce. 3. Ünsüz (gramer). 4. Sâkin.
Sessiz-küysüz, Sessiz-semirsiz : Usulcacık, usul usul.
Ses sür'eti : Ses hızı.
Ses tezliyi : Ses hızı.
Sestutan : Susturucu (âlet).
Sesucaldan : Hoparlör.
Sesyazan : Sesyazar, fonograf.
Sesyazma : Ses kaydı.
Séşenbe *(Far.)* : Salı, üçüncü gün.
Sétar *(Far.)* : Gitar, setar.
Setelcem *(Ar.)* : Satılıcan, zatülcenp.
Seth *(Ar.)* : Satıh.
Sethi *(Ar.)* : Sathî.
Sethileşdirilmek : Sathîleştirilmek.
Sethileşdirmek : Sathîleştirmek.
Setırğa : Kaltak (eyer).
Setir *(Ar.)* : Satır.
Setiraltı : Satır altı.
Setirbaşı : Satır başı.
Setirbesetir, Setir hésabı : Satırı satırına.
Setirüstü : Satır üstü.
Setrenc *(Far.)* : Satranç.
Setri *(Ar.)* : Satırı satırına.
Setri tercüme : Satırı satırına tercüme.
Seva, Sevayı : Başka, gayri.
Sévda *(Ar.)* : Sevda.
Sévdaya düşmek : Sevdaya düşmek.
Sévdicik, Sévdicek : Sevdicek.
Sévdirmek : Sevdirmek.
Sevede : İskelet.
Sevedet : Bahşiş.
Sevlemek : Sezmek.
Séver : 1. Seven, âşık. 2. Zayıf, tehlikeli (yer, nokta).
Séverlik : Aşk, sevgi, muhabbet.
Sévgi : 1. Aşk, muhabbet, sevgi. 2. Sevilene ilgi.
Sévgili : Sevgili.
Sévgisiz : Sevgisiz.
Sévib séçmek : Beğenmek.
Sévici : Âşık.
Sévil : Sevme, ilgi duyma.
Sévilmek : Sevilmek.
Sévim : Aşk, sevgi.
Sévimli : Sevimli.
Sévimlilik : Sevimlilik.
Sévinc : Sevinç.
Sévincek, Sévincle : Sevinçle, güle güle.
Sévincli : Sevinçli.
Sévincsiz : Sevinçsiz, neşesiz.
Sévindirici : Sevindirici.
Sévindirmek : Sevindirmek.

Sévinişmek : Topluca sevinmek.
Sévinmek : Sevinmek.
Sévişmek : Sevişmek.
Séviyye *(Ar.)* : Seviye.
Sévme : Sevme.
Sévmek : Sevmek.
Sévmeli : Sevmeye değer, beğenilen.
Sevseh, Sey : Ahmak, budala.
Se'y *(Ar.)* : Gayret, çaba.
Seyahet *(Ar.)* : Seyahat.
Seyahetçi : Seyyah, gezmen.
Seyahet etmek, Seyahete çıhmag : Seyahat etmek, gezmek.
Seyahetname *(Ar. Far.)* : Seyahatname.
Seyeklemek : Sendelemek.
Seyeklenmek : Sendelemek.
Se'y élemek (etmek) : Çabalamak, gayret etmek.
Seyelenmek : Sendelemek.
Seyellenmek : Baş dönmek.
Seyen : 1. Hububat sandığı. 2. Porselen kap.
Séyf *(İng.)* : Kasa, para kasası.
Séyid *(Ar.)* : Seyit.
Séyidmalı : Beşte biri (vergi).
Seyirme : 1. titreme. 2. Seğirme (göz), tik.
Séyirmek : 1. Seğirmek. 2. Ötmek (kuşlar).
Seyirtmek : 1. Seğirtmek. 2. Uçmak (kuş).
Séyiz : 1. teke, erkeç. 2. Seyis.
Séyizlik : Seyislik.
Séylab(e) *(Ar. Far.)* : Selsuyu.
Se'yle : Gayretle.
Se'yli : Gayretli.
Se'ylilik : Çalışkanlık.
Séylon : Seylan(ada).
Séyr *(Ar.)* : Seyir.
Séyrçi : Seyirci.
Séyrek : Seyrek.
Séyrekçetirliler : Dalları seyrek (ağaçlar).
Séyrekdişli : Seyrek dişli.
Séyreklemek : 1. Seyreltmek. 2. Ahmaklaşmak.
Séyreklendirmek : Seyreltmek.
Séyreklenmek : 1. Seyrekleşmek. 2. Birbirinden uzaklaşmak. 3. mec. Azalmak.
Séyrekleşdirilmek : Seyrekleştirilmek.
Séyrekleşdirmek : Seyreltmek.
Séyrekleşmek : 1. Seyrelmek. 2. Azalmak.
Séyrekletdirmek : Seyrelttirmek.
Séyrekletmek : Seyrelttirmek.
Séyreksaggallı : Seyrek sakallı.
Séyreksaçlı (tüklü) : Seyrek tüylü, saçı seyrek.
Séyr élemek (etmek) : Seyretmek.
Séyrelme : Seyrelme.
Séyrelmek : Seyreltmek.
Séyrengah *(Ar. Far.)* : 1. Seyranlık. 2. Geniş, vâsi. 3. Enginlik, genişlik.
Seyirme : Tik.
Seyrimek : Seğirmek.
Seyrişmek, Sayrışmag : Işıldamak, pırıldamak.
Séysmik *(Yun.)* : Sismik.
Séysmograf *(Yun.)* : Sismograf.
Séysmografiya *(Yun.)* : Sismoloji.
Séysmogram *(Yun.)* : Deprem yazma.
Séyvan : Ayvan.
Seyvend : Çirkin.
Seyyad *(Ar.)* : Avcı.
Seyyah *(Ar.)* : Seyyah, turist.
Seyyahlığ : Turistlik, seyyahlık.
Seyyal *(Ar.)* : Akışkan.
Seyyare *(Ar.)* : Plânet, gezegen.
Seyyar kitaphana : Gezici kütüphane.
Seyyar körpü : Müteharrik köprü.
Seyyar ulduzlar : Gezegenler.
Sézdirmek : Sezdirmek.
Sézilebilen : Anlaşılan.
Sézilmek : Sezilmek.
Sézmek : 1. Anlamak, sezmek. 2. Duymak, hissetmek.
Shém *(Yun.)* : Şema, diyagram.
Shématik *(Yun.)* : Şematik.
Shématiklik : Şematik oluş, özet.
Shématizm *(Yun.)* : Basmakalıp oluş.
Sholastik *(Yun.)* : Skolâstik.
Sholastika *(Yun.)* : Skolâstik.
Sıçralamag, Sıçrelemek : Atlamak, sıçramak.
Sıçramag, Sıçremek : Sıçramak.
Sıçrantı : Damla, serpinti.
Sıçratmag, Sıçretmek : Sıçratmak.
Sıçrayış : Sıçrayış.

Sıçrayışlı : Düzensiz, gayrimuntazam.
Sıçrayışvarı : Gayrimuntazam.
Sıfcınmag : Silkinip çıkmak.
Sıfgarmag : Tamamen boşaltmak (suyu).
Sıfgarramag : Mağlubetmek (kumarda), ütmek.
Sıfır *(Ar.)* : Sıfır.
Sıfırayahın : Sıfıra yakın.
Sıfırt : Tamam.
Sıgrag : Testi.
Sığal : 1. Okşama. 2. Cilâ. 3. Süs, zînet.
Sığal çekmek : Okşamak, sıvazlamak.
Sığallamag : Sıvazlamak.
Sığallanmag : 1. Sıvazlanmak. 2. Süslenmek (kendi kendine).
Sığallatdırmag, Sığallatmag : Sıvazlatmak.
Sığallı : Cilalı, perdahlı.
Sığal vérmek (vurmag) : Perdahlamak, cilalamak.
Sığamag : Sıvazlamak, okşamak.
Sığar çekmek : Sigara içmek.
Sığdırmag : Sığdırmak.
Sığılcım : Eziyet, işkence.
Sığılcım çekdirmek : Eziyet etmek.
Sığım : İstiap, kapasite.
Sığınacag hügugu : Sığınma hakkı.
Sığınag, Sığınacag, Sığıncag : 1. Sığınak. 2. Can koruyan. 3. Ev.
Sığındırmag : Barındırmak, konuk etmek.
Sığınmag : 1. İltica etmek. 2. Konaklamak, yerleşmek.
Sığır *(Ar.)* : 1. Öküz, boğa. 2. Kısır inek. 3. Geyik.
Sığırçı : Sığır besicisi.
Sığırçılıg élemek (etmek) : Besicilik etmek.
Sığırçın : Sığırcık.
Sığır guyruğu : Sığır kuyruğu.
Sığır merasimi : Dînî av töreni (Totem inancında).
Sığışdırılmag : Yerleştirilmek, sıkıştırılmak.
Sığışdırmag : 1. Sığdırmak, yerleştirmek. 2. Sığındırmak. 3. Sabr etmek.
Sığışmag, Sığmag : 1. Sığmak. 2. Sığınmak.
Sığmamazlıg : Bağdaşmazlık.
Sığmaz : Bağdaşmaz.
Sığorta : Sigorta.
Sığortaçı : Sigortacı.
Sığortaçılıg : Sigortacılık.
Sığorta élemek (etmek) : Sigortalamak.
Sığorta kitabçası : Sigorta cüzdanı.
Sığortalı : Sigortalı.
Sıh : Sık.
Sıhac : Sıkmaç, kompresör, mengene.
Sıhcalamag, Sıhçalamag : 1. Sıkıştırmak. 2. Ezmek.
Sıhcalanmag, Sıhçalanmag : 1. Sıkıştırılmak. 2. Ezilmek.
Sıhıcı : 1. Sıkacak. 2. Sıkıcı.
Sıhıcı güvvesi : Basınç kuvveti.
Sıhılabilen : Sıkıştırılabilir.
Sıhılma : Sıkılma, rahatsızlık.
Sıhılmag : Sıkılmak.
Sıhılmaz : Sıkılmaz, utanmaz.
Sıhılmış : Sıkıntılı, üzgün.
Sıhım : Tutam.
Sıhıntı : Sıkıntı.
Sıhıntı çekmek : Sıkıntı çekmek.
Sıhıntılı : Sıkıntılı.
Sıhıntı vérmek : Sıkıntı vermek.
Sıhışdırılmag : Sıkıştırılmak.
Sıhışdırma : Baskı, tazyik.
Sıhışdırmag : Sıkıştırmak.
Sıhışmag : Sıkışmak.
Sıhlaşdırılmag : Sıklaştırılmak.
Sıhlaşdırmag : Sıklaştırmak.
Sıhlaşma : Sıklaşma.
Sıhlaşmag : Sıklaşmak.
Sıhlıg : Sıklık.
Sıhma : 1. Sıkma. 2. Avuç. 3. Mısır unu yemeği.
Sıhma-boğma : Darlık, izdiham.
Sıhma-boğma vérmek : Çok sıkıştırmak, sıkıntıya sokmak.
Sıhma-boğmaya almag (salmag) : Sıkıntıya düşürmek, bunaltmak.
Sıhmag : Sıkmak.
Sıh-sıh : Sık sık.
Sıh yarpaglı : Sık yapraklı, çok yapraklı.
Sılamluğ : Selamlık.
Sıldır, Sildir, Sıldırım : 1. Uçurum. 2. Dik, sarp.

Sıldırım dağ : Sarp dağ.
Sıldırımlı : Uçurumlu.
Sımhırmag : Burnunu çekmek (ağlarken).
Sımsırıg, Sımsıg : Ekşi surat.
Sımsırığına deymek : İncitmek, kırmak.
Sımsırığını sallamag (tökmek) : Suratını ekşitmek, somurtmak.
Sınag : Tecrübe, görgü, ağır deneme.
Sınag borusu : Deney tüpü.
Sınagçı : Deneme yapan, deneyici.
Sınagdan çıhmag : imtihandan geçmek, denenmek.
Sınagdan kéçirmek : Denemek, sınamak.
Sınagdan kéçmek (çıhmag) : Tecrübe edilmek.
Sınaglı : Deneyimli, tecrübeli.
Sınağa çekmek : Sınamak, denemek.
Sınama : Tecrübe, ağır deneme.
Sınamag : Sınamak.
Sınanılmag, Sınanmag : Sınanmak.
Sınanmış : Denenmiş, sınanmış.
Sınatmag : Sınatmak.
Sınayıcı : Deneyici.
Sındıra-sındıra oynamag : Bel kırarak oynamak, kıvırarak dansetmek.
Sındırıcı : Kırıcı, kesici.
Sındırma : Kırma.
Sındırmag : 1. Kırmak, sındırmak. 2. Kıvırarak dans etmek.
Sınga : İskorbüt.
Sıngalı : İskorbütlü (hasta).
Sınıg : 1. Kırılma, kırık. 2. Kırıntı, parça. 3. Müflis. 4. Kırık, çatlak. 5. Bozguna uğratılmış. 6. mec. Küskün, dargın, kırgın.
Sınıggı : Sınıkçı.
Sınıg çıhma : İflas, batma.
Sınıg çıhmag : 1. Kırık çıkmak, kırılmış olmak. 2. İflas etmek, batmak.
Sınıggılıg : Sınıkçılık.
Sınıg düşmek : İflas etmek, batmak.
Sınıg goşun : Mağlup ordu.
Sınıg het : Kırık çizgi (geometri).
Sınıglıg : Kırıklık.
Sınıg-salhag, Sınıg-sökük : Kırık dökük.
Sınıg salmag : Darmadağın etmek, yenmek.
Sınıg-sınıg : Param parça.
Sınıg-sınıg élemek (etmek) : Param parça etmek, kırıp dökmek.
Sınıg-sınıg olmag : Parçalanmak, kırılmak.
Sınıhmag : Zayıflamak.
Sınırmag, Sinirmek : Fazla pişirmek, fazla kaynatmak.
Sınma : Kırılma.
Sınmag : 1. Sınmak. 2. İflas etmek. 3. İncinmek, üzülmek. 4. Ucuzlamak. 5. Azalmak.
Sınmamış şaggıldama : Sürekli gürültü.
Sınmayan : Kırılmaz.
Sıpa : 1. Sıpa. 2. mec. Kalın, şişman.
Sıpaya : Sacayağı, sacayak.
Sıpıhmag : 1. Şişmanlamak. 2. Sivişmek, kaçmak.
Sıpırt : Tamamen, bütün, hep.
Sıraca : Sıraca.
Sıradağlar : Dağlar silsilesi.
Sıralamag : Sıralamak.
Sıralanmag : Sıralanmak.
Sıratağ : Kemer, tak.
Sıravı, Sıravi : Sıradan, alelâde.
Sıravı esger : 1. Sıralı asker. 2. Rütbesiz asker.
Sıravı fehle : Vasıfsız işçi.
Sırçağ : Kaygan.
Sırdağ : Patlıcan yemeği.
Sırğa : Küpe.
Sırğacıg : Küpecik, ufak küpe.
Sırğagülü : Hasekiküpesi.
Sırğalıg : 1. Kulak memesi. 2. Küpe için.
Sırıg : Teyel, piko.
Sırıg çekmek : Teyellemek.
Sırıg gétmek : İğne ardı dikmek.
Sırıglamag : Teyellemek.
Sırıglı : 1. Teyelli. 2. Gocuk. 3. Entari. 4. Yorgan.
Sırıglı arhalıg, Béşmét : Kısa hırka.
Sırıg vurmag : Teyellemek.
Sırığ : Sırık.
Sırımag : 1. Sırımak. 2. mec. Zorla vermek, kazıklamak.

Sırınma : Teyelli.
Sırınmag : Teyellenmek, yorgan dikilmek.
Sırıtdırmag, Sırıtmag : 1. İğne ardı diktirmek. 2. İstemediği halde kabullendirmek.
Sırımlamag : Sırımla dikmek.
Sırışdırmah : Birine saldırtmak (bir çoğunu).
Sırışmah : Tırmanmak, çıkmak.
Sırma : Şerit.
Sırmalamag : Sırma dikmek, sırma işlemek.
Sırmaşmağ : Sarmaşmak.
Sırpıh : Şişman.
Sırsıra : Kırç, kırağı.
Sırtıg : 1. Sırıtık. 2. Can sıkıcı, yorucu.
Sırtıglaşmag : Küstahlaşmak.
Sırtıglıg : Küstahlık.
Sırtıglıg élemek (etmek) : Küstahlık etmek.
Sırtıglığa salmag : Şımartmak, yüzsüzleştirmek.
Sırtılmag : Küstahlaşmak, arsızlaşmak.
Sırtılmış : Hayasız, edepsiz.
Sırtma : Kement, ilmek.
Sırtmalamah : Kementle yakalamak.
Sıs : Sus.
Sısga : Sıska.
Sısga düşmek : Sıskalaşmak.
Sısgalıg : Sıskalık.
Sısgalmag : Sıskalaşmak.
Sısgalmağ : Azalmak.
Sısgameten : Kuş yavrusu (yeni doğmuş).
Sıslamag : Cıvıldamak; ağlamak; cızlamak.
Sıtgamag : Yalvarmak, yakarmak, inlemek.
Sıyıg : 1. Sığ. 2. Cıvık, sulu. 3. Bulgur çorbası.
Sıyıg aş, Sıyıg aşı : Sulu yemek.
Sıyıglanmag, Sıyıglaşmag : Su katılmak, sulandırılmak.
Sıyıglaşma : Su katma, suyunu artırma.
Sıyıglatmag, Sıyıglaşdırmag : Su katmak, temdit etmek, sıvıklaştırmak.
Sıyıglıg : Sıvı, mayi; duruluk.
Sıyıgvarı : Su gibi.
Sıyılmag : 1. Su katmak, temdit etmek. 2. mec. Sulanmak, imrenmek. 3. mec. Yeşillenmek.
Sıyırğa : Dikiş ipliği.
Sıyırım, Sıyırıntı : Sıyrık.
Sıyırtmaş : Düğüm.
Sıyrıh : Küstah, yüzsüz.
Sıyrım : Sırım.
Sızag, Sızanag : Sivilce.
Sızağan : Sızan, sızma kabiliyetli.
Sızanag çıhartmag : Sivilce çıkarmak.
Sızanag çıhmag : Sivilce çıkmak.
Sızanagh : Sivilceli.
Sızangı : Çisenti.
Sızga, Sızgov : Sızma, sızıntı (su için).
Sızgontu : Azıcık, biraz.
Sızğa, Sızğah : Sızıntı halinde (su).
Sızıldamag : 1. Sızlamak. 2. İnildemek. 3. Yakınmak.
Sızıldaşmag : Beraberce inildemek.
Sızılmag : Sızmak.
Sızıltılı : Tesirli.
Sızım : Sızıntı.
Sızlamag : 1. Sızlamak. 2. İnildemek. 3. Yakınmak.
Sızmag : Sızmak.
Sian *(Yun.)* : Kiyanus.
Sianat *(Yun.)* : Kiyanuslu.
Sianat turşusu : Asit siyanik.
Sianoz *(Rus.)* : Yanıkara, şarbon.
Sibirporsuğu : Kutup porsuğu.
Sibirsamuru : Kürk samuru, zerdava, ağaç sansarı; samur kürkü.
Sibitce : Sidik kabı (çocuklar için), oturak.
Sicilleme : Uzunca, uzun uzadıya, bir kitap dolusu.
Sicim : Sicim.
Sicimlemek : Sicimle bağlamak.
Sicirleme, Sicilleme : 1. Geniş. 2. Kasîde.
Siçağa : Çini kırıntıları.
Siçahlamag : Sancılanmak (hayvanlar).
Siçan : Sıçan, fare.
Siçanabenzer : Kemirgen, kemirici.
Siçana dönmek : Korkmak, fare gibi olmak.

Siçanaohşar : Kemirici.
Siçan deliyini satın almag : Gizlenecek yer aramak.
Siçan guyruğu : Sıçan kuyruğu (bitki).
Siçan-pişik : Fare kedi (çocuk oyunu), saklambaç.
Siçan-pişik oynamag : Fare kedi oynamak, saklambaç oynamak.
Siçan yolu : 1. Küçük yol. 2. Çıkış yeri, çare, imkan.
Siçmek : Sıçmak.
Siçovul : Sıçan, geleni.
Sidğ *(Ar.)* : Sıdk.
Sidği ürekden (dilden) : Kalben.
Sidik govucu : Sidik söktürücü, işetici (ilaç).
Sidiklik : Mesane.
Sidik yolu : İdrar yolu.
Sidr *(Ar.)* : Dağ servisi, sedir.
Sifal : Kiremit.
Sifali : Boylu boslu.
Sifariş *(Far.)* : Vazife, ödev, ısmarlama.
Sifarişçi : Müşteri.
Sifariş élemek : Ismarlamak, sipariş etmek.
Sifcinmek : Kısıla büzüle gezmek.
Sifdelemek : Ayıklamak, seçmek.
Siférblat *(Alm.)* : Kadran, saat minesi.
Sifet *(Ar.)* : Sıfat.
Sifetce : Sûretâ, zâhiren, suratça.
Sifet göstermek, Üz göstermek : Yüz vermek.
Sifetini turşutmag : Yüzünü ekşitmek.
Sifetin tökülsün : Suratın dökülsün! surat düşkünü!
Sifeti tutulmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Sifon *(Yun.)* : Sifon.
Sifonlu : Sifonu olan.
Sifrag *(Ar.)* : Kusma.
Sirag élemek (etmek) : Kusmak.
Sift : Zemin, bodrum.
Sifte : Siftah.
Siğar, Siğar *(Fr.)* : Püro.
Siğarabenzer : Püro biçiminde.
Siğaret *(Fr.)* : Sigara.
Siğbir : Gözer.
Siğlét *(Ar.)* : Ağırlık, sıklet.
Siğnal *(Alm.)* : Sinyal.
Siğnalçı : Sinyalci.
Siğnalizasiya *(Alm.)* : 1. İşaret verme. 2. İşaret tertibatı.
Siğnal vérmek : Sinyal vermek.
Siğe *(Ar.)* : Geçici nikah, müt'a nikahı.
Siğe élemek (etmek) : Nikahlamak.
Siğe ohumag : Nikahlamak.
Siğe ohutdurmag : Nikahlatmak.
Siğirdili, Sığırdili : Sac ekmeği.
Sikencübin : Ballı sirke (şurup).
Sikke *(Ar.)* : Sikke.
Sikkehana *(Ar. Far.)* : Darphane.
Sikke kesilmek : Para kesilmek, para basılmak.
Sikke kesilmesi : Para basımı.
Sikke kesmek : Para basmak.
Sikkeli : Damgalı (para).
Sikkesiz : Damgasız (para).
Sikkevurma (kesme) : Para basma.
Sikke vurmag : Para basmak.
Sikl *(Yun.)* : 1. Devir, devre. 2. Silsile, grup. 3. Sıra, dizi.
Sikloid *(Yun.)* : Yuvarlanma dairesi (Geometri).
Sikloidal *(Yun.)* : Sikloid, yuvarlama.
Siklon *(Fr.)* : Siklon.
Siklop *(Yun.)* : Tepegöz, tek gözlü dev.
Sil : Yulaf.
Silab : Lığ.
Silah *(Ar.)* : Silâh.
Silahdar *(Ar. Far.)* : Silahtar.
Silahdaş : Silah arkadaşı.
Silahdaşıyan : Silahtar.
Silahgayıran : Silahçı, tüfekçi.
Silahhana *(Ar. Far.)* : Silahhane, silah deposu.
Silahlandırılmag : Silahlandırılmak.
Silahlandırmag : Silahlandırmak.
Silahlanma : Silahlanma.
Silahlanmag : Silahlanmak.
Silahlı : Silahlı.
Silahlı güvveler : Silahlı kuvvetler.
Silahlılıg : Silah gücü.

Silah oynatmag : Silah şakırdatmak.
Silahsız : Silahsız.
Silahsızlandırma : Silahsızlandırma.
Silahsızlandırmag : Silahsızlandırmak.
Silahsızlaşdırılmag : Silahsızlaştırılmak.
Silahsızlaşdırmag : Silahsızlandırmag.
Sile : Dopdolu, lebaleb.
Silecek, Silgi : Paçavra, çaput.
Silelemek : Ağzına kadar doldurmak.
Silgi : Silecek.
Silhan : Tipi.
Silhme : Omlet.
Silib-süpürmek : Silip süpürmek.
Silihmek : Silkmek, çırpmak.
Silikat *(Alm.)* : Silikat.
Silindr *(Fr.)* : Silindir.
Silindrik *(Yun.)* : Silindirik.
Silindrşekilli : Silindirik.
Silindrli : Silindirli.
Silinmez : Silinmez.
Silinti : Çaput.
Silisium *(Fr.)* : Silisyum.
Silist *(Rus.)* : Sorgulama.
Silistçi : Sorgu yargıcı.
Silist etmek : Sorgulamak.
Silk *(Ar.)* : Kat, tabaka, zümre.
Silkdirmek, Silkdirtmek : Silktirmek.
Silkemek : 1. Silkelemek, silkmek. 2. Kakarak iterek çıkarmak.
Sill *(Ar.)* : Verem.
Sillabik *(Yun.)* : Heceli, hece vezinli.
Sille, Silli : Tokat, şamar.
Sillelemek : Tokatlamak.
Sillelenmek : Tokatlanmak.
Silmek : 1. Silmek. 2. Ayakkabı boyamak.
Silos *(İsp.)* : Silo (doğranarak kuyuda mayalanmış yem).
Silosdoğrayan : Yem doğrama makinesi.
Siloslama : Mayalama (yem).
Siloslamag : Ekşitmek, mayalamak (yemi).
Silsile *(Ar.)* : Silsile.
Silsileçünban : Başkan, reis.
Silsile kimi : Zincir gibi.
Silsileli, Silsilevi : Sürekli, devamlı.
Sil-süpür : Temizleme, silip süpürme.
Sil-süpür élemek (etmek) : Temizlemek, süpürmek (ev, oda vb.).
Siluét *(Fr.)* : Gölge, siluet.
Sim *(Far.)* : 1. Tel. 2. Kan zehirlenmesi, septisemi. 3. Hat, telefon teli.
Sima *(Ar.)* : Simâ.
Simasız : Şahsiyetsiz.
Simasızlaşdırmag : 1. Şahsiyetinden etmek. 2. mec. Sorumsuzluk yaratmak.
Simasızlaşmag : Şahsiyetsizleşmek.
Simasızlıg : Şahsî sorumluluk yokluğu.
Sim çekmek : Hat çekmek.
Sim élemek : Septisemi olmak.
Simétriya *(Fr.)* : Simetri, karine.
Simfonik *(Yun.)* : Senfonik.
Simfonik orkéstr : Senfonik orkestra, senfoni orkestrası.
Simfonist *(Yun.)* : Senfoni besteleyen.
Simfoniya *(Yun.)* : 1. Senfoni. 2. mec. Ahenk, ahenklilik.
Simfonizm *(Yun.)* : Senfoni tarzı.
Simic : 1. Cimri. 2. Utanmaz, hayâsız.
Simicleşmek : Cimrileşmek.
Simiclik : 1. Cimrilik. 2. Utanmazlık, hayâsızlık.
Simiclik élemek (etmek) : Pintilik etmek.
Simiten, Simitan : 1. Utanmaz, hayâsız. 2. Rahatsız edici.
Simitanlıg : Hayâsızlık.
Simitanlıg élemek : Bıktırmak, usandırmak.
Simlemek : 1. Tel bağlamak (müzik âletine). 2. Septisemi olmak.
Simli : 1. Telli. 2. İltihaplı.
Simli kvartét : Telli sazlar dörtlüsü, kuartet.
Simli orkéstr : Telli orkestra.
Simmétrik *(Yun.)* : Simetrik.
Simmétriklik : Tenasüp, oran.
Simmétriya *(Yun.)* : Simetri, bakışım, tenazur, nispet.
Simmétriyasız : Asimetrik, nispetsiz.
Simpatiya *(Yun.)* : Sempati.
Simpozium *(Yun.)* : Sempozyum.
Simsar : Akraba.
Simsırığını sallamag : Suratını ekşitmek.

Simsiz : 1. Telsiz. 2. Teli olmayan.
Simsiz telgraf : Telsiz telgraf.
Simurg *(Far.)* : Zümrüdüanka.
Simü-zer *(Far.)* : Altın ve gümüş.
Simvol *(Yun.)* : Sembol.
Simvolik *(Yun.)* : Sembolik.
Simvolika *(Yun.)* : 1. Sembolik anlam. 2. Semboller.
Simvolist *(Yun.)* : Sembolist.
Simvolizm *(Yun. Fr.)* : Sembolizm.
Sinc *(Far.)* : Çalpara, simbalom.
Sincab *(Far.)* : Sincap.
Sinççi : Çalparacı.
Sindésmologiya *(Yun.)* : Bağbilimi (anatomik ve dilbilimi olarak).
Sindikalist *(Fr.)* : Sendikacı.
Sindikalizm *(Fr.)* : Sendikacılık.
Sindikat *(Fr.)* : Sendika.
Sindikatlaşdırmag : Sendikalaştırmak.
Sine *(Far.)* : 1. Sine. 2. Yamaç.
Sinebend *(Far.)* : 1. Sütyen. 2. Gerdanlık. 3. Göğüs kayışı (eyer için).
Sinebendli : 1. Sütyenli. 2. Gerdanlıklı.
Sinedağı : Gönül yarası, kırgınlık.
Sinedefter *(Far. Ar.)* : Çok bilen, hazırcevap, ayaklı kütüphane.
Sineden : İçten, samimî.
Sinedolusu : 1. Derinden. 2. Göğüs dolusu.
Sinegir *(Far.)* : Astımlı.
Sinek : Sinek.
Sinekgapan : Sinekkapan.
Sinesine dağ çekmek : İncitmek, üzmek.
Sinesine düşmek (yatmag) : Makbul olmak, beğenilmek, içine yatmak.
Sinesine serin su sepmek:İçini rahatlatmak.
Sinesini gabağa vérmek : Göğüs germek.
Sine vérmek (germek) : Göğüs germek.
Sinezen *(Far.)* : 1. Göğsüne vuran (matem günlerinde). 2. Mâtem şiiri.
Sinfi : Sınıfla ilgili.
Singa : İskorbüt.
Singalı : İskorbütlü.
Sinhron *(Yun.)* : Senkron.
Sinhronik *(Yun.)* : Senkronik, eşzamanlı.
Sinhroniya *(Yun.)* : Senkroni.
Sinhronlug, Sinhronizm *(Yun.)* : Zamandaşlık.
Sini *(Far.)* : Sini.
Sinif *(Ar.)* : Sınıf.
Sinifdaş *(Ar. Far.)* : 1. Sınıf arkadaşı. 2. Aynı gruptan. 3. Aynı cinsten.
Sinifden kenar (haric) : Ders harici.
Sinifi mübarize : Sınıf savaşı, sınıf mücadelesi.
Sinifleşdirme : Tasnif, sınıflama.
Sinifleşdirmek : Tasnif etmek, sınıflamak.
Sinifli : Sınıflara bölünmüş.
Sinifli cemiyyet : Sınıflara bölünmüş toplum.
Sinif nümayendesi : Sınıf mümessili.
Sinifsiz : Sınıflara bölünmemiş.
Sinirmek : Fazla pişirmek (yemeği).
Sinir tohu : Sinir doku.
Sink *(Alm.)* : Çinko.
Sinklemek : Çinko kaplamak.
Sinklenmiş : Çinko kaplanmış.
Sinkograf *(Alm. Yun.)* : Çinkograf.
Sinkografiya *(Alm. Yun.)* : Çinkografi.
Sinli : Yaşlı, ihtiyar.
Sinmek : Saklanmak, gizlenmek.
Sinn *(Ar.)* : Yaş, çağ.
Sinolog *(Lat. Yun.)* : Sinolog.
Sinologiya *(Lat. Yun.)* : Sinoloji.
Sinonim *(Yun.)* : Anlamdaş, sinonim.
Sinonimik : Eşanlamlı, anlamdaş.
Sinonimika *(Yun.)* : Sinonim kelimeler.
Sinonimiya *(Yun.)* : Anlam eşliği, anlamdaşlık.
Sinonimlik : Eş anlamlılık, anlamdaşlık.
Sinoptik *(Yun.)* : Meteorolog.
Sinoptika *(Yun.)* : Meteroloji.
Sinor *(Yun.)* : Sınır, hudut.
Sinov gétmek : Hasret çekmek, arzulamak.
Sinsimek : Üzülmek, incinmek.
Sinsitmek : Üzmek, incitmek.
Sintaksis *(Yun.)* : Sentaks, söz dizimi.
Sintaktik *(Yun.)* : Sentaktik.
Sintétik *(Yun.)* : Sentetik.
Sintéz *(Yun.)* : Sentez.
Sintézlemek : Sentezini yapmak (kimya).

Sintézleşdirmek : Sentezini yapmak (kimya).
Sinus *(Lat.)* : Sinüs.
Sionist : Siyonist.
Sionizm : Siyonizm.
Sipahi *(Far.)* : Sipâhî.
Siper *(Far.)* : Siper.
Siper çekmek : Set çekmek.
Siperli : Muhafazalı, mahfazalı.
Sir : Kalın kafalı, anlamaz.
Sirab *(Far.)* : Sulu, suya doymuş.
Sirab élemek (etmek, gılmag) : 1. Doyurmak, kandırmak (su vb. ile). 2. Sulamak.
Sirab olmag : Doyuncaya kadar içmek, suya kanmak.
Sirat *(Ar.)* : Sırat.
Sirayet *(Ar.)* : Sirâyet.
Sirayetédici : Bulaşıcı.
Sirayet élemek (etmek) : Sirayet etmek.
Sirdaş : Sırdaş.
Sirdaşlıg : Sırdaşlık.
Siren : Gece çalışması, (köylerde) gece işi.
Sir galmag : Anlamamak.
Sirhiş : Şifalı bitki tohumu.
Sirinsimek : 1. Donmak. 2. Üzülmek, kederlenmek. 3. Nemlenmek.
Sirinsitmek : 1. Dondurmak, koyultmak. 2. Üzmek, kederlendirmek.
Sirk *(Lat.)* : Sirk.
Sirkan : Karapazı, koyun sarmaşığı, sirken.
Sirkanlıg : Karapazılık, sirkenlik.
Sirke : 1. Sirke. 2. Yavşak, bit yavrusu.
Sirke düşmek : Sirke türemek (yavşak).
Sirkelik : Sirkelik.
Sirkeşire : Sirkengebin, sirkencebin.
Sirkonium *(Fr.)* : Zirkonyum.
Sirkulyar *(Fr.)* : Sirküler.
Sirli : Gizli, sırlı.
Sirlilik : Muammalılık.
Sirr *(Ar.)* : Sır, gizlilik.
Sir-sifet : Fizyonomi.
Sir-sifetini turşutmag : Suratını ekşitmek.
Sir-sifetini yığmag : Yüzünü ekşitmek.
Sirt : Sırt.
Sirtikan :Sirken, karapazı, koyun sarmaşığı.
Sirvan : Balkon.
Sis : Sis.
Sis-çen, Sis-duman : Yoğun sis.
Siseg : 1. Haşere. 2. mec. Dalavereci.
Sisér *(Rus.)* : On bir puntoluk (harf).
Sisı : Cırcır böceği.
Sistém *(Yun.)* : Sistem.
Sistématik *(Yun.)* : Sistematik.
Sistématika *(Yun.)* : 1. Sınıflama, tasnif. 2. Tasnif ilmi (bitkiler, hayvanlar).
Sistémleşdirilmek : Sistemleştirilmek.
Sistémleşdirmek : Sistemleştirmek.
Sistémli : Sistemli.
Sistémlilik : Muntazamlık, düzenlilik.
Sistémsiz : Sistemsiz.
Sistémsizlik : Sistemsizlik.
Sistérn *(Lat.)* : Sarnıç, tank.
Sital : Sıvışık, yapışkan.
Sitallaşmag : Arsızlaşmak, hayasızlaşmak.
Sitallıg : Sıvışıklık, yapışkanlık.
Sitare *(Far.)* : Yıldız.
Sitat *(Lat.)* : İktibas, alıntı.
Sitatbaz, Sitatçı *(Lat. Far.)* : Alıntı yapan.
Sitatbazlıg, Sitatçılıg : Alıntı yapma.
Sitayiş *(Far.)* : İbadet, tapınma.
Sitayiş élemek (etmek) : 1. İbadet etmek. 2. Meftun olmak.
Sitildemek : Bunalmak, yakınmak, sızlanmak.
Sitilemah, Sitildemeg : Titremek (soğuktan).
Sitilti : 1. İnilti. 2. Titreme.
Sitize : Hayâsız, utanmaz.
Sitizeleşmek : Arsızlaşmak.
Sitmek : Titremek (soğuktan).
Sitrus *(Lat.)* : Narenciye, turunçgiller.
Sitrus bitkileri : Turunçgiller.
Sitrusçu : Narenciye yetiştiren.
Sitrusçulug : Narenciyecilik.
Sivil *(Lat.)* : Sivil.
Sivil paltar : Sivil elbise.
Sivinc, Siviş : Çiş kabı (beşikte).
Sivişguluya dem vérmek : Sıvışıp gitmek, tüymek.

Sivişken, Sivişgen, Sivişik : Kayan, kaygan.
Sivişkenlik, Sivişgenlik : 1. Kayganlık. 2. Kaygan yer.
Sivişmek : Sıvışmak.
Sivre : Tabla, sigara tablası.
Sivri : Sivri.
Sivriyarpaglı : İğne yapraklı.
Siyah *(Far.)* : Siyâh.
Siyahı *(Far.)* : Liste, sicil, kütük.
Siyahıdan düşmek : Listeden çıkarmak.
Siyahı tutmag : Liste tutmak.
Siyahıyaalma : Sayım, tahrir.
Siyahıya salmag : Listeye geçirmek.
Siyaset *(Ar.)* : Siyâset.
Siyasetbaz *(Ar. Far.)* : Hilekâr.
Siyasetbazlıg : Hilekârlık.
Siyaset éylemek (etmek) : Cezalandırmak.
Siyaset işletmek (yéritmek) : Politika yapmak.
Siye : iyi, güzel.
Siyelene-siyelene : Sendeleyerek.
Siyelenmek : Sendelemek.
Siyenek : Ringa balığı, tütün balığı.
Siyezi : Torba, çuval.
Siyilcim : Dedikoducu.
Siyimek : İşemek.
Siyirilmek, Siyrilmek : Sıyrılmak.
Siyirim, Siyirinti : Yara.
Siyirme, Siyirtme : 1. Çekmece, göz. 2. Tahta kapı sürgüsü.
Siyirmegılınc : Yalın kılıç.
Siyirmegılınc élemek : Düşmanlığı körüklemek.
Siyirmek : Sıyırmak.
Siyirtmeli : Çekmeceli.
Siyitmek : İşetmek.
Siyorgal : Timar, zeamet.
Siyortük : Komutanlık.
Siyrinti : Yara.
Siz : Siz.
Sizli-bizli : Hepimiz.
Skamya *(Rus.)* : Sıra, peyke.
Skandium *(Fr.)* : Skandiyum.
Skarlatin *(İtal.)* : Kızıl (hastalık).
Skélét *(Yun.)* : İskelet.
Skéléte dönmek : Bir deri bir kemik kalmak.
Sképtik *(Yun.)* : Şüpheci.
Sképtisizm *(Yun.)* : Şüphecilik.
Skifler : İskitler.
Skipidar *(Rus.)* : Terementi, terebentin.
Skléroz *(Yun.)* : Doku sertleşmesi, skleroz.
Sklérozlu : Sklerozu olan.
Skripka *(Rus.)* : Viyolon, keman.
Skripkaçalan, Skripkaçı : Kemancı.
Slavyan : İslav.
Slavyançılıg, Slavyanizm : Panslavizm.
Slavyanlaşdırmag : Slavlaştırmak.
Slavyanlaşmag : Slavlaşmak.
Slavyanlaşmış : Slavlaşmış.
Slavyanperest : Slavist.
Slavyanperestlik : Slavistik.
Slavyanşünas : Slavist.
Slavyanşünaslıg : Slavistik.
Sméta : Tahmînî hesap.
Smétan *(Rus.)* : Kaymak.
Snaypér *(İng.)* : Keskin nişancı.
Soda *(Ar.)* : Sevda.
Soda : Soda.
Sofa *(Fr.)* : Sofa.
Sofi *(Yun. Ar.)* : 1. Sofi. 2. mec. Riyâkâr, iki yüzlü.
Sofilik : Sofuluk.
Sofist *(Yun.)* : Sofist.
Sofistika : Mugalata.
Sofra yığmag : Sofra kaldırmak.
Soğanag : 1. Soğan. 2. Yumru (soğan).
Soğanaglı bitkiler : Soğanlı bitkiler.
Soğanbozbaşı : Soğanlı türlü.
Soğança : Soğan (yağda kızartılmış).
Soğangülü : Dalya, yıldız çiçeği.
Soğanlıg : Soğan tarlası.
Soha-soha : Sokarak.
Sohdurmag : Sokturmak.
Sohdurulmag : Sokturulmak.
Sohmag : Sokmak.
Sohulcan : Solucan.
Sohulcanohşar : Solucana benzer.
Sohulma : Sokulma, müdahale.

Sohulmag : Sokulmak.
Sohuluşmag : Sokulmak (bir çoğu birlikte).
Sohuşdurmag : Sokuşturmak.
Sohuşmag : Sokuşmak.
Sol : 1. Sol. 2. Çingene palamudu.
Solag, Solahay : Solak.
Solagan, Solağan : Çabuk solan.
Solahaylıg : Solaklık.
Solça : Çingene palamudu.
Solçu : Solcu.
Solçulug : Solculuk.
Soldat *(Rus.)* : 1. Er, asker. 2. Bacak, vale.
Soldatlıg : Askerlik.
Soldış : Sağdıç (düğünde).
Soldurmag : Soldurmak.
Solğun : Solgun.
Solğunlaşmag : Solgunlaşmak.
Solğunlug : Solgunluk.
Sollaşmag : Sol eğilimli olmak.
Sollug : 1. Solculuk. 2. Sola doğru.
Solmag : Solmak.
Solmamazlıg : Solmazlık.
Solo *(İtal.)* : Solo.
Soltan *(Ar.)* : Sultan.
Solub-saralmag : Solup sararmak.
Solug : Solgun.
Soluglug : Solgunluk.
Soluhmag : Solmak.
Som : Masif, kunt.
Somu : Somun ekmeği.
Somun : Somun (civata için).
Somurmag : Emmek.
Sona : 1. Güzel, dilber. 2. Suna.
Sonalamag : Bahane bulmak, itiraz etmek (her şeye).
Sonata *(İtal.)* : Sonat.
Sonatina *(İtal.)* : Küçük sonat.
Sonbéşik : 1. Tekne kazıntısı. 2. Kıymetli inci.
Soncug : Tekme, çifte.
Soncug atmag : Tepmek, tekme atmak.
Soncuglamag : Tepmek, çifte atmak.
Soncuglatmag : Teptirmek, tekme attırmak.
Soncuglayan : Tepen, çifte atan.
Sond : Sonda (tıbbî).
Sondlamag : Sondalamak, sondaj yapmak.
Songur : Sungur.
Sonlaşmag : Sona ermek.
Sonlu : Sonlu.
Sonlug : Son ek (gramerde).
Sonlulug : 1. Son bulma, nihayete erme. 2. Sınırlılık.
Sonor : Sesli, sedalı konsonant.
Sonradan-sonraya : Sonunda, nihayet, bilahare.
Sonrakı : Sonraki, müteakip.
Sonralar(ı) : Bilahare.
Sonralıg : 1. Sonradan. 2. Son yapılacak olan.
Sonralıgca : Sonradan, sonra.
Sonrası : Devam.
Sonraya goymag : Sonraya bırakmak.
Sonsuz : 1. Sonsuz. 2. Çocuksuz, evlatsız.
Sonsuzlug : 1. Sonsuzluk. 2. Çocuksuzluk.
Sonuc : Sonuç.
Sonuna çıhmag : 1. Bitirmek. 2. Yok etmek.
Soprano *(İtal.)* : Soprano.
Sora : Sonra.
Sorag : 1. Sorma, sorgu, soruşturma. 2. Haber.
Sorag almag : Haber almak.
Soragçı : Soran, soruşturan.
Sorag élemek (etmek) : Sormak, soruşturmak.
Sorag kitabçası : Rehber, kılavuz.
Soraglaşmag, Soraglamag : Soruşturmak.
Soragsız : Habersiz.
Sorag-soragla : Sora sora, araya araya.
Sorag vérmek : Haber vermek.
Sorağında olmag : Hasretini çekmek.
Sordurmag, Sordurtmag : Sordurmak.
Sorğu : 1. Sorgu, istintak. 2. Soru. 3. Genoru.
Sorğu bahışı : İstifhamlı bakış.
Sorğuçu : 1. Soru soran. 2. Müstantik.
Sorğu-sual : Sorgu sual.
Sorğu-suala tutmag : Çok soru sormak.
Sorğu (sual) etmek : Soru sormak.
Sormac : Emen, emici.
Sormag : 1.Emmek. 2. Sormak.

Sort *(Lat.)* : Çeşit, nevi, cins.
Sortlamag : Çeşitlemek.
Sortlaşdırmag : Çeşitlemek, çeşitlere ayırmak.
Sortlayıcı : Tasnifçi.
Sortlug : Sıralama, sınıflandırma.
Sortsınama : En iyi çeşidini seçme (tohum).
Sortuhlamag : Sorumak, emmek (bebek).
Sorucu : 1. Baca. 2. Müstantik. 3. Emen, emici.
Sorucu bahış : İstifhamlı bakış.
Sorucu şkaf : Bacalı dolap, hava çeken dolap.
Sorucular : Emici haşere.
Sorulma : Emilme.
Sorulmag : 1. Sorulmak. 2. Emilmek.
Soruma : Emme, soruma.
Sorunmag : Emilmek.
Soruşa-soruşa : Sora sora.
Soruşma : Sorgu, istintak.
Soruşmag : Sorguya çekmek, ifadesini almak.
Soruşulası : Sorgulanabilir.
Soruşulma : Sorgu.
Soruşulmag : Sorgulanmak.
Sosial *(Lat.)* : Sosyal.
Sosial-démokrat : Sosyal demokrat.
Sosial-démokratik : Sosyal demokratla ilgili.
Sosial-démokratiya : Sosyal demokrasi.
Sosial-démokratizm : Sosyal demokratlık.
Sosial-impérialist : Sosyal emperyalist, sömürgeci.
Sosialist : Sosyalist.
Sosialistleşdirilmek : Sosyalistleştirilmek.
Sosializasiya : Sosyalizasyon.
Sosializm *(Lat.)* : Sosyalizm.
Sosial-révolyusionér : Sosyal inkılapçı.
Sosiolog *(Lat.)* : Sosyolog.
Sosiologiya *(Lat. Yun.)* : Sosyoloji.
Sosioloji *(Lat.)* : Sosyolojik.
Sosiska *(Rus.)* : Sosis.
Sosiskahana : Sosis kahvaltı dükkanı.
Sosyarış : Sosyalizm yarışı.
Sous *(Fr.)* : Sos.
Souslu : Soslu.
Sovét *(Rus.)* : 1. Öğüt, nasihat. 2. Meclis. 3. Konsey, kurul. 4. Şûrâ.
Sovétleşdirilmek : Sovyetleştirilmek.
Sovétleşdirmek : Sovyetleştirmek.
Sovétleşme : Sovyetleşme.
Sovétleşmek : Sovyetleşmek.
Sovgat : Hediye, armağan.
Sovha : 1. Soyka (ölü için). 2. Pamuk tırtılı.
Sovhaya galmag : Mirasa kalmak, soykaya kalmak.
Sovhaya galsın : Soykaya kalsın!
Sovhoz *(Rus.)* : Devlet çiftliği.
Sovka *(Rus.)* : Tırtıl, krizalit, pul kanatlılar.
Sovmag : 1. Çıkmak (sezon). 2. Geçmek, gitmek.
Sovmee *(Ar.)* : Manastır hücresi, ibadetgâh, mâbet.
Sovmeenişin, Daşagiren : Merdümgiriz, münzevi.
Sovru(g) : Çarşaf, yatak çarşafı.
Sovrug yéli : Harman yeli.
Sovulmag : Sona ermek, geçmek (meyve ve sebzeler).
Sovurag at : Yürük at, yel ayaklı at.
Sovuranmaşın : Kalbur makinesi.
Sovurma : Savurma, israf.
Sovurmag : 1. Savurmak. 2. Dağıtmak, serpmek. 3. mec. İsraf etmek, harcamak.
Sovurucu : Kalbur makinesi.
Sovurug, Sovurag : 1. Harman savurma. 2. Kasırga, tipi. 3. Yatak çarşafı.
Sovuşdurmag : Savuşturmak.
Sovuşmag : Savuşmak.
Soyğun : Soygun.
Soyğunçu : Soyguncu.
Soyğunçulug : Soygunculuk.
Soymag : Soymak.
Soyuducu : 1. Soğutucu. 2. Buz dolabı.
Soyudulmag : Soğutulmak.
Soyug : Soğuk.
Soyug adam : Sevimsiz adam.
Soyug almag (deymek) : Soğuk almak, üşümek.

Soyug aparmag : Donmak, keçeleşmek (soğuktan).
Soyugca : Soğukça.
Soyug çekmek : Soğuk geçirmek.
Soyugdeyme : Üşütme.
Soyug düşmek : Soğumak (hava).
Soyugganlı : Soğuk kanlı.
Soyugganlılıg : Soğuk kanlılık.
Soyuglama : Üşütme.
Soyuglamag : Soğuklamak, üşütmek.
Soyuglaşdırmag : Soğuklaştırmak.
Soyuglaşmag : Soğuklaşmak.
Soyuglug : Soğukluk.
Soyuglug élemek (etmek) : Lâkayt kalmak.
Soyuglug göstermek : Soğuk davranmak.
Soyug müharibe : Soğuk savaş, psikolojik harp.
Soyug-soyug : Soğuk halde, soğuk soğuk.
Soyugtcher : Soğukça.
Soyuğadavamlı : Soğuğa dayanır.
Soyuğadavamlılıg : Soğuğa dayanırlık.
Soyuğa düşmek : Fırtınaya tutulmak.
Suyuğa vérmek : Üşütmek.
Soyulmag : Soyulmak.
Soyumag : Soğumak.
Soyundurmag : Soymak (başkasının elbisesini).
Soyundurulmag : Soyundurulmak (elbise).
Soyunmag : Soyunmak.
Soyutma : 1. Yahni (et). 2. Dondurulmuş, donuk.
Soyutmag : Soğutmak.
Soyutmatoyug : Tavuk yahni.
Sozalmag, Sozarmag : Solmak, sararmak (çehre).
Söal *(Ar.)* : Sual, soru.
Söalédici : Soru soran.
Söal élemek (etmek) : Soru sormak.
Söal işaresi : Soru işareti.
Söal vérmek : Soru sormak.
Söhbet *(Ar.)* : Sohbet.
Söhbet açmag : Sohbete başlamak.
Söhbet aparmag : Sohbet etmek.
Söhbetarası : Sohbet sırasında.
Söhbetcil, Söhbetçi : Sohbete düşkün, sohbet sever.
Söhbetcillik : Sohbet severlik.
Söhbet élemek (etmek) : Söhbet etmek.
Söhbete tutmag : Lafa tutmak.
Söhbeti ayrı yére salmag : Lafı değiştirmek, konuyu saptırmak.
Söküşdürmek : Yırtmak, parçalamak, didiklemek.
Söndürülmez : Sönmez.
Sönük : Sönük.
Sönükleşmek : Solmak, rengi uçmak.
Sönüklük : Sönüklük.
Sör-söküntü : Söküntü.
Sövda *(Ar.)* : Egzama.
Sövdalı : Egzamalı.
Sövde *(Ar.)* : Alış veriş, muamele.
Sövde élemek (etmek) : Alış veriş etmek.
Sövdeger *(Ar. Far.)* : Tüccar, tacir.
Sövdegerlik : Ticaret, alış veriş.
Sövdeleşme : Uzlaşma, sözleşme.
Sövdeleşmek : Sözleşmek (gizli entrika için).
Sövg *(Ar.)* : Sevk.
Sövg élemek (etmek) :Teşvik etmek, sürüklemek.
Sövgi-tebii : 1. İçgüdü, insiyak. 2. Seziş, sezme.
Sövt *(Ar.)* : Ses, seda.
Sövtiyyat *(Ar.)* : Ses bilgisi, fonetik.
Söydürmek, Söydürtmek : Sövdürmek.
Söydürülmek : Sövdürülmek.
Söykek : Destek, payanda.
Söykek durmag : 1. Desteklemek. 2. mec. Yardım etmek.
Söykekli : Dayanarak, yaslanarak.
Söykek vérmek : Dayamak, payandalamak.
Söykemek : Dayamak.
Söykenecek : 1. Dayanma yeri. 2. Aralık (mobilya için). 3. mec. Yardım.
Söykenmek, Söşkeşmek : Yaslanmak, dayanmak.
Söymek : Sövmek.
Söyteryi : Eğri, münhani.
Söyüd : Söğüt.
Söyüdgülü : Zakkum (ağacı).
Söyüdlü : Söğütlü.
Söyüdlük : Söğütlük.

Söyülmek : Sövülmek.
Söyüş : Küfür, sövüş.
Söyüşcül, Söyüşçü, Söyüşken : Küfürbaz.
Söyüşdürmek : Sövüştürmek.
Söyüşe basmag : Sövüp saymak.
Söyüşme : Kavga, küfür, çekişme.
Söyüşmek : Sövüşmek.
Söyüş söymek : Aşağılamak, ağır sözler söylemek.
Söz : Söz.
Söz açılmag : Söz açılmak.
Söz açmag : Söz açmak.
Söz ahtarmag : 1. Laf aramak. 2. Bahane aramak.
Sözanlayan : Anlayışlı, ârif.
Sözarası : Söz arasında.
Sözardı : Son söz, hatime.
Sözazadlığı : Söz hürriyeti.
Söz atmag : Söz atmak.
Söz azdırmag : Laf değiştirmek.
Sözbaz : Dedikoducu.
Sözbazlıg : Dedikodu.
Sözbesöz : Kelimesi kelimesine.
Söz bezemek : Laf gezdirmek, dedikodu etmek.
Söz bir élemek (olmag) : Söz birliği etmek.
Sözbirlik : Fikir birliği, oy birliği.
Söz burada galsın : Söz aramızda.
Sözcüyez, Sözcük : İsabetli bir söz.
Söz çekmek : Ağzından laf almak.
Söz çıharmag : Dedikodu çıkarmak.
Sözçü : Lafazan.
Sözçülük : Lafazanlık.
Sözdéyişdirici : Kelime çeken.
Sözdeyişdirici şekilçi : Kelime çekim eki.
Sözdeyişdirme, Sözdeyişme : Kelimelerin değişmesi.
Söz deymek : Gücenmek, kırılmak, incinmek.
Söz döyüşdürmek : Çekişmek, münakaşa etmek.
Söz düşmek : Laf sırası gelmek.
Sözdüzeldici : Kelime yapan.
Sözdüzeldici şekilçi : Kelime yapım eki.
Sözdüzeltme : Kelime yapma.
Söz düzeltmek : Laf uydurmak.
Sözebahan : Uysal, yumuşak, munis.
Sözebahanlıg : Uysallık, usluluk.
Söze bahmag : Kulak asmak.
Sözebahmaz (bahmayan) : 1. Söz dinlemez, itaatsiz. 2. Mühimsemez.
Söze gelmek : 1. Söze başlamak. 2. Tartışmaya başlamak.
Söz élemek : Tenkit etmek, eleştirmek.
Söz gaçırtmag : Ağzından kaçırmak.
Sözgaytarma : İtiraz, muhalefet.
Söz gaytarmag : İtiraz etmek.
Sözgelişi : Ha, efendim.
Sözgezdiren : Jurnalci, gammaz.
Sözgezdirenlik : Jurnalcilik, gammazlık.
Söz gezdirmek : Gammazlamak.
Söz goşmag : Söz birliği etmek.
Sözgüleşdirme : Tartışma, çeneleşme.
Söz güleşdirmek : Boşuna tartışmak.
Sözleşme : 1. Anlaşma. 2. Münakaşa, tartışma.
Sözleşmek : 1. Sözleşmek. 2. Sövüşmek.
Söz-sov : Dedikodu.
Söz-söhbet : 1. Sohbet. 2. Dedikodu.
Sözsüz : 1. Sözsüz. 2. İtirazsız, kayıtsız şartsız.
Sözsüzce : İtiraz etmeksizin.
Sözsüz-danışıgsız : Kayıtsız şartsız.
Sözsüz-sovsuz : İtirazsız.
Söztöredici:Kelime türetme, kelime türeten.
Sözü azdırmag : Lafı çevirmek, konuyu saptırmak.
Sözü bir yére goymag : Söz birliği etmek.
Sözübütöv (bütün, düz) : Sözünde duran, doğru, samîmî.
Sözü çep gelmek : Kavga etmek, araları açılmak.
Sözükéçen : Nüfuzlu, sözü geçen.
Sözü kéçmek : Sözü geçmek.
Sözün açığı : Açıkça.
Sözünde durmag : Sözünde durmak.
Sözünden dönen : Sözünden dönen.
Sözünden gaçmag : Sözünden kaçmak.
Sözün gısası (mühteseri) : Kısacası, hasılı, velhasıl.

Sözün gurtaranı : Son söz.
Sözünü ağzında goymag : Sözü ağzına tıkamak.
Sözünü yéritmek : Israrla sözünü kabullendirmek.
Sözü yére düşmek : İsteği reddedilmek.
Sözü yére düşmemek : İsteği kabullenilmek.
Spartakiada :Spartakiyat, spor müsabakası.
Spazma *(Yun.)* : Ispazmoz.
Spazmatik *(Yun.)* : Ispazmoza sebeb olan.
Spéktr *(Lat.)* : Tayf.
Spéktroskop *(Yun.)* : Tayfölçer.
Spérmatozoid *(Yun.)* : Spermatozoit.
Spésifikasiya *(Lat.)* : 1. Tasnif. 2. Şartname.
Spiçka *(Rus.)* : Kibrit.
Spidométr *(İng. Yun.)* : Kilometre sayacı, hızölçer.
Spirohét *(Lat. Yun.)* : İpliksi bakteri.
Spirt *(Lat.)* : İspirto, alkol.
Spirtli : İspirtolu.
Spirtölçen : Alkolölçer.
Sport *(İng.)* : Spor.
Sportçu : Sporcu.
Srağagün : Geçen gün, evvelisi gün.
Srağagünkü : Geçen günkü.
Ssénari *(İtal.)* : Senaryo.
Ssénarist, Ssénariçi : Senaryocu.
Stabil *(Lat.)* : Sabit, değişmez.
Stabilizator *(Lat.)* : Stabilizatör.
Stabillik : Sabitlik, değişmezlik.
Stadion *(Yun.)* : Stadyum, stat.
Staj *(Fr.)* : Staj.
Stajçı : Stajyer.
Stajçılıg : Stajyerlik.
Stajkéçen, Stajor : Stajyer.
Stajlı : Stajlı olan.
Stalagmit : Dikit.
Stalaktit : Sarkıt.
Stajorlug : Stajyerlik.
Standart *(İng.)* : Standart.
Standartlaşdırılmag : Standartlaştırılmak.
Standartlaşdırma : Standartlaştırma.
Standartlaşdırmag : Standartlaştırmak.
Standartlıg : 1. Standart oluş. 2. Basma kalıp oluş.
Stansiya *(Lat.)* : İstasyon.
Starşina *(Rus.)* : Başçavuş.
Start *(İng.)* : 1. Depar, çıkış (sporda). 2. Depar yeri.
Startçı : 1. İşaretçi. 2. Marş.
Start götürmek : Depar yapmak.
Stasionar *(Lat.)* : Hastane.
Statik *(Yun.)* : Statik.
Statika *(Yun.)* : 1. Statik. 2. Dinginlik.
Statist *(Yun.)* : Figüran.
Statistika *(Lat.)* : İstatistik.
Stékan *(Rus.)* : 1. Bardak. 2. Kovan. 3. Fincan.
Stékanaltı : Fincan tabağı.
Sténd *(İng.)* : Stant.
Sténografçı : Steno memuru.
Sténografiya *(Yun.)* : Stenografi.
Sténografiamag : Stenografi ile yazmak.
Stéréométriya *(Yun.)* : Uzay geometri.
Stéréoskop *(Yun.)* : Stereoskop.
Stéréotip *(Yun.)* : Stereotip klişe.
Stéréotipçi : Stereotipide çalışan.
Stéril *(Lat.)* : Steril.
Stérilizasiya *(Lat.)* : Sterilizasyon.
Stérilizator *(Lat.)* : 1. Mikrop öldürme âleti. 2. Sterilize uzmanı.
Stérilleşdirmek : 1. Mikropsuzlaştırmak. 2. Kısırlaştırmak.
Stérling *(İng.)* : Sterlin.
Stibium *(Lat.)* : Antimon.
Stil *(Fr.)* : Üslup.
Stilistika *(Yun.)* : Stilistik.
Stilleşdirme : Stil verme, üslup kazandırma.
Stimul *(Lat.)* : Münebbih, dürtü.
Stimullaşdırmag : Dürtmek, teşvik etmek.
Stimulyator *(Lat.)* : Kimyevi muharrik, müşevvik (bitkinin hızla büyümesi için).
Stol *(Rus.)* : Masa.
Stolbaz *(Rus. Far.)* : Vazifesine düşkün.
Stolüstü : Masa üstü.
Stomato *(Yun.)* : Ağız.

Stomatolog *(Yun.)* : Ağız yangısı uzmanı.
Stomatologiya *(Yun.)* : Stomatoloji, Ağız yangısı bilimi.
Stomatoloji *(Yun.)* : Ağız yangısıyla ilgili, ağıza ait, stomatolojik.
Stratég *(Yun.)* : Stratej.
Stratégiya *(Yun.)* : Strateji.
Stratéji *(Yun.)* : 1. Stratejik. 2. Strateji.
Stratéji aviasiya : Bombardıman uçağı.
Stratéji hammal : Mühimmat.
Stratosfér *(Lat.)* : Kat yuvarı.
Stratostat *(Lat.)* : Stratosfer balonu.
Strélka *(Rus.)* : Makas (demir yolu).
Strélkaçı : Makasçı (demir yolu).
Streptokok : Streptokok.
Stréptosid *(Yun.)* : Streptokok ilacı.
Strés *(İng.)* : Stres.
Strihnin *(Yun.)* : Striknin.
Strukturalist *(Lat.)* : Strüktüralist.
Strukturalizm *(Lat.)* : Strüktüralizm.
Studiya *(İtal.)* : Stüdyo.
Stul *(Rus.)* : Sandalye, iskemle.
Stüardés *(İng.)* : Hostes.
Su : Su.
Su açmag : Su akıtmak.
Suahan : Gusülhane, suluk.
Sual *(Ar.)* : Suâl, soru.
Sualbaz, Sualçı *(Ar. Far.)* : Soru soran.
Sual-cavab : Sorgu sual.
Sual cümlesi : Soru cümlesi.
Sualédici, Suallı : Soran; sorar gibi.
Sual işaresi : Soru işareti.
Sualtı gayalar : Resif.
Su anbarı : Sunî göl, baraj gölü.
Suaşıran : Tahliye deliği.
Suaşırı : Çağlayan, gürlek.
Suayırıcı : Su bölümü, su çizgisi.
Subaldırğanı : Su baldıranı.
Subasan : Su pompalama merkezi.
Subasar : Subasar arazi.
Subasgılı : Su terazisi.
Su basmag : Su basmak.
Subay : 1. Bekâr. 2. Yalnız.
Subay gız : Bekâr kız.
Subayla(n)mag : Bekârlık çekmek.
Subaylıg : Bekârlık.
Subaylıg sultanlıgdır :Bekârlık sultanlıktır.
Subayoğlan : Bekâr oğlan.
Subaysayağı : Bekarca, bekar işi.
Subiberi : Çoban değneği.
Subiti : Su piresi.
Suböceyi : Suböceği, hidrofil.
Substansiya *(Lat.)* : Töz, cevher.
Substantivleşme : İsimleşme.
Substantivleşmek : İsimleşmek.
Subtropik : 1. Astropikal bölge. 2. Astropikal.
Subtropikler *(Lat. Yun.)* : Astropikal bölgeler.
Suburahan : Su yolu.
Suburahıcı : Su akıtıcı sistem.
Subyékt *(Lat.)* : 1. Fâil (gramer). 2. Kimse, şahıs.
Subyéktiv *(Lat.)* : Sübjektif.
Subyéktiv idéalizm : Sübjektivizm.
Subyéktivizm *(Lat.)* : Sübjektivizm.
Subyéktivlik : Sübjektiflik.
Suce, Karomal : Karayılan.
Sucincilimi : Kanaryaotu.
Sucug : 1. Sucuk. 2. Bataklık. 3. Su kabarcığı.
Sucuglug : Bataklık.
Sucüllütü : Su çulluğu, bekas.
Suçeken : Kurutma kâğıdı.
Su çekmek : 1. Su çekmek (kuyudan). 2. Suyu emmek (kurutmak kâğıdı). 3. Sulanmak (yara).
Su çıhartmag : Su çıkarmak, su çekmek (bir yerden).
Suçiçeyi : Su çiçeği.
Suçileyen : Süzgeç, bahçe süzgüsü.
Su çilemek : Sulamak, su atmak.
Suçu : Sucu.
Suçulug : Suculuk.
Sudaşıyan : 1. Sucu. 2. Su tankeri.
Sudur : Su kabarcığı, sivilce.
Sudurcug : Su kabarcığı.
Sudurlamag, Sudur olmag : Su toplamak, sivilce basmak.
Suf, sufbalığı : Uzun levrek.
Suferesi : Su çulluğu, bekas.
Sufi *(Ar.)* : Sofi.

Sufilik : Sofizm, bilgicilik.
Suflyor *(Fr.)* : Suflör.
Suflyorlug : Suflörlük.
Suflyorlug élemek (etmek) : Suflörlük etmek.
Sugabağı : Su kabağı.
Sugamışı : Su kamışı.
Sugaranguşu : Deniz kırlangıcı.
Sugiymetine : Su pahasına, pek ucuz, yok pahasına.
Sugozu : Su kestanesi.
Suguzğunu : Yalı çapkını.
Sugülü : Deniz menekşesi.
Suharı *(Rus.)* : 1. Peksimet. 2. Bisküvi.
Suherçengi : Ağız iltihabı.
Sui-ğesd *(Ar.)* : Suikast.
Sui-ğesdçi : Suikastçı.
Sui-ğesd élemek (etmek) : Kastetmek, suikast yapmak.
Suilanı : Su yılanı, kara yılan.
Sui-istifade *(Ar.)* : Suistimal; yolsuzluk.
Suiti : Fok, ayı balığı.
Sui-niyyet *(Ar.)* : Kötü niyet, kasıt.
Sukéçirmeyen, Sukéçmez : Su geçirmez.
Su kimi bilmek : Su gibi bilmek.
Sukirpisi : Kirpi balığı.
Sulag : Sulak.
Sulamag : Sulamak.
Sulanmag : Sulanmak.
Sulaşmag : 1. Birbirine su atmak. 2. Sulanmak.
Suléyleyi : Balık kartalı.
Sulfat *(Lat.)* : Sülfat.
Sulfazol : Antibiyotik, sülfosel.
Sulfidin *(Lat.)* : antibiyotik.
Sulfit *(Lat.)* : Sülfit.
Sulguncug : Gölcük, gölek.
Sultan : Aşık oyunu, bıcıl.
Sulu : Sulu.
Suluca : Oldukça sulu.
Suluf : Darı.
Sulug : 1. Su kabarcığı. 2. Hafif sulu. 3. Ağız (ilk süt).
Suluglamag, Suluglanmag : Su kabarcığı oluşmak (deride).
Suluglaşmag : Uçuklamak (su kabarcığı).
Suluh : Ormanın sık yeri.
Sulu horek : Sulu yemek.
Sululug : Sululuk.
Sumag, Sumah *(Ar.)* : Sumak.
Sumagdaşı, Sumahdaşı : Gnays (grenit cinsinden metamorfik taş).
Sumağı : Erguvanî.
Sumbata : Zımpara, zımpara kâğıdı.
Sumbatalamag : Zımparalamak.
Sumbatlı : Sempatik.
Sumka *(Rus.)* : Çanta (kadın için).
Sunergizi : Mine çiçeği.
Suölçen : Su saati, su sayacı.
Sup *(Rus.)* : Çorba.
Supa : Köpek.
Supalanmag : 1. Yaltaklanmak, köpekleşmek. 2. Köpekçe davranmak, eziyet etmek.
Supérfosfat *(Lat.)* : Süperfosfat.
Superisi : Deniz kızı.
Supişiyi : Denizayısı.
Supnik *(Rus.)* : Çorba kâsesi, mantı tabağı.
Surdüdüyü : Boru, israfil suru, sur.
Suret *(Ar.)* : 1. Suret. 2. Bölünen (matematikte); sayı sıfatı.
Suretçıharan : Müstensih.
Suretçıharma : İstinsah, kopyasını çıkarma.
Suretini çıharmag : Kopya etmek.
Suretperest : 1. Portre ressamı. 2. mec. Maddî güzele düşkün.
Surfa *(Ar.)* : Sofra.
Surğuc : Mühür mumu.
Surğuçlamag : Mühürlemek (mumla).
Surğuclu : Mühürlü (mumla).
Sursat : Yiyecek, erzak, iaşe.
Su salmag : 1. İşemek. 2. Su katmak.
Susalmag : Susamak.
Susalmış : Susuz, susamış.
Susamag : Susamak.
Susamuru : Su samuru.
Susarı : Cırcır böceği.
Susdurmag, Susdurtmag : Susturmak.
Susdurulmag : Susturulmak.
Susepen : Süzgeçli kova.

Suserçesi : Saka (kuş).
Suséven, Suséver : Sucul.
Susgun : Suskun.
Susgunlug : Suskunluk.
Susiçanı : Misk fâresi.
Susiçovulu : Su sıçanı, keme.
Susmag : Susmak.
Sustalmag : 1. Keçeleşmek, uyuşmak. 2. mec. Körelmek (duygu).
Susuzlamag : Susamak.
Susuzlanmag : Susamak, susuzluk çekmek.
Susuzlaşdırma : Kireçlendirme (kimya).
Susuzlaşdırmag : Susatmak.
Susuzlaşmag : Susamak.
Susuzlug : Susuzluk.
Susünbülü : Susümbülü (Potamogeton).
Suşéytanı : Bir istiridye.
Sutka *(Rus.)* : Yirmi dört saat.
Sutkalıg : Yirmi dört saatlik.
Sutkalıg herekatı : Dünyanın turu (kendi etrafında).
Sututar : Gölet, gölcük, havuz.
Suvacag : Alavere havuzu, savak.
Suvag, Suvah : Sıva.
Suvag çekmek, Suvaglamag : Sıvamak.
Suvagçı : Sıvacı.
Suvagçılıg : Sıvacılık.
Suvaglanmag : Sıvanmak.
Suvaglatdırmag, Suvaglatmag : Sıvatmak.
Suvaglı : Sıvalı.
Suvagsız : Sıvasız.
Suvamag : 1. Kirletmek, pisletmek. 2. Sıvamak (sıva).
Suvand : Eğe.
Suvandlamag : Eğelemek.
Suvanmag : Kirlenmek, bulaşmak.
Suvarıcı : Subaşı (sulama işinde).
Suvarılmag : Sulanmak (toprak, hayvan).
Suvarılmış : Sulu, sulanmış.
Suvarılmış polad : Su verilmiş çelik.
Suvarma : Sulama.
Suvarmag : Suvarmak.
Suvaşdırmag : Sıvaştırmak.
Suvaşgan : Yapışkan.
Suvaşganlıg : Yapışkanlık.
Suvaşmag : Sıvaşmak.
Suvat : Suvat.
Suvatdırmag, Suvatmag : Sıvatmak.
Suvérén *(Fr.)* : Egemen.
Suvérénlik : Hükümranlık, egemenlik.
Suyacag : Gölek, gölcük.
Suya çekmek : Yıkamak, çalkamak.
Suyadavamlı : Suya dayanır.
Suyadavamlılıg : Suyadayanırlık.
Suya dönmek : Su gibi olmak.
Suyaran, Sukesen : Talyamar.
Suyayatan : Çabuk ikna olan.
Suyu çekilmek : Kurumak.
Suyu dönmek : Piçleşmek, soysuzlaşmak.
Suyolu : Ark.
Suyug : Sulu.
Suyuşirin : Cana yakın, sempatik.
Suyuşirinlik : Sempati, cana yakınlık.
Suzanbağı : Nilüfer.
Sübh *(Ar.)* : 1. Sabah. 2. Şafak, seher.
Sübh açılmag : Tan yeri ağarmak.
Sübh-şam *(Ar. Far.)* : Sabah akşam, bütün gün.
Sübh tezden : Sabah erken.
Sübut *(Ar.)* : Delil, kanıt.
Sübut gılmag (etmek) : Tasdik ettirmek.
Sübuta yétirmek : İspata kavuşturmak.
Sübutlu : İspatlı, delilli.
Sübutsuz : Delilsiz, kanıtsız.
Sübutsuzlug : Delilsizlik, esassızlık.
Sübür : Teke.
Süd : Süt.
Südaşı, Südlüsıyıg, Südlüaş : Sütlaç.
Südanası (nenesi) : Süt ana, süt anne.
Südbaşı : Kaymak.
Südçü : Sütçü.
Südçülük : Sütçülük.
Süddan : Süt kabı.
Süddaş : Süt kardeşi.
Südden açmag (kesmek) : Sütten kesmek.
Süddöyen, Süddiyan : Sütleğen.
Süddüsümen : Cıvık yoğurt, mayalanmamış yoğurt.
Südecer : Bir yaş farklı (kardeşler).
Südecer doğmag : Her yıl doğmak (bir anadan).
Südemer : 1. Bebek, çocuk. 2. mec. Toy.

Südgabı : Süt kabı.
Südgardaşı (bacısı) : Süt kardeş.
Süd gölüne düşmek : Refah içinde yaşamak.
Südgünü : Pazartesi.
Südhana : 1. Süthane, süt çiftliği. 2. Süt kurumu.
Südleyen : Sütleğen.
Südlü : Sütlü.
Südlüaş : Sütlü mama, sütlaç.
Südlük : Sağmal, sağımlı.
Südlük garamal : Sağmal hayvan, karasığır.
Südlülük : Sağımlılık.
Südlüplov : Sütlü pilav, sütlaç.
Südlüsıyıg : Sütlaç.
Südpulu : Süt parası.
Südsüz : Sütsüz.
Südsüzlük : Sütsüzlük.
Südyolu : Samanyolu.
Süfre *(Ar.)* : Sofra.
Süfreduzu : Sofra tuzu, yemek tuzu.
Süfrelik : Sofralık.
Süfre salmag : Sofra kurmak.
Süfte :1.Başlangıç; siftah. 2.Teşebbüs, çaba.
Sügut *(Ar.)* : Düşme.
Sügut etmek : 1. Düşmek. 2. mec. Bozulmak (moral, ahlak).
Sühdül : Sahipsiz, başıboş (hayvan).
Sühur *(Ar.)* : Kaya.
Sühurdoğuran : Mineralleştirici.
Süita *(Fr.)* : Süit.
Süjet *(Fr.)* : Süje.
Sükan *(Ar.)* : 1. Direksiyon. 2. Dümen. 3. mec. İdare, yönetim.
Sükançı : Dümenci.
Sükun *(Ar.)* : Sükûn.
Sükunet *(Ar.)* : Sükunet.
Sükunet etmek : 1. Dinlenmek. 2. İkamet etmek.
Sükut *(Ar.)* : 1. Susma. 2. Rahatlık.
Sükuta gétmek : Sesini çıkarmamak, susmak.
Sükut élemek (etmek) : Susmak, konuşmamak.
Sülale *(Ar.)* : Sülâle.
Süle : 1. Küstah. 2. Bir av kuşu.
Sülek : Başıboş.
Sülek it : Başıboş köpek.
Sülendirmek : Savsaklamak, bugün git yarın gel demek.
Sülenmek : Dolaşmak, çok yürümek.
Süléyman : Süleyman peygamber.
Süléymanbalığı : Som balığı.
Süléymandaşı : Granat, grenat.
Süléymani *(Ar.)* : Aksülümen, sülümen.
Sülfüllü : Hamur ve kuru etli yemek.
Sülh *(Ar.)* : Sulh, barış.
Sülh bağlamag : Barış yapmak.
Sülh etmek : Barışmak.
Sülhperver *(Ar. Far.)* : Barışsever.
Sülhperverlik : Barışseverlik.
Sülhséver : Barışsever.
Sülsül : Çavdar.
Sülü : Çorap mili.
Sülüf : Hayvan yemi.
Sülügen : Sülüğen.
Sülük : 1. Asma bıyığı. 2. Kamış filizi, körpe kamış.
Sümbe : Harbi, harbe.
Sümbelemek : Harbe ile temizlemek.
Sümeh : Temizlenmemiş yün.
Sümsü : 1. Düdük. 2. Islık.
Sümsük : Dilenci.
Sümsünmek : Dilenmek.
Sümsürük, Sümsürik : Sümük.
Sümük : Kemik.
Sümükaltı : Kemik altı.
Sümükarası : Kemik arası.
Sümük atmag : Tavla oynamak.
Sümükleri çıhmag : Kemikleri çıkmak, zayıflamak.
Sümükleri çıhmış : Zayıf.
Sümükleri çürümek : Kemikleri çürümek.
Sümüklerini gırmag : Kemiklerini kırmak.
Sümükleri yoğunlayıb : Sırtını üşütmüş.
Sümükleşme : Kemikleşme.
Sümükleşmek : Katılaşmak, kemik gibi olmak.
Sümüklü : Kemikli.
Sümüklü et : Kemikli et.
Sümükoynağı : Mafsal.
Sümük sındırmag : Çok eziyet çekmek, çalışıp çabalamak, deneyimli olmak.

Sümük sındırmış : Tecrübeli, deneyimli.
Sümüksüz : Kemiksiz.
Sümüksüz dil : Dilin kemiği yok.
Sümüküstlüyü : Kemik zarı.
Sümükvarı : Kemiksi.
Sümürge : Sömürge.
Sümürgen bitkiler : Parazit bitkiler.
Sümürkan : Çekirge.
Sümürmek : Emmek, sormak, sömürmek.
Sümürtgen : Kan emici.
Sümürtgenböceyi : Kan emici sinekler.
Sümürülmek : Sömürülmek, içilmek.
Sümüyüne düşmek : Raksa heveslendirmek, teşvik etmek, içini titretmek.
Sümüyüne ğeder işlemek : İyice tesir etmek, kemiklerine işlemek.
Sünbe : Harbi, harbe.
Sünbeki gétmek (vurmag) : Dili sürçmek.
Sünbelemek : 1. Harbe ile temizlemek. 2. Sokuşturmak (harbe ile).
Sünbeli : Harbesi olan, ağızdan dolma.
Sünbül : 1. Başak. 2. Sümbül (çiçek).
Sünbül açmag : Başaklanmak.
Sünbül bağlamag : Başak bağlamak.
Sünbülçiçek, Sünbülçiçeyi : Sümbül.
Sünbül darağı : Başaklardan yapılmış süs.
Sünbül dolmag : Tane bağlamak (başak).
Sünbülgıran : Köstebek (Lehistan ve Almanya).
Sünbüllenmek : Başaklanmak, başak bağlamak.
Sünbülleşmek : Başak tutmak.
Sünbüllü : 1. Başaklı. 2. Sünbülü olan.
Sündürüh : Kamışsı ot.
Süneçe : Destek ağacı; odun.
Sünehlih : Açgözlü.
Süng *(Far.)* : İflâs.
Sünge çekmek, Süng élemek : İflas ettirmek.
Sünger : Sünger.
Süngerdaşı : Sünger taşı.
Sünger kağızı : Kurutma kağıdı.
Süng olmag : İflas etmek, müflis olmak.
Süngürüh : Şifalı bitki.
Sin'i *(Ar.)* : Sunî.
Sün'i diş : Takma diş.
Sün'ileşdirilmek : Bayağılaştırılmak, sunîleştirilmek.
Sün'ileşdirmek : Sunîleştirmek, sahteleştirmek.
Sün'ilik : Sunîlik.
Sünnet *(Ar.)* : Sünnet.
Sünnet toyu : Sünnet düğünü.
Süpürdülmek : Süpürtülmek.
Süpürge çekmek : 1. Süpürmek. 2. mec. Aşırmak, çalmak.
Süpürgeçi : Süpürgeci.
Süpürgeçilik : Süpürgecilik.
Süpürgeçöpü : Süpürge otu.
Süpürgelemek : Süpürmek.
Süpürgesaggal : Peri, cadı, cin.
Süpürlemek : 1. Kapmak, hemen ele geçirmek. 2. Silip süpürmek, hepsini ele geçirmek.
Süpürleşmek, Süpürüşmek : Kapışmak (güreş veya kavga için).
Süpürmek : 1. Süpürmek. 2. Yiyip temizlemek (yemeği).
Süpürüm : Funda, Çarkıfelek, fırıldakçiçeği.
Süpüründü : Süprüntü, çöp.
Sür : Kırmızı, kızıl.
Sürahi *(Ar.)* : 1. Tırabzan. 2. Sürahi.
Sürbe : Sürü, katar, bölük.
Süreh : Sürek (avlanma).
Sürek : 1. Devam, süre. 2. Sürü. 3. Sürek avı.
Sürekçi : Sürek avcısı.
Sür'et *(Ar.)* : Sürat.
Sür'etçi : 1. Süratli usüllerle çalışan (kimse). 2. Koşucu.
Sür'et gatarı : Ekspres, sürat katarı.
Sür'etle : Çabuk, hızlı.
Sür'etlendirici : Hızlandırıcı (cihaz vb.).
Sür'etlendirilmek : Hızlandırılmak.
Sür'etlendirme : Hızlandırma.
Sür'etlendirmek : Süratlendirmek.
Sür'etlenme : Süratlenme.
Sür'etlenmek : Süratlenmek.
Sür'etleşdirici : Hızlandırıcı (cihaz vb.).

Sür'etli : Süratli.
Sür'etlilik : Çabukluk, çeviklik.
Sür'etölçen : Hızölçer, ivmeölçer.
Sürfe *(Ar.)* : Kurtçuk, lârva.
Sürfülli : Kuru etli hamurlu yemek.
Sürgec : 1. Boa yılanı. 2. Kızak.
Sürgügolu : Sürgü kolu, piston kolu.
Sürgünlük : Sürgün yeri, menfa.
Sürme : 1. Sürme. 2. Kuş sürüsü.
Sürhülli : Kuru etli hamur yemeği.
Sürmeazarı : İs, rastık.
Sürmeh : 1. Aşmak, çiftleşmek (hayvanlar). 2. Tırnak düşmek.
Sürme hesteliyi : İs, rastık.
Sürmeyi : Koyu mavi, lâcivert.
Sürpapag : Spor oyunu çeşidi.
Sür-sümük : Kemik parçaları.
Sürtelemek : Ovalamak.
Sürtgec : 1. Mutfak rendesi. 2. mala.
Sürtkü : 1. Merhem, sürme. 2. Yağlama.
Sürtkü yağları : Yağlama yağları.
Sürtmek : 1. Ovalamak. 2. Rendelemek. 3. Sıkmak, incitmek. 4. Okşamak. 5. Silmek, temizlemek. 6. mec. Geciktirmek.
Sürtük : 1. Sürtük. 2. Aşınmış, silik.
Sürtük *(Fr.)* : İstanbulin.
Sürtüklük : 1. Sürtüklük. 2. Aşınmışlık, aşınma.
Sürtülmek : Aşınmak.
Sürtünen : 1. Sürtünen. 2. Sürtünmeli ünsüzler.
Sürtünen sethler : Aşınan yerler.
Sürtüşken : Sataşkan.
Sürtüşkenlik : Sataşma.
Sürüdülmek : Sürüklenmek.
Sürük : Defolun!
Sürüklendirmek : Sürüklendirmek.
Sürün : Ekmek aşı (yağ ve yoğurtla).
Sürüncek : Kaygan.
Süründürme : Kırtasiyecilik, savsaklama.
Süründürmeçi, Süründürücü : Kırtasiyeci, savsak.
Süründürmeçilik : Kırtasiyecilik.
Süründürmeye salmag : İşi sallamak, süründürmede bırakmak.
Sürünen : Sürüngen.
Sürünen ayrıg : Ayrık kökü otu.
Sürünenler : Sürüngenler.
Sürüngec : Kaygan; kayan.
Sürüngec iteleyici : Kızak çeken; kızak iteleyen.
Sürüngel : Dar ve kayağan yer (dağlarda).
Sürüşdürmek : Kaydırmak.
Sürüşdürülmek : Kaymak, kaydırılmak.
Sürüşken, Sürüşek : Kaygan.
Sürüşkenlik : 1. Kayganlık. 2. Kaygan yer.
Sürüşmek : 1. Kaymak. 2. Suda ilerilemek, yüzerek gitmek. 3. Kayarak düşmek. 4. Yerinden çıkmak. 5. Yaklaşmak, sokulmak.
Sürütleme : Şıpıdık, pantufla.
Sürütlemek, Sürütmek : Çekmek, sürüklemek.
Sürütme : 1. Kızak. 2. Pantufla. 3. Sürükleyerek çekilen kereste, dallı budaklı kütük.
Sürüze, Siröze : Her.
Sürve : Adaçayı.
Süs : Süs.
Süse : Yere dökülen ceviz çiçeği.
Süsen *(Far.)* : Susam.
Süseri : Ocak çekirgesi.
Süslemek : Süslemek.
Süslü : Süslü.
Süst *(Far.)* : 1. Uyuşukça. 2. mec. Duygusuz. 3. mec. Can sıkıcı.
Süstleşdirmek, Süstlendirmek : 1. Uyuşturmak. 2. Gevşetmek, yumuşatmak.
Süstleşmek, Süstelemek : 1. Gevşemek, pörsümek. 2. İlgisiz olmak.
Süstletmek : 1. Gevşetmek. 2. ilgisini kesmek.
Süstlük : Gevşeklik, durgunluk, hissizlik.
Sütlüken : Sütleğen.
Sütmesülüh : Oyun adı.
Süttikan, Sütdiyen : Sütleğen.
Sütül : Sandalye, iskemle.
Sütül : 1. Ham, olmamış. 2. Az pişmiş. 3. mec. Yeni yetme, taze, genç.
Sütüllenmek, Sütülleşmek : Az olgunlaşmak (meyve vb.).

Sütüllük : 1. Olmamışlık, hamlık. 2. Az pişme. 3. mec. Gençlik, delikanlılık.
Süvar *(Far.)* : Binici.
Süvari *(Far.)* : Süvâri.
Süvari destesi : Süvari sınıfı.
Süvar olmag : Binmek.
Süyemek : Sıvamak.
Süyen : Sürgü, tırkaz.
Süysün : Ense, boyun.
Süysünnemek : Enselemek, ensesinden yakalamak.
Süyulcağ : Kaygan(yer).
Süyümsüz : Tipsiz, şapşal.
Süyüşmeh : Sıvışmak.
Süyüşmek, Süyüşmah : Sıvışmak, sivişmek.
Süzelenmek : Sızmak, sızıntı yapmak.
Süzenek : Bel soğukluğu.
Süzer : Yağmur kuşu.
Süzgec : Süzgeç.
Süzgünbahış : Süzgün bakış.
Süzme : Süzme.
Süzüntü : Tortu, süzüntü.
Svanlar : Dağlılar (Kafkasyada).
Svétofor *(Rus.)* : 1. Trafik ışıkları. 2. İşaret lambası.
Svitér *(İng.)* : Kazak, süveter.

Ş

Şab *(Ar.)* : Şap, sülfat.
Şabaldıh : Kestane.
Şabalıd : Kestane.
Şabalıdağacı : Kestane ağacı.
Şabalıd cinsi : Hasis kimse, cimri.
Şabalıddan yağ çıhartmag : Sinekten yağ çıkarmak.
Şabalıdı : Kestane rengi.
Şabalıdlıg : Kestanelik.
Şabaş *(Far.)* : Düğün bahşişi.
Şablon *(Alm.)* : 1. Kalıp, patron. 2. mec. Basit, bayağı, basmakalıp.
Şablonlug : Basitlik, bayağılık.
Şad *(Far.)* :1.Sevinçli, neşeli. 2. Sevindirici.
Şadana, Şadene : İri taneli.
Şadara : Gözer, kalbur.
Şadaraçı : Kalburcu.
Şadara kimi : Kalbur gibi.
Şadaralamag : Kalburlamak.
Şadaralanmag : Kalburlanmak.
Şadaraya döndermek : Kalbura çevirmek.
Şadaraya dönmek : Kalbura dönmek.
Şad élemek (etmek, gılmag) : Sevindirmek, memnun etmek.
Şadheber *(Far. Ar.)* : Müjdeli haber.
Şadheber olasan : Haberlerin müjdeli ola! İyi haberler!
Şad-hürrem *(Far. Ar.)* : Mesut, sevinçli.
Şadlandırıcı : İç açıcı, gönül açıcı.
Şadlandırmag : Sevindirmek.
Şadlanmag : Sevinmek.
Şadlaşmag : Neşelenmek, gönlü açılmak.
Şadlıg : Sevinç, neşe.
Şadlıg élemek (etmek) : Keyif etmek, bayram etmek.
Şadlıgla : Güle güle, memnuniyetle.
Şadlıgla galın : Hoşça kalın!
Şadlığından şitlik élemek : Kudurmak.
Şadlığından yére-göye sığışmamag : Sevincinden çıldırmak.
Şadman *(Far.)* : Memnun.
Şad olmag : Sevinmek.
Şad-şad : Sevinerek.
Şad-şalayın : Sevinçli, memnun.
Şadyana : Sevinçli, mutlu.
Şadyanalıg : Sevinç, neşe.
Şadyanalıg élemek : Sevinmek, hoşnut olmak.
Şafran *(Ar.)* : Misket elması.
Şaftalı *(Far.)* : Şeftali.
Şaftalılıg : Şeftalilik.
Şagg : Şak (sesi).
Sagga : Yarısı (kesilmiş hayvanın).
Şaggalamag, Şaggamag : İkiye bölmek, keserek ayırmak.
Şaggalanmag : İkiye bölünmek (hayvan gövdesi).
Şaggalatdırmag, Şaggalatmag : İkiye böldürmek, ikiye kestirmek.
Şaggalı : Geniş omuzlu, iri yapılı.
Şagganag çekmek (çekib gülmek) : Kahkaha çekmek, kahkaha atmak.
Şaggaşag : Şakır şukur.
Şaggıldag : 1. Oyuncak tabanca. 2. Çakıldak.
Şaggıldağ : Ham (incir).
Şaggıldah : Çakıldak, kığ.
Şaggıldamag, Şaggımag : 1. Gürlemek. 2. Çatırdamak. 3. Kütürdemek. 4. Kahkaha atmak. 5. Şakımak.
Şaggıldaşmag : 1. Şakırdaşmak. 2. Kahkaha atışmak, gülüşmek.
Şaggıldatmag : Şakırdatmak.
Şaggıltı, Şaggırtı : Şakırtı.

Şaggırdamag : Şakımak.
Şagğüvvetdi : İriyarı, cüsseli.
Şaghaşag, Şagşarag : Şakır şukur.
Şagird *(Far.)* : Şakirt.
Şagirdlik : Öğrencilik, çıraklık.
Şagov : Karışık, muhtelif, karma (meyve).
Şagrag : 1. Şakrak. 2. Şakrak kuşu.
Şagrag ses : Şen ses.
Şagşag : Kahkaha ile.
Şagul *(Ar.)* : Çekül, şakul.
Şaguli *(Ar.)* : Şakulî.
Şaguli galhan teyyare : Amudî havalanan uçak.
Şah *(Far.)* : 1. Ağaç dalı. 2. Açık, sarih. 3. Dik, doğru. 4. Donma, buzlanma.
Şah *(Far.)* : 1. Padişah. 2. Şah (satrançta). 3. Şahlanma (at). 4. Hükm eden. 5. Arı beyi.
Şahad : Değirmen ücreti, değirmenci hakkı.
Şahane *(Far.)* : Şahane.
Şahani *(Far.)* : Şahane.
Şahası : Şah Hüseyin (Muharremde yasçılar söyler).
Şahası-vahası : Şah Hüseyin vah Hüseyin (Muharremde söylenir).
Şahbal, Şahper *(Far.)* : Teleke.
Şahbaz *(Far.)* : Şahbaz.
Şahbéyt *(Far. Ar.)* : Matla (şiirde).
Şah-budag : Dal budak.
Şah-budag atmag : Dal budak salmak.
Şah-budaglı : Dallı budaklı.
Şahdırmag : Silahı ateşlemek.
Şah durmag (dayanmag) : Ayakta durmak, dikelmek.
Şahe *(Far.)* : Dal.
Şahe galhmag : Şaha kalkmak.
Şahelenmek : Dal oluşmak, dallanmak (ağaçta).
Şaheli : Dallı.
Şahenşah : Padişah.
Şah gezmek : Şerefiyle yaşamak.
Şahı *(Far.)* : 1. Renkli ipek kumaş. 2. Elli dinarlık (para birimi).
Şahımag : Tesir etmek, çarpmak (güneş).
Şahın tenbeli : Çok tembel.
Şahıs *(Ar.)* : Şahıs, nivelman âleti, nivo.
Şahid *(Ar.)* : Şahit.
Şahid çağırmag : Şahit göstermek.
Şahid çekmek : Şahit göstermek.
Şahid durmag (olmag) : Şahitlik etmek, şahit olmak.
Şahid kéçmek : Şahitlik vermek.
Şahidlik : Şahitlik.
Şahidlik élemek (etmek) : Tanıklık etmek.
Şahid-sübut : Delil, kanıt.
Şahin : Şahin.
Şahinbahışlı : Şahin bakışlı.
Şahis *(Ar.)* : Şâhıs, nivelman âleti, nivo.
Şahlama : 1. Budama, kesme (kuru dalları). 2. Tapan çekme.
Şahlamag : 1. Sürgülemek, tapanlamak. 2. Dallarla örtmek.
Şahlanmag : 1. Kibirlenmek, böbürlenmek. 2. Şahlanmak, dikelmek.
Şahlı : 1. Dallı, budaklı. 2. Çizgili, yollu (kumaş vb.).
Şahlı-budaglı : Dallı budaklı.
Şahlıg : Şahlık.
Şahmag : Şimşek çakmak, yalabımak.
Şahmala : Sürgüleme, tapanlama.
Şahmar *(Far.)* : İri yılan, şahmaran.
Şahmat *(Far.)* : Satranç.
Şahmatçı : Satranç oyuncusu.
Şahmehlemi : Şifalı bitki, ot.
Şahname *(Far.)* : Şehname.
Şahnaz *(Far.)* : Şehnaz.
Şahnişin *(Far.)* : Şahnişin, şahniş. 2. Şoför mahalli.
Şahper *(Far.)* : Uzun tüy.
Şahrah *(Far.)* : 1. Ana yol, otoban. 2. mec. Asıl istikamet.
Şahséy : Şah Hüseyin.
Şahséy-vahséy : Şah Hüseyin vah Hüseyin (Muharremde mâtem çığlığı).
Şahséy vurmag (tepmek, gétmek) : Feryat etmek (Muharrem ayında).
Şahsöyüd : Çalı söğüdü.
Şahşah : Çıngırak.
Şah-şah bahmag : Dik dik bakmak, tepeden bakmak.

Şah-şevel : Çalı çırpı.
Şahta : Ayaz, şiddetli soğuk.
Şahta *(Alm.)* : 1. Tünel. 2. Maden ocağı.
Şahtaçı, Şahtyor : Madenci.
Şahtaçılıg : Madencilik.
Şahtahava : Dondurucu soğuk.
Şahtalı : Soğuk, çok soğuk, ayazlı.
Şahtenbeli : Şok tembel.
Şahtere : Şahtere.
Şahtut : Kara dut; aşılanmış dut.
Şahvar : Dağ rüzgârı.
Şahzade *(Far.)* : Şehzade.
Şaibe *(Ar.)* : Şâibe.
Şaiğ *(Ar.)* : Şevkli.
Şair *(Ar.)* : Şâir.
Şairane *(Ar. Far.)* : Şâirâne, şâirce.
Şaire *(Ar.)* : Kadın şâir.
Şairkönüllü : Duygulu, hassas kalpli.
Şairlik : Şâirlik.
Şaker *(Ar.)* : Âdet, alışkanlık.
Şal : Şal.
Şalag : 1. Ezik meyve. 2. Dip yaprağı (lahanada). 3. Sarı ve iri (kavun). 4. Ham (kavun, karpuz). 5. mec. Ağır kanlı, mıymıntı.
Şalaggovun (yémiş) : Turfanda iri kavun.
Şalaho *(Gürc.)* : Kıvrak oyun havası.
Şalapay : Haylaz, avare.
Şalban, Şalman : Kiriş, tomruk, direk.
Şalbanlıg : Direklik, kirişlik, tomrukluk.
Şaldırğan : Küçük şelâle.
Şalğam : Şalgam.
Şalğam élemek (etmek):Kılıçtan geçirmek.
Şalğamlıg : Şalgam tarlası, şalgamlık.
Şallag : Kamçı.
Şallaglamag, Şallağa tutmag : Kamçılamak, kırbaçlamak.
Şallaglanmag : Kırbaçlanmak, kamçılanmak.
Şallag vurmag : Kırbaç vurmak.
Şallı : Şallı olan; şal örtünmüş; şal kuşanmış.
Şal sallamag : Şal sallamak (Çarşamba şenliği âdeti).
Şal-üzük : Şal ve yüzük (nişan düğününde gelin için).
Şalvar : Pantolon.
Şalvarlıg : Pantolonluk.
Şam *(Ar.)* : 1. Mum. 2. Akşam. 3. Akşam yemeği. 4. Çam.
Şamağacı : Çam ağacı.
Şamah : Başörtüsü (kadınlarda).
Şamama *(Ar.)* : Şamama.
Şamama kimi : Şamama gibi.
Şaman : Şaman.
Şamanlıg : Şamanlık.
Şamata, Şematet : Şamata.
Şamayı *(Far.)* : Tekirbalığı.
Şamdan *(Ar. Far.)* : Şamdân.
Şamdançı : Şamdancı.
Şamdangülü : Sardunya çiçeği.
Şam élemek (etmek) : Akşam yemeği yemek.
Şamil *(Ar.)* : Şâmil.
Şamil etmek : Ait etmek.
Şam kimi (şama dönüb) erimek : Mum gibi erimek.
Şamkimiler : Çamgiller.
Şam kimi (teki) sönmek : Mum gibi sönmek.
Şamlıg : 1. Akşam yemeği. 2. Çamlık.
Şamlıh : Sazlık, kamışlık.
Şamoy : Kösemen, sürü kılavuzu.
Şampan, Şampanski *(Rus.)* : Şampanya.
Şampun *(İng.)* : Şampuan.
Şamsız : Akşam yemeği yemeden.
Şamtascher : Akşamdan sabaha.
Şamterezi : Yazın geçen yarısı.
Şam(ü) seher : Akşam sabah, sabah akşam.
Şan *(Ar.)* : 1. Şan, şöhret. 2. Arı peteği.
Şana : 1. Yaba. 2. Demir tarak (kalpak tüyü tarağı).
Şanagülle : Durgun su çiçeği, nilüfer.
Şanalamag : Yabalamak.
Şanapipik, Şinebub : İbibik, hüthüt.
Şana-şana : Delik delik, göz göz.
Şanayille : Nilüfer.
Şanbal : Ballı petek.
Şan-béçe : Oğul arı.
Şane *(Far.)* : Tarak.
Şanelemek : Parçalamak; delik deşik etmek.

Şanelenmek : Parçalanmak; delik deşik olmak.
Şane-şane : Parça parça, delik deşik.
Şane-şane olmag : Parçalanmak, delik deşik olmak.
Şanı : Misket üzümü.
Şanlı : Şanlı.
Şanlı-şerefetli (şöhretli) : Şanlı şöhretli.
Şanlı-şövketli (şöhretli) : Şanlı şöhretli.
Şan-şan : Delik delik, göz göz.
Şan-şan élemek (etmek) : Göz göz etmek, delik deşik etmek.
Şan-şan olmag : Delik deşik olmak.
Şan-şerefet, Şan-şövket (şöhret) : Şan şöhret.
Şapalag : 1. Şaplak. 2. mec. Avuç, el ayası.
Şapalaglamag : Şamarlamak.
Şapalaglanmag : Şamarlanmak.
Şapalagla üz gızartmag : Göz boyamak.
Şapalag vurmag : Avuçlamak.
Şapatlamag : Şaplatmak, vurmak.
Şapbadangulu : Birden, ansızın, birdenbire.
Şapirograf *(Yun.)* : Teksir makinesi.
Şapka *(Rus.)* : Şapka.
Şapkaçı : Şapkacı.
Şaplamag : Şaplamak (tokat).
Şappadan : Şappadak.
Şappalamag : Şak şak vurmak.
Şappıldamag : 1. Şapırdamak. 2. Şaplamak (tokat).
Şappıldanmag : Şaplak vurulmak.
Şappıldatmag : Şapırdatmak.
Şappıltı : Şapırtı.
Şap-şap, şap-şup : Terlik, takunya.
Şapsapı, Sapı : Terlik, takunya.
Şar *(Rus.)* : 1. Küre (matematik). 2. Kürevi. 3. Çıngırak.
Şaraban *(Fr.)* : 1. Kanepeli araba (dört tekerlekli, üstü açık). 2. Fayton.
Şarabenzer (ohşar) : Kürevî.
Şaraggaşarag, Şaggaşag : Şakırdama, çatırdama.
Şaraggıltı, Şaggıltı : 1. Gök gürültüsü. 2. Çatırtı (ağaç). 3. Kahkaha.
Şarag-şarag : Gürültü sesi, gürültüyle, şarıltıyla.
Şarap : Şırak, lârp.
Şarappadan, Şappadan : Şappadak, lârpadak.
Şarappaşarap : Şakır şukur, şarıl şarıl.
Şar burahmag : Şayia yaymak, söylenti yaymak.
Şarf, Şerf *(Far.)* : Kaşkol.
Şarhaşar, Şarşarla : Şarıl şarıl.
Şari *(Ar.)* : 1. Kanun koyucu. 2. Yol, doğru yol, ana yol.
Şarlatan *(Fr.)* : Şarlatan.
Şarlatanlıg *(Fr.)* : Şarlatanlık.
Şarlatanlıg élemek (etmek) : Şarlatanlık etmek, dolandırıcılık etmek.
Şarlı : 1. Bilyeli. 2. Karpuzlu (fener, lamba vb.).
Şarp, Şarpadan : Şappadak, lârpadak.
Şarpaşarp : Şırak şırak.
Şarpıldatmag : Şırak şırak vurmak.
Şarpıltı : Şapırtı.
Şar-şar(la) : Şarıl şarıl.
Şartaşart, Şartşart : 1. Şakır şakır. 2. Şırak şırak.
Şarthaşart : Cayır cayır.
Şartıldamag : Şaklamak.
Şartıltı : Şarıltı, şırıltı.
Şassi *(Far.)* : 1. Şasi. 2. İniş takımı.
Şaşdırmag : Şaşırmak, şaşırtmak.
Şaşgın : Şaşkın.
Saşgınca : Çılgınca, şaşkınca.
Şaşgınlaşmag : Şaşalamak.
Şaşgınlıg : Şaşkınlık.
Şaşırmag : Şaşırmak.
Şaşırtma : Şaşkınlık.
Şaşırtmag : Şaşırtmak.
Şaşka *(Rus.)* : Kılıç.
Şaşkalı : Kılıçlı, kılıç kuşanmış.
Şaşmag : Şaşmak.
Şata : Topal, aksak.
Şatır *(Ar.)* : Fırıncı.
Şatırı : Süslü çarık.
Şatırlıg : Fırıncılık.
Şatir *(Ar.)* : Şen, neşeli.
Şatuy : Balık türü.
Şava, Dava-şava : İlaç, çare.
Şayan *(Far.)* : Şayan, lâyık.

Şayani-diğğet , Diğğetelayiğ : Dikkate değer, kayda değer.
Şayba *(Alm.)* : 1. Pul, rondelâ. 2. Top (hokey için).
Şayed *(Far.)* : Şayet.
Şayeste *(Ar.)* : Lâyık, yaraşan.
Şayie *(Ar.)* : Şayia, söylenti.
Şayie düşmek : Şayi olmak, yayılmak.
Şayie salmag : Şayia yaymak.
Şayird *(Far.)* : Şakirt.
Şebabet *(Ar.)* : Gençlik (çağ).
Şebabete yétmek : Gençlik çağına ulaşmak.
Şebahet *(Ar.)* : Benzerlik.
Şe'ban *(Ar.)* : Şaban ayı.
Şebbeli : Sinirli, asabî.
Şebbu, Şebbugülü : Şebboy.
Şebçiçek : Gece sefası.
Şebede *(Ar.)* : İstihza, alay.
Şebedebaz *(Ar. Far.)* : Sarakacı.
Şebedeye goymag, Şebede goşmag : İstihza etmek, alaya almak.
Şebeke *(Ar.)* : 1. File, ağ, örgü. 2. Parmaklık. 3. Şebeke.
Şebekeçi : Ağ ustası.
Şebekeçilik : Süslemecilik.
Şebekeli : 1. Kafes şeklinde. 2. Ajurlu, gözenekli.
Şebgülü : Ölmez çiçek, sarı çiçek, sarı menekşe.
Şebhun *(Far.)* : Gece baskını (düşmana).
Şebih *(Ar.)* : 1. Benzer, eş. 2. Aşure matemi gösterisi.
Şebih çıharmag : Dramatize etmek.
Şebihgerdan *(Ar. Far.)* : Taziye töreni organizatörü (Muharrem ayında).
Şebihgerdanlıg : Taziye törenciliği (Muharrem ayında).
Şebkorlug, Gecekorlug : Tavuk karası.
Şebkülah *(Far.)* : Siyah takke.
Şebname *(Far.)* : Resmî tebliğ, beyanname.
Şebnem *(Far.)* : Şebnem, çiy.
Şebnemli : Çiy düşmüş.
Şebpere *(Far.)* : Yarasa.
Şecere *(Ar.)* : Secere.
Şedde *(Ar.)* : 1. Şedde. 2. İnci dizisi. 3. Pamuklu kilim.
Şeddet : Yerli örf ve âdetlere karşı çıkan.
Şedid *(Ar.)* : Şedit.
Şedidlik : Şiddet.
Séf *(Fr.)* : 1. Şef. 2. Arkadaşça yardım gösteren.
Şefa *(Ar.)* : Şifa.
Şefabehş *(Ar. Far.)* : Şifalı.
Şefaet *(Ar.)* : Şefaat.
Şefaetçi : Şefaatçı.
Şefaévi, Şefahana : Dispanser, klinik.
Şefaiyye *(Ar.)* : Sağlık, sıhhiye.
Şefalanmag : Şifa bulmak, iyileşmek.
Şefalı : Şifalı.
Şefa tapmag : Şifa bulmak.
Şefavérici : 1.Şifalandıran. 2. Kuvvet verici.
Şefa vérmek : Şifa vermek.
Şefeğ *(Ar.)* : Şafak.
Şefeğlendirmek : Aydınlatmak, ışıtmak.
Şefeğlenmek : Parlamak, parıldamak.
Şefeğli, Şefeğsaçan : Nurlu, parlak.
Şefeğ salmag (saçmag, vérmek) : Parlamak, parıldamak.
Şefeğsöküldü : Tan vakti.
Şeffaf *(Ar.)* : Şeffaf.
Şeffaflaşdırmag : Şeffaflaştırmak.
Şeffaflaşmag : Şeffaflaşmak.
Şeffaflıg : Şeffaflık.
Şefget, Şefeğget *(Ar.)* : Şefkat.
Şefgetbacısı : Hemşire.
Şefgetli : Şefkatli.
Şefgetsiz : Şefkatsiz.
Şefgetsizcesine : Merhametsizce.
Şefgetsizlik : Şefkatsizlik.
Şefiğ *(Ar.)* : Şefik.
Séflik : Şeflik, himaye.
Séflik etmek :Arkadaşça yardım göstermek.
Şeğaiğ *(Ar.)* : Şakayık.
Séh : Şebnem, çiy.
Şehab *(Ar.)* : 1. Kıvılcım. 2. Yıldırım.
Şehadet *(Ar.)* : Şahadet.
Şehadet barmağı : Şahadet parmağı.
Şehadet élemek (etmek) : Şahadet etmek.
Şehadete yétişmek : Şehit olmak.
Şehadetname *(Ar. Far.)* : Şahadetname.
Şehadet vérmek : Şahitlik etmek.
Şehd *(Ar.)* : Bal.

Séhduran : Yaban gülü cinsi.
Şeher *(Ar.)* : Şehir.
Şeherbeşeher : Şehir şehir.
Şeherarası, Şeherlerarası : Şehirler arası.
Şehercik : 1. Küçük şehir. 2. Blok yapılar.
Şeheretrafı, Şeheryanı : Banliyö.
Şeherli : Şehirli.
Şehersalma : Şehircilik, mimarlık.
Şehersayağı : Şehirdeki gibi, şehir usulü.
Şehertipli : Şehirdeki gibi.
Şehid *(Ar.)* : Şehit.
Şehid etmek : Şehit etmek.
Şehid olmag : Şehit olmak.
Şehla *(Ar.)* : Şehlâ.
Şehlalanmag : İri açılmak (gözler).
Séhlenmek : Çiylenmek, şebnem düşmek.
Séhli : 1. Nemli. 2. Taze, taravetli.
Séhlik : 1. Rutubet. 2. Taravet.
Şehre : 1. Açık yara. 2. Kuyruk yağı. 3. Yol, sokak.
Şehreli : Yağlı (kuyruk).
Şehriyar *(Far.)* : Padişah, han.
Şehriyarlıg : Şehriyarlık, padişahlık.
Şehs *(Ar.)* : Şahıs.
Şehsen *(Ar.)* : Şahsen.
Şehs evezliyi : Şahıs zamiri.
Şehsi *(Ar.)* : Şahsî.
Şehsi evezlik : Şahıs zamiri.
Şehsi ğerez : Şahsî çıkarlar.
Şehsi ğerezlik : Şahsî düşmanlık.
Şehsi hey'et : Personel, görevliler.
Şehsi iş : Şahsî iş.
Şehsi tenğid : Otokritik, özeleştiri.
Şehsiyyet *(Ar.)* : Şahsiyet.
Şehsiyyetsiz : Şahsiyetsiz.
Şehsiyyetsizlik : Şahsiyetsizlik.
Şehsli : Şahıslı.
Şehsli cümle : Şahıslı cümle, failli cümle.
Şehssiz : Şahıssız, failsiz.
Şehssiz cümle : Failsiz cümle.
Şehvet *(Ar.)* : 1. Şehvet. 2. Vücut.
Şehvetkar, Şehvetperest *(Ar. Far.)* : Şehvetli, kösnülü.
Şehvetperestlik : Şehvet düşkünlüğü.
Şek *(Ar.)* : Şek, şüphe.
Şekden çıhartmag : İnandırmak.
Şekden (şek-şübheden) çıhmag : İnanmak.
Şeker *(Far.)* : Şeker.
Şekerarmudu, Şekeri : Sarı tatlı armut.
Şekerbağı : Kaytan (pamuk veya ipekten).
Şekerbura : Şekerli börek (cevizli, bademli, fındıklı).
Şekerçöreyi :Gevrek, şekerli çörek, bisküvi.
Şekerçuğunduru : Şeker pancarı.
Şekergamışı : Şeker kamışı.
Şekerhesteliyi : Şeker hastalığı.
Şeker tozu : Toz şeker.
Şekil *(Ar.)* : 1. Portre. 2. Biçim. 3. Tarz, davranış. 4. Meclis (tiyatro için).
Şekilçeken, Fotograf : Fotoğrafçı.
Şekilçekme : Resim çekme.
Şekil çekmek : 1. Resmini yapmak. 2. Fotoğraf çekmek.
Şekilçi : Ek (gramerde).
Şekilçileşme : Ekleşme (gramerde).
Şekilçileşmek : Ekleşmek (gramerde).
Şekilden-şekle : Bir halden bir hale.
Şekildeyişme : Şekil değiştirme.
Şekil kimi : Oyuncak bebek gibi, güzel, bebek gibi.
Şekillendirmek : Güzelleştirmek.
Şekillenmek : Güzelleşmek.
Şekilleşdirmek : Şekil değiştirmek.
Şekilleşmek : Güzelleşmek.
Şekilli : 1. Resimli. 2. mec. Güzel, alımlı. 3. Şekilce, görünüşçe.
Şekilperest *(Ar. Far.)* : Portreci.
Şekilsiz : 1. Resimsiz. 2. Biçimsiz, biçimi bozuk.
Şekk *(Ar.)* : Şüphe, şek.
Şekkak *(Ar.)* : Şüpheci.
Şekkaklıg : Şüphecilik.
Şekke düşmek, Şekk getirmek : Şüphelenmek.
Şekk élemek (etmek) : Şüphe etmek.
Şekk galdırmag : Şüphe artırmak.
Şekke salmag : Şüpheye düşürmek.
Şekk-şübhe *(Ar.)* : Şek, şüphe.
Şekk-şübheden (şekden) çıhartmag : Rahatlatmak, şüpheden arındırmak.
Şekk-şübheden (şekden) çıhmag : Şüphe kalmamak.

Şekk-şübhesiz : Hiç şüphesiz, şüphe yok ki.
Şekl *(Ar.)* : Şekil.
Şekle düşmek : Düzene girmek.
Şekle girmek : Şekil almak.
Şeklemek : Dikmek (kulaklarını).
Şeklen *(Ar.)* : Şeklen.
Şeklendirmek : Şüphelendirmek.
Şeklenmek : Şüphelenmek.
Şekle salmag : Düzene koymak.
Şekleşmek : Şüpheye düşmek.
Şekletmek : Şüphelendirmek.
Şekli : 1. Şüpheci. 2. Şüpheli.
Şekli düşmek : Yansımak, aksetmek.
Şeklini çekdirmek : Fotografını çektirmek.
Şeksiz : Şüphesiz, elbette.
Şeksiz-şübhesiz : Şüphesiz.
Şekva *(Ar.)* : Şikayet.
Şekva élemek (etmek) : Yanıkmak, yakınmak.
Şél : 1. Dal, dal budak. 2. Çer çöp (su yüzünde).
Şel : Dalcık.
Şelale : Şelale.
Şelalecik : Çağlayan.
Şelaleli : Çavlanlı.
Şele : Yük, bağlam.
Şeleguyrug : Tilki.
Şeleket : Limanlık, sakin.
Şele-küle, Şéy-şüy : Pılı pırtı.
Şele-külesini bayıra atmag : Kapı dışarı etmek, kovmak.
Şele-külesini dalına sarımag : Kovmak.
Şele-külesini goltuğuna vérmek : Kovmak.
Şele-külesini yığışdırmag : Pılı pırtısını toplamak.
Şelelemek : 1. Yüklemek. 2. Omuzlamak, omuza almak.
Şelelenmek : 1. Yüklenmek. 2. mec. Yük olmak.
Şeleletdirmek, Şeleletmek : Yükletmek.
Şeleli : Yüklü.
Şelemzar, Şelemzer : 1. Muhtelif eşya. 2. Erzak, iaşe (oğlan evinden kız evine gönderilir). 3. Hediye (oğlandan geline).
Şelepapag : İri kalpaklı, yün kalpaklı.
Şelesini goltuğuna vérmek : Bohçasını koltuğuna vermek.
Şelesini sudan çıharmag : Keçesini sudan çıkarmak.
Şelesini tutmag : Yükünü tutmak.
Şele-şele : Yığın yığın, küme küme, yığınla.
Şele-şilte, Şelpe-şülpe, Şele-şüle : Ivır zıvır, pılı pırtı.
Şélf *(İng.)* : Şelf.
Şéllendirmek : Şımartmak.
Şéllenmek : Şımarmak; sevinmek.
Şelnek : Ahmak, aptal.
Şelpe : Pılı pırtı.
Şelpiy, Şélpih : Yavan et, yağsız et.
Şelte : 1. Kadın iç çamaşırı. 2. Kısa eteklik. 3. Pılı pırtı, eski püskü. 4. Fistan. 5. mec. Hile, kurnazlık.
Şelteli :1.Külotlu. 2. Mini etekli. 3. Fistanlı.
Şeltelik: 1.Eskime. 2. Fistanlık. 3. Külotluk.
Şeltesi işlememek (kéçmemek) : Kurnazlığı sökmemek.
Şelte-şelte : Parça parça.
Şelte-şülte : Pılı pırtı, eski püskü.
Şem *(Ar.)* : Mum.
Şematet *(Ar.)* : 1. Bedhahlık. 2. Serzeniş, sitem.
Şematet élemek (etmek) : Ayıplamak, sitem etmek.
Şems *(Ar.)* : Güneş.
Şems-ğemer *(Ar.)* : Güneş ve ay.
Şemsiyye *(Ar.)* : Şemsiye, güneşlik.
Şemşir *(Far.)* : Kılıç.
Şemşirbaz *(Far.)* : Eskrimci.
Şemşirbazlıg : Eskrim.
Şemşir çekmek : Kılıç çekmek.
Şe'n *(Ar.)* : Şan, nam.
Şén : 1. Şen, neşeli. 2. Canlı.
Şenbe *(Far.)* : Cumartesi.
Şenbele : Çalı, çubuk (hayvanı ürkütmek için kuyruğuna bağlanır).
Şéndir : Yağsız, yavan.
Şe'n gazanmag : Meşhur olmak.
Şe'nine deymek (tohunmag) : Şanına yedirememek.

Şe'nine kesir saymag : Şanına yedirememek.
Şe'nine layiğ bilmemek : Şanına yakıştıramamak.
Şe'nine sığışdırmamag : Şanına yakıştıramamak.
Şénleşmek : Şenlenmek.
Şénletmek : Şenlendirmek.
Şénlik, Şénnik : Şenlik.
Şénlikle : Sevinçle, mutlulukla.
Şénliklendirmek : Bayındırlaştırmak.
Şénliksiz : Şenliksiz.
Şénlik-şadlıg : Şenlik.
Şénnetmey : İmar etmek, bayındırlaştırmak.
Şénniy : 1. Bayındırlık. 2. Ev eşik.
Şén-şén : Şen halde, sevinerek.
Şen-şerafet : Saygı, itibar.
Şe'n(ü) şövket : Şan şöhret.
Şé'r *(Ar.)* : Şiir.
Şér *(Far.)* : 1. Aslan. 2. Süt.
Şer *(Ar.)* : 1. Şer. 2. İftira, entrika. 3. Müfteri. 4. Şeriat.
Şerab *(Ar.)* : Şarap.
Şerabçı : Şarapçı.
Şerabçılıg : Şarapçılık.
Şerabhana *(Ar. Far.)* : Şaraphane.
Şerabhor *(Ar. Far.)* : Ayyaş.
Şerafet *(Ar.)* : Şeref.
Şerafetli : Şerefli.
Şerait *(Far.)* : Şartlar.
Şeraket, Şeriklik *(Ar.)* : Ortaklık.
Şeraket etmek : Ortaklık etmek.
Şeraketli : Ortaklı, ortak, şerik.
Şerare *(Ar.)* : Kıvılcım.
Şerareli : Kıvılcımlı.
Şeraret *(Ar.)* : Fitne, fesat.
Şeraretçi : Fitneci, fesatçı.
Şeraret etmek : Fitne fesat çıkarmak.
Şer atmag : İftira atmak.
Şerayit *(Ar.)* : Şerait.
Şerbaf *(Far.)* : 1. Örgücü. 2. Çulha, dokumacı.
Şerbaflıg : 1. Örgücülük. 2. Dokumacılık.
Şerbaz *(Ar. Far.)* : İftiracı.
Şerbeti : Şerbet kabı.
Şerçağı : Alaca karanlık.
Şerçi : İftiracı.
Şerçil : İftiracı.
Şere düşmek : İftiraya uğramak.
Şeref *(Ar.)* : Şeref.
Şerefe *(Ar.)* : Şerefe.
Şerefine tohunmag : Şoke etmek, incitmek.
Şereflendirmek : Şereflendirmek.
Şereflenmek : Şereflenmek.
Şerefli : Şerefli.
Şerefsiz : Şerefsiz.
Şerefyab *(Ar. Far.)* : Şerefli, şeref bulan.
Şerelli : Şeftali.
Şeremet : Hoş, tatlı, iyi kalpli.
Şer'en *(Ar.)* : Şer'an.
Şerere *(Ar.)* : Şerare.
Şere salmag : İftira atmak, suçlamak.
Şereşur(e) *(Far.)* : Gürültücü, şirret.
Şereşurlug : Şirretlik.
Şerf *(Far.)* : Eşarp, atkı, kaşkol.
Şerğ *(Ar.)* : Şark.
Şer garışmag (govuşmag) : Hava kararmak, alaca karanlık olmak.
Şerği *(Ar.)* : 1. Şarkı. 2 Doğu.
Şerğiyyun *(Ar.)* : 1. Doğulular. 2. Şarkiyatçı, oryantalist.
Şerğli : Şarklı.
Şé'r goşmag : Şiir söylemek.
Şergovuşan : Gurup vakti, akşam üstü.
Şerğ ölkeleri : Doğu ülkeleri.
Şerğşünas *(Ar. Far.)* :Şarkiyatçı, oryantalist.
Şerğşünaslıg : Şarkiyatçılık, oryantalizm.
Şerh *(Ar.)* : Şerh, açıklama.
Şerhçi : Şarih, müfessir.
Şerh élemek : Şerh etmek.
Şé'ri *(Ar.)* : Şiir niteliğinde.
Şeri başdan uzaglaşdırmag : Şerden uzak olmak.
Şerid *(Ar.)* : Şerit.
Şeriet *(Ar.)* : Şeriat.
Şerietxana *(Ar. Far.)* : Şeriat mahkemesi, fetvahane.
Şerietmedar *(Ar. Far.)* :Fetva sahibi, müftü.
Şerif *(Ar.)* : Şerif, şerefli.
Şerik *(Ar.)* : Şerik.
Şerik çıhmag : Ortak çıkmak.
Şerik élemek (etmek) : Ortak etmek.

Şerikleşmek : 1. Ortaklaşmak. 2. Mutabık olmak.
Şerikli : 1. Müşterek. 2. Bölünmez.
Şeriklik : Ortaklık.
Şerik olmag : 1. Ortak olmak. 2. Paylaşmak (derdini, kederini vb.).
Şeriksiz : Ortağı olmayan.
Şerir *(Ar.)* : Şerir.
Şeriruşag : Yaygaracı çocuk.
Şerit : Çamaşır ipi.
Şeritdemey : Sıkılamak, sıkı bağlamak (iple).
Şé'riyyet *(Ar.)* : Şiir, nazım. 2. Duygululuk, güzellik.
Şé'rlenme, Şé'rleşme : Şiir yarışması (karşılıklı).
Şé'rleşmek : 1. Atışmak (şiir müsabakasında). 2. Yarışmak (şiirde).
Şerm *(Ar.)* : Ar, hayâ, utanma.
Şermende *(Far.)* : Utangaç, mahcup.
Şermende etmek (gılmag) : Utandırmak.
Şermendelik : Utangaçlık.
Şermende olmag : Utanmak.
Şerm etmek (gılmag) : Utanmak.
Şermsiz : Utanmaz.
Şerovlu : Tuzlu.
Şerre düşmek : İftiraya uğramak.
Şert *(Ar.)* : Şart.
Şert bağlamag : Sözleşmek, anlaşmak.
Şert etmek (gılmag, kesmek) :Şart koşmak.
Şerti *(Ar.)* : Şartlı, meşrut.
Şerti işareler : Sembolik işaretler, kararlaştırılmış işaretler.
Şertilik : Şartlı oluş.
Şerti olarag : Şartlı olarak.
Şerti réfleks : Şartlı refleks.
Şerti şumda kesmek:Sözleşmek, anlaşmak.
Şerti-şürut : Şart şurt.
Şerti-şürut bağlamag : Sözleşmek, anlaşmak.
Şert kesmek : Sözleşmek, anlaşmak.
Şertlendirilmek : Şartlandırılmak, şartlı olmak, şarta bağlamak.
Şertlendirmek : 1. Şart koymak. 2. Şartlandırmak.
Şertleşme, Şertname : Şartname.
Şertleşmek : Şartlaşmak.
Şertli : Şartlı.
Şertsiz : Şartsız.
Şerveti : 1. Küçük maşrapa. 2. Ufak tabak. 3. Küçük bakır kap.
Şer yahmag : İftira atmak.
Şesdi : Minare kırması, iriyarı.
Şest *(Far.)* : 1. Jest, davranış. 2. Boy bos.
Şestine deymek (tohunmag) : Şanına yedirememek, izzetinefsine dokunmak.
Şestini sındırmag : Küçük düşürmek.
Şestle : Azametle, kibirlenerek.
Şestli : Görkemli, yakışıklı.
Şestli-bestli : Boylu boslu.
Şéş *(Far.)* : 1. Altı. 2. Yiv.
Şéş açmag : Yiv açmak.
Şeşber : Posbıyıklı.
Şeşberlemek : Dikeltmek, kabartmak.
Şéş-béş : Altıbeş (tavlada).
Şéşdi : Yivli tüfek.
Şéşdrengi *(Far.)* : 1. Pilav katığı (altı çeşitten oluşur). 2. mec. Kibirli, mağrur.
Şéşe : 1. Dik, kalkık. 2. Kibirli, mağrur. 3. Albastı.
Şéşebığ : Pala bıyık.
Şéşebuynuz : Dik boynuz, sivri boynuz.
Şe'şee *(Ar.)* : Şaşaa.
Şe'şeedar *(Ar. Far.)* : Parıldayan, parıltılı.
Şe'şeeli : Şaşaalı.
Şéşelemek, Şéşeletmek : Dikmek, kabartmak (bıyık, kulak vb.).
Şéşélenmek : Horozlanmak, çalım satmak.
Şéşelik : Kurum, çalım, kibir.
Şéşemodu : Yemek adı.
Şéşe vurmag : Al basmak.
Şéşli : Yivli.
Şésper *(Far.)* : Şeşper.
Şetaret *(Ar.)* : Neşe, sevinç, şenlik.
Şetaretli : Şen, neşeli, sevinçli.
Şetel, : 1. Kumar haracı. 2. Hilekâr, düzenbaz. 3. Yün çorap.
Şetel almag : Haraç almak.
Şetel atmag : Hile yapmak.
Şetelemey : Yabani otlardan temizlemek.

Şetel gatmag : Hile katmak.
Şetellik : 1. Hile. 2. Yol haracı.
Şetrenc *(Far.)* : Satranç.
Şeve, Şebağ *(Far.)* : 1. Akik. 2. mec. Kara, siyah.
Şeve kimi : Simsiyah.
Şevel, Şah-şevel : Çalı çırpı.
Şevellik : Çalı çırpılık (yer).
Şevesaç : Kara saç, siyah saçlı.
Şevid : Sağlam ağaç.
Şevgül : Gecesefası.
Şévrét *(Fr.)* : Podüsüet.
Şévro *(Fr.)* : Meşin (keçi derisi), kösele.
Şévyot *(İng.)* : İskoç kumaşı (yumuşak yünlü).
Şéy *(Ar.)* : Şey.
Şeyatin *(Ar.)* : Şeytanlar.
Şéyda *(Far.)* : Deli, çılgın, divane.
Şéydabaz *(Far.)* : Zampara.
Şéydalığ : Vurgunluk, divanelik.
Şéyh *(Ar.)* : 1. Şeyh. 2. İhtiyar.
Şéyhe : 1. Kişneme. 2. mec. Feryat, çığlık, yaygara.
Şéyhe çekmek : Kişnemek.
Şéyhena *(Ar.)* : Şeyhimiz, ey şeyh!
Şéyhe salmag : Çığlık atmak.
Şéy-méy, Şéy-şüy : Pılı pırtı.
Şéypur : Boru, borazan.
Şéypurburun : Boru delikli burun; hortum burunlu.
Şéypurçalan, Şéypurçu : Borazancı.
Şéytan *(Ar.)* : Şeytan.
Şéytana bac vérmek : Aldatmak, kandırmak.
Şéytanağacı : Gladiçya (gléditsia).
Şéytana papag (papış) tikmek) : Çok kurnaz olmak.
Şéytana papış tiker : Anasının gözü.
Şéytan azdırmag, Şéytanı olmag : İhtilam olmak.
Şéytanbazar *(Ar. Far.)* : Bitpazarı.
Şéytancasına : Şeytanca.
Şéytançı : Muhbir, jurnalci.
Şéytançılığ : Jurnal, ihbar.
Şéytançılığ élemek (etmek) : Çaşıtlamak.
Şéytan déyir ki : Şeytan diyor ki.
Şéytandırnağı : Şeytan tırnağı.
Şéytandolaşığı (düyünü) : Kör düğüm.
Şéytan fehlesi : Angarya çalışan.
Şéytanfikir *(Ar.)*:Fitneci, şeytanlık düşünen.
Şéytanı : 1. Tetik. 2. İhtilam.
Şéytanın ayağını (gıçını) sındırmag : Şeytanın bacağını kırmak.
Şéytanın gulağı kar : Şeytan kulağına kurşun.
Şéytani *(Ar.)* : Şeytânî.
Şéytanlamag : Çaşıtlamak.
Şéytanlatmag : İspiyonlatmak.
Şéytanlığ : Çaşıtlık, casusluk.
Şéytanlığ élemek (etmek) : Çaşıtlamak, casusluk etmek.
Şéytansifet *(Ar.)* : Şeytan gibi.
Şéytanşapalağı : Cüce.
Şéytan-şéytan : Sinsice.
Şéytan-şugul : Jurnalci, muhbir, ispiyoncu.
Şéytantenbekisi :Mantar (içi ağ biçiminde).
Şéytantoru : Örümcek ağı.
Şéytenet *(Ar.)* : Şeytanet.
Şıdırğı : 1. Hızla, süratle. 2. Hızlı, süratli (yağış). 3. Sağanak hâlinde.
Şıdırğı yağış : Sağanak yağmur.
Şıg, Şık *(Fr.)* : 1. Şıklık. 2. Zarif, ince, şık.
Şıgcasına : Gayet şık, oldukça zarif.
Şıgg : Şıkırtı sesi.
Şıggaşıg : Şıkırdayarak.
Şıggıldamag : Şıkırdamak.
Şıggıldatmag : Şıkırdatmak.
Şıggıltı, Şıggıldag : Şıkırtı.
Şıglıg : Şıklık.
Şıglıg élemek (etmek, satmag) : Çalım satmak, caka satmak, fiyakalı giyinmek.
Şığamag, Şığımag : 1. Saldırmak, üzerine atılmak. 2. Şavkımak, çakmak (şimşek vb.). 3. Uçmak, hızla uçmak. 4. Havada avlamak, av için uçmak.
Şığıyıcı : Hücum eden, avcı.
Şığıyıcı teyyare : Avcı uçağı.
Şıllag : Tekme, çifte.
Şıllagatan, Şıllaglayan, Şıllagçı : Tepen, çifte savuran (at vb.).

Şıllag atmag : Çifte atmak.
Şıllaglamag : Tekmelemek, çiftelemek.
Şıllaglaşmag : Tepişmek.
Şıllağa durmag : Azgınlaşmak, sapıtmak.
Şıllağa galhmag : Çifte atmak.
Şıltag, Şıltagcıl : 1. Kavga, çekişme. 2. Haksız iddia. 3. Hırçın, şımarık (çocuk). 4.Gürültücü. 5.Dalgalı, çalkantılı.
Şıltagçı : Kaprisli.
Şıltag deniz : Çalkantılı deniz.
Şıltag élemek (etmek) : Kapris yapmak, çekişmek.
Şıltag hava : Değişken hava.
Şıltaglıg : Anlaşmazlık, kapris.
Şınaht : Şüphe.
Şındırraşmag : Eskimek, yıpranmak.
Şıppıltı : Şıpırtı.
Şıratan : Delik, boru (su akıtmak için).
Şırdan : Çortu (değirmende).
Şırfıl : Fasulye yemeği (soğanlı ve yağlı).
Şırğa : 1. Süs, bezek. 2. işleme, nakış.
Sırğalı : Süslü, bezekli.
Şırhaşır(la) : Şırıl şırıl.
Şırıg : Şerit, kordele.
Şırıggalı :1. Şen, hoşsohbet, eğlenceli (kimse). 2. Muhteşem, görkemli, debdebeli.
Şırıldamag : Şırıldamak.
Şırıldaşmag : Şırıldamak.
Şırıldatmag : Şarıldatmak.
Şırıltılı : Şırıltı eden.
Şırım : 1. Parça, dilim. 2. Evlek, saban izi.
Şırım açmag : Evlek açmak, iz açmak.
Şırımlamag : 1.Dilimlemek. 2. Evleklemek.
Şırım-şırım : Çizgili.
Şırınga *(Yun.)* : Şırınga.
Şırınga élemek (etmek) : Şırınga ile yıkamak.
Şırmanmag : Kucaklamak, boynuna sarılmak.
Şırmayı :1.Sedef. 2. mec. Beyaz, sedef gibi.
Şırmayı desteyinden : Sedefli kabzadan.
Şırnag : 1. Akım, cereyan. 2. Fıskiye.
Şırnaglı : Akan.
Şırp : Derhal, hemen.
Şırpaşırp : Aralıksız, durmaksızın.
Şırpıltı : Şıpırtı.
Şırran : 1. Çavlan. 2. Şarıl şarıl.
Şırtaşırt : Vıcık vıcık (çamur).
Şırtı : Pasaklı, şapşal.
Şırtıg : 1. Pislik, kirlilik. 2. Müptezel.
Şırtıglı : Kirli, pasaklı.
Şırtılı : 1. Fiske. 2. Neşeli, şen.
Şırtılaşdırılmag : Bayağılaştırılmak.
Şırtılaşdırma : Bayağılaştırma.
Şırtılaşdırmag : Bayğılaştırmak.
Şırtıldamag :Şaklamak.
Şırtılıg : 1. Bayağılık. 2. Yemek adı.
Şırtıltı : Şaklatma, şaklama.
Şıytılı : Türlü (soğan, fasulye ve lahanadan).
Şibbih : Çubuk, sivri değnek.
Şibid : Şifalı bitki.
Şiblét *(Alm.)* : Potin.
Şiblétli : Potinli.
Şibye : Liken.
Şiddet *(Ar.)* : Şiddet.
Şiddet élemek (etmek, göstermek) : Şiddetlenmek.
Şiddetle : Şiddetle.
Şiddetlendirilmek : Şiddetlendirilmek.
Şiddetlendirmek : Şiddetlendirmek.
Şiddetlenmek : Şiddetlenmek.
Şiddetli : Şiddetli.
Şie *(Ar.)* : Şia.
Şielik : Şiilik.
Şifahi *(Ar.)* : Şifâhî.
Şifahi edebiyyat : Sözlü edebiyat, folklor.
Şifér *(Alm.)* : 1. Şist. 2. Taş levha (dam örtmek için).
Şiférli : 1. Şistli. 2. Şistle örtülü (dam).
Şifon *(Fr.)* : Şifon.
Şifr *(Fr.)* : Şifre.
Şifrçi, Şifrleyici : Şifreci.
Şifrlemek : Şifrelemek.
Şifrlenmek : Şifreyle yazılmak.
Şifrlenmiş : Şifreli.
Şifrli : Şifreli.
Şifrogram *(Fr.)* : Şifreli telgraf.
Şikar *(Far.)* : Av.
Şikâra çıhmag (gétmek) : Ava çıkmak.
Şikârçı : Avcı.
Şikâr élemek (etmek) : Avlamak.
Şikâri *(Far.)* : Avla ilgili.

Şikayet *(Ar.)* : Şikâyet.
Şikâyetcil : Yakınan, sızlanan.
Şikâyet élemek (etmek) : Şikâyet etmek.
Şikâyetkar *(Ar. Far.)* : Şikâyetçi.
Şikayetlenmek : Sızlanmak, yakınmak.
Şikayetli : Yakınan, şikâyetçi.
Şikayetname *(Ar. Far.)* : Şikâyetnâme.
Şikayet vérme : İtiraz.
Şikence *(Far.)* : İşkence.
Şikenceli : İşkence veren, eziyetli.
Şikence vérmek : Eziyet etmek, işkence etmek.
Şikest *(Far.)* : 1. Hastalıklı. 2. Mağlubiyet, yenilgi. 3. Eksik.
Şikestedil *(Far.)* : Kırgın, dargın.
Şikestehatir *(Far. Ar.)* : Üzgün, gönlü kırık.
Şikest élemek (etmek) : 1. Kırmak, zedelemek. 2. mec. Bozmak (söz, yemin). 3. mec. yenmek, mağlup etmek.
Şikestenefs *(Far. Ar.)* : Mütevazi, alçak gönüllü.
Şikestenefslik : Tevazu, alçak gönüllülük, mahviyet.
Şikestenefslik élemek (etmek) : Mahviyet göstermek.
Şikesteyi-fars *(Far.)* : Klasik makam (musikî).
Şikestlik : 1. Hastalık. 2. Eksiklik, kusur. 3. Hezîmet, mağlubiyet.
Şikest olmag (tapmag) : 1. Hasta olmak. 2. mec. Eksilmek, bozulmak. 3. mec. Bozguna uğramak, yenilmek.
Şikve *(Ar.)* : Şikâyet.
Şil *(Far.)* : Malül, sakat, çolak.
Şile : 1. Lapa. 2. Kırmızı bez, şile bezi.
Şileaşı : Yarma aşı, bulgur yemeği.
Şilemek : Ateş etmek, mermi yağdırmak.
Şileng, Şılang : Plastik boru.
Şileplov : Sütlaç.
Şileser : 1. Balkon, veranda. 2. Verandanın damındaki döşeli sıraklar.
Şileyi : Şile bezi.
Şilgir : Taflan.
Şilgirlik : Taflanlık.
Şilim-şehre : 1. Dilimlenmiş, dilim dilim. 2. Sakatlanmış.
Şilitlemek : Köteklemek.
Şil-küt : Sakat, malül.
Şil-küt élemek (etmek) : Sakatlamak.
Şil-küt olmag : Sakatlanmak.
Şille, Sille : Sille.
Şillelemek : 1. Tokatlamak. 2. Avuçlamak.
Şillelenmek : Tokat yemek, tokatlanmak.
Şillik : Çolaklık, topallık, sakatlık.
Şilling *(İng.)* : Şilin.
Şil olmuş (olasan) : Eli(n) kırılsın, eli kırılası!
Şiltenglik, Şitengilik : Yaramazlık, şeytanlık.
Şilte-şilte : Parça parça.
Şilte-şilte olmag : Parça parça olmak.
Şilver : Tavan arası, çatı arası, çatı altı.
Şimal *(Ar.)* : Şimal.
Şimal garabatdağı : Pupla (kuş).
Şimal-ğerb : Kuzey batı.
Şimallı : Kuzeyli.
Şimalmoruğu: Zeytinimsi bir meyve.
Şimaltülküsü : Mavi tilki, beyaz tilki.
Şimpanzé *(Fr.)* : Şempanze.
Şimşek : Şimşek.
Şimşek çahmag : Şimşek çakmak.
Şişmekli : Şimşekli.
Şimşekli : Şimşekli.
Şin : 1. Demir çember (tekerleğe geçirilmiş). 2. Dış lâstik (otomobilde). 3. Cebire, süyek, koapör.
Şinebub, Şanapipik, Çinepoppu : İbibik, hüthüt.
Şinél *(Rus.)* : Kaput, palto.
Şinélli : Kaputlu, paltolu.
Şinemek, Şinimek : 1. Dikilmek, dikilip durmak. 2. Bönbön bakmak.
Şingile : Kauçuklu bitki.
Şingilim : 1. Ufak meyveli çalı bitki. 2. Uzunbacaklı (adam).
Şinlemek : Çemberlemek (tekerleği).
Şinli : Çemberli (tekerlek).
Şipşirin : Bal gibi, çok tatlı.
Şir *(Far.)* : 1. Aslan. 2. Sır, cilâ. 3. mec. Yiğit, kahraman.
Şirane *(Far.)* : 1. Aslan hilesiyle. 2. mec. Yiğitçe.

Şirazı : Dürüm, katmer (ekmek).
Şirbirinc *(Far.)* : Sütlaç.
Şirbit : Sazan.
Şir çekmek (vurmag) : Verniklemek, cilâlamak, sırlamak.
Şirçi : Boyacı, badanacı.
Şirçilik : Boyacılık, badanacılık.
Şirdan *(Far.)* : Şirden.
Şire *(Far.)* : 1. Öz su. 2. Bal (meyve ve bitkide). 3. Meyve suyu. 4. Sulu gübre. 5. Yaşlık, rutubet. 6. Badana. 7. mec. Has, öz, cevher. 8. Pınar (ırmak kenarındaki kumluktan çıkar).
Şire-boran : Sağanak yağmur.
Şire çekmek : 1. Zevk almak, lezzet almak. 2. Badanalamak.
Şire dönmek : Kükremek, celallenmek.
Şirehak, Şirehek *(Far.)* : Pekmez toprağı, marn.
Şirehana *(Far.)* : 1. Esrarcı kahvesi. 2. Meyhane.
Şirek : Arsa.
Şirekéş, Şireki *(Far.)* : Esrarkeş.
Şirekéşlik : Esrarkeşlik.
Şirelemek : Badanalamak.
Şirelenmek : 1. Sulanmak, olgunlaşmak (meyve). 2. Badanalanmak.
Şireli : 1. Şıralı. 2. Badanalı. 3. mec. Tatlı, şirin.
Şireli alma : Sulu elma.
Şirelik : 1. Şıralık (meyve, üzüm vb.). 2. Kil ocağı (badana için).
Şirepüs(t) *(Far.)* : Badana fırçası (kıllı deri parçasından).
Şiresini çekmek (sormag) : 1. Şırasını içmek. 2. mec. Sömürmek.
Şire vurmag : Badanalamak.
Şireyi : Çekirdeksiz üzüm.
Şiri-jeyan *(Far.)* : Kükremiş aslan.
Şirin *(Far.)* : Şirin; tatlı.
Şirinbalı : Kiraz.
Şirinbéyan : Meyan kökü.
Şirin cana ğesb élemek : 1. Tatlı cana kıymak, öldürmek. 2. mec. Çok eziyet çekmek.
Şirince : 1. Biraz tatlı. 2. Oldukça tatlı.
Şirindanışan (dilli) : Tatlı dilli.
Şirindillilik : Tatlı dillilik, güler yüzlülük.
Şirindil tökmek, Şirindile tutmag : Yalvarmak.
Şiri-ner *(Far.)* : 1. Erkek aslan. 2. mec. Çok cesur.
Şirin et : Bifteklik.
Şirin gelmek : Tatlı gelmek.
Şiringız : Amca gelini, dayı gelini.
Şiringovurma : Kuru meyve kavurması, pilav katığı.
Şirinlendirmek, Şirinleşdirmek : Tatlılaştırmak.
Şirinlenmek, Şirinleşmek : Tatlılaşmak.
Şirinlik : 1. Tatlılık. 2. Samimiyet. 3. mec. Zariflik. 4. mec. İçe yatış.
Şirinlik içilmek : Nişanlanmak, nişanı takılmak, şerbeti içilmek.
Şirinlik (şirinliyini) vérmek : Tatlı ikram etmek (Hayırlı işler için).
Şirinsöhbet(li) : Tatlı sohbetli.
Şirin su : Tatlı su.
Şirin-şirin : İştahla, zevkle.
Şirinteher, Şirinhal : 1. Tatlımsı. 2. Yavan tatlı.
Şirinyuhu : Tatlı uyku.
Şirinyuhu görmek (yuhuda olmag) : Mışıl mışıl uyumak.
Şirinyuhuya gétmek : Tatlı uykuya dalmak.
Şir kimi : Aslan gibi.
Şirlemek : Sırlamak (çanak, çömlek).
Şirlenmek : Sırlanmak.
Şirli : 1. Sırlı, emayeli. 2. Boyalı.
Şirma *(Alm.)* : Paravan, paravana.
Şirmayı *(Far.)* : 1. Fil dişi. 2. Beyaz. 3. Sedef.
Şirni : Akide şekeri.
Şirniçi : Tatlıcı.
Şirni içilmek (içmek) : Nişanlamak, nişan takmak, şerbetini içmek.
Şirni içmek (aparmag) : Nişanlamak, nişan takmak, şerbet içmek.
Şirnikdirici : Heveslendirici, müşevvik.
Şirnikdirme : Teşvik.

Şirnikdirmek : İsteklendirmek.
Şirniklendirmek : Heveslendirmek.
Şirniklenmek :Heveslenmek, istekli olmak.
Şirniklik : Tatlı payı.
Şirnikme : Coşkunluk, taşkınlık.
Şirnikmek : 1. Heveslenmek. 2. Hırslı olmak, haris olmak. 3. Alışılmak, mûtat olmak.
Şirni vérmek : Tatlı ziyafeti vermek.
Şirniyyat *(Far.)* : Tatlı mamülâtı, tatlı(lar).
Şirniyyatséven : Ağzının tadını bilen.
Şirpence, Garayara : Şirpençe.
Şirpencesi : Aslan pençesi (bitki).
Şir-şekil : Çehre, görkem, tip.
Şirvanı : Uzunburunlu çarık.
Şirvanmah : Yaltaklanmak.
Şir vurmag : Badanalamak.
Şist : Şist.
Şiş : 1. Şiş. 2. Kabarık, tepecik. 3. Tombul, şişman. 4. Harbe. 5. Sivri.
Şişbaş(lı) : Sivri uçlu.
Şişburun : Sivri burunlu.
Şişde ütmek : 1. Şişe geçirmek (eti). 2. mec. Eziyet vermek.
Şişdirmek : Şişirtmek.
Şişbend : 1. Camlı balkon. 2. Sera. 3. Vitrin.
Şişe çekmek (tahmag) : 1. Şişe geçirmek (eti). 2. mec. Eziyet vermek, zulüm yapmak.
Şişeçi : Camcı, cam satıcısı.
Şişeçilik : Camcılık.
Şişekesen : Cam kesici, cam keseceği.
Şeşelemek : Camlamak.
Şişeleşdirmek : Camlaştırmak, cam haline getirmek.
Şişelifi : Cam yünü.
Şişesalan : Camcı (usta).
Şişesilen : Cam sileceği.
Şişgarın : Gebeş, şişman.
Şiş getirmek : Şişmek, gaz toplamak.
Şişgulag : Sivri kulaklı.
Şişik : Şişkin.
Şişirdilmek, Şişirtmek : Şişirmek.
Şişirdilmiş : Şişmiş.
Şişirtme : 1. Abartma, mübalâğa. 2. Şişkinlik.
Şişkinleşmek : Şişmek, gaz toplamak.
Şişlemek : 1. Sivriltmek. 2. Şişe geçirmek, şişe dizmek.
Şişlenmek : 1. Sivrilmek. 2. Şişe dizilmek. 3. Şiş batırılmak.
Şişlik : 1. Şişlik. 2. Ucu sivri (âlet).
Şişman : Şişman.
Şişmanlaşmag : Şişmanlamak.
Şişmanlıg : Şişmanlık.
Şişmansifet(li) : Tıknaz.
Şişpapag : Sivri külah.
Şiştepe : Kule.
Şit : 1. Tuzsuz. 2. mec. Gayriciddî. 3. mec. Tatsız. 4. mec. Kötü renkli.
Şitab *(Far.)* : Acele, sürat.
Şitab élemek (etmek) : Acele etmek.
Şit çıhartmag : Haddini aşmak, dozunu kaçırmak.
Şit çıhmag : Gayriciddî görünmek.
Şitek : Çit kazığı.
Şitengi : Yaramaz, şımarık (çocuk).
Şitengilik : Yaramazlık, şımarıklık.
Şitenmeh : Sataşmak, takılmak.
Şitenmek : Yaramazlık etmek.
Şiti çıhmag : 1. İfrata varmak. 2. Haddinden fazla görünmek.
Şitil : Fide.
Şitileken : Fide makinesi.
Şitil ekmek : Fide dikmek.
Şitillemek : Filiz yetiştirmek.
Şitillik : Fidelik, fidanlık.
Şitini (şitini-şorunu) çıhartmag : Haddini aşmak.
Şitlendirmek : Şımartmak.
Şitlenmek : Şımarmak.
Şitlik : 1. Tuzsuzluk. 2. mec. Yaramazlık, tatsızlık.
Şitlik élemek (etmek) : 1. Yaramazlık etmek. 2. Haddi aşmak.
Şit-şit : Gayriciddî.
Şit-şit gülmek : Şımarmak.
Şit-şorunu çıharmag : Haddini aşmak.
Şitzarafat : Âdi şaka, tatsız şaka.
Şiv : 1. Şıvgın, filiz (ağaçta). 2. Un (sulu yemeğe konulur).
Şive *(Far.)* : 1. Şive. 2. Ağlama, ağlayış.

Şivebaz, İşvebaz *(Far.)* : Nazlı, edalı.
Şivebazlıg, İşvebazlıg : Naz, cilve, eda.
Şive gelmek : Cilve yapmak.
Şivekar, Şiveli, İşvebaz : Nazlı, edalı.
Şiven *(Far.)* : Feryat, ağlama, figan.
Şiven élemek (etmek) : Feryat etmek.
Şiven goparmag (galdırmag, salmag) : Feryat koparmak.
Şiven gopmag : Feryat kopmak, çığlık kopmak.
Şiven gurmag : Yas tutmak.
Şivenli : Acıklı, trajik.
Şiver : 1. çit. 2. Güneç, güngören (yamaç).
Şiverek : 1. Nazik, gevrek, kırılabilir. 2. Uzun, yüksek, yüce.
Şiverekağac : Gevrek ağaç, kırılabilir ağaç.
Şiveren, Şüveren : Çalgıcı otu.
Şizofreniya *(Yun.)* : Şizofreni.
Şkaf : Dolap.
Şkala *(Lat.)* : 1. Kadran. 2. Cetvel.
Şlagbaum *(Alm.)* : İner kalkar parmaklık, bariyer.
Şlang *(Alm.)* : Hortum, boru.
Şlém *(Rus.)* : 1. Miğfer. 2. Başlık.
Şlemli : Miğferli, başlıklı.
Şléy *(Rus.)* : Paldım.
Şlüz *(Alm.)* : Alavere havuzu.
Şlüzlemek : 1. Alavere havuzu ile kapamak. 2. Alavere havuzundan geçirmek.
Şlyapa *(Rus.)* : Şapka.
Şlyapalı : Şapkalı.
Şofér *(Fr.)* : Şoför.
Şoférlik : Şoförlük.
Şog, Şövg *(Ar.)* : Şevk.
Şogerib, Şögerib : Uğursuz.
Şoggah : 1. Kağşak. 2. Bozuk.
Şoggar : Arık, zayıf, etsiz.
Şoggarramah : Arıklaşmak, zayıflamak.
Şoggı : Dönek, kaypak.
Şoggılığ : Kaypaklık.
Şoggu : Kazık (çocuk oyunlarında yere kakılır).
Şoggu, Şüşeki : Islık.
Şoggumag : Cart çekmek.
Şogsuz : Şavksız.
Şoğarrama : 1. Mütemadiyen. 2. Tamamen, büsbütün.
Şoğeribe galsın (galaydı) : Ölü yıkayıcıya kalasıca!
Şoğoli :Ufak ekşi armut.
Şok *(Fr.)* : Şok.
Şokolad, Şokolat *(İsp.)* : Çikolata.
Şokoladlı : Çikolatalı.
Şolgu : Balıklava.
Şomba : Şamama.
Şomu : Ispanak.
Şongar : Sungur.
Şongumag : Bağdaş kurmak.
Şongutma : Bağdaş.
Şoperey : Puhu.
Şor : 1. Tuzlu. 2. Çorak arazi, tuzlak. 3. Süzme yoğurt, lor peyniri.
Şora : Nitrat.
Şoraba : Turşu.
Şoraba goymag : Turşu kurmak.
Şorag : Tuzluca, biraz tuzlu.
Şorah : Tuzlu, acı (su vb.).
Şoraket, Şoran, Şorazar : Tuzlak, çorak.
Şoraketleşmek : Çoraklaşmak.
Şoraketli, Şoranlı : Çorak, Tuzlak.
Şoraketlik, Şoranlıg : Bozkır, çöl.
Şoralamag : Akıtmak, yüksekten dökmek, boca etmek.
Şaralanmag : Birden dökülmek.
Şoranlaşma : Çoraklaşma.
Şoranlaşmag : Çoraklaşmak.
Şoranotu : Step bitkisi.
Şorayı : Tuzlanmış gön.
Şorba : Çorba.
Şorbalı : Vişne.
Şorbalıg : Sardalya, tuzlu balık.
Şordüzen : Çöl, bozkır.
Şorgogalı, Şorgoğalı : Baharatlı puf böreği.
Şorgöz : Zampara, çapkın.
Şorgözlük : Şehvetlilik, çapkınlık.
Şorlama : Fasulye çorbası.
Şorlamag : 1. Tuz atmak, tuzlu etmek. 2.Kavun karpuz toplamak (hasat sonu).
Şorlanmag : 1. Çoraklaşmak. 2. Tuz atılmak. 3. Kavun karpuz toplanmak.

Şorlaşdırılmag : tuzlu edilmek.
Şorlaşdırmag : Tuzlu yapmak.
Şorlaşmag : Çoraklaşmak.
Şorlatmag : Tuz katmak.
Şornu : 1. Araba sırığı, söven. 2. Araba çivisi.
Şornulamah : Arabayı sırıkla sarmak, sövenlemek.
Şor su : Tuzlu su.
Şor su sabun götürmez : Tuzlu suda sabun köpürmez.
Şort *(İng.)* : Şort.
Şortarahlamah : Dörtnala koşmak.
Şortdağan : Dörtnala.
Şortdamah : Geniş adımlarla yürümek, arşınlamak.
Şortmag : Kaçmak, firar etmek.
Şortu : Ahlaksız.
Şortulug : Ahlaksızlık, töresizlik.
Şoruldamag : Şorlamak.
Şoruldatmag : Şor şor akıtmak (suyu).
Şoryarpag, Şoryarpah : Ekşi yapraklı (bitkiler).
Şosé *(Fr.)* : Şose.
Şoşag : Ağız suyu, kulak altı bezi.
Şoşya : Kırlangıç.
Şot : Saha, alan.
Şotka, Sötke *(Rus.)* : Fırça.
Şotkalamag : Fırçalamak.
Şotkalanmag : Fırçalanmak.
Şotkalı : Fırçalı.
Şot-kök : İğneardı.
Şot-kök élemek : Teyellemek.
Şotlandca : İskoçça.
Şotlandka *(Rus.)* : Ekose, İskoç kumaşı.
Şotlandlar : İskoçlar.
Şotorguli : Baştansavma.
Şovinist *(Fr.)* : Şoven.
Şovinizm *(Fr.)* : Şovenlik, şovenizm.
Şö'be *(Ar.)* : 1. Şube. 2. Müzik parçası.
Şö'belenmek : Şubelere ayrılmak.
Şöhret *(Ar.)* : Şöhret.
Şöhretbaz, Şöhretperest *(Ar. Far.)* : Şöhret düşkünü.
Şöhretbazlıg, Şöhretperestlik : Şöhret düşkünlüğü.
Şöhret etmek (élemek) : Meşhur olmak.
Şöhret gazanmag (tapmag) : Şöhret kazanmak.
Şöhretgir *(Ar. Far.)* : Şöhretli, meşhur.
Şöhretlendirilmek : Meşhur edilmek.
Şöhretlendirmek : Meşhur etmek.
Şöhretlenmek : Ünlenmek.
Şöhretsizlik : Şöhretli olmama, silik kalma.
Şök : Dik, doğru.
Şök çınar : Dik çınar.
Şöke : Çubuk, ince dal.
Şö'le *(Ar.)* : Şule.
Şö'lecik : Şulecik, parıltıcık.
Şö'le çekmek : Alevlenmek.
Şö'lelendirmek : Alevlendirmek, parıldatmak.
Şö'lelenmek : Parlamak, parıldamak.
Şö'leli : Parlak.
Şölen merasimi : Dinî ziyafet.
Şö'le vérmek (saçmag) : Parıldamak, ışıldamak.
Şöngümek : Bağdaş kurmak.
Şör-şör : Su borusu.
Şöşgüllemeh : Ekmek arasını katıkla doldurmak.
Şöt : Eğri.
Şötdemek : İğne ardı dikmek.
Şötih, Şötüh : Kolan (deve, at semeri için).
Şövğ, Şog *(Ar.)* :1. Şavk, nur. 2. Heves, arzu.
Şövğe gelmek : Neşelenmek, şevke gelmek.
Şövğe getirmek : Şevke getirmek.
Şövğle : Coşkunlukla.
Şövğlendirici : Heveslendirici, müşevvik.
Şövğlendirmek : İsteklendirmek.
Şövğlenmek : Coşmak, ateşlenmek.
Şövğlü : Şevkli.
Şövğsüz : Şevksiz.
Şövke : Işıldama, parlaklık.
Şövkeli : Parlayan, parlak.
Şövket *(Ar.)* : Şevket.
Şövketli : Şevketli.
Şpilka *(Rus.)* : Fürkete, firkete.
Şpion *(Alm.)* : 1. Casus. 2. Hafiye.
Şpionlug : 1. Casusluk. 2. Hafiyelik.
Şpris *(Alm.)* : Şırınga.
Şrapnél *(İng.)* : Şarapnel.

Şrift *(Alm.)* : Harfler, karakter, punto.
Ştab *(Alm.)* : Kurmay, karargâh.
Ştamp *(İtal.)* : 1. Mühür. 2. Pres kalıbı. 3. mec. Klişe, basmakalıp örnek.
Ştampçı, Stamplayıcı : Presçi.
Ştamplamag :1.Mühürlemek. 2. Preslemek.
Ştamplı : 1. Preslenmiş. 2. mec. Klişe.
Ştang *(Alm.)* : 1. Demir çubuk. 2. Üst direk (futbolda). 3. Halter.
Ştangist, Ştangçı : Halterci.
Ştapél *(Alm.)* : Sunî elyaf.
Ştat *(Alm.)* : 1. Devlet, eyalet. 2. Kadro, personel.
Ştatdankenar : Kadro dışı.
Ştatlı : Kadrolu.
Ştémpél *(Alm.)* : Damga, mühür, ıstampa.
Ştépsél *(Alm.)* : 1. Fiş. 2. Priz.
Şturman *(Hol.)* : Seyrüsefer pilotu.
Şubend : Çarık bağı.
Şudeftin : Dokumacı âleti.
Şuğ : İplik çilesi.
Şuğul, Şüvül : 1. Sırık. 2. Terazi mihveri. 3. Muhbir, jurnalci. 4. Çekül. 5. Haber.
Şuğullamag, Şugullamah : İhbar etmek, ispiyon etmek.
Şuğullug, Çuğullug : İhbar, rapor, haber.
Şuh *(Far.)* : 1. Şuh. 2. Parlak, göz alıcı (renk için).
Şuhluca : Güzel, zarif.
Şuhlug : 1. Şuhluk. 2. Zarafet.
Şuhlugca : Zarafetçe.
Şuhlug élemek (etmek) : Şaka yapmak.
Şuhluğa salmag : Şakaya almak, sarakaya almak.
Şuh meme : Kıpırdak meme.
Şulahin, Şulahın : Çit.
Şulahinlamah : Çitle çevirmek, çitlemek.
Şuldi : Yaltak.
Şulfe : Deri sepileme âleti.
Şulguduz :1.Bıktırıcı, yaramaz. 2. Sataşkan.
Şulguduzlığ : 1. Yaramazlık. 2. Sataşma.
Şullay : Kalpak (kesik koni biçiminde).
Şulug : 1. Yaramaz (kimse). 2. Meceracı. 3. İzdiham, karışıklık. 4. Yaramazlık.
Şulugçu : 1. Yaramaz. 2. Kavgacı.
Şulugçulug : 1. Çapkınlık. 2. Kavga, huysuzluk.
Şuluglug : 1. Yaramazlık. 2. Kargaşalık.
Şuluglug düşmek : Kargaşalık olmak.
Şuluglug élemek (etmek) : Yaramazlık etmek.
Şuluglug salmag : Kavga çıkarmak, terbiyesizlik yapmak.
Şulug salmag : Anarşi çıkarmak.
Şuluh : Kuyu sırığı (su çekmek için).
Şulul : Meyve.
Şulum : Pinti, kirloz, pasaklı, şapsal.
Şum *(Ar.)* : 1. Sürülmüş toprak. 2. Dökülme. 3. Uğursuz.
Şumal : 1. Dik, doğru. 2. Uzun boylu.
Şumalçınar : Uzun çınar.
Şumaltı : Katman tabaka (sürülmüş toprak zemini).
Şumbaş : Kötü mirasçı.
Şum élemek, Sumlamag : 1. Sürmek (toprağı). 2. Yıkmak, dökmek.
Şumlanmag : 1. Sürülmek (toprak tarla). 2. Dökülmek.
Şumlanmış : 1. Sürülmüş (toprak). 2. Dökülmüş (duvar vb.).
Şumlatdırmag, Şumlatmag : Sürdürmek (toprağı).
Şumlug : 1. Sürülmüş tarla. 2. Şom, uğursuzluk.
Şundul : 1. Ahmak, aptal. 2. Avare, işsiz, başıboş.
Şundulluh : Ahmaklık, aptallık.
Şungar : Akdoğan, sungur.
Şunguruh : Yalan, iftira.
Şur *(Far.)* : 1. Musikî makamı. 2. Vecit, esrime. 3. Gürültü, patırtı.
Şura *(Ar.)* : Şûrâ.
Şura etmek : İtişare etmek.
Şura gelmek : Vecde gelmek.
Şura getirmek : Vecde getirmek.
Şuralar hökümeti : Rusya hükümeti (Sovyetler zamanı).
Şuralaşmag : İstişare etmek.
Şurbul : Sulu yemek adı (yumurta, soğan ve kişnişle).

Şur etmek (salmag) : Gürültü koparmak.
Şurevi *(Ar.)* : Sovyete mensup.
Şur ile : Şevkle.
Şuriş *(Far.)*:1.Galeyan, heyecan. 2.Kargaşa.
Şuriş düşmek : Panik olmak.
Şuriş salmag : Panik düşürmek.
Şurub : Meyve suyu.
Şuş : Sopa, kazık (çit için).
Şuşlamah : Buharda pişirmek.
Şuşlanmah : Isınmak.
Şuşlatmah : Demlemek (yemeği).
Şuyum : Niyet, karakter.
Şüa *(Ar.)* : Şua, ışın.
Şüa burahma : Işın yayma.
Şüa burahmag : Işın yaymak.
Şüa hesteliyi : Radyasyon hastalığı.
Şüalandırıcı : Işık saçan.
Şülalandırmag : Işıtmak.
Şüalanma : Radyasyon, ışınım.
Şüalanmag : Işıldamak, ışın vermek.
Şüalı : Nurlu, ışıklı.
Şüar *(Ar.)* : Döviz, şiar, parola, slogan.
Şüar burahmag (vérmek) : Slogan atmak.
Süarçılığ : Slogan.
Şüasaçan (saçıcı) : Işık saçan.
Şüavarı : Işık gibi, ışıksı.
Şübhe *(Ar.)* : Şüphe.
Şübheden çıhartmag : İnandırmak.
Şübhe doğurmag (oyandırmag) : Şüphelendirmek.
Şübhe élemek (etmek) : Şüphelenmek.
Şübhelendirmek : Şüphelendirmek.
Şübhelenmek : Şüphelenmek.
Şübheli : Şüpheli.
Şübhelilik : Şüphecilik, septisizm.
Şübheli-şübheli : Şüphe ile.
Şübhesiz : Şüphesiz.
Şübhesizlik : Gerçeklik, doğruluk.
Şübheye düşmek : Şüpheye düşmek.
Şübheye salmag : Şübheye düşürmek.
Şücaet *(Ar.)* : Şecaat, yiğitlik.
Şücaet göstermek : Yiğitlik göstermek.
Şücaetle : Cesaretle, yiğitçe.
Şücaetli : Yiğit, cesur.
Şüera *(Ar.)* : Şairler.
Şügün : Uğur, iyi fal.
Şügünlü : Uğurlu.
Şüğl *(Ar.)* : Meşguliyet.
Şüğülzümme : Günahkârlık.
Şüğülzümme élemek (etmek) : Günaha batırmak.
Şüğülzümme olmag : Günahkâr olmak.
Şüheda *(Ar.)* : Şühedâ, şehitler.
Şükkütmek : Oturtmak.
Şükran *(Ar.)* : Şükrân.
Şükrane *(Ar. Far.)* : 1. Şükran. 2. Şükür borcu, minnettarlık.
Şükrlillah, Şükrüllah *(Ar.)* :Şükürler olsun!
Şükufe *(Far.)* : Tomurcuk, çiçek.
Şükufelenmek : Tomurcuklanmak.
Şükuh(e) *(Far.)* : tantana, görkem.
Şükuhlu : Görkemli.
Şükür *(Ar.)* : Şükür.
Şüle : Kulaç.
Şülek : Kumaş topu.
Şüleklemek : Top yapmak (kumaşı).
Şüleme : Kamçılama, kırbaçlama.
Şülemek : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Şülen : İyi, hoş.
Şümal : 1. Filiz, cımbar. 2. Düz, düzgün. 3. Delikanlı.
Şümar *(Far.)* : Sayı, hesap.
Şümara gelmemek : Hesapsız olmak, hesap edilememek.
Şümare *(Far.)* : Akrep (saat için).
Şümerek : Sıvgın, filiz, cımbar.
Şümşad *(Far.)* : 1. Şimşir ağacı. 2. mec. Biçimli, düzgün (vücut).
Şümül *(Ar.)* : Şümul.
Şümür *(Ar.)* : 1. Yezit. 2. Zâlim.
Şürem, Zol, Zolag : 1. Şerit. 2. Çizgi. 3. Tarla (evlekli).
Şüresini salmag : Gönül bağlamak, ilgi duymak, sevgi duymak.
Şüru *(Ar.)* : Başlama.
Şüru élemek (etmek) : Başlamak.
Şürut *(Ar.)* : Şartlar.
Şürut bağlamag (goymag) : Antlaşma yapmak.
Şüş : 1. Dimdik, dikine. 2. Çubuk, ince sırık.

Şüş durmag : Dik durmak.
Şüşe : 1. Cam. 2. Şişe.
Şüşebend : Çamekân.
Şüşebendli : Camekânlı.
Şüşecik : Ufak şişe.
Şüşeçi : Camcı.
Şüşeçilik : Camcılık.
Şüşekesen : Elmastıraş, cam kesici.
Şüşeki : Islık, ıslıklı protesto.
Şüşeki salmag : Islıklamak, yuhalamak, ıslıkla yuhalamak.
Şüşekiye basmag (goymag) : Islıkla yuhalamak.
Şüşelemek : Camlamak.
Şüşelenmek : Camlanmak.
Şüşeleşdirmek : Cam oluşturmak.
Şüşesalan : Camcı.
Şüşesilen (temizleyen) :Silecek (taşıtlarda).
Şüşe üfüren : Cam üfleyen (işçi).
Şüşevarı, Şüşeyebenzer (ohşar) : Camsı.
Şüşter : Musikî makamı.
Şüş tutmag : Dik durdurmak.
Şütdemey :Şutlamak, şut çekmek (top için).
Şütüllemek, Şütümek: Koşmak, seğirtmek.
Şüur *(Ar.)* : Şuur.
Şüurlanmag : Şuurlaşmak.
Şüurlu : Şuurlu.
Şüurlulug : Şuurluluk.
Şüursuz : Şuursuz.
Şüursuzlug : Şuursuzluk.
Şüuru dolaşmag : Kafası karışmak.
Şüuruna çatmag : Anlamak, kafası almak.
Şüurunu itirmek:1.Bayılmak. 2. Delirmek.
Şüve, Şeve : 1. Akik. 2. Kara, siyah.
Şüveren, Şiveren : Çalgıcı otu.
Şüvereye vérmek : Kötü bir duruma düşürmek (birini).
Şüvül : Sırık.
Şüy : Şıvgın, cımbar.
Şüylemek : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Şüyrelenmek : Sırlanmak (çanak, çömlek vb.).
Şüyrelenmiş : Sırlı.
Şüyüd, Şüyüt : Dere otu.
Şüyüdplov : Dere otlu pilav.
Şüyüm : Gösterişsiz, alımsız, çapaçul.

T

Ta : Taa.
Taam *(Ar.)* : Taâm.
Taam etmek : Yemek yemek.
Taarif élemek (etmek) : İkram etmek.
Tab *(Far.)* : 1. Güc, kudret. 2. Sabır. 3. Devam, kalıcılık.
Tabag : 1. Tabla, işporta. 2. Fıçı, tekne.
Tabagça : Ufak tekne.
Tabagçalanmag, Tabaglanmag : Açmak (gül vb.).
Tabagçı : İşportacı.
Tabaşir : Tebeşir.
Tabaşir dövrü : Tebeşir sistemi.
Tabaşirli : Tebeşirli.
Tabaşirli kağız : Kuşe kağıdı.
Tabdan düşmek, Tabı kesilmek : Dermanı kalmamak, dermanı kesilmek.
Tabdan salmag : Halsiz düşürmek.
Tabé *(Ar.)* : Tâbi, bağımlı.
Tabé élemek (etmek) : Râm etmek, itaat ettirmek.
Tabéétdirici : Deli gömleği.
Tabéiyyet *(Ar.)* : Tabiiyyet.
Tabél *(Alm.)* : 1. Cetvel. 2. Liste; defter.
Tabélçi : Kontrolcu, markacı.
Tabelik, Tabéiyyet *(Ar.)* : Tabiiyet.
Tabélik göstermek : Tâbi olmak.
Tabéli mürekkeb cümle : Girişik cümle, girişik birleşik cümle, bağlı birleşik cümle (Yasemen Garacagızı seslediki gelip onun başına su töksün).
Tabéliyinde olmag : Serbest olmamak, kontrolünde olmak.
Tabéliyinde sahlamag : Kontrolünde tutmak.
Tabé olmag : Tâbi olmak.
Tabésiz mürekkeb cümle : Bağımsız birleşik (sıralı) cümle : (Hava tutgunlaşır, etraf dumanlı bir perdeye bürünürdü).
Tab (tabı) galmamag : Takati kalmamak.
Tab getirmek (élemek, etmek) : Dayanmak, katlanmak.
Tab getirmemek (getirebilmemek) : Katlanamamak.
Tab getirmemek (getirebilmemek) : Katlanamamak.
Tablamag, Tablaşmag : Sabr etmek, tahammül etmek.
Tablaşma : Tahammül, katlanma.
Tablı : Dayanıklı, mukavim.
Tablo *(Fr.)* : Tablo.
Tabor : 1. Çingene kafilesi. 2. Kamp.
Tabsız : Cılız, sıska, zayıf.
Tabsızlaşmag : Takati kesilmek.
Tabsızlıg : Cılızlık, sıskalık, zayıflık.
Tab tutmamag (tutabilmemek) : Tahammül edememek.
Tabu *(Pol.)* : Tabu.
Tabun : Köy.
Taburetka *(Rus.)* : Tabure, iskemle.
Tab(ü)tavan (taġet) : Güç, kuvvet, takat.
Tabut *(Ar.)* : Tabut.
Tabutgayıran : Tabutçu, tabut ustası.
Tac *(Far.)* : Taç.
Tacbıtrag : Çalı bitki.
Taccıg : Çiçek tacı.
Tacdar *(Far.)* : Hükümdar, kral.
Tacgoyma : Taçlanma, taç giyme.
Tac goymag : Taçlamak, taç giydirmek.
Tacir *(Ar.)* : Tâcir.
Tacirlik : Tâcirlik.
Tac-taht : Taç ve taht, hükümdarlık.
Tafta *(Far.)* : İpekli kumaş, tafta.
Taganok *(Rus.)* : Gaz ocağı.
Tagça, Tagçe, Tahçe : Raf, korniş.
Taġet *(Ar.)* : Tâkat.
Taġetden düşmek : Takat kalmamak.
Taġetden düşmüş : Dermansız, mecalsiz.

Taġetden salmag : Takatsiz bırakmak.
Taġet getirmek : Takat getirmek.
Taġeti kesilmek : Takati kesilmek.
Taġetli : Takatli.
Taġetsiz : Takatsiz.
Taġetsizlik : Takatsizlik.
Tagg : Tak.
Tagganag, Tağalag : Kupkuru.
Taggatag, Taggatug : Tak tuk.
Taggıldamag : Takırdamak.
Taggıldanmag : Takırdatılmak.
Taggıltı : Takırtı.
Tagım : Takım.
Tag-tag : Tak tak.
Tağ *(Far.)* : 1. Tevek. 2. Kubbe, kümbet. 3. Kemer (köprü vb.). 4. Saç çizgisi (ayırım yeri).
Tağalag, Gargara : 1. Makara. 2. Kahkaha.
Tağalağ : Dâiremsi tahta.
Tağalah : 1. Çivi başı. 2. Makara.
Tağar : 1. Dağarcık. 2. (83.2 kg'lık) ölçü.
Tağ ayırmag : Saçları ayırmak (tepeden).
Tağbend, Tağlı *(Far.)* : Kemerli, tonoz biçiminde.
Tağrıl : İzahat, açıklama.
Tah : Sırık.
Tahdabend : Balkon.
Tahça *(Far.)* : 1. Niş, duvar gözü. 2. Yatak hücresi.
Tahılbiçen, Tahılyığan : Orak makinesi.
Tahılbiti, Buğdabiti : Buğday biti.
Tahılböceyi : Tahıl böceği.
Tahılçı : Ekinci.
Tahılçılıg : Ekincilik.
Tahılçiçekliler : Buğdaygiller.
Tahıldöyen : Harmancı.
Tahıldöyen maşın:Harman makinesi, patoz.
Tahıl döymek : Harman dövmek.
Tahılgıran : Buğdaygüvesi.
Tahılgurdu : Tahıl böceği, buğdaybiti.
Tahılgurudan : Tahıl kurutma tesisatı.
Tahılmag : Takılmak.
Tahılsepen : Ekin ekme makinesi.
Tahılsız : Ekinsiz.
Tahılsovuran : Kalbur makinesi.
Tahıl tarlası : Ekin tarlası.
Tahıltemizleyen : Kalbur makinesi.
Tahılyığını : Hasat.
Tahışmag : Takışmak.
Tahma : Takma.
Tahma diş : Takma diş.
Tahmag : Takmak.
Taht *(Far.)* : Taht.
Tahta *(Far.)* : 1. Tahta. 2. Kumaş dilimi, şerit. 3. Kumaş eni. 4. Evlek. 5. İki dere arasında düzlük.
Tahtabend *(Far.)* : Tahta döşeme.
Tahtabiti : Tahta kurusu.
Tahtacal : Kuş kapanı.
Tahta çıhmag : Tahta çıkmak.
Tahtagurdu : Tahta kurdu.
Tahtah : Sütlü kurabiye, gevrek.
Tahtakesen, Tahtaçeken : Hızarcı, biçici.
Tahtalamag : 1. Tahtayla kapatmak, tahta örtmek. 2. Evleklemek.
Tahtalamah : Evleklemek.
Tahtalanmag : Tahta dizilmek, tahta çakılmak.
Tahtalatdırmag, Tahtalatmag : Tahta dizdirmek, tahta örttürmek.
Tahtalıg : 1. Tahta malzemesi. 2. Dilimli (kumaş için).
Tahta-para : Tabelâ.
Tahtapuş *(Far.)* : Tahta örtülü (dam, çatı), balar, pedavra.
Tahtapuşçu : Çatı ustası, pedavracı.
Taptapuşlu : Tahta örtülü.
Tahtasuat : Tahta köprü.
Tahta-şalban : Tahta kiriş, tomruk.
Tahtayonan : Marangoz rendesi.
Taht-revan : Tahtırevan.
Taht-tac, Tahtü-tac : Taht ve taç, hükümdarlık.
Tahtdan salmag : Tahttan indirmek.
Tainki *(Far.)* : 1. ... inceye kadar,... dıkça. 2. ....dığı zaman. 3. Aceleyle, hemen.
Takélaj *(Hol.)* : 1. Arma. 2. Halat takımı.
Takélajçı : Yükleme ve boşaltma işçisi.
Taksi *(Ing.)* : Taksi.
Taksiçi : Taksici.

Taksométr *(Lat. Yun.)* : Taksimetre.
Taksomotor *(Lat.)* : Taksi.
Takt *(Alm.)* : Ölçü (müzikte).
Taktik *(Yun.)* : Taktik.
Taktika *(Yun.)* : Taktik.
Tala : Açık alan (ormanda), alan.
Talag *(Ar.)* : 1. Boşama, boşanma, talâk. 2. Nikah borcu.
Talag (talağını) almag : Boşanmak, ayrılmak.
Talag (talağını) vérmek : Boşamak, çıkarmak.
Talaglı : Nikahlı.
Talagsız : Nikahsız.
Talah *(Ar.)* : Talih.
Talalıg : Açık yer (ormanda), alan.
Talamag : Yağmalamak.
Talan *(Far.)* : 1. Talan. 2. Baç, haraç.
Talan almag : Haraç almak.
Talançı : Yağmacı, çapulcu.
Talançılıg : Yağmacılık, çapulculuk.
Talan élemek (etmek) : Talanlamak, yağmalamak.
Talanmag : Yağmalanmak.
Talant *(Yun.)* : İstidat, yetenek.
Talantı : İstidatlı.
Talaş : 1. Talaş. 2. Kıymık.
Talaşa : 1. Talaş, yonga. 2. Kıymık.
Talé *(Ar.)* : Talih.
Talésiz : Talihsiz.
Talésizlik : Talihsizlik.
Talé ulduzu : Talih yıldızı.
Talé (taléyi) üz çévirmek : Şansı kötüleşmek.
Taléyi getirmek (açılmag) : Şansı açılmak, bahtı açılmak.
Taléyi gülmek (gülümsemek) : Şansı yaver gitmek.
Taléyikem *(Ar. Far.)* : Bedbaht, talihsiz.
Taléyini kor goymag : Şansını kovalamak.
Talğa : Madalya.
Talış : Kavim adı (Lengeran'da).
Talıt : Alaylı gülüş.
Talıt élemek : Alay etmek.
Talib *(Ar.)* : Talip.
Talibe *(Ar.)* : Kız talebe.
Talon *(Fr.)* : 1. Kupon, fiş. 2. Koçan (makbuz, senet vb.).
Talvar : 1. Kameriye. 2. Dört köşeli çadır (tabanı), alaçık. 3. Çardak, asma çardağı.
Talvarlamag : Çardağa sardırmak (teveği).
Talvarlı : Asmalı, çardaklı.
Talvasa : Tasa.
Talvasandan düşmek : Tasası dağılmak, tasadan kurtulmak.
Tam *(Ar.)* : 1. Tam. 2. Tat, lezzet.
Tamada : Keyif meclisinin başkanı.
Tamadalıg : Meclis ağırlama (keyf meclisi için).
Tamah *(Ar.)* : 1. Tamah. 2. mec. Çekici şey.
Tamaha düşmek : Tamah etmek.
Tamah dişini çekmek : Sarfınazar etmek, vazgeçmek.
Tamah élemek (etmek) : Tamah etmek, imrenmek.
Tamahı düşmek : Göz koymak, imrenmek.
Tamahı güc getirmek (zor élemek) : Nefsini yenememek, gözü kalmak.
Tamahının ücbatından : Hırsı yüzünden.
Tamahkar *(Ar. Far.)* : Tamahkâr.
Tamahkarlıg : Tamahkârlık.
Tamahla : Aç gözlülükle, oburca.
Tamahlandırmag : İştahlandırmak, iştah açmak.
Tamahlanmag, Tamahsımag : Tamah etmek.
Tamahlı : Tamahkâr.
Tamah salmag : İştahlandırmak, iştah açmak.
Tamahsılandırmag : İştah açmak, iştahlandırmak, ayartmak.
Tamahsılanmag : Tamah etmek.
Tamahsılatmag : Ayartmak, kandırmak.
Tamahsınmag : Tamah etmek.
Tamahsız : 1. Şahsî menfaat gözetmeyen. 2. Samimî olarak.
Tamahsızlıg : Tamah etmeme.
Tamam *(Ar.)* : Tamam.
Tamam-desgah : Tantana, debdebe, görkem.
Tamamen, Tamamile : Tamamen.

Tamamiyyet *(Ar.)* : Bütünlük.
Tamam-kamal : Tamamen, eksiksiz olarak.
Tamamlama : Tamamlama.
Tamamlamag : Tamamlamak.
Tamamlanmag : Tamamlanmak.
Tamamlayıcı : Soh, ahır, sonuncu.
Tamamlayıcı budag cümlesi : Tamamlayıcı yan cümle.
Tamamlıg : 1. Bütünlük. 2. Tümleç (gramer).
Tamarzı : İstekli, özlemli.
Tamarzı gözler : Hasretli bakışlar.
Tamarzılıg : Hasret, özlem.
Tamasa :1. Lâta. 2. Dereceli tahta. 3. Tavan.
Tamaşa *(Far.)* : Temaşa.
Tamaşaçı : Seyirci.
Tamaşaéle : Ben sana gösteririm!
Tamaşagah *(Far.)* : Tiyatro.
Tamaşalı : 1. Güzel. 2. mec. Acaip.
Tamaşa élemek (etmek) : 1. Muayene etmek. 2. Seyr etmek.
Tamaşahana *(Far.)* : Tiyatro.
Tamaşaya goymag : Sahnede göstermek, oynamak.
Tamaşaya goyulmag : Seyrettirilmek, gösteriye sunulmak.
Tamaşa zalı : Tiyatro salonu.
Tamat : 1. Salça (erik, kızılcık). 2. Kiremit dizilen çatı sırığı.
Tamata : Kiremit altlığı, lata (çatıda).
Tambur *(Fr.)* : Sahanlık (vagon için).
Tam eded : Tam sayı (matematik).
Tam ğelebe : Tam zafer.
Tamhüğuğlu : Bütün haklara sahip.
Tamhüğuğluluğ : Tam hukuklu olma.
Tamır : Tamah.
Tam kenarlı yarpaglar : Kenarları düz yapraklar.
Tamlamag : Tamamlamak.
Tamlamağ : Ölçmek.
Tamlandırmag : Çeşni vermek.
Tamlı : Tatlı, lezzetli.
Tamlıg : Bütünlük.
Tam mes'uliyyet : Tam yetki.
Tammétrajlı : Uzun metrajlı (filim).
Tampon *(Fr.)* : Tampon.
Tampul : Etli, şişman, tombul.
Tamsınmag : 1. Tatmak, tadına bakmak. 2. Dudak şapırdatmak.
Tamsız : Tatsız, lezzetsiz.
Tamsızlaşmag : Tatsızlaşmak.
Tamsızlığ : Tatsızlık, lezzetsizlik.
Tana, Sırğa : 1. Küpe. 2. Bilezik, kelepçe (bağlamak, sıkıştırmak için).
Tangah : Para, servet, varlık, kapital.
Tangahlı : Paralı, varlıklı, sermayeli.
Tango *(İsp.)* : Tango.
Tanıg : 1. Tanık, şahit. 2. Güzel (şiirde).
Tanığlığ : 1. Tanıklık, şahitlik. 2. Sarahat.
Tanımag : Tanımak.
Tanınmag : Tanınmak.
Tanınmaz : Tanınmaz.
Tanış-biliş, Tanış-tunuş : Tanıdık kimseler.
Tanış çıhmag : Tanış çıkmak.
Tanış élemek (etmek) : Tanıtmak, bilgi vermek.
Tanış gelmek : Gözü ısırmak.
Tanışlığ : Tanışıklık.
Tanışlığ vérmek : Aşinalık göstermek.
Tanış olmag : Tanışmak.
Tanıtdırmag, Tanıtmag : 1. Tanıtmak, anlatmak. 2. Tanıştırmak.
Tank *(İng.)* : Tank.
Tank : Ses.
Tank diviziyası : Tank tümeni.
Tankér *(İng.)* : Tanker.
Tankétka *(Rus.)* : 1. Küçük tank. 2. İskarpin (ökçesi takoz biçiminde).
Tankgayıran : Tank fabrikası.
Tankgayırma : Tank üretimi.
Tank hisseleri : Tank parçaları.
Tankodrom *(İng. Yun.)* : Tank sahası.
Tankvuran : Tanksavar.
Tanrı : 1. Tanrı. 2. İlah. 3. Put, sevgili. 4. Felek, gök.
Tanrı bendesi : Allahın kulu.
Tanrıçı : Mümin.
Tanrı goysa : Allah izin verirse.
Tanrının véren günü : Her gün.
Tap :1.Ezik, ezilmiş (meyve). 2. Ses taklidi.
Tapan : 1. Bulan. 2. Tapan, sürgü. 3. Çit. 4. Çit payandası. 5. Ağıl.

Tapança : Tabanca.
Tapança atmag : Tabanca patlatmak, kurşun atmak.
Tapançalı : Tabancalı.
Tapanlamag : Tapanlamak.
Tapar : Sanki, güyâ, sözde.
Taparan : Çöp kutusu (çanak-çömlek).
Tapbaca, Tapmaca : 1. Bilmece. 2. mec. Muamma, sır.
Tapdağ : Düz, çiğnenerek düzleşmiş, dövülmüş (yer).
Tapdag olmag : Çiğnenilmek, dövülmek (ayakla).
Tapdalamag, Tapdamag : 1. Çiğnemek, ezmek (ayakla). 2. mec. Hiçe saymak.
Tapdalanmag, Tapdanmag : 1. Çiğnenmek, ezilmek (ayakla). 2. mec. Üzülmek.
Tapdalatdırmag, Tapdalatmag : Çiğnetmek, ezdirmek (ayakla).
Tapdıg : 1. Buluntu, bulunmuş çocuk (sokakta). 2. Kumru. 3. Hemen bulunan, âniden bulunan. 4. mec. Acayip, tuhaf.
Tapdırmag, Tapdırtmag : Aratmak, buldurtmak.
Tapé : Tandır ekmeği (ufak), çörek.
Tapgı, Tapgıntı, Tapıntı : Tapınak.
Tapgır : Teğelti kolanı, sırt kolanı.
Tapıl : Küçük ot yığını.
Tapıllamag, Tapıllamah : Toplamak (otu bir araya).
Tapılma : Bulunma, keşf edilme.
Tapılmag : 1. Bulunmak. 2. Keşf edilmek. 3. Olmak, mevcut olmak.
Tapınma : Tazim, secde, ibadet.
Tapınmag : Tapınmak, ibadet etmek.
Tapışmag : 1. Buluşmak. 2. İmtizaç etmek.
Tapki : Üzüm sepeti.
Tapına : Bulma, buluntu.
Tapmacalamag : Muammalı konuşmak.
Tapmacalı : Muammalı, bilmeceli.
Tapmag : 1. Bulmak. 2. Anlamak, bilmek. 3. İcat etmek, meydana çıkarmak. 4. mec. Görmek, hissetmek.
Tappadan : Âniden.
Tappatap, Tappatup : Durmadan tapır-datma.
Tappatapla, Tappatupla : Tapırtı ile, takırtı ederek.
Tappıldamag : Tapırdamak.
Tappıltı élemek (etmek) : Takırdamak.
Tapşıran : Sipariş eden, ısmarlayan.
Tapşırıg : 1. Sipariş, tavsiye. 2. Teslim etme. 3. Talimât. 4. Ödev, vazife (dersle ilgili).
Tapşırıgvéren : Müşteri.
Tapşırılmag : Sipariş edilmek, ısmarlanmak.
Tapşırma : Vazife, ödev, iş.
Tapşırmag : 1. Ismarlamak, emanet etmek. 2. Sipariş etmek, yaptırmak.
Tar *(Far.)* : 1. Tar. 2. Siyah. 3. Tünek. 4. Kürtün. 5. Kağnı kasası.
Tarac *(Far.)* : Yağma, çapul.
Tarac élemek (etmek) : Yağmalamak, çapullamak.
Tarac olmag : Yağmalanmak, çapullanmak.
Taragga : 1. Şaplağı (sinek için). 2. Havaifişek.
Tarag-tarag, Tarag-turug : Takır tukur.
Tarah : Kürek, kürek kemiği.
Tarakan *(Rus.)* : Hamamböceği.
Taran *(Rus.)* : 1. Çarpma, bindirme (savaş düzeni). 2. Yarma taarruzu (savaş düzeni). 3. Koç başı.
Taranlamag : 1. Bindirmek, çarpmak (taarruz). 2. Yarmak (cepheyi).
Taraş *(Far.)* : Tıraş.
Taraşa-taraşa : Parça parça.
Taraşçı : Elmas tıraşçısı, elmas ve billur yontmacısı.
Taraş etdirmek : Tıraş ettirmek, kestirmek (saç, sakal).
Taraş etmek (élemek) : 1. Yontmak. 2. Tıraş etmek (saç, sakal).
Taraşlamag : Tıraşlamak, kesmek (saç, sakal).
Taraşlı : Tıraşlı, yontulmuş.
Taraşlı almas : Pırlanta.
Taraşlı stékan : Kristal bardak.

Taraz *(Far.)* : 1. Eşit, müsavî. 2. Balansiye, kol. 3. Düz, düzlem, yatay. 4. Tesviye ruhu.
Taraz élemek (etmek) : Denkleştirmek, denk getirmek.
Tarazı, terezi *(Far.)* : Terazi.
Tarazlamag, Tarazlaşdırmag : Denkleştirmek.
Tarazlanmag, Tarazlaşmag : Denkleşmek, denk gelmek.
Tarazlaşdırılmag : Denkleştirilmek.
Tarazlatmag : Düzeltmek, denkleştirmek.
Tarazlıg : 1. Muvazene, denge. 2. Düzgünlük.
Tar bağlamag : Kürtün yığılmak (kar).
Tarcıg, Tarçıg : Otlak, mera.
Tarçalan, Tarzen : Tar çalgıcısı.
Tarçı : 1. Tar çalgıcısı. 2. Tar ustası.
Tarçılıg : Tar çalma.
Tar-gaval :Tar ve kaval, tarlı kavallı nağme.
Tarham : Şımarık, muhallebi çocuğu.
Tarhamlaşmağ : 1.Şımarmak. 2. Körelmek.
Tarı : Tanrı.
Tarım : 1. İyi gerilmiş, sıkı bağlanmış. 2. Muhkem. 3. Süs, bezek.
Tarım çekmek : İyice germek (tel, ip vb.).
Tarımlamag : Sıkı bağlamak, iyice sıkmak.
Tarımlıg : Sıkı bağlanma.
Tarif *(Fr.)* : Tarife.
Tarifleşdirilmek : Tarifesi yapılmak.
Tarifleşdirmek : Tarifesini yapmak.
Tarih *(Ar.)* : Tarih.
Tarihçe : Tarihçe.
Tarihçi : Tarihçi.
Tarihde yazılmag : Aslâ unutulmamak.
Tarih goymag : Tarih koymak, günlemek, tarihlendirmek.
Tarihi-hicri *(Ar.)* : Hicrî tarih, hicrî yıl.
Tarihilik : Tarihî oluş.
Tarihi-miladi *(Ar.)* : Milâdî yıl.
Tarihli : Tarihli.
Tarihşünas *(Ar. Far.)* : Tarihçi.
Tarihnevis *(Ar. Far.)* : Tarih yazan.
Tarihsiz : Tarihsiz.
Tarla : Tarla.
Tarlaçı : Ekincilik uzmanı.
Tarlaçılıg : Ekincilik.
Tarlaçılıg brigadası : Tarla ekibi.
Tarla düşergesi : Tarla kulübesi, sayvan.
Tarlagoruyan (goruyucu) :Orman koruma.
Tarlagoruyan zolag:Siperlik orman kuşağı.
Tarlaguşu : Tarla kuşu.
Tarlalıg : Ekinlik, ekin sahası.
Tarlanmag : 1. Karanlıklaşmak. 2. Kuluçkaya yatmak.
Tarlaşmag : Kararmak, karanlık olmak.
Tarlıg : Karanlık.
Tar-mar : Tarumar.
Tar-mar élemek (etmek) : Tarumar etmek.
Tarp : Pat sesi.
Tarpaşdamag, Tarpaşdamah : Ağaçla çırpmak, dövmek (halı, kilim vb.).
Tarranmag, Tarranmah : Tırmanmak.
Tartan-partan :Saçma sapan, saçma şeyler.
Tar vahtı : Alacakaranlık.
Tarzen *(Far.)* : Tarcı, tarçalan.
Tas : 1. Tas. 2. Tavla zarı. 3. Tas falı.
Tasa, Tasa-pasa : Hiddet, öfke, kızgınlık.
Tasabahan : Falcı.
Tasa-pasası yatmag : Öfkesi yatışmak.
Tasar : Tasarı, proje.
Tasarlamag : Tasarlamak.
Tas gurmag : Fal açmak (tasla).
Taskabab, Taskababı : Taskebabı.
Taskülah : Miğfer.
Taskülahlı : Miğferli.
Taslag : Taslak, kroki.
Taşagg : Kibirli, kurumlu.
Tat : 1. Kavim adı (Azerbaycan'da). 2. Şehirli.
Tatala *(Hint.)* : Tatula.
Tatarı, Tatari : Kırbaç, kamçı.
Tatarılamag : Kırbaçlamak, kamçılamak.
Tatarıstan : Tataristan.
Tatırgamağ : Sendelemek.
Taun *(Ar.)* : Taun.
Tauna tutulmag, Taun tutmag : Serseme-mek, serseme dönmek.
Tau-saggız : Kauçuklu bitki.
Tavadaşı, Tava : Kaya, taş.
Tavadaşılıg : Kayalık, taşlık.
Tavağa : Tabaka (kağıt).

Tavakababı : Pirzola (çeşnili, yumurtalı).
Tavalıg : Taşlık, kayalık.
Tavan : 1. Tavan. 2. Güç, kuvvet. 3. Zarar, hasar.
Tavana : 1. Varlık, zenginlik. 2. mec. Güç, takat. 3. Yakın, akraba.
Tavanalı, Tavanlı : 1. Varlıklı, servetli, zengin. 2. Güçlü kuvvetli.
Tavan alt(ın)da galan deyil : Borç altında kalmaz.
Tavanasız : 1. Fakir, yoksul. 2. Güçsüz kuvvetsiz.
Tavar : 1. Davar. 2. Büyük, iri. 3. Şahin. 4. Balak. 5. mec. Çalışkan, becerikli.
Tavasar : Tava.
Tavaza : Biçim, şekil.
Tavın : Güreş hakemi.
Tavlamag, Tavlamah : Kavurmak.
Tavalamıh : Tavla kazığı (at bağlamak için).
Tavlanmag : 1. Koşmak, seğirtmek. 2. Şişmanlamak.
Tavlı : Semiz, dolgun, tavlı.
Tavun : Baca.
Tay *(Far.)* : 1. Bir, tek. 2. Denk, tay. 3. Eş, benzer. 4. Çuval. 5. Taraf, semt. 6. Öte, ötesi. 7. Sâhil, kenar.
Taya : 1. Küme, tokurcun. 2. Taya, dadı.
Taya basmag (vurmag) : Öbek yığmak, yığın yapmak.
Tayacıg : Yığıncık, tepecik.
Tayaçuy : Dayak, payanda, ağaç destek.
Tayalamag : Yığmak, kümelemek, yığın yapmak.
Tayalatmag : Yığdırmak, yığın yaptırmak.
Taya-taya : Küme küme, öbek öbek.
Tayavuran : Öbek yığan (makine).
Tayayag(lı), Ağacayag : Tek ayaklı, koltuk değnekli.
Taybağırsağ : Arık, zayıf.
Taybağlayan : Ambalajcı.
Taybaşı : Sepetbaşı, sepet başı çiçek.
Taybatay : Ardına kadar.
Tay-beraber(i) : Eşit, denk.
Taybet : Kemer, bel kayışı.
Taybuynuz : Tek boynuzlu.
Taydeyişik, Taykéş(ik) : Tek, çift olmayan, tek tek.
Taydeyişik géymek : Ters giymek.
Taydeyişik (taykéş) salmag : 1. Ters giymek. 2. Biri biriyle karıştırmak (bir kemseyi veya şeyi).
Tay élemek(etmek, goymag) : Eşit tutmak, denk saymak.
Tayelli : Su kabı, maşrapa.
Tayfa-tifag : Soy, nesep âile.
Tayga : Tundra.
Tayganad : Tek kanatlı.
Tayganat : Zayıf, arık.
Taygılça(lı), Taygıç(lı) : Bacağı olmayan, tek bacaklı.
Taygollu : Çolak, tek kollu.
Taygöz(lü) : 1. Tek gözlü, tek gözü kör. 2. Tepegöz (kabuklu hayvan).
Taygulag(lı) : Tek kulaklı.
Taygulp : Tek kulplu (maşrapa, kepçe, tava vb.).
Tayıberaberi : Dengi, akranı.
Tayını tapmag : Dengini bulmak.
Tayıtmag, Taytımag:Aksamak, topallamak.
Taylaşdırmag : Guruplandırmak, öbeklemek.
Tay olmag : Denkleşmek.
Tayta : Yığın yığın, öbek öbek.
Taytag, taytah : Topal, aksak.
Taytaglıg : Topallık, aksaklık.
Taytamag : Aksamak, topallamak.
Taytımag : Aksamak, topallamak.
Tay-tuş : Akran, yaşıt.
Tay-tuş olmag : Hayal kurulmak.
Tay tutmag : Bir tutmak, denk tutmak.
Taz : İnce ok, ince kiriş.
Taziyana, Taziyane *(Far.)* : Kamçı.
Te'arüf *(Ar.)* : Tören, merasim.
Téatr *(Yun.)* : Tiyatro.
Téatrşünas *(Yun. Ar.)* : Tiyatrocu (sanatçı).
Téatrşünaslıg : Tiyatroculuk (sanat).
Teb *(Ar.)* : 1. İlham. 2. Tab etme, tab.
Tebabet *(Ar.)* : Tababet.
Tebaşir *(Far.)* : Tebeşir.
Tebaşirlemek : Badanalamak.
Tebden çıhartmag : Öfkelendirmek.

Tebden çıhmag : Kızmak, çoşmak.
Tebden-tebe düşmek : Halden hale düşmek.
Tebeddülat : Değişiklik.
Tebee *(Ar.)* : Tebaa, vatandaş.
Tebeelik, Vetendaşlıg : Vatandaşlık.
Tebeğe *(Ar.)* : 1. Tabaka, katman. 2. Yaprak, tabaka.
Tebeğeleşme : Tabakalanma.
Tebeğeleşmek : Tabakalanmak.
Tebeh : Nesil, soy.
Tebehhür *(Ar.)* : Tebahhur.
Tebehhür élemek (etmek) : Tebahhur etmek.
Tebene, Gıyıg : Çuvaldız.
Teber *(Far.)* : Teber.
Teberrik, Teberrük *(Ar.)* : 1. Teberrük. 2. Seyrek, çok az.
Teberzin *(Ar.)* : Teber.
Tebessüm *(Ar.)* : Tebessüm.
Tebessüm éylemek (etmek) *(Ar.)* : Gülümsemek.
Teb etmek : Neşretmek.
Tebib *(Ar.)* : Tabip.
Tebiblik : Tabiplik.
Tebi coşa gelmek : İlhamlanmak.
Tebi deyişmek : Hali kötüleşmek.
Tebiet *(Ar.)* : Tabiat.
Tebietçi, Tebietşünas *(Ar. Far.)* : Natüralist.
Tebieten *(Ar.)* : Tabiatıyla.
Tebietperest *(Ar. Far.)* : Natüralist.
Tebietperestlik : Natüralizm.
Tebietşünas *(Ar. Far.)* : Naturalist.
Tebietşünaslıg : Tabiîlik.
Tebi gelmek (açılmag) : ilham duymak.
Tebi götürmemek : Tiksinti duymak.
Tebii *(Ar.)* : Tabiî.
Tebii eded : Tam sayı.
Tebiileşdirme : Vatandaşlığa kabul.
Tebiileşdirmek : Vatandaşlığa almak.
Tebiilik : Tabiîlik.
Tebii séçme : Tabiî ayıklanma (Darvin).
Tebiiyyatçı : Natüralist.
Tebil *(Ar.)* : Davul.
Tebilçalan, Tebilçi : Davulcu.
Te'bir *(Ar.)* : Tabir.
Te'bir etmek : Tabir etmek.
Te'birince : Tabiriyle.
Tebiyyat *(Ar.)* : Tabiî ilimler.
Tebiyyatçı, tebietşünas : Natüralist.
Tebliğ *(Ar.)* : Tebliğ.
Tebliğat *(Ar.)* : Tebligat, propaganda.
Tebliğat aparmag:Tebliğ etmek, bildirmek.
Tebliğatçı : Propagandacı.
Tebliğatçılıg : Propagandacılık.
Tebliğ élemek (etmek) : Propaganda yapmak.
Teb olunmag : Neşredilmek, basılmak.
Tebri'e *(Ar.)* : Tebriye.
Tebrik *(Ar.)* : Tebrik.
Tebrik élemek : Tebrik etmek.
Tebriklemek : Tebrik etmek.
Tebriknáme *(Ar. Far.)* : Tebrik mektubu.
Tecavüz *(Ar.)* : Tecavüz.
Tecavüz élemek : Tecavüz etmek.
Tecavüzkar, Tecavüzçü : Mütecaviz, saldıran.
Tecavüzkarane, Tecavüzkarcasına : Tecavüzkarca, düşmanca.
Tecavüzkarlıg, Tecavüzçülük : 1. Tecavüz, saldırı. 2. Irza geçme.
Tecelli *(Ar.)* : Tecellî.
Tecessüm *(Ar.)* : Tecessüm.
Tecessüm etdirmek : Cisimlendirmek, canlı etmek (resim vb.).
Techiz *(Ar.)* : Teçhiz.
Techizat *(Ar.)* : Teçhizat.
Techizatçı : Levazım müdürü, donatım müdürü.
Techiz élemek (etmek) : Donatmak.
Tecih : İğrenç.
Te'cil *(Ar.)* : Te'cil, erteleme.
Te'cil *(Ar.)* : Tacil.
Te'cilen *(Ar.)* : Acele olarak.
Te'cil élemek (etmek, gılmag) : Tacil etmek.
Te'cili *(Ar.)* : 1. Hızlı, süratli. 2. Acilen.
Te'cili yardım : Acil yardım.
Te'cili yardım maşını : Ambulans, cankurtaran.
Tecnis *(Ar.)* : Cinas kullanma.

Tecrid *(Ar.)* : Tecrit.
Tecrid élemek (etmek) : Tecrit etmek.
Tecrübe *(Ar.)* : Tecrübe.
Tecrübe aparmag : Denemek, sınamak, tecrübe etmek.
Tecrübeçi : 1. Stajyer. 2. Denemeci.
Tecrübeçi bağban : Tecrübeli bahçıvan.
Tecrübeçilik : Deneme, tecrübe.
Tecrübeden çıhmag : Denemek.
Tecrübeden kéçirmek : Tecrübe etmek.
Tecrübeden kéçmek : Denenmek.
Tecrübe gazanmag : Tecrübe kazanmak.
Tecrübelenmek : Tecrübeli olmak.
Tecrübelilik : Tecrübe kazanma, deneyimlilik.
Tecrübe meşgeleleri : Deneme dersleri.
Tecrübesiz : Tecrübesiz.
Tecrübesizlik : Tecrübesizlik.
Tecziye-tehlil : Hallaçlık, atımcılık.
Tedarük *(Ar.)* : Tedarik.
Tedarükcül : Tedarikli.
Tedarükçü : İşletme müdürü.
Tedarük élemek (etmek) : Tedarik etmek.
Tedarük görmek : Tedarikte bulunmak.
Tedavül *(Ar.)* : Tedâvül.
Tedbir *(Ar.)* : Tedbir.
Tedbir görmek : Tedbir almak.
Tedbirli : Tedbirli.
Tedbirlilik : Hikmet, bilgelik.
Tedbirsiz : Tedbirsiz.
Tedbirsizce(sine) : İhtiyatsızca.
Tedbirsizlik : Tedbirsizlik.
Tedbir tökmek : Plan çizmek, tasarlamak.
Tedğiğ *(Ar.)* : Tetkik.
Tedğiğat *(Ar.)* : 1. tetkik etme. 2. İlmî araştırma.
Tedğiğat aparmag : Tetkik etmek, araştırmak, merak etmek.
Tedğiğatçı : Muhakkik.
Tedğiğatçılıg : Tahkikat.
Tedğiğat etmek : İnceleme yapmak.
Tedğiğ élemek (etmek) : Tetkik etmek.
Tedhiş *(Ar.)* : Terör.
Te'diye *(Ar.)* : Tediye, ödeme.
Te'diyeçi : Ödeyen, tediye eden.
Tedric *(Ar.)* : Tedriç.
Tedricle : Tedricen.
Tedris *(Ar.)* : Tedris.
Tedris élemek (etmek) : Okutmak, ders vermek.
Teeccüb *(Ar.)* : Taaccüp.
Teeccüb élemek (etmek) : Taaccüp etmek.
Teeccübe gelmek : Taaccüp etmek.
Teccüblemek : Şaşırmak.
Teccüblendirmek : Hayrette bırakmak.
Teeccüblenmek : Şaşmak.
Teeccüblü : Hayret verici.
Teehhüd *(Ar.)* : Taahhüt.
Teehhüd élemek (etmek) : Taahhüt etmek.
Teehhüdlü : Taahhütlü.
Teehhüdname *(Ar. Far.)* : Taahhütname.
Teessüb *(Ar.)*:1.Taassup. 2. Himaye, koruma.
Teessüb çekmek : Namusunu korumak.
Teessübkéş, Teessübçeken : 1. Bağnaz, fanatik. 2. Namuslu.
Teessübsüz : Farksız.
Teessübsüzlük : Farksızlık.
Teessüf *(Ar.)* : Teessüf.
Teessüf élemek : Teessüf etmek.
Teessüf olsun, Teessüf ki : Maalesef, yazık ki.
Teessüflenmek : 1. Teesüf etmek, kederlenmek. 2. Vicdanı sızlamak.
Teessür *(Ar.)* : Teessür.
Teessürat *(Ar.)* : Heyecan.
Tefavüt *(Ar.)* : Fark, ayrıntı.
Tefavüt goymag : Farkına varmak, sezmek.
Teferrüat *(Ar.)* : Teferruat.
Teferrüatı ile : Tafsilatlı.
Tefriğ *(Ar.)* : Tefrik.
Tefriğe *(Ar.)* : Tefrika.
Tefriğeçi : Tefrikaçı, hizipçi.
Tefriğeçilik : Tefrikacılık, hizipçilik.
Tefriğe düşmek : Düşmanlık oluşmak.
Tefriğe salmag : Tefrika sokmak.
Tefrih *(Ar.)* : Ferahlama, sevinme.
Tefsi : Tepsi.
Tefsil *(Ar.)* : Tafsil.
Tefsilat *(Ar.)* : Tafsilat.

Tefsilatla : Etraflıca.
Tefsilatlı : Tafsilatlı.
Tefsilen *(Ar.)* : Ayrıntılı olarak.
Tefsilli : Etraflıca.
Tefsir *(Ar.)* : Tefsir.
Tefsirçi : Yorumcu.
Tefsir élemek (etmek) : Yorumlamak.
Teftiş *(Ar.)* : Teftiş.
Teftişçi : 1. Müfettiş. 2. Revizyonist.
Teftişçilik : 1. Teftiş. 2. Revizyonizm.
Teftiş élemek (etmek) : Teftiş etmek.
Teğaüd *(Ar.)* : Tekaüt, burs.
Teğaüdçü : 1. Burslu. 2. Emekli.
Teğaüde burahılmag (çıhmag) : Emekli olmak.
Teğaza *(Ar.)* : Talep, istek.
Teğdim *(Ar.)* : Takdim.
Teğdimat *(Ar.)* : Yazılı beyanat.
Teğdim élemek (etmek) : Takdim etmek.
Teğdir *(Ar.)* : Takdir.
Teğdirelayig : Takdire değer.
Teğdir élemek (etmek) : Takdir etmek.
Teğdis *(Ar.)* : Takdis.
Teğdis élemek (etmek) : Takdis etmek.
Te'ğib *(Ar.)* : Takip.
Te'ğib élemek (etmek) : Takip etmek.
Teğlid *(Ar.)* : Taklit.
Teğlid çıharmag : Taklitini yapmak.
Teğlidçi : Taklitçi.
Teğlidçilik : Taklitçilik.
Teğlid élemek (etmek) : Taklit etmek.
Teğliden *(Ar.)* : Taklidederek.
Teğlidini çıharmag : Taklit etmek, alay etmek.
Teğriben *(Ar.)* : Takriben.
Teğribi *(Ar.)* : Takribî.
Teğsim *(Ar.)* : Taksim.
Teğsim etmek : Taksim etmek.
Teğsim olunmag : Bölüştürülmek.
Teğsir *(Ar.)* : Taksir.
Teğsirinden kéçmek : Bağışlamak.
Teğsirini boynuna almag : Suçunu itiraf etmek.
Teğsirkar, Tegsirli *(Ar. Far.)* : Suçlu, kabahatli.
Teğsirkarlıg : Suçluluk.
Teğsirlendiren : Suçlayan, itham eden.
Teğsirlendirilen : Sanık, maznun.
Teğsirlendirilmek : Suçlandırılmak.
Teğsirlendirmek : Suçlamak.
Teğsirlilik : Suçluluk.
Teğsirname *(Ar. Far.)* : İddianame.
Teğsirsiz : Suçsuz, masum.
Teğsirsizlik : Suçsuzluk, masumluk.
Teğti *(Ar.)* : Takti.
Teğvim *(Ar.)* : Takvim.
Teğlit, Tehrif *(Ar.)* : Tahrif.
Teğyir *(Ar.)* : Değişme, değişiklik, tağyir.
Teğyir etmek (tapmag, vérmek) : Tağyir etmek.
Téh *(Far.)* : Dip.
Teh : Ara sokak, yan sokak.
Tehdid *(Ar.)* : Tehdit.
Tehdidédici : Tehdit edici.
Tehdid élemek (etmek) : Tehdit etmek.
Tehdire : Çocuk oyunu.
Tehellüs *(Ar.)* : Takma ad, müstear isim.
Tehellüslü : Mahlaslı.
Tehemmül *(Ar.)* : Tahammül.
Teher *(Ar.)* : 1. Benzer. 2. Tarz, metot. 3. İmkan, ihtimal.
Teher çekmek : Halletmek, yoluna koymak.
Teherden çıharmag :Bozmak, tahribetmek.
Teherden çıhmag : Bozulmak.
Tehere düşmek : Normale kavuşmak.
Tehere salmag : Normale kavuşturmak.
Teherini bilmek : Metodunu bilmek, tarzını bilmek.
Teherremmeh : Başı dönmek.
Teherrüş *(Ar.)* : Taharrüş.
Teherrüşe gelmek : Tahrik olmak.
Teherrüşe getirmek : Tahriş etmek.
Tehersiz : 1. Çirkin, yakışıksız, biçimsiz. 2. İmkansız.
Teher-töhür : Görkem.
Tehеyyül *(Ar.)* : Tahayyül.
Tehgig *(Ar.)* : Tahkik.
Tehgigat *(Ar.)* : Tahkikat.
Tehgigatçı : Muhakkik.
Tehgig élemek (etmek) : Tahkik etmek.

Tehgir *(Ar.)* : Tahkir.
Tehgirane, Tehgiramiz *(Ar. Far.)* : Aşağılayıcı.
Tehgirédici, Tehgirli : Aşağılayıcı.
Tehgir élemek (etmek) : Tahkir etmek.
Te'hir *(Ar.)* : Te'hir.
Te'hire düşmek : Gecikmek.
Te'hir etmek : Geciktirmek.
Te'hire salınmaz : Acil, acele.
Te'hire salmag : Ertelemek.
Te'hirsiz : Derhal, hemen.
Tehkim *(Ar.)* : 1. Sağlamlaştırma. 2. Hâkim olma.
Tehkimçi : 1. Sağlamlaştırıcı. 2. Kölelik taraftarı.
Tehkimçilik : Serflik, toprak köleliği.
Tehkimçilik hügugu : Toprak köleliği hukuku, kölelik.
Tehkim élemek (etmek) : 1. Sağlamlaştırmak. 2. Emrine vermek.
Tehkimli : 1. Gâlip, hâkim. 2. Serf.
Tehkimli kendliler : Serfler.
Tehkiye *(Ar.)* : Tahkiye.
Tehlil *(Ar.)* : Tahlil, analiz.
Tehlil élemek (etmek) : Tahlil etmek.
Tehlili *(Ar.)* : Tahlilî, analitik (geometri).
Tehlili hendese : Analitik geometri.
Tehlim : 1. Teklif. 2. Koşum kayışı (at için).
Tehlim élemek : Teklif etmek.
Tehlüke *(Ar.)* : Tehlike.
Tehlükeli : Tehlikeli.
Tehlükelilik : Tehlike, korku.
Tehlükesiz : Tehlikesiz.
Tehlükesizlik : Emniyet, güvenlik.
Tehlükesizlik tehnikası : Çalışma güvenliği, teknik güvenlik.
Tehmin *(Ar.)* : Tahmin.
Tehminen *(Ar.)* : Tahminen.
Tehmini *(Ar.)* : Tahminî.
Téhminimum *(Yun. Lat.)* : Teknik bilgi (meslek hakkında asgarî bilgi).
Téhnik *(Yun.)* : 1. Teknisyen, mühendis. 2. Teknokrat, tekniker.
Téhnika *(Yun.)* : 1. Teknik araçlar, makineler, donatım. 2. Teknik.
Téhniki : 1. Teknik. 2. Yardımcı.
Téhniki rédaktor : Teknik redaktör.
Téhnikum *(Yun.)* : Teknikokul.
Téhnimek, Téhnimey : Nefesi tıkanmak.
Téhniye-téhniye : Nefes nefese.
Téhnolog *(Yun.)* : Teknoloji uzmanı.
Téhnologiya *(Yun.)* : Teknoloji.
Téhnoloji *(Yun.)* : Teknolojik.
Tehr : 1. Benzer. 2. Metot, tarz. 3. İmkân, ihtimal.
Téhran : Tahran.
Tehribat *(Ar.)* : Tahribat.
Tehribatçı : Tahripçi, sabotajcı, kundakçı.
Tehribatçılıg : Sabotaj, kundaklama.
Tehrif *(Ar.)* : Tahrif.
Tehrif élemek (etmek) : Tarhif etmek.
Tehrik *(Ar.)* : Tahrik.
Tehrikçi : Tahrikçi.
Tehrikçilik : Tahrikçilik.
Tehrikédici : Kışkırtıcı.
Tehrikédicilik : Kışkırtma.
Tehrik élemek (etmek) : Tahrik etmek.
Tehrim élemek (etmek) : Önlemek, yasaklamak.
Tehrinen : Vaktiyle, eskiden.
Tehrir *(Ar.)* : Tahrir.
Tehriri *(Ar.)* : Tahrirî.
Tehsil *(Ar.)* : Tahsil.
Tehsil almag : Tahsil görmek, öğrenim görmek.
Tehsil ili : Ders yılı, öğrenim yılı.
Tehsilli : Kültürlü.
Tehsilsiz : Tahsilsiz.
Tehsilsizlik : Okumamışlık.
Tehsin *(Ar.)* : Beğeni.
Tehsin etmek : Alkışlamak, takdir etmek.
Tehsis *(Ar.)* : Tahsis.
Tehsisat *(Ar.)* : Tahsisat.
Tehsis élemek (etmek) : Tahsis etmek.
Tehsis olunmag : Tahsis edilmek, ayrılmak.
Teht *(Ar.)* : Taht.
Teht *(Ar.)* : Alt.
Tehtelhésab *(Ar.)* : 1. Kredi, borç para. 2. İbrası gereken (para).
Tehvil *(Ar.)* : Tahvil.

Tehvil almag (götürmek) : Teslim almak.
Tehvilvérən, Tehvilçi : Sipariş veren, ısmarlayan.
Tehvil vérmek : Teslim etmek.
Téjab : Küllü su.
Téjen, Técan, Técen : Yoğurt tulumu.
Tek : 1. Tek. 2....a kadar. 3. Dip, derinlik, alt. 4. Gibi. 5. Salı.
Tekallahlılıg, Tekallahlıg : Monoteizm.
Tekaltı : Teyelti.
Tekamül *(Ar.)* : Tekâmül.
Tekamülçü : Evrimci, tekamülcü.
Tekamül élemek (etmek) : Tekamül etmek.
Tekamül nezeriyyesi : Tekamül nazariyesi, evrimcilik.
Tekan : Darbe, sille, iteleme.
Tekanlamag : İtelemek.
Tekan vérmek : İtelemek.
Tekatlı : Tek atlı (araba).
Tekavarlı : Tek kürekli.
Tekbarmag : Tek parmaklı (eldiven).
Tekbarmag elcek : Tek parmaklı (eldiven).
Tekbaşçı : Başına buyruk.
Tekbaşçılıg : Başına buyrukluk.
Tekbeç, Tehvenc : Bel bellerken ayak konulan kısmı.
Tekbetek : Teker teker.
Tekbir, Tekdebir : 1. Arasıra, arada bir. 2. Tek, yegane.
Tekbir *(Ar.)* : Tekbir.
Tekbuynuz(lu) : Tek boynuzlu.
Tekce : 1. Biricik, yegane. 2. Sadece, sırf.
Tekdenbir, Arabir : Arasıra, bazen.
Tekdırnaglılar : Toynaklılar.
Teke : Teke.
Tekebbür *(Ar.)* : Tekebbür.
Tekebbürle : Hava atarak, kasılarak.
Tekebbürlenmek : Kibirlenmek.
Tekebbürlü : Kibirli, kurumlu.
Tekebbürlük, Tekebbürlülük : Tekebbür, çalım, kurum.
Tekebbür satmag : Kibirlenmek.
Tekeden pendir tutmag : Tekeden süt çıkarmak.
Tekehoz : İnatçı, dik başlı.
Tek elden ses çıhmaz : Bir elin nesi, iki elin sesi var.
Tekelduz : Tentene, dantelâ.
Tekelduzçu : Oyacı.
Tekelduzçulug : Dantelâcılık.
Teklenmek : 1. Teke olmak. 2. mec. Büluğa ermek.
Tekelli : 1. Çolak. 2. Bir kulplu, maşrapa.
Tekemséyrek : Seyrek, tek tük.
Tekercik, Tekerek : Tekerlekcik.
Tekersiz : Tekerleksiz.
Tekervarı : Dairevî.
Tekesaggallı : Keçi sakallı.
Tekeş : Kasıntılı, çalımlı.
Tekfir *(Ar.)* : Tekfir.
Tekfir etmek : Lânetlemek.
Tekgatlı : Bir katlı.
Tekgollu : Çolak.
Tekgözlü : Sokur.
Tekgulplu : Bir kulplu.
Tekgünü : Salı.
Tekhakimiyyetli : Mutlakiyetçi.
Tekhakimiyyetlilik : Mutlakiyet.
Tekhécalı : Tek heceli.
Tekhücéyreli : Tek hücreli.
Teki : 1. Gibi, benzeri, misli. 2. Yalnız, sadece. 3.Bâri, keşki. 4. ...ıncaya kadar, ...dıkça.
Te'kid *(Ar.)* : Israr.
Te'kid élemek (etmek) : Israr etmek, üstelemek.
Te'kiden, Te'kidle : Israrla, direnerek.
Te'kidli : Israrlı.
Te'kidlilik : Direnme.
Tekimlemeh, Terkimlemeh : Mahmuzlamak.
Tekin : 1. Gibi, benzer, benzeri. 2. Dip, derinlik. 3. ....a kadar.
Tekir : 1. Kızılkuyruk. 2. Tekir balığı. 3.Kedi.
Teklemek : 1. Tecrit etmek. 2. Yalnız iken yakalamak. 3. Tek iken görüşmek.
Teklenmek : Tek kalmak.

Teklif *(Ar.)* : Teklif.
Teklifini bilmek (ganmag) : Vazifesini bilmek.
Teklifsizcesine : Lâübalice, teklifsizce.
Teklik : 1. Yalnızlık, kimsesizlik. 2. Ayrı yaşama. 3. Tek, yegane. 4. Tek rakam.
Teklikde : Başbaşa (kalarak).
Teklüle : Tek namlulu (avcı tüfeği).
Tekme'nalı : Bir manalı.
Tekme'nalılıg : Bir manalılık.
Tekmil *(Ar.)* : Tekmil.
Tekmil élemek (etmek) : Tamamlamak, bitirmek.
Tekmilleşdirilmek : Mükemmelleşmek, geliştirilmek.
Tekmilleşdirme : Mükemmelleştirme, tekamül.
Tekmilleşdirmek : İlerletmek, mükemmelleştirmek.
Tekmilleşmek : Mükemmelleşmek, tekamül etmek.
Tekmillilik : Mükemmellik.
Tekmil olmag : Tamamlanmak.
Tekne : 1. Tekne. 2. Kürek, ekskavatör küreği. 3. Çukur.
Teknegayıran, Tekneçi : Fıçıcı.
Tekneçilik : Fıçıcılık.
Tekrar *(Ar.)* : Tekrâr.
Tekraredilmez (olunmaz) : Benzersiz, emsalsiz.
Tekraredilmezlik : Emsalsizlik.
Tekrar élemek (etmek) : Tekrar etmek.
Tekraren *(Ar.)* : Tekarar tekrar.
Tekrari *(Ar.)* : İkinci, mükerrer.
Tekrar imtahan : Bütünleme imtihanı.
Tekrarlamag : Tekrarlamak.
Tekrarlanmag : Tekrarlanmak.
Teksesli : Tek sesli.
Tek-tek : 1. Birer birer, teker teker. 2. Bazen, arasıra. 3. Ayrı ayrı. 4. Aralıklı, mesafeler halinde.
Tek-tenha : 1. Yalnız yalnız. 2. Yapayalnız.
Tekteserrüfatçı : Tek işletici, tek sahip.
Téktonik *(Yun.)* : Tektonik.
Téktonika *(Yun.)* : Tektonik.
Tek-tük : Tektük.
Tekur : Tekfur.
Tekye *(Ar.)* : 1. Dayanak, istinatgâh. 2. Tırabzan, parmaklık. 3. Tekke. 4. mec. Taziye, yas.
Tekye élemek (etmek) : 1. dayanmak, yaslanmak, abanmak. 2. mec. Güvenmek, dayanmak.
Tekyelenmek : Dayanmak, söykenmek.
Tekye sahlamag : Yas meclisi toplamak.
Tekyéyi-kelam *(Ar.)* : Ön söz, mukaddime.
Tekzib *(Ar.)* : Tekzip.
Tekzibedilmez (olunmaz) : Çürütülemez.
Tekzib élemek (etmek) : Tekzip etmek.
Tél *(Ar.)* : 1. Tel. 2. mec. Bağ, irtibat. 3. mec. Işın, şua.
Telafısını çıhmag : Telafi etmek.
Telafi *(Ar.)* : Telâfî.
Telaş *(Ar.)* : Telaş.
Telaşa salmag : Telaşa düşürmek.
Telaş élemek (etmek) : Telaş etmek.
Telaşlı : Telaşlı.
Telatüm *(Ar.)* : 1. Fırtına. 2. mec. Heyecan.
Telatüme gelmek : Heyecanlanmak.
Telatüme getirmek : Heyecanlandırmak.
Telatümlü : 1. Fırtınalı, dalgalı. 2. mec. Heyecanlı.
Télbasan :Saç tokası (kadınlar için), firkete.
Telbe : Et siniri (sığırda).
Télbe-télbe : Peşpeşe.
Tele : Fare kapanı.
Télé *(Yun.)* : Uzaktan.
Teleb *(Ar.)* : Talep.
Telebat *(Ar.)* : İhtiyaç.
Telebdar *(Ar. Far.)* : Savcı.
Telebe *(Ar.)* : Talebe.
Teleb élemek (etmek) : Talep etmek.
Telebelik : talebelik.
Telebelik illeri : Talebelik yıllarında.
Telebkar *(Ar. Far.)* : 1. Titiz. 2. Davacı. 3. Alacaklı.
Telebkarlıg : Titizlik.
Telebname *(Ar. Far.)* : Talepname.
Teleb ve teklif : Arz talep.
Téleçi : Yavrusu ölen hayvanı başka yavruya alıştıran (kimse).
Telefat *(Ar.)* : Telefat.

Telefat vérmek : Zayiata uğramak.
Telef etmek (élemek) : Telef etmek.
Teleffüz : Teleffuz.
Teleffüz etmek : Teleffuz etmek.
Telefherc *(Ar.)* : Müsrif.
Telefherclik : İsraf, müsriflik.
Téléfon *(Yun.)* : Telefon.
Téléfonçu : Telefoncu.
Téléfonçulug : Telefonculuk.
Téléfon desteyi : Ahize, reseptör.
Téléfonhana *(Yun. Far.)* : Telefon idaresi.
Téléfonlaşdırılmag : Telefon tesis edilmek.
Téléfonlaşdırmag : Telefon tesis etmek.
Téléfonlaşmag : Telefonlaşmak.
Téléfonogram *(Yun.)* : Telefonla verilen haber.
Téléffüz *(Ar.)* : Teleffuz.
Télégraf *(Yun.)* : Telgraf.
Télégraf agéntliyi : Telgraf ajansı.
Télégrafçı : Telgrafçı.
Télégrafçılıg : Telgrafçılık.
Télégrafhana *(Yun. Far.)* : Telgrafhane.
Télégram *(Yun.)* : Telgraf.
Teleguran : Kırtasiyeci, bürokrat.
Tele gurmag : Tuzak kurmak.
Télékino *(Yun.)* : Telesine, Telesinema.
Téléméhanika *(Yun.)* : Telemekanik.
Téléméhanikleşdirme : Radyo ve televizyonla güdümü geliştirme.
Télemek, Télemeh : Alıştırmak, ısındırmak, yakınlaştırmak.
Telemteki : Alelacele, çarçabuk.
Telemtelesik, Telemtehtili : Acele ile, çarçabuk.
Téléobyéktiv *(Yun.)* : Teleobjektif.
Telesdiren : Dehleyen.
Telesdirme : Dehleme.
Telesdirmek : Dehlemek.
Telesdirtmek : Dehletmek.
Telesen : Aceleci.
Telese-telese : Acele acele, hızlı hızlı.
Telesik : 1. Acilen. 2. Acil, acele.
Telesiklik : Acele.
Telesitmek : Telaşlandırmak.
Telesken : Aceleci, heyecanlı.
Teleskenlik : Telaş, heyecan.
Telesmeden : Rahatça, sükunetle.
Telesmek : Acele etmek.
Télétayp *(İng.)* : Teleks.
Télétaypçı : Teleksçi.
Teletedim, Teleto : Çabucak, âcilen.
Télévérilmiş : Televizyon yayını.
Téléviziya *(Yun.)* : Televizyon.
Téléviziya merkezi : Televizyon istasyonu.
Télévizor *(Yun. Lat.)* : Televizyon cihazı.
Teleye düşmek : Tuzağa düşmek, faka basmak.
Teleye salmag : Tuzağa düşürmek, faka bastırmak.
Telgin *(Ar.)* : Telkin.
Telginedici : İnandırıcı, ikna edici.
Telgin élemek (etmek) : Telkin etmek.
Tél goymag (kesmek) : Kâkül kesmek, saç kesmek.
Télgraf vurmag : Telgraf çekmek.
Telh *(Far.)* : Acı.
Telhek : Soytarı, palyaço.
Telheklik : Palyaçoluk, maskaralık.
Telid : Yardım, İmdat.
Te'lif *(Ar.)* : Telif.
Telifçi : Düğün davetçisi, davete çağıran.
Te'lif élemek (etmek) : Telif etmek, yazmak.
Te'liğe *(Ar.)* : Müzekkere.
Te'lim *(Ar.)* : Talim.
Te'lim almag : Öğrenmek, hatırlamak.
Te'limat : Talimat.
Te'limatçı : 1. Öğretmen, öğretici. 2. Müfettiş.
Te'limatçılıg : Öğretmenlik.
Te'limatlandırmag : Öğretmek, talimat vermek.
Te'limat vérmek : Talimat vermek.
Te'limçi : Hayvan eğiticisi.
Te'lim élemek (etmek) : Talim etmek.
Te'lim kéçmek : Öğrenmek.
Te'limname *(Ar. Far.)* : Talimat, emirname.
Te'lim vérmek : Hayvan eğitmek.
Telis : 1. Çuval, torba. 2. Havlu.
Telisbend : Şimdilik; muvakkaten, geçici olarak.
Tell : Kurgan, tepe, höyük.

Tellemeh : Aldatmak.
Tellemek : Kümelemek.
Tellem-tellem : Boşuboşuna, boş yere.
Tellenmek : Kümelenmek.
Télli : 1. Kâküllü, saçlı. 2. Telli.
Telli : İyi, güzel.
Telpeh : Tüylü kalpak.
Télsiz : 1. Telsiz. 2. Saçsız, kâkülsüz.
Télsiz télégraf : Telsiz telgraf.
Teltif *(Ar.)* : Taltif.
Teltif etmek : Taltif etmek.
Teltif olmag : Taltif edilmek, teşvik edilmek.
Tél vurmag (çekmek) : Telgraf çekmek.
Tem *(Ar.)* : Tat, lezzet.
Téma *(Yun.)* : Mevzu, konu.
Tématik *(Yun.)* : 1. Tema ile ilgili. 2. Tem (müzikte).
Tématika *(Yun.)* : Temler, mevzular.
Temayül *(Ar.)* : Temâyül.
Temayülçü : Parti çizgisinden çıkan.
Temayülçülük : Parti çizgisinden çıkma.
Temayüllü : Mütemayil.
Témbr *(Fr.)* : Ton (müzik).
Temeddün *(Ar.)* : Madenîleşme, uygarlık.
Temel *(Ar.)* : Temel.
Temeldaşı : Temel taşı.
Temel goymag : Temel atmak.
Temene : Kayık, sandal.
Temenna *(Ar.)* : İstek, arzu.
Temennasız : 1. Samimî. 2. Samimî olarak.
Temennasız yardım : Karşılıksız yardım, bağış.
Temerküz *(Ar.)* : Temerküz.
Temerküzleşdirilmek : Temerküz edilmek.
Temerküzleşdirmek : Temerküz ettirmek.
Temerküzleşmek : Temerküz etmek.
Temessük *(Ar.)* : Senet, alacaklı senedi.
Teme-teme, Gaçdı-Tutdu : Kovalamaca (çocuk oyunu).
Temeze : Tavan.
Te'mim, Te'mimname *(Ar.)* : Genelge, tamim, sirküler.
Te'mimi *(Ar.)* : Genelge, sirküler.
Te'min *(Ar.)* : Te'min.
Teminatlı : Garantili, güvenceli.
Te'minédici : Garanti, güvendirici.
Te'minname *(Ar. Far.)* : Ruhsatname.
Te'mir *(Ar.)* : Tamîr.
Te'mirarası : Tamirat süresi.
Te'mirat *(Ar.)* : Tamirat.
Te'miratçı : Tamiratçı.
Te'miratçılıg : Tamircilik.
Te'mir élemek (etmek) : Tamîr etmek.
Te'mir goymag (çekmek) : Zımık sürmek.
Te'mirhana *(Ar. Far.)* : Tamirhane.
Te'mirkar *(Ar. Far.)* : Tamirci.
Temiz : Temiz.
Temizcinsli (ganlı) : Saf kan.
Temize çıhartmag : Beraat ettirmek, aklamak.
Temize çıhmag : Beraat etmek, aklanmak.
Temizgélbli (ürekli) : Temiz kalpli.
Temiz kağız : Beyaz kağıt.
Temizkar : Temiz, namuslu, dürüst.
Temizkarlıg : Namusluluk, dürüstlük.
Temizlendirmek : Temizletmek.
Temizleşdirilmek : temizlenilmek.
Temizleşdirmek : Temizlemek.
Temizleşmek : Daha temiz olmak.
Temkin *(Ar.)* : Temkin.
Temkinle : Ağırbaşlı, ciddî ciddî.
Temkinlilik : Dayanıklılık, sağlamlık.
Te'mlendirmek : Çeşni vermek.
Te'mli : 1. tatlı, lezzetli. 2. Kokulu.
Témp *(Lat.)* : 1. Tempo (müzik). 2. Hız.
Témpéramént *(Fr.)* : Huy, tabiat, mizaç.
Témpératur *(Lat.)* : 1. Suhunet, sıcaklık derecesi. 2. Ateş, hararet.
Temrin *(Ar.)* : Temrin.
Temr vérgisi : Pul vergisi.
Te'msiz : Tatsız, lezzetsiz.
Te'msizleşmek : Tatsızlaşmak.
Te'msizlik : Tatsızlık.
Temterag *(Ar.)* : İhtişam, tantana, görkem.
Temteragh : 1. Tantanalı, ihtişamlı, görkemli. 2. Tumturaklı, ağdalı, cafcaflı (söz).
Temteraghlıg : 1. Tantana, ihtişam. 2. Tumturaklılık.

Temyiz, Kassasiya : Temyiz.
Ten *(Far.)* : 1. Ten, beden. 2. Beraber, müsavî. 3. Eş, benzer.
Te'n, Te'ne *(Ar.)* : 1. Sitem, kınama, serzeniş. 2. Sitemli.
Tenasüb *(Ar.)* : Tenasüp.
Tenasüblü : Oranlı, mütenasip.
Tenasübsüz : Nispetsiz, biçimsiz.
Tenasübsüzlük : Nispetsizlik, oransızlık.
Tenasül *(Ar.)* : Tenâsül.
Tenasül aleti : Üreme organları.
Tenbéh *(Ar.)* : Tembih.
Tenbéh élemek (etmek) : Tembih etmek.
Tenbeki : 1. Pipo tütünü. 2. Tütün, tömbeki.
Tenbel : Tembel.
Tenbelcesine : Kaygısızca, gamsızca.
Tenbellenmek, Tenbelleşmek : Tembelleşmek, üşenmek.
Tenbellik élemek (etmek) : Tembelleşmek, üşenmek.
Tenbih *(Ar.)* : Tembih.
Tenbih élemek (etmek) : Tembih etmek.
Tenbihsiz : 1. Cezaya çarptırılmamış. 2. Ceza görmeksizin.
Tenbihsizlik : Cezasız kalma.
Tenbölen : Açıortay.
Ten bölmek : İkiye bölmek.
Tenbur *(Ar.)* : Tambur.
Tence : Tencere.
Tendir : Tandır.
Tendireser, Tendirhana : Mutfak, fırın.
Tendir salmag : Tandırda odun yakmak.
Tendürüst *(Far.)* : Sağlıklı, sıhhatli, sağlam.
Tendürüstlük : Sağlamlık, sıhhat, sağlık.
Tene : 1. Kulak memesi. 2. Küpe.
Te'ne *(Ar.)* : Kınama, yerme.
Tenebi : Salon, büyük oda.
Te'ne etmek (vurmag) : Kınamak, yermek.
Tenef : İp, urgan.
Teneffür *(Ar.)* : Tiksinme, iğrenme.
Teneffüs *(Ar.)* : Teneffüs.
Tenek, Teney : 1. Omça. 2. Yaprak. 3. Üzüm.
Tenek dolması : Yaprak dolması.
Teneke : Teneke.
Tenekeçi : Tenekeci.
Tenekeçilik : Tenekecilik.
Tenekgurdu : Bağkesen.
Tenekguşu : Kirazkuşu.
Teneklik : Sorkunluk, söğütlük.
Te'neli : Sitemli.
Te'ne vurmag : Kınamak, yermek.
Tenezzöh *(Ar.)* : Tenezzüh.
Tenezzöhçü : Turist, gezici.
Tenezzül *(Ar.)* : 1. Çöküş, çöküntü, gerileme. 2. mec. Rezâlet.
Tenezzül élemek (etmek) : 1. Tenezzül etmek. 2. Gerilemek.
Tenezzüle uğramag : Aşağılanmak.
Teng : 1. Ara sokak, yan sokak. 2. Pruva, prova (gemide).
Teng *(Far.)* : Dar, sık.
Tenge gelmek : Bezmek, bıkmak, usanmak.
Tenge getirmek : Usandırmak, bıktırmak.
Ten gelmek : Denk gelmek.
Tenġid *(Ar.)* : Tenkit.
Tenġidçi : Tenkitçi.
Tenġid élemek (etmek) : Tenkit etmek.
Tenġidi *(Ar.)* : Tenkidî.
Tenġidi réalizm : Eleştirimci realizm.
Tengimek : Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tengişdirme : 1. Dokunma, tahriş, tırmalama. 2. Öfke, sinirlilik, kızgınlık.
Tengişdirmek : 1. Sıkmak, dar gelmek (elbise). 2. Kızdırmak, öfkelendirmek.
Tengişmek : Zorla nefes almak, bunalmak.
Tenġit *(Ar.)* : Noktalama.
Tengitmek : 1. Sıkmak (elbise). 2. mec. Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Tengleşmek : 1. Bıkmak, usanmak. 2. Zor solumak, nefesi daralmak.
Tenglik : 1. Darlık, izdiham. 2. Tıknefes oluş.
Tengnefes *(Far. Ar.)* : 1. Tıknefes. 2. Astımlı, yelpikli.
Tengnefeslik : 1. Boğulma, nefes darlığı. 2. Astım.
Tenha *(Far.)* : Tenhâ.
Tenhahlıg : Varlık, zenginlik.
Tenhalıg : Tenhalık.

Tenikar : Beyaz tuz.
Tenike : 1. Göçebe evi. 2. Teneke.
Tenleşdirilmek : Beraberleştirilmek, denkleştirilmek.
Tenleşdirmek : Denkleştirmek.
Tenleşmek : Denkleşmek.
Tenlik : Denklem, muadele (matematikte).
Ténnenmek : Nemlenmek, nem çekmek.
Ténnis *(İng.)* : Tenis.
Ténnisçi : Tenisçi.
Ten olmag : Denk olmak.
Ténor *(İtal.)* : Tenor.
Tenorta : Tam orta.
Tént *(İng.)* : Tente.
Tentene *(Ar.)* : Tantana, görkem.
Tentene élemek (etmek) : Tantana etmek, zafer kazanmak; sevinmek.
Tenteneli : Tantanalı.
Tentik :1. Saf yürekli. 2. Hızlı konuşan, söyledikleri anlaşılmayan. 2. Âcil, acele.
Tentiklemek, Tentimek : 1.Acele etmek. 2. Hızlı hızlı solumak. 3. Yorulmak, daralmak.
Tentiklik : 1. Saf yüreklilik. 2. Soluk sulu ğa, nefes nefese.
Tentimeh : Yorulmak.
Tentimiş : Yorgun.
Tentimiş halda : Yorgun yorgun.
Tentitmek : Yormak, bezdirmek.
Tenümend *(Far.)* : Çelimli, endamlı, iriyarı.
Tenümendlik : İrilik, iriyarılık, heybet.
Tenzif *(Ar.)* : 1. Gaz bezi. 2. Temizleme, arıtma.
Tenzim *(Ar.)* : Tanzim.
Tenzimçi : Düzenleyen (kimse).
Tenzimédici, Tenzimleyici : Düzenleyici.
Tenzim élemek (etmek) : Tanzim etmek.
Tenzimlemek : Düzen vermek, tanzim etmek.
Tenzimlenmek : Düzenlenmek.
Téolog *(Yun.)* : İlâhiyatçı.
Téologiya *(Yun.)* : İlâhiyat.
Téoloji *(Yun.)* : Teolojik.
Téorem *(Yun.)* : Teorem.
Tepcek : 1. Dipçik. 2. Bellenmiş toprağı pekiştirme.
Tepcek vurmag : Belle pekiştirmek (toprağı).
Tepçek : Belle pekiştirme (yumuşak veya bellenmiş toprağı).
Tepçévir : Belleme (toprağı).
Tepçimek : Gözemek (kumaşı).
Tepdirmek : 1. Belletmek (toprağı). 2. Teptirmek.
Tepe : Tepe.
Tepeden-dırnağa : Tepeden tırnağa.
Tepecek, Tepeceh : Bel ayakçağı.
Tepeg oyunu : Okla nişancılık (gümüş veya sikke dolu testiyi belli mesafeden vurma. Safevîlerce).
Tepel, Gaşga : Sakar (alında).
Tepeleme : Dopdulu, lebâleb.
Tepelemek : 1. Yığmak, kümelemek. 2. Zulmetmek.
Tepelenmek : 1. Yığılmak, kümelenmek. 2. Zulmedilmek.
Tepeleşdirmek : Atıştırmak, tıkıştırmak.
Tepeli : Tepeli.
Tepelik : Tepelik.
Teper : 1. Kuvvet, güç, enerji. 2. mec. Şeref, namus.
Tepere : Çöp bidonu (çanak, çömlek).
Teperli : 1. Çalışkan, faal, enerjik. 2. Cesur, kahraman. 3. Şerefli, soylu, asil.
Teperlilik : Güçlülük, kuvvetlilik.
Tepersiz : Atıl, hareketsiz.
Tepesi üste : Tepetaklak.
Tepesi üste gelmek : 1. Tepetaklak olmak. 2. mec. Koşarak gelmek.
Tepeyen : Çok tepen (at vb.).
Tepeyeohşar : Tepemsi, tepe gibi.
Tepik : Tekme.
Tepikatan, Tepikcil : Çok tepen (at vb.).
Tepik atmag : Mahmuzlamak.
Tepik ilişdirmek : Çifte atmak.
Tepikleme : Tekmeleme.
Tepiklemek : Tekmelemek, çiftelemek.
Tepiklenmek : Tekmelenmek.

Tepikleşmek : Tekmeleşmek.
Tepilmek : 1. Bellemek (toprak). 2. Sokulmak, kendini sokmak. 3. Sokuşturulmak, tıkarak doldurulmak.
Tepimek, Tepimch : Kurumak.
Tepinmek : 1. Tepinmek. 2. Saldırmak, hücum etmek.
Tepir : Kıl elek.
Tepirlemek : Kalburlamak, elemek.
Tepişdirmek : Yemek, atıştırmak.
Tepitme : 1. Macun, lapa. 2. Erişte (yemeklik).
Tepitmek : Kurutmak.
Tepitme salmag : Yakı vurmak.
Tepiye (tepige) galhmag : Çiftelemek.
Téplohod *(Rus.)* : Dizel motorlu gemi.
Téplovoz *(Rus.)* : Dizelli lokomotif.
Tepme : 1. Yakı, macun. 2. Dövme. 3. Geri tepme (silah).
Tepmek, Tepmch : 1. Tepmek. 2. Dövmek (keçe, şal vb.). 3. Geri tepmek (silah). 4. Bellemek (toprağı).
Tepteze : Taptaze.
Tér : Heybe.
Ter : 1. Ter. 2. Taze.
Terabuduh : Yemek ismi.
Térahom *(Fr.)* : Trahom.
Téran : Ham meyve.
Terane *(Far.)* : Terâne.
Ter aparmag (basmag) : Ter basmak.
Térapévt *(Yun.)* : Fizyoterapist, dahiliyeci.
Térapiya *(Yun.)* : Terapi.
Teravet *(Ar.)* : Taravet.
Teravetden düşmek : Solmak, sararmak.
Teravetini itirmek : Solmak, sararmak.
Teravetlendirmek : İç açmak, gönül açmak.
Teravetlenmek : 1. Tazelenmek. 2. Serinlemek. 3. Dinçleşmek.
Teravetli : 1. Taze. 2. Temiz, saf, berrak. 3. Canlı, dinç.
Teravet vérmek : 1. Güzelleştirmek. 2. Renk vermek.
Teravih *(Ar.)* : Tarâvih.
Terazu : Terazi.
Ter basmag : Ter basmak.
Terbiye *(Ar.)* : Terbiye.
Terbiyeçi : Terbiyeci, eğitimci.
Terbiyeçilik : Eğitimcilik.
Terbiyelendirilmek : Eğitim görmek.
Terbiyelendirmek : Eğitmek.
Terbiyelenmek : Eğitilmek.
Terbiyevi *(Ar.)* : Terbiyevî.
Tercüme *(Ar.)* : Tercüme.
Tercümeçi : 1. Mürtercim. 2. Tercüman.
Tercümeçilik : 1. Mütercimlik. 2. Tercümanlık.
Tercüme élemek : Tercüme etmek.
Tercümeyihal *(Ar.)* : Biyografi.
Tere : Tere.
Terece : Taraça.
Tereddüd *(Ar.)* : Tereddüt.
Tereddüd élemek : Tereddüt etmek.
Tereddüd kesilmek : İrtibat kesilmek, geliş gidiş olmamak.
Tereddüdlü : Tereddütlü.
Tereddüdsüz : Tereddütsüz.
Tereddüdsüzlük : Tereddütsüzlük.
Teref *(Ar.)* : Taraf.
Terefdar *(Ar. Far.)* : Taraftar.
Terefdarcasına : Tarafgirlikle.
Terefdarlı : Taraftarı olan.
Terefdarlıg : Taraftarlık.
Terefdarsız : Taraftarsız.
Teref durmag (çıhmag, sahlamag) : Taraf tutmak.
Terefgir, Terefkéş *(Ar. Far.)* : Taraftar.
Terefgirlik : Tarafgirlik.
Terefimüğabil *(Ar.)* : Karşı taraf.
Terefsahlayan : Taraftar.
Tereğği *(Ar.)* : Terakki.
Tereğği élemek (etmek) : Terakki etmek.
Tereğğiperver *(Ar. Far.)* : Terakkiperver.
Tereğği tapmag : Terakki etmek.
Tereh : Raf, mutfak rafı.
Terehhüm *(Ar.)* : Merhamet.
Terehhüm élemek (etmek) : Merhamet etmek.
Terek : 1. Un helvası. 2. Tatlı pilav.
Tereke : Tereke.
Terelli : Şeftali çeşidi.
Terevez : Terevez.

Terevezçi : Terevezci.
Terevezçilik : Terevezcilik.
Terevezlik : Terevezlik.
Terezi *(Far.)* : Terâzi.
Tereziçi : Terâzici.
Terezi pulu : Tartı parası.
Tereziye vurmag : Tartmak.
Tergitdirmek : Bıraktırmak, terk ettirmek (âdet için).
Tergitmek : Bırakmak, vazgeçmek (âdet için).
Terhalva : Un helvası.
Terhan : Tarkan, reis, asil (Moğollar zamanında).
Terhis *(Ar.)* : Terhis.
Terhiyar : Körpe salatalık.
Terhun : Tarhun.
Terhunarağı : Tarhun esansı.
Te'rif *(Ar.)* : 1. Tarif. 2. Övme, medih, övgü.
Te'rife : Tarife.
Te'rifegelmez : Mükemmel, tarifsiz.
Te'rifelayiğ : Takdire layık, övülecek derecede.
Te'rifeleşdirilmek : Tarifeye bağlanmak.
Te'rifeleşdirmek : Tarifeye bağlamak.
Te'rifleme : Övme, methetme.
Te'riflemek : Övmek, methetmek.
Te'riflenmek : Övülmek, ululanmak.
Te'rifli : Göklere çıkarılmış, ululanmış.
Te'rifname *(Ar. Far.)* : Takdirname.
Teriğ *(Ar.)* : Tarik, yol.
Teriğet *(Ar.)* : Tarikat.
Teriğetçi : Tarikatçı.
Teriğetçilik : Tarikatçılık.
Terini soyutmag : Terini soğutmak.
Terk *(Ar.)* : 1. Terk. 2. Terki. 3. Dip, derinlik.
Terk hurcunu : Hurç.
Terkiadet *(Ar.)* : Alışkanlığı bırakma.
Terkib *(Ar.)* : Terkip.
Terkibbend *(Ar. Far.)* : Terkîbibent.
Terkib hissesi : Parça, kısım.
Terkibli : Birleşmiş, birleşik.
Terki-dünya *(Ar.)* : 1. Çileci. 2. Münzevî. 3. İnziva.
Terki-dünyalıg : Çilecilik.
Terki-edeb *(Ar.)* : Edep dışı davranış.
Terkine almag (götürmek) : Terkisine bindirmek, terkisine almak.
Terkine minmek : terkisine binmek.
Terkini gılmag : Terk etmek.
Terki-veten *(Ar.)* : Göçmen.
Terkleşmek : Terkiye binmek (iki kişi).
Terköynek, Terköyneyi : Fanila, atlet.
Terki-silah *(Ar.)* : Silahsızlanma, silahsızlandırma.
Terkisilah édilmek (olunmag) : Silahsızlanmak.
Terkisilah etdirmek : Silahsızlandırmak.
Terkisilah etmek : Silahsızlandırmak.
Terlan : 1. Şahin. 2. mec. Yiğit, kahraman.
Terledici : Terletici.
Terlik : Tazelik.
Términ *(Lat.)* : Terim.
Términologiya *(Lat.)* : Terminoloji.
Términoloji *(Lat.)* : Terminolojik.
Térmo *(Yun.)* : Hararet.
Témodinamika *(Yun.)* : Termodinamik.
Térmograf *(Yun.)* : Termograf, ısıyazar.
Térmométr *(Yun.)* : Termometre.
Térmos *(Yun.)* : Termos.
Térmostat *(Yun.)* : Termostat.
Terpedilmek : Kımıldatılmak.
Terpendirmek : Kımıldatmak.
Terpenen : Müteharrik.
Terpeniş : 1. Canlılık, hareketlilik. 2. Davranış.
Terpenişmek, Terpenmek : Kımıldanmak, deprenmek.
Terpenmeyen : Sâbit.
Terpenmez : Sâbit, oynamaz.
Terpenmezlik : Hareketsizlik, sâbitlik.
Terpenmez nöğte : Sâbit nokta.
Terpenti : Deprenme, kımıldama.
Terpeşdirmek : Depreştirmek.
Terpeşme : Depreşme.
Terpeşmek : Depreşmek.
Terpetme : Kımıldatma.
Terpetmek : Kımıldatmak, oynatmak.
Térror *(Lat.)* : Terör.
Térrorçu : Terörist.

Térrorçulug : Terörizm.
Ters : 1. Ters. 2. Korku.
Tersa *(Far.)* : Hristiyan.
Terse : Tersine, aksine.
Tersesine : Aksine, tersine.
Tersevet : Çöten.
Tersim *(Ar.)* : Tersim.
Tersim élemek (etmek) : Resmetmek, çizmek.
Tersimi *(Ar.)* : Tasarı.
Tersimi hendese *(Ar.)* : Tasarı geometri.
Ters kimi : Sanki, yani, âdetâ.
Tersleşdirmek : İnatlaştırmak, sinirlendirmek.
Terslik élemek : Terslik etmek, tersleşmek.
Tersliyi tutmag : Kafa tutmak, ayak diremek.
Ters mütenasib : Ters orantı.
Ters-ters bahmag : Ters ters bakmak.
Terteğ : Kurşun oksit.
Terteze : Taptaze.
Tertib *(Ar.)* : Tertip.
Tertibat *(Ar.)* : Tertibât.
Tertibatçı : Düzenleyici.
Tertibçi : Tertipçi.
Tertibe salmag : Düzene sokmak.
Tertibli : Tertipli.
Tertibsiz : Tertipsiz.
Tertibsizlik : Tertipsizlik.
Ter tökmek : Ter dökmek.
Ter vézisi : Ter bezi.
Terz *(Ar.)* : Tarz.
Terzi-hereket : Davranış.
Terzi-hereket zerfliyi : Hal zarfı.
Terzi-heyat *(Ar.)* : Yaşayış.
Terzi-ifade *(Ar.)*:İfade tarzı, anlatım ustalık.
Tés : Hüner, kabiliyet, yetenek.
Tes : At gübresi, tezek.
Tesadüf *(Ar.)* : Tesâdüf.
Tesadüf düşmek : Meydana gelmek, olmak.
Tesadüf élemek : Tesadüf etmek.
Tesadüfi *(Ar.)* : 1. Rasgele. 2. Devamlı olmayan, arasıra.
Tesbéh, Tesbih *(Ar.)* : Tespih.
Tesbéh çévirmek : Tespih çevirmek.
Tesbéh düzmek : Tespih dizmek.
Tesbéhli : Tespihli.
Tesbéh oynatmag : Tespih çevirmek.
Tesbit *(Ar.)* : Tespit.
Tesdemek, Tesdemeh : Terslemek, pislemek (at).
Tesdig *(Ar.)* : Tasdik.
Tesdigedici : Müspet, olumlu.
Tesdig élemek (etmek) : Tasdik etmek.
Tesdiglemek : 1. Doğrulamak. 2. Tasdik etmek, onaylamak.
Tesdigname *(Ar. Far.)* : Tasdikname.
Teseddüg *(Ar.)* : Bağış, teberru, hibe.
Teseddüg etmek (élemek) : Bağışlamak, teberru etmek.
Tesek, Aragçın : Takke.
Teseki : Takke.
Tesekilik, Tesekilih : Takkelik (kumaş).
Teselli *(Ar.)* : Tesellî.
Tesellisizlik : Tesellîsiz oluş.
Teselli tapmag : Teselli bulmak.
Tesellivérici : 1. Avutan, sevindiren. 2. Teskin edici.
Teserrüfat *(Ar.)* : 1. Ekonomi. 2. İktisadî.
Teserrüfatçı : Yönetici (tarımda, sanayide); işletme müdürü.
Teserrüfatçılıg : Tutumluluk, idareli oluş.
Teserrüfatsızlıg : İdaresizlik.
Tesettür *(Ar.)* : Tesettür.
Tesevvüf, Mistika *(Ar.)* : Tasavvuf.
Tesevvür *(Ar.)* : Tasavvur.
Teshih *(Ar.)* : Tashih.
Teshih élemek (etmek) : Tashih etmek.
Te'sir *(Ar.)* : Te'sir.
Te'sir burahmag : Etkilemek.
Te'sirédici : Etkileyici.
Te'sir güvvesi : Etkime, tesir (fizikte).
Te'sirlenmek : Etkilenmek.
Te'sirli fe'l : Geçişli fiil.
Te'sirlik hal : Akkuzatif, yapma hali, yükleme hâli.
Te'sirsiz : Te'sirsiz, yavan, sığ.
Te'sirlilik : 1. Duygululuk. 2. Nüfuz, te'sir gücü (ilaç vb.).
Te'sirsiz fe'l : Geçişsiz fiil.

Te'sirsizlik : Hareketsizlik, atâlet.
Te'sis *(Ar.)* : Tesis.
Te'sisat *(Ar.)* : 1. Tesisat. 2. Müessese, kuruluş.
Te'siséden : Kurucu.
Te'sis élemek (etmek) : Tesis etmek.
Teskere *(Ar.)* : Tabut.
Teskin *(Ar.)* : Teskin.
Teskinédici : Yatıştırıcı.
Teskin élemek (etmek) : Teskin etmek.
Teskinlik : Teselli, avunma, yatışma.
Teskinlikvéren (vérici) : Müsekkin, avutan.
Teskin tapmag : Huzur bulmak, yatışmak.
Teskinlik vérmek : Tesellî vermek, avutmak.
Teskin vérmek : Huzur vermek, yatıştırmak.
Teslim *(Ar.)* : Teslim.
Teslimçi : Teslimiyetçi.
Teslimçilik : Teslimiyetçilik.
Teslim élemek : Teslim etmek.
Tesnif *(Ar.)* : 1. Tasnif. 2. Tanzim (kitap). 3. Düzenleme (müzik).
Tesnifat *(Ar.)* : 1. Bölümleme. 2. Tanzim, düzenleme (kitap).
Tesnifatçı : Sınıflayan, bölümleyen, kartotek.
Tesnif élemek (etmek) : Tasnif etmek.
Tesrif *(Ar.)* :Tasrif, çekim (gramer).
Tesrif élemek (etmek) : Çekmek (fiil için).
Tésto :Aceleci.
Tesvib *(Ar.)* : Tasvip.
Tesvibédici : Takdir edici; onayıcı.
Tesvib élemek (etmek) : Tasvip etmek, takdir etmek, onamak.
Tesvir *(Ar.)* : 1. Tasvir. 2. Resim.
Tesvirçi : Tasvir sanatkârı (resim, heykel, edebiyat vb.).
Tesvirçilik : Yalınlık.
Tesviregelmez : Tarifi imkânsız.
Tesviri *(Ar.)* : Tasvirî.
Tesvirisenet, İncesenet : Güzel sanat.
Tesviye *(Ar.)* : Tasfiye.
Tesviyeçi : Tasfiyeci, pürist.
Tesviyeçilik : Tasfiyecilik; Menşeviklik, Menşevizm.
Tesviye etmek : 1. Lağvetmek, kapatmak. 2. Ödemek, borcunu temizlemek.
Teşbéh *(Ar.)* : Teşbih.
Teşbéhli : Teşbih sanatlı.
Teşbéyin : Meselâ.
Teşdid *(Ar.)* : Teşdit.
Teşebbüs *(Ar.)* : Teşebbüs, girişim.
Teşebbüsçü : Girişimci, müteşebbis, ön ayak olan, ilk adımı atan.
Teşebbüsçülük : Girişimcilik, insiyatif.
Teşebbüs élemek (etmek) : Teşebbüs etmek, teşebbüse geçmek.
Teşebbüs galdırmag : Teşebbüs etmek; direnmek.
Teşebbüskar *(Ar. Far.)* : Müteşebbis
Teşebbüskarlıg : Girişimcilik.
Teşehhüs *(Ar.)* : Kibir, fodulluk, çalım.
Teşehhüs etmek : Kibirlenmek, çalım satmak.
Teheşehhüsle : Kibirle, gurura.
Teşehhüslenmek : Kibirlenmek, çalım satmak.
Teşehhüslü : 1. Çalımlı, kibirli, fodul. 2. Kıymetli, hürmetli.
Teşehhüslük : Kibir, kurum, kibirlilik.
Teşehhüs satmag : Çalım satmak.
Teşehorlug, Teşehorluh : Böbürlenme, kibirlenme.
Teşekkül *(Ar.)* : Teşekkül.
Teşekkül tapmag : Teşekkül etmek.
Teşekkür *(Ar.)* : Teşekkür.
Teşekkür élemek : Teşekkür etmek.
Teşekkürle :Minnetle, şükranla.
Teşekkürname *(Ar. Far.)* : Teşekkürnâme.
Teşer : 1. Yaramaz, hırçın, yumurcak (çocuk). 2. Kızgın, öfkeli. 3. Palavracı, benbenci.
Teşer-teşer : Kibirlenerek, böbürlenerek.
Teşer vurmag : Azarlamak.
Téşi : İğ.
Teşkil *(Ar.)* : Teşkîl.
Teşkilat *(Ar.)* : Teşkîlat.
Teşkilat vérmek : Kurmak, teşkilat kurmak.
Teşkil élemek (etmek) : Teşkil etmek.
Teşkil olunmag : Kurulmak.

Teşne *(Far.)* : Teşne.
Téşneh, Téşney : Şiş, ur, kabartı, sivilce.
Teşrif *(Ar.)* : Teşrif.
Teşrif aparmag : Gitmek, uğurlanmak (saygıdeğer biri).
Teşrifat *(Ar.)* : Teşrifat.
Teşrifatsız : Teklifsiz.
Teşrifatsızlıg : Teklifsizlik.
Teşrif buyurmag (getirmek) : Gelmek, teşrif buyurmak.
Teşrif gılmag : Gelmek, teşrif etmek.
Téşt *(Far.)* : Bakır leğen.
Teşt *(Far.)* : Bakır leğen.
Teşvig *(Ar.)* : Teşvik.
Teşvigat *(Ar.)* : Propaganda.
Teşvigat aparmag : Propaganda yapmak.
Teşvigatçı : Propagandacı.
Teşvig élemek (etmek) : Teşvik etmek, kışkırtmak.
Teşviş : Teşviş, karıştırma, telaş.
Teşviş etmek (kéçirmek) : Heyecanlanmak, telaşlanmak.
Teşvişe düşmek : Meraklanmak, telaşlanmak.
Teşvişe salmag : Telaşlandırmak, endişelendirmek.
Teşvişle : Telaşlı telaşlı.
Teşvişli : Telaşlı, heyecanlı.
Tetbig *(Ar.)* : Tatbik.
Tetbig élemek (etmek) : Tatbik etmek.
Tetbigi *(Ar.)* : Tatbikî.
Tetbigi élmler : Pratik bilimler.
Tetbigi incesenet : Tatbikî sanat.
Teti : Âciz, beceriksiz, kabiliyetsiz.
Te'til *(Ar.)* : 1. Grev. 2. Tatil.
Te'tilçi : Grevci.
Te'til élemek (etmek) : Grev yapmak.
Te'tilpozan : Grev bozucu.
Tetimek, Tetimeh : Kekelemek.
Tetir : Uyuz.
Tétir : Alınlık (serpuş).
Tétirremeh : Tedarik etmek, hazırlamak (para).
Teto : Korku.
Tétra, Tétraguşu : Sülün.
Tevan *(Far.)* : Takat.
Tevana *(Far.)* : Varlık, güç, kudret.
Tevanalı : Mal sahibi, zengin.
Tevanasız : Yoksul, fakir.
Tevazö *(Ar.)* : Tevazu.
Tevazökar, Tevazölü *(Ar. Far.)* : Mütevazı.
Tevazökarcasına : Tevazu ile, mütevaziyane.
Tevazökarlıg : Tevazu, alçakgönüllülük.
Tevazökarlıg élemek (etmek) : Mahviyet göstermek, tevazu satmak.
Teveccöh *(Ar.)* : Teveccüh.
Teveccöh etmek : Teveccüh etmek.
Teveccöhünü gazanmag : Sevgisini kazanmak.
Teveğğe, Teveğğü *(Ar.)* : 1. Rica, dilek. 2. Şefaat.
Teveğğeçi, Teveğğüçü : Şefaatçi, ricacı.
Teveğğe élemek (etmek) : 1. İstemek, dilemek. 2. Şefaat etmek.
Tevekkül *(Ar.)* :1. Tevekkül. 2. Risk, tehlike.
Tevekkülü : Rasgele, gelişigüzel.
Tevellüd *(Ar.)* : Tevellüt.
Tevellüdname *(Ar. Far.)* : Nüfus cüzdanı, doğum kâğıdı.
Tevellüd şehadetnamesi (kağızı) : Nüfus cüzdanı.
Tevere : 1. Kasnak, çember (elek). 2. Baltacık (değirmen taşının sepeğine geçirilen dingil başlığı).
Tevle : 1. Reçel tabağı. 2. Kül tablası.
Téy : 1. Saf, halis. 2. Tamamen, bütün, sırf. 3. Zayıf, arık.
Téy bayag : Fasılasız, ara vermeden.
Téyha, Téha : 1. Ancak, sırf. 2. Yavan.
Teyelğa, Telğa : Lakap.
Teyer : Tekerlek.
Téyha, Cılha : 1. Temiz, saf, katıksız. 2. Yavan.
Téyim, Tém : Çabuk.
Te'yin *(Ar.)* : 1. Tayin. 2. Sıfat (gramer).
Téyin : Kadar.
Te'yinat *(Ar.)* : Tayin.
Te'yinédici : 1. Tayinedici. 2. Yol açan (gramer).

Te'yin élemek (etmek) : Tayin etmek.
Te'yini-müğedderat *(Ar.)* : Hükümranlık, egemenlik.
Te'yinname *(Ar. Far.)* : Kararname.
Téyja, Téyje : Tamamen, sırf.
Téylemek : 1. Yaralamak. 2. Kovalamak. 3. Koşarak gitmek.
Téylenmek : Şişlenmek, yaralanmak.
Téylesen *(Ar.)* : Taylasan.
Téytük : Sırf tüy.
Teyyare *(Ar.)* : Tayyare.
Teyyareçi : Tayyareci.
Teyyareçilik : Tayyarecilik.
Teyyaregayıran : Uçak fabrikası.
Teyyaregayırma : Uçak sanayii.
Teyyare meydanı : Hava alanı.
Teyyaresüren : Pilot.
Teyyarevuran : Uçaksavar.
Téz : 1. Derhal. 2. Önce, evvel.
Tezad *(Ar.)* : Tezat.
Tezadlı : Tezatlı.
Tezahur *(Ar.)* : Tezahür.
Tézalışan (Alovlanan) : Kolay tutuşur, tutuşucu, alevlenen, tuturuk.
Tézatan : Seri ateşli, otomatik.
Tézbazar : Hızlı, süratli.
Tézbazar élemek (etmek) : 1. Hemen bitirmek (iş vb.). 2. Öldürmek.
Tézbazar olmag : 1.Acele etmek. 2. mec. Çabuk ölmek.
Tézbiten (biter) : Çabuk tükenen.
Tézböyüyen : Çabuk büyüyen.
Tézce : Çabucak, derhal.
Tézden : Erken.
Tézdeyen (yétişen), Faraş : Turfanda, çabuk olan (meyve).
Teze *(Far.)* : Taze.
Tezebey : Damat.
Tezebine : Yeni aile.
Tezece : 1. Taze, taptaze. 2. Yeni, yepyeni.
Tezedem : Yeni demlenmiş.
Tezeden : Yeniden, bir daha.
Tezegelin : Yeni gelin.
Tézek : Tezek.
Tezelemek : Tazelemek.
Téz élemek (etmek) : Hızlandırmak, çabuklaştırmak.
Tezelendiren : Yenileyici.
Tezelendirmek, Tezeletmek : Tazelendirmek, tazeleştirmek.
Tezelendirtmek : Tazeletmek.
Tezelenmek : Tazelenmek.
Tezeleşdirmek, Tezeleşdirtmek : Tazeleştirtmek, yeniletmek.
Tezeletdirmek : Tazelettirmek.
Tezeleşmek : Tazeleşmek.
Tezelik : Tazelik.
Tezelikce : Bu yakınlarda.
Tézeriyen : Çabuk eriyen.
Téz-géc : Er geç.
Tézgéden : Ayağına çabuk.
Tézgören : Gözü keskin, keskin gözlü.
Te'zim *(Ar.)* : Tazim.
Te'zim élemek (etmek) : Tazim etmek.
Tézis *(Yun.)* : Tez, iddia.
Te'ziye *(Ar.)* : Taziye.
Te'ziyedar *(Ar. Far.)* : Yaslı.
Te'ziyeli : Yaslı.
Te'ziye sahlamag : Yas tutmak.
Tezkar *(Ar.)* : Hatırlatma.
Tézkéçen : Süreksiz.
Tezkire *(Ar.)* : 1. Teskere, tezkire, biyografi. 2. Nüfus cüzdanı.
Tezkireçi : Teskereci.
Tézleşdirmek, Tézlendirmek : Hızlandırmak, çabuklaştırmak.
Tézleşmek : Hızlanmak, süratlenmek.
Tézlik : 1. Çabukluk, hız. 2. Frekans, titreşim sayısı (fizik).
Tézlikce : Çabucak.
Tézlikde : Az sonra, birazdan.
Tézlikle : 1. Az sonra, birazdan. 2. Çabuk, hızla.
Tézlikölçen : Frekansmetre, hızölçer.
Tézmeh, Tezmek : Korkmak, ürkmek.
Tezminat *(Ar.)* : Tazminat.
Téz ol : Acele et, çabuk ol!
Téz olmag : Acele etmek.
Tézsatılan : Sürümlü, aranan (mal).
Tézsézen : Uyanık, zeki.

Tézsınan : Kırılgan, gevrek.
Téz-telesik : Koşarak, aceleyle.
Téz-téz : Sıkça.
Tezyig *(Ar.)* : Tazyik.
Tfu : 1. Tükürme sesi. 2. Yuh! tüh!
Tıgg, Tıgtıg : Tık, tık tık.
Tıggıldamag : Tıkırdamak.
Tıggıldatma : Tıkırdatma.
Tıggıldatmag : Tıkırdatmak.
Tıggıltı : Tıkırtı.
Tığ : Küme, yığın.
Tığlamag : Kümelemek.
Tığlanmag : Kümelenmek.
Tığlanmış : Kümelenmiş, yığılı.
Tığ vurmag : Kümelemek.
Tığ yığmag : Üst üste yığmak, öbek yapmak.
Tıh : Balık kılçığı.
Tıhac : Tıkaç, tapa.
Tıhacçıhardan, Probkaaçan : Tirbuşon.
Tıhaclamag : Tıkaçlamak.
Tıhaclı : Tıkaçlı.
Tıhamag : Tıkamak.
Tıhamış : 1. Kapalı. 2. Dolu.
Tıhanmag : Tıkanmak.
Tıhaşdırmag : Tıkıştırmak.
Tıhılı : Tıkılmış, tıkıştırılmış, tıkılı.
Tıhılı-tepili : Tıklım tıklım, hıncahınç.
Tıhılmag : Tıkılmak.
Tıhımag, Tıhamag, Tıhışdırmag : Tıkamak.
Tıhlanmag : Kılçık oluşmak (balık yavrusu).
Tıhlı : Kılçıklı.
Tıhmag : Tıkıştırmak.
Tıhnaşdırmag : Sokuşturmak, tıkıştırmak.
Tıhnaşmag : Tıkışmak.
Tıhsız : Kılçıksız (balık).
Tılıf : Çay küspesi.
Tılısım : Tılsım.
Tımhır : Kuruntulu, evhamlı.
Tımhırlıg : Vesvese, kuruntu.
Tımığ, Tınığ, Tınıh : Burnundan konuşan, hımhım.
Tıncıha : Nefes nefes.
Tıncıhmag, Tıncıhmah : Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tın-tın : Hımhım.
Tın-tınlıg : Hımhımlık.
Tıppıldamag, Tıpıldamag : Tıpırdamak.
Tıppıldatmag : Tıpırdatmak.
Tıppıltı, Tıp-tıp, Tıpıltı : Tıpırtı.
Tırçıl : Bol, fazla.
Tırhın : Tırkaz.
Tırıg : İshal.
Tırıldamag : Harıldamak.
Tırıldatmag : Harıldatmak.
Tırıltı : Harıltı.
Tırım : Süs, bezek.
Tırıntı, Diringe : Hafif müzik.
Tırnoy : Göç.
Tırtıl : Tırtıl.
Tırtıllı : Paletli.
Tırtıllı traktor : Paletli traktör.
Tısağan : Küseğen, alıngan.
Tısbağa : Kaplumbağa, tosbağa.
Tısbağaçanağı : Bağa, kabuk.
Tısbağa kimi : Çok yavaş, ayağına ağır.
Tısbağa gédişi (yérişi) : Kaplumbağa yürüyüşü.
Tısıh : Gebeş, işkembeli, göbekli.
Tısıldamag : Burnundan solumak.
Tısmağ, Tısmah : Küsmek, gücenmek, alınmak.
Tısmıh : Kısa, güdük, bücür.
Tibb *(Ar.)* : Tıp.
Tibb bacısı (gardaşı) : Hemşire.
Tibbi *(Ar.)*: Tıbbî.
Tic : Dik.
Ticaret *(Ar.)* : Ticâret.
Ticarethana *(Ar. Far.)* : Ticarethane.
Ticvan : Sivri çatılı bina, sivridam.
Tifag *(Ar.)* : 1. İttifak. 2. Aile, soy.
Tifagı dağılmag : Ocağı dağılmak.
Tifagın dağılsın : Soyun kurusun!
Tifceh : Parça, kalıp.
Tifil, Tıfıl : Tıfıl.
Tifilciyez : Yavrucağız, çocukcağız.
Tifillik : Çocukluk.
Tifil uşag : Ufak çocuk.
Tiftikli : Tüylü.
Tiğe, Arakesme : Perde, bölme.
Tığ *(Far.)* : Kılıç.
Tik : Döşek yüzü, kılıf.

Tikan : Diken.
Tikancıg : 1. Ufak diken, dikencik. 2. Ufak kılçık (balık).
Tikançı : Dikenci.
Tikanlı : 1. Dikenli. 2. Kılçıklı (balık).
Tikanlıg : 1. Dikenlik. 2. Dikenli çalı yığını.
Tikanlı meftil : Dikenli tel.
Tikansız : Dikensiz.
Tikansız balıg : Kılçıksız balık.
Tikan üstünde oturan kimi : Diken üstünde oturur gibi.
Tikan üstünde oturmag : Diken üstünde oturmak.
Tikan yapraglı : İğne yaprak.
Tikdirmek, Tikdirtmek : 1. Yaptırmak (yapı). 2. Diktirmek.
Tike : Parça, lokma, dilim.
Tike boğazından gétmek : Boğazına dizilmek (lokma).
Tike-parça élemek : Parça parça etmek.
Tike-tike : Parça parça, dilim dilim.
Tike-tike élemek (etmek) : Parçalamak, dilimlemek.
Tikici :1. İnşaatçı. 2. Dikişçi. 3. Tutturaç.
Tikici govlug : Tutturaçlı dosya.
Tikili : 1. Bina, yapı. 2. Dikili (iğne vb. ile).
Tikiliş : 1. Dikim (elbise). 2. Bina, yapı.
Tikilme : 1. İhdas. 2. Dikili (elbise).
Tikilmek : 1. Dikilmek. 2. Yapılmak, inşa edilmek.
Tikim : Dikim.
Tikinti : 1. Bina, yapı. 2. İnşaat. 3. Şantiye.
Tikirtge, Kanifol:Reçine (keman yayı için).
Tikiş : Dikiş.
Tikişçi : Terzi, dikişçi, konfeksiyon endüstrisi işçisi.
Tikişdirmek : 1. Diktirmek (elbise). 2. Yaptırmak (yapı).
Tikiş goymag : Dikiş atmak.
Tikişli : 1. Ekli. 2. Dikiş atılmış.
Tikiş senayéi : Dikiş sanayii, dikişçilik.
Tikişsiz : Dikişsiz.
Tiklendirmek, Tiklendirmeh : Alacak için adam göndermek, alacak tahsil ettirmek.
Tikme : 1. Yapı inşaatı. 2. İşleme, nakış.
Tikmeçi : Nakışçı.
Tikmek : 1. Bina etmek, inşa etmek. 2. Kurmak, hazırlamak. 3. Tayin etmek, atamak. 4. Dikmek.
Tikmeli : Nakışlı, işlemeli.
Til(l) : 1. Kenar, kıyı. 2. Kenar (geometrik). 3. El ayası. 4. Sırt (dağ). 5. Yığın, öbek, küme.
Tilan : 1. Cilalı, perdahlı. 2. Perdahlı aşık kemiği.
Tilanbar, Tirambar : Dopdolu, çok, pek çok.
Tile : Öç, intikam.
Tilenmiş : 1. Sıska. 2. mec. Utanmaz, arlanmaz.
Tilet : 1. Ufak bıçak. 2. Kullanılmış (sabun, süpürge).
Tilif : Meyve posası, eşelek.
Tililemek, Tililemeh : Taşlamak.
Tilisim (Ar.) : Tılsım.
Tilisimçi : Sihirbaz.
Tilisimi sındırmag : Sihiri bozmak.
Tilisimlemek : Büyülemek.
Tilisimlenmek : Büyülenmek.
Tilisimlenmiş : Büyülü, efsunlu.
Tilisimli : Büyülü, sihirli.
Tilisme düşmek : Sihirlenmek.
Tilisme salmag : Büyülemek, sihirlemek.
Tilişbelemek, Tilişbelemeh : Kıymık etmek (odun).
Tilişke, Tilişge : Kıymık.
Tilit : Tirit.
Tilitgan : Kana bulaşmış.
Till, Galag : Yığın, küme.
Tillemek, Galaglamag : Kümelemek, yığmak.
Tillendirmek : Üst üste yığmak.
Tillenmek : Yığılmak, küme edilmek.
Tilletmek : Yığdırmak, öbek yaptırmak.
Tilov : 1. Olta. 2. Sepilenmiş deri.
Tilov atmag : Olta atmak (suya).
Tilsim *(Ar.)* : Tılsım.
Tilsimbend *(Ar. Far.)* : Tılsımlı.
Tilsimçi : Sihirbaz.
Tilsime düşmek : 1. Büyülenmek. 2. mec. Sarpa sarmak.

Tilsime salmag : Sihirlemek, büyülemek.
Tilsim etmek : Büyülemek.
Tilsimlemek : Büyülemek, sihirlemek, efsunlamak.
Tilsimlenmek : Büyülenmek, efsunlanmak.
Tilsimlenmiş, Tilsimli : Tılsımlı.
Tilsimli : Tılsımlı.
Tim, Timik : Köşe.
Timigleşmek : Aşınmak.
Timikli : Sivri uçlu.
Timiklilik : Çıkıntılık, sivrilik.
Timillo : Aşık kemiği (kuzuda).
Timov, Tomov : Dumağı.
Timsinmek : Acele etmek, koşmak, seğirtmek.
Tin : 1. Köşe. 2. Kenar, kıyı. 3. Köşedeki. 4. Kömür kokusu, karbon gazı.
Tinbaşı : 1. Her köşede. 2. mec. Adım başı.
Tindeki : Köşedeki.
Tinet *(Ar.)* : Tıynet.
Ting, Tingi : Fidan.
Tinga : Yeşil sazan.
Tinge : Köşe.
Tingilemek : Fidan dikmek.
Tinglik : Fidanlık.
Tini : Nüfuzlu, otoriter.
Tinik : Bücür.
Tinktura *(Lat.)* : Tentür.
Tinlemek : Köşeye çekmek, halvet etmek.
Tinli : Köşeli.
Tin-tin danışmag : Hımhım konuşmak, burnundan konuşmak.
Tin vurmag : Dişlemek, ısırmak.
Tinyet *(Ar.)* : Tıynet.
Tip *(Yun.)* : 1. Testi. 2. Örnek, nümune, model.
Tipaj *(Fr.)* : 1. Sınıf, çeşit. 2. Örnek, nümune. 3. Tip.
Tipi : Tipi.
Tipik : Tipik.
Tipikleşdirmek : Tipik yapmak, tipik şekle sokmak.
Tipleşdirmek : 1. Bir tipe uygun yapmak. 2. Bir örnekte göstermek.
Tipograf *(Yun.)* : Tipograf.
Tipografiya *(Yun.)* : Basımevi, matbaa.
Tipologiya *(Yun.)* : Tipoloji.
Tipoloji *(Yun.)* : Topolojik, tipolojiyle ilgili.
Tir *(Far.)* : 1. Tomruk, travers. 2. Direk. 3. Ok. 4. Atış poligonu.
Tiraj *(Fr.)* : 1. Çekiliş (piyango vb.). 2. Baskı, tiraj.
Tirbaşı : Tomruk ucu.
Tircik : Direk (küçük).
Tiré *(Fr.)* : 1. Tire. 2. Kısa çizgi. 3. Uzun çizgi. 4. Hısım akraba. 5. Sıra dağlar. 6. Muhalif gruplar. 7. Tepecik. 8. Kenar, kıyı. 9. Evlek. 10. Bölme (arı sepetinde).
Tireboran : Sağanak yağmur.
Tirelenmek : Bölük pörçük olmak, gurup gurup dağılmak.
Tireşte : Kazma, çapa.
Tire-tire olmag : Bölük pörçük olmak.
Tiringe, Tiringi : Hafif müzik.
Tiringe vurmag : Hafif müzik çalmak.
Tiriy : Dağlıç.
Tirkéş : Çeltik parseli.
Tirkire : El değirmeni.
Tirlenmek, Tirrenmek : Yatmak, uzanmak.
Tirli : Kirişli, tomruklu.
Tirme, Tirmeşal : Şal.
Tirmeli : Şaldan dikilmiş.
Tirtap uzanmag (düşmek) : Boylu boyunca yatmak.
Tir-tir esmek : Tir tir titremek.
Tiryek *(Far.)* : Afyon.
Tiryekçi : Esrarkeş.
Tiryekhana *(Far.)* : 1. Esrar tekkesi. 2. Meyve suyu fabrikası.
Tiryeki *(Far.)* : Esrarkeş, afyonkeş.
Tisbir : 1. Benzer. 2. Patron, kalıp.
Tisbirrih : Eziyet, zorluk.
Tisch : Çisenti.
Tiseklemek : Çiselemek.
Tişe *(Far.)* : Taşçı tarağı.
Tişemek, Tişemeh : Dişemek.
Tişermeh, Tişermek : Sırıtmak.
Titan *(Yun.)* : Titan.
Tite : Ak benek.
Titelenmek : Ak benek oluşmak (gözde).
Titile : Ak benekli (göz).

Titr *(Fr.)* : 1. Yazı, lejand. 2. Titre.
Titredici : Titretici.
Titreguş : Çok üşüyen, kül kedisi.
Titrek, Titrer : Titrek.
Titreşmek : Titreşmek.
Titretme, Titretmegızdırma : Sıtma, malarya.
Titretmegovag : Bir kavak türü, titrek kavak.
Titretmeli : Sıtmalı.
Titrleme : Titre etme.
Titrlemek : Titre etmek.
Titul *(Fr.)* : 1. Unvan. 2. Rütbe. 3. Başlık, birinci sayfa. 4. Senet.
Titul siyahısı : Birinci sayfa, unvan sayfası.
Tiyan : Kazan, katran kazanı.
Tiyança : Tencere, font tencere.
Tiyançı, Girçi : Katrancı.
Tiyançılıg, Girçilig : Katrancılık.
Tiye : 1. Ağız (bıçak, kılıç vb.). 2. Konfeksiyon. 3. İnce, sıcak tutmaz.
Tiyeli : Delikli, namlulu.
Tiyençe : Tava.
Tiz *(Far.)* : Keskin, kesici.
Tizfehm *(Far. Ar.)* : Akıllı.
To, Dov : Tehdit, göz dağı.
Toba *(Ar.)* : Tövbe.
Toba élemek (etmek) : Tövbe etmek.
Tobakar *(Ar. Far.)* : Tövbekâr.
Tobalatmag : Tövbe ettirmek.
Tobra : Torba.
Toflu : Toklu.
Togga : 1. Çengelli iğne. 2. Toka. 3. Çalımlı, kibirli, palavracı.
Toggac : 1. Tokaç. 2. Ağaç tokmak.
Toggaclamag : Tokaçlamak.
Toggalanmag : Kayış bağlanmak, tokalanmak.
Toggalı : Tokalı.
Togganın altını berkitmek : İyice doymak.
Toggaşdamag, Toggaşdamah:Tokaçlamak.
Togguş : Bağırış, haykırış.
Togguşdurmag : Tokuşturmak.
Togguşma : 1. Tokuşma, çarpışma. 2. Kavga, niza.
Togguşmag : 1. Tokuşmak, çarpışmak. 2. Çekişmek, kavga etmek.
Toğal : Yanık.
Toğan : Doğan.
Toğay, Tuğay:Sık orman (ırmak kenarında).
Toğlu : Toklu.
Toğlubaşı : Yontulmamış taş.
Toğlugötüren : Akbaba, kerkes.
Toğra : Tuğra.
Toğrol : Toğrul, çakırdoğan.
Toh : 1. Tok. 2. Koyu (renk vb.) . 3. mec. Varlıklı. 4. mec. Susmuş, suskun. 5. mec. Bıkmış, bezmiş.
Toha : Çapa, kazma.
Tohac : Silindir taşı, loğ.
Tohaclama : Basarak düzeltme, loğlama.
Tohaclama maşını : Silindir.
Tohaclamag : Loğlamak.
Tohaclanmag : Loğlanmak.
Toha ekinçiliyi : Çapa ziraati.
Tohalamag : Çapalamak.
Tohalanmag : Çapalanmak.
Tohalmag : Doymak.
Tohaltmag : Doyurmak.
Tohan : Aşık oyununda bir pozisyon, tam oturma.
Tohdur : Suskun.
Tohgarın : Doymuş, tok.
Toh-gırmızı : Koyu kırmızı.
Tohlug : 1. Tokluk. 2. mec. Muhtaç olmama.
Tohlug élemek (etmek) : Çok yemekten rahatsızlanmak.
Tohmacar, Tohmacal :1. Fide. 2. Dut ağacı.
Tohmacarlıg : Fidelik.
Tohmag : Tokmak, et tokmağı.
Tohmagcıg : 1. Küçük tokmak. 2. Sümbülteber.
Tohmagçiçekliler : Zambakgiller.
Tohmaglamag : Tokmaklamak.
Tohmaglanmak : Tokmaklanmak.
Tohmaglı : Tokmaklı.
Tohmereh : Ufarak, bücür, bodur (kimse).
Tohna : Kazma, kerki.
Tohtag, Tohdag : 1. Teskin olmuş, huzurlu. 2. Tesellî.

Tohtaglanmag : Sabretmek, sakinleşmek.
Tohtaglıg : Teselli, rahatlık, sükunet.
Tohtag sahlamag : Sabretmek, dayanmak.
Tohtaglıg (tohtag) vérmek : Teskin etmek, yatıştırmak.
Tohtag sesle : Yavaş sesle.
Tohtamag, Tohtamah : 1. Avunmak. 2. Nefsini yenmek, sabretmek. 3. Varmak, yetişmek (bir yere). 4. Dinmek (ağrı).
Tohtamaz : 1. Aralıksız, fasılasız. 2. İyileşmez, onmaz.
Tohtamış : Sakin, dingin.
Tohtatmag : Yatıştırmak, teskin etmek.
Tohu : Doku.
Tohum *(Far.)* : 1. Tohum. 2. Yumurta (Tavuk vb.).
Tohucu : 1. Dokumacı. 2. Dokumacıyla ilgili.
Tohucu dezgahı : Dokuma tezgahı.
Tohuculug : Dokumacılık, tekstil.
Tohuma : 1. Dokumak. 2. Kumaş. 3. Doku (biyolojide).
Tohumag : 1. Dokumak, örmek. 2. mec. Uydurmak (laf, yalan vb.).
Tohumcug : Yumurtacık.
Tohumçu : Tohumcu.
Tohumçulug : Tohumculuk.
Tohumdaşıyıcı ahacag : Sperm kanalı, meni borusu.
Tohumlamag : 1. Tohumlamak. 2. Tohum oluşmak (bitkide). 3. Tohum ekmek (toprağa).
Tohumlug : 1. Tohumluk. 2. Husye, testis.
Tohum salmag : Yumurta dökmek (haşerat).
Tohumsepen : Tohum serpici.
Tohumsepen, maşın : Mibzer.
Tohumsuz : Tohumsuz (bitki).
Tohumsuzlug : Tohumsuzluk.
Tohum tökmek : Yumurta dökmek (haşerat).
Tohumun kesilsin : Soyun sopun devrilsin!
Tohunacag : Dokunaklı.
Tohunan : Teğet, mümas.
Tohunc : Hakaret etme, hafife alma.
Tohundurmag : Dokundurmak.
Tohunma : 1. Dokunma, mensucat. 2. Dokumacılık, tekstil. 3. Örülmüş. 4. Temas, dokunma (duyu). 5. Tokuşma. 6. mec. Hafife alma.
Tohunmag : 1. Temas etmek, dokunmak. 2. Karıştırmak. 3. Örülmek. 4. mec. Deyinmek. 5. mec. Duygulandırmak, tesir etmek. 6. mec. Gücendirmek. 7. mec. İlgilendirmek, üstüne lâzam olmak.
Tohunmayan : 1. Teğetsiz. 2. Dokunmayan.
Tohunmaz : Korunmuş, masun.
Tohunmazlar : Paryalar.
Tohunmazlıg : Dokunmazlık.
Tohunmuş : Örülü, dokunmuş.
Tohunulmaz : Dokunulmaz.
Tohunulmazlıg : Dokunulmazlık.
Tohunuş : Doku.
Tohuş : Dokuma.
Tohuşdurmag : Birlikte dokutmak.
Tokar *(Rus.)* : Tornacı.
Tokarlıg, Tornaçılıg : Tornacılık.
Tokkata *(İtal.)* : Müzikal (fortepiyano veya orgla olur).
Toksémiya *(Yun.)* : Septisemi.
Toksik *(Yun.)* : Zehirli, zehirleyici.
Toksikolog *(Yun.)* : Toksikolog.
Toksikologiya *(Yun.)* : Toksikoloji.
Toksikoloji *(Yun.)* : Toksikolojik.
Toksikoz *(Yun.)* : Toksinli hâl.
Toksin *(Yun.)* : Toksin.
Tol *(Fr.)* : Oluklu mukavva.
Tolaggayı : Turgay, toygar.
Tolağayı, Toraggayı : Aksak, topal.
Tolamaz, Tolamazdı : Sopa, değnek.
Tolamazdamah : Atmak, fırlatmak.
Tolazlama : Atmaca.
Tolazlamag : Atmak, fırlatmak.
Tolstovka *(Rus.)* : Cübbe.
Tolstoyçulug : Tolstoyculuk.
Tomag, Tomağa, Tomağal : Kâkül, perçem.
Tomağalı : Kakküllü, perçemli.
Tomat *(İsp.)* : Salça (domates).

Tomatlı : Salçalı.
Tombaz : Tombaz.
Tombul, Totug, Totuş : Tombul, şişman.
Tompal : Koza kırıntıları.
Tompuz : Nasır.
Tonal *(Yun.)* : 1. Ton (müzik). 2. Tonalite.
Tonallıg : Tonalite.
Tongal : Ateş; odun yığını.
Tongalotu : Kölçer, delice.
Ton-kilométr : Ton kilometre (bir ton yükü bir km. taşımayı esas alan birim).
Ton-mil : Ton mil (bir ton yükü bir mil taşımayı esas alan birim).
Tonnaj *(Fr.)* : Tonaj.
Tonus *(Lat.)* : 1. Kuvvet. 2. mec. Dirilik, canlılık, faaliyet.
Tonyarımlıg : Bir buçuk ton.
Top : 1. Top. 2. Kale (satrançta). 3. Radyoterapi cihazı.
Topa : 1. Küme, yığın. 2. Ekip, takım. 3. Sık, yoğun.
Topabasma : Topa tutma.
Topa basmag (tutmag) : Topa tutmak.
Topacıg : Kümecik, yığıncık.
Topaçiçek : Salkım çiçekli.
Topaçiçek delicincilim : Salkım çiçekli tüylü ot.
Top ağzına gétmek : Ölüme gitmek.
Topal : Topal.
Topalag : 1. Topalak. 2. Tekme.
Topalamag : 1. Yığın yapmak, kümelemek. 2. Örselemek, buruşturmak. 3. Yuvarlaklaştırmak.
Topalaşmag, Topalanmag : Yığılmak, kümelenmek.
Topaldıgaç(dı) : Lapta (çocuk oyunlarından bir top oyunu).
Topallaşmag : Topallanmak.
Topallıg : Topallık.
Topalotu : Topalak.
Topalotukimiler : Hünnapgiller.
Topal yulafça : Topalak.
Topasaggallı : Top sakallı.
Top atmag : Topla ateş etmek.
Topa-topa : Gurup gurup, guruplar halinde, yığın yığın.
Topayarpag : Sık yapraklı.
Topbığlı : Gür bıyıklı.
Topçek : Kesek.
Topçek vurmag : Kesek parçalamak.
Top-çomağ : Çelik çomak (oyun).
Topçulug : Topçuluk, topçu sınıfı.
Topdağıtmaz : 1. Güç yetmez, mağlup edilmez. 2. mec. Zengin, varlıklı.
Topdan : Toptan.
Topdançı : Toptancı.
Topdansatış : Toptan satış.
Topdansatışçı : Toptancı.
Topdansatış ĝiymeti : Toptan satış fiyatı.
Top élemek (etmek):Korkutmak, ürkütmek.
Topguyruglu : Kısa kuyruklu, hotoz kuyruklu.
Top güllesi : Top mermisi.
Tophana : Tophane.
Top kimi açılmag : Top gibi gürlemek, birden sinirlenmek.
Topladılmag : Toplatılmak.
Toplamag : Toplamak.
Toplanan : Sayı (toplanacak olan).
Toplanılmag : Toplanılmak.
Toplanış : 1. Toplantı. 2. Toplanış.
Toplanma : Birikme, toplaşma, toplanma.
Toplanmag : Toplanmak.
Toplaşdırılmag : Toplanılmak.
Toplaşdırmag : Toplatmak.
Toplaşma : Toplanma.
Toplaşmag : Toplaşmak.
Toplayan : Koleksiyoncu.
Toplayıcı : 1. Koleksiyoncu. 2. Topluluk (gramer).
Toplu : 1. Toplu olan. 2. Toplu. 3. Topluluk (gramer).
Toplu isim : Topluluk adı (gramer).
Toplulug : Kalabalık, sıklık.
Topluyarpag : Gür yapraklı.
Topograf *(Yun.)* : Topograf.
Topografik *(Yun.)* : Topografya ile ilgili.
Topografik anatomiya *(Yun.)* : Topografik anatomi, anatomi atlası.

Topografiya *(Yun.)* : Topografi.
Toponimik : Yer adıyla ilgili.
Toponimika *(Yun.)* : 1. Çoğrafi isimler. 2. Coğrafi adlar bilimi (gramer).
Toponimiya *(Yun.)* : Coğrafi adlar bilimi (gramer).
Toppuş, Topuş : Yavru, tombalak.
Toppuz : Topuz.
Toppuz kimi : Topuz gibi.
Toppuzlamag : Topuzla vurmak.
Toppuzlu : Topuzlu.
Toppuztikan : Devedikeni.
Topsaggal : Sakallı, top sakal.
Top-top : Top oyunu (çocuklar için), zıpzıp.
Top-tophana : 1. Topçu. 2. Toplar. 3. Topçu sınıfı. 4. Topçuluk.
Top-tüfeng : Top tüfek.
Top-tüfengli : Toplu tüfekli.
Topug, Topuh : 1. Topuk. 2. Kekemelik. 3. Etli butlu, semiz.
Topuglamag : 1. Topuklamak. 2. Tepmek, tekmelemek.
Topuglu : Topuklu.
Topuglu başmag : Topuklu başmak.
Topugvuran : 1. Ayağı sürçen. 2. Dili sürçen.
Topug vurmag : Dili tutulmak, dili sürçmek.
Topur : Ot orağı.
Topurca : Tombalak, yavru, küçük çoçuk.
Tor : 1. Tül, ağ. 2. Tuzak, kapan. 3. Zenbil, file. 4. Örümcek yuvası. 5. Donuk, mat. 6. mec. Hile, tuzak.
Tora düşmek : Tuzağa düşmek, oyuna gelmek.
Torağay : Toygar, çayır kuşu.
Torağayı : Toygar.
Tora ilişmek : Tuzağa düşmek.
Toralma : Kararma, karanlıklaşma.
Toralmag : Dumanlanmak, buğulanmak.
Toraltmag : Kararmak, karanlıklaştırmak.
Toran : 1. Alacakaranlık, loşluk. 2. mec. Karanlık, duman.
Toran düşmek : 1. Alacakaranlık olmak. 2. mec. Ağlamaklı olmak.
Toran govuşmag, Toranlaşmag : Karanlık çökmek.
Toranlıg : Alacakaranlık.
Toranlıg govuşmag : Karanlık çökmek.
Toranvahtı (çağı) : Alacakaranlık.
Tora salmag : Tuzağa düşürmek.
Toratan, Turatan : Örümcek.
Torbacıg : Kesecik.
Torbalamag : Torbalamak.
Torbalı : Torbası olan.
Torçu : Balıkçı.
Torçulug : Balıkçılık.
Toréador *(Fr.)* : Matador, toreador.
Torf *(Alm.)* : Turba.
Torflu : Turbalı, turba bulunduran.
Torflug : Turbalık.
Torgeneciyi : Ağ kurdu.
Tor gurmag : 1. Ağ atmak. 2. Tuzak kurmak.
Torium *(Fr.)* : Toryum.
Torköynek : Tül gömlek.
Torlamag : Tül çekmek.
Torlanmag : Tül çekilmek.
Torlu : 1. Fileli. 2. Tüllü.
Torluğişa : Retina, ağ tabaka.
Tormoz, Tormuz *(Yun.)* : Fren.
Tormozçu : Frenci.
Tormozlama : Frenleme.
Tormozlamag, Tormuzlamag : Frenlemek.
Tormozlanma : Uyuşukluk, keçeleşme.
Tormozlanmag, Tormuzlanmag : 1. Frenlenmek, durdurulmak. 2. mec. Keçeleşmek, uyuşmak.
Tormuzlayıcı : Frenleyici.
Tormuz vurmag : Freni tutmak.
Torna *(İtal.)* : Torna.
Tornaçı : Tornacı.
Tornaçılıg : Tornacılık.
Torpag : Toprak.
Torpagaltı : Toprak altı, yer altı.
Torpagarası : Katman.
Torpagarası sular : Yer altı suları.
Torpagarısı : Büve, Büvelek.
Torpagbasdı : Toprakbastı, ayakbastı.
Torpagberkiden : Toprağı pekiştiren.

Torpagdaşıyan : Toprak taşıyıcı (işçi, makine).
Torpaggazan : 1. Hafriyatçı. 2. Hafriyat makinesi.
Torpaglamag : 1. Topraklamak. 2. Defn etmek. 3. Toprak sürmek.
Torpaglanmag : 1. Topraklanmak. 2. Gömülmek, defnedilmek. 3. Toprak sürülmek, toprakla temizlenmek.
Torpaglı : 1. Topraklı. 2. Tozlu. 3. Toprak örtülü.
Torpagölçen : Ölçümcü, messah, mühendis.
Torpag réntası : Toprak rantı, arazî geliri.
Torpagsız : Topraksız.
Torpagsızlıg : Topraksızlık.
Torpagsoran : Çamur pompası.
Torpagsoran maşın : Çamur pompalama makinesi, pompalı tarak dubası.
Torpagşünas : Toprak (bilgisi) uzmanı, pedolog.
Torpagşünaslıg : Toprak bilgisi, pedoloji.
Torpagüstü : Yer üstü.
Torpagyumşaldan : Pulluk, kültivatör.
Torpağa düşmek : Önünde diz çökmek.
Torağa gétmek : Ölmek.
Torpağa (tapşırmag, teslim etmek) : Gömmek, defnetmek.
Torpağı ğeder yaşasın : Ömrü uzun olsun!
Torpahlıh : Toprak seviyesi duvarı (üstü topraklı evlerde).
Torpéda *(Lat.)* : Torpido.
Torpédçi : Torpidocu.
Torpéddaşıyan : Torpido.
Torpédlemek : Torpillemek.
Tort *(İtal.)* : Turta.
Torta : Tortu.
Tortalı : Tortulu.
Tor tebeğesi : Ağtabaka.
Tortop olmag : Büzüşmek.
Torumça : Örümcek.
Torvarı : Ağ biçiminde.
Tosar : Tava.
Tosgun : Dolgun, şişman.
Tosgunbeden : Semiz, etli.
Tosgunlaşmag : Şişmanlamak.
Tosgunlug : Şişmanlık, dolgunluk.
Tost *(İng.)* :Sıhhatine içme, kadeh kaldırma.
Tost démek : Sihhatine demek, sihhatine içmek.
Tosun : Şımarık.
Tosunmah : Tıknefes olmak.
Totalitar *(Fr.)* : Totaliter.
Totalitarizm *(Fr.)* : Totalitarizm.
Totém : Totem.
Totémizm : Totemizin.
Totug, Totuş : Tombul, semiz.
Totuglug : Tombulluk, şişmanlık, semizlik.
Touş : Gözün nuru, görme yeteneği.
Tov : 1. Büküm, bükme, burma (iplik, tel). 2. Bacalı lambalık, niş, duvargözü.
Tova düşmek : Felakete uğramak.
Tovhan : Aşığın cuk oturan yüzü.
Tovlama : 1. Bükme, burma (teli). 2. Körük (demirci için). 3. mec. Kandırma, iğfal.
Tovlamag : 1. Körüklemek. 2. Kımıldatmak. 3. mec. Kandırmak.
Tovlanmag : Kandırılmak, aldatılmak.
Tovlaşdırmag : Aldatmak, kandırmak.
Tov tutmag, Toy tutmag : Şiddetle cezalandırmak.
Tovuz : Tavus.
Tovuz kimi : Tavus yeşili.
Tov vérmek : Okşamak, sıvazlamak.
Toy : 1. Düğün. 2. Şölen, ziyafet.
Toybaşı, Toybéyi : Düğüncübaşı.
Toy-bayram : Düğün bayram.
Toylamah, Tolamah : 1. Eğirmek, bükmek. 2. Azıcık kavurmak.
Tüy-büsat gurmag : Düğün bayram etmek, şenlik yapmak.
Toyçiçeyi : Mührüsüleyman.
Toyçu : Çalgıcı.
Toy-düyün : Şenlik eğlence.
Toy élemek (etmek) : Düğün yapmak.
Toy gurmag (vurdurmag):Düğün yapmak.
Toyguşu : Toy.
Toyhana : Düğün evi.
Toylamah : 1. İplik eğirmek. 2. Azıcık kavurmak.
Toy-mağar, Toy-nağara : Düğün, şenlik, eğlence.

Toypayı : 1. Düğün hediyesi. 2. Tabiî vergi (saraylar için).
Toy tutmag : Düğün yapmak.
Toyug : Tavuk.
Toyugbiti : Tavuk biti.
Toyugçiçeyi, Suçiçeyi : Su çiçeği.
Toyugçu : Tavukçu.
Toyugçuluğ : Tavukçuluk.
Toyug hini (nini) : Tavuk kümesi.
Toyug kimi büzüşmek : Tavuk gibi büzüşmek.
Toyugkimiler : Tavuksular.
Toyuglu : Tavuklu.
Toyugplov, Toyugluplov : Tavuklu pilav.
Toyug tara çıhanda : Akşam.
Toyug tardan düşende : Sabah erkenden.
Toy-vay : Hayır şer, düğün yas.
Toz : Toz.
Tozağacı : Kayın (ağaç), akkavak, akağaç, tozağacı.
Tozalmag : Toz kalkmak.
Tozanag : 1. Toz. 2. Toza bulaşmış. 3. Kurt mantarı.
Tozanag galdırmag (goparmag) : Toz koparmak, toz kaldırmak.
Tozanaglı : Tozlu.
Tozangı : Toz kar.
Toz basmag : Toz basmak, toza bulaşmak.
Tozcug : Çiçek tozu, polen.
Toz galdırmag (goparmag) : Toz kaldırmak.
Toz derman : Toz ilaç.
Toz élemek (etmek) : Toz kaldırmak.
Toz gonmag : Toz konmak.
Tozgötüren : Toz bezi.
Tozlama, Tozlandırma, Tozlanma : 1. Tozlaşma (bitkilerde). 2. İlaçlama (toz ilaç).
Tozlamag Tozlandırmag : 1. Toza bulaştırmak. 2. Toz kaldırmak. 3. Tozlaşma yapmak (bitkilerde). 4. Toz ilaç vurmak.
Tozlanmag : 1. Toza bulaşmak. 2. Döllenmek (bitkiler). 3. İlaçlamak (toz ilaçla). 4. Toza dönüşmek.
Tozlaşmag : Tozarmak, tozlaşmak.
Tozlayıcı : Toz ilaç püskürten, püskürteç, pülverizatör.
Tozlug : Toz keseciği (bitkilerde).
Tozsoran : Elektrik süpürgesi.
Toz-torpag : Toz toprak.
Toz-tozanag : Tozlu dumanlı (hava).
Tozunu silkelemek : Tozunu almak.
Tozvarı : Toz halinde, toz şeklinde.
Tozyığan : 1.Toz bęzi. 2. Elektrik süpürgesi.
Töhfe *(Ar.)* : 1. Hediye, armağan. 2. Yeni ve nefis şey.
Töhmet *(Ar.)* : Töhmet.
Töhmet almag : Kınama almak (ceza).
Töhmetédici, Töhmetlendirici : Kınayan, azarlayan.
Töhmet élemek (etmek, vérmek) : Sitem etmek, kınamak.
Töhmetlendirmek : Kınamak.
Töhmetlenmek : Kınanmak.
Töhmetli : Kınayan, azarlayan.
Tökdürmek : Döktürmek.
Tökdürtmek : Döktürtmek.
Tökerek : Semiz, şişman.
Tökme : Dökme.
Tökmebedenli : Sağlam vücutlu.
Tökmeçi, Tökücü : Dökümcü, dökmeci.
Tökmeçilik : Dökmecilik, dökümcülük.
Tökmehana : Dökümhane.
Tökmek : Dökmek.
Tökmerek : Şişman, dolgun, semiz.
Tökmetepe : Sunî tepe.
Tököb-tököşdürmek : Serpmek, rastgele atmak.
Tökük : Dökük.
Tökülme : Dökülme.
Tökülmek : Dökülmek.
Tökülüntülü : Özensiz, dağınık.
Tökülüşmek : Hücum etmek (hep birlikte).
Töküm : Döküm.
Tökütü : Döküntü.
Töküşdürmek : Serpmek, şuraya buraya atmak.
Töre : Boysuz, bodur.
Töreağac : Bodur ağaç.
Töreboy : Kısa boylu.
Töredi : Türedi, zıpçıktı.

Töredici : Damızlık.
Töredici öküz : Damızlık boğa.
Töredilmek : Yaratılmak.
Töreme : 1. Zuhur, meydana çıkma. 2. Alâmet, işaret. 3. Nesil, evlat. 4. Türev. 5. Çoğalma.
Töremek : Türemek.
Törenecek : 1. Mahluk, yaratık. 2. Yaratılış.
Töreniş : 1. Türeyiş, zuhur. 2. Çoğalma.
Törenmek : Doğmak, hasıl olmak.
Töretmek : Türetmek.
Törpi : Eğe, törpü.
Törpügörmemiş (deymemiş) : Kaba, yontulmamış.
Törpülemek : Törpülemek.
Tör-töküntü : 1. Döküntü, ayak takımı. 2. Düzensiz, karışık. 3. Kalıntılar, döküntüler.
Tör-töküntülü : Karmakarışık.
Tör-tüküntülük : Karışıklık, tertipsizlik, düzensizlik.
Töse, Tösver, Tösmer, Tosmar :Kısa boylu.
Tösmereh, Tösmerek, Tösü : Boysuz, bücür.
Tötecimek, Tötecimeh : Tökezmek, tökezlemek.
Tövbe *(Ar.)* : Tövbe, tevbe.
Tövbe élemek (etmek, gılmag) : Tövbe etmek, tövbeler olsun demek.
Tövbeletme dersi vérmek : Kulağını çekmek, cezalandırmak.
Tövbeletme vérmek : Pişman etmek.
Tövbeli : Tövbeli.
Tövhid *(Ar.)* : Monoteizm, tevhit.
Tövle : Ahır bölmesi, tavla.
Tövrat *(Yun.)* : Tevrat.
Tövsiye *(Ar.)* : Tavsiye.
Tövsiye élemek (etmek) : Tavsiye etmek.
Tövş : Soluma, nefes darlığı.
Tövşemek : Nefes alamamak, tıknefes olmak.
Tövşük, Tövşüme : Nefes darlığı, soluma.
Tövşümek :Bunalmak, nefesi kesilmek.
Tövşüye-tövşüye, Tövşeye-tövşeye : Nefes nefese, soluyarak.
Tövşüyünü (tövşünü) almag : Derin nefes almak.
Töycü, Tövcü : 1. Vergi, haraç. 2. Pay, hisse. 3. Ferdî vergi.
Töyle : Tavla.
Trafarét *(İtal.)* : Kalıp, resim kalıbı, şablon.
Tragédiya *(Yun.)* : Tragedya.
Tragik *(Yun.)* : Trajedi artisti.
Tragikomédiya *(Yun. İtal.)* : Trajikomedi.
Tragizm *(Yun.)* :1.Trajik mahiyet. 2. Fecaat.
Trahoma *(Yun.)* : Trahom.
Trahomalı : Trahomlu.
Traktat *(Lat.)* : 1. Tez. 2. Antlaşma.
Traktor *(İng.)* : Traktör.
Traktorçu : Traktörcü.
Traktorçulug : Traktörcülük.
Traktorlaşdırılmag : Traktör gücünden faydalanılmak.
Traktorlaşdırmag : Traktörü hizmete yaymak.
Traktovka *(Rus.)* : İzah etme, şerh etme.
Tramplin *(Fr.)* : Tramplen.
Tramvay *(İng.)* : Tramvay.
Tramvayçı : Tramvay işçisi.
Tramvaysüren : Vatman.
Transformasiya *(Lat.)* : Transformasyon.
Transformator *(Lat.)* : Transformatör.
Transkripsiya *(Lat.)* : Transkripsiyon.
Translitérasiya *(Lat.)* : Transliterasyon.
Translyasiya *(Lat.)* : Yayımlama, naklen verme.
Tranzistor *(İng.)* : Transistör.
Transiztorlu : Transistörlü.
Tranzit *(Lat.)* : Transit.
Trap *(Hol.)* : 1. Merdiven, iskele. 2. Akaç, su deliği.
Trapésiya *(Yun.)* : Trapez.
Travma *(Yun.)* : Travma.
Travmalı : Yaralı.
Tavmatik : Yaralarla ilgili.
Travmatizm *(Yun.)* : Yaralanma.
Travmatologiya *(Yun.)* : Travmatoloji.
Travmatoloji : Yara bilimiyle ilgili.
Trayéktoriya *(Lat.)* : Yörünge, mahrek.
Tredyunion *(İng.)* : Sendika.

Trédyunionist *(İng.)* : Sendikacı.
Trédyunionizm *(İng.)* : Sendikacılık.
Trést *(İng.)* : Tröst.
Tribun *(Lat.)* : Hatip.
Tribuna *(Fr.)* : 1. Kürsü. 2. Tribün. 3. mec. Alan, saha.
Tribunal *(Lat.)* : 1. Mahkeme. 2. Hâkim, yargıç. 3. Yargılama.
Trigonométrik *(Yun.)* : Trigonometrik.
Trigonométriya *(Yun.)* : Trigonometri, müsellesat.
Triko *(Fr.)* : Triko.
Trikotaj *(Fr.)* : Trikotaj.
Trikotajçı : Trikotajcı.
Trilogiya *(Yun.)* : Triloji, üçlü eser.
Trilyon *(Fr.)* : Trilyon.
Trio *(İtal.)* : Triyo.
Trolléybus *(İng.)* : Troleybüs.
Tromb *(Yun.)* : Kan pıhtısı.
Tromboflébit *(Yun.)* : Kan pıhtılaşması (toplar damarlarda).
Trombon *(İtal.)* : Trombon.
Trombonçu : Tromboncu.
Tromboz *(Yun.)* : Kan pıhtılaşma hastalığı (atar damarlarda).
Tropik *(Yun.)* : 1. Tropika. 2. Tropiklerde bulunan.
Tropik il : Güneş yılı.
Truba *(Rus.)* : Boru (nefesli çalgı).
Truppa *(Fr.)* : Trup.
Trusik, Trusı *(Rus.)* : Külot.
Tua : Tencere.
Tualét *(Fr.)* : Toalet.
Tub : Köşe, bucak.
Tubriği : Yabani ağaç adı.
Tuburgu, Tubulgu, Tuvulğu : Çubuk.
Tuf *(Lat.)* : Tüf, sünger taşı.
Tufan : Tufan.
Tufan galdırmag (goparmag) : Fırtına koparmak.
Tufan gopmag : 1. Fırtına kopmak. 2. mec. Rezalet çıkmak.
Tufanlı : Fırtınalı.
Tufli *(Rus.)* : İskarpin, botin, potin.
Tugaz : Avlu kapısı.
Tuğ : 1. Sancak (Oğuz hanlarına ait). 2. At kuyruğu (bağlanmışı). 3. Ordu sancağı. 4. Sorguç (külah için). 5. Kuş tüyü süpürge.
Tuği-le'net olub-boğazına kéçmek : Gırtlağına yapışmak.
Tuğyun : Kızgın, şiddetli.
Tul *(Ar.)* : Uzun.
Tula : Puanter.
Tulamazdı : Sopa, değnek.
Tulambar, Tulanbar : 1. Ateşçi yeri, ocak dairesi, kalorifer dairesi. 2. Hangar (ipek böceği için).
Tulambarçı,Tulanbarçı:Ateşçi, kaloriferci.
Tulanbarçılıg, Tulanbarçılıh : 1. Kalorifercilik. 2. Külhancılık.
Tulani *(Ar.)* : Boylu, tulanî.
Tulapayı : Dilenci payı.
Tul çekmek (tapmag) : Uzamak, uzun olmak.
Tul etmek : Uzatmak.
Tullamag : 1. Atmak, fırlatmak. 2. Kenara çekmek. 3. Dökmek, yağdırmak. 4. Bırakıp gitmek. 5. El çekmek. 6. İçmek.
Tullanan : Atlayıcı, sıçrayıcı.
Tullangı : Atıntı, döküntü, süprüntü.
Tullanış, Tullanma : 1. Atlama, sıçrama. 2. Fışkırma (sıvılar).
Tullanmag : 1. Sıçramak, fırlamak. 2. Atlayıp geçmek. 3. Yüksek ve uzun atlamak (sporda). 4. Yerinde zıplamak.
Tullantı : Döküntü, süprüntü.
Tullatmag, Tullatdırmag : Attırmak, fırlattırmak.
Tullayan : Atıcı (gülle, çekiç, cirit vb.).
Tulug, Tuluh : Tuluk, tulum.
Tuluglanmag : 1. Şişmek, su toplamak. 2. Yumuşayıp şişmek (tohum).
Tuluglug : Tulumluk, tulum için ayrılan (deri).
Tulugzurnaçısı (balabanı) : Gaydacı.
Tulugzurnası : Gayda.
Tulumba *(İtal.)* : Tulumba.
Tulumba vurmag : Pompalamak.
Tum : Tohum.

Tumac : Sahtiyan, maroken.
Tuman : 1. İç donu. 2. Eteklik. 3. Fistan.
Tumanagiren : Havaifişek.
Tumanbağı : Tuman uçkuru.
Tumançag : Çıplak, üryan.
Tuman-köynek : Don gömlek, iç çamaşırı.
Tumanlı : Tumanı olan.
Tumanlıg : Tuman kumaşı.
Tumar : 1. Atı fırçalama, tımar. 2. Tomar, paket.
Tumar çekmek (vérmek) : Tımar etmek (atı).
Tumarlamag : Tımar etmek (atı).
Tumarlanmag : Tımar edilmek (at).
Tumarlatdırmag, Tumarlatmag : Tımar ettirmek (atı).
Tumbul : Tombul.
Tumcar : Çeltik.
Tumcarlıg, Tumcarrıg : Çeltik tarlası.
Tumlamag : 1. Tohum ekmek, tohum serpmek. 2. Tohum oluşmak, tohum vermek.
Tumlı : Kuru erik, erik kakı.
Tumlu : Tohumlu.
Tumlug : Tohumluk.
Tumov : Dumağı, zükam.
Tumovlu : Nezleli.
Tumru : Doğru, düzgün.
Tumruz : İdrisağacı.
Tumsepen : Mibzer.
Tumsus : Melez.
Tumsuz : Çekirdeksiz.
Tumturş : Ep ekşi.
Tumunuz kesilsin : Ocağınız batsın!
Tumurcug : Tomurcuk.
Tumurcuglanmag : Tomurcuklanmak.
Tumurcuglu : Tomurcuklanmış.
Tunc : Tunç.
Tunc dövrü : Tunç devri.
Tuncu : Dana.
Tundra *(Fin.)* : Tundra.
Tunél *(İng.)* : Tünel.
Tunélçi : Tünel işçisi.
Tung *(Çin.)* : Tung (tohumundan yağ çıkarılan tropik ağaç olup yağı boyacılıkta kullanılır).
Tungal : Fırsat.
Tup : Biraz, bir tutam, bir çitmik, bir fiske.
Tupal : Toplam, yekün.
Tuparan : Arka tahta (arı sepetinde).
Tupulu : Tipili, fırtınalı, karlı.
Tur : Sivilce, kabarcık.
Turac : 1. Turaç. 2. Kavun çeşidi.
Turadöydü : Çocuk oyunu.
Turanc : Turaç.
Turatah : Odun parçası, yonga.
Turbaza *(Rus.)* : Turistik üs.
Turbin *(Lat.)* : Türbin.
Turbinçi : Türbinde çalışan.
Turbingayıran : Türbin fabrikası.
Turbobur *(Rus.)* : Turbodril (kuyu açma hidroliği), türbinli kompresör.
Turğu : Çobanaldatan.
Turist *(Fr.)* : Turist.
Turizm *(Fr.)* : Turizm.
Turli : Kadın örtüsü.
Turna : İp, kemer, tasma, kayış.
Turnadöydü : Kemer oyunu (kemer vb. ile dövüşme biçiminde oynanılan karşılıklı bir oyun).
Turnavida *(İtal.)* : Tornavida.
Turnavide : Tornavida.
Turnik *(Fr.)* : 1. Barfiks (idman âleti). 2. Kayış (kemer oyununda kullanılır).
Turnikét *(Fr.)* : Turnike.
Turnir *(Alm.)* : Turnuva.
Turpeng, Turpeh : Kolza.
Turş *(Far.)* : Ekşi, kekre.
Turşah : Ekşimsi, ekşimtrak.
Turşalamag, Turşalmag : Ekşimek.
Turşalatmag, Turşaltmag : 1. Ekşitmek. 2. mec. Suratını asmak.
Turşaşirin *(Far.)* : 1. Mayhoş. 2. Koruk pekmezi.
Turşbalı : Vişne.
Turşe : Nar.
Turşeleh : Eşek hıyarı, acı kavun.
Turşeng *(Far.)* : Kuzukulağı.
Turşeng turşusu : Oksalik, oksalik asit, asit oksalik.
Turşgile : Taflan.
Turşi : Fasulye yemeği.

Turşiyarpağı : Kuzukulağı.
Turşlaşdırmag : Oksitlemek.
Turşlaşmag : Ekşimek, kokmak.
Turşlug : Ekşilik.
Turşmeze : Mayhoş.
Turşmezelik : Mayhoşluk.
Turşu : 1. Turşu. 2. Ekşi (yemek katığı). 3. Asit. 4. Ekşime (mide vb.). 5. Domates.
Turşsu : Maden suyu.
Turşsular : Maden suları.
Turşteher : Ekşimsi, ekşimtrak.
Turşubadımcan : Dolma patlıcan turşusu (sarımsak, biber ve yeşillikle).
Turşugovurma : Pilav katığı (kızartılmış et, soğan, kestane ve Buhara eriğinden ibaret karışık).
Turşugovurmalı : Katıklı (kızartılmış et, soğan, kestane ve Buhara eriğinden ibaret pirinç pilavı).
Turşu goymag : Turşu kurmak.
Turşulu : Ekşili, acılı.
Turşulu aş : Zılgıt, papara.
Turşulug : 1. Turşuluk. 2. Ekşilik, kekrelik.
Turşuma : Oksitlenme.
Turşumag : Ekşimek, kekremek.
Turşumuş : Kokmuş, ekşimiş, acımış.
Turşumuş tütün gohusu : Acı sigara kokusu.
Turşutmag : 1. Oksitlemek. 2. Ekşitmek, kokutmak. 3. mec. Suratını asmak.
Turşunni : Kuzukulağı.
Turşuyadavamlı : Paslanmaz.
Turşuyadavamlılıg : Paslanmazlık.
Turuba : Boru.
Turuggay : Peynir çeşidi.
Turun : Torun.
Tuş : 1. Karşı, ön, mukabil, yüz. 2. Dosdoğru, doğruca. 3. Eşit, müsavî, beraber. 4. Doğrudan doğruya. 5. Merasim borusu. 6. Çini mürekkep. 7. Düş, rüya.
Tuşah : Duşak.
Tuşahlamak : Duşaklamak, bukağılamak.
Tuşaltmah : Nişan almak, rast getirmek.
Tuşatan, Tuşvuran : Nişancı, atıcı.
Tuşbalan, Tüşbalan : Süzek, süzgeç.
Tuş gelmek (olmag) : 1. Rast gelmek. 2. mec. Müptela olmak, uğramak.
Tuşgul : 1. Nişan alma. 2. Nişancı, atıcı.
Tuşgullamag, Tuşlamag : 1. Nişan almak, hedefe yöneltmek. 2. Ayarlamak. 3. Belli istikamete gitmek. 4. Gölge vermek, gölgelendirmek.
Tuşlanmag, Tuşgullanmag : Nişan alınmak, hedeflenmek.
Tuşlayıcı : Nişancı, atıcı.
Tut : Dut.
Tutacag, Tutgac : 1. Kabza. 2. Köprü korkuluğu. 3. mec. Bahane.
Tutacağ, Tutacah, Tutaçıhar : Tutacak.
Tutag (ki), Tutalım ki : Faraza, söz gelişi.
Tutaglaşmag, Tutaşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak.
Tutağac : Tutacak.
Tutağacı : Dut ağacı.
Tutağan : 1. Yırtıcı. 2. Yakalayıcı (köpek). 3. Saldırgan (köpek).
Tutalğa : Sebep, vesile, gerekçe.
Tutalğasız : Esassız, asılsız.
Tutalım : Farazâ.
Tutalım ki : Farz edelim ki, farazâ.
Tutamah : Meslek.
Tutamlamah : Tutamlamak.
Tutar : 1. Güç, kuvvet, takat. 2. Kapasite, hacim.
Tutarlı :1.Çekici, cezbedici. 2. Muteber, değerli, pahalı. 3. Adamakıllı, lâyıkiyle.
Tutarlılıg : Tutarlılık.
Tutarsız : Tutarsız.
Tutarsızlıg : Tutarsızlık.
Tutaş : Gür, sık (orman, kaşlar).
Tutaşma : Kavga, arbede.
Tutaşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak.
Tutculug : Dutçuluk.
Tutdurmag : Tutturmak.
Tutgac : Kol, kulp.
Tutgal : 1. Tutacak. 2. Tutkal.
Tutgallamah : Tutkallamak.

Tutgallı : Tutkallı.
Tutgun, Tutug : 1. Kısık, boğuk. 2. Gamlı, kederli, üzgün. 3. Mat, donuk (renk), buzlu.
Tutgunlaşmag : Gamlanmak, kederlenmek.
Tutgunlug : Gücenme, kırgınlık.
Tutgun ses : Kısık ses.
Tutgun şüşe : Buzlu cam.
Tuthatut : Toplu tutuklama, genel mahkûmiyet.
Tutma : 1. Nöbet (hastalık). 2. Bulaşıcı hastalık. 3. İnatçılık. 4. Seçme, iyi. 5. Kışa saklanmış (kavun).
Tutmac : Tutmaç (hamur, sebze ve yeşil fasulye karışığı).
Tutmaca : Sara, tutarık, tutarak, nöbet.
Tutmag : 1. Tutmak. 2. Kapmak, ısırmak (köpek). 3. Yakışmak, güzel göstermek. 4. Varsaymak, farzetmek. 5. mec. Kiralamak.
Tutmalı : 1. Müptelâ. 2. Deli, mecnun, manyak.
Tutması tutmag :Sinirlenmek, öfkelenmek.
Tutu : Rehim, tutu.
Tutucu : Tutmaya yarar (âlet vb.).
Tutug : 1. Kısık, boğuk. 2. mec. Gamlı, kaderli. 3. Bulutlu. 4. mec. Anlaşılmaz. 5. Zayıf, mat, donuk. 6. mec. Gergin, kızgın. 7. Koyu (renk).
Tutuglug : 1. Kısıklık, boğukluk. 2. Bulutluluk, sislilik.
Tutuguşu, Tutu : Papağan.
Tutuguşu kimi ötmek (danışmag) : Papağan gibi konuşmak, akıcı konuşmak.
Tutuh : Kapalı.
Tutuhluh : Tutukluk, utangaçlık.
Tutulabilen : Hayal meyal duyulan, hafif.
Tutulma : 1. Tutulma. 2. Esir, tutsak.
Tutulmag : Tutulmak.
Tutulmaz : Yakayı ele vermez.
Tutum : Sığım, hacim istiabı.
Tutumlu : Sığımlı, istiaplı, geniş.
Tutumsuz : Sığımsız, dar.
Tutuşdurma : Kıyaslama, karşılaştırma.
Tutuşdurmag : 1. Kıyaslamak, karşılaştırmak. 2. Aralarını açmak, küsüştürmek.
Tutuşdurulmag : Karşılaştırılmak, kıyaslanmak.
Tutuşma : 1. Kavga, arbede. 2. Ateş alma, tutuşma. 3. Güreş, güreşme.
Tutuşmag : 1. Güreşmek. 2. Yaka paça olmak. 3. Ateş almak, alışmak (odun vb.).
Tutuşmah : Ekşimek, bozulmak, kesilmek.
Tutuzdurmag : Tokatı basmak, silleyi indirmek.
Tutya *(Ar.)* : Tutya.
Tuvaca : Tuva dilinde.
Tuvalı : Tuva ülkesinden.
Tuylamah : Seğirtmek, koşmak.
Tuz *(Alm. Pol.)* : 1. As (iskambilde). 2. mec. Kodaman (kimse).
Tü : Tükrük.
Tüccar *(Ar.)* : Tüccâr.
Tü dabana : Kaçış, firar.
Tüehçi : Nişancı.
Tüfag : 1. Aile, soy. 2. Birleşme, birlik.
Tüfeng : 1. Tüfek. 2. Silah.
Tüfeng atmag : Tüfek atmak.
Tüfeng doldurmag : Tüfek doldurmak.
Tüfenggayıran : Silahçı, tüfekçi.
Tüfengin ayağını çekmek : Tüfeğin horozunu çekmek.
Tüfenglenmek : silahlanmak.
Tüfengli : Tüfekli.
Tüfengsaz, Tüfengçi : Tüfek ustası, tüfekçi.
Tüfeyli *(Ar.)* : Tufeyli.
Tüfeylilik : Tufeylilik.
Tüfeylilik élemek (etmek) : Parazitlik etmek.
Tüğyan *(Ar.)* : Tuğyan.
Tüğyan etmek : İsyan etmek.
Tüğyana gelmek : Baş kaldırmak, ayaklanmak.
Tühaf *(Ar.)* : Tuhaf.
Tühal *(Ar.)* : Dalak hastalığı.
Tühce : Yumak.
Tühcelemch : Yumaklamak.

Tük : Tüy.
Tük basmag : Saçı sakalı uzamak.
Tükbaş : Başı açık.
Tükce : Nâçiz, değersiz.
Tükcük : Tüycük.
Tük damar : Kılcal damar.
Tükden asılı olmag : Korkulu halde olmak.
Tükendirmek : Tüketmek.
Tük ğeder : Kıl kadar.
Tüklenmek : Tüylenmek.
Tükleri biz-biz olmag : Tüyleri diken diken olmak.
Tüklerini gabartmag : Tüylerini kabartmak, tüylerini ürpertmek.
Türkleri ürpermek (örpeşmek) : Tüyleri ürpermek.
Tüklü : Tüylü.
Tüklü ğerenfil, Garamug : Karamuk.
Tüklülük : Tüylülük.
Tüklü papag : Tüylü kalpak.
Tük salmag (tökmek) : Korkmak.
Tüksür : Hayâsız, utanmaz.
Tüksüz : Tüysüz.
Tükügödek : Kısa saçlı.
Tükünü (tüklerini) didmek : Cezalandırmak.
Tükünü tökmek : Tüy atmak, tüy dökmek.
Tükürperden, Tükürperdici : Dehşetli.
Tükürpeşdirici : Tüy ürpertici, tüyler ürperten.
Tükü terpenmemek : Kılı kıpırdamamak.
Tükü tükden séçmek : Hemen anlamak, çabuk kavramak.
Tükü yatımına sığallamag : İşi oluruna bırakmak.
Tül, Cuna *(Fr.)* : Gaz bezi.
Tüleg, Tülch : Kurnaz, hilekâr.
Tülek : Tüy atma, tüy dökme (kuşlar).
Tülelenmek : Tüy dökmek.
Tüleme : Tüy dökme (kuşlarda).
Tülemek : Tüyünü dökmek.
Tülen, Tülenge : Küstah, hayâsız, arsız.
Tüleng : Tepe, zirve, doruk.
Tülenmek, Tülenmeg : Küstahlık etmek.
Tülig : Güdük, kısa.
Tülkü : Tilki.
Tülkü durmazdan :Güneş doğmadan önce.
Tülküguyruğu : Tilki kuyruğu.
Tülkühasiyyet (li) : Tilki gibi, hilebaz, kurnaz.
Tülkülük : Tilkilik.
Tülkülük élemek (etmek) : Kurnazlık etmek.
Tülkülüye vurmag (özünü) : Kurnazlık etmek, kuzu postuna bürünmek.
Tülkü ölümü : Alicengiz oyunu.
Tülküsifet(li) : Tilki gibi, kurnaz.
Tülküyosunnu : Kurnaz.
Tüllab *(Ar.)* : 1. Talebeler. 2. mec. Ciddiyetsiz.
Tüllablığ : 1. Talebelik. 2. mec. Ciddiyetsizlik.
Tülu *(Ar.)* : Tulû.
Tülü, Tülüngü, Tülüngi : Dolandırıcı, hırsız.
Tülü : 1. Fular, ipek eşarp. 2. Hırsız.
Tümbül : Tüyü dökülmüş (Tavuk).
Tümbülleşmek : Azar azar tüyü dökülmek.
Tüme : Sap, sapçık (bitki, meyve vb.).
Tümen : 1. On bin. 2. On riyal (para birimi).
Tün : Pasaj, kapalı çarşı.
Tünbazar : Kapalı çarşı.
Tünbetün *(Far.)* : Perişan, zavallı, evi yıkılmış.
Tünbetün olsun (olasan, düşsün) : Evi yıkılsın, ocağı dağılası!
Tüncü : Tosun.
Tünd *(Far.)* : 1. Koyu renk. 2. Sert, keskin (tad). 3. mec. Hızlı, acele (yürüme). 4. mec. Sinirli, öfkeli. 5. mec. Katı, şiddetli.
Tünd ğétmek : Haddini aşmak, ileri gitmek.
Tünd istiot : Acıbiber.
Tündleşmek : 1. Koyulaşmak (rengi). 2. Artmak, ağırlaşmak (koku vb.). 3. mec. Öfkelenmek, sinirlenmek. 4. mec. Şiddetlenmek, yükselmek.
Tündlük : 1. Koyuluk (renk). 2. Ağırlık, keskinlik (koku). 3. Sertlik, keskinlik (tad). 4. mec. Sinirlilik.

Tündhasiyyet, Tündmézac *(Far.)* : Sert mizaçlılık, asabîlik.
Tündhasiyyetli : Sinirli, öfkeli.
Tündhassiyyetlilik, Tündmézaclığ : Öfke, kızgınlık.
Tünd olmag : Öfkelenmek, sinirlenmek.
Tündrengli : Koyu renkli.
Tünd-sürmeyi : Çividî.
Tünd tütün : Sert tütün.
Tüng, Tünü : Kaptaj, su isalesi.
Tünge : Anlayışsız, kalın kafalı, unutkan.
Tüngi : Genç.
Tünlük : Kalabalık oluş, izdiham.
Tünüge : 1. Korkak, tabansız. 2. Yoksul, fakir.
Tünük : İnce, nâzik.
Tünüklük : İncelik.
Tüpürcek : Tükürük.
Tüpürcekgabı : Tükürük hokkası.
Tüpürceklemek : Tükürüklemek.
Tüpürceyi gurumag : Çok korkmak.
Tüpürceyini (Tüpürdüyünü) yalamag : Tükürdüğünü yalamak.
Tüpürmek : Tükürmek.
Tüpürük vezisi : Tükürük bezi.
Tüpürüm (Tüpüresen) : Tüküreyim (tüküresin)!
Tüpürüyünü yalamag : Tükürdüğünü yalamak.
Türbe *(Ar.)* : Mozole, türbe.
Türbedar *(Ar. Far.)* : Türbedâr.
Türbet *(Ar.)* : 1. Toprak. 2. mec. Mukaddes toprak. 3. Evliya toprağı.
Türe : Dibek (ağaçtan).
Türez : Saban.
Türezdamah : Sabanla sürmek (toprağı).
Türfe *(Ar.)* : Zarif, ince, güzel.
Türfetüléyn *(Ar.)* : Derhal, birden, âniden.
Türk : Türk.
Türkce : Türkçe.
Türk démişken, Türkün sözü : Türkçesi, senin anlayacağın.
Türke : Mor koyun.
Türkeçara, Türkeçare : Halk hekimliği, otçuluk.
Türkeçaraçı, Türkeçareçi : Otçu.
Türkeçare etmek : Otçuluk etmek, otçu tedavisi yapmak.
Türkesaya(g) : Sade, safdil, safderun.
Türkesaya(g)lığ : Sadelik, saflık.
Türkmen : Türkmen.
Türkmence : Türkmence.
Türkolog : Türkolog.
Türkologiya : Türkoloji.
Türkoloji : Türkolojik.
Türküsü : Türkçesi.
Türme : Zindan.
Türneh : Kalabalık yer, izdiham, sıkışıklık.
Türpe : Meyvesiz (ağaç).
Türre *(Ar.)* : Lüle, zülüf.
Türünc, Narınc : Turunç.
Tü sene : Yuh sana!
Tüsmerek : 1. Bodur, bücür. 2. mec. Suratsız, öfkeli.
Tüstü : Tütsü.
Tüstülemek : 1. Tütsülemek. 2. mec. Çekinmek, korkmak.
Tüstülendirmek : Tüttürmek.
Tüstülenmek : Tütsülenmek.
Tüstületmek : Sigarayı tellendirmek.
Tüstülü : Tütsülü.
Tüstüsüz : Dumansız.
Tüstüsüz yanmag : Yanıp yakılmak.
Tüstü vérmek : Duman çıkarmak, dumanlamak.
Tüşer : Pay, hisse.
Tütede beride : Ötede beride.
Tütek : Kaval.
Tütekçalan, Tütekçi : Kavalcı.
Tüteyin dilini (içeri) çekmek : Susmak, konuşmamak.
Tütün : 1. Tütün. 2. Duman, tütsü.
Tütün çekmek : Sigara çekmek.
Tütünçü : Tütüncü.
Tütünçülük : Tütüncülük.
Tüve : Ufak parça.
Tüyümmeh : Koşuşturmak, koşuşmak, dört dönmek.

U

Uc : Uç.
Uca : Yüce.
Ucaboylu, Ucagametli : Uzun boylu.
Ucac : Şişek.
Ucadağ : Yüce dağ.
Ucadan : 1. Tepeden, zirveden. 2. Yüksek ses.
Ucalan : Kalkan, yükselen (alttan yukarı).
Ucalandırmag, Ucalatmag : Yüceltmek; yükseltmek.
Ucalanmag, Ucalmag : Yücelmek, yükselmek.
Ucalanmah : Terfi etmek, vazifece yükselmek.
Ucalaşmag : Yükselmek (gitgide).
Ucaldılmag : Yüceltilmek; yükseltilmek.
Ucalığ : Yücelik; yükseklik; ulvilik.
Ucalma : Yücelme; yükselme.
Ucalmag : Yücelmek; yükselmek.
Ucaltmag : Yüceltmek; yükseltmek.
Ucamertebeli : 1. Çok katlı, yüksek (bina). 2. Yüksek makamlı (memuriyet).
Ucarag : Daha yüce, pek yüksek.
Uca tutmag : Yükseltmek, şereflendirmek, yüceltmek.
Ucbat : Yüzünden.
Ucbatından : Sebebinden, yüzünden.
Uc-bucag : Kenar köşe, uç bucak.
Uc-bucagsız : Uçsuz bucaksız, sınırsız.
Ucdan-gıragdan, Ucdan-gulagdan : Sağdan soldan, kenardan köşeden.
Ucdantutma : 1. Tamamen, baştan başa. 2. Umumiyetle.
Ucgar : Kenar, uç; taşra.
Ucgur, Suzanbağı : Nilüfer.
Uclug : Uçluk (şırınganın iğnesi, şemsiyenin yüksüğü, kurşun kalemin kapağı, ok ucu, mızrak ucu).
Ucorramah : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Ucu açılmag : Kalabalık yürümeğe başlamak.
Ucubiz, Ucuşiş : Sivri uçlu.
Ucu ile : Göre, nazaran.
Ucuiti : Ucu sivri.
Ucundan : Yüzünden.
Ucundan-gulağından démek (danışmag) : Rastgele konuşmak.
Ucundan tutub ucuzluğa gétmek : Konuşurken ölçüyü kaçırmak.
Ucunu gaçırtmag (gaçırmag) : İpin ucunu elden kaçırmak, arap saçına çevirmek.
Ucunu tapmag : İşin ucunu bulmak, karışıklıktan kurtarmak.
Ucuz : Ucuz.
Ucuz başa gelmek (oturmag) : Zahmetsiz elde edilmek.
Ucuzca : Pek ucuz.
Ucuzçu : Ucuzcu.
Ucuz gurtarmag : Ucuz kurtulmak.
Ucuzlanmag, Ucuzlaşmag : Ucuzlamak.
Ucuzlaşdırılmag : Ucuzlatılmak.
Ucuzlaşdırma : Ucuzlatma.
Ucuzlaşdırmag, Ucuzlandırmag : Ucuzlatmak.
Ucuzlaşmag : Ucuzlamak.
Ucuzlu : Daha ucuz.
Ucuzlug : 1. Ucuzluk. 2. Bolluk, çokluk.
Ucuz tutmag : Ehemmiyet vermemek.
Ucuzvarı : Biraz ucuz, ucuzca.
Uçag : Uçak.
Uçağan : 1. Uğur böceği. 2. Uçan, uçucu, uçar. 3. Uçağanotu.
Uçağanotu : Bileşikgillerden çok yıllık bitki (volsatio).
Uçar : Uçucu.

Uça-uça : Uçarak.
Uçgul : Balık kepezi (su altına açılan üstü kapalı balık tutma çukuru).
Uçgun : 1. Kayşa. 2. Solmuş, uçmuş (renk).
Uçgunyanaglı : Çökük yanaklı, avurtları çökmüş.
Uçmag : Cennet.
Uçmag : Uçmak.
Uçot *(Rus.)* : Kayıt, kaydetme.
Uçotçu : Kayıt yapan, kaydedici.
Uçucu : 1. Uçucu. 2. Havacı, baloncu.
Uçucu aparat : Uçuş aracı.
Uçuculug : 1. Havacılık. 2. Uçuculuk (gaz).
Uçug, Uçuh : Uçuk.
Uçugdivar : Göçük duvar, harabe duvar.
Uçuglamag, Uçuhlamag : Uçuklamak.
Uçug-sökük : Virane, harâbe.
Uçulma : Yıkılma, dökülme.
Uçulmag : Yıkılmak, dağılmak.
Uçummah : Salınmak, sallanmak (salıncakta).
Uçuna-uçuna : Titreyerek.
Uçuncag, Uçuncah : Salıncak.
Uçunma : Titreme.
Uçunmag, Uçunmah : Titremek.
Uçuntu : Yıkıntı, döküntü.
Uçurdulmag : 1. Uçurulmak. 2. Yıktırılmak.
Uçurmag, Uçurtmag : 1. Yıkılmak, harabeye çevirmek. 2. Uçurmak. 3. mec. Devirmek, sona erdirmek, yok etmek.
Uçurucu : Yıkıcı, yok edici.
Uçurulmag : 1. Uçurulmak. 2. Yıkılmak.
Uçurum : 1. Uçurum, yar. 2. mec. Facia. 3.mec. Zıtlık.
Uçurumlu : Fâcialı, acıklı; tehlikeli.
Uçuş : 1. Uçuş, havalanış. 2. Kalkış (uçak).
Uçuşdurmag : Topluca uçurmak, uçuşturmak.
Uçuşmag : 1. Uçuşmak. 2. mec. Saçılmak, çıkmak. 3. mec. Hep birlikte salınmak, salıncakla salınmak (topluca).
Ud *(Ar.)* : 1. Ut. 2. Öd ağacı.
Udan : 1. Yutan. 2. İzolatör. 3. Çekici, cezb eden.
Uddurmag, Utdurmag : Yutturmak.
Udél *(Rus.)* : 1. Prens mülkü. 2. İmparator mülkü.
Udgunmag, Utgunmag : 1. Yutkunmak. 2. mec. Duraksamak, tereddüt geçirmek.
Udin(ler) : Azerbaycan'da bir kavim.
Udince : Udin dilinde.
Udlag : Boğaz, gırtlak.
Udlagüstü : İmik, hançere.
Udlağına direnmek : Gırtlağına yapışmak, sıkboğaz etmek.
Udmag, Utmag : 1. Yutmak. 2. Utmak.
Udmurt(lar) : Rusya'da bir kavim.
Udmurtca : Udmurt dilinde, Udmurtça.
Uducu : 1. Gâlip (kumarda, yarışta). 2. Yutan, çeken.
Uduhmag : Acıkmak.
Udulma : 1. Çekme. 2. Yudumlama. 3. Mağlubiyet, ütülme.
Udulmag, Utulmag : 1. Yutulmak. 2. Ütülmek.
Udum : 1. Yudum. 2. Kazanç.
Udumlug : Yudumluk.
Uduş : 1. Kazanç, ikrâmiye. 2. Fayda, kâr. 3. Piyango ikramiyesi.
Uduşlu : 1. Ödüllü. 2. Kârlı, faydalı.
Uduşsuz : Kârsız, kazançsız.
Uduzan : Mağlup, yenik (oyunda).
Uduzdurmag, Utuzdurmag : Mağlup ettirmek, yendirmek.
Uduzmag, Utuzmag : Utulmak, ütülmek.
Uduzmayan, Uduzmaz : Kayıpsız.
Uduzulmag : Yenilmek, ütülmek.
Uf, Uff : Of! öf!
Ufacığ : Ufacık.
Ufag : 1. Ufak. 2. Zarif, latif.
Ufaglığ : Ufaklık.
Ufag-tufag : Ufak tefek.
Ufal(a)tmag : Ufaltmak.
Ufdan : Güzel.
Ufuldamag : İnlemek.
Ufultu : Oflama.
Ugro-Fin : Fin-Ugor.
Ugüne : O kadar, onca, bunca.

Uğramag : Uğramak.
Uğraşmag : Uğraşmak.
Uğratmag : Uğratmak.
Uğruna gelmek : Bahtına çıkmak, kısmet olmak.
Uğrunda : İçin, uğrunda.
Uğuldamag : Uğuldamak.
Uğundurmag : 1. Teselli vermek, avutmak. 2. Güldürmek.
Uğunmag : 1. Avunmak. 2. Gülmek.
Uğura gençer gelesen : Uğurlar olsun!
Uğurlar démek : Şans dilemek.
Uğuz : Çok bilen, bilgili, zeki.
Uha : İnce, yufka.
Uhaca :İncecik, yufkacık.
Uhah : Kırıntı.
Uhay : Oh! ha şöyle!
Uhdurağı : Dingil istinatgâhı, eksen ayağı (dere değirmenlerinde).
Ujduh : Yüksük (hançer kınının ucuna takılan).
Ujulamah : Çok konuşmak, gevezelik etmek.
Ujurum : Çok uzak.
Ulag : Eşek, merkep.
Ulagçı : Eşekçi, eşek sürücüsü.
Ulah : Koşum hayvanı.
Ulahşımah : Ağlamak.
Ulam : Çalma, hırsızlama.
Ulama : 1. Uluma. 2. Karasabanın bir âleti.
Ulamag : Ulumak.
Ulamah : Bozulmak, çürümek.
Ulama vérmek : Hayvan çalıp kaçırmak.
Ulamçı : Çalıntı hayvanı satan.
Ulamlatmah : Çalıntı hayvanı kaçırmak.
Ulan : Süvari.
Ulartı : Uluma.
Ulas : Gürgen.
Ulaşdırmag : Uluşturmak, topluca ulutmak (köpekleri).
Uluşmag : 1. Uluşmak, birlikte ulumak. 2. Ulaşmak.
Ulatmag : Ulutmak.
Ulayış : Uluma, uluyuş.
Ulduz : Yıldız.
Ulduz ahmag : Yıldız akmak, yıldız kaymak.
Ulduzaohşar, Ulduzvarı, Ulduzu : Yıldızımsı.
Ulduzayı : Kamerî ay.
Ulduzböceyi : Ateş böceği.
Ulduzçiçeyi : Yıldız çiçeği.
Ulduzlu : Yıldızlı.
Ulduzlugöy : Yıldızlı sema.
Ulduznişan(lı) : Yıldız şekli bulunan, yıldızlı.
Ulduzşekilli : Yıldızımsı.
Ulduz topası : Yıldız kümesi.
Ulduzu ahmag : Yıldızı kaymak.
Ulduzu barışmag : Yıldızı barışmak.
Ulduzu batmag : Gözden düşmek.
Ulduzu doğmag : Şansı açılmak.
Ulduzu parıldamag (parlamag) : Yıldızı parlamak.
Ulduzu sönmek : Yıldızı sönmek, ölmek.
Ulduzu sürüşmek : Ölümü yaklaşmak.
Ulgaşmah : Birleşmek.
Ultimatum *(Lat.)* : Ültimatom.
Ultimatum vérmek : Ültimatom vermek.
Ultra *(Lat.)* : Aşırı, ifratçı, müfrit.
Ultrabenövşeyi şualar : Mor ötesi ışınlar.
Ultragısa : Oldukça kısa.
Ultramikroskop *(Lat.)* : Süpermikroskop (diğer mikroskoplardan daha hassas olanı).
Ulu : 1. Ulu. 2. İpek böceğinin son uykusu.
Uluana : Nine.
Uluata : Dede, ata.
Ulubaba : Büyük dede, dedenin babası.
Uludil : Ana dil.
Ululug : Ululuk.
Ulum : 1. Derin yer (ırmakta). 2. Sığ yer (ırmakta).
Ulus : El, oba, yurt, köy.
Umac, Omac : 1. Ovmaç. 2. Saban.
Umacag : Ümit, umut.
Umacaşı : Ovmaç.
Ummag : Ummak.
Umman : Pek çok, oldukça fazla, haddinden fazla, sebil gibi.

Umsug : 1. Ümidi kırılmış. 2. Çekici şey.
Umsug élemek (etmek) : Ümidini kırmak.
Umsug olmag : Ümidi kırılmak.
Umsuh : Tamahkâr, açgözlü.
Umsundurmag, Umsutmag : 1. Ümitsizlendirmek. 2. Aldatmak, kandırmak.
Umsunmag : 1. Aldanmak, yanılmak. 2. Ümidi kırılmak.
Umu-küsü : Dargınlık, güceniklik.
Umu-küsü etmek : Şikâyet etmek, yanıkmak.
Umur : Yetki, salahiyet.
Umurru : Yetkili.
Umuz : Omuz.
Umuzdurmag, Umsutmag : Ümitsiz etmek.
Unamah : Anlamak.
Unifikasiya *(Lat.)* : Tevhit, birleştirme.
Uniforma *(Fr.)* : Üniforma.
Unitaz : Leğen, tekne.
Univérmağ : Üniversel mağaza.
Univérsal *(Lat.)* : Üniversal, evrensel.
Univérsallıg : Evrensellik.
Univérsal mağaza : Büyük mağaza.
Univérsam *(Rus.)* : Büyük mağaza.
Univérsitét *(Lat.)* : Üniversite.
Unlamag : Unlamak.
Unluca : Çoraklık bitkisi.
Unlug, Unnuh : Unluk.
Unsiya *(Yun.)* : Ons.
Unudulmag : Unutulmak.
Unudulmaz : Unutulmaz.
Unudulmuş : Unutulmuş.
Unutgan : Unutkan.
Unutganlıg : Unutkanlık.
Unutmag : Unutmak.
Ura : Son toplanan mahsül (meyve vb.).
Ur(r)a : Hurra!
Ur(r)a çekmek : Hurra çekmek.
Uralamah : Son mahsülü toplamak (bostandan).
Uran *(Yun.)* : Uranyum.
Uraz : 1. İmece. 2. Angarya (eskiden).
Urba : 160 kg.lık ölçü, 24 kile.
Urbana : Fidan.
Urbanizasiya *(Lat.)* : Şehirleşme, şehircilik.
Urbanizm *(Lat.)* : 1. Şehircilik. 2. Şehir planı. 3. Edebî eser (şehirle ilgili).
Urdu : Urduca.
Urin : Üre.
Urlamag : Koyunları sulamağa çağırmak.
Urna : 1. Seçim sandığı. 2. Vazo. 3. Çöp tenekesi.
Urolog *(Yun.)* : Ürolog.
Urologiya *(Yun.)* : Üroloji.
Uroloji *(Yun.)* : Ürolojik.
Urramağ : Şişmek, kabarmak (rutubetten).
Uruf : 1. Ruh. 2. Çeyrek saat. 3. An, lahza.
Urug : 1. Aile. 2. Kabile, tayfa, uruk.
Uruğ : Karşı, ön.
Uruğ-turuğ : Soy, nesil, uruk.
Urup : Somun (civata için).
Urus : Rus.
Urva : Uğra.
Urvalıg : Uğralık (un).
Urvat : Hürmet, izzet, ikrâm, saygı.
Urvatlı, Urvatdı : Saygıdeğer, muhterem, saygılı.
Urvatsız : Saygısız.
Uryadnik *(Rus.)* : 1. Polis (rütbesiz). 2. Asker (rütbesiz).
Us : 1. Akıl, idrak. 2. Edep, terbiye.
Usal, Yolayahın : Uysal, yumuşak, munis.
Usanc : Usanç.
Usandırıcı : Usandırıcı.
Usandırıcılıg : Monotonluk, yeknesaklık, değişmezlik, bıkkınlık.
Usandırmag : Usandırmak.
Usanmag : Bıkmak, usanmak.
Usanmaz : Hareketli, yorulmaz, bıkmaz.
Usan(ma)mazlıg :Yorulmazlık, hareketlilik.
Usburd : İnanma.
Usburd olmağ : İnanmak, itibar etmek.
Uscufca : Usullacık, usulcacık.
Usdalmah : Çok yorulmak.
Usdamah : Susamak.
Usdub : Düzenlilik, dikkatlilik, özen.
Usduf, Ustup : Usul, yavaş.
Usdufca, Ustufca : Usullacık, usulcacık.
Usduflu : İhtiyatlı, yavaş.

Usduh : Susuzluk.
Uslu, Yavaş : Sâkin, uslu.
Uslulug : Usluluk.
Usta : Usta.
Ustabaşı : Ustabaşı.
Ustacasına, Ustayana : Ustaca.
Ustad *(Far.)* : Üstat.
Ustadane : Ustalıkla, ustaca.
Ustadlıg : Üstatlık.
Ustadname *(Far.)* : Üstatname (Şifâhi halk edebiyatında ekseri koşma, bazen de divâni şeklinde olan hikmetli ve öğretici şiir türü. Aşık geleneğinde destanlar bu şiirle başlar).
Ustalaşmag : Ustalaşmak.
Ustalıg : Ustalık.
Ustalıgla : Ustalıkla.
Usta terpenmek : Ustaca davranmak.
Ustub, Ustublu : İhtiyatla, ihtiyatlı.
Uşag : 1. Çocuk. 2. Oğlan (çocuk). 3. Kız (çocuk).
Uşagbağçası : 1. Çocuk bahçesi, çocuk parkı. 2. mec. Beşik.
Uşagcanlı, Uşagséven : Çocuk seven, müşfik, şefkatli.
Uşagcanlılıg, Uşagsévenlik : Çocuk sevme, şefkat.
Uşagcasına : Çocukça.
Uşagcıg, Uşagcığaz : Çocukcağız.
Uşağemizdiren : Çocuklu (anne), çocuk emziren.
Uşağévi : Yetimhane.
Uşag iflici : Çocuk felci.
Uşag kimi bahmag : Çocuk gibi bakmak.
Uşaglanmag, Uşaglaşmag : Çocuklaşmak.
Uşagların anası : Hanımım.
Uşagların atası : Kocam.
Uşaglı : Çocuklu.
Uşaglıg : 1. Çocukluk. 2. Rahim, döl yatağı.
Uşaglıgborusu : Vagina, döl yolu.
Uşaglıgdan : Çocukluktan beri.
Uşaglıg élemek (etmek) : 1. Çocuklaşmak. 2. Çocukluk etmek (çocuklar).
Uşag-muşag : Çoluk çocuk.
Uşagohşaması : Ninni.
Uşagperest : Çocuk sever, müşfik.
Uşagperestlik : Çocuk sevgisi.
Uşagsaldırma(salma) : 1. Çocuk düşürme. 2. Çocuk aldırma.
Uşag salmag : Çocuk düşürmek.
Uşagsız : Çocuksuz, evlatsız.
Uşagsızlıg : Çocuksuzluk, evlatsızlık.
Uşagşeherciyi : Çocuk eğitim tesisleri.
Uşağa galmag : Hamile kalmak.
Uşağı olmag : 1. Çocuğu doğmak. 2. Evlat sahibi olmak.
Uşgun : Uskuna (iki direkli, yelkenli kayık).
Uşgunçu : Uskunacı, kayıkçı.
Utanar : Utangaç.
Utanar kimi : Utangaççа, mahcupca.
Utanc : Utanç.
Utancag : Utangaç, sıkılgan.
Utancaglı : Utanılacak (derecede).
Utancaglıg, Utancaglılıg : Utangaçlık, sıkılganlık.
Utandırmag : Utandırmak.
Utangac : Utangaç.
Utangaclıg : Utangaçlık.
Utanıb-gızarmag : Utanmak.
Utanılacag : Utanılacak (derecede).
Utanmag : Utanmak.
Utanmagsızın : Utanmaksızın, sıkılmaksızın.
Utanmazcasına, Utanmaz-utanmaz : Küstahça.
Utanma(ma)zlıg : Utanmazlık, sıkılmazlık.
Util *(Lat.)* : Hurda, pılıpırtı.
Utilitar *(Lat.)* : 1. Pratik, tatbikî. 2. Faydacı, yararcı.
Utilitarizm *(Lat.)* : 1. Faydacılık, yararcılık. 2. Menfaatçilik.
Utilitarlıg : Menfaatçilik, çıkarcılık.
Utilizasiya *(Lat.)* : Kullanma (ham madde olarak).
Utilyığan : Hurdacı.
Utopik *(Yun.)* : Ütopik.
Utopist *(Yun.)* : Ütopist.
Utopiya *(Yun.)* : Ütopya.
Uvértura *(Fr.)* : Üvertür.
Uvuhca, Uvuhla : Usullacık, ihtiyatla.
Uyar, Uyarlı : Gereken, gerekli, lüzumlu.
Uyarlıg : Uyarlık.

Uyarsız : Uygunsuz.
Uyarsızlıg : Uygunsuzluk.
Uydur : Artıklar, kırıntılar (ipek).
Uydurmaçı :Uydurmacı, uydurucu, sahteci.
Uydurmaçılıg : Sahtecilik.
Uydurmag : Uydurmak.
Uydurulmag : uydurulmak.
Uyézd *(Rus.)* : Kaza, ilçe.
Uygu : Uyku.
Uygulu : Uykulu.
Uygusuz : Uykusuz.
Uygusuzlug : Uykusuzluk.
Uyğun : Uygun.
Uyğun gelmek (olmag) : Uygun olmak.
Uyğunlaşdırılmag : Uygun hale getirilmek.
Uyğunlaşdırma : Uygun hale getirme.
Uyğunlaşdırmag : Uygun hale getirmek.
Uğunlaşma : Uygunlaşma, uygunluk.
Uyğunlaşmag : Uyum sağlamak.
Uyğunlug : Uygunluk.
Uyğunsuz : Uygunsuz.
Uyğunsuzlug : Uygunsuzluk.
Uyğur(lar) : Uygur(lar).
Uyğurca : Uygurca.
Uymag : Uymak.
Uymag : Oymak.
Uysallıg : Uysallık.
Uyuf : Akılsız, kafasız.
Uyug : 1. Öcü. 2. Korkuluk.
Uyumag : Uyumak.
Uyumuş : 1. Uyuyan. 2. mec. Gâfil.
Uyuşdurmag : Uyuşturmak.
Uyuşgan : 1. Âhenkli, uyumlu. 2. Yapışkan.
Uyuşganlıg : Yapışkanlık.
Uyuşmag : 1. Uymak. 2. Uyuşmak.
Uyuşmah : Yoğurtlaşmak, mayalanmak.
Uyuşmaz : Uzlaşmaz.
Uyuşmazlıg : Uyuşmazlık, uzlaşmazlık.
Uyuşug : Uyuşuk.
Uyuşuglug : Uyuşukluk.
Uyutmag : Uyutmak.
Uy-uy : Oy oy!
Uzadılı : Uzanan, uzatılan.
Uzadılma : Uzatılma, temdit.
Uzadılmag : Uzatılmak.
Uzadmah : Yollamak, göndermek.
Uzag : Uzak.
Uzagbaşı, Uzağı : En geç; azamî.
Uzagda : Uzakta.
Uzagdakı : Uzaktaki.
Uzagdan : Uzaktan.
Uzagdan bahmag : Seyirci kalmak, karışmamak.
Uzagdangörme : Hipermetrop.
Uzagdan-uzağa : Çepeçevre.
Uzag dolanmag (gezmek) : Kaçınmak, sakınmak.
Uzag(uzağa) gétmek : Uzaklaşmak.
Uzag gaçmag : Uzaklaşmak.
Uzag gohum : Uzaktan arkaba.
Uzaggören (görücü) : 1. Basiretli, tedbirli. 2. Presbit, hipermetrop. 3. Dürbin.
Uzaggörenlik (görücülük) : 1. Basiret, basiretlilik. 2. Presbitlik.
Uzagkéçmiş : Uzak geçmiş.
Uzaglaşdırılmag : Uzaklaştırılmak.
Uzaglaşdırma : Uzaklaştırma.
Uzaglaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Uzaglaşmag : Uzaklaşmak.
Uzaglıg : Uzaklık.
Uzaglıgölçen : Telemetre.
Uzag salmag : Uzaklaştırmak.
Uzagvuran : Uzun menzilli.
Uzagvuran top : Uzun menzilli top.
Uzag-uzag : Çok uzak.
Uzağa burahmag : Ertelemek.
Uzağa düşmek : Yalnız kalmak, uzak düşmek.
Uzağa gétmek : Yükselmek, terakkî etmek.
Uzağı görmek : Geleceği düşünmek.
Uzanabilen : Elastikî.
Uzandırılmag : 1. Uzatılmak. 2. Yatırılmak, uykuya yatırılmak.
Uzandırmag : 1. Uzatmak. 2. Uyutmak, yatırmak.
Uzanıb-gétmek : Uzayıp gitmek.
Uzanıg : Uzunluk.
Uzanıglı : Uzanmış halde.
Uzanış : Uzunluk.
Uzanışmag : Yatmak, uzanmak (bir çoğu).
Uzanmag : Uzanmak.
Uzantı : Uzunluk.

Uzaşdırmag : Uzaklaştırmak.
Uzaşmag : Uzaklaşmak.
Uzatmag : Uzatmak.
Uzlaşdırılmag : Uzlaştırılmak.
Uzlaşdırmag : Uzlaştırmak.
Uzlaşmag : Uzlaşmak.
Uzunağac : Uzun ağaç.
Uzunasına : Uzunlamasına, uzunluğuna.
Uzunayag(lı) : 1. Ayakları uzun. 2. mec. Yerinde durmaz.
Uzunbaldır(lı) : Uzun bacaklı.
Uzunbaş(lı) : Başı uzun.
Uzunbığ(lı) : Uzun bıyıklı.
Uzunbılla : Uzunca.
Uzunboğaz(lı) : Uzun boğazlı.
Uzunboğaz çekme : Çizme, sokman.
Uzunboylu : Minare kırması, sırık gibi.
Uzunburun : 1. Burnaz, gaga burunlu. 2. Sivrisinek.
Uzunburun balıg, Nere : Mersin balığı.
Uzuncaydag : Uzun-ince, sırık gibi.
Uzunçeken(çeker) : Devamlı.
Uzun çekmek (sürmek) : Sürüp gitmek.
Uzunçu, Uzundanışan : 1. Geveze, boşboğaz. 2. Ağzı kalabalık.
Uzunçulug : Gevezelik, söz kalabalığı.
Uzunçulug élemek (etmek) : Durmadan konuşmak, boşboğazlık etmek.
Uzundalğalı : Uzun dalga (radyo).
Uzundanışıg : Uzun konuşma.
Uzundere : Oyun havası.
Uzundimdik : Uzun gagalı (kuş).
Uzundraz : Sırık gibi (adam).
Uzun élemek (etmek) : Uzun süre almak, uzun etmek.
Uzun gelmek : Uzun olmak.
Uzungerden(li) : Uzun boğazlı.
Uzun gétmek : Uzaklaşmak.
Uzungıç : Uzun bacaklı.
Uzungılça(lı) : Uzun bacaklı.
Uzungol(lu) : Uzun kollu.
Uzungonc çekme : Çizme.
Uzungulag : 1. Uzun kulaklı. 2. Eşek.
Uzungunc : Uzun konçlu.
Uzunguyrug : Uzun kuyruklu.
Uzunkirpikli : Uzun kirpikli.
Uzunladıcı : Uzun edici, uzatıcı.
Uzunlaşdırmag : Uzatmak.
Uzunlaşmag : Uzamak, uzatılmak.
Uzunlatmag : Uzatmak.
Uzunlug : Uzunluk.
Uzunlug dayiresi : Boylam.
Uzunlug ölçüsü : Uzunluk ölçüsü.
Uzunlüle : Uzun namlu.
Uzunmüddetli : Uzun süreli, uzun vadeli.
Uzunnuh : İç gömleği.
Uzunohar, Uzunhoggar, Uzunhohar : Uzun boylu, sırık gibi.
Uzunömürlü : Uzun ömürlü.
Uzunömürlülük : Çok yaşama.
Uzunsaggal : Uzun sakallı.
Uzunsal, Uzunsulğar : Sırık gibi, dalyan gibi.
Uzunsifetli : Uzun çehreli, at suratlı.
Uzunsov : Uzunca.
Uzunsovlug : Uzunca oluş.
Uzunsovsifet : Uzun çehreli.
Uzunsüngül : Oval, beyzi.
Uzunsüren, Uzunçeken : Uzun, devamlı.
Uzunteher : Uzunca.
Uzuntu : 1. Can sıkıntısı. 2. Sırma.
Uzuntuçu : Sırmakeş.
Uzuntulu : Can sıkıcı.
Uzuntüklü : Uzun tüylü.
Uzunu : 1. Uzunluk. 2. Uzunlamasına.
Uzununa : Uzunlamasına.
Uzununa tullanma : Uzun atlama.
Uzun-uzadı : Çok uzun.
Uzun-uzun : Çok uzun.
Uzunyal, Uzunyallı : Uzun yeleli.
Uzunyarpag(lı) : Uzun yapraklı (bitki).
Uzunyunlu : Yünleri uzun.

Ü

Üç : Üç.
Üçaçılan, Üçatılan : Üç mermili.
Üçadamlıg : Üç kişilik.
Üçaktlı (perdeli) : Üç perdelik (piyes vb.).
Üçarşınlıg : Üç arşınlık.
Üçarvadlı : Üç karılı.
Üçarvadlıg : Üç karılılık.
Üçatlı : Üç at koşulmuş.
Üçatomlu : Üç atomlu.
Üçayag : Sacayak.
Üçayaglı, Üçgıçlı :1.Sacayak. 2. Üç bacaklı.
Üçbarmag(lı) : Yaba.
Üçbaşlı : Üç başlı.
Üçbendli : Üç bentli (şiir).
Üç-béş : Birkaç.
Üçbir : Üçer.
Üçbucag : Üç köşe.
Üçbucaglı : 1. Üç köşeli. 2. Üçgen.
Üçce : Ancak üç, toplam üç.
Üççergeli :1.Üç sıralı, üç dizi. 2. Üç evlekli.
Üççarhlı : Üç tekerlekli.
Üçdebir : Üçte bir.
Üçdefelik : Üç defalık.
Üçdilli : Üç lisanlı.
Üçdişli : Üç parmaklı (yaba).
Üçdorlu : Üç direkli (gemi vb.).
Üç-dörd : Birkaç.
Üçdü : Üçmisli.
Üçdüyme(li) : 1. Üç inçlik. 2. Üç düğmeli.
Üçem : 1. Üçüz. 2. Bıcıl. 3. Üç kat.
Üçem-üçem : Üçer üçer.
Üçesrlik : Üçasırlık.
Üçfaizli : 1. Yüzde üç. 2. Yüzde üç gelirli.
Üçfazalı : Üç fazlı.
Üçfazalı cereyan : Üç fazlı akım.
Üçgat(lı) : 1. Üç misli. 2. Üç katlı.
Üçgat élemek (etmek) : Üç misli etmek.
Üçgédişli : Üç seferlik.
Üçgépiklik : Üç kapiklik.
Üçgözlü : Üç odalı.
Üçgül : Üçgül, tirfil.
Üçhallı : Üçlü (kağıt).
Üçhécalı : Üç heceli.
Üçhedli : 1. Üçlü terkip (matematik). 2. Üç terimli.
Üçheftelik : Üç haftalık.
Üçhetli, Üçmilli : Üç çizgili.
Üçhisseli : Üç bölümlük.
Üçillik : Üç yıllık.
Üçkilométrlik : Üç kilometrelik.
Üçkünclü (guşeli) : Üç köşeli.
Üçlaylı : 1. Üç basamaklı. 2. Üç katlı.
Üçlemek : 1. Üçlemek. 2. Üçe katlamak. 3. Üçe bölmek.
Üçlü, Üçlükde : Üç kişi.
Üçlük : 1. Üç rublelik. 2. Sinek (oyun kağıdı). 3. Üç numaralı. 4. Trio. 5. Üç kişilik.
Üçlük paktı : Üçlü antlaşma.
Üçlüle : Üç namlulu (tüfek).
Üçmanatlıg : Üç rublelik.
Üçmechullü : Üç bilinmeyenli.
Üçmenzilli, Üçotaglı : Üç odalı.
Üçmertebeli : Üç katlı.
Üçmilli : Üç çizgili.
Üçminci : Üçüncü.
Üçminlik : Üç binlik.
Üçmotorlu : Üç motorlu.
Üçneferlik : Üç kişilik.
Üçnövbeli : Üç vardiyalı, üç postalı.
Üçohlu : Üç oklu.
Üçölçülü : 1. Üç boyutlu. 2. Triyo.
Üçpencereli : Üç pencereli.
Üçperdeli : Üç perdelik (piyes vb.).
Üçpilleli : Üç basamaklı.
Üçplanlı : Üç planlı (dekorasyon vb.).

Üçpudlug : 48.9 kg.lık.
Üçreğemli : Üç rakamlı, üçlü rakam.
Üçrengli : Üç renkli.
Üçsaatlıg : Üç saatlik.
Üçsesli : Üç sesli.
Üçsimli : Üç telli.
Üçsinifli : Üç sınıflı.
Üçşahılıg : Onbeş kapiklik (para).
Üçtaktlı : 1. Üç ölçülü (müzik). 2. Üç zamanlı, üç devirli.
Üçtarlalı : Üç tarlalık esasına dayanan.
Üçtarlalıg : Üç tarlalık (ekin yerini üç kısma bölüp bir bölümünü güzlük, sonra yazlık ekmekten, üçüncü yıl ise nadasa bırakmaktan ibaret ekin usulü).
Üçterefli : Üçlü, üç taraflı, üç yanlı.
Üçtinli : Üç ağızlı, üç kenarlı.
Üçulduzlu : Üç yıldızlı.
Üç-üç : Üçer.
Üçün : İçin.
Üçüncü : Üçüncü.
Üçüzlü : Üç düzlemli (geometri).
Üçvaléntli : Üç birleşme değerli (kimya için), üç değerli.
Üçvérstlik : 1. 3.18 km.lik. 2. 3.18 km mikyaslı (harita).
Üçveznli : Üç ölçülü.
Üçyarpag : Üçgül, tirfil.
Üçyaş, Üçyaşar, Üçyaşlı : Üç yaşında, üç yıllık.
Üçyérli : Üç kişilik.
Üçyüzillik : Üç asırlık.
Üçzirveli : Üç tepeli (dağ vb.).
Üdülemeh : Dırdırlanmak.
Üdülemek, Üdüleyib-tökmek : Çok konuşmak, gevezelik etmek, dırdır etmek.
Üfği *(Ar.)* : Ufki, yatay.
Üflemek : Üflemek.
Üfunet *(Ar.)* : Ufunet.
Üfunetlendirmek : Pis kokutmak, leş gibi kokutmak.
Üfunetlenmek : Ufunetlenmek.
Üfunetli : Pis kokan.
Üfüg *(Ar.)* : Ufuk.
Üfügi *(Ar.)* : Ufkî, yatay.
Üfürceh : Sidik torbası (koyun, keçi).
Üfürdene : Tandır küreği.
Üfürme : Üfürme.
Üfürmek : Üfürmek.
Üfürüm : Üfürük.
Üğde *(Ar.)* : Arzu, istek.
Ük : Yüklük, niş.
Ülema *(Ar.)* : Ulema.
Üleşih : Savak, taksim.
Ülfet *(Ar.)* : Ülfet.
Ülfet bağlamag (etmek) : Dostluk kurmak.
Ülgü :1.Kalıp, patron, biçki modeli. 2. Ölçü.
Ülgüc : 1. Ustura. 2. Kesici (âletler).
Ülgüclemek : 1. Tıraş etmek (ustura ile). 2. Neşterlemek.
Ülgüçü : Elbise modelcisi, modelci.
Ülgürd : Bohça, çıkın.
Ülker gözler : Parlak ve iri gözler.
Ülker ulduzu : Ülker.
Ülum *(Ar.)* : Ulûm.
Ülüş, Ürüş : Helvalı sandviç, helvalı katmer, tahinli ekmek.
Ülvi : Ulvî.
Ülviyyet, Ülvilik *(Ar.)* : Ulviyet.
Ümde *(Ar.)* : Umde.
Ümera *(Ar.)* : Ümerâ, emirler.
Ümid : Ümit.
Ümid bağlamag : Ümit bağlamak.
Ümid beslemek : Ümit beslemek.
Ümid boşa (puça) çıhmag : Ümit boşa çıkmak.
Ümidgah : Ümit kapısı.
Ümidi galmag : Ümitli olmak.
Ümidi kesilmek : Umudu kesilmek.
Ümidini boşa çıhartmag : Ümidini boşa çıkarmak, umudunu kırmak.
Ümidini itirmek : Umudunu yitirmek.
Ümidini kesmek (üzmek) : Ümidini kesmek, umudunu kesmek.
Ümidlendirmek : Ümitlendirmek.
Ümidlenmek : Ümitlenmek.
Ümidli : Ümitli.
Ümid-nevid vérmek : Ümit vermek, ümitlendirmek.
Ümidvar : Umutlu, ümitli.
Ümidvar élemek (etmek) :Umutlandırmak.
Ümidvar olmag : Umutlanmak.

Ümidvérici : Emin, güvenilir.
Ümid olmag (élemek, etmek) : Ümit etmek, istemek.
Ümidsiz : Ümitsiz, umutsuz.
Ümidsizcesine : Ümitsizce.
Ümidsizlik : Ümitsizlik, umutsuzluk.
Ümman *(Ar.)* : Umman.
Ümmet *(Ar.)* : 1. Ümmet. 2. Halk, cemaat.
Ümmi *(Ar.)* : Ümmî.
Ümum *(Ar.)* : Umum.
Ümumbeşeri *(Ar.)* : Evrensel.
Ümumdövlet *(Ar.)* : Bütün devlet.
Ümumdünya *(Ar.)* : Bütün dünya.
Ümumen, Ümumiyyetle *(Ar.)*:Umumiyetle.
Ümumfabrik : Bütün fabrika.
Ümumgoşun : Bütün ordu.
Ümumhalg *(Ar.)* : Herkes.
Ümumî *(Ar.)* : Umumî.
Ümumi dil tapmag : Mutabık kalmak.
Ümumi iclas (yığıncag) : Genel kurul.
Ümumi isim : Cins ismi.
Ümumi kitabhana : Umumi kütüphane.
Ümumileşdirilmek : 1. Genelleştirilmek. 2. Kamulaştırılmak.
Ümumileşdirme : 1. Genelleştirme. 2. Kamulaştırma.
Ümumileşdirmek : 1. Genelleştirmek. 2. Kamulaştırmak.
Ümumileşme : Genel yargı.
Ümumileşmek : Genelleşmek.
Ümumilik : Birlik, genellik, umumiyet.
Ümumi séçki : Genel seçim.
Ümumi tehsil : Genel öğrenim.
Ümumittifag *(Ar.)* : Sovyetler Birliği.
Ümumittifag nazirlikleri : Sovyetler Birliği Bakanlıkları.
Ümumi yataghana : Yurt, lojman.
Ümumiyyet *(Ar.)* : Umumiyet.
Ümumiyyetce : Umumiyetle.
Ümummilli : Millî.
Ümumordu : Millî ordu.
Ümumréspublika *(Ar. Lat.)* : Cumhuriyetler birliği.
Ümumrayon *(Ar. Fr.)* : Bütün bölge.
Ümumşeher *(Ar.)* : Bütün şehre ait.
Ümumtehsil *(Ar.)* : Umûmî tahsil, umûmî kültür, genel kültür.
Ümur *(Ar.)* : İş, vazife.
Ün : 1. Ses. 2. Şayia, gürültü.
Ünas *(Ar.)* : Kadın.
Ün düşmek : Şayia yayılmak.
Ünga, Simurg *(Ar.)* : Anka.
Ünnemeh : Çağırmak, ünlemek, seslemek.
Üns *(Ar.)* : 1. İnsan, beşer. 2. Ünsiyet.
Ün salmag : Ünlemek, çağırmak.
Üns bağlamag (salmag, tutmag) : Dostluk kurmak.
Ünsiyyet *(Ar.)* : 1. Temaslar, görüşmeler. 2. Sokulganlık, munislik. 3. Bağlılık.
Ünsiyyet bağlamag (salmag, tutmag) : Dostluk kurmak.
Ünsiyyetli : Munis, sokulgan.
Ünsiyyetsiz : Mizantrop, merdümgiriz.
Ünsur *(Ar.)* : Unsur.
Ünüğ : Halka.
Ünvan *(Ar.)* : Unvan.
Ünyétmez : Çok uzak, ses ulaşmaz.
Ürcah olmag : Rast gelmek, tesadüf etmek.
Ürefa *(Ar.)* : Arifler.
Ürek : 1. Kalp, yürek. 2. Ruh. 3. mec. Cesaret, yiğitlik.
Ürekaçan (açıcı) : İç açıcı, eğlenceli.
Ürekağrısı : 1. Kalp ağrısı. 2. Gam, üzüntü. 3. Şefkat, merhamet.
Ürekaltı : Yürek altı, kalp altı.
Ürek bağlamag : Gönül bağlamak.
Ürekbir : Samimî.
Ürekbulandırıcı (bulandıran) : Mide bulandırıcı.
Ürek bulandırmag : İğrendirmek, tiksindirmek.
Ürekbulanması : Mide bulantısı.
Ürekcik : Yürekceğiz.
Ürekçırpıntısı (çırpınması) : Yürek çarpıntısı.
Ürek çırpıntısı ile : Heyecanla, heyecan içinde.
Ürek-damar hesteliyi : Kalp ve damar hastalığı.
Ürekden : Candan, yürekten.

Ürekden tikan çıhartmag : İntikam almak, öç çıkarmak.
Ürek-direk olmag : Arka çıkmak.
Ürek-direk vérmek : Yüreklendirmek, cesaretlendirmek.
Ürekdolusu : Hevesle, sevinerek.
Ürekdostu (yoldaşı) : Samimî dost, can dostu, gönül dostu.
Ürekdöyünmesi : Çarpıntı.
Ürek élemek (etmek) : Cesaret etmek, cüret etmek.
Ürek élememek : Cesaret etmemek.
Ürek gıcgırması : Mide ekşimesi, ekşime.
Ürek gızdırmag : İnanmak, itibar etmek.
Ürek goymamag, Üreyini yarmag : Çok korkutmak.
Ürek-göbek galmamag : Gülmekten göbeği çatlamak.
Ürek-göbeyi düşmek : Korkmak, ödü kopmak.
Ürek-göbeyini yémek : Çok korkmak.
Ürekgüsurları : Kalp hastalıkları.
Ürek kisesi : Perikart.
Üreklendirici : Yüreklendirici, teşvik edici.
Üreklendirmek : Cesaretlendirmek.
Üreklenmek :Yüreklenmek, cesaretlenmek.
Üreklerini boşaltmag : Dertlerini dökmek, içlerini boşaltmak.
Ürekli : Yürekli, cesur.
Üreklilik : Yiğitlik, cesaret.
Ürekpartlaması : Kalp sektesi.
Üreksihan (sıhıcı) : Usandırıcı, bıktırıcı.
Üreksıhıntısı : Usanç, taciz.
Üreksındıran : 1. Gönül kıran. 2. Alıngan, hassas.
Ürek sındırmag : Kalp kırmak.
Üreksiz:1.Cesaretsiz, yüreksiz. 2.İsteksizce.
Üreksizcesine : Çekinerek, korkarak, korkakçasına.
Üreksizlik : Yüreksizlik, korkaklık.
Ürekvarı : Yürek biçiminde.
Ürekvéren (vérici) : 1. Moral veren. 2. Cesaretlendiren.
Ürek vérmek : 1. Gönül vermek, sevmek. 2. Cesaretlendirmek. 3. Teselli vermek.
Ürekyandıran (yandırıcı, yahan) : Can yakan, kalp kırıcı.
Ürek yandırmag : Can yakmak.
Ürek yanğısı ile : İçi yanarak.
Üremek, Ürüşmek : Artmak, çoğalmak.
Üretmek:Beslemek, büyütmek, yetiştirmek.
Üreye deymek : İncitmek, gücendirmek.
Üreye işlemek : Gönüle işlemek, etkilemek.
Üreycohşar : Yürek biçiminde.
Üreyeyatan : Hoş, tatlı.
Üreye yatmag : Beğenmek, hoşlanmak.
Üreyiaçığ : Açık yürekli, açık kalpli.
Üreyiaçığlığ : Samimiyet, açık yüreklilik.
Üreyi açığ olmag : Açık kalpli olmak.
Üreyi açılmag : Sevinmek, mutlu olmak, içi açılmak.
Üreyi ağrımag : Acımak, eziklik duymak.
Üreyi ağzına gelmek : Yüreği ağzına gelmek.
Üreyi ahmag : İçi ezilmek, içi geçmek, bitkin düşmek.
Üreyi aşıb-daşmag : Sevinçten uçmak, heyecanlanmak.
Üreyi atlanmag : 1. Özlemek, özlem duymak. 2. Korkmak, korku duymak.
Üreyi atmag : Özlem duymak.
Üreyi ayağının altına düşmek : Çok korkmak.
Üreyiberk : Katı kalpli, taş yürekli.
Üreyiberklik : Katılık, acımasızlık.
Üreyi birteher olmag : İçi sıkılmak, kendini kötü hissetmek.
Üreyi bir tike olmag : Erim erim erimek.
Üreyiboş : Kin gütmez.
Üreyi boşalmag : İçi rahatlamak.
Üreyi böyümek : Koltukları kabarmak.
Üreyi bulanmag (galhmag, bulaşmag) : 1. Midesi bulanmak. 2. mec. Nefret duymak.
Üreyi buz kimi olmag : İçi ferahlamak.
Üreyi cızıldamag : İçi cız etmek.
Üreyi çatlamag : İçi parçalanmak.
Üreyi çekilmek : Zayıflamak, halsiz düşmek.
Üreyi çekmek : İçi çekmek.

Üreyi çekmemek : İğrenmek, canı istememek.
Üreyi çırpınmag : 1. Kalp çarpınmak. 2. mec. Heyecanlanmak.
Üreyi çırpmag : Kalbi çarpmak.
Üreyi dabanına düşmek : Çok korkmak.
Üreyi dağa dönmek : Göğsü kabarmak.
Üreyi dağ boyda olmag : 1. Göğsü kabarmak. 2. Nefsine güvenmek.
Üreyi dağdağaya düşmek : Çok heyecanlanmak.
Üreyi dağlanmag : Sinirlenmek, keyfi kaçmak.
Üreyidağlı :Acılı, mâtemli.
Üreyi darıhmag : İçi daralmak, canı sıkılmak.
Üreyidaş : Taş kalpli, katı.
Üreyi daşa dönmek : Katılaşmak, zâlimleşmek.
Üreyidaşdan (demirden) : Zâlim, merhametsiz.
Üreyi didilmek : İçi parçalanmak.
Üreyi dilinde : Açık sözlü, riyasız, saf.
Üreyi dolmag : Dolukmak.
Üreyidolu : Üzüntülü; öfkeli.
Üreyi dolu olmag : İçi kan ağlamak.
Üreyi düşmek : Korkmak, ürkmek.
Üreyi erimek : İçi erimek.
Üreyi esmek : 1. Titremek, ürpermek (korku, heyecan vb.). 2. Özlem duymak. 3. mec. İstemek, arzu etmek.
Üreyi ezilmek : İçi ezilmek.
Üreyi galhmag : İçi bulanmak.
Üreyigan : Gamlı, kederli, üzgün.
Üreyi ganla dolmag : Üzülmek, kederlenmek.
Üreyi gan olmag (gana dönmek) : İçi kan ağlamak.
Üreyigara : Karamsar, bedbin, kötümser.
Üreyi gelmemek : 1. Kıyamamak. 2. Korkmak, cesaret edememek.
Üreyigeniş : Kalbi geniş.
Üreyi gétmek : 1. Bayılmak. 2. İçi gitmek. 3. Çok arzulamak.
Üreyi gıldan asılı olmag : Yüreği kıldan ince olmak (kalbi rahatsız kimse için).
Üreyi gırılıb ayağının altına düşmek : Çok korkmak.
Üreyi gısılmag : Sıkılmak (içi).
Üreyi gızınmag : Beğenmek, içi ısınmak.
Üreyi gızmag : 1. Güvenmek. 2. Beğenmek.
Üreyi gopmag (gırılmag) : Ödü kopmak.
Üreyi götürmemek : Midesi kaldırmamak.
Üreyi gubarlanmag : Çok üzülmek.
Üreyigurdlu : Kıskanç; imrenen.
Üreyigurdlulug : Kıskançlık; imrenme.
Üreyi guş kimi çırpınmag : 1. Korkudan titremek. 2. Özlemek, arzulamak.
Üreyi gülmek : İçi gülmek, yüzü gülmek.
Üreyi güp (gürp, tıp) élemek : Korkmak, ürkmek.
Üreyi harab olmag : 1.Bayılmak. 2. İçi gitmek. 3. Çok arzulamak.
Üreyi içine düşmek : Korkmak, ürkmek.
Üreyiince : Şefkatli, merhametli, hassas, alıngan.
Üreyiincelik : Hassasiyet, alınganlık.
Üreyi istediyi géder : Canı istediği kadar.
Üreyi istemek : Canı çekmek, arzulamak.
Üreyi isteyen : İstenilen.
Üreyi kéçmek : Bayılmak, kendinden geçmek.
Üreyi köksüne sığmamag : İçi içine sığmamak.
Üreyi kövrelmek (kövrekleşmek) : Dolukmak.
Üreyi nane kimi esmek : 1. Titremek (korkudan). 2. mec. Özlemek.
Üreyinazik : Duygulu.
Üreyinaziklik : Duygululuk.
Üreyince : Gönlünce.
Üreyince olmag : Gönlünce olmak.
Üreyinde daş bağlamag (galmag) : 1. Bağrına taş basmak. 2. Boğazında kalmak (lokma). 3. Mahrum kalmak. 4. Susup kalmak.
Üreyinde gizletmek : Gönlünde tutmak.
Üreyinde kök salmag : Unutmamak, hatırında kalmak.
Üreyinden çıharmag : Unutmak.
Üreyinden gara ganlar ahmag : İçinden kan gitmek.

Üreyinden goparıb atmag : Unutmak
Üreyinden heber vérmek : 1. Kalbini okumak. 2. Ruhunu okşamak.
Üreyinden kéçmek : 1. İçinden geçmek. 2. İstemek.
Üreyinden olmag : İstediği gibi olmak.
Üreyinden silmek (silib atmag) : Unutmak.
Üreyinden tikan çıharmag : Memnun etmek.
Üreyinde yér élemek : Aklından çıkmamak, unutamamak.
Üreyine dağ çekmek (basmag) : İncitmek.
Üreyine dağdağa düşmek : Şüpheye düşmek.
Üreyine dağdağalar getirmek : Aklına şüpheler düşürmek.
Üreyine dammag : Önceden sezmek.
Üreyine derd élemek : İçine dert etmek.
Üreyine deymek : 1. İncinmek. 2. İncitmek.
Üreyine gara-gura gelmek : İçine kötü düşünceler doğmak.
Üreyine gaynar su sepmek : İncitmek.
Üreyine gelmek :Zannetmek, şüphelenmek.
Üreyine getirmek : Hatırına getirmek.
Üreyine girmek (yol tapmag) : Gönlüne girmek.
Üreyine işlemek : İçine işlemek.
Üreyine leke (hal) düşmek : İçine kurt düşmek, kuşkulanmak.
Üreyine leke (hal) salmag : Kuşkulandırmak.
Üreyine od düşmek : Kederlenmek.
Üreyine od salmag:Çok heyecanlandırmak.
Üreyine salmag : Üzülmek, gamlanmak, dert edinmek.
Üreyine su (soyug su) sepmek : Yüreğine su serpilmek.
Üreyine tohunmag : İncitmek, kalbini kırmak, gururuna dokunmak.
Üreyine (üreye) yatmag : Beğenmek, içine yatmak.
Üreyine yağ kimi yayılmag : Çok hoşuna gitmek.
Üreyine yatmag (yapışmag) : Beğenmek, içine yatmak.
Üreyine yol tapmag : Gönlünü fethetmek.
Üreyini açıb (ortaya) tökmek : 1. İçini açmak, içini dökmek. 2. Sevindirmek, neşelendirmek.
Üreyini açmag : 1. İçini dökmek. 2. Sevindirmek.
Üreyini ağrıtmag (incitmek) : Kalbini kırmak.
Üreyini almag : Gönlünü almak.
Üreyini boşaltmag : İçini boşaltmak, içini dökmek.
Üreyini buz kimi sahlamag : Soğuk kanlı olmak.
Üreyini çalmag : Gönlünü çelmek.
Üreyini çekmek (çürütmek) : Gönlünü kırmak.
Üreyini deşmek (delmek, didmek) : Üzmek, incitmek.
Üreyini dindirmek : Gönlünü okşamak.
Üreyini düşürmek : Çok korkutmak.
Üreyini ele almag : Gönlünü kazanmak.
Üreyini (üreyinin yağını) eritmek : Yüreğinin yağını eritmek.
Üreyini gan etmek (gana döndermek) : Eziklik vermek.
Üreyini gemirmek : İçini kemirmek.
Üreyini gen sahlamag : Gönlünü serin tutmak.
Üreyini gırmag : Korkutmak, ürkütmek.
Üreyini gısmag : Canını sıkmak.
Üreyini gizletmek : Sır saklamak.
Üreyini goparıb vérmek (yédirtmek) : Özen göstermek, üzerine titremek.
Üreyini goparmag : Gözünü korkutmak.
Üreyini goymag (vérmek) : Kalbini vermek.
Üreyini gubarlatmag (gubar etmek) : Bıktırmak, usandırmak, kalbini kararтmak.
Üreyini gurd yémek : İçini kemirmek, vicdanı sızlamak.
Üreyini incitmek : Vicdanını sızlatmak.
Üreyini isitmek : İçini rahatlatmak.
Üreyini ohşamag : Kalbini okşamak, gönlünü okşamak.
Üreyini ohumag : Kalbini okumak.
Üreyini ovlamag : Gönlünü avlamak.
Üreyini ovuşdurmag : Aşırı üzülmek.

Üreyini partlatmag (parçalamag) : Yüreğini parçalamak.
Üreyini salmag : Ödünü koparmak.
Üreyini serinleşdirmek : Yüreğini serinletmek, içini rahatlatmak.
Üreyini sıhmag : İçini sıkmak.
Üreyini siyirmek : İçini kazımak, midesini kazımak.
Üreyini sındırmag : Kalbini kırmak.
Üreyini şan-şan etmek : Ödünü koparmak.
Üreyini vurmag : Bıktırmak, usandırmak.
Üreyini yandırmag:Tesir etmek, etkilemek.
Üreyini yaralamag:Bıktırmak, usandırmak.
Üreyini yarmag : Ödünü koparmak.
Üreyini yédirtmek : Üzerine titremek.
Üreyini yémek : İçini kemirmek.
Üreyini yérinden oynatmag : Ödünü koparmak.
Üreyini yéye-yéye galmag : Endişe etmek, endişe duymak.
Üreyini yumşaltmag : Duygulandırmak.
Üreyini zorlamag : Zorla kabullendirmek.
Üreyi od tutmag : Kederlenmek.
Üreyi ohşamag : Gönlü okşamak.
Üreyi olmag : Arzu etmek, istemek, gönlü olmak.
Üreyi parçalanmag : İçi parçalanmak.
Üreyi partlamag : 1. İçi parçalanmak. 2. Sekteikalpten ölmek.
Üreyi sakitleşmek (sakit olmag) : Kalbi yatışmak, içi rahatlamak.
Üreyi seksekede (seksekeli) olmag : Telaş içinde olmak.
Üreyi serinlemek : İçi rahatlamak.
Üreyi sıhılmag (gısnamag) : İçi sıkılmak.
Üreyisınıg : Gönlü kırık.
Üreyisınıglıg : Küskünlük.
Üreyi sınmag : İncinmek, kalbi kırılmak.
Üreyi sızıldamag : Vicdanı sızlamak.
Üreyi soğan gabığı kimi soyulmag : Vicdanı sızlamak.
Üreyi soyumag : 1. Teskin olmak. 2. Kalbi kırılmak.
Üreyi sökülmek (tel-tel olmag) : Çok üzülmek.
Üreyi şama dönmek : Mum gibi erimek, üzüm üzüm üzülmek.
Üreyi şan-şan olmag : İçi parçalanmak.
Üreyi şişmek : 1. Göğsü kabarmak. 2. Yüreği şişmek.
Üreyitemiz : Samimî, açık yürekli.
Üreyi tir-tir esmek : Yüreği titremek.
Üreyi titremek : 1. Korkudan titremek. 2. Özlemek.
Üreyi tutmag : 1. Beğenmek, içine yatmag. 2. Yürek ağrısı tutmak.
Üreyi tutulmag :Gamlanmak, kederlenmek.
Üreyi tükden nazik : Duygulu.
Üreyi uçmag : Çok sevinmek.
Üreyi uçunmag : Titremek, içi titremek.
Üreyi üstünde durmamag : Çok heyecanlanmak.
Üreyi üstüne gelmek : İçi rahatlamak.
Üreyi üzülmek : İçi erimek.
Üreyi vurulmag : Gönül vermek, âşık olmak.
Üreyi yanmag : 1. Yüreği yanmak. 2. Çok susamak.
Üreyi yaralanmag : İçi kan ağlamak.
Üreyiyaralı : Yüreği yaralı.
Üreyi yarpag kimi esmek : 1. Çok korkmak. 2. Çok özlemek.
Üreyi yérinden gopmag (oynamag) : Ödü kopmak.
Üreyi yérinde olmamag : Heyecan içinde olmak.
Üreyi yérine gelmek : İçi rahatlamak, kafası rahatlamak.
Üreyiyuha (yumşag) : Duygulu, yüreği yufka.
Üreyiyuhalıg (yumşaglıg) : Duygululuk, yüreği yufkalık.
Üreyi yuhalmag (gövrelmek) : Dolukmak.
Üreyi yumşalmag : Merhamete gelmek, duygulanmak.
Üreyinin başı (ucu) ağrımag : Merhamete gelmek, acımak.
Üreyinin ganı ile : İçi yanarak, acı içinde.
Üreyinin gurdunu öldürmek : Azıcık yemek, kifafnefs etmek.

Üreyinin guşu uçmag : Çok sevinmek.
Üreyinin içini yémek : İçini kemirmek.
Üreyinin piyini eritmek : Üzerine titremek.
Üreyinin telleri esmek : Özlemek.
Üreyinin ucu göynemek : Merhamet duymak, acımak.
Üreyinin piyi (yağı) erimek : İçi erimek.
Üreyinin piyini (yağını) yédirtmek : Üzerine titremek, özen göstermek.
Üreyinin piyini (yağını) yémek : İçini kemirmek.
Üreyinin yangısını söndürmek : Susuzluğunu gidermek.
Ürf *(Ar.)* : Örf.
Ürf-adet *(Ar.)* : Örf âdet.
Ürfan *(Ar.)* : İrfan.
Ürke : Tay.
Ürken, Ürkeyen : Ürkek.
Ürkü, Hürkü : Panik.
Ürküdülmek : Ürkütülmek.
Ürküşdürmek : Gözünü korkutmak.
Ürküşmek, Hürküşmek : Gözü korkmak.
Ürpe : Karıncalanma.
Ürpeşmek : Karıncalanmak.
Ürpetmek : Korkutmak, ürkütmek.
Ürpüşmek : Ürpermek, titremek.
Üskük, Üskü : Yüksük.
Üskükotu : Yüksük otu.
Üskül, Zeyerek : Keten tohumu.
Üslub *(Ar.)* : Üslup.
Üslubi *(Ar.)* : Üslup bakımından.
Üslubiyyat *(Ar.)* : Üslup kuralları.
Üslub üzre : Kaidece, kuralca.
Üssi : Misli, dengi, benzeri.
Üst : Üst.
Üst-baş : Üst baş.
Üst-başını batırmag : Elbisesini kirletmek.
Üst-başını düzeltmek : Kılığını kıyafetini düzeltmek.
Üstdentullanma (hoppanma) : Birdir bir.
Üstegel : Artı (işareti).
Üstegelme : Toplama işlemi.
Üste gelmek : Toplamak.
Üstél : Yabanî bitki.
Üsteleh : Yük.
Üstelemeh : 1. Börtmek. 2. Alazlamak, ütmek.
Üstelemek : Üstün gelmek, galip gelmek.
Üstelik vérmek : Üste vermek.
Üstgurum : 1. İlâve kat (binada). 2. Üst kurum (teşkilatlanmada). 3. Üstyapı.
Üstlük : Üst giyeceği.
Üstüaçıg : Üstü açık.
Üstü açılmag : Meydana çıkmak.
Üstübaşı tökülmek : Üstü başı dökülmek.
Üstün : Üstün.
Üstün çıhmag : Geçmek, geride bırakmak.
Üstünde durmag : 1. Üstünde beklemek. 2. Israr etmek. 3. Üstüne koymak (el veya ayağını).
Üstünde işlemek : Üzerinde çalışmak.
Üstünden ağır yük götürülmek : Rahatlamak, hafiflemek.
Üstünden dağ götürülmek : Rahatlamak, rahatlatılmak.
Üstünden ġelem çekmek : Çizip iptal etmek.
Üstünden kéçmek : Ehemmiyet vermemek, ciddiye almamak.
Üstünden su içmek : Üzerine bir bardak su içmek.
Üstünde şert bağlamag : Şartlaşmak (bir şey üzerine).
Üstünde zağ-zağ esmek : Üzerine tir tir titremek.
Üstüne açılmag : Bağırıp çağırmak (birine), üzerine yürümek.
Üstüne ad goymag : Suçlamak, çamur atmak.
Üstüne almag : Üzerine almak, taahhüt etmek.
Üstüne artırmag (goymag) : 1. Yüklemek. 2. Haddini bilmemek. 3. İlave koymak. 4. Mübalağa etmek.
Üstüne atmag (yıhmag) : 1. Fırlatıp atmak (üzerine). 2. Görevlendirmek. 3. mec. Üzerine yıkmak, üstüne atmak (suçu).
Üstüne ayaglanmag (ayag almag) : Üzerine yürümek.
Üstüne buzlu su tökmek : Yatıştırmak, öfkesini dindirmek.

Üstüne çıhmag : 1. Gafil avlamak. 2. Üzerine çıkmak.
Üstüne düşmek : 1. Üzerine düşmek. 2. Üzerine yürümek.
Üstüne el galdırmag : Tokat indirmek, vurmak, sille atmak.
Üstüne fitlemek : Kışkırtmak, tahrik etmek.
Üstüne gelmek : 1. Artmak. 2. Üzerine gelmek.
Üstüne gétmek : Üzerine gitmek.
Üstüne goymag : Abartmak, mübalağa etmek.
Üstüne gülmek : Sarakaya almak, alaya almak.
Üstüne horuzlanmag : Horozlanmak.
Üstüne kekelenmek (tepinmek) : Horozlanmak.
Üstüne (soyug) su tökmek (élemek) : Öfkesini yatıştırmak.
Üstüne sürmek : Çarpmak, bindirmek.
Üstüne toz gonmaz : İffetli (kimse).
Üstüne tökülmek : Üzerine üşüşmek.
Üstüne yıhmag : Üzerine atmak.
Üstüne yürümek : Üzerine yürümek.
Üstün gelmek : Yenmek, üstün gelmek.
Üstünlük : Üstünlük.
Üstünlük derecesi : Üstünlük derecesi (gramerde); (kıpkızıl, yemyeşil, kaskatı vb.).
Üstünlük vérmek : Tercih etmek.
Üstün olmag : Geçmek, aşmak.
Üstünü açmag : Maskesini kaldırmak.
Üstünü almag : 1.Kovalayıp tutmak. 2. Yanına gelmek. 3.Suç üstünde yakalamak.
Üstünü basdırmag (perdélemek) : 1. Örtmek, saklamak. 2. mec. Örtbas etmek, maskelemek.
Üstünü malalamag (örtmek) : Örtbas etmek.
Üstünü ot basmag : Unutulmak.
Üstün vurmag, Üstünü vurmag : İfşa etmek, açığa vurmak, ortaya çıkarmak.
Üstünü vurmamag : Örtbas etmek, gizlemek.
Üstüörtülü (perdeli) : Kapalı.
Üstüörtülü danışmag : Üstü kapalı konuşmak.
Üstürlab *(Ar.)* : Usturlap.
Üsül *(Ar.)* : Usul.
Üsuli-cedid *(Ar.)* : Yeni usul.
Üsuli-cedid mektebi : Yeni usul mektebi.
Üsuli-idare *(Ar.)* : Rejim şekli, yönetim biçimi.
Üsullu, Üsulluca, Üsulca : Usulca, yavaş yavaş.
Üsulsuz : Usulsüz.
Üsyan *(Ar.)* : İsyan.
Üsyançı : İsyancı, âsi.
Üsyançılıg : İsyankârlık.
Üsyan etmek (galdırmag) : İsyan etmek.
Üsyankar *(Ar. Far.)* : İsyankâr.
Üsyankarlıg : İsyankârlık.
Üşelemek, Üşetmeh : Yemek yemek, taam yemek.
Üşencil : Tutumlu, ekonomist, idareli, tasarruflu.
Üşenmek : Korkmak.
Üşgü : Burgu, matkap.
Üşgül : Yorgan iğnesi.
Üşkürek, Fışgırıg, Fışdırıg : Islık.
Üşşag *(Ar.)* : 1. Âşıklar. 2. Uşşak makamı.
Üşüdücü : Üşütücü.
Üşünmek, Üşenmeh : Korkmak, ürkmek.
Üşürgelenmek, Üşürmek : Toplamak; toplanmak, bir araya gelmek.
Ütarid *(Ar.)* : Utarit.
Ütelenmek, Ütelenmeh : Koşuşturmak (rastgele), koşuşmak, dört dönmek.
Ütelge, Ütelgi : İskete, baştankara; küçük saksağan.
Ütelgi, Léy : Çaylak.
Ütme : Baston.
Ütmece : Hayvan hastalığı.
Ütmek : Tüylerini yakmak.
Ütü çekmek : Ütülemek.
Ütüh : Kurnaz.
Ütük, Ütülmüş : 1. Çevik, atik, kıpırdak. 2. Hasis, cimri. 3. Küstah, yırtık, yüzsüz. 4. Sıcaklık seven (kimse). 5. Tüyleri yakılmış.
Ütüklük : Çeviklik, atiklik.

Ütülmek :1.Bir tarafı yanmak. 2.Yolunmak.
Üvez, Guşarmudu : Üvez (ağaç ve meyvesi).
Üvezlik : Üvez bahçesi.
Üyéy : Üveyik.
Üyüdüb-tökmek : Çene çalmak.
Üyüdülmek : Öğütülmek.
Üyüşmeh : Üşüşmek.
Üyüşmek : Uyuşmak, hissizleşmek.
Üyüşmüş : Uyuşmuş, uyuşuk.
Üyüşük : Uyuşuk.
Üyütmek : Öğütmek (değirmenle).
Üz : 1. Yüz. 2. Süt kaymağı.
Üz açılmag, Üzü gülmek : Yüzü gülmek.
Üz açmag : Küstahlaşmak.
Üz ağartmag : Yüz ağartmak.
Üz ağlığı : Yüz aklığı.
Üz almag : Kıl yolmak (kadınlar yüzlerinden).
Üz bağlamag : Kaymak bağlamak, kaymaklanmak.
Üzbarı, Üz-üze : Yüz yüze.
Üzbesurat, Üzbesifet : Yüz yüze.
Üzbeüz : Yüz yüze.
Üzbeüz gelmek : Yüz yüze gelmek, karşılaşmak.
Üz bozartmag, Üzünü bozartmag : Surat asmak, suratını asmak.
Üzciyez : Sevimli yüz.
Üz çekmek : Kaplamak, yüz geçirmek.
Üz çévirmek : Yüz çevirmek.
Üzde : 1. Yüze karşı, gıyabî olmaksızın. 2. Yer yüzüne yakın. 3. Açıkta, göz önünde, meydanda.
Üzde gülmek : Yüze gülmek.
Üzdemek : 1. Toplamak, hasat etmek. 2. Yüzünü toplamak, kaymağını almak (sütün).
Üzden : Üstünkörü.
Üzden bahmag : Üstünkörü bakmak.
Üzden bellemek : Derinden bellememek (toprağı).
Üzden görmek (gétmek) : Sathî bakmak, çok derine gitmemek.
Üzden irag : Benzetmek gibi olmasın.
Üzdenkéçme : Sathî, üstünkörü.
Üzden okumag : Üstünkörü okumak.
Üzden olmag : Rezil olmak.
Üz döndermek : 1. Yüz çevirmek. 2. Sırt çevirmek. 3. Başını çevirmek. 4. mec. İhanet etmek, sapıtmak.
Üzdüh, Üzzik : Bulamaç (yoğurt ve yumurta olup ekmeğe sürülür).
Üzdürmek : Yüzdürmek.
Üzdürtmek : Yüzdürtmek.
Üze basmag : Ütandırmak, mahcup etmek.
Üze çıharmag : 1. Meydana çıkarmak, bulmak. 2. Kanun dışı durumdan kurtarmak, meşrulaştırmak (kaçağı).
Üzeçıhma, Üzeçıhdı, Üzgörüşü : 1. Kömür katmanı (üstü açık). 2. Akraba ziyareti (damadın gerdekten sonraki), el öpme töreni. 3. Ortaya çıkma, teslim olma (kaçak vb. için).
Üze çıhmag : 1. Ortaya çıkmak (kaçak vb.). 2. Satıha çıkmak (sıvı vb.). 3. Belli olmak, anlaşılmak. 4. Göze görünmek, toplum içine çıkmak.
Üze démek : Yüzüne konuşmak, gıybetine konuşmamak.
Üze direnmek : Açığa vurmak, meydana çıkarmak.
Üze durmag : Protesto etmek.
Üzedurmaglıg : Protesto.
Üze düşmek : 1. Direnmek, ısrar etmek. 2. Açığa çıkmak, meydana çıkmak. 3. Utanmak, sıkılmak.
Üze gabarmag (gayıtmag) : Kafa tutmak.
Üze galmag : Yapamamak (korku veya saygıdan).
Üzegülen : Yüze gülen, pohpohlayıcı.
Üze gülmek : 1. Hoşa gitmek, cezb etmek, göz okşamak. 2. Yüze gülmek.
Üzen : Yüzen, yüzer (suda).
Üzenbuzlar : Bankiz, deniz buzulu.
Üzengi : Üzengi.
Üzengi gorçusu : At bindiricisi, muhafız (kimse).
Üzengilemek : Üzengilemek.
Üzengivérmeyen:Bindirmeyen,huysuz (at).
Üzenkörpü : Yüzer köprü.
Üzenmiş : Çalınmış, çalıntı.

Üzeri ile : Yoluyla, vasıtasıyla.
Üzerinde esmek : Üzerine titremek.
Üzerinden atmag :Mesuliyetinden kaçmak.
Üzerine almag : Üzerine almak.
Üzerine gétmek (gelmek) : Üstüne varmak, sıkıştırmak.
Üzerine götürmek : Üzerine almak.
Üzerlik, Üzerrik : Sedefotu.
Üze salmag, Üzüne salmag : Küstahca davranmak.
Üze salmamag : Açıklamamak, yüze vurmamak; bilinezlenmek.
Üze-üze : Yüzerek.
Üze vérmek : Göstermek, bildirmek.
Üze vurmag : Açıklamak, açıkça söylemek.
Üzeyen : Yüzücü.
Üzgec : 1. Yüzgeç, balık kanadı. 2. Olta mantarı. 3. Yüzme tahtası.
Üzgecli : Yüzgeçli.
Üz getirmek : Yaramazlık yapmak, küstahlık etmek.
Üzgırhan : Tıraş eden (berber, tıraş bıçağı).
Üz goymag : Yola koyulmak, harekete geçmek.
Üzgöre : Tarafgir.
Üzgöre(n)lik, Üzgördü : Tarafgirlik.
Üzgörenlik etmek : Taraf tutmak.
Üz görmek : Taraf tutmak, tarafgirlik etmek.
Üzgörümçeyi : Yüz görümlüğü.
Üz göstermek : 1. Yüz göstermek. 2. Yüz vermek.
Üz götürüb-gaçmag : Başını alıp kaçmak.
Üz-göz : 1. Fizyonomi. 2. Yüz ifadesi.
Üz-göz olmag : Yüzgöz olmak.
Üz-gözünü bürüşdürmek (turşutmag) : 1. Somurtmak. 2. mec. Memnun olmamak.
Üz-gözünü eyişdirmek : Yüz ekşitmek, surat asmak.
Üz-gözünü gırışdırmag : Kaş çatmak, surat asmak.
Üzgü : 1. Yüzme. 2. Acizlik, gevşeklik.
Üzgüçü : Dalgıç, yüzücü.
Üzgüçülük : Yüzücülük.
Üzgüçülük yarışları : Yüzme yarışları.
Üzgüçü paltarı : Dalgıç kıyafeti.
Üzgün : 1. Yüzücü. 2. Bitap, bitkin, halsiz. 3. Sıska.
Üzgün düşmek : Yorulmak.
Üzgünleşmek : Yorulmak, bitap düşmek.
Üzgünlük : 1. Yüzücülük. 2. Bitkinlik, halsizlik.
Üzleme : Sürerek yumuşatma (toprağı).
Üzlemek : 1. Yüzeyine bir şey çekmek. 2. Çift sürmek. 3. Seçmek, ayırmak (en iyilerini).
Üzlenmek : 1. Yüzey yapılmak. 2. Sürülmek (toprak). 3. Seçilmek, ayıklanmak (iyileri). 4. mec. Küstahlaşmak, yüzsüzleşmek.
Üzleşdirme, Üzleşme : Yüzleştirme.
Üzleşdirmek : Yüzleştirmek.
Üzleşmek : 1. Yüzleşmek. 2. Karşılaşmak. 3. Yüzsüzleşmek.
Üzlü : 1. Yüzsüz, küstah. 2. Yüzlü. 3. Kaymaklı. 4. Yüzeyi olan.
Üzlük : 1. Maske. 2. Yüz kumaşı (yorgan, döşek vb.). 3. Peçe. 4. Görünüm, gösteriş (bina, yapı için). 5. Tulga, siper. 6. Küf (ekmek vb. yüzünde).
Üzlülük : Yüzsüzlük, utanmazlık.
Üzlü péndir : Yağlı peynir.
Üzme : Yüzme, yüzücülük.
Üzmek : 1. Yüzmek (suda). 2. Hareket etmek (suda, havada). 3. Koparmak, toplamak (çiçek vb.). 4. Kesmek, kesip atmak. 5. Ayırmak, bırakmak. 6. Ödeşmek. 7. Eskitmek, yıpratmak. 8. Yormak, bitap etmek. 9. Akmak (su).
Üzr *(Ar.)* : Özür.
Üzr getirmek : Kusursuzluğunu ispatlamak.
Üzrhah *(Ar. Far.)* : Özür dileyen.
Üzrhahlıg : Özür dileme.
Üzrhahlıg élemek (etmek) : Özür dilemek, affını istemek.
Üzr istemek (dilemek) : Özür dilemek, affını istemek.
Üzristeyici : Af dileyen.
Üzrlü : Affedilebilir.
Üzrsüz : Mazeretsiz.
Üzryéri : Taziye yeri, cenaze evi.

Üzsuyu : Yüz suyu.
Üzsuyu tökmek : Yüz suyu dökmek.
Üzsüz : 1. Yüzsüz. 2. Yüz takılmamış (yorgan vb.). 3. Kaymaksız. 4. Utangaç, çekingen.
Üzsüz péndir : Yağsız peynir.
Üzsüzdüh : Utangaçlık.
Üz tutmag : 1. Konuşmak, hitap etmek (birine yönelerek). 2. Azimet etmek, yola çıkmak (belli yöne).
Üzüaçıg : Yüzü ak.
Üzü açılmag : 1. Yüzü açılmak, örtüsü açılmak. 2. Belirmek, görünmek. 3. mec. Arsızlaşmak. 4. mec. Alışmak, ünsiyet etmek.
Üzüağ : 1. Beyaz çehreli. 2. mec. Yüzü ak.
Üzüağ çıhmag : Yüz akıyla çıkmak.
Üzüağlıg : Yüz aklığı.
Üzüağ olmag : Yüzü ak olmak, dürüst olmak.
Üzü astarından baha-başa gelmek : Yüzü astarından pahalı olmak.
Üzüaşağı : 1. Yokuş aşağı, iniş, aşağıya. 2. Başı aşağı.
Üzüberk : 1. Yüzsüz, utanmaz. 2. Gözü pek, sabırlı.
Üzüberk olmag : Yüzü pek olmak.
Üzü bezek içi tezek : Sureti güzel, sireti çirkin.
Üzüboz : Kaba, edepsiz.
Üzü bozarmag : Korkmak, ürkmek.
Üzübozlug : Küstahlık, terbiyesizlik.
Üzücü : 1. Yüzücü. 2. Yüzer (suda). 3. Yorucu.
Üzü danlanmag : Azarlanmak, paylanmak.
Üzü dönmek : 1. İlgisini kesmek, ilgilenmemek. 2. mec. İnancını yitirmek, sapıtmak, dönek olmak.
Üzüdönük : 1. Değişken, kararsız. 2. Hâin, dönek.
Üzüdönüklük : Döneklik.
Üzügara : Yüzü kara.
Üzügara çıhmag : Utanmak, mahcup olmak.
Üzügaralıg : 1. Yüz karası, utanç, rezalet. 2. mec. Kötülük.
Üzügaralıg etmek : Yüz karalığı etmek.
Üzü gelmemek : Yüzü tutmamak.
Üzügırhıg : 1. Tıraş olmuş. 2. Sakalsız.
Üzügırmızı : Kırmızı yüzlü.
Üzü gızarmag : Yüzü kızarmak.
Üzügoylu : Yüzükoyun.
Üzügözel : Yakışıklı.
Üzügüler : Güler yüzlü.
Üzügülerlik : Güler yüzlülük.
Üzügüleş : Güleç, güler yüzlü.
Üzü gülmek : Yüzü gülmek.
Üzü gülmemek : Somurtkan olmak.
Üzügülmez : 1. Asık suratlı. 2. mec. Kederli, üzüntülü.
Üzük : 1. Yüzük. 2. Yüzük biçiminde, bilezik. 3. Halsiz, bitkin.
Üzük aparmag (getirmek) : Nişan takmak, yüzük takmak.
Üzükbarmağı : Yüzük parmağı.
Üzükden kéçmek : Çok zarif olmak.
Üzükgaşı : Yüzük kaşı.
Üzükgizletdi, Üzük-üzük : Yüzük oyunu.
Üzükmek : Gözükmek, görünmek.
Üzük tahmag : Yüzük takmak.
Üzükvarı : Yüzük şeklinde.
Üzülmek : 1. Zayıflamak, bitap olmak. 2. Yıpranmak, eskimek. 3. Kopmak, ayrılmak. 4. Bitmek, tükenmek. 5. Üzülmek.
Üzülmüş : 1. Güçsüz, takatsiz. 2. Köstekli (ayağı). 3. Eski.
Üzülüş : 1. Güçsüzlük. 2. Terk etme, ilişiği kesme.
Üzülüşmek : Hesabı kesmek (biriyle).
Üzüm : Üzüm.
Üzümçü :Üzümcü.
Üzümçülük : Üzümcülük.
Üzümegelen : Gelen, karşımdaki.
Üzümlük : Üzüm bağı.
Üzümüzegelen : Karşıdaki.
Üzünde abır olmamag : Utanmamak, sıkılmamak.
Üzündeki gırış açılmamag : Yüzü gülmemek.
Üzünden : Yüzünden, sebebiyle.
Üzünden gan gaçmag : Yüzü sararmak.

Üzünden gelmemek : Yüzü tutmamak.
Üzünden kéçebilmemek : Hatırını kıramamak.
Üzünden ohumag : Belli olmak, niyeti anlaşılmak.
Üzünden zeher tökülmek : Suratından düşen bin parça olmak.
Üzüne ağ olmag : Kafa tutmak.
Üzüne bahmamag : Yüzüne bile bakmamak, yüz göstermemek (birine).
Üzüne dik bahmag:Gözünün içine bakmak.
Üzüne (dik, şah) démek : Yüzüne konuşmak, gıyabında konuşmamak.
Üzüne durmag, Üzüne durğuzmag : 1. Vicahen ifade vermek (şahit veya davacının sanığa karşı). 2. Kafa tutmak, karşı gelmek.
Üzüne elek (desmal, perde) tutmag : Yalandan utanır görünmek.
Üzüne gabarmag (gayıtmag):Kafa tutmak.
Üzüne gan sepilmek (çilenmek) : Kan başına sıçramak.
Üzüne gelmek : Başına kakmak (birinin).
Üzüne gülmek:Hoşuna gitmek, cezb etmek.
Üzüne gün doğmag : Yüzü gülmek, bahtı açılmak.
Üzüne perde çekmek : Gerçek yüzünü saklamak.
Üzüne salmag : Küstahça davranmak.
Üzüne söz gelmek : Kınama cezasına uğratılmak.
Üzünü açmag : 1. Kötü örnek olmak, terbiyesini bozmak. 2. Yüzünü açmak, örtüsünü çıkarmak. 3. mec. Kızlığını bozmak.
Üzünü ağartmag : Beyaza çekmek, temize çekmek (yazıyı).
Üzünü ağ élemek (etmek) : Yüzünü ağartmak (birinin).
Üzünü almag : Makyaj yapmak (kadın).
Üzünü bozartmag : 1. Suratını asmak. 2. İç yüzünü göstermek.
Üzünü çıhармag (çıhartmag) : Kopyasını çıkarmak, suretini çıkarmak.
Üzünü gara etmek, Üzü gara etmek : Utandırmak, mahcup etmek.
Üzünü görmek istememek : Yüzünü görmek istememek.
Üzünü götürmek (köçürmek) : Kopya etmek, kopyasını çıkarmak.
Üzünü güldürmek : Yüzünü güldürmek, sevindirmek.
Üzünük : Zayıf.
Üzünü malalamag : 1. Sıvamak, malalamak. 2. mec. Örtbas etmek.
Üzünü mürdeşir yusun : Yüzünü imam yıkasın!
Üzünün eti tökülmek : Rezil olmak.
Üzünün ganı gaçmag : Yüzü sararmak.
Üzününgarası : Rezalet, rezillik.
Üzünün suyu tökülmek : Küstahlaşmak.
Üzünü turşutmag : Yüzünü ekşitmek.
Üzünü tutmag : 1. Yüzyüze konuşmak. 2. Azimet etmek.
Üzünü yan tutmag : Çekinmek.
Üzünü yazmag : Kopya etmek.
Üzüörtülü : Yüzü kapalı, peçeli.
Üzürlü : Affedilebilir.
Üzürlü sebeb : Mazeret, makbul sebep.
Üzürsüz : Affedilmez, bağışlanmaz.
Üzüste, Üzü üste : Yüzükoyun.
Üzüşmek : Beraberce yüzmek (suda).
Üzüyola : İtaatli, muti, uysal, geçimli.
Üzüyolalıg : İtaat, uysallık.
Üzüyuharı : Rampa.
Üzüyumşag : Uysal, yumuşak.
Üzüyumşaglıg : Uysallık.
Üz-üzden utanar : Yüz yüzden utanır.
Üz-üze : Yüz yüze.
Üz-üze gelmek (çıhmag):Yüz yüze gelmek.
Üzv *(Ar.)* : 1. Üye, aza. 2. Organ, uzuv.
Üz vérmek : 1. Yüz vermek. 2. Baş göstermek.
Üzvi *(Ar.)* : Organik.
Üzvi kimya : Organik kimya.
Üzvlük : Üyelik, azalık.
Üzvlük haggı : Üyelik aidatı.
Üz vurmag : 1. İsrar etmek. 2. Meyvenin iyisini üste dizmek (sandık, kutu vb. de).
Üzzik : Süs, haşiye, lata (kapı, pencere vb. için).

V

Va : Vah.
Vabal : Vebal.
Vabeste *(Far.)* : Bağlı.
Vabestelik : Bağlılık, ilgi.
Vacib *(Ar.)* : Vacip.
Vacibat *(Ar.)* : Zarurî şeyler.
Vacib bilmek : Lüzumlu saymak.
Vacib forma : Gereklilik (gramerde).
Vacibi *(Ar.)* : Zırnık.
Vâcibi iş : Zarûrî iş.
Vâcibli : Vacip.
Vâciblik : Lüzum, gerekirlik, zarûret.
Vâcib olmag : Vacip olmak.
Vad : 1. Çalışma, çabalama. 2. Ümit. 3. Hesap.
Vadar *(Far.)* : Zorakî, cebrî.
Vadar etmek : Mecbur etmek.
Vadar olmag : Mecbur olmak.
Vafli *(Alm.)* : Dondurma külahı.
Vafur : Esrar çubuğu.
Vag : Vak vak (sesi).
Vaganisye : Vakit, vade, mühlet, saat.
Vaġé *(Ar.)* : Vaki.
Vaġéolan : Vuku bulan.
Vaġé olmag : Vaki olmak, vuku bulmak.
Vaggıldamag, Vaggıldamaġ : Vakvaklamak, bağırmak.
Vaggıldatmag : Vakvaklatmak.
Vaggıltı : Vaklama.
Vaġie *(Ar.)* : 1. Uyku, düş, rüya. 2. Hadise, macerâ.
Vaġien *(Ar.)* : Gerçekten, doğrusu.
Vaġif *(Ar.)* : Vâkıf.
Vaġif olmag : Vâkıf olmak.
Vagir *(Far.)* : Nakaratçı (müzik icrasında).
Vagire *(Far.)* : Nakarat.
Vagirlik etmek : Nakarat okumak (koro arasında solo olarak).
Vagon *(İng.)* : Vagon.
Vagonabahan : Vagon ustası.
Vagonça, Vagoncıg : Vagonet.
Vagonétka *(Rus.)* : Vagonet.
Vagonétsüren : Vagonet sürücüsü.
Vagongayıran : Vagon fabrikası.
Vagongayırma : Vagon yapımı.
Vagongoşan : Vagon bağlayıcı (kimse).
Vagonsüren : Vatman.
Vagon-vagon : Vagon vagon, vagonlarla.
Vagonyağlayan : Vagon yağlamacı.
Vagranka *(Rus.)* : İkinci ergitme fırını (dökümcülükte), fırın, ocak.
Vagun :Hevenk çardağı (tütün yaprağı için).
Vagüzar etmek : Teslim etmek; havale etmek.
Vagvağı : Vazo motifi (insan ve kuş şekilleriyle).
Vağ : 1. Balaban (kuş). 2. Manyak, aptal. 3. Kömür kuyusu.
Vağam, Vağan : 1. Geçkin (bitki). 2. Rutubetten bozulmuş.
Vağamlamag, Vağamnamah : 1. Kartlaşmak, mevsimi geçmek (hasat için). 2. Rutubetten bozulmak.
Vağanımag, Vağanımah : Kartlaşmak, mevsimi geçmek (hasat için).
Vağanımış : Kartlaşmış, vakti geçmiş (hasat için).
Vağannatmah : Geciktirmek (hasat için).
Vağlar : Balıkçılgiller.
Vağzal *(İng.)* : Gar.
Vağzalı *(İng.)* : Oyun havası.
Vahe *(Ar.)* : Vaha.
Vâhesretâ *(Ar.)* : Yazık! eyvah!
Vahım : Helal.
Vahid *(Ar.)* : 1. Vahit. 2. Birleşik, umumî. 3. Birim. 4. Tim, özel birlik.

Vahidlik : Birlik, ittifak.
Vahime *(Ar.)* : 1. Panik, ürkü, telaş. 2. Hayalet.
Vahime basmag (bürümek) : Dehşete kapılmak.
Vahime etmek : Korkmak.
Vahime götürmek : Korkmak, tüyleri ürpermek.
Vahimelendirilmek : Korkutulmak, ürkütülmek.
Vahimelendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Vahimelenmek:Korkmak, korkuya düşmek.
Vahimeli : 1. Dehşetli, korkunç. 2. Korkak, ürkek.
Vahimesiz : Korkusuz.
Vahimeye düşmek : Korkuya düşmek, korkmak.
Vahimeye salmag : Korkutmak.
Vahimistr *(Alm.)* : Süvari başçavuşu.
Vahséy : Vay, eyvah!
Vaht *(Ar.)* : Vakit.
Vahta ki : Vaktaki.
Vahtamuzd *(Ar. Far.)* : Saat ücreti.
Vahtamuzd emek haggı : Saatlik ücret.
Vahtaşırı : Periyodik.
Vahtbavaht : Vakit vakit.
Vaht-bivaht : Vakitli vakitsiz.
Vahtçeken : 1. Vardiya. 2. Nöbetçi er.
Vahtdan-vahta : Arasıra, bazen, arada bir.
Vahtı kéçmek : Vakti geçmek.
Vahtında : Vaktinde.
Vahtiken, Vahtken : Önceden.
Vahtkéçirme : Vakit geçirme.
Vaht kéçirmek : Vakit geçirmek.
Vahtlı : 1. Sürekli. 2. Vadeli.
Vahtlı-vahtında : Tam vaktinde, geciktirmeksizin.
Vahtlı-vahtsız : Vakitli vakitsiz.
Vahtölçen : Kronometre.
Vahtsız : Vakitsiz.
Vakay : Balaban (kuş).
Vaks *(Alm.)* : Kundura boyası.
Vaksin *(Lat.)* : Aşı (hastalığa karşı).
Vaksinlemek : Aşılamak (hastalığa karşı).
Vaksinlenmek :Aşılanmak (hastalığa karşı).
Vakslamak : Boyamak (ayakkabı).
Vakslanmag : Boyanmak (kundura).
Vakuum *(Lat.)* : Vakum.
Val *(Rus.)* : 1. Plak (gramofon için). 2. Toprak tabya. 3. Şaft, mil. 4. Toprak bent. 5. mec. Kurnazlık, hile, düzen.
Vala *(Far.)* : 1. Yüksek, yüce. 2. İnce. 3. İnce elek.
Valata : Hamur mayası.
Valavartdamağ : İncelemek, yoklamak (bir şeyin niteliğini).
Valay, Valaylama : Yalpalama.
Valayla(n)mag, Valay vurmag : Yalpalamak, yalpa vurmak, yalpalanmak.
Valéh *(Ar.)* : Hayret içinde, meftun, vurgun.
Valéhane *(Ar. Far.)* : Hayretle, şaşarak.
Valéhédici : Şahane.
Valéh élemek (etmek) : Şaşmak, hayrette kalmak.
Valéhlik : Hayret, şaşma, hayranlık.
Valéh olmag (galmag) : Hayrette kalmak, şaşmak.
Valént *(Lat.)* : Birleşme değeri (kimyevî sentezde).
Valéntlik : Değerlik (kimyevî sentezde).
Valéryandamcısı : Kediotu damlası.
Valéryanka *(Rus.)* : Kediotu damlası (hekimlikte).
Valét *(Fr.)* : Vale, bacak (oyun kağıdı).
Valıbal *(İng.)* : Voleybol.
Valıbalçı : Voleybolcu.
Valid *(Ar.)* : Baba.
Validéyn *(Ar.)* : Ana baba.
Validéynlik : Ana baba hukuku.
Valihane *(Ar. Far.)* : Hayretle, şaşarak.
Vallamah : 1. Toprak bentle sağlamlaştırmak (ark kenarını). 2. mec. Aldatmak.
Valtorna *(Alm.)* : Fransız borusu (müzik âleti).
Valyuta *(İtal.)* : 1. Para birimi (her ülke için). 2. Döviz.
Vam : Yumuşak, mülayim.
Vamla, Vamda, Vamnan : Yavaş, yavaş, yavaşça.
Vamla bişirmek : Yavaş pişirmek, demlendirmek.
Vâmusibeta *(Ar.)* : Feryat, figan, çığlık.

Vana : 1. Koyun barınağı (kışlık). 2. Kuzu barınağı, kuzuluk.
Vanadium *(Lat.)* : Vanadyum.
Vandal *(Lat.)* : Vandal.
Vandalizm *(Lat.)*:Kültürel tahribat, vahşîlik.
Vanefsa, Vaynefse *(Ar.)* : Çığlık, feryat.
Vanil *(Fr.)* : Vanilya.
Vanilli : Vanilyalı.
Vanna, Van *(Alm.)* : 1. Banyo, tekne. 2. Gömme banyo. 3. Banyo (güneş, su, çamur vb.).
Vanna élemek (etmek) : Banyo yapmak.
Vannalı : Banyolu.
Vapor *(Lat.)* : Vapur.
Vara : Süyüm.
Varah : Sır (ayna arkasındaki).
Varallayı : Karayel.
Varangelennih : Kovculuk, gammazlık.
Vara-vara : 1. Yavaş yavaş. 2. Gitgide.
Varavurd : Ölçüp biçme, ölçme, tartma.
Varavurd élemek (etmek) : Ölçüp biçmek, ölçmek, tartmak.
Varavurdlamag, Varavurdamah : Ölçüp biçmek, gözden geçirmek, evirip çevirmek.
Vardan kéçmek : Varını feda etmek.
Vardırılmag : Ulaştırılmak.
Vardırmag : Vardırmak.
Var-dövlet, Variyyet : Variyet, zenginlik.
Var-gel : Gezinme.
Var-gel élemek (etmek) : Gezinmek.
Varılmaz : Ulaşılmaz.
Varıltı : Bağırıp çağırma.
Varınıyémez : Cimri, hasis, varyemez.
Variant *(Lat.)* : Varyant.
Variasiya *(Lat.)* : Varyasyon.
Varid *(Ar.)* : Vârit.
Varidat *(Ar.)* : Vâridât.
Varid élemek (etmek) : Dahil etmek, girdirmek.
Varid olmag : Dahil olmak.
Varis *(Ar.)* : Mirasçı.
Varislik : Veraset; tevarüs (etme).
Varissiz : Evlatsız, çocuksuz.
Varissizlik : Evlatsızlık, çocuksuzluk.
Variyyet, Variyyat *(Ar.)* :Variyet, zenginlik.
Variyyetli : Variyetli, zengin.
Varlandırmag : Zenginleştirmek, zengin etmek.
Varlanma : Zenginleşme.
Varlanmag : Zenginleşmek.
Varlı : Zengin, varlıklı.
Varlıg : Varlık.
Varlı-hallı : Varlıklı, zengin.
Varlı-karlı : Varlıklı, zengin.
Varlılıg : Zenginlik, refah.
Varmag, Varmah : Varmak, gitmek.
Varsag : Aşık, halk şairi, ozan.
Varsaglamag : 1. Şiir okumak. 2. mec. Saçmalamak, gevezelik etmek.
Varşavyanka *(Pol.)* : Polonya millî marşı.
Vartavar : En sıcak, en hararetli.
Varüne *(Far.)* : Aylak, başıboş serseri.
Varvar : Uçucu böcek, uçucu haşere.
Varvara, Varvarçı : Çalçene, geveze.
Var-vardat : Zenginlik, servet.
Varvarizm *(Yun.)* : Barbarizim.
Varyaglar *(Rus.)* : Çapulcu normanlar.
Var-yoh : 1. Bütün servet, varlık. 2. Topu topu, kalakala, ancak, sadece.
Var-yohdan çıhartmag : İflas ettirmek.
Var-yohuna (var-yohdan) çıhmag : Varını yoğunu harcamak.
Vasil *(Ar.)* : Vasıl.
Vasil etmek : Ulaştırmak, göndermek.
Vasil olmag : Vasıl olmak.
Vasite *(Ar.)* : Vasıta.
Vasiteçi : Aracı.
Vasiteçilik : Aracılık.
Vasiteçilik etmek : Aracılık etmek.
Vasiteli : Dolaylı.
Vasiteli nitg : İma etme, dolaylı anlatım.
Vasiteli tamamlıg (tamlıg) : Dolaylı tümleç, belirtili nesne.
Vasiteli vergi : Vasıtalı vergi, dolaylı vergi.
Vasite olmag : Aracı olmak.
Vasitesiz : Dolaysız; direkt.
Vasitesiz nitg : Direkt anlatım, dolaysız anlatım.

Vasitesiz tamamlıg : Nesne (gramerde).
Vassal *(Fr.)* : 1. Süzerene bağlı derebeyi. 2. mec. Peyk, uydu.
Vassallıg : 1. Süzerene bağlı oluş. 2. mec. Uyduluk.
Vasvası *(Ar.)* : 1. Evhamlı. 2. Titiz. 3. İğrenen.
Vasvasılıg : 1. Evhamlılık. 2. Kaprislilik. 3. İğrenme.
Vaşag : Vaşak.
Vatérpas *(Hol.)* : Tesviyeruhu, nivo.
Vatérpol (o) *(İng.)* : Su topu.
Vatérpoloçu : Su topu oyuncusu.
Vatin *(Fr.)* : Vatka.
Vatinli : Vatka astarlı, vatkalı.
Vatman kağızı : Resim kağıdı.
Vatt *(İng.)* : Vat.
Vattmétr *(İng.)* : Vatmetre, vat ölçer, vat, saat.
Vaveyla *(Ar.)* : Feryat, çığlık.
Vaveyla salmag : Çığlık koparmak.
Vay (şiven) goparmag (salmag) : Çığlık koparmak.
Vaya *(Far.)* : Pay, nasip, üleş.
Vaya yétirmek : Bravo dedirtmek.
Vaydağeher : Endişeli, kuşkulu.
Vayganlı : Kötü ad bırakmış, mimlenmiş.
Vaygara : Şamatacı, yaygaracı, korkak.
Vaygıldamag : İnlemek, ah vah etmek.
Vayğa, Veğa, Vega : Rüya, düş.
Vayheberi : Ölüm haberi.
Vayhır : 1. Avare, başıboş. 2. İri (kimse). 3. Çok ihtiyar (kadın, erkek).
Vayhi : Niçin? niye? neden?
Vayıldamag : Oflamak, inlemek.
Vayıldaşmag : Oflaşıp puflaşmak.
Vayıltı : Oflama.
Vayındı : Şimdi görürsün!
Vayını vérmek : Cezalandırmak.
Vayıs : Ara bozucu, fesatçı, fitneci, bozguncu (kimse).
Vayısdıh : Ara bozuculuk, fesat, fitne.
Vaylı : Felâketzede.
Vaynaçar : 1. Çaresiz. 2. Yavaş yürüyen. 3. Uyuşuk, gevşek, cansız, mecalsiz.
Vaynaçar galmag : Çaresiz kalmak.
Vayneçeri : Hiç olmazsa.
Vaynefse : Çığlık, feryat.
Vaysımmah : Ah çekmek.
Vaysılanmag, Vaysınmag : Hayıflanmak.
Vaz : 1. Kaba işlenmiş ipek. 2. Vazo. 3. Atlama, sıçrama.
Vaza : Vazo.
Vaz atmag :Hoplayıp zıplamak (hayvanlar).
Vazdıh, Bazdıh :Vakit, zaman.
Vazéh : Vazıh.
Vazéhlik : Vuzuh.
Vazélin *(Fr.)* : Vazelin.
Vazélinlemek : Vazelinlemek.
Vazélinlenmek : Vazelin sürülmek.
Vazélinli : 1. İçinde vazelin olan. 2. Vazelin sürülmüş.
Vazımag, Vazlamag : Hoplamak, zıplamak, sıçramak (tavşan gibi).
Vaz kéçmek : Vazgeçmek.
Ve : Ve.
Veba *(Ar.)* : Kolera.
Vebal *(Ar.)* : Vebâl.
Vebalı : Vebâlı, koleralı.
Véc, Vécin, Véjin : İlgi gösterme, özen gösterme.
Vecahet *(Ar.)* : Güzellik, güzel yüz.
Vecahetli : Güzel yüzlü, yakışıklı.
Vecd *(Ar.)* : Vecit.
Vecde getirmek : Coşturmak.
Vécden çıhmag : Kullanılmaz olmak.
Vecd etmek : Vecde gelmek.
Vecdli : Sevinçli, neşeli.
Véce : Oğul arı.
Vécine gelmek : 1. Gerekmek, lazım olmak. 2. Kulak asmak, önem vermek.
Vech *(Ar.)* : Vecih.
Vecibe *(Ar.)* : Vecîbe.
Vecihe *(Ar.)* : Güzel.
Vécine almamag (gelmemek) : Saymamak, aldırış etmemek, umursamamak.
Vécsiz :1. Gereksiz, lüzumsuz. 2. Tembel, avare; haylaz.
Vécsizlik : 1. Lüzumsuzluk. 2. Avarelik, haylazlık.

Ve'd *(Ar.)* : Vaat.
Ve'de *(Ar.)* : Vade.
Ve'de (sini) vérmek : Davet etmek, çağırmak.
Ve'de goymag : Mühlet vermek.
Ve'dehilaf *(Ar.)* : Dönek, sözünde durmaz.
Ve'dehilaf çıhmag : Sözünde durmamak.
Ve'dehilaflıg : Sözünde durmama.
Ve'deleşmek : Sözleşmek, anlaşmak, şartlaşmak.
Ve'deli : 1. Vadeli. 2. Davetli.
Ve'de olunmag : Sözleşmek, şartlaşmak.
Ve'desini emel etmek : Sözünde durmak.
Ve'd etmek (élemek) : Söz vermek.
Ve'de vérmek : 1. Söz vermek. 2. Önceden söylemek.
Vedi'e *(Ar.)* : Emanet.
Ve'dine (ve'desine) hilaf çıhmag : Sözünde durmamak.
Védizm *(Sans.)* : Eski Hint dini.
Védler : Dört mukaddes kitap (eski Hintlerde).
Védre, Védire *(Rus.)* : Kova; güğüm; bakraç.
Védre bağlamag, Védrelemek : Alaya almak, sarakaya almak.
Védrecik : Kovacık.
Védregayıran : Tenekeci.
Vefa *(Ar.)* : Vefâ.
Vefadar *(Ar. Far.)* : Vefalı.
Vefadarlıg : Vefalılık, sadâkat.
Vefa élemek (etmek) : Vefa etmek, sözünde durmak.
Vefalılıg : Vefalılık.
Vefasız : Vefasız.
Vefasızlıg : Vefasızlık.
Vefat *(Ar.)* : Vefât.
Veğah, Veğeh : 1. Yiğit, yürekli. 2. Çevik, atik, becerikli.
Veğ'e *(Ar.)* : Vaka.
Veger *(Far.)* : Ve eğer.
Végesire : Çelimsiz, cılız (çocuk).
Végétarian *(Fr.)* : Vejetaryen.
Végétarianlıg : Vejetaryenlik.
Végétasiya *(Lat.)* : Vejetasyon.
Végétativ : Bitirici (biyolojide).
Végétativ çohalma : Döllenmesiz çoğalma (bitkilerde).
Végétativ névroz : Nevroz, sinirce.
Végétativ sinir sistemi : Vejetatif sinir sistemi.
Veğf *(Ar.)* : Vakıf.
Veğfiyyat *(Ar.)* : Vakıf değerleri (mal, mülk, para vb.).
Veğfiyye, Vegfname *(Ar.)* : Vakfiye, vakıfnâme.
Veğt *(Ar.)* : Vakit.
Veğta ki *(Ar. Far.)* : Vaktaki.
Veh *(Far.)* : 1. Bravo, aferin. 2. Vah! yazık! Vah vah!
Vehalonki *(Far.)* : Halbuki, oysa.
Vehdaniyyet *(Ar.)* : Vahdaniyet.
Vehdet *(Ar.)* : Vahdet.
Vehm *(Ar.)* : Vehim.
Vehme *(Ar.)* : Korku.
Vehme basmag (bürümek, götürmek) : Korkmak, dehşete kapılmak.
Vehme düşmek : Korkuya kapılmak.
Vehmelendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Vehmelenmek : Korkmak.
Vehmeli : Korkulu.
Vehme salmag : Korkutmak.
Vehm etmek : Korkmak.
Vehmnak *(Ar. Far.)* : Korkak.
Vehş *(Ar.)* : Vahşî.
Vehşet *(Ar.)* : Vahşet.
Vehşetefza *(Ar. Far.)* : Vahşet verici, vahşet artıran.
Vehşet élemek (etmek) : Korkmak, ürkmek.
Vehşetli : Korkunç.
Vehşet vérmek : Korkutmak.
Vehşi *(Ar.)* : 1. Vahşî. 2. Evcil olmayan. 3. Yabani (bitki). 4. mec. Merdümgiriz. 5. mec. Meskun olmayan. 6. mec. Kaba, terbiyesiz.
Vehşice(sine), Vehşiyane : Vahşice.
Vehşileşme : Vahşileşme.
Vehşileşmek : Vahşileşmek.
Vehşilik, Vehşiyyet : Vahşilik.

Vehşitebiet(li) : Kaba, azgın.
Vehy *(Ar.)* : 1. Vahiy, ilham. 2. İlahî ses.
Véjéle-véjéle : Boş boş, avare avare.
Véjine (Vécine) almamağ : Önemsememek, önem vermemek.
Vekalet *(Ar.)* : Vekâlet.
Vekaletname *(Ar. Far.)* : Vekâletnâme.
Vekil *(Ar.)* : Vekîl.
Vekillik *(Ar.)* : Vekillik.
Véksél *(Alm.)* : Senet, bono.
Véktor *(Lat.)* : Vektör.
Véktorial : Vektörel.
Vel : 1. Döven. 2. mec. Biçimsiz, kaba, hantal (şey).
Velakin *(Ar.)* : Velâkin, amma, fakat.
Vele : 1. Küçük tınaz (ot). 2. Çalı öbekleri (karadiken).
Veled *(Ar.)* : Velet, çocuk.
Velembe : Göz kapağı.
Velemir : Yulaf.
Velentik, Velençik : Oklava.
Veles : Gürgen.
Velezzalin *(Ar.)* : Söz kalabalığı, kafa şişirme.
Veli *(Far.)* : Amma, velakin.
Veliehd *(Ar.)* : Veliaht.
Veliehdlik : Veliahtlık.
Velikorus : Büyük Rusya Fedarasyonu.
Velim : 1. Çörçöp. 2. Odun.
Velives : Vasiyet.
Veliyyünné'met, Veline'met : Velinimet.
Vellemek : Harman dövmek (dövenle).
Vellih : Dana, tosun (dövene koşmak için), koşumluk.
Velo, Velev *(Ar.)* : Hattâ, velev.
Vélodrom *(Fr. Yun.)* : Bisiklet pisti.
Vélosipéd *(Lat.)* : Bisiklet.
Vélosipédçi : Bisikletçi.
Vélür *(Fr.)* : Kadife.
Velvele *(Ar.)* : Velvele.
Velvele düşmek : Panik kopmak.
Velvele goparmag : Gürültü koparmak.
Velvele govzamag : Feryat etmek.
Velvele salmag : Korkutmak, telaşa vermek.
Velveleye düşmek : Telaşlanmak, endişelenmek.
Velveleye salmag : Telaşlandırmak.
Vélvét *(Rus.)* : Kadife.
Veme, Ven, Göyrüş : Dişbudak.
Véna *(Lat.)* : Toplar damar.
Ven(e) : O taraf, o yan, öte.
Ven(e) durmag : Kenara çekilmek, ötede durmak.
Vénéra *(Yun.)* : Venüs.
Vénéroloji *(Yun.)* : Zührevî.
Vénérolog *(Yun.)* : Zührevî hastalıklar uzmanı.
Vénérologiya *(Yun.)* : Zührevî hastalıklar bilimi.
Vénétsiya : Venedik.
Vénétsiyalı : Venedikli.
Vengildemek : Çenilemek.
Vengildetmek : Çeniletmek.
Vengilti : Çenileme.
Vénoz : Toplardamar.
Véntil *(Alm.)* : Supap, valf.
Véntilyasiya *(Lat.)* : 1. Vantilatör. 2. Havalandırma sistemi.
Véntilyator, Véntilator *(Lat.)* : Vantilâtör.
Véntilyatorçu : Vantilatörcü.
Ver : 1. Biçilmemiş tarla (ekin veya ot). 2. Evlek, karık. 3. Cergelerarası boşluk (pamuk tarlasında).
Vér-al : Alış veriş.
Véranda *(Port.)* : Veranda, camlı taraça.
Verbever : Gitgide, yavaş yavaş.
Verd *(Far.)* : Kırmızı gül.
Verdene : 1. Merdane. 2. Tokaç.
Vekdeneleme : Yufka açma.
Verdenelemek, Verdelemek : 1. Yaymak, düzlemek (merdane ile). 2. Loğlamak, sıkıştırmak (toprağı).
Verdenelenmek : Açılmak, yayılmak (merdane ile).
Verdiş : Meleke, mümarese, yatkınlık.
Verdiş élemek (etmek) : 1. Âdet etmek, alışmak. 2. Tadanmak.
Verdiş gazanmag : Meleke kazanmak, yatkınlaşmak.
Verdişli : Alışkın, alışık.
Verdiş olmag : Alışmak, âdeti olmak.
Vérecek : Borç.

Vérecekli : Borçlu.
Vereğ : Varak.
Vereğbevereğ : Varak varak.
Vereğe : 1. Varaka. 2. Bildiri, tebliğat. 3. İyi, güzel.
Vereğerel : Devamlı, aralıksız, daima.
Vereğesini bükmek : Terk etmek, son vermek.
Vereği çevrilmek : Hali değişmek, kötü duruma düşmek.
Vereğlemek : Yaprak yaprak çevirmek (kitap, defter için).
Vereğlenmek : Yaprak yaprak çevrilmek.
Vereğletmek, Veregletdirmek : Yaprak yaprak çevirtmek.
Vereğpare *(Ar. Far.)* : 1. Kağıt parçası. 2. mec. Önemsiz kağıt parçası.
Verem *(Ar.)* : Verem.
Veremlemek : 1. Vereme yakalanmak. 2. mec. Dertlenmek.
Veremlendirilmek : Verem edilmek.
Veremlenmek : Vereme yakalanmak.
Veremletmek, Veremlendirmek : 1. Vereme yakalatmak. 2. mec. Çok üzmek.
Veremum : Kovan mumu.
Verendaz : Ölçüp biçme, iyi hesaplama, düşünüp taşınma.
Verendaz etmek : Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak.
Verene : 1. Kavim, akraba. 2. Kayış, kolan, halat.
Vereneçi : Halatçı.
Verengalan : Mekik.
Veresat, Varislik *(Ar.)* : Veraset.
Veresçi : Mirasçıları olan.
Veresçilik : Miras.
Veresesiz : Mirasçıları olmayan.
Verevurd : Düşünüp taşınma, ölçüp biçme.
Verevurd élemah : Ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak, araştırmak, incelemek, ölçmek, karşılaştırmak, kıyaslamak.
Verezada : Yalancı.
Verezen : Üzüm harmanı (kurutmak için).
Vérf *(Hol.)* : Tersane.
Vergan : Ark, hendek.
Vérgi : 1. Vergi. 2. Yetenek, kabiliyet.
Vérgiçi, Vergivéren : Vergi mükellefi.
Vérgi tutmag : Vergi almak.
Vérgiyığan : Vergici, tahsildar.
Vérgül *(Fr.)* : Virgül.
Vérici : 1. Garson. 2. Verici (radyo, televizyon için).
Vériliş, Vérilme : Yayın, neşriyat (radyo, televizyon için).
Vérimcil : 1. Bereketli. 2. mec. Cömert.
Vériş : İhsan, bağış.
Vérişmek : Mübadele etmek.
Verlemek : Yol yol ayırmak (ekili tarlayı, bostanı).
Vérmişél *(İtal.)* : Tel şehriye.
Vérmişelli : Tel şehriyeli.
Vérneşmeg, Vérneşmek : Koşuşmak, dört dönmek, yüpürmek.
Verni : 1. Kilim. 2. Yatak örtüsü.
Verovurd : 1. Hesap. 2. Fikir, mütalâa.
Verovurdlamag : 1. Hesaplamak. 2. Düşünmek.
Vérst *(Rus.)* : 106 km.lik uzunluk.
Vérstağacı : Kilometre taşı, mil.
Vérstatka : Kumpas.
Vérsthésabı : 1060 metrelik ölçüye göre.
Vérstka *(Rus.)* : Mizampaj.
Vérstlik : 1060 metrelik.
Verşikest *(Far.)* : İflas, müflislik.
Verşikestlik : İflas.
Verşikest olmag (düşmek) : İflas etmek.
Vérşok, Vérşoh *(Rus.)* : 44 milimetrelik ölçü.
Verte *(Ar.)* : Varta.
Vértebas : Çekül, şakul.
Vértikal *(Alm.)* : Şakulî, dikey, amudî.
Vértikallıg : Düşeylik.
Vértolyot *(Rus.)* : Helikopter.
Veryan : Su yolu, ince akan su.
Vesait *(Ar.)* : 1. İlaçlar. 2. Levazımat. 3. Para, kredi. 4. İhtiyat gücü. 5. Yardımcı ders kitabı.
Vesaitli : Vesaiti olan.
Vesatet *(Ar.)* : 1. Aracılık. 2. Şefaat.
Vesatetçi : 1. Aracı. 2. Şefaatçi.

Vesatet élemek (etmek) : 1. Aracılık yapmak. 2. Şefaat etmek.
Veset *(Ar.)* : Vasat.
Vesf *(Ar.)* : Vasıf.
Vesfegelmez : Tarifi zor, tarife sığmaz.
Vesf etmek : 1. Açıklamak, tarif etmek. 2. Methetmek, övmek.
Vesfî *(Ar.)* : Vasfî, vasıfla ilgili, nitel.
Vesfi analiz : Nitel analiz.
Vesfihal *(Ar.)* : 1. Tasvir, nitelendirme. 2. Mani okuma (toplu oyunlarda).
Vesi *(Ar.)* : Vâsi.
Vesiğe *(Ar.)* : Vesika.
Vesiğeli : Vesikalı.
Vesil : Avare, sefil.
Vesile *(Ar.)* : Vesile.
Vesiyyet *(Ar.)* : Vasiyet.
Vesiyyetname *(Ar. Far.)* : Vasiyetname.
Vesl *(Ar.)* : Visal.
Vesle yétmek : Kavuşmak (sevgiliye).
Vesme *(Ar.)* : Rastık.
Vesmeli : Rastıklı.
Vessalam *(Ar.)* : Vesselam.
Véstibul *(Fr.)* : Lobi, dalan.
Vesvas *(Ar.)* : Şeytan, iblis.
Vesvese *(Ar.)* : Vesvese, kuruntu.
Vesveseli *(Ar.)* : Vesveseli, kuruntulu.
Veşmal : Yeşil, çimen rengi.
Vetege, Vetegi *(Rus.)* : Dalyan.
Vetegeçi : Dalyancı.
Veten *(Ar.)* : Vatan.
Vetendaş : Vatandaş.
Vetendaş muharibesi : İç savaş.
Vetendaşlıg : Vatandaşlık.
Vetendaşlıg hügugları : Medenî haklar.
Vetendaşlıg hügugu : Medenî hukuk.
Vetendaşlıg hügugu almag : Herkese mal olmak, benimsenmek.
Vetendaşlıg hügugu gazanmag : Meşhur olmak, benimsenmek.
Vetendaş nikah : Medenî nikah.
Vetendaşsızlıg : Vatandaş olmama.
Vetenli : Vatanı olan.
Veten muharibesi : Seferberlik, topyekün savaş.
Vetenperest *(Ar. Far.)* : Vatanperver.
Vetenperestlik : Vatanperverlik.
Vetenperver *(Ar. Far.)* : Vatanperver.
Vetenperverane, Vetenperveccesine : Vatanperverce.
Vetenperverlik, Vetenseverlik : Vatanperverlik, yurtseverlik.
Vetensever, Vetenperver : Yurtsever.
Vetensiz : Vatansız.
Veter *(Ar.)* : 1.Kas siniri. 2. Kiriş (geometri).
Vétéran *(Lat.)* : 1. Eski muharip. 2. Emekli.
Véyil, Véyl, Vél : 1. Avare, başıboş. 2. Bön, alık, mıymıntı. 3. Haylaz.
Véyl-véyl, Vél-vél : Avare avare.
Véyllenme : Haylazlık.
Véyllenmek : Boş boş gezmek.
Véylleşmek : Tembelleşmek.
Véyllik : Serserilik, başıboşluk.
Véryan, Veryan : Su varyantı.
Véysel : Ahmak, aptal.
Véysel-véysel : Aptal aptal.
Véysellayı, Velellayı : Avare, başıboş.
Véysellayı-véysellayı :Boş boş, avare avare.
Ve'z *(Ar.)* : Vaaz.
Vez' *(Ar.)* : Vaziyet.
Vez : Tarzla, usulle, yolla.
Vezaret *(Ar.)* : Vezirlik, bakanlık.
Vezarethana *(Ar. Far.)* : Bakanlık.
Vezerek : Yaban teresi.
Vezeri, Ekin bozalağı : Tere, acı tere.
Vezi, Vez : Bez, gudde.
Vezicik : Guddecik, bezcik.
Vezife *(Ar.)* : Vazife.
Vezife daşımag : Mesuliyet taşımak.
Vezifeli : Vazifeli.
Vezifeli adam : Karakol görevlisi.
Vezifeperest *(Ar. Far.)* : Mevki düşkünü.
Vezifeperestlik : Mevki düşkünlüğü, mevki hırsı.
Vezifesiz : Vazifesiz.
Vezifeşünas *(Ar. Far.)* : Vazifeşinas.
Vezifeşünaslıg : Vazifeşinaslık.
Vezihemi etmek : Doğurmak.
Vezili : Bezli, guddeli.
Vezin *(Ar.)* : Tartı; vezin.

Vezinli : Ağır, okkalı.
Vezir *(Ar.)* : Bakan, nâzır.
Vezirtuluh : Şafak vakti.
Vezir-vüzera *(Ar.)* : Vezirler, bakanlar.
Vez'iyyet *(Ar.)* : Vaziyet.
Vezm, Vezme : Nabız.
Vezn *(Ar.)* : 1. Tartı. 2. Vezin (şiirde).
Vezne : Plastron.
Vezneli : Plastronlu.
Veznelik : Plastron yeri.
Veznli : 1. Sağlam, mühim. 2. Okkalı. 3. Ahenkli, uyumlu.
Veznsiz : Hafif, yeğni.
Veznsizlik : Yeğnilik.
Ve'z ohumag (etmek, élemek) : Öğüt vermek, nasihat etmek, vaaz vermek.
Vézourd : Bayramlık tatlı (Nişanlı kızın oğlana mukabil hediyesi).
Vezzariyyat, Vezzariyet *(Ar.)* : Gevezelik, boşboğazlık.
Vezzariyyat ohumag : Gevezelik etmek.
Vıg, Vıg-vıg, Vığ, Vığ-vığ : 1. Agulama. 2. Yavru ördek sesi.
Vıggıldamag, Vığıldamag : Vakvaklamak.
Vığıltı : 1. Cıvıltı. 2. Boğulma sesi (hayvan, insan).
Vıjıldamag : Vıjj sesi çıkarmak (akar su veya hızlı vasıta).
Vıjıltı : Vıjj sesi.
Vımpél *(Hol.)* : 1. Flama. 2. Flandra.
Vırcılıhlamah : Mıncıklamak, ezmek.
Vırdıvışıl : Hırpanî, çapaçul, pasaklı.
Vırıldamag : Vırıldamak.
Vışıl : 1. Hırpanî. 2. Düzensiz yüklenmiş, dağınık yüklü, yükü yamuk yumuk.
Vışka *(Rus.)* : Kule.
Vışkaguraşdıran : Kule ustası.
Vıyıldamag : 1. Ulumak, pavkırmak. 2. Uğuldamak (rüzgar).
Vıyıldatmag : 1. Uğuldatmak. 2. Vızıldatmak.
Vıyıltı : Uluma.
Vıyıltılı : Vızıltılı.
Vız, Vız-vız : Vızıltı.
Vız durmag : Dik durmak, dikelmek (saçlar vb.).
Vızgah : Korkak.
Vızgan : Kemençe.
Vızgançalan : Kemençeci.
Vızıldamag : Vızıldamak.
Vızıldatmag : Vızıldatmak.
Vızıtma : Hızla uçarak, vızıldayarak.
Vızlaşmag : Dikelmek, kalkmak (tüy vb.).
Vızlaşmış : Dik (saç vb.).
Viaduk *(Fr.)* : Kemerli köprü, viyadük.
Vibrion *(Fr.)* : Vibriyon.
Vic, Vij, Viş : Sicim, kınnap.
Vicdan azadlığı : Vicdan hürriyeti.
Vicdan ezabı : Vicdan azabı.
Vicdan ezabı çekmek : Vicdan azabı çekmek.
Vicelendirmek : Ürpertmek, titretmek.
Vicelenmek : Ürpermek, titremek.
Vic-vic : Cıvıltı.
Vic-vice, Vic, Vıc-vıca : Ürperme, titreme.
Vid : Açık, âşikar.
Vida *(Ar.)* : Veda.
Vida élemek (etmek) : Veda etmek, vedalaşmak.
Vidalaşma : Vedalaşma.
Vidalaşmag : Vedalaşmak.
Vidar, Vidir : Keçi yolu, patika.
Vidayı-heyat etmek : Ölmek.
Vide minmek : Göz boyamak.
Vika *(Lat.)* : Fiğ, burçak.
Viking *(İsk.)* : Deniz korsanı (eski İskandinavya'da).
Viktorina *(Lat.)* : Bilgi yarışması.
Vila *(Lat.)* : Villa.
Vilayet *(Ar.)* : Vilâyet.
Vilayeti *(Ar.)* : Musikî makamı.
Vilgiciri : Pirinç türü.
Villa *(Lat.)* : Villâ.
Vint *(Rus.)* : 1. Vida. 2. Pervane.
Vintaçan, Vintburan : Tornavida.
Vinti çatmır : Vidası eksik (aptal ve ahmak için).
Vintini burmag : 1. Engel çıkarmak. 2. mec. İkazda bulunmak, kulağını bükmek.
Vintkesen : Yiv açma makinesi.
Vintlemek : Vidalamak.

Vintlenmek : Vidalanmak.
Vintlenmiş : Vidalı.
Vintli : 1. Vidalı. 2. Pervaneli. 3. Helezonî, burmalı.
Vintvarı, Vintebenzer, Vinteohşar : Helezonî.
Viola *(İtal.)* : Viyola.
Violonçél *(İtal.)* : Viyolonsel.
Violonçélçalan, Violonçélçi : Viyolonselist.
Viran *(Far.)* : Viran.
Virane *(Far.)* : Virane, harâbe.
Viranédici : Harabeye çeviren.
Viranelenmek : Viran olmak, yıkılmak.
Viranelik : Harabelik.
Viranhana *(Far.)* : Viranelik.
Vird *(Ar.)* : Virt.
Virek : Kavun.
Virtuoz *(İtal.)* : Virtüöz.
Virtuozlug : Virtüözlük.
Viskoz *(Lat.)* : Viskoz.
Vizkozlu : Viskoz karışımlı.
Vismundir : Frak.
Vist : Kağıt oyunu.
Viş : Kınnap.
Vitalis *(Fr.)* : Dirimselci.
Vitalizm *(Fr.)* : Dirimselcilik.
Vitamin *(Lat.)* : Vitamin.
Vitamin çatışmamazlığı :Vitamin eksikliği.
Vitaminleşdirilmek : Vitamin ilave edilmek.
Vitaminleşdirilmiş : Vitamin katılmış.
Vitaminleşdirmek : Vitamin karıştırmak.
Vitrin *(Fr.)* : Vitrin, câmekân.
Vitsé *(Lat.)* : "Yardımcı" anlamında önek.
Vitsé-admiral : Tümamiral.
Viza *(Lat.)* : Vize.
Vizalamag : Vize koymak.
Vizalanmag : Vize konulmak.
Vizalatmag : Vize koydurmak.
Vizir-vizir : Vızır vızır.
Vizit *(Fr.)* : Vizite.
Vizitka *(Rus.)* : Frak.
Vizyala, Fırfıra : Topaç.
Vodévil *(Fr.)* : Vodvil.
Vodévilçi : Vodvil yazarı.
Voj *(Rus.)* : Dizgin.
Vokal *(Lat.)* : Vokal (ses).
Vokalist *(Lat.)* : Vokal müziği sanatçısı.
Vokalizm *(Lat.)* : Vokal sistemi (gramerde).
Volfram : Volfram.
Volframlı : Volfram karıştırılmış.
Volgaboyu : Volgaboyu.
Volost *(Rus.)* : Nahiye.
Volt : Volt.
Volta : Pamuklu kumaş.
Voltaj *(Fr.)* : Voltaj.
Voltamétr : Voltametre.
Volt-ampér : Voltamper.
Volt gövsü : Elektrik yayı.
Voltmétr : Voltmetre.
Volyuntarist (Lat.) : 1. İradeci. 2. İradeciliğe dayalı.
Volyuntarizm *(Lat.)* : 1. İradecilik. 2. İradeye dayandırma.
Votum *(Lat.)* : Oy, rey.
Vulgan *(Fr.)* : Volkan.
Vulgar *(Lat.)* : 1. Bayağı, kaba. 2. Edep dışı, edebî dile aykırı.
Vulgarcasına : Kabaca, âdice.
Vulgarizm *(Lat.)* : Kaba söz.
Vulgarlaşdıran, Vulgarlaşdırıcı : Tahrifçi, bayağılaştırıcı.
Vulgarlaşdırılmag : Bayağılaştırılmak, kabalaştırılmak.
Vulgarlaşdırılmış : Bayağılaştırılmış, kabalaştırılmış.
Vulgarlaşdırmag : Bayağılaştırmak.
Vulgarlaşmag : Kabalaşmak, bayağılaşmak.
Vulgarlıg : Bayağılık, kabalık.
Vulgar matérializm : Küçük burjuvazi.
Vulkan *(Fr.)* : Volkan.
Vulkanik : Volkanik.
Vulkanizasiya *(Lat.)* : Vulkanize etme, pişirme, ebonitleştirme.
Vulkanizator *(Lat.)* : Kaynak makinesi (lastik tamiri için).
Vulkanizm *(Lat.)* : Volkanik bilim.
Vurağan : 1. Tepeden. 2. Boynuz vuran. 3. Sokan, sokucu. 4. Vuruşkan, yiğit.

Vurağanlıg : 1. Tepme. 2. Boynuzla vurma. 3. Sokma.
Vuran : 1. Çarpan (matematik). 2. Boynuz vuran.
Vurçatlasın : Karmakarışıklık, kargaşalık.
Vurdalag : Hortlak.
Vurdu : Tepe.
Vurğu : 1. Vuruş, darbe. 2. Beyin kanaması. 3. Âfet, bela. 4. Vurgu (gramer). 5. Alaka, aşk.
Vurğugabağı : Protonik (gramer).
Vurğulu : 1. Vurgulu (gramer). 2. Darbeli.
Vurğun : 1. Vurgun, âşık. 2. Beyin kanaması. 3. İnme, damla (hastalık).
Vurğusuz : Vurgusuz (gramer).
Vurğusuzlug : Vurgusuzluk (gramer).
Vurhavur : 1. Kavga, dövüş, yumruklaşma. 2. Tantana, debdebe. 3. Faal olarak.
Vurhay, Vurharay, Dalbadal : Ard arda, üst üste, arka arkaya.
Vuriyid : Gözüpek, atılgan.
Vurma : Çarpım, çarpa (matematik).
Vurmabizen : Panik, gürültü, bağırıp çağırma.
Vurmag : 1. Vurmak. 2. Çarpmak (matematik).
Vurnuhma : Telaş, heyecan, kıpırdanış.
Vurnuhmag : 1. Koşuşmak, dört dönmek. 2. Telaşlanmak.
Vur-tut : 1. Hepsi, ancak, topu topu. 2. Keşmekeş.
Vur-tut içinde : Keşmekeşlik içinde.
Vurub-yıhan : 1. Azgın. 2. mec. Yiğit, cesur.
Vurug : Ortak çarpan (matematik).
Vuruh : Kilitli, kapalı.
Vurulan : Çarpılan (matematik).
Vurulmag : Vurulmak.
Vurum : İsabetli vurma, nişan alma.
Vuruş, Vuruşma : 1. Muharebe. 2. Darbe, vuruş. 3. Vurma, tıkırtı.
Vuruşan : 1. Savaşan, çarpışan. 2. Kavga arayan, cengaver.
Vuruşdurmag : Vuruşturmak, dövüştürmek.
Vuruşgan : Kavgacı, çatak.
Vücud *(Ar.)* : Vücut.
Vücudlu : Cüsseli.
Vücudname *(Ar. Far.)* : Aşık şiiri şekli (doğum ile ölüm arasındaki zamanı konu alan).
Vüğar *(Ar.)* : 1. Vakar. 2. Azamet, büyüklük.
Vüğarla : 1. Azametle. 2. İftiharla.
Vüğarlı : Vakarlı.
Vüğarlılıg : Ağırbaşlılık, ciddiyet.
Vüğarsız : Vakarsız, haysiyetsiz.
Vüğarsızlıg : Şerefsizlik, haysiyetsizlik.
Vüğu *(Ar.)* : Vuku.
Vüğuat *(Ar.)* : Vukuat.
Vürud *(Ar.)* : Varma, gelme, yetişme.
Vüsal *(Ar.)* : Visal.
Vüsale çatmag (yétmek) : Muradına ermek, sevgiliye kavuşmak.
Vüs'et *(Ar.)* : Vüsat.
Vüs'etli : Geniş.
Vüs'etlilik : Genişlik.
Vüslet *(Ar.)* : Vuslat.
Vüsug *(Ar.)* : Güçlü inanç, iman.
Vüsul *(Ar.)* : Vusul.
Vüsul olmag : Vasıl almak.
Vüzera *(Ar.)* : Vezirler.
Vüzuh *(Ar.)* : Vuzuh.
Vzvod *(Rus.)* : Takım (askerî).

Y

Ya : Ya, veyâ.
Ya *(Ar.)* : Yâ, ey!
Yaba : Yaba.
Yabacıg : Ufak yaba.
Yabaguyrug, Garanguş : Kırlangıç.
Yaba ile dovga içmek :Kalburla su taşımak.
Yabalamag : 1. Yabalamak. 2. Yaba ile vurmak.
Yabalanmag : Yaba ile savrulmak.
Yabalaşmag : Yaba ile dövüşmek.
Yabalatmag : Yaba ile savurtmak.
Yabalı : Yabası olan.
Yabalıg : Yaba dolusu.
Yaban *(Far.)* : Çöl.
Yabançı : Yabancı.
Yabançılıg : Yabancılık.
Yabanı : Yabani.
Yabanılaşmag : Yabanileşmek.
Yabanıméyve : Yabani meyve.
Yabgu : Kavim reisi, il reisi.
Yabı : 1. Beygir. 2. Lagar, çelimsiz. 3. mec. Câhil.
Yabılaşmag : 1. Zayıflamak. 2. mec. Haşin davranmak.
Yabılıg : 1. Çelimsizlik, zayıflık (beygir için). 2. mec. Cahillik, kabalık.
Yad : 1. Yabancı. 2. Namahrem. 3. Düşman. 4. Hafıza.
Yada gelmek (düşmek) : Hatırlanmak.
Yada getirmek (salmag) : Hatıra getirmek, hatırlamak.
Yadasalma : Hatırlatma, ihtar.
Yaddan çıhmag : Unutmak.
Yaddançıhmaz : Unutulmaz.
Yaddaş : Hâtıra, not.
Yaddaşçiçeyi : Unutmabeni.
Yaddaşdefterçesi : Ajanda.
Yaddaş élemek (etmek) : Hatırda tutmak, unutmamak; not etmek.
Yaddaşından çıhmag : Unutmak.
Yaddaşkitabçası : Kılavuz (kitapçık).
Yaddaşlı : Hafızalı.
Yaddaşlılıg : Hafızalılık.
Yaddaşpozgunluğu : Unutkanlık, hafıza kaybı, bellek yitimi.
Yaddaşsız : Unutkan.
Yaddaşsızlıg : 1. Unutkanlık. 2. Amnezi, hafıza kaybı.
Yad élemek (etmek) : Yad etmek, hatırlamak.
Yadélli : 1. Yabancı, ecnebi. 2. Kimsesiz, gariban.
Yadında olmag : Unutulmamak, hatırında olmak.
Yadında sahlamag (tutmag) : Unutmamak, hatırında tutmak.
Yadırğamag : Yadırgamak.
Yadırğatmag : Yadırgatmak.
Yadigar *(Far.)* : Yâdigâr.
Yadigarlıg : Hatıra, anı, bergüzar.
Yadlamag : 1. Yabancılaşmak. 2. Hatırlamak. 3.Birer birer saymak, sıralamak.
Yadlanmag, Yadlaşmag : Yabancılaşmak.
Yadlıg : Yabancılık.
Yad olmag : Hatırlanmak.
Yad olunmag : Anılmak.
Yadölkeli : Yabancı ülkeli.
Yadrıhmah : 1. Unutmak, hatırdan çıkarmak. 2. Azmak, sapmak (doğruluktan).
Yadyérli : Yabancı memleketli.
Yafesi *(Ar.)* : Yafes soyundan.
Yafesi diller, Yafes dilleri : Yafes dil ailesi.
Yafes(i)ler : Yafes soyundan gelenler (Abhazlar, Basklar, Gürcüler, Çerkezler vb.)

Yagmag : 1. Sürmek, yağlamak. 2. İtham etmek. 3. Yakmak.
Yagut *(Ar.)* : Yakut.
Yağ : Yağ.
Yağabenzer (ohşar) : Yağımsı.
Yağaçarı : Açacak, anahtar (madenî).
Yağa düşmek : Pişerek yağı çıkmak.
Yağanlıg : Yağış, yağmur.
Yağar, Yağıntı : Yağmur, yağış.
Yağarlıg, Yağıntılı : Yağmurlu, yağışlı.
Yağayıran : Yayık.
Yağayırıcı : Yağ kapanı.
Yağ-bal : 1. Yağ ve bal. 2. mec. Çok güzel, arzulandığı gibi.
Yağ-bal içinde yaşamag : Mutlu yaşamak.
Yağçalan : Yağ müstahsili.
Yağ çalmag : Yayık çalkamak.
Yağçı : Yağcı.
Yağçılıg : Yağcılık.
Yağ çıharmag (tutmag) : Yaymak (yağını almak için).
Yağdan, Yağgabı : 1. Yağ kabı. 2. Yağ haznesi (lâmbada).
Yağdırılmag : Yağdırılmak.
Yağdırmag : Yağdırmak.
Yağı : Düşman.
Yağı çıhmag : Düşman kesilmek.
Yağı kesilmek : Düşman kesilmek.
Yağılıg : Düşmanlık.
Yağın : Yağmur.
Yağın gahsıması : Yağın acıması.
Yağınlıg : Yağmurluluk, yağmurlu geçme.
Yağıntı : Yağmur.
Yağıntılıg : Yağış, yağmur.
Yağıotu : Kamış, saz, yakıotu.
Yağır : Yağır.
Yağırlanmag : Yaralanmak, yağır olmak.
Yağırlatmag : Yara açmak.
Yağırlı : Yaralı.
Yağısı yarılmag : Yüreği yarılmak, ödü kopmak.
Yağış : Yağmur.
Yağışa düşmek : Yağmura tutulmak.
Yağışdan çıhıb yağmura düşmek : Yağmurdan kaçarken doluya yakalanmak.
Yağış göbeleyi : Kurtmantarı.
Yağışguşu : Yağmurkuşu.
Yağış kimi : Yağmur gibi.
Yağışlamag : Yağmurlamak.
Yağışlıg : Yağmurlu hava.
Yağışölçen : Yağmurölçer, yağışölçer.
Yağışsız : Yağmursuz.
Yağışsızlıg : Yağmursuzluk, yağışsızlık; kuraklık.
Yağış yağmag : Yağmur yağmak.
Yağ kimi erimek : Yağ gibi erimek.
Yağ kimi üreyine yatmag : Çok hoşlanmak.
Yağlamag : Yağlamak.
Yağlandırılmag : Yağa batırılmak.
Yağlandırmag : Yağlamak.
Yağlanmag : Yağlanmak.
Yağlatmag : Yağlatmak.
Yağlayıcı : Yağlayıcı.
Yağlıca : 1. Çok yağlı. 2. Kestere, kitre.
Yağlı dil : Tatlı dil.
Yağlı-gara : 1. Pasaklı. 2. mec. Çirkin.
Yağlıhemir : Yakı, lâpa.
Yağlıhörek : Yağlı aş.
Yağlılıg : Yağlılık.
Yağlı müamile : Tatlı muamele.
Yağlı söz : Tatlı söz.
Yağlıtere : Tere.
Yağlıvaça : İki kulplu tava.
Yağlı-yağlı : 1. Yağlı yağlı. 2. mec. Güzel güzel.
Yağlıyahmacı : Tere yağlı ekmek.
Yağmag : Yağmak.
Yağmalamag : Yağmalamak.
Yağmalanmag : Yağmalanmak.
Yağmur : Yağmur.
Yağmurlu : Yağmurlu.
Yağmurlug : Yağmurluk.
Yağmurölçen : Yağmurölçer, plüviyometre.
Yağmursuzlug : Kuraklık, yağışsızlık.
Yağölçen : Yağölçer.
Yağ-péndir : Yağlı peynirli çörek.
Yağ-reng : Yağlı boya.
Yağ salmag : 1. Yağı çıkmak (pişerken). 2. mec. Şişmanlamak.

Yağsatan : Yağ satıcısı.
Yağsızlandırılmag, Yağsızlaşdırılmag : Yağı çıkarılmak.
Yağsızlandırmag, Yağsızlaşdırmag : Yağını almak.
Yağsızlanmag, Yağsızlaşmag : Yağı kalmamak.
Yağsızlıg : Yağsızlık.
Yağtikan : Devedikeni.
Yağtutan (yığan) : Yayık.
Yağyahmacı : Yağlı ekmek.
Yağ-yavanlıg : Süt mamulleri.
Yaha : Yaka.
Yaha açmag : Yas tutmak, matem tutmak.
Yahabend : Yaka düğmesi.
Yahac, Yahı : 1. Yağlı maddeler. 2. Merhem. 3. Sandviç. 4. Sıvama, macunlama.
Yaha ele vérmek : 1. Yakalanmak. 2. mec. İsrara dayanamamak, yumuşaklık göstermek.
Yaha ele vérmemek, Yahasını ele vérmemek : Yakalanmamak, kaçmak.
Yaha gurtarabilmemek : Kurtulamamak, kendini kurtaramamak.
Yahagurtaran : 1. Çevik. 2. mec. Kurnaz; hilekâr.
Yaha gurtarmag, Yahasını gurtarmag : Yakasını kurtarmak, yakayı sıyırmak.
Yahal : Ala keçi.
Yahalama : Yıkama, çalkama.
Yahalamag : 1. Yakalamak. 2. Yıkamak; Yetişmek, arkasından yetişmek.
Yahalanmag : 1. Yakalanmak. 2. Yıkanmak.
Yahalaşma : Birbirine girme.
Yahalaşmag : Birbirine girmek, kavga etmek.
Yahalatmag : 1. Yakalatmak. 2. Kavga ettirmek.
Yahalı : Yakalı.
Yahalıg : Yakalık.
Yahalıglı : Yakalıklı.
Yahalıgsız : Yakalıksız.
Yahalmac : Şaşırtmaca, yanıltmaca.
Yahalmaclar : Sözlü şaşırtmacalar, yanıltmacalar.
Yahalmag : Yanılmak.
Yahaltmag : Yanıltmak.
Yahanı ele vérmek : Yakayı ele vermek.
Yahantı : Pis su, bulaşık suyu.
Yaharmag : Yakarmak.
Yahasıaçıg : İliklenmemiş yaka.
Yahası elde galmag : Mesuliyet yüklenmek, uhdesinde kalmak.
Yahası ele kéçmek : Yakalanmak, ele geçmek.
Yahasına kéçmek : Yakasından yapışmak.
Yahasından el götürmek (çekmek) : Yakasını bırakmak, peşini bırakmak.
Yahasından yapışmag (tutmag) : Musallat olmak, peşini bırakmamak.
Yahasını burahmag : Yakasını bırakmak.
Yahasını ele vérmek : 1. Yakalanmak. 2. Yakayı kaptırmak.
Yahasını ele vérmemek : Kaçmak, uzak durmak.
Yahasını girağa çekmek : Uzaklaşmak, kaçınmak, sorumluluktan kaçmak.
Yahasını gurtarmag : Yakasını kurtarmak, yakayı kurtarmak.
Yahasını tanımag : Yakasını bırakmamak, aynı kimseye tadanmak.
Yahasız : Yakasız.
Yaha yırtmag : 1. Başkası için çalışmak. 2. Ağlamak, feryat etmek.
Yahdan : Kutu, sandık.
Yahdırılmag : 1. Üzerine sürdürülmek. 2. Yaktırılmak.
Yahdırmag, Yahdırtmag : 1. Üzerine sürdürmek. 2. Yaktırmak.
Yahı : 1. Pomat. 2. Yağlı boya katmanı. 3. Sandviç.
Yahıb-yandırıcı : 1. Kızgın, kaynar. 2. mec. İçler acıtan.
Yahıb-yandırmag : 1. Çok kızgın olmak. 2. mec. İçine ateş düşmek.
Yahıb-yıhmag : Yakıp yıkmak.
Yahıcı : 1. Yakıcı. 2. Ovucu, sürücü.
Yahıg : Yanık, yanmış.
Yahılamag : Koymak, sürmek.
Yahılmag : 1. Yakılmak. 2. Konulmak, sürülmek.
Yahın : Yakın.

Yahında, Yahınlıgda : Pek yakında, yanında, yanıbaşında.
Yahındakı : Yakındaki.
Yahından : Yakından.
Yahın durmag : 1. Yaklaşmak. 2. Birini korumak.
Yahın durmamag : 1. İlgisiz davranmak. 2. Meyletmemek.
Yahın düşmek : Yaklaşmak.
Yahıngören, Yahındagörme : 1. Miyop. 2. mec. Dar görüşlü, basiretsiz.
Yahınkéş : Tabak.
Yahınlarda : 1. Yakın yerde. 2. Yakın zamanda.
Yahınlaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yahınlaşdırmag : Yaklaştırmak, yakınlaştırmak.
Yahınlaşma : Yaklaşma, yakınlaşma.
Yahınlaşmag : Yakınlaşmak.
Yahınlatmag : Yakınlaştırmak.
Yahınlıg : Yakınlık.
Yahınlıg etmek : Dostluk etmek.
Yahın olmag : 1. Dost olmak. 2. Aralarında sevgi bağı olmak.
Yahın-uzag : 1. Uzaktan yakından, muhtelif. 2. Er geç.
Yahışmag, Yaraşmag: Yakışmak, yaraşmak.
Yahlaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yahlaşmag : Yaklaşmak.
Yahma, Yahmac : Sandviç.
Yahmag : 1. Sürmek, üzerine yaymak. 2. Yakmak. 3. mec. Kara çalmak, iftira etmek.
Yahmah : Sermek, yaymak (yatak).
Yahmanc : Sandviç, yağlı sandviç.
Yahşı : İyi, güzel.
Yahşı bahmag : İyi korumak.
Yahşıca : İyice, güzelce.
Yahşı élemek (etmek) : İyi etmek, kapatmak, iyileştirmek.
Yahşı gün : Mutluluk, iyi günler!
Yahşıhéber : İyi haber, sevindirici haberler!
Yahşılaşdırıcı : İyileştirici, şifa verici.
Yahşılaşdırılmag : İyileştirilmek.
Yahşılaşdırma : İyileştirme, ıslah.
Yahşılaşdırmag : İyileştirmek, ıslah etmek.
Yahşılaşmag : İyileşmek, daha iyi olmak.
Yahşılatmag : İyileştirmek.
Yahşılıg : İyilik, güzellik.
Yahşılıgitiren : Kadir bilmez, nankör.
Yahşını pisden ayırd etmek : Basiretli olmak, iyiyi kötüden ayırmak.
Yahşı olmag : İyileşmek, iyi olmak, şifa bulmak.
Yahşırag : Daha iyi.
Yahşısı budur ki : En iyisi, iyisi mi!
Yahşı-yahşı : Adamakıllı, iyicene, iyice.
Yahşı-yaman : 1. İyi kötü. 2. Müsbet menfi (sözler, fikirler). 3. Bir bakıma, bir çeşit, bir nevi.
Yahşı-yamanlıg : İyi kötü oluş, iyilik ve kötülük.
Yahşı-yaman sanmag (bilmek) : İyisini kötüsünden ayırmak.
Yahşı yol : iyi yolculuklar!
Yaht-klub *(İng.)* : Yat klübü.
Yahud *(Far.)* : Yahut, veyâ.
Yain ki : Yahut, ya, veya.
Yak *(Tib.)* : Yak.
Yakobin : Şiddet politikacısı (Fransız ihtilalinde), jakoben.
Yakobin klubu : Baskıcı klüp (Fransa(da), jakoben klübü.
Yakobinlik : Şiddet politikası (Fransa'da), jakobenlik.
Yal : 1. Yele, perçem. 2. Dik yer, tepeüstü. 3.Yal.
Yalabımag : Yalabımak, şimşek gibi çakmak.
Yaladılmag : Yalatılmak.
Yalag : 1. Yalak. 2. Yal çanağı (köpek için).
Yalagçı : Çanak yalayıcı, kâselis, dalkavuk.
Yalaglanmag : Dalkavukluk etmek, yaltaklanmak.
Yalaglıg : 1. Oburluk, pisboğazlık. 2. Dalkavukluk. 3. Zırva, herze, saçma.
Yalama : 1. Tuz parçası (hayvana yalatılan). 2. Ufak yuvarlak taş.
Yalamag : 1. Yalamak. 2. Temizlemek, süpürmek.

Yalan : Yalan.
Yalana çıhmag : Doğru çıkmamak.
Yalanbaşdan, Yalanğuşdan : Yalancıktan.
Yalançı : Yalancı.
Yalançıbaş : Sahte, doğru olmayan, uydurma.
Yalançıbülbül : Kanarya.
Yalançıéğrebler : Zehirli örümcekler.
Yalançıalmaz : Sahte elmas.
Yalan danışmag : Yalan konuşmak.
Yalan-gérçek : Yalan veya gerçek.
Yalangoz : Yalancı ceviz (cevizgillerden bir ağaç).
Yalanını tutmag : Yalanını belli etmek.
Yalanlıg : Yalan, yapmacık.
Yalan-palan : Yalan dolan.
Yalan satmag : Aldatmak, yalan konuşmak.
Yalan-Yanlış : Yalan yanlış.
Yalan-yulan : Saçmasapan.
Yalansıtmag : Yalanlamak, tekzipetmek.
Yalaşmag : Yalaşmak (birbiri ile).
Yalatdırmag, Yalatmag : Yalatmak.
Yalavac : Aç susuz.
Yalavaclıg : 1. Açlık. 2. Elbiselik kumaş.
Yaldızlamag : Yaldızlamak.
Yalgız, Yalguz : 1. Yalnız, tek başına. 2. Ancak, sadece.
Yalgızca : Tek başına, yalnızca.
Yalgızlamag : 1. Yalnız kalmak. 2. Yalnız bırakmak.
Yalgızlanmag : Yalnız kalmak, kimsesiz olmak.
Yalgızlıg : 1. Yalnızlık. 2. Sahipsizlik, kimsesizlik.
Yalguzag : Yalnız kurt, kuşt.
Yalha, Yalhı : 1. Tek, yalnız. 2. Yalnız, ancak. 3. Çıplak.
Yalhana-yalhana : Salına salına, salınarak, badi badi.
Yalhanmag : Badi badi yürümek.
Yalhı : 1. Baston, değnek. 2. Bir, tek.
Yalhu : Bir tane, tek.
Yalı ağırmag : Kocalmak.
Yalı artmag (artıg düşmek) : Zenginlemek, zenginleşmek.
Yalıg : Çıplak, üryan.
Yalıgödek : Kısa saçlı, saçı kısa.
Yalıguşu : Yalı çapkını.
Yalınayag : Yalın ayak.
Yalınbaş : Başı açık.
Yalınca : Çırılçıplak, yalıncak.
Yalıngat : Yalın kat.
Yalıngılınc :Yalın kılıç.
Yalınlaşmag : 1. Gittikçe incelmek. 2. Çıplaklaşmak.
Yalınlıg : Çıplaklık.
Yallama : Yelesinden tutarak.
Yallamag : 1. Çıplak ata binmek (yelesinden tutarak). 2. Yal yedirmek (köpeklere). 3. mec. Rüşvet vermek.
Yallanmag : 1. Köpeklere yal verilmek. 2. mec. Rüşvetle zenginleşmek.
Yallı : 1. Yeleli. 2. Yal yedirerek. 3. Hora.
Yallıbaşı : Hora başkanı.
Yallıbaşılıg : Hora başkanlığı.
Yallıg : Yal için, yal malzemesi.
Yallıgéden : Hora oynayan.
Yalman : 1. Dizgin. 2. Ağız (kesici âletlerde). 3. Uç (delici âletlerde). 4. Yele.
Yalmanıb-yaltaglanmag : Yaltaklık etmek.
Yalmanlamag : Yelesinden yapışmak (dizgin yerine).
Yalmanlı : Yeleli.
Yalmanmag : Dalkavukluk etmek.
Yalov : Yalın, alev.
Yalsız : 1. Yelesiz. 2. Yal yedirilmemiş, aç (köpek).
Yaltag : Yaltak, yaltakçı, dalkavuk, pohpohçu.
Yaltagcasına : Dalkavukça.
Yaltaglanmag : Yaltaklanmak.
Yaltaglıg, Yaltagçılıg : Yaltaklık.
Yaltaglıg élemek (etmek) : Yaltaklık etmek.
Yaltag-yaltag : Dalkavukça.
Yalvarıb-yaharmag (sıtgımag) : Yalvarıp yakarmak.
Yalvarıb-yapışmag : Çok yalvarmak.
Yalvarıcı : Dileyici, isteyici.
Yalvarış : Niyaz.
Yalvarışmag : Topluca yalvarmak.

Yalvarmag : Yalvarmak.
Yalvar-yahar élemek (etmek) : Çok yalvarmak.
Yalvar-yapış (yahar) : 1. Dileme, isteme. 2. Yalvara yakara.
Yal-yalman : Yele.
Yal-yamac : Tepe ve yamaçlar (dağ için).
Yam : 1. İlgi, alaka. 2. Merak. 3. Çıkar, menfaat. 4. Yarar, fayda. 5. Postahane.
Yamac : Yamaç.
Yamachı : Yamaçlı.
Yamachığ : Yamaçlık, yamaç yer.
Yamag : 1. Yama. 2. Haşiv (şiirde).
Yamagçı : Yamacı.
Yamagçılığ : Yamacılık.
Yamaglamag : Yamalamak.
Yamaglanmag : Yamalanmak.
Yamaglatmag : Yama yaptırmak.
Yamaghı : Yamalı.
Yamaghığ : 1. Yamalık. 2. Yama.
Yamag salmag : Yamalamak, yamamak.
Yamagsız : Yamasız.
Yamag-yamag : Yama yama.
Yamamag : 1. Yamamak. 2. Dikmek (göz). 3. mec. Birine mal etmek.
Yaman : 1. Kötü. 2. Merhametsiz, insafsız. 3. Küfür, sövgü. 4. Kötü tabiatlı, kötü huylu. 5. Çok, hayli. 6. Tehlikeli, korkunç. 7. Kurnaz, hilekâr. 8. Lânet, beddua. 9. At hastalığı.
Yamanca : 1. Fena, kötü. 2. Çok, oldukça. 3. Kötü, fena (kimse veya şey).
Yaman démek : Sövmek, küfretmek.
Yamangöz : Kem göz.
Yamangün : Bedbahtlık, mutsuzluk.
Yaman güne galmag : Kötü hale düşmek.
Yaman köke (güne, hala) düşmek : Kötü hale düşmek.
Yaman köke (güne, hala) salmag : Kütü duruma düşürmek.
Yamanlamag : 1. Küfretmek, sövmek. 2. Habis hastalık oluşmak.
Yamanlaşmag : 1. Sövüşmek, küfürleşmek. 2. Daha kötü olmak.
Yamanlı : Vahim, korkunç, tehlikeli (hastalık, apse).
Yamanlığ : Kötülük, fenalık.
Yamanlığ élemek (etmek) : Kötülük etmek.
Yamanmag : 1. Yamanmak. 2. Dikilmek (göz). 3. Yapışmak.
Yamanmış : Yamalı.
Yamansoyug : Çok soğuk.
Yamanşiş : Habis ur.
Yaman-yahşı : Yarımyamalak, şöyle böyle.
Yaman-yaman : Şer, kötü, iftiracı, karacı.
Yamatdırılmag : Yamattırılmak.
Yamatdırmag, Yamatmag : Yamatmak.
Yamını vérmemek : Dikkatini vermemek.
Yamsılama : Taklit, kopyasını çıkarma.
Yamsılamag : Kopyasını çıkarmak, suretini çıkarmak.
Yamsılanmag : Taklit edilmek, taklidi çıkarılmak.
Yamsılatmag : Taklit ettirmek, taklidini çıkarttırmak.
Yamşag, Yaşmag : Yaşmak.
Yamşaglı, Yaşmaglı : Yaşmaklı.
Yamşanmag, Yaşmanmag, Yaşmamag : Yaşmaklanmak.
Yamşımag, Yaşınmag : Yaşmaklanmak.
Yam-yam : Yamyam.
Yamyastı : Yamyassı.
Yamyaşıl : Yemyeşil.
Yana : İçin, sebebiyle, vasıtasiyle, konusunda, yine.
Yanacag : Yakacak, yakıt.
Yanacaglı : Yakıtla işleyen.
Yanacagsız : 1. Yakıtsız. 2. Yakıt olmaksızın.
Yanacagsızlığ : Yakıtsızlık, benzinsizlik, mazotsuzluk.
Yana durmag : Kenara çekilmek.
Yanag : Yanak.
Yanaglı : Yanaklı.
Yanağıyéke : Dolgun yanaklı.
Yanakı : 1. Yan yan, yanından. 2. Başını çevirmeden, gözlerini süzerek (bakmak).
Yan almag : Yanaşmak, yaklaşmak.
Yanar : Yanıcı, yakıt.
Yana-yana galmag : Acı içinde kalmak, üzüntü çekmek.
Yanaşdığı söz : İlgi hali (gramer).

Yanaşı : 1. Yakın, yanyana. 2. Beraber, aynı zamanda. 3. Sınırdaş.
Yanaşığ : Bitişik, yanaşık, komşu.
Yanaşığlığ : Yanaşıklık, bitişiklik.
Yanaşılmaz : 1. Ulaşılmaz, erişilmez. 2. Zaptolunmaz. 3 Yanına salavatla varılır.
Yanaşılmazlığ : Ulaşılamazlık, erişilemezlik.
Yanaşma : 1. Yaklaşma. 2. Kıyıya yanaşma.
Yanaşmag : Yanaşmak.
Yan yatmag : Yana yatmak.
Yanbayan : Yanyana.
Yanbaş atmag : Hep hayır demek, reddetmek.
Yanbız : But, kalça, kıç, yan.
Yanbızlamag : Kıç vurmak, kalça vurmak, popo vurmak.
Yanbör : Etraf, çevre.
Yan burahmag : Eğri bırakmak.
Yancag, Yançag : Makat.
Yancagağrısı : Makat sinir iltihabı.
Yancaglamag : Kuyruğundan yakalamak (hayvanı).
Yancidar : Ayak bağı (at için), örk.
Yancidar etmek : Örklemek (hayvanı).
Yançi : 1. Ara bulucu, barıştırıcı. 2. Taraftar, yandaş, arka çıkan. 3. Çocuklu işçi kadın.
Yançılığ : Ara bulma, barıştırma (iki tarafı).
Yandamı : Ambar, depo.
Yandan bahmag : Süzgün bakmak.
Yandan çıhmag : Aniden gelmek, birden görünmek.
Yandı-gındı vérmek (etmek) : Sinirlendirmek, öfkelendirmek, tahrik etmek.
Yandıran : 1. Kundakçı. 2. Yakıcı, kızgın.
Yandırıb-yahmag, Yandırmag : 1. Yakmak, tutuşturmak. 2. Şiddetli tesir etmek (kızgın, kaynar şey). 3. Esmerleştirmek. 4. Dalamak (yakıcı ot). 5. mec. İncitmek, üzmek.
Yandırıb-tökmek : Yakıp yandırmak, yandırmak.
Yandırıcı : Yakıcı, kızgın.
Yandırıcılığ : Yakıcılık, keskinlik, sertlik.
Yandırılmag : Yakılmak.
Yandırma : Yakma.
Yandırtmag : Yaktırmak.
Yan dişle : Ok, araba oku.
Yan élemek : Kenara itelemek.
Yan gétmek : Hızla uçmak.
Yan gezmek : Yüz vermemek, görüşmek istememek.
Yangılıcı : Eğik, eğri, yana sarkık (bere, külah vb.).
Yangılıd : Yampiri, yanlamasına yürüyen.
Yangörünüş : Profil.
Yangı : 1. Susuzluk. 2. Yanma. 3. mec. Dert.
Yangılı : 1. Susuz, susamış. 2. mec. Dertli, acılı.
Yanğın : Yangın.
Yanğın bildirici guruluş : Yangın alarm kulesi.
Yanğın depposu : Yangın söndürme istasyonu.
Yanğın destesi : İtfaiye bölüğü.
Yanğın maşını : İtfaiye arabası.
Yanğın merdiveni : İtfaiye merdiveni.
Yanğın salmag : Ateşlemek, yakmak.
Yanğınsöndüren : Yangın söndürücü.
Yanğısını söndürmek : Hararetini söndürmek.
Yanı : Eğik, yana sarkık.
Yanıb-tökülmek : 1. Yanıp yakılmak. 2. Gıbta etmek.
Yanıgara : Şarbon, yanıkara.
Yanığ Kéremi : Musikî makamı.
Yanığlı : 1. Yanmış, yanık. 2. mec. Garazkâr, kindar. 3. mec. Acıklı, hazin, kederli. 4. Hazin hazin.
Yanığlığ : Yanıklık.
Yanığlıhal : Acıklı hal.
Yanığlıses : Hazin inilti.
Yanığlı-yanığlı : Hazin hazin.
Yanığlı-yanığlı ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Yanığmag, Yanıhmag : Yakınmak, sızlanmak.
Yanığ vérmek : İmrendirmek, kıskandırmak.
Yanığ-yanığ : Hazin hazin.

Yanığını çıhartmag (çıhmag) : Öcünü almak, intikamını almak.
Yanılmag : Yanılmak.
Yanıltmac : Yanıltmaç.
Yanımag : Korkutmak, tehdit etmek.
Yanımlıg : Şefkat, fedâkarlık.
Yanına almag (çekmek) : Yanına almak.
Yanına düşmek : Birlikte gitmek.
Yanına salmag : Yanında götürmek, beraberce gitmek.
Yanınca : 1. Beraberinde. 2. Yanyana. 3. ..boyunca, boyu.
Yanını basmag : Dürtmek, dürterek işaret etmek.
Yanını çekmek : Aksamak, hafifçe topallamak.
Yanını galdırmag : Bacağını kaldırmak.
Yanını kesmek (kesdirmek) : Terk etmemek, el çekmemek.
Yanını yére vérmek (goymag) : Oturmak.
Yanıya çıhmag : Başarmak (yarışta, oyunda, koşuda).
Yanı-yanı, Yan-yanı : Yan tarafıyla.
Yanlamag : Yaklaşmak, yanaşmak.
Yanlarını gapmag : Çok sinirlenmek.
Yanlı : Kenarlı.
Yanlıg : Yan kısım.
Yanlıglı : Kenarlı.
Yanlıgsız : Kenarsız, kıyısız.
Yanlış : Yanlış.
Yanlışlı : Yanlış olan.
Yanlışlıg : Yanlışlık.
Yanlışsız : Yanlışsız.
Yanlışsızlıg : Yanlışsız oluş, hatasızlık.
Yanmag : Yanmak.
Yanmalı : Zavallı.
Yannama : Kalın saç ekmeği.
Yanpörtü : 1. Yan yan, yana. 2. Yampiri.
Yansız : Kenarsız.
Yansinirliler : Sümüklü böcekler.
Yanşag : 1. Çok konuşan, geveze. 2. Şımarık. 3. Aşık, ozan. 4. mec. Çok havlayan.
Yanşaglıg : Zevzeklik, gevezelik.
Yanşaglıg élemek (etmek) : Zevzeklik etmek.
Yanşağ : Geveze, çalçene.
Yanşağlamağ : Gevezelik etmek, çene çalmak.
Yanşamag : Zevzeklik etmek, çok konuşmak.
Yanşatmag : Söyletmek, konuşturmak.
Yantay, Yantarı : Gölgelik, güneşlik, sayvan.
Yantövrü : Yan yan.
Yanüzenler : Istakozlar.
Yanvar *(Lat.)* : Ocak ayı.
Yan vérmek : Yaklaşmak.
Yanyaha : Yandan yakalı.
Yan-yanaşa : Yanyana.
Yan-yan bahmag : Yan yan bakmak.
Yan-yancag : Sağrı, yan.
Yan-yanı : Yanlamasına.
Yan-yöre : Etraf.
Yan-yöreye bahmag (göz gezdirmek) : Etrafına bakınmak.
Yapağ, Yapağı : Yapağı.
Yapalag : 1. Puhu. 2. Geniş. 3. mec. Korkak.
Yapba, Yapma : Tezek (hayvan).
Yapdırılmag : 1. Tandıra yapıştırılmak (ekmek). 2. Yaptırılmak.
Yapdırmag : 1. Tandıra yapıştırtmak (ekmeği). 2. Yaptırılmak.
Yapıg : Yassı, basık.
Yapıgmag, Yapılımag, Yaprılımag : Yassılaşmak, tıkızlaşmak (çok yatmaktan).
Yapığan : Plastik.
Yapılımış : Birbirine yapışmış, yassılaşmış.
Yapılmag : Yapıştırılmak (tandırda pişirmek için).
Yapılmış : Yapıştırılmış (tandırda pişirmek için).
Yapıncı : Yamçı.
Yapıncılı : Yamçılı.
Yapıncılıg : Yamçılık (malzeme).
Yapırtmag : Kulaklarını boynuna yapıştırmak (at).
Yapışacag : Kapı kolu, kol.
Yapışan : 1. Yapışıcı. 2. mec. Hoşa giden, içe yatan.
Yapışdıran, Yapışdırıcı : Kola, yapıştırıcı, tutkal.

Yapışdırılmag : Yapıştırılmak.
Yapışdırılmış : Yapıştırılmış.
Yapışdırma : Tutkallama, yapıştırma.
Yapışdırmag : Yapıştırmak.
Yapışdırtmag : Yapıştırtmak.
Yapışgan : Yapışkan.
Yapışganlamag : Tutkallamak.
Yapışganlanmag : Tutkallanmak.
Yapışganlaşmag : Yapışkan olmak.
Yapışganlaşmış : Yapışkanlaşmış, yapışkan.
Yapışganlatmag : Tutkallatmak.
Yapışganlı : 1.Yapışkan. 2. Zamklı, tutkallı.
Yapışganlıg : Yapışkanlık.
Yapışganotu : Yapışkanotu.
Yapışıcı : Yapışkan.
Yapışıg : 1. Yapışık. 2. Sempati, sevimlilik.
Yapışıglı : 1. Komşu, yakın, bitişik. 2. Sempatik, sevimli.
Yapışıgsız : Sevimsiz, yakışıksız.
Yapışıgsızlıg : Sevimsizlik, yakışıksızlık.
Yapışmag : Yapışmak.
Yapma : 1. Tezek (duvara yapıştırılan). 2. Suni. 3. Silmeli, kabartma (işlemeli).
Yapmag : 1. Yapmak. 2. Tandıra yapıştırmak (ekmeği).
Yapmalıg : Sunilik, sahtelik.
Yapon : Japon.
Yaponca : Japonca.
Yaprılımış : Yassı, yuvarlak.
Yapyalgız : Yapayalnız.
Yar *(Far.)* : 1. Yar. 2. Yardım.
Yara : Yara.
Yara almag : Yaralanmak.
Yara bağlamag : Yardıma koşmak.
Yaradıcı, Yaradan : 1. Allah, tanrı. 2. Meydana getiren, ortaya koyan.
Yaradıcılıg : Yaratıcılık.
Yaradıcışüur : Yaratıcı şuur.
Yarag : 1. Silah. 2. Ziynet eşyası.
Yarag-esbab : Türlü silahlar.
Yarag-esleha : Her çeşit silah.
Yarag-esleheli, Yaraglı-yasaglı : Silahlarla donatılmış.
Yarag-götürmek : Silahlanmak, silaha sarılmak.
Yaraglamag : Teçhizat hazırlamak.
Yaraglandırılmag : Silahlandırılmak.
Yaraglandırmag : Silahlandırmak.
Yaraglanmag : Silahlanmak.
Yaraglatmag : Silahlandırmak.
Yaraglı : Silahlı.
Yaraglı-esbablı (yasaglı) : Silahlarla donatılmış.
Yaragsız : Silahsız.
Yaragsızlıg : Silahsızlık.
Yarag-yasag : Silah.
Yarağa dolmag : Silahlanmak.
Yarağa sarılmag : Silaha sarılmak.
Yara-hora : İrinli, cerahetli.
Yara-horalı : İrinli, cerahetli.
Yaralanabilen : Zayıf.
Yaralandırmag : Yaralamak.
Yaralanmag : Yaralanmak.
Yaralanmaz : Kuvvetli, sağlam.
Yaralğan : Uçurum.
Yaralı gabana dönmek : Sinirlenmek, öfkelenmek.
Yaralı-horalı : İrinli, cerahetli.
Yaralı yérine tohunmag : Derdini deşmek, derdini tazelemek.
Yaram-yaram : Nakarat (uzun havalarda).
Yaran, Etirşah : Itır çiçeği.
Yaranacag : İcat edilmekte olan, yaratılmakta olan.
Yaranal : General.
Yaranan : Yaratılmış, icatedilmiş.
Yaranış : 1. Yaratılış. 2. Doğuş, meydana geliş.
Yaranma : Yaratılış, hilkat.
Yaranmag : 1. Doğmak, türemek, yaratılmak. 2. Tesis edilmek, geliştirilmek. 3. Yaltaklanmak, yaranmak.
Yaranmış : Yaratılmış, halkolunmuş.
Yara-para : İrinli, cerahetli.
Yararlaşdırılmag : Yararlı edilmek.
Yararlaşdırmag : Yararlı yapmak.
Yararlaşmag : Faydalı hale getirilmek, elverişli olmak.
Yararlıg : Yararlık.
Yararlılıg : Faydalı olma.
Yararmı(ki) : Gerekir mi? yaraşır mı?
Yararsızlıg : Yararsızlık.

Yarasına tohunmag : Yarasını deşmek.
Yarasını tezelemek : Yarasını deşmek.
Yarası tersleşmek : Yarası azmak.
Yaraşdırılmag : 1. Süslenilmek, bezenilmek. 2. Yakıştırılmak. 3. İsnatta bulunulmak, kara çalınmak.
Yaraşdırmag : 1. Yakıştırmak. 2. Süslemek, bezemek. 3. Kara çalmak, iftira atmak.
Yaraşıg : Süs, ziynet.
Yaraşıgdan düşmek : Güzelliğini yitirmek.
Yaraşıgdan salmag : Görkemsiz etmek.
Yaraşıgdan yad olmag : Güzelliği kaybolmak.
Yaraşıglanmag : Güzelleşmek, süslenmek.
Yaraşıglı : Güzel, sevimli; yakışıklı.
Yaraşıglılıg : Zariflik, güzellik, letafet.
Yaraşıgsız : Çirkin, biçimsiz, yakışıksız.
Yaraşıgsızlıg : Çirkinlik, biçimsizlik.
Yaraşıg vérmek : Güzellik vermek, güzelleştirmek.
Yaraşığa mindirmek : Bezemek, süslemek.
Yaraşmag : 1. Yakışmak. 2. Münasip olmak, uygun düşmek.
Yaraşmaz, Yaraşmayan : Yakışmaz, yakışık almaz.
Yaratma : Eser.
Yaratmag : 1. İcat etmek, çıkarmak. 2. Kurmak, tesis etmek. 3. Eser yazmak. 4. Yaratmak, halk etmek.
Yara vurmag : 1. Yaralamak. 2. mec. Alaylı konuşmak, moralini bozmak.
Yarayacag : Yakışma, lâyık olma.
Yard *(İng.)* : Yarda.
Yardarlıg, Yardarrıg : Yarıcılık (ortaklık).
Yardımçı : Yardımcı.
Yardımçı istéhsal : İlave gelir, yan ürün.
Yardımçılıg : Yardımcılık.
Yardımçımekteb : Ana okulu.
Yardırmag, Yardırtmag : Yardırmak.
Yareb, Yarebbi *(Ar.)* : Ya Rabbi!
Yarğan, Yarılğan : Uçurum, sel yatağı.
Yarğanotu : Kuş teresi, kuş ekmeği, çoban dağarcığı.
Yarıac, Yarımac : Yarı aç.
Yarıaçıg, Yarımaçıg : Yarı açık.
Yarıaralı : Yarı aralı, az açık.
Yarıbataglıg : Yarı bataklık.
Yarıbayarı : Yarıyarıya.
Yarıbayğın, Yarıbihuş : Yarı baygın.
Yarıbayğınlıg : Biraz baygınlık.
Yarıberk, Yarımberk : Biraz katı.
Yarıbişmiş : Az pişmiş, rafadan.
Yarıdeymiş :Olgunlaşmamış, ham (meyve).
Yarıg : Yarık, delik, gedik.
Yarıgapalı, Yarımgapalı : Yarı kapalı.
Yarıgérçek : Yarı ciddî.
Yarıgéyinmiş, Yarımgéyinmiş : Yarı çıplak, yarı giyimli.
Yarıglı : Çatlamış, yarılmış.
Yarıgvarı : Yarık görünümünde.
Yarıg-yarıg : Bereli, yara izleriyle kaplı.
Yarıhésaba : Yarı fiyatına.
Yarıkarlar : Ortak mal (yarıcılıkta).
Yarıkönül : İstemeyerek.
Yarılğan : Uçurum.
Yarılıg : Yarıcılık (ortakçılık).
Yarılıgçı : Yarıcı (ortakçı).
Yarılığa işlemek : Yarıyarıya iş görmek, yarıcılık etmek.
Yarımadam : 1. Yarım adam. 2. Çocuk.
Yarımag :1. Başarmak, nail olmak. 2. Memnun olmak, arzusuna kavuşmak.
Yarımağ : Yarı ak.
Yarımağız : Gönülsüz, isteksiz.
Yarımasılı : Yarı bağımsız.
Yarımastar : İç yüz, iç taraf.
Yarımavtomat (ik) : Yarı otomatik.
Yarımay : 1. Onbeş gün. 2. Hilalimsi.
Yarımayé, Yarımmayé : Sıvık, koyu.
Yarımaylıg : Onbeş günlük.
Yarımaz : Bahtsız, talihsiz.
Yarımbarbar, Yarımvehşi : Yarı vahşî.
Yarımbükük : Yarı bükük.
Yarımca : Yarım, yarı.
Yarımcan, Yarıcan(lı) : 1. Ölümcül, can çekişen. 2. mec. Bitkin. 3.mec. Gönülsüz.
Yarımcanlıg : 1. Can çekişme. 2. mec. Bitkinlik.
Yarımcır : yarı ham (meyve vb.).
Yarımciddi : Yarı ciddî.

Yarımçévre : Yarım daire.
Yarımçıg : 1.Yarım kalmış, tamamlanmamış. 2. Dolmamış, dolu olmayan. 3. Düşük, sıkıt. 4. mec. Sanatını iyi bilmeyen. 5. mec. İşini yarım bırakan. 6. Yarı pişmiş.
Yarımçıg goymag : Yarıda bırakmak, tamamlamamak.
Yarımçıglamag : Tamamlamamak, yarıda bırakmak.
Yarımçıglıg : Yarım yamalaklık, natamamlık.
Yarımçılıg : Dolmamış, dolu olmayan.
Yarımçılpag, Yarımlüt : Yarı çıplak.
Yarımçürümüş : Yarı çürük.
Yarımdağılmış : Yarı yıkık.
Yarımdaire : Yarım daire.
Yarımdairevi, Yarımdeyirmi : Yarım daire şeklinde.
Yarımdirsek : Yarım dirsek (uzunluk ölçüsü).
Yarımdövre : Yarım daire, yarım çevre.
Yarımfabrikat : Yarı mamul (mal).
Yarımfesile : Yarım familya (bitki, hayvan).
Yarımfinal : Yarı final.
Yarımgaba, Yarımkobud : Tam yumuşatılmamış (yün, yem vb.).
Yarımgapalı : Yarı kapalı.
Yarımgaranlıg : Loşluk, alacakaranlık.
Yarımgarın : Yarı aç.
Yarımgarın olmag : Yarı doymak.
Yarımgatı : Koyu, sıvık.
Yarımgaynar : Ilık.
Yarımgéyinmiş : Yarı giyinik, yarı çıplak.
Yarımgıvırcıg : Lülemsi.
Yarımgirde : Yarım daire.
Yarımgirvenke : İkiyüz gram.
Yarımgirvenkelik : 1. İkiyüz gramlık. 2. İkiyüz gram ağırlık (tartı için).
Yarımgol : Kısa kollu.
Yarımgrup : Yarım grup, grubun yarısı.
Yarımgurag : Yarı kurak.
Yarımgurumuş : Yarı kurumuş.
Yarımgülle : Kulecik.
Yarımgünbez :Yarım kubbe, yarım kümbet.
Yarımham : Yarı aşılanmış (deri).
Yarımharaba : Yarı yıkık, yarı harabe.
Yarımherbi : Yarı askeri.
Yarımhisse : Yarım parça.
Yarımillik : Altı aylık.
Yarımipek : Yarısı ipek (kumaş).
Yarımiplik : Yarısı pamuklu (kumaş).
Yarımisti : Yarı sıcak.
Yarımişsiz : Arada bir çalışan, iş buldukça çalışan, mevsimlik işçi.
Yarımkar : Ağır işiten.
Yarımkéçirici : Yarı iletken.
Yarımkéfli : Keyifli, yarı sarhoş.
Yarımketan : Yarısı keten (kumaş).
Yarımkilolug : Yarım kiloluk.
Yarımkol : Funda.
Yarımkollug : Fundalık.
Yarımkosa : Yarı köse.
Yarımköçeri : Yarı göçebe.
Yarımköçerilik : Yarı göçebelik.
Yarımkölge : Yarı gölge, açık gölge.
Yarımkristal : Yarı kristal.
Yarımkristallıg : Yarı kristallik.
Yarımküre : Yarım küre, yarı küre.
Yarımkürk : Gocuk.
Yarımlamag : 1. Yarıya bölmek. 2. Yarısını harcamak. 3. Yarılamak.
Yarımlanmag : 1. Yarıya bölünmek. 2. Yarısı harcanmak. 3. Yarılanmak.
Yarımlaşmag : Gittikçe azalmak.
Yarımlebbade : Kısa aba, yarım aba.
Yarımlégal : Yarı açık, yarı gizli.
Yarımlıg : Yarı, yarım.
Yarımmahud : Yarısı çuha (kumaş vb.).
Yarımmanatlıg : Yarım rublelik.
Yarımmaye, Yarımaye : Tam mayalanmamış.
Yarımmehmer : Kadifemsi kumaş, yarı kadifemsi.
Yarımme'mulat : Yarı mamul (mal).
Yarımmertebe : Yarım kat, katın yarısı.
Yarımmétr : Yarım metre.
Yarımméymunlar : Maymunsular.
Yarımmüdafi'eçi : Hafbek (futbolda).
Yarımmüstemleke : Yarı müstemleke, yarı sömürge.
Yarımnefes : Aşırı yorgun (halde).

Yarımnöv : Yarım tür (bitki ve hayvan için).
Yarımoh : Yarım mihver, yarım eksen.
Yarımorta : Ortasiklet.
Yarımoyag, Yarıoyag : Yarı uykulu, yarı uyanık.
Yarımpalto : Kaban, kısa palto.
Yarımperde : Kısa perde.
Yarımpert : Biraz mahcup.
Yarımpéşman, Yarıpéşman : Biraz pişman.
Yarımresmi : Yarı resmî.
Yarımprolétar : Yarı proleter.
Yarımrütubetli : Biraz rutubetli.
Yarımsaggal : Favori, bakenbard.
Yarımsait : Yarım sesli (gramerde).
Yarımsavadlı : Yarısı okur yazar.
Yarımsehra : Yarı çöl.
Yarımserhoş (kéfli), Yarıserhoş : Çakırkeyf.
Yarımserlövhe : Alt başlık (sayfada), alt manşetten.
Yarımsoyunmuş : Yarı çıplak, yarı giyimli.
Yarımsökülmüş : Yarı yıkık.
Yarımstansiya : Küçük istasyon, transformatör santralı.
Yarımşalban : Yarım tomruk, tomruğun yarısı.
Yarımşeffaf : yarı saydam.
Yarımtehsil : Eksik tahsil, yarıda kalmış öğrenim.
Yarımtemizlenmiş : Az temizlenmiş.
Yarımton : 1. Yarım ton. 2. Yarım ses.
Yarımtonlug :Yarım tonluk, beşyüz kiloluk.
Yarımuçug, Yarıuçug : Yarı yıkık.
Yarımusta : Eksik usta.
Yarımvédre : Yarım kova.
Yarımvehşi : Yarı vahşî.
Yarımvérstlik : Beşyüz otuz gramlık.
Yarımyétişmiş, Yarıyétişmiş : Ham, olmamış, olgunlaşmamış.
Yarımyuhulu, Yarıyuhulu : Yarı uyur, yarı uyanık.
Yarımyun : Yarısı yün.
Yarımyuvarlag : Yarım yuvarlak.
Yarımyüngül : Yarı ağır siklet.
Yarımzarafat, Yarızarafat : Yarı şaka, yarı ciddî.
Yarınmag : 1. Yaltaklık etmek. 2. Yaranmak.
Yarıntı : Yarık, çatlak.
Yarıoyaglıg : Yarı uyanıklık.
Yarıörtülü, Yarımörtülü : Yarı kapalı.
Yarıparçalanmış : Biraz parçalanmış.
Yarışçı : Yarışçı.
Yarışmag : Yarışmak.
Yarıtma : 1. İfa etme, yerine getirme. 2. Memnuniyet.
Yarıtmag : 1. İfa etmek, yerine getirmek. 2. Razı olmak.
Yarıtmaz : 1. Tatminkar olmayan, doyurucu olmayan. 2. Doyurmayacak şekilde. 3. Beceriksiz.
Yarıtmazlıg : Yararsızlık, faydasızlık.
Yarıtoh : Yarı aç, yarı tok.
Yarıuzanmış : Yarı uzanarak yaslanmış.
Yarı-yarı : Yarıya bölerek.
Yarı-yarımçı(lı)g : Natamam.
Yarıyétkin : Tam yetişkin olmayan, yarı olgun.
Yarıyoldan gayıtmag : Yarıda bırakmak (iş vb.).
Yarıyumşag : Biraz yumuşak.
Yarıyumulu : Kıpık.
Yarlı : Yarı olan, sevgilisi olan.
Yarlıg : 1. Yarlık, ferman. 2. Dostluk. 3. Etiket. 4. mec. Damga.
Yarma : 1. Yarma (tahıl). 2. Teşrih, anatomi. 3. Deşme (çıbanı). 4. Otopsi (ölüyü). 5. Doğranmış, kırılmış (odun). 6. Yarık.
Yarmaaşı : Bulgur lapası.
Yarmabitkiler : Hububat, tahıllar,
Yarmaça : 1. Bulgur. 2. Doğranmış, kırılmış (odun). 3. Parça. 4. Tomar şeklinde olan (şey).
Yarmaçalamag : Yarmak, parçalamak, yarmalamak.
Yarmaçalanmag : Yardırılmak, parçalatılmak, ikiye böldürülmek.
Yarmaçalatmag : Yardırtmak, parçalatmak (kütüğü, odunu).
Yarma çekmek : Bulgur yapmak, bulgur çekmek.
Yarmaçilov : Pilav (bulgur, pirinç).

Yarmag : 1. Yarmak. 2. Kesmek, doğramak. 3. Kazmak (hendek, yol vb.). 4. Ameliyat etmek. 5. Otopsi yapmak. 6. Teşrih etmek, açımlamak. 7. Deşmek (çıbanı). 8. Yaralamak. 9. Kırarak açmak (soygun için).
Yarmalamag : 1. Yarma yapmak (tahılı). 2. Yarmalamak.
Yarmalanmag : 1. Yarma yapılmak (tahıl). 2. Yarmalanmak.
Yarmalatmag : 1. Yarma çektirmek (tahıldan). 2. Yardırmak (odunu, kütüğü).
Yarmalıg : Yarmalık.
Yarmarka *(Alm.)* : Fuar.
Yarnag : Yarık, çatlak, kovuk, oyuk.
Yar olsun : Yardım etsin!
Yarovizasiya *(Rus.)* : Jarovizasyon (verimini artırmak, yetişmesini hızlandırmak için tohumu ekmeden önce ıslah etme metodu), yeni tarım metodu.
Yarpag : Yaprak.
Yarpag, açmag : Yaprak açmak, yeşilleşmek.
Yarpagbireleri : Yaprak bitleri.
Yarpagbüken (bürüşdüren) : Yaprak biti.
Yarpagcıg : Yapracık.
Yarpagdolması : Yaprak dolması.
Yarpaggemiren (yéyen) : Fidan biti, yaprak biti.
Yarpaglamag : 1. Yapraklanmak. 2. Yaprak yedirmek (ipek böceğine). 3. Yaprakların karıştırmak (kitap vb.).
Yarpaglanmag : 1. Yapraklanmak. 2. Yaprak yedirilmek (böceğe). 3. Yaprakları karıştırılmak (kitap vb.).
Yarpaglı : Yapraklı.
Yarpaglılıg : Yeşillik, yapraklı olma.
Yarpagsaplağı : Yaprak sapı.
Yarpagsız : Yapraksız.
Yarpagsızlıg : Yapraksızlık.
Yarpagşekilli, Yarpagvarı : Yapraksı.
Yarpağabenzer : Yapraksı.
Yarpağıtüklü : Yaprağı tüylü (bitkiler).
Yarpız : Yarpuz.
Yarpızcücüsü : Ateşböceği.
Yarpızlıg : Karpuz tarlası.
Yarsız-yoldaşsız : Kimsesiz, tek.
Yarus *(Rus.)* : 1. Galeri, balkon (tiyatroda). 2. Katman (jeolojik).
Yar-yancag : Makat, oturak yeri.
Yar-yarag : Silah.
Yar-yaraglı, Yarlı-yaraglı : Silahlı.
Yar-yaraşıg : Bezek, ziynet.
Yar-yaraşıglı, Yarlı-yaraşıglı : Yakışıklı.
Yar-yoldaş : Dost, ahbap.
Yar-yoldaşlı, Yarlı-yoldaşlı:Dostlu ahbaplı.
Yas *(Ar.)* : Yas.
Yasa batmag : Matemli olmak, yaslı olmak.
Yasag : 1. Yasak. 2. Haraç vergisi.
Yasagçı : Nöbetçi, muhafız, gözcü, yasakçı.
Yasagçılıg : Nöbetçilik, gözcülük, muhafızlık.
Yasaglamag : Yasaklamak.
Yasaglanmag : Yasaklanmak.
Yasaglı : Yasaklı.
Yasaglıg : 1. Yasaklanma, yasaklık. 2. Koru. 3. Ekili yerler.
Yasalag : Koru.
Yasalamag : 1. Elle düzeltmek, düzleştirmek. 2. mec. Örtbas etmek.
Yasamal : Düzlük (dağın tepesinde), yayla, plato.
Yasar, Yassar : 1. Cahil, akılsız, gabi, kalınfalı. 2. Çirkin, kötü.
Yasavul : 1. Nöbetçi, muhafız, yasakçı. 2. Kazak yüzbaşısı.
Yasavulbaşı : Bekçi başı, yasakçı komutanı.
Yasavullug : Muhafızlık, bekçilik.
Yasd(t)ana : 1. Düz, düzlük (yer). 2. Yayla, plato (dağ sırtında).
Yasdan çıhmag : Yas bitmek.
Yasduğ : 1. Yastık. 2. Boyunduruğa konulan kumaş (hayvanın boynunu korumak için).
Yasemen *(Far.)* : Yasemin.
Yasemeni : Yasemin rengi, kırmızı menekşe rengi.
Yasemenli : Yaseminli.
Yasemenlik : Yasemin bahçesi.
Yas gurmag (sahlamag) : Yas tutmak.

Yashana *(Ar. Far.)* :Matem evi, ölü çıkan ev.
Yashana açmag (gurmag) : Ağlamak.
Yaslama : Yas yemekliği (ölü evine komşularca getirilen yemek malzemeleriyle yas yemeği yapılır.
Yaslanmag, Yastanmag : 1. Yaslanmak. 2. Yayılmak, serilmek.
Yaslatmag : Sermek, yıkmak (yere).
Yaslı : Yaslı.
Yasli *(Rus)* : Kreş.
Yassarlanmag : 1. Hantallaşmak. 2. Çirkinleşmek.
Yassarlıg : Hantallık, ağır kanlılık.
Yassıh, Yasdığ : Yastık.
Yastan, Yastana : Düzlük, alan (dağ tepesinde), plato, yayla.
Yastı : Yassı.
Yastıağız : Maşa, kıskaç.
Yastıbalaban : Zurna, düdük, kaval.
Yastıbaş : Yassı kafalı.
Yastıbığ : Yassı bıyıklı, düz bıyıklı.
Yastıbığcıglılar : Bokbecekleri.
Yastıburun : Geniş burunlu.
Yastıbuynuz : Yassı boynuzlu.
Yastıca : Yassıca.
Yastıdaban : Alçak ökçeli (ayakkabı), sandal.
Yastıdib, Yastıdibli : Dibi düz.
Yastıdibli gayıg : Düz kayık.
Yastıdimdikliler : Çamçabalığı.
Yastıg, Yasdıg : Yastık.
Yastıgarın : Yassı karın (sazangillerden bir balık).
Yastıgça, Yastıgcıg : Küçük yastık, yumuşak yastık.
Yastıġelsemeliler : Yassı solungaçlılar.
Yastıglamag : 1. Rulman koymak (dingile). 2. mec. Oyalamak.
Yastıglatmag : Rulman yaptırmak (arabanın dingiline).
Yastıglı : 1. Yastıklı. 2. Rulmanlı (dingil).
Yastıglıg : Yastıklık (malzeme).
Yastıgotu : Latinçiçeği.
Yastıgurd : Yassı solucan.
Yastıguyrug : Kunduz.
Yastıgüzü : Yastık yüzü.
Yastılama : Yassılaştırma, yassılama.
Yastılamag : Yassılamak.
Yastılanmag : Yassılmak.
Yastılaşdırılmag : Yassıltılmak.
Yastılaşdırmag : Yassılaştırmak.
Yastılaşmag : Yassılaşmak.
Yastılatdırmag : Yassılattırmak.
Yastılatmag, Yastılaşdırmag : Yassıltmak.
Yastılıg : Yassılık.
Yastısına : Yassı tarafiyle.
Yastısifet : Çökük suratlı.
Yastıvarı : Yassıca.
Yastıyapalag : 1. Bodur. 2. Alçacık. 3. Tombalak.
Yastıyapalaglıg : Tombalaklık.
Yastı-yastı : 1. Yavaş yavaş. 2. Yassı yassı, yayvan yayvan.
Yastı-yastı danışmag : Alçak sesle ve uzatarak konuşmak.
Yas tutmag : Matem tutmak, yas tutmak.
Yasyéri : Matem meclisi, yas evi.
Yaş : Yaş.
Yaşa dolmag : Büyümek, yaşlı olmak.
Yaşar : 1. (...) yaşında olan (hayvan). 2. Uzun ömürlü.
Yaşarlıg : Yaşında, yaş.
Yaşarmag : Yaşarmak.
Yaşartı : 1. Nem, rutubet. 2. Göz yaşı.
Yaşatmag : Yaşatmak.
Yaş élemek (etmek) : Islatmak.
Yaşıd : Yaşıt.
Yaşıdlıg : Yaşıtlık.
Yaşıl : Yeşil.
Yaşılayag : Deniz tavusu, küçük yelve.
Yaşılayın başında : balık kavağa çıkınca.
Yaşılbaş : Suna.
Yaşılbaş sona : Yeşil ördek.
Yaşılbaşlı : Yeşil başlı.
Yaşılbaşlı sona : Yeşil ördek.
Yaşıl-boz : Hâkî.
Yaşılgözlü : Yeşil gözlü.
Yaşılgübre : Yeşil gübre.
Yaşılımsov, Yaşılımtıl : Yeşilimtırak, yeşilimsi.

Yaşılinġilab : Toprak reformu.
Yaşıllamag : Yeşile boyamak.
Yaşıllandırılma, Yaşıllaşdırılma : Ağaçlandırma, yeşil saha kurulma.
Yaşıllandırılmag, Yaşıllaşdırılmag : Yeşil sahalar kurulmak.
Yaşıllandırmag, Yaşıllaşdırmag : 1. Yeşile boyamak. 2. Yeşil sahalar kurmak.
Yaşıllanmag, Yaşıllaşmag : 1. Yeşermek. 2. Yeşil görünmek.
Yaşıllatmag : 1. Yeşile boyatmak. 2. Yeşil saha üretmek.
Yaşıllı : Yeşilli.
Yaşıllıg : Yeşillik.
Yaşıllıglaşmag : Yeşilliğe bürünmek.
Yaşıl-mavi : Yeşil mavi.
Yaşıl-sarı : Yeşil sarı.
Yaşılteher, Yaşılımsov : Yeşilimsi.
Yaşılyém : Taze ot.
Yaşımtıl, Yaşılımtıl : Yeşilimsi.
Yaşından : Ömür boyu, hiçbir vakit.
Yaşındırmag : 1. Yaşmaklandırmak, peçe örttürmek. 2. Kaçındırmak, sakındırmak.
Yaşınmag : 1. Peçelenmek. 2. Kaçınmak, sakınmak.
Yaşı ötmek : Yaşı geçmek.
Yaşıötmüş : İhtiyar, yaşlı.
Yaşırmag, Yaşırmağ : Saklamak, gizlemek.
Yaşısanı : Yaşınca, yaşı kadar.
Yaşlamag : Islatmak.
Yaşlandırılmag : Islatılmak.
Yaşlandırmag : Islatmak, nemletmek.
Yaşlanmag : 1. Yaşlanmak. 2. Islanmak.
Yaşlaşmag : Nemlenmek.
Yaşlatmag : Islatmak, nemletmek.
Yaşlı : 1. Yaşlı. 2. Islak, sulu, yaş damlayan.
Yaşlıg : Yaşlık.
Yaşlı-gurulu : Islak ve kuru.
Yaşmag : 1. Yaşmak. 2. Pervaz. 3. mec. Ağız kenarındaki tüyler (tavukta).
Yaşmaglamag : 1. Yaşmaklamak. 2. Pervaz çakmak (kapıya).
Yaşmaglanmag : 1. Yaşmaklanmak. 2. Pervaz çakılmak (kapıya).
Yaşmaglatmag : Yaşmaklanmak.
Yaşmaglı : 1. Yaşmaklı. 2. Pervazlı.
Yaşmaglılıg : Yaşmaklılık.
Yaşmagsız : Yaşmaksız.
Yaşmagsızlıg : Yaşmaksızlık.
Yaşmag tutmag (vurmag) :Yaşmaklanmak.
Yaşmamag, Yaşmanmag : Yaşmaklanmak.
Yaşyarım : Bir buçuk yaş.
Yaşyarımlıg : Onsekiz aylık.
Yata : Sulu, suya doymuş.
Yatab, Yatap *(Rus.)* : Etap.
Yatacag : 1. Yatakhane. 2. Yatak.
Yatag : Yatak.
Yatagdan galhmag (durmag) : İyileşmek, sağalmak.
Yatagda olmag : Ağır hasta olmak.
Yatagotağı : Yatak odası.
Yataghana : Yatakhane.
Yataglı : Yataklı.
Yatağ : Ağıl (koyun, keçi için), ahır.
Yatağa düşmek : Ağır hasta olmak.
Yatağan : 1. Yatağan. 2. Uykucu.
Yatağanilanlar : Boalar (boa, piton, anakonda).
Yatağanlıg : Uykucu oluş.
Yatalag (Yatalağa) : Tifüs.
Yatalaglı : Tifüslü.
Yatalga : Kamp.
Yatan : 1. Uyuyan. 2. Yatalak.
Yatar : 1. Yatık vaziyet, yatay, yatımına. 2. Yatma anında, yatarken. 3. Hazine. 4. Tasarruf. 5. Zenginlik, servet.
Yatgın : Yatık, yatkın.
Yatgınlıg : Yatkınlık.
Yatı : Uyku.
Yatıb-durmamag : Ölmek.
Yatıb-galmag : Uyuyup kalmak.
Yatıg : 1. Yatık. 2. Obruk. 3. Eğik. 4. Anlayışsız.
Yatıgburun : Pat burun (kimse).
Yatıglıg : Çöküklük, basıklık.
Yatıhmag : Tabaka tabaka çökmek, yatmak.
Yatılı : Uykulu, uyur halde.
Yatım : 1. Uyku. 2. Yaslanma, dayanma. 3. Gidiş, tarz. 4. Çökelti, çökelek, rüsup. 5. Ülger.

Yatımına : Yatık vaziyet, yayılı (yaygı, tüy, ülger).
Yatımlı : 1. İyi yatırılabilen, kolay yatırılır. 2. mec. İçe yatan, hoşa giden, sevimli.
Yatımlılıg : 1. Kolay yatırılma. 2. İç okşama, hoşa gitme.
Yatır : 1. Yükte hafif, pahada ağır (altın vb.). 2. Tasarruf.
Yatırdılmag, Yatızdırılmag : Yatırtılmak.
Yatırıcı : Uyutucu, uyku getiren.
Yatırılmag, Yatızdırılmag : 1. Yatırılmak. 2. Bastırılmak, önlenmek.
Yatırtmag, Yatızdırmag : 1. Yatırtmak. 2. Yatıştırmak. 3. Kapatmak, faaliyetini durdurmak.
Yatmag : 1. Yatmak. 2. Yatışmak. 3. Uyuşmak, karıncalanmak. 4. Satılmamak, satılamamak. 5. mec. Habersiz olmak, gafil olmak. 6. mec. Faaliyeti durmak.
Yatmalı : Yatmağa elverişli, rahat.
Yatmışlığa goymag (özünü) : Uyuma numarası yapmak.
Yava : 1. Serseri, çapkın. 2 Şıllık, yelloz. 3. Fena, kötü.. 4. Avare, başıboş. 5. Yave. 6. Hırçın köpek. 7. Çevik.
Yava danışmag (söylemek) : Sövmek, küfretmek.
Yavalamag : Kötülemek, kötü sözler söylemek.
Yavalanmag : Körelmek, kesmez olmak.
Yavalaşmag : 1. Kötüleşmek, fenalaşmak. 2. Hayâsızlaşmak.
Yavalıg : Serserilik, hovardalık.
Yavalıg élemek (etmek) : Serserilik etmek, edepsizlik etmek.
Yavana : Yavan.
Yavancı : Muhtaç.
Yavancı olmag : Muhtaç olmak.
Yavanlıg : 1. Katık. 2. Süt ürünleri. 3. Yağsızlık, yağı olmama, yavanlık.
Yavanlıgsız : 1. Katıksız. 2. Yavan olarak, yavan yavan.
Yavanlıgsızlıg : Katıksızlık.
Yavaş : Yavaş.
Yavaşan, Yovşan : Yavşan.
Yavaşcalıgla : Yavaş, yavaşça.
Yavaşca-yavaşca : Yavaş yavaş.
Yavaşcıl : Sinsi.
Yavaşdan, Yavaşca, Yavaşcana : Yavaşça.
Yavaşdırıcı, Yavaşıdıcı : Yavaşlatıcı, ağırlaştırıcı (cihaz vb.).
Yavaşıma : Yavaşlama, ağırlaşma.
Yavaşımag : 1. Sakinleşmek, yavaşlamak. 2. Yatışmak.
Yavaşıtma : Yavaşlatma.
Yavaşıtmag :1.Yavaşlatmak. 2. Yatıştırmak.
Yavaşlamag, Yavaşlandırmag : Yavaşlatmak.
Yavaşlandırıcı : Yavaşlatıcı, ağırlaştırıcı (cihaz vb.).
Yavaşlanmag : Yavaşlamak, yavaş olmak.
Yavaşlatmag : Ağırlaştırmak, yavaşlatmak.
Yavaşlıg : Yavaşlık, ağırlık.
Yavaşterpenen : Ağır davranan.
Yava-yava : Edepsizce, terbiyesizce.
Yavug : Yakın.
Yavug düşmek : Yaklaşmak.
Yavuglaşmag : Yaklaşmak.
Yavuglu : Yavuklu.
Yavuglug : Yakınlık.
Yavuz : 1. Şiddetli, sert. 2. Mahir, üstat.
Yay : 1. Yaz (mevsim). 2. Yay.
Yaya dönmek : Eğilmek.
Yayag : Yaya, yayan.
Yaybaşı : Yaz başlangıcı.
Yaycıg : Küçük yay, yaycık.
Yaydan-yaya : Yazdan yaza.
Yaydırmag, Yaydırtmag : Yaydırmak.
Yaygış,Yay-gış : Yaz kış, her zaman.
Yayğı : Yaygı.
Yayğın, Yayınıg : 1. Yaygın, yayılmış. 2. Sıvı, akıcı. 3. Müphem, belirsiz.
Yayğınfikir : Belirsiz fikir.
Yayğınlaşdırılmag : 1. Yaygınlaştırılmak. 2. mec. Müphem edilmek, belirsizleştirilmek.
Yayğınlaşdırmag : 1. Yaygınlaştırmak. 2. mec. Belirsizleştirmek.
Yayğınlaşmag : 1. Yaygınlaşmak. 2. Belirsizleşmek, netliğini yitirmek.
Yayğınlıg : 1. Yaygınlık. 2. mec. Belirsizlik, müphemiyet.

Yayhamag, Yayhalamag, Yayhalamah : Yıkamak.
Yayhanmag, Yayhalanmag : Yıkanmak.
Yayhınmag : 1. Kenara çekilmek. 2. Kaçınmak.
Yayıcı : İlgi çekici, sürükleyici.
Yayıg : 1. Gözden uzak. 2. Tembel.
Yayıglıg : Gözden uzak olma, gaiplik.
Yayılan : Belirsiz, hayal meyal.
Yayılmag : Yayılmak.
Yayılış : Yayılma, intişar etme.
Yayım : Tevzi, intişar.
Yayınbalığı : Lota.
Yayındırmag : 1. Çekmek (dikkat). 2. Yol vermek, kovmak, savmak. 3. Saklamak, gizlemek.
Yayınmag : 1. Çekilmek (dikkat). 2. Kaçmak (dikkatten). 3. Sıvışmak. 4. Sapmak, yandan geçmek. 5. Sakınmak, çekinmek, kaçınmak.
Yayışmag : Topluca dağılmak, dağılışmak.
Yaylag : Yayla, yaylak.
Yaylagçı : Yaylacı.
Yaylaglamag, Yaylaglanmag : Yaylamak.
Yaylaglıg : 1. Yayla. 2. Yayla için elverişli.
Yaylamag : 1. Yaylamak. 2. Yayılmak, otlamak (otlakta). 3. Yay takmak, yayla esnekleştirmek. 4. mec. Yazdaymış gibi davranmak (giyimde, iş güçte).
Yaylanmag : Yay takılmak.
Yaylatmag : Yaylamağa zorlamak.
Yaylığ, Yaylığ : 1. Yazlık. 2. Baş örtüsü, eşarp. 3. Mendil.
Yaylığgaçırtdı : Mendil kapmaca (oyun).
Yaylı-gışlı : Yazlı kışlı.
Yaylım : 1. Yaylak, otlak. 2. Ova.
Yaylımateşi : Selam, selam topu.
Yaylımgülle, Yaylımı-gülle : Kaza kurşunu, serseri kurşun.
Yaylımı :1.Yaylımla atılan. 2.Musiki havası.
Yaylımlamag : 1. Yaylım ateşi açmak. 2. Yaymak, otlatmak (geceleyin).
Yaylımlatmag : 1. Yaylım ateşi açtırmak. 2. Otlattırmak (geceleyin).
Yayma : 1. İntişar, tevzi. 2. Bazlama, bazlamaç. 3. Demir çekme, haddecilik.
Yaymaçı : Haddeci, metal çeken.
Yaymag : Yaymak.
Yaymalıg : Bazlamalık, bazlamaçlık.
Yazağzı, Yazgabağı : Yaz başı, yazın başlangıcı.
Yazböceyi : Haziranböceği, iki yaşayışlı.
Yaz-gış : Yaz kış, her zaman, sürekli.
Yazı : 1. Yazı. 2. Ova.
Yazıb-oluımag : Okuyup yazmak.
Yazıb-pozmag : 1. Yazıp çizmek. 2. mec. Düşünüp taşınmak.
Yazıb-yaratmag : Yazarlık yapmak; eser yazmak.
Yazıcı : Yazan, kayıt eden (cihaz vb.).
Yazıçı : Yazar, edip.
Yazıçılıg : Yazarlık, ediplik.
Yazıg : 1. Zavallı, biçare (kimse). 2. Susmuş, suskun, masum. 3. Folluğundan ürkütülmüş (tavuk vb.).
Yazıgaydaları : İmlâ, yazım.
Yazıgcasına : Masumane.
Yazıgcığaz : Zavallı, biçare.
Yazıgdırmag : Yoldan çıkarmak, azdırmak.
Yazıglıg : Mazlumluk.
Yazıgmag : Uzaklaşmak; yadırgamak.
Yazıg-yazıg : 1. Masumane. 2. Çizikler dolu, karalanmış.
Yazıg-yuzug : Korunmaya muhtaç (kimseler).
Yazığı gelmek : Acımak, merhamet etmek, merhamete gelmek.
Yazıhana : Yazıhane.
Yazılevazimatı : Yazı malzemesi, büro malzemesi.
Yazılış : 1. Yazılış. 2. İmlâ.
Yazılışmag : Mektuplaşmak, yazışmak.
Yazılmag : Yazılmak.
Yazımaşını : Daktilo.
Yazıpişiyi : Yaban kedisi.
Yazı-pozu : 1. Yazı işleri. 2. Okur yazarlık. 3. mec. Yazılmış eser.
Yazış : Yazma, yazılma.
Yazışma : Mektuplaşma.
Yazışmag : Mektuplaşmak, yazışmak.
Yazışmasirri : Gizlilik, yazışma gizliliği.
Yazi : Tezek.

Yazlama : 1. Yazlama. 2. Zemherir zürefası.
Yazlamag : 1. Yazlamak. 2. Yazlık giyinmek (yaz gelmeden).
Yazlıg : 1. İlkbahar, bahar. 2. Yazlık.
Yazmag : Yazmak.
Yazmalı:Yazma, matbu olmayan (kitap vb.).
Yed *(Ar.)* : El.
Yedi-beyza : 1. Musa peygamber mucizesinden biri. 2. mec. Hüner, maharet, kabiliyet.
Yéddi : Yedi.
Yéddiarha : Ecdat, yedi göbek.
Yéddiarşınlıg : Yedi arşınlık.
Yéddiaylıg : Yedi aylık.
Yéddibaşlı : Yedi başlı.
Yéddibucag : Yedigen.
Yéddibucaglı : Yedi köşeli.
Yéddice : Toplam yedi.
Yéddideğiğelik : Yedi dakikalık.
Yéddidilli : Yedi tuşlu.
Yéddidüymélik : Yedi inçlik, yedi pusluk.
Yéddigapı gonşı : Uzak komşu.
Yéddigardaş : Yedi kardeş.
Yéddigat(lı) : 1. Yedi katmanlı. 2. Yedi katlı. 3. mec. Kalın, çok.
Yéddigirvenkelik : Yedi librelik.
Yéddigülleli : Yedi kuleli.
Yéddigünlük : Yedi günlük.
Yéddiillik : 1. Yedi yıl süren. 2. Yedi yıllık okul. 3. Yedinci yıl dönümü.
Yéddilemek : Yediye tamamlamak.
Yéddilik : Yedilik.
Yéddilövn : Yedi renk.
Yéddilövün : Şark tatlısı, şekerleme.
Yéddimertebe(li) : Yedi katlı (bina).
Yéddimétrlik : Yedi metrelik.
Yéddinci : Yedinci.
Yéddipudlug : Yüz ondört kilo yüz gramlık.
Yéddireğemli : Yedi rakamlı.
Yéddireng : Yedi renkli (ufak kuş).
Yéddisaatlıg : Yedi saatlik.
Yéddisaniyelik : Yedi saniyelik.
Yéddisimli : Yedi telli (saz).
Yéddisinifli : Yedi sınıflı.
Yéddivérşoklug : Üçyüz sekiz milimetrelik.
Yéddiyaşar, Yéddiyaşlı :Yedi yaşında (hayvan).
Yéddiyaş(lı) : Yedi yaşında.
Yéddi-yéddi : Yedişer.
Yédek : Yedek.
Yédekcil : Yedekte gitmeyi seven (koşu hayvanı).
Yédekçi : Yedekçi.
Yédekçilik : Yedeklik.
Yédekde galmag : Geride kalmak (harkesten).
Yédekgemisi (maşını) : 1. Yedek çeken gemi, römorkör. 2. Yedekte giden (gemi vb.).
Yédek ipi : Yedek halatı.
Yédekleme : Yedeğe alma, yedekleme.
Yédeklemek : 1. Yedekte çekmek. 2. Elinden tutarak götürmek. 3. Boyun eğdirmek, itaat ettirmek. 4. İşe yerleştirmek.
Yédeklenmek : 1. Yedekte çekilmek. 2. Boyun eğmek, itaat etmek. 3. Bir yerinden tutulup sakınmak.
Yédekletmek : Yedeğe aldırmak.
Yédekli : Yedekli.
Yédek vérmek : Yedekte çekilmek.
Yédey, Yédek : Güğüm.
Yédeye (yédeyine) almag : Yedeğe almak.
Yédeyi elden goymamag : Sıkı tutmak.
Yédizdirilmek, Yédirilmek : Yedirilmek.
Yédizdirmek, Yédirmek : Yedirmek.
Yéfréytor *(Alm.)* : Onbaşı.
Yégan *(Far.)* : Bir bir (satrançta).
Yégane *(Far.)* : Yegâne.
Yéganelik : Birlik, vahdet.
Yégin : Çabuk, tez, acele.
Yégin olmag : Acele etmek.
Yeğin : Her halde, galibâ, anlaşılan.
Yeğin bilmek : Hiç şüphe etmemek.
Yeğince : Doğru, inanarak.
Yeğindir : Şüphesiz.
Yeğinen : Şeksiz, şüphesiz.
Yeğin élemek (etmek) : İnanmak, kanaat getirmek.
Yeğin ki : Şanki, güyâ, herhalde, galiba, anlaşılan.

Yeğinleşdirmek : Kanaat getirmek.
Yeğinleşmek : Kanaat hâsıl olmak.
Yeğinlik : Doğruluk, hakîkîlik, gerçeklik.
Yeğinlik hasil etmek : Kanaat getirmek, kani olmak, inanmak.
Yeğinlik hasil olmag : Doğruluğu kesinleşmek, inanılmak.
Yeğin olmag : Doğru olmak, gerçek olmak.
Yeğma : Yağma.
Yéhayé : Rüşvetçilik, yiyicilik, irtişa.
Yeher : Eyer.
Yeheraltı : Teğelti.
Yeherburun : Pat burunlu, yassı burunlu (kimse).
Yeherçe : Eyercik, ufak eyer.
Yeher-esbab : Koşum, at takımı.
Yehergaş : Eyer kaşına bağlanan (heybe vb.).
Yehergaşı, Yeherin gaşı : 1. Eyer kaşı. 2. Eyer kaltağı.
Yehergayıran : Saraç, eyerci.
Yeheriçi : Teyelti.
Yeherlemek : Eyerlemek.
Yeherlenmek : Eyerlenmek.
Yeherletmek : Eyerletmek.
Yeherli : Eyerli.
Yehervurma : Yağır.
Yeheryanı : Eyerin yanlarındaki (kayış vb.).
Yéhni : Yahni.
Yehudi : Yahudî.
Yehudice : Yahudice.
Yehudileşmek : Yahudileşmek.
Yehudilik : Yahudilik.
Yehudiperest, Yehudiperver *(Ar. Far.)* : Yahudî dostu, Yahudî hayranı.
Yehudiperestlik : Yahudî hayranlığı.
Yék *(Far.)* : Bir, tek.
Yékaheng *(Far.)* : Yeknesak, monoton, tekdüzen.
Yékbeyék gelmek : Muhalefet etmek, tersleşmek, karşı gelmek.
Yékcehet *(Ar.)* : Aynı fikirli, hemfikir.
Yékcehetlik : Fikir birliği, gönül birliği.
Yékcehet olmag : Aynı fikirli olmak, fikirdaş olmak.
Yékcins *(Far. Ar.)* : 1. Aynı cinsten, hemcins. 2. Katışıksız, saf.
Yékdiger *(Far.)* : Birbirini, birbirine.
Yékdigeri ile : Birbiriyle.
Yékdil *(Far.)* : Aynı fikirli, oydaş.
Yékdillik : Oybirliği.
Yéke, Éke : 1. İri, muazzam. 2. mec. Akıllı, aklı başında.
Yékeağız : Geniş, ağızlı, büyük ağızlı.
Yékebaş : 1. İri kafalı. 2. mec. Kalınkafalı, gabi.
Yékebaşlı : Koca kafalı.
Yékebaşlıg : Mankafalılık, beceriksizlik.
Yékebığlı : Pala bıyıklı.
Yékeboğaz : Obur, pisboğaz.
Yékeburun : Burnaz, gagaburun.
Yékebuynuzlu : İri boynuzlu.
Yékedalaglı : Dalağı şişmiş (hastalık).
Yékedırnaglı : Uzun tırnaklı.
Yékediş(li) : Kazma diş.
Yékedodag : Kalın dudaklı.
Yékedöş(lü) : İri göğüslü, memeleri iri.
Yékeganad(lı) : Kanatlı, iri kanatlı.
Yékegarın : 1. Gebeş. 2. mec. Pisboğaz, obur.
Yékegaş : 1. Kalın kaşlı. 2. Kaşı iri (yüzük vb).
Yékegulaglı : Kepçe kulaklı.
Yékeguyrug : Uzun kuyruklu, kuyruklu, tilki kuyruk.
Yékehana : 1. Kibirli. 2. Yiğit, cesur.
Yékehana danışmag : Büyük konuşmak.
Yékehanalanmag : Kibirlenmek, azamet taslamak.
Yékehanalıg : 1. Yiğitlik, cesaret. 2. Kibir, kurum.
Yékehanalıh : Kibir, kurum.
Yékelendirilmek : İrileştirilmek, büyütülmek.
Yékelendirmek : Büyültmek.
Yékelenmek : 1. Büyümek, boy atmak. 2. Kurum satmak, azamet taslamak.
Yékeletmek : Daha da büyütmek.
Yékelik : 1. İrilik, büyüklük. 2. Kibir, kurum.
Yékelik satmag (élemek, etmek) : Kurum satmak, azamet taslamak.
Yékelmek : Büyümek, boy atmak, boy sürmek.

Yékeltmek : 1. Büyütmek, büyütülmek. 2. mec. Böbürlendirmek.
Yékeper : İri cüsseli, iri kıyım.
Yékeperlik : İriyarılık, cüsselilik.
Yékerag : 1. İrice, büyücek. 2. Çok iri.
Yékeyanaglı : Dolgun yanaklı.
Yéke-yéke : Koca koca, iri iri.
Yéke-yéke danışmag : Kendinden büyük laf etmek.
Yéke yérden danışmag : Kibirli konuşmak, atıp tutarak konuşmak.
Yéknesêg *(Far.)* : 1. Yeknesak. 2. mec. Bıktırıcı, usandırıcı.
Yéknesêglik : Yeknesaklık.
Yékpay : Aşık havası (folklarda).
Yékreng *(Far.)* : 1. Aynı renkli. 2. Aynı. 3. mec. Can sıkıcı.
Yékrenglik : 1. Samimiyet. 2. mec. Can sıkıcılık.
Yékser *(Far.)* : Baştan başa, bütün, hep.
Yékşenbe *(Far.)* : Pazar (günü).
Yékteref *(Far.)* : Tek yanlı.
Yékun *(Ar.)* : Yekûn.
Yékunlaşdırılmag : 1. Hesaplanmak, bilançosu çıkarılmak. 2. mec. Hülasa edilmek, özetlenmek.
Yékunlaşdırmag : 1. Bilançosunu çıkarmak, toplamak. 2. mec. Hülasa etmek, umumî sonuç çıkarmak.
Yékun vurmag : 1. Toplamını yapmak. 2. mec. Yekun çekmek. 3. mec. Özetlemek.
Yékun vurulmag : 1. Bilançosu çıkarılmak, toplamı yapılmak. 2. mec. Özetlenmek.
Yékvücud *(Far. Ar.)* : Bir, beraber, bütün bölünmez, yekpare.
Yél : 1. Yel. 2. Romatizma.
Yélan : Yelkanbezi (üstüne dut silkelenir).
Yélapardı : 1. Hafif nesne. 2. Saç ekmeği, yufka ekmeği (tereyağlı, yumurtalı).
Yél atına minmek : Hızlı yürümek.
Yélayaglı : Çok hızlı yürüyen.
Yélbe, Yélbiz : Kadın saçı.
Yélbe : 1. Yelve, flurya. 2. Tırıs (at koşusu).
Yélbeser : Fırtınakuşu.
Yélbéyin : Ahmak, budala, aptal.
Yélbéyincesine : Ahmakça, aptalca.
Yélbéyinlik : Ahmaklık, aptallık.
Yélbiz : Kadın saçı.
Yélbizlemeh : Saçsaça başbaşa kapışmak (kadınlar).
Yélbizlemek : Saçından yapışmak.
Yél burahmag : Yellenmek, osurmak.
Yélbizlenmek : Saçından yapışılmak.
Yélcövüzü, Yélçözi : Cevizimsi bitki tohumu (içi boş).
Yélçeken : 1. Cereyan, hava cereyanı. 3. Vantilatör.
Yélçöpü : Çiçeksiz bir bitki.
Yélda *(Far.)* : En uzun gece.
Yéldeyirmanı : Yel değirmeni.
Yéleg, Yélch : Kuştüyü.
Yélek : 1. Kuştüyü. 2. Ok yeleği. 3. Yelek (giysi).
Yélekli : Yelekli.
Yéleksiz : Yeleksiz.
Yélen : 1. Bordür, kenar süsü. 2. Kilim (ufak).
Yélénciri : Yaban inciri.
Yélen çıhmag : Dipnotu yazmak, haşiye yazmak.
Yélen goymag : Kenar bırakmak (yazılan kağıtta).
Yélenli : Haşiyeli, bordürlü.
Yélensiz : Haşiyesiz, kenarsız.
Yélen vérmek : Kenar süsü dikmek.
Yéle vérmek : 1. Havalandırmak. 2. Savurmak (harman). 3. mec. Heba etmek.
Yélge, Yélke : 1. Yele. 2. Kadın saçı.
Yélgovan : 1. Rüzgar gülü. 2. Yelkovan. 3. Fırıldak çiçeği, çarkıfelek. 4. mec. Eyyam efendisi.
Yélin : Meme (hayvanlarda).
Yelingat : Kambur.
Yélinlemek, Yélinnemeh : 1. Sütlenmek (memeler). 2. Memeler büyümek (hayvanlarda doğuma yakın).
Yélinli inek : Memeleri süt dolu (inek).
Yélin salmag : Memeleri büyümek (doğurmağa yakın).
Yélinsemek, Yélinsemeh : Çürümek, bozulmak.

Yélinsoy : Meme hastalığı (hayvanda).
Yélkeli : Yeleli (at).
Yélkenli gayıg idmanı : Yelken yarışı.
Yélkentiken, Yélkençi : Yelkenci.
Yél kimi (tek) : Hızla, süratle.
Yélledilmek : Sallatılmak.
Yéllemek : 1. Sallamak. 2. Kürüklemek. 3. Silkelemek. 4. Sürüp götürmek. 5. Yelpazelemek. 6. mec. Kızıştırmak.
Yéllencek : 1. Salıncak. 2. Döner koltuk.
Yéllencekli : Salıncaklı.
Yéllendirilmek : 1. Hareketlendirilmek (rüzgar tesiriyle). 2. mec. İsteklendirilmek, kızıştırılmak.
Yéllendirmek : 1. Irgalamak, dalgalandırmak. 2. mec. İsteklendirmek, kızıştırmak (bir işe).
Yéllene-yéllene : 1. Dalgalanarak. 2. Salınarak, salını salını.
Yéllenib uçmag : Cesaretlenmek, yüreklenmek.
Yéllenmeh : Öfkelenmek.
Yéllenmek : 1. Sallanmak (salıncakta). 2.Rüzgar yemek, rüzgârda kalmak. 3. Salınmak. 4. Aylak dolaşmak. 5. Dalgalanmak. 6. Osurmak. 7. mec. Sinirlenmek.
Yéllenti : Esinti.
Yélletmek : 1. Titretmek. 2. Savurtmak (harman).
Yélli : 1. Rüzgârlı. 2. Romatizmalı. 3. Şişkin, şişmiş. 4. mec. Öfkeli, sinirli. 5. mec. Hızlı, süratli.
Yélliçöz : Rezene.
Yéllih : Çadır ipi.
Yélmar : Kobra, gözlüklü yılan.
Yélpaze : Yelpaze.
Yélpazan, Yélpik : Yelpaze.
Yélpazelemek : 1. Yelpazelemek. 2. mec. Okşamak, neşelendirmek.
Yélpenek, Hiyar : Hıyar.
Yélpih : Yelyutan.
Yélpik, Yélpinc, Yélpic : Yelpaze.
Yélpiklemek : Yelpazelemek.
Yélpiklenmek : Yelpazelenmek.
Yélpikletmek, Yélpikletdirmek : Yelpazeletmek.
Yélpikşekilli (varı) : Yelpazemsi.
Yélsuyu : 1. Kaplıca, ılıca. 2. Madensuyu.
Yél tutmag : Romatizmaya yakalanmak.
Yél vérmek : 1. Hava almak. 2. Hava kaçırmak.
Yém : Yem.
Yém-alaf : Taneli yem.
Yém-alaf bitkileri : Taneli bitkiler.
Yémbasdıran : Silo eden, depo yapan, depolayan (hayvan yemini).
Yémbasdırma : Depolama, silo etme (yemleri).
Yémçi, Çarvadar : Arabacı, mekkâreci.
Yémçi : Yemci (yem hazırlayan veya yediren kimse).
Yémçilik : Yem üretme, yem hazırlama.
Yémdoğrayan : Yem doğrama makinesi.
Yémek : Yemek.
Yémekhana : Yemekhane, aş evi.
Yémek-içmek : 1. Konukluk. 2. Yiyip içmek. 3. Yiyecek içecek.
Yémek otağı : Yemek salonu.
Yémekpaylayan : Garson.
Yémeli :1. Yiyecek, yenecek. 2. Lezzetli, nefis. 3. Yenilebilir. 4. Beğenilen, makbul.
Yémemezlik : İştahsızlık.
Yémeyi gelmek : 1. mec. Yiyesi gelmek. 2. Acıkmak.
Yémgarışdıran : Yem karıştırma makinesi (doğranmış değişik yemleri).
Yémi artıg düşmek : Haddini aşmak, kudurmak.
Yémhazırlayan : Yem üretici.
Yémiş : 1. Kavun. 2. Meyve. 3. Kuru üzüm. 4. Meyveler. 5. Her çeşit kuru meyve. 6. mec. Zengin (eskiden).
Yémişan : Ak diken, muşmula, döngel.
Yémişanlıg : Ak dikenlik, muşmulalık.
Yémişçi : 1. Kavuncu. 2. Kuru meyveci. 3. Kavundan anlayan.

Yémişli : Kavunlu.
Yémlemek, Yémlendirmek : 1. Yemlemek. 2. Yem dökmek (kuşlara). 3. Gübrelemek (toprağı).
Yémlendirici, Yémleyici : Yem yediren, yem veren (kimse).
Yémlendirilmek : Yem verilmek.
Yémlenmek : Yem verilmek, yem yedirilmek.
Yémletmek : Yem verdirtmek.
Yémli : Yemi olan.
Yémlik, Yémlih : 1. Yemlik otu, yeşil ekin. 2. Yem kabı. 3. Yem malzemesi.
Yémlilik : Yemlik otu tarlası.
Yémnorması : Yem miktarı (hayvanlar için).
Yémpörten : Yem pişirme tesisi.
Yémrasyonu : Yem tayını (hayvanlara).
Yémsek : Aksak, topal.
Yémsemek : Aksamak, topallamak.
Yémsiz : Aç (hayvan).
Yémsizlik : Aç bırakma, aç koyma (hayvanı).
Yémşen : Muşmula, döngel.
Yémşenlik : Muşmulalık, döngellik.
Yémşey : Yaşmak.
Yémvahidi : Yem oranı (gerekli kalori için).
Yén, i : Yeni yıl, gelecek yıl.
Yéncilmek, Yéncimek : Ezilmek, ufalanmak.
Yéncmek, Yéncmeh : Ezmek, çiğnemek, hurdahaş etmek.
Yénçeri : Yiğit, cesur, gözüpek.
Yéndirmek : 1. Mağlup ettirmek. 2. İndirmek.
Yéne : Yine.
Yéng : Yen (giyside).
Yénge : Yenge.
Yéngeç : Yengeç.
Yengelik : 1. Yengelik. 2. Yenge hediyesi (düğünde).
Yéngeyolu (payı) : Yenge bahşişi, sağdıç bahşişi (gelin sağdıcına).
Yéngi : 1. Yeni, taze. 2. Yeni yıl.
Yéngice : Az önce.
Yéngil : Yeni yıl.
Yéni : Yeni.
Yéngilmek : Yenilmek, mağlup edilmek.
Yénibaşdan : Yeniden.
Yénice : Demin.
Yéniçeri : 1. Yeniçeri. 2. mec. Zorba, zâlim.
Yéniçıhma : Yeni moda.
Yéniçi : Yenilikçi.
Yéniçilik : Yenilikçilik, yenicilik, yeniden yana oluş.
Yéniden : Yeniden.
Yéniden-yéni : Çok yeni.
Yénidoğulmuş : Yeni doğan.
Yénidünya : Amerika.
Yéni il : Yeni yıl.
Ye'ni ki *(Ar. Far.)* : Lâkin.
Yénilemek, Yénilendirmek : 1. Tazelemek. 2. Tekrarlamak.
Yénileşdirici : Yenileştirici.
Yénileşdirilmek : Yenileştirilmek.
Yénileşdirmek : Yenileştirmek.
Yéniş, Éniş : İniş.
Yéniş-yohuş, Éniş-yohuş : İniş yokuş.
Yénitöreme : 1. Yeni oluşum. 2. Neoplazma. 3. Yeni kelime.
Yéni-yéni : Yeni yeni.
Yéniyétişmiş : Yeni yetme.
Yénmek : 1. Mağlup etmek. 2. İnmek.
Yénmez : Mağlup edilmez.
Yénmezlik : Mağlup edilmezlik.
Yénot *(Lat.)* : Misk kedisi.
Yénşah :Yavşak, hergele, alçak, malın gözü.
Yépelek : 1. Yapalak. 2. mec. Mazlum, horlanan (kimse).
Yépiskop *(Yun.)* : Piskopos.
Yépiskoplug : Piskoposluk.
Yépyéke : Koskoca.
Yér, Ér :Yer.
Yéralma, Yéralması : 1. Yer elması. 2. Patates.
Yér altından yasa géden : Gizlice iş gören, el altından iş yapan.
Yér altından yasa gétmek : Çaktırmadan iş görmek.
Yérbadamı : Yer fıstığı.

Yérbeyér : Yer yer.
Yérbeyér élemek (etmek) : 1. Yerleştirmek. 2. Sıraya dizmek, tanzim etmek.
Yérbeyérleşdirmek : Yerli yerine yerleştirmek.
Yérbeyérli : Yerli yerinde.
Yérbeyér olmag : Yerli yerinde olmak.
Yérde galmag : 1. Cezasız kalmak. 2. Yardımsız kalmak, himayesiz kalmak. 3. Kalıntı olmak. 4. Kimse beğenmemek.
Yérdençıhma : Yerden kaynayan.
Yérdengopdu : Zirvede bulunan.
Yérdenkenar : Dünya ötesi, uzay.
Yérden olmag : 1. Yerinden olmak. 2. Fikrini değiştirmek (başkasının tesiriyle).
Yérdeyişdirme : Yer değiştirme.
Yérdeyişme : 1. Yer değişme. 2. Metatez, göçüşme.
Yérdombalanı : Yer mantarı, domalan.
Yére atmag (tullamag, salmag) : 1. Düşürmek. 2. mec. Reddetmek.
Yérebahan : Yere bakan, içten pazarlıklı (kimse).
Yére batmag : Yok olmak, yere batmak.
Yére goymag : Vazgeçmek, bırakmak.
Yérenciri, Yérincili : Turfanda incir.
Yére salmag : 1. Düşürmek. 2. mec. Ciddiye almamak.
Yére sohmag : Utandırmak, yerin dibine sokmak.
Yére sürünmek : Sürünür vaziyette gitmek.
Yéreşen : Tarla faresi.
Yérfındığı (fıstığı) : Araşit.
Yérfırlanması : Dünyanın dönmesi.
Yérgabarması : Dağ oluşumu.
Yérgazan : 1. Toprak işçisi. 2. Tarak, tarak dubası.
Yérğéşi : Hurç.
Yérgilesi : Kuş üzümü.
Yér-göy : Kâinat, dünya.
Yér-göy ağlamag : Herkes ağlamak.
Yérgulacı : Yer sarmaşığı.
Yérgulağı : Gebreotu.
Yérgulağıkimiler : Gebreotugiller.
Yérguruculuğu : Topraktan yararlanma işlerini düzenleme.
Yérguruluşu : Arazî konumu.
Yéridilmek : Yürütülmek.
Yérik : Aşerme.
Yérikleme : Aşerme.
Yériklemek : Aş yermek, aş ermek.
Yérime, Érime : Yürüme.
Yérimek, Érimek : Yürümek.
Yérincili : Turfanda incir.
Yérinde bitmek (doğmag) : 1. Yerinde oturup kalmak. 2. mec. Şaşırmak.
Yérindece : Olduğu yerde, durduğu yerde.
Yérinde gurdalanmag : Öfkelenmek, galeyana gelmek, kıpır kıpır etmek.
Yérinden élemek : Yerinden etmek.
Yérinden terpenmek : Hareket etmek, sallanmak.
Yérinde oturtmag : Haddini bildirmek.
Yérinde turp ekilmek : Berbat olmak, harap olmak.
Yérine düşmek : 1. Uygun olmak. 2. Yer almak. 3. Kadirşinas olmak.
Yérine gelmek : Ölen kadının yerine kocaya varmak.
Yérine goymag : 1. Yerine yerleştirmek. 2. Saymak, gibi görmek.
Yérine kéçirtmek : Yerine takmak.
Yérine salmag : Yerine takmak.
Yérine yétirmek : İcra etmek, ifa etmek.
Yérini acı élemek : Yerini fena etmek.
Yérini batırmag : Altını kirletmek (bebe).
Yérini helvet etmek : Yerini gizli tutmak.
Yérini vérmemek : Yerini tutmamak, benzeri olmamak.
Yérin tekinden (dibinden) : Nereden olursa olsun.
Yériş : 1. Yürüyüş. 2. Hücum, akın.
Yériş etmek : Hücum etmek.
Yérişini azdırmag : 1. Yorga yürümek. 2. mec. Kibirli olmak.
Yérişli : Yürüyüşlü, gibi yürüyen.
Yéritdirmek : Yürüttürmek.

Yéritmek, éritmek : Yürütmek.
Yéri vardır : 1. Haklıdır, yerindedir. 2. Münasiptir.
Yéri yohdur : Yersizdir, lüzumsuzdur.
Yérkéşnişi : Zehirli bir bitki.
Yérkökü : Havuç.
Yérleşge : Lojman.
Yérliçilik : Hemşehricilik, hemşehri menfaati gütme.
Yérli-dibli : 1. Tamamen, büsbütün. 2. Asla, hiç, katiyen. 3. Bir iz bırakmaksızın.
Yérlik : Zemin, yer, döşeme.
Yérlik hal : Bulunma hali (gramerde), lokatif hali.
Yérli-köklü : Tamamen, büsbütün.
Yérlileşdirilmek : Mahallileştirilmek (mahallî iklime, şartlara).
Yérlileşdirme : Mahallîleştirme.
Yérlileşdirmek : 1. Mahallîleştirmek. 2. Yerli iklimine uyumlu etmek.
Yérlileşmek : Yerlileşmek.
Yérlilik : 1. Yerli olma, yere mensup olma. 2. Hemşehricilik.
Yérlivaht : Mahallî saat.
Yérli-yataglı : 1. Geniş, teferruatlı. 2. Koskaca, iri, büyük. 3. Hepsi beraber, âilecek.
Yérliyérinde : Mufassalan, detaylı olarak.
Yérli-yérsiz : Yerli yersiz.
Yérohu : Dünyanın ekseni.
Yéroynadı : Yer sarsıntısı, zelzele.
Yér oynamag : Zelzele olmak.
Yérölçen : Mesaha memuru.
Yérpenek, Yélpenek : Hıyar.
Yérpulu : 1. Otel ücreti. 2. Kumar oynama üceti.
Yérpusalağı, Yéryapalağı : Bücür.
Yér salmag : Yatak sermek (yatmak için).
Yérsarmaşığı : Yer sarmaşığı.
Yérsiçanı : Sivri fare.
Yérsiz-yurdsuz : Yersiz yurtsuz.
Yérsizlik : Yersizlik.
Yérşünaslıg : Jeoloji, yerbilim.
Yér tepmek : Kürekle toprağı düzenlemek, belle düzlemek.
Yérterpenme : Zelzele.
Yértopu : Yumru kök (bitki).
Yér tutmag : Yer tutmak.
Yérüstü : Yer üstü.
Yér üzünden götürülmek : Yok edilmek.
Yér üzünden yoh olmag : Kaybolmak, yitmek.
Yéryapalağı : Boysuz, bacaksız, bücür.
Yér-yémiş : 1. Bostan meyveleri. 2. Kuru meyve, kak.
Yér-yérden : Her yerden, her taraftan.
Yér-yığış élemek : Düzenlemek, tertip etmek.
Yér-yurd : Yer yurt, vatan.
Yésir : Esir, tutsak.
Yésirlik : Esirlik.
Yésyéke : Boylu boslu, dalyan gibi.
Yeşem *(Ar.)* : Yeşim.
Yéşik *(Rus.)* : Kutu, sandık.
Yéşikçi : Sandıkçı.
Yéşikdaşıyan : Sandık taşıyan, kutu taşıyıcı, kasa taşıyıcı.
Yéşikli : Çekmeceli, kasalı.
Yéşiklik : Sandıklık, kutuluk.
Yéşinmey : Gizlenmek, yüzünü saklamak.
Yétdik : 1. Yetecek kadar. 2. Şu, aşağıdaki.
Yéterlik : Yeterlilik.
Yétik : 1. Muttali, âgâh. 2. Olgun, reşit, olgunlaşmış.
Yétiklik : 1. Haber, bilgi. 2. Buluğ, erinlik.
Yétim : 1. Yetim. 2. Pirinç türü.
Yétimcesine : Yetim gibi, boynu bükük.
Yétimciyez : Yetimceğiz.
Yétimçe : Yetimceğiz.
Yétimçilik, Yétimlik : Yetimlik.
Yétimdar : Yetim büyüten (kimse).
Yétimdarlıg, Yétimdarrığ : 1. Yetim büyütme. 2. mec. Zorluk, güçlük.
Yétimdoyuran : Öksüz doyuran (iri tabak).
Yétimhana : Yetimhane.
Yétimsegahi : Musikî makamı.
Yétim-yésir : Fakir fukarâ.
Yétirici : Bitirici, mahsul veren.
Yétirilmek : 1. Ulaştırılmak, yetiştirilmek. 2. Bitirilmek, kemale erdirilmek. 3. Beslemek.

Yétirme : Yetiştirme (kimse).
Yétirmek : 1. Ulaştırmak, nakletmek. 2. Yetişmek (birinin arkasından). 3. Besleyip büyütmek. 4. Bitirmek, yetiştirmek (meyve vb.).
Yétişdirilmek : Yetiştirilmek.
Yétişdirme : Yetiştirme (kimse).
Yétişdirmek : Yetiştirmek.
Yétişhayétiş : 1. Yaklaşmak üzere, elikulağında. 2. Olgunlaşmak üzere olma (meyve vb.).
Yétişken : 1. Olgun, olmuş. 2. Yetişkin (kimse).
Yétişkenlik : 1. Olgunluk (meyve). 2. Buluğ.
Yétişmemiş : Ham, olmamış.
Yétişmiş : Olgun, olmuş, ergin (meyve).
Yétkin : Olgun, olmuş, yetkin.
Yétkinleşme : Yetkinleşme.
Yétkinlişmek : 1. Buluğa ermek. 2. Olgunlaşmak (meyve).
Yétkinlik : 1. Buluğ, erinlik. 2. Olgunluk (meyve). 3. mec. Olgunluk, kemal.
Yétme : Tecrübeli, olgun.
Yétmek : 1. Yetişmek, ulaşmak. 2. Geçmek, sirayet etmek. 3. Yetmek, gücü yetmek. 4. Değmek, dokunmak. 5. Olgunlaşmak (meyve).
Yétmiş : Yetmiş.
Yétmişillik : Yetmiş yıllık.
Yétmişyaşlı, Yétmişlik : Yetmişlik (yaş).
Yéy, Yég, Yégin : İyi, güzel.
Yéye : 1. Eye. 2. Törpü. 3. İye, sahip.
Yéyecek : Yiyecek.
Yéyeceksiz : Yiyeceksiz.
Yéyeceksizlik : Yiyeceksizlik.
Yéyelemek : Eyelemek.
Yéyelenmek : Eyelenmek.
Yéyeletmek : Eyeletmek.
Yéyhantı, Yahantı : Bulaşık suyu.
Yéyi : İyi, güzel.
Yéyib-içmek : Yiyip içmek.
Yéyib-yatmag : Parazit yaşamak, asalak yaşamak.
Yéyici : 1. Yemek yiyen. 2. Obur, pisboğaz. 3. Aşındırıcı.
Yéyicil : Çok yiyen, iştahlı.
Yéyicillik, Yéyicilik : 1. İştahlılık. 2. Aşındırıcılık (asit).
Yéyilme : Kurdeşen, ürtiker.
Yéyilmek : 1. Yenilmek, yutulmak. 2. Sarfedilmek. 3. Aşınmak (asit tesiriyle).
Yéyim, Yéyimlik : Öğün.
Yéyimcil : Pisboğaz.
Yéyimcillik : Pisboğazlık.
Yéyimli : Yiyimli.
Yéyin : 1. İyi, güzel. 2. Çabuk, süratli, hızlı giden.
Yéyinlemek : Hızlı yürümek.
Yéyinlendirmek : Hızını artırmak.
Yéyimleşdirilmek : Hızı artırılmak, hızlandırılmak.
Yéyinleşdirmek : Hızlandırmak, süratlendirmek.
Yéyinleşmek : Hızlı yürümek.
Yéyinletmek : Hızlandırmak.
Yéyinlik : Hızlılık, süratlilik.
Yéyinti : 1. Yiyecek, azık, gıda. 2. Yeygi. 3. Evcil hayvanı parçalama (yabanî hayvan). 4. mec. İsraf, saçıp savurma.
Yéyinti malları mehsulları : Gıda maddeleri.
Yéyintisenayési : Gıda sanayii.
Yéyin-yéyin : Süratle, hızla.
Yéyitme, Yéyilme : Kangren.
Yeymehatun : İri çiçek (kaynatılarak suyunda hasta pansuman edilir).
Yéyrek : Yeğrek.
Yéz : Bakır.
Yézbend : Makaraların geçirildiği ağaç (dokuma tezgahında).
Yézdan *(Far.)* : 1. Melek. 2. Tanrı, Allah.
Yézid *(Ar.)* : 1. Yezit. 2. mec. Zalim, acımasız.
Yézidi *(Ar.)* : 1. Yezidî. 2. Kırmızı. 3. Koyukırmızı.
Yézidilik, Yézidlik : Yezitlik.
Yézidigırmızı : Koyu kırmızı.
Yézne : 1. Enişte. 2. Güvey.
Yézuit *(Lat.)* : 1. Civzit. 2. mec. Çıfıt.
Yézuitlik : Çıfıtlık.
Yığan : Tahıl küreği.

Yığan, Yığar : 1. Yoğurt tulumu. 2. Sıyırga.
Yığcam : 1. Kısa, muhtasar (söz). 2. Portatatif, taşınabilir. 3. Rahat, derli toplu.
Yığcamlığ : 1. Portatiflik. 2. Kısalık.
Yığdırmag : Yığdırmak, yığın yaptırmak.
Yığı : 1. Mürettiplik, sayfa bağlama. 2. Toplama, derleme.
Yığıcı : 1. Vurguncu, muhtekir. 2. Meyve toplayan, mahsül devşiren.
Yığıcılığ : Derleme, toplama, devşirme.
Yığılan, Yığışan : 1. Toplanan, yığın yapılan. 2. Kısalan, büzülen.
Yığılı : Yığılmış, toplanmış.
Yığılış : Yığılma, toplanma.
Yığılışmag, Yığışmag : 1. Toplanmak, toplaşmak. 2. Eşyasını toplamak. 3. Yol hazırlığı yapmak. 4. Büzüşmek, buruşmak.
Yığılma : 1. Toplama. 2. Büzüşme.
Yığılmag : 1. Toplanmak. 2. Çekmek, kısalmak (kumaş). 3. Buruşmak, büzüşmek. 4. Devşirilmek (mahsul). 5. Bitmek, son bulmak. 6. Biriktirilmek.
Yığım : 1.Hasat. 2. Tasarruf. 3. Yığın, küme.
Yığımcıl : Tasarruf eden, biriktiren, tasarrufu seven, tutumlu.
Yığımcıllığ : Tasarrufu sevme, tutumluluk.
Yığımfondu : Tasarruf fonu.
Yığın : 1. Yığın, küme. 2. İzdiham. 3. Hasat. 4. Tasarruf.
Yağınacag, Yığnag : Kalabalık, sürü (insan için), halk, güruh.
Yığıncag : 1. Toplantı, celse. 2. Ziyafet, misafirlik. 3. İzdiham, kalabalık.
Yığıncagazadlığı : Halk hürriyeti.
Yığıntı : 1. Yığıntı. 2. Sel tortusu, rüsup, lığ, alüvyon. 3. Toplama, derme çatma (insan topluluğu vb). 4. Bayat yoğurt. 5. Kadınların topladığı ürün.
Yığış : Yığış.
Yığışdırıcı : Temizlikçi, hademe.
Yığışdırılmag : Düzenlenmek, tertip edilmek.
Yığışdırmag : Düzenlemek, tertip etmek.
Yığışığ : 1.Buruşuk, kırışmış. 2. Derli toplu.
Yığışma : 1. Çekme (yıkanmış kumaş). 2. Eğlence meclisi.
Yığışmag : 1. Toplaşmak. 2. Yol için hazırlanmak. 3. Düzenlenmek, tertip edilmek. 4. Büzüşmek, buruşmak.
Yığlamag, Yığlamah : Ağlamak (yuğ merasiminde).
Yığma : 1. Yığma. 2. Montaj. 3. Yazma, yazılma. 4. Masrafa ortaklaşa katılma. 5. Toplama, devşirme.
Yığmag : 1. Toplamak, yığmak. 2. Tasarruf etmek, biriktirmek. 3. Kümelemek. 4. Hasat yapmak. 5. Montaj yapmak.
Yığma goymag : Ortak olmak, katılım payı yatırmak.
Yığmainşaat : Prefabrik inşaat.
Yığmalamag : 1. Silmek, silkelemek (sofra yaygısını). 2. Toplamak, derlemek.
Yığnag élemek (etmek) : Toplantı yapmak.
Yığnag salmag : Toplaşmak, yığılmak.
Yığva : Eğlence meclisi, şenlik, düğün; festival.
Yıhdırılmag : Yıktırılmak.
Yıhdırmag : Yıktırmak.
Yıhıcı : Yıkıcı.
Yıhıcılığ : Yıkıcılık.
Yıhığ : Yıkık.
Yıhığlığ : Yıkıklık.
Yıhıla-dura : Düşe kalka.
Yıhıla-yıhıla : Düşe kalka.
Yıhılgan : Ayağı sürçen (at).
Yıhılı : Ters, başaşağı; yıkık.
Yıhılıb-yatmag : Yatmak, uzanmak.
Yıhılmış : Başaşağı, ters.
Yıhılmag : Yıkılmak.
Yıhılmaz : 1. Yıkılmaz. 2. Yenilmez, mağlup olmaz.
Yıhılmazlığ : 1. Yıkılmazlık. 2. Yenilmezlik, mağlupolmazlık.
Yıhılmış : Yıkık.
Yıhıntı : Yıkıntı.
Yıhma : 1. Yıkma. 2. Devirme, al aşağı etme.
Yıhmag : 1. Yıkmak. 2. Yenmek, mağlupetmek.

Yıpramag, Yıpranmag : Yıpranmak.
Yırğalama : Irgalama.
Yırğalamag, Yırğalandırmag : Irgalamak.
Yırğalana-yırğalana : Yalpa vurarak.
Yırğalandırmag, Yırğalatmag : Irgalamak.
Yırğalanmag : Irgalanmak.
Yırğalaşmag : Irgalanmak (hep birden).
Yırğanmag : Irganmak.
Yırtdırmag : Yırttırmak.
Yırtıcı : 1. Yırtıcı. 2. mec. Vahşi, cani.
Yırtıcıcasına : Vahşîce.
Yırtıcıhéyvan : Canavar.
Yırtıcılaşmag : Canavar kesilmek.
Yırtıcılığ : Yırtıcılık.
Yırtığ : 1. Yırtık. 2. Köhne, eski. 3. Delik. 4. Fıtık.
Yırtığ-déşik : Delik deşik, yırtık pırtık.
Yırtığ-déşiyi tutmag : Tıkamak, kalafatlamak.
Yırtığlığ : Yırtıklık.
Yırtığ-yamag : Tamir, onarma.
Yırtığ-yamag vurmag : Yamamak, tamir etmek.
Yırtılmag : Yırtılmak.
Yırtmag : Yırtmak.
Yır-yığış : Tertip düzen (oda için).
Yır-yığış élemek (etmek) : Tertip düzen vermek, derleyip toparlamak.
Yiğincağ : Kalabalık, topluluk, izdiham.
Yihegüli : Altın takı (8 şeklinde).
Yiv : Yiv.
Yivaçan : Zımba.
Yiye : Sahip, iye.
Yiye çıhmag : Sahip çıkmak, sahiplenmek.
Yiye durmag : Sahip çıkmak.
Yiyelenmek, Yiyeliklenmek : . 1. Sahiplenmek. 2. Zorla sahip olmak, gaspetmek.
Yiyeli : Sahipli.
Yiyelik : İyelik, sahiplik.
Yiyelik élemek (etmek) : Sahiplik etmek.
Yiyelik evezliyi : İyelik zamiri.
Yiyelik hal : Genitif hali.
Yiyesi çıhmag : Sahibi bulunmak, sahibi anlaşılmak.
Yiyesiz : Sahipsiz.
Yod *(Yun.)* : İyot.
Yodlamag : İyot sürmek.
Yodlu : İyotlu.
Yodoform *(Yun.)* : İyodoform, iyotlu antiseptik.
Yoga : Yufka.
Yogguş : Yokuş.
Yoğmağal : 1. Yakın. 2. Bundan önce, geçenlerde, yakında.
Yoğrulmag : 1. Yoğrulmak. 2. mec. Yaratılmak.
Yoğrultmag : Yoğurtmak.
Yoğun : 1. Kalın. 2. Şişman. 3. mec. Kaba, kubat. 4. mec. Kalın kafalı, et kafalı.
Yoğunbağırsag : Kalın bağırsak.
Yoğunbaldır : Kalın baldırlı.
Yoğunboyun : Boynu kalın, kalın enseli.
Yoğunca : İrice, iri kıyım.
Yoğundimdik : İri gagalı.
Yoğundodag : Kalın dudaklı.
Yoğungarın : Göbekli, işkembeli, gebeş.
Yoğungurşag : Molla, ahunt (alay yollu).
Yoğunlamag : 1. Şişmanlamak. 2. mec. Cidileşmek.
Yoğunlanmag : 1. Şişmanlamak. 2. Kubatlaşmak, kabalaşmak.
Yoğunlaşdırılmag : 1. Kalınlaştırılmak. 2. mec. Büyütülmek, şişirilmek.
Yoğunlaşdırmag : 1. Kalınlaştırmak. 2. mec. Büyütmek, şişirmek.
Yoğunlaşmag : 1. Şişmanlamak. 2. Kalınlaşmak.
Yoğunlatmag : 1. Kalınlatmak. 2. Kalın sesle konuşmak.
Yoğunlug : 1. Kalınlık. 2. Şişmanlık. 3. mec. Kabalık, terbiyesizlik.
Yoğurd, Gatığ : Yoğurt.
Yoğurmag : Yoğurmak.
Yoğurtaşı : Yayla çorbası.
Yoğurtdurmag : Yoğurtmak.
Yoğurub-yapmag : Hamur yoğurup ekmek pişirebilmek.
Yoğurulmag : Yoğurulmak.
Yoh : Yok.
Yoha çıhmag : Kaybolmak.
Yohalmag : Giderilmek, kaybolmak.
Yohaltmag : Yok etmek, kayb etmek.

Yoh élemek (etmek) : İsraf etmek.
Yohise : Yoksa, eğer, şayet.
Yohladılmag : Yoklatılmak.
Yohlama, Yohlanış : 1. İmtihan. 2. Ölçme, tartma. 3. Sorgu yargıcı. 4. Teftiş. 5. Tahmin.
Yohlamag : 1. İmtihan etmek. 2. Ölçmek, tartmak, ölçüp biçmek. 3. Muayene etmek, yoklamak, kontrol etmek. 4. Tahmin etmek. 5. Yoklama yapmak. 6. Tatmak, tadına bakmak. 7. Halhatır sormak.
Yohlanılmag : Yoklanmak, imtihandan geçirilmek; teftiş edilmek.
Yohlanmag : Yoklanmak.
Yohlatmag : Denetletmek, teftiş ettirmek.
Yohlayıcı : 1. Kontrolör. 2. Meraklı, mütecessis. 3. Müfettiş.
Yohlayış : 1. İmtihan. 2. Teftiş.
Yohlug : 1. Yokluk. 2. Yoksulluk.
Yohsa : Yoksa.
Yohsul : 1. Yoksul. 2. Sade, basit. 3. mec. Eksik, noksan, kusurlu, sakat.
Yohsullanmag : Yoksullaşmak.
Yohsullar komitesi : Köy ağalarıyla mücadele komitesi (Rusyada).
Yohsullaşdırılmag : Yoksullaştırılmak.
Yohsullaşdırmag : Yoksullaştırmak.
Yohsullaşmag : Yoksullaşmak.
Yohsullug : Yoksulluk.
Yohuna : Beyhude, boşuna.
Yohuş : Yokuş.
Yohuş-éniş : İniş yokuş.
Yohuşlu : 1. Yokuşlu. 2. mec. Çetin, zor.
Yohuşlug : Yokuşluk.
Yohuşsuz : 1. Yokuşsuz, düz. 2. mec. Kolay, rahat.
Yohuş yol : Yokuşlu yol, rampa.
Yol : Yol.
Yola aparmag : 1. İyi geçinmek. 2. İdare etmek.
Yol adamı : Yolcu.
Yola düşmek : Gitmek.
Yola düzelmek : Yürüyerek gitmek.
Yolag : Yolak.
Yolagéder (géden) : Munis, uysal.
Yolagédenlik : Uysallık, munislik.
Yolagelen : Uysal.
Yola gelmek (yovmag) : 1. Razı olmak, teslim olmak. 2. Uslanmak.
Yolagelmez (yovmaz) : Zaptolunmaz.
Yola getirmek : Kandırmak, inandırmak.
Yola gétmek : 1. İyi geçinmek. 2. Razı olmak, kanaat etmek.
Yola gétmemek : Geçinememek, ünsiyet edememek.
Yolagétmez : Geçimsiz, huysuz.
Yolagétme(me)zlik : Geçimsizlik.
Yol ağartmag : Defalarca yol yürümek.
Yol ahtarmag : Çare aramak.
Yola salmag : 1. Yolcu etmek, uğurlamak. 2. Ricasını yerine getirmek.
Yola vérmek : 1. idare etmek. 2. Sarfınazar etmek. 3. Hayata geçirmek.
Yola vérmemek : Geçinememek, ünsiyet edememek.
Yolayahın(yovug) : Uysal, yumuşak, munis.
Yolayahınlıg : Uysallık, munislik.
Yolayıran : 1. Makas (demir yolu). 2. Makasçı.
Yolayırıcı : Kavşak.
Yolayovug : Geçimli, uysal.
Yolbasan : Silindir (yol düzlemede).
Yolbilen : Tecrübeli (kimse).
Yol çekmek : Yol işaretlemek.
Yolçu : Yolcu.
Yolçulug : Yolculuk.
Yoldan azmag (çıhmag) : Doğruluktan ayrılmak, sapıtmak.
Yoldan çaşdırmag : Yoldan çıkarmak.
Yoldançıharan : Baştan çıkaran.
Yoldançıharıcı : Çekici, cazip.
Yoldan çıhartmag : Baştan çıkarmak.
Yoldan galmag : Yoldan kalmak.
Yoldan goymag (élemek) : Engellemek, mâni olmak.
Yoldanöten : Herkes.
Yoldan sahlamag : Engellemek, yoldan çevirmek.
Yoldaşcanlı : Arkadaş canlı.
Yoldaşcanlılıg : Arkadaş sevgisi.

Yoldaşcasına : Arkadaşça, samîmî.
Yoldaşcığaz : Arkadaşcağız.
Yoldaşlaşmag : Dost olmak, ahbap olmak.
Yoldaşlı : Arkadaşlı.
Yoldaşlıg : Arkadaşlık.
Yoldaşlıg mehkemesi : Arkadaşlık divanı.
Yoldaşsız : Tek başına, yalnız.
Yoldaşsızlıg : Yalnızlık.
Yoldaşvarı : Dostça, arkadaşça.
Yoldeyişen : 1. Makasçı (tren yolunda). 2. Makas (demir yolu).
Yoldöşeyen : Parkeci (kaldırımda).
Yoldurmag, Yoldurtmag : Yoldurmak.
Yol élemek : Yol etmek (bir yeri).
Yolgırağı : Yol kenarı, cadde kenarı.
Yolgösteren : Rehber.
Yol götürüb (alıb, tutub) gétmek : Çok bol olmak, bol miktarda olmak.
Yol güdmek : 1. Pusu kurmak (yolda). 2. Gözü yolda olmak.
Yolherci : Yolculuk masrafı.
Yol-iz : Yol.
Yolka *(Rus.)* : 1. Noel ağacı. 2. Noel bayramı.
Yolkesen : Yağmacı, çapulcu.
Yolkesenlik : Çapulculuk.
Yollama : Gönderme.
Yollamag : Yollamak.
Yollanmag : 1. Yola düşüp gitmek. 2. Gönderilmek.
Yollaşma : Antlaşma, muahede.
Yollaşmag : 1. Yola gitmek. 2. Antlaşmak. 3. Yoldaş olmak.
Yollatmag, Yollatdırmag : Göndertmek.
Yollu : Yollu.
Yollug : Yolluk.
Yolma : Yolma (ekin).
Yolmag : Yolmak.
Yolmalamah : Aceleyle yolmak (yün, tüy vb.).
Yol ölçmek : Boş yere gelip gitmek.
Yol ötmek : Geçip gitmek.
Yolpan : Anız (kök sapı).
Yolpulu : Harcırah.
Yol salmag : 1. Yol işaretlemek. 2. Yol yapmak.
Yolsuz : 1. Yolsuz. 2. mec. Dinsiz, mezhepsiz.
Yolsuzlug : 1. Yolsuzluk. 2. mec. Dinsizlik, mezhepsizlik.
Yol tapmag : Çare düşünmek, çare aramak.
Yol tutmag : Yola koyulmak, yola çıkmak.
Yolu çaşdırmag : Yolu şaşırmak.
Yolug, Yoluğ : 1. Yoluk. 2. Tüysüz. 2. mec. Yoksul, fakir.
Yolug-molug : Hırpanî, çulsuz.
Yoluhdurucu : 1. Bulaşıcı (hastalık). 2. Bulaştırıcı, taşıyıcı (hastalığı, mikrobu vb.).
Yoluhduruculug : Bulaşıcılık, sârî olma.
Yoluhdurmag : Bulaştırmak (mikrobu vb.).
Yoluhma : 1. Enfeksiyon, intan. 2. Enfeksiyonlu, intânî. 3. Bulaşma, sirayet.
Yoluhmag : Bulaşmak (mikrop vb.).
Yoluhucu : Enfeksiyonlu, intânî.
Yoluhucu hestelik : Bulaşıcı hastalık.
Yoluhuculug : Bulaşma, sirayet (hastalık, mikrop).
Yoluna salmag (goymag) : Yoluna koymak.
Yolundan çıhmag : Mürtet olmak, dinden çıkmak.
Yolunu görmek : Rüşvet vermek.
Yoluşdurmag : Koparmak, kökünden sökmek.
Yolüstü : Geçerken, yolda giderken.
Yol vereğesi, Putyovka : Tedavi veya istirahat belgesi (senatoryum vb. için), yol varakası, izin kağıdı.
Yolvérilmez : Câiz görülmez, tecviz edilmez.
Yol vérmemek : Mâni olmak, müsaade etmemek.
Yolvuran : Yol kesen, haydut, eşkıya.
Yol-yol : Çizgili, yol yol.
Yol-yoldaşı : Yol arkadaşı.
Yondurmag, Yondurtmag : Yontturmak.
Yonga, Yongar : Yonga.
Yongarlamag, Yonğarramah : Tasarlamak (ağacı).
Yongarlanmag : Rendelenmek.
Yonğa : 1. Talaş. 2. Yonga.
Yonma : Yontma.

Yonmag : 1. Yonmak, yontmak. 2. Yontmak (heykel).
Yontalamag : Yontmak (acele ile).
Yontalanmag : Yontulmak (acele ile).
Yontalanmamış, Yonulmamış : 1. Rendelenmemiş. 2. mec. Yontulmamış, kaba.
Yontamag : 1. Kazımak, rendelemek. 2. Kazmak. 3. Toplamak, koparmak.
Yonucu : Yontma âleti, torna.
Yonug : Yontulmuş, yontuk, tornalanmış.
Yonulmuş : Yontulmuş.
Yonurca : Buğday pası.
Yora : Alâmet, işaret, belirti.
Yorğa : Yorga, rahvani.
Yorğa at : Rahvan at.
Yorğalamag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Hızlı yürümek, koşmak.
Yorğalatmag : Yorga yürütmek (atı).
Yorğalığ : Yorga yürüyüş.
Yorğan : Yorgan.
Yorğanağı : Yorgan yüzü, yorgan zarfı.
Yoğança : Çocuk yorganı.
Yorğançı : Yorgancı.
Yorğan-döşek : Yatak takımı.
Yorğan-döşeye düşmek (yıhılmag) : Yorgan döşek yatmak, hastalanmak.
Yorganıgalın : Arkalı (kimse).
Yorğanlığ : Yorganlık (malzeme).
Yorğansırıyan (tiken) : Yorgancı.
Yorğanüzü : Yorgan yüzü.
Yorğanüzülük : 1. Yorgan yüzlüğü (kumaş). 2. Yorgan yüzü.
Yorğun : Yorgun.
Yorğun-arğın : Bitap, yorgun argın.
Yorğun düşmek : Bitap düşmek, bitkin düşmek.
Yorğunlamag, Yorğunlaşmag : Bitkin düşmek.
Yorğunlug : Yorgunluk.
Yorğunluğu çıhmag : Yorgunluğu çıkmak.
Yorğunluğunu almag (çıharmag) : Yorgunluğunu çıkarmak.
Yormag : 1. Yormak. 2. Yorumlamak.
Yornug : Yorgun.
Yort, Yortma : Dört nala.
Yortağan : Yorga at.
Yortavlamag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Hızlı yürümek, koşarak gitmek, seğirtmek.
Yorta-yorta : Koşa koşa, koşarak.
Yortdurmag : 1. Yorgalamak. 2. mec. Seğirtmek. 3. mec. Sokmak. 4. mec. Başı boş dolaşmak.
Yorulmag : 1. Yorulmak. 2. mec. Bıkmak, usanmak.
Yorulmagsızın, Yorulmadan : 1. Durup dinlenmeden, kesintisiz. 2. Hareketli olarak.
Yor-yohsul : Yoksullar.
Yosma : 1. Yosma. 2. Gecekondu, alçak damlı ev.
Yosmarag : Kısa boylu.
Yosun : 1. Yosun. 2. Biçim, şekil.
Yosunlamag : Yosunlaşmak.
Yosunvarı : Tel tel, yosunumsu.
Yoşan : Haddini aşan, müfrit.
Yotlaşdırmag : (Y) türetmek.
Yotlaşma : (Y) türemesi.
Yovmiyye *(Ar.)* : Yevmiye.
Yovşah : Bit.
Yovşan : Yavşan, pelin, veronika.
Yovşanarağı : Apsent, pelin likörü.
Yovşanlı : Yavşanlı (ekin vb.).
Yovşanlığ : Yovşanlık (tarla).
Yovşanlığa çıhmag : Haddi aşmak, müfrit davranmak.
Yovşutmag : Yumuşak dille konuşmak, yumuşatmak.
Yovug, Yahın, Yovuğ : 1. Yakın. 2. Tanıdık, âşina. 3. Benzer, eş.
Yovuglaşdırılmag : Yaklaştırılmak.
Yovuglaşdırmag : Yaklaştırılmak.
Yovuglaşdırmag : 1. Yaklaştırmak. 2. Benzetmek. 3. hızlandırmak (zamanca).
Yovuglaşmag : Yaklaşmak.
Yovuglug : Yakınlık; samimiyet.
Yovuşdurmag : Yaklaştırmak, dost etmek.
Yovuşdurulmag : Yakınlaştırılmak, dostluk yaratılmak.
Yovuşma : Yakınlık, dostluk, ünsiyet.
Yovuşmag : Alışmak.

Yovuşmaz : Münzevî, merdümgiriz, mizantrop.
Yovuşmazlığ : Merdümgirizlik.
Yozdurmag, Yezdurtmag : 1. Yorumlatmak. 2. Şaşırtmak, dikkatini dağıtmak.
Yozma : Yorumlama, tefsir etme.
Yozmag : Yorumlamak, şerh etmek, tefsir etmek.
Yozulmag : Yorumlanmak.
Yön : Yön.
Yön almag : Azimet etmek.
Yön(ü)beri olmag : İyileşmeğe başlamak, sağalmağa başlamak.
Yön çevirmek : Yüz çevirmek.
Yöndem : 1. Dış görünüş, zahir. 2. Kaide, tarz.
Yöndemden çıharmag : Çirkinleştirmek, biçimsizleştirmek.
Yöndemden çıhmag : Çirkinleşmek.
Yöndeme düşmek : Düzene girmek.
Yöndeme goymag (salmag) : Düzene sokmak.
Yöndemlemek : Yön verilmek.
Yöndemli : 1. Kaideli, düzenli. 2. Seçkin. 3. mec. İyi huylu.
Yöndemlilik : Düzen, tertip.
Yöndemsiz : 1. Çirkin, biçimsiz. 2. Kaba, zevksiz. 3. rahatsız. 4. Gudubet (surat).
Yöndemsizlik : 1. Kabalık, zevksizlik. 2. Rahatsızlık.
Yöneldilmek : Yöneltilmek.
Yöneldici : 1. Yöneltici, öncü. 2. Kılavuz, rehber.
Yönleşmek : Anlaşmak, uzlaşmak, uyuşmak.
Yönlü, Yönnü : 1. Yararlı, elverişli. 2. Yönlü. 3. Laf dinleyen.
Yönlük hal : Yaklaşma hali, datif.
Yönsüz : 1. Faydasız, gereksiz. 2. Kötü (kimse). 3. Yararsız, kötü (şey).
Yönsüzlük : İşe yaramazlık.
Yönü beri olmag : İyileşmeğe başlamak (hasta vb.).
Yöre : Yöre, etraf.
Yör-yöndem : 1. Kılık kıyafet, dış görünüş. 2. Düzen, kaide.
Yör-yöndeme salmag : Düzene sokmak, tanzim etmek.
Yubadılmag, Yubandırılmag : Aksatılmak, geciktirilmek.
Yubadılmaz : Acil, müstacel, acele.
Yubandırmag, Yubatmag : Geciktirmek, bekletmek.
Yubanma : Gecikme.
Yubanmadan : Derhal, hemen.
Yubanmag : Geciktirilmek, gecikmek.
Yubatma : Tehir, erteleme.
Yubiléy *(Lat.)* : Jübile.
Yubilyar *(Lat.)* : Jübilesi kutlanan.
Yubka *(Rus.)* : Eteklik.
Yudaizm : Musevîlik.
Yuğmerasimi : Mâtem, yas merasimi.
Yuha : 1. Yufka. 2. mec. Yumuşak.
Yuhaçı : Yufkacı.
Yuhalamag, Yuha açmag : Yufka açmak.
Yuhalığ : Yufkalık.
Yuhalmag : İncelmek, yufkalaşmak (kalp vb.).
Yuhalatmag : İnceltmek, yufkalaştırmak (kalp vb.).
Yuharı : Yukarı.
Yuharıbaş : 1. Üst taraf. 2. mec. Şeref salonu.
Yuharıdakı : 1. Yukarıdaki. 2. Önceki, evvelki.
Yuharıkı : Yukarıki.
Yuharımertebe : Üst kat.
Yuharısinifler : Son sınıflar.
Yuhu, Yuhı : 1. Uyku. 2. Rüya. 3. Gaflet.
Yuhucul : Uykucu.
Yuhucullug : Çok uyuma, uykuyu sevme.
Yuhugetiren (getirici) : Uyutucu (toz ilaç).
Yuhugörme : Rüya.
Yuhu görmek : Rüya görmek.
Yuhuhesteliyi : Uyku hastalığı.
Yuhu kimi (gelmek) : Rüya gibi (gelmek).
Yuhulamag : Uyumak, yatmak.
Yuhulatmag : Uyutmak.
Yuhulu : 1. Uykulu. 2. mec. Gevşek, uyuşuk, duyumsamaz.
Yuhululug : Uykulu durum.
Yuhulu-yuhulu : Uykulu uykulu.

Yuhupişiyi : Çok uyuyan, uyku tulumu.
Yuhupozgunluğu : Uykusuzluk.
Yuhun(uz) şirin olsun : Tatlı uykular!
Yuhusu çin olmag : Rüyası doğru çıkmak.
Yuhusu dağılmag : Uykusu kaçmak.
Yuhusu gaçmag : Uykusu kaçmak.
Yuhusu gelmek : Uykusu gelmek.
Yuhusuna da gelmemek (girmemek) : Aklına bile getirmemek, hayal bile etmemek.
Yuhusuna girmek (gelmek) : Rüyasına girmek.
Yuhusuna haram gatmag : 1. Uykusunu kaçırmak. 2. Vaktinden önce uyanmak.
Yuhusunda da görmemek : Hayal bile etmemek.
Yuhusunu almag : İyi uyumak.
Yuhusunu gaçırtmag :Uykusunu kaçırmak.
Yuhusuz : Uykusuz.
Yuhusuzlamag : Uykusuz olmak.
Yuhusuzlaşmag, Yuhusuzlanmag : Uykusuz kalmak, uyuyamamak.
Yuhusuzlatmag : Uyutmamak.
Yuhusuzlug : Uykusuzluk.
Yuhuya galmag : Uyuyup kalmak, uyuya kalmak.
Yuhuya gétmek : Pineklemek, ımızganmak.
Yuhuya vérmek : 1. Uyutmak. 2. mec. Kandırmak, aldatmak.
Yuhuyozan : 1. Kâhin taslağı. 2. Eski Rum rahibi.
Yukagir : Yukagir (Yakut halkından biri).
Yulaf : Yulaf.
Yulaflıg : Yulaf tarlası.
Yulğun : Ilgın.
Yulğunlug, Yulgunlug : Ilgın ormanı.
Yuma : Yıkama.
Yumag : 1. Yıkamak. 2. Yumak (ip).
Yumagca : Küçük yumak.
Yumaglamag : Yumaklamak.
Yumaglanmag : Yumaklanmak.
Yumaglıg : Yumak hacminde.
Yumağa dönmek : Toplaşmak, büzüşmek.
Yumalag, Yumbalag : Topak.
Yumalamag, Yumbalamag : Yuvarlamak.
Yumalanmag, Yumbalanmag : Yuvarlanmak.
Yumalatmag, Yumbalatmag : Yuvarlayarak götürmek.
Yumbarlamag : 1. Yuvarlamak. 2. Topak yapmak.
Yumdurmag : Yumdurmak.
Yummag : Yummak.
Yumor *(İng.)* : Komedi.
Yumoréska *(Alm.)* : Lâtife.
Yumorist *(İng.)* : Mizahçı, mizah yazarı.
Yumoristik : Mizâhî.
Yumoristika *(Fr.)* : Mizâhî edebiyat.
Yumru : Yumru.
Yumruca : Yumru.
Yumrucug : Yumrucuk.
Yumrudib : Yumru kök.
Yumrug : Yumruk.
Yumrug döşemek : Yumruklamak.
Yumruglamag : Yumruklamak.
Yumruglanmag : Yumruklanmak.
Yumruglaşmag : Yumruklaşmak.
Yumruglatmag : Yumruklatmak.
Yumrugotaz : Yumru hotoz (süs, zinet).
Yumruğa çıhmag : Yumruklaşmak.
Yumruğu altında olmag : Zulmü altında olmak.
Yumruğunu düymek : Yumruğunu sıkmak.
Yumruğunu düyünlemek : Elini yumruk etmek.
Yumrulamag, Yumrulandırmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumrulaşmag, Yumrulanmag : Yuvarlaklaşmak, yumrulmak.
Yumrulatmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumrulmag : Yumrulmak.
Yumrulu : Yumrusu olan.
Yumrulug : Yumrukluk.
Yumrusifet : Yuvarlak yüzlü.
Yumruyanag : Yuvarlak yüzlü.
Yumru-yumru : Yumrular halinde.
Yumşacıg : Yumuşacık.
Yumşag : Yumuşak.
Yumşagbedenliler : Yumuşakçalar.
Yumşagca : Yumuşakça.

Yumşag danışmag : Tatlılıkla konuşmak.
Yumşagderili : Yumuşak derili.
Yumşag su : Yumuşak su.
Yumşagtüklü : Yumuşak tüylü.
Yumşagürekli : Şefkatli, merhametli.
Yumşagüreklilik : Merhamet, şefkat.
Yumşaghasiyyetli : Mülâyim.
Yumşaghasiyyetlilik : Mülâyimlik.
Yumşaglelekli : Yumuşak kanatlı (kuş).
Yumşaglıg : Yumuşaklık.
Yumşaglıgla : Usulca, tatlılıkla.
Yumşagustul : Kanape.
Yumşag vagon : Yataklı vagon.
Yumşagvarı : Yumuşaksı.
Yumşagyarpaglı :Yumuşak yapraklı (bitki).
Yumşagyunlu : Yumuşak tüylü.
Yumşaldıcı : Yumuşatıcı.
Yumşaldılmag : Yumuşatılmak.
Yumşalma : Yumuşama.
Yumşalmag : Yumuşamak.
Yumşaltdırmag : Yumuşattırmak.
Yumşaltmag : Yumuşatmak.
Yumug : Yumuk.
Yumulmag : Yumulmak.
Yumur *(İng.)* : Mizah, komedi.
Yumurlamag : Yuvarlaklaştırmak.
Yumurlanmag : Yumrulmak.
Yumurta : Yumurta.
Yumurtaborusu : Yumurtacık kanalı.
Yumurtacıg : 1. Yumurtacık. 2. Küçük yumurta.
Yumurtadan yun gırhmag : Yumurtadan yün kırkmak.
Yumurtalamag : Yumurtlamak.
Yumurtalıg : 1. Yumurtalık. 2. Yumurta tavuğu.
Yumurtalıgtoyug : Yumurta tavuğu.
Yumurtasızlıg : Yumurtasız oluş.
Yumurta soyutması : Haşlama yumurta.
Yumurtavarı (şekilli) : Beyzî, oval.
Yumurtaya gulp gayırmag (goymag, tahmag) : Yumurtaya kulp takmak.
Yumurtayaohşar : Oval, yumurtamsı.
Yumurug : Yumruk.
Yun : Yün.
Yunabenzeyen : Yünümsü.
Yunbalatmag : Yuvarlamak.
Yunçu : Yüncü.
Yunçulug : 1. Yün üretimi. 2. Yün ticareti.
Yun darağı : Yün tarağı.
Yundarayan : 1. Yün tarayıcı (kimse). 2. Yün tarama âleti.
Yundiden : Yün ditme âleti, yün ayıklama makinesi.
Yuneyiren : Kirmen, eğirmen.
Yuneyirme : Yün eğirme.
Yunkér *(Alm.)* : 1. Askerî okul talebesi. 2. Asilzade, zâdegân.
Yunkérlik:1.Asilzadelik. 2.Askerî talebelik.
Yunkilkesi : Yün kırıntısı, iskarto.
Yun kimi : Ağarmış, bembeyaz (saç).
Yunlamag : Yünle doldurmak.
Yunlanmag : Yün doldurulmak.
Yunlu : Yünlü.
Yunlug, Yunvéren : Yün koyunu, yün için beslenen.
Yunlulug : Yünlü oluş, yün verme (kabiliyeti).
Yunparça : Yünlü kumaş.
Yunsuz : Yünsüz.
Yuntanıyan : Yünden anlayan, yün uzmanı.
Yunugara : Kara yünlü.
Yunugödek : Kısa yünlü.
Yunyığan : Yün toplayıcı.
Yupitér *(Lat.)* : 1. Jüpiter. 2. Reflektör, projektör.
Yupyumru, Yupyumruca : Yusyumru.
Yura dövrü, Yura sistémi : İkinci çağ (jeoloji).
Yurd : Yurt.
Yurdda galan : Herkesten geri kalan.
Yurddaş : Yurttaş.
Yurddaşlıg : Yurttaşlık.
Yurdlamag : Yuva yapmak.
Yurdlandırmag : Yurtlandırmak.
Yurdlanmag : Yurtlanmak.
Yurdlu : Yurdu olan, meskenli.
Yurd salmag : 1. Yuva yapmak. 2. Vatan tutmak, yerleşmek.
Yurdsuz : Yurtsuz.
Yurdsuzlug : 1. Yurtsuzluk. 2. mec. Sahipsizlik, kimsesizlik.

Yurdsuz-yuvasız : 1. Evsiz barksız. 2. Sahipsiz, kimsesiz.
Yurd-yuva salmag : Ev bark kurmak.
Yuridik : Hukûkî, kanunî, kanunen.
Yurist *(Lat.)* : Hukukçu, adliyeci.
Yuristlik : Hukukçuluk.
Yurtav : Yorga.
Yusif *(Ar.)* : Yusuf peygamber.
Yuva : Yuv .
Yuvacıg : Yuvacık, kuş yuvası.
Yuvag : 1. Akciğer peteği. 2. Diş yuvası.
Yuvaglıg : Diş yuvası.
Yuvalamag : Yuva yapmak.
Yuvalanmag : Ev bark kurmak.
Yuvalayanguşlar : Göçmen kuşlar.
Yuvar : 1. Yuvarlak. 2. Yuvar.
Yuvarlag : Yuvarlak.
Yuvarlaglamag : Yuvarlaklaştırmak.
Yuvarlaglıg : Yuvarlaklık.
Yuvarlagüz : Yuvarlak yüzlü.
Yuvarlamag : Yuvarlamak.
Yuvarlanmag : Yuvarlanmak.
Yuvarlaşdırılmag : Yuvarlaklaştırılmak.
Yuvarlaşdırmag : Yuvarlaklaştırmak.
Yuvarlaşmag : Yuvarlaklaşmak.
Yuvarlatmag : Yuvarlatmak.
Yuva salmag : 1. Yuva yapmak (kuşlar). 2. mec. Barınmak, yuvalanmak.
Yuvasız : 1. Yuvasız. 2. mec. Evsiz, barksız.
Yuyucu : 1. Yıkayıcı. 2. Gassal.
Yuyuculug : Gasil.
Yuyucu maddeler : Temizlik maddeleri.
Yuyulma : 1. Yıkama. 2. Erozyon, aşınma.
Yuyulmag : 1. Yıkanmak. 2. Aşınmak (erozyon).
Yuyulmamış : Kirli, yıkanmamış.
Yuyulmuş : Temiz, yıkanmış.
Yuyunacag : Musluk, çeşme, lavabo.
Yuyundurmag : Yıkamak, banyo ettirmek.
Yuyunma : Yıkanma, banyo yapma.
Yuyunmag : 1. Yıkanmak, banyo etmek. 2. mec. Nemlenmek.
Yuyuntu : Bulaşık suyu.
Yügen : Dizgin.
Yügensiz at : Dizginsiz at.
Yügürek : Yüğrük.
Yügürmek : 1. Hücum etmek. 2. Seğirtmek.
Yükalan : Mal alan.
Yükaltı : Yatak takımı.
Yükaparıcı : Hamal.
Yükboşaltma : Yük boşaltma.
Yükçü : Hamal.
Yükdaşıma : Hamallık.
Yükdaşıyan : Hamal.
Yükdövriyyesi : Mal mübadelesi.
Yükgaldıran : 1. Vinç. 2. Asansör.
Yükgaldırma gabiliyyeti : Taşıma kapasitesi, istiap.
Yükgönderen : Mal gönderen, gönderen.
Yükgötürme gabiliyyeti : Beygir gücü.
Yük héyvanı : Yük hayvanı.
Yükledici : Vinç.
Yükledilmek : Yükletilmek.
Yüklet : Hamal.
Yükleyici : Hamal.
Yükmaşını : Kamyon.
Yükötürme : Taşımacılık, nakliyat.
Yükötürme gabiliyyeti : Taşıma kapasitesi, beygir gücü.
Yüksahlayan sütun : Sütun (binada).
Yüksek : Yüksek.
Yüksekgerginlilik : Yüksek gerilim.
Yükseklik : Yükseklik.
Yüksekliközçen : Yükseklikölçer.
Yüksekmaaşlı : Maaşı dolgun.
Yüksekmehsullu : 1. Yüksek ürünlü. 2. Yüksek verimli.
Yüksekmoleküllü birleşmeler : Organik kütle.
Yüksekvezifeli : Yüksek vazifeli.
Yüksekvoltlu : Yüksek voltajlı.
Yükseye galhmag : Üstün olmak, galip gelmek.
Yüktutan mehanizma : Kıskaçlı âletler (kerpeten, pense, maşa vb.).
Yüküzü : Yatak örtüsü, nevresim.
Yükvurma : Yükleme, yük alma.
Yük vurmag : Yüklemek.
Yükyéri : Yük kayışı, balya ipi.
Yümn *(Ar.)* : Belirti, alâmet.
Yümnlü : 1. Hayırlı, uğurlu. 2. Talihli. 3. Bol.

Yüngül : 1. Ağır olmayan, hafif. 2. Kolay. 3. Önemsiz. 4. Tesirsiz, zayıf. 5. Hafif silahlı. 6. mec. Sathî, gayriciddî. 7. mec. Sağlam, çevik, kıvrak.
Yüngül atlétika : Hafif siklet.
Yüngül ayag : Uğurlu, mübarek.
Yüngülce : Hafifçe, yavaşça.
Yüngül çekmek : Eksik tartmak.
Yüngül ehlaglı : Züppe.
Yüngül el : Eli uğurlu.
Yüngülhasiyyetli : Hafif, vakarsız, ciddiyetsiz.
Yüngülhasiyyetlilik : Hafiflik, vakarsızlık.
Yüngül kavalériya : Hafif süvari.
Yüngülleden, Yüngülledici : Hafifletici.
Yüngülledilmek : 1. Hafifletilmek. 2. Azaltılmak, eksiltilmek.
Yüngüllenmek : 1. Hafifleşmek, kolaylamak. 2. mec. Rahatlamak.
Yüngülleşdiren : Hafifletici.
Yüngülleşdirici : Hafifleştirici.
Yüngülleşdirilmek : 1. Ağırlığı giderilmek. 2. Yumuşatılmak, kolaylaştırılmak.
Yüngülleşdirmek : 1. Kolaylaştırmak. 2.Azaltmak, yumuşatmak. 3. Teskin etmek. 4. Basitleştirmek.
Yüngülleşmek : 1. Kolaylaşmak. 2. Azalmak, yumuşamak. 3. Teskin olmak. 4. Rahatlamak, hafiflik hissetmek.
Yüngülletmek : Ağırlığını eksiltmek, tartıca eksiltmek.
Yüngüllük : 1. Yeğnilik. 2. mec. Hafiflik. 3. mec. Rahatlık, ferahlık.
Yüngüllük etmek : Hafifmeşreplik etmek.
Yüngülmecaz (tebiet) : Vakarsız, ciddiyetsiz.
Yüngülmecazlıg (tebietlilik) : Vakarsızlık.
Yüngülmezac : Canının kıymetini bilen.
Yüngülrag : Çok hafif.
Yüngülsenayé : Hafif sanayi.
Yüngülteher : Hafifçe.
Yüngülvarı : 1. Hafiften, hafifçe. 2. Hafifimsi, muhtasar.
Yüngülvarı çeki : Hafif kruvazör.
Yüngül-yarag : 1. Silahı eksik. 2. Hafif giyinmiş. 3. mec. Zayıf, şiddetsiz, mutedil.
Yüpyüngül : Çok hafif.
Yürgek, Yüyürük : 1. Yürüteç. 2. Salıncak.
Yürüş : 1. Yürüyüş. 2. Taarruz, hücum. 3. Koşu.
Yürüşçü : Koşucu.
Yürüş etmek: Hücum etmek, taarruz etmek.
Yüyen : Dizgin.
Yüyenek, Yüyeneh : Çağlayan.
Yüyeni ele kéçmek : Tabi olmak, sakalı ele vermek.
Yüyeni ele vérmek : Sakalı ele vermek.
Yüyeninden (yüyenini) çekmek : Dizginlemek, dizginini çekmek.
Yüyenini ele kéçirmek : Kendine tabi etmek, tesiri altına almak.
Yüyenlemek : Dizginlemek.
Yüyenlenmek : Dizginlenmek.
Yüyenletmek : Dizginletmek.
Yüyenli :1.Dizginli (at). 2.mec. Gemlenmiş.
Yüyensiz : Dizginsiz.
Yüyensiz danışmag : Düşünmeden konuşmak.
Yüyürek, Yüyürük : 1. Ayağına çabuk, hızlı yürüyen. 2. Koşarak.
Yüyüre-yüyüre : Koşa koşa.
Yüyürme : Koşu.
Yüyürmek : Koşmak, seğirtmek.
Yüyürtmek, Yüyürtdürmek : Koşturmak.
Yüyürübbe : Koşarak.
Yüyürüb-yortmag : Bol bol koşmak.
Yüyürüh, Yürüg, Yürük : Beşik.
Yüyürüş : Koşu.
Yüyürüşme : Koşuşma.
Yüyürüşmek : Koşuşmak.
Yüz : Yüz (sayı).
Yüzbaşı : Köy başçavuşu, muhtar.
Yüzbaşılıg : Köy başçavuşluğu, muhtarlık.
Yüzildenbir : İshalotu.
Yüzillik : Yüz yıllık.
Yüzlük : Yüz rublelik.
Yüzlük terezi : Yüzlük terazi, Yüz kiloluk kantar.
Yüzmanatlıg : Yüz rublelik.
Yüzminci : Yüzüncü.
Yüz-yüz : Yüzer.

Z

Zabağ : Örtü tahtası, çatı tahtası.
Zabil, Zabul *(Far.)* : Segah ve çargâh makamında bir köşe.
Zabil segahı : Musikî makamı.
Zabit *(Ar.)* : Zabit, subay.
Zabite *(Ar.)* : 1. Kanun, nizam, intizam. 2. Nüfuz, ciddiyet.
Zabiteli : Titiz, ciddî.
Zabitelilik : Titizlik, ciddîlik.
Zabitesiz : 1. Kaidesiz. 2. Tesirsiz, nüfuzsuz.
Zabitesizlik : Kaidesizlik, kanunsuzluk, nüfuzsuzluk.
Zabitlik : Komutanlık.
Zabra, Zabrı, Zebri, Zebru : Huni.
Zac : Zaç.
Zaçot *(Rus.)* : İmtihan.
Zaçot goymag : Geçer not vermek (imtihanda).
Zad *(Ar.)* : 1. Şey, nesne. 2. Bir şey.
Zade *(Far.)* : Oğul, evlat.
Zadegan *(Far.)* : Zedegân, aristokrasi.
Zadegancasına : Kibarca, ağa gibi.
Zadeganlıg : Aristokratlık.
Zagafgaziya : Kafkaslar ötesi.
Zaggato, Zaggo : Zıkım gibi.
Zaggum *(Ar.)* : Zakkum, zıkkım.
Zaggumlanmag : Zıkkımlanmak.
Zags *(Rus.)* : Nüfus ve nikâh dairesi.
Zağ *(Ar.)* : 1. Kara karga. 2. Bakır sülfat, göz taşı. 3. Cilâ.
Zağa : 1. İn, yuva, 2. Mağara.
Zağar : 1. Kibirli, mağrur. 2. Bodur, toparlacık (kimse). 3. Çelimsiz, zayıf.
Zağara : Deri kalpağın kenarları.
Zağarası çıhmag (gétmek) : Kenarları aşınmak (kalpak, deri yaka vb.).
Zağarası çıhmış : Cascavlak, tüyü dökülmüş.
Zağarça : Mağrurca, böbürlenerek.
Zağar-zağar : Mağrurca, böbürlenerek.
Zağarlanmag : Mağrur olmak.
Zağarrığ : İnat, direngenlik.
Zağça, Zağça : 1. Ala karga. 2. Saksağan.
Zağçı : Cilâcı.
Zağlama : Cilâcılık.
Zağlamag : Cilâlamak.
Zağlanmag : Cilâlanmak.
Zağlatdırmag, Zağlatmag : Cilalatmak.
Zağlı : Cilalı.
Zağ-zağ esmek (titremek) : Tir tir titremek.
Zahı *(Far.)* : 1. Loğusa. 2. Gebe, hamile.
Zahılıg : 1.Loğusalık. 2. Gebelik, hamilelik.
Zahid *(Ar.)* : Zahit.
Zahidane *(Ar. Far.)* : Zahit gibi.
Zahidcesine : Zahit gibi.
Zahidlik : Züht, takva.
Zahidvar *(Ar. Far.)* : Zahit gibi.
Zahir *(Ar.)* : Zahir.
Zahir-batin *(Ar.)* : Asıl, esas, iç yüz.
Zahirde : Görünüşte, zahiren.
Zahire çıhmag : Görünmek, âşikar olmak.
Zahirlik : Görünüş, tip.
Zahirliyi yohdur : Çirkindir, görkemsizdir.
Zahir olmag : Görünmek, zuhur etmek.
Zahirperest *(Ar. Far.)* : Görünüşe bakan.
Zahma : Kulübe, baraka, gecekondu.
Zahman, Zehman : Aralık yer (iki ekin tarlası arasında).
Zahran : Güya, sanki.
Zail *(Ar)* : Zâil.
Zail etmek (éylemek) : Zail etmek.
Zail olmag : Zail olmak.
Zâkir *(Ar.)* : Anan, zikr eden.

Zakon *(Rus.)* : 1. Kanun. 2. Kural, kaide.
Zal *(Alm.)* : Salon.
Zalha : Zehirli bir bitki türü.
Zalım *(Ar.)* : 1. Zalim. 2. mec. Becerikli, açıkgöz.
Zalımane, Zalımcasına *(Ar. Far.)* : Merhametsizce, zalimce.
Zalımlıg : Zalimlik.
Zalımoğlu : Açıkgöz.
Zalım sual : Zor soru.
Zalom *(Rus.)* : Ringa balığı (iri hamsi).
Zalp *(Lat.)* : Yaylım ateş.
Zaman *(Ar.)* : Zaman.
Zamana *(Ar.)* : Zamane.
Zamana uşagları : Zamane çocukları.
Zamanazu : Bir defalık, nefes almadan, doğruca.
Zamanın nebzini tutmag : Zamana uymak.
Zamani ki *(Ar. Far.)* : Eğer, şayet, madem, mademki.
Zamanla ayaglaşmag : Zamanla yarışmak, zamana uymak.
Zaman zerfliyi : Zaman zarfı.
Zamazka *(Rus.)* : Cam macunu, pencere macunu.
Zamazkaçı : Macun çeken (usta).
Zamazka galmag : Gözü kalmak.
Zamazkalamag : 1. Macunlamak. 2. mec. Örtbas etmek.
Zamazkalanmag : Macunlanmak.
Zamazkalatmag : Macunlatmak.
Zambara : Şakacı, lâtifeci, maskara.
Zambıldağ : Yün topalakları (kışın koyunların yünlerinde olur).
Zamin *(Ar.)* : Kefil, garanti.
Zaminduran : Kefil, garanti.
Zamin durmag : Kefil olmak.
Zamine götürmek : Kefil olmak.
Zamine vérmek : 1. Kefaletle salıvermek. 2. Kefil göstermek.
Zaminkar *(Ar. Far.)* : Kefil.
Zaminkarlıg : Kefalet.
Zaminlik : Tazmin, kefillik, kefalet.
Zamin olmag : Kefil olmak.
Zamşa *(Rus.)* : Podüsüet.
Zanbag *(Ar.)* : Zambak, lâle.
Zanbagça : Şahtuğu, ağlayan gelin (lâle türü).
Zanbagçiçekliler : Zambakgiller.
Zanbağı : Zambak rengi.
Zang, Zangazarang : Metal sesi, tangırdama.
Zangıldamag : Tangırdamak.
Zangıldatmag : Tangırdatmak.
Zangıltı : Tangırtı.
Zapas *(Rus.)* : İstepne, yedek, stepne.
Zaponka *(Rus.)* : Kol düğmesi, manşet düğmesi.
Zoponkalı : Manşeti düğmeli.
Zoporojyé : Zaporojya (Ukrayna'da şehir).
Zaporojyéli : Zaporojyalı.
Zar *(Far.)* : 1. Zar. 2. Ağlama, ağlayış.
Zarafat *(Ar.)* : Şaka, lâtife.
Zarafata salmag : Lâtifeye vurmak, şakaya vurmak (işi).
Zarafat bir yana : Şaka bir yana.
Zarafatcasına, Zarafatca : Şakacıktan.
Zarafatcıl : Şakacı, gülünç, komik.
Zarafatçı : Şakacı, maskara.
Zarafatçılıg : Şakacılık.
Zarafat déyil : Şaka değil, ciddî.
Zarafat élemek (etmek) : Şaka etmek, şaka yapmak.
Zarafatla : Şakacıktan, şakayla.
Zarafatlaşma : Şakalaşma.
Zarafatlaşmag : Şakalaşmak.
Zarafatsız : Şakasız.
Zarafatyana, zarafathengi *(Ar. Far.)* : Şakadan.
Zara galmag : Aciz kalmak.
Zara gelmek : Bıkmak, usanmak.
Zara getirmek : Bıktırmak, usandırmak, bezdirmek.
Zarang, Zarangazarang : Tangırtı.
Zarapba-zoruh : Gürültü, patırtı.
Zar etmek : Bıkmak, usanmak.
Zar galmag : Çaresiz kalmak.
Zarganadlılar, Perdeganadlılar : Zarkanatlılar.
Zar gétmek : Feryat etmek.

Zarıldamag : 1. İnildemek (ağrı, acı vb. den). 2. Ağlamak.
Zarıldaşmag : Hüngür hüngür ağlaşmak.
Zarıldatmag : Ağlatmak (hüngür hüngür).
Zarıltı : İnilti.
Zarıma : İnleme.
Zarımag : 1. İnildemek. 2. Ağlamak (hüngür hüngür).
Zarıme : 1. Ağlayan, yalvaran. 2. Sıska, zayıf.
Zarıncı : Cılız, sıska, zayıf (hastalık neticesi).
Zarıtmag : Ağlatmak (hüngür hüngür).
Zarlı : Zarı olan.
Zar olmag : 1. Ümitsizliğe düşmek. 2. Ağlamak, inlemek.
Zarradhana : Cephane, silah deposu.
Zar-zar : Hıçkırarak, hüngür hüngür.
Zar-zar ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Zastava *(Rus.)* : 1. Kara gümrüğü. 2. Karakol.
Zat *(Ar.)* : 1. Zat, şahıs. 2. Tabiat, mizaç, huy. 3. Öz, mahiyet.
Zat-alileri : Ekselansları.
Zatelcenb *(Ar.)* : Zatülcenp, satılıcan.
Zaten *(Ar.)* : Zâten.
Zat-heşemetleri : Majesteleri.
Zatıgırıg : Namussuz, iffetsiz.
Zatıgırıglıg : Namussuzluk, iffetsizlik.
Zatına beled olmag : Ne idüğünü bilmek.
Zatına le'net : Adı batsın!
Zatını tanımag : Ne idüğünü bilmek.
Zati *(Ar.)* : Zâtî, fıtrî.
Zati-ali *(Ar.)* : Zâtıâli.
Zat-necabetleri : Altes.
Zavah : Sabah.
Zaval *(Ar.)* : Zeval.
Zavala düşmek (yétmek) : Bedbaht olmak, felakete uğramak.
Zavala gelmek (gétmek) : 1. Felâkete uğramak. 2. Mahv olmak, yok olmak.
Zavala uğramag : Zeval bulmak.
Zavala vérmek (yétirmek) : Bedbaht etmek, felâkete uğratmak.
Zaval görmemek : 1. Zarar görmemek. 2. Sağ sâlim kalmak.
Zavallı : 1. Bedbaht, biçare. 2. Mazlum. 3. Zedelenmiş (meyve, ağaç vb.).
Zavallılıg : Zavallılık.
Zavalsız : Dâimî, yok olmaz, zeval bulmaz, ebedî.
Zavalsızlıg : Ebedîlik, süreklilik.
Zaval tapmag : Zarar görmek.
Zaval vérmek : Bedbaht etmek, üzmek.
Zaval vurmag : 1. Zarar vermek. 2. Ölüm getirmek.
Zaval yétirmek : 1. Zarar vermek. 2. Ölüm getirmek. 3. Felâket getirmek.
Zaval yohdur (olmaz) : Korku yoktur, zeval yoktur.
Zaviye *(Ar.)* : Zâviye.
Zaviyenişin *(Ar. Far.)* : 1. Çileci, münzevî. 2. mec. Ortalıkta görünmeyen (kimse).
Zaviyenişinlik : 1. İnziva. 2. mec. Tenhada yaşama.
Zavkom : Fabrika sendika komitesi.
Zavod *(Rus.)* : Fabrika.
Zavodçu : Fabrikatör.
Zavodçulug : Fabrikatörlük.
Zavodyanı : Entegre tesis.
Zay, Zayé *(Ar.)* : Zayi.
Zaya çıhmag (dönmek, gétmek) : Boşa gitmek, boşa çıkmak.
Zaya vérmek, Zay élemek (etmek) : Zayi etmek, heder etmek.
Zayıl : Tembel, beceriksiz.
Zayıllamah : Aklını yitirmek, aklı başından gitmek.
Zayıl olmah : Uzak durmak, def olmak.
Zay mehsul : Bozuk mal, ıskarta mal.
Zay olmag : Zayi olmak.
Zayvahlamag : Saçmalamak; sayıklamak.
Zazan : Boşboğaz, geveze, çalçene.
Zeban *(Far.)* : 1. Dil. 2. Alev.
Zebana çekmek : Alevlenmek.
Zebana gelmek : Dile gelmek, dillenmek.
Zebane *(Far.)* : 1. Alev, yalın. 2. Dil (terazi vb.).
Zeber *(Far.)* : Üstün, fetha (hareke.).

Zeberced *(Ar.)* : Zabercet.
Zeberdest *(Far.)* : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Yetenekli, istidatlı.
Zeberdestlik : Bileği güçlülük.
Zébr *(Kong.)* : Zebra.
Zebri, Zebru : Huni.
Zebt *(Ar.)* : Zapt.
Zebt élemek (etmek) : Zapt etmek.
Zebtiyye *(Ar.)* : Zaptiye.
Zebt-rebt *(Ar.)* : Zapturapt.
Zébu *(Fr.)* : Hörgüçlü öküz.
Zebun *(Far.)* : Zebûn.
Zebun élemek (etmek) : 1. Zayıflatmak. 2. Esir etmek.
Zebunlug : Zayıflık, âcizlik.
Zebur *(Ar.)* : Zebûr.
Zede *(Far.)* : Kusur, eksiklik, pürüz, yara, ezik.
Zede deymek (tohunmag) : 1. Bozulmak, kokmak. 2. mec. Yaralanmak.
Zedeli : Bozuk, zedeli.
Zedelilik : Zedeli oluş; zedelenme.
Zede salmag : Zedelemek, yaralamak.
Zedesiz : Sağ salim, tam, bütün.
Zedesizlik : Tamlık, bütünlük, sağlamlık.
Zede vurmag : 1. Zedelemek. 2. mec. Yaralamak.
Ze'f *(Ar.)* : Zayıflık, kuvvetsizlik.
Zefer *(Ar.)* : Zafer.
Ze'feran *(Ar.)* : Safran.
Ze'feranı : Safran rengi.
Ze'feranlı : Safranlı, safran katılmış.
Ze'feranplov : Safranlı pilav, zerde.
Zefer çalmag (gazanmag) : Zafer kazanmak.
Zeferli : 1. Muzaffer. 2. Hatalı, tehlikeli.
Zeferli yér : Vücudun hassas yeri.
Zefer tağı : Zafer takı.
Zefer tapmag : Zafer kazanmak.
Zefer tohundurmag : Zarar dokundurmak.
Zefer tohunmag (deymek) : Zarar dokunmak.
Zeferyab *(Ar. Far.)* : Muzaffer, gâlip.
Zefer yetirmek : Yenmek, gâlip gelmek.
Zéfir *(Yun.)* : 1. Zefir (kumaş), patiska. 2. Pestil.
Zegavetdi : Nazik, terbiyeli.
Zeğğeto, Zeğğetun, Zeğğum *(Ar.)* : Çok acı, zıkım gibi.
Zeğğum kimi : Zıkkım gibi.
Zeğğumlamag : 1. Zıkkım yedirmek. 2. mec. Yedirmek, doyurmak. 3. mec. Zehirlemek.
Zeğğumlanmag : Zıkkımlanmak.
Zeğövz : Çok acı, zaç tadında.
Zeğen *(Ar.)* : 1. Saksağan. 2. Çene çukuru, gamze.
Zéh *(Far.)* : 1. Zıh. 2. Raf.
Zehende, Zehlekar : 1. Usandırıcı, bıktırıcı. 2. Çalçene, geveze.
Zéher *(Far.)* : Zehir, ağı.
Zeher dağarcığı (tuluğu) : Ağır sözlü, acı dilli (kimse).
Zehere dönmek : Ekşimek, bozulmak.
Zeher élemek (etmek) : Çok huzursuz etmek.
Zeher gatılmag : Neşe bozulmak, huzur kalmamak.
Zeher gatmag : Huzur kaçırmak.
Zeher içirtmek : Hayatını zehirlemek (birinin).
Zeher kimi : Zehir gibi.
Zeherlemek : 1. Zehirlemek. 2. mec. Acı sözler söylemek. 3. mec. Bozmak, harap etmek, yıkmak.
Zeherlenme : Zehirlenme.
Zeherlenmek : Zehirlenmek.
Zeherletmek : Zehirletmek.
Zeherleyici : 1. Zehirleyici. 2. mec. Kinayeli, istihzalı.
Zeherli : 1. Zehirli. 2. mec. Kinayeli.3. mec. Acı, acıklı.
Zeherlilik : 1. Zehirlilik. 2. mec. İstihzalılık.
Zehersiz : Zehirsiz.
Zehersizleşdirici : Zehirlenmeyi giderici.
Zehersizlik : Zehersiz oluş.
Zeher uddurmag : Hayatını zehirlemek.
Zeher yémek : Zehirlenmek.
Zeher yéyesi : Zehir yiyesice.
Zéhin *(Ar.)* : Zihin.
Zéhinli : İstidatlı.

Zéhinlilik : Kabiliyet, yetenek.
Zéhinsiz : Cahil, akılsız, şuursuz, anlayışsız.
Zéhinsizlik : Anlayışsızlık, kavrayışsızlık.
Zehire *(Ar.)* : Zahire.
Zehle : Tiksinti, nefret.
Zehleaparan (töken) : Usandırıcı, bıktırıcı.
Zehle aparmag (tökmek) : Bıkmak, usanmak, bezmek.
Zehlekar, Zehletökücü : Bıktırıcı, bezdirici, sırnaşık.
Zehlesi gaçmag (gétmek) : Nefret etmek.
Zehlesini aparmag (tökmek) : Bezdirmek, bıktırmak, usandırmak.
Zehletökenlik : Sırnaşıklık.
Zéhli : 1. Çizgili. 2. Zıhlı.
Zehm *(Far.)* : Yara.
Zehm *(Far.)* : Korku, dehşet, tehdit, gözdağı.
Zehmet *(Ar.)* :1.Emek. 2. Eziyet, rahatsızlık.
Zehmetaparan : Zahmetli.
Zehmet çekmek : Zahmet çekmek.
Zahmet çekme(yin) : Zahmet etme(yiniz)!
Zehmete düşmek : Başı ağrımak, baş ağrısına tutulmak.
Zehmete gatlaşmag : Zahmete katlanmak.
Zehmete salmag : Zahmete sokmak.
Zehmet haggı : Ücret.
Zehmetkéş *(Ar. Far.)* : 1. Emekçi. 2. Çalışkan.
Zehmetli : 1. Zahmetli. 2. mec. Ağır.
Zehmet olmasa : Zahmet olmazsa, mümkünse.
Zehmetséven (séver) : Çalışkan.
Zehmetsévenlik (séverlik) : Çalışkanlık.
Zehmetsiz : Zahmetsiz.
Zehmetsizce : Kolayca.
Zehmetsizlik : Kolaylık.
Zehmet vérmek : Eziyet vermek.
Zehmi basmag : Korkutmak, ürkütmek.
Zehmi yarılmag : Ödü kopmak, yüreği yarılmak.
Zehmle : Öfkeyle, dehşetle.
Zehmlendirilmek : Korkutulmak, ürkütülmek.
Zehmlendirmek : Korkutmak, ürkütmek.
Zehmlenmek : Korkmak, ürkmek.
Zehmli : 1. Korkunç, dehşetli. 2. Korkulu.
Zehmlilik : Dehşetlilik, ürkütücülük.
Zéhn (Ar.) : Zihin.
Zéhnen *(Ar.)* : Akılca, zihnen.
Zéhni *(Ar.)* : Zihnî.
Zéhniaçıg : 1. Kavrayışlı. 2. Anlayışlı, aydın.
Zéhniaçıglıg : Bilinç, şuur, zihin açıklığı.
Zéhni açılmag : Zihni açılmak.
Zéhniemek : Kafa emeği, fikir işçiliği.
Zéhni garalmag : Zihni bulanmak.
Zéhniterbiye : Zihin jimnastiği.
Zéhniyyet *(Ar.)* : Zihniyet.
Zehr *(Far.)* : Zehir.
Zehrimar *(Far.)* : 1. Yılan zehiri. 2. mec. Çok acı, zıkkım gibi.
Zehrimara dönmek : Zehire dönmek, zehir zıkkım olmak.
Zehrimara galsın (galmış) : Zehir zıkkım olsun!
Zehrimarlanmag : Atıştırmak, tıkıştırmak, zıkkımlanmak.
Zehrimarlıg : Zıkkımlık.
Zehrimarlıg etmek : Yemek.
Zehrimar olmag : Zehire dönmek.
Zehrimar yéyesen : Zıkkımın pekini ye!
Zehri (bağrı) yarılmag : Yüreği yarılmak, ödü kopmak.
Zeif *(Ar.)* : Zayıf.
Zeifce : Zayıfça.
Zeifcehet (yér) : Kusur, noksan, eksiklik.
Zeif damar : Hassas nokta, bam teli.
Zeif düşmek : Zayıflamak.
Zeif élemek (etmek) : Zayıflatmak.
Zeiflemek : Zayıflamak.
Zeiflendirilmek : Zayıflatılmak.
Zeiflendirmek : Zayıflatmak.
Zeiflenmek : zayıflamak.
Zeifleşdirici : Zayıflatıcı.
Zeifleşdirilmek : Zayıflatılmak.
Zeifleşdirmek : Zayıflatmak.
Zeifleşmek : Zayıflamak.
Zeifletdirmek : Zayıflattırmak.
Zeifletmek : Zayıflatmak.

Zeiflik : Zayıflık.
Zeif salmag : Zayıflatmak, zayıf düşürmek.
Zeka, Zekavet *(Ar.)* : 1. Akıl, zekâ. 2. Sağ duyu. 3.Basiret, feraset, zihin çevikliği.
Zekalı : Zekâlı.
Zekalılıg : Zekâlılık.
Zekasız : Zekâsız.
Zekasızlıg : İstidatsızlık.
Zekavetli, Zekalı : Zeki, akıllı.
Zekavetlilik : Akıllılık.
Zeki *(Ar.)* : Zekî.
Zekilik : Zekilik.
Zel : Kuyruk.
Zélaf, Zilan : Aşık, topuk kemiği.
Zélaf, Zilef : Sürtük, edepsiz.
Zelalet *(Ar.)* : 1. Rezâlet, alçaklık. 2. Zillet. 3. Dalâlet.
Zelâlet çekmek : Zor geçinmek.
Zelalete düşmek : Zelil olmak.
Zelalet ehli : Sapkın.
Zelam *(Ar.)* : Karanlık.
Zeleme : Fakir malı.
Zeli : 1. Sülük. 2. mec. Asalak, parazit. 3. mec. Tuttuğunu bırakmayan, yapışkan.
Zeli düzmek (goymag, salmag) : Sülük vurmak.
Zeli kimi yapışmag : 1. Sülük gibi yapışmak. 2. mec. Bıktırmak, bezdirmek.
Zelil *(Ar.)* : Zelîl, bedbaht.
Zelilane *(Ar. Far.)* : Bedbahtça, alçakça.
Zelil élemek (etmek) : Aşağılamak, alçaltmak.
Zelilleşmek : Alçalmak, aşağılaşmak.
Zelillik : 1. Hakirlik, zelillik. 2. Musibet.
Zelil olmag : Zelil olmak.
Zelil-zelil : Zelilce.
Zélit : Teneke.
Zeli yapışdırmag : Sülük vurmak.
Zelle : 1. Pinti, cimri. 2. Muannit, inatçı.
Zelzele *(Ar.)* : Zelzele, deprem.
Zelzeleli : Sarsıntılı, depremli.
Zelzele ocağı : Deprem üssü.
Zelzeleyedavamlı tikinti : Depreme dayanıklı bina.
Zelzeleye salmag : 1. Sarsmak. 2. Velveleye vermek, gürültüye vermek, kıyametler koparmak.
Zemane *(Ar.)* : 1. Zamane. 2. Talih, ikbal, takdir.
Zemanet *(Ar.)* : Kefâlet, kefillik.
Zemanetçi : Kefil.
Zemanet etmek : Kefil olmak.
Zemanetkar *(Ar. Far.)* : Kefil.
Zemanetli : Garantili.
Zemherir *(Ar.)* : Zemheri (Ocak ve Şubat soğukları).
Zemi *(Far.)* : 1. Tarla, ekinlik. 2. Çiftlik.
Zemin *(Far.)* : Zemin.
Zemine *(Far.)* : zemin.
Zeminesiz : Zeminsiz, esassız, temelsiz.
Zemine goymag (hazırlamag) : Ortam hazırlamak, zemin hazırlamak.
Zemine yaratmag : Zemin yaratmak.
Zemir, Evezlik *(Ar.)* : Zamir.
Zemisiçanı : Tarla faresi.
Zémit, Zémint, Zimirt *(Rus.)* : Çimento.
Zémstvo *(Rus.)* : Vilayet meclisi (eski Rusya'da).
Zem-zem *(Ar.)* : Zemzem.
Zenane *(Far.)* : Kadınlarla ilgili.
Zenberek *(Far.)* : Zemberek.
Zenberekçi : Zemberekçi.
Zenbil *(Ar.)* : Zembil.
Zenbilcik : Zembilcik, zembil.
Zenbilçi : Zembilci.
Zenbilçilik : Zembilcilik.
Zenbilli : Zembilli.
Zenbiltohuyan (höreı) : Sepetçi.
Zenbil-zenbil : Zembiller dolusu.
Zenbirek, Zenburek *(Far.)* :Yay, zemberek.
Zenbur *(Ar.)* : Arı.
Zencefil *(Ar.)* : Zencefil.
Zencefil çayı : Zencefil çayı.
Zencere *(Far.)* : Cırcır böceği.
Zenci *(Ar.)* : Zenci.
Zencir *(Far.)* : Zincir.
Zencirbend *(Far.)* : Zincirli, zincirlenmiş.
Zencir çéynemek (gemirmek) : Sinirli olmak, hınçlı olmak, öfkelenmek.

Zencirçilik : Zincir vurma (Muharremde vücuda işkence âdeti).
Zencirden gurtarmag : Esaretten kurtarmak.
Zencire : Zincir süsü (kadın elbisesinde), kenarsuyu.
Zencire çekmek (vurmag) : zincire vurmak, prangaya vurmak.
Zencireli : Zincirekli, zincir desenli.
Zencirini gırmag : 1.Esaretten kurtarmak. 2. mec. Haddini aşmak, ipini kırmak.
Zencir kimi : Zincir gibi.
Zencirleme : 1. Zincirleme. 2. mec. Deli.
Zencirlemek : Zincirlemek.
Zencirlenmek : Zincirlenmek.
Zencirletdirmek : Zincirletmek.
Zencirli : 1. Zincirli. 2. mec. Esir. 3. mec. Deli.
Zencirliötürücü : Zincirli araç.
Zencirotu : Yabanî hindiba, karahindiba.
Zencirvarı : Zincirleme, müselsel.
Zencirvuran, Zencirçi : Kendini zincirle döven (Muharrem ayında şiilerin âdeti).
Zend : Zan.
Zénd *(Sans.)* : Zend (Avesta'nın Pehlevice tercümesi olup Zerdüşt'ün kitabıdır).
Zendéyi-zehlesi gétmek : Nefret etmek, sabrı tükenmek, asabı bozulmak.
Zendéyi-zehlesini aparmag : Sinirlendirmek, öfkelendirmek.
Zeneh *(Far.)* : Çene.
Zenehdan *(Far.)* : Gamze (çenede veya yanakta).
Zenehdanlı : Gamzeli (çene , yanak).
Zenehliy : Kurnazlık, düzenbazlık.
Zenehliy élemek : Düzenbazlık etmek.
Zeneki : Hamaratlık.
Zeneki-zeneki : Çocuk gibi, çocukça, çocuksu.
Zenen *(Far.)* : 1. Kadın. 2. Eş, karı.
Zenene *(Far.)* : Kadınla ilgili.
Zenene başmag : Kadın ayakkabısı.
Zenene hamam : Kadınlar hamamı.
Zenen hamamı : 1. Hamam (kadınlara ait). 2. mec. Kadınlar hamamı.
Zenen heylağı : Kadın, bayan.
Zeng : 1. Çan, zil. 2. Çan sesi.
Zengan : Konç, getr (meşinden).
Zengçalan, Zengçi : Zangoç.
Zeng çalmag (vurmag) : 1. Zil çalmak. 2. Telefon etmek.
Zengçiçekliler : Çançiçeğigiller.
Zengçiçeyi : Çançiçeği.
Zengçilik : Zangoçluk.
Zengel, Zengan, Gunc : Konç, getr (meşinden).
Zengele : Midye.
Zeng élemek (etmek) : Telefon etmek.
Zengeley : Kurnaz, düzenbaz, oyunbaz.
Zengi *(Far.)* : Zenci.
Zengilan : Kış.
Zengin *(Ar.)* : Zengin.
Zenginlik : Zenginlik.
Zengin paltar : Pahalı elbise.
Zengin torpag : Verimli toprak.
Zengli : Zilli (saat vb.).
Zengşekilli, Zengvarı : Çan şeklinde.
Zengşütür : Deve çanı (musikî makamı).
Zengule, Zengüle *(Far.)* : 1. Modülasyon, makam seyri (musikî). 2. Bülbül sesi.
Zengule vurmag : Ötmek.
Zenin *(Ar.)* : Şüpheli.
Zénit *(Fr.)* : 1.Başucu, semtürres, yeröte. 2. mec. Zirve, şahika.
Zénitçi : Uçaksavarcı.
Zénit topu : Uçaksavar.
Zenn *(Ar.)* : 1. Zan. 2. Hafıza.
Zenn élemek (etmek) : Zannetmek, sanmak.
Zennim kesmir : Aklım kesmiyor.
Zenn ile : Dikkatle.
Zennimce : Zannımca.
Zép : Yapıştırıcı (kırık çanak çömlek için yumurta ve pamuk karışığı).
Zéplemey : Yapıştırmak (kırık çanak çömleği).
Zépli : Yapıştırılmış (kırık çanak çömlek).

Zer *(Far.)* : 1. Altın. 2. Yaldız. 3. Zar (tavla vb.).
Zeravend *(Far.)* : Zeravent, kurtluca, loğusaotu.
Zerb *(Ar.)* : Darp.
Zerbaf *(Far.)* : 1. Sırmacı, kaytancı, zıhçı. 2. Sırmalı.
Zerbaflı : Sırmalı.
Zerbaflıg : Sırmalık.
Zerbasan : Yaldız basan (matbaacılık).
Zerb cedveli : Çarpım cetveli.
Zerbdest, Zerbi-dest *(Ar. Far.)* : 1. Kol kuvveti, kuvvet, bilek gücü. 2. mec. Hüner, beceri.
Zerbe *(Ar.)* : Darbe.
Zerbe altına goymag : Tehlike karşısında bırakmak.
Zerbeçi : Öncü (işçi).
Zerbeçilik : Öncü eylemi.
Zerbe çalmag (éndirmek) : Darbe vurmak.
Zerbeft *(Far.)* : Sırmalı.
Zerbeli : 1. Vurma sazlar. 2. Öncü (işçi). 3. Öncelikli.
Zerbet *(Ar.)* : Yara, darbe izi.
Zerbe yémek : Darbe yemek.
Zerbhane *(Ar. Far.)* : Darphane.
Zerbi-dest *(Ar. Far.)* : 1. Bilek gücü. 2. mec. beceri.
Zerbi-mesel, Zerbülmesel *(Ar.)* : Darbımesel.
Zerbi-mesel olmag : Darbımesel olmak.
Zerbimugam *(Ar.)* : Makam adı (musikî).
Zerble : Şiddetle.
Zerbli : Vurma sazlar.
Zerb olunmag (édilmek) : Darp edilmek (para vb.).
Zerb vurmag (élemek) : Darp etmek (para vb.), para kesmek, para basmak (metalden).
Zerd *(Far.)* : 1. Sarı. 2. Sarıcık.
Zerdab *(Far.)* : 1. Süt suyu. 2. Serum. 3. İrin.
Zerdablı : Serumlu.
Zerdalı *(Far.)* : Kayısı, zerdali.
Zerde, Yérkökü : Havuç.
Zerdeper : Kızılkanat (balık).
Zerdüşt *(Far.)* : Zerdüşt.
Zerdüşti *(Far.)* : Zerdüşt.
Zerdüştilik : Zerdüştlük.
Zeredin : Pense.
Zerefşan *(Far.)* : 1. Altın işlemeli. 2. Altın saçan. 3. Zerefşan (Özbekistan'da bir ırmak ismi).
Zerendaz *(Far.)* : Simli kumaş perde, sırmalı pullu perde (eskiden).
Zerer *(Ar.)* : Zarar.
Zerer çekmek : Zarar çekmek.
Zerer çekmiş : Mutazarrır.
Zerer deymek : Zarar çekmek.
Zarerdide *(Ar. Far.)* : Zarar gören; felaketzede; kazazede.
Zererdide olmag : Zarar görmek, zarara uğramak.
Zerere düşmek : 1. Zarara uğramak. 2. Zarurî harcama yapmak.
Zerer élemek (etmek) : Zarar etmek, zarar görmek.
Zerere salmag : Zarar ettirmek, zarar vermek.
Zerer getirmek : Zarar vermek.
Zerer görmek : Zarar görmek.
Zereri çatmag : Zararı dokunmak.
Zereri nedir : Zararı yoktur, önemli değil!
Zererin yarısından gayıtmag : Zararın yarısından dönmek.
Zererli : Zararlı.
Zererli çıhmag : Zararlı çıkmak.
Zererlilik : Zararlılık, zararı dokunma.
Zerersiz : Zararsız.
Zerersizce : Zarar getirmeden.
Zerersizleşdirilmek : Zararsızlaştırılmak, etkisizleştirilmek.
Zerersizleşdirilmiş : Zararsızlaştırılmış.
Zerersizleşdirmek : Zararsızlaştırmak.
Zerersizleşmek : Zararsızlaşmak.
Zererşizlik : Zararsızlık, ziyansızlık.
Zerervérici : 1. Muzır haşere, asalak. 2. Âfet.
Zerer vérmek : Zarar vermek.
Zerervérmez : Zararsız, ziyansız.

Zerer vurmag : Zarara uğratmak.
Zerf *(Ar.)* : 1. Tabak. 2. Zarf (gramer). 3. Paket, zarf.
Zerfinde : Süresinde, içerisinde.
Zerflik : Zarf (gramer), zarf tümleci.
Zerganadlı : Sarı kanatlı (böcek).
Zerganadlılar : Sarı kanatlılar (böcek familyası).
Zerger *(Far.)* : Kuyumcu, cevahirci.
Zergerlik : Kuyumculuk.
Zerhara : Simli kumaş, sırmalı kumaş, kareli kumaş.
Zerharalamag : Simli perde asmak, hâreli perde asmak.
Zerharalanmag : Simli perde asılmak.
Zerharalı : Simli, hareli.
Zerif *(Ar.)* : 1. Zarif. 2. Sıska, zayıf.
Zerifane *(Ar. Far.)* : Zarifçe.
Zerifleşdirilmek : Yumuşatılmak.
Zerifleşdirmek : İnceltmek, zarifleştirmek.
Zerifleşmek : Nazikleşmek, incelmek.
Zeriflik : Zariflik.
Zerifyunlu : Yumuşak yünlü (koyun).
Zerilhana : Helâ, tualet.
Zerine, Zerrine *(Far.)* : Amberbaris, kadıntuzluğu, sarıçalı.
Zerlemek : Yaldızlamak.
Zerlilik : Yaldızlılık.
Zernigar : Altın işlemeli, yaldızlı, zertari.
Zernişan : 1. Yaldızlı. 2. Simli kumaş. 3. Sırmalı, bezekli.
Zerli-zibalı, Zer-zibalı : Süslü, bezekli.
Zerniş : Yemiş.
Zernişan *(Far.)* : 1. Yaldızlı, altınkakmalı. 2. Sırmalı.
Zerre *(Ar.)* : Zerre.
Zerrebin *(Ar. Far.)* : 1. Mikroskop. 2. Pertavsız.
Zerredin : Pense.
Zerre geder : Zerre kadar.
Zerrelenmek : Parçalanmak, ufalanmak.
Zerrelenmiş : Parçalanmış, ufalanmış.
Zerre-zerre : Az az, zerreler halinde.
Zerrin *(Far.)* : Zerrin.
Zeruret, Zeruriyyet *(Ar.)* : Zaruret.
Zeruri *(Ar.)* : Zarurî.
Zerurilik : Zaruret.
Zervarag *(Far. Ar.)* : Yaldız yaprak, müzehhep varak.
Zervarı : Sarımsı.
Zervereg̃ *(Far. Ar.)* : Yaldızlı yaprak, müzehhep yaprak.
Zérzek : Taş duvar (kuyu duvarı).
Zérzekli : Örülü, duvarlı.
Zervuran : Tezhipçi.
Zerzer *(Far.)* : Simli kumaş, sırmalı kumaş.
Zer-zerbaft *(Far.)* : Simli kumaş.
Zer-ziba *(Far.)* : 1. Pahalı kumaş. 2. Cevahir, mücevher.
Zer-zibalı : Süslü elbise.
Zer-ziver *(Far.)* : Zinet, süs.
Zeverder *(Far.)* : Kemertaşı, lento (bina yapılırken kapı ve pencere üstüne konulur).
Zevergarın : Gebeş, şişko.
Zevvar *(Ar.)* : Ziyaretçi.
Zevzek, Zevzeh : Zevzek, çalçene, çenesidüşük.
Zevzekleşmek : Zevzeklenmek.
Zevzek-zevzek : Zevzekçe.
Zevzemek, Zevzemeh : Boşboğazlık etmek, zevzeklik etmek.
Zevzetmek : Zevzeklik ettirmek.
Zey : Şap, zaç.
Zéy *(Ar.)* : Kıyafet, elbise, dış görünüş.
Zeydan *(Ar. Far.)* : Gaz memesi (Gaz lambasında).
Zeydaşı : Kuvars, kum taşı.
Zeyduz : Şap, zaç.
Zeyduzlamah : Şaplamak (deriyi).
Zeyerek : Keten, keten tohumu.
Zeyerey : Keten yağı.
Zeyin : Angarya.
Zeyleduz : Şap, zaç.
Zeyleme : Şaplama.
Zeylemek : Şaplamak, şap ilave etmek.
Zeylenmek : Şap katılmak, şap karıştırılmak.
Zeyletdirmek, Zeyletmek : Şap karıştırtmak.

Zeyli : Şaplı.
Zeylik, Zeydan, Zeylih : 1. Boğaz (lamba için). 2. Şap imalathanesi.
Zéytun *(Ar.)* : Zeytin.
Zéytun ağacı : Zeytin ağacı.
Zéytunçiçekliler : Zeytingiller.
Zéytunçu : Zeytinci.
Zéytunçulug : Zeytincilik.
Zéytuni *(Ar.)* : Zeytuni.
Zéytunlug : Zeytinlik.
Zıbın : 1. Entari. 2. Zıbın, zıbun.
Zıflamah : Hızlı vurmak.
Zıggana-zıggana :Zorla, güçle, ıkına sıkına.
Zıgganmag, Zıgginmag : Ikınmak.
Zıggı : 1. Cimri, hasis. 2. Usandırıcı, bıktırıcı, sırnaşık. 3. Tembel.
Zıggıçılığ : Gevezelik, boşboğazlık.
Zıggıldamag :İnlemek, sızlanmak, ıkınmak.
Zıggıltı : İnilti, ıkıntı.
Zıggımag : Ikınmak.
Zıggına-zıggına : Ikına sıkına.
Zıgginmag : Ağır ağır konuşmak.
Zığ : 1. Vıcık çamur, balçık. 2. Göz çapağı. 3. Yağlılık. 4. Cıvık pislik.
Zığab : 1. Bataklık. 2. Yaldız.
Zığbazığ : Lebalep, silme.
Zığıldamag : Mızırdanmak, inlemek.
Zığıldaşmag : İnleşmek.
Zığıldatmag : İnletmek.
Zığıltı : Keskin çığlık.
Zığımah : Kaymak, kayarak gitmek.
Zığla, Zılğa : 1. Civciv. 2. Bebek.
Zığlamag : Çamurlamak.
Zığlamah : Kuvetlice vurmak.
Zığlandırmag : 1. Çamurlamak. 2. Koyulaştırmak.
Zığlanmag : Çamura bulaşmak.
Zığlanmış : Çamurlu.
Zığlaşmag : Çamurlaşmak.
Zağlatmag : Çamurlatmak.
Zığlı : 1. Çamurlu, balçıklı. 2. Koyu. 3. Kirli, çapaklı.
Zığlıg, Zığlıh : 1. Bataklık. 2. Koyuluk, yoğunluk.
Zığ vurmag (vérmek) : Silme dolu olmak, lebalep dolmak.
Zığ-zığ : Gözü sulu, gözü yaşlı.
Zığ-zımğır : Çamur, balçık.
Zıhma, Zohma : Yumruk; dirsek.
Zıhmalamah : Dirsek kakmak, itmek.
Zıhzıh : Saksağan.
Zıl : Pislik, gaita, gübre (kuş).
Zılğa : 1. Civciv (yeni doğmuş). 2. Kuraklık ekini. 3. Kikirik. 4. Bücür.
Zılh : Pancar.
Zılha : Tamamen, büsbütün.
Zılıg, Zılıh : Göz çapağı.
Zılıglı : Çapaklı.
Zıllamag : Çımkırmak (kuş).
Zımır : 1. Çamur. 2. Bulanık.
Zımır, Zımırt : Ham, olmamış (meyve).
Zımırd : Tamam, bütün.
Zımırramah : Kirletmek, pislemek.
Zımırtlag : Cıvık (çamur, pislik).
Zındıg *(Ar.)* : Zındık.
Zıng : 1. Guano. 2. Çan sesi, zil sesi.
Zıngıldamag : Şıngırdamak, tıngırdamak, çıngırdamak.
Zıngıldatmag : Çıngırdatmak.
Zıngıltı : Çıngırtı.
Zıngırov : Çıngırak, çan.
Zıngırovlu : Çıngıraklı.
Zıngırovlu ilan : Çıngıraklı yılan.
Zıngırovotu, Zengçiçeyi : Çançiçeği.
Zıng-zıng : Çın çın.
Zınğ : Azıcık.
Zıntış : İnatçı.
Zıpı : Kaba, nezâketsiz.
Zıpırtı : Bitkin, yorgun (kimse).
Zıpi : Yumruk.
Zıplamag : Fırlatmak, indirmek, vurmak.
Zıppıltı, Zırpıltı : 1. Telaş, endişe, panik. 2. Zıp sesi.
Zıppız : Çıplak, üryân.
Zıran : Finalist (oyunda).
Zırbıh : Çamur.
Zırganmaz : Zırcahil.
Zırı(g), Zırıh : 1. Eşek (erkek). 2. Odun, kütük. 3. mec. Bodur, şişman. 4. mec. Nezâketsiz. 5. mec. Zırcahil. 6. mec. Koskoca, sırık gibi, iriyarı.
Zırıldamag : Zırıldamak.

Zırıldatmag : Zırıldatmak.
Zırıng : Çan sesi.
Zırıngazırıng : Gıcır gıcır, gıcırdayarak.
Zırnıh, Zırnı, Zırnıg : Zırnık, arsenik.
Zırpı, Zırpi : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Hantal, kubat. 3. mec. zırcahil. 4. mec. Nezâketsiz, edepsiz, görgüsüz.
Zırpılaşmag : Şişmanlamak, göbek bağlamak.
Zırpılıg : Hantallık, irilik.
Zırrama : 1. Ahmak, akıldan noksan. 2. mec. Ahmak, et kafalı. 3. mec. Kaba, terbiyesiz, yontulmamış.
Zıryan : Komi halkı (eski adı).
Zırzah : Tırmık.
Zır-zır : Zır zır.
Zır-zır zırıldamag (etmek) : Zırıldamak.
Zıvanı : Kadın elbisesi (eskiden).
Zıvıllıh : Çalı ormanı, fundalık.
Zıvınca : İç çamaşırı (kadın).
Zıvırdış : Kaba, nezâketsiz, saygısız.
Zıvırdışı : Saygısızca.
Ziba *(Far.)* : 1. Süslü. 2. Güzel, gökçek.
Zibalanmag : Güzelleşmek.
Zibalıg : Güzellik.
Zibar : Utanma, hayâ, ar.
Zibes *(Far.)* : Yeteri kadar, yeterince.
Zibidi : Tamamiyle.
Zibil : 1. Çöp. 2. mec. Aşağılık (kimse).
Zibilatan : 1. Çöp kamyonu. 2. Çöp borusu.
Zibilçi : Çöpçü.
Zibilçilik : Çöpçülük.
Zibildaşıyan : Çöp kamyonu.
Zibili çıhmag : Sudan ucuz olmak.
Zibilini çıharmag : Saygısızlık göstermek; âdice tahrif etmek.
Zibil kemeri : Çöp borusu.
Zibil kimi : Bol miktarda, çok.
Zibillemek, Zibillendirmek : 1. Çöp atmak, çöple kirletmek. 2. mec. Saçıp savurmak. 3. mec. Haşiv yapmak.
Zibillendirilmek : Çöple kirletilmek.
Zibillenme : Pislenme, kirlenme.
Zibillenmek : 1. Pislenmek. 2. Çörçöple tıkanmak (boru vb.).
Zibilleşdirmek : 1. Çöp dökmek. 2. mec. Bozmak, berbat etmek.
Zibilleşmek : 1. Pisleşmek. 2. mec. Bozulmak, berbat olmak.
Zibilletmek : Çörçöp dökmek, kirletmek.
Zibilli : 1. Kirli, çamurlu. 2. Çepelli.
Zibillik, Zibilhana : Çöplük.
Zibilliktoyugları : Uzunkuyruklu baştankara.
Zibillilik : Kirlilik.
Zibilliye atmag : Unutmak, terk etmek, affetmemek.
Zibilsiz : Temizlenmiş, ayıklanmış.
Zibilsizlik : Temizlik, arılık.
Zidd *(Ar.)* : 1. Zıt, muhalif. 2. Muhasım, rakip, düşman.
Zidd çıhmag : Muhalif olmak, muhalefet etmek.
Zidd gétmek : Zıt gitmek (biriyle), zıtlaşmak.
Ziddine : Aksine, zıttına.
Ziddiyyet, Zidlik *(Ar.)* : 1. Muhalefet. 2. Düşmanlık. 3. Tezat, çelişki.
Ziddiyyet bağlayıcısı : Karşıtlık bağlacı (gramerde).
Ziddiyyetli : Tezatlı.
Ziddiyyetlilik : Çelişkili durum.
Ziddiyyetsiz : Uyumlu.
Ziddiyyetsizlik : Uyum, uyumluluk.
Zifaf *(Ar.)* : Zifaf.
Zifaf ahşamı : Zifaf gecesi.
Zifaf otağı : Gerdek odası.
Ziğiymet *(Ar.)* : Pahalı, kıymetli.
Ziğzağ *(Alm.)* : Zikzak.
Ziheyat *(Ar.)* : Canlı.
Zikr *(Ar.)* : Zikir.
Zikr démek : Zikir çekmek.
Zikr olunmag : Zikrolunmak.
Zikr tesbéhi : Zikir tesbihi.
Zil *(Far.)* : 1. Tiz (ses). 2. Tiz nota. 3. Kuş gübresi. 4. Koyu, pek.
Zilaf : Tualet, ayak yolu.
Zilaflamah : Cilalamak, düzlemek, tesviye etmek.
Zilden : Tizden, tiz sesle.

Zile çekmek : Tiz perdede çalmak.
Zile çıhmag : Tiz perdesine geçmek.
Zile galhmag : Tiz perdede çalmak.
Zilef, zirincek : Muzip, usandırıcı, can sıkıcı.
Zileflik : Muziplik, can sıkıcılık, usandırıcılık.
Zile getirmek : Tiz perdede çalmak.
Zilgara : Simsiyah, kapkara.
Zilgaranlıg : Zifirî karanlık.
Zilğe'de *(Ar.)* : Zilkade.
Zilhan *(Far.)* : Tiz perdede okuyan.
Zilhicce *(Ar.)* : Zilhicce, onikinci ay.
Zili, Gebe : Kilim, palas.
Zillemek : 1. Dik dik bakmak, gözlerini dikmek. 2. Tiz perdede icra etmek.
Zillemmeh : Kapanmak.
Zillenmek : 1. Dik dik bakmak. 2. Havalanmak (dikine). 3. Tiz perdede çalmak. 4. Bakışmak (birbirine).
Zilleşdirilmek : Tizleştirilmek (ses).
Zilleşdirmek : Tizleştirmek (sesi).
Zilleşmek : Tizleşmek.
Zillet *(Ar.)* : Zillet.
Zillet çekmek : Bedbahtlık çekmek, muhtaç yaşamak.
Zillete düşmek : Felâkete düşmek, felâketzede olmak.
Zillete salmag : 1. Mağdur etmek, zelil etmek. 2. Hor etmek, alçaltmak aşağılamak.
Zilletmek, Zilleşdirmek : Tizleştirmek (ses tonunu).
Zilli : Gübreli (kuş gübresiyle).
Zilona : Küstah, edepsiz, yüzsüz.
Zilperde : Tiz perde.
Zilses : Tiz ses.
Zilteng : Paldım.
Zilviy : Bir dilim, bir lokma.
Zilviye : Lokma tatlısı (un, yumurta, bal karışımı), Zülubiye.
Zimir : Pislik, hayvan tersi (cıvık).
Zimistan *(Far.)* : Kış.
Zimme *(Ar.)* : 1. Kefillik, tazmin. 2. Kabullenme, ahit.
Zimnen *(Ar.)* : Zımnen.
Zina *(Ar.)* : Zinâ.
Zinakar *(Ar. Far.)* : Zinâ eden.
Zinakarlıg : Zina etme.
Zinc *(Far.)* : Simbalom, simbal, büyük kastanyet, madenî kastanyet.
Zinci : Dere yatağı, kurumuş ırmak yatağı.
Zincilferec : Sucuk (incir pekmezinden), pestil.
Zincir : Ölçü.
Zindan *(Far.)* : 1. Zindan. 2. Örs.
Zindana salmag : Hapsetmek, zindana atmak.
Zindanban, Zindançı *(Far.)* : Gardiyan.
Zindanbanlıg, Zindançılıg : Gardiyanlık.
Zindanhana *(Far.)* : 1. Zindan. 2. Demirhane.
Zindan kimi : Çok ağır.
Zindanlamag : Hapsetmek, hapse tıkmak.
Zindanlanmag : Hapsedilmek.
Zinde *(Far.)* : Zinde, canlı, diri.
Zindedil *(Far.)* : Sevinçli, mesut, neşeli.
Zindegan *(Far.)* : Hayat, ömür, yaşayış.
Zindegani *(Far.)* : Hayat, yaşayış.
Zindeganlıg : Hayat, ömür.
Zendeganlıg élemek (etmek) : Yaşamak, geçinmek.
Zine : Süzülmüş, süzme (her şey).
Zine, Sucug : 1. Sucuk, pestil (meyve şırasiyle). 2. Bataklık. 3. Su kabarcığı.
Zinet *(Ar.)* : Ziynet, bezek.
Zinetçi : Süsleyici, bezekçi.
Zinetçilik : Bezeme, süsleme.
Zinetlemek : Süslemek, bezemek.
Zinetlendirilmek : Tezyin edilmek.
Zinetlendirmek : Bezemek, süslemek, tezyin etmek.
Zinetlenmek : Bezenmek, süslenmek.
Zinetli : Zarif, şık, süslü.
Zinet vérmek (vurmag) : Bezemek, süslemek.
Zing : Pazı kemiği; kalça kemiği, baldır kemiği.
Zing, Zıng : Cıngıl, çıngıl, çingil.
Zingildemek : 1. Çenilemek. 2. Çıngırdamak.
Zingildeşmek : Çenileşmek (köpekler).

Zingildetmek : 1. Çeniletmek. 2. Çınlatmak, çıngırdatmak.
Zingilti : 1. Çenileme. 2. Çınlama, çıngırtı.
Zingire, Zingile : Üzüm salkımı.
Zingvara : Cıngıl, çıngıl.
Zinhar *(Far.)* : Zinhar! aslâ!
Zinhar élemek (etmek) : Bıktırmak, usandırmak, incitmek.
Zinhara gelmek : Sıkılmak, bıkmak, daralmak.
Zinhara getirmek : Bıktırmak, bezdirmek, incitmek.
Zinhar olmag : Bıkmak, usanmak, incinmek, sıkılmak.
Zinheril : Çok sıcak, kaynar.
Zinrih, Zinrik : Çok karanlık.
Zinzile : 1. Zorluk, güçlük. 2. Zelzele.
Zir *(Far.)* : 1. Kesre, esre. 2. Fincan tabağı.
Zira *(Far.)* : Zirâ, çünkü.
Zirab *(Far.)* : Ayak yolu, tualet.
Ziraet *(Ar.)* : Ziraat.
Zircame, Zircama *(Far.)* : İç çamaşırı.
Zircamelik : İç çamaşırlığı (kumaş).
Zircih, Zirçih : Sırnaşık, yapışkan.
Zircihlih : Yaramazlık.
Zirdest *(Far.)* : Yardımcı, çırak.
Zire, Çire : 1. Tayın, norm. 2. Kimyon.
Zireçiçeyi : Çok yıllık süsbitkisi.
Zirefkend *(Far.)* : Musikî makamı.
Zirêh *(Far.)* : 1. Zırh. 2. Kabuk (kaplumbağa, timsah vb.).
Zirêhdêşen, Zirêhdelen : Zırhdelen.
Zirêh kimi (tek) : Kalbur gibi, delik deşik.
Zirêhlemek : Zırhlandırmak.
Zirêhlenmek : Zırhlanmak.
Zirêhlenmiş : Zırh giymiş, zırhlı.
Zirêhli : Zırhlı.
Zirêhli avtomobil : Zırhlı otomobil, zırhlı araba.
Zirêhligatar : Zırhlı tren.
Zirêhligemi : Savaş gemisi.
Zirek *(Far.)* : 1. Becerikli, mahir. 2. Zeyrek, anlayışlı.
Zireklenmek, Zirekleşmek : 1. Akıllanmak. 2. Beceri kazanmak.
Zirekleşdirmek : Çevikleştirmek.
Zireklik : Zeyreklik.
Zireklik göstermek : Zeyreklik göstermek.
Zireklikle : Akıllıca, zekice.
Zirek terpenmek (terpeşmek) : 1. Çabuk davranmak. 2. Hızlı hareket etmek.
Zireng *(Far.)* : Zeyrek.
Zirenglik : Zeyreklik.
Zireze : Kapı sürgüsü, reze, sürme.
Zirî : Tuzluk.
Zirinc, Ziriş(k) *(Far.)* : Diken üzümü, sarı çalı, kadın tuzluğu, amberbaris.
Zirincek, Zilef : Sırnaşık; muzip, usandırıcı, can sıkıcı.
Zirincçiçekliler : Diken üzümü çiçekliler.
Zirve *(Ar.)* : Zirve.
Zirveli : Mürtefi.
Zir-zeber, Zirüzeber *(Far.)* : Alt üst.
Zir-zeber etmek : Alt üst etmek.
Zir-zeber olmag : Alt üst olmak.
Zirzelemek, Zircelemeh : Sürgülemek (kapıyı).
Zirzemi *(Far.)* : Bodrum.
Zirzemili : Bodrumlu.
Zir-zibil : 1. Süprüntü. 2. mec. Bayağı, aşağılık (şey, kimse).
Zişan *(Ar.)* : Şanlı.
Zişt *(Far.)* : Çirkin.
Zivana : Zıvana.
Zive : Çamaşır ipi.
Ziver *(Far.)* : Ziynet, bezek, süs.
Zivildağ, Zivildag : 1. Kaygan, kayan (yer). 2. Patinaj yeri, patinaj pisti.
Zivmek, Züvüldemek : Sürünerek inmek, kaymak.
Ziy : şekil, biçim.
Ziya *(Ar.)* : Ziyâ, nur, aydınlık.
Ziyad *(Ar.)* : 1. Pullu balık, kütüm balığı. 2. Çok, fazla.
Ziyadar *(Ar. Far.)* : Işıklı, nurlu.
Ziyadbalığı : Kütüm balığı, pullu balık.
Ziyade *(Ar.)* : Ziyâde.
Ziyade etmek : Artırmak.
Ziyadelendirmek : Ziyâdeleştirmek.
Ziyadeleşdirmek : Ziyâdeleştirmek.
Ziyadeleşmek : Ziyâdeleşmek.
Ziyade olmağ : Artmak.

Ziyad etmek (éylemek) : Çoğaltmak.
Ziyad olmağ : Çoğalmak.
Ziyalandırılmag : 1. Işıklandırılmak. 2. mec. Aydınlatılmak.
Ziyalandırmag : Aydınlatmak.
Ziyalanmag : Aydınlanmak.
Ziyalı : 1. Aydın, münevver. 2. Açık, aydın.
Ziyalılaşmag : Medenîleşmek.
Ziyalılıg : Medeniyet, kültür.
Ziyan *(Far.)* : Ziyan, zarar.
Ziyan çekmek : Zarar çekmek.
Ziyançı : Zararlı, muzır, sabotajcı.
Ziyançılıg : Sabotaj.
Ziyan deymek : Zarar görmek.
Ziyan élemek : 1. Zarar etmek. 2. Çocuk düşürmek.
Ziyan görmek : Zarar görmek.
Ziyanhab *(Far.)* : 1. Müsrif. 2. Muzır, bedhah, kötü yürekli. 3. Şer atan, dedikoducu.
Ziyanhor *(Far.)* : Zararlı, muzır.
Ziyankar *(Far.)* : Muzır.
Zıyankarlıg, Ziyanhorlug : Sabotaj.
Ziyanlı : Zararlı.
Ziyanlıg : Zarar, ziyan, hasar.
Ziyanlılıg : Zararlılık.
Ziyansız : Zararsız.
Ziyansızlıg : Zararsızlık.
Ziyan tohunmag : Zarar dokunmak.
Ziyanvérici : Zararlı, zarar verici.
Ziyaret *(Ar.)* : Ziyâret.
Ziyaretçi : Ziyâretçi.
Ziyaretçilik : Ziyaret etme.
Ziyarete gétmek : Ziyaretgâha gitmek.
Ziyaret élemek : Görüşmek, ziyaret etmek.
Ziyaretgah *(Ar. Far.)* : Ziyâretgâh.
Ziyeh : Çok, fazlaca.
Ziyerek : Keten.
Ziyil, Zigil : Siğil.
Ziyilcik : Siğilcik.
Ziyildemek : Tir tir titremek.
Ziyilli : Siğilli.
Ziyillilik : Siğillilik.
Ziyilotu, Demrovotu : Siğilotu.
Ziyil tökmek : Siğil çıkarmak.
Ziyrih : 1. İğreng. 2. Çevik, atik, kıpırdak.
Zizen çörek : İçi çörek (çocuklar için).
Zobalah : Çamur topalakçığı.
Zobban : Büyükçe, kocaman.
Zod : 1. Kaynak (metal). 2. Kulak demiri. 3. Metal döverek uzatma, haddeleme. 4. mec. Keskinlik, kesicilik.
Zoddama : Baştansavma.
Zoddamah : Bilemek, zağlamak, keskinleştirmek.
Zoddi, Zoddu : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. Sinirli, öfkeli.
Zoddu-zoddu : Sinirlenerek, öfkelenerek.
Zodlamag : 1. Kaynak yapmak, lehimlemek. 2. Metali döverek uzatmak.
Zodlanmag : Sağlamlaşmak, çelikleşmek.
Zodlu : 1. Kaynaklı (metal). 2. mec. Müessir, tesirli. 3. mec. Öfkeli, kızgın.
Zogga : 1. Büyük. 2. Varlıklı. 3. Güçlü, kuvvetli.
Zogguldama : Zonklama.
Zogguldamag : 1. Zonklamak. 2. mec. İnlemek, hıçkırarak ağlamak.
Zoggultu : Zonklama.
Zoğ : Filiz.
Zoğal : 1. Kızılcık. 2. Kızılcık ağacı.
Zoğalahtası, Ahtazoğal : Kızılcık kurusu.
Zoğalaşı : Kızılcık aşı (kızılcık veya kızılcık kurusu ile pirinçten).
Zoğalı : Koyu kırmızı.
Zoğallamah : Çene çalmak, boş boş konuşmak.
Zoğallıg : Kızılcık bahçesi.
Zoğ atmag (etmek, vérmek) : Filizlenmek.
Zoğlamag, Zoğlamah : 1. Filiz vermek, şıvgın vermek. 2. Kök uzatmak.
Zoğlanmag : Filizlenmek.
Zoğlu : Filizli.
Zol : 1. İnce uzun her şey. 2. Çubuk (ince uzun). 3. Kırbaç izi. 4. Doğruca, dümdüz, dosdoğru. 5. Durmadan, hep, sürekli, sık sık. 6. Her zaman, daimâ. 7. Gön dilimi.
Zola : 1. Çubuk, sırık. 2. Büyük ağaç.
Zolabent : Şıvgın, filiz, çubuk.

Zolag : 1. Hat, çizgi. 2. Uzun dilimlenmiş (her şey). 3. Enli çizgi (kumaş ve kağıt desenleri). 4. Şua, ışın, ışık. 5. Kuşak, şerit saha. 6. Tarla, toprak.
Zolagarası : Bölge arası.
Zolagkaftar : Benekli sırtlan.
Zolaglamag : 1. Yol yol çizmek. 2. Şerit şerit kesmek. 3. Kamçı izleri bırakmak.
Zolaglanmag : 1. Yol yol çizilmek. 2. Şeritler halinde kesilmek. 3. Kamçı izleri oluşmak.
Zolaglı : Çizgili.
Zolag-zolag : Şeritler halinde, yol yol.
Zolah : Rende.
Zol çıharmag (çekmek, galdırmag) : Sopa izi oluşturmak (vücutta).
Zollag : Patinaj pisti.
Zollamag, Zollamah, Zullamağ : 1. Şerit şerit etmek, yol yol etmek. 2. Kırbaçlamak, kamçı vurmak. 3. Atmak, fırlatmak, vurmak, indirmek. 4. Gönü uzunluğuna dilimlemek.
Zollanmag : 1. Dövülmek, hızla vurulmak. 2. Savrulup atılmak.
Zollatmag : 1. Vurdurmak, dövdürmek. 2. Savurup attırmak.
Zol vurub-bahmag : Hayretle bakmak, gözünü dikip bakmak.
Zol-zol, Zolag-zolag : 1. Kamçı izi, kırbaç izi. 2. Mütemadiyen, sürekli olarak.
Zol-zol bahmag : Mütemadiyen bakmak, sürekli bakmak, dik dik bakmak.
Zol-zol etmek : 1. Kırbaç izi bırakmak. 2. Yol yol etmek.
Zom : Sulu çamur (ark kenarlarına yığılan).
Zomad : Merhem.
Zomar : 407.5 kg.lık un.
Zomlamag : Set yapmak (ark veya akarsuyun iki yanına).
Zona *(Yun.)* : Bölge, mıntıka, kuşak.
Zonal *(Yun.)* : Bölgeyle ilgili, bölgeye ait.
Zonallıg : Kuşak konumu, bölge konumu.
Zond *(Fr.)* : 1. Sonda. 2. Meteorograf balonu.
Zondlamag : 1. Sondalamak. 2. Meteorograf balonu uçurmak (Meteorolojik araştırma ve inceleme için).
Zontik, Zuntik *(Hol.)* : Şemsiye.
Zontikli : Şemsiyeli.
Zoobaytar *(Yun. Ar.)* : Veteriner, baytar.
Zoobaytarlıg : Veterinerlik.
Zoocerrahlıg : Hayvan cerrahlığı.
Zoogigiyéna *(Yun.)* : Hayvan sağlığı bilgisi.
Zoogigiyénik : Hayvan sağlığına ait.
Zoolog *(Yun.)* : Zoolog.
Zologiya *(Yun.)* : Zooloji.
Zooloji *(Yun.)* : Zoolojik.
Zoopalćontologiya *(Yun.)* : Hayvan fosilleri bilimi.
Zoopark *(Yun. İng.)* : Hayvanat bahçesi.
Zootéhnik *(Yun.)* : Zootekni uzmanı, hayvan sağlık teknisyeni.
Zootéhnika, Zootéhniya *(Yun.)* : Zootekni.
Zootéhniki *(Yun.)* : Zootekniyle ilgili, zooteknik.
Zop : Güçlü, kuvvetli.
Zopa : 1. Sopa. 2. mec. İri yarı, cüsseli.
Zopalamag, Zopalamah : Sopalamak.
Zopalanmag : Sopalanmak.
Zopalaşmag : Dövüşmek (sopa sopaya).
Zopalatmag : Dövdürmek (sopayla).
Zopu : 1. Sopalı dans (eski düğünlerde). 2. Atılma, düşme.
Zopu tepmeh : Oynaşıp gülüşmek.
Zopuya gétmeh, Zopu tepbey : Atılıp düşmek, fırlamak, atılmak.
Zor *(Far.)* : Zor.
Zora çekmek : Üstüne üstüne varmak, israr etmek.
Zora düşmek : 1. Zora binmek. 2. mec. Halsiz düşmek, bitkinleşmek.
Zorakı : Zoraki.
Zorakılıg : Zorakilik, zor, cebir; zorbalık, zulüm, kanunsuzluk.
Zorakılıg etmek : 1. Kaba kuvvet kullanmak. 2. Tabi olmamak, inat etmek.
Zorakı ölüm : Gayri tabii ölüm, ecelikaza.
Zorapa : Dut filizi.

Zorapalamah : Filizlenmek, şıvgın vermek.
Zora salmag : Zora bindirmek, zora sokmak, zahmet vermek.
Zorba : 1. İrice, gürbüz. 2. mec. Güçlü, kuvvetli. 3. mec. Zorba.
Zorbaca : İrice, kalınca.
Zorbalanmag, Zorbalaşmag : Şişmanlamak, şişmanlaşmak, gürbüzleşmek.
Zorbalaşdırılmag : İrileştirilmek.
Zorbalaşdırmag : Gürbüzleştirmek.
Zorbalıg : 1. İrilik, gürbüzlük. 2. mec. Zorbalık.
Zorbazor : Zorba.
Zorbazorlug : Zorbalık.
Zor-bela ile : Zorla, zor belâ.
Zor démek : Ağır konuşmak.
Zor élemek (etmek) : Zorbalık etmek.
Zor göstermek (işletmek) : Zorbalık etmek, zor kullanmak, cebretmek.
Zor gelmek : Üstün gelmek, galip olmak.
Zor-güc : Zor belâ.
Zorhana *(Far.)* : Güreş salonu.
Zorlama, Zorrama : 1. Zorlama. 2. Irza geçme.
Zorlamag : 1. Mecbur etmek, zorlamak. 2. Irzına geçmek, kirletmek.
Zorlanmag : 1. Güçlenmek, kuvvetlenmek. 2. Irzına geçilmek, kirletilmek.
Zorlaşmag : Güçlenmek, kuvvetlenmek, sağlamlaşmak.
Zorlu : 1. Güçlü, kuvvetli. 2. mec. Nüfuzlu, sözü geçer.
Zorlug : Zorluk, güçlük.
Zorlulug : Kuvvetlilik, sağlamlık.
Zorsuz : Güçsüz, kuvvetsiz, zayıf.
Zoruh : Uzun boylu, dalyan gibi.
Zoruna dönüm : Pehlivanım! yiğidim! aslanım!
Zor vérmek : 1. Kuvvet vermek, güç vermek. 2. Zor gelmek, tesir etmek, ağır gelmek.
Zoti : Çarpma, vurma, darbe.
Zov : Şıvgın, filiz.
Zöhd *(Ar.)* : Züht.
Zöhd ehli : Zâhit.
Zöhr *(Ar.)* : Öğle, öğle vakti, öğleyin.
Zöhre *(Ar.)* : 1. Venüs. 2. Zühre (aşk kahramanı).
Zöhreotu (çiçeyi) : Venüs çarığı.
Zöhrevi *(Ar.)* : Zührevî.
Zöhrevi hestelikler : Zührevî hastalıklar.
Zökem *(Ar.)* : Nezle, nevazil, ingin.
Zökemli : Nezleli.
Zökem olmag : Nezle olmak.
Zökem tutmag : Nezleye yakalanmak.
Zövc *(Ar.)* : Zevç, koca.
Zövce *(Ar.)* : Zevce, karı.
Zövġ *(Ar.)* : Zevk.
Zövġ almag : Zevk almak.
Zövġ çekmek : Zevk almak.
Zövġe batmag : Zevke kapılmak.
Zövġe dalmag : Zevke dalmak, zevke kapılmak.
Zövġe gelmek : Zevklenmek.
Zövġ ehli : Zevk ehli.
Zövġe yatmag (yaratmag) : Beğenilmek, hoşa gitmek.
Zövġ ile : Zevkle.
Zövġlenmek : Zevklenmek.
Zövġlü : Zevkli.
Zövġ-sefa, Zövġü-sefa : Zevk u sefa, eğlence.
Zövġ-sefa sürmek (çekmek, gılmag) : Zevk almak.
Zövġsüz : Zevksiz.
Zövġsüzcesine : Zevksizce, zevksiz yere.
Zövġsüzlük : Zevksizlik.
Zövzemeh : Ürümek, havlamak.
Zubul : Zımba, nokta zımbası; delgi, matkap.
Zuğli :Dallı budaklı (büyük ağaç), dev ağaç.
Zula : Parçalanmamış odun.
Zumar, Zumhar : Azık, kışlık yiyecek.
Zummer *(Alm.)* : Vızlayıcı, kesikli ses (telefon vb. de), vızıldak.
Zur *(Far.)* : Zor.
Zurna : Zurna.
Zurna bağlamag : Gıyabında konuşmak, iftira etmek, gıybet etmek.
Zurna-balaban : Davul zurna.
Zurna-balabanlı : Davullu zurnalı.
Zurnaçalan : Çalgıcı, zurnacı.

Zurna çalınmag : Âleme yayılmak, dedikodu olmak.
Zurna çalmag : 1. Zurna çalmak. 2. mec. Kafa şişirmek. 3. mec. Herkese duyurmak, şâyia yaymak.
Zurnaçı : 1. Zurnacı. 2. mec. Boşboğaz, gevezе.
Zurnaçılıg : 1. Zurnacılık. 2. mec. Boşboğazlık, gevezelik.
Zurna-gaval : Zurna ve tef.
Zurnası sonraya galıb : Fiyasko verecek, fiyaskoyla bitecek.
Zurnaya goyub-çalmag : Âleme yaymak, rezil etmek, tefe koymak.
Zurup : Yabanî armut, çördük.
Zühel *(Ar.)* : Zühal.
Zühur *(Ar.)* : Zuhur.
Zühura çıhmag : Meydana çıkmak, zuhur etmek.
Zühura gelmek : Meydana çıkmak, zuhur etmek.
Zühur élemek (etmek) : Zuhur etmek.
Zühur olmag : Doğmak, tevellüt etmek.
Zükur *(Ar.)* : Erkekler.
Zülal *(Ar.)* : 1. Zülâl. 2. Albüminler.
Zülali *(Ar.)* : Albüminli.
Zülam *(Ar.)* 1. Zulüm. 2. Zulmet, karanlık.
Zülbiya : Lokma tatlısı.
Zülf *(Far.)* : Zülüf.
Zülflü : Zülüflü.
Zülm, Zülüm *(Ar.)* : Zulüm.
Zülmat, Zülümat *(Ar.)* : Zulmet.
Zülmatlı : Karanlık.
Zülm çekmek, Zülüm çekmek : Zülum çekmek.
Zülm élemek (etmek) : Zulüm etmek, zulmetmek.
Zülm erşe dayandı (çıhdı) : Zulüm haddini aştı.
Zülmet *(Ar.)* : Zulmet.
Zülmethana *(Ar. Far.)* : Karanlık yer.
Zülmetli : Karanlık.
Zülm ile, Zülmle, Zülüm ile : Zulümle.
Zülmkar *(Ar. Far.)* : Zâlim.
Zülmkarcasına : Zâlimce.
Zülmkarlıg : Zâlimlik.
Zülum *(Ar.)* : 1. Gaddar, aşırı zâlim. 2. Zulüm.
Zülüm-zülüm ağlamag : Hüngür hüngür ağlamak.
Zülzüle : Ağlaşma (çığlık çığlığa), çığlık.
Zümre *(Ar.)* : Zümre.
Zümresinde : Kısmında, kesiminde.
Zümrüd *(Ar.)* : Zümrüt.
Zümrüdgözlü : Yeşil gözlü.
Zümrüdguşu : Anka.
Zümrüdü *(Ar.)* : Zümrüdî, yemyeşil.
Zümzüme *(Ar.)* : Terennüm.
Zümzüme élemek (etmek) : Terennüm etmek.
Zümzümelemek : Terennüm etmek.
Zümzümeli : Ezgili, melodik.
Zünnar *(Ar.)* : Kuşak, kemer (keşişler için).
Zünnar bağlamag : Müslümanlıktan çıkmak, haça tapmak.
Zürafe *(Ar.)* : Zürafa.
Zürrch : Kaygan, kayar, kayağan.
Zürriyyet *(Ar.)* : Zürriyet.
Züvüldemek, Züvüldemeh : Ağlamak, inlemek.
Züvvar, Zevvar *(Ar.)* : ziyaretçiler.
Züy : 1. Eşlik (nefesli sazla). 2. Patinaj pisti. 3. Buz üzerinde kayma. 4. mec. Taklit.
Züyçü, Züytutan, Züyüçü : 1. Eşlik eden (çalgılara). 2. mec. Mukallit.
Züyçülük, Züyüçülük : 1. Eşlik (enstrüman için). 2. mec. Papağanlık, taklit.
Züy gétmek (tutmag) : 1. Çalınan müziği tekrarlamak, beraber çalmak. 2. mec. Papağanlık etmek, taklit etmek.
Züyrüşmeh, Züymeh : Kaymak, kayarak gitmek.
Züyüldag : Kaygan (yer).
Züyüldemek, Züyüldemeh : 1. Kaymak. 2. Ağlamak, inlemek.
Züyüldetmek : 1. Ağlatmak. 2. Kaydırmak.
Züyültü : 1. Kayma. 2. Çocuk ağlaması. 3. Kayma sesi (kayarken).
Züyüşme : Kayma, kayış.
Züyüşmek : Kaymak (birlikte).

BİBLİYOGRAFYA

Ahterî-i Kebir, Mustafa bin Şemsü'ddinü'l-Karahısarî, İstanbul 1310 (Tebrizde Tabedilmiştir).

Almanca-Türkçe Sözlük, Van Karl Steuerwald, ABC Tanıtım Basımevi, İstanbul 1990.

Azerbaycanca-Rusça Lüğet, Azerbaycan Dövlet Neşriyyatı, Bakı 1985.

Azerbaycan Dilinin Dialéktoloji Lüğeti, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Neşriyyatı, Bakı 1964.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C.I, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Neşriyyatı, Bakı 1966.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C.II, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1980.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C. III, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1983.

Azerbaycan Dilinin İzahlı Lüğeti, C. IV, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nesimi adına Dilçilik İnstitutu, Bakı 1987.

Azerbaycan Türkçesi Sözlüğü, C. I - II, Seyfettin Altaylı, İstanbul 1994.

Azeri Türkçesi Lügati, Hayati Develi, Erzurum 1992.

Büyük Türkçe-Fransızca Sözlük, Pars Tuğlacı, İstanbul 1984.

Dictionnaire Russe-Français Complet, Composé par N.P. Makarof, Saint-Pétersburg 1908.

El-Faraidü'd-dürriyye, Vocabulaire Arabe Français, Beyrut 1927.

El-Müncid, İntişârât-ı İsmailiyan, Beyrut 1973.

Ferheng-i Azerbaycanî-Farsî Sözlük, Behzad Behzadî, Tehran 1369.

Ferheng-i Farsi be-Türki, Büyük Farsça-Türkçe Sözlük, Dr. Mehmet Kanar, İstanbul 1993.

Ferheng-i Türki be-Farsi, Büyük Türkçe-Farsça Sözlük, Dr. Mehmet Kanar, İstanbul 1993.

Fransızca-Türkçe Sözlük, Mehmet Ali Ağakay, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1962.

Gencine-i Güftâr, Ferheng-i Ziya, Farsça-Türkçe Lügat, Ziya Şükun, Millî Eğitim Basımevi, Üç ciltlik, İstanbul 1984.

İngilizce-Türkçe Redhouse Sözlüğü, Redhouse Yayınevi, İstanbul 1974.

Kamus-ı Fransevî, Fransızcadan Türkçeye Lügat, Şemseddin Sâmi, İstanbul 1318.

Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü, Prof. Dr. Ahmet B. Ercilasun-Doç. Dr. Alaeddin Mehmedoğlu Aliyev, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1991.

Latince-Fransızca (Sommer Lexique Latin-Français) sözlük, Paris 1921.

Latince-Türkçe Sözlük, Dr. Sina Kabaağaç/ Erdal Alova, İstanbul 1995.

Persian-English Dictionary, F. Steingass, ph. D., Beyrut.

Petit Larousse, Claude Auge, Paris 1910.

Rusça-Azerbaycanca Lüğet, Azerbaycan SSR Élmler Akadémiyası Nizamı adına Edebiyat ve Dil İnstitutu, Bakı 1985.

Rusça-Türkçe Lügat, Ahmed Sedad, Dersaadet 1310.

Rusça-Türkçe Sözlük, Sosyal Yayınları, Tıbkıbasım, (Hazırlayanlar : E. M. -E. Mustafa yev ve V. G. ŞÇERBİNİN) İstanbul 1989.

Temel Türkçe Sözlük, Sâdeleştirilmiş ve Genişletilmiş Kamus-ı Türkî, Tercüman Gazetesi Tesisleri, İstanbul 1985.

Tercüme-i Burhân-ı Kâtı, Ayntabî Ahmed Âsım Efendi, Dâru't-tıbaatu'l-Mısriyye, 1251.

Türkçe-Rusça Sözlük, Sosyal Yayınları, tıbkı basım (Hazırlayanlar : A.N. Baskakov, N.P. Golubeva, A. A. Kâmileva, K.M. LYUBİMOV, F. A. Salimzyanova, R. R. Yusipova), İstanbul 1989.

Türkçe Sözlük, Hasan Eren, Nevzat Gözaydın, İsmail Parlatır, Talat Tekin, Hamza Zülfikar, Türk Dil Kurumu, Ankara 1988.

Türkiye'de Bitkiler ile Tedavi, Prof. Dr. Turhan Baytop, İstanbul 1984.

Yeni Tarama Sözlüğü, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1983.

Yazarın Hayat Hikâyesi

1. Mart 1942 yılında Ordu ilinin Gölköy kazasının Kuşluvan mahallesinin 35 numaralı gecekondusunda gözlerini dünyaya açtı.

O yıllarda yaşanan maddî ve manevî krizlerin bütün olumsuzlukları içerisinde büyüme ve gelişmesini ilkokul çağına kadar devam ettirdi. 1951 yılında Gölköy Merkez ilkokuluna yazılarak 1956 yılında mezun oldu.

1957 yılında Gölköy Merkez Ortakokulu'na yazılarak bir senesi raporlu olmak üzere 1961 yılında bu ortaokulu bitirdi. Aynı yıl Ordu Lisesi'ne yazılarak 1964-1965 yılında Edebiyat kolundan mezun oldu.

1966-1967 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı öğrencisi oldu.

1971 yılında, Ahmedî'nin Esrarname Tercümesi üzerine yaptığı lisans tezini bitirerek Fakülte diploması aldı.

O yıllarda devam eden Meydan Larous Ansiklopedisinin lügat servisinde görev aldı. 1972 yılında Fransızca'dan girdiği doktora yabancı dil imtihanını kazandı.

1972-1973 yıllarında Pilevne Lisesi Edebiyat öğretmenliğinin yanı sıra Fetih Cemiyetinin sözlük çalışmalarında da bulundu.

1973 yılında 122. dönem yedek subay adayı olarak Tuzla Piyade okuluna, daha sonra Kayseri Zincidere Hava İndirme Tugayı 2. Tabur, 1. Bölük, 3. Takım Komutanlığına tayin oldu.

1974 yılı 20 Temmuz Cumartasi günü Tugayı ile birlikte Barış Harekatına paraşütçü olarak katıldı. Bundan dolayı şerit rozet beratına ve şeref aylığına sahiptir.

1975 Mart ayında terhisini müteakip, önceden yarım kalmış olan doktora çalışmalarını; **Ahmedî Divânı Karşılaştırmalı (Tenkitli) Metin ve Dil Hususiyetleri** üzerine çalışırken bir taarftan da Fetih Cemiyeti'ndeki sözlük hazırlıklarına devam etti. 1977 yılında Mecidiyeköy Lisesi Edebiyat öğretmenliğinde stajını tamamladı.

Maçka Endüstri Meslek Lisesi gece bölümü Edebiyat derslerine de devam etmiş olan yazarımız 1978 yılında Fatih Vatan Lisesi Edebiyat öğretmenliğine geçti.

1979 yılında bitirdiği doktora tezini savunarak pekiyi derece ile (Ph. D) Filoloji doktoru oldu.

Yök'ün kurulmasıyla birlikte 1983 yılından itibaren de Üniversitenin Türk Dili bölümü derslerinde görev aldı. Hâlen de bu görevini mütevazi bir şekilde devam ettirmektedir.

Eserleri :

1984 yılında dil ve edebiyat üzerine yaptığı çalışmaların ürünü olarak Yeni Düşünce Gazetesinde 20-25 civarında araştırma yazısı yayınlandı.

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Dergisi'nin 1985/35. sayısında **Beşir Çelebi** üzerine tenkit yazısı yayınlandı.

1985 yılında Tercüman Gazetesi'nin çıkardığı Temel Türkçe sözlük çalışmalarında yer aldı.

1988 yılında **Ahmedî Divânı'ndan Seçmeler, Ahmedi'nin İskendernâmesi'nden Seçmeler** adıyla Kültür Bakanlığı 1000 Temel Eser serisinden iki eseri yayınlandı.

1989 yılında Ahmedî'nin bilinmeyen bir eseri olan **Miraçnamesini** Osmanlı Edebiyatı Dergisinin IX. sayısında yayınladı.

Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi'nin 1998/116 sayısında **Şeyhî Divanı'nı Tenkit** adlı yazısı yayınlandı.

Azerbaycanlı Ahmedî'nin bilinmeyen bir manzumesiyle birlikte adı geçen müellif hakkında yeni bilgilerin de bulunduğu bir başka araştırma yazısı yine Türk Dünyası Araştırmaları Dergisinde yayına hazır durumdadır.

Şu anda yazarımız İstanbul Edebiyat Fakültesindeki görevine devam etmektedir. Kendisine yeni çalışmalarında başarılarla sağlık ve esenlikler dileriz.

Beşir Kitabevi